

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Digitized by Google

ΒΙΟΓΡΑΦΟΙ

VITARUM

SCRIPTORES GRAECI

MINORES

EDIDIT

ANTONIUS WESTERMANN

LITT. GR. ET ROM. IN UNIV. LIPS. P. P. G.

BRUNSVIGAE

SUMPTUM FECIT GEORGIUS WESTERMANN

MDCCCXLV.

PA
3487
B5
1845

PRAEFATIO.

Plenus est sordium liber qui iam prodit, nihilo tamen secius, opinor, minime inutilis. Nec sordent pariter omnia, immo pleraque ex antiquis fontibus fluxerunt, neque nativum splendorem prorsus omnem abstergere potuit sciolorum hominum vel socordia vel temeritas. Ut appareat, his quoque nonnihil posse proficere, qui recte uti sciat. Nescientibus, uti via monstrari sane poterat commentario; sed neque tironum in usum hic liber editus est, neque ob alias causas licuit eundem onerare proliza rerum enarratione. Non prorsus tamen recusavi laborem commentandi, iis praesertim locis, quorum aut emendatio aut defensio sine explicationis instrumento non satis tata esse videretur; quanquam quo in hac re mihi constarem, fateor, non dedi operam. Praeterea propositum erat, originem atque fontes indagare, ex quibus vitae istae prodissent, ac totius huius generis litterarum quasi historiam perscribere. Verum incepto destiti, veritus ne in maiorem quam par esset modum liber excresceret. Sed iam dicendum est de eo quod praestiterim aut certe praestare voluerim. Vitarum graece scriptarum quicquid superesset praeter Plutarchum, Diogenem, Philostratum eosque omnes, quorum aut integra aut ampliora scripta exstant quosque maiores vitarum scriptores appellare soleo, tanquam disiecta membra in unum corpus componere iam dudum constitueram. Sed iacebat hoc totum genus hucusque adeo neglectum, ut nisi novo librorum epe quasi substructo fundamento non multum effici posse appareret. Itaque iam abhinc annos quattuor coepi nova edendi

instrumenta circumspicere, librorum manu scriptorum catalogos excutere, doctorum virorum auxilium implorare. Neque spes mea falsa est; brevi enim in tantum crevit criticus apparatus, ut paucae restarent vitae, ad quas tractandas novis subsidiis prorsus destitutus essem. Si quid igitur praestiti, hoc sciant lectores maximam partem non mihi, sed eis deberi viris, qui molestum libros manu scriptos perlustrandi atque conferendi laborem mea causa benevole susceperunt: quorum nomina infra suo quodque loco addidi. Sed neque aliorum officiosa mihi defuit voluntas; nam cum anno proximo tam speciminis edendū quam eruditorum existimationis explorandae causa vitas Homeri, Sophoclis, Euripidis, Arati inseruissem *Annal. philolog. supplem. vol. IX. p. 485 — 532*, emendationes in easdem ad me miserunt A. Meinekius atque Th. Bergkius, viri clarissimi, quas in adnotationem recepī omnes adiectis auctorum nominibus. Denique ut inchoatum opus perficerem animus addidit adhortatio amicorum, quorum plurimum apud me valet auctoritas; eisdem petentibus, ut ex Suida reciperem quicquid apud illum legeretur ad historiam litterariam pertinens, quod ipse quoque ante molitus eram, obtemperandum esse duxi, opus operosum sane ac plenum taedia, sed haud inutile et gratum his omnibus facturum, quibus neque Oxoniensis neque novissima Halensis praesto esset Suidae editio: quorum numerum satis magnam esse suspicari licet. Accessit quod sic demum locum ordinis aliquam et propemodum integritatis speciem ementiri; sponte enim quos convocavi eruditorum hominum concilium pro generis litterarum, in quo quisque laboravit, diversitate in octo partes discedebat, quarum prima continentur epici poetae, altera lyrici, tertia tragici, quarta comici, quinta historiae scriptores, sexta oratores cum sophistis atque grammaticis, septima philosophi, octava medici. Maiores in molem sic, quam ipse expectaveram, materies excrevit; ut quaedam recidenda rursus essent, quae sine damno omitti posse videntur, e quibus omnium minus desiderabant lectores sordes Aesopicas atque inappetitam vitam Secundi philosophi, quam ex cod. Guelferbyt. cum Demophili et Democratis sententiis primus edidit J. A. Schierius Lips. 1754, nepoti curavit J. Gorr. Orsellius in *Opuscul. gr. sent. et moral. vol. I.* Ceterum in reficiendis his vitarum scriptoribus

id maxime sequutus sum, ut primum verba ad libros manu scriptos, qui optimi esse viderentur, si fieri posset, restituerem, libri ubi deficerent, ad coniecturam decurrerem, aliorum emendationes diligenter conquisitas ac meas, quae quidem proxime ab ipsa veritate abesse viderentur, protenus in textum reciperem, dubias in adnotationem reicerem, desperatos locos intactos atque integros relinquerem. Unum est quod excusationis indiget. Scilicet quas ipse feceram coniecturas ut meas omnes protuli, etiam eas quae aliorum interim in medium prolatis emendationibus non comprobatae solum, verum etiam praecipuae mihi essent, quanquam appositis nominibus eorum qui in eandem mecum sententiam inciderunt. Quod etsi iure meo feci, tamen nunc demum sentio quod mihi ipsi imprudens facerem periculum. Ac sane poenitet me istius imprudentiae. Non deerunt enim qui de rei veritate dubitent. Quam suspicionem diluere non possum nisi fide mea interposita. Quanquam, ut fatear, non tanti res est, de qua movere suspicionem operae pretium esse videatur; nam illae omnes emendationes eiusmodi sunt, in quas qui sapit sponte quisvis facile incidat.

Restat ut exponam de apparatu meo critico et notas explicem, quibus in adnotatione significavi libros manu scriptos. Quod sic instituum, ut sequar vitarum singularum ordinem.

Liber primus.

L. Homeri.

1. Herodoti quae dicitur. Collati sunt **B^{ab}ABPML. f.** Horum priores duo Parisini sunt, **B^a 3920.** saec. XV. Schweighauseri (Pg), **B^b 2766.** saec. XIII. in meum usum collatus ab *E. Millero* cum ed. Francof. 1608, omnium praestantissimus; **A** Amstelodamensis Schweighauseri; **B** Barroccianus Baresii, diligentius iterum excussus ab Jo. Reinoldio, cuius vitae Herodoteae editionem (Eton. 1752. A) Gottingae misit ad me *F. G. Schneidewinus*; **P** Palatinus, cuius lectiones ad editionis suae marginem apposuit *God. Jungermannus*; **M** Monacensis 333. saec. XV. a *G. Thoma* meum in usum collatus cum ed. Schweighauseri; **L** Lipsiensis bibl. acad.

1275. Et huius quidem duae partes sunt: altera recentior in ipso medio volumine, integram vitam continens; hanc simpliciter **L** significavi, nonnunquam **L^a**, quo ab altera parte dignoscerem. Haec enim, **L^b**, illa aliquanto antiquior, sed circa initium attrita, codicis fol. 1. adverso et 2. recto continetur, inscripta *Ὅμηρου στίχοι οὗς ἐπὶ ταῖς πόλεις διατρέβων ἄλλα*, nec inest quicquam praeter versus qui leguntur vit. capp. 9. 11. 14. 16. 17. 20. 22. 30. 31. 32. 33. Hinc paucula olim enotavit St. Berglerus, sed non accurate omnia (velut c. 31, ubi *οἶκον ἀέξει* non habet liber). Deinde hac parte usus est G. Hermannus ad hymnos Homericos. Ego eandem rursus et priorem primus, quod sciam, contuli. Denique **f** est Florentina sive princeps Homeri editio a. 1488, cuius in praefatione praeter alia inest ipse vita Herodotea. Hanc quoque ipse contuli.

2. Duarum quae Plutarcho tribuuntur vitarum prioris est initium. Reliqua ad vitam Homeri nihil pertinentia, ut et alteram totam, quippe in eis quae ad Homeri vitam pertinent cum no. 5. plerumque concinentem, praetermissi. Usus sum libro **G** Guelferbytano Gud. gr. 23. saec. XV. Hunc et Homeri editionem principem (**f**), quae hanc quoque vitam habet in praefatione, ipse contuli.

3. Proculi. Collati sunt **EVM. a**. Primum edidit nulla libri, e quo deprompsit, facta mentione Leo Allatius in libro de patria Homeri LB. 1640 (**a**): hinc transit in Gronovii thes. X. p. 1698 et in Homerum Barnesii: plenior deinde edidit ex codice bibl. S. Laurentii Escorialensi (**E**), adhibitis simul lectionibus codicis bibl. S. Marci Veneti 454. saec. X. (**V**) ab J. P. Siebenkeesio, sed admodum negligenter collati, Th. Cbr. Tychsenius cum Heynii adnotationibus in *Bibl. f. alte Lit. u. Kunst*, fasc. 1. Gott. 1786. ined. p. 7—12. Venetum iterum tractavit F. Thierschius, eiusque ut et libri Monacensis 111. saec. XV. (**M**) lectiones protulit in *Act. philol. Monac.* 2. p. 576—578. Eundem denique Venetum denuo contulit J. Bekkerus (**b**) ex eoque correctam edidit vitam Proculi in praef. ad *Schol. in Hom. Diad.* 1825, nonnullis Thierschii erroribus notatis. Sed Monacensis quoque Thierschiana collatio ab ea, quam in meum usum confecit G. Thomas, haud paucis locis

discrepat; quod quo magis appareret, Thomae lectionibus a Thierschio omissis vel ab eis, quas ille protulit, discrepantibus signum * apposui.

4. Adhibiti sunt **PCLMB. aw**. Horum **P** est Palatinus XL. 146, a. saec. XIV, et is quidem vitas 4. et 5. nonnullis omissis in unam contractas habet: contulit *L. Kayserus*. **C** Parisinus 2556. saec. XIV, ex quo hanc vitam nuper edidit *J. A. Cramerus* in *Anecd. Paris.* t. 3. p. 97. **L** Lipsiensis bibl. acad. 1275. fol. 1, a me collatus primum. **M** Monacensis 111. saec. XV: contulit *G. Thomas*. **B** Vratislaviensis bibl. Rehdigeranae 6, totus fere cum Monacensi consentiens: contulit *C. F. Kampmannus*. Neque pro libris non habendae sunt eiusdem vitae editiones *L. Allatii* in libro de patria Homerī (**a**) et *Ev. Wassenberghii* in paraphrasi gr. Iliad. lib. 1. et 2. *Franeg.* 1783 (**w**), quorum ille sequutus est Parisinum codicem 610 (?), hic Leidensem.

5. Usus sum libris **PLMN. aw**, et quidem **P** Palatino (vid. ad vit. 4), **L** Lipsiensi (vid. ad vit. 1. et 4), priore parte admodum attrito, **M** Monacensi 111, **N** Monacensi 311, utroque collato a *G. Thoma*. Praeterea **a** est editio *L. Allatii*, qui usus est cod. Parisino 553 (?), **w** *E. Wassenberghii*.

6. Deprompta est ex Iriartii catal. mss. gr. bibl. Matrit. p. 233 atque ex cod. Matritensi 67 (**J**) descripta.

7. Hesiodi et Homerī certamen, quod vulgo dicitur, a Lesche quodam compositum, si vera est *C. Goettlingii* coniectura (ed. *Hesiod.* 2. p. XXIII) ex *Plut. sept. sap. conv.* 10 ducta, ex unico qui restat, ut videtur, libro Parisino edidit *Henr. Stephanus* Paris. 1573 (**g**): hinc transiit, ut mittam alios, in *Homerum Barnesii* (**b**) et *Hesiodum Boissonadii*, quo uti mihi non licuit, atque *Goettlingii* (**g**). Et hic quidem, quoniam *Stephani* editione non ipse usus est, neque recte de *Barnesii* lectionibus ad marginem adscriptis iudicavit, nonnunquam lapsus est.

II. Hesiodi.

1. *Proculi*. Sequutus sum *Goettlingii* recensionem, quae maxime nititur libro Vaticano. Adhibiti sunt libri **VTHNCD. PMGt**.

Horum **V** est Vaticanus 1409. saec. XIV. Goetlingii, **T** Taurinensis B. III, 16. saec. XV. eiusdem, **H** Palatinus Commelini, **N** Neapolitanus Boissonadii, **C** Parisinus 2833: Gaisfordi, **D** Parisinus 2768. eiusdem, uterque saec. XV.; **P** Parisinus 2758. saec. XIV. in meum usum excerptus ab *E. Millero*, **M** Monacensis 334. saec. XV. descriptus a *G. Thoma*. Et hi duo quidem decurtati sunt ac parvi pretii, sed praestat **P**, ex ipso Procule, ut videtur, excerptus, multis omis- sis, reliquis modo in brevius contractis, modo in latiorem speciem distractis; contra **M** excerptus est ex Jo. Tzetzae commentario (**Ⓢ**), qui neque ipse emittendus erat, quoniam eius auctoritate saepe numero confirmantur lectiones codicis Vaticani. Denique **G** Genevensis Tzetzae librum mea causa contulit *J. Adertus*. Edidit Tzetzae commentarium Gaisfordus poet. minor. t. 2. p. 14 sqq.

III. Apollonii. Collati sunt ad

1. **P** Parisinus 2727. saec. XV, **H** Parisinus 2846: saec. XV, uterque ab *E. Millero*, ad

2. **V** Vratislaviensis bibl. Rehdigeranae 63. saec. XV. (quo usus iam est Wellauerus) a *C. F. Kampmanno*.

IV. Arati.

1. Edidit primum P. Victorius cum Hipparchi, Achillis Tatii aliorumque in Aratum commentariis Flor. 1567, quo libro uti non licuit; hinc D. Petavius in Uranolog. Paris. 1637. p. 268 sq., denique J. Th. Buhlius in Arati sui t. 2. 1801. p. 429--433. Auctorem Tatium nominat Menagius ad Diog. Laert. 1, 50. et 51, eo credo in errorem inductus, quod in editione Victorii Achillea antecedunt. Usus sum libro **M** Monacensi 89. saec. XV, a *G. Thoma* collato cum ed. Petavii, praetereaue lectionibus nonnullis ab Holstenio e suo codice (**H**) excerptis.

2. Edidit ex libro Matritensi 61 (**J**) Const. Lascaris manu a. 1465 scripto Iriarius in catal. codd. gr. bibl. Matr. p. 202, repetit Buhlius l. l. p. 442.

3. Ediderunt ex libro Barocciano (**B**) Ruhnkenius ad Callimachi. l. p. 590 sq. Ern., ex Matritensi 67. (**J**) Iriartius l. l. p. 239, denique Buhlius l. l. p. 444, qui et ipse ibid. p. 379 ex libro Vindobonensi 142. saec. XV. (**V**) lectiones protulit potiores a Groddeckio enotatas. Praeterea adhibui latinam eiusdem vitae interpretationem, quam ex alio libro Matritensi „tanquam dominantis illo saeculo graecarum litterarum incitiae certissimum indicem et rudis, absurdae, deridendae interpretationis specimen praecclarissimum“ edidit Iriartius l. l. p. 241.

4. Haec est vita inde ab Aldo (**a**) Arati editionibus praeponi solita. Ego usus sum libro Palatino XL 111, b (**P**), quem contulit *L. Kayserus*, nec spernendas esse duxi lectiones nonnullas ex Matritensi 61. (**J**) mutilo (abruptis enim v. 18. voc. *ῥοιψαντι*) ab Iriartio l. l. p. 203 enotatas.

V. Nicandri.

Dei ex recensione J. G. Schneideri ed. Theriac. Lips. 1816, qui usus est libro Gottingensi (**G**) et scripturae diversitate editionis Coloniensis a. 1530 (**C**) margini adscripta. Accessit Monacensis 494. saec. XVI. (**M**) mea causa a *G. Thoma* cum ed. Schneideri collatus.

VI. Oppiani.

Huius vitae prosa oratione scriptae, de quibus nonnulla accurate disputavit F. Petrus in progr. schol. Ciz. 1840, mirifico inter se et concinunt et discrepant. Ex omnibus unam confecit J. G. Schneiderus ed. Opp. 1. p. XXVI, quo velut indicem haberet, ad quem lectionis varietatem referret. Ego vero, quo molestam evitarem eandem rerum repetitionem, duas certe distincti recensione, quarum prima continetur libris **I. RM^{ab} S. at.** altera **P^{ab}**.

1. dedi ex **J** Juntina a. 1515, quae narrationem praebet omnium simplicissimam, quanquam, cum nullus omnino liber hac parte non interpolatus sit, primam manum restitui posse plane desperandum est. Accesserunt **R** Regius Parisinus Schneideri 2735, ut videtur, saec. XIV; Schneiderus enim duobus quidem usus est, sed inmemor promissi (p. XI) utrumque in

var. lect. distinxit ab initio tantum. **M^a** Monacensis 134. saec. XV. s. XVI, **M^b** Monacensis 152. saec. XVI, qui praestat altero: utrumque in meum usum cum ed. Schneideri contulit *G. Thomas*. **S** Sylburgii liber, eiusdem et cuius postea fuit Cunr. Rittershusii nomine inscriptus: deinde in manus venit Ch. G. Schwarzii, prof. Altortini, nunc est in bibl. Dresdensi D 27: ipse contuli. Vitam hinc ediderat Rittershusius in prolegg. ad Opp. 1597. Denique **a** est Aldina a. 1517, **†** Adr. Turnebi editio Paris. 1555, qua ipsa uti non licuit: varias lectiones suppeditavit farrago Schneideri.

2. Referta est haec recensio interpolationibus: quod quo magis appareret et ut extrema quaeque uno quasi conspectu repraesentarentur, sequutus sum librum maxime interpolatum **P^b** Palatinum minorem Rittershusii. Qui maior est eidem Palatinum, **P^a**, nunc XL. 87, b, mea causa denuo contulit *L. Kayserus*.

3. Constantini Manassis. Edidit primus ex libro **A** Parisino 2129 (?) *Erasm. Windingius* cum *Eutecnii* paraphrasi Hafn. 1702. Ex eodem libro deinde lectiones quasdam protulit *Dorvilius* in *Misc. obs.* t. 4. p. 376. Iterum ex libro Parisino 2737 dedit *J. N. Belinus de Ballu* in edit. *Cyneget.*, Argentor. 1786. p. XL sq., adiectis nonnullis lectionibus ex eodem, ut videtur, quo usus erat *Windingius*, libro excerptis.

VII. Dionysii.

Initium est scholiorum in *Dionysium*. Excerpsi lectiones prolatas obscurius aliquanto a *G. Bernhardyo* ed. *Dion.* p. 976 ex **M** Monacensi 283. saec. XVI, iterum meum in usum collato a *G. Thoma*, **V** Vindobonensibus, **P** Parisiensi 2218 (?), **H** Huetiano, quibus accessit novus **N** Monacensis 334. saec. XVI, item a *Thoma* excussus.

Liber secundus.

I. Pindari.

1. *Eustathii* vitam, quae pars est prooemii commentariorum *Pindaricorum*, primus edidit in *Eustathii Opuscul.* Th. L. F.

Tafelius, Francof. 1832. p. 57—60, iterum in singulari ed. prooemii F. G. Schneidewinus, Gott. 1837. p. 14—25. Quae in eadem versificata vita legitur §. 30, iam prodiit in Romana Pindari ed. a. 1515, iterum in ed. A. Boeckhii t. II. P. 1. p. 6, qui usus est libris **B^{ad}** Rehdigerano tripartito, **G** Gotingensi, **M** Mosquensi.

2. Primus edidit J. G. Schneiderus ex **B^a** Rehdigerano post praefationem Theriacorum Nicandri p. XV, deinde Boeckhii l. l. p. 9, nuperrime eodem rursus ex libro C. E. C. Schneiderus in Apparatus Pindarici supplem. ex codd. Vratisl. 1844. p. 44 sq. (vid. Addenda nostra).

3. Thomae Magistri. Edidit primum Aldus a. 1513, novissime Boeckhii l. l. p. 4. libris usus, quibus antea, **B^{ad}GM** (vid. ad vit. 1). Ego adhibui **A** Genevensis nullius fere pretii, collatum mea causa cum ed. stereot. ab *J. Aderto*.

Liber tertius.

I. Aeschyli.

Collati sunt **ABCDGMLNS. Tar.** Si quae est vita ex qua de totius huius litterarum generis origine ac ratione coniectura fieri possit, haec est vita Aeschyli. Scilicet grammatici non contenti eis, quae de cuiusque scriptoris rebus atque vita exarata invenerunt, alii alia pro sua quisque eruditione addiderunt, non quo inchoatum opus perficerent, sed prout occasio esset adnotandi, alieno saepe loco et quemcunque concederent librorum margines, rerum ac verborum ordinis plerumque nulla ratione habita. Librarii vero de rerum ac verborum ordine et ipsi parum solliciti oppletis his marginibus ita usi sunt, ut quo quidque loco adnotatum repperissent continuo in ipsum textum reciperent. Sic factum est, ut harum vitarum pleraeque sensim in rudem fragmentorum congeriem indigestamque rerum farraginem excrescerent. In aliis, velut oratorum Plutarchois, coniectura demum, quanquam satis ea probabili, hoc licet assequi: in hac vita Aeschyli ipsi libri docent. Quod ut magis etiam in oculos incurreret, interpolationes maiores omnes hic quidem non in adnotationem rejiciendas, sed in ipsum textum cancellis additis

recipiendas esse existimavi. Atque omnium quidem minime interpolati sunt libri **AB**, maxime **OGS**, reliqui sic, ut nullam esse appareat aliqua certe interpolationis labe non insignem. **A** est Parisinus nescio quis, cuius lectiones ex Ez. Spanhemii adversariis edidit C. G. Hauptius in *Annal. philol. suppl.* vol. I. p. 220 sqq. **B** Parisinus 3521. saec. XV, cuius lectiones ex Needhami exemplari descriptas ab Askewio adhibuit S. Butlerus. **C** Cantabrigiensis primus, saec. XIII. s. XIV, ex Atho monte emptus a R. Meadio, et **D** Cantabrigiensis secundus, saec. XIV. s. XV, uterque collatus a Butlero. **E** Oxoniensis, quo usus est Th. Stanleius. **G** Guelferbytanus Gud. gr. 88. saec. XV, in meum usum cum ed. Weigeliana collatus a C. Schoenemanno. **L** Lipsiensis bibl. urb. 1. saec. circ. XV: hunc ipse contuli. **M** Monacensis 565. saec. XVI. matilus et **N** Monacensis 486. saec. XVI, cum Lipsiensi ad verbum fere consentiens: utrumque mea causa ad ed. Bothii excussit G. Thomas. **S** Stanleii libri nescio qui, quibus ille in extrema vitae parte usus est, cum Guelferbytano haud paucis locis consentientes. Denique **a** Aldinam a. 1518 et **r** Fr. Robertelli editionem a. 1552. ipse contuli, item **T** (debebam dare **t**) edit. Adr. Turnebi Paris. 1552. certe absoluto demum opere (cf. Add.).

II. Sophoclis.

Collati sunt **SPJRB**. Hanc in *Annal. philol. suppl.* vol. IX. p. 512 sqq. talem protuli, qualem librorum, qui tunc suppetebant, rationes poscere videbantur. Nam cum in Demetrii Triclinii recensione, inde ab Adr. Turnebo (1553) per omnes editiones pervulgata, teste Brunckio additum esset lemmati *διωρα-
θώδη δὲ παρὰ τοῦ σοφοτάτου Μαιιστοῦ*, quem Thomam esse Magistrum dubitare non patiuntur ab eodem grammatico correctae vitae Pindari, Aristophanis, Euripidis, indagandos esse duxi libros, si qui essent, ipso Thoma antiquiores. Atque opportune sane cecidit, quod satis antiqui libri **P** Parisini 2794. saec. XIII. lectiones a Brunckianis discrepantes mea causa descripsit E. Millerus, eiusque simillimi et propemodum gemini **J** Jenensis, quem item saec. XIII. s. XIV. esse credunt

(vid. J. F. Heusingeri spec. obs. crit. in Aiac. et Electr. Soph. ex collatione codicis ms. Jen. 1745, cf. Erfardtii praef. ad Sophoclis Electram p. VII sqq.), cum ed. Stephani collati *H. Weissenbornius*. Hos igitur libros maxime sequutus pristinam manum, licet a vitis minime liberam, cum his ipsis repetere satius dacebam quam Thomae quae videbantur quantumvis speciosa commenta repetere. Sed ab incepto revocavit me ad quem interea delatus eram liber *S* Parisinus 2712. saec. XIII, omnium antiquissimus, ut aiunt, atque praestantissimus, quem cum Brunckius quoque hic illic inspexisset, diligenter nuper excussit L. de Simert: hic enim ad eiusdem fidem, adiecta scripturae diversitate, vitam Sophoclis cum Trachiniis edidit Paris. 1839, quam editionem subministravit mihi *F. G. Schneidewinus*. Hinc denum intellexi, non omnia ea, quibus vulgata scriptura differt a libris *PJ*, tanquam correctiones Thomae imputanda esse; pleraque enim iam praestat *S*, illo ut videtur aliquantulum antiquior; sed ita tamen rursus idem in multis cum *PJ* concinit, ut medium quasi locum inter utramque recensionem tenere videatur. Itaque licet haud appareret, unde exorta esset recensio quam praebent *PJ*, reliquis duabus multo rudior atque incomptior, nec prorsus vana esset suspicio, hanc ipsam antiquiorem, eam vero, quam praebet *S*, item ab aliquo grammatico denum correctam esse, latius tamen visum est, nunc quidem hunc maxime librum sequi, donec certius quid de ea re doceret et eiusdem nova et aliorum librorum nondum adhibitorum collatio. Praeterea vulgatam exhibet *B* Parisinus 1711. saec. XV. ab *E. Millero* meum in usum cum ed. Brunckii collatus, quocum Turnebi editio ad verbum pene congruit (cf. Add.); *B* Brunckii liber, cuius ille aliquoties mentionem iniecit, quo pertineat non satis liquet.

III. Euripidis.

1. Tribus constat partibus. Usus sum libris *A HV*. Ac prima quidem, v. 4 — 41, exstat in *A* libro bibl. collegii Ambrosiani Mediolanensis, unde primus edidit *P. Elmsleius* ad calcem Baccharum 1821. Deinde repertus est *P* Parisinus bibl. S. Genovevae, qui praeter hanc ab initio nullam (inc. v;

14. *οὐ δὲ τὰ μέλας*) alteram quoque continet v. 42 — 80. Hinc totam protulit J. P. Rossignolius in *Journal des Savans* 1832. p. 240—244, alteram partem repeti curaverunt Gu. Dindorfius in *Annal. philol. suppl.* vol. I. p. 539 sq. et F. G. Welckerus in *Mus. Rhen.* 1833. I. p. 297 — 299. Tota item exstat in **H** Hauniensi 3549. saec. XIV v. XV. ab initio aliquantum attrito. Sed in hoc cum in priore parte multis locis discrepet et aliquanto brevior sit, tum in altera parte, quam tertio loco separatim posui v. 81—118, prorsus alia est. Hinc edidit O. D. Blochius in *Friedemanni et Seebodii Miscell. crit.* I. 1822. p. 394—396. Prorsus cum hoc conspirat **V** Vindobonensis 119, ex quo tanquam nondum editam eandem vitam protulit E. Zimmermannus in *Diar. scholast.* 1828. II. no. 2. Praeterea in eodem Hauniensi libro eiusdem vitae excerptum continetur: hoc dixi **H**^b, integrioris vitae exemplar, ubi ambo congruunt, **H**^a. Singulas partes, sed spreto apographe Hauniensi, A. J. E. Pflegkianus quoque edidit in *Eurip.* t. I. p. LXVIII sqq. (cf. Add.).

2. Thomae Magistri. Usus sum libro **M** Monacensi 500. saec. XVI, quem cum ed. Barnesii contulit G. Thomas.

IV. Lycophronis.

1. Isaacii Tzetzae est schol. in *Lyc.* t. I. p. 263 ed. Muelléri. Habuit ille libros **C** Cizensem saec. XV, **V**^{abs} Viterbenses tres, quorum primus omnium praestantissimus est saec. XII. v. XIII, alter XV. v. XVI, tertius XVI. Ego vero adhibui **M** Monacensem 241. saec. XV. a G. Thomas cum ed. Muelléri collatum.

Liber quartus.

I. Aristophanis.

1. Inde ab Aldo (**a**) saepe numero editam dedi ex recensione F. Duebneri in *Schol. gr. in Arist.* Paris. 1842. Usus ille est libris **V** Veneto bibl. S. Marci 474. et **H** Regio Parisino 2820. saec. XIV. In eisdem legitur *ἄλλως*, seorsim edita a Duebnero p. XXVIII; sed hanc cum nihil aliud esse nisi priorem decurtatam intelligerem, utramque iunxi ita, ut litteris

V^bR^b significarem epitomatores Venetum et Parisinum, hunc tamen **B^a**, ubi cum ipso **B** convenit.

2. Thomae Magistri. Item dedi ex recensione Duebneri, qui usus est **R** Regio Parisino (vid. ad vit. 1), **KL** Laurentianis Dindorfii, plut. XXXI. 4. et 13, ad quos accessit meus **M** Monacensis 137. saec. XV. cum ed. Boissonadii a *G. Thoma* collatus. Quem addidi tractatum de comoedia, nuperrime ediderant cum aliis eiusdem generis A. Meinekius com. gr. fragm. vol. I. p. 535 sqq. et ex Dindorfii recensione Duebnerus l. l. p. XIV sq.

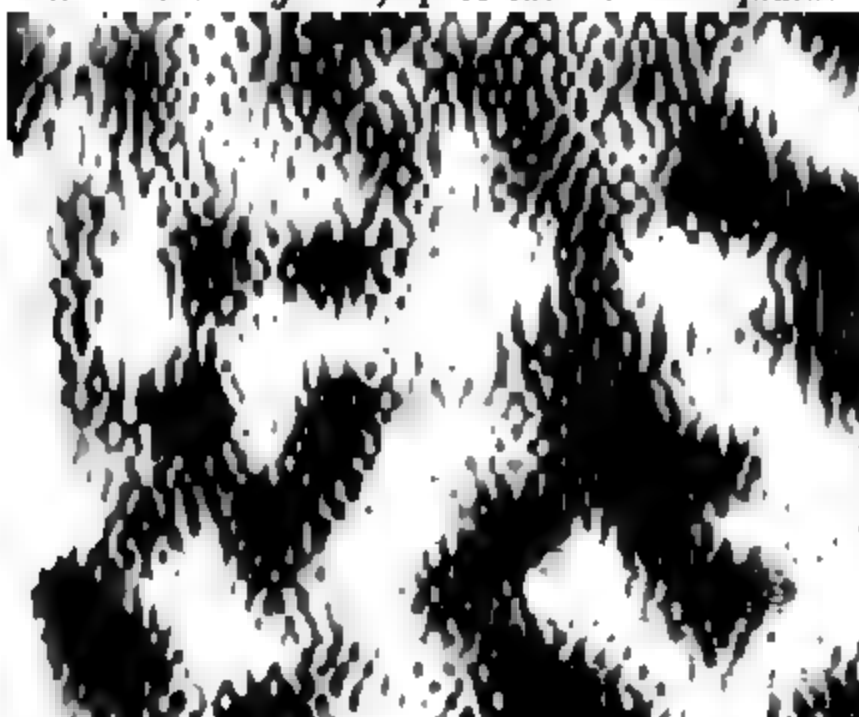
XCIII. Theocriti.

Collati sunt libri **G** Genevensis et **V** Vindobonensis phil. gr. 258, ille cum ed. Gaisfordi ab *J. Aderto*, hic cum ed. Wuestemanni ab *H. E. Poeschelio*.

Libor quintus.

I. Thucydidis.

1. Marcellini. **P** Palatinum, denuo in meum usum collatum a *L. Kaysero*, pressius etiam sequutus sum quam fecit

G Guelferbraetereaque eo **P** exciderunt, vitia, quaeque s recte indicata editio discretae librum satis

P Palatinus, st, **B** Regius XIII, uterque a *G. Thoma* nsis, qui fere nanini

II. Theopompi.

Dedi ex Photio Bekkeri, cui **A** est Venetus bibl. S. Marci 450: **ma** dixi lectiones in marg. ed. Rothomagensis.

Liber sextus.

I—X. decem oratorum.

De Plutarcho sententiam, quam pridem pertinaciter obtinebam, caecus essem si etiamnum retinebam. Iam dudum me suspensum atque incertum ab ea revocavit non tam doctorum hominum vehementior quam expectares disputationis contentio, quam ipsa denu[m] [quavis argumentationis al]tius clamans istarum vitarum omnium consortio. Itaque errorem ingenue confiteor, praesertim cum de vita decesserit in cuius causa maxime rem desperatam suscepim, A. G. Becke- rum dico, virum carissimum mihi atque desideratissimum. — Collati sunt **ABEHXPZTV. xa.** Horum quattuor prio- res Parisini sunt, **A** 1671. saec. XIII, **B** 1957. saec. XI, mutilus, **E** 1672. saec. XIV, **H** 1680. saec. XIII. v. XIV: atque **E** quidem iam a Wyttenbachio adhibitus est, reliquorum colla- tionem a F. G. Kiesslingio acceptam edidit F. Franke in Annal. philol. vol. XXIII. p. 342 sqq. Deinde **X** est Gu. Xylandri, **P** Pauli Petavii liber, cuius, ut et librorum **Z** Jac. Bon- garsi sunt . admix- stravit Verum edit. Batavi exc. 1 Deniq Medi nomit lectioi tuendi ementi qui p suae codd. 259—268, quos ipsos primum integros in hoc vo- luum receptos postea reseci, non tamquam inutiles, sed ut in tanta argumenti cognatione minus necessariae. Complures autem

locos feliciter emendaverunt, ut alios mittam, quorum nomina infra adscripta sunt, Claudius Bachetus Meziriacus ad marginem edit. Stephanianus (1572), quae exstat in bibl. Lugduno-Batava, quaque usus est Wyttenbachius, deinde idem D. Wyttenbachius in ed. Plut. Moral. Oxon. 1795 sqq., nuperrime F. Duebnerus in ed. Moral. Paris. 1841, quam editionem post absolutam demum meam operam contuli. ∇ dixi meam ipsius editionem vitar. dec. oratt., Quedlinb. 1833. — Reliquum ad vitas eorundem oratorum apparatus quod attinet, dicendum iam est de singulis.

I. Antiphontis.

2. Primus edidit Aldus (**a**) 1513, ex libris recentibus **ABLZ** J. Bekkerus, quorum **A** est Crippsianus musei Britannici, **B** Laurentianus plut. IV, 11, **L** Marcianus append. cl. VIII, 6, **Z** Vratislaviensis bibl. gymn. Magdalen. Addidit **N** Oxoniensem saec. XIII. E. Maetznerus ed. Antiph. Berol. 1838, de quo libro praestantissimo vid. F. Frankii iudicium in Ephem. litt. Ien. 1842. p. 249 sq. et Diar. stud. antiq. 1843. no. 33.

III. Lysiae.

1. Dionysii Halicarnassensis. Usus sum lectionibus Regii 1. et 2. nescio quibus J. Hudsoni atque Parisinorum **A** 1657, **B** 1742, **C** 2131, saec. XVI. omnium, **D** 2944. saec. XV, editis ab E. Grosio cum Dionysii scriptis hist. crit. Paris. 1826.

IV. Isocratis.

1. Dionysii Halicarnassensis. **AB** iidem sunt de quibus modo dixi Parisini, **a** *Isocratis ed. Ald. a. 1513. — 3. Zosimi Ascalonitae sive Gazaei esse videri monui in ed. vit. dec. orr. p. 9, 21. Primus edidit in *συλλογῇ ἀποσπασμάτων ἀνεκδότων ἑλληνικῶν*, Venet. 1817. fasc. 3. p. 9 sqq., And. Mustoxydes (**m**) ex duobus libris bibl. Laurentianae plut. LVIII, 5. et LIX, 37. saec. XV, ex quibus quas lectiones adnotavit, nusquam sic distinxit, ut cuius quaeque libri esset appareret: itaque **L** alterutrum significat, **L^a** et **L^b** distinxi, ubi diversa lectio

ex utroque adnotata esset. Repetiverunt eandem vitam J. Conr. Orellius (●) in Opuscc. gr. sent. et mor. vol. II. p. 3 sqq., Gu. Dindorfus (♠) ed. Isocr. 1825. p. VIII sqq., J. G. Baiterus ante Isocratis Panegyricum Lips. 1831, Turicenses (†) oratorum atticorum editores ante scholia fasc. 6, 1843.

V. Isaei.

1. Dionysii Halicarnassensis. **AB** Parisini E. Grosii (vid. ad vit. III, 1.). — 3. Primus Aldus (●) edidit, nuperrime J. Bekkerus orr. att. vol. III. et Turicenses fasc. 3. p. 327. **A** est Crippsianus, **Q** Ambrosianus D, 42 Bekkeri.

VI. Aeschinis.

2. Apollonii et 3. Anonymi vitas edidit J. Bekkerus orr. att. vol. III. ex libris **ABDMP**, quorum **AB** Romani sunt, alter Angelicus C. 3, 11, alter Barberinus 263, **D** Venetus bibl. S. Marci 50, **M** Parisinus 3003. saec. XV, **P** olim Helmstadiensis, nunc Guelferbytanus Helmst. 806. saec. XV. Atque huius quidem varietatem lectionis denuo excerptam integram dederunt Turicenses editores in Aeschinis ed. minor. 1840. p. VII sq., ipsum textum iidem fasc. 3. p. 401 sq. et F. Frankius ante Timarcheam 1839.

VIII. Demosthenis.

1. Libanii. Collati sunt **FOPBA**, quorum tres priores Bekkeri sunt, **F** Marcianus 416, **O** Antverpiensis soc. Jesu 43 (Ω Bekkeri), **P** Parisinus Coislin. 324. saec. XV (u Bekkeri); **BA** Bavaricus et Augustanus secundus Reiskii, nunc Monacenses 85. saec. XIII. et 441. saec. XV, uterque mea caussa denuo cum ed. Reiskii collatus a G. Thoma. — 3. Zosimi. Hanc et sequentem edidit J. J. Reiskius orr. gr. t. IV. p. 145 sqq. Collati sunt **PRVE**, et quidem **P** Parisinus 2935. saec. XIII. Schweighaeuseri, **R** Romanus bibl. Vatic. 68 (cf. Th. Heyse Besch. d. griech. Codd. des Demosth. zu Rom, ed. Vömel. 1838. p. 3), **V** Vratislaviensis bibl. Rehdiger. 134, iam a. 1836. meum in usum collatus a C. E. C. Schneidero (cf. m. quaest. Demosth. IV. p. 95 sqq.), **E** Vati-

cañus 96. saec. XIII, qui Zosimi atque Anonymi epitomen continet, de quo egit L. Kayserus in *Diar. stud. antiq.* 1839. no. 28. — 4. Anonymi. Collati sunt **PRXGVE**, quorum **PRVE** idem sunt, de quibus modo dictum est, **X** Vindobonensis phil. gr. 105. saec. XIV, cuius lectiones edidit Voemelius notit. codd. Demosth. 3. p. 13, **G** Gothanus B, 572, in meum usum, adiectis nonnullis emendationibus, collatus a *F. Jacobsio*.

X. Dinarchi.

1. Dionysii Halicarnassensis. **B** est Bodleianus J. Hudsoni.

XI. Aristidis.

1. Dedit maxime ex recensione Gu. Dindorfii ed. Arist. vol. III. p. 737 sqq., qui usus est libris **L** Barocciano 136. saec. XIII, **N** Oxoniensi collegii novi 259, a pluribus manibus scripto et Aldina (**a**) ed. or. Panath. in Isocr. a. 1513, rep. a. 1534.

Liber septimus.

I. Platonis.

1. Olympiodori. Edita est in Diog. Laert. Amstelod. 1692. t. II. p. 582 sqq. cum Jac. Windeti aliorumque emendationibus, iterum cum Platonis diall. tribus a Gu. Etwallo, Oxon. 1771, denique cum diall. eiusd. quattuor ab J. F. Fischero, Lips. 1783. Ex **V** Vidobonensi phil. gr. 20. lacunas nonnullas explevit Lambecius comm. d. bibl. imp. t. VII. p. 113 (cf. id. p. 271).

2. Anonymi. Edidit ex **V** Vindobonensi phil. gr. 77. saec. X. A. H. L. Heerenius in *Bibl. f. alte Lit. u. Kunst*, fasc. 5. Gott. 1789. ined. p. 5—19. Ceterum quam in libro Monacensi no. 113. contineri ineditam Platonis vitam credidit F. Thierschius teste Schoellio *hist. litt. gr.* t. I. p. 505, 1 ed. Germ., nullam esse roganti mihi per litteras nuntiavit amicissimus *J. G. Krabingerus*.

II. Aristotelis.

1. Dionysii Halicarnassensis. Collati sunt **ABCD** iidem, de quibus dictum est ad lib. VI. vit. 8, 1, et **R** Regius nescio quis Hudsoni.

2. Ammonii quae dicitur, aliis Ioannis Philoponi. Scilicet in libris praefixa esse solet commentario in categorias alterutri adscripto. Sed neutrius esse posse res ipsa clamat. Primum editam esse ab Aldo in opp. Arist. a. 1496 sqq. ait Ionsius hist. phil. scr. 3, 19. p. 105. Sed in huius editionis t. II. (1497) promittitur quidem in indice praemisso *Ἀριστοτέλους βίος κατὰ Φιλόπωνα*, at ipsa non comparet in operis contextu, quanquam nihil deesse docet foliorum continuitas. Errorem a bibliographis propagatum ne diligentissimus Renouardus quidem detexit, Annal. de l'impr. des Alde ed. 3. p. 10. Edidit Aldus demum cum Ammonii commentario in categorias a. 1503 (a), iterum tanquam nondum editam, addita vetere interpretatione latina longe auctiore, P. J. Nunnescius LB. 1621 (Helmst. 1666), et post Duvallium (1654) J. Th. Buhlius opp. Arist. t. I. 1791. Ipsa illa, quam a Nunnescio primum editam repetivit item Buhlius, vetus latina interpretatio barbata quidem scripta est et plena ineptiis, sed minime spernenda tamen, quoniam aperte ex graeco exemplari eoque multo sane auctiore accurate, ut sic dicam, et ad verbum expressa est, eodem prorsus modo quo Arateae vitae interpretatio Matritensis, de qua dixi ad lib. I. 4, 3. At verum non est, quod teste A. Stabrio Aristotelior. t. I. p. 14. contendit idem Nunnescius ad Phrynich. p. 311 (?) ed. Lob., Aldum quam Ammonii ad categorias commentario praeposuisset vitam Aristotelis hac demum ex latina interpretatione graecam fecisse: sed sic potius videtur esse statuendum, utriusque quidem unum atque eundem esse fontem, exemplar graecum, huius autem latinam vitam meram esse interpretationem, graecam epitomen tantum. Nova vero textus emendandi subsidia mihi quamvis petenti assequi non contigit, in quibus maxime desidero librum Vindobonensem phil. gr. 29, ex quo suppleri hanc vitam posse ait Lambecius l. l. p. 144.

3. Primum edidit Menagius in adn. ad Diog. Laert. V, 35, repetivit Buhlius l. l. Primam eiusdem partem Suidas quoque habet. Praeterea duas vitas Aristotelis exstare in libro Marc. 257. saec. XV, edendas a Cobeto, nuper nuntiavit Th. Waitzcius ed. Arist. organ. t. I. p. 12.

Liber octavus.**I. Hippocratis.**

1. Sorani quae fertur, magnam partem ex epistolis si diis placet Hippocrateis congesta. Usus sum lectionibus librorum **HVSEFM. a.** Horum **B** Regii Parisini sunt nescio qui, excussi ab A. Foesio et R. Charterio, quorum ille Hippocratem edidit Francof. 1595, hic Paris. 1679: et huius quidem libros, ubi quid proprii habent, litteris **B**^o significavi. **V** sunt Vaticani Foesii, **SF** Servini atque Fabri lectiones, ex libris ut videtur manu scriptis depromptae et ab eodem Foesio adhibitae, **M** Monacensis 71. saec. XVI, meum in usum cum ed. Fabricii bibl. gr. t. XII. p. 675 sqq. collatus a **G. Thoma**, **a** Aldina a. 1526.

Denique de Suida dicendum est, cuius vitarum epitomas per omnes octo libros dispersas habes. In his si quid prodit emendatius atque rectius, quam fuit in editione Kusteriana, hoc non mihi debetur, sed Th. Gaisfordo maxime atque G. Bernhardo, qui et libris manu scriptis denuo conferendis et emendationibus cum aliorum congerendis tum suis in medium proferendis praeclare sunt de hoc scriptore meriti. Horum igitur vestigiis ingrediendum mihi erat accurate. Atque Gaisfordus quidem usus est libris **ABCDEFGHIV. m**, quorum **AB** Regii Parisini sunt, iam a Kustero, ut videtur, adhibiti (quam de altero ac tertio eiusdem mihi certe non liquet), **A** bipartitus 2625. et 2626. saec. XII. s. XIII, omnium praestantissimus ac totus excussus a Gaisfordo, **B** 2622. saec. XIII, a Sypsomo collatus, **C** Oxoniensis bibl. coll. corp. Christi, cum **V** plerumque consentiens, a Gaisfordo in quattuor prioribus litteris adhibitus, deinde solum ubi **V** est mutilus, **D** Bodleianus, suspectis tantum locis inspectus, **E** Bruxellensis, olim Antverpiensis soc. Jesu, saec. XV, totus a Gaisfordo collatus, **F** Florentinus bibl. Medic. plut. LV, 1. saec. XV, ex quo nonnullas glossas speciminis gratia excerpit P. Elmsleius, **GH** Regii Parisini 2623. et 2624. saec. XV, quos ad litteram **P** contulit Sypsomus, **V** Leidensis inter

Vossianos, olim H. Stephani, optimae notae, sed initio, medio et fine mutilus; hunc inde a littera *E* Gaisfordus contulit, in prioribus usus collatione Oudendorpii: **V* Bernhardyi, opinor, significat lectiones eiusdem libri adscriptas ab Iac. Gronovio exemplari suo editionis Kusterianae, quod teste Naekio Choeril. p. 8. penes A. Seidlerum est. Accesserunt praeter *M* Suidae edit. princ., Mediol. a. 1499, Vaticani libri nescio cuius cum *A* plerumque concinentis lectiones ex *i* Pearsoni exemplari, quod Cantabrigiae olim fuit, a Kustero descriptae, denique Hemsterhusii, Valckenarii, Toupii notae ineditae ex eorundem autographis Leidae atque Oxonii asservatis prolatae a Gaisfordo.

Scribeb. Lipsiae d. 10. m. Octob. a. 1844.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Pag. 20, 5. post κρεαῖτε punctam excidit. | 39, 67. ἐμῇ γνώμῃ non erat sol-
 liciandum, cf. Xen. d. vect. 5, 2 ibique Sauppins. | 50, 6. delenda est adn.
 Ἄκλωντος] an Ἀπόλλωνος? | 71, 40. Βλάστης] add. Keilii in diar. stud. antiq.
 1844. p. 818 sq. | 95, 54. δίδω' ὅ] οὐ δίδωσιν R^a, ἐκδίδωσιν C. E. C. Schneiderus
 Appar. Pind. p. 45. | 97, 11. ὁ ἄδημοῦρτα Schneiderus quoque. | 18. ἐς R^a. |
 19. ὁ πᾶν πᾶν R^a. | 29. ναῶν vel νεῶν Schneiderus. | 31. ἔορτῃ ante corr.
 R^a. | 98, 31. ἐντείλασθαι post Ἄμμωνος excidisse censet Schneiderus. |
 36. μέμνηται Schneiderus quoque. In adn. scrib. 36. pro 35. | 38. Πέρξου Schnel-
 derus quoque conflict. | 43. καθυγράμβαν R^a, κ', διθυγράμβων Schneiderus. |
 44. προσωδίας R^a. | 48. θρ. λεγύφρωνος R^a. | 64, 23. Idem epigramma ex mar-
 more graeco descriptum a P. Ligorio laudat Welckerus in Nov. Mus. Rhen. III.
 p. 466, ubi legitur v. 22. ΒΕΧΧΟΝ ΛΟΙΛΑΕΟΝ ΑΜΑ ΜΕ, 23. ΕΞΗΡΙΑΣΕ,
 24. ΚΑΤΕΣΧΕΤΟ, 26. ΒΙΑΣΕΝ et ΜΟΙΣΕΟΝ. | 70, 31. θ'] α' Fischerus gr.
 Zeitf. p. 61. | 89, 79. ὃς μεσοῦν] ὡς μὲν ἦν Grauertus, ἤκμασεν Niobuhrins,
 οὐμενοῦν Schultzius spec. appar. ad annal. crit. p. 24. | 124. fabularum ordinem
 primas disturbavit Turnebus, qui et v. 20. γνήσιοι, 26. ποικιύς, 27. θήβαις,
 29. Ἡλιάδες om., sed infra Ἠλιάδες post Ἰκετίδες addit, 31. θρηῖσσαι, θεόδωροι
 ἢ ἰσομασται, 35. κέρκος σατυρικοί, 125, 38. λήκνιοι, 49. Προμηθεὺς λυόμενος
 om., 51. σαλαμίνιοι, 56. ὑφιπήλη, 57. φρύγιοι, 60. ψυχαγωγία. | 126. sqq.
 Didymi Chalcenteri esse ait F. Ritterus in Nov. Mus. Rhen. III. p. 358. | cum R
 plerumque congruit Turnebus, propria habet haec: 128, 37. τριτεία, 41. ἠθέλησε,
 43. Χείρονη, 131, 28. Ἰοφῶντι νίῳ, 132, 5. Σ. τῷ μ. τὸ στ. κηρισμένον. |
 133. vitam Euripidis, nescio an integram, in cod. Hecub. et Electr. Euripidis
 Athenis vidit Welckerus, qui fabulam de morte Euripidis paucaque ab initio hinc
 protulit in Nov. Mus. Rhen. III. p. 468. plerumque is consentit cum H^b. habet igitur
 p. 133, 1. ὁ εὐριπίδης υἱὸς μὲν ἐγ., 2. μητρὸς δὲ κλειτοῦς λ., τὸ δὲ γένος ἀθ.,
 3. καλλίου ἐτ τὴν εἰκοστὴν ὀλ., 135, 46. τοιοῦτοτρόπως, 47. ἐπικαλουμένη θρακὴ
 διὰ τὸ κατωκημέναι ποτὲ αὐτόθι θρ., 136, 49. αὐτόμολος ἢ προ Μολοτικῆ, μετ
 ταύτην δὲ θρ., 50. ζημίαν ἐπήγαγεν αὐτοῖς τάλαντον, 51. δοῦναι post εἶχον
 add., 52. τυχεῖν ἀπολύσεως ἐτ χρόνου, 53. εὐριπίδης — ἠρέμει, 54. ἐλθόντος ἐτ
 σπυλ. ἐπιτυχόντων εὐριπίδου ἰσπαράχθη, 56. ἔγανον om., 57. ἠ om., 58.
 παρὰ om., μετ δίκη. | 135, 36. hunc Thucydidem postam esse existimat F.
 Ritterus in Nov. Mus. Rhen. III. p. 321, de quo p. 192, 46. | 136, 57. scr.
 ἀναρεθείσης. | 141. Euripidis vitam tertiam ex Suida debendam dare; certe
 ex Moschopulo non descripsit Suida. | 145, 17. ἀκανθοπλίξ m. | 19. τραγω-
 δῶν VEm. | 147, 53. δράματα αὐτοῦ] τὰ δράματα K. | 148, 73. δεύτερον
 ABEm. | 167, 65. δειπνοσοφιστίη BE, δειπνοσοφία V. | 168, 75. ἀγνώς ἐτ V,
 Ἄγνωνος iam Teurpius. | 176, 96. scr. BEm. | 178, 26. ὡς om. AVEm, τῶν om.
 A. | 180, 73. ψευδέας ABEmEudocia. | 74. αἰσχροῖων A et Vaticanus Pearsoni. |
 181, 94. κα'] δεκάτη *V. | 182, 300. δράμα — ἔστιν Kusterus. | 184, 29. φλυα-

ADDENDA ET CORRIGENDA.

κογραφία AC Kusteri et *V. | 185, 40. *scr. Σιμυχίδης* cum G, ut et Meinekias ex 2
 Vatic. et Aldina. | 43. *Φίλιππον* Meinekias. | 47. *scr. v. pro V.* | 186. Marcellini
 vitam iterum tractat F. Ritterus in Nov. Mus. Rhen. III. p. 321 sqq., qui §. 1—45
 Didymi Chalcenteri esse ait. | 186, 3. *λοιπόν* offendit Ritterum p. 336, sed vid.
 p. 327, 1. | 189, 68. *Διδυμος* supplet Ritterus p. 338. | 74. cf. Ritterus p. 329 sq. |
 192, 59. post *ἐλθόντα* interpungi idem iubet p. 351. | 193, 72. *Ἐρμῆκος* Ritterus
 quoque p. 351, qui et v. 77. post *ἔτη* nunc addit *γεγονότα*. | 199, 68. *Ἀσκληπιδός*
 tucetur Meierus praef. ad Dem. Mid. p. XVIII, 34, sed hominis nomen hoc nun-
 quam fuit. cf. Ritterus p. 340. | 203. adn. alterius epigrammatis auctorem Didy-
 mum opinatur Ritterus p. 350 sq. | 208, 34. *οἶτος* sqq. in mg. habet A. |
 209, 39. *μετίθετο* E. | 50. *ῥωμαϊκά* AEV, *Ῥωμαίων* Schweighauserus. |
 52. *της* et Vaticanus Pearsoni. | 59. *περὶ τῶν* i. *V. | 210, 68. *ἔτι δὲ* et Va-
 ticanus Pearsoni. | 213, 33. *καὶ* δὲ A, δὲ καὶ cell. | 214, 51. *καὶ Ἰουστινιαν-
 οῦ* post *βασιλέως* add. Kusterus. | 217, 97. *ματθίου* AV, *ματθαίου* cell. |
 221, 36. *ς*] *ς* Albertius et Lascolla praef. p. VI, qui et *Ἀβρουέμου*. | 90. *ιστορικὸς*
 sqq. om. A. | 222, 97. *ιστορίᾳ* m. | 8. *ἀμφικτύπων* A. | 223, 17. *αὐτῶν*, *κτίσεις*
 habet et *V. | 231, 24. *διδάσκων* auctorem voluisse censet Ritterus in Nov.
 Mus. Rhen. III. p. 346. cf. m. ed. vit. dec. or. p. 8. | 239, 52. *ἐφ' ὑψηλοῦ*] cf. Lenkli
 topogr. Ath. p. 137, 4 ed. Turic. | 259, 2. *ὄ* — *Πελοποννησιακῆ* a studiosis ho-
 minibus inserta censet Bernhardy, ut et s. in. *οἱ δὲ λόγος αὐτοῦ* κλειστός ab in-
 suriosia. | 262, 1. *μὲν* ex var. loci ortum Bernhardy. | 3. *Δημήτριος* — *εἶνας*
 om. Endocla. | 4. *δημοσθένη* V. | 270, 14. *δημοσθένη* A. | 327, 8. *τοῖς*. *Ἐυαί-
 μονα*. | 355, 36. *scr. Νέρβα*. | 355, 49. *scr. Σουπτηριανός*. | 356, 72. non videtur
 diversus esse rhetor Timagenes ab historico V, 69.

—

Quod superest chartae explicam nonnullis emendationibus in vitam Homeri
 ab Jo. Tzetza exegesi in eandem Iliadem praemissam, quam pridem in hoc volu-
 men receptam mox ut vanum et inutile commentum abiciendam esse censui.
 Ediderant ex cod. Lips. 1278. God. Hermannus cum Draconis Stratonicensis libro
 de metris poeticalis, Lips. 1812, atque Lud. Bachmannus post Scholia in Homeri
 Iliadem, Lips. 1825. p. 746 sqq. — Pag. 749 ed. Bachm. v. 3. *αὐτῶν*] *scr. αὐ-
 τῶν* | 25. *τε*] *δὲ*. | 752, 10. *ἐπιθέοντας ἢ ποταμοῖς*] *ἐπιθέοντας ἐπὶ ποταμοῖς*. |
 755, 37. *πρώτον*] *πρότερον*. | 756, 10. *μειδιῶν μονοτονὸν τὸ τοῦ τοῦτο συγγιγρα-
 φότος καταγελῶν*] *μ. μ. καὶ τοῦ τ. σ. κ., αὐτὸ μ. μ. τ. τ. τ. σ. καὶ κατ.* | 26. *διδι-
 δαγμένως*] *πεπλανημένως*. | 36. *ἤγητο*] *ἤγηται*. | 37. *ἀπόρρητον*] *ἀπόρρη-
 τον*. | 757, 23. *ἠναγναισμένως καὶ ἐναντίως*] *ἦν, ἀλλ' ἐν*. | 758, 8. *γενεῆς εἶναι*] *γενεῆς καὶ εἶναι*. cf. Schol. p. 341, 7. | 37. *ἀμφιβόλως*] *ἀναμφιβόλως*. | 29. *ὑπὲρ*] *ἤπερ*. | 759, 10. *φασίν*] *φησίν*. | 18. *λήθει*] *λήθη*. | 23. *περιθεῖναι*] *παρα-
 θεῖναι*. | 38. *ἡμῶν*] *ὁμῶν*. | 760, 2. *ἀκηκοότος*] *ἀκηκοότα*. | 767, 8. *Μελισσιάνναξ*] *Μελισσιάνναξ*. | 12. *ἦν*] *ἦν*. | 22. *Τίγρητος*] *Πίγρητος*. | 23. *ἔτι τε*] *ἔτι δὲ*. |
 24. *περὶ τινῶν*] *παρὰ τινῶν*. | 33. *περὶ τῆν παραλίαν*] *παρὰ τῆν παραλίαν*. |
 36. *εἰρήμει*] *εἴρηκε*. | 768, 10. *περικληταῖσιν ἐν αἰδαῖς*] *περικληταῖς ἐν αἰδαῖς*.

—

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΒΙΟΙ ΕΠΟΠΟΙΩΝ.

Α. ΟΜΗΡΟΥ.

α'. [Ἡροδότου Ἀλικαρνασσηῶς] περὶ τῆς τοῦ Ὀμήρου γενέσιος καὶ βιοτῆς.

(1) Ἡρόδοτος Ἀλικαρνασσεὺς περὶ Ὀμήρου γενέσιος καὶ ἡλικίης καὶ βιοτῆς τάδε ἱστορήκε, ζητήσας ἐπεξελεῖν εἰς τὸ ἀτρεκέστατον. ἐπεὶ γὰρ ἡ πάλαι Αἰολιῶτις Κύμη ἐκτίζετο, συνῆλθον ἐν αὐτῇ παντοδαπὰ ἔθνη Ἑλληνικά, καὶ δὴ καὶ ἐκ Μαγνησίης ἄλλοι τέ τινες καὶ Μελάνωπος ὁ Ἰθαγένεος τοῦ Κρήθωνος, οὐ πολύφορτος, ἀλλὰ βραχέα τοῦ βίου ἔχων. οὗτος δ' ὁ Μελάνωπος ἔγημεν ἐν τῇ Κύμῃ τὴν θυγατέρα Ὀμόρητος, καὶ αὐτῷ γίνεται ἐκ κοίτης θῆλυ τέκνον, ᾧ οὐνομα τίθεται Κρηθηίδα. καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Μελάνωπος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐτελεύτησαν τὸν βίον· τὴν δὲ θυγατέρα ἐπι-
10
τρέπει ἀνδρὶ, ᾧ ἐχρήτο μάλιστα, Κλεάνακτι τῷ Ἀργεῖῳ.
(2) χρόνου δὲ προϊόντος συνέβη τὴν παῖδα μγεῖσαν ἀνδρὶ λαθραίως ἐν γαστρὶ σχεῖν. τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἐλάνθανεν· ἐπεὶ δ' ἤσθετο ὁ Κλεάναξ, ἤχθετο τῇ συμφορῇ, καὶ κα-
15
λασάμενος τὴν Κρηθηίδα χωρὶς πάντων ἐν αἰτίῃ μεγάλῃ

1. 1. Inscr. om. R^b L.: τοῦ, quod erat post Ἡροδότου, om. BMf: ἀλικαρνασσηῶς M, om. B: περὶ R^a B, ἐξήγησις περὶ v: π. τοῦ βίου τοῦ Ὀμήρου B. | 1. Ἡρόδοτος R^a Af, Ἡρόδοτος ὁ v. | ἀλικαρνασσεὺς AMLf. | 3. κύμη ἢ πάλαι αἰολ. R^a. | αἰολιῶτις L. | 4. αὐτῇ R^{ab}, ταὐτῷ v. | 5. μαγνησίης R^b, Μαγνησίας v. | 6. κρηθωνος R^b, Κρηθωνος v. | πολύφορτα B. | 7. τὴν om. R^a. | 8. ὄνομα R^b. | 9. κρηθηίδα hic et infra R^b, Κρηθίης v. | 11. ἀνδρὶ om. L.

εἶχεν, ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνην τὴν πρὸς τοὺς πολίτας, προβουλεύεται οὖν περὶ αὐτῆς τάδε. ἔτυχον οἱ Κυμαῖοι κτιζόντες τότε τοῦ Ἑρμείου κόλπου τὸν μυχόν, κτιζομένοισι δὲ τὴν πόλιν Σμύρναν ἔθηκε τὸ ὄνομα Θεσεύς, μνημαῖον ἐθέλων
 20 καταστήσαι τῆς ἑωυτοῦ γυναικὸς ὁμώνυμον· ἦν γὰρ αὐτῇ τοῦνομα Σμύρνη. ὁ δὲ Θεσεύς ἦν τῶν τὴν Κύμην κτισάντων ἐν τοῖς πρώτοις Θεσσαλῶν, ἀπ' Εὐμήλου τοῦ Ἀδμήταν, κάρτα εὖ ἔχων τοῦ βίου. ἐνθαῦτα ὑπεκτίθεται ὁ Κλεάναξ τὴν Κρηθίδα πρὸς Ἰσμηνίην τὸν Βοιώτιον τῶν ἀποίκων
 25 λελογχότα, ὃς ἐτύγχανεν αὐτῷ ἑὼν ἑταῖρος τὰ μάλιστα. (3) χρόνου δὲ προϊόντος ἐξελθοῦσα ἡ Κρηθίς μετ' ἄλλων γυναικῶν πρὸς ἑορτήν τινα ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν καλούμενον Μέλητα ἤδη ἐπίτοκος οὔσα τίκτει τὸν Ὅμηρον, οὐ τυφλόν, ἀλλὰ δεδορκότα, καὶ τίθεται ὄνομα τῷ παιδίῳ Μελησιγένεια,
 30 ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπωνυμίαν λαβοῦσα. τέως μὲν οὖν ἡ Κρηθίς ἦν παρὰ τῷ Ἰσμηνίῳ· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου ἐξῆλθε καὶ ἀπ' ἐργασίης χειρῶν ὠρμημένη ἔτραφε τὸ παιδίον καὶ ἑωυτήν, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἔργα λαμβάνουσα, καὶ ἐπαίδευσε τὸν παῖδα ἀφ' ὧν ἠδύνατο. (4) ἦν δὲ τις ἐν Σμύρῃ
 35 τοῦτον τὸν χρόνον Φήμιος τοῦνομα, παῖδας γράμματα καὶ τὴν ἄλλην μουσικὴν διδάσκων πᾶσαν. οὗτος μισθοῦται τὴν Κρηθίδα, ὧν μονότροπος, ἐριουργῆσαι αὐτῷ ἐρίαί τινα, ἀπαρὰ τῶν παιδῶν εἰς μισθὸν ἐλάμβανεν. ἡ δὲ παρ' αὐτῷ εἰργάζετο πολλῷ κοσμίῳ καὶ σωφροσύνῃ πολλῇ χρωμένη, καὶ
 40 τῷ Φημίῳ κάρτα ἠρέσκετο. τέλος δὲ προσηνέγκατο αὐτῇ λόγους πείθων ἑωυτῷ συνοικεῖν, ἄλλα τε πολλὰ λέγων οἷς μιν ᾔετο προσάξασθαι, καὶ ἔτι περὶ τοῦ παιδός, υἱὸν ποιούμενος, καὶ ὅτι τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς ὑπὲρ αὐτοῦ ἄξιός τις λόγον ἔσται (ἑώρα γὰρ τὸν παῖδα ὄντα συντετὸν καὶ κάρτα εὐφυνέα),

16. πολίτας R^{ab}, πολίτας v. | 17. οὖν R^{ab}BPML, δὲ v. | 18. τότε addidi ex R^b. | κόλπον M. | 20. ὁμώνυμον R^{ab}, ἐπώνυμον v. | αὐτῇ f. | 21. σμύρνα R^b. | 22. ἀμήλου R^b. | 23. τὸν βίον. ἐνθαῦθα M. | 24. ἰσμηνίην R^a. | τὸν βιώτιον M, βοιώτιο R^a, βιώτιο R^b. | 25. ἐτύγχανεν R^{ab}, ἔτυχεν v. | 27. ποταμὸν τὸν R^{ab}BML, ποταμὸν v. | 29. παιδίῳ R^b, παιδί v. | μελισσιγένεια R^b. | 30. ἦν ἡ κρηθίς BML. | 31. παρὰ] περὶ R^b. | ἰσμηνίῳ R^b, ἰσμηνίᾳ v. | 34. ἠδύνατο R^b, ἠδύνατο v. | 37. αὐτῷ] αὐτῆς R^a A1 | ἐρίαί R^b. | 38. μισθὸν R^{ab}, μισθοὺς v. | 39. κόσμῳ Pauw, τῷ κοσμίῳ Wesselingh. | 43. ὑπὲρ R^{ab}, παρ' v.

ἔστ' ἀνέκαισεν αὐτὴν ποιῆν ταῦτα. (5) ὁ παῖς δ' ἦν τε φύσει 45
 ἔχων ἀγαθήν, ἐπιμελῆς τε καὶ παιδεύσιος προσγενομένης
 αὐτίκα πολλὸν τῶν πάντων ὑπερέϊχεν. χρόνου δ' ἐπιγενο-
 μένου ἀνδρούμενος οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ
 διδασκαλίᾳ. καὶ οὕτως ὁ μὲν Φημίος ἐτελεύτησε τὸν βίον
 καταλιπὼν πάντα τῷ παιδί, οὐ πολλῶ δ' ὕστερον καὶ ἡ Κρη- 50
 θῆς ἐτελεύτησεν. ὁ δὲ Μελησιγένης ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ κα-
 θαισθήκει, καθ' ἑωυτὸν δὲ γενόμενος μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀν-
 θρώπων ἐωρᾶτο. καὶ αὐτοῦ θουμασταὶ καθαισθήκεισαν οἱ
 τ' ἐγχώριοι καὶ τῶν ξένων οἱ ἑσαπικνεόμενοι. ἐμπόριον γὰρ ἦν
 ἡ Σμύρνη καὶ αἶτος ἐξήγετο πολὺς αὐτόθεν ἐκ τῆς ἐπικειμέ- 55
 νης χώρας δαψιλῆως κάρτα ἑσαγόμενος ἐς αὐτήν. οἱ οὖν
 ξένοι, ὁκοτε παύσονται τῶν ἔργων, ἀπασχόλαζον παρὰ τῷ
 Μελησιγένηι ἐγκαθίζοντες. (6) ἦν δ' ἐν αὐτοῖς τότε καὶ
 Μέντης ναύκληρος ἀπὸ τῶν περὶ Λευκάδα τόπων καταπε-
 πλευκῶς ἐπὶ σῆτον, ἔχων ναῦν, πεπαιδευμένος τ' ἀνὴρ ὡς ἐν 60
 ἑκείνῳ τῷ χρόνῳ καὶ πολυίστωρ, ὅς μιν ἔπεισε τὸν Μελησι-
 γένη μεθ' ἑωυτοῦ πλεῖν καταλύσαντα τὴν διδασκαλίαν, μι-
 σθὸν τε λαμβάνοντα καὶ τὰ δέοντα πάντα, καὶ ὅτι χώρας
 καὶ πόλιας θεήσασθαι ἄξιον εἶη αὐτῷ ἕως νέος ἐστίν. καὶ
 μιν οἶομαι μάλιστα τούτοισι προαχθῆναι· ἴσως γὰρ καὶ τῇ 65
 ποιήσει ἴδη τότ' ἐπινόει ἐπιθῆσθαι. καταλύσας δὲ τὴν
 διδασκαλίαν ἐναντιῶντο μετὰ τοῦ Μέντεω, καὶ ὅπου ἐκάστοτε
 ἀφίκοιτο, πάντα τὰ ἐπιχώρια διωρᾶτο καὶ ἱστορέων ἐπυν-
 θάνετο. εἰκὸς δὲ μιν ἦν καὶ μνημόσυνα πάντων γράφασθαι.
 (7) ἀνακομιζόμενοι δ' ἐκ Τυρσηνίης καὶ τῆς Ἰβηρίης ἀπικ- 70
 νόνται εἰς Ἰθάκην, καὶ τῷ Μελησιγένηι συνέβη νοσήσαντι
 τοὺς ὀφθαλμοὺς κάρτα δεινῶς ἔχειν, καὶ αὐτὸν θεραπείης
 εἵνεκα πλεῖν μέλλων εἰς τὴν Λευκάδα καταλιπεῖν ὁ Μέντης
 παρ' ἀνδρὶ φίλῳ ἑωυτοῦ ἐς τὰ μάλιστα Μέντορι τῷ Ἀλκίμου

45. ἔς τ' ἄν ἐπισειν R^{ab}. || 46. προσγενομένης R^b, προσγενομένης v. ||
 47. ἐπιγενομένου B. || 49. μὲν addidi ex R^b. || 50. ἡ add. R^{ab}DLf. || 52. καθ' ἑωυ-
 τὸν bis habet M. || 55. αὐτόθεν R^{ab}, αὐτόθι v. || ἐκ τῆς] αὐτῆς M. || ἐπικειμένης
 A. || 61. μὲν Barnesius. || 62. καταλύσαντες R^b. || 63. ὅτι] ὅτι τε BPHL, ἔς τὸ
 R^{ab}. || 65. προαχθῆναι R^a. || 66. ἴδη addidi ex R^b. || 68. ἀφίκετο addito ut su-
 pra e M. || 70. τυρσηνίης R^{ab}E, τυρσηνίας cett. || τῆς malim abesse. || 73. εἵ-
 νειεν R^b, ἕνεκα ML. || Λευκάδα] ἑλλάδα R^b. || 74. ἀλκίμου L.

75 Ἰθακησίου, πολλὰ δεηθεὶς ἐπιμελίην ἔχειν, ἐπαναπλώσας δ' ἀναλήψασθαι αὐτόν. ὁ δὲ Μέντωρ ἐνοσήλευσεν αὐτόν ἐκτενέως· καὶ γὰρ τοῦ βίου ἀρκιόντως εἶχε καὶ ἤκουεν εὖ ἐς δικαιοσύνην τε καὶ φιλοξενίην μακρῶ μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ ἀνδρῶν. ἐνταῦθα συνέβη τῷ Μελησιγένει περὶ Ὀδυσσεῶς
80 ἐξιστορήσαι καὶ πνθέσθαι. οἱ μὲν δὲ Ἰθακήσιοι λέγουσι τότε μιν παρ' ἐωυτοῖς τυφλωθῆναι, ὡς δ' ἐγὼ φημι, τότε μὲν ὑγιῆ γενέσθαι, ὕστερον δ' ἐν Κολοφῶνι τυφλωθῆναι. συνομολογοῦσι δέ μοι καὶ Κολοφῶνιοι τούτοις. (8) ὁ δὲ Μέντης ἀναπλέων ἐκ τῆς Λευκάδος προσέσχεν εἰς τὴν Ἰθάκην
85 καὶ ἀνέλαβε τὸν Μελησιγένεα, χρόνον τ' ἐπὶ συχνὸν συμπεριέπλει αὐτῷ. ἀπικομένῳ δ' ἐς Κολοφῶνα συνέβη πάλιν νοσήσαντα τοὺς ὀφθαλμοὺς μὴ δύνασθαι διαφυγεῖν τὴν νόσον, ἀλλὰ τυφλωθῆναι ἐνταῦθα. ἐκ δὲ τῆς Κολοφῶνος τυφλὸς εὖν ἀπικνέεται εἰς τὴν Σμύρναν καὶ οὕτως ἐπεχείρει
90 τῇ ποιήσει. (9) χρόνου δὲ προΐοντος ἐν τῇ Σμύρνῃ ἄπορος εὖν τοῦ βίου διανοήθη ἀπικέσθαι ἐς Κύμην, πορευόμενος δὲ διὰ τοῦ Ἑρμοῦ πεδίου ἀπικνέεται ἐς Νέον τεῖχος, ἀποικίην Κυμαίων. ᾠκίσθη δὲ τοῦτο τὸ χωρίον ὕστερον Κύμης ἔτεσιν ὀκτώ. ἐνταῦθα λέγεται αὐτὸν ἐπιστάντα ἐπὶ σκυτεῖόν
95 τι εἰπεῖν πρῶτα τὰ ἔπια τάδε·

αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον ἠδὲ δόμοιο,
οἱ πόλιν αἰπεινήν, Κύμης ἐρωπίδα κούρην,
ναίετε, Σαρδῆνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο,
ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θείου ποταμοῖο

100 Ἑρμοῦ δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς.

ἡ δὲ Σαρδίη ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ τε Ἑρμοῦ ποταμοῦ καὶ τοῦ Νέου τεύχους. τῷ δὲ σκυτεῖ ὄνομα ἦν Τύχιος. ἀκούσαντι δὲ τῶν ἐπέων ἔδοξεν αὐτῷ δέξασθαι τὸν ἀνθρώπον· ἠλέησε γὰρ αἰτέοντα τυφλὸν καὶ ἐκέλευσεν εἰσιέναι τ'

75. ἐπιμελίην R^aABPMLl. | 76. ἀπολήψασθαι R^a. | ἐνοσήλευεν BPL. | 79. περὶ] τὰ περὶ R^a. | 80. ἱστορήσαι R^a. | καὶ add. R^aBPML. | 81. ἐωυτοῦ R^a. | τυφλωθέντα R^a. | 91. τὸν βίον M. | 96. Epigr. Homer. 1. | αἰδεῖσθαι A. | 97. πόλου L^a. | ἐπεινήν L^a. | Κύμης ἐρωπίδα Pauw, Κύμην Ἐρωπίδα v, K. ἐρατώπιδα Barnesius: νόμφης ἐρατώπιδος Ἡρῆς Epigr. | 98. σαρδῆνης hic et infra M, Σαρδῆνης Epigr.: cf. Steph. Byz. s. v. | 99. ῥείου A, ζαθεῖοῦ Epigr. | 100. Ἑρμον M. | δινήεντος] καλὰ ῥέοντος Epigr. | 1. ποταμοῦ om. A. | 4. αἰτέοντα R^aBPL, καὶ τέοντα M, ἀλγέοντα cett. | καὶ — ἐργαστήριον addidit ex R^aBPML.

αὐτὸν εἰς τὸ ἐργαστήριον καὶ μετέξεν ἔφη τῶν παριόντων. 105
 ὁ δ' εἰσῆλθεν. κατήμενος δ' ἐν τῷ σκυτείῳ παριόντων καὶ
 ἄλλων τὴν τε ποιήσιν αὐτοῖς ἐπαδείκνυτο, Ἀμφιάρεώ τε τὴν
 ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας καὶ τοὺς ὕμνους τοὺς ἐς θεοὺς πε-
 ποιημένους αὐτῷ, καὶ περὶ τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν παριόντων
 ἐς τὸ μέσον γνώμας ἀποφαινόμενος θαύματος ἄξιος ἐφαίνεται 10
 εἶναι τοῖς ἀκούουσιν. (10) τέως μὲν δὴ κατεῖχεν ὁ Μελησι-
 γένης περὶ τὸ Νέον τεῖχος ἀπὸ τῆς ποιήσιός γε τοῦ βίου τὴν
 μηχανὴν ἔχων. ἐδείκνυον δ' οἱ Νεοτειχεῖς μέχρις ἐπ' ἐμοῦ
 τὸν χῶρον ἐν ᾧ κατεῖζον τῶν ἐπέων τὴν ἐπίδειξιν ἐποιέετο,
 καὶ κάρτα ἐσέβοντο τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ ἀλγειρος ἐπεφύκει, 15
 ἣν ἐκεῖνοι ἔφασαν ἀφ' οὗ ὁ Μελησιγένης ἦλθεν αὐτοῖς πεφυ-
 κέναι. (11) χρόνου δὲ προϊόντος ἀπόρως κείμενος καὶ μόλις
 τὴν τροφήν ἔχων ἐπενοήθη εἰς τὴν Κύμην ἀπικέσθαι, εἰ τι
 βέλτιον κρήξει. μέλλων δὲ πορεύεσθαι τάδε τὰ ἔπειτα λέγει·
 αἶψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν· 20
 τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μῆτις ἀρίστη.

ἀπὸ δὲ τοῦ Νέου τεῖχος πορευόμενος ἀπῆκετο εἰς τὴν Κύμην
 διὰ Λαρίσσης τὴν πορείαν ποιησάμενος (ἦν γὰρ οὕτως αὐτῷ
 εὐπορώτατον), καὶ, ὡς Κυμαῖοι λέγουσι, τῷ Φρυγίης βασιλῆι
 Μίδῃ τῷ Γορδίῳ δεηθέντων πενθερῶν αὐτοῦ ποιῆ τὸ ἐπί- 25
 γραμμα τόδε, τὸ ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῆς στήλης τοῦ μνήματος
 τοῦ Γορδίῳ ἐπιγέγραπται·

[χαλκῇ παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι·]
 ἔστ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ καὶ δένδρα μακρὰ τεθήλη,

105. μετέξεν R^bM¹. | 6. κατήμενος BMLf. | 9. παριόντων καὶ ἄλλων ἐς R^b. |
 10. εἰς B. | θαύματος MLf. | 11. δὴ R^b, οὐδ' v. | 13. Νεοτειχεῖς] cf. Steph. Byz. s.
 v. | 14. τὴν om. R^a. | 18. εἶτε R^aBPML, ὅτι cell. | 20. Epigr. Homer. 2. |
 ποπόδες L^a. | 24. εὐπορώτατον R^a. | 25. πενθερῶν αὐτῷ R^a. | δεηθέντων—
 Γορδίῳ om. R^b. | ποιῆ τὸ R^aBPML, ποιῆ καὶ v. | 126. μνήματος Μίδεω τοῦ
 Γορδίῳ Schweighaeuserus. | 27. ἐπιγέγραπται στίχοι τέσσαρες R^b. | epi-
 gramma legitur etiam ap. Plat. Phaedr. p. 264 D, Dion. Chrys. or. 37. p. 465,
 Diog. Laert. 1, 89, Epigr. Homer. 3, Certam. Hom. et Hes. 15, Anthol. Palat. 1.
 p. 348 (cf. 3. p. 249). | 28. om. R^aI^b. | χαλκῇ B. | μίδεω B, μήδου M, Μίδου
 v, Μίδα ceteri scriptores. | 29. hunc versum usurpant Longin. d. nubl. 36, 2,
 Sext. Empir. hypot. 2, 3 | σὺτ' ἂν I^b, ὄφρ' ἂν P lato. | ῥέει ABML^af, ῥαῖη
 Plato et Sextus. | τεθήλοι ABML^af, τεθήλει R^b.

130 ἡέλιός τ' ἀνιῶν λάμπη λαμπρά τε σελήνη,
αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαύτου ἐπὶ τύμβου
ἀγγελέω παριούσι, Μίδης ὅτι τῆδε τέθαιπται.

(12) κατίζων δ' ἐν ταῖς λέσχαις τῶν γερόντων ἐν τῇ Κύμῃ ὁ
Μελησιγένης τὰ ἔργα τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδείκνυτο καὶ ἐν
35 τοῖς λόγοις ἔτερπε τοὺς ἀκούοντας, καὶ αὐτοῦ θαυμασταὶ
καθιστήκασαν. γνοὺς δ' ὅτι ἀποδέκονται αὐτοῦ τὴν ποιήσιν
οἱ Κυμαῖοι καὶ εἰς συνήθειαν ἔλκων τοὺς ἀκούοντας, λόγους
πρὸς αὐτοὺς τοιούσδε προσήνεγκε λέγων, ὡς εἰ θέλοιεν αὐτὸν
δημοσίῃ τρέφειν, επικλεσάτην αὐτῶν τὴν πόλιν ποιήσει.
40 τοῖς δ' ἀκούουσι βουλομένοις τ' ἦν ταῦτα καὶ αὐτοὶ παρή-
νεον ἐλθόντα ἐπὶ τὴν βουλὴν δεηθῆναι τῶν βουλευτέων, καὶ
αὐτοὶ ἔφρασαν συμπρήξειν. ὁ δ' ἐπειθέτο αὐτοῖς καὶ βουλῆς
συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βουλευτῆριον ἐδαίτο τοῦ ἐπὶ τῇ τιμῇ
ταύτῃ καθιστώτος ἀπαγαγεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλὴν. ὁ δ'
45 ὑπεδέξατό τε καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀπήγαγεν. καταστάς δ' ὁ
Μελησιγένης ἔλεξε περὶ τῆς τροφῆς τὸν λόγον ὃν καὶ ἐν ταῖς
λέσχαις ἔλεγεν, ὡς δ' εἶπεν, ἐξελθὼν ἐκάθητο. (13) οἱ δ'
ἐβουλεύοντο ὅ τι χρεῶν εἶη ἀποκρίνασθαι αὐτῷ. προθυ-
μουμένου δὲ τοῦ ἀπάγοντος αὐτὸν καὶ ἄλλων, ὅσοι τῶν βου-
50 λυτέων ἐν ταῖς λέσχαις ἐπήκοοι ἐγένοντο, τῶν βουλευτέων
ἕνα λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, ἄλλα τε πολλὰ
λέγοντα καὶ ὡς, εἰ τοὺς ὀμήρους δόξει τρέφειν αὐτοῖς,
ὄμιλον πολλόν τε καὶ ἀχρεῖον ἔξουσιν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ
τοῦνομα Ὅμηρος ἐπικράτησε τῷ Μελησιγένη ἀπὸ τῆς συμ-
55 φορῆς (οἱ γὰρ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὀμήρους λέγουσιν),
ὥστε πρότερον ὀνομαζομένου αὐτοῦ Μελησιγένεος τοῦτο γε-
νέσθαι τοῦνομα Ὅμηρος. καὶ οἱ ξένοι δεινέγκαν, ὅτε μνήμην

130. hunc versum om. Plato, Dio et Anthol. || λάμπη ABL^af. || λαμπρά] cf. G. Hermannii Opp. 6. p. 153, Schneidewini Exerc. crit. p. 41. || post σελήνη v additur versus καὶ ποταμοὶ γὰρ ῥέουσιν, ἀνακλύζῃ δὲ θάλασσα ex Diog. Laert. || 31. πολυκλαύτω ἐπὶ τίμβῳ Epigr. || 32. ἀγγελέω I.^b, unde ἀγγέλλω G. Hermannus. || τῆδε in mg. ad ead. m. habet L.^a. || 33. γερόντων τῶν ἐν M. || 36. καθιστήκασαν R.^b, καθιστήκασαν v. || ἀποδέκονται MLf. || 38. θέλειεν A. || 40. αὐτοὶ] αὐτῷ Pauw. || 41. βουλευταίων R.^b. || 42. συμπρήξειν addito η supra α M. || 44. αὐτὸν BPv. || 46. καὶ om. R.^b. || 48. αὐτῷ] τούτῳ R.^b. || 49. ἀπαγαγόντος R.^a. || 50. βουλευτέων ἕνα] βασιλείων ἕνα R.^{ab}.

αὐτοῦ ἐποιοῦντο. (14) ἐτελεύτα δ' οὖν ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι, μὴ τρέφειν τὸν Ὀμηρον, ἔδοξε δέ πως καὶ τῇ ἄλλῃ βουλῇ. ἐπελθὼν δ' ὁ ἀπιστάτης καὶ παρεζόμενος αὐτῷ διηγήσατο 160 τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ καὶ τὰ δόξαντα τῇ βουλῇ. ὁ δ' ὡς ἤκουσεν, ἐσυμφόρηνέ τε καὶ λέγει τὰ ἔπεα τάδε·

οἴη μ' αἴση δῶκε πατήρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
 κήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων, 65
 ἢ ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο
 λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων,
 ὀπλότεροι μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
 Αἰολίδα Σμύρνην ἀλιγείτονα ποντοτίνακτον,
 ἦν τε δι' ἀγλαὸν εἶσαν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος. 70
 ἐνθεν ἀπορνούμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
 ἠθέλετ' ἢ κληῖσαι δταν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν·
 οἱ δ' ἀπανηνάσθησαν ἱερὴν ὄπα, φῆμιν ἀοιδῆς,
 ἀφραδίη· τῶν μὲν τε παθῶν τις φράσσεται αὐτίς,
 ὅς σφιν ὄνειδείησιν ἐμὸν διημήσατο πότμον. 75
 κῆρα δ' ἐγὼ, τήν μοι θεὸς ὤπασε γεινομένῳ περ,
 τλήσομαι ἀκράαντα φέρων τετληότι θυμῷ.
 οὐδέ τί μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυαῖς
 Κύμης ὀρμαίνουσι, μέγας δέ με θυμὸς ἀπειγεί
 δῆμον εἰς ἀλλοδαπῶν ἴναί τε ὀλίγον περ ἔόντα. 80

(15) μετὰ τοῦτο ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς Κύμης εἰς Φωκαίην Κυμαίοις ἐπαρησάμενος, μηδένα ποιητὴν δόκιμον ἐν τῇ χώρᾳ γενέσθαι, ὅστις Κυμαίους ἐπαγλαίει. ἀπικόμενος δ' εἰς Φω-

158. αὐτῶν pr. m. M. || 59. καὶ add. R^bL. || 64. Epigr. Homer. 4. || 66. ἢ Wesselingius, ἦν v. || Διὸς om. L^a. || 69. ποντοτίνακτος Pierson. Varia. p. 66, πολυάνανκτον L^a, ποτιάνανκτον v, πότνια ἀκτὴν Scalliger. || 72. om. R. || 73. φῆμιν R^a, φημί v. || ἀοιδῆς Wolfius, ἀοιδῆν v: φῆμι, ἀοιδῶν Scalliger. || 74. ἀφραδίη R^aL^b, ἀφραδίην v. || τε om. L^a, γε Hgen. || φράσσεται R^b. || αὐτίς R^b, αὐθίς v. || 75. ὅ σφιν ὄνειδείησιν L^af: ὄνειδείησιν R^b, ὄνειδείησιν HM. || διημήσατο ML^a: ὅς σφιν ὄνειδείησιν, ἐν ἐμοῦ μνησαίησιν πότμου vol ὡς σφιν ὄνειδείησιν, ἐμὸν μνήσαιησιν δὲ πότμου Scalliger, ὡς πρὶν ὄνειδείησιν ἐμὸν διημήσατο πότμον Hgen, ὅ σφιν ὄνειδος ἔσαιεν ἐμὸν διημήσατο πότμον Heilmannus. || 77. ἀκράαντα RL, ἀκράαντον ceti., ἀκράδαντα Hgen. || τετληότι Hgen. || 79. μοι f. || 80. ἀλλοδαπῶν R^bML^b, ἀλλοδαπῶν ceti. || 81. ταῦτα M. || 82. γενέσθαι ἐν τῇ χώρᾳ M. || 83. ὅστις BMLf. || ἱπαγλαίει M.

καίην τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐβίότευσεν, ἔπεια ἐνδεικνύμενος ἐν ταῖς
 185 λέσχαις κατίζων. ἐν δὲ τῇ Φωκαίῃ τοῦτον τὸν χρόνον Θε-
 στορίδης τις ἦν γράμματα διδάσκων τοὺς παῖδας, ἀνὴρ οὐ
 κρήγγος. κατανοήσας δὲ τοῦ Ὀμήρου τὴν ποιήσιν λόγους
 τοιοῦσδ' αὐτῷ προσήνευκε, φᾶς ἔτοιμος εἶναι θεραπεύειν καὶ
 τρέφειν αὐτὸν ἀναλαβών, εἰ ἐθέλοι ἃ γε πεποιημένα εἶη
 90 αὐτῷ τῶν ἐπέων ἀναγράψαι καὶ ἄλλα ποιῶν πρὸς ἑαυτὸν
 ἀναφέρειν αἰεὶ. (16) τῷ δ' Ὀμήρῳ ἀκούσαντι ἔδοξε ποιητέα
 εἶναι ταῦτα· ἐνδεὴς γὰρ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπείης.
 διατρίβων δὲ παρὰ τῷ Θεστορίδῃ ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω,
 ἧς ἡ ἀρχή·

95 Ἴλιον ἀεῖδω καὶ Δαρδανίην εὐπόλον,
 ἧς πέρι πολλὰ πάθον Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
 καὶ τὴν καλουμένην Φωκαίδα, ἣν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὀμηρον
 παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι. ἐπεὶ δὲ τὴν τε Φωκαίδα καὶ τὰλλα
 πάντα παρὰ τοῦ Ὀμήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διενόηθη
 200 ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποιήσιν θέλων τοῦ
 Ὀμήρου ἐξειδιώσασθαι, καὶ οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐν ἐπιμελείᾳ εἶχε
 τὸν Ὀμηρον. ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεια τάδε·

Θεστορίδῃ, θνητοῖσιν ἀνωίστων πολέων περ,
 οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόου ἀνθρώποισιν.

5 ὁ μὲν δὴ Θεστορίδης ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπηλλάγη ἐς τὴν Χίον
 καὶ διδασκαλίην κατεσκευάσατο, καὶ τὰ ἔπεια ἐπιδεικνύμενος
 ὡς ἑαυτοῦ ἔοντα ἔκαινόν τε πολλὸν εἶχε καὶ ὠφελεῖτο· ὁ δ'
 Ὀμηρος πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον διητᾶτο ἐν τῇ Φωκαίῃ ἀπὸ
 ἧς ποιήσιος τὴν βιοτὴν ἔχων. (17) χρόνῳ δ' οὐ πολλῷ με-
 10 ἔπειτα ἄνδρες Χῖοι ἔμποροι ἀπίκοντο ἐς τὴν Φωκαίην·
 ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπέων τοῦ Ὀμήρου, ἃ πρότερον ἀκηκόε-
 σαν πολλάκις ἐν τῇ Χίῳ τοῦ Θεστορίδου, ἐξήγγελλον Ὀμήρῳ
 ὅτι ἐν Χίῳ τις ἐπιδεικνύμενος τὰ ἔπεια ταῦτα γραμμάτων

184. ἐνδεικνύμενος om. R^b. || 89. ἐθέλει R^bB, ἐθέλοις omisso ἃ M. ||
 90. ἀναγράψαι R^{ab}, ἀναγράφασθαι v. || 91. ποιητέα — παρὰ om. R^b. ||
 92. ἦν] εἶναι BPML. || 95. Epigr. Homer. 5. || 96. πολλ' ἔπαθον BPML^a. ||
 97. φωκαίδα addito αἰ supra e M. || φωκαεῖς R^b. || 200. ἀπαλλάσσεσθαι R^b. ||
 3. Epigr. Homer. 6. || Θεστορίδης Bf. || θνηταῖσιν M. || 4. πέλεται L^b. ||
 νόον BML^af. || 6. διδασκαλίην] τὴν διδ. R^b. || 7. ὄντα M. || ὠφελεῖτο M. ||
 10. ἔμποροι R^bf. || 12. Ὀμήρῳ addidi ex R^{ab}.

διδάσκαλος κάρτα πολλὸν ἔπαινον ἔχει. ὁ δ' Ὀμηρος κατενόησεν ὅτι Θεστορίδης ἂν εἴη, καὶ παντὶ θυμῷ ἐσπούδαζεν ²¹⁵ εἰς τὴν Χίον ἀπικέσθαι. καταβάς δ' ἐπὶ τὸν λιμένα εἰς μὲν τὴν Χίον οὐ καταλαμβάνει οὐδὲν πλοῖον πλέον, εἰς δὲ τὴν Ἐρυθραίην τινὲς ἐπὶ ξύλον παρεσκευάζοντο πλεῖν. καλῶς δ' εἶχε τῷ Ὀμήρῳ δι' Ἐρυθραίας τὸν πλοῦν ποιήσασθαι. καὶ προσελθὼν ἔχρηζε παρὰ τῶν ναυτέων δέξασθαι αὐτὸν σύμ- ²⁰ πλουν, πολλά τε καὶ προσαγωγὰ λέγων οἷς σφέας ἔμελλε πείσειν. τοῖς δ' ἔδοξε δέξασθαι αὐτόν, καὶ ἐκέλευον ἐσβαίνειν εἰς τὸ πλοῖον. ὁ δ' Ὀμηρος πολλὰ ἐπαινέσας αὐτοὺς ἐσέβη, καὶ ἐπεὶ ἔζετο λέγει τὰ ἔπεα τάδε·

κλυθε Ποσειδάων μεγαλοσθενὲς ἐννοσίγαιε, 25
 εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ζαθέου Ἐλικῶνος,
 δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον ἰδέσθαι
 ναύταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ' ἀρχοὶ ἔασι,
 δὸς δ' εἰς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
 αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν ὀσίων τε κυρῆσαι· 30
 φωτὰ τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπέυσας
 ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον ξενίην τε τράπεζαν.

(18) ἐπεὶ δ' ἀπίκοντο εὐπλοήσαντες εἰς τὴν Ἐρυθραίην, τότε μὲν Ὀμηρος τὴν αὐλὴν ἐπὶ τῷ πλοίῳ ἐποίησατο, τῇ δ' ὑστεραίῃ ἔχρηζε τῶν ναυτέων τινὰ ἠγήσασθαι αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν. ³⁵ οἱ δὲ συνέπεμψαν ἕνα αὐτῷ. πορευόμενος δ' Ὀμηρος ἐπεὶ ἔτυχε τῆς Ἐρυθραίας τραχείης τε καὶ ὄρεινῆς ἐούσης, φθέγγεται τάδε τὰ ἔπεα·

πότνια γῆ, πάνδωρε, δότειρα μελιφρόνος ὄλβου,
 ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὖοχος ἐτύχθης, 40

214. ἔπαινον om. A1: ὀφέλημα κάρτα πολλὸν ἔπαινον B. || 16. εἰς τὴν M, εἰς τὴν v. || ἀπικέσθαι — Χίον om. L. || 18. ἐρυθραίην R^aB, ἐρυθραιάν cett. || ξύλον M, ξύλον v. || 21. καὶ om. Mf. || 24. ἔζετο R^b. || 25. Epigr. Homer. 7, cf. Suid. s. v. Ὀμηρος p. 686. || ποσειδάων M. || ἐνοσίγαιε M. || 26. ἠδὲ] ἠδὲ καὶ L^b. || ζαθέου Ruhnkenius, ξανθοῦ libri et Suidas. || 27. ἀρίσθαι Suidas. || 28. ναύτης Hermannus. || ἔασσι M. || 29. ὑπωρείην Hermannus. || 30. αἰδοίων R^aML^{ab}f. || τε R^aL^bSuidas, γε v. || 31. ἠπεροπέυσας R^b. || 32. ὠδύσατο R^b. || ξενίην om. A. || τε om. M. || τράπεζαν L^bSuidas, τράπεζαι R^b, τραπέζην v. || 34. μὲν addidit ex R^b. || αὐλὴν R^aB^aML, αὐλήν cett. || 35. αὐτῷ R^ab, αὐτῶν v. || 37. τε addidit ex R^b. || 38. τὰ om. A1. || 39. Epigr. Homer. 8: primam versum om. R^a. || 40. φωτός R^b.

τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεῖ, οἷς ἐχολώθης.

ἀπικόμενος δ' ἐς τὴν πόλιν τῶν Ἐρυθραίων ἐπηρώτησε περὶ
τοῦ ἐς τὴν Χίον πλοῦ· καὶ τινος προσελθόντος αὐτῷ τῶν
ἑωρακότεων ἐν τῇ Φωκαίῃ καὶ ἀσπασαμένου ἐχρηζεν αὐτοῦ
215 συνεξυρεῖν αὐτῷ πλοῖον, ὅπως ἂν εἰς τὴν Χίον διαβαίῃ.

(19) ἐκ μὲν δὴ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν ἀπόστολον, ἄγχι δ' αὐτὸν
ἐνθα τῶν ἀλιέων τὰ πλοῖα ὀρμίζεται. καὶ πως ἐντυγχάνει
μέλλουσί τισι διαπλεῖν ἐς τὴν Χίον, ὧν ἐδέετο προσελθῶν ὁ
ἄγων αὐτὸν ἀναλαβεῖν τὸν Ὀμηρον. οἱ δ' οὐδένα λόγον ποιη-
50 σάμενοι ἀνήγοντο, ὁ δ' Ὀμηρος φθέγγεται τάδε τὰ ἔκκα·

ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτη,

πτωκάσιν αἰθυίησι βίον δύσζηλον ἔχοντες,

αἰδεῖσθε ξενίῳ Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·

δεινὴ γὰρ μέτ' ὅπῃς ξενίου Διός, ὅς κ' ἀλίτηται.

55 ἀναχθεῖσι δ' αὐτοῖς συνέβη ἐναντίου ἀνέμου γινομένου πα-
λιδρομηῆσαι καὶ ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν, ὅθεν ἀνηγάγοντο,
καὶ τὸν Ὀμηρον καταλαβεῖν ἐπικαθήμενον ἐπὶ τῆς κυματο-
γῆς. μαθὼν δ' αὐτοὺς πεπαλιδρομηκότας ἔλεξε τάδε· „ὑμᾶς,
ὦ ξένοι, ἔλαβεν ὁ ἀνεμος ἀντίος γενόμενος· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν

60 με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται“. οἱ δ' ἀλιεῖς ἐν μετα-
μελίῃ γενόμενοι, ὅτι οὐ καὶ πρότερον ἐδέξαντο, εἰπόντες ὅτι
οὐ καλιμπάνουσι, ἦν ἐθέλοι συμπλεῖν, ἐκέλευον ἐσβαίνειν,
καὶ οὕτως ἀναλαβόντες αὐτὸν ἀνήχθησαν καὶ ἴσχουσι ἐπὶ
ἀκτῆς. (20) οἱ μὲν δὴ ἀλιεῖς πρὸς ἔργον ἐτράπησαν, ὁ δ'

65 Ὀμηρος τὴν μὲν νύκτα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κατέμεινε, τὴν δ'
ἡμέραν πορευόμενος καὶ πλανώμενος ἀπῆκετο ἐς τὸ χωρίον

241. τρηχεῖα L^a. || 43. Χίον] cf. Suid. s.v. Ὀμηρος p. 687. || 44. φώκη R^b. ||
αὐτοῖ] αὐτόν R^b. || αὐτῷ om. R^b. || 46. αὐτῶν L. || 51. Epigr. Homer. 9. || αἴση
Suidas. || 52. πτωκάσιν ex Suida Wesselingius, πτωχάσιν libri (praeter R^b, qui
πτωχεῖσιν), πλωάσιν Ernestius. || αἰθυίησι R^b, αἰθυίησι f: αἰθυίησιν lōn
Suidas. || 54. μέτοπις libri, μέτοπις l, μετόπισθεν ὅπῃς ξενίων Suidas, unde
δεινὴ γὰρ μετόπισθεν ὅπῃς Διὸς Hermannus. || 57. καταλαβεῖν Schweigh., ἀν
ἀναλαβεῖν M, ἀναλαβεῖν v. || ἐπικαθήμενον (fort. ἐπὶ καθ.) R^b, καθήμενον v. ||
κυματογῆς f. || 58. πεπαλιδρομηκότας M. || ὑμᾶς, ὦ ξένοι, ἀνεμος λάβεν
ἀντίος ἐλθόν· ἀλλ' ἐμὲ (ser. ἐτι) νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ἔσται ὑμῶν ex
Epigr. Homer. 10. Barnesius. || 60. μεταμελίῃ R^b ABPMf. || 61. καὶ addidi
ex R^b. || 64. μὲν addidi ex R^b. || 66. πορευόμενος ABMLf.

τοῦτο, ὃ Πίτυς καλεῖται. πάνταυθα αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν
 νύκτα ἐπιπίπτει καρπὸς τῆς πίτυος, ὃν δὴ μετεξέτεροι στρόβιλον,
 οἱ δὲ κῶνον καλέουσιν. ὁ δ' Ὀμηρος φθέγγεται τὰ ἔπεα τὰδε·

ἄλλη τίς σου, πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἔησιν 270
 Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου ἠνεμοέσσης,
 ἔνθα σίδηρος Ἄρης ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
 ἔσσεται, εὐτ' ἂν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

τὰ δὲ Κεβρήνια τοῦτον τὸν χρόνον κτίζειν οἱ Κυμαῖοι παρ-
 εσκευάζοντο πρὸς τῇ Ἴδῃ, καὶ γίνεται αὐτόθι σίδηρος. 75
 (21) ἐντεῦθεν δ' ἀναστὰς Ὀμηρος ἐπορεύετο κατὰ φωνὴν
 τινὰ αἰγῶν νεμομένων. ὡς δ' ὑλάκτεον αὐτὸν οἱ κύνας, ἀνέ-
 κραγεν. ὁ δὲ Γλαῦκος ὡς ἤκουσε τῆς φωνῆς (ἦν γὰρ τοῦτο
 ὄνομα τῷ νέμοντι τὰς αἰγας), ἐπέδραμεν ὀτραλέως, τὰς τε
 κύνας ἀνεκαλεῖτο καὶ ἀπεσόβησεν ἀπὸ τοῦ Ὀμήρου. ἐπὶ πο- 80
 λὺν δὲ χρόνον ἐν θώματι ἦν, ὅπως τυφλὸς ἐὼν μόνος ἀπί-
 κοίτο ἐς τοιοῦτους χώρους καὶ ὃ τι θέλων, προσελθὼν τέ
 μιν ἰστόρειεν, ὅστις τ' ἦν καὶ τίνι τρόπῳ ἀπίκοίτο ἐς τόπους
 ἀοικήτους καὶ ἀστιβέα χωρία, καὶ τίνος κεχρημένος εἴη. ὁ
 δ' Ὀμηρος αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἐωυτοῦ πάθην καταλεγόμενος 85
 εἰς οἶκτον προηγάγετο· ἦν γὰρ, ὡς εἴοικεν, οὐδ' ἀγνώμων
 ὁ Γλαῦκος. ἀναλαβὼν δ' αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐπὶ τὸν σταθμόν,
 πῦρ τ' ἀνακαύσας δεῖπνον παρασκευάζει καὶ παραθεῖς δειπ-
 νεῖν ἐκέλευεν ὁ Γλαῦκος. (22) τῶν δὲ κυνῶν μὴ ἐσθιόντων
 καὶ ὑλακτούντων δειπνοῦντας, καθάπερ εἰώθεσαν, λέγει 90
 πρὸς τὸν Γλαῦκον Ὀμηρος τὰ ἔπεα τὰδε·

Γλαῦκε, βοτῶν ἐπιόπτα, ἐπὸς τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·

267. τοῦτο addidi ex R^b. [πάνταυθα] cf. Suid. s. Ὀμηρος p. 687. ||
 69. ἔπη f. || 70. Epigr. Homer. 11. || σεν Epigr. || ἔησιν] ἀνήσοι Suidas. ||
 71. Ἴδης om. L^b. || ἐν πολυπτύχου κορυφῇσι L^b: πολυπτύχου M. || ἠνεμοέσσης
 R^b. || 72. Ἄρης] ἄριστος Suid. || 73. πείσεται Pgen. || 75. σίδηρος πολὺς
 R^a. || 76. ἐντεῦθεν] cf. Suid. s. v. Ὀμηρος p. 686. || δ' addidi ex R^b. ||
 78. τούτῳ R^b. || 79. ἐπέδραμεν his habet L: ἐπίδραμῶν Pauw. || 81. ἐὼν R^b,
 ὦν v. || 83. ἰστόρειον M. || 85. ἐαυτοῦ ABf. || 88. τε R^{ab}BPMLf, δὲ cett. ||
 90. δειπνοῦντας R^b, δειπνοῦντα v. || 91. εἰώθεσαν L. || 92. Epigr. Homer.
 12. cf. Suid. p. 687. || κλαῦκε L^b. || βοτῶν ἐπιόπτα ad Suidam, ubi erat βοτῶν
 ἐπιόπτα, Kusterus, πίπων ἐπιῶν τὸ (τι R^{ab}, τοι L^b) libri. || τί τοι R^{ab}L^b, τὸ cett.,
 τί σοι Suidas, τὸ δ' Kusterus. || ἐν Suidas, ἐνὶ libri.

πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείησι θύρῃσι
 δοῦναι· ὡς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
 295 ἀνδρὸς ἐπερχομένου καὶ ἐς ἔρκεα θηρὸς ἰόντος.
 ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος ἤσθη τῇ παραινέσει καὶ ἐν θώματι
 εἶχεν αὐτόν. δειπνήσαντες δὲ διὰ λόγων εἰσιτιῶντο.
 ἀπηγεομένου δ' Ὀμήρου τὴν τε πλάνην τὴν ἐωντοῦ καὶ τὰς
 πόλεις ἃς ἐσαπίκοιτο, ἐκπληκτος ἦν ὁ Γλαῦκος ἐσακούων.
 300 καὶ τότε μὲν, ἐπεὶ ὦρη κοίτου ἦν, ἀνέπαινε. (23) τῇ δ' ὑστε-
 ραίῃ διανοήθη ὁ Γλαῦκος πρὸς τὸν δεσπότην πορευθῆναι,
 σημαντέων τὰ ὑπὲρ τοῦ Ὀμήρου. ἐπιτρέψας δὲ τῷ συνδούλῳ
 νέμειν τὰς αἴγας τὸν Ὀμηρον καταλείπει ἔνδον, εἰπὼν πρὸς
 αὐτόν, ὅτι διὰ ταχέων πορεύσομαι. καταβὰς δ' ἐς Βολισ-
 5 σὸν (ἔστι δὲ πλησίον τοῦ χωρίου τούτου) καὶ συγγενόμενος
 τῷ δεσπότῃ ἀπηγέετο περὶ Ὀμήρου πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν,
 περὶ τ' αὐτοῦ τῆς ἀπίξιος, ἐν θώματι ποιούμενος, ἐρωτᾷ τε
 ὅ τι χρὴ ποιέειν περὶ αὐτόν. ὁ δ' ὀλίγα μὲν προσέτετο τῶν
 λόγων, κατεγίνωσκε δὲ τοῦ Γλαύκου ὡς ἄφρονος ἔόντος τοὺς
 10 ἀναπήρους δεχομένου καὶ τρέφοντος. ἐκέλευσε δ' ὁμῶς τὸν
 ξεῖνον ἄγειν πρὸς ἑαυτόν. (24) ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸν Ὀμηρον
 διηγῆσατο ταῦτα ὁ Γλαῦκος καὶ ἐκέλευεν αὐτόν πορεύεσθαι·
 οὕτω γὰρ εὖ πρήξειν. ὁ δ' Ὀμηρος ἤθελε πορεύεσθαι. ἀνα-
 λαβὼν οὖν αὐτόν ὁ Γλαῦκος ἤγαγε πρὸς τὸν δεσπότην. διὰ
 15 λόγων δ' ἰὼν τῷ Ὀμήρῳ ὁ Χίος εὗρισκει ἔοντα δεξιὸν καὶ
 πολλῶν ἔμπειρον, ἐπειθὲ τ' αὐτόν μένειν καὶ τῶν παιδίων
 ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι· ἦσαν γὰρ τῷ Χίῳ παῖδες ἐν ἡλι-
 κίῃ. τούτους οὖν αὐτῷ παρατίθεται παιδεύειν. ὁ δ'
 ἐπρησσε ταῦτα, καὶ τοὺς Κέρκωπας καὶ Βατραχομυομαχίην

293. μὲν] μὲν ἐν R^b. | κυσὶ Ilgen. | 94. τὴν ex Suida Barnes. | πρόσθεν
 Suidas. | 95. ἐς om. L^b. | 99. ἀπίκοιτο M. | ἐσακούων R^b BPML, ἀκούων v. |
 300. καὶ τότε μὲν om. R^b. | ἐπεὶ δὲ ὦρη R^b. | ἀνέπαινε R^b BPML, ἀνεπαύετο
 v. | ὑστερήῃ addite αι supra ε L. | 1. καὶ ante διανοήθη add. R^b. | 2. ὑπὲρ
 τοῦ R^b, περὶ v. | 5. χωρίου] Χίου Pauw. | 6. περὶ R^{ab}, ὑπὲρ v. | 7. ἀπίξιος
 R^b, ἀπίξιος v. | ἐρωτᾷ R^b, ἠρώτα BPM, ἐρώτει v. | 8. αὐτόν R^b, αὐτοῦ v. |
 9. τοὺς R^b, καὶ τοὺς v. | 12. καὶ — 14. Γλαῦκος om. L. | ἐκέλευεν αὐτόν R^b,
 ἐκέλευε PM, ἐκέλευσε v. | πορεύεσθαι R^b, πορεύεσθαι τοῦτον v. | 18. παρατί-
 θεται R^b, παρατίθησι v. | 19. βατραχομυομαχίην R^a, βατραχομαχίην R^b,
 βατραχομυομαχίαν v.

καὶ Φαρομαχίην καὶ Ἑπταπακτικὴν καὶ Ἐπικηλίδας καὶ τᾶλλα 320
 πάντα, ὅσα παίγνια ἔστιν Ὀμήρου, ἐνταῦθ' ἐποίησε παρὰ
 τῷ Χίῳ ἐν Βολισσῶ, ὥστε καὶ ἐν τῇ πόλει περιβόητος ἦδη
 ἐγένετο τῇ ποιήσει. καὶ ὁ μὲν Θεστοριδῆς ὡς τάχιστα ἐπύ-
 ϑετο αὐτὸν παρεόντα, ᾤχετο ἐκπέων ἐκ τῆς Χίου. (25) χρό-
 νου δὲ προϊόντος δεηθεὶς τοῦ Χίου πορεύσασαι αὐτὸν εἰς τὴν 25
 Χίον ἀπίκετο εἰς τὴν πόλιν, καὶ διδασκαλεῖον κατασκευασά-
 μενος ἐδίδασκε παῖδας τὰ ἔπεα. καὶ κάρτα δεξιὸς ἐδόκειεν
 εἶναι τοῖς Χίοις καὶ πολλοὶ θαυμάστοι αὐτοῦ καθαισθήκη-
 σαν. συλλεξάμενος δὲ βίον ἱκανὸν γυναῖκα ἔγημεν, ἐξ ἧς
 αὐτῷ θυγατέρες δύο ἐγένοντο· καὶ ἡ μὲν αὐτῶν ἄγαμος ἐτε- 30
 λεύτησε, τὴν δὲ συνῴκισεν ἀνδρὶ Χίῳ. (26) ἐπιχειρήσας δὲ
 τῇ ποιήσει ἀπέδωκε χάριν ἣν εἶχε, πρῶτον μὲν Μέντορι τῷ
 Ἰθακησίῳ ἐν Ὀδυσσεΐᾳ, ὅτι μιν κάμνοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς
 ἐν Ἰθάκῃ ἐνοσήλευεν ἐκτενέως, τοῦνομα αὐτοῦ ἐναρμόσας ἐς
 τὴν ποιήσιν, Ὀδυσσεὺς τε ἑταῖρον φᾶς εἶναι, ποιήσας Ὀδυσ- 35
 σεΐα, ὡς ἐς Τροίην ἔπλεε, Μέντορι ἐπιτρέψαι τὸν οἶκον ὡς
 ἴοντι Ἰθακησίων ἀρίστῳ καὶ δικαιοτάτῳ. πολλαχῆ δὲ καὶ
 ἄλλῃ τῆς ποιήσεως τιμῶν αὐτὸν τὴν Ἀθηνᾶν, ὁπότ' ἐς λόγον
 τινὲ καθίσταται, τῷ Μέντορι οἰκνίην ποιεῖ. ἀπέδωκε δὲ καὶ
 Φημίῳ τῷ ἑαυτοῦ διδασκάλῳ τροφαῖα καὶ διδασκαλεῖα ἐν τῇ 40
 Ὀδυσσεΐᾳ, μάλιστα' ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι·

κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέ' ἔθηκε

Φημίῳ, ὅς δὴ πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας ἀείδων.

καὶ πάλιν·

αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. 45

μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ναυκλήρου, μεθ' οὗ ἐκπεριέπλευσε καὶ
 εἶδε πόλιός τε πολλὰς καὶ χώρας, ᾧ ὄνομα ἦν Μέντης, ἐν
 τοῖς ἔπεσι τοῖσδε·

320. καὶ φαρομαχίην καὶ ἑπταπακτικὴν addidi ex R^{ab}, cf. Suid. p. 686. ||
 22. μολισσῶ B, sed κ supra μ adlecto. || 23. ἐγένετο R^b. || τῇ R^b, ἐν τῇ v, ἐπὶ
 τῇ Schweighauserus. || 25. προϊόντος A. || 27. κατεδόκειεν R^b. || 34. ἐνο-
 σήλευεν R^{ab}BPMLf, ἐνοσήλευεν cell. || ἐκτενέως R^b, ἀτενῶς M, ἐκτενος v. ||
 εἰς B. || 35. ἑταῖρος R^b. || Odys. 2, 225. || 36. ὡς post οἶκον addidi ex R^b. ||
 39. καθίστηται R^b, καθίσταται v. || οἰκνίαν R^b, εἰκνίαν B et v, εἰκνίην cell. ||
 40. διδασκαλεῖα L. || 41. Ὀδυσσεΐᾳ R^{ab}BPML, Ὀδυσσεΐᾳ cell. || 43. Odys. 1,
 153, ubi Φημίῳ, ὅς δ' ἦεἰδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκη. || ὅς δὴ R^a, ὅς τε BMf,
 ὅς L, ὅστις cell. || 46. ἐκπεριέπλευσεν f. || 47. οἶδε A.

Μέντης Ἀγχιάλαιο δαιφρονος εὐχομαι εἶναι
 350 υἱός, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτροισιν ἀνάσσω.
 ἀπέδωκε δὲ χάριν καὶ Τυχίῳ τῷ σκυτεῖ, ὃς ἐδέξατο αὐτὸν
 ἐν τῷ Νέῳ τείχει προσελθόντα πρὸς τὸ σκυτεῖον, ἐν τοῖς
 ἔπεισι καταζεύξας ἐν τῇ Ἰλιάδι τοῖσδε·

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σάκος ἤντε πέργον,
 55 χάλκρον, ἑπταβόειον, ὃ οἱ Τύχιος κάμει τεύχων,
 σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, ὕλη ἐνὶ οἰκίᾳ ναίων.

(27) ἀπὸ δὲ τῆς ποιήσεως ταύτης εὐδοκίμει Ὅμηρος περὶ τῆς
 τὴν Ἰωνίην, καὶ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἤδη περὶ αὐτοῦ λόγος ἀνε-
 φέρετο. κατοικέων δ' ἐν τῇ Χίῳ καὶ εὐδοκιμέων περὶ τὴν
 60 ποίησιν, ἀπικνεομένων πολλῶν πρὸς αὐτὸν, συνεβούλευον οἱ
 ἐντυγχάνοντες αὐτῷ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπικέσθαι· ὁ δὲ προσε-
 δέξατο τὸν λόγον καὶ κάρτα ἐπεθύμει ἀποδημῆσαι. (28) κα-
 τανοήσας δέ, ὅτι ἐς μὲν Ἄργος πολλαὶ καὶ μεγάλαι εἶεν
 εὐλογίαι πεπονημέναι, ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας οὐ, ἐμποιεῖ ἐς τὴν
 65 ποίησιν, ἐς μὲν Ἰλιάδα τὴν μεγάλην Ἐρεχθῆα μεγαλύνων ἐν
 νεῶν καταλόγῳ τὰ ἔπαια τάδε·

δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα.

καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Μενεσθέα αἰνέσας, ὡς πάντων
 70 εἶη ἄριστος τάξαι πεζὸν στρατὸν καὶ ἱππότας ἐν τοῖσδε τοῖς
 ἔπεισιν εἶπε·

τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πηλεΐδο Μενεσθεύς·
 τῷ δ' οὐπω τις ὅμοιος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνήρ
 κοσμηῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

75 Αἴαντα δὲ τὸν Τελαμῶνος καὶ Σαλαμῆνίου ἐν νεῶν κατα-
 λόγῳ ἔταξε πρὸς Ἀθηναίους λέγων ὧδε·

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῆνος ἄγευ δυοκαίδεκα νῆας,
 στήσε δ' ἄγων ἐν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.

349. Odys. 1, 180. || 50. ἀτὰρ Mf. || 51. δὲ om. BL. || 54. Iliad. 7, 219. ||
 57. ποιήσιος R^b, ποιήσεως v. || εὐδοκίμει Barnes, εὐδοκιμεί v. || Ὅμηρος] ἤδη
 ὁμηρος R^b. || 58. τὴν om. R^b. || ἀνεφέρετο R^b, ἀναφέρεται v. || 59. κατοικέων
 R^b, καὶ οἰκέων v. || ἀπικνεομένων R^b, ἀπικνεομένων Bf, ἀπικνομένων v. || 60. πρὸς
 αὐτὸν addidi ex R^b. || 67. Iliad. 2, 547. || 68. θρέψαι M. || 69. αὐτὸν L. ||
 αἰνέσας addidi ex R^b. || 70. πεζῶν M. || 72. Iliad. 2, 552. || ἡγεμόνευεν BMLf. ||
 υἱὸς om. R^b. || 73. τῷ] τῶν R^b. || 76. ὧδε R^b, τάδε v. || 77. Iliad. 2, 557. ||
 78. στή R^b.

ἐς δὲ τὴν Ὀδυσσεΐην τὰδ' ἐποίησεν, ὡς Ἀθηναῖα ἐς λόγους
 ἐλθοῦσα τῷ Ὀδυσσεΐ ἐς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἀπίκετο, τι- 380
 μῶσα ταύτην τῶν ἄλλων πολιῶν μάλιστα·

ἴκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας,
 δῦνε δ' Ἐρεχθίδης πυκινὸν δόμον.

(29) ἐμποίησας δ' ἐς τὴν ποιήσιν ταῦτα καὶ παρασκευασά-
 μενος, ἐς Ἑλλάδα βουλόμενος ποιήσασθαι τὸν πλοῦν προσί- 85
 σχει τῇ Σάμῳ. ἔτυχον δ' οἱ ἐκείσε τὸν τότε καιρὸν ἄγοντες
 ἑορτὴν Ἀπατούρια. καὶ τις τῶν Σαμίων ἰδὼν τὸν Ὀμηρον
 ἀπειγμένον, πρότερον αὐτὸν ὀπωπῶς ἐν Χίῳ, ἐλθὼν ἐς τοὺς
 φράτορας διηγήσατο, ἐν ἐπαίνῳ μεγάλῳ ποιούμενος αὐτόν.
 οἱ δὲ φράτορες ἐκέλευον ἄγειν αὐτόν· ὁ δ' ἐντυχὼν τῷ 90
 Ὀμήρῳ ἔλεξεν· „ὦ ξένε, Ἀπατούρια ἀγούσης τῆς πόλιος
 καλοῦσί σε οἱ φράτορες οἱ ἡμέτεροι συνεορτάζοντα“. ὁ δ'
 Ὀμηρος ἔφη ταῦτα ποιήσιν, καὶ ἡμετὰ τοῦ καλέσαντος.

(30) πορευόμενος δ' ἐγχαίμπτεται γυναιξὶ Κουροτρόφῳ θυ-
 ούσαις ἐν τῇ τριόδῳ. ἡ δ' ἱέρεια εἶπε πρὸς αὐτὸν δυσχερά- 95
 νασα τῇ ὄψει· „ἄνερ, ἀπὸ τῶν ἱερῶν“. ὁ δ' Ὀμηρος ἐς
 θυμόν τ' ἔβαλε τὸ ἔηθεν καὶ ἤρετο τὸν ἄγοντα, τίς τ' εἴη
 ὁ φθειγξάμενος καὶ τίνι θεῶν ἱερὰ θύεται. ὁ δ' αὐτῷ διη-
 γήσατο, ὅτι γυνὴ εἴη Κουροτρόφῳ θύουσα. ὁ δ' ἀκούσας
 λέγει τὰδα τὰ ἔπεα·

400

κλυθί μοι εὐχομένῳ, Κουροτρόφε, δὸς δὲ γυναῖκα

τῆνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν·

ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,

ὣν ὄρη μὲν ἀπήμβλυνται, θυμός δὲ μενοινᾷ.

(31) ἐπεὶ δ' ἦλθεν εἰς τὴν φρήτρην καὶ τοῦ οἴκου, ἐκθα δὲ 5
 ἑδαιίνοντο, ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἔστη, οἱ μὲν λέγουσι καιομένου

379. ὀδύσσειαν A. || 81. πολιῶν R^a, πόλιων R^b, πολλῶν v. || 82. Odysse.
 7, 80. || εὐρυχόρους M: εὐρυάγους Ἀθήνην Homerus. || 85. ποιήσασθαι
 R^abBPM, ποιῆσθαι v. || 86. Σάμῳ] cf. Suid. s. v. Ὀμηρος p. 886 sq. ||
 87. τὸν] τῶν f. || 88. ὀπωπῶς R^ab, ἐπιστάμενος v. || 91. ἔλεξεν αὐτόν ὦ R^b. ||
 93. εἴη AB. || 94. ἐγχαίμπτεται R^a AB. || 95. αὐτήν M. || 401. Epigr. Hom. 13.
 cf. Athen. 13. p. 592 A. || 2. νέων ἀπνήνασθαι Suidas. || 3. ἡ δ' Ilgen. ||
 ἐπιτέρπισθαι idem. || πολιοκροτάφοισι M. || 4. ἀπήμβλυνται R^bL^b et sic
 Suidas et Eust. p. 1958, ἀπαμβλύνεται BL^af, ἀπάμβλυνται v. || 6. ἑδαιίνοντο
 ABM.

πυρὸς ἐν τῷ οἴκῳ, οἱ δὲ φασὶ τὸτ' ἐκκαῦσαι σφᾶς, ἐπειδὴ
 Ὅμηρος τὰ ἔπεα εἶπεν·

410 ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, πύργοι δὲ πόλῃος,
 ἔπκοι δ' ἐν πεδίῳ κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
 χρήματα δ' αὔξει οἶκον, ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
 ἦμενοι εἰν ἀγορῇ κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι·
 αἰδομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ιδέσθαι.
 εἰσελθὼν δὲ καὶ κατακλιθεὶς ἐδαινυτο μετὰ τῶν φρατόρων,
 15 καὶ αὐτὸν ἐτίμων καὶ ἐν θούματι εἶχον. καὶ τότε μὲν τὴν
 κοίτην αὐτοῦ ἐποίησατο Ὅμηρος. (32) τῇ δ' εἰσαύριον ἀπο-
 πορευόμενον ἰδόντες κεραμέες τινὲς, κἀμινον ἐγκαίοντες κερά-
 μου λεπτοῦ, προσεκαλέσαντο αὐτόν, πεπυσμένοι ὅτι σοφὸς
 εἶη, καὶ ἐκέλευόν σφιν ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ
 20 κεράμου καὶ ὅ τι ἂν ἄλλο ἔχωσιν. ὁ δ' Ὅμηρος ἀεῖδει αὐτοῖς
 τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται Κἀμινος·

εἰ μὲν δώσετε μισθόν, ἀείσω, ὃ κεραμῆες.
 δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου.
 εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα κἀναστρα,
 25 φρυχθῆναι τε καλῶς καὶ τιμῆς ὄνον ἀρέσθαι,
 πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
 πολλὰ δὲ κερδῆναι, ἡμῖν δὲ δὴ ὡς σφιν ἀεῖσαι.
 ἦν δ' ἐπ' ἀναιδείην τρεφθέντες ψεύδῃ ἄρησθα,
 συγκαλέω δ' ἤπειτα καμίνῳ δηλητηρῆας,

409. Epigr. Homer. 14. Suid. p. 687, paullo allier Certam. Hom. et Hes. 16. [παῖδες στέφανος L^b. || δὲ] δέ τε R^bL^b. || 11. αὔξει οἶκον libri (et Suidas), nisi quod ἀέξει M, οἶκον ἀέξει v. || αἰτὰρ f. || 12. ἐν L^b. || 14. καὶ post δὲ add. R^bBPML. || ἐδαινυτο ABM. || φρατόρων R^a. || 17. κεραμέες] cf. Suidas p. 688. || ἐγκαίοντες R^aBMI.Suidas, ἐνεγκαίοντες R^b, ἐγκαίοντες cett. || 18. προσκαλέσαντο M. || 22. Epigr. Homer. 15. || δώσεται I^a. || ἀειδήσω κερ. R^bL^b, ἀειδῆς ὃ κερ. Suidas. || 23. ὑπερσχεῖτε R^bL^b, ὑπέρσχεθε Suidas. || 24. περανθεῖεν ex Poll. 10, 85 Hermannus, μελανθεῖεν libri, μαρανθεῖεν Suidas, πεπανθεῖεν ex Ruhnkentii corr. Wolfius. || πάντα κἀναστρα Pollax, πάντα μάλ' ἱερά (ἱερά BMf, ἱερά A) libri. || 25. τίμιον Ilgen, τίμου vel τίμον Bernhardy. || ὄναρ εἰέσθαι Suidas: ὄνειαρ Bernhardy. || 26. πωλείμενα B. || δ' ἐν ἀγυιαῖς R^bABML^{ab}f. || 27. δὴ] δ' ἂν R^b. || ὡς σφιν ἀεῖσαι ex Suida Hermannus, ὡς σφιν (φιν R^b, σφιν ABML^{ab}f) νοῆσαι libri: μῆτιν δὲ Διὸς σφιν νοῆσαι vel Διόσφιν Scaliger, ὡς φρέν' ὄνησαι Ilgen, ὡς φρένα ἦσαι Bernhardy. || 28. ψεύδῃ BML^bf. || 29. δὴ ἤπειτα Epigr.

Σύντριβ' ὁμῶς Σμαίραγόν τε καὶ Ἄσβετον ἠδὲ Σαβέπτην 430
 Ὀμόδαμόν θ', ὃς τῆδε τέχνη κακὰ πολλὰ πορίζοι.
 πέρθε πυραϊθουσαν καὶ δώματα, σὺν δὲ κάμινος
 πᾶσαι κυκηθαίη κεραμέων μέγα κωκυσάντων.

ὡς γνάθος ἰππαίη βρύκει, βρύκοι δὲ κάμινος,
 πάντ' ἐντοσθ' αὐτῆς κεραμῆια λεπτὰ ποιῶσα. 35

δεῦρο καὶ Ἥελίου θύγατερ, πολυφάρμακε Κίρκη,
 ἄγρια φάρμακα βάλ्लε, κάκου δ' αὐτοῦς τε καὶ ἔργα.

δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
 οἳ θ' Ἡρακλείους χεῖρας φύγον, οἳ τ' ἀπόλοντο,

τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος· 40
 αὐτοὶ δ' οἰμῶζοντες ὀρώατο ἔργα πονηρά.

γηθήσω δ' ὀρώων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην·

ὃς δέ χ' ὑπερκύψη, παρὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
 φλεχθεῖη, ὡς πάντες ἐπίσταιντ' αἴσιμα ῥάζειν.

(33) παραχειμάζων δ' ἐν τῇ Σάμῳ, ταῖς νομηνιαῖς προσπο- 45
 ρευνόμενος πρὸς τὰς οἰκίας τὰς εὐδαιμονεστάτας, ἐλάμβανέ τε
 αἰείδων τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη (ὠδήγουν δ' αὐ-
 τὸν καὶ συμπαρῆσαν ἀεὶ τῶν παίδων τινὲς τῶν ἐγχωρίων).

δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,

ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει, ὄλβως αἰεὶ. 50

αὐταὶ ἀνακλίνεσθε θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισι

πολλός, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τε θαλυῖα

430. ὁμος ML^{ab}, ὁμος B. | μάραγον ABML^{abf}: συντριψαί Σμ. Suidas, σὺν
 Τριβόλῳ Σμ. Scalliger, συντριβέειν Σμ. Barnes. | ἄσβεστον AML^{abf}. | Σαβέπ-
 την ex Suida Stephanus, γ' ἄσβεστον ABML f, γ' ἄμακτον R^{ab}L^b. | 31. ὁμό-
 δαμό M. | πολλὰ κακὰ Bf, πολὰ κακὰ ML^a. | πορίζοι BML^aSuidas, πορίζει
 cest. | 32. πέρθε Scalliger, πείθε libri, στείλαι Suidas, πρήθε Portus, περθέ-
 μεν Ilgen. | πυραϊθουσαν libri, πίρ' αἰθουσαν v, αἰθουσαν Ilgen. | 34. ἀρίκοι
 M. | 35. πάντα L^b. | αὐτοῦ L^b. | 36. θυγάτηρ R^bML^af. | πολυφάρμακος
 L^b. | 37. βάλ्लε L^a. | τε om. M. | 38. Ἡρακλῆος L^b. | 40. τύπτοιεν L^b. | πίπτοι
 δὲ κάμινος R^b (κάμιτος ellam L^b) Suidas, τύπτοι δὲ κάμινον v. | 41. ὀρώατο
 M. | 43. ὃς δέ χ' R^bBML^{ab}Suidas, ὃδ' ἐχ' cest. | ὑπερκύψη Hermannus, ὑπερ-
 κύψει v. | παρὶ] παρὶ Barnes. | τοῦτου] ταῦτα BML^af, ταύτην R^aL^b. | 44. ἐπί-
 σταινται R^bSuidas, ἐπίσταντ' L^b, ἐπίσταντ' M. | 45. Σάμῳ] cf. Suid. p. 699. |
 47. ὠδήγουν δ' αὐτὸν om. L. | 49. Epigr. Homer. 16. | προσετραπόμεσθ' R^b. |
 50. δύναται] αὐτεῖ Suidas, ex quo γ' αὐχεῖ Kusterus. | πρέπει Ilgen. | αἰεὶ
 ML^a. | 51. αὐταὶ R^bML^{ab}, ut Pierzon coniecerat, αὐτὰρ v. | εἴσεισι Mf, ἔσεισι
 Suidas. | 52. καὶ εὐφροσύνη τε καὶ εὐφροσύνη L^a. | τε θαλυῖα ML^af.

εἰρήνη τ' ἀγαθή. ὅσα δ' ἄγγεαί, μεστὰ μὲν εἶη,
 κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἔρποι μάζαι;
 455 τοῦ παιδὸς δὲ γυνή κατὰ διφράκα βήσεται ὑμῖν,
 ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα,
 αὐτὴ δ' ἰστὸν ὑφαίνοι ἐκ' ἠλέκτρῳ βεβανῖα.
 νεῦμαί τοι, νεῦμαι, ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδῶν
 ἔστηκ' ἐν προθύροισι·

60 καὶ

εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μή, οὐχ ἔστήξομεν·

οὐ γὰρ συνοικήσουτες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

ἦδιδετο δὲ τὰ ἔπια τὰδ' ἐν τῇ Σάμῳ ἐπὶ πολὺν χρόνον ὑπὸ τῶν
 παιδῶν, ὅτ' ἀγείροισεν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. (34) ἀρ-
 65 χομένου δὲ τοῦ ἕαρος ἐπαχείρησε πλεῖν Ὀμηρος εἰς τὰς Ἀθή-
 ναις ἐκ τῆς Σάμου. καὶ ἀναχθεῖς μετὰ τινῶν ἐγγωρίων ἀπη-
 νέχθη εἰς τὴν Ἴον, καὶ ὀρμίσθησαν οὐ κατὰ πόλιν, ἀλλ' ἐπ'
 ἀκτῆς. συνέβη δὲ τῷ Ὀμήρῳ κατὰ πολὺ τι ἄρξασθαι μαλα-
 κῶς ἔχειν. ἐκβὰς δὲ τοῦ πλοίου ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς
 70 ἀδυνάτως ἔχων. κλείους δ' ἡμέρας ὀρμύντων αὐτῶν δι'
 ἀπλοῖην καταβαίνοντες αἰεὶ τινες τῶν ἐκ τῆς πόλιος ἀπεσχό-
 λαζον παρὰ τῷ Ὀμήρῳ καὶ ἐν θούματι εἶχον αὐτὸν ἀκού-
 οντες αὐτοῦ. (35) τῶν δὲ ναυτέων καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλιος
 τινῶν ἡμέρων παρὰ τῷ Ὀμήρῳ κατέπλωσαν καὶδες ἀλιητες

453. εἰρήνη] ἡνῆ L^b. || ἄγγεα L^a. || 54. κυρβαίη — κατὰ δόρπου ἔρπειο Suidas, πῦρ καίη δ' αἰεὶ κατὰ δόρπου ἔρπει μ. Pauw, ἔρπεια Ugen: totum eum versu, qui docet Herodoto (τῶν μὲν κριθαίων ἐνώπιδα σησαμόισσαν) sic constituit Hermannus: κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἔρπειο, μάζαν ἡμῖν κριθαίων, ἐνώπιδα, σησαμόισσαν. || 55. διφράκα ex Hesychio Barnesius, quod firmat Suidae cod. Δ, διφράδα L^a, διφράδην L^b, διφράδα cell. || ὑμῖν] ὑμνεῖν Suidas, ὑμνοῖς Ugen, ὑπνεῖν Hermannus. || 56. ἄξουσι f. || κραταίποδες BL^a, κρατείποδες M. || 57. ὑφαίνοι ἰστὸν BML^{ab} f, ὑφαίν' ἰστὸν Suidas. || 58. τοι R^{ab} L^b Suidas, σοι v. || 59. προθύροισι libri, προθύροις v. || 60. καὶ εἰ] in libris haec continuata sunt et iuncta praecedentibus, primus distinxit Scaliger, iterum contraxit Schneidewinus Coniect. crit. p. 148 καὶ scribens. ψιλὴ πόδας, ἀλλὰ φέρ' αἶψα πέρσαι τοῦ Ἀπόλλωνος γυιὰτιδος post προθύροισι add. Suidas, quae alii aliter responderunt. || 61. cf. Athen. 8. p. 360 C. || μέντοι R^b Δf. || 62. συνοικήσουτε BL^a, συνοικίσουτες L^b. || ἐνθάδε R^b: totum sic constituit Reinholdus: ἔστηκ' ἐν προθύροισι καὶ εἰ δώσεις τε, καὶ εἰ μή, οὐ μὲν. οὐδ' ἤλθομεν ἐνθα συνοικήσουτε. || 63. ἦδιδετο M. || τὰ ἔπια addidit ex R^b. || 64. ἀγείροι A. || 67. ὀρμίσθησαν L, ὀρμίσθησαν M. || 69. δὲ R^b, δ' ἐκ BPL, δὲ ἐκ v.

τὸν τόπον καὶ ἐκβάντες ἐκ τοῦ ἀκατίου προσελθόντες αὐτοῖς 475
τάδ' εἶπον· „ἄγετε, ὦ ξένοι, ἐπακούσατε ἡμέων, ἂν ἄρτι
δύνησθε διαγνώσθαι ἅσ' ἂν ὑμῖν εἰπωμεν“. καὶ τις τῶν παρ-
εόντων ἐκέλευε λέγειν. οἱ δ' εἶπαν· „ἡμεῖς ἅσ' εἴλομεν
κατελίπομεν, ἃ δὲ μὴ εἴλομεν φέρομεν“. οἱ δὲ φασὶ μέτρον
εἰπεῖν αὐτοῖς

80

ἅσ' εἴλομεν λιπόμασθα, ἃ δ' οὐχ εἴλομεν φερόμασθα.
οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρῆντων γνῶναι τὰ ῥηθέετα διηγή-
σαντο οἱ παῖδες, ὅτι ἀλιεύοντες οὐδὲν ἐδύναντο εἶλεν, καθή-
μνοι δ' ἐν τῇ γῇ ἐρριζοῦντο, καὶ ὄσους μὲν εἴλαβον τῶν
φθειρῶν κατέλιπον, ὄσους δὲ μὴ ἐδύναντο εἰς οἴκους ἀπεφέ- 85
ροντο. ὁ δ' Ὀμηρος ἀκούσας ταῦτ' εἴλετο τὰ ἔπειτα τάδε·

τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐγγεγάασθα,

οὔτε βαθυκλήρων οὔτ' ἄσπετι μῆλα φαιόντων.

(36) ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὀμηρον τελευ-
τήσαι ἐν Ἴω, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παιδίων 90
ῥηθέν, ὡς οἴονται τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίᾳ. τελευτήσας δ'
ἐν τῇ Ἴω αὐτοῦ ἐπ' ἀκτῆς ἐτάφη ὑπὸ τε τῶν συμπλοῶν καὶ
τῶν πολιέταιν, ὅσοι ἐν διαλογῇ ἐγγεγένηστο αὐτῷ. καὶ τὸ
ἐλεγείον τὸδ' ἀπέγραψαν Ἰηταὶ ὑστερον χρόνῳ πολλῷ, ὡς
ἤδη ἢ τε ποιήσας ἐξεπεπτώκει καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων 95
(οὐ γὰρ Ὀμήρου ἐστίν).

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα κάλυψεν,

ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῶν Ὀμηρον.

(37) ὅτι δ' ἦν Αἰολεὺς Ὀμηρος καὶ οὐτ' Ἴων οὔτε Δωριεὺς,
τοῖς τ' εἰρημένοις δεδήλωται μοι, καὶ δὴ καὶ τοῖσδε τεκμαί- 500
ροσθαι παρέχει. ἀνδρα ποιητὴν τηλικούτον εἰκόσ ἐστι τῶν
νομίμων τῶν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ποιῶντα ἐν τῇ ποίησιν
ἦτοι τὰ κάλλιστα ἐξευρόντα ποιεῖν ἢ τὰ ἰωαυτοῦ πάτρια
έόντα. ἤδη τοίνυν τὸ ἐνθένδ' αὐτοῖ τῶν ἐπέων ἀκούοντες

475. προσελθόντες] προσελθόντες πρὸς αὐτὸν R^b. || 77. παρόντων M. ||
78. ἄττα ML et supra σσ additio B. || 79. καταλίπομεν R^b. || φασὶ BML, φασιν
cett. || 81. ἅσ'] ἄς B. || ἃ] ὅς ML, τὰ B. || 84. νῆ additio ex R^b. || ἐρριζοῦντο
L. || 87. Epigr. Homer. 17. || ἐγγεγάασθα R^bSuidas, ἐγγεγάασθα v. || 92. συμπλοῶν
R^b, συμπλεόντων v. || 93. τῶν om. R^b. || πολιέταιν Mf. || διαλογῇ Barnesian. ||
ἐγένηστο f, unde ἐγένοντο olim. || 96. οὐ γὰρ R^b, οὐδέ v. || 97. cf. Anthol. Pat. 1.
p. 306. || κάλυψεν R^b B^pML, καλύπτει cett. || 504. ἀκούσαντες A.

05 κρινεῖτε ἱεροποιήν γὰρ ἢ τὴν κρατίστην ἐξευρῶν ἐποίησεν ἢ
 τὴν ἐωυτοῦ Πατρίδι προσήκουσαν. λέγει γὰρ ὧδε·
 αὐ̄ ξρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσσην ἐκάλυψαν,
 δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 10 ἐν τούτοις ὑπὲρ ὀσφύος οὐδὲν εἴρηται, ἢ ἐς τὰ ἱερὰ χρέονται·
 μονώτατον γὰρ τῶν Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος οὐ καίει
 ὀσφύν. δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεισιν ὅτι Αἰολεὺς ὦν δι-
 καίως τοῖς τούτων νόμοις ἐχρῆτο·

καίε δ' ἐπὶ σχίζης ὁ γέρον, ἐπὶ δ' αἰθροπα οἶνον
 15 λείβε, νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 Αἰολέες γὰρ μόνοι τὰ σπλάγγνα ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὀπτῶσιν,
 οἱ δ' ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ τριῶν. καὶ γὰρ ὀνομάζουσιν οἱ Αἰο-
 λέες τὰ πέντε πέμπη. (38) τὰ μὲν οὖν ὑπὲρ τῆς γενέσιος καὶ
 τελευτῆς καὶ βίου δεδήλωται μοι. περὶ δ' ἡλικίης τῆς Ὀμή-
 20 ρου ἐκ τῶνδ' ἂν τις ἐπισκεπτόμενος ἀκριβῶς καὶ ὀρθῶς λο-
 γίζοιτο. ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς Ἴλιον στρατηίης, ἣν Ἀγαμέμνων
 καὶ Μενέλαος ἤγειραν, ἔτεσιν ὕστερον ἑκατὸν καὶ τριάκοντα
 Λέσβος ὤκισθη κατὰ πόλεις, πρότερον ἐοῦσα ἄπολις. μετὰ
 δὲ Λέσβον οικισθεῖσαν ἔτεσιν ὕστερον εἴκοσι Κύμη ἢ Αἰο-
 25 λιῶτις καὶ Φρικωνίς καλεομένη ὤκισθη. μετὰ δὲ Κύμην
 ὀπτωκαίδεκα ἔτεσιν ὕστερον Σμύρνα ὑπὸ Κυμαίων κατα-
 κίσθη, καὶ ἐν τούτῳ γίνεται Ὀμηρος. ἀφ' οὗ δ' Ὀμηρος
 ἐγένετο ἑτεῖά ἐστιν ἑξακόσια εἰκοσιδύο μέχρι τῆς Ἐρέξου δια-
 βάσεως, ἣν στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας καὶ ζεύξας
 30 τὸν Ἑλλήσποντον διέβη ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Εὐρώπην. ἀπὸ
 δὲ τούτου ῥηιδίως ἐστὶν ἀριθμῆσαι τὸν χρόνον τῷ ἐθέλοντι
 ζητεῖν ἐκ τῶν ἀρχόντων τῶν Ἀθήνησιν. τῶν δὲ Τρωικῶν
 ὕστερον γέγονεν Ὀμηρος ἔτεσιν ἑκατὸν ἐξηκονταοκτώ.

505. κράτιστον R^a. | ἐαυτῷ πατριον R^b, omisso ὀρῖνοι προσήκουσαν. |
 10. τούτοις γὰρ ὑπὲρ R^b. | ἢ] ἢς A. | χρέονται R^bM. | 12. ὦν] ἦν A. | δικαίως
 τοῖς τούτων νόμοις R^b, τοῖς νόμοις τοῖς τούτων v. | 15. ἔχον om. R^b. | πεμπώ-
 βολα M. | 21. εἰς om. M. | στρατῆς R^b, στρατείας v. | 24. αἰολιώτης pr. m. M. |
 25. Φρικωνίς aut Φρικωνίτις Wesselingius (cf. Herod. 1, 149), φρικώτης M,
 φρικώτις v. | καλουμένη M. | 28. ἑξακόσια καὶ εἰκοσιδύο M: τετρακόσια Scaliger
 ad Euseb. p. 102. | Ἐρέξου I. | 30. Ἑλλήσποντον L. | 32. τῶν ante Ἀθ. addidit ex
 R^a. | 33. ἐξήκοντα R^aA.

β'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου]

περὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ποιήσεως Ὀμήρου.

(1) Περιττὸν μὲν ἴσως δόξειέ τισι πολυπραγμοναῖν περὶ Ὀμήρου, ποίων τ' ἦν γονέων καὶ πόθεν, ἐπεὶ μηδ' αὐτὸς ἠξίωσεν εἰπεῖν τὰ περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' οὕτως ἐγκρατῶς ἔσχευ, ὡς μηδὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος ἐπιμνησθῆναι. ἐπεὶ δ' ὡς πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἀρχομένων παιδεύεσθαι χρήσιμος ἢ πολυπειρία, πειρασόμεθα εἰπεῖν ὅσα ἱστόρηται τοῖς παλαιοῖς περὶ αὐτοῦ. (2) Ἐφορος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος ἐν συντάγματι τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιχωρίῳ Κυμαῖον αὐτὸν ἀποδεικνύναι πειρώμενός φησιν ὅτι Ἀπελλῆς καὶ Μαίων καὶ Δίος ἀδελφοὶ Κυμαῖοι τὸ γένος· ὧν Δίος μὲν διὰ χρεῖα μετόκησεν εἰς Ἄσκρην κώμην τῆς Βοιωτίας κάκει γήμας τὴν Πυκμιθήδην ἐγέννησεν Ἡσιόδον, Ἀπελλῆς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ πατρίδι Κύμη κατέλιπε θυγατέρα Κριθηίδα τοῦνομα, προστησάμενος αὐτῇ τὸν ἀδελφὸν Μαίονα, ὃς διακορεύσας τὴν προειρημένην καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι δέισας κατὰ γνώσιν ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Φημίῳ Σμυρναίῳ, διδασκάλῳ γραμματῶν. φοιτῶσα δ' αὐτὴ ἐπὶ τοὺς πλυνοὺς, οἳ ἦσαν παρὰ τῷ Μέλῃτι, ἀπεκύησε τὸν Ὀμηρον ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ διὰ τοῦτο Μελησιγένης ἐκλήθη· μετωνομάσθη δ' Ὀμηρος, ἐπειδὴ τὰς ὄψεις ἐπηρώθη. οὕτω δ' ἐκάλουν οἱ τε Κυμαῖοι καὶ οἱ Ἴωνες τοὺς τὰς ὄψεις πεπηρωμένους παρὰ τὸ δεισθαι τῶν ὀμηρευόντων, ὃ ἔστι τῶν ἠγουμένων. ταῦτα μὲν Ἐφορος. (3) Ἀριστοτέλης δ' ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ποιητικῆς ἐν Ἴῳ φησὶ τῇ νήσῳ, καθ' ὃν καιρὸν Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἠγεῖτο, κόρην τινα τῶν ἐπιχωρίων γενομένην ὑπὸ τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν Μούσαις ἐγκύμονα, αἰδεσθεῖσαν τὸ συμβᾶν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστροῦ ἐλθεῖν εἰς τι χωρίον τὸ καλούμενον Αἴγιναν· εἰς ὃ καταδραμόντας

2. 1. περισσόν G. | μὲν addidi ex G. | 3. τὰ addidi ex Gf. | 6. πόλαι Gf. | 7. Ἐφορος] cf. Ephori fr. ed. Marx p. 267, Muelleri gr. hist. fragm. p. 277. | 9. Ἀπελλῆς Welckerus d. cycl. ep. p. 148, ἀτελλῆς hie et infra Gfv. | 11. ἄσρην G. | πυκμιθήδην G. | 16. Φημίῳ Gf, Φημίῳ τῷ v. | 18. τῷ ποταμῷ Wyttichenbachius. cf. v. 34.

ληστὰς ἀνδραποδίσαι τὴν προικημένην καὶ ἀγαγόντας εἰς
 30 Σμύρναν οὔσαν ὑπὸ Λυδοῖς τότε τῷ βασιλεῖ τῶν Λυδῶν
 ὄντι φίλω, τοῦνομα Μαιόνι, χάρισασθαι, τὸν δ' ἀγαπήσαντα
 τὴν κόρην διὰ τὸ κάλλος γῆμαι· ἦν διατρίβουσαν παρὰ τῷ
 Μάλητι καὶ συσχεθεῖσθαι ὑπὸ τῆς ὠδίνος ἐτυχεν ἀποκυῆσαι
 τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ. ὃν ἀναλαβὼν ὁ Μαιών ὡς
 35 ἴδιον ἔτρεφε, τῆς Κριθηίδος μετὰ τὴν κύησιν εὐθέως τελευ-
 τησάσης. χρόνου δ' οὐ πολλοῦ διελθόντος καὶ αὐτὸς ἐτε-
 λεύτησεν. τῶν δὲ Λυδῶν καταπονουμένων ὑπὸ τῶν Αἰολέων
 καὶ κρινάντων καταλιπεῖν τὴν Σμύρναν καὶ κηρυξάντων τῶν
 ἡγεμόνων τὸν βουλόμενον ἀκολουθεῖν ἐξίεναι τῆς πόλεως, ἔτι
 40 σῆπιος ὢν Ὅμηρος ἔφη καὶ αὐτὸς βούλισθαι ὀμηρεῖν, ὅθεν
 ἀντὶ Μελησιγέτους Ὅμηρος προσηγορεύθη. (4) γενόμενος
 δ' ἐν ἡλικίᾳ καὶ δόξῃ ἐπὶ ποιητικῇ πεκτημένος ἤδη ἐπηρώτα
 τὸν θεόν, τίμων τ' εἰη γονέων καὶ πόθεν· ὁ δ' ἀνεῖλεν οὕτως·
 ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὸς, ἣ σε θανόντα
 45 δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν ἀντιγὰ φύλαξαι.
 φέρεται καὶ ἕτερος χρησμὸς τοιοῦτος·
 ὄλβια καὶ δύνδαμον, ἔργα γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι,
 πατρίδα δέξῃαι, μητρὸς δέ τοι, οὐ πατρός ἐστι
 μητρόπολις ἐν νήσῳ ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
 50 Μίανως γαίης, οὔτε σχεδὸν οὔτ' ἀποτηλοῦ.
 ἐν τῇ σὴ μοῖρ' ἐστὶ τελευτῆσαι βιάτοιο,
 αὐτ' ἀν' ἀπὸ γλώττης παιδῶν μὴ γνῶς ἐπακούσας
 δυσξέωντων σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον.
 δειῶς γὰρ ζωῆς μοῖρας λάχες, ἦν μὲν ἀμαυρὰν
 55 ἡελίων δασαῶν, ἦν δ' ἀθανάτοις ἰσόμοιρον,
 καὶ ζῶν καὶ φθίμενος, φθίμενος δ' ἔτι πολλὸν ἀγήρωσ.

30. μύρναν G. | 32. τό — τῷ om. G. | 36. οὐ om. G. | 42. ποιητικῆς G. |
 44. ἦδε G. | 45. maNm ἀλλ' ἀλίτων. cf. Herod. vit. 35. v. 74. | 47. oraculi verans
 1 et 2, deinceps subiectis duobus qui praecedunt, ἔστιν — φιλάξαι, ut subscrip-
 tionem statue Homeri Delphis positae laudat Pausan. 10. 24, 2, reliquos partim
 et sporadica, sed admodum corruptos, Koesel, praep. ev. 5, 23. cf. Anthol. Pal. 2.
 p. 504. | 48. δέξεται G. | δέ] δὴ G. | 50. ἀποτηλοῦ v. | 51. ἐν τῇ μοῖρ' ἐστὶν σε τι. |
 Anthol. | μοῖρ' Xylander, μοῖρα G. | 52. ἐσακύνσας Anthol. | 53. σκολιοῖσι
 G. | 55. ἡελίων δασαῶν Eusebius, ἡελίων ὄσων (ὄσων) v. | ἦν] τὴν Anthol. |
 ἰσόμοιρος G. | 56. ζῶντι δὲ καὶ φθίμενῳ· φθίμενος δ' ἔτι πολλὰ*** Anthol.

μετ' οὐ πολὺν δὲ χρόνον πλέων εἰς Θήβας ἐπὶ τὰ Κρόνια
(ἀγὼν δ' οὗτος ἄγεται παρ' αὐτοῖς μουσικός) ἦλθεν εἰς Ἴον.
ἐνθα ἐπὶ πέτρας καθιζόμενος ἐθειάσατο ἀλιεῖς προσπλέοντας,
ᾧν ἐπυνθάνετο, εἴ τι ἔχοιεν. οἱ δ' ἐπὶ τῷ θηρᾶσαι μὲν μη- 60
δέν, φθιριζέσθαι δὲ διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θήρας οὕτως
ἀπεκρίναντο,

ὄσθ' ἔλομεν λεπόμεσθ', ὄσα δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα,
αἰνισσόμενοι ὡς ἄρα οὐς μὲν ἔλαβον τῶν φθιρῶν, ἀποκτεί-
ναντες κατέλιπον, οὐς δ' οὐκ ἔλαβον, ἐν τῇ ἐσθῆτι φέροιεν. 65
ὅπερ οὐ δύνηθεις συμβαλεῖν Ὅμηρος διὰ τὴν ἀθυμίαν ἐτε-
λεύτησεν. θάψαντες δ' αὐτὸν οἱ Ἴηται μεγαλοπρεπῶς τοιόνδ'
ἐπέγραψαν αὐτοῦ τῷ τάφῳ·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,

ἀνδρῶν ἠρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον. 70

εἰσὶ δ' οἱ καὶ Κολοφῶνιον αὐτὸν ἀποδεικνύναι πειρῶνται,
μεγίστῳ τακμηρίῳ χρώμενοι πρὸς ἀπόδειξιν τῷ ἐπὶ τοῦ ἀν-
δριάντος ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγείῳ. ἔχει δ' οὕτως·

νιὲ Μέλητος, Ὅμηρε, σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδα πάση

καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θῆκας ἐς αἰδίων, 75

καὶ τάσδ' ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαιο κούρας

δισσὰς ἡμυτέων γραψόμενος σαλίδας.

ἕρκει δ' ἡ μὲν νόστον Ὀδυσσῆος πολὺπλαγκτον,

ἡ δὲ τὸν Ἰλιακὸν Λαρδανιδῶν πόλεμον.

ἄξιον δὲ μὴδὲ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου γραφὴν ἐπίγραμμα 80
παραλεπεῖν ἔχον οὐκ ἀσέμνως· ἔχει δ' οὕτως·

οἱ μὲν σευ Κολοφῶνα τιθηνήκειραν, Ὅμηρε,

οἱ δὲ καλὰν Σμύρναν, οἱ δ' ἐπέπουσι Χίον,

οἱ δ' Ἴον, οἱ δ' ἐβόασαν ἑύκλαρον Σαλαμῖνα,

οἱ δὲ νυ τὰν Λαπιθῶν ματέρα Θεσσαλίαν, 85

57. δὲ ἀπὸ αἰ ex f. || εἰς G, ἐς v. || Θήβας] Ἰήτας fuisse monuit Kylander. ||
58. ἐς v. || 60. τῷ τὸ G. || θηρᾶσαι G. || 61. φθιριζέσθαι Wyltendachius. ||
ἀπειρίαν G. || 62. λεπόμεθα — φερόμεθα G; λεπόμεσθα, ὄσθ' οὐχ v. || 66. σιλ-
λαβεῖν G. || Ὅμηρος — δ' om. G. || 68. αὐτοῦ] αὐτῷ Gf. || 69. ἕρκει v. || 71. δ']
μὲν G. || ἀποδεικνύναι πειρῶνται Gf, ἀποδείκνυνται v. || 74. cf. Anthol. Pal. 2.
p. 714. || 80. ὑπὸ om. G. || 81. ἀσέμνως Kylander, ἀσμένως G, ἀσμένως sv, ἀνα-
σμένως Barnesius, ἀναστέως Emestius. || 82. cf. Anthol. Pal. 2. p. 715 (3.
p. 876). || τιθήνην τέκνον G, τιθήνην τέκνον f. || 85. τὸν Λαπιθῶν — Θεσσα-
λίην Anthol.

ἄλλοι δ' ἄλλο μέλαθρον ἀνίαχον· εἰ δέ με Φοῖβου
 χρῆ λέξαι πινυτὰν ἀμφαδὰ μαντοσύνην,
 πάτρα τοι τελέθει μέγας Οὐρανός, ἐκ δὲ γυναικὸς
 οὐ θνατῆς, ματρὸς δ' ἔπλεο Καλλιόπης.

90 (5) γενέσθαι δ' αὐτὸν φασὶ τοῖς χρόνοις οἱ μὲν κατὰ τὸν
 Τρωικὸν πόλεμον, οὗ καὶ αὐτόπτην γενέσθαι, οἱ δὲ μετὰ
 ῥ' ἔτη τοῦ πολέμου, ἄλλοι δὲ μετὰ ῥ'. ἔγραψε δὲ ποιήματα
 δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν, ὡς δὲ τινες οὐκ ἀληθῶς λέγον-
 τες, γυμνασίας καὶ παιδιᾶς ἕνεκα καὶ Βατραχομουμαχίαν
 95 προσθεῖς καὶ Μαργίτην.

γ'. Πρόκλον περὶ Ὀμήρου.

Ἐπῶν ποιηταὶ γέγονασι πολλοί· τούτων δ' εἰσὶ κρείτιστοι
 Ὀμηρος, Ἡσίοδος, Πείσανδρος, Πανύασσις, Ἀντίμαχος.
 Ὀμηρος μὲν οὖν τίνων γονέων ἢ ποιῆας ἐγένετο πατρὶδος οὐ
 ῥάδιον ἀποφῆνασθαι· οὔτε γὰρ αὐτός τι λελάληκεν, ἀλλ'
 5 οὐδ' οἱ περὶ αὐτοῦ εἰπόντες συμπεφωνήκασιν, ἀλλ' ἐκ τοῦ
 μηδὲν ῥητῶς ἐμφαίνειν περὶ τούτων τὴν ποιήσιν αὐτοῦ μετὰ
 πολλῆς ἀδείας ἕκαστος οἷς ἐβούλετο ἔχαρίσατο. καὶ διὰ
 τοῦτο οἱ μὲν Κολοφώνιον αὐτὸν ἀνηγόρευσαν, οἱ δὲ Χίον, οἱ
 δὲ Σμυρναῖον, οἱ δ' Ἰήτην, ἄλλοι δὲ Κυμαῖον, καὶ καθόλου
 10 πᾶσα πόλις ἀντιποιεῖται τένδρός, ὅθεν εἰκότως ἔν κοσμοπο-
 λίτης λέγοιτο. οἱ μὲν οὖν Σμυρναῖον αὐτὸν ἀποφαινόμενοι
 Μαίονος μὲν πατρὸς λέγουσιν εἶναι, γεννηθῆναι δ' ἐπὶ Μέλ-
 λητος τοῦ ποταμοῦ, ὅθεν καὶ Μελησιγένη ὀνομασθῆναι,

86. ἄλλο μέλαθρον] ἄλλην γαῖαν Anthol. || 87. πινυτὰς — ματράσιναι Anthol. || μαντοσύνην Gf. || 88. πάτραν v. || σοι Anthol. || τελέθει G. || γυναικὸς] τεκούσης Anthol. || 89. οὐ θάνατος G.

3. Ἰσπερ, ἀρόλου περὶ Ὀμήρου EM, πρόκλου χρηστομαθίως γραμματικῆς τῶν εἰς δ' διηρημένων τὸ α. Ὀμήρου χρόνοι, βίος, χαρακτήρ, ἀναγραφὴ ποιημάτων V, Πρόκλου γένος Ὀμήρου a. || 1. ἐπῶν — Ἀντίμαχος om. a. || 2. πατῆρας VM* (πατῆρας M et Photius p. 319), παννύσσις H. cf. Tzschirner Panyasidis fragm. p. 4. || 3. Ὀμηρος ὁ ποιητὴς τίνων μὲν γονέων a. || ἐγένετο, om. EM. || 4. ῥάδιος E. || 5. τούτων] τούτου M. || 6. κολοφώνιον M. || αὐτὸς om. a. || ἠγόρευσαν E. || 9. ἄλλοι δὲ] ἄλλοι μὲν M, οἱ δὲ a. || 10. ἀντιποιεῖται M. || τοι ἀνδρός EM. || 11. καταφαινόμενοι E. || 12. καίονος, et sic infra, EMa. || 13. καὶ μελησιγένης γωνῆ ὀνομα. M*.

δοθέντα δὲ Χίους εἰς ὀμηραίαν Ὀμηρον κληθῆναι. οἱ δ' ἀπὸ τῆς τῶν ὀμμάτων πηρώσεως τούτου τυχεῖν αὐτὸν φασί 15 τοῦ ὀνόματος· τοὺς γὰρ τυφλοὺς ὑπ' Αἰολέων ὀμήρους καλεῖσθαι.. Ἑλλάνικος δὲ καὶ Δαμάστης καὶ Φερεκύδης εἰς Ὀρφέα τὸ γένος ἀνάγουσιν αὐτοῦ· Μαίονα γάρ φασί τὸν Ὀμήρου πατέρα καὶ Δίον τὸν Ἡσιόδου γενέσθαι Ἀπέλλιδος τοῦ Μελανωποῦ τοῦ Ἐπιφραδέος τοῦ Χαριφήμου τοῦ Φιλο-20 τερπέος τοῦ Ἰμονίδα τοῦ Εὐκλείους τοῦ Δωρίωνος τοῦ Ὀρφέως. Γοργίας δ' ὁ Λεοντῆνος εἰς Μουσαῖον αὐτὸν ἀνάγει. περὶ δὲ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ λόγος τις φέρεται τοιοῦτος. ἀνελεῖν φασιν αὐτῷ τὸν θεὸν χρωμένῳ περὶ ἀσφαλείας τάδε·

ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὸς, ἣ σε θανόντα 25

δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἶνιγμα φύλαξαι.

λέγουσιν οὖν αὐτὸν εἰς Ἴον πλεύσαντα διατρεῖσθαι μὲν παρὰ Κρεωφύλῳ, γράψαντα δ' Οἰχαλίας ἄλωσιν τούτῳ χαρίσασθαι, ἣτις νῦν ὡς Κρεωφύλου περιφέρεται. καθεζόμενον δ' ἐπὶ τινος ἀκτῆς, θιασάμενον ἄλιεῖς προσεπιεῖν αὐτοὺς καὶ 30 ἀνακροῖναι τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν·

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἄρ' ἔχομέν τι;
ὑποτυχόντα δ' αὐτῶν ἓνα εἰπεῖν·

οὐς ἔλομεν λιπόμεσθ', οὐς δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.
οὐκ ἐπιβάλλοντος δ' αὐτοῦ διελέσθαι τὸ αἶνιγμα, ὅτι ἐπ' 35 ἰχθυίαν καταβάντες ἀφήμαρτον, φθειρισάμενοι δ' ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν ἀποκτείναντες ἀπολείπουσιν, ὅσοι δ' αὐτοὺς διέφυγον τούτους ἀποκομίζουσιν, οὕτω δ' ἐκεῖνον ἀθυμήσαντα σύννουν ἀπιέναι τοῦ χρησμοῦ ἔννοϊαν λαμβάνοντα, καὶ οὕτως ὀλισθέντα περιπταῖσαι λίθῳ καὶ τριταῖον 40

τελευτήσαι. ἀλλὰ δὴ ταῦτα μὲν πολλῆς ἔχεται ζητήσεως·
 ἵνα δὲ μηδὲ τούτων ἄπειρος ὑπάρχῃς, διὰ τοῦτ' εἰς ταῦτα
 κατεχώρησαι. τυφλὸν δ' ὅσοι τοῦτον ἀπεφώνησαντο, αὐτοὶ μοι
 δοκοῦσι τὴν διάνοιαν πεπηρωσθαι· τοσαῦτα γὰρ κατείδεν
 45 ἄνθρωπος ὅσ' οὐδείς πώποτε. εἰσὶ δ' οἵτινες ἀνεψιὸν αὐτὸν
 Ἑσιόδου παρέδοσαν ἀτριβεῖς ὄντες ποιήσεως· τοσοῦτον γὰρ
 ἀπέχουσι τοῦ γένει προσήκειν, ὅσον ἢ ποιήσεις διέστηκεν
 αὐτῶν. ἄλλως δ' οὐδὲ τοῖς χρόνοις συνέβαλον ἀλλήλοις.
 ἄθλιοι δ' οἱ τὸ αἰνίγμα πλάσαντες τοῦτο·

50 Ἑσιόδος Μούσαις Ἐλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
 ὕμνον νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὀμηρον.

ἀλλὰ γὰρ ἐπλανήθησαν ἐκ τῶν Ἑσιοδείων ἡμερῶν· ἕτερον
 γὰρ τι σημαίνει. τοῖς δὲ χρόνοις αὐτὸν οἱ μὲν περὶ τὸν
 Ἀρίσταρχόν φασι γενέσθαι κατὰ τὴν τῆς Ἰωνίας ἀποικίαν,
 55 ἧτις ὑστερεῖ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου ἔτεσιν ξ· τὸ
 δὲ περὶ τοὺς Ἡρακλείδας λείπεται τῶν Τρωικῶν ἔτεσιν
 π'. οἱ δὲ περὶ Κράτητα ἀνάγουσιν αὐτὸν εἰς τοὺς Τρωι-
 κοὺς χρόνους. φαίνεται δὲ γηραιὸς ἐκλειποῦς τὸν βίον·
 ἢ γὰρ ἀνυπέβλητος ἀκρίβεια τῶν πραγμάτων προβεβηκυῖαν
 60 ἡλικίαν παρίστησιν. πολλὰ δ' ἐπεληλυθὼς μέρη τῆς οἰκου-
 μένης ἐκ τῆς πολυπειρίας τῶν τόπων εὐρίσκεται. τοῦτῳ δὲ
 προσυπονοητέον καὶ πλούτου πολλὴν περιουσίαν γενέσθαι·
 αἱ γὰρ μακρὰ ἀποδημίαι πολλῶν ἀναλωμάτων δέονται, καὶ
 ταῦτα κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους οὔτε πάντων πλεομένων
 65 ἀκινδύνως οὔτε μίσηγομένων ἀλλήλοις πω τῶν ἀνθρώπων
 ῥαδίως. γέγραφε δὲ ποιήσεις δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσειαν,

41. ἀλλὰ—κατεχώρησα om. a. || 42. μήτε E. || 43. καχώρησα EM. || 44. κατε-
 εἶδεν M*. || 45. ἄνθρωπος. sic dedi. ἄνθρωπος Vb, ὁ ἄνθρωπος a (et Thierschio
 V, quod negat Bekkerus), om. EM. || ὅσον a. | οὐδείς] οὐδείς ἄνθρωπος EM. |
 εἵτινες M, τινὲς οὐ a. || 47. τῷ EM. || ἢ om. EM. || 48. ἄλλος M*. || 49. ἄθλιασ—
 χρόνους om. a. || οἱ om. E. || 50. ἀνέθηκεν E, ἀνέθηκεν M*. || 51. ὕμνον M. | δῖον
 E. || 52. O. et D. 857. || 55. τῶν om. Vb. || ἐτῶν E. || τό — ἔτεσιν π' om. EM. ||
 58. γῆρα a. || 59. ἀνυπέβλητος M. | προβεβηκυῖαν] τελείαν EM. || 60. ἐπεληλυ-
 θὼς M*. || 61. τοῦτο Ea. || 62. πρὸς ὑπονοητέον M*. || πολλοῦ M. || 63. δῖαντα
 ἀναλωμάτων EM. || 65. οὔτ' ἐπιμίσσηγομένων M*. || πως EM (πὼς Thierschio V). ||
 66. γεγράφθαι EM.

ἦν Ξένων καὶ Ἑλλάνικος ἀφαιροῦνται αὐτοῦ. οἱ μέντοι γ' ἀρχαῖοι καὶ τὸν κύκλον ἀναφέρουσιν εἰς αὐτόν. προστιθέασι δ' αὐτῷ καὶ παίγνιά τινα, Μαργίτην, Βατραχομαχίαν, Ἐντεπάκτιον, Αἶγα, Κέρκωπας, Κερούς. 70

δ. Γένος Ὀμήρου.

Ὀμηρος ὁ ποιητὴς υἱὸς ἦν κατὰ μὲν τινὰς Μαίονος καὶ Ὑρνηθοῦς, κατὰ δ' ἑνίους Μέλητος τοῦ ποταμοῦ καὶ Κριθηίδος νύμφης. ἄλλοι δ' αὐτοῦ τὸ γένος εἰς Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν ἀναφέρουσιν. φασὶ δ' αὐτὸν Μελησογενῆ ἢ Μελησιάνακτα κεκληθῆσθαι, τυφλωθέντα δ' αὐτὸν ὕστερον Ὀμηρον κληθῆναι· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τοὺς τυφλοὺς ὀμήρους καλοῦσιν. πατρίδα δ' αὐτοῦ οἱ μὲν Σμύρναν, οἱ δὲ Χίον, οἱ δὲ Κολοφῶνα, οἱ δ' Ἀθήνας λέγουσιν. περιῶν δὲ τὰς πόλεις ἦδε τὰ ποιήματα. ὕστερον δὲ Πεισίστρατος αὐτὰ συνήγαγεν, ὡς τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο δηλοῖ. 10

τρὶς με τυραννήσαντα τοςαντάκις ἐξεδίωξε

67. ἦν — αὐτόν om. a, ἦν om. EM. || Ζήνων Heynius, Ἰξίον Sturz. Hehan. fr. p. 173, Ζηρόδοτος Thiersch. Act. Mem. 2. p. 581: librorum scripturam coll. schol. ad Iliad. 12, 435 tuetur Grauertus Mus. Rhen. 1. 1827. p. 205. cf. Welckerus d. cycl. ep. p. 11. || ἀφαιροῦσιν E. || γ' om. E. || 69. δ'] δέ τινες a. || Μαργίτην] οἱ δὲ λέγουσι τήρητος (h. e. Πιγήρητος) τοῦ καρὸς mg. V. || βατραχομαχίαν ἢ μυομαχίαν EVb. || 70. ἐντεπάκτιον V, ἐντε πακτίον EMA: ἠθιέπακτος (ἦτοι Ἰαμβοί) et infra ἐπταπάκτιον Suidas, ἐπταπακτικὴν Hesod. vit. Hom. 24, ἐπταπάκτιον Tzetzes ante allegor. Homer. v. 33, et sic Bentleyus diss. ad Malel. p. 63, ἐπτάπακτον αἶγα Allatius, quod probant Tournius Emend. ad Suid. 3, 578 et Welckerus d. cycl. ep. p. 413, ἐπάκτιον αἶνιγμα coll. v. 29 sqq. Bergkiius. || κειοίς tuetur Welckerus l. 1. p. 412. ἐκίονος Tournius, καὶ νόστους Heynius.

4. 1. ἦν] μὲν ἦν L, μὲν M. || Μαίονος mg. C, μάριονος PMHaw, μαρσιθῶνος L. || 2. ὑρνηθοῦς LMR, ὄρηθοῦς C, ὄρηθοῦς P, ὄρητοῦς cod. Matrit. 67, μυρνήθους mg. C, Μυρνίνθους av. || μέλιτος L. || τοῦ om. PMB. || 4. μελησογενῆ P, μελισσογενῆ CLB, μελισσογενῆ M. || ἢ Μελ. om. P. || μελισσιάνακτα M, μελισσιάνακτα Law, μελισσίνα (ἢ μελισσιανα mg.) C. || 5. κατακεκλησθαι C. || ὕστερον — ὀμήρους om. B. || 6. γὰρ] δὲ P, qui om. reliqua a v. πατρίδα usque ad finem. || 7. κολωφῶνα addite ω supra o et o supra ω M, κολοφῶνα addito ω supra ó R. || 8. λέγουσιν] λέγουσιν εἶναι L, εἶναι λέγουσιν MR. || τὰς] εἰς τὰς LMR. || 9. αὐτὰ πεισίστρατος MR. || 10. τοῦτο C, τούτου cett. || 11. cf. Anthol. Pal. 3. p. 445. (3. p. 731.) || τρὶς] δις Barneianus. || μὲν τυραννήσαντα et μοκ ἐξεδίωξε M.

- δῆμος Ἐρεχθίδης καὶ τρεῖς ἐπηγάγετο,
 τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον, ὃς τὸν Ὀμηρον
 ἤθροισα σκοράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον·
 15 ἡμέτερος γὰρ κείνος ὁ χρύσεος ἦν πολίτης,
 εἶπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπωκίσαμεν.
 φασὶ δ' αὐτὸν ἐν Ἴω τῇ νήσῳ διὰ λύπην ἀποκαρτερήσαντα
 τελευτῆσαι διὰ τὸ μὴ λῦσαι τὸ ζήτημα τὸ ὑπὸ τῶν ἀλίων
 αὐτῷ προτεθέν. ὁ μὲν γὰρ ἐπιστὰς ἦρατο·
 20 ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλιήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;
 οἱ δ' ἀπεκρίναντο·
 ὅσ' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐκ ἔλομεν φερόμεσθα.
 ἐπιγέγραπται δ' ἐν τῷ μνήματι αὐτοῦ·
 ἐνθάδε τὴν ἰερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖαν καλύπτει,
 25 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

ε'. Ἀ λ λ ω ς.

Ὀμηρος ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Μέλητος, μητρὸς δὲ
 Κριθηίδος, τὸ δὲ γένος κατὰ μὲν Πίνδαρον Σμυρναῖος, κατὰ
 δὲ Σιμωνίδην Χῖος, κατὰ δ' Ἀντίμαχον καὶ Νικάνδρον Κο-
 λοφώνιος, κατὰ δὲ Βακχυλίδην καὶ Ἀριστοτέλην τὸν φιλό-

12. ἐρεχθιδῶν CLw. | τρεῖς L. | ἐπισπάσατο CLw. | 13. μέγαν] μὲν γὰρ
 M. | βουλῇ Anthol. | 14. ἤθροισα M et supra ε adscripto αC. | τὸν M. | 15. γὰρ]
 γὰρ ἦν L. | κείνος CLw. | ἦν om. L. | πολίτης LM, πολιότης R. | 16. ἀπωκίσα-
 μεν Ma Anthol. et Schaeferus ad Apoll. Rhod 2. p. 339. | 19. αὐτό M. | προτεθέν
 LMR. | 20. ἧ ῥ' C. | ῥ' om. w. | 22. ὅσ' L, οὐς et deinceps idem MR. | λιπόμεσθα,
 ὅσα C. | οὐκ R. | φερόμεσθα LM. | 23. ἐπιγέγραπται — αὐτοῦ] τὸ δὲ λεγόμενον
 ἐστὶ τοιοῦτον. ἐπιδή γὰρ ἦσαν οὐδὲν ἔχοντες τότ' ἐξ ἀλίας, ἐφθιρῖζοντο, καὶ οὐς
 μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, φονεύσαντες οὐκ ἔχον, οὐς δὲ οὐκ ἔλαβον, ἐν τῇ ἐσθῆτι
 περιέφερον. αὐτὸ νοήσας δὲ τὸ λεγόμενον, σύντονος γεγονώς καὶ οὕτως ὀλισθήσας
 καὶ λίθῳ προσκρούσας τριταῖος ἐτελεύτησεν. οἱ δὲ ἴηται θάψαντες αὐτὸν μεγα-
 λοπρεπῶς ἐν τῷ μνήματι αὐτοῦ ἐπέγραψαν τάδε MR. | 24. τὸν w. | ἰερὴν LRa,
 ἰερὰν cett. | γαῖαν M. | 25. s. ἡν. θανῶν Ὀμηρος ἄγετε (l. ἄγεται) πρὸς τὸν
 τάφον· τεθέσιν (l. προστιθέσιν) αὐτῷ καὶ παίγνια τινά, μαγνήτην (l. Μαγ-
 γίτην) καὶ βατραχομουχίαν add. M, ποιήματα δ' αὐτοῦ φασὶν εἶναι ἰλιάδα
 καὶ ὀδύσσειαν, τινὲς δὲ προστιθέσιν α. π. τ., μαγνήτην κ. β. R.

B. 1. μέλιτος M. | δὲ om. L. | 2. τὸ δὲ γένος P, τὸ γένος cett. | Πίνδαρον]
 fr. 189 Boeckhii, 242 Bergkii poet. Iyr. gr. p. 289. | κατὰ σιμ. Pw. | 3. Σιμωνί-
 δην] σμυρνίδην N. | χιαῖος P. | κολοφώνιος M. | 4. ἀριστοτέλη C.

σοφρον Ἰήτης, κατὰ δ' Ἐφορον καὶ τοὺς ἱστορικοὺς Κυραῖος, 5
κατὰ δ' Ἀρίσταρχον καὶ Διονύσιον τὸν Θραῶκα Ἀθηναῖος.
τινὲς δὲ καὶ Σαλαμῖνιον αὐτὸν εἶναι φασιν, ἄλλοι δ' Ἀργεῖον,
ἄλλοι δ' Αἰγύπτιον ἀπὸ Θηβῶν. τοῖς δὲ χρόνοις κατὰ μὲν
τινας πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν ἐγένετο καδόμενος, ὥστε ἔνεκεν
τούτου γινώσκουσθαι ὑπ' αὐτοῦ τοὺς ἐπὶ Ἰλιον στρατεύσαν- 10
τας· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν Τρωικῶν ἐπὶ τὴν κάθοδον τῶν Ἡρα-
κλειδῶν π' ἔτη. τοῦτο δ' ἀπίθανον ὑπάρχει· καὶ γὰρ αὐτὸς
ὁ Ὅμηρος ὑστεροῦντα πολλοῖς χρόνοις ἑαυτὸν ἀποδείκνυσι
λέγων,

ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν. 15

τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸν τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἀπολείπεσθαι
ἔτεσιν ἑνὶ. οὐδὲν δ' αὐτοῦ θετέον ἔξω τῆς Ἰλιάδος καὶ
τῆς Ὀδυσσεΐας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕμνους καὶ τὰ λοιπὰ τῶν
εἰς αὐτὸν φερομένων ποιημάτων ἡγητέον ἀλλότρια καὶ τῆς
φύσεως καὶ τῆς δυνάμεως ἕνεκα. τινὲς δ' αὐτοῦ φασιν 20
εἶναι καὶ τὰ φερόμενα δύο γράμματα, τὴν τε Βατραχο-
μομαχίαν καὶ τὸν Μαρτυρίην. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ τὰ
ἀληθῆ σποράδην πρότερον ἀδόμενα Πεισίστρατος Ἀθηναῖος
συνέταξεν, ὡς δῆλοῖ τὸ φερόμενον ἐπίγραμμα Ἀθήνησιν ἐπι-
γεγραμμένον ἐν εἰκόνι αὐτοῦ τοῦ Πεισιστράτου. ἔχει δ' ὧδε· 25

τρὶς με τυραννήσαντα τοσαυτάκις ἐξειδίωξε

δῆμος Ἐρεχθίδης καὶ τρὶς ἐπηγάγετο,

τον μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον, ἕς τὸν Ὅμηρον

ἠθροισα σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον·

5. | Ἐφορον M. | καὶ om. C. videtur alius quoque scriptoris nomen excidisse, velut Ἰππῖαν (Ἰππῶν? cf. vit. 6. v. 3.), nisi om. καὶ scribendum τὸν ἱστορικόν. | 7. δὲ αὐτὸν Ἀργεῖον M. | Ἀργεῖον] σάρδιον N. | 8. ἄλλοι δ' ἄλγ.] ἕτεροι δὲ ἀλγ. M. | 9. πρὸ] πρὸς aw. | ἔνεκεν ἐκ τούτου M. | 10. γινώσκουσθαι LMN. | ἰλίον N. | 11. ἀπὸ] ἐπὶ M. | 12. ἔτη ὀγδοήκοντα M. | 13. χρόνοις] ἔτεσι L. | 14. ἀποδείκνυσι CN, ὑποδείκνυσι M, ἀποδείκνυται cett. | 15. Iliad. 2, 486. | οἶον C. | 16. δὲ om. aw. | αὐτὸν τῆς om. M. | 17. ἔτη N. | 18. ἀλλὰ καὶ CM, ἀλλὰ N, ἀλλὰ δὲ καὶ cett. | φασιν αὐτοῦ N. | 21. καὶ om. N. | συγγράμματα M. | μομαχίαν LM. | 22. μαρτυρίην N. | τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ τὰ ἀληθῆ PCLN, τὰ δὲ ἀληθῆ αὐτοῦ π. M, τὰδε δὲ (δὲ w) π. αὐτοῦ ἀλ. aw. | 24. ἔταξεν L. | ὡς] καὶ aw. | ἐπιφερόμενον M. | 26. μὲν τυραννήσαντα M. | ἐξειδίωξε Naw, ἐξεκάλισσε PCM, ἐξεκάλισσε L. | 27. ἐρεχθιδῶν mg. C et w, ἐρεχθιδῶν N. | ἐπηγάγετο LMN, ἐπήγαγε PC, ἐπισπάσατο w. | 29. ἠθροισα LM et cum α supra e C. | τὴν M.

- 30 ἡμέταρος γὰρ καῖνος ὁ χρύσιος ἦν πολιότης,
 εἴπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπικρίσαμεν.
 πλανηθέντα δὲ τὸν Ὀμηρον ἐν Ἰθάκῃ πολὺν φασὶ διατρίψαι
 χρόνον καὶ πολλὰς χώρας ἀμείψαντα ὕστερον ἐν Ἴω τῇ νήσῳ
 ταλευτῆσαι ἐκ τοιαύτης αἰτίας. καθήμενον γὰρ ποτε τοῦ
 33 Ὀμήρου ἐν αἰγιαλῷ, τυφλοῦ αὐτοῦ ὄντος αἰσθῆσθαι ἄλιεις
 παρερχομένους· πρὸς οὓς εἶπεν,
 ἄνδρες ἀπὸ Ἀρκαδίας ἀλιήτορες, ἦ ὅ' ἔχομέν τι;
 τοὺς δ' ἀπακριθέντας εἰπεῖν,
 ὅσα' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.
 40 τὸ δὲ λεγόμενον ἔστι τοιοῦτον. ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν ἦσαν ἔχοντες
 τότε ἐξ ἀλίας, ἐρθαιρίζοντο, καὶ οὓς μὲν ἔλαβον ἐκ τῶν
 φθειρῶν, φρονεῦσαι καὶ μὴ ἔχειν, οὓς δ' οὐκ ἔλαβον, ἐν τῇ
 ἐσθῆτι περιφέρειν. οὐ νοήσας δὲ τὸ λεγόμενον ἀπὸ θλίψεως
 ἐτελεύτησεν ἐν Ἴω τῇ νήσῳ. ἔθαψαν δ' αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς
 45 οἱ Ἴηται, χαράξαντες ἐπὶ τῷ τάφῳ τὸ ἐπίγραμμα τοῦτο παρ'
 αὐτοῦ ζῶντος ἔτι γεγραμμένον εἰς αὐτόν·
 ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεραιλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

ζ. Ἀ λ λ ω ς.

Ἀναξιμένης καὶ Δαμάστης καὶ Πίνδαρος Χῖον τὸν Ὀμηρον
 ἀποφαινόνται καὶ Θεόκριτος (ὁ δὲ Δαμάστης καὶ δέκατον

30. γὰρ] γὰρ ἦν N. | γὰρ ὁ χρύσιος καῖνος C: καῖνος et LN. | ἦν om. N. |
 πολιότης N, πολιότης LM. | 31. σμύρνα M. | ἐπικρίσαμεν Lw, ἐπικρίσαμεν
 PCMN (sed N corr. ἐπικρίσ.), ἀπικρίσαμεν a. | 32. διατρίψας M. | 33. ἀμείψαντα]
 πλανηθέντα L. | 34. τοιαύτης CLMw, τοίας τῆς cett. | καθήμενον γὰρ ποτε ἐν
 αἰγιαλῷ τυφλὸν αὐτὸν ὄντα pr. m. N. | 35. αἰσθῆσθαι ἄλιεις PLMN, αἰσθάνε
 φασὶ ἄλιεις Caw. | 36. ἀπερχομένους P. | 37. ἐπ' C. | ἀλιητήρες P. | ἦ ὅ' C. |
 39. ὅσα' LM. | εἴλομεν L. | λιπόμεσθα CM, λιπόμεθ' P, λιπόμεθα L. | ὅσα' οὐχ
 LM, ὅσα' οὐδ' οὐχ P, ὅσα δ' οὐχ C. | φερόμεθα LM. | 41. τότε om. P. | ἀλίας
 LM. | ἄς μὲν — ἄς δὲ LM. | ἐκ τῶν φθειρῶν ἔλαβον L. | 43. ἀπὸ] ἐπὶ C. |
 45. ἴται additio ὡ supra τ N. | τὸ] αὐτοῦ τὸ L, om. P. | 46. ἔτι γεγραμμένον] sic
 addl. ἔτι ἐπιγεγραμμένον M, ἐπιγεγραμμένον cett. | αὐτόν w, αὐτόν cett. |
 47. ἱερὰν CLw. | γαῖαν M, qui s. An. addit haec: θανάτ' Ὀμηρος ἄγεται πρὸς
 τὸν τάφον.

Θ. 1. Πίνδαρος] cf. vlt. s. v. 2. | 2. Θεόκριτος] Idyll. 7, 47.

αὐτὸν ἀπὸ Μουσαίου φησὶ γεγονέναι), Ἰππίας δ' αὖ καὶ Ἐφορος Κυμαίων (ὁ δ' Ἐφορος καὶ εἰς Χαρίτημον ἀνάγει τὸ γένος αὐτοῦ· ὁ δὲ Χαρίτημος οὗτος Κύμην ᾤκησε), Τιμόμαχος δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐξ Ἴου τῆς νήσου, Ἀντίμαχος δὲ Κολοφώνιον, Στησίμβροτος δὲ Συμωναῖον, Φιλόχορος δ' Ἀργεῖον, Καλλικλῆς δὲ Σαλαμίνιον, Ἀριστόδημος δ' ὁ Νυσσαεὺς Ρωμαῖον αὐτὸν ἀποδεικνυσίω ἐκ τινων ἠθῶν ῥωμαϊκῶν; ἄλλοι δ' Αἰγύπτιον. καὶ πατέρας πολλοὺς λέγουσιν, 10 Ἡρακλεΐδης μὲν πρεσβύτερον Ἡσιόδου λέγει, Πύραυδρος δὲ καὶ Ὑψικράτης ἠλαιώτην, Κράτης δὲ μετὰ ξ' ἔτη τοῦ Ἰλιακοῦ πολέμου γεγονέναι φησὶν αὐτόν, Ἐρατοσθένης δὲ μετὰ ρ' τῆς τῶν Ἰώνων ἀποικίας, Ἀπολλόδωρος δὲ μετὰ π'. ἀκαλεῖτο δὲ Μελησιγένης ἢ Μελησαγόρας, ἔπειτα Ὀμη- 15 ρος ἐξ ὅτου ἐτυφλώθη, ἢ ὅτι παῖς ὦν ὄμηρον ἐδόθη τῷ βασιλεῖ τυφλωθῆναι δ' αὐτὸν λέγουσιν ἢ διὰ μῆνιν τῆς Ἑλένης ὀργισθείσης αὐτῷ αἰκνόντι αὐτὴν ἀπολιπεῖν Μενέλεων καὶ ἀκολουθῆσαι Ἀλεξάνδρῳ, ἢ ἐλθόντα εἰς τὸν τάφρον τοῦ Ἀχιλλέως εὐξασθαι αὐτὸν ἰδεῖν ἔνοπλον καὶ ὑπὸ τῆς αὐγῆς 20 τῶν ὀπλων τυφλωθῆναι, ἐλεθῆναι δ' ὑπὸ Θέτιδος καὶ Μουσαίων. ἀποθανεῖν δ' αὐτόν φασιν ἐν Ἴῳ τῇ νήσῳ ἢ νόσῳ ἢ τῷ τῶν ἀλίων αἰνίγματι, καὶ αὐτῷ ἐπιγραφῆναι τόδε·
 ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἠρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον. 25

ζ. Ἐκ τῶν Σοῦιδά.

Ὀμηρος ὁ ποιητὴς Μέλητος τοῦ ἐν Σμύρῃ ποταμοῦ καὶ Κριθηίδος, ὡς δ' ἄλλοι, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης τῆς Μούσης, ὡς δὲ Χάραξ ὁ ἱστορικός, Μαίονος ἢ Μητίου καὶ

3. Ἰππίας] an Ἰππυς? | 5. ᾤκησι J. | 6. Ἀριστοτέλης] cf. Neumannii Arist. rerumpubl. fr. p. 159. | 7. Φιλόχορος] cf. Philoch. fr. ed. Siebells p. 35, Muelleri hist. gr. fr. p. 393. | 8. νυσσαεὺς J. | 11. ὕραυδρος J. de Pyrandro cf. Plut. parall. min. 37. Tzetze. ad Lycophr. 1439. | 13. Ἐρατοσθένης] cf. Bernhardt's Eratosih. p. 330. | 15. μελισσογενῆς ἢ μελισσαγόρας J. | 19. ἀκολουθῆναι J. | 23. ἐπιγραφῆναι J. | 24. ἱερὰν J.

7. 2. Κριθηίδος] νύμφης add. V, γραφῆς B. | ἄλλη V. | 3. μαίονος A*V, μάρονος B, μάρωνος cell. | μυτίον B, μετίου E*V̄m, Μέλητος vll. 4, v. 2.

Εὐμήτιδος μητρός, κατὰ δ' ἄλλους Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεύος
 5 καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. ἔστι δ' ἡ τοῦ γένους τάξις
 κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρικα αὕτη· Αἰθούσης Θρόσσης Λίνος,
 τοῦ δὲ Πίερος, τοῦ δ' Οἰαγρος, τοῦ δ' Ὀρφεύς, τοῦ δ'
 Εὐκλέης, τοῦ δ' Ἰδμονίδης, τοῦ δὲ Φιλοτέρας, τοῦ δ' Εὐ-
 φημος, τοῦ δ' Ἐπιφράδης, τοῦ δὲ Μιλάνωπος, τοῦ δ'
 10 Ἀπελλῆς, τοῦ δὲ Μαίων, ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσις ἐν
 Σμύρῃ καὶ γήμας Εὐμητιν τὴν Εὐέπουσ τοῦ Μνησιγένους
 ἐποίησεν Ὀμηρον. ὁμοίως δὲ καὶ τὴν πατρίδα ἀμφίβολος διὰ
 τὸ ἀπιστηθῆναι ὅπως εἶναι θνητὸν τῷ μεγέθει τῆς φύσεως.
 οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι Σμυρναῖον, οἱ δὲ Χίον, οἱ δὲ
 15 Κολοφώνιον, οἱ δ' Ἰήτην, οἱ δὲ Κυμαῖον, οἱ δ' ἐκ Τροίας,
 ἀπὸ χωρίου Κεγχρεῶν, οἱ δὲ Λυδόν, οἱ δ' Ἀθηναῖον, οἱ
 δ' Ἰθακήσιον, οἱ δὲ Κύπριον, οἱ δὲ Σαλαμῖνιον, οἱ δὲ
 Κνώσιον, οἱ δὲ Μυκηναῖον, οἱ δ' Αἰγύπτιον, οἱ δὲ Θετα-
 λόν, οἱ δ' Ἰταλιώτην, οἱ δὲ Λευκανόν, οἱ δὲ Γρύνιον, οἱ δὲ
 20 Ῥωμαῖον, οἱ δὲ Ῥόδιον. καὶ προσηγορεύετο μὲν κυρίως Με-
 λησιγένης· καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ Μέλητι ποταμῷ κατὰ
 τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογοῦντας. ἐκλήθη δ' Ὀμηρος
 διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένῳ Σμυρναῖοις πρὸς Κολοφωνίους
 Ὀμηρον δοθῆναι, ἢ τὸ βουλευομένων Σμυρναῖων δαιμονίᾳ τινὶ
 25 ἐνεργείᾳ φθίγγασθαι καὶ συμβουλευσάσαι ἐκκλησιάζουσι περὶ
 τοῦ πολέμου. καὶ γέγονε δὲ πρὸ τῶν τεθῆναι τὴν πρώτην
 Ὀλυμπιάδα πρὸ ἐνιαυτῶν νζ', Πορφύριος δ' ἐν τῇ φιλοσόφῳ
 ἱστορίᾳ πρὸ ρλβ' φησίν. ἐτέθη δ' αὕτη μετὰ τὴν Τροίας
 ἄλωσιν ἐνιαυτοῖς ὑστερον υζ'. τινὲς δὲ μετὰ ρξ' μόνους
 30 ἐνιαυτοὺς τῆς Ἰλίου ἀλώσεως τετέχθαι ἰσχυροῦσιν Ὀμηρον,
 ὃ δὲ ῥηθῆναι Πορφύριος μετὰ σοά... γήμας δ' ἐν Χίῳ Ἀρησι-
 φρόνην, τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα, ἔσχεν υἱεῖς

8. Ἰαμονίδης Em. | 10. ἐν σμύρῃ AV, ἐς σμύρην cell. | 11. Μνησιγένους |
 id esse Melhaisigenous monuit Bernhardy. | 16. χωρίου A, χώρας cell. | Κεγ-
 χρεῶν Bernhardy, κεγχρεῶν *V, κεγχρέων cell. | οἱ δὲ Αἰγύπτιον post Ἀθηναῖον
 ponit A, idem οἱ δὲ Κνώσιον post Κύπριον. | 19. γρύνιον BCE. | 20. Ῥωμαῖον |
 καὶ Ῥομαῖον A. | 23. τὸ] τοῦ C. | 24. Ὀμηρος C. | τὸ, ut videtur, BEC, ὅτι AVC. |
 25. φθίγγασθαι om. C. | 26. τοῦ om. VC. | καὶ γέγονε AVC, γέγονε δὲ cell. |
 28. ρλβ' ABC, ἐνιαυτὸν τριάκοντα δύο *V, ρλ' cell. | 29. νζ' Paris. Kusteri et
 BVE, ιζ' cell. | μόνους add. A. | 30. τετέχθαι C. | 32. θυγατέρας VC.

δύο καὶ θυγατέρας, ἦν Ἐγχε Στυκῆος ὁ Κέκροτος. οἱ δ' υἱεῖς Εὐρυφῶν καὶ Θεόλοος. ποιήματα δ' αὐτῶν ἀναμνή-
 λικτα Ἰλιάς καὶ Ὀδύσσεια. Ἐγραψε δὲ τὴν Ἰλιάδα οὐχ ἅμα 35
 οὐδὲ πατὰ τὸ συναχθεῖς, καθέπερ οὐκ εἶται, ἀλλ' αὐτὸς μὲν
 ἐκείστην ἑσπερίαν γράψας καὶ ἐπιδειξάμενος ἐν τῷ περιου-
 στεῖν τὰς πόλεις τρωῆς ἔκειτο ἀπέλειπε. ὕστερον δὲ συνα-
 χέθη καὶ συνετάχθη ὑπὸ πολλῶν καὶ μάλιστα ὑπὸ Πισι-
 στράτου τοῦ κῶν Ἀθηναίου τυράνκου. ἀναφύεται δ' εἰς 40
 αὐτὸν καὶ ἄλλα τινὰ ποιήματα, Ἀμαζόνια, Παις μικρά, Νόστος,
 Ἐπιμηλίδες, Ἡθιέποικτος ἦτοι Ἰαμβοί, Βατραχομομαχία,
 Ἀραχνομαχία, Γερανομαχία, Κεραμῖς, Ἀμφικράου ἐξέλιξις,
 Παιγνία, Οἰχαλίας ἀλωαίς, Ἐπιθαλάμια, Κύκλος, Ὑμνοί,
 Κύπρια. γηραιὸς δὲ τελευτήσας ἐν τῇ νήσῳ τῇ Ἰωπέθιωσσι, 45
 τυφλὸς ἐν παιδῶν γενοῖς, τὸ δ' ἀληθές ὅτι οὐχ ἠετήθη
 ἐπιθυμίας, ἣ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἄρχεται καὶ παρὰ τοῦτο
 ἱστορήθη τυφλός. ἐπιχέγραπται δ' ἐν τῷ τέρφῳ αὐτοῦ τόδε
 τὸ ἐλεγείον, ὃ ἐπὶ τῶν Ἰητῶν ἐποιήθη χρόνῳ.

Ἰνθάδε τὴν ἱερὴν μεγαλήν κατὰ γὰρ καλῶνται, 50
 ἀδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῶν Ὀμηρον.

η. Περὶ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ τοῦ γένους καὶ
 ἀγῶνος αὐτῶν.

(1) Ὀμηρον καὶ Ἡσιόδον τοὺς θμιοτάτους ποιητὰς πάν-
 τες ἄνθρωποι πολίτας ἰδίους εὐχονται γενέσθαι. ἀλλ' Ἡσι-

34. Εὐρυφῶν in Τέρπανδρος Suidas, Ἐρίφων v. | 37. ἐκείστης ἑσπερίας
 *VC, hic omisso γράφας. | ἐπιδειξάμενος ἐν] ἐπιδειξάμενος AVC, ἐπιδείξας
 Em, ἐπιδείξας ἐν cett. | 40. τῶν sm. A. | 41. Ἀμαζόνια Welckerus d. cycl. ep.
 p. 321. | 42. Ἀπιμηλίδες V. | Ἡθιέποικτος] Ἡπιταποικίτος apud Suidam
 Suidam. Vid. edm. ad vlt. 3. v. 70. | βατραχομαχία μυοβατραχομαχία ABVC. |
 43. κεραμῖς C*V. | ἐξέλιξις AVC, ἐξίλιξις cett. | 44. Οἰχαλίας Pearson, Σικε-
 λίας v. | 46. δὲ post τυφλός add. VC. | 47. ἄρχεται] ἔρχεται ex Hesychio Mnesio
 (p. 44 Or.) Davielus ad Cic. Tusc. 5, 39. | παρὰ A, διὰ cett. | 48. ἱστορήθη]
 ἐκλήθη VC. | τόδε] τότε RE. | 49. Ἰητῶν] ποιητῶν C. | χρόνῳ] ὕστερον χρόνῳ
 πολλῶν vlt. 1, 36. | 50. ἱερῶν C, ἱερῶν v. | 51. quae post Ὀμηρον apud Suidam
 leguntur omnia, partim aliena a re, partim ex Herodoto descripta.

B. Inscr. περὶ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ τοῦ γένους καὶ ἀγῶνος αὐτῶν. η,
 ἀγῶν Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου ἦτον ἐξηγησις περὶ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ γένους
 καὶ ἀγῶνος αὐτῶν η, Ἡσιόδου καὶ Ὀμήρου ἀγῶν η. | 2: γενέσθαι] λέγεσθαι η:

οδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπήλλαξεν, εἰπὼν ὡς ὁ πατήρ αὐτοῦ

5 εἶσατο δ' ἄγχ' Ἐλικῶνος οἰζυρῆ ἐνὶ κώμῃ

Ἄσκη, χεῖμα κακῆ, θέρει ἀργαλή, οὐδέ ποτ' ἐσθλῆ.

Ὅμηρον δὲ πᾶσαι ὡς εἰπαὶν αἱ πόλεις καὶ οἱ ἄποικοι αὐτῶν παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσιν. καὶ πρῶτοί γε Σμυρναῖοι Μέλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ καὶ Κρηθίδος
10 νύμφης κεκλήσθαι φασὶ πρότερον Μελησιγένη, ὕστερον μὲν-
τοι τυφλωθέντα Ὅμηρον μετονομασθῆναι διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν. Χῖοι δὲ πάλιν τεκ-
μήρια φέρουσιν, ἴδιον εἶναι πολίτην λέγοντες καὶ περισώζεσ-
θαί τινας ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς Ὀμηρίδας καλου-
15 μένους. Κολοφώνιοι δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα τῆς ποιήσεως ἄρξασθαι καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην. (2) περὶ δὲ τῶν γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πᾶσιν ἐστίν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης τὸν πατέρα αὐτοῦ Μαίονα λέγουσιν,
20 Εὐγαίων δὲ Μέλητα, Καλλικλῆς δὲ Δμασαγόραν, Δημόκριτος δὲ Τροιζήνιος Δαήμονα ἔμπορον, ἔνιοι δὲ Ταρύραν, Αἰγύπτιοι δὲ Μενέμαχον προγραμματέα, εἰσὶ δ' οἱ Τηλέμαχον τὸν Ὀδυσσεῶς· μητέρα δ' οἱ μὲν Μῆτιν, οἱ δὲ Κρηθίδα, οἱ δὲ Θεμιστώ, οἱ δ' Εὐγνηθῶ, ἔνιοι δ' Ἰθακησίαν τινὰ ὑπὸ Φοι-
25 νίκων ἀπεμποληθεῖσαν, οἱ δὲ Καλλιόπην τὴν Μοῦσαν, τινὲς δὲ Πολυκάστην τὴν Νέστορος. ἐκαλεῖτο δὲ Μέλης, ὡς δὲ τινὲς φασὶ Μελησιγένης, ὡς δ' ἔνιοι Ἀυλήτης. ὀνομασθῆναι

4. Κώμην Αἰολίδα περιλιπὼν ἦλθεν εἰς Βοιωτίαν post αὐτοῦ add. b. |
5. O. et D. 689, em τάσσετο pro εἶσατο. | 7. ἄποικοι G. Hermannus Opp. 6. p. 282, ἄποικοι v. | 9. Κρηθίδος a, Κρηθίδος b. | 13. αὐτῶν post πολίτην add. b. | 14. αὐτοῖς hg. | Ὀμηρίδας b. | 18. Ἑλλάνικος] cf. Hellan. fr. ed. Bursi p. 171, omisit hunc locum Muellerus gr. hist. fr. p. 46. | 19. τὸν πατέρα αὐτοῦ addidi cum Gœttingto, πατέρα αὐτοῦ iam b. | Μαίονα Suerbicus l. 1., Βίωνα v. | 20. Εὐγαίων Heinkeius Anal. Alex. p. 61, Εὐμαίων v. | Δμασαγόραν ex Eustathio hg (cf. Eudocia p. 320), μ σα σορ s. | 22. τὸν ante προγραμματέα add. b. | 23. Κρηθίδα b. | 24. Θεμιστώ b (cf. Paus. 10. 34, 3), Θεμιστήν hg. | Εὐγνηθῶ b: fort. Ὑρνηθῶ, si vera est nominis forma vll. 4, 2. | 27. Ἀυλήτης] Ἄληης ex Schol. Iliad. 22, 51 Wolckerus d. cycl. ep. p. 149. | Ἀυλήτης — Ὅμηρον Boissonadius, faciat Ἀυλήτην ὀνομασθῆναι αὐτὸν φασὶ. τινὲς Ὅμηρον.

δ' αὐτὸν φασί· τινας Ὀμηρον δαὶ τὸ τὰν πατέρα αὐτοῦ Ὀμηρον
δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαις, αἱ δὲ διὰ τὴν πῆρσιν τῶν
ὀμπίτων· παρὰ γὰρ τοῖς Αἰολεῦσιν οὕτως αἱ πηροὶ καλοῦν- 30
ται. (3) ὅπερ δ' ἀκηκόαμεν ἐπὶ τοῦ θειοτάτου κύκοκράταρος
Ἀδριανοῦ εἰρημένου ὑπὸ τῆς Πυθίας· περὶ Ὀμήρου ἐκδησά-
ματα τοῦ γὰρ βασιλέως πυθόμενον, πόθεν Ὀμηρος καὶ
τίσος, ἀπεφράβησε· δὲ ἐξέμετρον τάδε τὸν τρόπον·

· ἀγνωστόν μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαίαν · 35
ἀμβροσίον ἀμφήνης. ἕδος δ' Ἰθακήσιός ἐστιν,
Τηλέμαχος δὲ πατήρ καὶ Νεστωρέη Ἑστιάστη,
μήτηρ, ἣ μὲν ἔτι κτα βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄνδρα·
οἷς μάλοκα δεῖ πιστεύειν διὰ τε τὸν πυθόμενον καὶ τὸν ἀπο-
κρηάμενον, ἄλλως τε οὕτως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφρονῶς τὸν 40
προπάτορα διὰ τῶν ἐκῶν δεδοξακότος. (4) ἔννοι μὲν οὖν
αὐτὸν προγενέστερον Ἡσιόδου φασὶν εἶναι, τινὲς δὲ νεώτερον
καὶ συγγενῆ. γενεαλογοῦσί τε οὕτως· Ἀπόλλωνός φασι καὶ
Θωώσης τῆς Ποσειδῶνος γενέσθαι Λίον, Λίου δὲ Πίερον,
Πίερον δὲ καὶ νύμφης Μειδάνης Οἰάγρον, Οἰάγρου δὲ καὶ 45
Καλλιόπης Ὀρφέα, Ὀρφέως δ' Ὀρτην, τοῦ δ' Ἀρμονίδην, τοῦ
δὲ Φιλοτέρπην, τοῦ δ' Εὐφημον, τοῦ δ' Ἐπιφροάδην, τοῦ δὲ
Μελάνωπον, τούτου δὲ Αἴον καὶ Ἀπέλλαιον, Αἴου δὲ καὶ
Πυκιμήδης τῆς Ἀπόλλωνος θυγατρὸς Ἡσιόδον καὶ Πέρσην,
Πέρσου δὲ Μαιόνα, Μαιόνος δὲ θυγατρὸς καὶ Μέλητος τοῦ 50
ποταμοῦ Ὀμηρον. (5) τινὲς δὲ συναπμάσαι φασὶν αὐτούς,
ὥστε καὶ ἀγωνίσασθαι ὁμόσε ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας· πατή-
σαντα γὰρ τὸν Μαργίτην Ὀμηρον περιέχεσθαι κατὰ πόλεις
ῥαφωδοῦντα, ἐλθόντα δὲ καὶ ἐς Δελφοὺς περὶ τῆς πατρίδος
αὐτοῦ πυνθάνεσθαι τίς εἴη, τὴν δὲ Πυθίαν εἰπεῖν · 55

28. δ' addidi. | 37. Πολυκάστη Hesiodus ap. Eustath. ad. Od. p. 1796 et
supra v. 26. | 43. γενεαλογοῦσί τε (malim δ') οὕτως sm. b. vid. Charax ap. Suid.,
Procoll vit. Hom. cf. Goettlingii praef. ad Hesiod. ed. 2. p. IX sqq. | 44. Θωώσης
Boissonadius, Αἰθούσης Charax. | 46. Ὀρτην] Ὀθρον Barnesius, Ὀτρων Wei-
ckerus, sed vid. Goettlingii praef. p. X et XII, qui Ἀρτην ex Charace corrigi, post
hoc τοῦ δὲ Εὐκλία infert, et mox Ἰδμονίδην et Χαρίφημον pro Ἀρμονίδην et
Ἐρφημον reponit. scilicet Proculum, Characem, auctorem certaminis stemma ad
Ephora confectum sequentes esse. | 50. τῆς Κριθηίδος post θυγατρὸς add. b.

ἔστιν Ἴος νῆσος μητρὸς πατρὶς, ἣ σε θαυόντα
 δέξεται· ἀλλὰ νέων παιδῶν ἀνιγμὰ φύλαξαι.
 τὸν δ' ἀκούσαντα περιστάσθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἄφιξιν, δια-
 τρίβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον
 60 Γανύκτωρ ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος βασιλέως
 Εὐβοίας ἐπιτελῶν πάντας τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας οὐ μόνον
 ῥώμῃ καὶ τάχει, ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ ἐπὶ τὸν ἀγῶνα μεγάλας
 δωρεαῖς τιμῶν συνεκάλεσεν. καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὡς
 φασι, συμβαλόντες ἀλλήλοις ἦλθον εἰς Χαλκίδα. τοῦ δ'
 65 ἀγῶνος ἄλλοι τε τινες τῶν ἐπισήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο
 κριταὶ καὶ μετ' αὐτῶν Πανειδῆς, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετυλευ-
 τηκότος. (6) ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιητῶν θαυμαστῶς ἀγω-
 νισαμένων νικῆσαι φασὶ τὸν Ἡσίοδον τὸν τρόπον τοῦτον.
 70 κατ' ἐν ἑκαστῷ, τὸν δ' Ὀμηρον ἀποκρίνασθαι. φησὶν οὖν
 Ἡσίοδος.

ὦ Μέλητος, Ὀμηρε, θεῶν ἅπα μῆδεα εἰδώς,
 εἰπέ ἄγε μοι πάμπρωτα, τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;

Ὀμηρος,

75 ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
 φῦντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Αἴδαο περῆσαι.

Ἡσίοδος τὸ δεύτερον,

εἰπέ ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ὀμηρε,
 τί θνητοῖσιν ἄριστον ὅτιαι ἐν φρεσὶν εἶναι;

80 ὁ δὲ,

ὀππόταν εὐφροσύνη μὲν ἔχη κατὰ δῆμον ἅπαντα,
 δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδῶ
 ἡμενοὶ ἕξείης, παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
 σίτου καὶ κρειῶν, μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων

85 αἰνοχόος φορέησι καὶ ἐγχείῃ δεπάσσει.

τοῦτο τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἶδεται εἶναι.

(7) ῥηθέντων δὲ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασὶ θαυμασ-

57. cf. vit. 2. v. 45. | 59. κατὰ δὲ —] cf. Praeculi vit. Hesiod. 2 et Plut. sept. sap. conv. 10. p. 153 F, quosque ibi laudat Wyttenbachius. | 64. Ὀμηρός τε καὶ Ἡσίοδος post Χαλκίδα add. hg. | 66. Πανειδῆς Hermannus Opp. 6, 1. p. 151, Πανειδῆς ed, Πανίδης ex Praeculo (cf. Philostr. Her. p. 727) g. | 81. cf. Odysa. 9, 6.

θῆναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἔπη, ὥστε χρυσοῦς αὐτοῦς στίχους προσαγορευθῆναι καὶ ἔτι καὶ νῦν ἐν ταῖς κοιναῖς θυσίαις πρὸ τῶν δεῖπνῶν καὶ σπονδῶν προκατεύχεσθαι πάντας. ὁ 90 δ' Ἡσίοδος ἀχθασθεὶς ἐπὶ τῇ Ὀμήρου εὐημερίᾳ ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησεν, καὶ φησι τοῦσα τοὺς στίχους·

Μοῦσ' ἄγε μοι τά τ' ἄντα τά τ' ἐσόμενα πρὸ τ' ἄντα,
τῶν μὲν μηδὲν ἄειδε, σὺ δ' ἄλλης μνήσαι ἀοιδῆς. 95

ὁ δ' Ὀμηρος βουλόμενος ἀκολούθως τὸ ἀπορον λύσαι φησὶν·
οὐδέ ποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ καναχήποδες ἵπποι
ἄρματα συντρέφουσιν ἐρίζοντες περὶ νίκης.

(8) καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος ἐπὶ τὰς ἀμφιβόλους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων ἡξίου καθ' ἕνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὀμηρον. ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου, ὁ δ' ἐξῆς Ὀμήρου, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου.

ἩΣ. δεῖπνον ἔπειθ' εἴλοντο βοῶν κρέα κ' αὐχένας ἵππων 5

ΟΜ. ἐκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμοιο κόρισθεν.

ἩΣ. καὶ Φρύγες, οἱ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι
* * * * *

ΟΜ. ἀνδράσι ληιστήρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἐλέσθαι.

ἩΣ. Ἡρακλῆς ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα 10

ΟΜ. χερσὶ βαλῶν ἰοῖσιν ὄλων κατὰ φῦλα γιγάντων.

ἩΣ. οὐτὰς ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ καὶ ἀνάλκιδός ἐστι

ΟΜ. μηρός, ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξί.

ἩΣ. οὐ γὰρ σοί γε πατήρ ἔμιγεν καὶ πότνια μήτηρ

89. θυσίαις excludit apud g. | 94. Μοῦσ' ἄγε μοι] Μοῦσα λέγει Goettlingius praef. p. XXIV. | 97. καναχήποδες ἵπποι om. in lac. s, explevit ex Plut. p. 154 A. Barnosius, qui et ipse κρατερόνυχες correxit; sed Plutarchus ἀλλ' ὅταν — συντρέφωσιν ἐπιγόμενοι π. v. | 103. δὲ excludit apud g. | 6. κόρισθεν Hermannus, κορίσθην v. | 8. versum excludisse intellexit Goettlingius ed. 1, verum non Hesiodi arbitratus est, sed Homeri excludisse post v. 9, quem ipsum Hesiodo tribuit. nihil deesse censuit Hermannus. | 10. Ἡρακλῆς s. | 11. βαλῶν Goettlingius. | 14. οὐ γὰρ correxi (sc. iungenda negatio cum verbis διὰ χρ. Ἀφροδίτην), οὐτ' ἄρ s, αὐτ' ἄρα hg, εὐτ' ἄρα Goettlingius, ut σοί sit nominativus pluralis, ἢ τ' ἄρα Hermannum p. 284. | ἔμιγεν Goettlingius, ἐμίγη v.

- 115 **ΟΜ.** σῶμα τότε σπείραντε διὰ χρυσήν Ἀφροδίτην.
ΗΣ. αὐτὰρ ἐπεὶ δμῆθη γάμφ᾽ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
ΟΜ. Καλλιστῶ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
ΗΣ. ὡς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι οὐδὲν ἔχοντες
ΟΜ. οἰκοθεν, ἀλλὰ παραῖχον ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
20 **ΗΣ.** δεῖπνον δειπνήσαντες ἐνὶ σποδῶ αἰθαλοέσση
ΟΜ. σύλλαγον ὅστ' αὖ λευκὰ βοῶς κατατεθνεῖωτος.
ΗΣ. * * * * *
ΟΜ. παιδὸς ἱπερθύμου Σαρπηδόνοιο ἀντιθέοιο.
ΗΣ. ἡμεῖς δ' ἀμπεδίον Σιμόντιον ἡμενοὶ αὐτως
25 **ΟΜ.** * * * * *
ΗΣ. ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν ἀμφ' ὤμοισιν ἔχοντες
ΟΜ. φάσγαντα κωπήεντα καὶ αἰγανέας δολιχαύλουζ.
ΗΣ. δὴ τότε ἀριστῆες κοῦροι χεῖρεσσι θαλάσσης
ΟΜ. ἄσμενοι ἐσσυμένως τε ἀπαίρυσαν ὠκύαλον ναῦν.
30 **ΗΣ.** Κολχιδ' ἐπειδ' ἔκοιτο καὶ Αἰήτην βασιλῆα
ΟΜ. φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον ἀνέστιον ἢ δ' ἀθέμιστον.
ΗΣ. αὐτὰρ ἐπεὶ σπαῖσάν τε καὶ ἔκπιον, οἶδμα θαλάσσης
ΟΜ. ποντοπορεῖν ἡμέλλον ἔυσσέλμων ἐπὶ νηῶν.
ΗΣ. τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὔχετο πᾶσιν ὀλέσθαι
35 **ΟΜ.** μηδέποι' ἐν πόντῳ. καὶ φωνήσας ἔπος ἠΐδα·
ΗΣ. ἑσθίετ', ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε. μηδέ τις ὑμῶν
οἴκαδε νοστήσει φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ΟΜ. πημανθεῖς, ἀλλ' αὐτίς ἀπήμονες οἴκαδ' ἔκοισθε.
(9) πρὸς πάντα δὲ τοῦ Ὀμήρου καλῶς ἀπεκνήσαντος κύλιον
40 φησὶν ὁ Ἡσίοδος·
τοῦτό τι δὴ μοι μοῦνον ἐειρομένῳ κατάλεξον,
πόσσοι ἄμ' Ἀτρείδησιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;

115. τότε σπείραντε Hermannus, τότε σπείραντε Boissonadius, τότε σπείραντο Goettlingius, τόγ' ἐσπείραντο v. || χρυσήν s. || 21. κατατεθνηῶτος g. || 22. καὶ τότε Ζεὺς ἐλάτρε τέρην κατὰ δάκρυον εἶβαν supplavit b. lacunae nullum apud s. vestigium, nec quicquam deesse, sed v. 20. et 21. Hesiodi esse (mutato βοῶς in διός) nulla compleatur Goettlingius. || 24. τὸ Σιμόντιον Barnesius. || οὕτως s, οὕτως hg. || 25. τίητα φυλασσόμεθα Τρώων πέλιω εἰσφορῶντες supplavit b. || 29. ε' ἀπαίρυσαν Barnesius. || 31. γίνωσκον s. || 34—38. distincte cum Goettlingio: olim 34. et 36. tribuebantur Hesiodo, 35. 37. 28. Homero: Hesiodo 34. et 35, Homero 36. 37. 28. tribuit Hermannus. || 36. ὑμῶν s. || 38. αἶθε s. || 39. πάντα δὲ s, ταῦτα δὲ πάντα hg. || 41. ἀνερομένῳ Barnesius.

- ὁ δὲ διὰ λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκρίνεται οὕτως·
 πεντήκοντ' ἦσαν πυρὸς ἐσχάραι, ἐν δὲ ἐκάστη
 πεντήκοντ' ὀβελοί, περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα, 145
 τρεῖς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἓν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.
 τοῦτο δὲ εὐρίσκειται πλήθος ἄπιστον· τῶν γὰρ ἐσχαρῶν οὐ-
 σῶν *ν'*, ὀβελίσκοι γίνονται *φ'* καὶ χιλιάδες *β'*, κρεῶν δὲ *ιβ'*
 μυριάδες *,ε***. (10) κατὰ πάντα δὲ τοῦ Ὀμήρου ὑπεριτε-
 ροῦντος φθονῶν ὁ Ἡσίοδος ἄρχεται κάλιν· 50
 νιὰ Μέλητος Ὀμηρ', εἴπαρ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
 ὡς λόγος, ὑψίστοιο Διὸς μεγάλοιο θύγατρος,
 λέξω μέτρον ἐναρμόζων, ὃ τι δὴ θνητοῖσι
 κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον. ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.
 ὁ δὲ φησι· 55
 Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίου, ἐκόντα με ταῦτα κελεύεις
 εἰπεῖν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω.
 κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον εἶναι
 αὐτὸν ἑαυτῷ, τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἀπάντων
 εἴνουν εἶναι ἑαυτῷ αἰεὶ χρόνον ἐς τὸν ἄπαντα. 60
 ἄλλο δὲ πᾶν, ὃ τι σῶ θυμῷ φίλον ἐστίν, ἐρώτα.
 ΗΣ. πῶς ἂν ἄριστ' οἰκοῖντο κόλαις καὶ ἐν ἧθρεσι ποίαις;
 ΟΜ. εἰ μὴ κερδαίνων ἀπὸ τῶν αἰσχροῶν ἐθέλοιεν,
 οἱ δ' ἀγαθοὶ τιμῶντο, δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπέη·
 εὐχεσθαι δὲ θεοῖς, ὃ τι πάντων ἐστὶν ἄμεινον. 65
 ΗΣ. ἐν δ' ἐλαχίστῃ ἄριστον ἔχεις ὃ τι φύεται εἰπεῖν;
 ΟΜ. ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.

143. ὁ δὲ *α*, ὁ δὲ Ὀμηρος *bg.* [49. *,ε***], *ε ν'* *α*, πενταμυριάδες τετρακόσιοι καὶ πεντήκοντα *bg.* apparet et excidisse mentionem Achaeorum, nec sanos esse qui restant numeros. orant Achaeorum 112500000: Itaque addendum aut ἀνδρῶν sive Ἀχαιῶν δὲ μυριάδες *,ια σ'*, aut eam! Boissonadio (μυριάδες καὶ χιλιάδες *ε'*), Ἀχαιῶν δὲ ἑνδικομισχίλια καὶ διακόσιοι καὶ *ν'* μυριάδες, aut eum Hermannō, quaquequam is non eo usque in computando auctorem processisse arbitratus est, ἀνδρῶν δὲ διπλῆ μυριάς μία καὶ ἀπλαῖ χίλια διακόσιοι πεντήκοντα. [δὴ] δὲ *β*. [53. μέτρον *β*.] ἐναρμόζον *α*. [54. *τι om.* *α*.] 57. εἰπέμεν *β*. [σοι *γ*.] 58. εἶναι Hermannus. [61. σῶ] τῷ Boissonadio. [64. τιμῶντο *α*.] 65. ante hunc versum aliam excidisse, ipsum autem sic legendum esse, εὐχεσθαι δὲ θεοῖς· τὸ πάντων ἐστὶν ἄριστον, censuit Hermannus, solum ὃ *ε* in *ε* mutari voluit Goettlingius. [66. ἔχεις] correxi, et sic nunc Goettlingius quoque, ἔχτιν *ε'* *γ*. [67. malim ἐμῇ γνώμῃ.

ΗΣ. ἡ δὲ δικαιοσύνη τε καὶ ἀνδρεία δύναται τί;

ΟΜ. κοινὰς ὠφελίας ἰδίους μόχθοισι πορίζειν.

170 ΗΣ. τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκειν;

ΟΜ. γινώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, κειρῶ δ' ἄμ' ἔπεισθαι.

ΗΣ. πιστεῦσαι δὲ βροτοῖς ποῖον χρόνος ἄξιόν ἐστιν;

ΟΜ. οὗς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἕπηται.

ΗΣ. ἡ δ' εὐδαιμονία τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;

75 ΟΜ. λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἡσθέντα τε πλεῖστα.

(11) ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν Ὅμηρον ἐκέλευον στεφανοῦν, ὁ δὲ βασιλεὺς Πανειδῆς ἐκέλευσεν ἕκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν. Ἡσιόδου οὖν ἔφη πρῶτος·

80 Πληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἄρχισθ' ἀμητοῦ, ἀρότοιό τε δυσσομενάων,
αἰ δὴ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας τεσσαράκοντα
κεκρούφαται, αὐτίκα δὲ περιπλομένου ἐνιαυτοῦ
φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοι σιδήρου.

85 οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος, οἷ τε θαλάσσης
ἐγγύθει ναιετάουσ', οἷ τ' ἄγχεα βησσήεντα
πόπτου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίνουα χῶρον
ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν,
γυμνὸν τ' ἀμάων, ὅταν ὄρωα πάντα πέλωνται.

90 μεθ' ὃν Ὅμηρος·

ἄμφι δ' ἄρ' Αἰάντας δοιοὺς ἴσταντο φάλαγγες
κατεραιί, ἄς οὐτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθῶν,

οὔτε κ' Ἀθηναίη λιοσσόος. οἱ γὰρ ἄριστοι

κρινθέντες Τρῳάς τε καὶ Ἔκτορα δῖον ἔμμενον

95 φράξαντες δόρυ δουρί, σάκος σάκει προθειλόμενον.

ἄσπις ἄρ' ἄσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ,

ψαῦον δ' ἰππόκομοι. κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι

νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.

ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείρησι

168. ἀνδρεία sb. || 71. γινώσκειν s. || 72. βροτοῖσι s. || 77. Πανειδῆς Her-
mannus, Πανειδῆς sb, Πανίδης g. || 80. Hes. O. et D. 353. || Ἀτλαγενέων g. ||
81. δὲ ex Hesiodo h. || δυσσομενάων s. || 83. αὐτίκα s. || 86. ναιετάουσι δὲ ἄγχεα
s: ἄγχεα b. || 87. χῶρον s. || 89. ἀμάων sb, ἀμάσθαι Bergkianus. || ὄρωα b. ||
91. Iliad. 13, 126. || 94. κρινθέντες s. || 99. Iliad. 13, 339.

μακραις, ἄς εἶχον ταμσιχροας. ὅσσε δ' ἄμφοδιν 200
 αὐγὴ χαλκαίη κορύθων ἄπο λαμπομενάων
 θωρήκων τε νεοσμῆκτων σακίων τε φαινωῶν
 ἐρχομέων ἄμυδις. μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
 ὅς τότε γηθήσαιεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάρχοτο.

(12) θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὅμηρον οἱ Ἕλληνες ὅ
 ἐπῆνον ὡς παρὰ τὸ προσῆκον γεγονότων τῶν ἐπῶν καὶ ἐκέ-
 λευον διδόναι τὴν νίκην. ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον ἐστε-
 φάνωσεν εἰπὼν δίκαιον εἶναι τὸν ἐπὶ γεωργίαν καὶ εἰρήνην
 προκαλούμενον νικᾶν, οὐ τὸν πολέμους καὶ σφαγὰς διεξιόντα.
 τῆς μὲν οὖν νίκης οὕτως φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον, καὶ λα- 10
 βόντα τρίποδα χαλκοῦν ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις ἐπιγράψαντα
 Ἡσίοδος Μούσαις Ἐλικωῖσι τόνδ' ἀνέδθηκιν,
 ἕμνη νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

(13) τοῦ δ' ἀγῶνος διαλυθέντος διέπλευσεν. ὁ Ἡσίοδος εἰς
 Δελφοὺς χρησόμενος καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ θεῷ ἀναθή- 15
 σων. προσερχομένου δ' αὐτοῦ τῷ πατρὶ ἐνθεον γενομένην τὴν
 προφητίαν φασιν εἰπεῖν·

ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ, ὅς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
 Ἡσίοδος, Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτησι·
 τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδναται ἡώς. 20
 ἀλλὰ Διὸς περὺλαξο Νερμίου κάλλιμον ἄλλος·
 κείδι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.

ὁ δ' Ἡσίοδος ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ τῆς Πελοποννήσου μὴ
 ἀνεχώρει, νομίσας τὴν ἐμὰ Νερμίου τὸν θεὸν λέγειν, εἰς δ'
 Οἰνόην τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν καταλύει παρ' Ἀμφιράνῃ καὶ 25
 Γανύκτορι, τοῖς Φηγέως παισίν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον. ὁ
 γὰρ τόπος οὗτος ἄπας ἐκαλεῖτο Διὸς Νερμίου ἱερὸν. δια-
 τριβῆς δ' αὐτῷ πλείονος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνώσιν ὑπονοή-

207. δοθῆναι b. | 10. οὕτω g. | 12. cf. Dio Chrys. or. 2, 11. p. 76 R., Anthol. Pal. 1. p. 322. | 20. δὴ τοι a. | ὅσην ag. | 21. κάλλιστον s, ἀγλαὸν b, qui et ἱερὸν seu πέλιος κάλλιμον correxit. | 23. ὁ δ' —] cf. Proculi vit. Hesiod. 4. et Plut. sept. sap. conv. 19. p. 162 C, quosque ibi laudat Wyttenbachius. | 25. Οἰνόην] sic et Proculus, sed Οἰνεῶνα vocat Thuc. 3, 95. 98. 102. cf. Steph. Byz. s. h. v. | 26. Γανύκτορι s. | 27. ἄπας excidit apud g. | 28. Οἰνωῶσιν b, Οἰνεῶσιν saltem Geottingius, sed malim et hic τῷ Οἰνεῶσι et supra Οἰνεῶνα.

σαντες οἱ νεανίσκοι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσιό-
 230 δον, ἀποκτείναντες εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λο-
 κρίδος πέλαγος κατεπόντισαν. τοῦ δὲ πατρὸς τριτάτου πρὸς
 τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσνεχθέντος, ἐορτῆς τινος ἐπιχω-
 ρίου παρ' αὐτοῖς οὔσης Ἀριαδνεΐας, πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν
 ἔδραμον, καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες ἐκεῖνο μὲν πενθήσαντες
 35 ἔθαψαν, τοὺς δὲ φρονεῖς ἀνεζήτουν. οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν
 τῶν πολιτῶν ὀργήν, κατασπάσαντες ἀλιευτικὸν σκάφος διέ-
 πλευσαν εἰς Κρήτην. οὗς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς
 κεραυνώσας κατεπόντωσαν, ὡς φησὶν Ἀλκιδάμας ἐν Μουσειῷ.
 Ἐρατοσθένης δὲ φησὶν ἐν Ἀνδραπόδῳ Κτίμινον καὶ Ἀντιφον
 40 τοὺς Γανύκτορος ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελθόντας σφα-
 γιασθῆναι θασμοῖς τοῖς ξητοῖς ὑπὲρ Εὐρυκλίου τοῦ μάν-
 τεως. τὴν μὲντοι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν τῶν προειρημέ-
 νων, μετὰ τὴν φωρὰν ἐαυτὴν ἀναρτῆσαι, φθαρῆναι δ' ὑπό
 τιμος ξένου συνόδου τοῦ Ἡσιόδου, Δημόδου ὄνομα, ὃν καὶ
 45 αὐτὸν ἀνακρεθῆναι ὑπὸ τῶν ἀστῶν φησὶν. ὕστερον δ' Ὀρ-
 χομένιοι κατὰ χρησμόν μετετέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς
 ἔθαψαν καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ τάφῳ·

Ἄσκη μὲν πατρὶς πολυλῆμιος, ἀλλὰ θανόντος
 ὄστ' ἐπὶ πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει

50 Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλῆος ἐστίν
 ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνῳ σοφίης.

καὶ περὶ μὲν Ἡσιόδου τσαυτὰ. (14) ὁ δ' Ὀμηρος ἀποτυχῶν
 τῆς νίκης περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα, πρῶτον μὲν τὴν
 Θηβαίδα, ἐπη ζ, ἧς ἡ ἀρχή·

230. Εὐβοίας] Μολυκρίας Goettlingius, quod ferri posset, si terrae nrhs recte opponeretur. possit Αἰτωλίας vel Ἀγαίας. sed confudit opinor aucter Ozolas cum Opuntis vel Epicnemidlis, cf. Proculi vit. Hes. 4. || 38. Ἀλκιδάμας] Καλλίμαχος Goettlingius, aut max Μεσσηνιακῆ pro Μουσειῷ coll. Arist. Rhet. 1. 12, 2 (Spengel art. script. p. 175). || 39. Ἀνδραπόδῳ h (cf. Bernhardt Eratosth. p. 241), Ἐνηπόδῳ sg, Ἡσιόδῳ Goettlingius coll. diar. antiq. stud. 1839. p. 860. || 41. τοῖς add. Bernhardt. || 45. ἀστῶν Bernhardt, αὐτῶν v. || 48. cf. Proculi vit. Hes. 4, Anthol. Pal. 1. p. 322, ubi est sub nomine Μουσαλαε: Chersiae tribuit Paua. 9. 38, 4. 10. || 49. Μινυῶν ex Pausania (qui et v. 1. Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται) h, Μινυῶς sg. usus est hoc versu Aristoteles in Anthol. Pal. 2. p. 750. || 54. et 56. ἐπη ζ Hermannus p. 286, sed βιβλία ζ auctorem voluisse nulli Welckerus 4. cycl. p. 204.

Ἄργος ἄϊδι, θεῖά, πολυδάμῃσιν, ἐνθεν ἔνακτες· 255
εἶτα Ἐπιγόνους, ἔπη ζ', ὧν ἡ ἀρχή·

νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.
φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὀμήρου εἶναι. (15) ἀκούσαντες
δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδα τοῦ βασιλέως παῖδες, Ἐάνθος καὶ Γόρ-
γος, παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου 60
τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῇ τὸν Μίδου
θάνατον οἰκτιζομένη. καὶ ποιεῖ οὕτως.

χαλκῆ παρθένος εἰμι, Μίδου δ' ἐπὶ σήματος ἤμαι.
ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθῆλη
καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύξῃ δὲ θάλασσα, 65
ἡέλιος δ' ἀνιὼν φαίη λαμπρὰ τε σιλήνη,
αὐτοῦ τῆδε μένουσα πολυκλαύτω ἐπὶ τύμβῳ
σημανέω περιοῦσι, Μίδης ὅτε τῆδε τέθαπται.
λαβῶν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρᾶν ἀνατίθεισεν ἐν Δελ-
φοῖς τῷ Ἀπόλλωνι, ἐπιγράψας 70

Φοῖβε ἀναξ, δῶρόν τοι Ὀμηρος καλὸν ἔδωκα
σῆσιν ἐπιπροσύναις, σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν ὀπάζοις.
(16) μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσειαν, ἔπη μβ φ', πε-
ποιηκῶς ἤδη τὴν Ἰλιάδα ἐπῶν μ ε'. παραγενόμενον δ' ἐκεῖ-
θεν εἰς Ἀθήνας αὐτὸν ξενισθῆναι φασὶ παρὰ Μίδοντι τῷ 75
βασίλει τῶν Ἀθηναίων. ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ ψύχους ὄντος
καὶ πυρὸς καιομένου σχεδιάσαι λέγεται τοῦσδε τοὺς στίχους·
ἀνδρὸς μὲν στέφανος παῖδες, κῆρυγοὶ δὲ πόλῃος,
ἔπκοι δ' αὖ πεδίου κόσμος, νῆες δὲ θαλάσσης,
λαὸς δ' εἰν ἀγορῆσι καθήμενος εἰσοράασθαι. 80
αἰδομένου δὲ πυρὸς γεραρῶτερος οἶκος ἰδέσθαι
ἤματι χειμερίῳ, ὅπότεν νίφῃσι Κρονίων.

(17) ἐπεῖθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον ἐρραυῆδαι τὰ

255. cf. Mueller. d. cycl. ep. p. 69. || 56. ἐπειγομένου s. || 57. cf. Mueller
I. I. p. 74. || 53. cf. Herod. vit. Hom. 11. || χαλκῆ s. || 66. δ'] τ' bg || λαμπρῆ g. ||
71. cf. Anthol. Pal. 7. p. 370. || τοι] τόδ' Barnesius et g, qui ait in ms. esse ἰλῶν
τόδ'. || 72. σῆς ὑποφραδμοσύναις Barnesius. || 73. μβ ,φ' et μ ,ε' g, his κδ' s.
Immo ,β ρ' et ,ε ψ'. certe aliquid in his numeris vitii est; nam quales nunc quidem
habemus, Odyssea veterum est 12107, Ilias 15693. || 74. παραγενόμενος v. ||
78. cf. Herod. vit. Hom. 31. || στέφανος s. || 79. ἐν πεδίῳ ex Herodote Barnesius,
qui et pro v. 80. indicem hos assumpsit versus: γρήματα δ' οἶκον ἀξίει· ἀτὰρ
γεραρῆ βασιλῆς ἡμενοὶ εἰν ἀγορῆ κόσμος ἔ' ἄλλοισιν δρᾶσθαι.

ποιήματα. *τεμηθεὶς δὲ μεγάλως παραγίνεται εἰς Ἄργος, καὶ*
 285 *λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἔπη τόδε·*

οἱ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιώεσσαν
 Ἐρμιόνην τ' Ἀσίην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
 Τροϊζῆν' Ἠίονας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον
 νῆσόν τ' Αἰγίαν Μάσητά τε κοῦροι Ἀχαιῶν,
 90 τῶν αὖθ' ἠγεμόνευα βοῆν ἀγαθὸς Διομήδης
 Τυδαΐδης, οὗ πατρὸς ἔχων μένος Οἰναίδαο,
 καὶ Σθένελοσ, Κακκανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
 τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύπυλοσ τρίτατοσ κίεν, ἰσόθεοσ φῶσ,
 Μηκιστέωσ υἱόσ Ταλαιονίδαο ἄνακτοσ.
 95 ἐκ πάντων δ' ἠγεῖτο βοῆν ἀγαθὸσ Διομήδης.
 τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆεσ ἔποντο,
 ἐν δ' ἄνδρεσ πολέμοιο δαήμονεσ ἐστιχόωντο
 Ἀργεῖοι λεωθέρηκεσ, κέντρα πτολέμοιο.

(18) τῶν δ' Ἀργείων οἱ προεστηκότεσ ὑπερβαλῆ χαρέντεσ ἐπὶ
 300 τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένοσ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν
 ποιητῶν αὐτὸν μὲν πολυτελέσσι δωρεαῖσ ἐτίμησαν, εἰκόνα δὲ
 χαλκῆν ἀναστήσαντεσ ἐψηφίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὀμήρω
 καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ μῆνα· καὶ κατ' ἐνιαυτόν, καὶ ἄλλην
 θυσίαν πεντατηρίδα ἐσ Χίον ἀποστέλλειν. ἐπιγράφουσι δ'
 5 ἐπὶ τῆσ εικόνοσ αὐτοῦ·

θεῖοσ Ὀμηροσ ὄδ' ἐστίη, ὃσ Ἑλλάδα τῆσ μεγαλαυχῶν
 πᾶσαι ἐκόσμησαν καλλιπεί σοφίη,
 ἔξοχα δ' Ἀργαίουσ, οἱ τῆν θεοτιχία Τροίην
 ἤρειψαν ποιήν ἠὺκόμου Ἑλένησ.
 10 οὗ χάριν ἔστησεν δῆμοσ μεγαλόπτολισ αὐτόν
 ἐνθάδε καὶ τιμαῖσ ἀμφρέπει ἀθανάτων.

(19) ἐνδιατρέψασ δὲ τῇ πόλει χρόνον τινὰ διέπλευσεν εἰσ Δῆ-
 λον εἰσ τῆν πανήγυριν. καὶ σταθεῖσ ἐπὶ τὸν κεράτινον βω-
 μὸν λέγει ὕμνον εἰσ Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχή·
 15 μνήσομαι οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνοσ ἐκάτοιο.
 ῥηθέντοσ δὲ τοῦ ὕμνου οἱ μὲν Ἴωνεσ πολίτην αὐτόν κοινόν

284. παραγίνεται g. || 86. *Πιάδ.* 2, 559. || 89. *Αἰγίαν τε Μάσητα* ab. ||
 93. *Εὐρύπυλοσ* ex Homero h. || 95. *ἐμπάντων* ex eodem *idem*. || 97. et 98. non
 reperiuntur in Homero. || 303. καὶ ante ἄλλην addidit. hoc aut δὲ decessu monuit
 Hermannus. || 6. cf. Anthol. Pal. 2. p. 824. || *μεγαλαύχην* h. || 9. *ποιήσ* sg.

ἔποιήσαντο, Δῆλοι δὲ γράφοντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα ἀνέ-
 ρηκων ἐν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ. τῆς δὲ πανηγύρεως λυ-
 θείσης ὁ ποιητὴς εἰς Ἴον ἔπλευσε πρὸς Κρεώφυλον ἀάκει χρό-
 νον διέτριβεν πρὸς αὐτὸν ὡς ἤδη. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης 320
 καθήμενος παίδων τιῶν ἀφ' ἀλείας ἐρχομένων, ὧς φασί,
 πυθόμενος,

ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας θηρήτορες, ἧ ῥ' ἔχομέν τι;
 εἰπόντων δ' ἐκείνων,

ὅσσ' ἔλομεν λιπόμεσθ', ὅσα δ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα, 25
 οὐ νοήσας τὸ λεχθὲν ἤρετο αὐτοὺς ὃ τι λέγοιεν. οἱ δὲ φασιν
 ἐν ἀλείᾳ μὲν ἀγρεῦσαι μηδέν, ἐφθιρίσθαι δέ, καὶ τῶν
 φθειρῶν οὐς. ἔλαβον καταλιπεῖν, οὐς δ' οὐκ ἔλαβον ἐν τοῖς
 ἱματίοις φέρειν. ἀναμνησθεῖς δὲ τοῦ μαντείου, ὅτι τὸ τέλος
 αὐτοῦ ἦκει τοῦ βίου, ποιῶ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα. 30
 ἀναχωρῶν δ' ἐκίθηεν, ὄντος πηλοῦ ὀλισθῶν καὶ πεσὼν ἐπὶ
 τὴν πλευρὰν τριταῖος, ὧς φασί, τελευτᾷ. καὶ ἐτάφη ἐν Ἴερ.
 ἔστι δὲ τὸ ἐπίγραμμα τόδε·

ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
 ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὀμηρον.

35

B. ΗΣΙΟΔΟΥ.

α'. Πρόκλον γένος Ἡσιόδου.

(1) Ἡσιόδου σὺν τῷ ἀδελφῷ Πέρσῃ καὶ ἐγγόνι Δίου καὶ
 Πυκτιμῆδης, Κυμαίων Αἰολέων, πενήτων ἀνθρώπων, οἱ διὰ
 τὸ ἄπαρον καὶ τὰ χρεῖα τὴν ἐαυτῶν πατρίδα Κύμην ἀφέντες
 μεταναστεύουσιν ἐπὶ τὴν Ἀσκηρην, χωρίον τῶν Βοιωτῶν
 δυσχείμερον καὶ κακοθέρειρον, περὶ τοὺς πόδας κειμένην τοῦ
 Ἐλικῶνος, ἀάκει κατοικοῦσιν. τοιαύτη δὲ πενία τῶν ἀνθρώ-
 πων ἀνεσχημένων συνέβη τὸν Ἡσιόδον τοῦτον πρόβατε ἐν
 τῷ Ἐλικῶνι ποιμαίνειν. φασὶ δ' ὡς θ' τινὲς ἐλθοῦσαι

321. ἀλείας bg. | 23. ἧ ῥ' ἔχει ἔχθες h. | 25. λιπόμεσθα, ὅσ' οὐχ v. |
 27. ἀλείᾳ bg. | 29. δὲ τοῦ] malim δ' ἐκ τοῦ. | 30. αὐτοῦ] malim αὐτῶ. | ἦκει g
 II. 1. 5. περι VMI. παρὰ cell.

γυναῖκας καὶ δριφύμενας κλοῖνας ἐκ δάφνης Ἐλικωνίτιδας
 10 αὐτὸν ἐπεσίκισαν, καὶ οὕτω σαφίως καὶ ποιητικῆς ἐμπεφό-
 ρητο. ἀλλὰ τὰ μέχρι μὲν τούτων ἀπρεκῆ τε καὶ ἀληθέατατα,
 ὅτι πᾶσι ὁ Ἡσίοδος Δίου καὶ Πυκνιῆδος καὶ εἰς κατὰ τὸν
 Ἐλικῶνα ἐποίμηναι τὰ δ' ἐντεῦθεν μεμνηθῆνόςρηται καὶ
 ἀλληγορικώτερον λέλεκται. ἢ γὰρ ἐν τῷ ποιμαίνειν περὶ τὸν
 15 Ἐλικῶνα ἐνόμει καὶ μαθηθῆσας ὁ Ἡσίοδος ὄναρ εἶδεν ὁ
 γυναῖκας δάφνας αὐτῷ φωμιζούσας (ἐδήλου δὲ τὸ ὄναρ
 πάντως ὡς πικρίας καὶ πόνων μετασχημῶς τῆς παιδείσεως
 ἀειδαλῆ γεννῆσει ποιήματα), ταῦτα τοίνυν ὁ Ἡσίοδος ἢ
 ἄπει ὀνείρων τεθεαμένος καὶ διηπνισθείς καὶ τὸ ποιμαίνειν
 20 ἄφαις καὶ πόνοις ἑαυτὸν ἐνδοῦς καὶ μαθήμασι τῆν τῶν ὀνεί-
 ρων ἐπίλυσιν ἐξεπέραθεν, ἢ περὶ τὸν Ἐλικῶνα ποιμαίνων
 ἐρηγορῶς καὶ ἄπνοσ ὢν, σύννοσ τε πρὸς ἑαυτὸν γεγραμῶς,
 καὶ πρέποντα νοῦν ἐσχηκῶς ἀποδιδράσκει μὲν τὸ εὐτελές καὶ
 ποιμασικόν καὶ σκληρόθιον καὶ προσδραμῶν τῆ παιδεύσει καὶ
 25 πόνοις ἐγκαρτερῆσας μεγάλην καρποῦται τῆς εὐκλειαν, καὶ
 βίβλους τροσούτως ἐξεπαγήσαστο, ὡς ἄρα Μουσοῖν τε καὶ γνώ-
 σεως ἐπίσταμαι ψάμτομα καὶ δάφνας λείωνε Ἐλικωνίτιδας,
 ἐλισσομένας ἀπανταχοῦ καὶ θαλλούσας καὶ κηρυττούσας τὸν
 πρὶν μὲν οἰκτρόθιον καὶ ἀφανῆ νομέει ποιμνίων, νῦν δ' ἠμί-
 30 θεον χρηματίσαντα δι' ἀρετῆς καὶ παιδεύσεως. ὡσπερ καὶ
 ὁ Σωφρονίσκου Σωκράτης ὁ λιθοξόος καὶ ὁ ἰχθυοπώλης
 Δημάδης καὶ ὁ τῆς τυρπανιστρίας Αἰσχίνης, Σίμων τε ὁ σκυ-
 τεύς καὶ ὁ λαχανεύς Εὐρεπίδης, ἔτι δ' ὁ Σκύθης Ἀνάχαρσις
 καὶ ἄμφω τῷ δούλω Αἰσωπος καὶ Ἐπίκτητος καὶ ὁ Σύρος
 35 ῥήτωρ ὁ Λουκιανός, ὁ λιθοξόος τε καὶ ἠράδουλος, καὶ οἱ
 λοιποί. (2) συνημακέναι δ' αὐτὸν οἱ μὲν Ὀμήρω φασίν, οἱ
 δὲ καὶ Ὀμήρου προγενέστερον εἶναι δυσχυρίζονται. καὶ οἱ
 μὲν προγενέστερον εἶναι τοῦτον Ὀμήρου δυσχυρίζόμενοι ἐν
 ἀρχαῖς εἶναι φασὶ τῆς Ἀρχίππου ἀρχῆς, Ὀμηρον δ' ἐν τῷ

9. γυναῖκας] μεῦσαι γυναῖκας VNM. || ἐκ om. NPM. || 11. ἀπρεκῆ τε V,
 ἀληθῆ τε I (sed ἀπρεκῆ G), νητρεκῆ cell. || 12. ὁ add. VI. || κατὰ] καὶ ἰστί, περὶ
 t. || 16. αὐτῷ VMI, αὐτὸν cell. || 27. ἐλικωνίτιδας VI, ἐλικωνίτηδας M, ἐλικωνί-
 τιδος cell. || 33. ἔτι δ'] legebatur ἔτι τε. || 39. Ἀρχίππου et 40. Ἀρχιππος Goett-
 lingius, Ἀρχίππου et Ἀρχιππος v. idem vitium est ap. Talian. c. genl. 42. p. 166
 et Euseb. pr. ev. 10, 11. p. 490. cf. Sylburg ad Clem. Alex. p. 44.

τέλει. ὁ δ' Ἄρχεππος οὗτος υἱὸς ἦν Ἀκίαστου, ἄρχας Ἀθη- 40
ναίων ἔτη λέ'. οἱ δὲ συγχρότους αὐτοὺς εἶναι λέγοντες ἐπὶ
τῇ τελευτῇ τοῦ Ἀμφιδάμαντος τοῦ βασιλέως Εὐβοίας φασὶν
αὐτοὺς ἀγωνίσασθαι καὶ νενικημέναι Ἡσιόδον ἀγροποθε-
τοῦντος καὶ κρίνοντος Πανειδου τοῦ βασιλέως, τοῦ ἀδελφοῦ
Ἀμφιδάμαντος, καὶ τῶν υἱῶν Ἀμφιδάμαντος, Γανύκτορος 45
τε καὶ τῶν λοιπῶν. ἐξηρωτηκέναι γὰρ αὐτοὺς πολλὰ πρὸς
ἀλλήλους φασὶ δι' ἐπῶν αὐτοσχεδίων καὶ ἀποκρίνασθαι, καὶ
πᾶσι τὸν Ὅμηρον τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν· τέλος τοῦ βασιλέως
Πανειδου εἰπόντος αὐτοῖς, τὰ κάλλιστα τῶν ἐαυτῶν ἐπῶν
ἐναλεξαμένους εἰπῆν, Ὅμηρος μὲν ἄρχεται λέγειν τοῦτο τὸ 50
χωρίον ἀπὸ πολλῶν ἐπῶν ἀρχάμενος ὀπισθεῖν·

ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ,
φαῦνον δ' ἐπλόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
νευόντων, ὡς πυκνοὶ ἐφίστασαν ἀλλήλοισι,
καὶ περαιτέρω τούτων. Ἡσιόδος δὲ τοῦ 55

Πηληιάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων
ἐπάρχεται καὶ ὁμοίως Ὁμήρῳ προβαίνει μέχρι πολλοῦ τῶν
ἐπῶν. καὶ πάλιν ἐπὶ τούτοις οἱ παρεστῶτες πάντες τῶν ἔλλο-
γίμων καὶ στρατιωτῶν τὸν Ὅμηρον ἐστιφάνουν, ὁ δὲ Παν-
ειδης ἔκρινε νικᾶν Ἡσιόδον ὡς εἰρήνην καὶ γεωργίαν διδά- 60
σκοντα, καὶ οὐ, παιδίπερ Ὅμηρος, πολέμους καὶ σφύγια.
(3) ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰσι ληρήματα τῶν νεωτέρων καὶ πλάσεις
τῶν πρὸς ἀλλήλους ἐρωτημάτων καὶ τῶν ἐξ Ὁμήρου παρεκ-
βεβλημένων ἐπῶν καὶ ὑπ' ἐκείνου δῆθεν ῥηθέντων. Ὅμηρος
γὰρ ὁ χρυσοῦς, ὡς ἐγῶμαι, μᾶλλον δ' ἀκριβεστάτως ἐπίσταμαι, 65
πολύ τε παλαιότερος Ἡσιόδου ὑπῆρχε, καὶ εἰ πρὸς τοὺς θρυλ-
λουμένους ἐκείνους θεοὺς ἔριν ἐστήσατο λόγων, καὶ κατὰ τού-
των ἂν τὰ πρωτεῖα καὶ τοὺς στεφάνους ἠνέγκατο. ἀλλ' ἴσως
ἕτερος Ὅμηρος ἦν ὁ τῷ Ἡσιόδῳ ἰσόχρονος, ὁ τοῦ Εὐφρονοῦ
παῖς, ὁ Φωκεύς, ὁ καὶ τούτῳ τὴν ἔριν στησάμενος, κἂν γὰρ 70

43. νενικημένοι VPMt, νενικηκότα v. | 44. Πανειδου Mc et infra Goettlingius (cf. cert. Hom. et Hes. 5), Πανίδου v. | 52. Iliad. 13, 131. | 53. τοῦ Mt, erat τῶν. | 56. O. et D. v. 333. | Ἀτλαγγενέων Goettlingius. | 57. πολλοῦ τῶν VMt, πολλῶν est. | 60. τὸν post νικᾶν add. M. | 63. παρεκβεβλημένων Vt, παραβεβλημένων celt. | 67. ἐκείνους om. M. | 69. ὁ ante ἕτερος ex Vt add. Goettlingius.

ἔπη τοῦ θείου ἐκείνου ἀνδρὸς τῇ ὁμοιότητι πεπλανημένοι
 λέγειν τοῦτον ἐπλάσαντο. Ὅμηροι γὰρ πολλοὶ γεγονάσιν
 ἕτεροι ζῆλον τοῦ παλαιοῦ τὴν κλῆσιν λαμβάνοντες· καὶ γὰρ
 καὶ τοῦ Φωκίως Ὁμήρου τούτου ἕτερος ὑπάρχει νεώτερος
 75 Ὅμηρος. οὗτος ὁ νεώτερος Ὅμηρος ἦν πατρὸς Ἀνδρομάχου, τῆ
 γένει Βυζάντιος, ὁ τὴν Εὐρυπύλαιαν ποιήσας. τὸν παλαιὸν δ'
 Ὅμηρον Διονύσιος ὁ κινηλογράφος φησὶν ἐπ' ἀμφοτέρων ὑπάρ-
 χειν τῶν Θηβαϊκῶν στρατιῶν καὶ τῆς Ἰλίου ἀλώσεως. ἐκ
 τούτου οὖν λογίζομαι, τοῦτον τοῦ Ἡσιόδου εἶναι ὃν ἑτῶν προ-
 80 γενέστερον. Ἀριστοτέλης γὰρ ὁ φιλόσοφος, μῆλλον δ' οἶμαι ὁ
 τοὺς πάλαιους συντέξας, ἐν τῇ Ὀρχομενίῳ πολιτείᾳ Σπησί-
 χορον τὸν μισητοῦν εἶναι φησὶν υἱὸν Ἡσιόδου, ἐκ τῆς Κρι-
 μένης αὐτῷ γεννηθέντα τῆς Ἀμφικλέους καὶ Γανύπτερος
 ἀδελφῆς, θυγατρὸς δὲ Φηγέως. ὁ δὲ Σπησίχορος οὗτος σὺν-
 85 χρονος ἦν Πυθαγόρᾳ τῷ φιλοσόφῳ καὶ τῷ Ἀκραγαντικῷ
 Φαλάριδι. οἱ δ' Ὁμήρου ὃν ὑστερίζοντα ἔτεσε, καθὰ φησι καὶ
 Ἡρόδοτος. συγγράφεται δ' ὁ τοιαῦτος Ἡσιόδου βιβλίον ις',
 Ὅμηρος δ' ὁ παλαιὸς ιγ'. (4) ταλυντᾶ δ' ὁ Ἡσιόδου ἐν Δο-
 κριδί ποιουκατρώπιας. μετὰ τὴν νύκτιν, ἣν αὐτὸν νεκρωθέντα
 90 φασὶν ἐπὶ τῇ τελευτῇ Ἀμφιδάμαντος, εἰς Δελφοὺς ἀπορᾶνθῃ
 καὶ ἐδόθη αὐτῷ οὕτως ὁ χρησμός·

ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφεπολεύει,

Ἡσιόδου, Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτησι·

τοῦ δ' ἦτοι κλέος ἔσται ὅσον τ' ἐπικίδνεται ἡώς.

95 ἀλλὰ Διὸς περὶ φίλαξο Νεμείου κάλλιμον ἄλλος·

κεῖ γὰρ τοι θανάτιο τέλος πεπρωμένον ἔστιν.

71. ἔπη add. V. | 73. παλαιῶν V, παλαια cell. | 76. εὐρυπύλαιαν Ct, εὐρυ-
 πύλαιαν D, εὐρυπολίαν V, εὐρυπυλίας M. | 79. τοῦ Ἡσιόδου Vt, τὸν Ἡσιόδου
 cell. | προγενέστερον Vt, μεταγενέστερον cell. | 80. Ἀριστοτέλης] cf. Append.
 prov. 4, 92 ed. paroemiogr. Gott. et Arist. rerumpubl. tell. ed. Neumann. p. 143. |
 82. Κριμένης] Κλυμένης Goettlingius ex emend. Wyttenbachii ad Plut. Mor.
 p. 162 C (cell. Schol. Hes. O. et D. v. 268), κτημένης libri hic et infra. cf. Certam.
 13 et Hermannii Opp. 6, 1. p. 152. | 84. ἀδελφοῦ V. | Φηγέως hic et infra VT
 et Eschias G, φουσέως H, φυρίσιος P, θήσιος N. | 86. ὑστερίζοντα V, ὑστερίζον
 cell. | 87. Ἡρόδοτος] 2, 53. | 88. ὁ παλ. Goettlingius. | 92. cf. Certam. Hes. et
 Hes. 13. | 93. μούσας τετιμημένους PM. | 94. δ' ἦτοι] erat ἦτοι. [ε']-γ'. B. |
 96. καὶ γὰρ P, καὶ γὰρ cell., legatur μεθ' ὁ δὲ ex Cert., καὶ γὰρ καὶ Goettling-
 ius. | τοι] σοι P.

ὁ δὲ τὴν ἐν Πελοποννήσῳ Νεμέαν φυγῶν ἐν Οἰνῳ τῆς Λοκρίδος ὑπὲρ Ἀμφικράνου καὶ Γανύκτορος, τῶν Φηγέως παίδων, ἀναιρεῖται καὶ ῥίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν ὡς φθείρας τὴν ἀδελφὴν ἐκείνων Κτιμένην, ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ Στησίχορος. 100
ἐκαλεῖτο δ' ἡ Οἰνῳ Διὸς Νεμείου ἱερόν. μετὰ δὲ τρίτην ἡμέραν ὑπὸ δελφίνων πρὸς τὸν αἰγιαλὸν ἐξήχθη τὸ σῶμα μεταξὺ Λοκρίδος καὶ Εὐβοίας, καὶ ἔθαψαν αὐτὸν Λοκροὶ ἐν Νεμέῃ τῇ τῆς Οἰνῳ. οἱ δὲ φονεῖς αὐτοῦ νηὸς ἐπιβάντες ἐπειρῶντο φυγεῖν, χειμῶνι δὲ διεφθάρησαν. Ὀρχομένιοι δ' 5 ὕστερον κατὰ χρησμὸν ἐνεγκόντες τὰ Ἡσιόδου ὅσα θάπτουσι ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ καὶ ἐπέγραψαν τάδε·

Ἄσκη μὲν πατρὶς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόντος
ὅστέα πληξίππου γῆ Μινυῶν κατέχει

Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστίν 10
ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασιάνοις σοφίης.

ἐπέγραψε δὲ καὶ Πίνδαρος

χαῖρε δις ἠβήσας καὶ δις τάφου ἀντιβολήσας,
Ἡσιόδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

β'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἡσιόδος Κυμαῖος, νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δίου καὶ μητρὸς Πυκτιμίδης ἐν Ἄσκη τῆς Βοιωτίας. γενεαλογεῖται δ' εἶναι τοῦ Δίου τοῦ Ἀπέλλιδος τοῦ Μελανώπου, ὃν φασὶ τινες τοῦ Ὀμήρου προπάτορος εἶναι πάππον, ὡς ἀνεψιαδοῦν εἶναι Ἡσιόδου τὸν Ὀμηρον, ἐκάτερον δ' ἀπὸ τοῦ 5

97. οἰνῳ P, νοινῶ ἡ (et infra pr. m. οἰνώη) M, τῇ οἰνῳ G. volebant οἰνεῶν. vid. ad Cert. v. 228. | 100. ὁ addidi ex PM. | 2. ἐξήχθη Wyttenbachius l. l. | 4. τῇ addidi ex PM. | αὐτοῦ VPI, τούτου cell. | 6. κατὰ τὸν χρησμὸν PM. | 8. cf. Certam. Hom. et Hes. 13. alterum distichum cum V praeposuit Goettlingius. | 9. πληξίππου VPM. | μινύης VPI, μινύης G, μηνύης CD, μινυῶν M. | 11. malim βασιάνῳ. | 13. cf. Append. prov. 4, 92, Suidas, Anthol. Pal. 2. p. 769, Boeckhina ad Pind. 2, 2. p. 554, Goettlingii praef. ad Hes. ed. 2. p. XIII, Bergkii poet. lyr. gr. p. 300. | 14. μέτρα χέων Brunckius Anal. 2. p. 523.

2. 3. μητρὸς om. A. hinc olim hanc fere loci fuisse faciem, Ἡσιόδου, Κυμαῖου, πατρὸς δὲ Δίου καὶ μητρὸς Πυκτιμίδης. νέος δὲ κομισθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐν Ἄσκη, suspicatur Bernhardt. | 3. Δίου] διός ABVE. | ἀπέλλιδος AV, ἀμπέλλιδος E, ἀμπελίδου cell. | 5. ἀνεψιαδοῦν BV, ἀνεψίδου E, ἀνεψιάδην cel. | εἶναι] εἶναι τοῦ E.

Ἄτλαντος κατάγεσθαι. ποιήματα δ' αὖ
 Ἔργα καὶ Ἡμέραι, Ἀσπίς, Γυναικῶν
 βιβλίους εἰς ἐπικήδειον εἰς Βάτραχόν
 περὶ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων, καὶ ἄλλα
 10 ἐπιξενωθεὶς παρ' Ἀντίφω καὶ Κτιμέν
 ἀναιρεῖν φθορέα ἀδελφῆς αὐτῶν ἀνεῖ-
 τεσ. ἦν δ' Ὀμήρου κατὰ τινας πρεσβύτερος, κατὰ δ' ἄλλους
 σύγχρονος. Πορφύριος δὲ καὶ ἄλλοι πλεῖστοι νεώτερον ῥ'
 ἐνιαυτοῖς ὀρίζουσιν, ὡς λβ' μόνους ἐνιαυτοὺς συμπροτερεῖν
 15 τῆς α' Ὀλυμπιάδος.

Γ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

α'. Γένος Ἀπολλωνίου ποιητοῦ.

Ἀπολλώνιος ὁ τῶν Ἀργοναυτικῶν ποιητῆς τὸ μὲν γένος
 Ἀλεξανδρεὺς, υἱὸς δὲ Σιλλέως, ὡς δὲ τινες Ἰλλέως, φυλῆς
 Πτολεμαίδος. ἐγένετο δ' ἐπὶ τῶν Πτολεμαίων, Καλλιμάχου
 μαθητῆς, τὸ μὲν πρῶτον συνὼν Καλλιμάχῳ τῷ ἰδίῳ διδα-
 σκάλῳ ὅψε δ' ἐπὶ τὸ ποιεῖν ποιήματα ἐτράπετο. τοῦτον δὲ
 5 λέγεται ἔτι ἐφησον ὄντα ἐνδείξασθαι τὰ Ἀργοναυτικά καὶ
 κατεγνώσθαι, μὴ φέροντα δὲ τὴν αἰσχύνην τῶν πολιτῶν καὶ
 τὴν διαβολὴν καὶ τὸ ὄνειδος τῶν ἄλλων ποιητῶν καταλίπειν
 τὴν πατρίδα καὶ ἀπεληλυθέναι εἰς Ῥόδον, κάκει αὐτὰ ἐπι-
 ξέσαντα διορθῶσαι καὶ οὕτως ἐνδείξασθαι καὶ ὑπερευδο-
 10 κμησαι. διὸ καὶ Ῥόδιον ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασιν ἀναγράφει.
 ἐπαίδευσέ τε λαμπρῶς ἐν αὐτῇ καὶ τῆς Ῥοδίων πολιτείας καὶ
 τιμῆς ἤξιώθη.

6. Ἄτλαντες] αὖ Ἀπέλλωνες? | 8. ἐπικήδειον ABV, ἐπικήδειος cett. |
 10. καὶ Κτιμένῳ] κατετημένῳ *V. | 11. αὐτῶν A*V, αὐτῶν E, ἐαυτῶν cett. |
 12. δ'] δὲ AV. δὲ καὶ cett. | 13. δὲ addidi.

III. II. Inscr. γένος ἀπολλωνίου ποιητοῦ PR, γένος Ἀπολλωνίου Ῥοδίου
 v. | 1. γένος PR, γένος ἦν v. | 3. Πτολεμαίων] ἐπὶ πτολεμαίου εὐεργέτου R. |
 5. ἐτράπετο R. | δὲ add. PR. | 7. καὶ τὸ ὄνειδος καὶ τὴν διαβολὴν R. | 9. ἀπελη-
 λυθέναι P, κατεληλυθέναι B, μετεληλυθέναι v. | ἐπέξασαι καὶ ὀρθῶσαι P,
 διορθῶσαι om. R. | 11. ἑαυτὸν] αὐτὸν P.

β. Ἀπολλωνίου βίος.

Ἀπολλώνιος ὁ ποιητὴς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀλεξανδρεὺς, πατρὸς δὲ Σιλλέως ἢ Ἰλλέως, μητρὸς δὲ Ῥόδης. οὗτος ἐμαθήτευσε Καλλιμάχῳ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὅστι γραμματικῶν, καὶ συντάξας ταῦτα τὰ ποιήματα ἐπεδείξατο. σφόδρα δ' ἀποτυχὼν καὶ ἐρυθριάσας παρεγένετο ἐν Ῥόδῳ καὶ κεῖ ἐπολιτεύσατο, καὶ σοφιστεύει ῥητορικοὺς λόγους, ὅθεν καὶ Ῥόδιον αὐτὸν ἀπικάλισαν. ἐνταῦθα τοίνυν διάγων καὶ ἐπιξέσας αὐτοῦ τὰ ποιήματα, εἰτ' ἐπιδειξάμενος σφόδρα εὐδοκίμησεν, ὡς καὶ τῆς Ῥοδίων ἀξιοθῆναι πολιτείας καὶ τιμῆς. τινὲς δὲ φασιν ὅτι ἐπανῆλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ αὐθις ἐκεῖσε ἐπιδειξάμενος εἰς ἄκρον εὐδοκίμησεν, ὡς καὶ τῶν βιβλιοθηκῶν τοῦ Μουσείου ἀξιοθῆναι αὐτὸν καὶ ταφῆναι δὲ σὺν αὐτῷ τῷ Καλλιμάχῳ.

γ. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς, ἐπῶν ποιητὴς, διατρίψας ἐν Ῥόδῳ, υἱὸς Σιλλέως, μαθητὴς Καλλιμάχου, σύγχρονος Ἐρατοσθένους καὶ Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου, ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου ἐπικληθέντος, καὶ διάδοχος Ἐρατοσθένους γενόμενος ἐν τῇ προστασίᾳ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκης.

§. 2. δὲ om. V. | ἢ V, ἦτοι v. | 5. ἐν V, ἐν τῇ v. | 6. ὅθεν αὐτὸν καὶ Ῥόδιον ἀποκαλεῖν βούλονται V. | 8. εὐδοκίμησεν V. | 9. ῥόδων V. | 10. εἰς] ἐν V. | καὶ αὐθις ἐκεῖσε V, καὶ κεῖ αὐθις v. | 13. post Καλλιμάχῳ V addit: παράκειται τὰ σχόλια ἐκ τῶν τοῦ Λουκίλλου ταρραίου καὶ σοφοκλήτους καὶ Θέωνος. τάρρα δὲ πόλις Κρήτης, ὡς φησι λογγίνος ἐν τοῖς φιλολόγοις.

§. 1. καὶ post ποιητὴς add. E. | 2. σιλλέως E, Σολλίως Eudocia p. 61. | σύγχρονος -- Τιμάρχου om. Eudocia, quas sic: ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου, διάδοχος Ἐρατοσθένους καὶ [σύγχρονος add. Meinekius Anal. Alex. p. 10.] Εὐφορίωνος καὶ Τιμάρχου.

Δ. ΑΡΑΤΟΥ.

α'. Γένος Ἀράτου καὶ βίος.

Ἀρατος ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀθηνοδώρου, μητρὸς δὲ Αἰτοφίλας, ἀδελφούς δ' ἔσχε τρεῖς, Μύρην καὶ Καλιώνδαν καὶ Ἀθηνόδορον ὁμώνυμον τῷ πατρί. μέμνηται δ' αὐτοῦ τῶν ἀδελφῶν ἐν ταῖς εἰς αὐτὸν ἀναφερομέναις ἐπιστολαῖς.
 5 Ἀσκληπιάδης δ' ὁ Μυρλιανὸς ἐν τῇ ια' περὶ γραμματικῶν Ταρσέα φησὶν αὐτὸν γεγονέναι, ἀλλ' οὐ Σολέα, Καλλιμάχου, πολυίστορος ἀνδρὸς καὶ ἀξιοπίστου, Σολέα λέγοντος αὐτὸν γεγονέναι διὰ τούτων,

ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον

10 τῶν ἐπέων ὁ Σολεὺς ἀπεμάξατο,
 καὶ τῶν ἄλλων σχεδὸν πάντων. οἱ δὲ Σόλοι πόλις ἐπιφανεστάτη τῆς Κιλικίας, ἀφ' ἧς πολλοὶ κάγαθοὶ γέγονασιν ἄνδρες· καλεῖται δὲ νῦν Πομπηιοῦπολις. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι Σόλοι τῆς Κύπρου· ἀλλ' οἱ μὲν Κύπριοι Σόλιοι καλοῦνται,
 15 οἱ δὲ Κιλικιοὶ Σολεῖς, ὡς καὶ διὰ τοῦ προκειμένου Καλλιμαχείου παραδείγματος δῆλον. οὐδὲν δὲ θαυμαστόν, εἰ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος διάφορα τῶν πολιτῶν τὰ ὀνόματα. καὶ γὰρ Σαῖς πόλις ἐστὶν ἐν Θράκῃ καὶ ἕτερα ταύτῃ ὁμώνυμος ἐν Αἰγύπτῳ· ἀλλ' ἀπὸ μὲν τῆς ἐν Αἰγύπτῳ οἱ πολῖται Σαῖται καλοῦνται,
 20 οἱ δὲ τῆς Θράκης Σαῖοι, ὡς καὶ Ἀρχιλοχὸς φησιν,
 ἀσπίδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνω
 ἐντὸς ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.
 καὶ πάλιν Ἀθῆναι μὲν εἰσι τῆς Ἀττικῆς, εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐ-

IV. 1. 2. Καλιώνδαν Hemsterhusius ad Callim. l. p. 590 Ern. (cf. Suid. s. v. Ἀρατος, Ἀρχιλοχος, Καλιώνδας), καλιώνδαν libri, Καλλιόνδαν Buhlius, Καλιώνδαν Bergkine. | 3. αὐτοῦ M. | 5. μυρλιανός M. | 9. Callim. epigr. 29. vid. infr. v. 31. | τὸ μελιχρότατον] τὸ τὸ μὲν κράτος M, τὸ μὲν κράτος coll., τοῦ μὲν Ἀρατος Scaliger ap. Villois. epist. Vlnar. p. 78. | 20. malim ἐν Θράκῃ aut Θρακικῆς vel Θρακίας. | Ἀρχιλοχος] eodem versus habent Aristoph. Pac. 1298, Strab. 10. p. 457 et 12. p. 549, Plat. inst. Lac. p. 280 B, Sext. Emplr. hypot. 3, 216. cf. Poet. Iyr. gr. ed. Bergk. p. 488. | 21. παραθάμνω M. | 23. καὶ τῆς εὐβοίας-ἀθηναίων δαίδαυς libri, καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθῆναι Petavlus, καὶ Ἀθῆναι τῆς Εὐβοίας Buhlius, καὶ τῆς Εὐβοίας Διάδες Ἀθῆναι Scaliger l. 1.

βοίας Ἀθῆναι, αἱ Διάδες, ὧν μέμνηται ἐν Γλαύκῳ ποτιῶν
Αἰσχύλος, 25

καῖπειτ' Ἀθῆνας Διάδας παρεκπερῶν.

ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ οἱ πολῖται Ἀθηναῖοι, ἀπὸ δὲ τῶν
ἐν Εὐβοίᾳ Ἀθηναῖται λέγονται, ὥσπερ Ἐρατοσθένης φησὶν
ἐν γ' Γεωγραφουμένων. οὕτως οὖν καὶ ἀπὸ τῶν ἐν Κιλικίᾳ
Σόλων οἱ πολῖται Σολεῖς, ἀπὸ δὲ τῶν ἐν Κύπρῳ Σόλιοι. 30
μέμνηται δὲ τούτων Σόλων ἐν ταῖς ἐλεγείαις ταῖς πρὸς
Κυπράνορα τὸν βασιλέα, ὃς συμβουλευθεὶς ὑπὸ Σόλωνος
κτίσαι τὴν πόλιν χάριν τοῦ ἀνδρὸς Σόλους ὠνόμασεν, ἀμοι-
βὴν ταύτην νέμων τῆς συμβουλῆς αὐτῷ. λέγει δ' ὁ Σόλων
οὕτως· 35

νῦν δὲ σὺ μὲν Σολλοῖσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἀνάσσων

τήνδε πόλιν ναίεις καὶ γένος ὑμέτερον·

αὐτὰρ ἐμὲ ξὺν νηὶ θοῇ κλεινῆς ἀπὸ νήσου

ἀσκηθῆ πέμποι Κύπρις Ἰοστέφανος.

γέγονε δ' ὁ Ἄρατος κατ' Ἀντίγονον τὸν τῆς Μακεδονίας 40
βασιλέα, ὃς ἐπεκαλεῖτο Γονατᾶς, ἦν δ' υἱὸς Δημητρίου τοῦ
Πολιορκητοῦ καὶ γυναῖκα εἶχε Φίλαν, τὴν Σελεύκου καὶ
Στρατονίκης θυγατέρα. ἦν δὲ φιλόλογος γενόμενος, καὶ
περὶ ποιητικῆς ἐσκουδακῶς περὶ πολλοῦ ἐποιήσατο πολλοὺς
μὲν καὶ ἄλλους τῶν πεπαιδευμένων ἔχειν παρ' αὐτῷ, καὶ δὴ 45
καὶ τὸν Ἄρατον· ὃς παρὰ τῷ βασιλεῖ γενόμενος καὶ εὐδοκι-
μήσας ἐν τε τῇ ἄλλῃ παλυμαθείᾳ καὶ ποιητικῇ προετράπη
ἐπ' αὐτοῦ τὰ Φαινόμενα γράψαι, τοῦ βασιλέως Εὐδόξου
ἐπιγραφόμενον βιβλίον κατόπτρου δόντος αὐτῷ καὶ ἀξιό-
σαντος τὰ ἐν αὐτῷ καταλογάδην λαχθέντα περὶ τῶν φαινο- 50
μένων μέτρῳ ἐντεῖναι, καὶ ἅμ' εἰπόντος ὡς „εὐδοξότερον

25. Αἰσχύλος] fragm. 23 Dind. | 26. Διάδας παρ' ἐκ Περσῶν v: παρεκπε-
ρῶν Scaliger, παρεκπεσόν Valckenar. diatr. p. 143. | 28. Ἀθηναῖται H (vid.
Heistrenli adnot. ad Steph. Byz. p. 10), Ἀθηναῖται v. | 29. ἐν τῷ τρίτῳ Bern-
hardy Eratosth. p. 85, ἐν τῷ πρώτῳ v. | 30. πολεῖται M. | 32. Κυπράνορα] rectius
Φιλόκυπρον nominat eodem versus laudans Plut. Sol. 26. vid. Herod. 5, 113.
cf. Poet. lyr. gr. ed. Bergk. p. 325. | 36. σολίησι M. | 37. ναίεις] δύεις M. |
43. ἦν δὲ φιλόλογος] φιλολόγος δὲ Μείμεκκίας. | 49. καλλιμ κατόπτρον, et sic iam
Scaliger. | 51. μέτρῳ εἶναι libri, μέτρῳ ἐκθεῖναι Scaliger, ἐμμετρῶ εἶναι
Petavius.

ποιήσεις τὸν Εὐδόξου ἐπιείνας τὰ κατ' αὐτῷ κείμενα μέτρον.⁵²
 γέγονε δ' Ἀντίγονος κατὰ τὴν ῥακ' Ὀλυμπιάδα, κατ' ὃν χρό-
 νον ἤκμασεν ὁ Ἄρατος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός. μέμνηται
 55 δὲ τοῦ πατόπτρου Εὐδόξου καὶ Ἀντιγόνου καὶ Ἀλεξάνδρου
 τοῦ Αἰτωλοῦ καὶ ὡς ἠξιώθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως γράψαι ἐν
 ταῖς ἰδίαις ἐπιστολαῖς Ἄρατος. λέγεται δ' ἐσχολακέναι Διο-
 συσίῳ τῷ Ἡρακλειώτῃ. καὶ τὴν Ὀδύσσειαν δὲ διώρθωσε,
 καὶ καλεῖται τις διώρθωσις οὕτως, Ἀράτειος, ὡς Ἀριστάρ-
 60 χιος καὶ Ἀριστοφάνειος. τινὲς δ' αὐτὸν εἰς Συρίαν ἐλη-
 λυθέναι φασὶ καὶ γεγονέναι κατ' Ἀντιόχῳ καὶ ἠξιῶσθαι ὑπ'
 αὐτοῦ ὥστε τὴν Ἰλιάδα διορθώσασθαι διὰ τὸ ὑπὸ πολλῶν
 λελυμάνθαι. οἱ δὲ λέγοντες Νικάνδρον τὸν Κολοφώνιον
 μετ' Ἀράτου Ἀντιγόνῳ συγκεχρονικέναι καὶ Ἄρατον μὴ εἶναι
 65 ἐπιστήμονα τῶν οὐρανίων μήτε Νικάνδρον τῶν ἰατρικῶν
 (λέγουσι γὰρ ὡς ἄρα ὁ Ἀντίγονος Ἀράτῳ μὲν ὄντι ἰατροῦ
 ἐπέταξε τὰ φαινόμενα γράψαι, Νικάνδρῳ δ' ἀστρολόγῳ
 ὑπάρχοντι τὰ θηριακὰ καὶ τὰ ἀλεξιφάρμακα, ὅθεν καὶ ἐκά-
 τερον αὐτῶν ἐσφάλθαι κατολισθαίνοντα ἐπὶ τὰ ἴδια τῆς
 70 τέχνης) ψεύδονται· ἀγνοοῦσι γὰρ ὡς οὐ συνήκμασε τῷ
 Ἀράτῳ Νικάνδρος, ἀλλ' ἐστὶν αὐτοῦ πολὺ νεώτερος. Ἀντί-
 γονος γὰρ, ᾧ συνεγένετο Ἄρατος, κατὰ τὸν πρῶτον καὶ
 δεῦτερον γέγονε Πτολεμαῖον, Νικάνδρος δὲ κατὰ τὸν πέμπ-
 τον. μέμνηται γοῦν αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ὡς πρεσβυτέρου
 75 οὐ μόνον ἐν τοῖς ἐπιγράμμασιν, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πρὸς Πρα-
 ξιφάνη, πάνυ ἐπαινῶν αὐτὸν ὡς πολυμαθῆ καὶ ἄριστον
 ποιητὴν. γέγονε δ' ὁ Ἄρατος ζηλωτῆς Ἡσιόδου, ὡς καὶ
 Καλλίμαχος παρρησιμήνατο τοῦτο διὰ τοῦ εἰς αὐτὸν ἐπιγράμ-
 ματος οὕτως·

80 Ἡσιόδου τόδ' ἄεισμα καὶ ὁ τρόπος· οὐ τὸν ἀοιδῶν
 ἐσχατον, ἀλλ' ὀκνέω μὴ τὸ μελιχρότατον

52. ποιήσεις Scaliger, ποιῆς v. | ἐπιείνας v, ἐπιείης Scaliger. | 55. καὶ ante
 Ἀλεξάνδρον add. Scaliger. | 62. ὡς τε v, malim καί. | 64. μετὰ ἄρατον M. |
 67. ἐκάταξε M. | 80. epigr. 39. cf. Anthol. Pal. 3. p. 180 (3. p. 581). | τόδ' Pe-
 tavius, τὸ H (vid. Helstenii adn. ad Steph. p. 301), δ' cett. | οὐ τὸν] αὐτὸν H,
 οὗτος Scaliger. | ἀοιδῶν Petavius, ἀοιδῶ (et ἐσχατος) Scaliger, ἀοιδῶν libri. |
 81. ὀκνέω μὴ τὸ H (vid. supr. v. 9), ὀκνέωμῃτο cett., ὄχ' ἄκρον καὶ cum Ernestio
 Buhllus.

τῶν ἐπίων ὁ Σολεύς ἀπιμάξατο. χαίρει λεπταὶ
ρήσις, Ἀρήτου σύντομος ἀγρυπνίη.

ἔγραψε δὲ καὶ ἄλλα ποιήματα [περὶ τὰ Ὀμήρου καὶ Ἰλιάδος],
οὐ μόνον τὰ φαινόμενα, καὶ ἀστρολογίαν καὶ ἰατρικὰς δυνά- 85
μεις καὶ εἰς Πᾶνα ἕμνον καὶ εἰς Μύρον τὸν ἀδελφὸν ἐπική-
δειον καὶ διοσημείας καὶ θυτικὸν καὶ κατὰ λεπτὸν ἄλλα.
ἐπιτετευγμένως δ' αὐτῷ ἐγράφη τὰ φαινόμενα, ὡς παρευδο-
κιμηθῆναι πάντας ὑπ' Ἀράτου. καὶ γὰρ Εὐδοξὸς ὁ Κνίδιος
ἔγραψε φαινόμενα καὶ Λάσος ὁ Μάγνης, οὐχὶ ὁ Ἑρμιονεύς, 90
ἀλλ' ὁμώνυμος ἄλλος Λάσος τῷ Ἑρμιονεῖ, καὶ Ἑρμῆκος καὶ
Ἑγησιάνναξ καὶ Ἀριστοφάνης ὁ Βυζάντιος καὶ ἄλλοι πολλοί,
ὧν καὶ Πτολεμαῖος μέμνηται ὁ βασιλεὺς ἰδιοφύσειν οὕτως·

πάνθ' Ἑγησιάνναξ τε καὶ Ἑρμῆκος τὰ κατ' αἶθρην

τείρεα καὶ πολλοὶ ταῦτα τὰ φαινόμενα

95

βίβλοις ἐγκατέθεντο, ἀποσκόπιοι δ' ἀφάμαρτον·

ἀλλὰ τὸ λεπτολόγου σκῆπτρον Ἄρατος ἔχει.

καὶ ἄλλοι δὲ πολλοὶ γεγονόσιν Ἄρατοι ἄνδρες ἐλλόγιμοι, ἱστο-
ριογράφοι, ὥσπερ ὁ Κνίδιος, οὗ φέρονται Αἰγυπτιακὰ ἱστο-
ρικὰ συγγράμματα, καὶ τρίτος ἐπισημώτατος Σικυώνιος, οὗ 100
ἔστιν ἡ πολύβιβλος ἱστορία ὑπὲρ τὰ ἑβιβλία ἔχουσα. τὰς
δ' Ἀράτου ἐπιστολάς, ὧν ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, πάντων
σχιδὸν συμφωνούντων τὰς εἰς αὐτὸν ἀναφερομένας αὐτοῦ
εἶναι καὶ ὁμολογούντων γενεῆς αὐτῆς, μόνος Ἀπολλωνίδης

105 ὁ Κηφεύς ἐν τῷ ἡ' περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας οὐκ εἶναι αὐτὰς Ἀράτου φησὶν, ἀλλὰ Σαβιρίου Πολίωνος. τοῦ δ' αὐτοῦ τούτου φησὶν εἶναι ἐπιγεγραμμένας Εὐριπίδου ἐπιστολάς.

β. Ἀράτου γένος.

Ἀρατος ὁ ποιητὴς γένει μὲν ἦν ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας, πατὴρ δ' Ἀθηνοδώρου, μητὴρ δὲ Δημοφίλας. γένους δ' ἐγένετο πατὴρ ἐπιφανοῦς καὶ ἐν πολλοῖς εὐδοκίμου καὶ ἐν πολέμῳ ἀριστεύσαντος· ἠλευθέρωσε γοῦν τὴν πατρίδα πολλὰς. ἐν τοῖς χρόνοις δ' ἐγένετο κατὰ Φιλάδελφον τὸν βασιλέα, συνήκμαζε δ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ καὶ Φιλητᾷ καὶ Διονυσίῳ τῷ φιλοσόφῳ εἰς ἡδονὰς μεταστεινόμενος, οὐ καθηγήσατο τὰ μαθηματικά ὁ Ἀρατος. καὶ ἔστιν αὐτοῦ ἕτερα συντάγματα, ἄξια δὲ μνήμης δ', ἐν μὲν ἰατρικῶν δυνάμεων, 10 δεύτερον δὲ κανόνος κατατομή, τρίτον τὰ φαινόμενα, τέταρτον τὸ περὶ ἀνατολῆς, ὃ φασὶ τινες μὴ εἶναι Ἀράτου, ἀλλ' Ἠγησιάννακτος. ἐνίοις δ' ἀρέσκει Ἀρατον ἰατρὸν γεγονέναι τῇ ἐπιστήμῃ, ὅλον τε γεγονότα γνήσιον Νικάνδρῳ τῷ μαθηματικῷ γράψαι τὰ θηριακὰ καὶ δοῦναι Νικάνδρῳ, λαβεῖν τε 15 παρ' αὐτοῦ τὰ φαινόμενα καὶ ἴδια γράψαι. ἔστι δὲ τριχῶς φαινομένων αὐτοῦ πραγματεία, καταστέρωσις, καὶ συνανατελλόντων καὶ συνδυόντων, καὶ προγνώσεις διὰ σημείων.

105. Κηφεύς] malim Νικαιεύς (cf. Ammon. s. v. κατοικήσεις), et sic Bentleius quoque diss. de Phalarid. et al. epist. p. 71 ed. Lips. [κατεψευσμένης M.] ὁ. Σαβιρίου vix sanum, poterat esse Σαβινίου vel Γαβινίου vel Παβιρίου, Bentleius Σαβιδίου, Bergkiius Ἀσιβίου. eundem credere cum Valerio Pollione ap. Suid. s. v. Πολίων non permittunt temporum rationes, si Apollonides revera Nicænus est. sed Pollio idem sine dubio est ap. Euseb. praep. ev. 10, 3. [Πόλλωνος v, poterat et Πολίωνος sive Πολλίωνος, uti et Scallger voluit et Bentleius.

3. 3. πατὴρ] malim πατὴρθεῖν. confandi autem Solensem cum Sicyonio apparet ex sequentibus. [5. ἐν delendum. [7. εἰς ἡδονὰς correxi, cf. Diog. Laert. 7, 37 et 167, εἰς Ἀθήνας v. [11. ἀνατομῆς Bernhardt ad Suid. p. 688, quem ex nostro loco potius corrigendum esse monet Meinekiius. [13. ὅλον] φίλον Schnelderus ad Nicand. Ther. p. 6. [τε J, δὲ Buhlius. [15. ἴδια J, ὡς ἴδια Irtartius, quod non sufficit, nisi etiam ἐπιγράψαι scribitur. sed fortasse ipsum γράψαι corruptum est: sensus postulat ἴδια πράξαι vel ἰδιάσασθαι vel tale quid. [16. συνανατελλόντων J. ante hoc voc. videtur aliquid excidisse, velut τάξις. incipit altera pars v. 451, tertia Διοσημείου sunt.

ζηλωτῆς δ' ἐγένετο τοῦ Ὀμηρικοῦ χαρακτῆρος κατὰ τὴν τῶν ἐπῶν σύνθεσιν. ἐνιοὶ δ' αὐτὸν λέγουσιν Ἡσιόδου μιμητὴν γεγονέναι· καθάπερ γὰρ ὁ Ἡσίοδος ἔργων καὶ ἡμερῶν ὄρ- 20 χόμενος τῶν ὕμνων ἀπὸ Διὸς ἤρξατο λέγων

Μοῦσαι Πιερίηθεν ἀοιδῆσι κλείουσαι,
οὔτω καὶ Ἄρατος τῆς ποιήσεως ἀρχόμενος ἔφη
ἐκ Διὸς ἀρχόμεσθα,

τά τε περὶ τοῦ χρυσοῦ γένους ὁμοίως τῷ Ἡσιόδῳ. Βόηθος 25 δ' ὁ Σιδώνιος ἐν τῷ α' περὶ αὐτοῦ φησιν οὐχ Ἡσιόδου, ἀλλ' Ὀμήρου ζηλωτὴν γεγονέναι· τὸ γὰρ πλάσμα τῆς ποιήσεως μείζον ἢ κατὰ Ἡσίοδον. πολλοὶ γὰρ καὶ ἄλλοι φαινόμενα ἔγραψαν καὶ Κλεόστρατος καὶ Σμίνθης καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Ἐφέσιος καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Λυκαίτης καὶ Ἀνακρέων καὶ 30 Ἀρτεμίδωρος καὶ Ἰππαρχος καὶ ἄλλοι πολλοί· ἀλλ' ὅμως πάντων λαμπρότερον ὁ Ἄρατος ἔγραψεν. ἐχρήσατο γὰρ τῇ τῶν κοσμικῶν φιλοσόφων δυνάμει· εἶναι γάρ φησι τὸ διοικοῦν τὸν κόσμον ἀκριβῶς περὶ τε τοὺς ἐνιαυτοὺς καὶ μῆνας καὶ ἡμέρας καὶ ὥρας καὶ ἀνατολὰς καὶ δύσεις ἡλίου καὶ σελήνης 35 καὶ ἑ ἄστρον. λέγει δὲ καὶ τὴν γῆν σφαιροειδοῦς σημαίου τάξιν ἐπέχειν πρὸς ὅλον τὸν κόσμον, ἀκίνητόν τε ὑπάρχειν οὔσαν σταδίων μυριάδων κ' καὶ β.

γ. Γένος Ἀράτου.

Ἄρατος πατρὸς μὲν ἐστὶν Ἀθηνοδώρου, μητρὸς δὲ Αἰ- 40 τοφίλας, τὸ δὲ γένος ἀπὸ Σόλων τῆς Κιλικίας (ὠνομάσθαι δὲ φησι τὴν πόλιν ἀπὸ Σόλωνος τοῦ Λινδίου), ἀδελφοὺς δ' ἔσχε Μύριν καὶ Καλώνδαν καὶ Ἀθηνόδωρον, ὃν φησιν Εὐ- 45 φράνωρ ἀντιγράψαι πρὸς τὰς τοῦ Ζωίλου κατηγορίας. διέ- 5

24. ἀρχόμεσθα J. || 25. τοῦ χρυσοῦ γένους] vid. Hesiod. O. et D. 109 sqq. et Arat. Phaen. 100 sqq. || 28. πολλοὶ γάρ] malim πολλοὶ δὲ vel οὗν. || 29. Κλεόστρατος Bergkiius diar. antiq. 1843. p. 926 et Meinekiius exere. in Athen. p. 23, qui et ipse ante Anal. Alex. p. 241 Κλεόπατρος coniecerat.

3. 3. φησι add. B, ut iam fecit Iriartius. || λινδίου JV, λινδίου interpres latinus, μυθίου vel ποτius μυθίου B, Ἀθηναίου Menagius ad Diog. Laert. 1, 51, Σαλαμινίου Hemsterhusius. cf. Meinekiius l. l. p. 89. || 4. Μύριν] λύρην libri, λίρην intp. || Καλώνδαν Hemsterhusius, καλλιόδαν libri, calliódam intp. || 5. διέτριψε Ruhnkenius, pertransiit intp., διέπειρε B, διέπραξε cell.

τριψε δὲ παρ' Ἀντιγόνῳ, ὃς ἐβασίλευσε Μακεδονίας, περι-
 ελθούσης τῆς βασιλείας εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν τρόπον. μετὰ
 τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν ἐκράτει τῆς Μακεδονίας Ἀριδαῖος
 ὁ κληθεὶς Φίλιππος. τούτου δ' ἀποθανόντος διεδέξατο *
 10 Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, ὃν ἀναιρεῖ Πτολεμαῖος ὁ κληθεὶς Κε-
 ραννός, Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος καὶ Εὐρυδίκης υἱός, ὃς
 βασιλεύει Μακεδονίας. ἀναιρεθέντος δ' αὐτοῦ ὑπὸ Γαλατῶν
 αἰροῦνται Μακεδόνες Σωσθένην, μεθ' ὃν βασιλεύει αὐτῶν
 Ἀντίγονος Φιλίππου, οὗ γίνεται παῖς Δημήτριος ὁ Πολιορ-
 15 κητής· Δημητρίου δ' Ἀντίγονος ὁ Γονατᾶς, παρ' ᾧ διέτριβεν
 αὐτός, καὶ σὺν αὐτῷ Περσαῖος ὁ στωικὸς καὶ Ἀνταγόρας ὁ
 Ῥόδιος, ὁ τὴν Θηβαίδα ποιήσας, καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλός,
 ὡς αὐτὸς φησιν ὁ Ἀντίγονος ἐν τοῖς πρὸς Ἱερώνυμον. ἐπι-
 σταθεὶς δὲ τῷ βασιλεῖ πρῶτον μὲν αὐτοῦ ποίημα ἀνέγνω τὸ
 20 εἰς τὸν Πᾶνα τῆς Ἀρκαδίας, εἴτ' ἐκείνου κελεύσαντος ἔγραψε
 τὰ φαινόμενα. ἐπέχρητο δ' ὁ Ἄρατος Ζήνωνι τῷ στωικῷ
 φιλοσόφῳ, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἐπιστολὴ πρὸς τοῦτον. διώρ-
 θωσε δὲ καὶ τὴν Ὀδύσσειαν. ἐγένετο δὲ σφόδρα πολυγράμ-
 ματος ἀνήρ, ὡς μαρτυρεῖ Καλλίμαχος. Δωσίθεος δ' ὁ πολι-
 25 τικὸς ἐν τῷ πρὸς Διόδωρον ἐλθεῖν φησιν αὐτὸν καὶ πρὸς

6. περιελθοῖσῃς Meinekias, παρελθούσης v. || 8. ἀριδαῖος J. In sequenti-
 bus errorem latere manifestum et, si culpa vacaret ipse vitae scriptor, inter dei-
 δέξατο et Σέλευκος haud pauca excludisse vidit Hemsterhusius. || 10. Νικάτωρ
 Meinekias, Νικάνωρ v. || 11. εὐρυδίκης JV, euridicis intp., ἀριδίκης B. || 12. ἐαν-
 τοῖς ante αἰροῦνται add. B, sibi elegerunt intp. || 14. Φιλίππου] υἱόνος Ἀντι-
 γόνου τοῦ Φιλίππου ex male intellecto loco Luciani Macrob. 11 Hemsterhusius.
 cf. Arrian. exp. Alex. 1, 29. 3. || 15. γαλατίας libri, Γονατᾶς Iriartius, Γονάτας
 Wyttenbachius ad Plut. Mor. 2. p. 1079, -geniculosus intp. || 16. Περσαῖος Hem-
 sterhusius, περσαῖος libri, persicus intp. || ὁ — ποιήσας] Antimachi Thebaidem
 ad Antagoram memorias vitio auctorem transulisse credidit Hemsterhusius, sed
 vide, quem laudat Wyttenbachius, Maxim. sentent. t. 2. p. 580. ed. Comb. ||
 18. πρὸς Ruhnkenius, περὶ libri. cf. Meinekias l. l. p. 216. || συσταθεὶς Hemster-
 husius. || 19. αὐτοῦ B. || 23. Ὀδύσσειαν] hic desunt nonnulla, si sdox est latine
 interpreti, qui monstra praefert haec: *didicit quidem et odysseam, ut graecanisticis*
inquit quasi praesidens ab imperatore, et hincdem scripsisse, seu amicum
dirigere, viciatum autem illum a compluribus (cf. vit. l. v. 82). factus est au-
tem multum litteratus vir, testatur callimachus assistens ei ab infantia pro-
pter pariteriam mitilenum. || 24. Δωσίθεος Meinekias (qui Anal. Alex. p. 10
 Σωσίθιος δὲ ὁ Ἐπιλυτικὸς sive ὁ Ἀνεκὸς conlocat), Δωσίθεος v. || ὁ πολιτι-
 κός] pelusinus intp.

Ἀντίοχον τὸν Σελεύκου καὶ διατρίψαι παρ' αὐτῷ χρόνον
 ἰκανόν. τὴν δὲ τῶν φαινομένων ὑπόθεσιν παρέβαλεν αὐτῷ
 ὁ Ἀντίγονος δούς τὸ Εὐδόξου σύγγραμμα καὶ κελεύσας
 ἐπισθαι αὐτῷ· ὅθεν τινὲς τῶν ἀπαλωτέρως προσερχομένων
 ταῖς ἐξηγήσεσιν ἔδοξαν μὴ μαθηματικὸν εἶναι τὸν Ἄρατον· 30
 ὑπέλαβον γὰρ μηδὲν ἕτερον τῶν Εὐδόξου φαινομένων ποιή-
 σαντα αὐτὸν εἰς τὸ σύγγραμμα θεῖναι. ταύτης δὲ τῆς γνώ-
 μης ἔχειται καὶ Ἰππαρχος ὁ Βιδυνός· ἐν γὰρ τοῖς πρὸς Εὐ-
 δοξον καὶ Ἄρατον πειρᾶται τοῦτο ἀποδεικνύναι. συναγορεύει
 δ' αὐτῷ καὶ Διονύσιος ἐν τῷ περὶ συγκρίσεως Ἄρατου καὶ 35
 Ὀμήρου περὶ τῶν μαθηματικῶν, ὅσπερ γέ φησιν „οὐ τίθεμεν
 αὐτὸν ἰατρὸν εἶναι γράψαντα τὰς ἰατρικὰς δυνάμεις, οὐδὲ
 μαθηματικὸν θήσομεν οὐδὲν ξένον εἰπόντα τῶν Εὐδόξου.“
 βιάζονται δ' οὐ μετρίως· ἦν γὰρ καὶ τὸ εἰδέσθαι μεταφράσαι
 ἐμπειρίας μαθηματικῆς· εὐρήσομεν δ' αὐτὸν καὶ ἐπιμελέ- 40
 στερον τὰ πλεῖστα τοῦ Εὐδόξου ἐπιστάμενον. ἤδη καὶ ὁ
 Καλλίμαχος συνεγγίζων αὐτῷ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ἄρατου
 σύντονον ἀγρυπνίην τὴν τῶν φαινομένων θεωρίαν διὰ τὴν
 παρατήρησιν. πολλοὶ δὲ μετ' αὐτὸν ἐγένοντο φαινόμενα
 γράψαντες καὶ οὐδεμιᾶς ἀξιοῦνται φροντίδος. καὶ περὶ μὲν 45
 τούτου τосαῦτα.

δ. Ἄρατου βίος.

Ἄρατος πατὴρ μὲν ἦν Ἀθηνοδώρου, μητὴρ δὲ Λητο-
 φίλας, ἐκ Σόλων τῆς Κιλικίας· ὠνόμασται δ' ἢ πόλις ἀπὸ

26. διατρίψας J. | 27. παρέβαλεν Ruhnkenius, παρέλαβεν ἐν v. | 29. ἀπα-
 λωτέρως V, ἀκαλωτέρως J (quidam de mollibus Intp.), ἀπενλωτέρως B, ἀπειρο-
 τέρως vel ἀπιπολαιωτέρως Hemsterhusius. | 31. ποιήσαντα Melnekiss, ποιῆσαι
 v. | 35. σύγκριον B. | 36. τίθεμαι B. | 37. τὰς οὐκ B. | 38. θήσομαι B. | οὐδὲν
 ξένον V (h. e. οὐδὲν ἕτερον, sed nihil mirum Intp.), οὐδὲ ξένον v, οὐδὲν ἕξω Ruhn-
 kenius. | 40. αὐτὸν καὶ B, illum et Intp., καὶ αὐτὸν v. | 42. συνεγγίζων B. |
 43. σύντονον ἀγρυπνίην] σύγγονος ἀγρυπνίης, ut vit. I. v. 83, v. | τὴν] τῆς v. |
 θεωρίαν B, θεωρίας v. | 44. post παρατήρησιν videtur φησιν excidisse.

4. Inscr. γένος ἀράτου τοῦ ποιητοῦ P. | 1. πατὴρ μὲν ἦν] ἐγένετο πατὴρ
 μὲν P. | Λητοφίλας J, Λητοδόρας P et cod. Paris. 2493, qui et add. τὸ δὲ γένος
 (vid. Beissonod. ad Eunap. l. 1. p. 150), Λητοδόρας v. scilicet librarium quod
 praecedit Ἀθηνοδώρου. | 2. τῆς Κιλικίας] τῶν κελικίων P. | ὠνομασθαι Pa. |
 ἢ πόλις] τὴν πόλιν φασίν P.

Σόλωνος τοῦ Λινδίου, ἐστὶ δ' ἡ νῦν Πομπηίουπολις. ἦν δ' ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου καὶ ἐσχόλασε Διονυσίῳ τῷ
 5 Ἡρακλεώτῃ, συνῆν δ' Ἀντιγόνῳ τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ καὶ
 Φίλα τῇ τούτου γαμετῇ. συνήκμασε δ' Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ
 καὶ Καλλιμάχῳ καὶ Μενάνδρῳ καὶ Φιλητᾷ. ἀδελφοὺς δ'
 εἶχε γ', Μύριν, Καλώνδαν καὶ Ἀθηνόδωρον, ὃς πρῶτος
 ἀντειπεῖν λέγεται Ζωίλῳ τῷ κατὰ τῆς Ὀμηρικῆς ποιήσεως
 10 γράψαντι. σχολάσας δ' ὁ Ἄρατος Περσαίῳ τῷ φιλοσόφῳ
 Ἀθήνησι καὶ συνελθὼν αὐτῷ εἰς Μακεδονίαν μεταπεμφθέντι
 ὑπ' Ἀντιγόνου καὶ παρελθὼν εἰς τὸν Ἀντιγόνου καὶ Φίλας
 γάμον καὶ εὐδοκίμησας τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διέτριψεν
 ἐκεῖσε. ἦν δ' ὁ Ἀντίγονος υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ
 15 καὶ παρέλαβε τὴν ἀρχὴν περὶ ρε' Ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν Πτο-
 λεμαῖος ὁ Φιλάδελφος Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν, ὥστε καὶ
 θρουλλομένον ἐστὶν ὑπὸ τινων ὡς ἦν κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον
 Νικάνδρῳ τῷ Κολοφωνίῳ τῷ τὰ θηριακὰ γράψαντι. λέγον-
 ται τε προτεῖναι ἀλλήλοις ὁ μὲν Ἄρατῳ σκέψασθαι τὰ φαι-
 20 νόμια, ὁ δὲ Νικάνδρῳ τὰ θηριακὰ. τοῦτο δὲ καταφανῶς
 ἐστὶ ψεῦδος· ὁ γὰρ Νικάνδρος ἰβ' ὄλαις Ὀλυμπιάσι νεώτερος
 φαίνεται. ἔτιοι δὲ φασὶ τὸν Ἄρατον Μνασέου πατρὸς γεγο-
 νέναι, Ἀριστοθέρου δὲ τινος μαθηματικοῦ διακοῦσαι, ἰατρὸν
 δὲ προηγουμένως καὶ ποιητὴν γενέσθαι ἐν τοῖς Ἀντιγόνου
 25 βασιλείαις. γηραιῷ δὲ τῷ Κυρηναίῳ ἐπιβάλετο, παρ' οὗ καὶ
 ἐπιγράμματος ἠξιώθη. συνήκμασε δὲ Νικάνδρῳ μαθημα-
 τικῷ καὶ αὐτῷ Κολοφωνίῳ, θεραπεύοντι ἅμα αὐτόν. ζηλω-
 τὴν δὲ φασὶ τοῦτον γενέσθαι Ὀμήρου, οἱ δ' Ἡσιόδου μᾶλλον.

3. λινδίου a, λινανδίου J: ὡς φησιν ἀριστοτέλης add. cod. Paris. 2402, qui et 4. διονύσιον. || 5. μακεδονίῳ P. || 7. Μενάνδρῳ] μελανχρίῳ J, Μαιανδρίῳ Mel-
 nekios (cf. eiusd. Anal. Alex. p. 215). || 10. περσαίῳ P, Περσίῳ v. || 14. ἐκεῖσε] ἀετόθι P. || ὁ om. P. || πολιορκητοῦ τοῦ δημητρίου P. || 15. ρε' Clinton. fast. hell. 2. p. 242 et 3. p. 409, ἑκατοστὴν καὶ πέμπτην v. || 16. Αἰγύπτου, ἐβασί-
 λευσεν om. P. || ὥστε τὸ διαθρουλλομένον P. || 17. τινος P. || 18. γράψαντι] ἐκθεμένῳ P, qui pergit sic: καταφανῶς ψεῦδος δεικνυσθαι, ὅτι προύτιταν ἀλ-
 λήλοις ὁ μὲν τῷ Ἄρατῳ σκέψασθαι τὰ φαινόμενα, ὁ δὲ νικάνδρῳ τὰ θηριακὰ.
 δάδεκα γὰρ Ὀλυμπιάσι ὄλαις ὁ νικάνδρος νεώτερος φαίνεται. || 19. Ἄρατῳ —
 Νικάνδρῳ] Νικάνδρῳ — Ἄρατῳ v. || 21. Ὀλυμπιάς a. || 22. μνασαίου P. ||
 23. ἤκουεν, ἰατρὸς P. || 24. ποιητῆς P. || 25. ἐπιβάλετο P, ἐπιβάλλετο v. ||
 26. νικάνδρῳ τῷ κολοφωνίῳ τῷ μαθηματικῷ αὐτῷ P. || 27. αὐτόν] τὸν αὐτόν P.

δ'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἄρατος Σολεὺς τῆς Κιλικίας (ἔστι γὰρ καὶ ἐν Κύπρῳ πόλις Σόλοι), υἱὸς Ἀθηνοδώρου. ἀδελφοὶ δ' αὐτοῦ Μύρις, Καλιώνδας, Ἀθηνόδαρος. ἀκουστικὴ δ' ἐγένετο γραμματικῶν μὲν τοῦ Ἐφραίου Μενεκράτους, φιλοσόφου δὲ Τίμωνος καὶ Μενεδήμου, γεγονὼς ἐν τῇ ρηδ' Ὀλυμπιάδι, ὅτε ἦν Ἀντίγονος βασιλεὺς Μακεδονίας, υἱὸς Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, ὁ Γονατᾶς κληθεὶς· καὶ συνῴκει τε αὐτῷ καὶ παρ' αὐτῷ ἐτελεύτησε, σύγχρονος Ἀνταγόρα τῷ Ῥοδίῳ καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Αἰτωλῷ, ἐποποιός. συνέταξε δὲ βιβλία ταῦτα· τὰ Φαινόμενα, ὧν θαυμάσιος ἡ εἰσβολὴ καὶ ὁ ζῆλος Ὀμηρικός, ὕμνους 10 εἰς Πᾶνα, σπονδοφόρους, παιγνία, ἀστρολογίαν καὶ ἀστροθεσίαν, σύνθεσιν φαρμάκων, θηριακῶν ἐπιτήδεια, ἀνθρωπογονίαν, ἐπιθυτικόν, εἰς Θεόπροπον, εἰς Ἀντίγονον, ἡθοποιίας, ἐπιστολάς, ἐπιγράμματα εἰς Φίλαν τὴν θυγατέρα Ἀντιπάτρου, γυναικὰ δ' Ἀντιγόου, ἀνατομήν, εἰς Πανσανίαν τὸν Μακεδόνα, ἐπικήδειον Κλεομβρότου, διόρθωσιν Ὀδυσσείας, ἐπιστολάς ὁμοίως καταλογάδην. 15

E. NIKANΔΡΟΥ.

α'. Γένος Νικάνδρου.

Νικάνδρον τὸν ποιητὴν Διονύσιος ὁ Φασηλίτης ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀντιμάχου ποιήσεως Αἰτωλὸν εἶναι φησὶ τὸ γένος· ἐν δὲ τῷ περὶ ποιητῶν ἱερέα φησὶν αὐτὸν τοῦ Κλαρίου Ἀπόλ-

δ. cf. Eudocia p. 62. | 1. γὰρ καὶ] δι καὶ V, γὰρ B. | 2. ἀδελφὴ V. | 3. καλιώνδας] κα.... in loc. A. | 7. γονατᾶς AEM, γανατᾶς B, γωνατᾶς celt. | 12. φαρμάκων ἰατρῶν ἐπιτηδείων (hoc et libri praeter 2 Parlas, Kusteri) Eudocia: ἰατρικῶν Maellerns in Relnes. p. 32. | 13. ἐπιθυτικόν] ἱε θυτικόν Bernhardt. | 14. ἐπιστολάς hoc loco susp. Bernhardt. | 15. δ' om. BE. | 14. ἀνατομήν] vid. vit. II. v. 11. | Κλεομβρότου Eudocia, τοῦ κλιομβρότου E, τὸν κλιομβρότου celt. | 15. ὁμοίως] ἀμοιβαίως Hemsterhusias.

V. H. Inscr. γένος νικάνδρου ποιητοῦ M. excerptat Eudocia p. 308. | 1. φασηλίτης M. | ἐν τῇ C. | 3. τῶν, quod post περὶ ex G addidit Schneiderus, om. M.

λωνος, ἐκ προγόνων δεξάμενον τὴν ἱεροσύνην. καὶ αὐτὸς δ'
5 ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐν τῷ τέλει τῆς βίβλου φησὶ

τὸν ἔθρεψε Κλάρου νιφόεσσα πολίχνη.

Κλάρος δὲ τόπος ἐστὶν Ἀπόλλωνος ἱερός. υἱὸν δὲ φησιν
αὐτὸν Δαμναίου οὕτω λέγων·

αἰνέσεις νίηα πολυμνήστοιο Δαμναίου.

10 χρόνῳ δ' ἐγένετο κατ' Ἀτταλον τὸν τελευταῖον ἄρξαντα
Περγάμον, ὃς κατελύθη ὑπὸ Ῥωμαίων, ᾧ προσφωνεῖ που
λέγων οὕτως·

Τευθρανίδης, ὃς κλῆρον αἰεὶ πατρώιον ἴσχεις,
κέκλυθι μηδ' ἄμνηστον ἀπ' οὔατος ὕμνον ἐρύξις,

15 Ἀτταλ', ἐπεὶ σέο ρίζαν ἐπέκλυον Ἡρακλῆος,
εἰσέτι Λυσιδίκης τε περίφρονος, ἣν Πελοπιῆς
Ἴπποδάμεια φύτευσεν, ὅτ' Ἄσπιδος ἤρατο τιμὴν.

διέτριψε δ' ἐν Αἰτωλίᾳ τοὺς πλείονας χρόνους, ὡς φανερόν
ἐκ τῶν περὶ Αἰτωλίας συγγραμμάτων καὶ τῆς ἄλλης ποιή-
20 σιῶς, ποταμῶν τε τῶν περὶ Αἰτωλίαν καὶ τόπων τῶν ἐκεῖσε
τε καὶ ἄλλων διαφόρων διηγήσεως, ἔτι δὲ καὶ φυτῶν ιδιότητος.

β. Ἐκ τῶν Σοῦίδα.

Νικάνδρος Ξενοφάνους Κολοφώνιος, κατὰ δέ τινας
Αἰτωλός, ἅμα γραμματικὸς τε καὶ ποιητὴς καὶ ἰατρός, γεγο-
νώς κατὰ τὸν νέον Ἀτταλον, ἤγουν τὸν τελευταῖον τὸν
Γαλατονίην, ὃν Ῥωμαῖοι κατέλυσαν. ἔγραψε θηριακά,
5 ἀλχηφάρμακα, γεωργικά, ἑτεροιοιμένων βιβλία ε', ἰάσεων

4. ἐκ] καὶ ἐκC. | τὴν ἱεροσύνην δεξάμενον M Eudocia. rem ex male intellecto
loco Alexiph. 11 esse tam esse visum est Schneidero. | 5. ὑπὲρ] περὶ G. | αὐτοῦ
M. | φησὶ] Theor. 058. | 7. ἱερόν M: ἐν κοφῶνι (κολοφῶνι), ἢ πόλις ἰωνίας mg.
G. | φησὶ M. | 8. αὐτὸν v. | δαμναίου GC. | 9. αἰνήσεις νίηια G. | Δαμναίου] cf.
Naselli Orusoe. 1. p. 32, 33. | 10. κατὰ τὸν ἄτε. M. | 11. που add. G. | 13. ὃς]
ᾧ G. | ἴσχεις C. scilicet fuerat scriptum ὁ — ἴσχεις. | 15. ἐπέκλυον M. | 16. Λυ-
σιδίκης scil. Plut. Thea. 7. Paus. 8. 14, 3. Apollod. 2. 4, 5. Schel. Plud. Ol. 7, 49
Schneidersus p. XII, Λυσιδικῆς v. | 17. ἰπποδομία GC. | ἐφύτευσεν GM, ἐφύευσσε
C. | ἔθ' GM. | ἄσπιδος M. | 18. αἰτωλίαν G. ζῆται τὴν ὑπόθεσιν εἰς τὸ τέλος
τοῦ περιηγητοῦ mg. G. | 20. τόπων τῶν M Eudocia, τόπων v. | 21. ἰάσεων τε καὶ
ἑτεροιοιῶν post ἰδιότητος add. Eudocia.

8. 3. τὸν Γαλατονίην] errorera notavit Schneiderus p. XIII. | 5. ἑται-
ροιοιμένων A, ἑταιριοιμένων Em.

συναγωγῆν, προγνωστικὰ δὲ ἐπῶν (μεταπέφρασται δ' ἐκ τῶν Ἰαποκράτους προγνωστικῶν), περὶ χρηστηρίων πάντων βιβλία γ', καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐπικῶς.

Ρ. ΟΠΠΙΑΝΟΥ.

α'. Βίος Ὀππιανοῦ.

Ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀγησιλάου, μητρὸς δὲ Ζηνοδότης, τὸ δὲ γένος ἀπ' Ἀναζάρβου τῆς Κιλικίας. ὁ δὲ τούτου πατὴρ τὰ τ' ἄλλα πλούσιος ὢν καὶ τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πρῶτος νενομισμένος, παιδείᾳ δὲ διαπρέπων καὶ φιλόσοφον βίον ζῶν, ἐν τοῖς αὐτοῖς ἤσκησε τὸν υἱὸν παιδεύσας τὴν ἐγκύκλιον ἅπασαν παιδείαν, μουσικὴν τε καὶ γεωμετρίαν, μάλιστα δὲ καὶ γραμματικὴν. ἤδη δὲ καὶ Ὀππιανοῦ περὶ λ' ἔτη γεγονότος ἐπεδήμησε τῇ Ἀναζάρβῳ Σεβῆρος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς. ἐπειδὴ δὲ πάντας τοὺς πολιτευομένους ἀπαντᾶν ἔδει τῷ βασιλεῖ, ἀμελήσαντα τῆς ἀπαντήσεως Ἀγησίλαον, ὡς δὴ φιλοσόφως ζῶντα καὶ κενοδοξίας καταφρονοῦντα, χαλεπήνας ὁ βασιλεὺς ἐξώρισεν εἰς Μελίτην νῆσον τοῦ Ἀδρίου. οὗ δὲ συνῶν ὁ ποιητὴς τῷ

7. πάντων suspectum.

VI. 1. Inscr. γένος Ὀππιανοῦ ποιητοῦ M^b, γένος Ὀππιανοῦ S. || 2. Ζηνοδότης M^b. || τὸ γένος M^b, τὸ μὲν γένος Ia. || ναζάρβου M^b. || ἡ δὲ ἀναζάρβος τελεῖ ἐπὶ τὴν ἐπαρχίαν τῆς κιλικίας, πλησιοχωρεῖ δὲ τῷ κώρυκι post κιλικίας add. S. || 4. τῆς πατρίδος αὐτοῦ Ia, διὰ τῆς πατρίδος αὐτοῦ RM^b, διὰ τῆς πατρίδος M^a t, om. S. || πρῶτος] τὰ πρῶτα Sat. || νενομισμένος] φέρων καὶ πρῶτος μὲν ἐν ταύτῃ νενομισμένος S. || δὲ IR, τε cett. || 5. αὐτοῖς] αἰ τοῖς καιροῖς ὁμοίως S. || 6. παιδεύσας Ia, παιδεύμασι cett. || τὴν] καὶ τὴν S. || 7. καὶ τὰ λοιπὰ τῶν μαθημάτων ἐκπαιδεύσας post γεωμετρίαν add. t, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν μαθημάτων a. || δὲ καὶ IM^b S, δὲ cett. || γραμματικὴν] γραμματικὴν ἐκδιδάξας M^b. || ἤδη δὲ καὶ IM^a, καὶ ἤδη δὲ R, ἤδη δὲ cett. || 8. περὶ] περὶ που R, περὶ τὰ M^b. || ναζάρβη M^b. || 9. Ῥωμαίων] τῆς πόλεως S. || ἐπειδὴ δὲ] ἐπειδὴ M^a, ἐπὶ δὲ M^b, ἐπεὶ δὲ S. || 10. ἀπαντᾶν M^b. || ἴδη I. || τὸν βασιλέα M^b. || τῆς ἀπαντήσεως] τῆς ἀπαντήσεως Ia t, τῆς ὑπαντήσεως M^b S, τοῦ ἀπαντᾶν R. || 11. κενοδοξίας καταφρονοῦντα IM^b a, κενοδοξίας περιφρονοῦντα RM^a S, κενοδοξίαν περιφρονοῦντα t. || 12. εἰς] αὐτὸν εἰς S. || 13. μελίτην M^a. || Ἀδρίου] ἀδρείου I, ἀνδρείου M^a, ἀνδρείου κόλπου M^b, ἀδρείου Ἰταλικοῦ, ὅπερ κίτται ἐν βενετία S. || συνῶν] σὺν M^b. || ὁ ποιητὴς τῷ πατρὶ Ia, τῷ πατρὶ ὁ ποιητὴς cett., nisi quod ὁ ποιητὴς om. R.

πατρὶ ἔγραψε ταῦτα τὰ ποιήματα ἀξιολογώτατα ὄντα.
 15 ἐλθὼν δ' εἰς Ῥώμην ἐπ' Ἀντωνίνου τοῦ υἱοῦ Σεβήρου καὶ
 παρεξελθὼν αὐτὰ (ὁ γὰρ Σεβήρος ἐτεθνήκει), ἠξιώθη αἰτεῖν
 ὃ ἂν βούλοιο· ὁ δὲ κάθοδον τῷ πατρὶ ἤτησεν, ἧς καὶ ἔτυχεν.
 ἔλαβε δὲ καὶ ἐπὶ ἐκάστῳ ἔπει ἦτοι στίχῳ χρυσοῦν νόμισμα.
 ἐπανελθὼν δ' ἅμα τῷ πατρὶ λοιμοῦ ἐπελθόντος τῇ Ἀναζάρβῳ
 20 μετ' ὀλίγον χρόνον τελευτᾷ. οἱ δὲ πολῖται δέψαντες αὐτὸν
 ἄγαλμα πολυτελὲς αὐτῷ ἀνέστησαν καὶ τὰδ' ἐνεχάραξαν·

Ἔπικανὸς κλέος εἶλον ἀείδιον, ἀλλὰ με Μοίρης
 βάσκανος ἐξήραξε μίτος, κρυερὸς τ' Αἴδης με
 καὶ νέον ὄντα κατέσχε, τὸν εὐσπίης ὑποφήτην.
 25 εἰ δὲ πολὺν με χρόνον ζῶν μίμνεω φθόνος αἰνὸς
 εἶασ', οὐκ ἂν τίς μοι ἴσον γέρας ἔλλαχε φωτῶν.

14. ταῦτα τὰ πεποιημένα B, τὰ ποιήματα ταῦτα M^b.] ἀξιολογώτατα M^a.] 15. ἐλθὼν Ιαι, ἀνελθὼν celt.] δ' om. M^a.] ἐπ' — βούλοιο] μετὰ τὴν θανάτῳ τοῦ σιβήρου ἀνέγνω ταῦτα τὰ ἔπη πρὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀντωνίνου. ἠξιώθη δὲ αἰτεῖν ὃ ἂν βούληται S.] καὶ αὐτοῦ ἐπ' (ἐπὶ M^a) ponunt RM^{ab}.] 16. παρεξελθὼν Ιαι, παρελθὼν M^a, διελθὼν M^b, ὑπαναγνοῦς, ut videtur, celt.] αὐτὸς M^a.] ἐτεθνήκει M^a.] ἠξιώθει pr. m. M^a.] αἰτεῖν] λαβεῖν Ι, ἐκίνο B.] 17. ὃ ἂν M^a, ὅπερ ἂν M^b.] βούληται M^b, βούλοιο ἐπὶ τῷ (τῷ om. a) δώρῳ τῶν τοιούτων ποιημάτων αι.] ἧς — νόμισμα (nisi quod στοιχείῳ) Ιαι, τυχὼν δὲ προσέλαβε καὶ ἐπὶ ἐκάστῳ ἔπει ἦτοι στοιχείῳ χρ. γ. Ι, τυχὼν δὲ τούτου προσέλαβε καὶ ὑπὲρ ἐκάστου ἔπους χρ. γ. M^b, εἰπὼν δὲ ἐκάστου ἔπους προσέλαβε χρ. γ. B, εἰπὼν προσέλαβεν ἐκάστου ἔπους χρυσαίου π M^a, εἰπὼν δὲ προσέλαβε σὺν αὐτῷ ὑπὲρ ἐκάστου ἔπους χρ. γ. S.] 18. λαβὼν δὲ τὰ δωρηθέντα αὐτῷ χρυσοῖς γράμμασι τὰ ποιήματα ἔγραψε. συνέταξε δὲ καὶ ἄλλα ποιήματα θαυμαστά, παῖς ὢν ἔτι, τὰ τε ἱερευτικὰ καὶ κληρικτικὰ, ἐκείτερα ἐν πέντε βιβλίοις παρὰ μέρος περιλαβὼν post νόμισμα add. a.] 19. δ'] γοῖν S.] λιμοῦ M^a ei pr. m. S.] ἐπελθόντος Ιαι, ἐπισπισόντος S, ἐπιπιδόντος celt.] ἐν ἀναζάρβῳ S, ἐν ταζάρβῳ M^b. post hoc nec. τῇ πόλει add. Ι.] 20. μετ' — τελευτᾷ IM^{ba}, μετ' ὀλίγον χρόνον ἐτελεύτησεν S, μετ' ὀλίγον τριακονταέτης ὢν τελευτᾷ, καταλιπὼν τοὺς γονεῖς ἔτι περιόντας Ι (καταλιπὼν sqq. habet et a).] τοῦτον μεγαλοπρεπῶς πολυτελὲς ἄγαλμα αὐτῷ M^b.] 21. καὶ τὰδ' ἐνεχάραξαν Ιαι, καὶ ἐπέγραψαν οὕτως RM^b, καὶ ἐπέγραψαν M^a, καὶ ἐπέγραψαν τὰδε Ι, ἐπιγράψαντες ἐπιταφίους στίχους S.] 22. cf. Anthol. Pal. 2. p. 843 (3. p. 943).] εἶλον ἀείδιον B, εἶλον ἀοιδῶν Ι, εἶλον (supra scripto o rec. m.) ἀοιδέων S, εἶλ' ἐν ἀοιδέων M^a, ἔσχον ἀοιδέων a, εἶλον ἀείμνηστον Ι, ἄφθιτον εἶλον ἀοιδέων M^b: ἀοιδίμον Jacobsius.] μοίρων M^a a, Μοιρέων Jacobsius.] 23. ἐξήρασε M^b S, ἐξήρασεν M^a.] μίτος] μήνης Ι.] ἀκρυερὸς M^a.] τ' om. M^{ab} S.] αἶδας Ι.] με] τε M^{ab}, om. Ι.] 24—26. om. Ι.] 24. κατέσχε τὸν] κατέσχευεν τὸν M^b, κατέσχετο a.] 25. ζῶν om. RM^{ab} S.] 26. εἶασ' cum Schaefero Jacobsius, εἶασε M^b, εἶασεν celt.] μοι αὐτοῦ τίς ponunt RM^{ab} S, om. M^a.] γέρας — φωτῶν] κλέος ἔλαχεν (ἔλαχε M^b) ἐν (ἐν pr. m. S) ἄθρονι φωτῶν RM^{ab} S.

ἔγραψε δὲ καὶ ἄλλα ποιήματά τινα, ζήσας ἔτη λ'. πολὺ δὲ τὸ ἀνθρῶν ἔχει καὶ λεῖον μετὰ τοῦ πυκνοῦ τε καὶ ἀδροῦ, ὅπερ ἐστὶ δυσχερόστατον. τυγχάνει δὲ μάλιστα ἐν τοῖς γνωμολογίαις καὶ παραβολαῖς.

30

β. Ὀππιανοῦ βίος.

Ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς πατρὸς μὲν ἦν Ἀγησιλάου, μητρὸς δὲ Ζηνοδότης, τὸ δὲ γένος ἀπὸ Κωρύκου ἢ ἀπ' Ἀναζάρβου τῆς Κιλικίας· ἐστὶ δ' ἡ ἄνω Κώρυκος Κιλικῶν πόλις. Ἀγησίλαος δ' ὁ τούτου πατήρ τὰ μὲν ἄλλα πλούσιος ὢν καὶ τῶν ἐν τῇ πολιτείᾳ πρῶτος νενομισμένος τὸν υἱὸν ἐν παιδείᾳ τῆς ἔγκυκλιου μαθήσεως δίδωσιν. ἤδη δὲ τοῦ Ὀππιανοῦ περὶ λ' ἔτη γενομένου καὶ τοῦ πατρὸς ζῶντος ἔτι ἐπεδήμησε Σεβήρος ὁ Ῥωμαίων βασιλεὺς ἐν τῇ τῶν Κωρυκίων πόλει· καὶ ἐπειδὴ πάντως ἔδει τοὺς πολιτευομένους ὑπαντᾶν τῷ βασιλεῖ, ἀμελήσαντος τοῦ Ἀγησιλάου τὴν ὑπάντησιν ποιήσασθαι, ἄτε δὴ ἐμφιλοσόφως ζῶντος καὶ ἀπηλλαγμένου πάσης κενοδοξίας, ὀργισθεὶς ὁ Σεβήρος κατεδίκασε τὸν Ἀγησίλαον, ἐν δὲ νήσῳ τῆς Ἰταλίας καλουμένην Μελίτην ἐξώρισεν. ἀπελθόντος δ' αὐτοῦ ἐν τῇ νήσῳ συνείπετο καὶ ὁ υἱός. ἐκεῖ δὲ διατρίβων ἔγραψε τὰ ποιήματα τὰ κάλλιστα ταῦτα ἐν ἑβιβλίοις, οἷα οὐδεὶς συνέ- 15 ταξεν. ταῦτα δὲ τελέσας ἐν τῇ νήσῳ, ἀνελθὼν ἐν τῇ Ῥώμῃ καὶ συγκαλέσας τὴν σύγκλητον καὶ τὸν Σεβήρου υἱὸν Ἀντωνῖνον, ἤδη τελευτήσαντος τοῦ Σεβήρου, ἀνέγνω ἐπὶ τούτου τὰ ποιήματα. θαυμασθεὶς δ' ἐπὶ τούτοις ἠξιώθη παρὰ τοῦ βασιλέως αἰτήσασθαι ὃ ἂν βούλοιο. ὁ δὲ „τὸν πατέρα“ 20

27. ἄλλα ποιήματά τινα I^hat, ἄλλα τινὰ ποιήματα M^a, ἄλλα μετὰ τὰ ποιήματα M^b, ἄλλα ποιήματα S. || θαυμαστά, τὰ τε ἱερωτικὰ καὶ κωμικὰ, ἐκείτερα ἐν πέντε βιβλίοις (cf. ad v. 18) post τινα add. 1. || πολὺ δὲ ἔχει δὲ ἀνθρῶν M^b. || 29. ἐστὶ om. S. || δυσχερόστατον i. || δὲ om. S. || μάλιστα om. M^b. || 30. ἄριστος post παραβολαῖς add. M^b.

B. I^hascr. γένος Ὀππιανοῦ τοῦ ποιητοῦ P^a. || 2. ἦ] ἦτοι P^a. || 3. ἐστὶ — πόλις add. P^b. || 6. ἔγκ. παιδείᾳ δίδωσιν P^a. || 7. ἐτῶν P^a. || καὶ add. P^b. || 9. ὑπαντᾶν P^a. || 10. ὑπάντησιν P^a. || 12. ὁ add. P^b. || κατεδίκασε — υἱός] ἐξορίας κατεδίκασε τὸν Ἀγησίλαον ἐν τινὶ νήσῳ καλουμένην Μελίτην (sic et P^b), ἐν ᾗ συνείπετο τοῖσιν καὶ ὁ υἱός P^a. || 15. τὰ κάλλιστα ταῦτα] ταῦτα κάλλιστα ὄντα P^a. || 18. ἐπὶ τούτου] μεταξὺ τούτων P^a.

φρῆσιν „ἀφεισθαι βούλομαι τῆς νήσου.“ οὐ μόνον δὲ τὸν πατέρα ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ τοσαῦτα νομίσματα, ὅσους εὐρέθῃ ἔχοντα στίχους τὰ ποιήματα. παρὰ τοῦ βασιλέως οὖν τιμηθεὶς καὶ ἐν τοῖς ἀρίστοις τῶν ποιητῶν καταταχθεὶς, λαβὼν
 25 παρὰ τοῦ βασιλέως τὰ δωρηθέντα αὐτῷ χρυσοῖς γράμμασι τὰ ποιήματα ἔγραψεν. συνέταξε δὲ καὶ ἄλλα ποιήματα θαυμαστά, καὶς ὧν ἔτι, τὰ τ' Ἰξευτικά καὶ Κυνηγετικά, ἑκάτερα ἐν εἰ βιβλίοις παρὰ μέρος περιλαβὼν, ἐν τούτοις δὲ μάλιστα διέπραψεν, ἅτε δὴ περὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ φρονεῖν γεγενημένος.
 30 ἐπανῆλθε δ' εἰς τὰ οἰκίαι μετὰ τοῦ πατρὸς, εὐθέως δὲ λιμοῦ ἐπελθόντος ἐν τῇ τῶν Κωρυκίων πόλει τριακονταέτης ὧν τελευτᾷ, καταλιπὼν τοὺς γονεῖς περιόντας. ἤρῳ δὲ θαυμαστὸν αὐτῷ ἢ πόλις ὠκοδόμησε καὶ ἄγαλμα πολυτελὲς ἔστησεν, ἐγχαράξασα τάδε·

35 Ὀππιανὸς κλέος ἔσχον αἰοῖδιμον, ἀλλὰ με Μοιρῶν
 βάσκανος ἐξήρπαξε μίτος, κρυερὸς τ' Αἴδας με
 καὶ νέον ὄντα κατέσχε, τὸν εὐπέης ὑποφίτην.
 εἰ δὲ πολὺν με χρόνον ζῶν μίμνειν φθόνος αἰνὸς
 εἶασ', οὐκ ἂν τίς μοι ἴσον γέρας ἔλλαχε φωτῶν.

40

τέλος.

Ὀππιανὸς σελίδεσσιν ἀλίπλοα φῦλα συνάψας
 θήκατο πᾶσι νέοις ὕψον ἀπειρέσιον.

γ. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ὀππιανὸς Κίλιξ ἀπὸ Κωρύκου πόλεως, γραμματικὸς καὶ ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίου βασιλέως.

21. τῆς] τοῦ P^b. | οὐ — τοσαῦτα] ταύτης γαῖν τῆς αἰχέσεως τυχῶν καὶ τὸν πατέρα τῆς ἐξορίας ἀνασυσάμενος καὶ τοσαῦτα P^a. | 23. οὖν] λαβὼν καὶ μεγάλως P^a. | 24. καταχθεὶς P^b, συνταχθεὶς P^a. | λαβὼν post αὐτῷ εἰ τὰ κτισ παρὰ post P^a. | 25. ὕστερον post γράμμασιν add. P^a. | 26. συνέταξε δὲ] συντάξας P^a. | 27. καὶς — γεγενημένος add. P^b. | 30. ἐπανῆλθε δὲ] ἐπανελθὼν γαῖν P^a. | δὲ add. P^b. | λιμοῦ P^b. | 31. ἐλθόντος P^a. | 32. καταλιπὼν — περιόντας] τ. γονεῖς ἔτι περιόντας καταλιπὼν P^a. | 33. ἀγάλματα πολυτελῆ P^b. | 36. ἐξήρπαξε P^b. | τ' P^b. | αἴδης τε P^a. | 37. κατέσχετο εὐπέ. P^b. | 38. με om. P^a. | ζῶ P^a, ζῶσις P^b: ἐν ζῶσις Rittershusias (om. με). | 39. εἶασεν P^b, ἤθελλεν P^a. vid. L. v. 26. | μοί τις P^a. | ἔλλαχε P^b. | 40. τέλος — ἀπειρέσιον add. P^b.

B. 2. ἔγραψεν, quod post βασιλέως habent cett., om. A.

ἀλιευτικὰ ἐν βιβλίῳ ε', κυνηγετικὰ ἐν βιβλίῳ δ', ἱξευτικὰ βιβλία β. ἀναγνωσθέντων δὲ τῶν ποιημάτων αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος, ἐδώρησατο αὐτῷ πρὸς ἕνα στίχον ἐν μέτρῳ 5 στατήρα χρυσοῦν, ἤγουν νόμισμα, ὡς λαβεῖν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσι νομισμάτων μυριάδας β.

δ. Κωνσταντίνου τοῦ Μασσαῆ γένος Ὀππιανοῦ διὰ στίχων πολιτικῶν ἑμμέτρων.

Ὀππιανὸς ὁ ποιητὴς Κίλικός μὲν ἦν τὸ γένος ἐκ λαμπροτάτης πόλεως Ναζάρβου καλουμένης, τρισευδαιμόνων γενοῦς περιφανῶν γονέων, Ἀγησιλίου μὲν πατρός, μητρὸς δὲ Ζηνοδότης, σοφίας ὄντος τοῦ πατρὸς ἐμπλῶ καὶ παιδείας 5 τῆς μείζονος καὶ μάλιστα καὶ τῆς ὑψηλοτέρας. ἤκμαζε δ' οὖν ἐν τοῖς καιροῖς τοῦ κράτορος Σεβήρου, Σεβήρου τοῦ γεννήσαντος τὸν Μάρκον Ἀντωνῖνον. οὐκ ἐπιδημήσαντος τοῖς τῶν Κιλικῶν ὄροις (ἔθος γὰρ ἦν ἐπικρατοῦν τότε τοὺς μοναρχοῦντας 10 ἀπάσας περιέρχεσθαι τὰς ὑπ' αὐτοὺς συχνάκις, ἢ ἀνορθοῖντο παρ' αὐτῶν, ἢ ὑποσκάζωσι τι), καὶ συρρέοντος εἰς ταὐτὸ γένους παντὸς Κιλικῶν πρὸς τὴν ἐκείνου προκοπὴν καὶ πάντων ὑπαστῶντων, ὁ μέγας Ἀγησίλαος ἐλλείπειτο καὶ μόνος· 15 βίβλοις καὶ γὰρ ἐσχόλαζε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν θηρώμενος τὰ κάλλιστα πάντων τῶν μαθημάτων καὶ σκυλακεύων τὸν υἱὸν ἐς τὰς ὁμοίας θήρας. θυμοῦται τοῖσιν ὁ κρατῶν, μετὰπεμπτον ποιεῖται τὸν τῆς σοφίας ἐραστὴν (ὑβρίν καὶ γὰρ ἠγάτο 20 τὸ μὴ καὶ τοῦτον προκοπὸν ἐκείνου καθεστάναι), καὶ τίθησιν ἐξόριστον εἰς τὴν Μελίτην νῆσον, ἦν ἀμφικλύζει πέλαγος εὐρουχανδὲς Ἀδρίου.

7. νομισμάτων E, ἦν A, νομίσματος cell.

4. Inscr. γένος Ὀππιανοῦ διὰ στίχων πολιτικῶν δεκαπεντεσυλλάβων A.]

5. σοφίας om. A.] 6. τῆς μείζονος om. A.] 7. ἤκμαζε A.] 9. τῶν om. Bellaus.]

12. ὑποσκάζω σίταν Windingius, sed ὑποσκάζωσι τι uterque liber.] 14. τῆν] τὸν

Windingius.] 17. τὰ om. Windingius.

25 *ἐνθα συνὼν Ὀπκιανὸς αὐτῷ τριακοντούτης*
τὴν τῶν ἰχθύων ἔγραψεν ἄγραν τὴν ἐναλίαν,
τὴν τῶν θηρίων μετ' αὐτὴν, εἶτα τὴν τῶν ὀρνέων
σὺν ἄλλοις πλείοσι λεπταῖς καὶ πολυτμήτοις βίβλοις,
ὥνπερ κατεκαυχήσατο χρόνος ὁ πανδαμάτωρ,
 30 *τούτων τῶν δύο τέλεον φεισάμενος καὶ μόνων,*
 31 *τῶν εἰς τὰ κυνηγέσια καὶ πρὸς τὴν ἐναλίαν.*
ἐπεὶ δ' εἰς Ῥώμην ἀναχθεὶς, τὴν πρεσβυτέραν Ῥώμην,
τῷ βασιλεῖ συνήντητο Ῥωμαίων Ἀντωνίῳ
(ὁ γὰρ Σεβῆρος ᾔχετο γῆθεν λιπῶν τὸν βίον)
 35 *καὶ βίβλους ἐνεχείρισεν αὐτῷ τὰς πονηθείσας,*
τοσαύτην τὴν ἀγάπῃσιν ἴσχε πρὸς βασιλέως,
ὡς κελευσθῆναι ζήτησιν τὴν πρὸς θυμῶν ἐκφῆναι.
ὁ δὲ ζητεῖ τὴν τοῦ πατρὸς καταγωγὴν ἐκ νήσου,
κατευστοχεῖ τοῦ θελητοῦ, λαμβάνει τὸν γενέτην,
ἀπαριθμεῖται καὶ χρυσὸς αὐτῷ πρὸς βασιλέως
 40 *ἐνὸς στατήρος ὄνιον ἓνα τιθὲν πρὸς στίχον.*
καὶ ταῦτα μὲν ἐνταῦθά μοι στήτω τοῦ πρόσω δρόμου·
τὰ γὰρ πολλὰ παρήμι μῆκος ἐκφεύγων λόγων,
ὅτι τεθναίῃ σὺν πατρὶ στραφαὶς ἐν τῇ Ναζάρβω
λοιμώδους νόσου καὶ φθορᾶς τὴν πόλιν βοσκηθείσης,
 45 *ὅτι θανόντος ἄγαλμα πολυτελὲς ὁ δῆμος*
ἔστησαν ἐπιγράψαντες ἔπαινον ἐλεγείοις,
ὅτι τυγχάνει προσφυῶς πάνυ τοι γνωματεύων,
τὰ πράγματα δ' ὑπόψια δείκνυσι παραβάλλον,
καὶ τελευταῖον ὡς πολὺ τὸ λεῖον ἐν τοῖς λόγοις,
 50 *ὃ τοῦ σαφοῦς σκευαστικόν, οἷά περ ἄνθος ἔχει,*
ἀλλὰ καὶ τὴν πυκνότητα τὴν τῶν ἐνθυμημάτων,
ὃ δυσχερὲς τοῖς ῥήτορσι καὶ παντελῶς ἐργῶδες.

27. βραχυτμήτοις additio πολυ supra βραχυ A. | 29. δῖω Bellinus. | 31. ἀνα-
 θεὶς A. | 33. γῆθεν om. Bellinus. | 34. βίβλους Windingius. | 35. ἀγάπην σιν
 Windingius. | 36. κελευσθῆναι Bellinus. | πρὸς θυμον Bellinus. | 40. τιθὲν πρὸς
 correxl, legebatur τιθέντος. | 41. ἐνθαῦτά Bellinus. | προσιν δρόμου A: δρό-
 μου Windingius. | 42. λόγου A. | 48. δ' om. A. | παραβαλόν Bellinus. | 50. ὃ
 τοῦ σαφοῦς A, legebatur ὃ τοῦ σαφῶς: Bellinus voluit ὅτι σ. | σκευαστικόν
 Bellinus. | 51. ἀλλὰ καὶ] ἤδε οἶδε A. | 52. δυσχερὲς] συγγινές A.

Ζ. ΔΙΟΝΤΣΙΟΥ.

Βίος Διονυσίου.

Διονύσιος ὁ περιηγητὴς γέγονεν υἱὸς Διονυσίου Ἀλεξανδρέως. γέγονε δ' ἐπὶ τῶν Ῥωμαϊκῶν χρόνων μετ' Αὐγουστον Καίσαρα ἢ ἐπ' αὐτοῦ. οἱ δὲ κατὰ Νέρωνα τὸν Ῥωμαίων βασιλέα φασὶ γενέσθαι. ἄδηλον δὲ πόθεν γέγονε καὶ τίνων γονέων. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ ἄλλα συγγράμματα, τὰ τε 5 Λιθιακὰ καὶ Ὀρνιθιακὰ καὶ Βασσαρικά. τοῦτο δὲ λέγεται εἶναι αὐτοῦ γνήσιον καὶ τὰ Λιθιακὰ.

ΑΛΛΩΝ

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχείον.

Η. ΑΙΘΕΡΙΟΥ.

Αἰθέριος, ἐπῶν ποιητὴς, ἔγραψε διάφορα καὶ ἐπιθαλάμιον δι' ἐπῶν εἰς Σιμπλίκιον τὸν ἴδιον ἀδελφόν.

Θ. ΑΙΣΧΡΙΩΝΟΣ.

Αἰσχρίων Μυτιληναῖος, ἐποποιός, ὃς συνεξεδήμει Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου. ἦν δ' Ἀριστοτέλους γνώριμος καὶ ἐρώμενος, ὡς Νικάνδρος ὁ Ἀλεξανδρεὺς ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀριστο- 5 τέλους μαθητῶν.

VII. 1. Διονύσιου ἀλεξάνδρου N, Δίωνος ἀλεξανδρέως MV, Διώνου ἀλεξάνδρου ἢ κατὰ τινὰς Διονυσίου P. | 2. γέγονε δ' om. H. | virorum doctorum de Dionysii aetate commenta exposuit Bernhardt ed. D. p. 493. sqq. | 3. ἢ om. N. | οἱ — γονέων add. H. | 4. πόθεν] ὑπολαμβάνω ὅτι Διονύσιος ὁ περιηγητὴς Βυζάντιος ἦν, διὰ τὸν ποταμὸν Ῥήβαν (cf. v. 794 sqq.) alieno loco Suidas p. 601 ext.: ὁ δὲ Διονύσιος Αἴθης μὲν ἱστορεῖται τὸ γένος Eustath. op. ad Duc. p. 81 Bernh. | 5. αὐτῷ καὶ ἄλλως N. | 6. καὶ post λιθιακὰ om. libri. | λέγουσιν M. | 7. εἶναι γνήσιον αὐτοῦ ποίημα καὶ N.

IX. cf. Eudoc. p. 70. | 3. Μιτυληναῖος v. | 6. μαθητῶν ὑφηγεῖται Eud.

I. ANTIMΑΧΟΥ ΤΟΥ ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΥ.

Ἀντίμαχος Κολοφώνιος, υἱὸς Ὑπάρχου, γραμματικὸς καὶ ποιητής. τινὲς δὲ καὶ οἰκίτην αὐτὸν ἀνέγραψαν Πανυάσιδος τοῦ ποιητοῦ, πάνυ ψευδόμενοι· ἦν γὰρ αὐτοῦ
10 ἀκουστής καὶ Στησιμβρότου. γέγονε δὲ πρὸ Πλάτωνος.

IA. ANTIMΑΧΟΥ ΤΟΥ ΗΛΙΟΠΟΛΙΤΟΥ.

Ἀντίμαχος ἕτερος, Ἠλιοπολίτης ἀπ' Αἰγύπτου, ὃς ἔγραψε κοσμοποιίαν ἐν ἑπασιν ἠρωικοῖς, γψ'.

IB. ΑΡΙΣΤΕΟΥ.

Ἀριστέας Δημοχάριδος ἢ Κανστροβίου, Προκονήσιος, ἐποποιός. τὰ Ἀριμάσπεια καλούμενα ἔπη (ἔστι δ' ἱστορία
15 τῶν Ὑπερβορέων Ἀριμασπῶν) βιβλία γ'. τούτου φασὶ τὴν ψυχὴν ὅταν ἐβούλετο ἐξιέναι καὶ ἐπανιέναι πάλιν. γέγονε δὲ κατὰ Κροῖσον καὶ Κῦρον Ὀλυμπιάδι ε'. ἔγραψε δ' οὗτος καὶ καταλογάδην θεογονίαν εἰς ἔπη, α.

IG. ΑΡΚΤΙΝΟΥ.

Ἀρκτίνος Τίλειω, τοῦ Ναύτεω ἀπογόνου, Μιλήσιος, ἐποποιός, μαθητὴς Ὀμήρου, ὡς λέγει ὁ Κλαζομένιος Ἀρτέμων ἐν τῷ περὶ Ὀμήρου, γεγονὼς κατὰ τὴν θ' Ὀλυμπιάδα μετὰ
20 ε' ἔτη τῶν Τρωικῶν.

IA. ΑΡΡΙΑΝΟΥ.

Ἀρριανός, ἐποποιός, μετάφρασιν τῶν γεωργικῶν τοῦ Βεργιλίου ἐπικῶς ποιήσας, Ἀλεξανδριάδα (ἔστι δὲ τὰ κατὰ

X. ei XI. cf. Eudocia p. 61. || XI. 12. ἠρωικοῖς] ποιητικοῖς E. [τριαχιλίοις ἑπτακοσίαις A Vaticanus Pearseni ei due Paris. Kusteri, γψ'. cell. || XII. cf. Eudoc. p. 65. || 13. ἀρισταίας A. || προκονήσιος BEW, Προικονήσιος Eudocia. || 14. τὰ] συντέθηκε (sic) τὰ Eudocia. || ἔπη] ἔπη ἔγραψεν E. || 15. τούτου — πάλιν verba sunt Hesychii MII. p. 2. Or. || 16. ὅταν] ὅτε BE. || 17. ε'] ὀγδόῃ V. || 18. καταλογάδην τινὰ καὶ θεογονίαν Kusterus: ἔγραψε καὶ θεογονίαν πάνυ καλῶς Eudocia. || α om. V. || XIII. tractat Welckerus d. cycl. ep. p. 211. || 19 ἀρκτῆνος A. || 22. ε'] ὡς supra additō V, vi E. || XIV. cf. Eudoc. p. 67. tractat Melnikius Anal. Alex. p. 370. || 24. βεργιλίου E, βεργιλίου B. [τὰ κατὰ] καὶ ομίσεια τὸν Μακεδόνα BE.

τὸν Μακεδόνα ἐν ῥαψωδίας κδ'), εἰς Ἄτταλον τὸν Περγα-25
μητὸν ποιήματα.

IE. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ.

Διονύσιος Βυζάντιος, ἐποποιός. περιήγησιν τοῦ ἐν τῷ
Βοσπόρῳ ἀνάπλου. περὶ Θρήνων· ἔστι δὲ ποιήμα μεστὸν
ἐπικηδείων.

IF. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ.

Διονύσιος Κορίνθιος, ἐποποιός. ὑποθήκας, αἷτια ἐν 30
βιβλίῳ α', μετεωρολογούμενα, καὶ καταλογάδην ὑπόμνημα
εἰς Ἡσίοδον, οἰκουμένης περιήγησιν δι' ἐπῶν. ταῦτα δ'
εὖρον καὶ ἐν Διονυσίῳ τῷ τὰ λιθιακὰ γράψαντι. πότερος
οὖν αὐτῶν οὐκ οἶδα.

IZ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΥ.

Διονύσιος Μυτιληναῖος, ἐποποιός. οὗτος ἐκλήθη Σκυ-35
τοβραχίων καὶ Σκυτεὺς. τὴν Διονύσου καὶ Ἀθηνᾶς στρα-
τείαν, Ἀργοναυτικὰ ἐν βιβλίῳς ε' (ταῦτα δ' ἔστι πεζά),
μυθικὰ πρὸς Παρμένοντα.

IH. EPIMENIDOU.

Ἐπιμενίδης, Φαίστου ἢ Δοσιάδου ἢ Ἀγησάρχου υἱὸς
καὶ μητρὸς Βλάστης, Κρής ἀπὸ Κνωσσοῦ, ἐποποιός· οὗ⁴⁰

25. ῥαψωδίας V, ῥαψω addite δ supra α A, ῥαψωδία cett.: post hoc voc.
Iac. in m. | XV—XVII. cf. Eudoc. p. 132. tractat Bernhardy comm. d. Dion.
Perieg. p. 439 sqq. | XVI. 31. βιβλίῳ V: βιβλίῳς τρεῖς Eudocia. | 32. οἰκουμέ-
νης καὶ αὐτὸς περιήγησιν δι' ἐπῶν ceteris omissis Eudocia. | XVII. cf. Welcker,
d. cycl. ep. p. 82. | 35. Μυτιληναῖος v: ὁ μυτιληναῖος A. | 36. καὶ Σκυτεὺς ep.
VE. | τὴν] σινίθημι τὴν Eudocia. | στρατείαν, Ἀργοναυτικὰ Eudocia, στρα-
τείαν, Ἀργοναυτὰς Portus, στρατείαν, ἀργοναῖτας libri: μυθικά, τὰ κατὰ τὴν
Διονύσου καὶ Ἀθηνᾶς στρατείαν καὶ Ἀργοναυτὰς Bernhardy unum idemque
opus diversis titulis describi existmans verhaque πρὸς Παρμένοντα referens ad
librum περὶ Θρήνων (XV), quem Ipram Corinthis (XVI) tribuit. | XVIII. cf.
Eudoc. p. 166. | 39. Ἐπιμενίδης — Βλάστας post ἀποθέτων ponit V. | Φαι-
στίου ex Diog. Laert. 1, 109 Bernhardy. | δοσιάδης BE, δοσιάδος m, Δοσιάδου
Diogenes. | Ἀγησάρχου Bernhardy, Ἀγησάρχου Diogenes, Ἀγισάρχου v. |
40. Βλαίστης Eudocia, Βλάστας v, Βάλης Plut. Sol. 12. | εἶ — κατάστατον
supi Hesychii Mill. p. 20 Or.

λόγος ὡς ἐξίλοι ἢ ψυχὴ ὀπόσον ἤθελε καιρῶν, καὶ πάλιν εἰσῆμι ἐν τῷ σώματι· τελευτήσαντος δ' αὐτοῦ [πόρρω χρόνων] τὸ δέρμα εὐρῆσθαι γράμμασι κατάστικτον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς λ' ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεῦεν καὶ τῶν ζ' κληθέντων
 45 σοφῶν ἢ καὶ ἐπ' αὐτῶν γενέσθαι. ἐκάθηρε γοῦν τὰς Ἀθήνας τοῦ Κυλωνείου ἄγους κατὰ τὴν μς' ὀλυμπιάδα, γηραιὸς ὢν. ἔγραψε δὲ πολλὰ ἐπικῶς καὶ καταλογάδην μυστήριά τινα καὶ καθαρμούς καὶ ἄλλα αἰνιγματώδη. πρὸς τοῦτον γράφει Σόλων ὁ νομοθέτης, μεμφόμενος τῆς πόλεως κάθαρ-
 50 σιν. οὗτος ἔζησεν ρν' ἔτη, τὰ δὲ ξ' ἐκαίδευδῆσεν. καὶ παροιμία, τὸ Ἐπιμενίδειον δέρμα, ἐπὶ τῶν ἀποθέτων.

ΙΘ. ΕΥΜΟΛΠΟΥ.

Εὐμόλπος Ἐλευσίνιος ἦτοι Ἀθηναῖος, υἱὸς Μουσαίου τοῦ ποιητοῦ, ὡς δὲ τινες μαθητῆς Ὀρφέως, ἐποποιὸς τῶν πρὸ Ὀμήρου. γέγονε δὲ καὶ Πυθιονίκης· πρὸς λύραν γὰρ ἐπε-
 55 δείκνυντο οἱ ποιηταί. οὗτος ἔγραψε τελετὰς Δήμητρος καὶ τὴν εἰς Κελεῖον ἄφιξιν καὶ τὴν τῶν μυστηρίων παράδοσιν τὴν ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ γενομένην, ἔπη τὰ πάντα γ, χειροσκοπικὰ πεζῶς βιβλίον α'.

Κ. ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ.

Εὐφορίων Πολυμνήστου Χαλκιδεὺς ἀπ' Εὐβοίας, μα-
 60 θητῆς ἐν τοῖς φιλοσόφοις Δικύδου καὶ Πρυτάνιδος καὶ ἐν τοῖς ποιητικοῖς Ἀρχεβούλου τοῦ Θηραίου ποιητοῦ, οὗ καὶ

42. πόρρω χρόνων om. V et Hesychius. | 43. εὐρῆσθαι A, εὐρέθη V, εὐρεθῆναι cett. | γέγονε — γενέσθαι add. A. | 45. αὐτῶν] αὐτοῖς A. | ἐκάθηρε γοῦν A, οὗτος ἐκάθηρε cett. | 46. κυλωνείου AVE, κυλωνίου cett. | μς' ex Diog. 1, 110 Bernhardy, μέ vel μς' Bentleyus Phalar. p. 58, μδ' v. | 47. πολλὰ — καταλογάδην om. *V, καὶ καταλογάδην om. BE. | 48. τινα om. BVE. | καθαρμούς] καθαρὰ δὲ BVE. | πρὸς — κάθαρσιν om. BVEm. | 50. ρν' *V. | ξ' cum Schol. Luc. Tim. 8 Wolfius, ξξ librl. | καὶ A, ἢ cett. | 51. ἐπιμενίδειον ABV, ἐπιμενίδιον cett. cf. Diogen. prov. 8, 28. et quae ibi laudant editores Gollingenses. | XIX. cf. Eudoc. p. 167. | 53. ὡς δὲ τινες seq. om. V. | μαθητῆς om. E. | 55. τὰς τελετὰς Bernhardy. | καὶ — ἄφιξιν ex libris Paris. addidit Kusterus. | 56. κελεῖος E. | 58. πεζῶς A, πεζὰ δὲ cett.: χειροσκ. ἐν δυοῖ βιβλίοις Eudocia. | XX. cf. Eudoc. p. 167. tractat Meinekius Anal. Alex. p. 5 seq. | 59. πολυμνήστου A, πολυμνήτου cett. | 60. καὶ ἐν A*V, ΔVBE, ἐν δὲ cett. | 61. θηραίου Bm, om. K: Θηβαίου Hephaestionis p. 49 placuit Bernhardy. | οἷ] τοῦτω δὲ A'

ἐρώμενος λέγεται γενέσθαι. ἐγεννήθη δ' ἐν τῇ ρακ' Ὀλυμπιάδι, ὅτε καὶ Πύρρος ἠττήθη ὑπὸ Ῥωμαίων, καὶ ἐγένετο τὴν ἰδέαν μελίχρους, πολύσαρκος, κακοσκελής. τῆς δ' Ἀλεξάνδρου, τοῦ βασιλεύσαντος Εὐβοίας, υἱοῦ δὲ Κρατεροῦ, γυναι- 65 κὸς Νικαίας στεινῆς αὐτόν, εὐπορος σφόδρα γεγονὼς ἦλθε πρὸς Ἀντίοχον τὸν μέγαν ἐν Συρίᾳ βασιλεύοντα καὶ προέστη ὑπ' αὐτοῦ τῆς ἐκεῖσε δημοσίας βιβλιοθήκης. καὶ τελευτήσας ἐκεῖ τέθνηται ἐν Ἀπαμείᾳ, ὡς δὲ τινες ἐν Ἀντιοχίᾳ. βιβλία δ' αὐτοῦ ἐπικὰ ταῦτα. Ἡσίοδος. Μοψοπία 70 ἢ Ἀτακτα· ἔχει γὰρ συμμιγεῖς ἱστορίας, Μοψοπία δ' ὅτι ἡ Ἀττικὴ τὸ πρὶν Μοψοπία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς Μοψοπίας· καὶ ὁ λόγος τοῦ ποιήματος ἀποτείνεται εἰς τὴν Ἀττικὴν. Χιλιάδες· ἔχει δ' ὑπόθεσιν εἰς τοὺς ἀποστερήσαντάς αὐτὸν χρήματα, ἃ παρέθετο, ὡς δίκην δοῖεν κἄν 75 εἰς μακρὰν· εἶτα συνάγει διὰ χιλίων ἐπῶν χρησμούς ἀποτελεσθέντας. εἰσὶ δὲ βιβλία ε'. [ἐπιγράφεται δ' ἡ πέμπτη χιλιάς περὶ χρησμῶν, ὡς διὰ χιλίων ἐπῶν ἀποτελοῦνται.]

ΚΑ. ΗΡΙΝΝΑΣ.

Ἡρινα Τηία ἢ Λοσβία, ὡς δ' ἄλλοι Τηλία (Τῆλος δ' ἐστὶ νησιδίων ἐγγὺς Κεῖδου)· τινες δὲ καὶ Ῥοδίαν αὐτὴν 80 ἐδόξασαν. ἦν δ' ἐποποιός. ἔγραψεν Ἠλακάτην· ποίημα δ' ἐστὶν Αἰολικῆ καὶ Δωριδίᾳ διαλέκτῳ ἐπῶν τ'. ἐποίησε δὲ καὶ

62. ρα' Α. | 64. μελίχρους VED. | κακοσκελής Α. | δ' addidit Hemsterhusius. | 66. Νικαίας Bernhardy, Νικίας v. | εὐπορος ABV, εὐπορος δὲ cett. | 67. βασιλεύοντα om. BVE. | 68. ἐκεῖσε AV, ἐκείνου cett. | δημοσίας add. Α. | καὶ om. V. | 69. ἐκεῖσε V. | ἀντιοχία K. | 70. βιβλία sqq.] cf. Meinekius l. l. p. 12 sqq. | αὐτοῦ om. BE. | ἐπικὰ ταῦτα om. V. | Ἡσίοδος ausp. Bernhardy. | 71. γὰρ om. V. | 74. τὴν Ἀττικὴν] τὸν Ἀντίοχον Rudkenius ap. Wyttenb. in Plut. d. S. N. V. p. 67. | Ἀττικὴν. Χιλιάδες Tourlius Emend. 2. p. 602, ἀττικὴν χιλιάδες BED, ἀττικὴν χιλιάδι ε' V, ἀττικὴν χιλιάδα cett. | 75. αὐτόν] αὐτούς BE. | ὡς — μακρὰν om. BVE. | 77. ἐπιγράφεται — ἀποτελοῦνται] uncens addidit cum Bernhardy. ἐπιγράφεται δὲ χιλιάς ἢ περὶ χρησμῶν Kusterus, ἐπιγράφεται δὲ ἡ πέμπτη χιλιάς ἢ περὶ χρησμῶν delete v. χιλιάδες Heynius exe. ad Virg. Buc. 3. p. 199, ut haec omnia ad Mopsoplam sive Atacta referrentur. | 78. περὶ — ἀποτελοῦνται om. BVE, in mg. habet Α. | διὰ χιλίων Kusterus, διαχιλίων Α, ὡσχιλίων m, χιλίων v. | ἐπῶν Heynius, ἐτῶν v. cf. Schneidewini Conlect. crit. p. 177. | XXI. Eadem habet Eustath. ad Illiad. 2. p. 326 sq. | 79. Τεῖα v, Τηία Steph. Byz. s. v. Τῆνος. | 80. δὲ om. BV. | 82. δὲ om. *V.

ἐπιγράμματα. τελευτᾶ δὲ παρθένος Ἰννεακαιδεκτίας. οἱ δὲ
 στίχοι αὐτῆς ἐκρίθησαν ἴσοι τοῖς Ὀμήρου. ἦν δ' ἑταῖρα
 85 Σαπφοῦς καὶ ὁμόχρονος.

ΚΒ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ.

Θεοδόσιος ἔγραψε δι' ἐπῶν εἰς τὸ ἕαρ καὶ ἕτερα διά-
 φορα. ἦν δὲ Τριπολίτης.

ΚΓ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Θεόδωρος ποιητής, δε ἔγραψε διάφορα δι' ἐπῶν, καὶ εἰς
 Κλοπάτρων δι' ἐπῶν.

ΚΔ. ΙΔΑΙΟΥ.

90 Ἴδαῖος Ῥόδιος, υἱὸς Λισσοῦ, ἐποποιός, παρεμβαλὼν
 στίχον στίχῳ ἐδίπλασε τὴν ποίησιν Ὀμήρου. ἔγραψε καὶ
 ἄλλα Ῥοδιακὰ εἰς ἔπη γ.

ΚΕ. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Καλλίμαχος Κυρηναῖος, ἐποποιός, ἀδελφιδοῦς τοῦ προ-
 τέρου, υἱὸς Στασήνορος καὶ Μεγατίμας τῆς ἀδελφῆς Καλ-
 95 λιμάχου.

ΚΕ. ΚΙΚΙΛΙΟΥ.

Κικίλιος Ἀργεῖος, ἐποποιός, ἀλιευτικὰ γεγραφώς καὶ
 περιήγησιν Ἑλλάδος καὶ ἄλλα.

83. δὲ prius om. ABE*V. | 84. τοῖς Ὀμήρου] ὁμήρω BV. | 85. ὁμόχροτος
 ABVK, ἰσόχροτος cett. | XXII. 86. εἰς τὸ ἕαρ] hunc, quem Theodotum nominat,
 120 versuum carmen εἰς τὸ ἕαρ inscriptum et editum a Cramere Anecd. Paris. 4.
 p. 348. sqq. tribuit Meinekios Anal. Alex. p. VII et 403. | τὸ om. *V. |
 XXIII. cf. Eudoc. p. 232. | 88. ποιητής] ποιητικός AVE. | XXIV. cf. Eudoc.
 p. 247. | 90. δε post ἐποποιός addi vult Bernhardy. | 92. Ῥοδιακὰ Bernhardy
 (qui nec placet ἔγραψε καὶ ἄλλα), Ῥόδια v. | XXV. cf. Eudoc. p. 269. |
 93. πρότερον Bm. | 94. στασίταρος A. | XXVI. Eudociae est p. 270: Suidas
 enim post γεγραφώς sic pergit: καὶ Νουμήνιος (νουμίνιος A) Ἡρακλειώτης (sic
 V, Ἡρακλειώτης celt.), Παγκράτης Ἀρκάς, Ποσειδώνιος Κορίνθιος, Ὀππιανὸς
 Κίλιξ, καταλαγάδην δ' ἔγραψαν οὗτοι· Σίλνιος Ταρσεύς, Αἰωνίδης Βιζάντιος,
 Ἀγαθακλῆς Ἀτράκιος. deprompta haec sunt ex Athen. 1. p. 13 B. ceterum verum
 viri nomen esse Καίκαλος vel Κίκαλος (Athenaei libri enim Καίκαλος) coniecit
 Meinekios Exerc. in Ath. p. 3.

ΚΖ. ΚΛΑΥΔΙΑΝΟΥ.

Κλαυδιανὸς Ἀλεξανδρεὺς, ἐποποιὸς νεώτερος, γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν βασιλέων.

ΚΗ. ΚΛΕΟΒΟΥΛΙΝΗΣ.

Κλεοβουλίνη Λινδία, θυγάτηρ Κλεοβούλου τοῦ σοφοῦ, 100 ἔγραψεν ἔπη καὶ γρίφους καὶ τὸ ἐδόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν αἶνιγμα, οὗ ἡ ἀρχή·

εἰς ὁ πατήρ, παῖδες δὲ δυώδεκα, τῶν δὲ ἐκάστῳ παῖδες τριάκοντα.

ΚΘ. ΚΟΛΟΥΘΟΥ.

Κόλουθος Λυκοπολίτης, Θηβαῖος, ἐποποιός, γεγονώς ἐπὶ τῶν χρόνων βασιλέως Ἀναστασίου, ἔγραψε Καλυδωνιακὰ ἐν βιβλίοις εἴ καὶ ἐγκώμια δι' ἐπῶν καὶ Περσικά.

Λ. ΚΟΡΙΝΝΟΥ.

Κόρινθος Ἰλιεύς, ἐποποιός τῶν πρὸ Ὀμήρου, ὡς τισιν ἔδοξε, καὶ πρῶτος γράψας τὴν Ἰλιάδα ἔτι τῶν Τρωικῶν συσταμένων. ἦν δὲ Παλαμήδους μαθητὴς καὶ ἔγραψε τοῖς 10 ὑπὸ Παλαμήδους εὐρεθεῖσι Δωρικοῖς γράμμασιν. ἔγραψε δὲ καὶ τὸν Δαρδάνου πρὸς Παφλαγῶνας πόλεμον, ὡς ἐκ τούτου λαβεῖν καὶ τῆς ποιήσεως πᾶσαν ὑπόθεσιν Ὀμηρον καὶ ἐντάξει τοῖς αὐτοῦ βιβλίοις.

ΛΑ. ΚΡΕΩΦΥΛΟΥ.

Κρεώφυλος Ἀστυκλέους, Χῖος ἢ Σάμιος, ἐποποιός. τινὲς 15 δ' αὐτὸν ἰστόρησαν Ὀμήρου γαμβρὸν ἐπὶ θυγατρὶ, οἱ δὲ

XXVII. cf. Eudoc. p. 270. | XXVIII. 100. κλεοβουλίνα V, Κλεοβούλη Eudocia p. 270. | 1. ἔγραψεν om. V. | 2. αἶνιγμα] cf. Anthol. Pal. 2. p. 575. | 3. ἐκάστων Eudocia. | XXIX. cf. Eudoc. p. 271. | 6. βασιλέως ἀναστασίου AEV, ἀναστασίου τοῦ βασιλέως cett. | καλυδωνιακὰ V et Eudocia, καλυδωνικά cett. | XXX. cf. Eudoc. p. 271. | 8. ὡς τισιν ἔδοξε om. V. | 9. τὴν om. Eudocia. | ἔτι — ἦν δὲ om V. | 10. καὶ — βιβλίοις] οὗτος ἔγραψε καὶ τὸν δαρδάνου πρὸς παφλαγῶνας πόλεμον. ἐξ οὗ ἔλαβε τὰς ἀφορμὰς ὀμηρῆος τῆς ποιήσεως V. | 11. δε καὶ AE, καὶ cett. | XXXI. cf. Eudoc. p. 271. addo Welcker. d. cycl. ep. p. 219 sqq.

φιλον μόνον γεγονέναι αὐτὸν Ὀμήρου λέγουσι, καὶ ὑποδεξάμενον Ὀμηρον λαβεῖν παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τὴν τῆς Οἰχαλίας ἄλωσιν.

ΛΒ. ΚΥΡΟΥ.

- 120 Κῦρος Πανοπολίτης, ἐποποιός, γέγονεν ἐπὶ Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως, ὑφ' οὗ καὶ ἑκαρχος πραιτωρίων καὶ ἑκαρχος πόλεως προεβλήθη· καὶ γέγονεν ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρίκιος. Εὐδοκία γὰρ ἡ Θεοδοσίου γαμετή, βασιλις οὖσα, ἱπερηγάσθη τὸν Κῦρον, φιλοεπῆς οὖσα. ἀλλ' αὐτῆς ἀποστάσης τῶν βασιλείων καὶ εἰς ἀνατολὴν ἐν Ἱεροσολύμοις διατριβούσης, Κῦρος ἐπιβουλευθεὶς ἐπίσκοπος τῶν ἱερῶν γίνεται ἐν Κοτυαίῳ τῆς Φρυγίας, καὶ παρέτεινε μέχρι Λέοντος τοῦ βασιλέως.

ΛΓ. ΛΕΣΧΙΑΟΥ.

- Λεσχίδης, ἐπῶν ποιητής, ὃς συνεστράτευσεν Εὐμένει τῷ βασιλεῖ· ὃς ἦν ἐπιφανέστατος τῶν ποιητῶν. συνῆν δὲ τούτῳ καὶ Πυθίας ὁ συγγραφεὺς καὶ Μένανδρος ὁ ἰατρός.

ΛΔ. ΜΑΝΕΘΩ.

Μάνεθως, Διοσπόλεως τῆς Αἰγύπτου ἢ Σεβεννύτης. φυσιολογικά, ἀποτελεσματικά δὲ ἐπῶν καὶ ἄλλα τινὰ ἀστρονομούμενα.

ΛΕ. ΜΕΝΕΛΛΑΟΥ.

- 35 Μενέλαος Αἰγαῖος, ἐποποιός, ἔγραψε Θηβαῖδα ἐν βιβλίοις α' καὶ ἄλλα.

ΛϚ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΟΥ ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΥ.

Μουσαῖος Ἐλευσίνιος ἐξ Ἀθηνῶν, υἱὸς Ἀντιφῆμου (τοῦ

XXXII. cf. Eudoc. p. 271. | 120. πανοπλίτης BEm. | 22. πόλειων BEm, πρόλειων Eudocia. | 28. βασιλίως] οὗτος κτίζει τὸν τὰν τῆς Θεου τὸν λεγόμενον τὰ κύρου mg. A. | XXXIII. cf. Eudoc. p. 282. | 31. Πυθίας Reinesias, πυθίας BE, Πυθίας m Eudocia, πυθίας celt. | Μένανδρος] μέγας V. | ὁ em. AVE. | XXXV. cf. Eudoc. p. 302. | 35. αἰγίος V, Ἀγαῖος Kusterus. | 36. ιβ' Eudocia. | XXXVI. cf. Eudoc. p. 303. tractat Passovius praef. ad Mus.

Εὐφίμου, τοῦ Ἐκφάντου, τοῦ Κερκυόνος, ὃν κατεπολέμησεν ὁ Θησεύς) καὶ Ἑλένης γυναικός, ἐποποιός, μαθητῆς Ὀρφῆως, μᾶλλον δὲ πρεσβύτερος. ἤκμαζε γὰρ κατὰ τὸν δευτέρον 140 Κέκροπα, καὶ ἔγραψεν ὑποθήκας Εὐμόλῳ τῷ υἱῷ, ἔπη δ, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΛΖ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ.

Μουσαῖος Ἐφέσιος, ἐποποιός τῶν εἰς τοὺς Περγαμηνοὺς καὶ αὐτὸς κύκλους. ἔγραψε Περσῆϊδος βιβλία εἰ καὶ εἰς Εὐμένη καὶ Ἄτταλον. 45

ΛΗ. ΜΥΡΟΥΣ.

Μυρῶ Βυζαντία, ποιήτρια ἐπῶν καὶ ἐλεγείων καὶ μελῶν, Ὀμήρου τοῦ τραγικοῦ μήτηρ, γυνὴ δ' Ἀνδρομάχου τοῦ ἐπικληθέντος φιλολόγου.

ΛΘ. ΝΕΣΤΟΡΟΣ.

Νέστωρ Λαρανδεὺς ἐκ Λυκίας, ἐποποιός, πατὴρ Πησάνδρου τοῦ ποιητοῦ, γεγονὼς ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βασιλέως. 50 Ἰλιάδα λειπογράμματον ἦτοι ἀστοιχείωτον (ὁμοίως δ' αὐτῷ ὁ Τρυφιόδωρος ἔγραψεν Ὀδύσειαν· ἔστι γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ μὴ εὐρίσκεσθαι α, καὶ κατὰ ῥαψωδίαν οὕτως τὸ ἐκάστης ἐκλιμπάνει στοιχείον), μεταμορφώσεις, ὥσπερ καὶ Παρθένιος ὁ Νικαεύς, καὶ ἄλλοι. 55

Μ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΘΡΑΙΚΟΣ.

Ὀρφεύς, Λειβήθρων τῶν ἐν Θράκῃ (πόλις δ' ἐστὶν ὑπὸ

139. καὶ] ὑπὲρ τῆς Eudocia, probavit Passovius p. 22. | ἐλένης V, h. e. Σελήνης, cf. Plat. Rep. 2. p. 364 E. Schol. Arist. Ran. 1033. | μαθητῆς Ὀρφῆως, ἐποποιός m. | 40. γὰρ ABV, δὲ cett. | 41. καὶ add. AV. | δ] γ' supra addite δ E, ἔπη δ et πλεῖστα om. Eudocia. | XXXVII. cf. Eudoc. p. 303. | 43. τῶν — κύκλους] εἰς τῶν τοῦ Περγαμηνοῦ καὶ αὐτὸς κύκλου Tourias. | 44. κύκλας V. | XXXVIII. cf. Eudoc. p. 304. | 46. Μυρῶ] Μοιρῶ Athen. 11. p. 490 E. 491. A. Eust. ad Il. 24. p. 1351. Od. 12. p. 1713. | 47. μήτηρ Leo Allatius d. patr. Hom. c. 16 (cf. Suid. s. v. Ὀμηρος), θυγάτηρ v. | δ' add. A*V. | XXXIX. est Hesychii Miles. p. 42 Or. cf. Eudoc. p. 310. | 51. Ἰλιάδα AV, ἰλ. γράφας cett. | 52. ὁ A*V, καὶ ὁ cett. | τῇ πρώτῃ ABV, τῷ α cett. | 54. ἐκλιμπάνει ABVE m Eudocia. | ἔγραψε δὲ, quod cett. habent post στοιχείον, om. AVE. | καὶ] δ V. | 55. καὶ ἄλλα πολλά V. | XL. cf. Eudoc. p. 318. | 56. Λειβήθρων Galatfordus, λιβηθροῖν A, ληβήθρων cett. | δ' om. A.

τῇ Πιερίᾳ), υἱὸς Οἰάγρου καὶ Καλλιόπης. ὁ δ' Οἰάγρος πέμπτος ἦν ἀπ' Ἀτλαντος καὶ Ἀλκυόνῃς μίαν τῶν θυγατέρων αὐτοῦ. γέγονε δὲ πρὸς ἰα' γενεῶν τῶν Τρωικῶν, καὶ
 160 φασὶ μαθητὴν γενέσθαι αὐτὸν Λίνου, βιοῦναι δὲ γενεῆς θ'. οἱ δὲ ἰα' φασίν. ἔγραψε τραγμοῦς· λέγονται δ' εἶναι Ἴωνος τοῦ τραγικοῦ. ἐν δὲ τούτοις τὰ ἱεροστολικὰ καλούμενα. κλίσεις κοσμικὰς. νεωτευκτικὰ. ἱεροὺς λόγους ἐν ῥαψωδίαις κδ'· λέγονται δ' εἶναι Θεογνήτου τοῦ Θεσσαλοῦ, οἱ δὲ Κέρ-
 65 κωπος τοῦ Πυθαγορείου. χρησμούς, οἱ ἀναφέρονται εἰς Ὀνομάκριτον. τελετάς· ὁμοίως δὲ φασὶ καὶ ταύτας Ὀνομακρίτου. [λιθικά·] ἐν τούτοις δ' ἐστὶ περὶ λίθων γλυφῆς, ἣτις ὀγδοηκοντάλιθος ἐπιγράφεται. σωτήρια· ταῦτα Τιμοκλέους τοῦ Συρακουσίου λέγεται ἢ Περσίνου τοῦ Μιλησίου. κραι-
 70 τήρας· ταῦτα Ζωπύρου φασί. θρονισμοὺς μητρώους καὶ Βακχικά· ταῦτα Νικίου τοῦ Ἐλεάτου φασίν εἶναι. εἰς ἄδου κατάβασιν· ταῦτα Ἡροδίκου τοῦ Περινθίου. πέπλον καὶ δίκτυον· καὶ ταῦτα Ζωπύρου τοῦ Ἡρακλειώτου, οἱ δὲ Βροντίου. ὀνομαστικόν, ἔπη μσ. Θεογονίαν, ἔπη μσ. ἀστρονομίαν.
 75 ἀμοκοπίαν. Θυηπολικόν. ὀδοθυτικά ἢ ὀδοσκοπικά, ἐπικῶς.

161. ἔγραψε sqq.] cf. Lobeckii Aglaoph. 1. p. 352. sqq. [τραγμοῦς Kusterus, τραγμοῦς v. de Jone quod narratur, vanum est: erroris fontem post Bentleium Epist. ad Millium p. 67 sq. indagavit Lobeckius l. l. p. 384 sqq. [63. κλίσεις] κλήσεις A, mox κοσμικαὶ ABE, κοσμικαίνας cell.: κλίματα κοσμικὰ Kusterus, κτίσεις κόσμον Eschenbachius.] νεωτευκτικὰ (sive νεοτευκτικὰ) Eschenbachius, νεοτευκτικὰ v, neutrum placet Bernhardyo. [ῥαψωδίας A.] 67. λιθικά excidisse vidit Bernhardy: aut verba ἐν — γλυφῆς suo loco nota esse et ad aliud carmen, Hierostolica fortasse, pertinere, aut duo fuisse poemata communia τελετῶν nomine, unum Onomacriti, ab antiquo grammatico commemoratum, alterum recentioris auctoris de lapidum sculpturis, a Suida perperam confusa censet Lobeckius p. 377 sq. [λιθικά — ἐστὶ om. Eusebia.] 69. ἢ Bernhardy, καὶ v. [περσίνου AB, περγίνου cell.] 71. εἶναι] εἰσὶν ABE. [72. Ἡροδίκου] Ἡροδίκου O. Bpellerus Orchom. p. 18, quod loco Themistil or. 29. p. 349 A. firmare studet Welckerus d. cycl. ep. p. 255. [περινθίου A.] 73. Ἡρακλειώτου BE. [βροντίου BE, βροτίου cell. (hic et infra A).] 74. ὀνομαστικόν A, ὀνομαστικά cell., ὀνομαστικῶν Lobeckius p. 355. [θεογονίαν ἔπη μσ add. A.] 75. ἀμοκοπίαν] ἀμοκοπι: additae ou supra ε A, ἀμμοκοπίαν Eusebia, ἀνεμοσκοπίαν Fabricius, ἀμμοσκοπίαν Eschenbachius, ἀμμοσκοπίαν aut ἀστροσκοπίαν Lobeckius p. 361. [ἐπικῶς] in hoc voc. latere ἔπη cum nota numeri versuum suspicatur Lobeckius p. 355.

καταξωστικόν. ὕμνους. κορυβαντικὸν καὶ φυσικά, ἃ Βρον-
τίνου φασίν.

ΜΑ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΟΥ.

Ὀρφεὺς Καμαριναῖος, ἐποποιός, οὗ φασιν εἶναι τὴν εἰς
ᾄδον κατάβασιν.

ΜΒ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΚΙΚΟΝΑΙΟΥ.

Ὀρφεὺς Κικοναῖος ἢ Ἀρκάς, ἐκ Βισαλτίας τῆς Θρακικῆς, 180
ἐποποιός. γέγονε δὲ καὶ οὗτος πρὸ Ὀμήρου, δύο γενεαῖς
πρεσβύτερος τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε δὲ μυθοποιίαν, ἐπι-
γράμματα, ὕμνους.

ΜΓ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΟΥ.

Ὀρφεὺς Κροτωνιάτης, ἐποποιός, ὃν Παισιστράτῳ συν-
εἶναι τῷ τυράννῳ Ἀσκληπιάδης φησὶν ἐν τῷ ε΄ βιβλίῳ τῶν⁸⁵
γραμματικῶν. Δεκατηρίδα, Ἀργοναυτικά καὶ ἄλλα τινά.

ΜΔ. ΟΡΦΕΩΣ ΤΟΥ ΟΔΡΥΣΟΥ.

Ὀρφεὺς Ὀδρύσης, ἐποποιός. Διονύσιος δὲ τοῦτον οὐδὲ
γεγονέναι λέγει· ὅμως ἀναφέρονται εἰς αὐτὸν τινὰ ποιήματα.

ΜΕ. ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ.

Παλαίφατος Ἀθηναῖος, ἐποποιός, υἱὸς Ἀκταίου καὶ
Βοιοῦς, οἱ δ' Ἰοκλέους φασὶ καὶ Μετανείρας, οἱ δ' Ἑρμοῦ. 90
γέγονε δὲ κατὰ μὲν τινὰς μετὰ Φημονόην, κατὰ δ' ἄλλους
καὶ πρὸ αὐτῆς. ἔγραψε δὲ κοσμοποιίαν εἰς ἔπη ,ε, Ἀπόλλω-
νος καὶ Ἀρτέμιδος γονὰς ἔπη ,γ, Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος
φωνὰς καὶ λόγους ἔπη ,ε, Ἀθηνᾶς ἔριν καὶ Ποσειδῶνος ἔπη
,α, Λητοῦς πλόκαμον.

95

176. καταξωστικόν E. | XLI—XLIV. cf. Eudoc. p. 319 sq. | 79. κατάβασιν]
κατάβασιν τοῦ Ὀρφέως Ὀρφέως Eudocla. | XLII. 80. Κικοναῖος = Eudocia,
Κικοναῖος v. | ἢ Ἀρκάς susp. Bernhardys. | 81. γενεῶν E. | 82. πρεσβύτερος
ABE, πρεσβύτερος ὢν cett. | δὲ add. A. | XLIII. 84. ὄν] ὄς A. | 85. ε΄ sm.
BE. | 86. δεκατηρίδα A, δεκατηρίας E, δεκατηρίαν cett., δωδεκατηρίαν
Lambecius. | XLV. cf. Eudoc. p. 336. | 89. Ἀθηναῖος Kesterns, Ἀθήνησις v. |
90. βοιωτῆς BD, βοιοῦς cett. | 94. λόγον καὶ φωνὰς BE: Ἐρ. γονὰς adscripti Gie-
novius.

ΜΡ. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ.

Παλαμήδης Ναυπλίου καὶ Κλυμένης, Ἀργεῖος, ἐποποιός. ἦν δ' οὗτος ἀνεπίος τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος πρὸς μητρός. ἔσχε δ' εὐφυῶς πρὸς τὴν φιλοσοφίαν καὶ ποιητικὴν καὶ εὐρετικὴς γέγονε τοῦ ζ̄ στοιχείου καὶ τοῦ θ̄ καὶ τοῦ φ̄ καὶ τοῦ χ̄, 200 ψήφων τε καὶ πεσσῶν καὶ κύβων καὶ μέτρων καὶ σταθμῶν. τὰ δὲ ποιήματα αὐτοῦ ἠφανίσθη ὑπὸ τῶν Ἀγαμέμνονος ἀπογόνων διὰ βασκανίαν. ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιητὴν Ὅμηρον αὐτὸ τοῦτο πεπονθέναι καὶ μηδεμίαν τοῦ ἀνδρός τούτου μνήμην ποιήσασθαι.

ΜΖ. ΠΑΜΠΡΕΠΙΟΥ.

5 Πάμπρεπιος Πανοπολίτης, ἐπῶν ποιητής, ἀκμάσας κατὰ Ζήνωντα τὸν βασιλέα, ἔγραψεν ἔτυμολογιῶν ἀπόδοσιν, Ἰσσυρικὰ καταλογάδην.

ΜΗ. ΠΑΝΟΛΒΙΟΥ.

Πανόλβιος, ἐπῶν ποιητής, ἔγραψε διάφορα, καὶ πρὸς Αἰθέριον μετὰ τὴν νόσον δι' ἐπῶν, καὶ πρὸς Ἐρύθριον καὶ 10 πρὸς Δωρόθειον ἡγεμόνα καὶ κόμητα, καὶ εἰς Ἀφιδόνιον κόμητα καὶ ἐπιτάφιον Ὑκατίας θυγατρὸς Ἐρυθρίου.

ΜΘ. ΠΑΝΥΑΣΙΑΔΟΣ.

Πανύασις Πολυάρχου Ἀλικαρνασσεύς, τερατοσκόπος καὶ ποιητής ἐπῶν, ὃς σβεισθεῖσαν τὴν ποιητικὴν ἐπανήγαγεν.

XLVI. cf. Eudoc. p. 356. | 196. κλυμένης B, λιμένης E, κλυμένης cett. | 97. ἦν δ' οὗτος cf. ἔσχε — ποιητικὴν καὶ om. A. | 98. καὶ alterum om. C. | 99. γέγονε om. A. | θ̄ Kusterus, π̄ v. | 202. ὑπολαμβάνω — ποιήσασθαι ex 2 Pariss. Kusterus, καὶ ὑπὸ τοῦ ὁμήρου A, ὑπολαμβάνω δὲ καὶ τὸν ποιήσασθαι cett. | 3. τοῦτον add. C. | LXVII. cf. Eudoc. p. 357. | 5. πανοπλίτης B, πανοπλίτης E. | 6. ἔτυμολογιῶν ἀπόδοσιν καταλογάδην, Ἰσσυρικὰ inverso ordine scribendum esse vidit Bernhardy. | XLVIII. cf. Eudoc. p. 357. | 9. Ἐθέριον Eudocia. | XLIX. cf. Eudoc. p. 357. tractant Naekius Choerli. p. 17 sq., Heystus quaest. Herod. p. 12 sqq., Tschirnerus Panyas. fr. p. 7 sqq. | 12. Πολυάρχου — ἰστέρησαν om. A. | τερατοσκόπος] hoc pertinere ad alterum Panyasidem, philosophum, visum est Fabricio. | 13. ὃς] οὗτος V. | ἀνήγαγε V.

Δούρις δὲ Διοκλέους τε παῖδα ἀνέγραψε καὶ Σάμιον, ὁμοίως δὲ καὶ Ἡρόδοτον Θούριον. Ἰστορήται δὲ Πανύασις Ἡροδότου 215 τοῦ ἱστορικοῦ ἐξάδελφος· γέγονε γὰρ Πανύασις Πολυάρχου, ὁ δ' Ἡρόδοτος Λύξου, τοῦ Πολυάρχου ἀδελφοῦ. τινὲς δ' οὐ Λύξην, ἀλλὰ Ροιώ, τὴν μητέρα Ἡροδότου, Πανυάσιδος ἀδελφὴν ἰστορήσαν. ὁ δὲ Πανύασις γέγονε κατὰ τὴν οἴ' Ὀλυμπιάδα, κατὰ δὲ τινὰς πολλῶν πρεσβύτερος· καὶ γὰρ ἦν 20 ἐπὶ τῶν Περσικῶν. ἀνηρέθη δ' ὑπὸ Λυγδάμιδος τοῦ τρίτου τυραννήσαντος Ἀλικαρνασσοῦ. ἐν δὲ ποιηταῖς τάττεται μεθ' Ὀμηρον, κατὰ δὲ τινὰς καὶ μεθ' Ἡσίοδον καὶ Ἀντίμαχον. ἔγραψε δὲ καὶ Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις ιδ' εἰς ἔπη, θ', Ἰωνικά ἐν πενταμέτρῳ (ἔστι δὲ τὰ περὶ Κόδρον καὶ Νηλέα καὶ τὰς 25 Ἰωνικὰς ἀποικίας) εἰς ἔπη ζ.

N. ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ.

Παρθένιος Χίος, ἐποποιός, υἱὸς Θέστορος, ὃς ἐπεκαλεῖτο Χάος, Ὀμήρου δ' ἦν ἀπόγονος. ἐποίησεν εἰς Θέστορα τὸν ἑαυτοῦ πατέρα. [οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ μεταμορφώσεων.]

ΝΑ. ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΚΑΜΒΙΡΑΙΟΥ.

Πείσανδρος Πείσωτος καὶ Ἀρισταιχμας, Καμειραῖος 30

214. Δούρις] cf. Hulleman Durlid. fr. p. 156 sq. | Δούρις — ὁ δὲ Πανύασις om. Eudocia. | 15. δὲ om. B*V. | Ἡρόδοτον Wesselingius diss. Herod. p. 9, Ἡρόδοτος v: ὁμοίως καὶ Νυμφόδορος (vel Ἡρόδορος), Θούριον δὲ Tschirnerus p. 11. | 16. ἐξάδελφος] ε' δ' v. | 17. Ἡρόδοτος δὲ m. | Λύξου] ξύλου V. | τινὲς — Περσικῶν om. V. | 18. Ροιώ] Δριώ Suid. s. v. Ἡρόδοτος. | Πανυάσιδος] Πολυάρχου Heysius p. 15. | 20. πολλῶ — ἦν om. Eudocia. | καὶ γὰρ ἦν AB, γέγονε γὰρ cett. | 21. ἀνηρέθη δὲ] πανύασις δὲ ἀνηρέθη V, ἀνηρέθη Eudocia. | 22. ἀλικαρνασοῦ *V. | τάττεται A. | 23. κατὰ — Ἀντίμαχον om. V. | καὶ post τινὰς om. Eudocia. | 24. ἔγραψεν Ἡρακλειάδα καὶ Ἰωνικά καὶ τὰ περὶ κόδρον καὶ νηλέα V, qui post ἔπη ζ addit: ὁ δὲ πανύασις οὗτος γέγονε κατὰ τὴν οἴ' Ὀλυμπιάδα, κατὰ δὲ τινὰς πολλῶν πρεσβύτερος· γέγονε γὰρ ἐπὶ τῶν περσικῶν. | ιδ'] δ' BE. | εἰς] ὡς Eudocia. | 25. κόδρον καὶ νηλέα A et ex parte V, κόδρου καὶ νηλέως cett. | τῆς Ἰωνικῆς Heysius l. l. p. 13. | L. cf. Eudoc. p. 357. | 29. οὗτος — μεταμορφώσεων, nisi quod μεταμορφώσεως, ex A add. Kusterus, suspecta Fabricio bibl. gr. 3. p. 309 nuclei inclusit Bernhardt tanquam ex v. Νίστωρ huc pertracta. cf. Heinekil Anal. Alex. p. 270. | Ll. cf. Eudoc. p. 357.

ἀπὸ Ῥόδου· Κάμικρος γὰρ ἦν πόλις Ῥόδου. καὶ τινες μὲν
 αὐτὸν Εὐμόλιπον τοῦ ποιητοῦ σύγχρονον καὶ ἐρώμενον ἱστο-
 ροῦσι, τινὲς δὲ καὶ Ἡσιόδου πρεσβύτερον, οἱ δὲ κατὰ τὴν λγ'
 Ὀλυμπιάδα τάττουσιν. ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφὴν Διόκλειαν. ποιή-
 235 ματα δ' αὐτοῦ Ἡράκλεια ἐν βιβλίοις β'· ἔστι δὲ τὰ Ἡρα-
 κλέους ἔργα· ἐνθα πρῶτος Ἡρακλεῖ ῥόπαλον περιτέθεικεν.
 τὰ δ' ἄλλα τῶν ποιημάτων νόθα αὐτοῦ δοξάζονται, γενόμενα
 ὑπὸ τ' ἄλλων καὶ Ἀριστέως τοῦ ποιητοῦ.

ΝΒ. ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΥ ΤΟΥ ΛΑΡΑΝΔΕΩΣ.

Πείσανδρος Νέστορος τοῦ ποιητοῦ υἱός, Λαρανδεὺς ἢ
 40 Δυκάνιος, γεγονὼς ἐπ' Ἀλεξάνδρου βασιλέως τοῦ Μεμαίης
 παιδός, ἐποποιός καὶ αὐτός. ἔγραψεν ἱστορίαν ποικίλην δὲ
 ἐπῶν, ἣν ἐπιγράφει Ἡραϊκῶν Θεογαμιῶν, ἐν βιβλίοις ε',
 καὶ ἄλλα καταλογάδην.

ΝΓ. ΠΕΡΣΟΥ.

Πέρσης Ἀσκραῖος, ἐποποιός, ἀδελφὸς Ἡσιόδου τοῦ
 45 ποιητοῦ.

ΝΔ. ΠΙΓΡΗΤΟΣ.

Πίγρης Κὰρ ἀπὸ Ἀλικαρνασσοῦ, ἀδελφὸς Ἀρτεμισίας
 τῆς ἐν τοῖς πολέμοις διαφανοῦς, Μαυσώλου γυναικός· ὅς τῃ
 Ἰλιάδι παρενέβαλε κατὰ στίχον ἔλεγξιον, οὕτω γράψας·

231. Κάμικρος — Ῥόδου om. B. | πόλις] τὸ πόλι V (τῶν πολιτῶν legiti Gronovius). | καὶ τινες — ἐνθα om. A, καὶ τινες — Διόκλειαν om. Eudocia, quae pergit φέρειν αὐτοῦ ποιήματα. | 33. δὲ καὶ] δὲ V. | Ἡσιόδου B. | 35. τὰ] τὰ τοῦ Eudocia. | 36. πρῶτος] αὐτός πρῶτος A, qui em. τὰ δ' ἄλλα sqq., ut et Eudocia. | 37. νόθα αὐτοῦ *Vm, αὐτοῦ νόθα cett. | 38. Ἀριστέως] Aristeam significari censet Bernhardy. | LII. cf. Eudoc. p. 358. | 39. νέστορος A. | Λαρανδεὺς ἢ om. A. | 40. δυκάνιος ABVE, δυκάνιος m, Δυκάνιος Eudocia, Δυκάνιος Gaisfordus: ἐκ Δυκίας pro ἢ A. Kusterus. | 41. ἐποποιός sqq. om. A. | ἱστορίαν om. V. | 42. Ἡραϊκῶν Eudocia et Zosim. hist. 5, 29. p. 461 Reit. | 42. ε'] ἔ Paris. duo Kusteri et B. | LIII. 44. ἐποποιός] γεωπόνος Rahnkenius op. crit. 1. p. 80. quem nec sequi licet nec refutare. Bernhardy. | LIV. cf. Eudoc. p. 358. | 46. πίγρης AV. | ἀλικαρνασσοῦ A*V. | 48. ἔλεγξιον A.

μῆνιν ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
 Μοῦσα, σὺ γὰρ πάσης κείρατ' ἔχεις σοφίης. 250
 ἔγραψε καὶ τὸν εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον *Μαργίτην* καὶ
Βατραχομυομαχίαν.

NE. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Πτολεμαῖος Κυθήριος, ἐποποιός. οὗτος ἔγραψε περὶ
ψαλακάνθης. ἐν τούτῳ δὲ φησιν ὅτι βοτάνη ἐστὶ θαυμα-
 στήν τινα δύναμιν ἔχουσα. 55

NE. ΡΙΑΝΟΥ.

Ῥιανός, ὁ καὶ Κρής, ὡς Βηναῖος (Βήνη δὲ πόλις Κρή-
 τής)· τινὲς δὲ Κεραίτην, ἄλλοι δ' Ἰδώμης τῆς Μεσσηνίας
 αὐτὸν ἱστέουσαν. οὗτος δ' ἦν τῆς παλαιστρας πρότερον
 φύλαξ καὶ δοῦλος, ὕστερον δὲ παιδευθεὶς ἐγένετο γραμματι-
 κός, σύγχρονος Ἐρατοσθένους. ἔγραψεν ἐξάμετρα ποιή- 60
 ματα, Ἡρακλειάδα ἐν βιβλίοις δ'.

NZ. ΣΙΒΥΛΛΩΝ.

Σίβυλλα Δελφίς, ἣν καὶ Ἀρτεμιν προσηγόρευσαν. γέγονε
 δ' αὐτῇ πρὸ τῶν Τρωικῶν καὶ ἔγραψε χρησμούς δι' ἐπῶν. —
 Σίβυλλα Ἀπόλλωνος καὶ Λαμίας, κατὰ δὲ τινὰς Ἀριστο-
 κράτους καὶ Ὑδάλης, ὡς δ' ἄλλοι Κρωαγόρου, ὡς δ' Ἐρ- 65

249. Ἀχιλῆος] οὐλομένην add. ABm. | 50. γὰρ σὺ Eudocia. | 51. μαργα-
 ρίτην BVE. | LV. cf. Eudoc. p. 259. | 53. οὗτος sqq. referenda esse ad Ptole-
 maeum grammaticum ex Phot. bibl. 199. p. 159 A. collegit Meinekius fr. com.
 gr. 3. p. 219. | 54. ψαλακάνθης ἐπικῶς, ἐν οἷς φησιν ὅτι βοτάνη ἐστὶ θαυ-

μπιος Θεοδώρου, Ἐρυθραῖα παρὰ τὸ τεχθῆναι ἐν χωρίῳ
 τῶν Ἐρυθρῶν, ὃ προσηγορεύτο Βάτοι, νῦν δ' αὐτὸ τὸ
 χωρίον πολισθὲν προσαγορεύεται Ἐρυθραί. τινὲς δ' αὐτὴν
 Σικελίην, ἄλλοι Σαρδιανήν, ἄλλοι Γεργιδίαν, ἄλλοι δὲ Ροδίαν,
 270 ἄλλοι δὲ Λίβυσσαν, ἄλλοι Λευκανήν, ἄλλοι Σαμίαν ἐδόξασαν.
 γέγονε δὲ τοῖς χρόνοις τῆς Τρωικῆς ἀλώσεως μετὰ υπὲρ ἔτη
 καὶ συνετάξατο βιβλία ταῦτα· περὶ παλμῶν, μέλη, χρησμούς.
 λέγεται δὲ καὶ τρίγωνον εἶδος λύρας αὐτὴν πρώτην εὔρειν. —
 Σίβυλλα Ἐλισσα ἔγραψε μαντείας καὶ χρησμούς δι' ἑπῶν. —
 75 Σίβυλλα Ἐκολοφωνία, ἣτις ἐκλήθη καὶ Λάμπουσα, ἀπόγονος
 Κάλχαντος. καὶ αὕτη μαντείας καὶ χρησμούς δι' ἑπῶν καὶ
 ἄλλα. — Σίβυλλα Θετταλή, ἣ κληθεῖσα καὶ Μαντώ, ἀπό-
 γονος Τιρρεσίου. — Σίβυλλα Φρυγία, ἣ κληθεῖσα ὑπὸ τινῶν
 Σάρυσις, ὑπὸ δὲ τινῶν Κασσάνδρα, ἄλλων δὲ Ταραξάνδρα.
 80 καὶ αὕτη χρησμούς. — Σίβυλλα Κυμαία καὶ Σίβυλλα Θε-
 σπρωτίς. ὁμοίως χρησμούς. — Σίβυλλα Χαλδαία, ἣ καὶ
 πρὸς τινῶν Ἑβραῖα ὀνομαζομένη, ἣ καὶ Περσίς, ἣ κυρίως
 ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη, ἐκ τοῦ γένους τοῦ μακαριω-
 τάτου Νῶε, ἣ τὰ κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα λεγομένη
 85 προειρηκέναι, ἣς μνημονεύει Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον
 ἱστορήσας, ἣ περὶ τοῦ δεσπότης Χριστοῦ μυρία προθεσπίσασα
 καὶ τῆς αὐτοῦ παρουσίας. ἀλλὰ καὶ αἱ λοιπαὶ συνάδουσιν
 αὐτῇ, πλὴν ὅτι ταύτης εἰσὶ βιβλία καὶ περὶ παντὸς ἔθνους
 καὶ χώρας περιέχοντα. ὅτι δ' οἱ στίχοι αὐτῆς ἀτελεῖς εὐρί-
 90 σκονται καὶ ἄμετροι, οὐ τῆς προφήτιδος ἐστὶν ἡ αἰτία, ἀλλὰ
 τῶν ταχυγράφων οὐ συμφθασάντων τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου ἢ καὶ
 ἀπαιδευτῶν γενομένων καὶ ἀπειρῶν γραμματικῆς. ἅμα γὰρ

267. βάτοι A, Βάττοι v. | 68. προσαγορεύονται AV. | 69. Σαρδιανήν
 Eudocia et ex Ael. var. hist. 12, 35 et Schol. Arist. Av. 962 Kusterus, σαρδιανήν
 B, σαρδάνην B, γὰρ δάνην V, Σαρδάνην v. | γεργιδίαν ABVE, γεργηθίαν
 celt. | 70. ἰδοξάν E. | 71. μετὰ τὴν Τρωικὴν ἀλῆσιν Kusterus, et sic Eudocia. |
 73. τρίγωνος A, τριγῶνα E. | αἰείδος m. | πρῶτον A. | 74. Ἐλισσα] Ἐλισσα
 Eudocia, Λίβυσσα Hemsterhusius. | 75. καὶ post ἐκλήθη add. A. | 78. Φρυγία ex
 Hbris Paris. revocavit Kusterus. ἢ φρυγία E. | 79. σάρυσις AV, Σάρβις v. |
 κασσάνδρα ABV, κασσάνδρα celt. | ταραξάνδρα A. | 82. ἑβραῖαι V. | 83. γένους
 τοῦ om. BE. | 84. ἣ — προειρηκέναι V, ἣ περὶ τῶν (sed περὶ τῶν om. A.) κατὰ
 ἀλέξανδρον τὸν μακεδόνα λεγομένων προειρηκέναι celt. | 89. εὐρίσκονται καὶ
 ἄμετροι A, καὶ ἄμετροι εὐρίσκονται celt. | 92. γενομένων V. | γραμματικῶν A.

τῇ ἐπινοίᾳ ἐπέκταντο ἢ τῶν λαχθέντων μνήμη. καὶ διὰ τοῦτο εὐρίσκονται καὶ οἱ στίχοι ἀτελεῖς καὶ ἡ διάνοια σκάζουσα· εἴτε καὶ κατ' οἰκονομίαν θεοῦ τοῦτο γέγονεν, ὡς μὴ γινώσκοντο ὑπὸ 293 τῶν πολλῶν καὶ ἀναξίων οἱ χρησμοὶ αὐτῆς. ὅτι ὁ πατήρ Σιβύλλης τῆς Χαλδαίας Βηρωσσὸς ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ μήτηρ αὐτῆς Ἐρμάνθη. — Ὅτι Σίβυλλαι γέγονασιν ἐν διαφόροις τόποις καὶ χρόνοις τὸν ἐριθμὸν δέκα. πρώτη οὖν ἡ Χαλδαία, ἡ καὶ Περσίς, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Σαμβήθη. δευτέρα ἡ Λίβυσσα. 300 τρίτη ἡ Δελφίς, ἡ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα. τετάρτη ἡ Ἰταλική, ἡ ἐν Κιμμερίᾳ τῆς Ἰταλίας. πέμπτη ἡ Ἐρυθραία, ἡ περὶ τοῦ Τρωικοῦ προειρηκυῖα πόλεμον. ἕκτη Σαμία, ἡ κυρίῳ ὀνόματι καλουμένη Φυτώ, περὶ ἧς ἔγραψεν Ἐρατοσθένης. ἑβδόμη Κυμαία, ἡ καὶ Ἀμάλθεια ἢ Ἡροφίλη. ὄγδοη Ἑλλησποντία, τεχθεῖσα ἐν κόμῃ Μαρμισσῶ περὶ τὴν πολίχνην Γεργίτιον, αἰ τῆς ἐνορίας ποτὲ Τρωάδος ἐτύχχανον, ἐν καιροῖς Σόλωνος καὶ Κύρου. ἐνάτη Φρυγία. δεκάτη ἡ Τηγουρτία, ὀνόματι Ἀβουναία. φασὶ δ' ὡς ἡ Κυμαία θ' βιβλία χρησμῶν ἰδίων προσεκόμισε Ταρκυνίῳ Πρίσκῳ, τῷ 10 τηρικαῦτα βασιλεύοντι τῶν Ῥωμαίων, καὶ τούτου μὴ προσηκαμένου ἔκαυσε βιβλία β'.

ΝΗ. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΚΑΡΥΣΤΙΟΥ.

Σιμωνίδης Καρύστιος ἢ Ἐρετριεύς, ἐποποιός. τὴν εἰς

293. ἐπινοία F. | 94. καὶ ante οἱ et post εἴτε, Item 96. τῶν add. AV. | 96. αὐτῆς ABVE, cell. αὐτῆς, εἴτε δὴ καὶ ὁ μακρὸς χρόνος, ὡς καὶ ἄλλων πολλῶν, αἴτιος τούτου ὑπῆρξεν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσάφεια τῶν ὑπὸ τῆς προφητείας εἰρημένων καὶ τὸ πλεονάκις ἴσως ἀντιγραφῆναι τὰ βιβλία οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ σύγχυσιν τῆς τε διανοίας καὶ τῶν μέτρων ἐμπεποιήμασαν. | ὅτι — Ἐρμάνθη huc transposul, leguntur v post ἐπὶ v. 263. | 300. ἡ ante Λίβυσσα om. V, ante Δελφίς A et saepe in seqq. | 1. Δελφοῖς] δοῖς A. | 2. Κιμμερία] ἐρημία Schol. Plat. | περὶ V, πρό v. | 4. Ἐρατοσθένης] cf. Bernhardt Eratosth. p. 86. | 5. Ἀμάλθεια Schol. Plat., ἀμαλθία AV, Ἀμαλθαία v. | ἢ AV, καὶ v. | Ἡροφίλη Papp. 10, 12, Ἐρωφίλη et infra Ἐριφύλη Schol. Plat., Ἴεροφίλη Anecd., Ἴεροφίλη v. | 6. Μαρμισσῶ Schol. Plat., ubi Μαρηησσῶ Balterns. cf. Steph. Byz. s. v. Μάρκαιον. | 7. γεργίτιον A, γεργίτιον BVE, γεργίθιον cell., Γεργετιώνα Schol. Plat. | αἰ — ἐτύχχανον] ὑπὸ τὴν ἐνορίαν δὲ αὐτὴ τῆς Τροίας ἐτύχχανεν Schol. Plat. | 8. ἐνάτη A, ἐννάτη cell. | 9. τηγουρτία ABV, Τηγούρτη Anecd., τηβουρτία cell. | ἀβουναία ABVE Anecd., ἀλβουναία cell. | 10. ἰδίων om. A. | προσεκόμισε AV. | 11. τῶν om. V. | LVIII. et LIX. cf. Eudoc. p. 263.

Ἀυλίδα σύνοδον τῶν Ἀχαιῶν, τριμέτρων βιβλία β', περὶ Ἰφι
315 γυνείας α'.

ΝΘ. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΜΑΓΝΗΤΟΣ.

Σιμωνίδης Μάγνης, Σιπύλου, ἐποποιός, γέγονεν ἐπὶ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου κληθέντος καὶ γέγραφε τὰς Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου πράξεις καὶ τὴν πρὸς Γαλάτας μάχην, ὅτε μετὰ τῶν ἐλεφάντων τὴν ἵππον αὐτῶν ἐφθαιρεν.

Ξ. ΣΩΤΗΡΙΧΟΥ.

20 Σωτήριχος Ὀασίτης, ἐποποιός, γαγονῶς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ. ἐγκώμιον εἰς Διοκλητιανόν, Βασσαυρικὰ ἢτοι Διονυσοικὰ βιβλία δ', τὰ κατὰ Πάνθειαν τὴν Βαβυλωνίαν, τὰ κατ' Ἀριάδην, βίον Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως, Πύθωνα ἢ Ἀλεξανδριακόν (ἔστι δ' ἱστορία Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδότος, ὅτε
25 Θήβας παρέλαβε), καὶ ἄλλα.

ΞΑ. ΤΙΜΑΧΙΔΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ.

Τιμαχίδας Ῥόδιος. οὗτος δείκνων ἀναγραφὰς πεποιήται ἐν βιβλίοις ια' δι' ἐπῶν, καὶ Νουμήνιος ὀψαρτυτικῶν, καὶ Ματρίας ὁ Πιταναῖος, καὶ Ἠγήμων ὁ Θάσιος ὁ ἐπικληθεὶς Φακῆ, καὶ Ἀρτεμίδωρος ὁ ψευδαριστοφάνειος ὁ ὀψαρτυτι-
30 κὰς λέξεις συναγαγών, καὶ Φιλόξενος ὁ Λευκαδίου, ἀφ' οὗ καὶ Φιλοξένειοι πλακοῦντες.

ΞΒ. ΤΡΙΒΩΝΙΑΝΟΥ.

Τριβωνιανὸς Σιδῆτης, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων, ἀνὴρ πολυμαθής. ἔγραψεν ἐπικῶς ὑπόμνημα εἰς τὸν Πτολε-

316. Σιπύλου] ἀπὸ Σιπύλου Meinekian Anal. Alex. p. 401. | γέγονεν] γέγραπεν A, qui om. κληθέντος — μεγάλου. | 17. τοῦ μεγάλου et τὴν om. V. | 19. αὐτῶν] αὐτοῦ v. | ἐφθαιρε ABE, ἐφθαιραν v. scilicet hic non Magnus fuit Antiochus, sed primus eiusdem nominis, Soter. correperat iam Cupertus Obs. 4, 11. | LX. cf. Rudoc. p. 384. | 20. Ὀασίτης Gyraldus d. poet. hist. dial. 4. atque alii, ὀασίτης A, ὁ ὀασίτης cell. | 24. ἱστορία ἀλεξάνδρου τοῦ μακεδότος A, ἀλεξάνδρου τ. μ. ἱστορία cell. | LXI. excerpta haec sunt ex Athen. I. p. 8. A. | 27. ὀψαρτυκῶν V, ὀψαρτυτικῶν A. | 28. ματρίας BE, ματραῖος (adverte supra o) A, μαστρίας cell., Μάτρων Schweighauserus in Athenaeo. | 29. ψευδαριστοφάνειος V. | 30. λευκαδίου ABV, κλαυδίου cell. | LXII. 32. σιδῆτης AV.

μαίου κινῶνα, συμφωνίαν τοῦ κοσμικοῦ καὶ ἁρμονιακοῦ δια-
θέματος, εἰς τὸν πολεύοντα καὶ διέποντα, εἰς τοὺς τῶν πλα- 334
νωμένων οἴκους καὶ διὸ ἐκάστῳ οἴκος ὁ δεῖνα, εἰς τοὺς καθ'
πόδας τοὺς μετρικοὺς καὶ τοὺς κή τοὺς ρυθμικοὺς, μετά-
φρασιν τοῦ Ὀμηρικοῦ τῶν νεῶν καταλόγου, διάλογον Μακε-
δόنيον ἢ περὶ εὐδαιμονίας, καὶ βίον Θεοδότου φιλοσόφου ἐν
βιβλίοις γ', ὑπακτικὸν καταλογάδην, εἰς Ἰουστινιανὸν αὐτο- 40
κράτορα, βασιλικὸν εἰς τὸν αὐτόν, περὶ μηνῶν ἐναλλαγῆς
ἐπικῶς.

ΕΓ. ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ.

Τρυφιόδωρος Αἰγύπτιος, γραμματικὸς καὶ ποιητὴς ἐπῶν,
ἔγραψε Μαραθωνιακά, Ἰλίου ἄλωσιν, τὰ καθ' Ἴπποδάμειαν,
Ὀδύσειαν λειπογράμματον (ἔστι δὲ ποίημα τῶν Ὀδυσσεῶς 45
καμάτων καὶ ὅσα μυθολογοῦσι περὶ αὐτοῦ), καὶ ἄλλα. —
Τρυφιόδωρος διάφορα ἔγραψε δι' ἐπῶν, παράφρασιν τῶν
Ὀμήρου παραβολῶν, καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΕΔ. ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΚΟΠΤΙΤΟΥ.

Χριστόδωρος Πανίσκου, ἀπὸ Κοπτοῦ πόλεως τῆς Αἰγύπ-
του, ἐποποιός, ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως 50
χρόνων. ἔγραψεν Ἰσαυρικὰ ἐν βιβλίοις ε' (ἔχει δὲ τὴν Ἰσαυ-
ρίας ἄλωσιν τὴν ὑπ' Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως γενομένην),
πάτρια Κωνσταντινουπόλεως ἐπικῶς βιβλία εβ', πάτρια Θεσ-
σαλονίκης ἐπικῶς βιβλία κέ', πάτρια Νάκλης (ἔστι δὲ πόλις
περὶ Ἠλιούπολιν, ἐν ἣ τὰ καλούμενα Ἄφακα), πάτρια Μιλή- 65
του τῆς Ἰωνίας, πάτρια Τράλλεων, πάτρια Ἀφροδισιάδος,
ἔγραψεν τῶν ἐν τῷ Ζευξίππῳ ἀγαλμάτων, καὶ ἄλλα πολλά.

ΕΕ. ΧΡΙΣΤΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΘΗΒΑΙΟΥ.

Χριστόδωρος Θεβαῖος, Ἰλλούστριος. ἔγραψεν ἰξευτικά

334. ἁρμονικοῦ BE. || 35. πολεύοντα, uti correxit Hemsterhusius, AV, πο-
λιτεύοντα cell. || 37. κή τοὺς add. ABVE. || 40. ὑπακτικὸν V. || LXIII. 44. Ἰλίου]
ιουλίον V. || 48. περιβολῶν V. || LXIV. cf. Eudoc. p. 436. || 53. πάτρια — πολλά]
ἐπιγραμμάτων βιβλία γ', ἐπιστολῶν δ', ἔγραψεν τῶν ἐν τῷ Ζευξίππῳ ἀγαλ-
μάτων, πάτρια τῆς Κωνσταντινουπόλεως cell. eodem ordine Eudocia. || 54. ἐπι-
κῶς add. ABE. || 55. ἄφακα AE, ἄλφακα cell. || 57. ἐν τῷ γυμνασίῳ τοῦ Ζευξίπ-
που Kuslerus. || LXV. cf. Eudoc. p. 437.

δι' ἐπῶν καὶ θαύματα τῶν ἀγίων ἀναργύρων Κοσμᾶ καὶ
360 Λαμμανοῦ.

ΕΦ. ΧΟΙΡΙΛΟΥ.

Χοιρίλος Σάμιος· τινὲς δ' Ἰασία, ἄλλοι δ' Ἀλικαρνα-
σσία ιστοροῦσι, γενέσθαι δὲ κατὰ Πανύασιν τοῖς χρόνοις,
ἐπὶ δὲ τῶν Περσικῶν ὀλυμπιάδι οὐ νεανίσκον ἤδη εἶναι,
δοῦλόν τε Σαρμίου τινὸς αὐτὸν γενέσθαι, εὐειδῆ πάνυ τῆν
65 ὄραν, φυγεῖν τ' ἐκ Σάμου καὶ Ἡροδότῳ τῷ ἱστορικῷ παρε-
δρεύσαντα λόγων ἐρασθῆναι (οὐ τινες αὐτὸν καὶ παιδικὰ γε-
γονέναι φασίν), ἐπιθέσθαι δὲ ποιητικῇ καὶ τελευτῆσαι ἐν
Μακεδονίᾳ παρ' Ἀρχελάῳ τῷ τότε αὐτῆς βασιλεῖ. ἔγραψε δὲ
ταῦτα τὴν Ἀθηναίων νίκην κατὰ Ξέρξου· ἐφ' οὗ ποιήματος
70 κατὰ στίχον στατήρα χρυσοῦν ἔλαβε καὶ σὺν τοῖς Ὀμήρου
ἀναγινώσκουσθαι ἐψηφίσθη· Λαμμανά, καὶ ἄλλα τινὰ ποιή-
ματα αὐτοῦ φέρεται.

ΕΖ. ΩΛΗΝΟΣ.

Ὦλῆν Λυμαῖος ἢ Ὑπερβόρειος ἢ Λύκιος, ἐποποιός, μᾶλλον
δὲ Λύκιος ἀπὸ Ξάνθου, ὡς δηλοῖ Καλλίμαχος καὶ ὁ Πολύ-
75 στρωρ ἐν τοῖς περὶ Λυκίας.

ΕΗ. ΛΙΣΩΠΟΥ.

Λισωπος Σάμιος ἢ Σαρδιανός, Εὐγαίων δὲ Μεσημβριανὸν
εἶπεν, ἄλλοι Κοτυαία Φρύγα. ἐγένετο δὲ λογοποιός, ὃ ἐστὶν
εὐρετῆς λόγων καὶ ἀποκριμάτων. διέτριψε δὲ παρὰ Κροίσῳ

359. ἀναργύρων] μαρτύρων Kusterus. || LXVI. cf. Eudoc. p. 427. tractat Naekius Choeril. p. 21 sqq. || 61. Χοιρίλλος Eudocia. || Ἰασία] Ἰσείος Eudocia. hic alius est. || ἀλικαρνασσία EG. || 63. ἤδη et mox πάνυ om. C. || 65. παρεδρεύσαντε Em. || 66. τινες] τινος v. || 67. ποιητικῆν C. || 68. τῷ om. E. || αὐτοῦ C. || 69. τὴν — ἐψηφίσθη ducta sunt ex Hesych. Miles. p. 58 Or. || 70. χρυσοῦ C. || 71. καταγινώσκουσθαι B. || τινὰ om. C. || LXVII. 73. ὑπερβόρειος (?) AC. || 74. Καλλίμαχος] hymn. in Del. 305. || 75. ἐν om. E. || λυκίας E. || LXVIII. 76. σαρδιανός A. || Εὐγαίων Meibekius Anal. Alex. p. 61, Εὐγαίων Cuperus Obs. 4. p. 56, Εὐγαίων v, quod tuetur Weickerus Mus. Rhon. 1839. p. 370, 12. || Μεσημβριανὸν Kusterus, μεσημβριανός libri, praeter unum Kusteri Paris., qui μαρμαριανόν. || 77. κοτυαία V, κοτιά ΒEm.

φιλούμενος, τοῖς χρόνοις πρὸ Πυθαγόρου· ὃς μεσοῦν ἐπὶ τῆς
 μ' ὀλυμπιάδος. ἔγραψε τὰ ἐν Δελφοῖς αὐτῷ συμβάντα ἐν 380
 βιβλίοις β'. μᾶλλον δὲ τινὲς φασὶ τὸν Αἰσωπον ἀποκρίματα
 γεγραφέναι μόνον· ἐν γὰρ Δελφοῖς ἀδίκως ἀπολέσθαι ὑπ'
 αὐτῶν κατακρημνισθέντα ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλουμένων
 πετρῶν κατὰ τὴν 84 ὀλυμπιάδα. οἰκίτην δὲ γενέσθαι Ξάν-
 θου τοῦ Λυδοῦ, ἄλλοι ἀνδρὸς τινος Σαμίου Ἰάδμονος, οὔτινος 85
 καὶ ἡ Ροδῶπις δούλη ἦν, ἣν ἑταίραν γενομένην, Θρᾷσσαν τὸ
 γένος, Χάραξος ὁ ἀδελφὸς Σακφοῦς Πλαβε γυναῖκα, καὶ ἐξ
 αὐτῆς γεννᾷ.

ΞΘ. ΒΑΒΡΙΟΥ.

Βαβρίας ἢ Βάβριος. μύθους ἤτοι μυθιάμβους. εἰσὶ
 γὰρ διὰ χωλιάμβων ἐν βιβλίοις ι'. οὗτος ἐκ τῶν Αἰσωπειῶν 90
 μύθων μετέβαλεν ἀπὸ τῆς αὐτῶν λογοποιίας εἰς ἔμμετρα,
 ἤγουν τοὺς χωλιάμβους.

379. πρὸ] πρεσβύτερος Bernhardt, οὐ πολὺ πρὸ Schultzius Appar. ad
 annal. crit. ter. gr. p. 24. [ὃς μεσοῦν] sic libri, nisi quod μεσοῦν E, om. Pari-
 sianus Brequignii, trium litterarum lacunam post μεσοῦν habet m. ὅστε βιοῦν
 αὐτὸν Kusterus, ὃς μεσοῦσης omisso ἐπὶ et sublata post ὀλυμπιάδος distinctione
 Scaliger in Ensch. p. 93, γεγονῶς μὲν οὗν Clinton fact. hell. 1. p. 212, testem
 aliquem latere, qui in eandem sententiam tradidisset, consult Bernhardt. [
 80. δελφικοῖς BE. [83. αὐτῶν] ἀστῶν Jacobsius Animadv. in Eurip. p. 25. [
 85. Λυδοῦ A. [88. αὐτῆς] αὐτοῦ BVE. [LXIX. 90. χωλιάμβων B⁴V et pr. m.
 E, χολιάμβων V, χαριάμβων A, χοριάμβων m. [91. μετήγαγεν E.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΒΙΟΙ ΛΥΡΙΚΩΝ.

Α. ΠΙΝΔΑΡΟΥ.

α. Ἐκ τοῦ Ἐνσταθίου τῶν Πινδαρικών παρεκβολῶν
προλόγου.

— (25) Ἐπιμεμέληται ὑπὸ τῶν παλαιῶν καὶ εἰς γένους
ἀναγραφὴν ὁ Πίνδαρος τὴν κατὰ τε Πλούταρχον καὶ ἐτέ-
ρους, παρ' οἷς φέρεται ὅτι κώμη Θηβαίων οἱ Κυνοκέφαλοι.
ἐκ ταύτης οἱ τοῦ σοφοῦ τοῦδε γενέτορας, πατήρ μὲν Παγαίν-
5 δας (ὀνοματικῶ τύπῳ Βοιωτῶν κατὰ τὸ Ἐπαμεινώνδας,
Κρεώνδας), κατὰ δὲ τινὰς Δαιφάντου ἢ Σκοπελίνου αὐλητοῦ
καὶ Μυρτοῦς. ὃς δὴ Σκοπελῖνος τὴν αὐλητικὴν διδάξας τὸν
παῖδα, ἐπεὶ φασιν εἶδεν αὐτὸν μίζονος ἔξω φύντα ἢ περ
ὑπ' αὐτῷ τελειωθῆναι, παρέδωκεν εἰς μάθησιν μελοποιῶν, τῷ
10 περιεδομένῳ Λάσῳ τῷ Ἐρμονεῖ, παρ' ᾧ ἐπαιδεύθη τὴν λυ-
ρικὴν. ἔνιοι δὲ τὸν αὐτὸν ἔφασαν δυνουμίας λόγῳ Σκοπε-
λῖνον καὶ Δαιφάντον λέγεσθαι, ἄλλοι δὲ πατέρα Πινδάρου
εἶτε πατρῶν τὸν Σκοπελῖνον εἶπον γενέσθαι. εἰσὶ δ' οἱ καὶ
οὐ Μυρτώ, ἀλλὰ Κλειδίαν ἢ κατὰ συναίρεσιν Κλειδίαν
15 μητέρα τῷ Πινδάρῳ ἀναγράφουσι, γενομένῳ ἐπὶ ἄρχοντος
Ἀβίωνος κατὰ τοὺς χρόνους Δισχύλου, ᾧ καὶ συγγαγένηται

I. 1. 3. οἱ Κυνοκέφαλοι] antiquis constanter appellatur αἱ Κυνοκε-
φαλαί. | 6. κατὰ — Μυρτοῦς] in his aliis ubi ἦν excidisse suspicatus est Tafel-
lius. | 12. πατέρα] πατρῶν Schneldewinus praef. ad Pind. p. LXXII. |
16. Ἀβίωνος] α Βίωνος (l. e. ἐπωνύμου Β., quod inauditum est, nec ipsi auctori
valde placuit) sive potius simpliciter Βίωνος Tafelii. vid. ad vit. III. extr.

ὀμλήσας καὶ ἀποπάμενός τε καὶ τῆς ἐκείνου μεγαλοφρονίας. τέθνηκε δὲ, ὅτε τὰ Περσικὰ ἤκμαζε, κατὰ τὴν πρῶτον Ὀλυμπιάδα, ζήσας ἔτη ἕξ, κατὰ δ' ἐπίουσι π'. ἔσχε δὲ φασὶ θυγατέρας δύο, Πρωτομάχην καὶ Εὐμητιν, καὶ υἱὸν δὲ Δαΐφραντον, 20 γήμας Μεγάκλειαν· ὧν δὴ θυγατέρων μέμνηται καὶ ἐπιγράμμα παλαιὸν ἐκεῖνο·

ἢ μάλα Πρωτομάχη τε καὶ Εὐμητις λιγύφρανοι

ἐκλαυσαν, πινυταὶ Πινδαρίου θυγατρεις,

Ἄργόθεν ἤμος ἴκοντο, κομιζοῦσ' ἐνδοθι κρωσσοῦ

25

λείψαν' ἀπὸ ξείνης ἀθρόα πυρκαϊῆς.

ἐν ᾧ δὴ ἐπιγράφεται οὐ δηλουμένου τοῦ πῶς ἐν Ἄργει θανὼν ὁ Πίνδαρος εἶτα εἰς τὴν πατρίδα ἐκεῖθεν ἐκομίσθη, ὅμως ἔστιν ὑπονοῆσαι, ὅτι ἀπελθὼν εἰς τινὰ Πελοποννήσιον ἀγῶνα καὶ θανὼν κατ' αὐτὸ τὸ Ἄργος ἀπεδόθη ἐκεῖθεν τῇ πατρίδι 30 νεκρός. τῷ δὲ ῥηθέντι υἱῷ Δαΐφραντῳ καὶ θαυμαστικὸν ἔσχατον γράψαι λέγεται ὁ πατήρ, ὅς φασὶ καὶ Σιμωνίδου ἦκουσι, νεώτερος μὲν ἐκείνου ὢν, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου. (26) εἰπεῖν δὲ τοῦτο καὶ ἄλλως κατὰ τοὺς παλαιούς, ἐπέβαλε Πίνδαρος τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου ἢ νεώτερος πρεσ- 35 βυτέρου. τῶν αὐτῶν γοῦν μέμνηται ἀμφοτέρωθεν πρῶτον. ἀλλὰ καὶ παρ' Ἰέρωνι τῷ Συρακουσίων τυράντη ἀμφω ἐγένοντο, ἀποδημήσαντες δηλαδὴ κατ' ἑτέραν καὶ αὐτοὶ σοφοὺς εἰς τὴν Σικελίαν. καὶ μὴν πρὸς τὸ ἱστορηθὲν τοῦτο διαφέρεσθαι δοκεῖ τὸ περιφερόμενον· λέγεται γὰρ ὅτι Πίν- 40 δαρος ἐρωτηθεὶς, διὰ τί Σιμωνίδης μὲν πρὸς τοὺς τυράντους ἀπεδήμησεν εἰς Σικελίαν, αὐτὸς δ' οὐκ ἐθέλει, ἔφη, διότι βούλομαι ἐμαυτῷ ζῆν, οὐκ ἄλλω. (27) ᾄδεται δὲ καὶ ὡς

18. Περσικὰ] hoc si sanum, totum illud ὅτε — ἤκμαζε transponi malim post Ἄβρωνος. sed Thomas quoque eadem eodem ordine habet. [20. δαΐφραντον B.] 23. cf. vit. II. extr. et Anthol. Pal. t. 3. p. XCIX. [24. Πινδαρίου θυγατρεις dedi ex emendatione Ungeri Theb. parad. 1. p. 128 (cf. Schneidewin. Ephem. Gott. 1843. p. 1788), qui et Πινδαρίας scribi posse monuit (et sic dedit Schneidewinus praef. ad. Pind. p. XCIV): πινδαρίου θυγατρεις hic et vit. II. libris Πίνδαρον καὶ θυγατρεις Schneiderus, priore versu si pro te et hic Πίνδαρε θυγατρεις Meinekius delect. post. anthol. p. 289, Πινδαρον ἐκλαυσαν θυγατρεις πινυταὶ cum Gorthardo Boeckhius atque alii.] 25. κομιζοῦσ' dualiter restituit Boeckhius, κομιζοῦσ' libri. [30. θῆ ἐκεῖθεν in ras. habet B.] τῇ add. Hermannus. [43. ᾄδεται] malim λέγεται.

εὐσεβῆς ἦν, τιμῶν Πᾶνα καὶ Ῥεῖαν καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ ὅτι
 45 κατὰ τὴν τοῦ Ξέρξου διάβασιν ἤκμαζε τὴν ἡλικίαν. διὰ δὲ
 τὸ θεοφιλῆς δόξαι καὶ τιμῆς πολλὴν περιουσίαν ἔσχευ ἐν
 Ἑλλήσιν. Ἀπόλλων γοῦν οὕτω φασὶν αὐτὸν ἐρίλει, ὡς καὶ
 μοῖδα λαμβάνειν ἐκ τῶν θυομένων ἐκείνῳ, καὶ τὸν ἱερέα δὲ
 βοᾶν ἐν ταῖς θυσίαις „Πίνδαρος ἐπὶ τὸ δεῖπνον τῷ θεῷ,“
 50 ἢ καὶ ἄλλως „Πίνδαρος ἔτω ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦ θεοῦ.“ κατὰ
 δ' ἄλλους ἐν Δελφοῖς κλαίειν ὁ νεωκόρος μέλλων τὸν νεὼν
 κηρύσσει κατ' ἡμέραν „Πίνδαρος ὁ μουσικοὺς παρίτω πρὸς
 τὸ δεῖπνον τῷ θεῷ.“ καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πυθίων ἑορτῇ
 ἐγεννήθη, ὡς δηλοῖ καὶ αὐτὸς εἰπὼν, πενταετηρὶς ἑορτῆ
 55 βουπομπός, ἐν ἣ πρώτος ἐβάσθη ἀγαπατὸς ἐν σπαρ-
 γάνοις, ὃ ἐστὶν ἐλέχθην, ὡς ἀπὸ τοῦ βάζω, ἢ καὶ ἄλλως
 εὐάσθην, εὐφημήθην, ὡς ἀπὸ τοῦ εὐάζω. λέγεται δὲ καὶ
 ὅτι ὁ Πᾶν μεταξὺ Κιθαιρῶνος καὶ Ἐλικῶνος ὤφθη ἄδων
 παιᾶνα Πινδάρου. διὸ καὶ αὐτὸς ἄσμα ἐποίησεν, ἐν ᾧ χάριν
 60 αὐτῷ τῆς τιμῆς ἀνθομολογεῖται, οὗ ἀρχή, ὦ Πᾶν, [Πᾶν,]
 Ἀρκαδίας μεδέων καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ. τῇ
 ἱστορίᾳ δὲ ταύτῃ μαρτυρεῖ καὶ ἐπίγραμμα παλαιὸν ἐκεῖνο·
 νεβρῶν ὀπόσον σάλπιγξ ὑπερίαχεν ἀνλῶν,
 τόσσον ὑπὲρ πάσας ἔκραγε σείτο χέλυσ.
 65 οὐδὲ μάλιστα ἀπαλοῖς περὶ χεῖλεσιν ἔσμὸς ἐκεῖνος
 ἔπλασε κηρόδετον, Πίνδαρε, σείτο μέλι.
 μάρτυς ὁ Μαινάλιος κερόεις θεὸς ὕμνον ἀείσας
 τὸν σέο καὶ νομίῳν λησάμενος δονάκων.
 λέγεται δὲ καὶ ὡς Δημήτηρ ὄναρ ποτ' αὐτῷ ἐπιφανεῖσαι
 70 ἐμέμψατο, εἰ μόνην θεῶν αὐτὴν οὐχ ὕμνησεν. ὁ δὲ καὶ εἰς
 αὐτὴν ἐποίησεν, ἀρξάμενος οὕτω, πότνια θεσμοφόρε, καὶ
 βωμὸν δ' ἀμφοῖν πρὸ τῆς οἰκίας ἰδρύσατο. Χαμαιλέων δὲ

55. rectius vit. II. εὐάσθην εἰ ὑπὸ σπαργάνοις, sed ἐνῆ esse potuisse
 pro ἐν asperiatius est Schneidewinus. cf. Boeckh. fragm. 305, Bergkii poet.
 lyr. gr. p. 272. fr. 170. [60. vid. Boeckh. Parthen. fr. 63, qui alterum Πᾶν
 deleuit ex Schol. Pyth. 3, 77. cf. Bergkii fr. 62. [63. Antipatri sub nomine
 exstat in Anthol. Planud. 2. p. 718 Jac. [65. ἀπαλοῖς Brunekiius, ἀπαλὸς libel.]
 περὶ — ἐκεῖνος] ἐουθὸς περὶ χεῖλεσιν ἔσμὸς Planudae. [69. Δημήτηρ] Preser-
 ptamam appellat Paus. 9. 23, 2. [71. πότνια] hymn. fr. 12. cf. vit. II. [72. Χαμαιλέων] cf. Athen. 13. p. 573 C.

φασι καὶ Ἰστρὸς ἱστοροῦσιν, ὡς περὶ Ἐλικῶνα θηρῶντος
 αὐτοῦ καὶ καμάτῳ κατενεχθέντος εἰς ὕπνον μέλισσα τῷ
 στόματι προσκαθίσασα κηρία ἐνέδεται· οἱ δ' ὄναρ φασὶν 75
 ἰδεῖν αὐτόν, ὡς μέλιτος καὶ κηροῦ πλήρης αὐτῷ γεγόνοι τὸ
 στόμα. καὶ οὕτως οἰωνισάμενος ἔπειτα εἰς ποιητικὴν ἐτρόπη,
 καθηγησαμένων αὐτῷ τοῦ μαθεῖν ἢ τοῦ Λάσου, ὡς εἴρηται,
 ἢ τοῦ Ἀθηναίου Ἀγαθοκλέους ἢ Ἀπολλοδώρου, ὃν φασι καὶ
 προϊστάμενον κυκλίων χορῶν καὶ ἀποδημοῦντα πιστεῦσαι 80
 τὴν διδασκαλίαν Πινδάρῳ παιδὶ ὄντι, τὸν δ' εὖ τὸ πιστευθὲν
 διακοσμήσαντα περιβοηθῆναι. τινὲς δέ γε, ὡς κατωτέρω
 ῥηθήσεται, τὸ σημεῖον τῆς μελίσης παιδὶ νεωτάτῳ ἔτι ὄντι
 Πινδάρῳ ἐπιγενέσθαι ἱστοροῦσιν. ὅτι δ' ἐν παλαιῷ ἐπι-
 γράμματι κεῖται γοργῶς μνῆμα τοῦ μελισσιίου τοῦδε κηρίου, 85
 δεδήλωται ἀνωτέρω. (28) ἐχθρὰ δέ φασι φρονούντων ἀλλή-
 λοις Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων, ἐπεὶ ἔγραψέ που, ὃ τὰ
 λιπαραὶ καὶ μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι, κατὰ δέ τινας ἐπεὶ
 ἔρισμα Ἑλλάδος ἔφη τὰς Ἀθῆνας, ἐζημίωσαν αὐτόν
 Θηβαῖοι, α δραχμαῖς, ἃς ἐξέτισαν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι ὡς 90
 φιλαττικοῦ. λέγεται δέ καὶ ὡς Λάκωνες ἐμπρήσαντές ποτε
 Θήβας κατὰ μάχην, ἧς ἤρχε Πανσανίας ὁ σφῶν βασιλεὺς,
 ἀπέσχοντο μόνης τῆς οἰκίας τοῦ ποιητοῦ ἰδόντες ἐπιγεγραμ-
 μένον τὸ „Πινδάρου τοῦ μουσοποιου τὴν στέγην μὴ καίετε.“
 τοῦτο δέ φασι καὶ Ἀλέξανδρος μετὰ ταῦτα πεποίηκε· καὶ 95
 αὐτὸς γὰρ ἐμπρήσας Θήβας ἐφύλαξε τὴν οἰκίαν, ἢ καὶ εἰς
 πρυτανεῖον ὕστερον ἀπετελέσθη. (29) φέρεται δέ λόγος καὶ
 θεωροῦς ποτε ἀπίοντας εἰς Ἄμμωνος αἰτήσαι Πινδάρῳ οἷα
 φίλῳ τὸ ἐν ἀνθρώποις ἄριστον, καὶ θανεῖν αὐτόν ἐν ἐκείνῳ
 τῷ ἐνιαυτῷ. τοῦτο δέ πάντως καὶ θανάτου ἐστὶ σέμνωμα 100
 ὡς κολούοντος τὴν ἐν κακοῖς μακροτέραν βιοτήν· δ δὴ καὶ
 ἐπὶ τῶν κτισάντων τὸν Πυθοῖ ναὸν ἱστόρηται, οἱ τὸ ἔργον

73. Ἰστρὸς] addē fragmentis Latini apud Siebelm et Moellorum. [θηρῶντος]
 θηριῶντος Ungarus l. l. p. 190. de re cf. Paus. 9. 23, 2. [81. πιστεῦσθαι v.]
 87. αἰ τε λιπαραὶ καὶ ἰσοτέραναι καὶ αἰδοίμοι, Ἑλλάδος ἔρισμα,
 κλιναὶ Ἀθῆναι. sed ε' ται coll. Arist. Eq. v. 1334 (notat Schneidewinus, qui et
 μεγαλοπόλιες Ἀθῆναι monet Eustathium admiscuisse ex Puth. 2. init. cf.
 Bergkii fr. 47, et de re Isocr. d. permut. 8. 166. Aesch. Epist. 4. Paus. 1. 8, 4. [97.
 φέρεται] cf. Plat. consol. p. 108 sq.

συντελειώτερος θαύματος ἄξιον ὃν καὶ ἀγαθὸν μέγα ἑαυτοῖς
 θρόνον αἰτησάμενοι, εἴτε ἐώθειν οὐκέτ' ἦσαν ὡς θανάτω
 105 ἀπειληλυθότες. καὶ Κλέοβις δὲ καὶ Βίτων ὁμοία τῆς ὑπὲρ
 ἀγαθοῦ εὐχῆς ἀπώναντο, ἦνίκα ἐκεῖνοι τὴν μητέρα ἐπὶ
 ἀμάξης ἐλεύσαντες διὰ μίσσης ἀγορᾶς ἐς νενομισμένην δημο-
 τελεῆ θυσίαν (οἱ γὰρ ἱεροὶ βόες οὐ παρῆσαν) ἔτυχον μὲν εὐχῆς
 μητρόθεν ὡς ἐπὶ κρείττοσιν, αὐτοὶ δὲ προουκαλέσαντο θάνα-
 110 τον, ὃς αὐτίκα ἐκεῖνων ἐλάβετο. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὕτω παρ-
 ερρίφθω οὐδ' αὐτὰ εἰς κενόν.

(30) Τοῦ δὲ κατὰ Πίνδαρον γένους οὕτω παζολογικῶς
 προειρηγεμένου φέρεται εἰς αὐτὸν καὶ δι' ἐπῶν παλαιῶν
 ταῦτα, οἷς ἐμψέρονται καὶ τινα ἐπέκεινα τῶν προειρημένων.

15 Πίνδαρον ὑπαγόρην Καδμηίδος οὐδεὶ Θήβης
 Κλειδίῃ ἐνηθάισα μενεπτολέμῳ Δαϊφάντῳ
 γείνατο, ναιετάουσα Κυνὸς κεφαλῆς παρὰ χῶρον,
 οὐκ οἶον, ἅμα τῷ καὶ Ἐρίτιμον εἰδότα Θήρης,
 εἰδότα πυγμαχίης τε παλαισμοσύνης τ' ἀλγαιῆς.
 20 τὸν μὲν ὅτε πνώσσοντα ποτὶ χθόνα κάτθετο μήτηρ
 εἰσέτι παιδῶν ἔοντα, μέλισσά τις ὡς ἐπὶ σίμβλῳ
 χεῖλαισι νηπιάχοισι τεθαιβώσσουσα ποτάτο.
 τῷ δὲ λιγυρθόγγων ἐπέων μελέων θ' ὑποϊθήμων
 ἐκλετο δια Κόρινθα, θεμελίαι δ' ὄπασσε μύθων
 25 τὸ πρῶτον· μετὰ τὴν δ' Ἀγαθοκλῆος ἔμπορον αὐδῆς,
 ὃς ῥά τε οἱ κατέδειξεν ὄδον καὶ μέτρον ἀοιδῆς.
 εὔτε δ' Ἀλεξάνδροιο Φιλιππιάδαο μενοειῆ

113—145. habent etiam libri R^{ms} GM. | Πίνδαρον Heynius, et sic B et
 cod. Matrh. 112. ap. Irtart. p. 446, πίνδαρος cett. | ὑπαγόρην R^{ms} GM. |
 16. Κλειδίῃ Heynius, sed cf. v. 14 atque alia nomina, voluit Κλειδίως, Κλει-
 δημος, Κλεισθένης. | δαϊφάντῳ R^{ms} GM. | 17. κεφαλῆ R^{ms} GM. | παρὰ BG,
 περί cett. | 18. οἶον B, οἶον δ' M, οἶον γ' cett. | ἐρίτιμον B, ἐρίτιμον cett.: ἅμα
 τῷ Ἐρίτιμόν τ' Heynius, ἅμα τῷ καὶ Ἐρωτίον (sc. Ἐρωτίων est apud Suidam)
 Boeckhiius, non nescius Ἐρωτίων' pascere analogiam, ἅμα τῷ γε καὶ Ἐρίτιμον
 Hermannus, ἅμα τῷ καὶ Ἐρίτιμον Schneidewianus, malim ἅμα τῷ καὶ Ἐρωτίον
 (cf. C. J. Gr. no. 405). | Θήρης — ἀλγαιῆς] θήρην εἰδότα πυγμαχίην τε
 παλαισμοσύνην τ' ἀλγαιῆν libri, praeterquam quod Θήρης est πυγμαχίῳ G et
 in B genitives eadem manus superscripsit. | 21. ἢ δ' Ite Boeckhié libri quat-
 tuor (?). | παιδῶν ὄντα R^{ms} GM. | 25. τὸ πρῶτον Boeckhiius. | 26. ὃς ῥά τε οἱ
 Hermannus, ὃς ῥά οἱ B, ὄντα ῥά οἱ cett. | κατέδειξεν libri. | 27. μενοειῆ R^{ms}
 M, μενοειῆς cett.

Καδμείων ἀφίκοιτο Μακηδόνες ἄστρα Πέρσαι,
 Πινδαρέων μεγάρων οὐχ ἤψατο θεσπιδαῖς πῦρ.
 ἀλλὰ τὸ μὲν μετόπισθεν. ἔτι ζῶντι δ' εἰοιδῶ 130
 Φοῖβος ἀναξ ἐκέλευσε πολυχρύσου παρὰ Πυθούσ
 ἦαι καὶ μέθυ λαρὸν αἰεὶ Θήβησινδε κομίζειν.
 καὶ μέλος, ὡς ἐνέπουσιν, ἐν οὔρεσιν ἠΰμαρος Πάν
 Πινδάρου αἰὲν ἄειδα καὶ οὐκ ἐμέγηρεν ἀείδων.
 ἦμος δ' ἐν Μαραθῶνι καὶ ἐν Σαλαμῖνι παρέστιν 35
 αἰναρέται Πέρσαι μετὰ Δάτιδος ἀγριοφώνου,
 τῆμος ἔτι ζώεσκεν, ὅτ' Αἰσχύλος ἦν ἐν Ἀθήναις.
 τῷ Τιμοκρίτῃ παρελέξατο, δια γυναικῶν,
 ἣ τέκεν Εὐμητιν μεγαλήτορα καὶ Δαίφραντον,
 Πρωτομάχην δ' ἐπὶ τοῖσιν. ἐμαλπε δὲ κῦδος ἀγώνων 40
 τῶν πισύρων, μακάρων παιήονας, ἐν δὲ τε θρήνους,
 καὶ μέλος ὀρχηθμοῖο, θεῶν τ' ἐρικυδέας ὕμνους,
 ἠδὲ μελιφθόγγων μελεδήματα παρθενικῶν.
 τοῖος ἐὼν καὶ τόσσα παθῶν καὶ τόσσα τελέσσας
 κάτθανεν, ὀγδώκοντα τελειομένων ἐνιαυτῶν. 45

(31) Οὕτω δὲ καὶ τούτων ἡσμένων εἰς τὸ τοῦ ποιητοῦ γένος
 οὐκ ἀγλαφύρως, οἱ καλαιοὶ ἔξω τῶν ἐν τῇ Πινδαρικῇ βίβλῳ
 κειμένων γνωμικῶν ἀποφθεγμάτων προσιστοροῦσι καὶ τάδε.
 Πίνδαρος ἐρωτηθεὶς, τί πρόιονος ὀξύτερον, εἶπε „διάβολή.“
 Δελφόσε δ' ἐρωτηθεὶς, τί πάρεστι θύσων, „παιῶνα“ εἶπε, 50
 μονοουχὶ λέγων ἐκ τῶν ἄλλογίμων ἀνδρῶν θυσίαν εἶναι
 λόγους τῷ κρείττονι. πρὸς ὃ συλλαλεῖ καὶ ὁ γράψας ὡς
 ἄκαπνα θύουσιν αἰοδοί. πρὸς δὲ τὸν ἐρωτήσαντα, διὰ τί
 οὐ τῷ εὖ πράττοντι τὴν θυγατέρα δίδωσιν, οὐ μόνον εὖ
 πράττοντος ἔφη δεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ πράξαντος. τῷ δὲ πυθο- 55

130. δ' om. R¹G. | 32. μέθυ BR¹M (qui pro ἦαι ex glossemate σιτία),
 μέλι cett. cf. Apoll. Rhod. 1, 659. | 33. ἐνέπουσιν Boeckhii libri quattuor. |
 38. τῷ Boeckhii, τῷ δὲ B, τῷδε aut τῷ δὲ cett. | 41. παιήονας R¹d, M in ras. |
 ἐν δὲ τε θρήνους Schneidewinius, ἐν δ' ἐλεγίους Tafellius, ἀναδεδεγμένους B,
 ἐνδε..... M, ἐνδεδεγμένους cett. | 42. ὀρχηθμοῖο R¹dGM. | 44. παθῶν B,
 παρῶν cett., πορῶν Heynius. | 48. apophthegmata eadem separatim scripta
 habet R¹, nisi quod 50. post παιῶνα omissis reliquis usque ad αἰοδοί ponit id
 quod erat supra v. 41. ἐρωτηθεὶς — ἄλλῳ. | 55. πράξαντος B, πράξαντος εὖ
 Tafellius, πράξαντος εὖ R¹.

μένω, διὰ τί μέλη γράφων ἄδειν οὐκ ἐπίσταται, „καὶ γὰρ οἱ
 ναυπηγοὶ“ ἔφη „πηδάλια ποιοῦντες κυβερναῖν οὐκ οἶδασιν.“
 τοῦτο δὲ πως παρέοικε πρὸς τὸ ἐρωτηθῆναι μὲν τινα σοφι-
 στήν, διὰ τί δημηγορεῖν ἄλλους πρὸς ὄχλον διδάσκων αὐτὸς
 160 οὐ δύναται οὕτω ποιῆν, ἐκείνον δ' εὐστόχως εἰπεῖν ὡς „καὶ
 ἡ ἀκόνη ὀξύνουσα εἰς τομὴν τὰ αἰδήρια ὁμως αὐτῇ τέμνειν
 οὐ δύναται.“ (32) ὅτι δ' οὐ δεξιὸς ἦν αὐτὸς ἄδειν ὁ Πίνδα-
 ρος, ἀλλ' ὑποβολία οἷον εἶχεν ἕτερον τοῦ τοιοῦτου ἔργου,
 δηλώσει ἐν οἷς μνησεται τις Διναίου χοροστάτου· ὃν καὶ
 65 δοκαῖ φιλεῖν οἷα ἐπικοσμοῦντα οικεῖα τέχνη τοὺς Πινδαρικὰς
 ᾠδὰς ὡς κορυφαῖον χοροῦ ἄριστον. (33) εἰ δὲ κατὰ τοὺς
 παλαιοὺς Πίνδαρος ἔφη, τοὺς φιλοσοφοῦντας ἀτελῆ σοφίας
 δρέπειν καρπὸν, ἀλλὰ τοῦτό γ' εἰς ψόγον ἂν ἐμπίσται, ὁποῖος
 καὶ τῷ κωμικῷ προστέτριπται, ὃς πού τοὺς φιλοσόφους διὰ
 70 τὸ ἀπράγμονας εἶναι σκώπτει ὡς ἄργους. (34) ποιήματα δὲ
 πολλὰ γράψαι Πίνδαρος λέγεται, ὧν καὶ φέρονται οὐκ ὀλίγα,
 οὐ μὴν τὰ πάντα ὑπεμνηματισμένα. εἰσὶ δὲ παιᾶνες, δεδύ-
 ραμβοὶ, προσόδια, παρθένια, τὰ καὶ αὐτὰ μνημονευθέντα
 πρὸ βραχέων, ὑπορχήματα, ἐγκώμια, θρηνοὶ καὶ ἐπινίκιοι
 75 κατὰ τὴν ἱστορίαν ὡσεὶ ἰδ, οὓς καὶ ἐπινίκους τετρασυλλάβους
 φασίν, οἱ καὶ περιάγονται μάλιστα διὰ τὸ ἀνθρωπικώτεροι
 εἶναι καὶ ὀλιγόμυθοι καὶ μηδὲ πάνυ ἔχειν ἀσαφῶς κατὰ γε
 τὰ ἄλλα. εἰ δὲ καὶ ὕμνοι λέγονται οἱ αὐτοί, ἀλλ' αὐτὸ πα-
 ραχρήσεως εἶδος ἐστὶ, καθ' ἣν καὶ τὸ ὑμνεῖσθαι ἀντιφρα-
 80 στικῶς πού ἐπὶ ψόγου ἐτέθη, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ
 ὑμνεῖθ' ὑπ' ἀστῶν φροιμίαις πολυρρόδοις.

β. Βίος Πινδάρου.

Πίνδαρος ὁ ποιητὴς Θηβαῖος ἦν ἐκ Κυνοκεφάλων (κώμη
 δ' ἐστὶ Θηβαϊκῆ), υἱὸς Δαιφάντων, κατὰ δ' ἐπίου Παιώνδα.

157. ποιοῦντες] κατασκευάζοντες R^a. [58. σοφιστήν] cf. Isocratis vit. II. p. 338 E. [67. τοὺς — καρπὸν] frgm. inc. 228. breviter tanquam sextum orphē-
 thegma refert R^a sic: τοὺς φυσιολογοῦντας ἔφη ἀτελῆ σοφίας δρέπειν καρπὸν.
 cf. Steh. Moril. 50, 4. Plat. Rep. 5. p. 437 B. [69. τῷ κωμικῷ] Arist. Nub.
 v. 324. [81. Aesch. Sept. v. 7, ubi ὕμνοισθ'.

B. 1. κυνοκεφάλων R^a, Κυνοσκεφαλῶν Boeckhian.

ἔνιοι δὲ Σκοπελίνου αὐτὸν γενεαλογοῦσι, τινὲς δὲ τὸν Σκοπελίον πατρῶν αὐτοῦ γενέσθαι καὶ αὐλητὴν ὄντα τὴν τέχνην διδάξαι αὐτόν.*** ὑπὸ πολλοῦ καμάτου εἰς ὕπνον ὅ κατεπαχθῆναι, κοιμωμένου δ' αὐτοῦ μέλισσαν τῷ στόματι προσκαθίσασαν κηρὶα ποιῆσαι. οἱ δὲ φασιν ὅτι ὄναρ εἶδεν ὡς μέλιτος καὶ κηροῦ πλήρες εἶναι αὐτοῦ τὸ στόμα· καὶ ἐπὶ ποιητικὴν ἐτρέαπη. διδάσκαλον δ' αὐτοῦ Ἀθήνησιν οἱ μὲν Ἀγαθοκλέα, οἱ δ' Ἀπολλόδωρον λέγουσιν, ὃν καὶ προϊστά- 10 μνον κυκλίων χορῶν ἀποδημοῦντα πιστεῦσαι τὴν διδασκαλίαν τῷ Πινδάρῳ παιδὶ ὄντι, τὸν δ' εὖ διακοσμήσαντα διαβόητον γενέσθαι. ἔκρισμα δὲ τῆς Ἑλλάδος εἰπὼν Ἀθήνας ἐξημιώθη ὑπὸ Θεβαίων, αἰ δραχμαῖς, ὡς ἐξέτισαν ὑπὲρ αὐτοῦ Ἀθηναῖοι. ἦν δ' οὐ μόνον εὐφρῆς ποιητής, ἀλλὰ καὶ ἄνθρωπος θεοφι- 15 λής. ὁ γοῦν Πάν ὁ θεὸς ὤφθη μεταξὺ τοῦ Κιθαιρώου καὶ τοῦ Ἐλικῶου ἄδων παιᾶνα Πινδάρου· διὸ καὶ ἄσμα ἐποίησεν εἰς τὸν θεόν, ἐν ᾧ χάριν ὁμολογεῖ τῆς τιμῆς αὐτῷ, οὐ ἢ ἀρχή, Πάν, Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων καὶ σεμνῶν ἀδύτων φύλαξ. ἀλλὰ καὶ ἡ Δημήτηρ ὄναρ ἐπιστάσα αὐτῷ 20 ἐμέμψατο, ὅτι μόνην τῶν θεῶν οὐχ ὕμνησεν· ὁ δ' εἰς αὐτὴν ἐποίησε ποίημα, οὐ ἢ ἀρχή, πότνια θεσμοφόρε χρυσανίου. ἀλλὰ καὶ βωμὸν ἀμφοτέρων τῶν θεῶν πρὸ τῆς οἰκίας τῆς ἰδίας ἰδρύσατο. Πausανίου δὲ τοῦ Λακεδαιμονίου βασιλέως ἐμπιπρῶντος τὰς Θήβας ἐπέγραψέ τις τῇ οἰκίᾳ „Πιν- 25 δάρου τοῦ μουσοποιοῦ τῆς στέγης μὴ καίεται,“ καὶ οὕτω μόνη ἀπόρθητος ἔμεινεν· καὶ ἔστι τὸ νῦν ἐν Θήβαις πρυτανεῖον. ἀλλὰ καὶ ἐν Δελφοῖς ὁ προφήτης μέλλων κλείειν τὸν νεὼν κηρύσσει καθ' ἡμέραν „Πίνδαρος ὁ μουσοποιὸς παρίτω πρὸς τὸ δεῖπνον τῷ θεῷ.“ καὶ γὰρ ἐν τῇ τῶν Πιν- 30 δίων ἑορτῇ ἐγεννήθη, ὡς αὐτὸς φησι, πενταετηρὶς ἑορτὰ

4. πάτρων R^a, πατρῶων Schneiderus. | 5. ante ὑπὸ apparet nonnulla exclamatio, velut συνέβη δὲ ποτε αὐτόν aut λέγουσι δὲ ποτε θηροῦντα αὐτόν. cf. vit. I. v. 73. | 6. [ἔναι] malim εἶη. | 7. διδασκάλου R^a. | 8. ἀποδημοῦντα dedl ex vit. I. v. 80, ἀπεδραμοῦντα v. | 9. χιλίας δραχμαῖς, ut et vit. I. v. 80, Boeckhins, χιλίας δραχμαῖς R^a. | 10. ἢ om. Schneiderus. | 11. Πάν — φύλαξ] vid. I. v. 80. | 12. χρυσανίου Boeckhins hymn. fragm. 12 (cf. Paus. 9. 23, 2 et Bergkii fr. 12), χρυσάννιον v. | 13. νεὼν R^a. | 14. πενταετηρὶς — σπαργάνοις] vid. I. v. 54. | 15. ἑορτᾶς R^a.

βουπομπός, ἐν ᾧ πρῶτος εὐνάσθη ἀγαπατός ὑπὸ
 σκαργάνοις. λέγεται δὲ θεωροῖς ἀπιούσιν εἰς Ἀμμωνος
 αἰτῆσαι Πινδάρῳ τὸ ἐν ἀνθρώποις ἄριστον καὶ ἀποθανεῖν
 35 ἐν ἐκείνῳ τῷ ἐνιαυτῷ. ἐπέβαλε δὲ τοῖς χρόνοις Σιμωνίδου
 ἢ νεώτερος πρεσβυτέρου. τῶν γούν αὐτῶν μέμνηται ἀμφό-
 τεροι πράξεων· καὶ γὰρ Σιμωνίδης τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυ-
 μαχίαν γέγραφε, καὶ Πίνδαρος μέμνηται τῆς Ξέρξου βασι-
 λείας. ἀλλὰ καὶ ἀμφότεροι παρ' Ἴβρωνι τῷ Συρακουσίων
 40 τυράννῳ γεγένηται. γήμας δὲ Μεγάκλειαν τὴν Λυσιθέου
 καὶ Καλλίνης ἔσχευ νιόν Δαίφραντον, ᾧ καὶ δαφνηφορικὸν
 ἄσμα ἔγραψε, καὶ θυγατέρας δύο, Πρωτομάχην καὶ Εὐμητιν.
 γέγραφε δὲ βιβλία ιζ', ὕμνους, παιᾶνας, διθυράμβων β',
 προσοδίων β'. φέρεται δὲ καὶ παρθενίων β', καὶ γ', ὃ ἐπι-
 45 γράφεται κεχωρισμένων παρθενίων· ὑπορχημάτων β', ἐγκώ-
 μια, θρήνους, ἐπιπύκων δ'. φέρεται δ' ἐπίγραμμα ἐπὶ τῇ
 τελευτῇ αὐτοῦ τόδε·

ἦ μάλα Πρωτομάχη τε καὶ Εὐμητις λιγύφωνοι
 ἔκλαυσαν, πινυταὶ Πινδαρίου θυγατρεις,
 50 Ἄργόθεν ἦμος ἴκοντο κομιζοῦσ' ἐνδοθεὶ κρωασσοῦ
 λείψαν' ἀπὸ ξείνης ἀθρόα πυρκαϊῆς.

γ. Πινδάρου γένος διορθωθὲν παρὰ τοῦ σοφωτάτου
 κυροῦ Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου.

Πίνδαρος τὸ μὲν γένος Θηβαῖος, νιὸς Δαίφραντου κατὰ
 τοὺς ἀληθεσιτέρους, οἱ δὲ Σκοπελίτου φασίν, οἱ δὲ λέγουσι
 τὸν αὐτὸν Δαίφραντον καὶ Σκοπελίτον, οἱ δὲ Παγώνδα καὶ

33. θεωροῖς ἀπιούσιν] immo θεωροῦς ἀπιόντας (cf. I. v. 98), nisi verbum
 excidit. [34. πινδάρῳ R^o, Πίνδαρος Boeckhius. [36. πρεσβυτέρου, ut
 vit. I. v. 35, Schneiderus, πρεσβυτέρῳ v, quod ferri posset, si Σιμωνίδη
 scriberetur. [38. μέμνηται R^o. [Ξέρξου res postulat, Κάδμου v, Δαρίου
 Schneiderus, Καμβύσου Boeckhius fr. 195. cf. Bergkil 248. [39. Συρακουσίων
 Schneiderus. [41. δαίφραντον R^o. [43. καιθυράμβων R^o. [44. φέρεται — γ']
 παρθενίων β', φέρεται δὲ καὶ γ' Boeckhius prosem. fragm. Pind. p. 555, sed cf.
 Schneidewinus ad Eust. p. 25, l. [ἐπιγράφει R^o. [48. λιγύφωνοι R^o. [49. vid.
 ad I. v. 24. [50. κομιζοῦσ' R^o.

B. Inscr. διορθώθη δὲ παρὰ τοῦ σοφωτάτου μαγίστρου R^oM. [2. τοῖς]
 τοῦ A. [3. παγωνίδα R^oM, Παγωνίδα v: οἱ δὲ τὸν αὐτὸν παγωμίδα A.

Μυρτούς, ἀπὸ κόμης Κυνοσκεφαλῶν. ἡ δὲ Μυρτὸ ἐγκμήθη
 Σκοπελίῳ τῷ ἀύλητῇ, ὃς τὴν ἀύλητικὴν διδασκων τὸν Πίν- 5
 δαρον, ἐπεὶ εἶδε μαίζονος ἔξεως ὄντα, παρέδωκε Λάσῳ τῷ
 Ἐρμονεῖ μελοποιῷ, παρ' ᾧ τὴν λυρικὴν ἐπαιδεύθη. γέγονε
 δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Διοχύλου καὶ συγγεγένηται αὐτῷ, καὶ
 τέθνηκεν ὅτε καὶ τὰ Περσικὰ ἤκμαζεν. ἔσχε δὲ θυγατέρας
 δύο, Εὐμητιν καὶ Πρωτομάχην. κατήκει δὲ τὰς Θήβας 10
 πλησίον τοῦ ἱεροῦ τῆς μητρὸς τῶν Θεῶν Ῥέας τὴν οἰκίαν
 ἔχων. ἐτίμα δὲ τὴν Θεὸν σφόδρα, ὢν εὐσεβέστατος, καὶ τὸν
 Πᾶνα καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, εἰς ὃν καὶ κλειῖστα γέγραφεν.
 νεώτερος δ' ἦν Σιμωνίδου, πρεσβύτερος δὲ Βακχυλίδου.
 κατὰ δὲ τὴν Ἑρξου κατάβασιν ἤκμαζε τὴν ἡλικίαν. ἐτιμήθη 15
 δὲ σφόδρα ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀπόλ-
 λωνος οὕτω φιλεῖσθαι, ὡς καὶ μερίδα τῶν προσφερομένων
 τῷ Θεῷ λαμβάνειν καὶ τὸν ἱερεῖα βῶαν ἐν ταῖς θυσίαις Πίν-
 δαρον ἐπὶ τὸ δεῖπνον τοῦ Θεοῦ. λόγος καὶ τὸν Πᾶνα ὀρχή-
 σασθαι ποτὲ τὸν αὐτοῦ παιᾶνα καὶ χαίρειν ᾄδοντα τοῦτον 20
 αἰεὶ ἐν ταῖς ὄρεσιν. φασὶ δὲ καὶ ὅτι ποτὲ Λακεδαιμόνιοι
 Βοιωτοὺς ἐμπρήσαντες καὶ Θήβας ἀπέσχοντο μόνης τῆς οἰκίας
 αὐτοῦ, Θεασάμενοι ἐπιγεγραμμένον τότε τὸν στίχον· „Πίν-
 δάρου τοῦ μουσοποιῦ τὰν στέγαν μὴ καίετε.“ ὅπερ καὶ
 Ἀλέξανδρον μετὰ ταῦτά φασι πεποιηκέναι· καὶ γὰρ οὗτος 25
 ἐμπρήσας τὰς Θήβας μόνης τῆς ἐκείνου οἰκίας ἐφείσατο.
 ἐχθρῶς δὲ διακειμένων τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς Θηβαίους,
 ἐπεὶ εἶπεν ἐν τοῖς ποιήμασιν „ὦ ταλαίπωροι Θῆβαι“ καὶ
 „μεγαλόπολις Ἀθᾶναι,“ ἐξημίωσαν αὐτὸν χρήμασιν οἱ Θη-
 βαῖοι, ἅπερ ὑπὲρ ἐκείνου ἔτισαν Ἀθηναῖοι. γέγραπται δ' 30

4. κόμης A. | κυνοσκεφαλῆς καλουμένης B³ M, κυνὸς κεφαλῆς καλουμένης
 A. | ἐγκμήθη G. | 5. ἀύλητικὴν A. | 6. παραδέδωκε A. | 8. καὶ τέθνηκεν
 desiderat voluit Boeckhiius, καὶ vid. I. v. 18. | 10. Εὐμητιν εστρεπλῖ, Πολύμητιν v1
 πολυμήτην καὶ πρωτομάχην A. | 11. τῶν Θεῶν τῆς μητρὸς A. | 15. τὴν οἰκίαν
 A. | κατάβασιν] διαβάσιν vit. I. v. 45. | ἤκμασε τῇ ἡλικίᾳ A. | 17. ὡς οἰκίαν
 A. | 20. τοῦτον — ὄρεσιν] περὶ τοῦ πύλου H³ G. | 23. καὶ ποτὲ Θεασάμενοι
 vid. A. | 24. καὶ καὶ τὸν A. | 25. γάρ] γὰρ καὶ A. | 27. ἐχθρῶς M. | 28. τοῖς
 αὐτοῦ ποιήμασιν μεγαλόπολις B⁴; ἄλλως αἰσχίνης ἐν ἐπιστολῇ Ἐπὶ φωνῇ σοι
 (cf. Aesch. Ep. 4) pag. G: ὦ ταλαίπωρος Θῆβαι κωφ. Boeckhio fr. 210. | 29. με-
 γαλόπολις Ἀθᾶναι] vid. I. v. 88: ἀθῆναι A. | 30. ἔτισαν] ἔδωκεν A.

αὐτῶ εἰς βιβλία, ὧν δ' ἡ λεγομένη περίοδος, Ὀλυμπιονίκαι, Πυθιονίκαι, Νεμεονίκαι, Ἰσθμιονίκαι. ἔστι δὲ τὰ Ὀλύμπια ἀγῶν εἰς τὸν Δία, τὰ Πύθια ἀγῶν εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, τὰ Νέμεια ἀγῶν καὶ αὐτὸς εἰς τὸν Δία, τὰ δ' Ἰσθμια 35 ἀγῶν εἰς τὸν Ποσειδῶνα. τὰ δ' ἑκαθλα τούτων ἐλαία, δάφνη, σέλινον ξηρὸν τε καὶ χλωρὸν. ἀλλὰ περὶ μέντοι τῶν ἄλλων οὐ χρεῖα νῦν ἐστὶ λέγειν, καὶ τὰ ἐπιβάλλοντα τούτοις ὑστερον ἐροῦμεν· νῦν δὲ περὶ τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμπίων λεκτέον. τινὲς μὲν οὖν ταῦτα εἰς τὰ περὶ Οἰνομάου καὶ 40 Πέλοπος ἀναφέρουσι, ἄλλοι δὲ φασὶν ὡς οὕτως αἰσχρὰν οὔσαν τὴν θέσιν οὐκ ἂν διεφύλαξαν, ἄλλοι δ' Ἡρακλεῖ ἀνατιθέασιν, ὃ καὶ Πίνδαρος λέγει ἐνδοξότερον κοσμῶν τὸν ἀγῶνα. ἐπεὶ γὰρ τὴν Ἀυγείου κόπρον ἐκάθηρε καὶ τῶν ἐπηγγελμένων οὐκ ἔτυχε, συναγαγὼν πολὺν στρατὸν τὸν τε 45 Ἀυγείαν φρονεῦει καὶ τὴν Ἥλιον παρεστήσατο, καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγὼν ἀγῶνα τίθησι τοῖς μετ' αὐτοῦ πολεμήσασιν, ὅθεν καὶ τὸ ἔθος διέμεινεν. ἀλλ' οὐδ' αὕτη ἔμεινεν ἂν ἡ θέσις, ἐπεὶ τῆς συμβάσεως αὐτοῖς δυσχερείας ὑπόμνησις ἦν· ἀλλ' Ἰφίτος τις καὶ Εὐρύλοχος τοὺς Κιρραίους κατα- 50 πολεμήσαντες (οὔτοι δ' ἦσαν οἱ τὴν παράλιον τῆς Φωκίδος λησταὶ κατέχοντες) καὶ πολλὰ λάφυρα συναγαγόντες, ὃ μὲν Ἰφίτος τὰ Ὀλύμπια συνεστήσατο, ὃ δ' Εὐρύλοχος τὰ Πύθια,

31. ὀλυμπιονίκαις, πυθιονίκαις, νεμεονίκαις, ἰσθμιονίκαις G, τάδε, τὰ ὀλύμπια φημι, τὰ πύθια, τὰ νέμεια καὶ τὰ ἰσθμια M: ἰσθμιονίκαις, νεμεονίκαις R^{ca}. || 32. ἔστι — χλωρὸν om. A, qui mox habet titulum: περὶ θέσεως τῶν ὀλυμπίων. || 36. μέντοι R^{ca} MA, μὲν cett. || 37. τῶν] τῆς τῶν (?) A. || οὐ — λέγειν om. R^{ca} G. || καὶ — ἐροῦμεν add. R^{ca} G. || 38. ὀλυμπιονίκων R^{ca} G. || 39. τινὲς — συνέβη excerpta sunt ex Eustathio c. 35. || οὖν ταῦτα add. G et partim R^{ca}, ταῦτα solum A, qui et om. περὶ et χρόνον add. post ἀναφέρουσι. || 40. ἄλλοι δὲ — Ἡρακλεῖ R^{ca} G, ἕτεροι δὲ Ἡρακλεῖ cett. || 42. Πίνδαρος] Ol. 11, 25. || ἐνδοξότερον Eustathius et R^{ca} M, ἐνδοξότεροις ex cett. Boeckhiius. || κοσμῶν Eustathius et R^{ca} G, ποιῶν cett. || 45. παρεστήσατο] παρίσταται Eustathius, παραστησάμενος, ad quod enecere ait R^{ca} G, Boeckhiius. || 47. διέμεινεν Eustathius, διαμῆναι v. || ἀλλ' — ἦν om. A. || 48. ἐπεὶ Eustathius, ἐπὶ v. || αὐτοῖς] sic vel αὐτῇ corrigitur, αὐτοῖς Boeckhiius, αὐτῆς librl. || 49. ἦν ὑπόμνησις Eustathius, ὑπόμνησις δὲ ἦν post colon v. || ἄλλοι δὲ φασὶν ὡς Ἰφίτος τοὺς κερήραίους A. || καταπολεμήσαντες Eustathius, πολεμήσαντες v. || 50. παράλιον Eustathius et R^{ca} M, παράλιον A, πάραλον ex cett. Boeckhiius. || τῆς] τῶν A. || 52. τὰ Πύθια δὲ ὁ Εὐρύλοχος Eustathius, ὃ δὲ τὰ Πύθια Εὐρύλοχος v.

καὶ ἐκ τούτου ἐπιμαῖναι τὴν θέσιν συνέβη. τέθνηκε δ' ὁ Πίνδαρος ἕξ' ἐτῶν γεγονὼς ἢ ὡς τινες π' ἐπὶ Ἀβίωνος ἄρχοντος κατὰ τὴν πς' Ὀλυμπιάδα. ἀκροατῆς δὲ γέγονε Σιμωνίδου. ὁ δ' ἐπινίκιος, οὐ ἢ ἀρχή, ἄριστον μὲν ὕδωρ, προτίεταιται ὑπὲρ Ἀριστοφάνους τοῦ συντάξαντος τὰ Πινδαρικά διὰ τὸ περιέχειν τοῦ ἀγῶνος ἐγκώμιον καὶ τὰ περὶ τοῦ Πέλοπος, ὃς πρῶτος ἐν Ἡλίδι ἠγωνίσαστο. γέγραπται δ' Ἰέρωνι βασιλεῖ Συρακουσίων (αἱ δὲ Συράκουσαι πόλις τῆς Σικελίας), ὃς καὶ κτιστῆς Αἴτνης ἐγένετο πόλεως, ἀπὸ τοῦ ὄρους αὐτὴν οὕτως ὀνομάσας· ἀποστείλας γὰρ οὗτος ἵππους εἰς Ὀλυμπίαν ἐνίκησε κέλητι.

δ'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Πίνδαρος Θηβαῖος, Σκοπελίνου υἱός, κατὰ δὲ τινὰς Δαιφάντου, ὃ καὶ μᾶλλον ἀληθές· ὁ γὰρ Σκοπελίνου ἐστὶν ἀφανέστερος καὶ προσγενὴς Πινδάρου. τινὲς δὲ καὶ Πα-

54. ἢ ὡς τινες π' om R^dG, uncis inclusit Boeckhiius, sed habet Eustathius v. 19. | Ἀβίωνος Eustathius et librl, βιαντος solus G, Βίωνος ex Diocl. 11. 79 (archon hic est ol. 80, 3) et κατὰ τὴν π' Heynius, γεγονὼς ἐπὶ Ἀριστωνος ἄρχοντος (ol. 81, 3) ἢ ὡς τινες π' κατὰ τὴν π' Ὀλυμπιάδα Meursius d. arch. 2, 16, γεγονὼς ἐπὶ Βίωνος ἢ ὡς τινες π' κατὰ πς' Ὀλυμπιάδα Clinton fast. hell. 2. p. 61 ed. Lips. — Sane quidem aliquid hic vitii est, nam Eustathius γενομένῳ ἐπὶ ἄρχοντος Ἀβίωνος κατὰ τοὺς χρόνους Λισχύλου, ᾧ καὶ συγγεγίνηται — τέθνηκε δ' ὅτι τὰ Περσικά (?) ἤματι κατὰ τὴν πς' Ὀλυμπιάδα, ζήσας ἑτη ἕξ', κατὰ δ' ἐπίου π'. In quibus γενομένῳ cum Schneidewino de flore Pindari accipere non permittit oppositum τέθνηκε. natus est igitur archonte Abione, mortuus ol. 86: iam cum certum sit natum esse Pythiorum tempore (vid. vit. I. v. 54), i. e. tercio olympiadis anno, sequitur ut, si mortuus est aetatis anno 86, Abion archon fuerit ol. 69, 3, sive anno 80, ol. 66, 3. praestat posterius, nam sic demum recte dici poterat natus esse κατὰ τοὺς χρόνους Λισχύλου, qui natus erat ol. 68, 4. Itaque volebat Thomas, debebat certe, τέθνηκε δ' ὁ Πίνδαρος ἕξ' ἐτῶν, γεγονὼς ἐπὶ Ἀβίωνος ἄρχοντος, ἢ ὡς τινες π' κατὰ τὴν πς' Ὀλυμπιάδα. scilicet verba ἢ ὡς τινες π' margini primum adpicta alieno loco irrepserunt. nec omittendum est, quod Suidas natum Pindarum esse ait ol. 65. | 55. τὴν addidit ex Eustathio.

4. cf. Eudocia p. 358. | 1. Θηβαῖος] Θηβῶν AV, Θηβαίων *V. | 2. δ—γνηαικός] ὃ καὶ ἀληθέστερον Eudocia. | 3. προσγενὴς] συγγενὴς Kusterus, προγενέστερος Bernhardt. | Πινδάρου] τοῦ ἑτέρου vel τοῦ διασήμου addi voluit Kusterus. | Παγώνδου Gaisfordus, Παγωνίδου v.

γώνδου ἰστόρησεν αὐτόν. μαθητὴς δὲ Μύρτιδος γυναικός,
 5 γεγονώς κατὰ τὴν ξ΄ Ὀλυμπιάδα, κατὰ τὴν Ἐρξου στρατιάν
 ὧν ἐτῶν μ'. καὶ ἀδελφός μὲν ἦν αὐτῷ ὄνομα Ἐρωτίων καὶ
 υἱὸς Δαίφαντος, θυγατέρες δ' Εὐμητις καὶ Πρωτομάχη.
 καὶ συνέβη αὐτῷ τοῦ βίου τελευτῇ κατ' εὐχάς· αἰτήσαντι
 γὰρ τὸ κάλλιστον αὐτῷ δοθῆναι τῶν ἐν τῷ βίῳ, ἀθρόον
 10 αὐτὸν ἀποθάνειν ἐν θεάτρῳ ἀνακλιμένον εἰς τὰ τοῦ ἔρω-
 μένου Θεοξένου αὐτοῦ γόνατα, ἐτῶν νε'. ἔγραψε δ' ἐν
 βιβλίοις ἰς Δωριδίᾳ διαλέκτῳ ταῦτα Ὀλυμπιονίκας, Πυθιονί-
 κας, [Νεμειονίκας, Ἴσθμιονίκας,] προσόδια, παρθένια, ἐνθρο-
 νισμούς, Βακχικά, σαφρηφορικά, παιᾶνας, ὑπορχήματα,
 15 ὕμνους, διθυράμβους, σκολιά, ἐγκώμια, θρήνους, δράματα
 τραγικὰ ἰς', ἐπιγράμματα ἐπικά' καὶ καταλογέδην παραινέσεις
 τοῖς Ἕλλησι καὶ ἄλλα πλείστα. — Ὅτι τὰς Θήβας τὴν πόλιν
 Ἀλέξανδρον φασιν εἰς ἔδαφος κατασκάψαι καὶ πλὴν ἱερέων
 τε καὶ ἱερείων τοὺς ἄλλους ἀνδραποδίσαι· καὶ τὴν Πινδάρου
 20 δὲ τοῦ ποιητοῦ οἰκίαν καὶ τοὺς ἀπογόνους τοῦ Πινδάρου
 λέγουσιν ὅτι ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν αἰδοῖ τῇ Πινδάρου, ὧς φησιν
 Ἀρριανὸς ὁ ἱστορικὸς ἐν τῇ ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου.

4. αὐτὸν καὶ Μυρτίδος γυναικός. μαθητὴς δὲ Λάσον ἢ Σιμωνίδου Pearson. | 5. ξ΄] οέ Heinzelus. | στρατιάν ABmEudocia. | 6. καὶ ἀδελφός — Πρωτομάχη om. Eudocia. | 7. Δαίφαντος] Διόφαντος v. | 8. τοῦ βίου τελευτῇ A, τὸν βίον τελευτῇ BV, τὸν βίον τελευτῆσαι cett., τὸν βίον ἀπαλλάξαι Eudocia. | αἰτήσαντι — γόνατα verba sunt Hesychii Mill. p. 44 Or. | 10. αὐτὸν] αὐτῷ V. | 11. Θεοξένου] φιλοξένου V. | νε'] οέ Bernhardy. | ἐν βιβλίοις Eudocia, ἐν ββ A, βιβλία V, βιβλίους cett. | 13. Νεμειονίκας, Ἴσθμιονίκας add. Kusterus. | 16. ἐπικά] ποιήματα superscriptum habet V, ἤγουν ποιητικὰ omisso καὶ *V. | 17. τὴν πόλιν inter versus habet V. | 18. κατασκάψαι, καὶ πάντας ἀνδραποδίσαι πλὴν ἱερέων καὶ τῆς πινδάρου οἰκίας καὶ τῶν ἐγγόνων αὐτοῦ φειδοῖ τοῦ ἀνδρός V. | ἱερέων τε καὶ ἱερείων Arrian. Exped. Alex. l. 9, 9, ἱερῶν τε καὶ ἱερέων v. | 19. τοὺς ἄλλους] πολλοὺς A. | τὴν] τοῦ E, om. A. | 20. ἀπογόνους A Arrianus (qui et mox add. λέγουσιν ὅτι), ἐγγόνους cett. | 21. ἀπαθεῖς ἐφύλαξεν] διεφύλαξεν Arrianus. | τῇ A Arrianus, ἐτῇ τοῦ cett. | ὧς add. A: in cett. φησίν — Ἀλεξάνδρον posita sunt ante ἀπαθεῖς. | 21. ἐν τῇ ἀναβάσει A, ἐν τῇ πρώτῃ ἀναβάσει B, ἐν τῇ πρώτῃ διαβάσει cett.

ΑΛΛΩΝ

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

B. ΑΛΚΜΑΝΟΣ.

Ἄλκμαν Λάκων ἀπὸ Μεσσήας, κατὰ δὲ τὸν Κράτητα πταίοντα Λυδὸς ἐκ Σάρδεων, λυρικός, υἱὸς Δάμαντος ἢ Τιτάρου. ἦν δ' ἐπὶ τῆς κζ' ὀλυμπιάδος βασιλεύοντος Λυδῶν Ἄρδου τοῦ Ἀλυάττου πατρός. καὶ ὢν ἐρωτικὸς πάνυ εὐρετῆς γέγονε τῶν ἐρωτικῶν μελῶν. ἀπ' οἰκετῶν δέ. ἔγραψε βιβλία 5 ἑξ ἑκτῶν μέλη [καὶ Κολυμβώσας]. πρῶτος δ' εἰσήγαγε τὸ μὴ ἑξαμέτροις μελωδεῖν. κέχρηται δὲ Δωρίδι διαλέκτῳ καθάπερ Λακεδαιμόνιος. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἄλκμαν, εἰς τῶν λυρικῶν, ὃν ἤνεγκεν ἡ Μεσσήνη.

Γ. ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Ἀνακρέων Τήσιος, λυρικός, Σκυθίου υἱός, οἱ δ' Εὐμήλου, 10 οἱ δὲ Παρθενίου, οἱ δ' Ἀριστοκρίτου ἐδόξασαν. ἔγραψεν ἔλεγεια καὶ ἰάμβους, Ἰάδι πάντα διαλέκτῳ. γέγονε κατὰ Πολυκράτην τὸν Σάμου τύραννον ὀλυμπιάδι νβ'. οἱ δ' ἐπὶ Κύρου καὶ Καρβύσου τάττουσιν αὐτὸν κατὰ τὴν νε' ὀλυμπιάδα. ἐκπεσὼν δὲ Τέω διὰ τὴν Ἰστιαίου ἐπανάστασιν ὤκησεν 15 Ἄβδηρα ἐν Θράκη. βίος δ' ἦν αὐτῷ πρὸς κρωτας παιδῶν καὶ γυναικῶν καὶ ᾠδᾶς. καὶ συνέγραψε παροιυῖά τε μέλη καὶ ἰάμβους καὶ τὰ καλούμενα Ἀνακρεόντεια.

II. cf. Eudoc. p. 60. || 2. πταίοντα A et Vaticanus Pearsoni, πτόοντα E, πταίοντα cett., τῷ ὄντι Pearsonus, libri significatio, velut περὶ ποιητῶν, ἵνα αὐτοὶ videretur Bernhartzys, πατρύθεν Schneidewinius delect. poes. eleg. p. 238. || 4. ἄρδιος m. || ἐρωτικός] ἐρωτικῶς A. || 6. βιβλία ἑξ m. A. || μέλη] μελῶν Kusterus. || καὶ Κολυμβώσας allens Ioue inserta sunt: pertinere enim ad Alcimacum comicum docet Welckerus d. Alcim. p. 9. cf. Meinekil com. gr. fr. 1. p. 101. || 7. καθάπερ] ὡς Eusebia. || III. cf. Eudoc. p. 60. || 11. αὐτὸν post Ἀριστοκρίτου add. E. || 12. ἔλεγεια A. || πάντα] πάντες B. || δὲ post γέγονε add. E. || 13. νβ'] εβ' Kusterus. || 14. τάττουσιν E et pr. B. || νε' Clinton fast. hell. 3. p. 13 ed. Lips., εβ' Faber Anacr. p. 112, η' A, κ' cett. || 15. τῆς inter verus B, τῆου, sed τῆς κρησ addito, E. || 16. ἄβδηρα BE. || 18. ἀνακρεόντεια A.

A. ANTIGENIDOU.

Ἀντιγενίδης Σατύρου. Θηβαῖος, μουσικός, αὐλωδὸς
 20 Φιλοξένου. οὗτος ὑποδήμασι Μιλησίοις πρῶτος ἐχρήσατο
 καὶ προκωτὸν ἐν τῷ κωμαστῇ περιεβάλλετο ἱμάτιον. ἔγραψε
 μέλη.

E. ANTIMACHOU.

Ἀντίμαχος ὁ Ψεκάδος. οὗτος μελῶν ἦν ποιητής. Ψεκάς δ'
 ἐκλήθη, ἐπειδὴ προσέτραινε τοὺς ὀμιλοῦντας διαλεγόμενος. ἦν
 25 δὲ τις καὶ Ὀλύμπιος καλούμενος Ψεκάς διὰ τοῦτο. ἔδοκει δ'
 ὁ Ἀντίμαχος οὗτος ψήφισμα πεποιημέναι, μὴ δεῖν κωμωδεῖν
 ἐξ ὀνόματος. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλοὶ τῶν ποιητῶν οὐ προσ-
 ἦλθον ληψόμενοι τὸν χορὸν· καὶ δῆλον ὅτι πολλοὶ τῶν
 χορευτῶν ἐπείνων. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι ποιητής ὢν καλός, ὢν
 30 χορηγὸς μικρολόγως τοῖς χορευταῖς ἐχρήσατο.

F. ARIONOS.

Ἀρίων Μηθυμναῖος, λυρικός, Κυκλέως υἱός, γέγονε
 κατὰ τὴν κῆ ὀλυμπιάδα. τινὲς δὲ καὶ μαθητὴν Ἀλκμᾶνος
 ἱστόρησαν αὐτόν. ἔγραψε δ' ᾄσματα, προοίμια εἰς ἕπη β'.
 λέγεται καὶ τραγικοῦ τρόπου εὐρετῆς γενέσθαι καὶ πρῶτος
 35 χορὸν στήσαι καὶ διθύραμβον ᾄσαι καὶ ὀνομάσαι τὸ ἀδύ-
 μενον ὑπὸ τοῦ χοροῦ καὶ Σατύρους εἰσενεγκεῖν ἑμμετρα
 λέγοντας.

IV. cf. Jacobs Anthol. 1. p. 57. Wytttenbach. in Plat. 1. 6. p. 1113. | 19. ἀν-
 τιγενίδης E. | 21. περιεβάλλετο Meinekius quæstt. scen. 3. p. 26, περιεβάλλετο,
 ut Hemsterhusius voluit, A, περιεβάλλετο cett. | V. ducta hæc sunt ex Schol.
 Arist. Acharn. 1150. | 23. ψεκάδος ABEM, ψεκάς cett. | Ψεκάς Schol. |
 24. προσέτραινε m, προσέτραινε BE. | ὀμιλοῦντας Schol. | 25. Ὀλυμπιακός
 Schol., Ὀλύμπιος Bernhardy. | 26. μὴ δεῖν Schol., ὅτι μὴ δεῖν BE, ὅτι μὴ
 δεῖ cett. | 28. χορὸν] χολόν A, καιρόν Schol. | 29. ἐπείνων] εἰπέων BE. | 30. χο-
 ρευταῖς Schol. (qui ἐχορήγει δ' ὁ Ἀντίμαχος τότε, ὅτε εἰσήνεγκε τὸ ψήφισμα,
 οἱ δὲ — καλὸς χορηγῶν ποτε μικρ.), χορηγοῖς v. | VI. cf. Eudoc. p. 68. |
 32. κῆ BE, λῆ' cett., κθ' Heinsius. | 34. λέγεται καὶ] λ. δὲ BE. | 35. καὶ ὀνο-
 μάσαι τὸν Hemsterhusius, καὶ οὕτως ὀνομάσαι τὸ Tappius. | 36. ἑμμετρον A.

Z. ΒΑΚΧΥΛΙΔΟΥ.

Βακχυλίδης Κεῖος, ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλιος δ' Ἰου-
λίδος (ἔχει γὰρ πόλις δ', Ἰουλίδα, Καρθαίαν, Κορεσίαν,
Ποιήεσσαν), Μέδωνος υἱός, τοῦ Βακχυλίδου τοῦ ἀθλητοῦ 40
παιδός, συγγενῆς Σιμωνίδου τοῦ λυρικοῦ καὶ αὐτὸς λυρικός.

H. ΕΥΗΝΩΝ.

Δύο ἀναγράφουσιν Εὐήνους ἐλεγείων ποιητὰς ὁμωνύ-
μους ἀλλήλοις, καθάπερ Ἐρατοσθένης ἐν τῷ περὶ χρονο-
γραφιῶν, ἀμφοτέρους λέγων Παρίους εἶναι· γνωρίζεσθαι
δὲ φησι τὸν νεώτερον μόνον· μέμνηται δὲ θατέρου αὐτῶν 45
καὶ Πλάτων.

Θ. ΘΑΛΗΤΟΥ.

Θαλήτας Κρής ἢ Ἰλλυριός, λυρικός, γεγονὼς πρὸ Ὀμή-
ρου. μέλη. — Θαλήτας Κνωσσιος, ῥαψωδός· ποιήματα τινα
μυθικά.

I. ΘΕΑΝΟΥΣ.

Θεανὼ Λοκρὶς, λυρική. ᾠσματα Λοκρικὰ καὶ μέλη. 50

ΙΑ. ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Θεόγνης Μεγαρεὺς τῶν ἐν Σικελίᾳ Μεγάρων, γεγονὼς
ἐν τῇ νθ' ὀλυμπιάδι. ἔγραψεν ἐλεγείαν εἰς τοὺς σωθέντας
τῶν Συρακουσίων ἐν τῇ πολιορκίᾳ, γνώμας δὲ ἐλεγείας εἰς

VII. cf. Eudoc. p. 93. | 38. κίος sec. B, em. in lac. m. | 39. γὰρ] δὲ BE. |
Καρθαίαν Gaisfordus, καρθίαν A, καρθίαν cett. | κηρεσίαν E. | 40. Μείδω-
nos Neuius Bacchyl. p. 2. | VIII. deōi ex Harpocratio, breuius Suidas sic:
δύο ἀναγράφουσι γεγράφθαι ἐλεγείων ποιητὰς καὶ ἀμφοτέρους Παρίους. |
43. Ἐρατοσθένης] cf. Bernhardt Kratoth. p. 243. | 46. Πλάτων] Apol. Socr.
p. 20. Phaed. p. 80 D. 61 C. Phaedr. p. 267 A. | IX. cf. Eudoc. p. 231. | 47. Ἰλ-
λυριός] Ἐλύριος Mourisius Cret. 1, 9, quo concesso ἢ tollendum esse monet
Bernhardt. | Ὀμήρου] ὁμίλησε V. | X. 50. Λοκρικὰ Bernhardt, λυρικὰ ἢ λο-
κρικὰ ABVE. | XI. cf. Eudoc. p. 227 et 232. | 51. Σικελία] cf. Harpocr. s. v.
Θεόγνης. Schol. Plat. legg. 1. p. 448. | 52. ἐλεγεία BE. | σωθέντας] ἀναλωθέντας,
laudato tamen Welckero prolegg. p. XV, Schneidewinus delect. poet. eleg. p. 46. |
53. ἐλεγείας addito εν supra ας E. praestat δὲ ἐλεγείων Bernhardyo. | τίς] ὡς AE.

ἔπη βῶ, καὶ πρὸς Κύρνον τὸν αὐτοῦ ἐρώμενον, γνωμολογίαν
 55 δὲ ἐλεγείων καὶ ἑτέρας ὑποθήκας παραινετικάς, τὰ πάντα
 ἐπικῶς. — Ὅτι μὲν παραινέσεις ἔγραψε Θέογνις, ἀλλ' ἐν
 μέσῳ τούτων παρεσπαρμέναι μιαιρία καὶ παιδικοὶ ἔρωτες καὶ
 ἄλλα, ὅσα ὁ ἐνάρετος ἀποστρέφεται βίος.

IB. ἸΒΥΚΟΥ.

Ἰβυκος Φυτίου, οἱ δὲ Πολυζήλου τοῦ Μεσσηνίου ἱστο-
 60 ριογράφου, οἱ δὲ Κέρδαντος, γένει Ῥηγίνος. ἐνθῆνδε εἰς
 Σάμον ἦλθεν, ὅτε αὐτῆς ἤρχεν ὁ Πολυκράτης, ὁ τοῦ τυ-
 ράννου πατήρ. χρόνος δ' ἦν οὗτος ἐπὶ Κροίσου ὀλυμπιάς
 65 κδ'. γέγονε δ' ἐρωτομανέστατος περὶ μιαιρία, καὶ πρῶτος
 εὔρε τὴν καλουμένην σαμβύκην· εἶδος δ' ἐστὶ κιθάρας τρι-
 γώνου. ἔστι δ' αὐτοῦ τὰ βιβλία ζ' τῇ Δωρίδι διαλέκτῳ.
 συλληφθεὶς δ' ὑπὸ ληστῶν ἐπὶ ἐρημίας ἔφη κἂν τὰς γερά-
 νους, ἃς ἔτυχεν ὑπερίπτασθαι, ἐκδίκους γενέσθαι. καὶ αὐτὸς
 μὲν ἀνηρέθη. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν ληστῶν εἰς ἐν τῇ πόλει
 70 θιασάμενος γεράνους ἔφη „ἴδε, αἱ Ἰβύκου ἐκδικοί.“ ἀκού-
 σαντος δὲ τινος καὶ ἐπεξεληθόντος τῷ εἰρημένῳ τό τε γεγονὸς

54. καὶ delet Bernhardy. | κῆρον ABE. | 55. ἐπικῶς E, ἐλεγειακῶς Schneidewinius l. l., qui tamen Conl. crit. p. 176 ἔπη . . ., ut numerus exiderit (fortasse βῶ), quocum facit Bergkiius d. prooem. Empedocl. p. 9, παραινετικάς ἐπικῶς. καὶ τὰ πάντα παραινέσεις sequentibus iuncta Franckius Callin. p. 87. | ὅτι μὲν παραινέσεις ABVE, καὶ μὲν παραινέσεις μὲν m, καὶ π. μὲν cett. | 57. μιαιρία ABVEm, εἰσὶ μιαιρία Kusterus. | XII. cf. Eudoc. p. 247. tractat Schneidewinius in Ibycl. carm. tell., cf. Welckerus Mus. Rhen. 1834. p. 214 sqq. | 59. πολυζήλου V. | ἱστοριογράφου ABVE, τοῦ ἱστ. cett., οὐ τοῦ ἱστ. Bothius. | 60. κέρδαντος V. | 61. αὐτὴν E. | ὁ add. ABVE, alterum om. BVE: ὁ π. ε. πατήρ commenticia Bernhardy. | 62. ἦν add. V. | οὗτος BE, οὗτος δ' cett. | 63. περὶ ABVE, περὶ τὰ cett. | 64. ἐστὶ add. *V. | 65. τὰ om. E. | 66. συλληφθεὶς — γέροντες] propterea aliter Eudocia: οὗτος φονεόμενος ὑπὸ τινῶν καὶ μηδὲνα μῆτε σύμμαχον μῆτε μάρτυρα τῆς ἐπιβουλῆς ἔχων, θεωρήσας γεράνους „ὕμεις“ ἔφησεν „ὅ γέροντες τιμωρήσατέ μοι τὸν φόνον.“ τῆς δὲ πόλεως ζητούσης τοὺς φονεύσαντας καὶ μὴ δυναμένης εὐρεῖν, ἐπιτελουμένου θιάτρου καὶ τοῦ δήμου καθεζομένους γέροντες διέπτησαν· θιασάμενοι δ' οἱ φονεῖς ἐγέλασαν καὶ „ἴδε“ εἶπον „αἱ τιμωροὶ τοῦ Ἰβύκου.“ τῶν δὲ πλησίον καθεζομένων εἰς ἀκούσας ἀπήγγειλε ταῖς ἀρχαῖς, καὶ συλληφθέντες ὁμολόγησαν τὸν φόνον καὶ τοῦ φόνου δίκην ἴδωσαν. | ἐπ' add. ABVE, ἐπὶ *Vm. | 63. ἐν τῇ πόλει om. E. | 69. θιασάμενος γεράνους AVE, γεράνους θιασάμενος cett. | 70. τε add. ABVE.

ὠμολογήθη καὶ δίκας ἔδωκαν οἱ λησταί· ὡς ἐκ τούτου καὶ παροιμίαν γενέσθαι αἱ Ἰβύκου γέρανοι.

ΙΓ. ΙΠΠΩΝΑΚΤΟΣ.

Ἰππῶναξ Πύθειο καὶ μητρὸς Πρωτίδος, Ἐφέσιος, ἰαμβογράφος. ἤκησε δὲ Κλαζομενάς ὑπὸ τῶν τυράννων Ἀθηναγόρα καὶ Κωμᾶ ἐξελαθεῖς. γράφει δὲ πρὸς Βούπαλον καὶ Ἀθηναίῳ 75 ἀγαλματοποιούς, ὅτι αὐτοῦ εἰκόνας πρὸς ὕβριν εἰργάσαντο. οὗτος πρῶτος ἔγραψε παρωδίαν καὶ χωλίαμβον καὶ ἄλλα.

ΙΔ. ΚΛΕΙΤΑΓΟΡΑΣ.

Κλειταγόρα, ποιήτρια Λακωνική. μέμνηται δ' Ἀριστοφάνης ἐν Δαναοῖσι.

ΙΕ. ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ.

Κλεόβουλος Εὐαγόρου Λίνδιος, εἰς τῶν ζ' ὀνομαζομένων 80 σοφῶν, ρώμη καὶ κάλλει διαφέρων τῶν κατ' αὐτόν, μετέσχε τε τῆς ἐν Αἰγύπτῳ φιλοσοφίας. ἐγένετο δ' αὐτῷ θυγάτηρ Κλεοβουλίνη, ἑξαμέτρων αἰνιγμάτων ποιήτρια. οὗτος ἔγραψεν ᾄσματα καὶ γρίφους εἰς ἑπη γ. τῶν δ' ἄδομένων αὐτοῦ εὐδοκίμησε τάδε· „ἀμουσία τὸ πλέον μέρος ἐν βροτοῖσιν.“ 85 ἔλεγέ τε „τὸν φίλον δεῖ εὐεργετεῖν, ὅπως μᾶλλον ἢ φίλος, τὸν δ' ἐχθρὸν φίλον ποιεῖν.“ „εὐτυχῶν μὴ ἔσο ὑπερήφανος, ἀπορήσας μὴ ταπεινοῦ.“ „τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως ἐπίστασο φέρειν.“ ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, ἔτη βίου 90. ἀπεφάνητο „πάντων μέτρον ἄριστον.“ καὶ Σόλωνι ἐπέσται 90 λέει οὕτω· „πολλοὶ μὲν τίν εἰσιν ἐταῖροι καὶ οἶκος πάντη·

72. Ἰβύκου γέρανοι] cf. Welcker. Mus. Rhod. 1833. p. 401 sqq. Schneidewin. Ibyc. coll. p. 22 sqq. et Paroemiogr. 1. p. 13. | XIII. cf. Eudoc. p. 248. | 73. πύθειο AVE, πατρὸς πύθειο cett. | 75. κομᾶ BE, Κόμου Bernhardy. | 77. οὗτος — ἄλλα alleno loco leguntur n. v. Ἰσπυς extr. | XIV. est Schol. Arist. Lys. 1237. cf. Eudoc. p. 270. | 78. Ἀριστοφάνης] fr. 257 Dind. | XV. cf. Eudoc. p. 272. | 83. κλεοβουλίνη ABV, κλεοβούλη cett. cf. lib. I. 28. | 84. γρίφω Eudocia. | 85. ἐν ἀδ. ABKV Diog. Laert. 1, 91. | 86. δεῖ *V, δεῖν v. | 90. ἀπεφάνητο AB*V Diog., οὗτος ἀπεφάνητο cett. | σόλων A. | 91. τίν Casaubonus. τινές v. | οἶκοι BE.

φαιμί δ' ἐγὼ ποτινωτάταν ἕσασθαι Σόλωνι τὴν Λίδον
δαμοκρατευμένην, καὶ ἅ νῆσος πελαγία."

IF. ΚΟΡΙΝΝΗΣ.

Κόριννα Ἀχελωδώρου καὶ Προκρατίας, Θηβαία ἢ
95 Ταναγραία, μαθήτρια Μύρτιδος· ἐπωνόμαστο δὲ Μυῖα· λυ-
ρική· ἐνίκησε δὲ πεντάκις, ὡς λόγος, Πίνδαρον. ἔγραψε
βιβλία ἑ' καὶ ἐπιγράμματα καὶ νόμους λυρικούς. — Κόριννα
Θεσπία, λυρική, οἱ δὲ Κορινθίαν εἰρήκασιν. νόμους λυρι-
κούς. — Κόριννα νεωτέρα Θηβαία, λυρική, ἢ καὶ Μυῖα
100 κληθεῖσα.

IZ. ΛΑΣΟΥ.

Λᾶσος Χαρβίνου Ἑρμονεύς, πόλεως τῆς Ἀργείας, γεγο-
νὼς κατὰ τὴν νῆ' Ὀλυμπιάδα, ὅτε Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπου.
τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ζ' σοφοῖς ἀπὸ Περιάν-
δρου· πρῶτος δ' οὗτος περὶ μουσικῆς λόγον ἔγραψε καὶ
5 διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε καὶ τοὺς ἐριστικούς εἰσηγή-
σατο λόγους.

III. ΜΑΡΙΑΝΟΥ.

Μαριανὸς Μάρσου, δικηγόρου, τῶν ὑπάρχων Ῥώμης·
Ῥωμαῖος γὰρ τὸ ἀρχαῖον, μετοικήσαντος δὲ τοῦ πατρὸς
Ἐλευθερόπολιν, μίαν τῶν τῆς πρώτης Παλαιστίνης· ἀπὸ
10 ὑπάτων καὶ ὑπάρχων καὶ πατρίκιος γεγονώς, τὸ ἐπιφανέ-

92. φησὶ E. || ποτ' ἀνανωτάταν Casaubonus, ποθιωτάταν Portus, ποτα-
νιστάταν Koenius in Gregor. p. 196: μακαρίαν supra scriptum habet V.]
92. δαμοκρατευμένην Tourlius Emend. 1. p. 345, δαμοκρατεῖται Kusterus, δαμο-
κρατεῖν μὲν οὖν ABEV, δημοκρατεῖν μὲν οὖν *V, δαμοκρατεῖ μὲν οὖν v.]
XVI. cf. Eudoc. p. 270.] 94. ἀχελωδώρου AV, Ἀρχελοδώρου Eudocia, ἀχelo-
δώρου cett.] 95. Μυῖα] hinc fluxit glossa s. Μυῖα· Θεσπιακὴ λυρική. μίλη
πρὸς λῆραν ἀρμόζοντα.] 97. Κόριννα — λυρικούς em. V. glossae originem
commonstrat Welckerus in Crenzeri molet. crit. 2. p. 16.] 99. νεωτέρα interpo-
latam Welckero.] XVII. in Schol. Arist. Vesp. 1410 intulit Masurus.] 101. Χα-
ρβίνου Diog. Laert. 1, 42.] Ἑρμηνεύς BE.] 2. νῆ' Paris. Kusteri, ἠ' cett.]
4. πρῶτον E.] λόγον ἔγραψε *V, ἔγραψε λόγον cett.] XVIII. 7. Μαρίνος ap-
pellatur Euagrio hist. eccl. 2, 42.] 8. γὰρ] μὲν V, μὲν γὰρ *V.] 9. ἀπὸ ὑπάτων
om. m.

στερον, κατὰ τὸν βασιλέα Ἀναστάσιον. ἔγραψε βιβλία τοσαῦτα, μετάφρασιν Θεοκρίτου ἐν ἰάμβοις ,γρ', μετάφρασιν Ἀπολλωνίου τῶν Ἀργοναυτικῶν ἐν ἰάμβοις ,εχη', μετάφρασιν Καλλιμάχου Ἐκάλης, ὕμνων καὶ τῶν αἰτίων καὶ τῶν ἐπιγραμμάτων ἐν ἰάμβοις ,σωί', μετάφρασιν Ἀράτου ἐν 115 ἰάμβοις ,αρμί', μετάφρασιν Νικάνδρου τῶν Θηριακῶν ἐν ἰάμβοις ,ατσ', καὶ ἄλλας πολλὰς μεταφράσεις.

ΙΘ. ΜΕΛΑΝΙΠΠΙΔΟΥ.

Μελανιππίδης Κρίτωνος, γεγονὼς κατὰ τὴν ξε' ὀλυμπιάδα, Μήλιος. ἔγραψε δὲ διθυράμβων βιβλία πλεῖστα καὶ ποιήματα ἐπικά καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλέγους καὶ ἄλλα 20 πλεῖστα.

Κ. ΜΕΛΑΝΙΠΠΙΔΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Μελανιππίδης, θυγατριδοῦς τοῦ πρεσβυτέρου, καὶς δὲ Κρίτωνος, λυρικοῦ καὶ αὐτοῦ, ὃς ἐν τῇ τῶν διθυράμβων μελοποιίᾳ ἐκαινοτόμησε πλεῖστα, καὶ διατρίψας παρὰ Περδίκκᾳ τῷ βασιλεῖ ἐκεῖ τὸν βίον κατέστρεψεν. ἔγραψε καὶ 25 αὐτὸς ἔσματα λυρικά καὶ διθυράμβους.

ΚΑ. ΜΕΣΟΜΗΔΟΥΣ.

Μεσομήδης Κρής, λυρικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων, ἀπελεύθερος αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μάλιστα φίλος. γράφει οὖν εἰς Ἀντίνοον ἔπαινον, ὃς ἦν Ἀδριανοῦ παιδικά, καὶ ἄλλα διάφορα μέλη. 30

ΚΒ. ΜΙΜΝΕΡΜΟΥ.

Μίμνερμος Λιγυρτιάδου Κολοφώνιος ἢ Σμυρναῖος ἢ Ἀστυπάλαιεύς, ἐλαγειοποιός. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς λξ' ὀλυμπιάδος, ὡς προτερεύειν τῶν ζ' σοφῶν. τινὲς δ' αὐτοῖς καὶ

112. μετάφρασις Α. | 13. ,εχη' | ,εχ' V. | 14. τῶν ante αἰτίων om. Α, ante ἐπιγραμμάτων *V. | XIX et XX. cf. Eudoc. p. 302. | 18. ξέ'] π' Reinesius. | 20. ἐλέγους ABVE, ἐλεγεία E in mg. et cett. | 22. πρεσβυτέρου Bernhardy, πρεσβύτου v. | XXI. cf. Eudoc. p. 302. | 27. Μεσομήδης Eudocia. | 28. καὶ Hemsterhousius praef. ad Laelian. p. 32, ἢ v. | φίλος ABVE, φίλοις cett. | XXII. cf. Eudoc. p. 303. | 31. μίμνερμος ABV, μίμνερμος *V, μίμερμος cett. | 33. καὶ add. A*V.

συγχρονεῖν λέγουσιν. ἀκαλαῖτο δὲ καὶ Λιγυστιάδης διὰ τὸ
135 ἐμμελὲς καὶ λεγύ. ἔγραψε βιβλία ταῦτα πολλά.

ΚΓ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ.

Μουσαῖος Θηβαῖος, Θαμύρα υἱὸς τοῦ Φιλάμμωνος,
μελοποιός, γεγονώς πολλῶ πρό τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε μέλη
καὶ ᾠσματα.

ΚΔ. ΜΥΙΑΣ.

Μυῖα Σπαρτιατὶς, ποιήτρια. ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα καὶ
40 Ἄρτεμιν.

ΚΕ. ΟΛΥΜΠΟΥ.

Ὀλυμπος Μαίονος, Μυσός, ἀύλητὴς καὶ ποιητὴς μελῶν
καὶ ἐλεγείων, ἡγεμῶν τε γενόμενος τῆς κρουματικῆς μουσικῆς
τῆς διὰ τῶν αὐλῶν, μαθητὴς καὶ ἐρώμενος Μαρσίου, τὸ
γένος ὄντος Σατύρου, ἀκουστοῦ δὲ καὶ παιδὸς Ἰάγνιδος.
45 γέγονε δὲ πρό τῶν Τρωικῶν ὁ Ὀλυμπος, ἐξ οὗ τὸ ὄρος τὸ ἐν
Μυσίᾳ ὀνομάζεται.

ΚΕ. ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ.

Παρθένιος Ἡρακλείδου καὶ Εὐδώρας (Ἑρμῆπος δὲ
Τήθας φησί), Νικαεὺς ἢ Μυρλεανός, ἐλεγειοποιός καὶ μέτρων
διαφόρων ποιητὴς. οὗτος ἐλήφθη ὑπὸ Κίωνα λάφυρον, ὅτε
50 Μιθριδάτην Ῥωμαῖοι κατεπολέμησαν· εἶτα ἠφείθη διὰ τὴν
παίδευσιν καὶ ἐβίω μέχρι Τιβερίου τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε
δ' ἐλεγείας, Ἀφροδίτην, Ἀρήτης ἐπικήδειον τῆς γαμετῆς,
Ἀρήτης ἐγκώμιον ἐν γ' βιβλίοις, καὶ ἄλλα πολλά.

134. λιγυστιάδης BVE, λιγιστιάδης A. | 35. ταῦτα add. ABVEm, delibat
Kusterus: παρά ταῦτα, ut ante quaedam exiderint, Halmius lectt. Aeschyl. 1.
(cf. Diar. stud. antiqu. 1835. p. 1119), βιβλία ἐρωτικά τὰ πολλά exspectabat
Bernhardy. | XXIII. cf. Eudoc. p. 303. | 36. Θηβαῖος ab Ἀθηναῖος profectum
esse suspicatur Bernhardy. | 37. πολλῶ hic habent AV, post Τρωικῶν v: πρό
τῶν Τρ. οὐ πολλῶ Meursius. | XXIV. cf. Eudoc. p. 303. | XXV. 41. Μαίονος
add. A. | 43. τῆς] καὶ τῆς Kusterus. | 44. οἰάγνιδος ABVE. | 45. δὲ em. *V. |
τὸ ABV, καὶ cett. | XXVI. cf. Eudoc. p. 357. tractat Meinekius Anal. Alex.
p. 255 sqq. | 47. Ἑρμῆπος — φησί em. A. | 48. νικαεὺς A. | 50. εἶτα] εἰ
*V. | 52. ἐλεγείας V, ἐλεγεία εἰς cett.

ΚΖ. ΠΕΡΙΑΝΔΡΟΥ.

Περίαςδρος Κυψέλου Κορίνθιος, τῶν ζ' σοφῶν, γεγ-
νὼς κατὰ τὴν λή' Ὀλυμπιάδα. ἔγραψεν ὑποθήκας εἰς τὸν 155
ἀνθρώπιον βίον ἔπη β. οὗτός ἐστι Περίαςδρος ὁ διὰ λύπην
ιδίαν ἀποθανών, ὡς καὶ τὸ ἐπ' αὐτῷ ἐπίγραμμα μαρτυρεῖ
οὕτως ἔχον·

μήποτε λυπήσῃ σε τὸ μή σε τυχεῖν τινος, ἀλλὰ
τέρπειο πᾶσιν ὁμῶς, οἷσι δίδωσι θεός.

60

καὶ γὰρ ἀθυμήσας ὁ σοφὸς Περίαςδρος ἀπέσβη,
οὐνακεν οὐκ ἔτυχεν κρήξιος ἧς ἤθελεν.

ΚΗ. ΠΙΤΤΑΚΟΥ.

Πιττακὸς Μυτιληναῖος, υἱὸς Καϊκοῦ ἢ Ἰσραδίου Θρα-
κός, μητρὸς δὲ Λεσβίας. οὗτος γέγονε κατὰ τὴν λβ' Ὀλυμ-
πιάδα, εἰς καὶ αὐτὸς τῶν ζ' σοφῶν ὢν. ἔγραψε νόμους, καὶ 65
τῇ μβ' Ὀλυμπιάδι Μέλαγχρον τὸν τύραννον Μυτιλήνης ἀνεῖλε,
καὶ Φρόνωνα στρατηγὸν Ἀθηναίων πολεμοῦντα ὑπὲρ τοῦ
Σιγαίου μονομαχῶν ἀπέκτεινε, δικτύῳ περιβαλὼν αὐτόν.
γηραιὸς δ' ἀναγκαζόμενος στρατηγεῖν ἔφη, ὡς χαλεπὸν
ἐσθλὸν ἔμμεναι. τούτου ἀπόφθεγμα „καιρὸν γινῶσθι.“ ἐποίησε 70
δὲ καὶ ἐλεγεία ἔπη χ' καὶ ὑπὲρ νόμων καταλογάδην.

ΚΘ. ΣΑΠΦΟΥΣ.

Σαπφῶ Σίμωνος, οἱ δ' Εὐνομίου, οἱ δ' Ἐριγυίου, οἱ δ'
Ἐκρύτου, οἱ δὲ Σήμου, οἱ δὲ Σκάμωνος, οἱ δ' Ἐτάρχου, οἱ
δὲ Σκαμανδρωνύμου, μητρὸς δὲ Κλειδός, Λεσβία ἐξ Ἐρεσσοῦ,

XXVII. cf. Eudoc. p. 362. | 154. κυψέλου Am, κυψέλλου cett. | 56. ἀνθρώ-
πιον A*V, ἀνθρώπων cett. | β] ἢ (l. e. β) A, om. V. | 59. μήποτε] cf.
Diog. Laert. I, 97. Anthol. Pal. I. p. 494. | 61. καὶ γὰρ ἀθυμήσας δ] ὁ γὰρ
V. | 62. ἤθελεν BEK. | XXVIII. cf. Eudoc. p. 362. | 63. Μυτιληναῖος et infra
v. | ἦ ABVE, καὶ cett. | 65. εἰς — Ὀλυμπιάδι om. A. | ὢν om. V. | 62. πολε-
μοῦντα ex Paris. Kusterus, erat πολιορκιοῦντα. de re cf. Polyæn. I, 25. |
68. δὲ post ἀπέκτεινε add. *V. | XXIX. cf. Eudoc. p. 382. | 72. Εὐνομίου Bern-
hardy, εὐμήνου Paris. Kusteri et BV, Εὐμήλου Tournius, Εὐτομίνου v. |
Ἐριγγίου A, Ἐριγγίου v. Ἐρυγίου, quod et in Ἐκρύτου latere ait, Hemsterhu-
sius, Ἐριγγίου v. | 73. Σίμου Koenius in Gregor. p. 290, Σίμου Schaeferus. |
Σκάμωνος Bernardy, Κάμωνος v. | 74. δὲ post μητρὸς add. AV. | κλειδοῦς
*V. | ἐρεσσοῦ *V, ἐρεσσου AV, ἐρεσοῦ cett.

175 λυρική, γεγυυία κατὰ τὴν μβ' ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Ἀλκαῖος ἦν καὶ Στησίχορος καὶ Πιπτακός. ἦσαν δ' αὐτῇ καὶ ἀδελφοὶ γ', Λάριχος, Χάραξος, Εὐρύγιος. ἐγαμήθη δ' ἀνδρὶ Κερκύλα πλουσιωτάτῳ, ὀρμισμένῳ ἀπ' Ἄνδρου, καὶ θυγατέρα ἐποίησατο ἐξ αὐτοῦ, ἣ Κλεις ὠνομάσθη. ἑταῖραι δ' αὐτῆς καὶ 80 φίλαι γεγύνασι γ', Ἀτθίς, Τελέσιππα, Μεγάρα, πρὸς ἧς καὶ διαβολὴν ἔσχεν αἰσχροῦς φιλίας. μαθήτρια δ' αὐτῆς Ἀναγόρα Μιλησία, Γογγύλα Κολοφωνία, Εὐνείκα Σαλαμηνία. ἔγραψε δὲ μελῶν λυρικῶν βιβλία θ'. καὶ πρώτη πλήκτρον εὔρεν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγεία καὶ ἰάμβους καὶ μο- 85 νωδίας. — Σαπφὴ Λεσβία ἐκ Μυτιλήνης, ψάλτρια. αὕτη δὲ ἔρωτα Φάωνος τοῦ Μυτιληναίου ἐκ τοῦ Λευκάτου κατεπόντωσεν ἑαυτήν. τινὲς δὲ καὶ ταύτης εἶναι λυρικὴν ἀνέγραψαν ποίησαν.

Α. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΑΜΟΡΓΙΝΟΥ.

Σιμωνίδης Κρήνῳ Ἀμοργίνος, λαμβογράφος ἦν δὲ τὸ 90 ἐξάρχῃς Σάμος. ἐν δὲ τῷ ἀποικισμῷ τῆς Ἀμοργοῦ ἐστάλη καὶ αὐτὸς ἡγεμὼν ὑπὸ Σαμίων, ἔκτισε δ' Ἀμοργὸν εἰς γ' πόλεις, Μινώαν, Αἰγιαλόν, Ἀρκεσίμην. γέγονε δὲ μετὰ ἕξ ἔτη τῶν Τρωικῶν. ἔγραψε κατὰ τινὰς πρῶτος ἰάμβους καὶ ἄλλα διάφορα, ἀρχαιολογίαν τε τῶν Σαμίων.

ΑΑ. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ ΤΟΥ ΚΕΙΟΥ.

95 Σιμωνίδης Λεωπρεποῦς Ἰουλιήτης, τῆς ἐν Κέῳ τῆς νήσου

175. ἀλκαῖος m. | 76. αὐτῇ ABV, αὐτῆ *V, αὐτοὶ E, αὐτῆς cett. | 77. λάριχος ABV, λάριχος cett. | κερκύλα ABVE, κερκόλα cett. | ἀνδρὶ transponit Iubel Bernhardy. | 81. μαθήτρια m. | Ἀναγόρα Max. Tyr. 1, 24. p. 476. | 84. ἐλεγείαν A. | 85. Σαπφὴ sqq. om. A. | 86. κατεπόντωσεν BVE, κατεπόντωσεν cett. | XXX. cf. Eudoc. p. 383. | 89. ἦν — Σαμίων apud Suidam leguntur sub v. Σιμμίας, ad Simonidem pertinere vidit primus Clinton. fast. hell. 3, p. 487 (cf. Welcker Mus. Rhén. 1835. p. 354). sub Σιμωνίδης Suidas post λαμβογράφος pergit sic: ἔγραψεν ἐλεγείαν (ἐλεγεία Eudoc.) ἐν βιβλίῳς β', ἰάμβους. γέγονε δὲ καὶ αὐτὸς μετὰ τριακόσια καὶ ἑννηήκοντα (ἑννεν. v.) ἔτη τῶν Τρωικῶν. ἔγραψεν ἰάμβους πρῶτος αὐτὸς κατὰ τινὰς. adde Schneidewin. Diar. stud. anti. 1836. p. 366. | 90. τῆς V, τοῦ v. | 91. ὑπὸ BVE, ἀπὸ v. | κεῖου V. | 92. μινώαν E. | Ἀρκεσίμην v. | 93. ἔγραψε] καὶ ἔγραψε E. | XXXI, cf. Eudoc. p. 383. in Schol. Arist. Vesp. 1410 latulit Masurus. | 95. Λεωπρεποῦς AV. | Ἰουλιήτης om. A.

πόλιως, λυρικός, μετὰ Στησίχορον τοῖς χρόνοις, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης διὰ τὸ ἠδύ. καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην εὗρεν οὗτος. προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων καὶ διπλά, καὶ τῇ λύρα τὸν τρίτον φθόγγον. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς νς' ὀλυμπιάδος (οἱ δ' ἐπὶ τῆς ξβ' γεγράφασιν) καὶ παρέτενε μέχρι 200 τῆς οη', βιούς ἔτη πθ'. καὶ γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἢ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλείᾳ καὶ Ἐρξου ναυμαχίᾳ δι' ἑλεγκίας, ἢ δ' ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς, θρηνοί, ἐγκώμια, ἐπιγράμματα, παιᾶνες καὶ τραγῳδίαὶ καὶ ἄλλα.

ΑΒ. ΣΟΛΩΝΟΣ.

Σόλων Ἐξηκστίδου Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, νομοθέτης 5 καὶ δημαγωγός. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς μς' ὀλυμπιάδος, οἱ δὲ νς'. ἐπιβουλευθεὶς δ' ὑπὸ Πεισιστράτου τοῦ τυράννου ἀπεδήμησεν ἐν Κιλικίᾳ καὶ ἔκτισε πόλιν, ἣν Σόλους ἐκάλεσαν ἐξ αὐτοῦ. οἱ δὲ καὶ τοὺς ἐν Κύπρῳ Σόλους ἐξ αὐτοῦ φασί, καὶ τελευτῆσαι αὐτὸν ἐν Κύπρῳ. ἔγραψε νόμους Ἀθηναίοις, οἵτινες 10 ἄξοντες ὠνομάσθησαν διὰ τὸ γραφῆναι αὐτοὺς ἐν ξυλίνοις ἄξοσιν Ἀθήνησι, ποίημα δὲ ἑλεγκίων, ὃ Σαλαμῖς ἐπιγράφεται, ὑποθήκας δὲ ἑλεγκίων καὶ ἄλλα. ἔστι δὲ καὶ οὗτος εἰς τῶν ζ' ὀνομαζομένων σοφῶν. καὶ φέρεται αὐτοῦ ἀποφθεγμα τόδε, „μηδὲν ἄγαν“ ἢ τὸ „γνώθι σαυτόν.“ 15

ΑΓ. ΣΤΗΣΙΧΟΡΟΥ.

Στησίχορος Εὐφόρβου ἢ Εὐφήμου, ὡς δ' ἄλλοι Εὐκλείδου ἢ Ἰέτους ἢ Ἡσιόδου, πόλιως Ἰμέρας τῆς Σικελίας· καλεῖται γοῦν Ἰμεραῖος· οἱ δ' ἀπὸ Ματαυρίας τῆς ἐν Ἰταλίᾳ· οἱ δ' ἀπὸ Παλλαντίου τῆς Ἀρκαδίας φυγόντα αὐτὸν ἐλθεῖν φασί, εἰς Κατάνην κάκει τελευτῆσαι καὶ ταφῆναι πρὸ τῆς 20 πύλης, ἣτις ἐξ αὐτοῦ Στησιχόρειος προσηγόρευται. τοῖς δὲ

196. μετὰ — χρόνοις om. V. || 99. γέγονε — πθ' om. V. || 201. οβ' BE. | αὐτῷ] δὲ αὐτῷ V. || 2. βασιλείᾳ] βασιλίως E. || 4. τραγῳδία A. || XXXII. cf. Eudoc. p. 387. || 12. δι' ἑλεγκίων V, uti correxit Kusterus, ἑλεγκίας Eudocla, δὲ ἑλεγκίας celt. || XXXIII. cf. Eudoc. p. 385. || 16. εφόρβου E. || 17. πόλιως A, ἐκ πόλιως V, καὶ πόλιως v. || 19. παλλαντίου AV. || 20. καὶ — νς' sub finem add. V. || παρὰ τῆς πύλης Kusterus, παρὰ τῇ πύλῃ Kleinus Steisch. fragm. p. 3.

χρόνοις ἦν νεώτερος Ἀλκμᾶνος τοῦ λυρικοῦ, ἐπὶ τῆς λζ' Ὀλυμπιάδος γεγονώς. ἐτελεύτησε δ' ἐπὶ τῆς νς'. εἶχε δ' ἀδελφὸν γεωμετρίας ἔμπειρον, Μαρμερτῖνον, καὶ ἕτερον Ἡλιάνακτα 225 νομοθέτην. γέγονε δὲ λυρικός. καὶ ἐστὶν αὐτοῦ τὰ ποιήματα Δωρίδι διαλέκτῳ ἐν βιβλίοις κς'. φασὶ δ' αὐτὸν γράψαντα ψόγον Ἑλένης τυφλωθῆναι, πάλιν δὲ γράψαντα Ἑλένης ἐγκώμιον ἐξ ὀνείρου, τὴν παλινοδίαν, ἀναβλέψαι. ἐκλήθη δὲ Στησίχορος, ὅτι πρῶτος κίθαροδία χορὸν ἔστησεν, 30 ἐπεὶ τοι πρότερον Τισίας ἐκαλεῖτο.

ΛΔ. ΣΩΤΑΔΟΥ.

Σωτάδης Κρής, Μαρωνείτης, δαιμονισθεὶς, λαμβογράφος, ἔγραψε φλύακας ἤτοι κιναιδούς διαλέκτῳ Ἰωνικῇ· καὶ γὰρ Ἰωνικοὶ λόγοι ἐκαλοῦντο οὗτοι. ἐχρήσατο δὲ τῷ εἶδει τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς καὶ Πύρρος ὁ Μιλήσιος 35 καὶ Θεόδωρος καὶ Τιμοχαρίδας καὶ Ξέναρχος. εἰσὶ δ' αὐτοῦ εἶδη πλεῖστα, οἷον εἰς ἄδου κατάβασις, Πρίηπος, εἰς Βελιστίχην, Ἀμαζών, καὶ ἕτερα.

ΛΕ. ΤΕΛΕΣΤΟΥ.

Τελέστης κωμικός. τούτου δράματὰ ἐστὶν Ἀργὼ καὶ Ἀσκληπιός, ὡς φησὶν Ἀθήναιος ἐν τῷ ιδ' τῶν δειπνοσο- 40 φιστῶν.

ΛϚ. ΤΕΡΠΑΝΑΡΟΥ.

Τέρπανδρος Ἀρναῖος ἢ Λέσβιος ἀπ' Ἀντίσσης ἢ Κυμαῖος, οἱ δὲ καὶ ἀπόγονον Ἡσιόδου ἀνέγραψαν, ἄλλοι δ' Ὀμήρου, Βοίου λέγοντες αὐτὸν τοῦ Φωκέως τοῦ Εὐρυφῶντος τοῦ Ὀμήρου. λυρικός, ὃς πρῶτος ζ' χορδῶν ἐποίησε τὴν

223. εἶχε καὶ ἀδελφὸν γεωμετρῆν μαμαρτῖνον V: Ἀμέριστον vocat Proculus in Euclid. elem. 2. p. 19. | 26. ἐν βιβλίοις κς' om. V. | 28. διὰ τὴν παλινοδίαν Kusterus. | 29. κίθαροδίας V. | XXXIV. cf. Eudoc. p. 384. | 31. μαρωνείτης V: videtur ἢ ante hoc voc. excidisse. | 34. Πύρρος] Πύρης Athenaeo 14. p. 620 E. | 35. Θεόδωρος V, Θεοδορίδας Tournius, Θεοδώρας v. | 36. κατάβασιν V. | βελιστίχην V, Βελιστίχην v. cf. Paus. 8. 8, 11. | XXXV. 38. κωμικός] immo διθυραμβοποιός vel μιλοποιός. | 39. ιδ' ABVE, δ' cett. | XXXVI. 44. ἐπτά χορδῶν AV, ἐπτάχορδον cett.

λύραν καὶ νόμους λυρικοὺς πρῶτος ἔγραψεν, εἰ καὶ τινες ²⁴⁵
Φιλάμμωνα θέλουσι γεγραμέναι.

ΛΖ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

Τιμόθεος Θερσάνδρου ἢ Νεομούσου ἢ Φιλοπόλιδος,
Μιλήσιος, λυρικός, ὃς τὴν ἰ καὶ αἰ χορδὴν προσέθηκε καὶ
τὴν ἀρχαίαν μουσικὴν ἐπὶ τὸ μαλακώτερον μετέγαγεν. ἦν
δ' ἐπὶ τῶν Εὐριπίδου χρόνων τοῦ τραγικοῦ, καθ' οὓς καὶ ⁵⁰
Φίλιππος ὁ Μακεδὼν ἐβασίλευεν, καὶ ἐτελεύτησεν ἐτῶν 45,
γράφας δὲ ἐπῶν νόμους μουσικοὺς εἰς, προοίμια 45, Ἀρτε-
μιν, διασκευὰς 4, ἐγκώμια, Πέρσας ἢ Ναύπλιον, Φινείδας,
Λαβρτην, διθυράμβους 4, ὕμνους καὶ καὶ ἄλλα τινά.

ΛΗ. ΤΙΜΟΚΡΕΟΝΤΟΣ.

Τιμοκρέων Ῥόδιος, κωμικός τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. ⁵⁵
διεφέρετο δὲ πρὸς Σιμωνίδην τὸν τῶν μελῶν ποιητὴν καὶ
Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον, εἰς ὃν ἐξύφανε ψόγον δι' ἔρμε-
λοῦς τινος ποιήματος. ἔγραψε δὲ κωμωδίαν εἰς τε τὸν αὐτὸν
Θεμιστοκλέα καὶ εἰς Σιμωνίδην τὸν μελοποιόν, καὶ ἄλλα.

ΛΘ. ΤΥΡΤΑΙΟΥ.

Τυρταῖος Ἀρχεμβρότου, Λάκων ἢ Μιλήσιος, ἐλεγιοποιὸς ⁶⁰
καὶ ἀνλητής, ὃν λόγος τοῖς μέλεσι χρησάμενον παροτρῦναι
Λακεδαιμονίους πολεμοῦντας Μεσσηνίοις καὶ ταύτῃ ἐπικρα-
τεστέρους ποιῆσαι. ἔστι δὲ παλαιάτατος, σύγχρονος τοῖς 5
κληθεῖσι σοφοῖς ἢ καὶ παλαιότερος. ἤκμαζεν γοῦν κατὰ τὴν λέ-
Ὀλυμπιάδα. ἔγραψε πολιτεῖαν Λακεδαιμονίοις καὶ ὑποθήκας ⁶⁵
δι' ἐλεγείας καὶ μέλη πολεμιστήρια, βιβλία 6.

246. φιλάμμωνα BVE, φιλάμμου A, φιλάμωνα cett. || XXXVII. 47. νεο-
μούσου BV, Νεομούσου v. || 49. προσήγαγεν V. || 50. καθ' ὃν A. || 51. Φίλιππος]
Ἀρχέλαος Reinsius. || καὶ ἐτελεύτησε A, ἐτελεύτησε δὲ cett. || 52. προοίμια ex
Steph. Byz. s. v. Μίλητος Reinsius. || 53. ἐγκώμια AV, ἐγκώμιον cett. || ναύ-
πλειον V, Ναυτίλον ex Ath. 8. p. 338 A. Kusterus, sed illic ex Sulda Ναυκλίον
correctit Casaubonus. || φινείδας AV. || XXXVIII. 55. κωμικός] Immo μελοποιός.
neque comoedias scripsit in Themistoclem atque Simonidem. || XXXIX. om.
A. || 60. ἀρχεμβρότου BVE. || 62. καὶ hic habent BVE, ante πολεμοῦντας cett.

Μ. ΦΙΛΗΤΑ.

Φιλητᾶς Κῶος, υἱὸς Τηλέφου, ὦν ἐπὶ το Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου, γραμματικὸς καὶ κριτικὸς, ὅς ἰσχυροὺς ἐκ τοῦ ζητεῖν τὸν καλούμενον ψευδόμενον λόγον ἀπέθανεν. ἐγένετο 270 δὲ καὶ διδάσκαλος τοῦ δευτέρου Πτολεμαίου. ἔγραψεν ἐπιγράμματα καὶ ἐλεγείας καὶ ἄλλα.

ΜΑ. ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ.

Φιλόξενος Εὐλυτίδου Κυθήριος, λυρικός. ἔγραψε διθυράμβους κθ'. τελευτᾷ δ' ἐν Ἐφέσῳ. οὗτος ἀνδραποδισθέντων τῶν Κυθήρων ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἠγοράσθη ὑπὸ 73 Ἀγεσύλου τινὸς καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἐκράφη καὶ Μύρμηξ ἐκαλεῖτο. ἐπαιδεύθη δὲ μετὰ τὸν θάνατον Ἀγεσύλου, Μελανιππίδου πριαμένου αὐτὸν τοῦ λυρικοῦ. Καλλίστρατος δ' Ἡρακλείας αὐτὸν γράφει Ποντικῆς. ἔγραψε δὲ μελικῶς γενεαλογίαν τῶν Αἰακιδῶν.

ΜΒ. ΦΩΚΥΛΙΔΟΥ.

80 Φωκυλίδης Μιλήσιος, φιλόσοφος, σύγχρονος Θεόγνιδος. ἦν δ' ἐκάτερος μετὰ χμζ' ἔτη τῶν Τρωικῶν, Ὀλυμπιάδι γεγονότες κθ'. ἔγραψεν ἔπη καὶ ἐλεγείας, παραιτήσεις ἤτοι γνώμας, ἃς τινες κεφάλαια ἐπιγράφουσιν. εἰσὶ δ' ἐκ τῶν Σιβυλλιακῶν κεκλήμενα.

XL. cf. Eudocia p. 424. [268. καὶ add. Tournius. [ὅς --] cf. Athen. 9. p. 401 K. [71. ἄλλα] ἰσχυροὺς ἐκ τοῦ ζητεῖν καὶ διώκειν ἀκίχητα add. V, καὶ τὰ καλούμενα Ναξιακά Eudocia. [XLI. cf. Eudoc. p. 428. [72. εὐλυτίδου ABVE, εὐλητίδου celt. [74. Λακεδαιμονίων] Ἀθηναίων Reinesius. cf. Meineke fr. com. gr. 4. p. 635. [76. ἀγεσιλάου A. nomen vix banum. [77. καλλίστρατος ABV, καὶ καλλ. celt. [78. γράφει ABVE, φησι: celt. [XLII. cf. Eudoc. p. 426. [83. ἃς τινες B, ἃ τινες A, ἃς τινες celt.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ΒΙΟΙ ΤΡΑΓΙΚΩΝ.

Α. ΑΙΣΧΥΛΟΥ.

α'. Βίος Αισχύλου.

Αισχύλος ὁ τραγικὸς γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, Ἐλευσί-
νιος τὸν δῆμον, υἱὸς Εὐφορίωνος, Κυναιγείρου ἀδελφὸς καὶ
Ἀμεινίου, ἐξ εὐπατριδῶν τὸ γένος κατάγων· νέος δ' ἤρξατο
τῶν τραγωδιῶν καὶ πολὺ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερῆρε κατὰ τε
τὴν ποιήσιν καὶ τὴν διάθεσιν τῆς σκηνῆς τῆν τε λαμπρότητα
τῆς χορηγίας καὶ τὴν σκευὴν τῶν ὑποκριτῶν τῆν τε τοῦ χο-
ροῦ σεμνότητα, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης φησίν,

ἀλλ' ὦ πρῶτος τῶν Ἑλλήνων πυργώσας ῥήματα σεμνὰ
καὶ κοσμήσας τραγικὸν λῆρον.

I. Η. Inscr. γένος αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ M, βίος αἰσχύλου ποιητοῦ τρα-
γικοῦ N, om. L. | 1. τραγικὸς] τρ. ποιητῆς G. | γένος μὲν BGr (Item cod. Matrit.
no. 47. ap. Itiart. p. 162), τὸ μὲν γένος M. | λευσίνιος δὲ τοῦ πήμονος (πήμονος
N) υἱὸς LN. | 2. εὐφορίωνος AB, εὐφρονίωνος D. | ἀδελφὸς κυναιγείρου M: κυνα-
γείρου LN, qui et om. καὶ Ἀμεινίου. Aminiam Aeschylli fratrem fuisse coll.
Herod. 3, 54. 93. dubitat G. Hermannus Opp. 2. p. 166, quamquam et verunt
Diod. 11, 27 et Ael. var. hist. 5, 19. | 3. τὸ γένος BDGr, τὴν φύσιν cett. | κατά-
γων BDGr, om. LMN, ἔχων cett. | 4. πολὺ τοὺς] πολλοὺς LN. | αὐτοῦ BGr. |
κατὰ γε τὴν LN, κατὰ τὴν M. | 5. καὶ τὴν σκευὴν] καὶ τὴν κατασκευὴν T, τὴν
σκηνὴν LN. | 7. φησίν] φησι περὶ αὐτοῦ M, om. LN. vid. Arist. Ran. v. 1004. |
8. ὦ] ὁ L. | πρῶτος BGr. | σεμνὰ] χρηστά L, sed eadem manus expunxit et
addidit σεμνὰ. | 9. om. A. | κλήρον DLMNar.

10 συνεχρόνισε δὲ Πινδάρῳ, γεγωνὸς κατὰ τὴν ξδ' ὀλυμπιάδα.
γενναῖον δ' αὐτόν φασι καὶ μετασχεῖν τῆς ἐν Μαραθῶνι
μάχης σὺν τῷ ἀδελφῷ Κυναιγείρῳ [τῆς πρὸς τοὺς Δαρείου
στρατηγοὺς Δᾶτιν καὶ Ἀρταφέρνην· τούτους γὰρ Δαρεῖος
μετὰ ἑνὶ μυριάδων διὰ θαλάττης πέπομφε κατ' Ἀθηναίων],
15 τῆς τ' ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας σὺν τῷ νεωτέρῳ τῶν ἀδελ-
φῶν Ἀμεινίᾳ, καὶ τῆς ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίας. [Ξέρξης
γὰρ ὁ Δαρείου ἰ. παρελθόντων ἐνιαυτῶν φ' μυριάδας στρα-
τὸν συναγαγὼν διὰ γῆς καὶ θαλάττης κατὰ τῆς Ἑλλάδος
ἐστράτευσεν· οὗ τὸ μὲν ναυτικὸν κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι
20 ἐν Σαλαμῖνι Θεμιστοκλέους σφῶν στρατηγοῦντος, τὸ δὲ πεζὸν
ἐν Πλαταιαῖς Λακεδαιμόνιοι μετὰ Πανσανίου κατεπολέμη-
σαν, ὃ δὴ κατέλιπε Ξέρξης μετὰ Μαρδονίου στρατηγοῦ,
αὐτὸς μετ' ὀλίγων εἰς Περσίδα φυγών, ἐπειδὴ τὴν ἐν Σαλα-
μῖνι ναυμαχίαν εἶδεν.] κατὰ δὲ τὴν σύνθεσιν τῆς ποιήσεως
25 ζηλοῖ τὸ ἀδρὸν ἀεὶ πλάσμα καὶ ὑπέρογκον, ὀνοματοποιίαις
τε καὶ ἐπιθέτοις, ἔτι δὲ καὶ μεταφοραῖς καὶ πᾶσι τοῖς δυνα-
μένοις ὄγκον τῇ φράσει περιθεῖναι χρώμενος· αἷ τε διαθέ-
σεις τῶν δραμάτων οὐ πολλὰς αὐτῷ περιπετείας καὶ πλοκάς
ἔχουσιν, ὡς παρὰ τοῖς νεωτέροις· μόνον γὰρ σπουδάζει τὸ

10. συνεχρόνησι DM. [δὲ] καὶ LN. [γεγωνὸς post ὀλυμπιάδα ponit G.]
κατὰ — ξδ'] κατὰ (τε add. ar) τὴν τεσσαρακοστὴν libri mel certe, praeter AB,
qui μετὰ τὴν τεσσαρακοστὴν. sed illud ineptum, hoc aperte correctoris est.
alios libros habere τεσσαρακοστὴν πρώτην monet Stephanus, alios ἐξηκοστὴν
Casaubonus d. poes. sat. 1, 5, qui et ipse τρίτην καὶ ἐξηκοστὴν correxit, πέμπτην
καὶ ἐξηκοστὴν Petitus Misc. 3, 14, ἑβδομηκοστὴν Meursius. ego posui numerum,
non quem verum esse affirmaverim, sed ex quo villum illud in libris facillime
enasci potuerit.] 11. αὐτόν φασι BDGLN, φασιν αὐτόν cett. [μετασχεῖν] με-
τασχεῖν ὁμολογοῦσι LN.] 12. τῆς — πέπομφε add. OGat, κατὰ ἀθηναίων solus
G.] 15. νεωτέρῳ τῶν ἀδελφῶν B, νεωτάτῳ τῶν ἀδελφῶν A, νεωτέρῳ ἀδελφῶν
T, νεωτέρῳ ἀδελφῶ cett.] 16. πλαταιαῖς r, πλαταιᾶσι a. [πεζομαχίας] ναυ-
μαχίας AB.] Ξέρξης — εἶδεν add. DOGat, nisi quod 17. στρατοῦ G, 21. πλα-
ταιαῖσι O, πλαταιᾶσι Da, 22. δὲ Oat, 23. αὐτοῦ DOat, μετ' ὀλίγον DO, μετε-
λίγον G, εἰς ἀσίαν φυγῆ διαβάς G.] 24. σύνθεσιν τῆς ποιήσεως] ποιῆσιν Dar.]
25. ζηλοῖ] ἀσκεῖ Gat, ἀσκεῖτο (omisso τὸ) D.] ἀδρὸν LN. [πλάσμα add.
BOIN, sed post ἀδρὸν O.] καὶ ὑπέρογκον ὀνοματοποιίαις in las. om. LN.]
26. δὲ om. ar.] 27. ὄγκον] ὄγγον A, ὄργην B.] περιθεῖναι τῇ φράσει G; παρα-
θεῖναι L.] χρώμενος om. G.] 28. οὐ] καὶ LN.] αὐτῷ ante τῶν ponunt GTar.]
περιπετείας LN.] 29. ἔχουσιν.— κρέτων om. LN.] γὰρ] δὲ G.] σπουδάζει] ζηλοῖ
ABT.] τὸ βίαιος] μέγεθος καὶ ὄγκον DOat.

βάρος περιτιθέναι τοῖς προσώποις, ἀρχαῖον εἶναι κρίνων 30
 τουτὶ τὸ μέρος, τὸ μεγαλοπρεπές τε καὶ ἠρωικόν, τὸ δὲ παν-
 οὔργον κομφοπρεπές τε καὶ γνωμολογικὸν ἀλλότριον τῆς
 τραγωδίας ἠγούμενος, ὥστε διὰ τὸ πλεονάζειν τῆ βάρει τῶν
 προσώπων κομφοδεῖται παρ' Ἀριστοφάνους. ἐν μὲν γὰρ τῇ
 Νιόβῃ ἕως τρίτης ἡμέρας ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παιδῶν 35
 οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη, ἐν δὲ δὴ τοῖς Ἐκτορος
 λύτροις Ἀχιλλεὺς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται πλὴν
 ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. διὸ ἐκλογαὶ μὲν
 παρ' αὐτῷ τῇ κατασκευῇ διαφέρουσαι πάμπολλαι ἂν εὐρε-
 θεῖεν, γνῶμαι δ' ἢ συμπάθειαι ἢ ἄλλο τι τῶν δυναμένων 40
 εἰς δάκρυα ἀγαγεῖν οὐ πάνυ. [ταῖς τε γὰρ ὕψει καὶ τοῖς
 μύθοις πρὸς ἐκπληξιν τερατώδη μᾶλλον ἢ πρὸς ἀπάτην κέρχη-
 ται.] ἀπῆρε δὲ πρὸς Ἴερώνα τὸν Σικελίας τύραννον, κατὰ τινὰς
 μὲν ὑπ' Ἀθηναίων κατασπουδασθεῖς καὶ ἠσσηθεῖς νέω ὄντι τῷ
 Σοφοκλεῖ, κατὰ δ' ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μααραθῶνι τεθνηκό- 45
 τας ἐλεγείῳ ἠσσηθεῖς Σιμωνίδῃ· τὸ γὰρ ἐλεγεῖον πολὺ τῆς περὶ
 τὸ συμπαθὲς λεπτότητος μετέχειν θέλει, ὃ τοῦ Αἰσχύλου,
 ὡς ἔραμεν, ἐστὶν ἀλλότριον. [τινὲς δὲ φασιν ἐν τῇ ἐπιδειξεί

30. ἀρχαῖον] ἀκραῖον Bothius. sed cf. Dio Chrys. or. 52. p. 267. || 31. τοῦτο
 τὸ μέρος LNar, om. ADG. || τὸ add. BDar. || μεγαλοπρεπέστερον LN. || τε καὶ] καὶ
 BLN, om. A. || ἠρωικόν — τε καὶ om. G. || 32. κομφοπρεπές LN. || ἀλλότριον γ,
 καλλιέστερον I, καλιέστερον N. || 33. ἠγύσατο G. || ὥστε — ἀμοιβαῖα om. DG. ||
 ὥστε διὰ] διὰ ταῦτα μὲν ἐν τοῖς δράμασι αὐτοῦ ὥστε διὰ B. || 34. ἀριστοφάνη
 LN. || 35. Νιόβῃ post Νιόβῃ excidisse vidit Bothius. || τρίτης ἡμέρας] τρίτου
 μέρους Victorius (cf. Spanhem. ad Arist. Ran. v. 942), sed vid. Hermannii Opp. 3.
 p. 42 sq. || ἐπικαθημένη LN. || 36. ἐγκεκαλυμμένη LN. || δὴ om. LN. || 37. λου-
 τροῖς LNar. || ὁμοίω N, ἐμοὶ ὡς ar. || ἐγκεκαλυμμένος LN. || πλὴν om. LN. || 38. διὸ
 διός N. || ἐκλογαὶ — ἂν] ταῦτα μὲν ἐν τοῖς δράμασι αὐτοῦ πλεῖστα (πλεῖστα
 G) ἂν ADG, ac novit B (vid. ad v. 33). || 39. πάμπολα LN. || 40. γνῶμη ἢ συμ-
 πάθεια G. || ἀλλότι γ. || τῶν om. LN. || 41. δάκρυον GLN. || ἀπαγαγεῖν LN. ||
 ταῖς — κέρχηται om. ADG. || 42. μᾶλλον om. LN. || πρὸς CDLNar, εἰς T, ὡς cett.:
 hic domum Incipit C. || 43. τόν] τῆς LN. || τύραννος N. || 44. ὑπὸ BCDGLNar,
 ὡς ἔπο cett. || καταπισθεῖς L, καταπιθεῖς N, malim καταστασιασθεῖς. Bothius
 οὐ κατασπουδασθεῖς. || καὶ ἠσσηθεῖς — ἠσσηθεῖς om. LN. || ἠττηθεῖς hic et
 infra A, ἠσθηθεῖς G. || 45. ἐλεγείῳ] ἐλ. μέτρῳ BCDGar. || σιμωνίδου BCar. ||
 47. ἐθέλει BCar. || 48. ἔφημεν T. || ἀλλότριόν ἐστι G. || τινες — ἐξαμβλωθῆναι
 om. AD. male hic illata esse prius intellexit Bothius, qui ea posuit post ἀμοι-
 βαῖα v. 36, iterum Naekius Mus. Rheu. 1. (1833) p. 500 sq. (Opp. phil. 1.
 p. 362 sq.), qui post κέρχηται v. 43. collocari voluit. || ἀποδείξει L.

τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγαγόντα τὸν χορὸν τοσοῦτον
 50 ἐκπλήξαι τὸν δῆμον, ὥστε τὰ μὲν νήπια ἐκψῦξαι, τὰ δ' ἐμ-
 βρυα ἐξαμβλωθῆναι.] ἔλθων τοίνυν εἰς Σικελίαν Ἰέρωνος
 τότε τὴν Αἴτνην κτίζοντας ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας, οἰωνι-
 ζόμενος ἐντεῦθεν βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν.
 καὶ σφόδρα τῷ τε Ἰέρωνι καὶ τοῖς Γελώοις τιμηθεῖς, ἐπι-
 55 ζήσας τρίτον ἔτος [ὦν ἔτων ε' πρὸς τοῖς ξ'] τοῦτον ἐτελεύτα
 τὸν τρόπον. αἰτὸς γὰρ χελώνην ἀρπάσας ὡς ἐγκρατὴς γε-
 νέσθαι τῆς ἄγρας οὐκ ἴσχυσεν, ἀφήσει κατὰ πετρῶν αὐτὴν
 συνθλάσων τὸ δέρμα, ἢ δ' ἐνεχθεῖσα κατὰ τοῦ ποιητοῦ
 φονεύει αὐτόν. χρησμὸς γὰρ ἦν αὐτῷ περὶ τῆς τελευτῆς
 60 δοθεῖς οὕτως· „οὐράνιον σε βέλος κατακτανεῖ.“ ἀποθα-
 νόντα δὲ Γελῶοι πολυτελῶς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι θά-
 ψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτως·

Αἰσχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
 μνήμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
 65 ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλλος ἂν εἴποι
 καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

49. τοσοῦτον] τοῦτον LN. | 50. ὥστε] ὡς L. | ἔμβρυα LN. | 51. Ἰέρωνος
 L. | 52. ἀπεδείξατο LN. | τὰς αἰτναίας AB, πάνυ λαμπρῶς CCGar, τὰς αἰτνας
 est. cf. Schneidewin. Nov. Mus. Rhen. 3. p. 70. | ἀγωνιζόμενος LN. | 53. ἐν-
 τεῦθεν add. G, ἐνταῦθα C, ἐνθεν BCGar, cett. om. | συνοικίζουσι BCGar, συνοικοῦσι
 N, συνοικοῦσι cett. | 54. τε add. BCGar. | Ἰέρωνι G, τυράννη Ἰέρωνι cett. |
 τοῖς — ἐπιζήσας ut videtur om. A. | γελῶος N. | ἐπιζήσαν N. | 55. ὦν — ξ' om.
 ALN. | ε' ὀκτώ Bothius. | τοῦτον ἐτελεύτησε LN, ἐτελεύτα τοῦτον ar, τε-
 λείτα τοῦτον G: ἐτελεύτα ante ὦν ponit B. | 56. αὐτὸς N. | γὰρ add. BCLNar. |
 ἀρπάσας] συλλαβῶν G. | 57. ἄγρας] θήρας G, χελώνης τῆς οὐράς LN. | ἴσχυσεν
 BCDA, ἴσχυεν cett. | ἀφήσει—δέρμα] μετωρίας αὐτὴν ἀφήσει κατὰ πετρῶν ὡς
 συνθλασθείσης τὴν σάρκα αὐτῆς θοίνην ποιήσεται G. | αὐτῆς LN. | 58. ἢ δ'
 ἐνεχθεῖσα] τοῦ δέρματος (ἄρματος N) δὲ ἐνεχθέντος LN, ἢ δὲ ἐνεχθεῖσα ὑπὲρ
 τῆ κεφαλῆ τοῦ ποιητοῦ καὶ πλήξασα (om. κατὰ τοῦ ποιητοῦ) G. | 59. γὰρ
 BCDGar, om. LN, δὲ cett. | αὐτῆ B. | περὶ τῆς τελευτῆς add. BCDGar. | 60. δο-
 θεῖς om. CDGar. | οὕτως BCDGar, τοιάσδε G, οὕτως cett. | βέλος] βίλος τι
 Bothius. | ἀποθανόντος Gar, ἀποθανοῦντος B. | 61. γελῶος LN. | πολυτελῶς
 om. G. | θάψαντες N. | 62. ἐπιγράψαντες C. | 63. versus duos priores habet
 Plut. d. exil. p. 604. F. cf. Anthol. Pal. 2. p. 748. | εὐφορίωνος D. | τό δὲ Na. |
 64. καταφθίμενον r. | πυροφόρον LN. | πύλας BCDGar, σίλας LN. | 65. cf.
 Athen. 14. p. 627 D, Paus. I. 14, 5. | δὲ N. | εἴπη DLNa. | 66. καὶ βαθυχαιτήεις
 G, εἰς LN. | Μῆδος] δῆμος, ut voluit Auratus, Oa. | ἐπιστάμενον G.

εις τὸ μῆμα δὲ φοιτῶντες, ὅσοις ἐκ τραγωδίας ἦν ὁ βίος, ἐνήγιζόν τε καὶ τὰ δράματα ὑπεκρίνοντο. Ἀθηναῖοι δὲ τοσοῦτον ἠγάπησαν Αἰσχύλον, ὡς ψηφίσασθαι μετὰ θάνατον αὐτοῦ τὸν βουλούμενον διδάσκειν τὰ Αἰσχύλου χρυσὸν λαμ- 70 βάνειν. [ἐβίωσε δὲ ἔγ' ἔτη, ἐν οἷς] ἐποίησε δὲ δράματα ὁ καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικά ἀμφίβολα ε'. νίκας δὲ τὰς πάσας εἴληφε ἰγ', οὐκ ὀλίγας δὲ καὶ μετὰ τὴν τελευταίην ἀπηνέγκατο.

[Πρῶτος Αἰσχύλος πάθεισι γεννικωτέροις τὴν τραγωδίαν ἐπηύξησε, τὴν δὲ σκηνὴν ἐκόσμησε καὶ τὴν ὄψιν τῶν 75 θεωμένων κατέπληξε τῇ λαμπρότητι, γραφαῖς καὶ μηχαναῖς, βωμοῖς τε καὶ τάφοις, σάλπιγγιν, εἰδώλοις, ἐρινύσι, τούς τε ὑποκριτὰς χειρῖσι σκεπάσας καὶ τῷ σώματι ἐξογκώσας, μίξοσι τε τοῖς κοθόρνοις μετεωρίσας. ἐχρήσατο δ' ὑποκριτῆν πρῶτον μὲν Κλεάνδρον, ἔπειτα καὶ δεύτερον αὐτῷ προσῆψε 80 Μυρίσκον τὸν Χαλκιδεά· τὸν δὲ τρίτον ὑποκριτὴν αὐτὸς

67. δὲ om. L. | ὅσοις ἐκ τραγωδίας ἦν ὁ β. LN, ὅσοις τραγωδίας ἦν ὁ β. A, ὅσοις τραγωδίας ἦν ὁ β. CD, ὅσοις ἐκ τραγωδίας ἦν ὁ β. celt. praetor G, qui ὅσοις τραγωδίας μετίσιν. | 68. ἐνήγιζοντο B, ἐνήγιζον LN, ἐνήγιζοντο a. | τε om. a. | δράματα] γράμματα LN, πράγματα δ' fuerat in N. | ὑπεκρίνοντο D, ὑπεκρίνοντο LN. | 69. ὡς — Αἰσχύλου om. LN. | 70. χρυσόν] χρὸν Scaliger et Casaubonus ad Athen. p. 208, et sic libros quosdam habere ait Stanielus. | 71. ἐβίωσε — οἷς om. AC. | ἐβίου LN. | δ' om. G. | ἔτη ἔγ' LN, ἔτη ἔξ' G, ἔτ' ἔτη Bothius. cf. Hermannii Opp. 2. p. 161. | οἷς] οἷς καὶ LN. | δὲ add. ACD. | 72. καὶ om. C. | ἀμφίβολα LN, ἀμφὶ τὰ celt.: ἀμφὶ τὰ πάντα πρὸς τοῖς κ' vel λ' Bothius. cf. Hermannii Opp. 2. p. 149. | τὰς om. CG. | 73. ἰγ'] δεκαπέντε Casaubonus d. poes. sat. 1, 8. | 73. δὲ καὶ] τε LN. | μετὰ τὴν ὄψιν, μετὰ celt. | ἀπηνέγκατο COG, νίκας ἀπηνέγκατο N, νίκας ἐπηνέγκατο L, νίκας ἀπηνέγκατο celt. | 74. πρῶτος — 90. τελειότητα add. OGSr, sed G corte a vita separatim ad calcem libri demum post Supplices fol. 193. | γεννικωτέροις Blomfieldius praef. ad Aesch. Pers. p. VII, γεννικωτάτοις G, γεννικωτάτος S, γεννικωτέροις celt. | 75. ηὔξησε S. | τε GS. | 76. θεωμένων G, θεωμάτων r. | κατέπληξε r. | γραφῆς καὶ μηχανῆς Bothius. | 77. βωμοῖς. | ἐρινύσι G, ἐρινύσι celt. | τε add. GS. | 78. χειρῖσι] χειρὶ libri, χάριεν Bothius. | σώματι S, σώματι celt., pelerat et σωματίω. cf. Lucian. Jup. trag. 41. | 79. τε] δὲ r. | δ'] δὲ G, δὲ καὶ celt. | 80. πρῶτον S, πρῶτον celt. | κλεάνδρον Or. | ἔπειτα καὶ τὸν δεύτερον αὐτοῦ GS, ἔπειτα καὶ δ' ἑνὸς αὐτῷ O, ἔπειτα δὲ τὸν αὐτὸν r. | 81. Μυρίσκον Blomfieldius l. l., μυρίσκον GS, μυρίσκον celt. | δὲ add. GS.

ἔξεῦρεν, ὡς δὲ Δικαίαρχος ὁ Μεισήνιος, Σοφοκλῆς. τὸ δ' ἀπλοῦν τῆς δραματοποιίας εἰ μὲν τις πρὸς τοὺς μετ' αὐτὸν λογιζοίτο, φαῦλον μὲν ὑπολαμβάνοι καὶ ἀπραγμάτευτον, εἰ
85 δὲ πρὸς τοὺς ἀνωτέρω, θαυμάσεια τῆς ἐπινοίας τὸν ποιητὴν καὶ τῆς εὐρέσεως. ὅτῳ δὲ δοκεῖ τελειώτερος τραγωδίας ποιητῆς Σοφοκλῆς γεγονέναι, ὀρθῶς μὲν δοκεῖ, λογιζέσθω δ' ὅτι πολλῶν χαλεπώτερον ἦν ἐπὶ Θέσπιδι, Φρονίχῳ τε καὶ Χοιρίλῳ εἰς τοσόνδε μεγέθους τὴν τραγωδίαν προαγαγεῖν ἢ
90 ἐπ' Αἰσχύλῳ εἰπόντα εἰς τὴν Σοφοκλέους ἐλθεῖν τελειότητα.
* ἐπίγραμμα γραφὴν εἰς τὸν Αἰσχύλου τάφον.

αἰετοῦ ἐξ ὀνύχων βρέγμα τυπεῖς ἔθανον.

φασὶ δ' ὑπὸ Ἰέρωνος ἀξιοθέντα ἀναδιδάξαι τοὺς Πέρσας ἐν Σικελίᾳ καὶ λίαν εὐδοκίμησαι. ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας
95 ταύτη καὶ ἄριστος εἰς τραγωδίαν Αἰσχύλος κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα, καὶ τινες ἤδη τῶν τραγωδιῶν αὐτῷ διὰ μόνων οἰκονομοῦνται θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς· τὰ γὰρ δράματα συμπληροῦσιν οἱ πρεσβύτατοι τῶν θεῶν, καὶ ἐστὶ τὰ ἀπὸ τῆς σκηνῆς καὶ τῆς
100 ὀρχήστρας θεῖα πάντα πρόσωπα.* τῶν ποιημάτων ἃ μὲν

82. Δικαίαρχος] cf. Naekius Mus. Rhen. 1. (1833). p. 43 et Dicaearchi fragm. ed. Fuhr. p. 71, 71. [μεισήνιος Gr.] 83. διπλοῦν γ. [84. ἐλαμβάνοι G, ἐλαμβάνει γ.] 85. ὅτῳ — σοφοκλῆς GS, ὅσπερ δοκεῖ θαυμαστόν (τε add. γ) καὶ τελειώτερον τραγωδίας ποιητὴν σοφοκλῆ cell. [88. χαλεπώτερος G. [ἦν hic habet G, post Θεσπιδι cell.] 89. φρονίχῳ G, φρονίχῳ γ. [89. τόσον δὲ libri.] μεγέθους τὴν τραγωδίαν προαγαγεῖν G, μέγεθος τὴν τραγωδίαν προαγαγεῖν G, τὴν τραγωδίαν διὰ μεγέθους προαγαγεῖν γ. [90. εἰπόντα GS, εἰπόντι cell.] 91. ἐπίγραμμα — 100. πρόσωπα hic add. QGS, sub nota post ἔτρεφεν domum γ. [ἐπίγραμμα ἐπιγράμματα τῷ τάφῳ αὐτοῦ rubricatum habet G.] 92. ἐπίγραμμα idem ex Cod. Paris. 2789. laudat Vauvilliersius in Notte. et Extr. 1 p. 231, ex Matrit. 47. Iriartius p. 162, nisi quod αἰετὸν ille, ἔθανεν uterque. [93. φασὶν ὑπὸ Gr.] ἀξιοθέντα ἀναδιδάξαι G, ἀξιοθέτης ἀναδιδάξαι γ, ἀναδιδάξαι ἀξιοθέντα O. [94. εὐδοκίμησιν O, om. γ.] ἐκ τῆς μουσικῆς ἱστορίας cum antecedentibus copulant Gr, rubricatum tanquam lemma habet G. Haec fortasse ταύτη — πρόσωπα fluxerunt ex antiquo scriptore de musica. possunt haec quoque esse Dicaearchi, sed malim depremta credere ex Dionysio (cf. Suid.) aut Rufi (Phot. bibl. cod. 161) musicae historia. [95. ἄριστα Gr.] 97. αὐτῷ add. G. [διὰ μόνων Gr et ut videtur G, ἐκ μόνων et ἐκ δαιμόνων S.] 98. πρεσβύτατοι S, πρεσβύταται G, πρεσβύται cell. [100. πάντα] πίντε S. [πρόσωπα G, τὰ πρόσωπα cell.] ἰστίον ὡς οὐ κατὰ τὸν κοινὸν λόγον ἐν καινῶσφ φησὶ δεδίσθαι προμηθεῖα, ἀλλὰ πρὸς τοῖς εὐρώπαια τέμασι (sic: Εὐρωπαϊοῖς μέρεσι γ.) τοῦ ὠκεανοῦ, ὡς ἀπὸ τῶν πρὸς

ἔστι διεξοδικὰ καὶ διηγηματικὰ καὶ ἀπαγγελτικὰ, ἃ δὲ δραμα-
 τικὰ καὶ μιμητικὰ, ἃ δ' ἐξ ἀμφοῖν, ἃ δὲ μόνον δραματικά· αὐτὰ
 γὰρ ἐνεργεῖ καὶ λέγει ἅμα τὰ πρόσωπα καὶ αὐτὰ τὸ κῦρος
 ἔχει. διὰ τοῦτο αἱ τῶν δραμάτων ἐπιγραφαὶ προσγράφονται
 τοῦ ποιητοῦ· Νιόβη Αἰσχύλου. Ὀμήρου δ' ἢ Ἰλιάς· μικταὶ 105
 γὰρ εἰσιν αἱ ποιήσεις αὐτῶν.* χόρος δὲ τῶν τραγωδῶν συνί-
 σταται ἐκ ἰδ' ἀνδρῶν, ὁ δὲ τῶν κωμικοποιῶν ἐξ κδ'. ση-
 μειωτέον ὅτι δράματα ὁ ἐποίησεν ὁ Αἰσχύλος. ἢ τραγωδία
 δ' ἐξ ἀρχῆς ἐν Ἀθήναις εὐρέθη καὶ ἐκεῖσε ἤνθησεν, ἐνθα
 καὶ Αἰσχύλος Ἀθηναῖος ἦν καὶ τραγωδὸς ἄριστος, τῇ τρα- 10
 γωδίᾳ ὑπερβάλλων πάντας ποιητάς. τέσσαρα δ' εἰσὶ τὰ
 συνιστώμενα τὴν ποιήσιν, μέτρον ἡρωικόν, μῦθος ἀλληγορι-
 κός, ἱστορία παλαιὰ καὶ ποικίλεις· ὧν χωρὶς ἐποιοιοὶ λέγ-
 ονται. ἀνθρώπους ὑποκριτὰς εἰσῆγον ὑποκρινομένους πρόσ-
 ωπα, τό τε τοῦ Κράτους καὶ τῆς Βίας· καὶ εἰσῆρχοντο εἰς 15
 τὸ μέσον καὶ ἐτραγῶδουν ἀποστηθίζοντες δράματα· οὗς καὶ
 τὸ κοινὸν ἔτρεφεν.*

τὴν ἰὴ λεγομένων ἐστὶν ἐμβαλεῖν (ἐξίστι συμβαλεῖν v.) post πρόσωπα add. G.
 extrema sunt verba argumenti Prometheus.] τῶν — 106. αὐτῶν habent OGLNR.]
 τῶν ποιημάτων] τῶν ποιητῶν LN, τὰ εἶδη τῶν ποιημάτων r.] 101. ἐστὶ om.
 G.] ἀπαγγέλλικα Or.] δράματα LN.] 2. ἃ — ἀμφοῖν] ἃ καὶ ἐξ ἀμφοῖν L, καὶ
 ἐξ ἀμφοῖν N.] αὐτὰ γὰρ G, αὐτοὺς γὰρ LN, αὐτίκα Or.] 3. τῷ προσώπῳ LN.]
 αὐτὰ G, αὐτὸ est.] κῦρος G, κύρσος LN, κύδος Or.] 4. προσγράφονται] γρ L,
 γὰρ (?) N. in sequentibus deest aliquid, apparet enim scriptorem velle hoc: in
 ludis scenicis cum personae ipsae et agant et loquantur, inscribi fabulas nomi-
 nis eorum personarum, quarum primae in eis partes sint, velut Nioben Aeschylus:
 aliter inscribi carmina non dramatica, velut Homeri Illadem; hanc enim mixti
 esse generis.] 5. νιόβη — ἰλιάς G, νιόβη ὀμήρου, αἰσχύλου ἐν ἰλλίοις (ἐν Ἰλλίοις
 voluit Butlerus) Or, ὀμήρου ἠλιάς LN.] μωταὶ N.] 6. γὰρ] δέ G.] εἰσιν, om.
 LN.] αὐτῶν] an αὐτοῦ?] ἐπίγραμμα γραφὴν εἰς τὸν τάφον αἰσχύλου praeterea-
 que nihil post αὐτῶν add. L. vid. v. 91.] χόρος — 17. ἔτρεφεν add. Or.] 7. ἰδ']
 Immo ἐ'. cf. Hermannii Opp. 2. p. 140.] 9. ἐνθεν Bothius.] 12. τὴν ἐπικὴν ποιή-
 σιν Bothius.] 13. οὐ λέγονται Butlerus, malim χάριν pro χωρὶς.] 14. εἰσῆγεν
 Schneiderus d. att. Theat. p. 132.] 15. τό τε] τοῦτε Or, τοῦ τε om. τοῦ Schnei-
 derus: τό — Βίας, quippe ad Prometheum pertinentia, aliena esse arbitratur
 Bothius.] 16. καὶ om. r.] 17. post ἔτρεφεν sequitur in τ ὑπόθεσις αἰσχύλου,
 προμηθεὺς δεσμώτης. προμηθεὺς ἐν σκυθία — ὄλωσ οὐ κίται, deinceps
 ἐπίγραμμα — πρόσωπα, quae leguntur supra v. 91—100.

Κατάλογος τῶν Αἰσχύλου δραμάτων.

	<i>Ἀγαμέμνων</i>	<i>Αἰγύπτιοι</i>
120	<i>Ἀθάμας</i>	<i>Αἰτναῖαι γνήσιαι</i>
	<i>Αἰτναῖαι</i>	<i>Ἄργεῖοι</i>
	<i>νόθοι</i>	<i>Ἄργῶ</i>
	<i>Ἀμυμώνη</i>	<i>ἢ Κωπευστής</i>
	<i>Ἀταλάντη</i>	<i>Βασσάραι</i>
25	<i>Βάνχαι</i>	<i>Γλαῦκος</i>
	<i>Δαναίδες</i>	<i>πόντιος</i>
	<i>Δικτυουργοί</i>	<i>Ἐπτά ἐπὶ Θήβας</i>
	<i>Ἐπίγονοι</i>	<i>Εὐμενίδες</i>
	<i>Ἐλευσίνιοι</i>	<i>Ἡλιάδες</i>
30	<i>Ἡρακλεῖδαι</i>	<i>Ἡδωνοί</i>
	<i>Θρηῖσαι</i>	<i>Θεωροὶ ἢ Ἰσομιασταί</i>
	<i>Ἰξίων</i>	<i>Ἰριγένεια</i>
	<i>Ἰκετίδες</i>	<i>Κάβειροι</i>
	<i>Κρηῖσαι</i>	<i>Καλλιστώ</i>
35	<i>Κερκυών</i>	<i>Κίρκη σατυρική</i>

118—160. quot et qui libri habeant non liquet. habet certe 6 sub suam libri post Supplices, sed ante ea quae posuimus inde a v. 74; habent et ar, quorum ille continus post ipsam vitam, hic post argumentum Prometheus demum: sed ambe discernpta habent quae sine dubio coniuncta erant. scilicet duas series titulorum continuas representant, unam eorum qui apud nos sunt a sinistra parte, *Ἀγαμέμνων*, *Ἀθάμας* sqq. usque ad *Φρύγις ἢ Ἐκτορος λύτρα*, deinceps alteram eorum qui a dextra, *Αἰγύπτιοι*, *Αἰτναῖαι γνήσιαι* sqq. usque ad *Ψυχογῶγοι*. In in libris sane haec duabus seriebus scripta erant: at sine dubio librarii non ita ea distingui volebant, ut absoluta tota sinistra serie demum ad dextram lector transiret, sed sic potius coniungi, ut ad sinistram positum quemque titulum statim exciperet is qui ex adversum illi esset. quare sic haec legenda sunt: *Ἀγαμέμνων*, *Αἰγύπτιοι*, *Ἀθάμας*, *Αἰτναῖαι γνήσιαι*, *Αἰτναῖαι νόθοι* et ita porro. hunc nos ordinem restituere conati sumus. alii editores, quo pressius ad ordinem litterarum accederent, quid in libris esset parum curantes, quin etiam qui omitti videntur fabularum titulos adlicentes, prorsus haec corruerant. || 20. 21. *αἰτναῖαι* ar, *Αἰτναῖοι* v. || *γνήσιοι* ar. || 23. *Κωπευσταί* Welckerus d. trilog. p. 312. cf. eiusd. lib. d. trag. gr. p. 30. || 24. *Βασσάραι* ar Hesychius s. v. *εἰλλόμενον* (*Βάσσαρες* liber), *Βασσαρίδες* Schol. Nic. Ther. 298, Schol. Ar. Thesm. 135. || 27. *Δικτυουχοί* Ael. hist. an 7, 47. Poll. 7, 35. Hesych. s. v. *θῶσθαι*. Phot. s. v. *ὄβρια*. || *θήβαις* ar. || 29. *ελευσίνιοι* a. || *ἠλιάδες* ar. || 30. *ἠρακλεΐδης* ar. || *ἠδωνοί* ar. || 31. *θρηῖσαι* ar. || *θεόδωροι ἢ ἰσομιασταί* ar. || 35. *κίρκοι σατυρικοί* ar.

<i>Κᾶρες</i>	<i>Κήρυκες</i>	
ἢ <i>Εὐρώπη</i>	<i>Λέων</i>	
<i>Λαῖος</i>	<i>Λήμνιοι</i>	
<i>Λυκοῦργος</i>	<i>Μυσοί</i>	
<i>Μέμνων</i>	<i>Μυρμιδόνες</i>	140
<i>Νεανίσκοι</i>	<i>Νηρείδες</i>	
<i>Ναμέα</i>	<i>Νιόβη</i>	
<i>Ξάντριαι</i>	<i>Ὀπλων κρίσις</i>	
<i>Οιδίπους</i>	<i>Ὀστολόγοι</i>	
<i>Πενθεύς</i>	<i>Πρωτεύς</i>	45
<i>Περραιβίδες</i>	<i>Πέρσαι</i>	
<i>Πηνελόπη</i>	<i>Προμηθεὺς</i>	
<i>Προπομποί</i>	δεσμώτης	
<i>Προμηθεὺς</i>	<i>Προμηθεὺς</i>	
λύομενος	πυρφόρος	50
<i>Πολυδέκτης</i>	<i>Σαλαμίνιαι</i>	
<i>Σίσυφος</i>	<i>Σεμέλη</i>	
δραπέτης	ἢ <i>Ὑδροφόροι</i>	
<i>Σφίγξ</i>	<i>Τοξότιδες</i>	
<i>Τροφοί</i>	<i>Τήλεφος</i>	55
<i>Ὑψιπύλη</i>	<i>Φιλοκτήτης</i>	
<i>Φρύγαι</i>	<i>Φορκίδες</i>	
<i>Φρύγες</i>	<i>Χοηφόροι</i>	
ἢ <i>Ἐκτορος</i>	<i>Ψυχοστασία</i>	
λύτρα	<i>Ψυχαγωγοί.]</i>	60

β. Ἐκ τῶν Σοῦδα.

Αισχύλος Ἀθηναῖος, τραγικός, υἱὸς μὲν Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δ' Ἀμινίου, Εὐφορίωνος καὶ Κυναιγεῖρου τῶν εἰς

136. κήρυκες γ. | 38. λήμνιοι ατ. | 44. ὀστολόγοι ατ. | 46. περραιβίδες ατ. | 51. Σαλαμίνιαι Hesychius et Herodian. d. mones. p. 36, σαλαμίνιοι ατ. | 55. Διονύσου τροφοί Argum. Medeae Eurip. | τέλεφος ατ. | 56. ὑψιπύλοιοι ατ. | φιλοκτήτης α. | 57. φρύγιοι ατ.

β. 1. τραγικός σμ. *V. | Εὐφορίωνος, ἀδελφὸς δ' Ἀμινίου ex 3 Paris. add. Kusterus: veram suspectum alterum Εὐφορίωνος. | 2. καὶ] τοῦ Ε.

Μαραθῶνα ἀριστευσάντων ἄμ' αὐτῶ. ἔσχε δὲ καὶ υἱοὺς
 τραγικούς δύο, Εὐφορίωνα καὶ Εὐαίωνα. ἠγωνίζετο δ'
 5 αὐτὸς ἐν τῇ σ' ὀλυμπιάδι ἐτῶν ὧν κέ. οὗτος πρῶτος εὗρε
 προσωπεῖα δεινὰ καὶ χρώμασι κεχρισμένα ἔχειν τοὺς τραγι-
 κούς καὶ ταῖς ἀρβύλαις τοῖς καλουμένοις ἐμβάταις χρῆσθαι.
 ἔγραψε δὲ καὶ ἔλεγεία καὶ τραγωδίας 5, νίκας δ' εἶλεν κή.
 φυγῶν δ' εἰς Σικελίαν διὰ τὸ πεσεῖν τὰ ἰκρία ἐπιδεικνυ-
 10 μένου αὐτοῦ, χελώνης ἐπιρριφείσης αὐτῶ ὑπ' αἵετοῦ φέ-
 ροντος κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀπόλυτο ἐτῶν νη' γενόμενος.

B. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

α'. Σοφοκλέους γένος καὶ βίος.

Σόφοκλῆς τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, υἱὸς δὲ Σοφίλλου,
 ὃς οὔτε, ὡς Ἀριστόξενός φησι, τέκτων ἢ χαλκεὺς ἦν, οὔτε,
 ὡς Ἴστρος, μαχαιροποιὸς τὴν ἐργασίαν, τυχὸν δ' ἐκέκτητο
 δούλους χαλκεῖς ἢ τέκτονας· οὐ γὰρ εἰκὸς τὸν ἐκ τοῦ τοιοῦ-
 5 του γενόμενον στρατηγίας ἀξιωθῆναι σὺν Περικλεῖ καὶ
 Θουκυδίδῃ, τοῖς πρώτοις τῆς πόλεως, ἀλλ' οὐδ' ἂν ὑπὸ τῶν
 κωμωδῶν ἀθηκτος ἀφείθη τῶν οὐδὲ Θεμιστοκλέους ἀπεσχη-
 μένων. ἀπιστητέον δὲ καὶ τῶ Ἴστρω φάσκοντι αὐτὸν οὐκ

3. ἔσχε — κέ om. V. sub anem tamen ἦν δὲ κέ ἐτῶν ὅτε ἠνίξετο καὶ ἐνίκησε
 νίκας κή add. *V. cf. Hermannii Opp. 2. p. 152. | καὶ om. E. | 4. εὐαίωνα A
 (Kusteri tertius), εὐβίωνα BE (2 Paris.), Βίωνα v. | 5. σ' Meursius d. archont.
 2, 2, ἐθ' Casaubonus d. sat. poes. 1, 3, θ' libri. | 6. καὶ om. A, καὶ χρώμασι
 om. BVEm. | τραγικούς] τραγωδοὺς Bernhardy. | 7. χρῆσθαι Bernhardy, κε-
 χρῆσθαι v. | 8. δὲ καὶ ἔλεγεία καὶ A, om. V, δὲ ἔλεγεία καὶ cett. | οἱ δὲ τρεῖς-
 καίδεκά φασι ex vit. I. post κή add. Aldus. | 9. εἰς AV, ἐπὶ cett. | 10. αὐτοῦ]
 αὐτῆν BE. | 11. νη'] ἔη Hermannus Opp. 2. p. 161. *

II. I. 1. Σοφίλλου aedl ex Marc. Par. ep. 56, Clem. Alex. protr. p. 21,
 Aelian. hist. an. 7, 29, Anthol. Pal. 7, 21 (cf. t. 3. p. 219), Σοφίλλου v. | 3. Ἴστρος]
 cf. Istri fr. ed. Siebellii p. 74, Muelleri hist. gr. fr. p. 425 et LXXXV. | ἐκέκτητο
 J. | 4. χαλκεῖς B, χαλκίας PJR. | ἢ] καὶ B, τε καὶ P. | ἐκ τοῦ τοιοῦτου SJ, ἐκ του
 τοιοῦτου P, ἐκ τοιοῦτων R. | 7. ἀφείθη J. | ἀπεσχημένον SPJ, ἀποσχομένων
 v. | 8. Ἴστρω] στρατόων PJ. | οὐκ ἀθηναῖον αὐτὸς J.

Ἀθηναίων, ἀλλὰ Φλιάσιον εἶναι· εἰ δὲ καὶ τὸ ἀνέκαθεν
 Φλιάσιος ἦν, ἀλλὰ πλὴν Ἰστρου παρ' οὐδενὶ ἑτέρῳ τοῦτ' ἔστιν 10
 εὐρεῖν. ἐγένετο οὖν Σοφοκλῆς τὸ γένος Ἀθηναῖος, δήμου Κο-
 λωνηΐθεν, καὶ τῷ βίῳ καὶ τῇ ποιήσει περιφανής, καλῶς τ' ἐπαι-
 δεύθη καὶ ἐτρέφη ἐν εὐπορίᾳ, καὶ ἐν πολιτείᾳ καὶ ἐν πρῶ-
 σφείαις ἐξητάζετο. γεννηθῆναι δ' αὐτὸν φασιν οἱ Ὀλυμπιάδι
 κατὰ τὸ β' ἔτος ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησι Φιλίππου. ἦν δ' 15
 Αἰσχύλου νεώτερος ἔτεσι ιζ', Εὐριπίδου δὲ παλαιότερος κδ'.
 διεπονήθη δ' ἐν παισὶ καὶ περὶ παλαιστράν καὶ μουσικὴν,
 ἐξ ὧν ἀμφοτέρων ἐστεφανώθη, ὡς φησὶν Ἰστρός. ἐδιδάχθη
 δὲ τὴν μουσικὴν παρὰ Λάμπρῳ, καὶ μετὰ τὴν ἐν Σαλαμῖνι
 ναυμαχίαν Ἀθηναίων περὶ τρόπαιον ὄντων μετὰ λύρας 20
 γυμνὸς ἀθλημιμένος τοῖς παιανίζουσι τῶν ἐπινικίων ἐξῆρχεν.
 παρ' Αἰσχύλῳ δὲ τὴν τραγωδίαν ἔμαθε, καὶ πολλὰ ἐκαι-
 νούργησεν ἐν τοῖς ἀγῶσι, πρῶτον μὲν καταλύσας τὴν ὑπό-
 κρισιν τοῦ ποιητοῦ διὰ τὴν ἰδίαν μικροφωνίαν· πάλαι γὰρ
 καὶ ὁ ποιητὴς ὑπεκρίνετο· αὐτοὺς δὲ τοὺς χορευτὰς ποιήσας 25
 ἀντὶ ιβ' ιε' καὶ τὸν τρίτον ὑποκριτὴν ἐξεῦρεν. φασὶ δ' ὅτι
 καὶ κιθάραν ἀναλαβὼν ἐν μόνῳ τῷ Θαμύριδι ποτε ἐκιθά-
 ρισεν, ὅθεν καὶ ἐν τῇ ποιικίῃ στοῦ μετὰ κιθάρας αὐτὸν

9. φλιάσιον J, malim Φυλιάσιον. vulg. explicare tentat Schoellius vit. Soph. p. 19. | εἰ—πλὴν SPJ, πλὴν γὰρ R. | 10. Ἰστρου] στεράτωνος J. | παρ'] ἐν J. | 11. οὖν ὁ Σοφ. Stephanus. | 13. ἐτρέφη J. | πολιτεία ζυγῶν (συζῶν?) καὶ P. | 14. ἐξητάζετο librl, ἐξετάζετο vitulum est Aldinae. | οἱ Ὀλυμπιάδι S, ἰσδομη-
 κωσῆ πρώτη Ὀλυμπιάδι R, πρώτην Ὀλυμπιάδα P, ἐν πρώτῃ Ὀλυμπιάδι J. | 16. μὲν ante νεώτερος add. R. | ἔτεσι ζ S, ἔτεσι ἑπτὰ PJ (cf. Dind. ad Schol. Arist. Ran. 75), ἔτη δεκαεπτὰ R. aut ἔτεσι ι' scribendum, aut grammaticos ἔτη scribentes olympiades in animo habuisse censuit Blasserus. | παλαιότερος om. SPJ. | κδ'] εἴκοσι τέσσαρα J, εἴκοσι τέσσαρα PR, εἴκοσι τέσσαρα S. numerus sic invertit Lessingius vit. Soph. p. 30: Αἰσχύλου μ. ν. ἔτη κδ', Εὐριπίδου δὲ π. ιζ', Boeckhiius gr. trag. prius. p. 49 sic: Αἰσχύλου μ. ν. ἔτη ιζ', Εὐριπίδου δὲ π. ιδ'. cf. G. Hermannii Opp. t. 2. p. 160. | 17. περὶ] περὶ τὴν PJ. | 19. λάμπρ SPJ, λαμπίω B, λαμπίου R. cf. Athen. 1. p. 20 F. | 21. ἀθλημιμένος J. | 22. παρ' SPJ, καὶ παρ' R. | αἰσχύλου P. | 23. πρῶτα P. | 24. μικροφωνίαν SPJ, ἰσχυροφωνίαν v. | 25. ἀπεκρίνατο P. | αὐτοὺς δὲ τοὺς PJ, αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς v. possit αὐτός· καὶ τοὺς. | χορευτὰς] ποιητὰς J. | 26. ιε'] δεκαπέντε PJ, πεντε-
 κώδεκα cell. | 27. καὶ om. PJ. | μόνῳ] μονωδῶ Welckerus d. gr. Trag. m. Rückl. auf d. ep. Cycelus p. 425. | ποτε om. J.

γυγράφθαι. Σάτυρος δὲ φησιν ὅτι καὶ τὴν καμπύλην βακ-
 30 τηρίαν αὐτὸς ἐπενόησεν. φησὶ δὲ καὶ Ἴστρος τὰς λευκὰς
 κρηπίδας αὐτὸν ἐξευρηκέναι, ἃς ὑποδοῦνται οἱ τε ὑποκριταὶ
 καὶ οἱ χορευταί, καὶ πρὸς τὰς φύσεις αὐτῶν γράψαι τὰ
 δράματα, ταῖς δὲ Μούσαις θίασον ἐκ τῶν πεκαυδευμένων
 συναγαγεῖν. καὶ ἀπλῶς ὡς ἐστὶν εἰπεῖν, τοῦ ἦθους τοσαύτη
 35 γέγονε χάρις, ὥστε πάντη καὶ πρὸς ἀπάντων αὐτὸν στέρ-
 γισθαι. νίκας δ' ἔλαβεν κ', ὡς φησὶ Καρύστιος, πολλάκις
 δὲ καὶ δευτερεῖα ἔλαβε, τρίτα δ' οὐδεπώποτε. καὶ Ἀθη-
 ναῖοι δ' αὐτὸν ἐτῶν νε' ὄντα στρατηγὸν εἶλοντο πρὸ τῶν
 Πελοποννησιακῶν ἔτεσιν ζ' ἐν τῷ πρὸς Ἀναίους πολέμῳ.
 40 οὕτω δὲ φιλαθηναϊότατος ἦν, ὥστε πολλῶν βασιλέων μετα-
 πεμπομένων αὐτὸν οὐκ ἐθέλησε τὴν πατρίδα καταλειπεῖν.
 ἔσχε δὲ καὶ τὴν τοῦ Ἄλωνος ἱερωσύνην, ὃς ἦρως ἦν μετ'
 Ἀσκληπιοῦ παρὰ Χείρωνι, ἰδρυνθεὶς ὑπ' Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ

29. γυγράφθαι SP, γυγράφθαι φασὶ R, Ἰγραψαν J. | βάκτραν S. | 30. καὶ
 Ἴστρος SPJ, Ἴστρος καὶ R. | 31. ἃς ὑποδοῦνται S, ἃς ὑποδισμεύονται PJ, αἷς ὑπε-
 δούοντο R. | οἱ τε χορευταὶ καὶ οἱ ὑποκριταὶ J. | 34. συναγαγεῖν SPJ, εὐρεῖν R. |
 ἀπλῶς ὡς ἐστὶν εἰπεῖν SP, ἀπλῶς ἐστὶν εἰπεῖν J, ἀπλῶς εἰπεῖν R. | αὐτοῦ post ἦθους
 add. R. | 35. πάντη καὶ S, πάντη τε καὶ J, πάντοτε καὶ P, πάνυ R. | 36. κ' om. J,
 sed post Καρύστιος vacuo spatio relicto. | 37. τρίτου P. | οὐδεπώποτε SR, οὐδέ-
 ποτε PJ. | καὶ om. PJ. | 38. ἐτῶν νε' ὄντα] ἐτῶν ἐξηκονταπέντε, sed addito εννέα
 supra πέντε et delnceps vacuo spatio relicto P, ἐτῶν ξθ' ὄντα πέντε J, ἐτῶν ὄντα
 ξε' B, ἐτῶν ὄντα ἐξήκοντα πέντε B, ξθ' ἐτῶν ὄντα S, πενήκοντα ἑπτὰ ἐτῶν ὄντα
 v. numeros correxit Lessingius. scilicet natus est Sophocles ol. 71, 2. 495, hel-
 lum Samium incidit ol. 85, 1. 440. | στρατηγὸν εἶλοντο πρὸ τῶν πελοποννησια-
 κῶν (πελοποννησ. R.) ἔτεσιν ἑπτὰ SR, πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν στρατηγὸν
 εἶλοντο ἔτεσιν ἑπτὰ P, πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν στρατηγὸν εἶλοντο ἔτεσιν
 ἑπτὰ πέντε πρὸ τῶν πελοποννησιακῶν J. | 39. ἀναίους S, ἀναίαν addito ans
 supra anale an R, ἀναίω P, ἀράνικον J, Σαμίους Seidlerus dila. d. temp. quo
 primum acta est Antígona p. XXIV ed. Antig. Hermanní (sed vid. Id. Ephem. lit.
 Hal. 1825. p. 216. et Suervernus Comm. acad. Berol. 1824. p. 38 sqq.), ἐν τῷ
 πρὸς τοὺς ἐν Ἀναίω vel Ἀναίᾳ aut ἐν τῷ περὶ Πριανικῶν Wexius pselegg. ad
 S. Antig. p. 19. de re vid. Kruegeri hist. phil. Stud. p. 208 sqq., Bergkii coll. com.
 Att. p. 55 sqq., Fr. Ritter nov. Mus. Rhen. 2, 2. p. 180 sqq., Boeckhii Inscr.
 græc. Soph. Antig. p. 183 sqq. | 40. φιλαθηναϊός J. | βασιλέων μεταπεμπομένων
 αὐτὸν SR, μεταπεμπόντων αὐτὸν βασιλέων J, μεταπεμπόντων βασιλέων P. |
 42. τοῦ om. PJ. | Ἄλωνος coll. Schol. Apoll. 1, 97 Meinekius frgm. com. gr. 2, 2.
 p. 583, qui et τραφεὶς addit post Χείρωνι. | ἦν om. SJ. | 43. ἀσκληπιῶν J. |
 παρὰ] περὶ SP. | ἰδρυνθεὶς — τελευταίη SP, ἰδρυνθεὶς μετὰ τὴν τελευταίη
 Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ J, ἰδρῦθη δὲ ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ μετὰ τὴν τελευταίη v.

μετὰ τὴν τελευταίην. γέγονε δὲ καὶ Θεοφιλῆς ὁ Σοφοκλῆς ὡς οὐκ ἄλλος, καθά φησιν Ἰερώνυμος περὶ τῆς χρυσῆς στεφάνου 45
 τούτης γὰρ ἐξ ἀκροπόλεως κλαπίσης κατ' ὄναρ Ἡρακλῆς ἐδήλωσε Σοφοκλεῖ, λέγων τὴν μὴ οἰκοῦσαν οἰκίαν ἐν δεξιᾷ εἰσιόντι ἐραυνῆσαι, ἐνθα ἐκέκρυπτο. ἐμήνυσε δ' αὐτὴν τῷ δήμῳ καὶ τάλαντον ἐδέξατο· τοῦτο γὰρ ἦν προκηρυχθέν. λαβὼν οὖν τὸ τάλαντον ἱερὸν ἰδρύσατο Μηνυτοῦ Ἡρακλέους. 50
 φαίνεται δὲ καὶ παρὰ πολλοῖς ἢ πρὸς τὸν υἱὸν Ἰοφῶντα γενομένη αὐτῷ δίκη ποτέ. ἔχων γὰρ ἐκ μὲν Νικιστράτης Ἰοφῶντα, ἐκ δὲ Θεωρίδος Σικωνίας Ἀρίστωνα, τὸν ἐκ τούτου γεγόμενον παῖδα Σοφοκλέα τοῦνομα πλέον ἕστεργεν. καὶ ποτε *** ἐν δράματι εἰσήγαγε τὸν Ἰοφῶντα αὐτῷ φθο- 55
 νοῦντα καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρωσ παραφρονοῦντι· οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δὲ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν „εἰ μὲν εἰμι Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, οὐκ εἰμι Σοφοκλῆς,“ καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραναγῶναι. τελευταῖησαι δ' αὐτὸν Ἰστρός 60

44. Θεοφιλῆς J. | 45. καθά — περὶ SPJ, καθά ἰερώνυμός φησιν ἐν τῷ περὶ R. | 47. μὴ οἰκοῦσαν SP (in quo latere mihi videbatur praedicatum, velat ὁμοροῦσαν, Bergkio nomen proprium, velut Μικῶς), μὴ οἰκίαν J, οἰκίαν v. de re cf. Cic. d. div. 1, 25. | 48. ἐκέκρυπτο SP, κέκρυπται J, ἐκρύπτετο v. | αὐτὸν P. |

καὶ Νειάνθης φασὶ τοῦτον τὸν τρόπον· Καλλιπίδην ὑποκρι-
 τὴν ἀπ' ἐργασίας ἐξ Ὀποῦντος ἤκοντα παρὰ τοὺς Χόας
 πέμψαι αὐτῷ σταφυλὴν, τὸν δὲ Σοφοκλέα λαβόντα εἰς τὸ
 στόμα ῥᾶγα ἐτι ὀμφακίζουσαν ὑπὸ τοῦ ἄγαν γήρως ἀποπνε-
 65 γέντα τελευτῆσαι. Σάτυρος δὲ φησι τὴν Ἀντιγόνην ἀνα-
 γιννώσκοντα καὶ ἐμπασόντα περὶ τὰ τέλη νοήματι μακροῦ
 καὶ μέσῃ ἢ καὶ ὑποστιγμῆν πρὸς ἀνάπαυσιν μὴ ἔχοντι, ἄγαν
 ἀποτεινάντα τὴν φωνὴν σὺν τῇ φωνῇ καὶ τὴν ψυχὴν ἀφείναι.
 οἱ δ' ὅτι μετὰ τὴν τοῦ δράματος ἀνάγνωσιν, ὅτε νικῶν ἐκη-
 70 ρύχθη, χαρᾶ νικηθεὶς ἐξέλιπεν. καὶ ἐπὶ τὸν πατρῶον τάφον
 ἐτέθη τὸν ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ τὴν Δικέλειαν φερούσῃ πεί-
 μνον πρὸ τοῦ τείχους ἰά σταδίων. φασὶ δ' ὅτι καὶ τῷ
 μνήματι αὐτοῦ σειρῆνα ἐπέστησαν, οἱ δὲ χελιδόνα χαλκῆν.
 καὶ τοῦτον τὸν χώρον ἐπιτειχικότων Λακεδαιμονίων κατ'
 75 Ἀθηναίων Διώνυσος κατ' ὄναρ ἐπιστὰς Λύσανδρῳ ἐκέλευσεν
 ἐπιτρέψαι ταθῆναι τὸν ἄνδρα εἰς τὸν τάφον· ὡς δ' ὀλιγοῦ-
 ρησεν ὁ Λύσανδρος, δεῦτερον αὐτῷ ἐπέστη ὁ Διώνυσος τὸ
 αὐτὸ κελεύων. ὁ δὲ Λύσανδρος πυνθανόμενος παρὰ τῶν
 φυγάδων, τίς εἶη ὁ τελευτήσας, καὶ μαθὼν ὅτι Σοφοκλῆς,
 80 κήρυμα πέμψας ἐδίδου θάπτειν τὸν ἄνδρα. φασὶ δ' ἐπιγε-
 γράφθαι τῷ αὐτοῦ τάφῳ τάδε·

61. Νειάνθης] cf. Marquardt lib. 4. Cyzico p. 166.] ὅπως φασὶν Ἰστῶς
 καὶ νεάνθης τελευτῆσαι τὸν σοφοκλῆν post τρόπον suffusculo atramento scripta
 add. J, solum ἱστορία P.] καλλιπίδου (καλλιπίδα P.) ὑποκριτοῦ et mox ἤκοντος
 περὶ τοὺς PJ.] 63. πέμψαντος J.] δὲ add. S: λαβόντα τὸν σοφοκλέα J.] καὶ
 βαλόντα post λαβόντα add. Rv.] εἰς — ὀμφακίζουσαν S, ῥᾶγα εἰς τὸ στόμα
 αὐτοῦ ἐτι ὀμφακίζουσαν PJ, ῥᾶγα ἐτι ὀμφακίζουσαν εἰς τὸ στόμα R.] 65. ἀνα-
 γιννώσκοντα R.] 66. ἐμπασόντα P.] νοήματι SPJ, κώλῃ R.] 67. ἢ καὶ PR, ἢ Jv,
 ἢ S.] ἔχοντα R.] 68. ἀποτεινάντα SR, ἀπειτεινάτο P, ἀπατεῖναι J.] σὺν —
 ψυχὴν SR, καὶ τὴν ψυχὴν σὺν τῇ φωνῇ PJ.] 69. τοῦ δράματος om. J.] ἐκη-
 ρύχθη om. S.] 70. καὶ ἐπὶ — 81. τάφῳ τάδε SPJ, nisi quod 70. τῶν πατρῶων
 τάφῳ S, 71. τῶν ἐπὶ τὴν δικέλειαν (δικελεῖ .. S) ὁδὸν κειμένων SP, 72. τοίχου PJ,
 73. αὐτῇ σειρῆναν ἐπ. οἱ δὲ χ... σῶνα P, 74. τόπον] χώρον J, τείχον P, τετειχι-
 κότων PJ, 75. κατ' ὄναρ om. J, 76. ὁ δὲ] καὶ PJ, 79. ὑπάρχει post σοφοκλῆς add. PJ,
 80. τὸν ἄνδρα om. J, deinde λαβὼν δὲ φησιν ἐπέγραψε τῷ τάφῳ αὐτοῦ (om. αὐτοῖ
 J) τάδε pergunt PJ (In quibus Πολέμων δὲ φησιν ἐπιγεγράφθαι vel Ἰσοῦν δὲ,
 φασὶν, ἐπέγραψε latere conieciēbam, Λόβων δὲ φησι coll. Diog. Laert. 1, 34 et
 113 Bergkiius). totus locus v. sic legitur: τῶν δὲ πατρῶων αὐτοῦ τάφῳ ἐπὶ
 Δικέλειαν κειμένων πρὸ σταδίων τοῦ τείχους ἕνδεκα καὶ τοῦτον τὸν τόπον (τρό-

κρύπτω τῷδε τάφῳ Σοφοκλῆν πρωταῖα λαβόντα
τῇ τραγικῇ τέχνῃ, σχῆμα τὸ σεμνότετον.

Ἴστρος δὲ φησιν Ἀθηναίους διὰ τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἀρετὴν καὶ
ψήφισμα πεποιηκέναι, κατ' ἔτος αὐτῷ θύειν. ἔχει δὲ δρά- 85
ματα, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης, ρλ', τούτων δὲ νερόθενται ιζ'.
συνηγωνίσαστο δ' Αἰσχύλῳ καὶ Εὐριπίδῃ καὶ Χοιρίλῳ καὶ
Ἀριστίᾳ καὶ ἄλλοις πολλοῖς καὶ Ἰοφῶντι τῷ υἱῷ. τὸ πᾶν
μὲν οὖν Ὀμηρικῶς ὠνόμαζε· τούς τε γὰρ μύθους φέρει κατ'
ἔχνος τοῦ ποιητοῦ καὶ τὴν Ὀδυσσεϊαν δ' ἐν πολλοῖς δρά- 90
μασιν ἀπογράφεται. παρετυμολογεῖ δὲ καθ' Ὀμηρον καὶ
τοῦνομα τοῦ Ὀδυσσεύς·

ὀρθῶς δ' Ὀδυσσεύς εἰμ' ἐπάνυμος κακοῖς·
πολλοὶ γὰρ ὠδύσαντο δυσσεβεῖς ἐμοί.

ἠθοποιεῖ δὲ καὶ ποικίλλει καὶ τοῖς ἐπινοήμασι τεχνικῶς χρῆ- 95
ται, Ὀμηρικὴν ἐκματτόμενος χάριν. ὅθεν εἰπεῖν Ἰωνικόν τινα,
μόνον Σοφοκλέα τυγχάνειν Ὀμήρου μαθητῆν. καὶ ἄλλοι μὲν

πον R) ἐπιτετευχότων Λακεδαιμονίων κατὰ τῶν Ἀθηναίων, ἐπειτέρ οὐχ
αἰὼν τε ἦν αὐτὸν ἐκεί θάπτειν, Διόνυσος — κελύων. ὁ δὲ — Σοφοκλῆς, κήρυκα
(κῆρυγμα R) — ἀνδρα. φασὶ δὲ καὶ ὅτι (ὅτι καὶ R) τῷ μνήματι αὐτοῦ Σειρήνα
ἐπέστησαν, οἱ δὲ χειλιδόνα χαλκῆν. ἐπιγεγράφθαι δὲ τῷ τάφῳ αὐτοῦ ταῦδε. |
82. cf. Anthol. Palat. t. 3. p. C. | σοφοκλῆ ἢ videtur S. | 83. τῇ] ἐν τῇ PJ. |
τέχνῃ καὶ σχῆμα J. | 84. φησὶν — ἀρετῆν SR, φησι τὴν τούτου ἀρετῆν PJ. |
καὶ om. J. | 85. κατ' ἔτος S, καθέκαστον P, καθ' ἕκαστον ἔτος J, κατ' ἔτος ἕκα-
στον v. | αὐτοῦ P. | ἔχει — Ἀριστοφάνης SPJ, ἔγραψε δὲ, ὡς φησιν Ἀριστο-
φάνης, δράματα v. | 86. ρλ' post duarum triumve litterarum spatium S, ἑκατὸν
τριακοντα R, ἑκατὸν τέσσαρα (confusis, ut videtur, numeris PA et PA) PJ. |
τούτων — ιζ' om. PJ. | νερόθενται S, νοθείεται v. | 87. συνηγωνίσαστο SJR,
συνηγωνίσαντο P, συνηγωνίζετο v. | καὶ om. S. | χοιρίλλῳ PJ, χειρίλλῳ R. cf.
Naekli Choer. p. 8. | καὶ Ἀριστίᾳ om. PJ. | 88. πολλοῖς add. SPJ. | 89. μὲν add.
SJ, om. v. | γὰρ add. SPJ, om. v. | 91. ἀπογράφεται PJ. | 92. τοῦνομα τοῦ
Ὀδυσσεύς S, τὸ ὄνομα τοῦ ὀδ. Rv, τοῦ Ὀδυσσεύς τὸ ὄνομα J, τοῦ Ὀδυσσεύς P. |
93. hos versus ex fabula Νίπτερά ἢ Ὀδυσσεύς ἀκάνθοπλῆξ inscripta deprompta
putat Brunckius (cf. Soph. frgm. 408 Dind.), ad Phaeacos refert Welekerus l. l.
p. 87. | εἰμ' PJ. | κακοῖς P. | 94. ὠδύσαντο, uti Schaeferus correxit, S, ὠδύσαντο
P, ὠδύσαντο v. | 95. ἠθοποιεῖ τε S, ἠθοποιεῖται δὲ PJ. | καὶ ποικίλλει om.
PJ. | 96. ἐκματτόμενος PJ. | εἰπεῖν SPJ, εἰπεῖν λέγεται R, εἰπεῖν φασιν v. |
Ἰωνικόν τινα] Ἴωνα τὸν ποιητῆν Meinekius (scilicet deprompta haec videri ex
libro Ἐπιδημιῶν laudato ab Athen. 13. p. 603 E), Ἴωνα τὸν Χίων vel τὸν τραγι-
κὸν de eiusdem ὑπομήμασι cogitans Bergkius. | 97. καὶ om. J. | μὲν γὰρ
om. PJ.

γὰρ πολλοὶ μεμνηνταί τινα τῶν πρὸ αὐτῶν ἢ τῶν καθ' αὐ-
 τούς, μόνος δὲ Σοφοκλῆς ἀφ' ἐκάστου τὸ λαμπρὸν ἀπανθίζει
 100 καθ' ὃ καὶ μέλιττα ἐλέγετο. ἤνεγκε δὲ τὰ μικτά, εὐκαιρίαν,
 γλυκύτητα, τόλμαν, ποιικιλίαν. οἶδε δὲ καιρὸν συμμετρῆσαι
 καὶ πράγματα, ὥστ' ἐκ μικροῦ ἡμιστιχίου ἢ λέξεως μᾶς
 ὄλον ἠθοποιεῖν πρόσωπον. ἔστι δὲ τοῦτο μέγιστον ἐν τῇ
 ποιητικῇ δηλοῦν ἦθος ἢ πάθος. φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης
 ὅτι „Καιρὸς ἐπεκαθέζετο“, ἄλλη δὲ „Σοφοκλέους τοῦ μέλιτι
 τὸ στόμα κεχρισμένου.“ φησὶ δ' Ἀριστόξενος ὡς πρῶτος τῶν
 Ἀθήνηθεν ποιητῶν τὴν Φρυγίαν μελοποιίαν εἰς τὰ ἴδια
 ἔσματα παρέλαβε καὶ τῷ διθυραμβικῷ τρόπῳ κατέμειξε.

β. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Σοφοκλῆς Σοφίλλου Κολωνῆθεν Ἀθηναῖος, τραγικός,
 τεχθεὶς κατὰ τὴν οὔλυμπιάδα, ὡς πρεσβύτερος εἶναι Σω-
 κράτους ἔτη ιζ'. οὗτος πρῶτος τρισὶν ἐχρήσατο ὑποκριταῖς
 καὶ τῷ καλουμένῳ τριταγωνιστῇ, καὶ πρῶτος τὸν χορὸν ἐκ
 5 εἰς εἰσήγαγε νέων, πρότερον ἰβ' εἰσιόντων. προσηγορεύθη δὲ
 Μέλιττα διὰ τὸ γλυκύ. καὶ αὐτὸς ἤρξε τοῦ δράμα πρὸς
 δράμα ἀγωνίζεσθαι, ἀλλὰ μὴ τετραλογίαν. καὶ ἔγραψεν

98. μέμνηται J, μέμνηται P. || τινα SPJ, τινας v. || ἢ τῶν om S. || 99. ἀφ']
 ἐφ' PJ. || 100. καθ' SPR, διὰ J. || ἤνεγκε — μικτά SPJ, ἔμειξε δὲ τοῖς αὐτοῦ ποιή-
 μασι B. || εὐκαιρίαν — ποιικιλίαν BR, εὐκαιρίαν γλυκυτάτην, τόλμην ποιικίλην
 PJ. || 101. καιρὸν] καὶ J. || συμμετρῆσαι B, εὐ μετρῆσαι B, ἐμετρῆσαι PJ. ||
 102. καὶ] τὰ J. || ἐκ μικροῦ ἡμιστιχίου ἢ λέξεως μᾶς Brunekius, ἐκ μικροῦ
 ἡμιστ. ἤλεγξεν ὡς μᾶς B, ἐκ μ. ἡμ. ὡς μᾶς P, ἐκ μικροῦ ἡμιστιχίου solam J, ἐκ
 βραχέος κώλου ἤρισεν B. || 3. ἠθοποιῆσαι B. || πρόσωπον B, τὸ πρ. cell. ||
 τῇ ποιητικῇ B, ποιητικῇ B, ποιηταῖς PJ. || 4. πάθος ἢ ἦθος J. || φησὶ γοῦν R. ||
 5. Καιρὸς] κηρὸς Sv, θηρὸς J, θυρὸς P. || ἐπεκαθέζετο SPJ, ἐπεκαθέζετο τοῖς
 χείλεσιν αὐτοῦ v. haec sane ex notissimo Eurōdia versu in Periclem expressa
 sunt (cf. Dind. frgm. Ar. inc. 2), nostra non est cur Aristophani eripiantur. ||
 ἄλλη] ἄλλοι v, ἄλλος Bergk. at haec certe Aristophaneae sunt, ut docet Dio Chrys.
 or. 52. p. 273. cf. Bergk. rell. com. Att. p. 204 et in Meinekii frgm. com. gr. 2, 2.
 p. 1143, 1176. || 6. τὸ στόμα om. J. || δὲ SP, δὲ καὶ JR. || τῶν om. S. || 7. ἀθήνησι
 J. || φρίγιων SJ. || 8. τοῦ διθυραμβικοῦ τρόπου B.

D. cf. Endoc. p. 384. || 1. σοφίλου A, Σοφίλου v. || 5. ἰβ'] δυοκαίδεκα AV,
 δυοκαίδεκα cell. || 6. ἤρχε A. || πρὸς τὸ δράμα V || 7. τετραλογίαν Meursius in
 Sophocle s. An., στρατολογεῖσθαι AV (καὶ τετραλογεῖσθαι aut διὰ τετραλο-

ἐλεγείαν τε καὶ παιᾶνας καὶ λόγον καταλογιάδην περιτοῦ χοροῦ, πρὸς Θέσπιν καὶ Χοιρίλον ἀγωνιζόμενος. παιῶνας δ' οὐς ἔσχεν οὗτοι, Ἴοφῶν, Λεωσθένης, Ἀρίστων, Στέφανος, Μενε-¹⁰ κλείδης. τελευταῖα δὲ μετ' Εὐριπίδην ἐτῶν 5'. εἰδίδαξε δὲ δράματα ῥηγ', ὡς δὲ τινες καὶ πολλῶν πλείων. νίκας δ' ἔλαβε καδ'.

Γ. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ.

α'. Γένος Εὐριπίδου καὶ βίος.

Εὐριπίδης ὁ ποιητὴς υἱὸς ἐγένετο Μνησάρχου καπήλου καὶ Κλειτοῦς λαχανοπόωιδος, Ἀθηναῖος μὲν, ἐγεννήθη δ' ἐν Σαλαμῖνι ἐπὶ Καλλιᾶδου ἄρχοντος κατὰ τὴν οἰ' ὀλυμπιάδα, ὅτ' ἐναυμάχησαν τοῖς Πέρσiais οἱ Ἕλληνας. ἤσκησε δὲ κατ' ἀρχὰς μὲν παγκράτιον ἢ πυγμὴν, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ χρησμὸν λαβόντος, ὅτι στεφανηφόρους ἀγῶνας νικήσει. καὶ φασιν αὐτὸν Ἀθήνησι νικῆσαι. ἀναγνοὺς δ' ἐπὶ τραγωδίαν ἐτρέπη, καὶ πολλοὺς προσέξευρε λόγους, φυσιολογίας, ῥητορείας, ἀναγνωρισμούς, ὡς δὴ ἀκουστὴς γενόμενος Ἀναξαγόρου καὶ Προδίκου καὶ Πρωταγόρου καὶ Σωκράτους ἐταῖρος. δοκεῖ¹⁰

γίαν Naekius Choerll. p. 9), στρατολογίαν cett.: de re cf. Droysen in Stud. Klion. p. 54 sqq. et Diar. stud. ant. 1844, no. 13 sq., Boeckh. Ind. lectt. Berol. 1841—42.] καὶ ante ἔγραψεν add. ABVE.] 8. καταλογιάδην om. A. cf. Naekius l. i. p. 8.] 9. χοιρίλος A.] ἀγωνιζόμενον V.] 10. Ἴοφῶν om. A.] λεισθένης A.] 11. 5'] ἐν-νικήκοντα ex Paris. Kusterus, s' cett.] 12. ῥηγ' Boeckhian gr. trag. princ. p. 110.

III. 1. Inscr. εὐριπίδου βίος V.] 1. ὁ ποιητὴς om. H^bV.] μνησάρχου V, μνήσαρ... H, ... σάρχου H^b, μνηστάρχου A.] 2. καὶ μητρὸς δὲ H^b.] κλειτοῦς supra scripto in A, in lac. om. H, κλη... H^b.] τὸ [μὲν γένος] ἄθ. H^b.] ἐν Σαλα in lac. om. H.] 3. Καλλιᾶδοι.] καλλίου librl.] κατὰ τὴν εἰκοστὴν ὀλυμπιάδα H^b, om. HV.] 4. χησαν τοῖς in lac. om. H, idem γκρ in voc. παγκράτιον.] ἴσκ... H.] 5. μὲν om. H.] αὐτοῦ om. HV.] 6. νικηφόρους HV.] 7. ἀναγνοῖς δ'] ἀγ-χίνους δὲ ὦν ex Thoma Blechian.] 8. πολλοὺς in lac. om. V.] προσέξευρε H, προέξευρε AV.] λόγους — δὴ in lac. om. V.] προλόγους καὶ φυσιολογίας... ῥητορείας γενόμενος H.] 10. ἐταῖρος. δοκεῖ δ' αὐτῷ, ut correxit Elmaleian, HV, ἐταῖρος δὲ δοκεῖ αὐτῷ A.

δ' αὐτῷ καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ Μνησίλοχος συμ-
 πεποιημένοι τινά, ὡς φησι Τηλεκλειδης· „Μνησίλοχος δὲ ἐκεί-
 νος Φρυγικόν τι δράμα καινὸν Εὐριπίδῃ καὶ Σωκράτης ὑποτί-
 15 θησιν.“ οἱ δὲ τὰ μέλη αὐτῷ φησι Κηφισοφῶντα ποιῆν ἢ Τιμο-
 κράτην Ἀργεῖον. φασὶ δ' αὐτὸν καὶ ζωγράφον γενέσθαι καὶ
 δεικνυσθαι αὐτοῦ πινάκια ἐν Μεγάροις· γενέσθαι δ' αὐτὸν
 πυρφόρον τοῦ Ζωστήριου Ἀπόλλωνος, γεννηθῆναι δὲ τῇ
 αὐτῇ ἡμέρᾳ καὶ Ἑλλάνικον, ἐν ἣ ἐνίκων τὴν περὶ Σαλαμίνα
 ναυμαχίαν οἱ Ἕλληνες, ἄρξασθαι δ' ἀγωνίζεσθαι γενόμενον
 20 ἐτῶν κς'. μετέστη δ' ἐν Μαγνησίᾳ καὶ προξενία ἐτιμήθη
 καὶ ἀτελεία. ἐκείθεν δ' εἰς Μακεδονίαν περὶ Ἀρχέλαον γε-
 νόματος διέτριψε καὶ χαριζόμενος αὐτῷ δράμα ὁμωνύμως
 ἔγραψε, καὶ μάλα ἔπραττε παρ' αὐτῷ, ὅτε καὶ ἐπὶ τῶν
 διοικήσεων ἐγένετο. ἐλέγετο δὲ καὶ βαθὺν πώγωνα θρέψαι
 25 καὶ ἐπὶ τῆς ὄψεως φακοὺς ἐσχηκέναι, γυναῖκα δὲ γῆμαι πρώ-
 την Μελιτώ, δευτέραν δὲ Χοιρίλῃν. καὶ υἱοὺς κατέλιπε τρεῖς,
 Μνησαρχίδην μὲν πρῶτον, ἔμπορον, δεύτερον δὲ Μνησίλοχον,
 ὑποκριτὴν, νεώτερον δ' Εὐριπίδην, ὃς ἐδίδαξε τοῦ πατρὸς
 ἑνια δράματα. ἤρξατο δὲ διδάσκειν ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος

11. ὁ φιλόσοφος om. HV. | μνησίλογος H: καὶ Μνησίλοχος Elmsteleto's
 seqq. Interpretasse visa sunt, maluit pro eis γινόνται καὶ. | 12. ὡς — γενέσθαι|
 φασὶ δὲ τὸν εὐριπίδην καὶ ζωγράφον γεγονέναι HV. | Μνησίλοχος — ὑποτίθη-
 σιν] qui hic et apud Dlog. Laert. 2, 18 corrupti leguntur versus sic restituit Din-
 dorius: Μνησίλοχος ἐστ' ἐκεῖνος, ὃς φέρει τι δράμα καινὸν Εὐριπίδῃ, καὶ Σω-
 κράτης τὰ φρύγαν' ὑποτίθησιν. cf. Meinekii com. gr. fragm. 2, 1. p. 371. Wel-
 cker die griech. Trag. etc. p. 453 sq.: alia agit, sed frustra, Anonymus in the
 Class. Journ. t. 23. p. 402. | 14. οἱ δὲ] hic incipit P. | Κηφισοφῶντα Welckerus
 Mus. Rhen. 1. p. 300, σιοφῶντα P, ἰοφῶντα A. | 16. πινάκιον H, πίνακα V. |
 γενέσθαι — Ἕλληνες om. HV. | 18. καὶ Ἑλλάνικον ex mg. male litata esse cen-
 sult Welckerus. | 19. δ' om. HV. | γινόμενος εἰκοσι καὶ ἕξ ἐτῶν HV. | 20. κς']
 immo κι. vid. v. 30. | μετέστη — βαθὺν] λέγουσι δὲ αὐτὸν καὶ βαθὺν H, λέγουσι
 δὲ τὸν τούτου πατέρα βαθὺν V. | μαγνησίᾳ A. | προξένῳ AP. | 21. ἀτελεία A. |
 23. εὖ vel λαμπρῶς vel καλῶς ante μάλα excidisse visum est Elmsteleto et
 Welckero, μεγάλα pro μάλα corr. Anonymus in the Class. Journ. L. I. | ὅτε] ὃς
 γε Pflugkios. | 24. ἐγένετο in lac. om. P. | ἐλέγετο] cf. Arist. Thesm. v. 160-
 190. | 25. φακοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως HV. | γυναῖκας H. | τε HV. | πρῶτον H. |
 26. μελιτώ P, μελιττώ V. | δεύτερον χοιρίλλην H, δευτέραν δὲ χοιρίλλαν V. |
 καταλιπεῖν V. | 27. μνησαρχίδην A. | μὲν ad. PHV. | πρῶτον P, πρῆσβυτε-
 ρον coll. | 28. νεώτερον μνησαρχίδου H. | οἱ ἐδίδαξαν HV. cf. Boeckhii gr. trag.
 princ. p. 232. | 29. ἤρξατο — ἐγένετο om. HV.

κατ' Ὀλυμπιάδα πα' ἔτι α', πρῶτον δ' ἐδίδαξε τὰς Πηλιάδας, 30
 ὅτε καὶ τρίτος ἐγένετο. τὰ πάντα δ' ἦν αὐτῷ δράματα ἑβ',
 σώζεται δ' οἷ'. τούτων νοθεύεται τρία, Τέννης, Ραδάμαν-
 θυς, Παιρίθους. ἐτελεύτησε δέ, ὡς φησι Φιλόχορος, ὑπὲρ τὰ
 ο' ἔτη γαιωνίως, ὡς δ' Ἐρατοσθένης, οἷ', καὶ ἐν Μακεδονίᾳ
 ἐτάφη. κενοτάριον δ' αὐτοῦ ἐν Ἀθήνησιν ἐγένετο, καὶ ἐπί- 35
 γραμμα ἐπιγέγραπτο Θουκυδίδου τοῦ ἱστοριογράφου ποιή-
 σαντος ἢ Τιμοθέου τοῦ μελοποιου.

μνημα μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὅστ' α' δ' ἴσχει

γῆ Μακεδόνων· τῇ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.

πατρίς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθηναί. πλείστα δὲ Μούσας 40
 τέρμας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔκαινον ἔχει.

Φασὶ δὲ καὶ κεραυνωθῆναι ἀμφότερα μνημεῖα. λέγουσι
 δὲ καὶ Σοφοκλέα, ἀκούσαντα ὅτι ἐτελεύτησε, αὐτὸν μὲν ἱμα-
 τίῳ φαιῷ ἦτοι πορφυρῷ προσελθεῖν, τὸν δὲ χορὸν καὶ τοὺς
 ὑποκριτὰς ἀστεφανώτους εἰσαγαγεῖν ἐν τῷ προαγῶνι καὶ 45
 δακρῦσαι τὸν δῆμον. ἐτελεύτησε δὲ τὸν τρόπον τοῦτον. ἐν
 τῇ Μακεδονίᾳ κόμη ἐστὶ καλουμένη Θρακῶν διὰ τό ποτε
 κατακηκέσθαι ἐν ταύτῃ Θρακίας. ἐν ταύτῃ ποτὲ τοῦ Ἀρχε-

30. κατ', quod addidit Elmsleius, habet P. | ἔτι α' huc referri cum Elms-
 leio, libri habent post Πηλιάδας. | πηλιάδας A, πλειάδας P. | 31. αὐτοῦ H. |
 32. οἷ' V, οἷ' ex Suida vel οἷ' Boeckhiius l. l. p. 232. | τούτων] καὶ τούτων H. |
 Τέννης — Παιρίθους om. HV. | γέννης AP. | 33. τελευτήσας V. | ὡς add. PHV,
 ut et Elmsleius. | φιλόχορος V. deest hoc fragmentum apud Siebelium et Mueller-
 rum. | 34. Ἐρατοσθένης] vid. Bernhardy Krat. p. 243. | οἷ', ἐτάφη δὲ ἐν
 μακεδονίᾳ H, ἐν μακεδονίᾳ V. | 36. ἐπιγέγραπτο, ut Elmsleius, P, γέ-
 γραπτο A, αὐτῷ ἐπιγέγραπται HV. | 38. vid. Anthol. Pal. 1. p. 320. Poet. Iyr.
 gr. ed. Bergk. p. 436. | μὲν] δὲ P, om. H. | ἅπασα H. | 38. μακεδόνων ἢ περ ἐδέ-
 ξατο A, μακεδόνων ἢ πούπερ δέξατο P, μακεδόνων ὑπὲρ δ. H, μακεδόνων ἢ περ
 δ. V, μακεδόνων, ἢ γὰρ δ. v: τῇ Meinekiius atque Bergkiius, ἢ v. | τὸ τέρμα
 τοῦ βίου A, τέρμα τοῦ βίου P. | 40. πατρίς A, πάτριον P, πάτριον H. | Ἑλλάς
 om. HA. | πλείστος H: πολλὰ δὲ γράφας μούσας P: Μούσας Jacobsiius. |
 41. πολλῶν] πλείστων P. | ἔχει A.

44. ἦτοι πορφυρῷ sup. Rossignolii, ἦτοι ἀπορφυρῷ aut ἀπὸ πορφυροῦ
 G. Hermannus Opp. 5. p. 203. | 45. ἀγῶνι Rossignoliius. | 46. τὸν τρόπον τοῦτον]
 τοιοντοτρόπως H^b. | 47. κόμη δὲ ἐστὶ H^b. | Θρακῶν] Θρακίας Rossignoliius, et
 sic H^b. | ποτε om. H^b. | 48. ἐν ταύτῃ] αὐτόθι H^b, ἐν αὐτῇ Welckerus.

λάου Μολοτικῆ κύων ἦλθεν ἀποπλανηθεῖσα. ταύτην Θραῦ-
 50 κες, ὡς ἔθος, θύσαντες ἔφαγον. καὶ δὴ ὁ Ἀρχέλαος ἐζημίωσεν
 αὐτοὺς ταλάντων. ἐπεὶ οὖν οὐκ εἶχον, Εὐριπίδου ἐδεήθησαν
 ἀπολύσεως τυχεῖν, δεηθέντος τοῦ βασιλέως. χρόνῳ δ' ὕστε-
 ρον Εὐριπίδου ἐν ἄλλοις τινὶ πρὸ τῆς πόλεως ἠρεμοῦντος, Ἀρ-
 χελάου δ' ἐπὶ κνηγέσιον ἐξελθόντος, τῶν σκυλάκων ἀπολυ-
 55 θέντων ὑπὸ τῶν κνηγῶν καὶ περιτυχόντων Εὐριπίδῃ, δια-
 σπαράχθη καταβρωθεὶς ὁ ποιητής. ἦσαν δ' ἔκγονοι οἱ
 σκύλακες τῆς ὑπὸ Θρακῶν ἀναίρηθείσης κυνός, ὅθεν καὶ ἡ
 παροιμία ἐστὶ παρὰ τοῖς Μακεδόσι, κυνὸς δίκη. ἔσκωπε
 δὲ τὰς γυναῖκας διὰ ποιημάτων δι' αἰτίαν τοιαύτην. εἶχεν
 60 οἰκογενὲς μαιράκιον ὀνόματι Κηφισοφῶντα. πρὸς τοῦτον
 ἐφώρασε τὴν οἰκίαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν. τὸ μὲν οὖν πρῶ-
 τον ἀπέτρεπεν ἀμαρτάνειν· ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθε, κατέλιπεν
 αὐτῷ τὴν γυναῖκα, βουλομένου αὐτὴν ἔχειν τοῦ Κηφισοφῶν-
 τος. λέγει οὖν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης

65 Κηφισοφῶν ἄριστε καὶ μελάντατε,
 σὺ δὲ ξυνέζης εἰς τὰ πολλὰ Εὐριπίδῃ
 καὶ συνεποίεις, ὡς φασί, τὴν μελοδίαν.

λέγουσι δὲ καὶ ὅτι γυναῖκες διὰ τοὺς ψόγους, οὓς ἐποίει εἰς
 αὐτάς διὰ τῶν ποιημάτων, τοῖς θεσμοφορίοις ἐπέστησαν
 70 αὐτῷ βουλόμεναι ἀνελεῖν, ἐφείσαντο δ' αὐτοῦ πρῶτον μὲν
 δι' αὐτάς τὰς Μούσας, ἔπειτα δὲ βεβαιωσαμένου μηκέτι αὐτάς
 κακῶς ἐρεῖν. ἐν γοῦν τῇ Μελανίπῃ περὶ αὐτῶν τάδε φησί·
 μάτην ἄρ' εἰς γυναῖκας ἐξ ἀνδρῶν ψόγος
 ψάλλει κενὸν τόξευμα καὶ κακῶς λέγει·

75 αἰ δ' εἰς ἀμείνους ἀρσένων, ἐγὼ λέγω

49. ταύτην δὲ θρ. H^b. || 50. ἐζημίωσαν αὐτοῖς ταλάντων H^b. || 51. εὐριπί-
 δης ἐδ. τυχεῖν ἀπολύσεως δεηθέντα H^b. || 53. εὐριπίδης — ἠρέμει H^b. || 54. κνη-
 γησιῶν ἐλθόντος H^b. || σκυλάκων ἐπιτυχόντων εὐριπίδῃ ἐσπαράχθη H^b. ||
 56. ἔκγονοι em H^b. || 58. ἐστὶ παρὰ] ἐπὶ παρὰ P, ἐπὶ H^b, ἐτι παρὰ Rossigno-
 llus. || 59. ποιημάτων Dindorfus. || 60. κισφῶντα hic et infra P. || 65. ad Gery-
 tadem hos verius referunt Dindorfus et Bergkius ad Arist. fragm. inc. 4. || τα-
 λάντατε Seidlerus. || 66. συνέζης εἰς P, ξυνευνέτης Rossignollus. || εὐριπίδου P. ||
 67. σ. φησὶ καὶ τὴν P. || 68. λέγουσι] cf. Arist. Thesm. v. 151 sqq. || 71. τὰς add.
 Welckerus. || 72. αὐτάς Meinekius, αὐταῖς v. || Μελανίπῃ Dindorfus, μετα-
 λίπῃ P. cf. Kollispec. onomat. gr. p. 36 sqq. || 73. fragm. 512. Wagn. || 74. ἰάλλει
 Welckerus. || 75. εἰς P. || ἐμὲ λόγῳ Fritzschius ad Arist. Thesm. p. 536.

καὶ τὰ ἐξῆς. οὕτω δ' αὐτὸν Φιλήμων ἠγάπησεν, ὡς τολμῆσαι περὶ αὐτοῦ θανόντος εἰπεῖν
 εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
 αἰσθῆσθαι εἶχον, ἄνδρες ὡς φασίε τινας,
 ἀπηγξάμην ἄν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

80

Φασί δ' αὐτὸν ἐν Σαλαμῖνι σπήλαιον κατασκευάσαντα ἀναπνοὴν ἔχον εἰς τὴν θάλασσαν ἐκείσε διημερεύειν φεύγοντα τὸν ὄχλον· ὕπνῳ καὶ ἐκ θαλάσσης λαμβάνει τὰς πλείστας τῶν ὁμοιώσεων. σκυθρωπὸς δὲ καὶ σύννους καὶ αὐστηρὸς ἐφαίνετο καὶ μισόγελως καὶ μισογύνης, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης αὐτὸν 85 αἰτιᾶται, „στρυφνὸς ἔμοιγε προσειπεῖν Εὐριπίδης.“ λέγουσι δ' αὐτὸν γήμαντα τὴν Μνησιλόχου θυγατέρα Χοιρίλην καὶ νοήσαντα τὴν ἀκολασίαν αὐτῆς γράψαι πρῶτον τὸ δράμα τὸν Ἰππόλυτον, ἐν ᾧ τὴν ἀναισχυντίαν ἐθριάμβευε τῶν γυναικῶν, ἔπειτα δ' αὐτὴν ἀποπέμψασθαι. λέγοντος δὲ τοῦ 90 γήμαντος αὐτὴν „σωφρονεῖ παρ' ἐμοί,“ „δύστηνος εἰ“ ἔφη „εἰ γυναῖκα δοκεῖς παρ' ᾧ μὲν τὴν αὐτὴν σωφρονεῖν, παρ' ᾧ δὲ μή.“ ἐπιγῆμαι δ' αὐτὸν δευτέραν, ἣν εὐρῶν ἀκολαστοτέραν προχειροτέρως εἰς τὴν κατὰ τῶν γυναικῶν βλασφημίαν ἐθρασύνετο. αἱ δὲ γυναῖκες ἐβουλήθησαν αὐτὸν πτεῖναι εἰσελ- 95

76. Φιλήμων] vid. Meinekil com. gr. fragm. 4. p. 48. | 77. θανόντος Rosignollus, τοῦ ὄντος P. | 80. post Εὐριπίδην haec add. P.: περὶ τραγωδίας ἐνοιε καὶ τὰ φασί, τοῖς πρῶτον νικήσασσι τρῦγα δοθῆναι κατ' ἀρχὰς ἀθλον καὶ ἀπὸ τούτου εὐθὺς τραγωδίας (τραγ. P.). τρῦγα δὲ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τὸν νίκην οἶνον. ἦν δὲ τὸ ὄνομα κοινὸν καὶ πρὸς τὴν τραγωδίαν καὶ πρὸς κωμῆδιαν, ἐπεὶ οὕτω διεκρίθη τὰ τῆς ποιήσεως ἑκάτερα. κωμῆδια δὲ ἠνομασθη, ἐπειδὴ πρῶτον κατὰ κόμας ἔλεγον αὐτὰς ἐν ταῖς ἐορταῖς τοῦ διὸς καὶ τῆς δῆμητρος ἢ ἀπὸ τοῦ κωμάειν.

81. φασί] vid. Philochorus ap. Gell. Noct. Att. 15, 20. | ἀνασκευάσαντα V. | 83. τὴν πλείστην H. | 84. δὲ καὶ] δὲ ἢ H. | 85. μισογύνης] ἰσογροῖης H. | Ἀριστοφάνης] immo Ἀλέξανδρος. scilicet ex Alexandri Aetoli anapaesticis tetrametris hunc versum laudet Gellius l. l. sic: ὁ δ' Ἀναξαγόρου τρέφειμος χαμοῦ στρυφνὸς μὲν ἔμοιγε προσειπεῖν. cf. Meinekil Anal. Alex. p. 247. Aristophani, sed frustra, obtrahit versum Anonymus in the Class. Journ. 4.23. p. 403. | 87. χοιρίλην H, χοιρίλλαν V. | 88. πρῶτον τὸ δράμα] πρῶτων τὸ δράμα H, τὸ δράμα πρὸς V. | 89. ἐθριάμβευε H, θριαμβεύει V. | 90. αὐτὴν om. V. | ἀποπέμψασθαι V. | 91. σωφρονεῖν HV. | 92. τὴν addidi, ut et Pflugkii voluit.

θοῦσαι εἰς τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ γράφων διετέλει. διαβάλλεται
 δ' ὑπὸ φθόρου, ὡς τὸν Κηφισοφῶντα εἶχε συμποιοῦντα
 αὐτῷ τὰς τραγωδίας. λέγει δὲ καὶ Ἑρμῆκος, Διονύσιον
 τὸν Σικελίας τύραννον μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ Εὐριπίδου
 100 τάλαντον τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ πέμψαντα λαβεῖν τὸ ψαλ-
 τήριον καὶ τὴν δέλτον καὶ τὸ γραφεῖον, ἅπερ ἰδόντα κελεῦσαι
 τοὺς φέροντας ἐν τῷ Μουσῶν ἱερῷ ἀναθεῖναι, ἐπιγράψαντα
 τοῖς αὐτοῦ Εὐριπίδου ὀνόμασιν. διὸ καὶ ξηνοφιλοτάτον
 κεκλησθαι φησι διὰ τὸ μάλιστα ὑπὸ ξένων φιλαῖσθαι ὑπὸ
 5 γὰρ Ἀθηναίων ἐφθονεῖτο. μαιρακίου δὲ τινος ἀπαιδευτο-
 τέρου στόμα δυσῶδες ἔχειν ὑπὸ φθόρου αὐτὸν εἰπόντος
 „εὐφήμει“ ἔφη „μέλιτος καὶ Σειρήνων γλυκύτερον στόμα.“
 ἔσκωπτε δὲ τὰς γυναῖκας διὰ τῶν ποιημάτων δι' αἰτίας
 τοιάνδε. εἶχεν οἰκογενὲς μαιράκιον ὀνόματι Κηφισοφῶντα.
 10 πρὸς τοῦτον ἐφόρα τὴν ἰδίαν γυναῖκα ἀτακτοῦσαν· καὶ τὸ
 μὲν πρῶτον ἀπέτρεπεν ἀμαρτάνειν, ἐπεὶ δ' οὐκ ἔπειθε, κατέ-
 λεπεν αὐτῷ τὴν γυναῖκα, βουλομένου αὐτὴν ἔχειν τοῦ Κηφι-
 σοφῶντος. οὕτω δ' αὐτὸν Φιλήμων ἠγάπησεν, ὡς καὶ τάδε
 περὶ αὐτοῦ τολμῆσαι εἰπεῖν·
 15 εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
 αἰσθησιν εἶχον, ἄνδρες ὧς φασὶν τινες,
 ἀπηγξάμην ἄν, ὥστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.
 οὕτως ἠγοῦντο πολλοῦ τινος ἄξιον.

97. συμποιοῦντα H. | 98. λέγει — τὸν H, λέγουσι δὲ καὶ Ἑρμῆκον τὸν V.
 docet hoc fragmentum apud Lozynskium. | 100. τάλαντα V. | αὐτοῦ add. V. |
 ἀπέμψαντα H. | τὸ ψαλτήριον in lac. om. V. | 1. τὴν δέλτον] idem de Aeschyl
 pugillaribus narrare Lucian. adv. indoct. 15 monet Meinekius. cf. elud. fr.
 com. gr. 1. p. 362. | ἰδὼν H. | 2. τοὺς add. V. | τῷ] malim τῷ τῶν, ut et mox
 αὐτοῦ τοῦ (αὐτοῦ καὶ Pflugkii). | ἐπιγράψαντα] ἐπιγράψαι τοῖς V. | 4. φασε
 V. | 5. φθονεῖται V, fort. φθονεῖσθαι. | ἀπαιδευτοῦ V. | 6. δυσῶδες ἔχειν] δυ-
 σωδεῖν V. | ὑπόντος H. | 7. εὐφήμει] ἢ φήμη V. | σειρήνος γλυκὺ στόμα V. |
 8. ἔσκωπτε] vid. supr. v. 58. | 9. κηφισοφῶντα hic et infra V. | 10. τοῦτον H. |
 ἰδίαν add. V. | 11. ἀπέτρεπεν H. | 12. αὐτῷ] αὐτὸς H. | 13. αὐτὸν] αὐτὸν καὶ
 H. | καὶ — εἰπεῖν] τολμήσαντα αὐτὸν τοῦτο H. | 15. εἰ sqq. solus habet V.

β'. Θωμά τοῦ Μαγίστρου σύνοψις τοῦ βίου τοῦ
Εὐριπίδου.

Εὐριπίδῃ τῶ ποιητῇ πατὴρ μὲν Ἀθηναῖος, πατέρις δὲ
Μνησαρχὸς κάπηλος καὶ Κλειτὸν λαχανόπωλις. γεννηθεὶς δ'
ἐν Σαλαμῖνι τῇ πρὸς τῆς Ἀττικῆς νήσῳ ἐπὶ Καλλιάρχου ἄρ-
χοντος κατὰ τὴν οὐδ' Ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ τὸ τοῦ Ξέρξου ναυ-
τικὸν κατεναυμάχησαν Ἀθηναῖοι, πρῶτον μὲν ἤσκησε παγ-
κράτιον καὶ πυγμῆν, τοῦ πατρὸς αὐτῷ χρησμὸν λαβόντος,
ὅτι στεφανηφόρους ἀγῶνας ὁ παῖς αὐτῷ νικήσει. ὁ δὲ καὶ
εἰς ἔργον προὔβη· ἐνίκησε γὰρ ταῦτα Ἀθήνησιν. ἔπειτα εἰς
λόγους ὠρμηκῶς ἐφοίτησε παρ' Ἀναξαγόρα καὶ Προδίκου
καὶ τισιν ἄλλοις. ἀγχίνους δ' ὦν, εἶπερ τις, καὶ τῷ πονεῖν
ἑαυτὸν ἐκδεδωκῶς εἰς τραγωδίαν ἐτρέπη καὶ ἔλαμψεν ἐπὶ
ταύτῃ σεμνῶς· πολλὰ γὰρ εἰς τὴν τέχνην ἐξεῦρεν, ἃ οὐδεις-
τισοῦν γε τῶν πρὸ αὐτοῦ· τό τε γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος
τὴν ὑπόθεσιν διατυποῦν καὶ τὸν ἀκροατὴν ὥσπερ χειραγω-
γεῖν εἰς τὸ ἔμπροσθεν Εὐριπίδου τέχνημα, τό τε σαφήνειαν
καὶ πλάτος ἔχειν τὰ λεγόμενα καὶ τὴν ἐρμηνείαν ποικίλλειν
ἐπιχειρήσει τε καὶ ἑυθμῶ χαριέντι καὶ γνώμας εἰσάγειν
συνεχεῖς καὶ μάλα τῷ ὑποκειμένῳ προσφόρους θαυμαστός.
ἔγραψε μὲν οὖν δράματα ἑβ' τὰ πάντα, ἐν οἷς ἦν ἡ μόνα
σατυρικά. νενίκηκε δ' ἐν πᾶσι τούτοις τοῖς δράμασι νίκας
ε'. ἤρξατο δὲ τοῦ περὶ ταῦτα ἀγῶνος ἐτῶν κ' γεγονώς.
φασὶ δ' αὐτὸν καὶ ζωγράφον γεγονέναι καὶ δεικνυσθαι
αὐτοῦ πενάκια ἐν Μεγάροις. γυναῖκα δὲ γήμας πρώτην
μὲν Μελιτώ, ἔπειτα αὐτῆς ἀπειθούσης Χοιρίλην, υἱοὺς
ἔσχε τρεῖς, Μνησαρχίδην ἔμπορον, Μνησίλοχον ὑποκριτὴν
καὶ ὁμώνυμον αὐτῷ Εὐριπίδην περὶ λόγους διατρίβοντα.

2. Inscr. σύνοψις τοῦ τε βίου τοῦ ποιητοῦ καὶ τῆς τοῦ δράματος ὑπο-
θέσεως M. | 1. ποιητῇ γένος μὲν ἀθηναῖος, πατέρις δὲ M. | 3. Καλλιάρχου
Meursius d. archont. 2, 3, Καλλίου v. | 4. τὸ om. M. | 6. χρησμὸν M. | 7. καὶ εἰς]
κεις M. | 11. ἑαυτὸν om. M. | 12. σεμνὸν M. | 15. τέχνημα M. | 16. ποικίλην
M. | 19. τὰ πάντα om. M. | 21. ε' Bergkiius ap. Meinek. com. gr. fragm. 2, 2,
p. 904, cf. Welcker die griech. Trag. etc. p. 449, πεντεκαίδεκα v. | 22. φασὶν αὐ-
τὸν M. | 24. μελιτώ M, Μελιτώ v. | χοιρίλην M. | 26. αὐτῷ] αὐτοῦ M.

ἦν δὲ σύντροφος καὶ στρυφνός τὸ ἦθος καὶ μισόγελως καὶ
 σκυθρωπός, καθὰ καὶ Ἀριστοφάνης σκώπτων φησὶν·
 „στρυφνός ἐμοιγε προσειπεῖν Εὐριπίδης.“ φωράσας δὲ τὸν
 30 αὐτοῦ ὑποκριτὴν Κηφισσοφῶντα ἐπὶ τῇ γυναικὶ καὶ τὴν
 ἐνταῦθεν μὴ φέρων αἰσχύνην, σκωπτόμενος ὑπὸ τῶν κωμω-
 δοποιῶν, ἀφῆλθ' εἰς τὴν Ἀθήνησι διατριβὴν εἰς Μακεδονίαν
 ἀπῆρε παρὰ τὸν βασιλέα Ἀρχελαόν, καὶ δεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ
 κάλλιστα καὶ φιλοτιμηθεὶς μεγίστης ἡξιοῦτο τιμῆς. διατρίβων
 35 οὖν ἐκεῖ, ἐπειδὴ ἐν τινὶ ἄλλῃ φροντίζων ἔτυχε, κατεβρώθη,
 ὡς φασιν, ὑπὸ τῶν τοῦ Ἀρχελαίου κυνῶν, τοῦ Μακεδόνα
 βασιλέως ἐξιόντος εἰς θήραν, ὑπὲρ τὰ ὄκη γεγονώς. ἐτάφη
 μὲν οὖν ἐν Μακεδονίᾳ, κενοτάφιον δ' αὐτοῦ Ἀθήνησι γέγο-
 νεν, ἐφ' οὗ ἐπέγραψε Θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς ἢ Τιμόδιος
 40 ὁ μελοποιὸς τάδε·

μνήμα μὲν Ἑλλάς ἅπασ' Εὐριπίδου, ὅσπερ δ' ἰσχεῖ
 γῆ Μακεδῶν· τῇ γὰρ δέξατο τέρμα βίου.

πατρίς δ' Ἑλλάδος Ἑλλάς, Ἀθήναι. πλεῖστα δὲ Μούσας
 τέρπας ἐκ πολλῶν καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει.

45 φασὶ δ' ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς Εὐριπίδου τελευτῆς τοὺς μὲν
 Ἀθηναίους πάντας πενθήσαι, Σοφοκλέα δ' αὐτὸν μὲν καὶ
 φραῖον ἐνδεδύσθαι χιτῶνα, τοὺς δ' ὑποκριτὰς αὐτοῦ ἀστεφα-
 νότους τῷ τότε εἰσαγαγεῖν πρὸς τὸν ἀγῶνα. οὕτω δ' αὐτὸν
 Φιλήμων ἠγάπησεν, ὡς καὶ τάδε περὶ αὐτοῦ τολμήσαι
 50 εἰπεῖν·

εἰ ταῖς ἀληθείαισιν οἱ τεθνηκότες
 αἰσθῆσιν εἶχον, ἄνδρες ὡς φασὶν τινες,
 ἀπηξάμην ἄν, ὡστ' ἰδεῖν Εὐριπίδην.

οὕτως ἠγοῦντο πολλοῦ τινος ἄξιον·

27. δὲ om. M. | 28. Ἀριστοφάνης] vid. ad vit. I. v. 80. | σκώπτων M. |
 30. αὐτοῦ M. | κηφισσοφῶντα M. | 31. μὴ] οὐ M. | 33. ἀπῆρε] ἀπῆλθε M. |
 36. τοῦ add. M. | τοῦ Μακεδόνα βασιλέως om. M. | 41. vid. vit. I. v. 28. |
 μνήμα] ἠρωικὸν mg. M. | 42. γῆ μακεδόνων ἤπερ δέξατο τέρμα γε βίου M. |
 τῇ] ἢ v. | 43. πατρί M. | 44. ἐκ πολλῶν πάντων καὶ τὸν ἔπαινον ἔχει σὺν δίκῃ M. |
 49. Φιλήμων] vid. vit. I. v. 77. | τολμήσει M. | 51. ἀληθείαις M. | 52. φασὶ M.

γ. Μανουήλ τοῦ Μοσχοπούλου σύνοψις τοῦ βίου τοῦ
Εὐριπίδου.

Εὐριπίδης Μησαρχοῦ ἢ Μησαρχίδου καὶ Κλειτοῦς, οἱ φεύγοντες εἰς Βοιωτίαν μετώκησαν, εἴτ' ἐν τῇ Ἀττικῇ οὐκ ἀληθῆς δ' ὡς λαχανόπωλις ἦν ἡ μήτηρ αὐτοῦ· καὶ γὰρ τῶν σφόδρα εὐγενῶν ἐτύγχανεν οὔσα, ὡς Φιλόχορος ἀποδείκνυσιν. ἐν δὲ τῇ διαβάσει Ξέρξου ἐκνοφορεῖτο ὑπὸ τῆς 5 μητρός, ἐτέχθη δὲ καθ' ἣν ἡμέραν Ἕλληνας ἐτρέψαντο τοὺς Πέρσας. ἐγένετο δὲ τὰ πρῶτα ζωγράφος, εἶτα μαθητὴς Προδίκου ἐν τοῖς ῥητορικοῖς, Σωκράτους δ' ἐν τοῖς ἠθικοῖς καὶ φιλοσόφοις. διήκουσε δὲ καὶ Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου. ἐπὶ τραγωδίαν δ' ἐτρέπη τὸν Ἀναξαγόραν ἰδὼν ὑποστάντα 10 κινδύνους δι' ἅπερ εἰσήξε δόγματα. σκυθρωπὸς δὲ τὸ ἦθος ἦν καὶ ἀμειδῆς καὶ φεύγων τὰς συνουσίας, ὅθεν καὶ μισογύνης ἐδοξάσθη· ἐγήμε δ' ὁμῶς πρώτην μὲν Χοιρίλην, θυγατέρα Μησιλόχου, ἐξ ἧς ἔσχε Μησιλοχὸν καὶ Μησαρχίδην καὶ Εὐριπίδην. ἀπωσάμενος δὲ ταύτην ἔσχε καὶ δευτέραν, 15 καὶ ταύτης ὁμοίως ἀκολάστου πειραθείς, μεταναστὰς ἀπ' Ἀθηνῶν ἦλθε πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα τῶν Μακεδόνων, παρ' ᾧ διῆγεν ἄκρας ἀπολαύων τιμῆς. ἐτελεύτησε δ' ἐξ ἐπιβουλῆς Ἀρριβαίου τοῦ Μακεδόνοιο καὶ Κρατεῦα τοῦ Θετταλοῦ, ποιητῶν ὄντων καὶ φθορησάντων αὐτῷ καὶ πεισάντων 20 τὸν βασιλέως οἰκέτην, ὄνομα Λυσίμαχον, ἰ μνῶν ἀγορασθέντα, τοὺς βασιλικοὺς οὓς αὐτὸς ἔτρεφε κύναις ἐπαφεῖναι

3. descripsit Suidas. | 4. οὔσα om. Suidas. | Φιλόχορος] cf. Philoch. fr. ed. Siebells p. 87, Muelleri hist. gr. fr. p. 413. alterum debetur Aristophani, vid. Thesm. 387. 456. 910, Ach. 474, Equ. 19. adde Hartungi Eurip. restit. 1. p. 232. | ἀποδείκνυσιν Φιλόχορος Suidas. | 6. ἐτέχθη δὲ] καὶ ἐτέχθη (ἐτίθη V) Suidas. | 7. γέγονε Suidas. | 8. ἐν] μὲν ἐν Suidas. | 11. κινδύνοιο Suidas V. | δὲ] τε Suidas V. | τὸ ἦθος ἦν] τὸ εἶδος ἦν v, ἦν τὸ ἦθος Suidas, sed τὸ ἦθος om. B*VEm. | 12. μισογύναι Suidas B*VE. | 13. χοιρίλλην Suidas E, χοιρίνην celt. | 16. πειραθείς (πειρασθείς V). ἀπάρας δὲ ἀπ' Suidas. | 17. τὸν add. Suidas. | τῶν om. Suidas V. | 18. διῆγε τῆς ἄκρας Suidas. | ἐξ] ὑπὸ Suidas. | 19. ἀρριβαίου Suidas AB*VE, Ἀριδαίου v. | 20. καὶ πεισάντων] πεισάντων τε Suidas. | 21. ὄνομα — ἔτρεφε Suidas solus add. A, praeterquam quod τοῦτομα — βασιλέως. | 22. κύναις in lac. om. Suidas V. | ἐπαφεῖναι Suidas m.

τῷ Εὐριπίδῃ. ἕτεροι δ' ἱστορήσαν οὐχ ὑπὸ κυνῶν, ἀλλ' ὑπὸ
 γυναικῶν αὐτὸν διασπασθῆναι πορευόμενον ἄωρὶ πρὸς Κρα-
 25 τερὸν τὸν ἐρώμενον Ἀρχελαίου (καὶ γὰρ σχεῖν αὐτὸν καὶ περὶ
 τοὺς τοιούτους ἔρωτας), οἱ δὲ πρὸς τὴν γαμετὴν Νικοδίκου
 τοῦ Ἀρεθουσίου. ἔτη δὲ βεβιωκέναι φασὶν αὐτὸν οὐκ, καὶ
 τὰ ὅσα αὐτοῦ ἐν Πέλλῃ μετακομίσαι τὸν βασιλέα. δρά-
 30 ζονται δ' οὐκ. νίκας δ' ἀνείλετο οὐκ, τὰς μὲν δ' περιῶν, τὴν
 δὲ μίαν μετὰ τὴν τελευταίαν, ἐπιδειξαμένου τὸ δράμα τοῦ
 ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ Εὐριπίδου. ἐπαδείξατο δ' ὅλους ἐνιαυτοὺς
 μβ'. τελευτᾷ δ' ἐπὶ τῆς ἑγ' ὀλυμπιάδος.

Δ. ΛΥΚΟΦΡΟΝΟΣ.

α'. Περὶ γένους καὶ βίου καὶ τῶν γεγραμμένων
 Λυκόφρονος.

Ὁ Λυκόφρων οὕτως τῷ μὲν γένει ἦν Χαλκιδεύς, υἱὸς
 Σωκλίου ἢ Λύκου τοῦ ἱστοριογράφου κατὰ τινάς. ἦν δ'
 εἰς τῶν ζ' ποιητῶν, οἵτινες διὰ τὸ ζ' εἶναι τῆς Πλειάδος
 ἔλέγοντο, ὧν τὰ ὀνόματα Θεόκριτος ὁ τὰ βουκολικά, Ἄρατος

23. τῷ Εὐριπίδῃ] αὐτῷ Suidas. [ἕτεροι] οἱ Suidas. [ἱστορήσαντες] Suidas
 V. [26. ἔρωτα] Suidas K. [νικοδίκου] etiam Suidas AVE, νικοδήμου cett. [27.
 βίωναι] omisso φασιν Suidas. [οὐκ] οὐ Dobræus Advers. 2. p. 125. [καὶ—οὐκ]
 em. Suidas A. [29. σῶζονται δὲ οὐκ] add. Suidas libri præter V. cf. Welcker d.
 trag. gr. p. 449. [30. ἀνείλετο] Suidas A, εἴλετο v. [31. τὴν] add. etiam Suidas
 AVE. [ἐπιδειξαμένου]—μβ' add. Suidas, nisi quod ἀδελφιδοῦς omisissis αὐτοῦ
 Εὐριπίδου V, κβ' AV, κς' cett., μβ' Bernhardy, κς' Hartungus l. 1. p. 4. [33. καὶ
 τελευτᾷ ἐπὶ] Suidas A, ἀπίθανε ἐπὶ cett.

IV. II. Inscr. περὶ—λυκόφρονος CV^a, γένος λυκόφρονος ποιητοῦ V^b,
 γένος λυκόφρονος M. partem priorem ex cod. Paris. Theocriti repetit Gallias.
 cf. Schol. Theocr. cod. Genov. ed. Aderl. p. 55. [1. οὕτως] V^c, οὕτως M. [2. σο-
 κλίους] V^b et cod. Matrit. 13. ap. Iriart. p. 32. [τοῦ] om. M. [εἰς δὲ ἦν] V^b. [3.
 εἶναι] ἐπὶ V^b. [τῆς Πλειάδος] πλειάδας M. [4. ὀνόματα] ὀνόματα ταῦτα
 V^c. [βουκολικά] CV^a, βουκολικά γράψας V^b, βουκ. συγγραψας V^c, βουκ. ποιή-
 σας cett. [Ἄρατος]—γράψας em. V^c.

ὁ τὰ φαινόμενα γράψας καὶ ἕτερα, Νικάνδρος, Διαντιάδης ἢ 5
 Ἀπολλώνιος ὁ τὰ Ἀργοναυτικά, Φιλίσκος, Ὅμηρος ὁ νέος
 τραγικός, ὁ Ἀνδρομάχου Βυζάντιος, ὃς δράματα ἐποίησε μζ',
 καὶ οὗτος ὁ Λυκόφρων, κἄν ἕτεροι μὴ αἰδότες ἄλλους φασὶν
 εἶναι τῆς Πλειάδος. ἦσαν δ' οὗτοι ἐν χρόνοις Πτολεμαίου
 τοῦ Φιλαδέλφου καὶ Βερνίκης, οἱ παῖδες ἦσαν ἀμφοτέρω 10
 Πτολεμαίου τοῦ Λαγῶν καὶ Βερνίκης τῆς Ἀντιγόνης θυ-
 γατρός. ἠὲδοκίμει δὲ τότε Λυκόφρων οὐ τοσοῦτον διὰ τὴν
 ποιήσιν ὅσον διὰ τὸ λέγειν ἀναγραμματισμούς, οἷον ὅτι Πτο-
 λεμαῖος ἀπὸ μέλιτος λέγει μεταγραμματιζόμενον, Ἀρσιώη δ'
 Ἡρας ἴον, καὶ ὅμοια τοιαῦτα. οὗτος ὁ Λυκόφρων τοῖς φιλα- 15
 γωνιστοῦσι τῶν νέων χαριζόμενος τὸ παρὸν βιβλίον ἐξέθετο
 ἱστοριῶν τυγχάνον ἀνάμειστον· τὰ γὰρ ἀφ' Ἡρακλέους καὶ
 τῶν Τρωικῶν μέχρι Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα καὶ κατω-
 τέρω συντεμῶν πάντα γράφει, καὶ περὶ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου
 ἀνατρέχει καὶ κατ' ἐπιδρομὴν λέγει καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῆς 20
 Ἰουῆς τὴν παρὰ τῶν Φοινίκων, ὅθεν ὁ πόλεμος ἀνερράγη
 βαρβάρους καὶ Ἑλλησιν.

β. Ἐκ τῶν Σοῦδα.

Λυκόφρων Χαλκιδεὺς ἀπ' Εὐβοίας, υἱὸς Σωκλέους,
 θέσει δὲ Λύκου τοῦ Ῥηγίνου, γραμματικὸς καὶ ποιητὴς τραγ-

5. ἕτεροι V². || Διαντιάδης Schol. Hephaest. p. 32 et 93 ed. Pauw.: cf. Naekli Opp. 1. p. 45. || 6. συγγράφας post Ἀργοναυτικά add. V^b. || Φιλίσκος v, quod iustar Naekius l. 1. p. 30. || 7. Ἴσθι γὰρ καὶ ἕτερος ὁμηρος, οἷπερ ἐγὼ τὸν ἡσίοδον νομίζω (γενέσθαι add. V²) ἰσόχρονον, κἄνπερ τὰ τοῦ παλαιῦ ὁμήρου μετατρέψωσι (μεταπρέψωσι M, τινες add. V²) εἰς αὐτὸν post τραγικός add. V², post νζ' M. || 8. Ἀνδρομάχου] καὶ ὁ ἀνδρομάχης (hoc et C) V². || 9. ὃς — μζ' CV², ὃς γράμματα ἐποίησε ἑπτὰ V^b, δράματα ποιήσας νζ' cett. praeter V², qui ὃς — χρόνοις om. || 8. κἄν] κἄν καὶ CV². || 10. βερνίκης CV², βερνίης V^b, βερνίης V². immo Ἀρσιώης. || οἱ — Βερνίκης om. CV². || 11. Ἀντιγόνης] immo Ἀντιγόνης. || 12. ἠὲδοκίμει CV², εὐδοκίμει cett. || 13. πτολεμαῖον M. || 14. λέγει] λέγεται V², qui et om. μεταγραμματιζόμενον. || μεταγραμματιζόμενον M. || ἀρσιώη M. || 15. ἦρας ἴον CV², οἷον ἦρας V^b, ἴον ἦρας cett. || καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὅμοια V². || φιλαγωνιστοῦσι V^b, φιλαγωνιστοῦσι V². || 17. ἐφ' CV². || 18. μέχρις V². || 20. καὶ κατ'] κατ' V^b. || 21. ἰουῆς V². || περὶ M. || ἐρράγη CV², ἀνερράγη V².

β. 1. Σωκλέους ex Paris. Kusterus, σωκλέους cett.

φδιῶν. ἔστι γοῦν εἰς τῶν ζ', οἵτινες Πλαίως ὀνομάσθησαν. εἰσι δ' αἱ τραγωδίαὶ αὐτοῦ Αἰόλος, Ἀνδρομέδα, Ἀλήτης, 5 Αἰολίδης, Ἐλαφίνωρ, Ἡρακλῆς, Ἰκέται, Ἰκπόλυτος, Κασσανδρείς, Λαῖος, Μαραθῶνιοι, Ναύπλιος, Οἰδίπους α'. β', Ὀρφάνος, Πενθεύς, Παλοπίδαι, Σύμμαχοι, Τηλέγονος, Χρύσειππος. διασκευῆ δ' ἐστὶν ἐκ τούτων ὁ Ναύπλιος. ἔγραψε καὶ τὴν καλουμένην Ἀλεξάνδραν, τὸ σκοτεινὸν ποίημα.

Α Λ Λ Ω Ν

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

Ε. ΑΓΑΘΩΝΟΣ.

Ἀγάθων, τραγωδίας ποιητής, Ἀθηναῖος, υἱὸς Τισαμενοῦ. διαβέβητο δ' ἐπὶ μαλακίᾳ. Ἀριστοφάνης.

Ἀγάθων δὲ ποῦ' εἶναι; — ἀπολιπόν μ' ἀποίχεται. — ποῖ γῆς ὁ τλήμων; — ἐς μακάρων εὐωχίαν.

5 οὗτος ὁ Ἀγάθων ἀγαθὸς ἦν τὸν τρόπον, ποθεινὸς τοῖς φίλοις, καὶ τὴν τράπεζαν λαμπρὸς. καὶ φασὶν ὅτι τὸ Πλάτωνος συμπόσιον ἐν ἐστίασιν αὐτοῦ γέγραπται, πολλῶν ἅμα φιλοσόφων παρ' αὐτῷ κατωχθέντων. ἦν δὲ κωμωδοποιὸς τοῦ Σωκρατικοῦ διδασκαλείου. καὶ Ἀρχελάφ τῷ βασιλεῖ μέχρι 10 τῆς τελευτῆς μετ' ἄλλων πολλῶν συνῆν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ μακάρων εὐωχίαν ἔφη τὴν ἐν τοῖς βασιλείοις διατριβὴν.

Ε. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Ἀλέξανδρος Αἰτωλὸς ἐκ πόλεως Πλευρώνος, υἱὸς Σατύρου καὶ Στρατοκλείας, γραμματικός. οὗτος καὶ τραγωδίας

4. αἱ Α, καὶ cett. | ἀλήτης m. | 5. Αἰολίδης εἰ Ὀρφάνος susp. Bornhardya. | κασσανδρείς Α, κασσανδρίς cett. | 6. Λαῖος em. *V. | 9. ἀλεξάνδραν V.

V. maximam partem dedi ex Schol. Arist. Ran. 83—85, cui sua debet Suidas. cf. Welcker d. trag. gr. p. 981. | 3. Ἀγάθων ποῦ' εἶναι Suidas. | 5. Arist. v. 84. ἀγαθὸς ποιητής καὶ ποθεινὸς τοῖς φίλοις. | 8. κωμωδοποιὸς vetus vitium est. | VI. cf. Endoc. p. 62. Welcker p. 1243.

ἔγραψεν, ὡς καὶ τῶν ζ' τραγικῶν ἕνα κριθῆναι, οἵπερ ἐπεκλήθησαν ἡ Πλειάς. 15

Z. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ.

Ἀπολλόδωρος Τρωεύς, τραγικός. δράματα αὐτοῦ Ἀκανθοπλήξ, Τεκνοκτόνος, Ἑλληνες, Θυέστης, Ἰκτινίδες, Ὀδυσσεύς.

Η. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ.

Ἀρίσταρχος Τευγιάτης, τραγωδιῶν ποιητής, σύγχρονος ἦν Εὐριπίδῃ· ὃς πρῶτος εἰς τὸ νῦν αὐτῶν μῆκος τὰ δράματα κατέστησεν. καὶ ἐδίδαξε μὲν τραγωδίας σ', ἐνίκησε δὲ β', βίους ὑπὲρ ἑτη ρ'.

Θ. ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ.

Ἀστυδάμας ὁ πρεσβύτερος, υἱὸς Μορσίμου τοῦ Φιλοκλέους, τραγικῶν ἀμφοτέρων, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἔγραψε τραγωδίας σμ', ἐνίκησε ιβ', ἀκροασάμενος δ' ἦν Ἰσοκράτους, καὶ ἐτρόπη ἐπὶ τραγωδίαν. 25

I. ΑΣΤΥΔΑΜΑΝΤΟΣ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Ἀστυδάμας ὁ νεός, υἱὸς τοῦ προτέρου, τραγικός καὶ αὐτός. δράματα αὐτοῦ Ἡρακλῆς σατυρικός, Ἐπίγονοι, Αἴας μακρόμοσος, Βελλεροφόντης, Τυρώ, Ἀλκμήνη, Φαίκιξ, Παλαμήδης. 30

ΙΑ. ΑΧΑΙΟΥ ΤΟΥ ΕΡΕΤΡΙΕΩΣ.

Ἀχαιὸς Πυθοδώρου ἢ Πυθοδαρίδου, Ἐρετριεύς, τραγικός, γέγονε κατὰ τὴν ὁδὸν ἄλυμπιάδα καὶ δράματα ἐδίδαξε μδ', οἱ δὲ λ' ἱστορήκασιν, ἄλλοι κδ'. ἐνίκησε δ' ἕν. ἦν δὲ

VII. cf. Eudoc. p. 61. Welcker p. 1045: || 17. Ὀδυσσεύς ἀκανθοπλήξ· Θυέστης τεκνοκτόνος Janaki Porsonus. || VIII. cf. Welcker p. 931. || 20. δε — β' σμ. V. || τδ' εδ'] τὸν νῦν ABEκ. || 22. ἐπίω δὲ ὑπὲρ ρ' ἑτη V. || IX. et X. cf. Eudoc. p. 68. 69. tractant Kœpkins Diar. stud. anti 1846. n. 68 sq., Welckerus p. 1052 sqq. || 25. ἀκροασάμενος — τραγωδίαν ad alteram tollit Bernhardy. || XI. cf. Eudoc. p. 69. Welcker. p. 958. || 31. Πυθοδαρίδου Bernhardy, πυθοδαρί adlecto α supra ω *V, πυθοδαρίδος cett. || 32. κδ' E. || 33. μδ'] εδ' Eudoc. || ἐν] ἐνί V.

καίτερος Σοφοκλέους ἄλλη τι. ἐπεδείκνυτο δὲ κοινῇ σὺν
35 καὶ Εὐριπίδῃ ἀπὸ τῆς γ᾽ Ὀλυμπιάδος.

ΙΒ. ΑΧΑΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΡΑΚΟΥΣΙΟΥ.

Ἀχαιὸς Συρακούσιος, τραγικός νεώτερος, ἔγραψε τρα-
γωδίας ι'.

ΙΓ. ΔΙΚΑΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Δικαιογένης, τραγωδίας οὗτος ποιητής, καὶ διθυράμβους
ἔγραψεν.

ΙΔ. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

40 Διογένης ἢ Οινόμαος Ἀθηναῖος, τραγικός [γέγονεν ἐπὶ
τῆς τῶν λ' καταλύσεως]. δράματα αὐτοῦ Ἀχιλλεύς, Ἑλένη,
Ἡρακλῆς, Θυέστης, Μήδεια, Οἰδίπους, Χρῦσιππος, Σεμέλη.

ΙΕ. ΔΙΟΝΥΣΙΑΔΟΥ.

Διονυσιάδης Φυλαρχίδου Μαλλώτης, τραγικός. ἦν δ'
οὗτος τῶν τῆς Πλειάδος, καὶ γέγραπται ἀπὸ μετὰ ἄλλων
45 καὶ Χαρακτῆρες ἢ Φιλοκωμῆδος, ἐν ᾧ τοὺς χαρακτῆρας
ἀπαγγέλλει τῶν ποιητῶν.

ΙΣΤ. ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἐμπεδοκλῆς, θυγατρὸς τοῦ προτέρου, τραγικός.
τραγωδίαί αὐτοῦ κδ'.

34. ἀπὸ αὐτοῦ V, ἐπεδείκνυτο omisso καὶ Casaubonus. | Ἰσθ. κοινῇ σὺν exci-
ditur exposit Bernhardt. | XII. cf. Eudoc. p. 69. Welcker. p. 1045. | 37. ε'] δέκα
καὶ τέσσαρας Eudocia. | XIII. Harp. s. v. Δικαιογένης. cf. Eudoc. p. 131. Wel-
cker p. 1045. | XIV. cf. Eudoc. p. 132. Welcker p. 1036. add. Meinekil Exerc.
in Alb. p. 47. | 40. ἢ Οινόμαος sup. Burmanno ad Ovid. Tr. 2, 385 atque alia. |
οἰνόμαος Δ. | γέγονεν — καταλύσεως om. Eudocia. | 41. Ἀχιλλεύς — Χρῦ-
σιππος ἀναρρησι Diogeni tribuit Diog. Laert. 6, 89. | 42. Σεμέλη add. out ex
Alber. 14, p. 626 A. | XV. ex Δ addit Gaisfordna. cf. Welcker p. 1267. |
43. Φιλοκωμῆδος (καὶ πρᾶσιος Φιλοτραγωδός) Meinekil com. gr. fr. 1. p. 12,
Φιλοκωμῆδαι v. hoc haud minus quam μετὰ ἄλλων inaudita dicit Bern-
hardt. | XVI. cf. Welcker p. 1028.

ΙΖ. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΟΥ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΥ.

Ευριπίδης Ἀθηναῖος, τραγικός, πρεσβύτερος τοῦ ἐν δόξῳ γενομένου. ἐδίδαξε δράματα ιβ', εἶλε δὲ νίκας β'. 50

ΙΗ. ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Ευριπίδης τραγικός, τοῦ προτέρου ἀδελφουδοῦς, ὡς Διονύσιος ἐν τοῖς χρονικοῖς. ἔγραψε δ' Ὀμήρου ἑξῶς, εἰ μὴ ἄρα ἑτέρου ἔστιν. δράματα ἑνὸς ταῦτα, Ὀρέστης, Μήδεια, Ἡολυξίτη.

ΙΘ. ΕΥΦΟΡΙΩΝΟΣ.

Ευφορίων, υἱὸς Λισχύλου τοῦ τραγικοῦ, Ἀθηναῖος, 55 τραγικός καὶ αὐτός, ὃς καὶ τοῖς Λισχύλου τοῦ πατρὸς, οἷς μῆπω ἦν ἐπιδειξάμενος, τετράκις ἐνίκησεν. ἔγραψε δὲ καὶ οἰκεία.

Κ. ΘΕΟΓΝΙΔΟΣ.

Θεογνίς τραγωδίας ποιητὴς πάνυ ψυχρός, ἐκ τῶν λ', ὃς καὶ Χιών ἐλέγχετο. 60

ΚΑ. ΘΕΟΔΕΚΤΟΥ.

Θεοδέκτης Ἀριστάνδρου Φάσηλίτης ἐκ Λυκίας, ῥήτωρ, τραπείς δ' ἐπὶ τραγωδίας, μαθητὴς Πλάτωνος καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀριστοτέλους. οὗτος καὶ ὁ Ἐρυθραῖος Ναυκράτης καὶ Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ὁ Ἀπολλωνιάτης καὶ Θεόπομπος ἐπὶ τῆς ρζ' ἑλλημακίδος εἶπον ἐπιτέφρον ἐπὶ Μεγασάλῃ, Ἀρκεμισίας τῆς γυ- 65 παικὸς αὐτοῦ προτρεψάμενης. καὶ ἐνίκησε μάλιστα εὐδοκιμήσας ἐν ἧ εἶπε τραγωδίᾳ. ἄλλοι δὲ φασὶ Θεόπομπον ἔχειν τὰ

XVII. commentum vanistatium Bernhardtio. sed vid. Welcker p. 220. | XVIII. cf. Welcker, p. 260. | 52. τοῖς ἀδ. ABVF. | 53. τὰ δράματα E. | XIX. cf. Welcker, p. 297. | XX. est Schol. Arist. Ach. 11. cf. Welcker p. 406. | 54. τραγωδίας ποιητὴς Schol., τραγωδοποιητὴς V. | ἐκ τῶν λ' ex. 2 Paris. Kisterna, sed d' cetera, etiam quod τῶν λ' [n]on. om. BE. | XXII. cf. Eudoc. p. 220. παλαιὸν Μαρσούριος d. Theod. vit. et ser. p. 7 seq., Waddellius p. 200. | 55. καὶ δ] 6 BE. | ἔροθαῖς V. | 54. ρζ' ἑλλημακίδος. holl. 2. p. 142 L., ρζ' v. | 57. τραγωδίας E. | ἔχειν] σχεῖν Bernhardtio.

πρωτεία. δράματα δ' ἐδίδαξε ν'. τελευτᾶ δ' ἐν Ἀθήναις
 ἐτῶν α' καὶ μ', ἐτι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ περιόντος. ἔγραψε δὲ
 70 καὶ τέχνην ῥητορικὴν ἐν μέτρῳ καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην.

ΚΒ. ΘΕΣΠΙΔΟΣ.

Θέσπις Ἰκαρίου πόλεως Ἀττικῆς, τραγικός ἐκκαίδεκατος
 ἀπὸ τοῦ πρώτου γενομένου τραγωδιοποιῶ Ἐπιγένου τοῦ
 Σικωνίου τιθέμενος, ὡς δὲ τινες δεύτερος μετ' Ἐπιγένην,
 ἄλλοι δ' αὐτὸν πρῶτον τραγικὸν γενέσθαι φασίν. καὶ πρῶ-
 75 τον μὲν χρίσας τὸ πρόσωπον ψιμυθίῳ ἐτραγώδησεν, ἐλά-
 ἀνδράχην ἐσκέπασεν ἐν τῇ ἐπιδείκνυσθαι, καὶ μετὰ ταυτ'
 εἰσήνεγκε καὶ τὴν τῶν προσωπειῶν χρῆσιν ἐν μόνῃ ὀθόνη
 κατασκευάσας. ἐδίδαξε δ' ἐπὶ τῆς ξ' ὀλυμπιάδος. μνημο-
 νεύεται δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀθλα Ηελίου ἢ Φόρβας
 80 Ἰερεῖς, Ἡίδιοι, Πενθεύς.

ΚΓ. ΙΟΦΩΝΤΟΣ.

Ἰοφῶν Ἀθηναῖος, τραγικός, υἱὸς Σοφοκλέους τοῦ τρα-
 γικοῦ γνήσιος ἀπὸ Νικοστράτης· γέγονε δ' αὐτῷ καὶ νόθος
 υἱὸς Ἀρίστων ἀπὸ Θεωρίδος Σικωνίας. δράματα δ' Ἰοφῶν
 ἐδίδαξε ν', ὧν ἔστιν Ἀχιλλεύς, Τήλεφος, Ἀκταίων, Ἰλίου
 85 πέρις, Δεξαμενός, Βάκχαι [ἢ] Πενθεύς, καὶ ἄλλα τινὰ
 μετὰ τοῦ πατρὸς Σοφοκλέους.

ΚΔ. ΙΩΝΟΣ.

Ἴων Χίος, τραγικός καὶ λυρικός καὶ φιλόσοφος, υἱὸς

68. ἐδίδαξε — μ' om. V. | 69. ἐτῶν ABE, ἐτῶν γεγενηὸς coll. | 70. ἐν μέτρῳ] περὶ μέτρων Maerckerus p. 55. | XXII. cf. Eudoc. p. 32. Welcker p. 16. | 71. Ἰκαριὸς Beinesius. cf. a. v. Μάγνης. | 73. δεύτερον ABE: ἄλλοι δὲ αὐτὸν πρῶτον τραγικὸν γενέσθαι φασίν, ὡς δὲ τινες δεύτερον μετὰ Ἐπιγένην Bernhardt. | 74. καὶ πρῶτος V. | 75. ψιμυθίῳ Bernhardt, ψιμυθίῳ A, ψιμυθίῳ E, ψιμυθίῳ V, ψιμυθίῳ coll. | 79. ἢ om. Eudocia. | XXIII. cf. Eudoc. p. 248. Welcker. p. 275. | 81. τραγικοῖ AV, τραγωδιοποιῶ coll. | 82. ὑπὸ m. | γέγονε δὲ ABVE, γέγονε γὰρ coll. | 83. Θεωρίδος Personae, Θεωρίδος *V, Θεωρίδος E, Θεωρίδος coll. | δράματα E, γράμματα ABV. | 84. Ἰλίου πέρις Kusterus, Ἰλίου οὐ πέρις BVE, Ἰλίου, πέρις coll. | 85. ἢ add. Valckenarius diatr. Eurip. p. 16. | 86. μετὰ τοῦ Personae in Aristoph. p. 68, καὶ τὰ τοῦ Galenfordus, κατὰ τοῦ ABE*V et Paris. Hunteri, τοῦ coll. | XXIV. cf. Eudoc. p. 246. Harpoc. a. v. Ἴων. Welcker p. 238.

Ὀρθομένους, ἐπέλυσαν δὲ Εὐθύδου. ἤρξατο δὲ τὰς τραγω-
 δίας διδάσκειν ἐπὶ τῆς κβ' ὀλυμπιάδος. δράματα δ' αὐτοῦ
 ιβ', οἱ δὲ λ', ἄλλοι δὲ μ' φασίν. ἔγραψε δὲ καὶ κωμωδίας 90
 καὶ ἐπιγράμματα καὶ παιᾶνας καὶ ὕμνους καὶ σκολιά καὶ
 ἐγκώμια καὶ ἐλεγεία καὶ καταλογάδην τὸν πρεσβυτέρων λε-
 γόμενον, ὃν νόθον ἀξιούσιν εἶναι τινες καὶ οὐχὶ αὐτῶν. φέ-
 ρεται δ' αὐτοῦ καὶ κτίσις καὶ κοσμολογικὸς καὶ ὑπόμνηματ'·
 καὶ ἄλλα τινά, καὶ πᾶν δοκιμὸς ἦν. φασὶ δ' αὐτὸν ὁμοῦ 95
 διδύραμβον καὶ τραγωδίαν ἀγωνισάμενον ἐν τῇ Ἀττικῇ
 κικῆσαι καὶ εὐφροίας χάριν προῖκα Χίον εἶπον πέμψαι Ἀθη-
 ναίοις. Σωκράτους δὲ τοῦ φιλοσόφου ἔστιν εἰς αὐτὸν λόγος
 λεγόμενος Ἴων. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς χα-
 λιάμβοις, ὅτι πολλὰ ἔγραψεν. 100

ΚΕ. ΚΑΡΚΙΝΟΥ.

Καρκῖνος Ἀκραγαντῖνος, τραγικός, καὶ Καρκῖνος Θεο-
 δέκτου ἢ Ξενοκλέους Ἀθηναῖος, τραγικός. δράματα ἐδίδαξεν
 ρξ, ἐνίκησε δὲ α'. ἤκμαζε κατὰ τὴν ρ' ὀλυμπιάδα πρὸ τῆς
 Φιλίππου βασιλείας τοῦ Μακεδόνα. τῶν δραμάτων αὐτοῦ
 ἐστὶν Ἀχιλλεύς, Σεμέλη, ἧς ἀρχὴ „ὦ νύκτες“, ὡς Ἀθηναῖός τ'
 φησὶ ἐν δειπνοσοφισταῖς.

ΚΕ. ΚΛΕΟΦΩΝΤΟΣ.

Κλεοφῶν Ἀθηναῖος, τραγικός, τῶν δραμάτων αὐτοῦ
 Ἀκταίων, Ἀμφιάραος, Ἀχιλλεύς, Βάκχαι, Λεξάμενος, Ἡε-
 γόνη, Θυέστης, Λεύκιππος, Πέρσις, Τήλεφος.

ΚΖ. ΜΕΛΗΤΟΥ.

Μέλητος Λαίου Ἀθηναῖος, ῥήτωρ. οὗτος ἐγράψατο 10

90. ἔγραψε — ἔγραψεν] adieci hanc ex Schol. Arist. Pac. 835, missis futi-
 libus quæ apud Suidam leguntur commentis. [98. Σωκράτους] imo Πλάτω-
 ρος. [XXV. cf. Eudoc. p. 279. Welcker p. 1016. 1060. [101. μαρκῖνος BE, μαρ-
 κῖνος V, μαρκῖνος V. [3. κατὰ] δὲ κατὰ E. [5. σεμέλητα V, σεμέλητα B; Σεμέλη
 καὶ ἄλλα omittis reliquis Eudocia. [ἧς ἀρχὴ „ὦ νύκτες“ Arist. 13. p. 559 F,
 ἧ ἀρχὴ v. [XXVI. cf. Eudoc. p. 279. Welcker p. 1010. [7. αὐτοῦ] αὐτῶ B, om.
 V. Historum qui sequuntur plurimi leguntur item sub v. Ἰσφῶν, ut cum Iste
 Cleophon confusus esse videatur. [8. ἡραγῖνη BEm. [9. Περσις Eudocia. [τή-
 λεφος B. [XXVII. quam antecedit ap. Suid. glossa deprompta est ex Schol. Arist.
 Pan. 3302. cf. Welcker p. 970, cui appellatur Μέλητος. [10. Λαίου ex Schol.
 Plat. Apol. Socr. p. 330 Clinton fast. hell. 2. p. XXXIV, Λαίου v.

Σωκράτην μετ' Ἀπότου. πεποθήνται δ' αὐτῶ καὶ τραγωδίαι.
κατελιθώθη δ' ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

ΚΗ. ΜΟΡΣΙΜΟΥ ΚΑΙ ΜΕΛΑΝΘΙΟΥ.

Μόρσιμος καὶ Μελάνθιος ποιηταὶ τραγικοὶ ἀμφοτέρω.
ὁ δὲ Μόρσιμος Φιλσκέου τοῦ τραγικοῦ νιός, πονηρὸς καὶ
115 ἄμετρος. ἦν δὲ καὶ ἰατρός. Ἀριστοφάνης·

καὶ διδασκοίμην προσέδειν Μορσίμου τραγωδίαν,
εὐντέστιν ἐκβαλλοίμην καὶ συριττοίμην, ὡς ἐκεῖνος. πονηρῶν
γὰρ ὄντων αὐτοῦ τῶν ποιημάτων ἐν ἑρᾷς ἔθνη μέρει. ὁ δὲ
Μελάνθιος κωμωδεῖται εἰς μαλακίαν καὶ ὀψοφαγίαν. καὶ
20 πολὺ μᾶλλον ἐν ταῖς Κόλαξιν Εὐπολις αὐτὸν ὡς κίναϊδον
διαβάλλει καὶ κόλακα, ἀλλὰ καὶ ὡς λευκὰς ἔχοντα καὶ
λεπρὸν Ἀριστοφάνης ἐν Ὀρυσίαι,

ὃς οὐκ ἰδὼν

βδελύττομαι τὸν Ἄπρπον ἀπὸ Μελανθίου.

ΚΘ. ΝΕΟΦΡΩΝΟΣ ἢ ΝΕΟΦΩΝΤΟΣ.

25 Νεόφρων ἢ Νεοφῶν Σικυώνιος, τραγικός, οὗ φασιν
εἶναι τὴν τοῦ Εὐριπίδου Μήδειαν· ὃς πρῶτος εἰσήγαγε παι-
δαγωγούς καὶ οἰκετῶν βάσανον. ἐδίδαξε δὲ τραγωδίας ρή.
συνῆν δὲ τὰ μετὰ ταῦτα Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι, καὶ διότι
φίλος ἦν Καλλισθένει τῷ φιλοσόφῳ, σὺν ἐκείνῳ καὶ αὐτὸν
30 ἀνεῖλεν οὐκισμοῖς.

Λ. ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

Νικόμαχος Ἀθηναῖος, τραγικός, ὃς Εὐριπίδην παρα-
δόξως καὶ Θεόγνιν ἐνίκησεν. τῶν δραμάτων ἐστὶν αὐτοῦ
Οἰδίπους. — Νικόμαχος Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωικῆς, τραγι-

XXVIII. desl' ex Sobol. Arist. Pac. 802 et Equ. 401, ex quo sua excerptis
Suidas. cf. Weiske p. 1029. | 116. Equ. 401. | 23. Av. 150. | XXIX. cf. Eu-
dov. p. 310. Weiske p. 930. | 25. Νεόφρων ἢ om. Eudocia. | 26. τοῦ add.
ABV. | πρώτῳ V. | 27. δὲ add. A. | 28. τὰ add. A²V. | καὶ διότι —] hic Suidas
n. v. Καλλισθένης Neatechus est. | XXX. cf. Eudoc. p. 310 sq. Weiske p. 1013. |
31. Εὐριπίδην παραδόξως V, παραδόξως εὐριπίδην est. | 32. ἐστὶν αὐτοῦ
AB²V, αὐτοῦ ἐστὶν est. | 33. Alexandrinum non diversum esse ab Atheniensi,
a Suida autem tragici cum comico misceri ostendit Meinekias fr. com. gr. 1.
p. 496 sqq.

κός, γράψας τραγωδίας ια', ὧν καὶ αἶδα· Ἀλέξανδρος, Ἐριφύλη, Γηρυόνης, Ἀλετίδης, [Εἰλείθνια,] Νεοπτόλεμος, Μυσοί, 135 Οιδίπους, Πέρσις ἢ Πολυξένη, Τριλογία, [Μετακβαίνουσαι,] Τυνδάρεως, [ἦ] Ἀλκμαίων, Τεῦκρος.

ΑΑ. ΟΜΗΡΟΥ.

Ὅμηρος Ἀνδρομάχου καὶ Μυροῦς Βυζαντίας, γραμματικὸς καὶ τραγωδιῶν ποιητής. διὸ συνηριθμήθη τοῖς ζ', οἱ τὰ δευτερεῖα τῶν τραγικῶν ἔχουσι καὶ ἐκλήθησαν τῆς Πλει- 40 ἄδος. ἤκμαζεν Ὀλυμπιάδι ρκδ', ἔγραψε δὲ τραγωδίας μ'. .

ΑΒ. ΠΡΑΤΙΝΟΥ.

Πρατίνης Πυρρωνίδου ἢ Ἐγκωμίου Φλιάσιος, ποιητῆς τραγωδίας. ἀντηγωνίζετο δ' Αἰσχύλῳ τε καὶ Χαιρίλῳ ἐπὶ τῆς ὀ' Ὀλυμπιάδος καὶ πρῶτος ἔγραψε Σατύρους. ἐπιδεικνυ- 45 μένου δὲ τούτου συνέβη τὰ ἱκρία, ἐφ' ὧν ἐστήκεισαν οἱ θεαταὶ πεσεῖν, καὶ ἐκ τούτου θέατρον ᾠκοδομήθη Ἀθηναίοις. καὶ δρᾶματα μὲν ἐπεδείξατο ν', ὧν σατυρικὰ λβ'. ἐνίκησε δ' ἅπαξ.

ΑΓ. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ.

Σοφοκλῆς Ἀρίστωνος, υἱανὸς δὲ τοῦ προτέρου Σοφοκλέους τοῦ πρᾶβυτέρου, Ἀθηναῖος, τραγικός. ἐδίδαξε δὲ 50 δρᾶματα μ', οἱ δὲ φασιν ια'. νίκας δ' εἶλεν ζ'. ἔγραψε καὶ ἐλεγείας.

134. τᾶξανδρος A, ταξξανδρος E. [ἦ, quod fuerat post Ἀλέξανδρος, cum AV deleuit Bernhardy. | 35. γηρυόνης ABV, γυριόνης celt. | Ἀλετρίδες Bernhardy, Ἀλήτης Meinekus, Ἀλήτιδας Geellus & Telepho Eurip. p. 2. | εἰλείθνια AVE, εἰλήθνια celt.: haec fabula comici est. | 36. ἦ deleuit cum AV Bernhardy, revocavit Meinekus, qui et Πέρσις dedit pro Περσίς. | τριλογία cum sequentibus iungit Kudoelia, praecomedia habuit Welckerus trilog. p. 300. | Μετακβαίνουσαι videtur comici esse. | 37. ἦ susp. Bernhardy. | XXXI. cf. Welcker p. 1251. | 38. ἀνδρομάχης m. | βυζάντιος E. | 41. ρκδ' ex Pariss. Kusternus, εἰκοστῇ τετάρτῃ celt. | XXXII. cf. Welcker p. 17. | 43. τε καὶ χοιρίλλῳ om. A: χοιρίλλῳ m. | 45. συνέβη] cf. Suid. s. v. ἱκρία. | 46. Ἀθηναίος] ἀθθ A, quod Ἀθήναις vel Ἀθήνησι legebat Galsfordus. | 47. λβ'] λ' V. | XXXIII. cf. Kudoc. p. 284. Welcker p. 278. | 49. τοῦ προτέρου om. V. | 50. τοῦ om. AV. | 51. ια' — ζ'] να' — εβ' Boeckhius gr. trag. princ. p. 110, μ', νίκας δὲ εἶλεν ζ', οἱ δὲ φασιν ια' Clinton fast. hell. 2. p. XXXV.

ΛΑ. ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΑΛΛΟΥ.

Σοφοκλῆς Ἀθηναῖος, τραγικός καὶ λυρικός, ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ. γέγονε μετὰ τὴν Πλειάδα ἤτοι μετὰ τοὺς 5
155 τραγικούς, οἵτινες ὀνομάσθησαν καὶ Πλειάς. δράματα αὐτοῦ 16.

ΛΒ. ΣΠΙΝΘΑΡΟΥ.

Σπίνθαρος Ἡρακλεώτης. ἦν δὲ τραγωδίας ποιητής. δράματα δ' αὐτοῦ ἐστί ταῦτα, περικαιόμενος Ἡρακλῆς, Σεμέλη κεραυνουμένη.

ΛΓ. ΣΩΣΙΘΕΟΥ.

60 Σωσίθεος Συρακούσιος ἢ Ἀθηναῖος, μᾶλλον δ' Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωικῆς Ἀλεξανδρείας, τῶν τῆς Πλειάδος εἰς ἀνταγωνιστῆς Ὀμήρου τοῦ τραγικοῦ, τοῦ υἱοῦ Μυρούς τῆς Βυζαντίας, ἀκμαίσας κατὰ τὴν ραδ' Ὀλυμπιάδα, γράψας δὲ καὶ ποιήματα καὶ καταλογάδην.

ΛΔ. ΣΩΣΙΦΑΝΟΥΣ.

65 Σωσιφάνης Σωσικλέους Συρακούσιος, τραγικός. ἐδίδαξε δράματα ογ', ἐνίκησέ δὲ ζ'. ἐστὶ δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ τῶν ζ' τραγικῶν, οἵτινες ὀνομάσθησαν Πλειάς. ἐγένετο δ' ἐπὶ τῶν τελευταίων χρόνων Φιλίππου, οἱ δ' Ἀλέξανδρον τοῦ Μακεδότος. τελευτᾷ δ' ρα' Ὀλυμπιάδι, οἱ δ' ραδ', οἱ δ' ἀκμαίσαι αὐτὸν γράφουσιν.

ΛΕ. ΤΙΜΗΣΙΘΕΟΥ.

Τιμησίθεος τραγικός. δράματα αὐτοῦ Δαναίδες β'.

XXXIV. in mg. habet A. | 153. ἀπόγονος τοῦ παλαιοῦ om. A. | 54. μετὰ A, δὲ μετὰ V. | ἤτοι — Πλειάς om. V. | 55. καὶ add. ABE. | XXXV. cf. Eudoc. p. 385. Welcker p. 1024. | 57. ἠρακλεωῆτης BE. | XXXVI. cf. Welcker p. 1052. | 63. βυζαντίδος V. | ραδ' Piersonus, ραδ' V. | δὲ καὶ AVE, δὲ celt. | 64. καὶ om. BE. | XXXVII. cf. Eudoc. p. 384. Welcker. p. 1246. | 65. Σωσιφάνης Σωσικλέους ex Paris. Kusterus, Σωσικλῆς Eudocia, σωσιφάνης ὄνομα κίριον υἱός V, σωσιφάνης. ὁμοίως κίριον σωσικλῆς celt. | 66. δέ] δὲ καὶ V. | 69. ρα' — ραδ' Clinton. 1st. hell. 3. p. 5, ρα' — ραδ' v: s. fin. numerum excludit (ol. 124 sive 130) aut scribendum οἱ δὲ ραδ' ἀκμαίσαι α. γρ. coniecit Naekius Opp. 1. p. 3. | XXXVIII. cf. Welcker. p. 1046.

Ἐκτορος, Λύτρα, Ἡρακλῆς, Ἕλιον, Καπανεύς, Μέμνων, Μνηστῆρες, Ζηνὸς γοναί, Ἑλένης ἀπαίτησις, Ὀρέστης, Πυλάδης, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

ΛΘ. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Φιλίσκος Κερκυραῖος, Φιλώτου υἱός, τραγικός καὶ 175
 ἱερεὺς τοῦ Διονύσου ἐπὶ τοῦ Φιλαδέλφου Πτολεμαίου γεγο-
 νώς. καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸ Φιλίσκιον μέτρον προσηγορεύθη,
 ἐκείπερ αὐτῷ ἐκεδαψιλύετο. ἔστι δὲ τῆς δευτέρας τάξεως
 τῶν τραγικῶν, οἵτινες εἰσιν ζ' καὶ ἐκλήθησαν Πλαιῖς. αἱ δὲ
 τραγωδίαὶ αὐτοῦ εἰσι μβ'. 80

Μ. ΦΙΛΟΚΛΕΟΥΣ.

Φιλοκλῆς Πολυπείθους Ἀθηναῖος, τραγικός, τοῖς χρόνοις
 κατ' Εὐριπίδην. ἐπεκάλειτο δὲ Χολῆ διὰ τὸ πικρόν. ἔγραψε
 τραγωδίας ρ', ὧν ἔστι καὶ ταῦτα: Ἡριγόνη, Ναύπλιος,
 Οἰδίπους, Οἰαεύς, Πρίαμος, Πηλεόπη, Φιλοκτήτης, Δισχύ-
 λου δὲ τοῦ τραγικοῦ ἦν ἀδελφιδούς, καὶ ἔσχεν υἱὸν Μόρσι-85
 μον τὸν τραγικόν, οὔτινος γίνεται Ἀστιδάμας ὁ τραγικός·
 τούτου δ' ἕτερος Φιλοκλῆς τραγικός.

ΜΑ. ΦΡΥΝΙΧΟΥ.

Φρύνιχος Πολυφράδμονος ἢ Μινύρου, οἱ δὲ Χοροκλέους,
 Ἀθηναῖος, τραγικός, μαθητὴς Θέσπιδος τοῦ πρώτου τὴν
 τραγικὴν εἰσενέγκαντος. ἐνίκα τοίνυν ἐπὶ τῆς ξξ' ὀλυμπιά-90
 δος. οὗτος δὲ πρῶτος ὁ Φρύνιχος γυναικεῖον πρόσωπον εἰσή-
 γαγεν ἐν τῇ σκηνῇ καὶ εὐρατῆς τοῦ τετραμέτρου ἐγένετο.
 καὶ παῖδα ἔσχε τραγικὸν Πολυφράδμονα. τραγωδίαὶ δ' αὐτοῦ
 εἰσιν θ' αὐταί, Πλευρωνῖαι, Αἰγύπτιοι, Ἀκταίων, Ἀλκηστις,

172. Μνηστῆρες] β' μνηστῆρες A, α' μνηστῆρες V, Ἑλένης μνηστῆρες et
 infra Ὀρέστης καὶ Πυλάδης Meinekius frgm. com. gr. 1. p. 301. | XXXIX. cf.
 Eudoc. p. 427. Welcker. p. 1265. | 76. ἐπὶ ὑπὸ ABVE. | 77. τὸ om. B. | φιλι-
 σκιον BV. | 80. αὐτοῦ om. V. | XL. cf. Eudoc. p. 427. Welcker p. 967. |
 81. Φιλοπείθους Schol. Ar. Av. 281. | 82. κατ' Clinton fast. hell. 2. p. XXXV,
 μετὰ v. | 83. καὶ om. V. | 86. τραγικός ABV, στρατηγός celt. | XLI. cf. Eudoc.
 p. 428. Welcker p. 18. Droysen in Stud. Kilon. p. 43. | 90. τραγικὴν] στρατη-
 γικὴν E. | ξξ'] οὐ Meursius d. Archont. 2, 9. | 91. εἰσήγαγεν V. | 94. Πλευρω-
 νῖαι Blomfeldius gl. Aeschyl. Prom. p. 376, cf. Paus. 10. 31, 4, Πλευρωνία v.

195 Ἀνταῖος ἢ Αἰβύας, Αἰκανοὶ ἢ Πέρσαι ἢ Σύνθωνοι, Δαναΐ-
 δες. — Φρύνιχος Μελανθᾶ Ἀθηναῖος, τραγικός. ἔστι δὲ καὶ
 τῶν δραμάτων αὐτοῦ τάδε, Ἀνδρομέδα, Ἡριγόνη. ἐποίησεν
 καὶ πυρρίχας. ὅτι Φρύνιχον Ἀθηναῖοι χιλίαις ἐζημίωσαν,
 ἄλωσεν Μιλησίων τραγωδῆσαντα.

ΜΒ. ΧΑΙΡΗΜΟΝΟΣ.

200 Χαιρήμων τραγικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι ταῦτα·
 Τραυματίας, ὡς Ἀθηναῖός φησι, καὶ Οἰνεὺς καὶ Ἀλφραΐβοια
 καὶ Κένταυρος καὶ Διώνυσος καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Θυέστης καὶ
 Μινύαι. καὶ ἕτερος Χαιρήμων, γράψας ἱερογλυφικά.

195. ἢ πέρσαι ἢ σύνθωνοι ABVEM, Πέρσαι, Σύνθωνοι estt.: Σύνθωνοι
 Kasterus. | 96. haec in schol. Arist. Vesp. 1490. intulit Messurus. Phrynichum
 tragicum unum tantum novit antiquitas. | 97. τάδε A, καὶ τάδε V, ταῦτα estt. |
 98. ἀθηναῖος A, πέρσαι estt. | XLII. cf. Eudoc. p. 434. Welcker p. 1082. |
 200. τραγικός Cuperus Obs. 1, 6. p. 35, κωμικός Hbrl. | 1. Ὀδυσσεὺς τραυματίας
 coll. Arist. poet. 14, 6 Reiskeanus. | καὶ οἰνεὺς ABCE, οἰνεὺς estt.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ΒΙΟΙ ΚΩΜΙΚΩΝ.

Α. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

α'. Αριστοφάνους βίος.

Αριστοφάνης ὁ κωμωδοποιὸς πατὴρ μὲν ἦν Φιλίππου, τὸ δὲ γένος Ἀθηναῖος, τῶν δῆμων Κυδαθηναίεὺς, Πανδίου υἱὸς φυλῆς· ὅς πρῶτος δοκεῖ τὴν κωμῶδιαν ἔτι πλανωμένην τῇ ἀρχαίᾳ ἀγωγῇ ἐπὶ τὸ χρησιμώτερον καὶ σεμνότερον μεταγαγεῖν, πικρότερον καὶ αἰσχροτέρον Κρατίου καὶ Εὐπόλιδος ἢ βλασφημιῶντων ἢ ἔδει. πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμῶδιας τὸν τρόπον ἐπέδειξεν ἐν τῷ Κωκάλῳ, ἐξ οὗ τὴν ἀρχὴν λαβόμενοι Μένανδρός τε καὶ Φιλήμων ἔδραματούργησαν. εὐλαβῆς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν ἀρχὴν ἄλλως τε καὶ εὐφύης τὰ μὲν πρῶτα διὰ Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου καθίκε δράματα. 10 διὸ καὶ ἔσκαπτον αὐτὸν Ἀριστώνυμός τε καὶ Ἀμειψίας,

τετράδι λέγοντες γεγονέναι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἄλλοις πο-
νοῦντα. ὕστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἠγωνίσατο. διαχθρεύσας
δὲ μάλιστα Κλέωνι τῷ δημαγωγῷ καὶ γράψας κατ' αὐτοῦ
15 τοὺς Ἰππέας, ἐν οἷς διελέγχει αὐτοῦ τὰς κλοπὰς καὶ τὸ τυ-
ραννικόν, οὐδενὸς δὲ τῶν σκευοποιῶν τολμήσαντος τὸ πρόσω-
πον αὐτοῦ σκευάσαι δι' ὑπερβολὴν φόβου, ἅτε δὴ τυραν-
νικοῦ ὄντος, μηδὲ μὴν ὑποκρίνασθαι τινος τολμῶντος, δι'
ἑαυτοῦ ὁ Ἀριστοφάνης ὑπεκρίνατο, αὐτοῦ τὸ πρόσωπον
20 μίλτω χρίσας, καὶ αἰτιὸς ἀντίφ' ἔγενετο ζημίας εἰ ταλάντων,
ἃ ὑπὸ τῶν ἰππέων κατεδικάσθη, ὡς φησιν ἐν Ἀχαρνεῦσιν,
ἐγὼ δ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κίεαρ ἠνφράνθησιν ἰδὲν,
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν.

διήχθρευσε δ' αὐτῷ ὁ Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ ξενίας κατ' αὐτοῦ
25 γραφὴν ἔθετο, καὶ ὅτι ἐν δράματι αὐτοῦ Βαβυλωνίοις διέ-
βαλε τῶν Ἀθηναίων τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς παρόντων ξένων.
ὡς ξένον δ' αὐτὸν ἔλεγε παρόσον οἱ μὲν αὐτὸν φασιν
εἶναι Ῥόδιον ἀπὸ Λίνδου, οἱ δ' Αἰχινίτην, στοχαζόμενοι
ἐκ τοῦ πλείστον χρόνον τὰς διατριβὰς ποιῆσθαι αὐτόθεν,
30 ἢ καὶ ὅτι ἐκέκτητο ἐκεῖσε· κατὰ τινος δ' ὡς ὅτι ὁ πατήρ
αὐτοῦ Φίλιππος Αἰχινίτης ἀπολυθῆναι δ' αὐτὸν εἰπόντα
ἀστειῶς ἐκ τοῦ Ὀμήρου ταῦτα·

μήτηρ μὲν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι, ἀντάρ ἐγωγε
οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ κώ τις ἐόν γόνον αὐτὸς ἀπέγωγε.

12. λέγοντες γεγονέναι] λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι R, αὐτὸν γεγονέναι
λέγοντες V^bR^b, [ἄλλοις] ὡς ἄλλοις B, γεγονέναι ὡς ἄλλοις R^b. de proverbio vid.
Schol. Plat. apol. p. 331. Zenob. 8, 7, et quos ibi laudant eddiores Göttingenses.]
13. αὐτοῦ V^b.] διηγωνίσατο V^bR^b.] 14. δημαγωγῷ] στρατηγῷ V^bR^b.] 15. ἐν
οἷς — Ὀμήρου ταῦτα] αὐτὸς ὑπεκρίνατο. ὁ δὲ ξενίας αὐτὸς (ξενιτείας R^b) κατ'

(φάσκει τ. αὐτὸν V^b, γὰρ
ἰνδιον, οὔσης καὶ τῆς λίν-
ιεν πρῶτον εἰπόν V^bR^b.]
vid. V.] 20. χρίσας V.]
] εὐφράνθησιν a.] 25. καὶ
τ. Ἀθ. Wyttenbachius ad
uc V.] 28. οἱ δὲ — ἐκεῖσε]
u referri monet Schol. Ach.
2. p. 935.] 32. Ὀμήρου]

δεύτερον δὲ καὶ τρίτον συγκοφαντηθεὶς ἀπέφυγε, καὶ οὕτω ³⁵
 φανερός καταστάθεις πόλιτος κατεκράτησε τοῦ Κλέωνος.
 ἔθεν φησὶν, αὐτὸς δ' ἐμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄτ' ἐπα-
 θον ἐπίσταμαι δὴ, καὶ τὰ ἐξῆς. φασὶ δ' αὐτὸν εὐδοκι-
 μῆσαι συγκοφάντας καταλέσαντα, οὓς ὠνόμασεν ἠπιάλους ἐν
 Σφηξίν, ἐν οἷς φησιν, οἱ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἤγχεον ⁴⁰
 νύκτωρ καὶ τοὺς πάππους ἀπέπνιγον. μάλιστα δ' ἐπη-
 νέθη καὶ ἠγαπήθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν σφόδρα, ἐπειδὴ διὰ τῶν
 αὐτοῦ δραμάτων ἐσπούδασε δεῖξαι τὴν πολιτείαν Ἀθηναίων
 ὡς ἐλευθέρᾳ τ' ἐστὶ καὶ ὑπ' οὐδενὸς τυράννου δουλαγωγου-
 μένη, ἀλλ' ὅτι δημοκρατία ἐστὶ καὶ ἐλεύθερος ὢν ὁ δῆμος ⁴⁵
 ἄρχει ἑαυτοῦ. τούτου οὖν χάριν ἐπηνέθη καὶ ἐστεφανώθη
 θαλλῶ τῆς ἱερᾶς ἐλαίας, ὃς νεόμισται ἰσότημος χρυσῶ στε-
 φάνῃ, εἰπὼν ἐκεῖνα τὰ ἐν τοῖς Βατράχοις περὶ τῶν ἀτίμων,
 τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον πολλὰ χρηστὰ τῇ πόλει
 συμπαραίνειν. ὠνομάσθη δ' ἀπ' αὐτοῦ, ἐπεὶ ἐνδοξον, τὸ ⁵⁰
 μέτρον τὸ Ἀριστοφάνειον. οὕτω δὲ γέγονεν ἡ φήμη τοῦ
 ποιητοῦ, ὡς καὶ παρὰ Πέρσαις διήκειν, καὶ τὸν βασιλέα
 Περσῶν πυνθάνεσθαι, παρ' ὁποτέροις εἴη ὁ κωμωδοποιός.
 φασὶ δὲ καὶ Πλάτωνα Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ βουλευθέντι
 μαθεῖν τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν πέμψαι τὴν Ἀριστοφάνους ⁵⁵
 ποιήσιν καὶ συμβουλευσαὶ τὰ δράματα αὐτοῦ ἀσκηθέντα
 μαθεῖν αὐτῶν τὴν πολιτείαν. ἐγένετο δὲ καὶ αἴτιος ζήλου
 τοῖς νέοις κωμικοῖς, λέγω δὴ Φιλήμονι καὶ Μενάνδρῳ. ψη-

35. καὶ — Κλέωνος om. V^bR^b. | 37. φησιν] Acharn. v. 377. | ἄτ' ὦν ἐπ. V. |
 ἄτ' — ἐξῆς] ἀπαθον ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρσαι κωμῶδιαν· ἐσελεύσασα γὰρ μ' (με
 R^b) εἰς τὸ βουλευτήριον διέβαλλε (διέβαλε R^b) V^bR^b. | 39. συγκοφάντας] συγκο-
 φάντας τινὰς R^b, om. V^b. | 40. Σφηξίν] v. 1039. | αὐτῶν om. V^bR^b. | 42. καὶ ἠγα-
 πήθη — ἐπηνέθη om. V^bR^b. | σφόδρα add. V. | 43. αὐτοῦ V. | 44. δουλαγωγούμενη
 V. | 45. οὐδέ, quod v est ante ὅτι, cum Dindorfio delovit Meinekius. | 46. οὖν
 add. V. | 48. τὰ add. V. | Βατράχοις] v. 686. | 49. πολλὰ] ἐστὶ V^bR^b. | 50. συμ-
 παραίνειν ante δίκαιον habet R^b. | ὠνομάσθη — Περσῶν] τὴν δὲ ποιήσιν αὐτοῦ
 οὕτως ἐνδοξον γενέσθαι ὡς τὸν μὲν πέρσων βασιλέα V^bR^b. | 51. οὕτω — κωμω-
 δοποιός] ex Arist. Ach. v. 646 sq. male intellectis epala esse fecit Rankius vñ
 Aristoph. p. XCIII. | 54. φασὶ — Πλάτωνα] πλάτων δὲ V^bR^b. | 56. ποιήσιν —
 69. δράματα] ποιήσιν, τὴν κατὰ συγκράτους ἐν νεφέλαις κατηγορίαν (κατηγο-
 ρίαν Boethius hist. roma. gr. 3, 2. p. 244). τελευταῖον δὲ διδοίξας τὸν πλεῖστον (δὲ
 τὸ τοῦ πλείουτος δράμα ἐκδοῦς R^b) V^bR^b.

φράματος γὰρ γενομένου χορηγικοῦ, ὥστε μὴ ὄνομαστί κωμω-
 60 δῶν τινα, καὶ τῶν χορηγῶν οὐκ ἀντεχόντων πρὸς τὸ χορη-
 γεῖν καὶ παντάπασιν ἐκλεισπηγίας τῆς ὕλης τῶν κωμικῶν
 διὰ τούτων αὐτῶν (αἴτιον γὰρ κωμικῶν τὰ σκαίπτειν τιναί),
 ἔγραψε Κώκαλον, ἐν ᾧ εἰσάγει φθορὰν καὶ ἀναγνωρισμὸν
 καὶ τὰλλα πάντα, ἃ ἐξήλωσε Μένανδρος. πάλιν δ' ἐκλαλοι-
 65 πότος καὶ τοῦ χορηγεῖν τὸν Πλοῦτον γράψας εἰς τὰ διασα-
 πύσασθαι τὰ σκηναῖα πρόσωπα καὶ μετασκηνάσθαι ἐπιγράψαι
 χοροῦ, φθεγγόμενος ἐν ἐκείνοις ἃ καὶ ὀρώμεν τοὺς νέους
 οὕτως ἐπιγράφοντας ζήλω Ἀριστοφάνους. ἐν τούτῳ δὲ τῷ
 δράματι συνέστησε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα καὶ οὕτω
 70 μετήλλαξε τὸν βίον, παῖδας καταλιπὼν γ', Φίλιππον ὁμώνυμον
 τῷ πάππῳ καὶ Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα, δὲ οὐ καὶ ἐδίδαξε
 τὸν Πλοῦτον. τινὲς δὲ β' φασί, Φίλιππον καὶ Ἀραρότα, ὧν
 καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη,

τῆν γυναῖκα δὲ

75 αἰσχύνομαι τῷ τ' οὐ φροναῦντε παιδίῳ,
 ἴσως αὐτὰν λέγων. ἔγραψε δὲ δράματα μδ', ὧν ἀντιλέγεται
 δ' ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ. ἔστι δὲ ταῦτα, Πόλιαι, Ναυαγός,
 Νῆσοι, Νίοβος, ἃ τινες ἔγραψαν εἶναι τοῦ Ἀρχίππου.

68. χορηγικοῦ Μείνχλιας quae sit. p. 55, χορηγοῦ Πηχ. | 62, αἴτιον] ἴδιον Beckius. | 66. ἐπιγράψαι V. | 69. ἀραρότα καὶ φίλιππον καὶ R^b. | 70. παῖ-
 δας — ἐμνήσθη] παῖδας καταλιπὼν δ' ὅ, ἀραρότα καὶ φίλιππον, ὡς αὐτὸς
 ἐπιμνήσθη V^b, καταλιπὼν τούτους δὲ τοὺς παῖδας, ὡς καὶ αὐτὸς ἐπιμνήσθη
 R^b. | 74. fragm. 487. Dind., quod ex fabula Σκηναὶ καταλαμβάνουσαι inscripta
 fortisimptum videtur Bergkio l. l. p. 1176. | δ' VII, om. R^b. | 75. τοῦ τ' οὐ φρο-
 ναῦντε R^b. | 76. ἀραρότα ἴσως (ἴσως om. R^b) καὶ φίλιππον λέγων V^bR^b. |
 ἔγραψε — Ἀρχίππου] ἀναγράψαι δὲ καὶ τρίτον ἐπιμνήσθη. κατέστρεψε δὲ
 τὸν βίον διαφέροντως τιμηθῆναι καὶ πολλὰ στιφακωθεῖν. κατέστρεψε δὲ δράματα
 γγ'. ἐν τούτοις τὰ ἀντιλεγόμενα δ'. ἀποθνήσκοντι δὲ κατὰ τὸ ἐπὶ τῷ μνήματι παρὰ
 ταύτην ἐπιγράψαι τοιοῦτον γήγηστας· αἱ χάριτες ἐπιμνήσθη το λαβὴν ὅπερ
 οὐχὲ πιστῆται ζητεῖσαι ψυχῆν εἴρον ἀριστοφάνους V^b, ἀναγράψαι — δεξιμ-
 ωθεῖς. κατέστρεψε δὲ δράματα εδ', ἐν ἀμοιβυλλόμεναί εἰσι δ' R^b. | μδ'] μ'
 Bergkio p. 902. | 77. Πόλιαι, Ναυαγός] Πόλιαι, Δις ναυαγός, om. Pail. 10, 28
 Bentleiois, sed cf. Priss. 16. p. 260. | 78. τίτλος: V. | post Ἀρχίππου quae v
 adduntur ab Aristophanibus vna aliena non habent Va. noni quilibet Ethos: ἃ κωμω-
 κῶς χορὸς συνέσσηεν δὲ ἀνδρῶν κδ'. καὶ εἰ μὴ ὡς ἀπὸ τῆς πόλεως ἤρχοντο ἐπὶ
 τὸ θέατρον, διὰ τῆς ἀριστοφάνους ἀφῶδες εἰσηγεῖται δὲ ὡς ἀπὸ ἀρχῆς, διὰ τῆς ἐκεί-
 εν τετραγώνῳ σχήματι, ἀφορῶν εἰς τοὺς ἔποικητάς. ἀναχωροῦντων δὲ τῶν

β'. Θωμαῦ τοῦ Μαγιστροῦ σύνοψις τοῦ βίου Ἀριστοφάνους.

Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοποιὸς γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, πατὴρ δὲ Φιλίππου, μητὴρ δὲ Ζηνοδώρας, τὸν δὲ δῆμον Κυδαθηνάιος, Πανδιονίδος φυλῆς. πάνυ δ' ὦν εὐφυῆς καὶ ἀγχινοῦς ἐπὶ τασούταν ἐν νέᾳ κομιδῇ τῇ ἡλικίᾳ ἠυδοκίμησεν ἐκ κωμωδίας, ὡς οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς 3 πρὸ αὐτοῦ ὑπερᾶραι· μᾶλλον δ' οὐδὲ τοῖς ἐπιγιγνομένοις παρῆ- κεν ὑπερβολήν, ἀλλὰ καὶ τούτους μετὰ πολλοῦ τοῦ περιόντος παρῆλθεν. οὐκ οὖν ἀνεφάνη τις ὕστερον Ἀριστοφάνει παρα- πλήσιος. διὰ τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς βασικάνοις αὐτοῖς ἀξιούται θαύματος. δράματα δὲ δ' πρὸς τοῖς ε' γέγραφεν, ἅπαντα 10

ὑποκριτῶν ἑπτάκις ἐστρέφετο ὁ χορός, προσέχων ἐφ' ἑκάτερα μέρη τοῦ θεά- τρου. ἐκαλεῖτο δὲ τῷ γένει τὸ τοιοῦτον σχῆμα (sic Dindorfus, ὄρχημα V, ὄνομα α) τῆς ὀρχήσεως παράβασις, ὁμωνύμως τῷ γένει. τὸ τρίτον μακρόν, τὸ καὶ πνῆγος. τὸ (om. α) τέταρτον στροφή ἢ ῥόδη. τὸ πέμπτον ἐπίρρημα. τὸ ἕκτον ἀντίστροφος ἢ ἀντιῥόδη. τὸ ἕβδομον ἀντεπίρρημα. (addll V: σχολιά λέγεται τὰ πάρονα μῆλη τὰ ἐν τοῖς συμποσίοις ᾄδόμενα. καὶ ὡς μὲν ἑνωὶ φασι ἐκ τοῦ ἐναντίου προσηγορεύθησαν· ἀπλᾶ γὰρ αὐτὰ ἐχρῆν εἶναι καὶ εὐκολα ὡς παρὰ πότον ᾄδόμενα. οὐκ εὖ δὲ τοῦτο· τὰ γὰρ ὄνομα ἐπὶ τὸ εὐθυμότερον μετα- λαμβάνεται, οὐ τὸ ἔμπαιον. τί οὖν ἐπάναγκες ἦν τὰ ἐν συμποσίοις ἅπανσι ᾄδειν μετὰ λύρας; ὅσοι δὲ οὐκ ἠπίσταντο λύρα χρῆσθαι, δάφνης ἢ μυρρίνης (μυρρίνης V) κλώνας λαμβάνοντες ἤδον. ἐπὶ τοῖς οὖν οὐκ ἐπισταμένοις μῆλη πρὸς λύραν ᾄδειν σχολιά ἰδοῦσι· ὅθεν καὶ σχολιά ὀνομάσθησαν. τινὲς δὲ οὕτως οὐ κατὰ τὸ ἔξῃς φασι δίδασθαι τὴν λύραν, ἀλλ' ἐναλλάξ. διὰ τὴν σχολίαν οὖν καὶ μὴ ἐπ' εὐθείας τῆς λύρας περιφέρειαν σχολιά ἐλέγεται.) ὑποκριταὶ ἀριστο- φάνους καλλίστρατος καὶ φιλωνίδης, οἳ ὡν ἐδίδασκε τὰ δράματα ἑαυτοῦ, διὰ μὲν φιλωνίδου τὰ δημοτικὰ, διὰ δὲ καλλιστράτου (invenio eisdem Καλλιστράτου — Φιλωνίδου Ciceron fast. hell. 2. ad ol. 53, 2, sed vid. Bergkium l. l. p. 202 seq.) τὰ ἰδιωτικὰ. πόσα μέρη κωμωδίας; α'. πρόλογος τὸ μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ μέρος. β'. χορικὸν τὸ τοῦ (τοῦ om. V) χοροῦ διδόμενον (ᾄδόμενον Quaedam) μέλος. γ'. ἐπισπῆδιον τὸ μεταξύ δύο χορικῶν μελῶν. δ'. ἕξον τὸ ἐπὶ τέλει λεγόμενον τοῦ χοροῦ. εἴρηται δὲ καὶ πόσα μέρη παραβάσεως. ἡ δὲ παράβασις (ἡ δὲ π. om. α) τοῦ χορικοῦ.

Β. Inscr. τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Θωμαῦ, ἄλλως περὶ αὐτοῦ Β, βίος ἀριστοφάνους M. | 1. κωμωδοποιός α. | γένος M. | 2. μητὴρ δὲ Ζηνο- δώρας ad α, l. M. | 3. κηδαθηνάιος M. | πανδιονίδος φυλῆς om. M. | 4. ἐννία M. | ἠυδοκίμησεν R. | 5. ὑπερᾶρας M. | 6. οὐκ οὖν R. | ἐνεφάνη M. | 10. δ'] δύο R. | ε'] Immo μ'.

εὐμουσίας καὶ χάριτος Ἀττικῆς μετὰ καὶ πείθοντα τοὺς
 ἀκαίοντας θαυμάζειν τε καὶ κρατεῖν. οὕτως δὲ τοῦ τῆς πο-
 λιτείας συμφέροντος ἐποιεῖτο λόγον, ὡς μηδένα τῶν ἐπὶ τῆς
 λαμπρᾶς τύχης οὐδέποτε ἀποσχέσθαι τοῦ σκώπτειν, εἰ ἀδι-
 15 κοῦντος ἦσθετο· ὅθεν καὶ τὴν παρρησίαν αὐτοῦ δεδιότες οὐ
 τοιοῦτοι μετρίους σφᾶς αὐτοὺς παρεῖχον αἰεὶ καὶ τῶ δῆμον λι-
 σιτελοῦντας. ἔσχε δὲ γ' υἱοῖς, Φίλιππον, Νικόστρατον καὶ
 Ἀραρότα. ἀποθανόντα δ' οὕτω Πλάτων ἐτίμησεν ἐν ἐπι-
 γράμματι ἠρωελεγειῶ·
 20 αἱ Χάριτις τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πισίται
 ζητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

γ'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἀριστοφάνης Ρόδιος ἦτοι Λίνδιος (οἱ δ' Αἰγύπτιον
 ἔφεσαν, οἱ δὲ Καμειρία), θέσει δ' Ἀθηναῖος (ἐπολιτευγρα-
 φήθη γὰρ παρ' αὐτοῖς), κωμικός, υἱὸς Φιλίππου, γεγόνως δ'

14. μηδέποτε RM. | ἀπέχεσθαι M. | ἀδικοῦντα M, ἀδικοῦντος ἢ ἄλλως
 ἦσθετο κακοεργοῦντος R. | 15. καὶ add. LM. | δεδοικότες L. | 17. σκόραχον
 mg. L. | 18. ἐπιγράμματι em. M. | 20. epigramma habent etiam Olympiodor. vñ
 Plat. p. 79 Fisch., cf. Anthol. Pal. 2. p. 780. | τέμενος αὐταῖς ὅπερ M. | 21. post
 Ἀριστοφάνους quae v leguntur ad rem nihil pertinentia vult habent Ka: ἰστίον
 ὅτι κωμῳδία ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ ἐν κώμας ἀδεσθαι τὰς κωμῳδίας (κώμας δὲ κά-
 λουν οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωπούς) ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν ταῖς κωμάσεσι τοῦ διονύσου
 πρῶτον ἐπισηθῆναι ταυτασί, ἢ παρὰ τὸ κῶμα, ὃ ἕπνος. φασὶ γὰρ ὡς πρὸ τοῦ
 εὐρεθῆναι τοὺς κωμικοὺς ποιητὰς ἀδικούμενοί τινες ἐπὶ τῶν ἀφανῶς ἤρχοντο
 ἐν νικίᾳ ἐπὶ τοὺς τῶν ἀδικούντων στενωπούς, βυθόντες, ὃ δέλινα ἀδικία χαίρει
 καὶ τὰ καὶ τὰ πράττει, θεῶν ὄντων καὶ τόμων· καὶ τούτων λεγόμενων οἱ συν-
 ἑδότες ἑαυτοῖς ταῦτα σοφρονες ἐγίνοντο τοῦ λοιποῦ. ἐπεὶ οὖν ἀριστα τοῦτο
 ἔχον ἰδίαι καὶ τῇ πολιτείᾳ συνοῖσον, ἅτε τῆς μὲν ἀδικίας ἐντεῦθεν παντάπασιν
 ἀναιρουμένης, δικαιοσύνης δὲ ἀντιταγαμένης καὶ τρόπων χρηστῶν, ἐτάχ-
 θησαν ἐπὶ τούτο οἱ κωμικοὶ πεποιηταί, ἐν μέρει παιδιᾶς σκώματά τε τῶν ἀδι-
 κούντων καὶ διδασχὴν ὡς προσῆκεν ἐργαζόμενοι. ἤδοντο δὲ αἱ κωμῳδαὶ ἐν τοῖς
 διονυσιακοῖς ἔαρος ἔρα. — Praeterea τὰ δὲ ἐδρισκόμενα δηράματα ταῦτα, ἀχαρ-
 νεῖς, βάρραχοι, εἰρήνη, ἐκκλησιάζουσα, θεσμοφοριάζουσα, ἰππεῖς, ἀσι-
 στρατος, νεφέλαι, ὄρνιθες, σφήκες. Θέσις ἀριστοφάνης ὑπ' ἐμοὶ τέως εἴ τινα
 κεύθει κωμικῶ ἀρχαίης μνήμα χορροστασίης add. cod. Mutrit. ap. Isart. p. 178.

Β. 2. καμειρία ABV, καμειρία E, καμειρίων m, καμειρία ex Paris. Kustor-
 rus, καμειρίων cell.

τοῖς ἀγῶσι κατὰ τὴν ριδ' ὀλυμπιάδα, εὐρετῆς τοῦ τετραμέ-
 τρου καὶ ὀκταμέτρου, καῖδας σχῶν Ἀραρότα, Φίλιππον, Φιλ- 5
 έταιρον, κωμικούς. τινὲς δ' αὐτὸν καὶ ἀπόδουλον ἱστορή-
 κασιν. Δράματα δ' αὐτοῦ μδ'. ἄπερ δὲ πεπράχαμεν Ἀρι-
 στοφάνους δράματα, ταῦτα, Ἀχαρνεῖς, Βάτραχοι, Εἰρήνη,
 Ἐκκλησιάζουσαι, Θεσμοφοριάζουσαι, Ἴππεῖς, Λυσιστράτη,
 Νεφέλαι, Ὀρνίθες, Πλούτος, Σφήκες. 10

Περὶ κωμῳδίας.

Τὴν κωμῳδίαν ἠύρησθαι φασιν ὑπὸ Σουσαρίωνος, τὴν
 δ' ὀνομασίαν ἔχειν οἱ μὲν ὅτι ἐπὶ τὰς κώμας περιόντας ἦδον
 καὶ ἐπαδείκνυντο, μήπω πόλεων οὐσῶν, ἀλλ' ἐν κώμας οἰ-
 κούντων τῶν ἀνθρώπων, οἱ δ' ἀντιλέγοντές φασι μὴ κώμας
 καλεῖσθαι παρ' Ἀθηναίους, ἀλλὰ δήμους, καὶ κωμῳδίαν 5
 αὐτὴν καλοῦσιν, ἐπεὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκώμαζον. τὴν αὐτὴν δὲ
 καὶ τραγωδίαν φασὶ διὰ τὸ τοῖς εὐδοκιμοῦσιν ἐπὶ τῷ Ἀθηναίῳ
 γλεῦκος δίδασθαι, ὅπερ ἐκάλουν τρύγα, ἢ ὅτι μήπω προσω-
 πείων ἠύρημένων τραγῖ διαχρίοντες τὰ πρόσωπα ὑπεκρίνοντο.
 γεγόνασι δὲ μεταβολαὶ κωμῳδίας τρεῖς· καὶ ἡ μὲν ἀρχαία, ἡ 10
 δὲ νέα, ἡ δὲ μέση.

Οἱ μὲν οὖν τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ποιηταὶ οὐχ ὑποθέ-
 σαιος ἀληθοῦς, ἀλλὰ παιδείας εὐτραπέλου γινόμενοι ζηλωταὶ
 τοὺς ἀγῶνας ἐποίουν. καὶ φέρεται αὐτῶν πάντα τὰ δρά-
 ματα τξέ' σὺν τοῖς ψευδεπιγράφοις. τούτων δ' εἰσὶν ἀξιολο- 15
 γώτατοι Ἐπίχαρμος, Μάγνης, Κρατῖνος, Κράτης, Φερικρά-
 τῆς, Φρύνιχος, Εὐπολις, Ἀριστοφάνης. Ἐπίχαρμος οὗτος
 πρῶτος τὴν κωμῳδίαν διερριμμένην ἀνεκτέησατο πολλὰ προσ-
 φιλοτεχνήσας. χρόνοις δὲ γέγονε κατὰ τὴν ογ' ὀλυμπιάδα,
 τῇ δὲ ποιήσει γνωμικὸς καὶ εὐρετικὸς καὶ φιλότεχνος. σώζε- 20
 ται δ' αὐτοῦ δράματα μ', ὧν ἀντιλέγονται δ'. Μάγνης δ'
 Ἀθηναῖος ἀγωνισάμενος Ἀθήνησι νίκας ἔσχεν ἰα'. τῶν δὲ

4. ριδ' aperte falsum. quod cum leniorem emendandi viam repudiet, excol-
 dicit quaedam censet Bernhardy. | 5. καῖδα BE. | Φιλόταιρον] Immo Νιλό-
 στρατέον. vob. cf. vob. ad p. 178 extr. | 7. μδ' AV, γδ' cett. | 9. ἡ θεσμοφ. m. |
 λυσιστράτος Em.

17. Ἐπίχαρμος add. Dindorfium.

δραμάτων αὐτοῦ οὐδὲν σώζεται, τὰ δ' ἐπιγερόμενά ἐστιν θ'.

Κρατῖνος Ἀθηναῖος νικᾷ μετὰ τὴν κα' ὀλυμπιάδα, τελευτᾷ
25 δὲ Λικευδαίμωνίων εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβαλόντων τὸ πρῶτον,
ὡς φησὶν Ἀριστοφάνης·

ὠρακιάσας· οὐ γὰρ ἐξητέσχετο·

ἰδεῖν πίδαον καταγνύμενον οἴνου πλείων.

γέγονε δὲ ποιητικώτατος, κατασκευάζων εἰς τὸν Δισχύλου
30 χαρακτῆρα. φέρεται δὲ δράματα αὐτοῦ κα'. Κράτης Ἀθη-
ναῖος. τοῦτον ὑποκριτὴν φασὶ γεγονέναι τὸ πρῶτον, ὃς ἐπι-
βέβληκε Κρατίνῳ, πάνυ γελοῖος καὶ ἱλαρὸς γενόμενος, καὶ
πρῶτος μεθύοντας ἐν κωμῳδίᾳ προήγαγεν. τούτου δρᾶματά
ἴσται ζ'. Φερακράτης Ἀθηναῖος νικᾷ ἐπὶ Θεοδώρου, γενό-
35 μενος δ' ὑπόπικρος ἐξήλωκε Κράτητα, καὶ αὐτὸ τοῦ μὲν λο-
δορεῖν ἀπίστη, πρᾶγματα δ' εἰσηγούμενος κινᾷ ἠύδοίμηναι,
γενόμενος τῦρτικὸς μύθων. Φρύνιχος *** φράδμονος
ἔθανεν ἐν Σικελίᾳ. Εὐπολις Ἀθηναῖος ἐδίδαξεν ἐπὶ ἄρ-
χοντος Ἀπολλοδώρου, ἐφ' οὗ καὶ Φρύνιχος, γεγονὼς δυνατὸς
40 τῇ λέξει καὶ ζηλῶν Κρατίνου, πολὺ γε λοῖδορον καὶ σκαιὸν
ἐπιφαίνει. γέγραπται δ' αὐτῷ δράματα ιδ'. Ἀριστοφά-
νης Φιλίππου Ἀθηναῖος, μακρῷ λογιώτατος Ἀθηναίων καὶ
εὐφυΐα πάντας ὑπεραίρων, ζηλῶν δ' Εὐρπίδην, τοῖς δὲ μέ-
λεσι λεπτότερος. ἐδίδαξε δὲ πρῶτον ἐπὶ ἄρχοντος Διοτίμου
45 δὲ Καλλιστράτου. τὰς μὲν γὰρ πολιτικὰς τούτῳ φασὶν

24. κατὰ τὴν κα' Meinekius com. gr. fr. 1. p. 45, μετὰ τὴν κα' v. [26. Ἀρι-
στοφάνης] Pac. v. 702. [30. κα' Rankius vit. Arist. p. CIII. [33. παρήγαγε
Meinekius p. 436. [34. ἐπὶ Θεοδώρου] ol. 85, 3. sic Dobraeus, ἐπὶ θεάτρῳ
libri. sequentia restituit Dindorfus, γενόμενος, ὃ δὲ ὑποκριτὴς ἐξήλωκε libri. νικᾷ
ἐπὶ κα' ὀλυμπιάδος vel potius νικᾷ κα' ἐπὶ τοῦ θεάτρῳ γινόμενος αὐτὸς ὑπο-
κριτὴς. ἐξήλωκε δὲ Κράτητα Bergkius coll. com. att. p. 284. [37. φράδμονος —
Σικελίᾳ spectare ad Phrynichum tragicum, itaque de comico quas scripserat attu-
lisset excidisse vidit Meinekius, postrema verba fuisse ὃ δ' ὁμώνυμος αὐτῷ
τραγικὸς Φρύνιχος Πολυφράδμονος ἔθανεν ἐν Σικελίᾳ Dindorfus. [38. ἐδί-
δαξεν] ἐδίδαξε πρῶτον Rankius p. CXXVII. [39. Ἀπολλοδώρου] ol. 87, 2. [40.
πολὺ τὸ λοῖδορον τε καὶ ολίμ, πλήν γε λ. καὶ ποικε Dindorfus. [σκαιὸν]
αἰσχρὸν Geellus Bibl. crit. nov. 4. p. 13, αὐτὸν addendam videtur Dindorfus. [41.
ἀποφαίνει Dobraeus. [42. μακρῷ λογιώτατος Bentleius, μακρολογώτατος
libri. [44. πρῶτον Bekkerus utique alii, πρῶτος v. [Διοτίμου] ol. 88, 1. sic
Scaliger ad Euseb. p. 128 (cf. Clinton fast. hell. 2. p. 69), Φελοτίμου libri. [45.
τούτῳ Petitus Miscell. p. 2, τοῦτον libri.

αὐτὸν διδόναι, τὰ δὲ κατ' Εὐριπίδου καὶ Σωκράτους Φιλο-
νίδην. διὰ δὲ τοῦτο νομισθεὶς ἀγαθὸς ποιητὴς τοὺς λοιποὺς
ἐπιγραφόμενος ἐνίκᾳ. ἔπειτα τῷ νῖῳ εἰδίδου τὰ δράματα
ὄντα τὸν ἀριθμὸν νδ', ὧν νόθα δ'.

Τῆς δὲ μέσης κωμωδίας οἱ ποιηταὶ κλάσματος μὲν οὐχ 50
ἦσαν ποιητικοῦ, διὰ δὲ τῆς συνήθους ἰόντες λαλιᾶς λογι-
κᾶς ἔχουσι τὰς ἀρετάς, ὥστε σπάνιον ποιητικὸν εἶναι χαρακ-
τῆρα παρ' αὐτοῖς. κατασχολοῦνται δὲ πάντες περὶ τὰς ὑπο-
θέσεις. τῆς μὲν οὖν μέσης κωμωδίας εἰσὶ ποιηταὶ νζ', καὶ
τούτων δράματα χιζ'. τούτων δ' εἰσὶν ἀξιολογώτατοι Ἀντι- 55
φάνης καὶ Ἄλεξις. Ἀντιφάνης μὲν οὖν Στεφάνου Ἀθη-
ναῖος, καὶ ἤρξατο διδάσκειν μετὰ τὴν ἡ' Ὀλυμπιάδα. καὶ
φασιν αὐτὸν γενέσθαι μὲν τῶν ἀπὸ Θεσσαλίας ἐκ Λαρίσσης,
παρεγγραφῆναι δ' εἰς τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν ὑπὸ Δημο-
σθένους. γενέσθαι δὲ λέγουσιν αὐτὸν εὐφυνέστατον εἰς τὸ 60
γράφειν καὶ δραματοποιεῖν. ἐτελεύτησε δ' ἐν Χίῳ καὶ τὰ
ὄστα αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας μετηνέχθη. τῶν δὲ κωμωδιῶν
αὐτοῦ τινὰς καὶ ὁ Στέφανος εἰδίδαξεν. ἔστι δ' αὐτοῦ δρά-
ματα σξ. ***

Τῆς δὲ νέας κωμωδίας γεγόνασι μὲν ποιηταὶ ξδ', ἀξιο- 65
λογώτατοι δὲ τούτων Φιλήμων, Μένανδρος, Δίφιλος, Φιλίπ-
πιδης, Ποσειδίππος, Ἀπολλόδορος. Φιλήμων μὲν οὖν Δά-
μωνος Συρακούσιος, μετέσχε δὲ τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας,
εἰδίδαξε δὲ πρὸ τῆς ριγ' Ὀλυμπιάδος. σώζεται δ' αὐτοῦ δρά-
ματα ζ' πρὸς τοῖς ἡ'. Μένανδρος δὲ Διοπίθου υἱός, Ἀθη- 70
ναῖος, λαμπρὸς καὶ βίῳ καὶ γένει, συνδιατρίψας δὲ τὰ πολλὰ
Ἀλέξειδι, ὑπὸ τούτου δοκεῖ παιδαυθῆναι. εἰδίδαξε δὲ πρῶτον
ἐφηβος ὧν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος. γέγονε δ' εὐφυνέστατος

47. τοῦ λοιποῦ Dindorfus, nisi alyōtas auctōr intellexerit; suspectum item Rankle p. CCXXV. | 49. μδ' Dindorfus. | 50. οἱ Meinekius quæst scen. 2. p. 4, δι' ο libri. | 55. ωιζ' Meinekius fr. 1. p. 271. | 56. Ἄλεξις Debraeus, qui præterea quædam excidisse censet, atque Meinekius p. 304, Στέφανος libri. cf. Rankius p. CI. | 57. μετὰ] κατὰ Meinekius. | 61. Χίῳ ex Suida s. v. Ἀντιφάνης Meinekius. | 64. post σξ' excidisse quas scripta erant de Alexide, ut et s. An. quas de Phillippide, Posidippo, Apollodoro, sponte intelligitur. | 72. πρῶτον Bekkerus, πρῶτος v. | 73. Φιλοκλέους] ei. 114, 4. sic Clinton fast. hell. 2. p. 177, Διοκλέους libri.

πάνυ. γέγραφε δὲ πάντα δράματα ρή. τελευτᾷ δ' ἐν Ἀθή-
 75 ναις ἐτῶν ὑπάρχων νβ'. Δίφιλος Σινωπεὺς κατὰ τὸν
 αὐτὸν χρόνον ἐδίδαξε Μενάνδρῳ. τελευτᾷ δ' ἐν Σμύρῃ.
 δράματα δ' αὐτοῦ ρ'.***

Α Λ Λ Ω Ν

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ ὀτοιχείον.

ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ

Β ΧΙΩΝΙΔΟΥ.

Χιονίδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, ὃν
 καὶ λέγουσι πρωταγωνιστὴν γενέσθαι τῆς ἀρχαίας κωμωδίας,
 διδάσκειν δ' ἔτεσιν ἢ πρὸ τῶν Περσικῶν. τῶν δραμάτων
 αὐτοῦ ἔστι καὶ ταῦτα, Ἥρωες, Πτωχοί, Πέρσαι ἢ Ἀσσύριοι.

Γ. ΜΑΓΝΗΤΟΣ.

Μάγνης Ἰκαρίου, πόλεως Ἀττικῆς, ἢ Ἀθηναῖος, κωμι-
 κός. ἐπιβάλλει δ' Ἐπιχάρμῳ νέος πρεσβύτη. ἐδίδαξε κωμω-
 10 δίας θ', νίκας δ' εἶλε β'. οὗτος ἀρχαίας κωμωδίας ποιητής.

Δ. ΚΡΑΤΙΝΟΥ.

Κρατῖνος Καλλιμῆδους Ἀθηναῖος, κωμικός, λαμπρὸς τὸν
 χαρακτῆρα, φιλοπότης δὲ καὶ παιδικῶν ἠττημένος. ἦν δὲ τῆς
 10 ἀρχαίας κωμωδίας. ἔγραψε δὲ δράματα κά, ἐτίκησε δὲ θ'.

Ε. ΚΡΑΤΗΤΟΣ.

Κράτης Ἀθηναῖος, κωμικός, οὗ ἦν ἀδελφὸς Ἐπίλυκος,

75. νβ' Bekkerus, νζ' libri.

II. cf. Eudoc. p. 436. || I. χιονίδης A, χιονίδης cett. || 2. καὶ om. C, qui et
 mox διδάσκει — πρῶτων — ἔστι ταῦτα. || III. cf. Eudoc. p. 303. || 5. Ἰκαρίου,
 πόλεως Ἀττικῆς Meinekius fr. com. gr. 1. p. 30, Ἰκαρίου πόλεως Ἀττικῆς v. ||
 IV. cf. Eudoc. p. 271. || 9. φιλοποτίας V. || V. cf. Eudoc. p. 271.

ποιητῆς ἐπῶν. δράματα δ' αὐτοῦ εἰσιν ζ', Γείτονες, Ἡρώες, Θηρία, Λάμια, Πεδῆται, Σάμοι. ἔγραψε δὲ καὶ καταλογάδην τινέ. — Κράτης Ἀθηναῖος κωμικός, καὶ αὐτὸς τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. φέρεται αὐτοῦ δράματα γ', Θησαυρός, 15 Ὀρνιθες, Φιλάργυρος.

F. ΦΕΡΕΚΡΑΤΟΥΣ.

Φερεκράτης Ἀθηναῖος, κωμικός, ὃς Ἀλεξάνδρῳ συνεστράτευσεν. ἐδίδαξε δράματα ιζ'.

Z. ΤΗΛΕΚΛΕΙΔΟΥ.

Τηλεκλείδης Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀμφικτύονες καὶ Πρυτάνεις καὶ Στεφροί, ὡς Ἀθήναιος 20 λέγει ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς.

H. ΕΡΜΙΠΠΟΥ.

Ἐρμιππος Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς ἀρχαίας κωμωδίας, ἑτερόφθαλμος, ἀδελφὸς δὲ Μυρτίλου τοῦ κωμικοῦ, δράματα διδάξας μ'.

Θ. ΜΥΡΤΙΛΟΥ.

Μυρτίλος Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς μὲν Λύσιδος, ἀδελφὸς δὲ τοῦ κωμικοῦ Ἐρμιππου. δράματα αὐτοῦ Τιτανόπανες, Ἐρωτες.

I. ΑΛΚΙΜΕΝΟΥΣ.

Ἀλκιμένης Μεγαρεύς, τραγικός. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ἀλκιμένης Ἀθηναῖος κωμικός.

12. δὲ add. AV. | ζ']"ε, l. e. E, A. aut sic scribendum, aut fabulae titulus excidit. Τόλμαι supplet Jungermannus ad Poll. 9, 53. | 13. ἔγραψε — τινά om. Eudocia. quae sequuntur, non ad alium Cratelem pertinere (nam quod legabatur ἕτερος post κωμικός, om. ABVE), primum vidit Meinekius. cf. l. l. p. 53. | VI. cf. Eudoc. p. 426. | 17. Ἀλεξάνδρῳ] mira narrat. | 18. ιζ'] x' V, ζ' m. quae v adduntur, Φερεκράτης Πιτάλη γράφει, om. A. | VII. 20. Ἀθήναιος] 9. p. 399 A. 14. p. 639 A. 643 E. 656 E. | VIII. cf. Eudoc. p. 167. | 23. δὲ om. BE. | IX. cf. Eudoc. p. 304. | 26. τιτανόπανες m, Τιτανόπαιδες ex Aspasie ad Arist. Eth. Nicom. 4, 2 Meursius bibl. Alt. p. 1573.

ΙΑ. ΦΙΛΩΝΙΔΟΥ.

30 Φιλωνίδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος, πρότερον δ' ἦν
 γναφεύς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Κόθορνοι, Ἀπίνη, Φιλ-
 35 ταιρος.

ΙΒ. ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ.

Εὐπολις Σωσιπόλιδος Ἀθηναῖος, κωμικός, ὃς εἰς ἐτῶν
 γεγονώς ἤρξατο ἐπιδείκνυσθαι καὶ ἐδίδαξε δράματα εἰς, ἐπί-
 35 κησε δὲ ζ'. καὶ ἀπέθανε ναυαγῆσας κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον
 ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ. καὶ ἐκ τούτου ἐκωλύθη
 στρατεύεσθαι ποιητὴν. τὰ δὲ δράματα αὐτοῦ Αἶγες, Ἀστρά-
 τευτοι ἢ Ἀνδρόγυνοι καὶ ἄλλα.

ΙΓ. ΦΡΥΝΙΧΟΥ.

Φρύνιχος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρ-
 40 χαίας κωμωδίας. ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ πρὸς Ὀλυμπιάδος.
 δράματα δ' αὐτοῦ ἴσθι ταῦτα, Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος,
 Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγωδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι, Μονότροπος,
 Μοῦσαι, Μύστις, Προάστραι, [Σάτυροι].

ΙΔ. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

Πλάτων Ἀθηναῖος, κωμικός, γεγονώς τοῖς χρόνοις κατ'
 45 Ἀριστοφάνην καὶ Φρύνιχον, Εὐπολιν καὶ Φερεκράτην. δρά-
 ματα δ' αὐτοῦ κή ταῦτα, Ἀδωνις, Ἀφ' ἱερῶν, Γρύπες, Δαί-
 δαλος, Ἐορταί, Ἑλλάς ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμενος,
 Ἰώ, Κλεοφῶν, Λαῖος, Λάκωνες ἢ ποιηταί, Μέτοικοι, Μύρ-

XI. cf. Eudoc. p. 428. | 30. δὲ add. A. | ἦν γναφεύς om. E. | 31. γραφεύς
 VEudocia. | δραμάτων] γραμμάτων V. | XII. cf. Eudoc. p. 167. | 33. Σω-
 σιπόλιδος Meinekius p. 108, σωσίλις V, ὡς Σωσίπολις aut Σωσιπόλιος Kuster-
 us, σωσίπολις est. | ὃς A, οὗτος BK²V Eudocia, καὶ οὗτος est. | 34. δράματα]
 γράμματα V. | εἰς] εἰς Fritschius d. Arist. Dialect. p. 21. | 35. δὲ om. BE. |
 37. ἀστράτευτοι E, ἀστράτευτος est. | XIII. cf. Eudoc. p. 428. | 40. πρὸς] πρὸς
 Clinton fast. hell. 2. p. 63 L. et Meinekius p. 147. | 43. Μύσται Suid. et Phot. a.
 v, τευτάζειν. | Σάτυρος om. Eudocia. | XIV. cf. Eudoc. p. 358. | 45. καὶ φρύ-
 νιχον A²V, φρύνιχον est. | καὶ om. A. | 46. ταῦτα add. A²V. | Ἀφ' ἱερῶν
 Bernhardt, αἱ ἀφ' ἱερῶν Kusterus, ἀφ' ἱερῶν libri. | 47. καλούμενος V.

μηκες, Μαμμάκνθος, Μενέλεως, Νίκαι, Νύξ μακρά, Ξάνται
ἢ Κέρκωπες, Περιαλγής, Ποιητής, Πείσανδρος, Πρέσβεις, 50
Παιδίον, Σοφισταί, Συμμαχία, Σκευαί, Σύρφαξ, Ὑπέρβο-
λος, Φάων. ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα.

IE. ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΥ.

Ἀριστώνυμος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἕλιος
ῥιγῶν, ὡς Ἀθηναῖος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

IF. ΑΡΧΙΠΠΟΥ.

Ἀρχιππος Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. ἐνίκησεν ἅπασι 55
ἐπὶ τῆς ἑα' ὀλυμπιάδος.

IZ. ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ.

Ἀριστομένης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς
ἀρχαίας κωμωδίας, οἱ ἦσαν ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν ὀλυμ-
πιάδι πζ'. ἐπεκλήθη Θυροποιός.

IH. ΚΑΛΛΙΟΥ.

Καλλίας Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς Λυσιμάχου, ὃς ἐπε- 60
κλήθη Σχοινίων διὰ τὸ σχοινοπλόκου εἶναι πατρός. οὗ δρά-
ματα Αἰγύπτιος, Ἀταλάντη, Κύκλωπες, Πεδῆται, Βάτραχοι,
Σχολάζοντες.

IO. ΗΓΗΜΟΝΟΣ.

Ἠγήμων Θάσιος, ὃ ἐπεκλήθη Φακῆ. τῶν δραμάτων
αὐτοῦ ἐστὶ Φίλινα, ὡς Ἀθηναῖος ἐν δειπνοσοφισταῖς. 65

ΙΑ. ΦΙΛΩΝΙΔΟΥ.

- 30 Φιλωνίδης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος, πρότερον δ' ἦν
 γραφεὺς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Κόθοροι, Ἀθήνη, Φιλ-
 εταῖρος.

ΙΒ. ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ.

- Εὐπολις Σωσιπόλιδος Ἀθηναῖος, κωμικός, ὃς ἰζ' ἐτῶν
 γεγονώς ἤρξατο ἐπιδείκνυσθαι καὶ ἐδίδαξε δράματα ἰζ', ἐπί-
 35 κησε δὲ ζ'. καὶ ἀπέθανε ναυαγῆσας κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον
 ἐν τῷ πρὸς Λακεδαιμονίους πολέμῳ. καὶ ἐκ τούτου ἐκωλύθη
 στρατεύεσθαι ποιητὴν. τὰ δὲ δράματα αὐτοῦ Αἶγες, Ἀστρά-
 ταυτοὶ ἢ Ἀνδρόγυνοι καὶ ἄλλα.

ΙΓ. ΦΡΥΝΙΚΟΥ.

- Φρύνικος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρ-
 40 χαίας κωμωδίας. ἐδίδαξε γοῦν τὸ πρῶτον ἐπὶ πρὸς Ὀλυμπιάδος.
 δράματα δ' αὐτοῦ ἴσθι ταῦτα, Ἐφιάλτης, Κόννος, Κρόνος,
 Κωμασταί, Σάτυροι, Τραγωδοὶ ἢ Ἀπελεύθεροι, Μονότροπος,
 Μοῦσαι, Μύστης, Προάστριαι, [Σάτυροι].

ΙΔ. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

- Πλάτων Ἀθηναῖος, κωμικός, γεγονώς τοῖς χρόνοις κατ'
 45 Ἀριστοφάνην καὶ Φρύνικον, Εὐπολίην καὶ Φερεκράτην. δρά-
 ματα δ' αὐτοῦ κή ταῦτα, Ἀδωνίς, Ἀφ' ἱερῶν, Γρύπες, Δαί-
 δαλος, Ἐορταί, Ἑλλὰς ἢ Νῆσοι, Εὐρώπη, Ζεὺς κακούμενος,
 Ἰώ, Κλοφῶν, Λαῖος, Λάκωνες ἢ ποιηταί, Μέτοικοι, Μύρ-

XI. cf. Eudoc. p. 428. | 30. δὲ add. A. | ἦν γραφεὺς om. E. | 31. γραφεὺς
 VEudocia. | δραμάτων] γραμμάτων V. | XII. cf. Eudoc. p. 167. | 33. Σω-
 σιπόλιδος Meinekius p. 106, σωσίλις V, ὡς Σωσίπολις ant Σωσιπόλιος Kuste-
 rus, σωσίπολις est. | ὃς A, οὗτος BK*V Eudocia, καὶ οὗτος est. | 34. δράματα]
 γράμματα V. | ἰζ' id' Fritschius s. Arist. Daetal. p. 21. | 35. δὲ om. BE. |
 37. ἀστράταυτοι E, ἀστράτιντος est. | XIII. cf. Eudoc. p. 428. | 40. πρὸς] πρὸς
 Clinton fast. hell. 2. p. 63 L. et Meinekius p. 147. | 43. Μοῦσαι Suid. et Phot. s.
 v. τευτάξιον. | Σάτυροι om. Eudocia. | XIV. cf. Eudoc. p. 358. | 45. καὶ φρέ-
 τιχον A*V, φρύνικον est. | καὶ om. A. | 46. ταῦτα add. A*V. | Ἀφ' ἱερῶν
 Bernhardt, αἱ ἀφ' ἱερῶν Kusterus, ἀφ' ἱερῶν Idri. | 47. καλούμενος V.

μηκες, Μαιμάκυθος, Μενέλως, Νίκαι, Νύξ μακρά, Ξάνται
ἢ Κέρκωπες, Περιαλγής, Ποιητής, Πείσανδρος, Πρέσβεις, 50
Παιδίον, Σοφισταί, Συμμαχία, Σκευαί, Σύρφαξ, Ὑπέροβο-
λος, Φάων. ἔστι δὲ λαμπρὸς τὸν χαρακτῆρα.

IE. ΑΡΙΣΤΩΝΥΜΟΥ.

Ἀριστώνυμος κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν Ἕλιος
ῥιγῶν, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

IF. ΑΡΧΙΠΠΟΥ.

Ἀρχιππος Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. ἐνίκησεν ἄπαξ 55
ἐπὶ τῆς ἑα' Ὀλυμπιάδος.

IZ. ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΟΥΣ.

Ἀριστομένης Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς
ἀρχαίας κωμωδίας, οἳ ἦσαν ἐπὶ τῶν Πελοποννησιακῶν Ὀλυμ-
πιάδι πζ'. ἐπεκλήθη Θυροποιός.

IH. ΚΑΛΛΙΟΥ.

Καλλίας Ἀθηναῖος, κωμικός, υἱὸς Λυσιμάχου, ὃς ἐπι- 60
κλήθη Σχοινίων διὰ τὸ σχοινοπλόκου εἶναι πατρός. οὗ δρά-
ματα Αἰγύπτιος, Ἀταλάντη, Κύκλωπες, Πεδῆται, Βάτραχοι,
Σχολάζοντες.

IO. ΗΓΗΜΟΝΟΣ.

Ἠγήμων Θάσιος, ὃ ἐπικλήθει Φακῆ. τῶν δραμάτων
αὐτοῦ ἔστι Φίλιππος, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς. 65

Κ. ΛΥΚΙΔΟΣ.

Λύκις. λέγεται καὶ Λύκος. κωμωδεῖται δ' ὡς ψυχρὸς ποιητής. Ἀριστοφάνης·

τί δῆτ' ἔδει με ταῦτα τὰ σκεύη φέρειν,
εἴπερ ποιήσω μηδὲν ὥνπερ Φρύνιχος
70 εἴωθε ποιεῖν καὶ Λύκις κ' Ἀμειψίας;
οὔτοι οὖν οἱ τρεῖς κωμικοὶ ὑπόψυχροι.

ΚΑ. ΛΥΣΙΠΠΟΥ.

Λύσιππος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Βάκχαι, ὡς Ἀθηναῖος λέγει ἐν γ' δειπνοσοφιστῶν καὶ ἐν τῷ η', καὶ ἕτερα αὐτοῦ δράματα, Θυρσοκόμος.

ΚΒ. ΛΕΥΚΩΝΟΣ.

75 Λεύκων Ἄγνωτος, γεγονὼς ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ ταῦτα, Ὀνος ἀσκοφόρος, Φρατέρης.

ΚΓ. ΜΕΤΑΓΕΝΟΥΣ.

Μεταγένης Ἀθηναῖος, δούλου παῖς, κωμικός. τῶν δ' αὐτοῦ δραμάτων ἐστὶ ταῦτα, Αὔραι ἢ Μαρμαίικουθος, Θουριοπέρσαι, Φιλοθύτης, Ὀμηρος ἢ Ἀσκηταί.

ΚΔ. ΣΤΡΑΤΤΙΔΟΣ.

Στράττις Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ

66. κωμωδεῖται δὲ A*V, κωμωδεῖται BVm, οὗτος κωμωδεῖται cett. |
67. Ἀριστοφάνης] Ran. 12. sqq. παρὰ ἀριστοφάνει· καὶ ὁ φρύνιχος καὶ ὁ ἀμειψίας παρὰ ἀριστοφάνει ψυχροὶ κωμικοὶ διαβάλλονται V. | 70. εἴωθε ποιεῖν] πεποίηκε ABE. | XXI. cf. Eudoc. p. 282. | 72. Λύσιππος τραγικός Eudocia. | 73. γ'] p. 124 D. | η'] p. 344 E. | 74. Θυρσοκόμος libri, ὡς θ. Kusterus, om. Eudocia. | XXII. cf. Eudoc. p. 282. | 75. Ἄγνωτος Meinekius p. 217, Ἄγνωτος Bernhardt, Ἄγνοῖσιος Wolfus, ἀγνός Paris. Kusteri, ἀγνός cett. | 76. ἀσκοφορὸς mEudocia. | Φρατέρης Bernhardt, Φράτορες v. | XXIII. cf. Eudoc. p. 303 | 78. δούλου A. | 79. αὐτοῦ δραμάτων AE, δραμάτων αὐτοῦ cett. | ἢ post Αὔραι add. Meinekius p. 218. cf. Athen. 8. p. 353 A. | μαρμαίικουθος et ὀμέρης Eudocia. | XXIV. cf. Eudoc. p. 385. | 81. κωμικός Kusterus, τραγικός libri.

ἔστι ταῦτα, Ἀνθρωπορραίστης, Ἀταλάντη, Ἀγαθοὶ ἦτοι Ἀργυρίου ἀφανισμός, Ἰργύρων, Καλλιπίδης, Κινησίας, Λιμνομέδων, Μακεδόνες, Μήδεια, Τρωίλος, Φοίνισσαι, Φιλοκτήτης, Χρῦσιππος, Πανσανίας, Ψυχασταί, ὡς φησιν 85 Ἀθήναιος ἐν τῷ β' βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν.

ΚΕ. ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ.

Θεόπομπος Θεοδέκτου ἢ Θεοδώρου Ἀθηναῖος, κωμικός. ἐδίδαξε δράματα κδ'. ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας κατ' Ἀριστοφάνην. δράματα δ' αὐτοῦ εἰσι καὶ ἄλλα πολλά.

ΚΕ. ΑΛΚΑΙΟΥ.

Ἀλκαῖος [Μυτιληναῖος, εἶτα] Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς 90 ἀρχαίας κωμωδίας [πέμπτος], υἱὸς δὲ Μίκκου. ἔγραψε δράματα ι'.

ΚΖ. ΕΥΝΙΚΟΥ.

Εὔνικος Ἀθηναῖος, κωμικός. ἔστι δὲ τῆς ἀρχαίας κωμωδίας. δράμα αὐτοῦ Ἄντεια.

ΚΗ. ΚΑΝΘΑΡΟΥ.

Κάνθαρος Ἀθηναῖος, κωμικός. μνημονεύεται τούτου 95 δράματα Μήδεια, Τηρεύς, Συμμαχία, Μύρμηκες, Ἀηδόνες.

82. Ἀνθρωπορραίστης Meinekias p. 224, Ἀνθρωπορραίστης Tourlius, Ἀνθρωπορραίστης v. | ἦτοι susp. Meinekio. cf. Bergkii coll. com. att. p. 284 sq. | 83. καλλιπίδης v, Καλλιπίδης v. | 84. Λιμνομέδα Athen, 7. p. 327 E. 11. p. 473 C. | 86. ἐν τῷ β'] hoc nihil est. sc. fabularum indicem totum confecit Suidas ex Athenaeo. | XXV. cf. Eudoc. p. 232. | 87. Θεοδέκτου] Τισαμεινοῦ Aelianus ap. Suid. infra. cf. Meinekias p. 236. | ἢ Θεοδώρου om. Eudocia. | 88. κδ'] κ' Bernhardt. | 89. δράματα — πολλά susp. Bernhardt. | XXVI. ad eundem spectat glossa quae praecedit, Ἀλκαῖος Ἀθηναῖος τραγικός, ἃν τινες θέλουσι πρῶτον τραγικὸν γεγονέναι. cf. Eudoc. p. 60. | 90. Μυτιληναῖος εἶτα suspecta sunt, quanquam εἶτα Ἀθηναῖος om. Eudocia. cf. Meinekias p. 244. | 91. πέμπτος — Μίκκου om. Eudocia. | XXVII. cf. Eudoc. p. 69. huic et Suidae Ἄνικος est. | 94. δράματα AVEM Eudocia, δραμάτων Meinekias p. 249. | XXVIII. cf. Eudoc. p. 269. | 96. Συμμαχία Porsonus advers. p. 208, Συμμαχίας v. | καὶ ἄλλα τινά add. Eudocia.

ΚΘ. ΔΙΟΚΛΕΟΥΣ.

Διοκλῆς Ἀθηναῖος ἢ Φλιάσιος, ἀρχαῖος κωμικός, σύγχρονος Σαννυρίωνι καὶ Φιλυλλίῳ. δράματα αὐτοῦ Θάλαττα, Μέλιτται, Ὀνειροί, Βάνχαι, Θυέστης β'. τοῦτον δέ φησιν
 100 εὐρεῖν καὶ τὴν ἐν τοῖς ὀξυβάφοις ἀρμονίαν, ἐν ὀστρακίνοις ἀγγείοις, ἅπερ ἔκρουεν ἐν ξυλυφίῳ. τὸ δὲ Θάλαττα ἐταίρας ὄνομά ἐστιν, ὡς Ἀθηναῖός φησιν.

Α. ΝΙΚΟΧΑΡΟΥΣ.

Νικοχάρης Φιλωνίδου τοῦ κωμικοῦ Ἀθηναῖος, κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἀμυμώνη, Πέλοψ, Γαλάτεια, Ἡρακλῆς γαμῶν, Ἡρακλῆς χορηγός, Κρήτες, Λάκωνες, Λήμνιοι, Κένταυροι, Χειρογιάστορες.

ΛΑ. ΝΙΚΟΦΩΝΤΟΣ.

Νικοφῶν Θήρωνος Ἀθηναῖος, κωμικός, σύγχρονος Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ. τῶν δραμάτων αὐτοῦ καὶ ταῦτα, Ἐξ ἄδου ἀνιῶν, Ἀφροδίτης γοναί, Πανδώρα, Χειρογιάστορες,
 10 Σειρήνες.

ΛΒ. ΦΙΛΥΛΛΙΟΥ.

Φιλύλλιος Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς παλαιᾶς κωμοδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστιν Αἰγεύς, Αὔγη, Ἄνθεια (ἐταίρας ὄνομα), Δωδεκάτη, Ἡρακλῆς, Πλύντριαι ἢ Ναυσικάα, Πόλις, Φρεωρύχος, Ἀταλάντη, Ἐλένη.

XXIX. cf. Eudoc. p. 132. || 98. Φιλυλλίῳ Jungermannus ad Poll. 10, 78, φιλλυλλίῳ B, φιλλυλλίῳ coll. || 99. Μέλιτται, Ὀνειροί Eudocia. || β'] δύο V. || τοῦτον — φησιν om. Eudocia. || 101. ξυλυφίῳ AV, ξυλυφίῳ Gaisfordus. || 2. Ἀθηναῖος] 13. p. 567 C. || XXX. 3. Νικοχάρητος Eudocia p. 311. || φιλωνίδου V. || 4. τοῦ κωμικοῦ post Ἀριστοφάνους add. V. || 5. Ἡρακλῆς om. V. || XXXI. cf. Eudoc. p. 311. || 7. Νικοφῶν Kusterus, Νικόφρων v. || 9. Χειρογιάστορες Kusterus, Ἐγχειρογιάστορες v. cf. Meinekio p. 257. || XXXII. cf. Eudoc. p. 428. || 13. Πλύντριαι Jungermannus ad Poll. 7, 192, πλάτρια A, Πλύντρια v. || Πόλις ex Athen. 3. p. 92. E. 104. F. 4, p. 140 A. 9. p. 381 B Kuhnus ad Poll. 10, 58, Πόλις v. || 14. Ἀταλάντη, Ἐλένη praeter litterarum ordinem susp. Meinekio p. 259.

ΑΓ. ΠΟΛΥΖΗΛΟΥ.

Πολύζηλος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ Νίπτρα, Δημο- 115
τυνδάρεως, Μουσῶν γοναί, Διονύσου γοναί, Ἀφροδίτης
γοναί, [Ἄρειος γοναί.]

ΑΔ. ΣΑΝΝΥΡΙΩΝΟΣ.

Σαννυρίων Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἔστι
ταῦτα, Γέλως, Δανάη, Ἰώ, Ψυχασταί, ὡς Ἀθήναιος ἐν δει-
πνοσοφισταῖς. 20

ΑΕ. ΑΠΟΛΛΟΦΑΝΟΥΣ.

Ἀπολλοφάνης Ἀθηναῖος, κωμικός ἀρχαῖος. δράματα
αὐτοῦ Δαλῖς, Ἰριγέρων, Κρήτες, Δανάη, Κένταυροι.

ΑΦ. ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΥ.

Κηφισόδωρος Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς ἀρχαίας κωμῆδίας.
ἔστιν αὐτοῦ τῶν δραμάτων Ἀντιλάς, Ἀμαζόνες, Τροϊώ-
νιος, Ὑς. 25

ΑΖ. ΕΠΙΛΥΚΟΥ.

Ἐπίλυκος, κωμικός ποιητής. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι
Κωραλίσκος, ὡς Ἀθήναιος.

XXXIII. cf. Eudoc. p. 359. | 115. Δημοτυνδάρεως] Μῖμος Τυνδάρεως
deceptus corrupto loco Poll. 10, 76 Kusterus. | 17. Ἄρειος γοναί add. Eudocia. |
XXXIV. cf. Eudoc. p. 382. | 19. Γέλως, Ἰνώ, Ἰώ, Δανάη, Σαρδανάπαλος, Ψυ-
χασταί Eudocia, quorum Ἰνώ solam dittographiam titull' Ἰώ, et Σαρδανάπαλος
ex eo, quod Eudocia obversatus esset γέλως σαρδάνιος, enatum esse censet
Bernhardy. Psychastan deberi loco Athen. 12. p. 551 C negligentius inspecto
conclit Meinekius p. 264. sola Γέλως fabula commemoratur ab Athen. 7.
p. 286 C. 12. p. 551 C. | ἐν om. *V. | XXXV. cf. Eudoc. p. 61. | 22. Δαλῖς Mei-
nekius p. 267, Δαίλις v. Δαιλῖς ex Athen. 3. p. 114. F. 11. p. 467 F Porsonus. |
XXXVI. cf. Eudoc. p. 270. | 23. κωμικός — κωμῆδίας] τραγικός — τραγῆδίας
v. | 25. Ὑς] υἱός V. | XXXVII. 27. Κωραλίσκος Meinekius p. 269, Κοραλίσκος
v. | Ἀθήναιος] 4. p. 138 B. 140. A. 14. p. 650 E. 15. p. 691 C.

ΛΗ. ΕΥΘΥΚΛΕΟΥΣ.

Εὐθυκλῆς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν Ἄσωτοι ἢ Ἐπιστολή, ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς.

ΛΘ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΥΣ.

130 Αὐτοκράτης Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Τυμπανισταί. ἔγραψε καὶ τραγωδίας πολλὰς.

Μ. [ΦΙΛΙΣΤΙΩΝΟΣ.

Φιλιστίων Προυσαεύς ἢ, ὡς Φίλων, Σαρδιανός, κωμικός. τελευτᾷ δ' ἐπὶ Σωκράτους. ὃς ἔγραψε κωμωδίας βιολογικάς. τελευτᾷ δ' ὑπὸ γέλωτος ἀπείρου. δράματα δ' αὐτοῦ
35 Μιμοψηφισταί. οὗτός ἐστιν ὁ γράψας Φιλόγελων ἤγουν τὸ βιβλίον τὸ φερόμενον εἰς τὸν Κουρέα. Νικαεύς δὲ μᾶλλον παρὰ πᾶσιν ἄδεται, ὡς μαρτυρεῖ τὸ ἐπίγραμμα.

ὁ τὸν πολυστένακτον ἀνθρώπων βίον
γέλωτι κεράσας Νικαεύς Φιλιστίων.]

ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

ΜΑ. ΑΝΤΙΦΑΝΟΥΣ.

40 Ἀντιφάνης Δημοφάνους, οἱ δὲ Στεφάνου, καὶ μητρὸς Οἰνόης, Κιανός, ὡς δὲ τινες Σμυρναῖος, κατὰ δὲ Διονύσιον Ῥόδιος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας, ἀπὸ δούλων, ὡς τινες. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ἑγ' ὀλυμπιάδα καὶ ἔγραψε κωμωδίας τξέ',

XXXVIII. cf. Eudoc. p. 167. | 128. ἄσωτος E. | 29. ὡς—δειπνοσοφισταῖς] ἴσται δὲ καὶ οὗτος τῆς ἀρχαίας κωμωδίας Eudocia. cf. Athen. 3. p. 124 C. | XXXIX. cf. Eudoc. p. 69. | XL. cf. Eudoc. p. 427. unice Suidae errori deberi censet Meinekius p. 270. | 33. ἐπὶ ὑπὸ AV. | ἰσοκράτους A. | βιολογικάς A, βαιολογικάς BVE Eudocia. | 35. μιμοψηφισταί ABVE, Μισοψηφισταί Eudocia, μισοψηφισταί celt. | 36. εἰς Ἑρμείαν τὸν Κουρέα ex Athen. 13. p. 563 D Reinesius. | 38. cf. Anthol. Pal. 1. p. 349. | 39. γέλωτα κεράσας V, κεράσας γέλωτε A. | a. In. τοῦ αὐτοῦ αἵματος ἦν φιλήμων, ὃς καὶ οὗτος γελῶν καταστρέφει τὸν βίον add. V.

XLI. cf. Eudoc. p. 61. | 42. Ῥόδιος — ἑγ' om. A. | 43. ἑγ' Bernhardt. sed vid. Meinekius p. 305.

οὐ δὲ σπ', νίκας δ' εἶλε γ'. παιδὰ τ' ἔσχε Στέφανον καὶ αὐτὸν κωμικόν. τελευτᾷ δ' ἐν Κίῳ οὐδ' ἐτῶν ὑπάρχων, κατὰ 145
τινα τύχην ἀπίῳ βληθεὶς.

ΜΒ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φίλιππος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Κωδωνιασταί, ὡς Ἀθήναιος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

ΜΓ. ΑΡΑΡΟΤΟΣ.

Αραρὸς Ἀθηναῖος, υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ, καὶ αὐτὸς κωμικός, διδάξας τὸ πρῶτον Ὀλυμπιάδι ρά. ἐστὶ 50
δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ Καινεύς, Καμπυλίων, Πανὸς γοναί, Ὑμέναιος, Ἄδωνις, Παρθενίδιον.

ΜΔ. ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Νικόστρατος, κωμικός. τούτου μέμνηται Ἀθήναιος ἐν β' δειπνοσοφιστῶν, λέγει δ' ὅτι δράματα αὐτοῦ ἐστὶ Πάνδροςος καὶ Ἄντυλλος (ὃς καὶ Φιλεταίρου δοκεῖ εἶναι) καὶ 55
Ἱεροφάντης καὶ Κλίση, ἐτι δ' Ἄβρα καὶ Ἡσίοδος καὶ Διάβολος καὶ Ἀντερῶσα καὶ Ἐκάτη, Μάγειρος, Ὄστις, Πλοῦτος, Σύρος, Ἀπελαιυνόμενος, Ψευδοστιγματίας καὶ Τοκιστής.

ΜΕ. ΦΙΛΕΤΑΙΡΟΥ.

Φιλέταιρος Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ καί,

146. a. 1n. quae addit Eudocia (praemittit Suidas), καὶ ἕτερος Ἀντιφάνης κωμικός, νεώτερος τοῦ Παναετίου, errore nitantur. | XLII. cf. Eudoc. p. 427. | 47. Κωνιασταί Eudocia, Κορωνιασταί vel Κορωνιασταί Casaubonus, Κωμιασταί vel Κωνιασταί vel Κονιαταί vel Κωδωνιασταί vel Κωθωνιασταί Meinekius p. 341. | 48. Ἀθήναιος] nihil tale quicquam nunc quidem legitur in Athenaeo. | XLIII. 49. ἀθηναῖος δὲ ἦν, υἱὸς E. | 52. παρθενίας V, παρσι supra adiecto θ' E, παρθενιδικόν m. | XLIV. cf. Eudoc. p. 311. | 54. β' ABVE (p. 108 C. 118 E), τρίτῳ cell. (p. 47 E. 65 D): οὐ μέμνηται Ἀθήναιος. λέγει — Ἄντυλλος (οὐ μέμνηται ἐν τρίτῳ δειπνοσοφιστῶν), ὃς καὶ Bernhardt. | Πάνδροςος ex Athen. 13. p. 557 D. 15. p. 693 A Kusterus, πάνδαρος libri. | 55. καὶ Meinekius p. 346, ὃς καὶ AV, ὁ καὶ cell. | ὃς] εἰ Eudocia. | 56. Κλίση ex Athen. 3. p. 111 C. 11. p. 499 C Meinekius, Κλεινή v. | 57. ὄστις A*V, Πατριῶται ex Ath. 15. p. 700 B Galsfordus, Φιλῶτις Meinekius, Ὄστις Anonymus apud eundem. | 58. Σύρος ἀπελαιυνόμενος Eudocia, quae om. καὶ Τοκιστής. | XLV. cf. Eudoc. p. 426. | 59. υἱὸς Ἀριστοφάνους τοῦ κωμικοῦ, quod v est post κωμικός et huc ex v. Φίλιππος translatum videtur, om. A. | αὐτοῦ A, δὲ αὐτοῦ v.

160 ὧν ἔστι καὶ ταῦτα, Ἀχιλλεύς, Κορινθιαστής, Κυνηγίς, Φλωκυλος, Κέφαλος, Τηρεύς, Οἰνοπίων, Ἄντυλλος, καὶ αὐτὸς Φιλεταιίρου, ὡς δέ τινες Νικοστράτου, Ἀταλάντη, Λαμπαδηφόροι.

ΜΦ. ΕΦΙΠΠΟΥ.

Ἐφίππος Ἀθηναῖος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμωδίας.

ΜΖ. ΕΠΙΓΕΝΟΥΣ.

65 Ἐπιγένης, κωμικὸς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν Ἡρώλην καὶ Μνημάτιον καὶ Βακχεία, ὡς Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς.

ΜΗ. ΕΥΒΟΥΛΟΥ.

Εὐβουλος Κήτιος, Ἀθηναῖος, υἱὸς Εὐφράνορος, κωμικὸς. ἐδίδαξε δράματα ῥθ'. ἦν δὲ κατὰ τὴν ρά' Ὀλυμπιάδα, 70 μεθόριος τῆς μέσης κωμωδίας καὶ τῆς παλαιᾶς.

ΜΘ. ΑΝΑΞΑΝΔΡΙΔΟΥ.

Ἀναξανδρίδης Ἀναξάνδρου Ῥύδιος ἐκ Καμείρου, γεγονὼς ἐν τοῖς ἀγῶσι Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα Ὀλυμπιάδι ρή', κατὰ δέ τινες Κολοφώνιος. ἔγραψε δὲ δράματα ξε', ἐνίκησε δὲ ε'.

160. ὧν — Λαμπαδηφόροι om. A. | κορινθιαστής V, κερυνθιαστής cell. | Κυνηγίς Athen. 7. p. 280 C. 13. p. 570 F. 572 D. 587 E, Κυνηγιάς v. | 61. οἰνοπίων V, οἰνωπίων cell. | Ἄντυλλος — Νικοστράτου Meinekianus p. 348, ne sibi pter tam Memorian bibl. att. et hinc Gaisfordus, nisi quod αὐτὸ ἐδίδι, Ἄντυλλος καὶ Ἀντοφιλταίρος (αὐτοφιλεταιίρου B), ὡς δέ τινες Νικοστράτη (νικοστράτου V) v. | 62. λαμπαδηφόροι B, λαμπαδιφόροι V, λαμπαδοφόροι cell. | XLVII. σφ. Eudoc. p. 146. | 65. Ἡρώλην m. | 66. ὡς — δειπνοσοφισταῖς] ἔστι δὲ τῶν ἀρχαιοτάτων Eudocia. cf. Ath. 11. p. 469 C. 474 A. 502 E (Ἡρώλην), 11. p. 472 F. 489 A. 486 B (Μνημάτιον), 3. p. 78 D. 9. p. 334 A. 11. p. 493 E (Βάκχαι s. Βακχεία). | 68. XLVIII. Κήτιος] Σφήτιος Menagius ad Diog. Laert. 3, 60. | εὐφράνορος VB. | 69. ρθ' ex Paris. Kusterus, κθ' cell. | τὴν αἰά. ABK*V. | XLIX. σφ. Eudoc. p. 60. | 71. γεγονὼς Ὀλυμπιάδι ρά' καὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι Clinton fast. hell. 3. p. 149 L., γεγονὼς ἐν τοῖς ἀγῶσι, Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα Ὀλύμπια ποιήσαντος (vel διαθέντος), Ὀλυμπιάδι ρή' Bergkianus. | 72. ρη' Meinekianus p. 367, nisi mutilus sit locus, ρά' v. | κατὰ — Κολοφώνιος et ἐνίκησε δὲ ε' om. Eudocia. | 73. δὲ om. EEudocia. | δὲ om. ABE.

καὶ πρῶτος οὗτος ἔρωτας καὶ παρθένων φθορὰς εἰσήγαγεν.

175

N. ΑΛΕΞΙΔΟΣ.

Ἀλεξίς Θούριος, κωμικός. ἐδίδαξε δράματα σμῆ, γέγονε δὲ πάτρως Μενάνδρου τοῦ κωμικοῦ. ἔσχε δ' υἱὸν Στέφανον καὶ αὐτὸν κωμικόν.

ΝΑ. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ.

Ἐπικράτης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἐμπορος καὶ Ἀντιλαῖς.

80

NB. ΩΦΕΛΙΩΝΟΣ.

Ὁφελίων, κωμικός. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ἀθήναιος ἐν τῷ β' βιβλίῳ τῶν δειπνοσοφιστῶν. φησὶ δὲ τῶν δραμάτων αὐτοῦ εἶναι ταῦτα, Λευκαλίωνα, Κάλλαισχρον, Κένταυρον, Σατύρους, Μούσας, Μονότροπον.

ΝΓ. ΑΥΓΕΟΥ.

Αὐγέας Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ Ἄγροικος, Πορφύρα, Δίς κατηγορούμενος. ἔστι δὲ τῆς μέσης κωμωδίας.

85

ΝΔ. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Διόδωρος, καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν Ἀύλητρις, ὡς Ἀθήναιος ἐν τῷ ε' τῶν δειπνοσοφιστῶν λέγει. ἐν δὲ τῷ ε' φησὶν ὅτι καὶ Ἐπίκληρος καὶ Πανηγυρισταί.

90

174. εἰσήγαγεν] ὁ παρμίαςος εἰσήγαγεν Eudocia. | L. cf. Eudoc. p. 80. | 76. ὅστις πρότερον Σύβαρις ἐκαλεῖτο, quas v leguntur post Θούριος, s mg. interpretant. Inepte Eudocia Θούριος κωμικός, ὅστις π. Σ. ἐκαλεῖτο. | 77. πατρός ed. Basll. | ἔσχε — κωμικόν potius ad Antiphanem (Nr. 41) spectare monuit Clinton fast. hell. 2. p. 163 L. | LI. cf. Eudoc. p. 166. | LII. 82. β'] p. 66 D. | φησὶ] laudat tantum Κάλλαισχρον 3. p. 106 A, praetereaque Ἰάλεμον Ibidem. | 84. Μονότροπον Tournius 1. p. 458, Μονοτρέπους v. ceterum extremae fabulae, Σάτυροι, Μούσας, Μονότροπος, Prynichl sunt. cf. Meinekian p. 415. | LIII. cf. Eudoc. p. 69. | 86. Πορφύρα Eudocia. | κατηγορούμενος *V. | LIV. 89. ε'] p. 431. C. | 90. ε'] β' v. vid. 6. p. 235 E. 239 A. 240 B, ubi Ἐπίκληρος laudatur. Πανηγυριστῶν nulla sit mentio. | ὅτι καὶ ΔΥΕ, ὅτι cett.

NE. ΕΡΙΦΟΥ.

Ἐριφος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν *Αἰολος*, *Πελταστής*, *Μελίβοια*, ὡς φησὶν Ἀθήναιος ἐν τῷ δ' τῶν διπνοσοφιστῶν.

NF. ΗΝΙΟΧΟΥ.

Ἡνίοχος Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς μέσης κωμωδίας. ἐστὶ
195 τῶν δραμάτων αὐτοῦ τάδε, *Τροχίλος*, *Ἐπίκληρος*, *Γοργόνες*,
Πολυπράγμων, *Θωρύκιον*, *Πολύευκτος*, *Φιλέταιρος*, *Δίς ἑξα-*
πατώμενος.

NZ. ΜΝΗΣΙΜΑΧΟΥ.

Μνησίμαχος, ποιητὴς τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δραμά-
των αὐτοῦ ἐστὶν *Ἴπποτρόφος*, *Βούσειρις*, *Φίλεππος*, ὡς Ἀθή-
200 ναιος ἐν διπνοσοφισταῖς.

NH. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Φίλισκος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν *Ἄδωνις*,
Διὸς γοναί, *Θεμιστοκλῆς*, *Ὀλυμπος*, *Πανὸς γοναί*, *Ἐρμού*
καὶ Ἀφροδίτης γοναί, *Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος*.

NΘ. ΣΩΦΙΛΟΥ.

Σώφιλος Σικυώνιος ἢ Θηβαῖος, κωμικός τῆς μέσης κω-
5 μωδίας. δράματα αὐτοῦ *Κιθαροφδός*, *Φύλαρχος*, *Τυνδάρειος*
ἢ Ἀθήνα καὶ Δηλία, ὡς φησὶν Ἀθήναιος, καὶ *Ἐγχειρίδιον καὶ*
Παρακαταθήκη.

LV. cf. Eudoc. p. 107. | 192. δ'] id' v. vid. 4. p. 134 C (Αἰολος) et 137 D (Πελταστής). at Melibolia laudatur 3. p. 84 C. 7. p. 302 E. 15. p. 693 C. | LVI. 96. Θωρυκίον vel Θορύκιος Meinekius p. 422. | Φιλέταιρος, Δίς ἑξαπατώμενος om. BE. | LVII. cf. Eudoc. p. 303. | 96. μέσης] νέας Eudocia. | 99. Ἀθήναιος] Ἴπποτρόφος 7. p. 301 D. 392 E. 329 B. 9. p. 462 F, Βούσειρις 10. p. 417 E, Φίλεππος 8. p. 388. B. 9. p. 387 B. 10. p. 418 B. 421 E, praeterea quoque Δύσκαιος 8. p. 356 C. | LVIII. cf. Eudoc. p. 427. | 201. Ἄδωνις omittit Διὸς V. | 2. Ἐρμού καὶ Ἀφροδίτης γοναί om. Eudocia. | LIX. cf. Eudoc. p. 385. | 5. κωμωδοί E. | φύλαρχος ABV, φίλαρχος cett. et nunc sp. Athen. 3. p. 100 A. 125 E. | 6. Δηλία ex Paris. Kusterus, Δηλία cett. | Ἀθήναιος] hic tantum Ἐγχειρίδιον, Παρακαταθήκη, Φύλαρχον laudat, praeterea quoque Ἀνδροκλήν 3.

'Ε. ΣΩΤΑΔΟΥ.

Σωτάδης Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς μέσης κωμωδίας.

ΞΑ. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ

Στράτων, κωμικός τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Φοῖνιξ.

210

ΞΒ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

Τιμόθεος Ἀθηναῖος, κωμικός τῆς μέσης κωμωδίας. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἦν Πύκτης, Παρακαταθήκη, Μεταβαλλόμενος ἢ Μεταφερόμενος. καὶ Κυνάριον Τιμοθέου δράμα, ὡς φησιν Ἀθήναιος ἐν τοῖς αὐτοῦ.

ΞΓ. ΤΙΜΟΚΛΕΟΥΣ.

Τιμοκλῆς Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ 15 ἔστι Δημοσάτυροι, Κένταυρος, Καύνιοι, Ἐπιστολαί, Ἐπιχειρέκακος, Φιλοδικαστής, Πύκτης, ὡς φησεν Ἀθήναιος ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν δειπνοσοφιστῶν. — Τιμοκλῆς ἕτερος καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι Διονυσιάζουσαι, Πολυπράγμων, Ἰκάριοι, Δήλος, Δήθη, Διώνυσος, Κονίσσαλος, 20 Πορφύρα (ἣτις καὶ δοκεῖ Ξενάρχου εἶναι), Ἡρώες, Δρακόντιον, Νέαιρα (δαίρας δ' ὄνομά ἐστιν ἢ Νέαιρα), Ὀρέστης, Μαραθῶνιοι [ταῦτα Ἀθήναιος λέγει ἐν τοῖς βιβλίοις τῶν δειπνοσοφιστῶν. εἰσὶ δὲ] καὶ ἄλλα.

Α. 10. p. 431 A, Ἡρώες 6. p. 244 A. 10. p. 455 F, Δρακόντιον 6. p. 237 D, Νέαιρα 13. p. 561 D. 567 E, Ὀρισταντοκλειδῆς 13. p. 567 E, Μαραθῶνιοι 13. p. 570 F.

ΣΔ. ΞΕΝΑΡΧΟΥ.

225 Ξέναρχος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστι Βουταλίων, ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν β' τῶν δειπνοσοφιστῶν, καὶ Πορφύρα καὶ Σκύθαι, ὡς ὁ αὐτός, καὶ Δίδυμοι καὶ Πένταθλος καὶ Πρίαπος, Ὑπνος, Στρατιώτης.

ΣΕ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ.

Θεόφιλος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἔστιν Ἰατρός, 30 Ἐπιδαύριος, Παγκρατιαστής, Βοιωτία, Προϊτίδες, Νεοπόλεμος.

ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

ΣΦ. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ.

Φιλήμων Συρακόσιος, υἱὸς Δάμωνος, κωμικός τῆς νέας κωμωδίας. ἤκμαζεν ἐπὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας, βραχὺ Μεγάλου πρότερος. ἔγραψε δὲ κωμωδίας [ζ'] πρὸς γ' καὶ 35 ἐβίωσεν ἔτη ἠθ', εἰσὶ δ' οἱ λέγουσιν α' καὶ ρ'. ἐτελεύτησε δ' ὑπὸ σφοδροῦ γέλωτος. οὗτος ὁ Φιλήμων ἄπειρος ἦν τὸ σῶμα, καὶ μὲν τοι καὶ τὰς αἰσθήσεις πάσας ἀσινεῖς εὐμοιρίᾳ τινὶ διεσώσατο. ὁμολογοῦσι δὴ πού καὶ τοῦτο. πολέμωντων Ἀθηναίων καὶ Ἀντιγόνου Πειραιοῦ διαιτώμενος ὁ 40 Φιλήμων ὄναρ ὄρα κόρας ἐξιούσας θ' τῆς οἰκίας αὐτοῦ. ἐδόκει δ' ἐρέσθαι αὐτάς, τί βουλόμεναι καταλείπουσιν αὐτόν.

LXIV. 225. κωμικός V. | Βουταλίων Reinesius, βουκολίων AV, βουκαλίων cett., quem titulum Athen. 2. p. 63 F. reddidit Casaubonus. | 27. σκύθαι V. | ὁ add. AV. scilicet Πορφύρα 6. p. 225 C, Σκύθαι 9. p. 367 B. 10. p. 418 D. delinde Δίδυμοι 10. p. 426 B. 13. p. 693 B, Πένταθλος (sic AV, πένταθλοι cett.) 10. p. 440 E. 441 E. 13. p. 569 A, Πρίαπος 11. p. 478 F, Ὑπνος 13. p. 559 A, Στρατιώτης 13. p. 679 E. | LXV. cf. Eudoc. p. 232. | 29. ἔστιν om. V. | 30. Ἐπιδαύριος Meinekias p. 435, Ἐπίδαυρος v. cf. Athen. 10. p. 417 A. | Παγκρατιαστής Kusterus, Παγκράτια v. cf. Athen. 3. p. 95 A. 10. p. 417 B.

LXVI. cf. Eudoc. p. 427. | 33. βραχὺ BV. | 34. ζ πρὸς γ' Meinekias Men. p. XLVI, ἐννεήκοντα Eudocia, πρὸς ἐννεήκοντα cett. | 35. ἠθ' ABVEM, ἐννεήκοντα ζ cett. cf. Diod. Sic. 23, 7. | 36. γέλωτος] φιλήμων οὗτος βίωσας ἔτη α' καὶ ρ' ἄπειρος (ἄπορος V) add. BVE. | 39. δὲ post πολέμωντων add. VEM, γὰρ mavult Gaisfordus. | 41. αἰρεσθαι V. | αὐτόν om. BV.

αὐτῶν δ' ὤφειτο ἀκοῦσαι λαγουσῶν, ἔξω θυρῶν λέναι· μὴ γὰρ εἶναι θεμιτὸν ἀκοῦσαι αὐτάς. καὶ τὸν μὲν ὄνειρον ἐνταῦθα παύσασθαι. αὐτὸς δὲ διυπνισθεὶς τῷ παιδί περιηγεῖται ἅ τ' εἶδε καὶ ὅσα ἤκουσε καὶ ἅτινα εἶπεν. εἶτα μὲν τοι ἔγραψε 245 τὰ λοιπὰ τοῦ δράματος, ὅπερ οὖν ἔτυχε διὰ τῆς παρούσης ἄγων φροντίδος. καὶ ἐπειλυσάμενος ἡσυχῇ ἔκειτο, κᾶτα ὑπεξέσχεν. καὶ οἱ γ' ἔνδον ὄντο καθεύδων αὐτόν· ἐκεῖ δὲ μακρὸν τοῦτο ἦν, ἐκκαλύψαντες τεθνεῶτα ἐθεάσαντο. οὐκ οὔν, ὃ Ἐπίκουρος, παρήσαν δὴ καὶ Φιλήμονι ἐννέα Μοῦσαι, 50 καὶ ὅτε ἔμελλε τὴν ἐπινησθεϊσάν οἱ καὶ τελευταίαν ὁδὸν λέναι, ὄχοντο ἀπιοῦσαι. θεοῖς γὰρ οὐδαμῆ θεμιτὸν ὄραν ἔτι νεκρούς, καὶ ἐὰν ὡσι πάνυ φίλοι, οὐδ' ὄμμα χραίνειν θανασίμοισιν ἐκπνοαῖς. σὺ δὲ λέγεις αὐτοὺς μὴ ἡμῖν προσέχειν, ὦ μῶρε. οὕτω φησὶν Αἰλιανὸς ἐν τῷ περὶ προνοίας. 55

ΕΖ. ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Φιλήμων ὁ νεώτερος, καὶ αὐτὸς κωμικός, υἱὸς Φιλήμονος τοῦ κωμικοῦ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νδ'.

ΕΗ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Μένανδρος Ἀθηναῖος, κωμικὸς ἀρχαῖος. καὶ Μένανδρος ἕτερος Ἀθηναῖος, ὁ Διοπείδου καὶ Ἑγαστράτης, περὶ οὗ πολλὸς παρὰ πᾶσιν ὁ λόγος, κωμικὸς τῆς νέας κωμῆδίας, 60 στραβὸς τὰς ὄψεις, ὀξύς δὲ τὸν νοῦν καὶ περὶ γυναῖκα ἐκμανέστατος. γέγραψε κωμῆδίας ρή' καὶ ἐπιστολάς πρὸς Πτολεμαῖον τὸν βασιλέα καὶ λόγους ἑτέρους πλείστους καταλογάδην.

48
cei
μα
Eu
ήγ
έτι
hardy.

ΞΘ. ΙΠΠΑΡΧΟΥ.

265 Ἴππαρχος, κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας. δράματα αὐτοῦ
 κατὰ γάμων.

Ο. ΑΡΧΕΔΙΚΟΥ.

Ἀρχέδικος, κωμικὸς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Θησαυ-
 ρὸς καὶ Διαμαρτίων, ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν τοῖς δειπνο-
 σοφισταῖς. — Ἀρχέδικος, κωμωδιογράφος, ὃς κατὰ Δημοχά-
 70 ρους ἔγραψε τοῦ ἀνεψιαδοῦ Δημοσθένους.

ΟΑ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΓΕΛΩΟΥ.

Ἀπολλόδωρος Γελῶος, κωμικὸς, σύγχρονος τοῦ κωμικοῦ
 Μενάνδρου· δράματα αὐτοῦ Ἀποκαρτερῶν ἢ Φιλιάδελφοι,
 Δευσοποιός, Ἰέρεια, Γραμματειδιοποιός, Ψευδαίας, Σίσυφος,
 Αἰσχυρίων.

ΟΒ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΚΑΡΥΣΤΙΟΥ.

75 Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος, κωμικὸς. ἐποίησε δράματα
 μζ', ἐνίκησε δ'.

ΟΓ. ΑΝΑΞΙΠΠΟΥ.

Ἀνάξιππος, κωμικὸς τῆς νέας κωμωδίας, ἤκμασεν ἐπ'
 Ἀντιγόνη καὶ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ.

ΟΔ. ΕΥΦΡΟΝΟΣ.

Εὐφρων, κωμικὸς. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Αἰσχυρά,

LXIX. cf. Eudoc. p. 248. || 65. νέας] ἀρχαίας v. cf. Meinekius p. 457. —
 LXX. cf. Eudoc. p. 68. || 68. Ἀθηναῖος] Θησαυρὸς 7. p. 202 E. 294 B, Δια-
 μαρτίων 11. p. 467 E. || 69. κατὰ Δημοχάρους] cf. Polyh. 12, 13. || 70. ἀνε-
 ψιαδοῦ Bernhardy, ἀδελφιδοῦ Meinekius p. 458, ἀνεψιοῦ librl. || LXXI. cf. Eudoc.
 p. 61. || 73. δευσοποιός Paris. Kusterl, δευσοποιοί cett. || Ἰέρεια] Carystio tribuit
 Athen. 6. p. 243 D. || Γραμματειδιοποιός Poll. 4, 19. 7, 190. 10, 193, Γραμματι-
 διοποιός ex Athen. 7. p. 280 D. Relnesius, Γραμματόδειπνος v. cf. Meinekius p.
 460. Carystio tribuit Athenaeus. || Ψευδαίας Eudocia. || 74. αἰσχυρίων A, αἰσχίων
 cett. || LXXII. malui haec ad Carystium cum Meinekiio p. 462, quam indicem
 fabularum ad Geloum cum Bernhardy referre: erant qui de tertio, Atheniensi,
 cogitarent. || LXXIII. cf. Eudoc. p. 60. || LXXIV. cf. Eudoc. p. 168. || 79.
 Αἰσχυρά conl. Meinekius p. 477.

Μούσαι, Συνέφηβοί, Θεωροί, ὡς Ἀθηναῖος γράφει ἐν τοῖς 280
δειπνοσοφισταῖς.

ΟΕ. ΒΑΤΩΝΟΣ.

Βάτων, κωμικός. δράματα αὐτοῦ Συνεξαπατῶν, Ἀν-
δροφόνος, Εἰεργέται.

ΟΦ. ΕΠΙΝΙΚΟΥ.

Ἐπίνικος, καὶ αὐτὸς κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ
ἐστιν Ὑποβαλλόμεναι, ὡς Ἀθηναῖος. 85

ΟΖ. ΦΟΙΝΙΚΙΔΟΥ

Φοινικίδης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστι Φύλ-
αρχος, Μισουμένη, ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν
δειπνοσοφιστῶν.

ΟΗ. ΠΟΣΕΙΔΙΠΠΟΥ.

Ποσειδίππος Κασσανδρεὺς, υἱὸς Κυνίσκου, τρίτῳ ἔτει
μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Μένανδρον διδάξας, κωμικός. ἐστι 90
δὲ τὰ δράματα αὐτοῦ ἕως τῶν λ'.

ΟΘ. ΔΑΜΟΣΕΝΟΥ.

Δαμόξενος Ἀθηναῖος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ
Σύντροφοι, ὡς Ἀθηναῖος λέγει ἐν γ' δειπνοσοφιστῶν, καὶ
Ἐαυτὸν πενθῶν, ὡς πάλιν ὁ αὐτὸς ἐν τῷ ια'.

Π. ΔΙΩΞΙΠΠΟΥ.

Διώξιππος Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ Ἀντι- 95
πορνοβοσκός, Φιλάργυρος, Ἱστοριογράφος, Διαδικαζόμενοι.

80. Ἀθηναῖος] Αἰσχρά 7. p. 367 E, Μούσαι 8. p. 343 B, Συνέφηβοι 9.
p. 377 D, Θεωροί 9. p. 399 B. | LXXV. cf. Eudoc. p. 93. | 82. βάτων AV,
βάττων celt. | LXXVI. cf. Eudoc. p. 166. | 84. κωμικός ἀρχαῖος Eudocia. |
85. Ἀθηναῖος] 11. p. 469 A. 479 A. 506 F. | LXXVII. cf. Eudoc. p. 428. |
86. Φίλαρχος Eudocia. | 87. μισουμένη A, μισουμένους BE, μισούμενος celt. |
Ἀθηναῖος] Φύλαρχος 10. p. 415 E, Μισουμένη 14. p. 652 D. | LXXVIII. cf.
Eudoc. p. 359. | 89. κασσανδρεὺς AV. | LXXIX. cf. Eudoc. p. 131. | 93. γ'] p.
101 F. | 94. ια'] p. 468 F. | LXXX. cf. Eudoc. p. 132. | 95. Δέξιππος Eudocia.

ΠΑ. ΘΕΟΓΝΗΤΟΥ.

Θεόγνητος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φάσμα ἢ Φιλάργυρος, Φιλοδέσποτος, Κένταυρος, ὡς Ἀθηναῖος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

ΠΒ. ΔΕΞΙΚΡΑΤΟΥΣ.

300 Δεξικράτης. οὗτος Ἀθηναῖος, κωμικός. δράματα αὐτοῦ ἐστὶν Ὑφ' ἐαυτῶν πλανώμενοι, ὡς Ἀθηναῖός φησιν ἐν γ' τῶν δειπνοσοφιστῶν.

ΠΓ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ.

Εὐάγγελος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἀνακαλυπτομένη, ὡς Ἀθηναῖος ἐν τοῖς δειπνοσοφισταῖς.

ΠΔ. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

5 Μενεκράτης, κωμικός. δράματα αὐτοῦ Μανέκτωρ ἢ Ἑρμιονεύς.

ΠΕ. ΜΕΝΙΠΠΟΥ.

Μένικπος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Κέρκωπες, [Ὀφεις,] καὶ ἄλλα.

ΠΦ. ΝΑΥΣΙΚΡΑΤΟΥΣ.

10 Ναυσικράτης, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Ναύκληροι, Περσίς.

LXXXI. cf. Eudoc. p. 232. | 98. Ἀθηναῖος] Φάσμα 3. p. 104. B. 15. p. 671 B, Φιλοδέσποτος 14. p. 616 A. Κένταυρον nulla sit mentio. | LXXXII. 300. κωμικός] ἢ κωμικός E. | 1. ἐστὶν Kosterus, λέων v. | τῶν om. BVE. cf. Ath. 8. p. 124 B. | LXXXIII. 3. Ἀνακαλυπτομένη Ath. 14. p. 644 D, Ἀνακαλυπτόμενος v. | LXXXIV. 5. δράματα AVEB, δράμα scilicet, δραμάτων Galefordin. | ἢ] an καὶ? | 6. Ἑρμιονῆ Meineke p. 494. | LXXXV. cf. Eudoc. p. 302. Menippus Meineke p. 484 ex Hermippe ortus videtur. | 8. Ὀφεις ad. Eudocia. | LXXXVI. cf. Eudoc. p. 310.

ΠΖ. ΕΠΙΧΑΡΜΟΥ.

Ἐπίχαρμος Τιτύρου ἢ Χιμάρου καὶ Σικίδος, Συρακούσιος ἢ ἐκ πόλεως Κράστου τῶν Σικανῶν, ὃς εὗρε τὴν κωμῶδιαν ἐν Συρακούσαις ἅμα Φόρμῳ. ἐδίδαξε δὲ δράματα νβ, ὡς δὲ Λύκων φησὶ λέ'. τινὲς δ' αὐτὸν Κῶιον ἀνέγραψαν τῶν μετὰ Κάδμου εἰς Σικελίαν μετοικησάντων, ἄλλοι Σά-5 μιον, ἄλλοι Μεγάρων τῶν ἐν Σικελίᾳ. ἦν δὲ πρὸ τῶν Περσικῶν ἔτη ε' διδάσκων ἐν Συρακούσαις. ἐν δ' Ἀθήναις Εὐέτης καὶ Εὐξενίδης καὶ Μύλλος ἐπεδείκνυντο. καὶ Ἐπιχάρμειος λόγος τοῦ Ἐπιχάρμου.

ΠΗ. ΦΟΡΜΟΥ.

Φόρμος Συρακούσιος, κωμικός, σύγχρονος Ἐπιχάρμῳ, 10 οἰκίος δὲ Γέλωνι τῷ τυράννῳ Σικελίας καὶ τροφεὺς τῶν παιδῶν αὐτοῦ. ἔγραψε δράματα ζ', ἃ ἔστι ταῦτα, Ἄδμητος, Ἀλκίνοος, Ἀλκυόνες, Ἰλίου πόρθησις, Ἴπκος, Κηφεὺς ἢ Κεφάλαια, Περσεύς. ἐχρήσατο δὲ πρῶτος ἐνδύματι ποδήρει καὶ σκηπῇ δερμάτων φοινικῶν. μέμνηται δὲ καὶ ἑτέρου δρά- 15 ματος Ἀθήναιος ἐν τοῖς δεικνοσοφισταῖς, Ἀταλάντης.

ΠΘ. ΔΕΙΝΟΛΟΧΟΥ.

Δεινόλοχος Συρακούσιος ἢ Ἀκραγαντίνος, κωμικός. ἦν ἐπὶ τῆς ογ' ὀλυμπιάδος, υἱὸς Ἐπιχάρμου, ὡς δὲ τινες μαθη- τῆς. ἐδίδαξε δράματα ιδ' Ἀωρίδι διαλέκτῳ.

LXXXVII. cf. Eudoc. p. 166, quae ei p. 193. Ἐ. Κῶος, φιλόσοφος. οὗτος ἤκουσε Πυθαγόρου. φέρεται αὐτοῦ συγγράμματα φυσικά, γνωμολογικά καὶ πολλὰ ἱατρικά. βιοὺς δ' ἔτη ἐνενήκοντα τὸν βίον κατέστρεψεν. mg. V ουτος εὐρετῆς τῶν μακρῶν στοιχείων ἠ καὶ ω. | 1. τιτύρου A. | Χιμάρου Bernhardt, χειμάρου A, χειμάρου celt. | Σηκίδος Bernhardt. | 2. κράστουσι m. | κανῶν m Eudocia. | 3. συρακούσσαις A. | 4. νβ'] ηβ' *V, μβ' Bergkiius tell. com. att. p. 149. | 6. δέ] δὲ τῶν A. | 7. δ' om. BE. | 8. Μύλλος Meisakias p. 26, Μύλος v. | ἐπιχάρμιος A. | 9. τοῦ AB*V, ὁ τοῦ celt. | LXXXVIII. cf. Eudoc. p. 428. | 10. ἐπιχάρμου E. | 11. δὲ add. AV. | τυράννῳ σικελίας AE, σικελίας τυράννῳ celt. | 12. ἃ ἔστι add. ABV. | ζ' om. E. | 14. Περσεύς] ἢ περσεύς A. | 15. φοινικῶν Gaisfordus, φοινικοῦς AV, φοινικῶν celt. | 16. Ἀταλάντης] Ἀταλάνται Ath. 14. p. 632 A. | LXXXIX. cf. Eudoc. p. 131. | 18. ἐπὶ τῆς om. m.

Ζ. ΣΩΦΡΟΝΟΣ.

20 Σώφρων Συρακούσιος, Ἀγαθοκλέους καὶ Ἀμνασυλλίδος. τοῖς δὲ χρόνοις ἦν κατὰ Ξέρξην καὶ Εὐριπίδην καὶ ἔγραψε μίμους ἀνδρσίους καὶ μίμους γυναικίους. εἰσὶ δὲ καταλογάδην διαλέκτῳ Δωριδί. καὶ φασὶ Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον ἀεὶ αὐτοῖς ἐντυγχάνειν, ὡς καὶ καθεύδειν ἐπὶ
25 αὐτῶν ἔσθ' ὅτε. — Σώφρων κωμικός. τούτου ἐστὶ δράματα καὶ κωμῳδίαι, Πενθερά, ὡς Ἀθηναῖός φησεν ἐν δειπνοσοφισταῖς.

ΖΑ. ΡΙΝΘΩΝΟΣ.

Ῥίνθων Ταραντίνος, κωμικός, ἀρχηγὸς τῆς καλουμένης ἰλαροτραγωδίας, ὃ ἐστὶ φλυακογραφία. υἱὸς δ' ἦν περα-
30 μέως καὶ γέγονεν ἐπὶ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου. δράματα δ' αὐτοῦ κωμικὰ τραγικὰ λή'.

ΖΒ. ΣΩΠΑΤΡΟΥ.

Σώπατρος, κωμικός. τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶν Ἰππόλυτος, Φυσιολόγος, Σίλφαι, Κνιδία, Νεκυία, Πύλαι, Ὀρέστης, Φακῆ, ὡς Ἀθηναῖος ἐν δειπνοσοφισταῖς. — Σώπατρος
35 παρῳδός. τούτου ἐστὶ δρᾶμα Βακχίς, ὡς Ἀθηναῖος ἐν δειπνοσοφισταῖς.

XC. ducta haec sunt ex Hesych. Mll. p. 52 Or. | 22. καὶ om. AE. | 24. αὐτοῖς ἐντυγχάνειν ὡς A, ἐντυγχάνειν αὐτοῖς ὡς καὶ cett. | 25. Σώφρων] cf. Eudoc. p. 385. | 26. κωμῳδία BE: δρᾶμα καὶ κωμῳδία Kusterus. | Ἀθηναῖος] 3. p. 110 D. | XCI. 29. φλυακογραφία AC*V, φλυαρογραφία BG, θυλακογραφία E. | 31. κωμικὰ τραγικὰ AV, κωμικὰ λς' τραγικὰ *V. | XCII. cf. Eudoc. p. 384. | 33. Σίλφαι, Κνιδία Hemsterhusius, σιλφία ἢ κνιδία m Eudocia, σιλφία ἢ κνιδία cett. | 34. Ἀθηναῖος] Ἰππόλυτος 3. p. 101 A, Φυσιολόγος Ibid., Σίλφαι 3. p. 101 B, Κνιδία 3. p. 109 E, Νεκυία 4. p. 160 C, Πύλαι 4. p. 175 B. 14 p. 640 A, Ὀρέστης 6. p. 230 E, Φακῆ 4. p. 158 D. 6. p. 230 E. 15. p. 702 B. | 35. Ἀθηναῖος] 4. p. 158 D. 176 A.

ΖΓ. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

α'. Θεοκρίτου γένος.

Θεόκριτος ὁ τῶν βουκολικῶν ποιητῆς Συρακούσιος ἦν τὸ γένος, πατὴρ Σιμιχίδου, ὡς αὐτὸς φησι,

Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τυ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις;
 ἔνιοι δὲ τὸ Σιμιχίδα ἐπώνυμον εἶναι λέγουσι (δοκεῖ γὰρ 40
 σιμός τις τὴν πρόσοψιν εἶναι), πατέρα δ' ἐσχηκέναι Πραξα-
 γόρου καὶ μητέρα Φιλίνναν. ἀκουστῆς δὲ γέγονε Φιλιτᾶ καὶ
 Ἀσκληπιαδοῦ, ὧν μνημονεύει. ἤκμασε δὲ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ
 Πτολεμαίου τοῦ ἐπικληθέντος Λαγωῦ. περὶ δὲ τῆν τῶν βουκο-
 λικῶν ποιησιν εὐφρυνῆς γενόμενος πολλῆς δόξης ἐκ τούτων ἐπέτυ- 45
 χεν. κατὰ γοῦν τινὰς Μόσχος καλούμενος Θεόκριτος ἐπεκλήθη.

β'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Θεόκριτος Πραξαγόρου καὶ Φιλίννης, οἱ δὲ Σιμιχίδου, Συρακούσιος· οἱ δὲ φησι Κῶων· μετόκησε δ' ἐν Συρακού-
 σαις. οὗτος ἔγραψε τὰ καλούμενα βουκολικά ἐπὶ Δωρίδι
 διαλέκτῳ. τινὲς δ' ἀναφέρουσι εἰς αὐτὸν καὶ ταῦτα, Προί- 50
 τίδας, Ἐλπίδας, ὕμνους, Ἡρώνας, ἐπικήδεια μέλη, ἐλεγείας,
 ἰάμβους, ἐπιγράμματα. ἰστέον δ' ὅτι γ' γεγόνασι βουκολι-
 κῶν ἐπῶν ποιηταί, Θεόκριτος οὗτος, Μόσχος Σικελιώτης καὶ
 Βίων ὁ Συμωναῖος, ἐκ τινος χωριδίου καλουμένου Φλώσσης.

ΖΔ. ΜΟΣΧΟΥ.

Μόσχος Συρακούσιος, γραμματικός, Ἀριστάρχου 55
 γνώριμος. οὗτός ἐστιν ὁ δεύτερος ποιητῆς μετὰ Θεόκριτον
 τὸν τῶν βουκολικῶν δραμάτων ποιητήν. ἔγραψε καὶ αὐτός.

XCIII. 1. 37. συρακούσιος V. || 38. σιμιχίδου rursus deleto δ V. ||
 φησι] Idyll. 7, 21. || 39. σιμιχίδα ποῦ δὴ καὶ μεσαμερινὸν ἔλκεις G. || 40. σιμιχί-
 δης G. || 41. σιμός (σημός V) εἶναι τὴν πρόσοψιν GV. || 42. φιλίαν (hoc ei V)
 μητέρα G. || φιλιτᾶ G. || 43. μνημονεύει] Idyll. 7, 40. || κατὰ τὸν πτολεμαῖον
 τὸν ἐπικληθέντα λαγῶν GV. || 44. περὶ] παρὰ G. || 45. ἐκ τούτων om. GV. ||
 ἐπέτυχε G. || 46. ἐπεκλήθη] ὀνομάσθη GV.

B. cf. Eudoc. p. 232. || 47. φιλλίνης V, φιλίνης *V. || συμίχου E, σιμίχου
 V. || 48. συρακούσιος EEudocla, συρρακούσιος AB, Συρακούσιον v. || 51. ἰρωί-
 τας *V. || 52. ἰάμβους A, καὶ ἰάμβους *VBEem, ἰάμβους καὶ cett. || XCIV. cf.
 Eudoc. p. 304. || 56. δεύτερος om. V. || 57. αὐτός] βουκολικά add. Kusterus.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΒΙΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ.

Α. ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ.

α'. Μαρκελλίνου περί τοῦ Θουκυδίδου βίου καὶ τῆς ἰδέας αὐτοῦ.

Τῶν Δημοσθένους μύστας γεγενημένους θείων λόγων τε καὶ ἀγώνων, συμβουλευτικῶν τε καὶ δικανικῶν νοημάτων μεστοὺς γενομένους καὶ ἰσχυρῶς ἐμφορηθέντας, ὧρα λοιπὸν καὶ τῶν Θουκυδίδου τελετῶν ἐντὸς καταστῆναι· πολὺς γὰρ ἄνθρωπος τέχναις καὶ κάλλει λόγων καὶ ἀκριβοῦς πραγμάτων καὶ στρατηγικαῖς συμβουλαῖς καὶ πανηγυρικαῖς ὑποθέσεσιν· ἀναγκαῖον δὲ πρῶτον εἰπεῖν τοῦ ἀνδρὸς τὸ γένος καὶ τὸν βίον· πρὸ γὰρ τῶν λόγων ταῦτα ἐξεταστέον τοῖς φρονοῦσι καλῶς. (2) Θουκυδίδης τοίνυν ὁ συγγραφεὺς Ὀλόρου μὲν προῆλθε πατρός, τὴν ἐπωνυμίαν ἔχοντος ἀπ' Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως, καὶ μητρὸς Ἠγησιπύλης, ἀπόγονος δὲ τῶν εὐδο-

I. 1. Inscr. μαρκελλίνου περί τοῦ Θουκυδίδου βίου καὶ τῆς ἰδέας αὐτοῦ G, μαρκελλίνου ἐκ τῶν εἰς Θουκυδίδην σχολίων περί τοῦ βίου αὐτοῦ Θουκυδίδου καὶ τῆς τοῦ λόγου ἰδέας P v (cf. Ephem. Jen. 1842. p. 346), μ. περί τοῦ θ. βίου καὶ τῆς ἰδέας αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὅλης ἐνυγγραφῆς παρεμβολή cell. | 5. ἄνθρωπος Pappo ed. 1, ἄνθρωπος PG, ὁ ἄνθρωπος ex Casauboni corr. v. | 6. στρατηγικαῖς συμβουλαῖς (aut συμβουλίας) Grauertus Mus. Rhen. 1. p. 175, στρατηγίας καὶ συμβ. P Suidas, στρατηγία καὶ συμβ. G: καὶ συμβουλευτικαῖς Casaubonus. | 7. τὸ γένος καὶ βίον PG, καὶ τὸ γ. κ. τὸν β. v, fort. καὶ γ. καὶ β. | 9. Ὀλόρου et 10. Ὀλόρου P, et sic ubique cum aspero spirito.

κιμωτάτων στρατηγῶν, λέγω δὴ τῶν περὶ Μιλτιάδην καὶ Κίμωνα· ὥκειώτο γὰρ ἐκ παλαιοῦ τῷ γένει πρὸς Μιλτιάδην τὸν στρατηγόν, τῷ δὲ Μιλτιάδῃ πρὸς Αἰακὸν τὸν Διός. οὕτως αὐχεῖ τὸ γένος ὁ συγγραφεὺς ἄνωθεν. (3) καὶ τοῦ-15 τοῖς Δίδυμος μαρτυρεῖ, Φερεκύδην ἐν τῇ α' τῶν ἱστοριῶν φράσκων οὕτως λέγειν· „Φιλαιος δ' ὁ Αἰαντος οἰκεῖ ἐν Ἀθήναις· ἐκ τούτου δὲ γίγνεται Δάϊκλος, τοῦ δ' Ἐπίλυκος, τοῦ δ' Ἀκέστωρ, τοῦ δ' Ἀγῆνωρ, τοῦ δ' Ὀλιος, τοῦ δὲ Λύκης, τοῦ δ' Ἰοφῶν, τοῦ δὲ Λάϊος, τοῦ δ' Ἀγαμήστωρ, τοῦ δὲ 20 Τίσανδρος, ἐφ' οὗ ἄρχοντος ἐν Ἀθήναις*, τοῦ δὲ Μιλτιάδης, τοῦ δ' Ἰπποκλειδῆς, ἐφ' οὗ ἄρχοντος παναθήναια ἐτέθη*, τοῦ δὲ Μιλτιάδης, ὃς ὤκησε Χερρόνησον.“ (4) μαρτυρεῖ τοῦ- τοῖς καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Ἀσωπίδι. ἀλλ' οὐκ ἂν εἴποι τις, τί αὐτῷ πρὸς Θουκυδίδην; ἔστι γὰρ οὕτως 25 τούτου συγγενής. (5) Θρᾶκες καὶ Δόλογοι ἐπολέμουν πρὸς Ἀψινθίους ὄντας γείτονας, ταλαιπωρούμενοι δὲ τῷ πολέμῳ καὶ τί κακὸν οὐ πάσχοντες ἐκ τοῦ μῖτον ἔχειν ἀεὶ τῶν πολέμων καταφεύγουσιν ἐπὶ τὰ τοῦ θεοῦ χρηστήρια, εἰδότες ὅτι μόνος θεὸς ἐξ ἀμηχάνων εὕρισκει πόρους. θεοῦ γὰρ ἰσχύς 30 κατ' Αἰσχύλον ὑπερτέρα, πολλάκις δ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμηχανὸν καὶ χαλεπᾶς δύας ὑπὲρ τ' ὀμμάτων κρηναμενᾶν νεφελῶν ὀρροῖ. (6) κούκ ἐψεύσθησαν τῶν ἐλπίδων· ἐχρήσθησαν γὰρ κράτιστον ἔξειν ἡγεμόνα τοῦτον, ὃς ἂν αὐτοὺς ἀλωμένους

13. γὰρ PG, δὲ v. | 15. οὕτως G, οὕτω P. | 16. Φερεκύδην] cf. Sturzii Pherec. fr. p. 84. Muelleri hist. gr. fr. p. 73. | 12. Φίλαιος mg. ed. Steph. 2 et Wesselingius (cf. Herod. 6, 35. Plat. Sol. 10. Paus. 1. 35, 2), Φιλαιίας v. | 18. Αἰκλος Casaubonus. | Ἐπίλυκος Goellerus et Sauppium Act. soc. gr. 2. p. 436 (cf. Keilli vindict. onomatol. p. 7. Steph. thes. 3. p. 1538. 1632 ed. Dind. et supr. p. 164, 11. 171, 26), Ἐπίδικος Grauertius p. 175, Ἐπίδικος v. | 19. Ὀλιος suspectum, fort. Ὀδῖος. | 20. Ἰοφῶν ed. Francof., Τύφων v, τόφων PG. | τοῦ δὲ Τίσανδρος, τοῦ δὲ Μιλτιάδης, τοῦ δὲ Τίσανδρος, τοῦ δὲ Ἰπποκλειδῆς, ἐφ' οὗ ἄρχοντος παναθήναια ἐτέθη, καὶ Κύπελος, τοῦ δὲ Μιλτιάδης Voemellius exerc. chronol. d. aetate Solonis et Croesi p. 17. | 23. ὤκησε PG. | 24. Ἑλλάνικος] cf. Sturzii Hellen. fr. p. 52. Prelleri disp. d. Hellen. p. 19. Muelleri hist. fr. p. 48. | 26. Δόλογοι PG, nil ex Herod. 6, 35 iam Wesselingius correxerat, Δόλογοι olim. | 30. θεός] expressa haec sunt ex Aesch. Prom. 59. | 31. κατ' Αἰσχύλον P, καὶ κατ' Αἰσχύλον Gv. Aeschylli locus est Sept. 226. | τὸν PG, τὰν v. | 32. καὶ] καὶ PG, ἐκ v. | δύας] in PG quinque fere litterarum capax spatium. | κρηναμενᾶν νεφελῶν G, κρηναμενᾶν νεφέλαν v. | 33. κούκ P, καὶ οὐκ G. | 34. ἀλωμένους P.

35 ἐπὶ ξενίαν καλέσῃ. τότε καὶ Κροῖσος εἶχε Λυδίας καὶ τὰς
 Ἀθήνας ἢ Πεισιστρατιδῶν τυραννίς. ἐπανιόντες οὖν ἀπὸ
 τοῦ χρηστηρίου περιένυχον τῷ Μιλτιάδῃ πρὸ τῶν θυρῶν
 καθειζομένῳ τῆς αὐτοῦ οἰκίας, ἀχθομένῳ μὲν τῇ τυραννίδι,
 ζητοῦντι δὲ δικαίαν τῆς Ἀττικῆς ἔξοδον· ταῦτα γὰρ ᾤκονό-
 40 μησεν ὁ χρησμὸς αὐτοῖς. (7) ὄρων οὖν αὐτοὺς πλανητῶν
 ἔχοντας στολήν, συνεῖς τί δύναται πλάνη, καλεῖ τοὺς ἄνδρας
 ἐπὶ ξενίαν, ὑπηρατῶν τῷ χρησμῷ λανθάνων. οἱ δ' ἠσθῆσαν
 τὸν ἡγεμόνα τὸν ἀπὸ τῶν ξενίων εἰληφότες, καὶ πάντα αὐτῷ
 διηγησάμενοι στρατηγὸν ἐχειροτόνησαν αὐτῶν. οἱ μὲν οὖν
 45 τὸν θεόν φασιν ἐρωτήσαντα ἐξελθεῖν, οἱ δ' οὐκ ἄνευ γνώμης
 τοῦ τυράννου τὴν ἔξοδον πεποιηκέναι, ἀλλὰ τῷ κρατοῦντι
 τὴν πρόσκλησιν τῶν Θρακῶν διηγησάμενον ἀπαλθεῖν· ὃς καὶ
 προσδοὺς δύναμιν ἀπέπεμψεν, ἠσθεῖς ὅτι μέγα δυνάμενος
 ἀνὴρ ἔξεισι τῶν Ἀθηνῶν. (8) οὗτος οὖν ἡγούμενος ἐπλήρωσε
 50 τὰ μεμαντευμένα, καὶ μετὰ τὴν νίκην γίνεται καὶ Χερρονή-
 σου οἰκιστής. (9) ἀποθανόντος δὲ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ δια-
 δέχεται τὴν ἐν Χερρονήσῳ ἀρχὴν Στησαγόρας ὁ *** ἀδελφὸς
 ὁμομήτριος. (10) ἀποθανόντος δὲ καὶ τούτου διαδέχεται τὴν
 ἀρχὴν Μιλτιάδης, ὁμώνυμος μὲν τῷ πρώτῳ οἰκιστῇ, ἀδελφὸς
 55 δὲ Στησαγόρου ὁμομήτριος καὶ ὁμοπάτριος. (11) οὗτος οὖν,
 ὄντων αὐτῷ παίδων ἐξ Ἀττικῆς γυναικός, ὅμως ἐπιθυμῶν
 δυναστείας λαμβάνει Θρακῶν βασιλέως Ὀλόρου θυγατέρα
 Ἠγησιπύλην πρὸς γάμον, ἐξ οὗ καὶ αὐτῆς γίνεται παιδίον.
 (12) κατελθόντων δ' εἰς τὴν Ἑλλάδα Περσῶν συσκευασά-
 60 μενος τὰ αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας πέμπει καὶ τὰ πολλὰ τοῦ
 γένους ἀποστέλλει. ἡ δὲ ναὺς ἀλίσκεται, ἐν ἣ καὶ οἱ παῖδες
 αὐτοῦ, ἀλλ' οὐχ οἱ ἐκ τῆς γυναικὸς τῆς Θρακικῆς· ἀφίστανται
 δ' ὑπὸ βασιλέως, εἴ γε μὴ Ἡρόδοτος ψεύδεται. Μιλτιάδης
 δ' εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐκ Θράκης διαφυγῶν σώζεται. (13) οὐκ

37. πρὸ — οἰκίας ex Herod. 6, 35 Rutgersius, πρὸ τῶν ὄρων καθειζομένῳ
 τῆς ἀττικῆς PG, quod frustra defendit Valckenarius ad Herod. 6, 35. | 44. αὐτῶν
 Bekkerus, αὐτῶν PG. | 47. ὃς Casaubonus, οἷς PG. | 50. γίνεται PG, γίγνεται
 v. | 51. τοῦ παιδὸς] ἄπαιδος Casaubonus, μὲν ἄπαιδος Rutgersius. | 52. ὁ ***
 ἀδελφὸς ὁμομήτριος PG, ὁ ἀδελφὸς [αὐτοῦ] ὁμ. Porro, ὁ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὁμο-
 μητριῶν Hofmannus. | 60. αὐτοῦ PG. | 63. Ἡρόδοτος] alla is narrat 6, 41. |
 64. σώζεται P.

ἀπέδρα δὲ καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν συκοφαντίαν· ἐγκλήματα γὰρ ⁶⁵
 αὐτῷ ἐπέφερον διεξιόντες τὴν τυραννίδα. ἀποφεύγει δὲ καὶ
 τούτους καὶ στρατηγὸς τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμον
 γίνεται. (14) ἀπὸ τούτου οὖν **** κατὰγεσθαί φησι τὸ
 Θουκυδίδου γένος. καὶ μέγιστον τεκμήριον νομίζουσι τὴν
 πολλὴν περιουσίαν καὶ τὰ ἐπὶ Θράκης κτήματα καὶ τὰ ἐν ⁷⁰
 Σκαπτησύλῃ μέταλλα χρυσᾶ. (15) δοκεῖ οὖν τισιν ****
 εἶναι τοῦ Μιλτιάδου ἢ θυγατριδοῦς. πιρῆσχε δ' ἡμῖν τὴν
 ἄλλως αὐτὸς ζήτησιν, μηδεμίαν μνήμην περὶ τοῦ γένους πε-
 ποιημένος. (16) μὴ ἀγνοῶμεν δὲ τοῦτο, ὅτι Ὀλορος, οὐκ
 Ὀρολος ὁ πατὴρ αὐτῷ ἐστι, τῆς μὲν πρώτης συλλαβῆς τὸ ρ ⁷⁵
 ἐχούσης, τῆς δὲ δευτέρας τὸ λ. αὕτη γὰρ ἡ γραφή, ὡς καὶ
 Διδύμω δοκεῖ, ἡμάρτηται. ὅτι γὰρ Ὀλορός ἐστιν, ἡ στήλη
 δηλοῖ ἢ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ κειμένη, ἐνθα κεχάρακται
 „Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀλιμούσιος.“ (17) πρὸς γὰρ ταῖς Με-
 λιτίσι πύλαις καλουμέναις ἐστὶν ἐν Κοίλῃ τὰ καλούμενα ⁸⁰
 Κιμώνια μνήματα, ἐνθα δεικνύνται Ὀλόρου καὶ Θουκυδίδου
 τάφος. εὐρίσκονται δὴλον ὅτι τοῦ Μιλτιάδου γένους ὄντες·
 ξένος γὰρ οὐδεὶς ἐκεῖ θάπτεται. καὶ Πολέμων δ' ἐν τῷ

65. καὶ om. G. § ἐχθρῶν, ἐπέφερον, 66. καὶ τούτους καὶ in lac. om. PG:
 lacunas licet paullo spatiosiores ad sensum recte partim explevit Casaubonus ex
 Suida s. v. Μιλτιάδης. omnia quae praeter necessitatem adiecit αὐτοῦ post
 διεξιόντες et τὴν ἐν Χερρονήσῳ post τυραννίδα. his enim locis integra est in
 codicibus oratio. τοὺς κατηγοροῦς pro καὶ τούτους maluit Grauertus p. 176. §
 67. στρατηγὸς ex Suida Casaubonus, κατήγορος G, κατηγορετός P. § 68. γίνεται
 PG, γίγνεται v. § post οὖν lacuna in PG, quam nomine proprio explendam esse
 docet quod item habent PG φησι, pro quo olim scribebatur φασι. § 70. καὶ.....
 σύλῃ PG, explevit Bekkerus, καὶ ἐν Σκαπτησύλῃ Porro. § 71. lacunam habent
 PG, ut locum non habeat Wuttkil conjectura, d. Thuc. p. 28, ὁ pro ἢ scribendum
 esse: ἀδελφιδῶς Casaubonus, υἱδῶς Pierson ad Moer. p. 379, neutram verum
 esse ait Goellerus. § 72. τὴν ἄλλως G. § 74. ὅτι Ὀλορος, οὐκ Ὀρολος Grauertus p.
 178, ὅτι ὄρολος et infra ὄρολος et ορόλου PG. cf. Sauppis in Act. soc. gr. 2.
 p. 420. minus recte Prellerus Polem. fr. p. 30 vulgatam defendens lacunam esse
 statuit post λ sic explendam: οὐκ Ὀλορος. nam verum nomen esse Ὀλορος docet
 etiam inscriptio Athenis nuper reperta. vid. Walz. ad Paus. 1. 23, 9. § 79. ἄλι-
 μούσιος PG. § μελιτίσι PG. § 81. Ὀλόρου Sauppis l. 1. p. 430, Ἡρόδοτου v,
 Ἡρόδου Ceraes ad Plut. Cim. 4, quod probaverunt Schaeferus, Kruegerus,
 alii. § 82. εὐρίσκονται et ὄντες Jacobsius ad Anthol. Pal. 3. p. 922 atque alii,
 εὐρίσκειται et ὄντος libri: ὄντως v, ὄν Porro, ὄντως ὄν Grauertus. § δηλονότι G.

περὶ ἀκροπόλεως τούτοις μαρτυρεῖ, ἔνθα καὶ Τιμόθεον υἱὸν
 85 αὐτῷ γεννηθῆσαι προσιστορεῖ. (18) ὁ δ' Ἑρμῆκος καὶ ἀπὸ
 τῶν Πεισιστρατιδῶν αὐτὸν λέγει τῶν τυράννων ἔλκειν τὸ
 γένος, διὸ καὶ διαφθονεῖν αὐτὸν φησὶν ἐν τῇ συγγραφῇ τοῖς
 περὶ Ἀρμόδιον καὶ Ἀριστογαίτονα, λέγοντα ὡς οὐκ ἐγένοντο
 τυραννοφόνοι· οὐ γὰρ ἐφόνευσαν τὸν τύραννον, ἀλλὰ τὸν
 90 ἀδελφὸν τοῦ τυράννου Ἰππαρχον. (19) ἠγάγετο δὲ γυναῖκα
 ἀπὸ Σκαπτησύλης τῆς Θράκης πλουσίαν σφόδρα καὶ μέταλλα
 πεκτημένην ἐν τῇ Θράκῃ. (20) τοῦτον δὲ τὸν πλοῦτον λαμ-
 βάνων οὐκ εἰς τρυφήν ἀνήλισκεν, ἀλλὰ πρὸ τοῦ Πελοπον-
 νησιακοῦ πολέμου τὸν πόλεμον αἰσθηθεῖς κινεῖσθαι μέλλοντα,
 95 προειλόμενος συγγράψαι αὐτὸν παρεῖχε πολλὰ τοῖς Ἀθηναίων
 στρατιώταις καὶ τοῖς Λακεδαιμονίων καὶ πολλοῖς ἄλλοις,
 ἵνα ἀπαγγέλλοιεν αὐτῷ βουλομένῳ συγγράφειν τὰ γινόμενα
 κατὰ καιρὸν καὶ λεγόμενα ἐν αὐτῷ τῷ πολέμῳ. (21) ζητη-
 τέον δὲ διὰ τί καὶ Λακεδαιμονίοις παρεῖχε καὶ ἄλλοις, ἐξὸν
 100 Ἀθηναίοις διδόναι μόνοις καὶ παρ' ἐκείνων μανθάνειν. καὶ
 λέγομεν ὅτι οὐκ ἀσκοπῶς καὶ τοῖς ἄλλοις παρεῖχεν· σκοπὸς
 γὰρ ἦν αὐτῷ τὴν ἀλήθειαν τῶν πραγμάτων συγγράψαι,
 εἰκὸς δ' ἦν Ἀθηναίους πρὸς τὸ χρήσιμον ἑαυτῶν ἀπαγγέλλ-
 οντας ψεύδεσθαι καὶ λέγειν πολλάκις ὡς ἡμεῖς ἐνικήσαμεν,
 5 οὐ νικήσαντας. διὸ πᾶσι παρεῖχεν, ἐκ τῆς τῶν πολλῶν συμ-
 φωνίας θηρώμενος τὴν τῆς ἀληθείας κατάληψιν· τὸ γὰρ
 ἀσαφὲς ἐξελέγχεται τῇ τῶν πολλῶν συναδούσῃ συμφωνίᾳ.
 (22) ἤκουσε δὲ διδασκάλων Ἀναξαγόρου μὲν ἐν φιλοσόφοις
 (ὄθεν, φησὶν ὁ Ἄντυλλος, καὶ ἄθεος ἠρέμα ἐνομίσθη τῆς
 10 ἐκείθεν θεωρίας ἐμφορηθεῖς), Ἀντιφῶντος δὲ ῥήτορος, δεινοῦ
 τὴν ῥητορικὴν ἀνδρός, οὗ καὶ μέμνηται ἐν τῇ ἡ' ὡς αἰτίου
 τῆς καταλύσεως τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς τῶν ὕ' καταστά-
 σεως. ὅτι δὲ μετὰ τὸν θάνατον τιμωρούμενοι τὸν Ἀντιφῶντα
 οἱ Ἀθηναῖοι ἔρριψαν ἔξω τῆς πόλεως τὸ σῶμα, σεσιώπηκεν

84. τοῖτοις om. G. | καὶ θίου ... αὐτῷ PG, supplavit ex Huid. s. v.
 Θουκυδίδης Casaubonus. | 85. Ἑρμῆκος] cf. Kraegeri vit. Thuc. p. 4 sq.,
 Lozynski Herm. fr. p. 123. | 87. διαφονεῖν Huidonus. | 97. γενόμενα P. |
 108. ἤκουσε — φιλοσόφοις transposita post ἐμφορηθεῖς habent PG. | 9. ἄν-
 τυλος G. | ἠρέμαι P, ἠρέμα G. | 11. ἡ'] cap. 68. | 12. δημοκρατίας hic et v.
 118 ex Huid. collatis P.

ὡς διδασκάλῳ χαριζόμενος· λέγεται γὰρ ὡς ἐβροίψαν αὐτοῦ 115
 τὸ σῶμα οἱ Ἀθηναῖοι ὡς αἰτίου τῆς μεταβολῆς τῆς δημοκρα-
 τίας. (23) οὐκ ἐπολιτεύσατο δ' ὁ συγγραφεὺς γενόμενος ἐν
 ἡλικίᾳ οὐδὲ προσῆλθε τῷ βήματι, ἐστρατήγησε δ' ἀρχέκακον
 ἀρχὴν παραλαβὼν· ἀπὸ γὰρ ταύτης φουγαδεύεται. πεμφθεὶς
 γὰρ ἐκ' Ἀμφίπολις Βρασίδου φθάσαντος καὶ προλαβόντος 20
 αὐτὴν ἔσχεν αἰτίαν, καίτοι μὴ πάντα καταστάς ἀνόνητος
 Ἀθηναίους· τῆς μὲν γὰρ ἀμαρτάνει, Ἡίωνα δὲ τὴν ἐπὶ Στρυ-
 μόνι λαμβάνει. ἀλλὰ καὶ οὕτως τὸ πρῶτον ἀτύχημα εἰς
 ἀμάρτημα μεταλαβόντες φουγαδεύουσιν αὐτόν. (24) γενό-
 μενος δ' ἐν Αἰγίνῃ μετὰ τὴν φυγὴν ὡς ἂν πλουτῶν ἐδάνεισε 25
 τὰ πλεῖστα τῶν χρημάτων. (25) ἀλλὰ κἀκεῖθεν μετῆλθε,
 καὶ διατρίβων ἐν Σκαπτῇ ὕλη ὑπὸ πλατάνῳ ἔγραψεν· μὴ
 γὰρ δὴ παιδῶμεθα Τιμαίῳ λέγοντι ὡς φυγῶν ἄκησεν ἐν
 Ἰταλίᾳ. (26) ἔγραψε δ' οὐδ' οὕτως μνησικακῶν τοῖς Ἀθη-
 ναίοις, ἀλλὰ φιλαλήθης ὢν καὶ τὰ ἤθη μέτριος, εἴ' οὔτε 30
 Κλέων παρ' αὐτῷ οὔτε Βρασίδας ὁ τῆς συμφορᾶς αἰτίος
 ἀπέλευσε λουδορίας, ὡς ἂν τοῦ συγγραφέως ὀργιζομένου.
 (27) καίτοι οἱ πολλοὶ τοῖς ἰδίοις πάθεσι συνέθεσαν τὰς ἱστο-
 ρίας, ἤκιστα μελῆσαν αὐτοῖς τῆς ἀληθείας. Ἡρόδοτος μὲν
 γὰρ ὑπεροφθεῖς ὑπὸ Κορινθίων ἀποδρᾶναι φησιν αὐτούς 35
 τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, Τιμαίος δ' ὁ Ταυρομενίτης
 Τιμολέοντα ὑπερεπήνεσε τοῦ μετρίου, καθότι Ἀνδρόμαχον
 τὸν αὐτοῦ πατέρα οὐ κατέλυσε τῆς μοναρχίας, Φίλιστος δὲ
 τῷ νέῳ Διονυσίῳ τοῖς λόγοις πολυμαῖ, Ξενοφῶν δὲ Μέωνι
 λουδορεῖται τῷ Πλάτωνος ἐταίρῳ διὰ τὸν πρὸς Πλάτωνα 40
 ζῆλον. ὁ δὲ μέτριος καὶ ἐπιεικὴς τῆς ἀληθείας ἦττων. (28) μὴ
 ἀγνοῶμεν δ' ὅτι ἐγένοντο Θουκυδίδαι πολλοί, οὕτως τε ὁ

115. λέγεται — δημοκρατίας deletit Ruhakenius d. Anibph. p. 25. |
 19. μεταπεμφθεῖς Didot. cf. Thuc. 4, 104 sq. | 21. ἀνόνητος pr. m. P. | 22. στρυ-
 μόνια P. | 26. ἀπῆλθε Poppo. | 28. Τιμαίῳ] vid. §. 33. | 29. οὔτω P. | 30. οὔτε
 Κλέων — ὀργιζομένου citat Suidas s. v. ἀπήλανσε et ἀπολαύειν, ubi om. παρ'
 αὐτῷ. in P quae Frommelle teste ad mg. adscripta erant manu multe recentiore,
 ἔμπεροθεν εὔρη[ται μὲν] οὐ χριῶν δέ, nunc a bibliopogo detruncata sunt. |
 34. Ἡρόδοτος] 8, 94. cf. Plin. d. malign. Herod. c. 39. | 36. Τιμαίος] cf. Polyb.
 18. 23, 4. | ταυρομενίτης P. | 38. αὐτοῦ G. | 39. συμπολεμεῖ Grauertus p.
 128. cf. Geeller d. alt. et orig. Syrac. p. 118 sq. | Ξενοφῶν] Anab. 3. extr. cf.
 Diog. Laert. 2, 50. | 42. ὁ om. P.

Ὀλόρου παῖς καὶ δεύτερος δημαγωγός, Μελησίου, ὃς καὶ
 Περικλεῖ διεπολιτεύσατο, τρίτος δὲ γένει Φαρσάλιος, οὗ
 145 μέμνηται Πολέμων ἐν τοῖς περὶ ἀκροπόλεως, φάσκων αὐτὸν
 εἶναι πατρὸς Μένωνος. τέταρτος ἄλλος Θουκυδίδης ποιητής,
 τῶν δήμων Ἀχεροδούσιος, οὗ μέμνηται Ἀνδροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι,
 λέγων εἶναι υἱὸν Ἀρίστωνος. (29) συνεχρόσισα δ', ὡς φησι
 Πραξιφάνης ἐν τῷ περὶ ἱστορίας, Πλάτωνι τῷ κωμικῷ,
 50 Ἀγάθωνι τραγικῷ, Νικηράτῳ ἐποποιῷ καὶ Χοιρίλῳ καὶ
 Μελανιππίδῃ. (30) καὶ ἐπεὶ μὲν ἔζη Ἀρχέλαος, ἄδοξος ἦν
 ὡς ἐπὶ πλείστον, ὡς αὐτὸς Πραξιφάνης δηλοῖ, ὕστερον δὲ
 δαιμονίως ἐθαυμάσθη. (31) οἱ μὲν οὖν αὐτὸν ἐκεῖ λέγουσιν
 ἀποθανεῖν ἐνθα καὶ διέτριβε φυγὰς ὄν, καὶ φέρουσι μαρ-
 55 τύριον τοῦ μὴ κείσθαι τὸ σῶμα ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς· ἰσχυρὸν γάρ
 ἐπὶ τοῦ τάφου κείσθαι, τοῦ κενοταφίου δὲ τοῦτο γνώρισμα
 εἶναι ἐπιχώριον καὶ νόμιμον Ἀττικὸν τῶν ἐπὶ τοιαύτῃ δυσ-
 τυχίᾳ τετελευτηκότων καὶ μὴ ἐν Ἀθήναις ταφέντων. (32) Ἀί-
 θυμος δ' ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τῆς φυγῆς ἐλθόντα βιαίῳ θανάτῳ
 60 τοῦτο δὲ φησι Ζώπυρον ἱστορεῖν. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους
 κάθοδος δεδωκέναι τοῖς φυγάσι. πλὴν τῶν Πεισιστρατιδῶν
 μετὰ τὴν ἧτιαν τὴν ἐν Σικελίᾳ ἦκουσα οὖν αὐτὸν ἀποθα-
 νεῖν βία καὶ τεθῆναι ἐν τοῖς Κιμωνίσις μνήμασιν. καὶ κε-
 τεγνωσμένον εὐήθειαν ἔφη τῶν νομιζόντων αὐτὸν ἐκτὸς μὲν
 65 τετελευτημέναι, ἐπὶ γῆς δὲ τῆς Ἀττικῆς τετάφθαι. ἢ γὰρ
 οὐκ ἂν ἐτέθη ἐν τοῖς πατρώοις μνήμασιν, ἢ κλέβδην τεθεῖς
 οὐκ ἂν ἔτυχεν οὔτε στήλης οὔτ' ἐπιγράμματος, ἢ τῷ τάφῳ

143. Μελησίου v. || 44. ἀντεπολιτεύσατο anti συνδιεπολιτεύσατο Steph-
 anus. || 45. Πολέμων] cf. Prelleri Polom. fr. p. 40. || 47. τῶν δήμων PG (cf. Siple-
 nis ad Plat. Them. 1), τὸν δῆμον v. [Ἀνδροτίων] cf. Siebellii Philoch. fr. p. 119.
 Muelleri hist. gr. fr. p. 376. || 48. συνεχρόσισι] recte haec ad praetam Th. post
 Kruegerum (vit. Thuc. p. 61, qui et alii Ritschellum d. Agath. vit. p. 2 comicissae
 Πρ. ἐν τῷ περὶ Ἀρχελάου ἱστορίας) refert Ritterus in Ephem. Jen. 1842. p. 346
 sq. || 49. Πραξιφάνης] cf. Prelleri disp. d. Praxiphane p. 18. 20. || 50. χοιρίδιον
 PG, corr. Casaubonus. cf. Naekii Oeseril. p. 39 sq. || 51. Ἀρχελάος dandam
 censuerunt Visconti Iconogr. 1, 236; Graeuetus p. 190, alii. || 52. αὐτῆς] ὁ αὐτὸς
 Porro. || 54. νομιζόντων αὐτὸν] haec in P ultima paginae verba sunt, hinc tran-
 sivit ad v. μνησθῆ §. 49. || 55. ἐπὶ καὶ ἐπὶ αἰ. || 56. οὐκ ἔστιν, ἢ γὰρ οὐκ ἔστιν,
 εἰ γὰρ . . . οὐκ οὐκ. || 56. μνήμασιν ἢ κλέβδην Bekkerus, subrat μνήμασι συλλ-
 λήβδην. || 57. ἐπιγράμματος] expectes ἐπιγραφῆς.

προσκειμένη μηνύει τοῦ συγγραφέως τοῦνομα· ἀλλὰ δῆλον ὅτι κάθοδος ἐδόθη τοῖς φεύγουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος λέγει καὶ Δημήτριος ἐν τοῖς ἄρχουσιν. (33) ἐγὼ δὲ Ζώπυρον λη- 170
ρεῖν νομίζω λέγοντα τοῦτον ἐν Θράκη τετελευτηκέναι, καὶ ἀληθεύειν νομίζη Κράτιππος αὐτόν. τὸ δ' ἐν Ἰταλίᾳ Τι-
μαιον αὐτόν καὶ ἄλλους λέγειν καίσθαι μὴ καὶ σφόδρα κα-
ταγέλαστον ἤ. (34) λέγεται δ' αὐτὸν τὸ εἶδος γεγονέναι
σύννου μὲν τὸ πρόσωπον, τὴν δὲ κεφαλὴν καὶ τὰς τρίχας 75
εἰς ὄξυ πεφυκυίας, τὴν τε λοιπὴν ἔξιν προσπεφυκέναι τῇ
συγγραφῇ. παύσασθαι δὲ τὸν βίον ὑπὲρ τὰ 7' ἔτη, μὴ πλη-
ρώσαντα τῆς συγγραφῆς τὴν προθεσίαν.

(35) Ζηλωτῆς δὲ γέγονεν ὁ Θουκυδίδης εἰς μὲν τὴν οἰκο-
νομίαν Ὀμήρου, Πινδάρου δ' εἰς τὸ μεγαλοφυῆς καὶ ὑψηλὸν 80
τοῦ χαρακτήρος, ἀσαφῶς δὲ λέγων ἀνὴρ ἐπίτηδες, ἵνα μὴ
πᾶσιν εἴη βατός, μηδ' εἰτελῆς φαίνεται παντὶ τῷ βουλο-
μένῳ νοούμενος εὐχερῶς, ἀλλὰ τοῖς λίαν σοφοῖς δοκιμαζό-
μενος παρὰ τούτοις θαυμάζεται. ὁ γὰρ τοῖς ἀρίστοις ἐπαι-
νούμενος καὶ κεκριμένην δόξαν λαβὼν ἀνάγραπτον εἰς τὸν 85
ἔπειτα χρόνον κέκτηται τὴν τιμὴν, οὐ κινδυνεύουσαν ἐξαλει-
φθῆναι τοῖς ἐπικρίνουσιν. (36) ἐξήλωσε δ' ἐπ' ὀλίγον, ὡς
φησὶν Ἀντυλλος, καὶ τὰς Γοργίου τοῦ Λεοντίου παρισώ-
σεις καὶ τὰς ἀντιθέσεις τῶν ὀνομάτων, εὐδοκιμούσας κατ'
ἐκεῖνο καιροῦ παρὰ τοῖς Ἑλλησι, καὶ μέντοι καὶ Προδίκου 90
τοῦ Κείου τὴν ἐπὶ τοῖς ὀνόμασιν ἀκριβολογίαν. (37) μάλιστα

168. μηνύει τοῦ συγγραφέως G, τοῦ συγγραφέως μηνύει v. | 69. Φιλό-
χορος] cf. Stehells Philoch. fr. p. 64. Muelleri hist. gr. fr. p. 402. | 71. οὐ λέ-
γοντα Grauertus p. 184. cf. Kruegeri vit. Thuc. p. 56. | Θράκη] Ἀττικῇ Poppo:
Goellero potius Ζώπυρον corruptum videtur, Κράτιππος Meiero, qui Ἐρμιππος
corrigit d. Andoc. or. c. Alc. 6, 13. p. 62, 345. cf. Kruegerus ad Dionys. historiogr.
p. 102. 249. | 72. Τιμαιον] cf. Goeller d. sit. et orig. Syrac. p. 277. Muelleri
hist. gr. fr. p. 223. | 76. τ:] δὲ Poppo. | προσπεφυκέναι significare naturam
condemnentem fuisse aut προσκειμέναι scribendum esse censet Poppo. |
77. 7'] πεντήκοντα ex numero π (30) corruptum videtur Dodwello annal. Thuc.,
sed vid. Grauertus p. 187, Kruegerus p. 66: totum ἑπὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη
suspectum Bittero Ephem. Jen. 1842. p. 344. | 81. ἀσαφῶς δὲ λέγειν ἀνὴρ (sive ὁ
ἀνὴρ: malis ἀνὴρ) ἐπισηδεύει Grauertus p. 190, qui bene perspicit primus, quae
sequuntur, ἵνα μὴ πᾶσιν εἴη βατός, sumpta esse ex orig. in Thucyd., quod
exstat in Anthol. Pal. 2. p. 207. | 91. κίου G.

δὲ πάντων, ὅπερ εἶπομεν, ἐξήλωσεν Ὀμηρον καὶ τῆς περὶ τὰ
 ἀνόματα ἐκλογῆς καὶ τῆς περὶ τὴν σύνθεσιν ἀκριβοῦς, τῆς
 τ' ἰσχύος τῆς κατὰ τὴν ἐρμηνείαν καὶ τοῦ κάλλους καὶ τοῦ
 195 τάχους. (38) τῶν δὲ πρὸ αὐτοῦ συγγραφέων τε καὶ ἱστορι-
 κῶν ἀφίχους ὥσπερ εἰσάγοντων τὰς συγγραφὰς καὶ ψιλῆ
 μόνῃ χρησάμενων διὰ παντὸς διηγήσει, πρῶτοις δ' οὐ
 περιθέτων λόγους τινὰς οὐδὲ ποιησάντων δημηγορίας, ἀλλ'
 Ἡροδότου μὲν ἐπιχειρήσαντος, οὐ μὴν ἐξισχύσαντος (δὲ
 200 ὀλίγων γὰρ ἐποίησε λόγων ὡς προσωποποιίας μᾶλλον ἢ περ
 δημηγορίας), μόνος ὁ συγγραφεὺς ἐξεῦρέ τε δημηγορίας καὶ
 τελείως ἐποίησε μετὰ κεφαλαίων καὶ διαιρέσεως, ὥστε καὶ
 στάσει ὑποπίπτειν τὰς δημηγορίας, ὅπερ ἐστὶ λόγων τελείων
 εἰκῶν. (39) τριῶν δ' ὄντων χαρακτήρων φραστικῶν, ὑψη-
 5 λου, ἰσχυοῦ, μέσου, παρὰ τοὺς ἄλλους ἐξήλωσε τὸν ὑψηλὸν
 ὡς ὄντα τῇ φύσει πρόσφορον τῇ οἰκίᾳ καὶ τῷ μεγέθει πρό-
 ποντα τοῦ τοσοῦτου πολέμου. ὦν γὰρ αἱ πράξεις μεγάλαι,
 καὶ τὸν περὶ αὐτῶν ἔπρεπε λόγον εἰκέναι ταῖς πράξεσιν.
 (40) ἵνα δὲ μηδὲ τοὺς ἄλλους ἀγνοῆς χαρακτηῆσας, ἴσθι ὅτι
 10 μέσῳ μὲν Ἡρόδοτος ἐχρήσατο, ὡς οὕτω ὑψηλὸς ἐστὶν οὗτ'
 ἰσχυρὸς, ἰσχυρῷ δ' ὁ Ξενοφῶν. (41) διὰ γ' οὖν τὸ ὑψηλὸν ὁ
 Θουκυδίδης καὶ ποιητικαῖς πολλάκις ἐχρήσατο λέξεσι καὶ
 μεταφοραῖς τισιν· περὶ δὲ πάσης τῆς συγγραφῆς ἐτόλμησάν
 τινες ἀποφάνασθαι, ὅτι αὐτὸ τὸ εἶδος τῆς συγγραφῆς οὐκ
 15 ἐστὶ ῥητορικῆς, ἀλλὰ ποιητικῆς. καὶ ὅτι μὲν οὐκ ἐστὶ ποιη-
 τικῆς, δῆλον ἐξ ὧν οὐχ ὑποπίπτει μέτρῳ τινί. εἰ δὲ τις ἡμῖν
 ἀντείποι, ὅτι οὐ πάντως ὁ πεζὸς λόγος ῥητορικῆς ἐστὶν,
 ὥσπερ οὐδὲ τὰ Πλάτωνος συγγράμματα οὐδὲ τὰ ἱατρικά,
 λέγομεν ὅτι ἀλλ' ἢ συγγραφὴ κεφαλαίοις διαιρεῖται καὶ ἐπ'
 20 εἶδος ἀνάγεται ῥητορικῆς. (42) κοινῶς μὲν πᾶσα συγγραφὴ
 ἐπὶ τὸ συμβουλευτικόν (ἄλλοι δὲ καὶ ὑπὸ τὸ πανηγυρικόν
 ἀνάγουσι, φάσκοντες ὅτι ἐγκωμιάζει τοὺς ἀρίστους ἐν τοῖς
 πολέμοις γενομένους), ἐξαιρέτως δ' ἢ Θουκυδίδου [ἐν] τοῖς

198. εἰσάγοντων Porro. | 97. διαπαντός G. | 202. κεφαλαίων διαιρέ-
 σεως aut, quod magis probat, καὶ μετὰ κεφαλαίων διαιρέσεως Gianerius p.
 191. | 4. εἰκῶν] οἰκείων Gianerius. | 9. μὴ δὲ G. | 17. ἀντίληψι G. | 21. ἐν αὐ-
 τῶν om. G. | 23. ἐν suspectum Porroni.

τρισὶν εἶδεσιν ὑποπίπτει, τῷ μὲν συμβουλευτικῷ διὰ τῶν
 ὄλων δημηγοριῶν πλὴν τῆς Πλαταιέων καὶ Θηβαίων ἐν τῇ 225
 γ', τῷ δὲ πανηγυρικῷ διὰ τοῦ ἐπιταφίου, τῷ δὲ δικανικῷ
 διὰ τῆς δημηγορίας τῶν Πλαταιέων καὶ Θηβαίων, ὡς ἀνω-
 τέρω τῶν ἄλλων ὑπεξευλόμεθα. ὅπου γὰρ δικασταὶ κρίνουσι
 Λακεδαιμονίων οἱ παραγεγνημένοι, καὶ κρίνεται πρὸς τὴν
 ἐρώτησιν ὁ Πλαταιεύς καὶ ἀπολογεῖται περὶ ὧν ἐρωτᾶται 30
 διὰ πλειόνων τοὺς λόγους ποιούμενος, καὶ ἀντιλέγει τούτοις
 ὁ Θηβαῖος εἰς ὀργὴν τὸν Λακεδαιμόνιον προκαλούμενος, ἢ
 τοῦ λόγου τάξις καὶ μέθοδος καὶ τὸ σχῆμα δικανικὸν καθαρῶς
 ἀποφαίνει τὸ εἶδος. (43) λέγουσι δὲ τινες νοθεύεσθαι
 τὴν ἢ ἱστορίαν· οὐ γὰρ εἶναι Θουκυδίδου. ἀλλ' οἱ μὲν φασὶ 35
 τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ εἶναι, οἱ δὲ Ξενοφῶντος. πρὸς οὗς
 λέγομεν ὅτι τῆς μὲν θυγατρὸς ὡς οὐκ ἔστι δῆλον· οὐ γὰρ
 γυναικείας ἦν φύσεως τοιαύτην ἀρετὴν τε καὶ τέχνην μιμή-
 σασθαι· ἔπειτα, εἰ τοιαύτη τις ἦν, οὐκ ἂν ἐσπούδασε λα-
 θεῖν, οὐδ' ἂν τὴν ἢ ἔγραψε μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολλὰ 40
 κατέλιπεν ἂν, τὴν οἰκίαν ἐκφαίνουσα φύσιν. ὅτι δ' οὐδὲ
 Ξενοφῶντός ἐστιν, ὁ χαρακτήρ μονονουχὶ βοᾷ· πολὺ γὰρ τὸ
 μέσον ἰσχνοῦ χαρακτήρος καὶ ὑψηλοῦ. οὐ μὲν οὐδὲ Θεο-
 πόμπου, καθά τινας ἠξίωσαν. (44) τισὶ δὲ, καὶ μᾶλλον τοῖς
 χαριεστέροις, Θουκυδίδου μὲν εἶναι δοκεῖ, ἄλλως δ' ἀκαλ- 45
 λώπιστος, δι' ἐκτύπων γεγραμμένη καὶ πολλῶν πλήρης ἐν
 κεφαλαίῳ πραγμάτων καλλωπισθῆναι καὶ λαβεῖν ἔκτασιν
 δυναμένων. ἐνθεν καὶ λέγομεν ὡς ἀσθενέστερον πέφρασται
 ὀλίγον, καθότι ἀρρωστῶν αὐτῆς φαίνεται συντεθεικῶς.
 ἀσθενοῦντος δὲ σώματος βραχύ τι καὶ ὁ λογισμὸς ἀτονώ- 50
 τερος εἶναι φιλεῖ· μικροῦ γὰρ συμπάσχουσιν ἀλλήλοις ὅ τε
 λογισμὸς καὶ τὸ σῶμα. (45) ἀπέθανε δὲ μετὰ τὸν πόλεμον
 τὸν Πελοποννησιακὸν ἐν τῇ Θράκῃ συγγράφων τὰ πράγματα
 τοῦ κα' ἐνιαυτοῦ· κ' γὰρ καὶ ζ' κατέσχεν ὁ πόλεμος. τὰ δὲ

226. γ'] vid. c. 53 sqq. | ἐπιταφίου] vid. 2, 35 sqq. | 27. τῶν ep. G. |
 καὶ G, καὶ τῶν v. | 34. νοθεύεσθαι hic habet G, post ἱστορίαν v. | 35. οὐ γὰρ G,
 καὶ μὴ v. | εἶναι post αὐτοῦ habet G, post φασιν v. | 49. ὀλίγον G, καὶ ὀλίγον v,
 καὶ ὀλίγον Grauertus p. 192, κατὰ λόγον Goellerus, ὀλίγον nisi corruptum
 est, intercidisse aliquam vocem velut θαυμαζόμενον suspicatur Hofmannus. |
 53. πελοποννησιακὸν G.

255 τῶν ἄλλων ε' ἐτῶν πράγματα ἀναπληροῖ ὁ τε Θεόκομος καὶ
 ὁ Ξενοφῶν, οἷς συνάπτει τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν. (46) ἰστέον
 δ' ὅτι στρατηγήσας ἐν Ἀμφιπόλει ὁ Θουκυδίδης καὶ δόξας
 ἐκεῖ βραδέως ἀφικέσθαι καὶ προλαβόντος αὐτὸν τοῦ Βρα-
 σίδου ἐφυγαδεύθη ὑπὸ Ἀθηναίων, διαβάλλοντος αὐτὸν τοῦ
 60 Κλέωνος· διὸ καὶ ἀπεχθάνεται τῷ Κλέωνι καὶ ὡς μεμνηότα
 αὐτὸν εἰσάγει πανταχοῦ καὶ κοῦφον. καὶ ἀπελθὼν, ὡς
 φασιν, ἐν τῇ Θράκῃ τὸ κάλλος ἐκεῖ τῆς συγγραφῆς συνέθη-
 κεν. (47) ἀφ' οὗ μὲν γὰρ ὁ πόλεμος ἤρξατο, ἐσημειοῦτο τὰ
 λεγόμενα πάντα καὶ τὰ πραττόμενα, οὐ μὴν κάλλους ἐφρόν-
 65 τισε τὴν ἀρχὴν, ἀλλὰ τοῦ μόνον σῶσαι τῇ σημειώσει τὰ
 πράγματα· ὕστερον δὲ μετὰ τὴν ἐξορίαν ἐν Σκαπτῇ ἕλθῃ τῆς
 Θράκης χωρίῳ διαίτῳμενος συνέταξε μετὰ κάλλους ἅ ἐξ ἀρ-
 χῆς μόνον ἐσημειοῦτο διὰ τὴν μνήμην. (48) ἔστι δὲ τοῖς
 70 μύθοις ἐναντίος διὰ τὸ χαιρεῖν ταῖς ἀληθείαις. οὐ γὰρ
 ἐπιτήδευσε τοῖς ἄλλοις ταῦτόν συγγραφεῦσιν οὐδ' ἱστορικοῖς,
 οἱ μύθους ἐγκατέμιξαν ταῖς ἑαυτῶν ἱστορίαις, τοῦ τερπνοῦ
 πλέον τῆς ἀληθείας ἀντιποιούμενοι. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν οὕτως,
 τῷ συγγραφῆ δ' οὐκ ἐμέλησε πρὸς τέρψιν τῶν ἀκουόντων,
 ἀλλὰ πρὸς ἀκρίβειαν τῶν μανθανόντων γράφειν. καὶ γὰρ
 75 ὠνόμασεν ἀγώνισμα τὴν ἑαυτοῦ συγγραφὴν. πολλὴ γὰρ
 τῶν πρὸς ἡδονὴν ἀπέφυγε, τὰς παρενθήκας ἅς εἰώθασιν
 ποιεῖν οἱ πλείονες ἀποκλίνας, (49) ὅπου γὰρ καὶ παρ' Ἡρο-
 δότῳ καὶ ὁ δελφίς ἐστιν ὁ φιλήκοος καὶ Ἀρίων ὁ κυβερνώ-
 μενος μουσικῇ, καὶ ὅλως ἢ β' τῶν ἱστοριῶν τὴν ὑπόθεσιν
 80 ψεύδεται. ὁ δὲ συγγραφεὺς οὗτος ἂν ἀναμνησθῆ τινος περιτ-
 τοῦ, διὰ μὲν τὴν ἀνάγκην λέγει, διηγεῖται δὲ μόνον εἰς γνῶσιν

256. οἷς] δς Grauertus p. 192, idem aut οἷς — ἱστορίαν deleri voluit Sle-
 versius, sed vulg. recte tuetur Niebuhrus kl. Schr. 1. p. 464. cf. Spillerl quest.
 d. Xenoph. Hellen. p. 27 sq. | 57. ἐν ἀμφιπόλει ὁ θουκυδίδης G, ὁ θουκυδίδης
 ἐν ἀμφιπόλει v. | 60. διὸ — πανταχοῦ] sed vid. supra §. 26. | 61. καὶ κοῦφον
 addidi ex G, om. v. | 62. φασιν G, uti coniecerat Grauertus p. 192, φησιν v. |
 63. ἐφ' G. | 64. πάντα G, ἅπαντα v. | 65. ἀλλά] ἢ G, ἀλλ' ἢ v. | 66. ἐξορίαν]
 ἱστορίαν G. | 72. πλέον ἢ τῆς Porro. | οὕτως G, οὔτω v. | 74. καὶ γὰρ κτῆμα δς
 ἀεὶ μᾶλλον ὠνόμασιν ἢ ἀγώνισμα τὴν ἑαυτοῦ συγγραφὴν ex Thuc. 1, 22 Por-
 tau. | 77. ὅπου γὰρ G; uti correxerat Schaeferus ad Dion. Hal. d. comp. verb.
 p. 68, fuerat ὅπου γὰρ. | 78. ὁ δελφίς] vid. Herod. 1, 23 sq. | ἀρίων G. |
 80. μνησθῆ P, quo voc. pergūt post §. 32.

τῶν ἀκούοντων ἀφικνούμενος· ὃ τε γὰρ περὶ Τηρέως αὐτῷ λόγος πέφρασται μόνον περὶ παθῶν τῶν γυναικῶν, ἣ τε Κυκλώπων ἱστορία τῶν τόπων ἐμνημονεύθη χάριν, καὶ ὁ Ἀλκμαίων ὅτε σωφρονεῖν μνημονεύεται, ἐνθα τὰ τῆς σωφρο- 285 σύνης αὐτοῦ νήσους ποιεῖ, τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἀκριβοῖ. (50) περὶ μὲν οὖν τοὺς μύθους τοιοῦτος, δεινὸς δ' ἠθρογραφῆσαι, καὶ ἐν μὲν τοῖς μέρεσι σαφής, περὶ δὲ τὴν σύνταξιν ἐνίοτε διὰ τὸ ἐπιτεῖνον τῆς ἐρμηνείας ἄδηλος εἶναι δοκῶν. ἔχει δὲ χαρακτηριστῆρα ὑπέρσεμνον καὶ μέγαν. τὸ δὲ τῆς συνθέσεως τρα- 90 χύτητος ὄν μεστὸν καὶ ἐμβριθὲς καὶ ὑπερβατικόν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἀσαφές. αἱ δὲ βραχύτητες θαυμασταὶ καὶ τῶν λέξεων οἱ νόες πλείονες. (51) τὸ δὲ γνωμολογικὸν αὐτοῦ πάνυ ἐπαινετόν. ἐν δὲ ταῖς ἀφηγήσεσι σφόδρα δυνατός, ναυμαχίας ἡμῖν καὶ πολιορκίας, πόσους τε καὶ στάσεις διηγούμενος. 95 πολυειδής δ' ἐν τοῖς σχήμασι, τὰ πολλὰ καὶ τῶν Γοργίου τοῦ Λιοντίου μιμούμενος, ταχὺς ἐν ταῖς σημασίαις, πικρὸς ἐν ταῖς ἀυστηρότησιν, ἠθῶν μιμητὴς καὶ ἄριστος διαγραφεὺς. ὄψει γοῦν παρ' αὐτῷ φρόνημα Περικλέους καὶ Κλέωνος οὐκ οἶδ' ὃ τί ἂν εἴποι τις, Ἀλκιβιάδου νεότητα, Θημιστοκλέους 300 πάντα, Νικίου χρηστότητα, δεισιδαιμονίαν, εὐτυχίαν μέχρι Σικελίας, καὶ ἄλλα μυρία, ἃ κατὰ μέρος ἐπιδεινὴν πειρασόμεθα. (52) ὡς ἐπιπλεῖστον δὲ χρῆται τῇ ἀρχαίᾳ Ἀτθίδι, ἣ τὸ ξ ἀντὶ τοῦ σ παρείληφεν, ὅταν ξυβέγραψε καὶ ξυμμαχία λέγη, καὶ τὴν δίφθογγον τὴν αἰ ἀντὶ τοῦ α γράφῃ, 5 αἰεὶ λέγων. καὶ ὅλως εὐρετής ἐστι καινῶν ὀνομάτων· τὰ

282. Τηρέως] vid. 2, 29. | 84. Κυκλώπων] vid. 6, 2. | 85. Ἀλκμαίων] vid. 2, 102. quae sequuntur verba, sic correxerunt Casaubonus: καὶ ὁ Ἀλκμαίων δὲ ὁ Ἀμφιάριον μνημονεύεται, ἐνθα τὰ περὶ τὸν Ἀχιλῆον καὶ τὰς πρὸ αὐτοῦ νήσους ἱστορεῖ, Fortius: καὶ ὁ Ἀλκμαίων, ὅτε σωφρονεῖν ἔμελλε, μνημονεύεται, ἐνθα τὰ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ ἐν νήσῳ ποιεῖ, Grauertus p. 193: καὶ ὁ Ἀλκμαίων ὅτ' ἐσωφρόνει, μνημονεύεται ἐνθα τὰ τῆς σωφροσύνης αὐτοῦ νήσους ποιεῖ οἰκητάς vel νήσους οἰκίξει, Goellerus: καὶ ὁ Ἀ., ὅτ' ἐσωφρόνει, μν. ἔ. τὰς τ. σ. αὐτοῦ νήσους ἱστορεῖ, Porro: καὶ ὁ Ἀ. ὅπου σωφρονεῖν μν., ἐνταῦθα cell. | 88. περὶ Bekkerus, κατὰ Porro, ὑπὸ ν. | 92. καὶ post δὲ em. PG. | 300. Θημιστοκλέους] Δημοσθένους Rankius comm. 6. Arist. vit. p. CCCLXXXV, 7. | 1. πάντα] πανουργίαν Grauertus p. 193 (qui et mox εὐτυχίαν), τὰ πάντα vel πάντα τὸν τρόπον Porro cell. Thuc. 1, 130 sqq. | 3. ἀρχαίᾳ ἀτθίδι τῇ παλαιᾷ PG. | 4. ξυμμαχία PG, ξυμμαχίαν v.

μὲν γὰρ ἴσθιν ἀρχαιότερα τῶν κατ' αὐτὸν χρόνων, το αὐτο-
 βοεὶ καὶ τὸ πολυμησεῖοντες καὶ παγχάλεπον καὶ ἀμαρ-
 τάδα καὶ ὕλης φακέλους, τὰ δὲ ποιηταῖς μέλει, οἷον τὸ
 310 ἐπιλύξαι καὶ τὸ ἐπηλύται καὶ τὸ ἀνακῶς καὶ τὰ τοι-
 αῦτα, τὰ δ' ἴδια, οἷον ἀποσίμωσις καὶ κωλύμη καὶ ἀπο-
 τείχισις καὶ ὅσα ἄλλα παρ' ἄλλοις μὲν οὐ λέλεκται, παρὰ
 τούτῳ δὲ κεῖται. (53) μέλει δ' αὐτῷ καὶ ὄγκου τῶν ὀνομά-
 των καὶ δεινότητος τῶν ἐνθυμημάτων καὶ ὡσπερ φθάσαντες
 15 εἶπομεν βραχύτητος συντάξεως· τὰ γὰρ πολλὰ τῶν πραγ-
 μάτων καὶ λέξει δεικνυται. τέθεικε δὲ πολλάκις καὶ πάθῃ
 καὶ πράγματα ἀντ' ἀνδρῶν, ὡς τὸ ἀντίπαλον δέος. ἔχει
 δὲ τι καὶ τοῦ πανηγυρικοῦ, ἐν οἷς ἐπιταφίους λέγει, καὶ
 ποικίλας εἰρωνείας εἰσφέρων καὶ ἐρωτήσεις ποιούμενος καὶ
 20 φιλοσόφοις εἶδει δημηγορῶν· ἐν οἷς γὰρ ἀμοιβαῖός ἐστι,
 φιλοσοφεῖ. τὴν μὲντοι ἰδέαν αὐτοῦ τῶν λέξεων καὶ τῶν
 συνθέσεων αἰτιῶνται οἱ πλείονες, ὧν ἐστι Διονύσιος ὁ Ἀλι-
 καρνασσεύς· μέμφεται γὰρ αὐτῷ ὡς πεζῇ καὶ πολιτικῇ λέξει
 χρῆσθαι μὴ δυναμένῳ, οὐκ εἰδῶς ὅτι δυνάμεός ἐστι ταῦτα
 25 πάντα περιττῆς καὶ ἔξεως πλεονεξίας.

(54) Φαίνεται δ' ἐπὶ τῶν Ἡροδότου χρόνων γενόμενος,
 εἰ γ' ὁ μὲν Ἡρόδοτος μέμνηται τῆς Θηβαίων εἰσβολῆς εἰς τὴν
 Πλάταιαν, περὶ ἧς ἱστορεῖ Θουκυδίδης ἐν τῇ β'. λέγεται δὲ
 τι καὶ τοιοῦτον, ὅτι ποτὲ τοῦ Ἡροδότου τὰς ἰδίας ἱστορίας
 30 ἐπιδεικνυμένου παρῶν τῇ ἀκροάσει Θουκυδίδης καὶ ἀκούσας
 ἀδάκρυσεν· ἔπειτά φησι τὸν Ἡρόδοτον τοῦτο θεασάμενον
 εἰπεῖν αὐτοῦ πρὸς τὸν πατέρα τὸν Ὀλορον „ὦ Ὀλορε, ὀργᾶ
 ἢ φύσις τοῦ υἱοῦ σου πρὸς μαθήματα.“ (55) ἐτελεύτησε δ'
 ἐν τῇ Θράκῃ· καὶ οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἐκεῖ ἐτάφη, ἄλλοι δὲ
 35 λέγουσιν ὅτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ἠνέχθη αὐτοῦ τὰ ὀστέα κρύφει

7. αὐτοβοεὶ frequens est apud Thucydidem. | 8. πολυμησεῖοντες] 1, 33. |
 παγχάλεπον et ἀμαρτάδα nusquam apud Thuc. exstant. | 9. ὕλης φακέλους] 2,
 77. | 10. ἐπιλυγάζεσθαι vel ἐπηλυγάζεσθαι Stephanus. cf. Thuc. 6, 36. |
 ἐπηλύται] 1, 9. | ἀνακῶς] 8, 102. | 11. ἀποσιμῶσαι coll. Thuc. 4, 25 Hudson,
 hoc aut ἀποσιμῶσας Porro. | κωλύμη] 1, 92. | ἀποτείχισις] 1, 65. | 16. λέξει]
 λέξ G cum brevis lacuna. | 17. ἀντίπαλον δέος] 3, 11. | 19. ποικίλας PG, ποικί-
 λως v. | 22. ἀλικαρνασσεύς PG. | 25. πλεονεξίας P, πλεονεξία G, πλεονεξία v. |
 27. θηβαίω exase v P. cf. Herod. 7, 233. Thuc. 2, 2. | 29. τοιοῦτε PG. | ὅτι PG,
 ὡς v.

παρὰ τῶν συγγενῶν καὶ οὕτως ἐτάφη. οὐ γὰρ ἐξῆν φανε-
 ρῶς θάπτειν ἐν Ἀθήναις τὸν ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντα. ἔστι
 δ' αὐτοῦ τάφος πλησίον τῶν πυλῶν ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς
 ὃ Κοίλη καλεῖται, καθά φησιν Ἄντυλλος, ἀξιόπιστος ἀνὴρ
 μαρτυρῆσαι καὶ ἱστορίαν γνῶναι καὶ διδάξαι δεινός. καὶ 340
 στήλη δὲ, φησὶν, ἔστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ „Θουκυδίδης [Ολόρου]
 Ἀλιμούσιος“ ἔχουσα ἐπίγραμμα. τινὲς δὲ προσέθηκαν καὶ
 τὸ „ἐνθάδε κεῖται.“ ἀλλὰ λέγομεν ὅτι νοούμενόν ἐστι τοῦτο
 καὶ προσυπακουόμενον· οὐδὲ γὰρ ἔκειτο ἐν τῷ ἐπιγράμματι.
 (56) ἔστι δὲ τὴν ιδέαν καὶ τὸν χαρακτήρα μεγαλοπρεπῆς, ὡς 45
 μὴδ' ἐν τοῖς οἴκτοις ἀφίστασθαι τοῦ μεγαλοπρεποῦς, ἐμβρι-
 θῆς τὴν φράσιν, ἀσαφῆς τὴν διάνοιαν διὰ τὸ ὑπερβατοῖς
 χαίρειν, ὀλίγοις ὀνόμασι πολλὰ πράγματα δηλῶν καὶ ποικι-
 λιώτατος μὲν ἐν τοῖς τῆς λέξεως σχήμασι, κατὰ δὲ τὴν διά-
 νοιαν τὸνναντίον ἀσχημάτιστος· οὔτε γὰρ εἰρωνείαις οὔτ' 50
 ἐπιτιμήσεσιν οὔτε ταῖς ἐκ πλαγίου ῥήσεσιν οὔτ' ἄλλαις τισὶ
 πανουργίαις πρὸς τὸν ἀκροατὴν κέχρηται, τοῦ Δημοσθένους
 μάλιστα ἐν τούτοις ἐπιδεικνυμένου τὴν δεινότητα. οἶμαι δ'
 οὐκ ἀγνοίᾳ σχηματισμοῦ τοῦ κατὰ διάνοιαν παρεῖναι τὸν
 Θουκυδίδην τὸ τοιοῦτον, ἀλλὰ τοῖς ὑποκειμένοις προσώποις 55
 πρέποντας καὶ ἀρμόζοντας συντιθέμεντα τοὺς λόγους· οὐ γὰρ
 ἔπρεπε Περικλεῖ καὶ Ἀρχιδάμῳ καὶ Νικίᾳ καὶ Βρασίδᾳ,
 ἀνθρώποις μεγαλόφροσι καὶ γενναίοις καὶ ἡρωικῆν ἔχουσι
 δόξαν, λόγους εἰρωνείας καὶ πανουργίας περιτιθέμεναι ὡς μὴ
 παρρησίαν ἔχουσι φανερῶς ἐλέγχειν καὶ ἀντικρὺς μέμφεσθαι 60
 καὶ ὀτιοῦν βούλονται λέγειν. διὰ τοῦτο τὸ ἄπλαστον καὶ
 ἀνηθοποίητον ἐπετήδευσε, σώζων καὶ τούτοις τὸ προσῆκον
 καὶ τῇ τέχνῃ δοκοῦν· τεχνίτου γὰρ ἀνδρὸς φυλάξαι τοῖς
 προσώποις τὴν ἐπιβάλλουσαν δόξαν καὶ τοῖς πράγμασι τὸν
 ἀκόλουθον κόσμον. (57) ἰστέον δ' ὅτι τὴν πραγματείαν 65
 αὐτοῦ οἱ μὲν κατέτεμον εἰς ἑξήκοντα ἱστορίας, ἄλλοι δ' ἄλλως·
 ὅμως δ' ἡ πλείστη καὶ ἡ κοινὴ κεκράτηκε, τὸ μέχρι τῶν ἡ
 διηρησθαι τὴν πραγματείαν, ὡς καὶ ἐπέκρινεν ὁ Ἀσκληπιάδης.

238. αὐτοῦ om. G. [39. ε] ἡ G. [41. Ὀλόρου om. PG. [42. ἀλιμούσιος P.]
 62. σωζων P, σώζον G. [66. ἑξ] δεκατρεῖς PG, τρισκαίδεκα v. [68. Ἀσκλη-
 πιάδης Porpo 1, 2. p. 68 et ex Schol. Thuc. 1, 56 Goellerus (cf. Krueger vit.
 p. 83), Ἀσκληπιάδης v.

β. Θουκυδίδου βίος.

Θουκυδίδης Ἀθηναῖος Ὀλόρου ἦν παῖς, Θράκιον δ' αὐτῷ τὸ γένος· καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτῷ Ὀλορος ἐκ Θράκης εἶχε τοῦνομα. γέγονε δὲ τῶν Μιλτιάδου συγγενῆς· αὐτίκα γοῦν ἐνθα Μιλτιάδης περὶ Κοίλην τέθνηται, ἐνταῦθα καὶ 5 Θουκυδίδης τέθνηται. ὁ δὲ Μιλτιάδης ἐγήμη τοῦ Θρακῶν βασιλέως θυγατέρα Ἠγησιπύλην. (2) γέγονε δ' Ἀντιφῶντος τοῦ Ῥαμνουσίου μαθητῆς, δεινοῦ λέγειν καὶ ὑπόπτου γενομένου τοῖς δικαστηρίοις. καὶ διὰ ταῦτα λέγοντος μὲν οὐκ ἠνείχοντο αὐτοῦ, γράφειν δ' ἐπεχείρησε τοὺς λόγους καὶ 10 ἐξέδωκε τοῖς δεομένοις. ἐμαρτύρησε δ' αὐτῷ καὶ Θουκυδίδης ὁ μαθητῆς, ὅτι ᾧ ἂν σύμβουλος γένοιτο, ἄριστα ἐκεῖνος ἀπήλλαττεν εἰς τὰς δίκας. ἀλλ' ὁ μὲν ἔδοξε πονηρὸς Ἀντιφῶν εἶναι καὶ περὶ τέλος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου κριθεὶς προδοσίας, ὡς Λακεδαιμονίοις μὲν τὰ ἄριστα κατὰ 15 πρεσβείαν παραινέσας, Ἀθηναίοις δ' ἀλυσιτελέστατα, ἐάλω. καὶ σὺν αὐτῷ διεφθάρησαν Ἀρχεπτόλεμος καὶ Ὀνομακλῆς, ὧν καὶ κατεσκάφησαν καὶ αἱ οἰκίαι, καὶ τὸ γένος τὸ μὲν διεφθάρη, τὸ δ' ἄτιμον ἐγένετο. (3) στρατηγικὸς δ' ἀνὴρ ὁ Θουκυδίδης γενόμενος καὶ τὰ περὶ Θάσον πιστευθεὶς 20 μετὰλλα πλούσιος μὲν ἦν καὶ μέγα ἐδύνατο, ἐν δὲ τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ αἰτίαν ἔσχε προδοσίας ἐκ βραδυτητός τε καὶ ὀλιγορίας. ἔτυχε μὲν γὰρ Βρασιδᾶς τὰς ἐπὶ Θράκης καταλαβὼν πόλεις Ἀθηναίων, ἀφιστὰς μὲν Ἀθηναίων, Λακεδαιμονίοις δὲ προστιθεὶς· κἀνταῦθα δέον ταχέως ἀναπλεῦσαι 25 καὶ σῶσαι μὲν τὴν Ἠϊόνα ἐγγὺς κειμένην, περιποιῆσαι δὲ τὴν Ἀμφίπολιν, μέγα κτῆμα τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν μὲν Ἠϊόνα ἐδυνήθη φθάσας σῶσαι, τὴν δ' Ἀμφίπολιν ἀπώλεσεν. καίτοι Κλέων βοηθῶν ταῖς ἐπὶ Θράκης πόλεσι κατέπλευσε μὲν εἰς

2. Inscr. Θουκυδίδου Ἀθηναίου βίος K. | 1. Ὀλόρου uti supra hic etiam constanter P. | 7. Ῥαμνουσίου M. | 10. ἐμαρτύρησε] vid. Thuc. 8, 68. | 11. ᾧ ἂν GK, ἂν ᾧ PCM, ᾧ R. | ἄριστος RK. | 12. ἀπήλλαττεν PG. | 13. πελοποννησιακοῦ GK. | 18. ἀνὴρ] ἀμειλῆς RMK, στρατηγὸς μὲν δὲ ἀμειλῆς C. | 19. Θάσον MK. | 20. πελοποννησιακῷ GK. | 23. πόλεις τῶν Ἀθ. MK. | 25. Ἠϊόνα hic G, ἰόνα item PC. | 28. Κλέων] κελείων K. | κατέπλευσε μὲν PG, κατέπλευσεν RCK.

Ἀμφίπολιν, ἀλλ' ὅμως μάχης γενομένης Βρασιδάς μὲν ὁ
 Λακεδαιμόνιος ἐνίκησεν αὐτόν, Κλέων δ' ἀπέθανεν ὑπὸ 30
 Μυρκινίου πελταστοῦ. βληθεῖς. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ὁ Βρα-
 σίδας τῆς νίκης αἰσθόμενος ἀπέθανε, καὶ Ἀμφίπολις Ἀθη-
 ναίων ἀπέστη, Λακεδαιμονίων δ' ἐγένετο. ἐνθα καὶ τὰ
 Ἀγνώνια οἰκοδομήματα καθελόντες οἱ Ἀμφιπολίται Βρασί-
 δεια ἐκάλεσαν, μισήσαντες μὲν τὴν Ἀττικὴν ἀποικίαν, λα- 35
 κωνίσαντες δὲ καὶ τούτῳ καὶ τὴν τιμὴν μεταθέντες εἰς Λα-
 κεδάιμονα. (4) γενόμενος δὲ φυγὰς ὁ Θουκυδίδης ἐσχόλαζε
 τῇ συγγραφῇ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ διὰ τοῦτο
 δοκεῖ πολλὰ χαρίζεσθαι μὲν Λακεδαιμονίοις, κατηγορεῖν δ'
 Ἀθηναίων τὴν τυραννίδα καὶ πλεονεξίαν· οὐ γὰρ καιρὸς 40
 αὐτῷ κατεπιεῖν Ἀθηναίων ἐγένετο, Κορινθίων κατηγορούν-
 των ἢ Λακεδαιμονίων μεμφομένων ἢ Μυτιληναίων αἰτιωμέ-
 νων, πολὺς ἐν τοῖς ἐγκλήμασι τοῖς Ἀττικοῖς ἐρρῶν, καὶ τὰς
 μὲν νίκας τὰς Λακωνικὰς ἐξῆρε τῷ λόγῳ, τὰς δὲ συμφορὰς
 ἠὔξησε τὰς Ἀττικὰς, ὅπου καὶ τὰς ἐν Σικελίᾳ. (5) πέπανται 45
 δὲ τὸ τῆς συγγραφῆς ἐν τῇ ναυμαχίᾳ τῇ περὶ Κυνὸς σῆμα,
 τουτέστι περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, ἐνθα δοκοῦσι καὶ νενικη-
 κέναι Ἀθηναῖοι. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἑτέροις γράφειν κατέ-
 λιπε, Ξενοφῶντι καὶ Θεόπομπῳ· εἰσὶ δ' αἱ ἐφεξῆς μάχαι·
 οὔτε γὰρ τὴν δευτέραν ναυμαχίαν τὴν περὶ Κυνὸς σῆμα, ἣν 50
 Θεόπομπος εἶπεν, οὔτε τὴν περὶ Κύζικον, ἣν ἐνίκα Θρασύ-
 βουλος καὶ Θηραμένης καὶ Ἀλκιβιάδης, οὔτε τὴν ἐν Ἀργι-
 νούσαις ναυμαχίαν, ἐνθα νικῶσιν Ἀθηναῖοι Λακεδαιμονίους,
 οὔτε τὸ κεφάλαιον τῶν κακῶν τῶν Ἀττικῶν, τὴν ἐν Αἰγὸς
 ποταμοῖς ναυμαχίαν, ὅπου καὶ τὰς ναῦς ἀπώλεσαν Ἀθηναῖοι 55
 καὶ τὰς ἐξῆς ἐλπίδας· καὶ γὰρ τὸ τεῖχος αὐτῶν καθηρέθη
 καὶ ἡ τῶν ἄ' τυραννίς κατέστη καὶ πολλαῖς συμφοραῖς πε-

31. ὁ add. PGCN, om. v. || 34. ἀγνώνια BC, ἀγνώνια GM, ἀγώνια P. ||
 βρασιδία PG; || 38. πελοποννησιακοῦ GK. || 39. μὲν] μὲν τοῖς K. || 40. οὐ K et pr.
 m. M, οὐ cett. || 44. συμφορὰς PGCN, ἐμφορὰς v. || 45. ὅπου καὶ vassr. Por-
 poni, qui ὡσπερ exspectabat. || τὰς ἐν] τὰ ἐν K. || 48. κατέλιπεν P. || 51. Θεό-
 πομπος] miserunt hoc Wichersius atque Muellerus. de re cf. Spilleri quaest. d.
 Xenoph. hist. gr. p. 22. || post Θεόπομπος interpungendum vel ἔγραψε ex γρά-
 φειν reperendum censuit Beckius, εἶπεν his cogitandum Porro. || 52. ἀργινοῦ-
 σαις P, ἀργινοῦσαις C. || 54. οὔτε] ἀλλὰ B. || 57. συμφοραῖς PG, ἐμφοραῖς
 cett.

ριέπεσεν ἡ πόλις, ἃς ἠκρίβωσε Θεόπομπος. (6) ἦν δὲ τῶν
 πάντων κατὰ γένος Ἀθηναίων δουξαζομένων ὁ Θουκυδίδης. δεινὸς
 60 δὲ δόξας εἶναι ἐν τῷ λέγειν πρὸ τῆς συγγραφῆς προέστη τῶν
 πραγμάτων. πρώτην δὲ τῆς ἐν τῷ λέγειν δεινότητος τήνδε
 ἐποίησατο τὴν ἐπίδειξιν· Πυριλάμπης γάρ τις τῶν πολιτῶν
 ἄνδρα φίλον καὶ ἐρώμενον ἴδιον διὰ τινα ζηλοτυπήσας ἐφό-
 65 νευσεν, ταύτης δὲ τῆς δίκης ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κινουμένης πολλὰ
 τῆς ἰδίας σοφίας ἐπεδείξατο, ἀπολογία ποιούμενος ὑπὲρ τοῦ
 Πυριλάμπους, καὶ Περικλέους κατηγοροῦντος ἐνίκᾳ. ὅθεν καὶ
 στρατηγὸν αὐτὸν ἐλομένων Ἀθηναίων ἄρχων προέστη τοῦ
 δήμου. (7) μεγαλόφρων δ' ἐν τοῖς πράγμασι γενόμενος, ἅτε
 φιλοχρηματῶν οὐκ εἶατο πλείονα χρόνον προστατεῖν τοῦ
 70 δήμου. πρῶτον μὲν γὰρ ὑπὸ τοῦ Ξενοκρίτου, ὡς Σύβαρις
 ἀποδημήσας, ὡς ἐπανῆλθεν εἰς Ἀθήνας, συγχύσεως δικα-
 στηρίου φεύγων ἐάλω· ἕστερον δ' ἐξοστρακίζεται ἔτη ἑ-
 φεύγων δ' ἐν Αἰγίῳ διέτριβεν, κακεῖ λέγεται τὰς ἱστορίας
 αὐτὸν συντάξασθαι. τότε δὲ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ μά-
 75 λιστα φανερὰν γενέσθαι· ἅπαντας γὰρ Αἰγινητάς κατατο-
 κίζων ἀναστάτους ἐποίησεν. (8) μετὰ δὲ τὴν ἱστορίαν φασὶ
 συντετάχθαι τῷ συγγραφεῖ τὸ προοίμιον, ἐπεὶ τῶν ἐν τῷ
 πολέμῳ μέμνηται γεγονότων, ὥσπερ τῆς Δίλου καθάρσεως,
 ἦν περὶ τὸ ζ' ἔτος ἐπὶ Εὐθύτου ἄρχοντος γεγενῆσθαι φασιν.
 80 μέμνηται δ' ἐν αὐτῷ καὶ τῆς τοῦ πολέμου τελευτῆς λέγων
 „ἐς τὴν τελευτὴν τοῦδε τοῦ πολέμου.“ ἀλλὰ καὶ ἐν ἀρχῇ
 φησι „κίνησις γὰρ αὕτη δὴ μέγιστη τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο
 καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δ' εἰπεῖν καὶ ἐπὶ πλείστον
 ἀνθρώπων.“ (9) πληρώσας δὲ τὴν ἢ ἱστορίαν ἀπέθανε νόσῳ·

62. Πυριλάμπης] confundi in his Thucydidem historicum cum Thucydide
 Melesiae f. docent Goellerus et A. Dryander comm. d. Antiph. p. 43 sqq. [γάρ]
 καὶ γάρ G. [πολιτικῶν et mox δι' αἰτίαν τινὰ pro ἴδιον διὰ τινα Dryander.]
 64. κινουμένης librl, κρινομένης Bekkerus. [68. μελόφρων MK. [69. εἶατο Bek-
 kerus, idem vel εἶάθη Dryander, εἶα τὸν librl. [70. ὡς] εἰς Porro. [71. ὅς
 alterum delendum censet Bergkiius comm. d. rel. com. att. p. 55. cf. Meieri d.
 Andoc. or. c. Alc. comm. 5, 6. p. 36. [συγχύσεως M. [72. ἕστερον δὲ καὶ M.]
 74. θαυμάσας post φιλαργυρίαν add. M, post μάλιστα K; θαυμαστὴν Hel-
 manus. [76. δὲ om. librl et Bekkerus [77. τετάχθαι MK. [79. Εὐθύτου]
 Εὐθιδήμου Dodwellus in Annal. Thuc., sed vid. Ephem. lit. Hal. 1838. p. 308
 et Act. soc. gr. 2. p. 435. [80. λέγων] vid. 1, 18.

σφάλλονται γὰρ οἱ λέγοντες μὴ Θουκυδίδου εἶναι τὴν ἡ', 85 ἀλλ' ἑτέρου συγγραφέως. (10) τελευτήσας δ' ἐν Ἀθήνησιν ἐτάφη πλησίον τῶν Μελιτίδων πυλῶν, ἐν χωρίῳ τῆς Ἀττικῆς δ' προσαιγορεῖται Κοίλη, εἰτ' αὐτὸς ἐπανελθὼν Ἀθήναζε ἐκ τῆς φυγῆς τοῦ ὀρισθέντος χρόνου πληρωθέντος καὶ τελευτήσας ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, εἴτε μετακομισθέντων αὐτοῦ τῶν 90 ὁστέων ἀπὸ Θράκης, ἐκεῖ καταστρέψαντος τὸν βίον· λέγεται γὰρ ἐκ' ἀμφοτέρω. καὶ στήλη τις ἀνέστηκεν ἐν τῇ Κοίλῃ τοῦτο ἔχουσα τὸ ἐπίγραμμα „Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀλιμούσιος ἐνθάδε κεῖται.“

γ' Ἐκ τῶν Σουίδα.

Θουκυδίδης Ὀλόρου Ἀθηναῖος, παῖδα δ' ἔσχε Τιμόθεον. ἦν δ' ἀπὸ μὲν πατρὸς Μιλτιάδου τοῦ στρατηγοῦ τὸ γένος ἔλκων, ἀπὸ δὲ μητρὸς Ὀλόρου τοῦ Θρακῶν βασιλέως μαθητῆς Ἀντιφῶντος. ἤκμαζε κατὰ τὴν πρῶτην ὀλυμπιάδα, ἔγραψε δὲ τὸν πόλεμον τῶν Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων. 5 οὗτος ἤκουσεν ἔτι παῖς τυγχάνων Ἡροδότου ἐπὶ τῆς Ὀλυμπίας

86. δ' ἐν G, δὲ ἐν PR, δὲ CM. | 87. μιλιτιάδων PG. | 92. ἐπαμφοτέρω GK. | 93. ἀλλιμούσιος K, qui sub finem adnexa habet haec:

Θουκυδίδης ἐλέλιξεν ἰὸν νόον· ἦν δὲ νοῆσαι
οἷά περ ἱστορίας δημήγορον ἦθος ὑφαίνων.
δειξιτερὴν γὰρ ἀνίσχε μετάρσιον, ὡς πρὶν αἰδῶν
Σπάρτης πικρὸν Ἄρηα καὶ αὐτῶν Κεκροπιδάων,
Ἑλλάδος ἀμνητῆρα πολυθρέπτοιο τιθήνης.

ὦ φίλος, εἰ σοφὸς εἶ, λάβε μ' ἐκ χέρων, εἰ δὲ πέφυκας
νῆς Μουσῶν, ῥίπον ἂ μὴ νοίεις.

εἰμὶ γὰρ οὐ πάντισσι βατός, παῖροι δ' ἀγάσαντο
Θουκυδίδην Ὀλόρου, Κεκροπιδὴν τὸ γένος.

horum quinque versus priores sunt Christodori ecphras. 372 sqq. (Anthol. Pal. 1. p. 53). pro ἐλέλιξεν cod. ἔλεξεν habet, ἐλέλιξεν Anthologia. alterum epigramma exstat ibid. 1. 2. p. 207. hinc dedi versus tertium, qui in cod. sic scriptus est: παῖροι δ' ἀγάσαντο Θουκυδίδην omissis reliquis. in primo et altero εἰ δὲ γε πάμπαν νῆς Ἰφους Μουσῶν, ῥίπον ἂ μὴ νοίεις ex Pal. dedi Jacobsius, sed nostra habet etiam cod. Medic. ap. Bandin. 2. p. 622.

3. 1. τιμόθην *V. | 2. πατρὸς — μητρὸς ABVE, μητρὸς — πατρὸς cell.: ἀπὸ post πατρὸς et μητρὸς litare iussit Hemsterhusius. | 3. ὀλόρου AVE. | 6. Ἡροδότου] Ἡροδότου, δε m, Ἡρόδοτος V.

τὰς ἱστορίας διερχομένον, ἃς συνεγράψατο, καὶ κινήθεις ὑπό-
 τινος ἐνθουσιασμοῦ πλήρης δακρύων ἐγένετο. καὶ ὁ Ἡρό-
 10 δοτος κατανοήσας τὴν αὐτοῦ φύσιν πρὸς τὸν πατέρα Θου-
 κυδίδου Ὀλορον ἔφη, „μακαρίζω σε τῆς εὐτεκνίας, Ὀλορε· ὁ
 γὰρ σὸς υἱὸς ὀργῶσαν ἔχει τὴν ψυχὴν πρὸς τὰ μαθήματα.“
 καὶ οὐκ ἐψεύσθη γε τῆς ἀποφάσεως. οὗτος ὁ Θουκυδίδης
 ἀνὴρ ἦν πολὺς ταῖς τέχναις καὶ κάλλει λόγων καὶ ἀκριβεῖα
 15 πραγμάτων καὶ στρατηγικαῖς συμβουλαῖς καὶ πανηγυρικαῖς
 ὑποθέσεσιν.

B. ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ.

α'. Ἐκ τῆς Φωτίου βιβλιοθήκης, βιβλ. ρος'.

Ἔστι Θεόπομπος Χίος μὲν τὸ γένος, υἱὸς Δαμασιστρά-
 του, φυγαῖν δὲ λέγεται τῆς πατρίδος ἅμα τῷ πατρὶ, ἐπὶ
 λακωνισμῷ τοῦ πατρὸς ἀλόντος, ἀνασωθῆναι δὲ τῇ πατρίδι
 τελευτήσαντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, τὴν δὲ κάθοδον Ἀλεξάνδρου
 5 τοῦ Μακεδόνων βασιλέως δι' ἐπιστολῶν τῶν πρὸς τοὺς Χίους
 καταπραξαμένου· ἐτῶν δ' εἶναι τότε τὸν Θεόπομπον ε' καὶ
 μ'. μετὰ δὲ τὸν Ἀλεξάνδρου θάνατον πανταχόθεν ἐκπεσόντα
 εἰς Αἴγυπτον ἀφικέσθαι, Πτολεμαῖον δὲ τὸν ταύτης βασιλείᾳ
 οὐ προσέειπαι τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ ὡς πολυπράγμονα ἀνε-
 10 λεῖν ἐθέλησαι, εἰ μὴ τινες τῶν φίλων παραιτησάμενοι δια-
 σώσαντο. συνακμάσαι δὲ λέγει αὐτὸς ἑαυτὸν Ἰσοκράτει τε
 τῷ Ἀθηναίῳ καὶ Θεοδέκτῃ τῷ Φασηλίτῃ καὶ Ναυκράτει τῷ
 Ἐρυθραίῳ, καὶ τούτους ἅμα αὐτῷ τὰ πρωτεῖα τῆς ἐν λόγοις
 παιδείας ἔχειν ἐν τοῖς Ἑλλησιν· ἀλλ' Ἰσοκράτην μὲν δι' ἀπο-
 15 ρίαν βίου καὶ Θεοδέκτην μισθοῦ λόγους γράφειν καὶ σοφι-

7. διερχομένου A, διερχόμενος BVE, αὐτοῦ διερχομένου coll. [καὶ om.
 m.] 9. Θουκυδίδην V.] 10. ὄλωρον et ὄλωρε VE.] 12. ἀποφάσεως Paris. Ka-
 steri, ἀποφάνσεως coll.] 13. ἀνὴρ — ὑποθέσεσιν] cf. Marcellin. 1.] καὶ prius
 add. Bernhardy.] 14. στρατηγίας καὶ συμβουλίας v. cf. I. v. 8.

II. 1. Δαμασιστράτου Paus. 3. 10, 3 et Suidas, Δαμοστράτου v.]
 11. συνακμάσαι — 33. ἡλικίαν] vid. Theop. fragm. ed. Wicheon 26. p. 63.

στεύειν, εκπαιδεύοντας τοὺς νέους κακίθην καρπουμένους τὰς ἀφελείας, αὐτὸν δὲ καὶ Ναυκράτην αὐτάρκως ἔχοντας ἐν τούτοις αἰεὶ τὴν διατριβὴν ἐν τῷ φιλοσοφεῖν καὶ φιλομαθεῖν ποιῆσθαι. καὶ ὡς οὐκ ἂν εἴη αὐτῷ παράλογον ἀντιποιουμένῳ τῶν πρωτείων, οὐκ ἐλαττόνων μὲν ἢ β' ἐπὶ τοὺς 20 ἐπιδεικτικούς τῶν λόγων συγγραψαμένῳ, πλείους δ' ἢ ε' μυριάδας, ἐν οἷς τὰς τε τῶν Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων πράξεις μέχρι νῦν ἀπαγγελλόμενας ἔστι λαβεῖν· ἔτι δὲ καὶ διότι οὐδεὶς ἔστι τόπος κοινὸς τῶν Ἑλλήνων οὐδὲ πόλις ἀξιόχρεως, εἰς οὗς αὐτὸς οὐκ ἐπιδημαῖν καὶ τὰς τῶν λόγων ἐπιδείξεις ποιού- 25 μανος σὺν μὲν κλέος καὶ ὑπόμνημα τῆς ἐν λόγοις αὐτοῦ κατέλιπεν ἀρετῆς. ταῦτ' αὐτὸς περὶ αὐτοῦ λέγων τοὺς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις ἔχοντας ἐν λόγοις τὸ πρωτεύειν πολὺ καταδεικτέρας ἀποφαίνεται τῶν καθ' ἑαυτὸν οὐδὲ τῆς δευτέρας τάξεως ἀξιουμένων, καὶ τοῦτο δῆλον εἶναι φησι καὶ ἐξ 30 αὐτῶν τῶν παρ' ἑκατέροις ἐκπεπονημένων καὶ καταλειμμένων λόγων· πολλὴν γὰρ τὴν τοιαύτην παιδευσιν ἐπίδοσιν λαβεῖν κατὰ τὴν αὐτοῦ ἡλικίαν. ἀλλὰ τίνας λέγει τοὺς ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις, οὐκ ἔχω σαφῶς συμβαλεῖν· οὐ γὰρ δὴ γε τολμηῆσαι αὐτὸν ὑπολαμβάνω εἰς Ἡρόδοτον καὶ Θουκυδίδην 35 ἀποτελεσθαι, πολὺ καὶ αὐτοῦ ἐν πολλοῖς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἐλαττουμένου. ἢ τάχα πρὸς Ἑλλάνικον καὶ Φίλιστον ἔφορᾶ τοὺς ἱστορικούς, ἢ Γοργίαν καὶ Λυσίαν καὶ τοὺς τοιοῦτους, ἐγγὺς τῆς αὐτοῦ ἡλικίας προγεγονότας, ἀνίσταται, οὐδ' ἐκείνων τοσοῦτον ἐνδεέστερον ἔχόντων πρὸς τοὺς λόγους. ἀλλὰ 40 Θεόπομπος μὲν ταῦτα. φασὶ δ' αὐτὸν τε καὶ Ἐφορον Ἰσοκράτους γενέσθαι μαθητάς. δῆλον δὲ τοῦτο ποιοῦσι καὶ οἱ λόγοι· πολὺ γὰρ ἐν τοῖς Θεοπόμπου ἢ κατὰ μίμησιν ἰδέα τῶν παρ' Ἰσοκράτει, εἰ καὶ λείπεται τῆς κατὰ τὴν ἐργασίαν ἀκριβείας. καὶ τὰς ἱστορικὰς δ' ὑποθέσεις τὸν διδάσκαλον αὐτοῖς 45 προβαλεῖν, τὰς μὲν ἄνω τῶν χρόνων Ἐφόρῳ, Θεοπόμπῳ δὲ τὰς μετὰ Θουκυδίδην Ἑλληνικάς, πρὸς τὴν ἑκατέρου φύσιν καὶ τὸ ἔργον ἀρμοσάμενον· διὸ καὶ τὰ προοίμια αὐτοῖς τῶν ἱστοριῶν τῇ τε διανοίᾳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἔστιν ὁμοιότατα, ὡς

32. πολλήν] πάλιν Am. | 43. πολὺ] πολλή Bekkerus. | 48. αὐτοῖς] αὐτῶν et αὐτῆς m.

50 ἔν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀρετηρίας ἐκδραμόντων ἑκατέρου πρὸς τὸ
 στάδιον τῆς ἱστορίας. πλείσταις μὲν οὖν παρεκβάσει παν-
 τοδακῆς ἱστορίας τοὺς ἱστορικοὺς αὐτοῦ λόγους Θεόπομπος
 παρατείνει. διὸ καὶ Φίλιππος ἃ πρὸς Ῥωμαίους πολεμήσας,
 ἐξελὼν ταύτας καὶ τὰς Φιλίππου συνταξάμενος πράξεις, αἰ
 55 σκοπὸς εἰσι Θεοπόμῳ, εἰς ἐς βίβλους μόνας, μηδὲν παρ'
 ἑαυτοῦ προσθεῖς ἢ ἀφελὼν πλήν, ὡς εἴρηται, τῶν παρεκτρο-
 πῶν, τὰς πάσας ἀπήρτισεν. Δοῦρις μὲν οὖν ὁ Σάμιος ἐν τῇ
 εἰ τῶν αὐτοῦ ἱστοριῶν οὕτω φησίν· „Ἐφορος δὲ καὶ Θεό-
 πομπος τῶν γενομένων πλείστον ἀπελείφθησαν· οὔτε γὰρ
 60 μμησίως μετέλαβον οὐδαμῶς οὔτε ἠδονῆς ἐν τῷ φράσαι,
 αὐτοῦ δὲ τοῦ γράφειν μόνον ἐπεμελήθησαν.“ καίτοι Δοῦρις
 καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς τούτοις οἰκονομίας, οἷς αἰτιᾶται, πολλὰ
 τῶν ἀνδρῶν λαμπόμενος. ἀλλ' εἰ μὲν πρὸς τὸν ὑπερήφανον
 ἐκείνον Θεοπόμῳ λόγον, ὅς τοὺς ἀρχαιοτέρους οὐδὲ τῶν
 65 δευτερείων ἤξιον, τοῦτο ἀπέρραψεν, οὐκ ἔχω λέγειν, πλήν ὅτι
 αὐδέτερος αὐτῶν προσηκόντως ἐπελάβετο καὶ μάλιστα ἂν
 δυσχυρισαίμην. Κλιοχάρης δ' ὁ Μυρλαιανὸς ὑπὲρ τῶν Ἰσο-
 κρατικῶν ἀπάντων οἷμαι λέγων (τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἐν τῇ
 πρὸς τὸν Δημοσθένην συγκρίσει μὴ τὰ πόρρω αὐτοῖς παρα-
 70 σχεῖν) φησὶ τοὺς μὲν Δημοσθενικοὺς λόγους τοῖς τῶν στρα-
 τιωτῶν ἰοικέσθαι μάλιστα σώμασι, τοὺς δ' Ἰσοκρατικοὺς τοῖς
 τῶν ἀθλητῶν. δῆλον δ' ὡς Θεόπομπος αὐθενὸς τῶν Ἰσοκρα-
 τικῶν εἰς τοὺς λόγους ἀτιμότερος.

β. Ἐκ τῶν Σουλδα.

Θεόπομπος Χῖος, ῥήτωρ, υἱὸς Δαμασιστράτου, γεγονὼς
 τοῖς χρόνοις κατὰ τὴν ἀναρχίαν Ἀθηναίων ἐπὶ τῆς ἑγ' ὀλυμ-
 πιάδος, ἅτα καὶ Ἐφορος· Ἰσοκράτους ἀκουστῆς ἅμα Ἐφόρῳ.
 ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν Ἡροδότου ἱστοριῶν ἐν βιβλίῳ β'.

57. Δοῦρις] vid. David. fragm. ed. Kalleman. p. 69. | 59. προγενομένων
 Casaubonus. | 67. Σμυρλαιανός v. | 68. τῇ add. A. | 70. τοῖς μὲν — ἀθλητῶν]
 Philippo tribuit Plat. vit. dec. ort. p. 345 C.

β. cf. Eudoc. p. 230 et infra a. Ἐφορος. | 2. τοῖς χρόνοις κατὰ τὴν ἀναρ-
 χίαν AB et forte V (ubi ἀρχ), κατὰ τοῖς χρόνοις τῆς ἀναρχίας eam. | ἑγ'] ἐγ'
 Eudocia. cf. Clinton fast. hell. 2. p. 374.

Φιλιππικὰ ἐν βιβλίοις οβ', Ἑλληνικὰς ἱστορίας· ἔπονται δὲ 5 ταῖς Θουκυδίδου καὶ Ξενοφῶντος καὶ εἰσιν ἐν βιβλίοις ια', ἔχουσαι τὰ ἀπὸ τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου καὶ λοιπά. ἔγραψε καὶ ἕτερα πλεῖστα.

Α Λ Λ Ω Ν

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχείον.

Γ. ΑΓΑΘΙΟΥ.

Ἀγαθίας, σχολαστικός, Μυρωναῖος, ὁ γράψας τὴν μετὰ Προκόπιον ἱστορίαν τὸν Καισαρέα, [τὰ κατὰ Βελισάριον καὶ τὰς ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Λιβύῃ πράξεις] τουτέστι τὰ κατὰ Ναρσῆν ἐν Ἰταλίᾳ καὶ τὰ ἐν Λαζικῇ καὶ Βυζαντίῳ. οὗτος συνέταξε καὶ ἕτερα βιβλία, ἔμμετρά τε καὶ καταλογάδην, 5 τὰ τε καλούμενα Δαφνιακὰ καὶ τὸν κύκλον τῶν νέων ἐπιγραμμάτων, ὧν αὐτὸς συνῆξεν ἐκ τῶν κατὰ καιρὸν ποιητῶν. συνήκμασε δὲ Παύλῳ τῷ Σιλεντιαρίῳ καὶ Μακεδονίῳ τῷ ὑπάτῳ καὶ Τριβουνιανῷ ἐπὶ τῶν Ἰουστινιανοῦ χρόνων.

Δ. ΑΙΝΕΙΟΥ.

Αἰνείας. οὗτος ἔγραψε περὶ πυρσῶν, ὡς φησι Πολύβιος, 10 καὶ περὶ στρατηγημάτων ὑπόμνημα.

Ε. ΑΚΟΥΣΙΛΑΟΥ.

Ἀκουσίλαος, Κάβα υἱός, Ἀργεῖος, ἀπὸ Κερκιάδος πόλεως οὔσης Αὐλίδος πλησίον, ἱστορικός πρεσβύτατος. ἔγραψε

5. Φιλιππικὰ] φιλικὰ EmEudocia. | οβ'] γη' Diad. Sic. 16, 3, β' m. | 6. καὶ] ὡς καὶ αὐ' Wichers d. Theop. p. 20. | ια'] ιβ' Diad. 14, 84. | 7. λοιπά] τὰ λοιπά BE. | 8. ἕτερα] ἄλλα E.

III. cf. Eudoc. p. 50. | 1. Μυρωναῖος] σμυρωναῖος 1 Paris. Kusteri, μυρωναῖος 2 Paris., αμυρωναῖος mEudocia. | 2. τὸν τὰ κατὰ — πράξεις συντάξαντα Kusterus, υποοσ addidit Bernhardt. | 8. δὲ Bernhardt, καὶ v. | IV. 10. Πολύβιος] 10, 84. | 11. στρατηγημάτων ex Polybio Kusterus. | V. cf. Eudoc. p. 42. tractant Suetonius Phococyd. et Acua. fr., Muellerus hist. gr. fr. p. XXXVI | 12. Κερκιάδος Eudocia, Κερκιάδος Dageus Thep. parad. 1. p. 207.

δὲ γενεαλογίας ἐκ δέλτων χαλκῶν, ἃς λόγος εὐρεῖν τὸν πατέρα
15 αὐτοῦ ὀρύξαντά τινα τόπον τῆς οἰκίας αὐτοῦ.

F. ΑΝΑΞΙΜΑΝΔΡΟΥ.

Ἀναξίμανδρος Ἀναξιμάνδρου Μιλήσιος, ὁ νεώτερος, ιστο-
ρικός. γέγονε δὲ κατὰ τοὺς Ἀρταξέρξου χρόνους τοῦ Μνή-
μονος κληθέντος. ἔγραψε συμβόλων Πυθαγορείων ἐξηγήσειν.
οἷόν ἐστι τὸ „ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν· μαχαίρα πῦρ μὴ σκα-
20 λεύειν· ἀπὸ ὀλοκλήρου ἄρτου μὴ ἐσθίειν,“ καὶ τὰ λοιπά.

Z. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ.

Ἀντίπατρος Ἰολάου, πόλεως δὲ Παλιούρας τῆς Μακεδο-
νίας, στρατηγὸς Φιλίππου, εἴτ' Ἀλεξάνδρου, καὶ διάδοχος
βασιλείας, μαθητὴς Ἀριστοτέλους. κατέλιπεν ἐπιστολῶν σύγ-
γραμμα ἐν βιβλίοις β' καὶ ἱστορίαν, τὰς Περδίκκου πράξεις
25 Ἰλλυρικός. καὶ ἐπετρόπευσε μὲν τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου, τὸν
Ἡρακλέα κληθέντα· μόνος δὲ τῶν διαδόχων θεὸν καλέσαι
Ἀλέξανδρον οὐχ εἴλετο, ἀσεβὲς τοῦτο κρίνας. ἐβίου δ' ἔτη
οθ' καὶ κατέλιπεν υἱὸν καὶ διάδοχον Κέσσανδρον, τὸν τὴν
μητέρα Ἀλεξάνδρου ἀνελόντα Ὀλυμπιάδα.

H. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ.

30 Ἀπολλώνιος Ἀφροδισιεύς, ἀρχιερεὺς καὶ ἱστορικός. γέ-
γραφε Καρικά, περὶ Τράλλων, περὶ Ὀρφέως καὶ τῶν τελε-
τῶν αὐτοῦ.

Θ. ΑΠΠΙΑΝΟΥ.

Ἀππιανός. οὗτος ἔγραψε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν τὴν κα-
λουμένην βασιλικήν. καὶ αἱ μὲν γ' βίβλοι Ἀππιανοῦ αἱ πρῶ-
35 ται περιλαμβάνουσι ὅσα Ῥωμαίοις ἀγωνιζομένοις ἐς Ἰτα-

VI. cf. Eudoc. p. 49. [17. Μνήμονος] ἀμείνωνος Am, ἀμύτωνος BE. [οἶον — λοιπά om. Eudocia. [VII. cf. Eudoc. p. 49. [21. Παλιούρας] Παλαιότεριον (coll. Pllm. h. n. 4, 3) vel potius Πετιδαίας, ut et Jonsius ser. hist. phil. p. 70, Relnesius. [μακεδονίας addite ὄνων supra ονίας E. [24. περδίκκου ABE, περδίκκου est. [πράξιας A. [25. καὶ] μὲν ABE. [26. Ἡρακλέους A. [27. ἐβίου δ'] ἐν βίβλῳ ζήσας omisso καὶ BE. [28. καὶ alterum add. A. [VIII. cf. Eudoc. p. 50. [31. καὶ] κατὰ AEmEudocia. [IX. 34. βασιλικήν] Inscriptio est libri primi.

λιώτας ἔτι περὶ ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἐπράχθη. ὅσα δ' ἀμφὶ τὴν Ἰταλίαν ἄλλα Κελτοὶ τε καὶ Λίβυες ἔδρασαν τε καὶ ἔπαθον, καὶ εἰ τί που καὶ τῆς Ἰταλίας μέρος ἀνάγκαις ἢ ἐνέδραις ἢ πλάναις ἐς αὐτοὺς μετέθετο, ἐν τοῖς περὶ Κελτῶν καὶ Λιβύων. συγγέγραπται δ' ἐφ' ἑαυτῶν ὅσα καὶ ἐς τὰς 40 ἐμφυλίουσιν Ῥωμαίων στάσεις ἢ Ἰταλία διηρεῖτο. ἔτι τοὺς πρὸς Κελτοὺς, τουτέστι Γερμανοὺς, οἱ ἀμφὶ τὸν Ῥῆνον ποταμόν εἰσιν, καὶ τοὺς Γαλάτας, τουτέστι Γάλλους, πολέμους καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν, ὅσαι τε συνθῆκαι καὶ συνθηκῶν παραβάσεις ἢ ἐπαναστάσεις ἐγένοντο Κελτῶν ἕως ἐπὶ τοῦ Γαίου, 45 ἢ δ' βίβλος περιέχει συλλαβοῦσα. εἰ δέ τί που Κελτοὶ μὴ κατὰ πρόφασιν οἰκίαν, ἀλλὰ συμμαχοῦντες Ἰταλῶν τισιν ἢ μισθοφοροῦντες ἔπραξαν, ἐν τοῖς περὶ ἐκείνων συγγέγραπται, καὶ ὅσον εἰς γνώρισμα μόνον αὐτῶν μέμνηται Ἀππιανός. ἔγραψε δὲ Ῥωμαϊκὰ λόγους θ'. οἱ δὲ διὰ τοῦ ἐνὸς πῖ γρά- 50 φουσιν Ἀππιανός.

I. ΔΑΜΑΣΤΟΥ.

Δαμάστης Σιγμειὺς, ἀπὸ Σιγμείου τῆς Τρωάδος, Διωξίππου υἱός, γεγωνὸς πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν, σύγχρονος Ἡροδότῳ, τῶν πλουσιωτάτων, ἱστορικός. γέγραψε περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γενομένων, περὶ γονέων καὶ προγόνων τῶν εἰς Ἴλιον 55 στρατευσαμένων βιβλία β', ἐθνῶν κατάλογον καὶ πόλεων, περὶ ποιητῶν καὶ σοφιστῶν καὶ ἄλλα συχνά. γέγονε δ' Ἑλληνικῶν μαθητής.

II. ΔΑΜΟΚΡΙΤΟΥ.

Δαμόκριτος, ἱστορικός. τακτικὰ ἐν βιβλίοις β', περὶ Ἰου-

38. ἢ ἐνέδραις supraser. habet E. | 39. ἐπ' αὐτοὺς A, ἑαυτοὺς BE. | 40. συγγέγραπται post Λιβύων excidisse coniecit Schweighauserus App. 1. 3. p. 9. | συγγέγραπται δ' ἐπ' αὐτοῖς ὅσα συνίβη ὅταν ταῖς ἐμφυλίαις Ῥ. στάσειν ἢ It. Kusterus. | 41. ἐμφυλιούσιν A. | ἔτι] ὅτι ABCEM. | 44. περιβάσεις B. | 45. ἐπί om. E. | 50. Ῥωμαϊκὰ Schweighauserus. | θ'] sunt tamen XXIV. Suidam IX tantum posse probat Schweighauserus 3. p. 898. | γράφουσι τὸ α. E. | X. cf. Eudoc. p. 127. | 52. σιγμειὺς AV. | τῆς ABVE, γῆς τῆς cett. | 53. γεγωνὸς om. A. | Ἡροδότου Eudocia. | 54. τῶν πλουσιωτάτων] τῶν παλαιωτάτων ed. Basil, de modo sua demota esse censet Bernhardt. | 55. ἀρχαιοτάτων [γενῶν vel ἐθνῶν] post γενομένων posse videtur Bernhardt. | 58. καὶ om. E. | XI. cf. Eudoc. p. 128. | 59. ἔγραψε τακτικὰ Eudocia. | περὶ τῶν I. Eudocia.

60 δαίον· ἐν ᾧ φησιν ὅτι χρυσὴν ὄνου κεφαλὴν προσεκύκουν καὶ κατὰ ἑπταετίας ξένον ἀγρεύοντες προσέφερον καὶ κατὰ λεπτὰ τὰς σάρκας διέβαινον καὶ οὕτως ἀνήρουν.

ΙΒ. ΔΑΜΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Δαμόστρατος, ιστορικός. ἀλιευτικὰ ἐν βιβλίοις κ' καὶ περὶ τῆς ἐνύδρου μαντικῆς καὶ ἕτερα σύμμικτα ἐχόμενα ἐς ἱστορίας.

ΙΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Δημήτριος Ἰλιεύς, ιστορικός. ἔγραψε Τρωικὰ ἐν βιβλίοις κ'.

ΙΔ. ΔΙΚΤΥΟΣ.

Δίκτυς, ιστορικός. ἔγραψεν ἐφημερίδα· ἔστι δὲ τὰ μεθ' Ὀμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις θ', Ἰλιακά, Τρωικοῦ διακόσμου. οὗτος ἔγραψε τὰ περὶ τῆς ἀρπαγῆς Ἑλένης καὶ περὶ Μενελάου καὶ πάσης Ἰλιακῆς ὑποθέσεως. ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθείσης καὶ πολλῶν τάφων ἀνεωχθέντων εὐρέθη ἐν ἐνὶ τούτων τὸ σύνταγμα τῆς ἱστορίας Δίκτυος, τὸν Τρωικὸν περιέχον πόλεμον, ὅπερ λαβῶν Κλαυδίου εἰς ἐξέδωκε γράφεσθαι.

60. ἐν ᾧ — ἀνήρουν] Αἰθιοπικὴν ἱστορίαν καὶ ἄλλα Eudocia. | XII. cf. Eudoc. p. 128. | XIII. est Eudociae p. 128. cf. Eust. ad Od. 11. p. 432. | XIV. Eudoc. p. 128. Δίκτυς Κρής, Κνώσιος, ὀπαδὸς Ἰδομενείως. οὗτος συντίθειεν ἐφημερίδα τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, παρὼν ὡς φασιν, ἐν βιβλίοις θ', γράμμασι Φοινίκων, οἷς τότε πᾶσα ἐχρήτο ἡ Ἑλλάς. διηγῆται δ' ἀκριβῶς ὅσα Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις ἐπράχθη. καὶ τὰ μὲν παρὰ τοῦ Ὀδυσσεύος ἤκουσεν, ὅσα ἐπράχθη ἑμίνου ἀπόντος, τὰ δὲ παρὼν, ὁρῶν καὶ ἀκούων συνέγραψε. τούτου ἱστορία εὐρέθη ἐπὶ Κλαυδίου, οἱ δ' ἐπὶ Νέρωνος βασιλείᾳ Ῥωμαίων, τῆς Κρήτης ὑπὸ σεισμοῦ κατενεχθείσης, καὶ πολλῶν μνημείων ἀνεωχθέντων, ὧν ἐνὶ εὐρητο γεγραμμένον βιβλίον γράμμασι Φοινίκων, καὶ μεθερμηνεύθη ἐν τῇ Ἀττικῇ γλώττῃ περὶ τὸν τῷ βασιλεῖ, οὗ τῷ προστάγματι Σιπτημίδης τις Ῥωμαῖος, σοφὸς ἑκατέρωθεν τὴν γλῶτταν, εἰς τὴν Ῥωμαϊκὴν φωνὴν μετήνευεν. | 65. ἐφημερίδας ex Schol. in Horat. l. 4. p. 48 theol. gr. Meursius. | ἐφημερίδα (ἔστι δὲ τὰ μεθ' Ὀμηρον καταλογάδην ἐν βιβλίοις θ'. Ἰλιακά) Τρωικοῦ διακόσμου Porzionius, ἐφημερίδα. ἔτι δὲ — Ἰλιακά ἢ περὶ Τρωικοῦ διακόσμου Kusterus, ἐφημερίδα Τρωικοῦ διακόσμου· ἔστι δὲ Ἰλιακά τὰ μεθ' Ὀμηρον καὶ τὰ περὶ τῆς ἀρπαγῆς Borsbardy. Ἰλιακά iam Leo Allatius d. patr. Rom. 4, Ἰταλικὰ v. | 75. περιέχων ACm.

IE. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Διόδωρος Σικελιώτης, ιστορικός. ἔγραψε βιβλιοθήκην. ἔστι δ' ἱστορία Ῥωμαϊκή τε καὶ ποικίλη ἐν βιβλίοις μ'. γέγονε δ' ἐπὶ τῶν χρόνων Αὐγούστου Καίσαρος καὶ ἐπ' αὐτῷ.

IF. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΜΙΛΗΣΙΟΥ.

Διονύσιος Μιλήσιος, ιστορικός. τὰ μετὰ Δαρεῖον ἐν βιβλίοις ε', περιήγησιν οἰκουμένης, Περσικά, Ἰάδι διαλέκτῳ, 80 Τρωικῶν βιβλία γ', μυθικά, κύκλον ἱστορικὸν ἐν βιβλίοις ζ'.

IZ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΤΟΥ ΡΟΔΙΟΥ.

Διονύσιος Μουσωνίου Ῥόδιος ἢ Σάμιος, ιστορικός· ἦν δὲ καὶ ἱερεὺς τοῦ ἐκεῖσε ἱεροῦ τοῦ Ἑλίου. ἱστορίας τοπικὰς ἐν βιβλίοις ε', οἰκουμένης περιήγησιν, ἱστορίας παιδευτικῆς βιβλία ε'. 85

IH. ΔΙΩΝΟΣ.

Δίων ὁ Κάσσιος χρηματίας, ὁ ἐπὶ κλην Κοκκήσιος (οἱ δὲ Κοκκηϊανός), Νικασύς, ιστορικός, γεγονώς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας. ἔγραψε Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις π' (διαιροῦνται δὲ κατὰ δεκάδας), Περσικά, [Γετικά,] ἐνόδια, τὰ κατὰ Τραϊανόν, βίον Ἀρριανοῦ τοῦ φιλο- 90 σόφου.

IΘ. ΔΟΥΡΙΔΟΣ.

Δούρις, ιστορικός, ἔγραψεν ἱστορίαν Λιβυκὴν καὶ Περσικὴν.

XV. cf. Eudoc. p. 128. || 77. τε om. *V. || XVI. cf. Eudoc. p. 128. || 79. Μιλήσιος om. m. || εἰ] τοὺς BE. || 81. ζ'] ξ E. ceterum de scriptis Millesii vid. Bernhardt in Dionys. Perieget. p. 490 sq. || XVII. cf. Eudoc. p. 129. || 82. Διονύσιος — ε' om. B, Διονύσιος — περιήγησιν om. E. || ἦν — Ἑλίου om. Eudoc. || 83. τοῦ post ἱερεὺς om. A. || ἱστορικά V. || τοπικὰς susp. Bernhardt, qui desiderabat συμποτικὰς. || 84. ἐν βιβλίοις ε' AV, βιβλία ε' est. || ἱστορίαν Eudoc. || XVIII. cf. Eudoc. p. 129. || 86. κάσσιος V, κάσιος est. || κοκκήσιος V, κοκκήσιος est. || 87. κοκκηϊανός *V. || 88. Μαμαίας] μαμα cum en supra versum A. || 89. ὡσπερ καὶ τοῦ Παταβινοῦ Διβίου post δεκάδας add. Eudocia. || Γετικά in lac. om. E, primus addidit Aldus, uncis inclusit Bernhardt. Chrysothomi sunt. || 90. ἐνόδια B. || τραϊανόν A. || XIX. est Eudocia p. 129. Δούρις v. cf. Hullemans Durid. fr. p. 3.

Κ. ΕΚΑΤΑΙΟΥ.

Ἐκαταῖος Ἠγησάνδρου Μιλήσιος, γέγονε κατὰ τοὺς Δαρείου
 95 χρόνους τοῦ μετὰ Καμβύσην βασιλεύσαντος, ὅτε καὶ Διονύσιος
 ἦν ὁ Μιλήσιος ἐπὶ τῆς ξί' ὀλυμπιάδος, ιστοριογράφος. Ἡρόδοτος
 δ' ὁ Ἀλικαρνασσεὺς ὠφέληται τούτου νεώτερος ὢν. καὶ ἦν ἀκου-
 στῆς Πρωταγόρου ὁ Ἐκαταῖος. πρῶτος δ' ἱστορίαν πεζῶς ἐξή-
 νηκε, συγγραφὴν δὲ Φερικύδης· τὰ γὰρ Ἀκουσιλάου νοθεύεται.

ΚΑ. ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ.

100 Ἑλλάνικος Μυτιληναῖος, ἱστορικός, υἱὸς Ἀνδρομένους,
 οἱ δ' Ἀριστομένους, οἱ δὲ Σκάμωνος· οὗ ὁμώνυμον ἔσχεν
 υἱόν. διέτριψε δ' Ἑλλάνικος σὺν Ἡροδότῳ παρ' Ἀμύντῳ τῷ
 Μακεδόνων βασιλεῖ κατὰ τοὺς χρόνους Εὐριπίδου καὶ Σο-
 φροκλέους, καὶ Ἐκαταίῳ τῷ Μιλησίῳ ἐπέβαλε γεγονότι κατὰ
 5 τὰ Περσικὰ καὶ μικρῶ πρός. ἐξέτεινε δὲ καὶ μέχρι τῶν Περ-
 δίκου χρόνων καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Περπερήνῃ τῇ κατ' ἀντικρὺ
 Λέσβου. συνεγράψατο δὲ πλεῖστα πεζῶς τε καὶ ποιητικῶς.

ΚΒ. ΕΥΑΓΟΡΟΥ.

Εὐαγόρας Λίνδιος, ἱστορικός. [ἔγραψε βίον Τιμαγέτους
 καὶ ἑτέρων λογίων, ζητήσεις κατὰ στοιχεῖον Θουκυδίδου, τέχνην
 10 ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις ε',] τῶν παρὰ Θουκυδίδῃ ζητουμένων
 κατὰ λέξιν, ἱστορίαν τε περιέχουσαν τὰς Αἰγυπτίων βασιλείας.

XX. cf. Eudoc. p. 163. tractant Klausenius Hecat. fr. p. 2 sqq., Muellerus
 hist. fr. p. IX. [94. δαρείους V. [95. καὶ om. BE. [96. ἐπὶ — ὀλυμπιάδος om.
 V. [ξί'] κί' BE. [97. ὁ add. A*V. [γέγονε γὰρ μετ' αὐτόν] post ὢν add. A. [
 98. πρωταγόρου τοῦ..... E. Πρωταγόρου ineptum, nec rem expedit, quod So-
 vinius conlecerat, Πυθαγόρου. cf. Creuzeri fragm. hist. gr. p. 4 sq. [πεζοὶ *V. [
 99. Ἀκουσιλάου Vossius d. hist. gr. 1, 2, Ἀγησιλάου v. [XXI. cf. Eudoc. p. 163.
 tractant Sturzius d. Heil. p. 2 sqq., qui vidit praecedentem glossam (Ἑλλάνικος
 Μιλήσιος, ἱστορικός. περίοδος γῆς καὶ ἱστορίας) ad Hecataeum spectare, Muelle-
 rus hist. fr. p. XXIII. [2. σὺν ABE*V, καὶ σὺν cett. [Ἀμύντῳ] Περδικῆς Clin-
 ton fast. hell. 2. p. 371. [5. πρός] πρό Kusterns, πρότερον Dehrens. [Περ-
 δίκου] Περδίου n. v. ἐπέβαλε Suid., Ἀρχελάου Clinton l. 1. [6. περπερήνῃ
 AV. [7. ποιητικῶς Paris. Kustari, ἐπικῶς cett. [XXII. cf. Eudoc. p. 163. [
 8. ἔγραψε — ε' om. ABV. [9. λογίων] λογίων ἀνδρῶν Eudocia. [Θουκυδίδου
 om. Eudocia. [10. περὶ Θουκυδίδην E. [11. ἱστ. περὶ τῆς Αἰγ. Eudocia. [
 - τε add. A.

ΚΓ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ.

Ευστάθιος Ἐπιφανεύς. χρονικὴν ἐπιτομὴν τῶν ἀπὸ Αἰνείου μέχρι Ἀναστασίου βασιλείως ἐν τόμοις θ' καὶ ἄλλα τινά.

ΚΔ. ΕΦΟΡΟΥ.

Ἐφορος Κυμαῖος, υἱὸς Δημοφίλου, οἱ δ' Ἀντιόχου, Ἴσο-115
κράτους ἀκουστῆς τοῦ ρήτορος, ἱστορικός. ἔσχε δ' υἱὸν Δη-
μόφιλον τὸν ἱστορικόν. ἦν δ' ἐπὶ τῆς ἡγ' ὀλυμπιάδος, ὡς καὶ
πρὸ τῆς Φιλίππου βασιλείας εἶναι τοῦ Μακεδόνος. ἔγραψεν
ἀπὸ τῆς Ἰλίου πορθήσεως καὶ τῶν Τρωικῶν μέχρι τῶν
αὐτοῦ χρόνων, βιβλία λ', περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν βιβλία κδ', 20
παραδόξων τῶν ἑκασταχοῦ βιβλία ιε', εὐρημάτων ὧν ἕκαστος
εὔρε βιβλία β' καὶ λοιπά. — Ἐφορος Κυμαῖος καὶ Θεόπομ-
πος Δαμασιστράτου Χῖος, ἄμφω Ἴσοκράτους μαθηταί, ἀπὸ
ἐναντίων τό τ' ἦθος καὶ τοὺς λόγους ὁρμώμενοι· ὁ μὲν γὰρ
Ἐφορος ἦν τὸ ἦθος ἀπλοῦς, τὴν δ' ἐρμηνείαν τῆς ἱστορίας 25
ὑπτιος καὶ εὐθρὸς καὶ μηδεμίαν ἔχων ἐπίτασιν, ὁ δὲ Θεό-
πομπος τὸ ἦθος πικρὸς καὶ κακοήθης, τῇ δὲ φράσει πολὺς
καὶ συνεχῆς καὶ φορᾶς μεστός, φιλαλήθης ἐν οἷς ἔγραψεν.
ὁ γοῦν Ἴσοκράτης τὸν μὲν ἔφη χαλινοῦ δεῖσθαι, τὸν δ' Ἐφο-
ρον κέντρον. φυγὰς δὲ γενόμενος ὁ Θεόπομπος ἰκέτης ἐγέ- 30
νετο τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος. ἐπέστελλέ τε πολλὰ κατὰ Χίων
Ἀλεξάνδρῳ· καὶ μέντοι καὶ αὐτὸν Ἀλέξανδρον ἐγκωμιάσας
πολλὰ λέγεται καὶ ψόγον αὐτοῦ γεγραφέναι, ὅς οὐ φέρεται.

XXIII. cf. Eudoc. p. 164. | 112. Ἐπ. συνήθροισι χρονικὴν ἐπιτομὴν φραιο-
τάτην τῶν ἐν μοχ Αἰνείου τοῦ Τρωῶς Eudocla. | 13. μέχρι A Eudocla, μέχρις
cett. | ἐν om. *V, ἐν τόμοις θ' om. E, τόμοι V. | θ'] εἰκοσι Eudocla, β' ex
Euagr. hist. eccl. 5, 24 Kusterus. | XXIV. cf. Eudoc. p. 164. tractant Marcius
Ephori fr. p. 3 sqq., Muellerus hist. fr. p. LVII. | 15. Ἐφορος] Ἐφιππος libri. |
17. τὸν om. E. | καὶ] γὰρ V. | 18. εἶναι om. V. | 21. εὐρημάτων ABVKm. |
22. λοιπά ABVE, ἄλλα cett. | sqq. suo loco habet Suidas. | 24. τό τε ἦθος καὶ
τοὺς A, τότε ἦσαν καὶ τοὺς E, τότε ἦσαν ἐς τοὺς cett., ἡθῶν ἐς τοὺς Kusterus. |
26. εὐθρὸς] ἀπλοῦς pr. E. | 27. κακοήθης E. | 28. φιλαλήθης] τε vel καὶ
desiderat Bernhardy. | 31. ἐπιστέλλει E. | χῖον BE, χίων m. | 33. ἐλέγετο A. |
καὶ A, δὲ καὶ cett. | φαίνεται V, probat Bernhardy.

ΚΕ. ΕΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Ἐφορος Κυμαῖος, ἱστορικός, ὁ νεώτερος. ἔγραψε τὰς
 135 Γαλιηνοῦ ἱστορίας ἐν βιβλίοις κζ', Κορινθιακά, περὶ τῶν
 Ἀλευαδῶν καὶ ἄλλα.

ΚΕ. ΗΡΟΔΟΤΟΥ.

Ἡρόδοτος Λύξου καὶ Δρυοῦς, Ἀλικαρνασσεύς, τῶν ἐπι-
 φανῶν, καὶ ἀδελφὸν ἐσχηκὸς Θεόδωρον. ματέστη δ' ἐν Σάμῳ
 διὰ Λύδαμιν, τὸν ἀπ' Ἀρτεμισίας τρίτον τύραννον γενό-
 40 μενον Ἀλικαρνασσοῦ. Πισινδήλις γὰρ ἦν υἱὸς Ἀρτεμισίας,
 τοῦ δὲ Πισινδήλιδος Λύδαμις. ἐν οὖν τῇ Σάμῳ καὶ τῇ
 Ἰάδα ἠσκήθη διάλεκτον καὶ ἔγραψεν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις
 θ', ἀρξάμενος ἀπὸ Κύρου τοῦ Πέρσου καὶ Κανδαύλου τοῦ
 Λυδῶν βασιλέως. ἐλθὼν δ' εἰς Ἀλικαρνασσὸν καὶ τὸν τύ-
 45 ραννον ἐξελάσας, ἐπειδὴ ὕστερον εἶδεν ἑαυτὸν φθονούμενον
 ὑπὸ τῶν πολιτῶν, εἰς τὸ Θούριον ἀποικιζόμενον ὑπ' Ἀθηναίων
 ἐθελοντῆς ἦλθε, κακεῖ τελευτήσας ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς τέθαιπται.
 τινὲς δ' ἐν Πέλλῃ αὐτὸν τελευτῆσαι φασιν. ἐπιγράφονται δ'
 οἱ λόγοι αὐτοῦ Μοῦσαι.

ΚΖ. ΗΣΥΧΙΟΥ.

Ἡσύχιος Μιλήσιος, υἱὸς Ἡσυχίου δικηγόρου καὶ Φιλο-
 σοφίας, γεγονὼς ἐπ' Ἀναστασίου βασιλέως. ἔγραψεν ὀνομα-
 τολόγον ἢ πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ ὀνομαστῶν, οὗ ἐπιτομὴ
 ἐστὶ τοῦτο τὸ βιβλίον, καὶ χρονικὴν ἱστορίαν, ἣντινα διεἴλεν
 εἰς ε' διαστήματα (οὕτω γὰρ καλεῖ ἕκαστον βιβλίον), ἐν οἷς
 55 ἐμφέρονται αἱ κατὰ καιροὺς πράξεις τῶν Ῥωμαίων βασιλέων
 καὶ αἱ δυναστεῖαι τῶν κατ' ἔθνος κρατησάντων τυράννων

XXV. cf. Eudoc. p. 164. totum commenticium est. cf. Marx Ephor. p. 7. Meinekil Anal. Alex. p. 27. | 135. γαλιηνοῦ m, γαληνοῦ cett. | 36. ἀλευαδίω V. | ἄλλα ABVE Eudocia, ἄλλα τινά cett. | XXVI. 39. ἀρτεμίας B, ἀρτεμασίας V. | 40. Πισινδήλις] τοῦ δὲ πισινδήλ^ο V. | 46. ὑπ' om. A. | 48. πέλλαις ABVE. | ἐπιγράφοντο V. | XXVII. 50. φιλοσοφίας ABVE, σοφίας cett.: cf. Phot. bibl. cod. 69. | 52. Διογένην τὸν Λαίρτιον μμησάμενος post ὀνομαστῶν addi voluit Meursius, sed significari libellum, qui nunc Hesychii nomine inscribitur, intellexit Naekius Choeril. p. 34 seq. | 58. χρονικὴν ABVE, χρονικὴν τινά cett. | 56. κατὰ ἔθνος δυναστεῖαι τῶν BE.

καὶ τὰ κατὰ τὸ Βυζάντιον πραχθέντα ἕως τῆς βασιλείας Ἀναστασίου τοῦ ἐπονομαζομένου Δικόρου. εἰς δὲ τὸν πίνακα τῶν ἐν παιδείᾳ λαμπρῶντων ἐκκλησιαστικῶν διδασκάλων οὐδενὸς μνημονεύει, ὡς ἐκ τούτου ὑπόνοιαν παρέχει, μὴ εἶναι αὐτὸν Χριστιανόν, ἀλλὰ τῆς Ἑλληνικῆς ματαιοπονίας ἀνάπλεων.

ΚΗ. ΘΕΜΙΣΤΟΓΕΝΟΥΣ.

Θεμιστογένης Συρακούσιος, ἱστορικός. Κύρου ἀνάβασιν, ἣτις ἐν τοῖς Ξενοφῶντος φέρεται, καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος. 65

ΚΘ. ΘΗΣΕΥΣ.

Θησεύς, ἱστορικός. βίους ἐνδόξων ἐν βιβλίοις ε', Κορινθιακῶν ἐν βιβλίοις γ', ἐν ᾧ δηλοῖ τὴν κατάστασιν τοῦ Ἰσθμιακοῦ ἀγῶνος.

Λ. ΙΑΣΩΝΟΣ.

Ἰάσων Ἀργεῖος, ἱστορικός, νεώτερος Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως, γραμματικός. ἔγραψε περὶ τῆς Ἑλλάδος βιβλία 10 δ'. ἔχει δ' ἀρχαιολογίαν Ἑλλάδος καὶ τὰ ἀπὸ τῶν Μηδικῶν τὰ τε κατ' Ἀλέξανδρον ἕως τελευτῆς αὐτοῦ καὶ τὰ μέχρι Ἀθηναίων ἀλώσεως τῆς γενομένης ὑπ' Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς Κασσιάνδρου.

ΛΑ. ΙΔΟΜΕΝΕΥΣ.

Ἰδομενεύς, ἱστορικός. ἔγραψεν ἱστορίαν τῶν κατὰ Σα-75 μοθράκην.

158. ἀναστασίον τοῦ βασιλ. E. | 61. ματαιότητος A. | XXVIII. cf. Eudoc. p. 233. | 64. Ξενοφῶντος ex libris Kusterus, fuerat Ξενοφῶντος Ἑλληνικοῖς. | XXIX. cf. Eudoc. p. 233. | 66. post ἐνδόξων gentilium nepos quem desiderabat Bernhardy. | 68. Ἰσθμ. cum x supra + AE. | XXX. cf. Eudoc. p. 245. | 72. ἀλεξάνδρου A. | ἕως ABVE, ἕως τῆς scilicet. | μέχρι A, μέχρι τῆς scilicet. | 73. Ἀντιπάτρου τοῦ] τοῦ ἀντιπάτρου V. | 74. κασιάνδρου AVE. | XXXI. 75. τῶν Clinton fast. hell. 3. p. 428, τὴν v.

ΛΒ. ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ.

Ἱερώνυμος Καρδιανός, ὃς τὰ ἐπὶ Ἀλεξάνδρῳ πραχθέντα συνέγραψε.

ΛΓ. ΙΟΒΑ.

Ἰόβας, Λιβύης καὶ Μαυρουσίας βασιλεὺς, ὃν λαβόντες
180 καὶ μαστιγώσαντες ἐπόμπευσαν οἱ Ῥωμαῖοι, οὐ μὴν ἀνεΐλον
διὰ τὴν παιδευσιν. ἦν δ' ἐπὶ Αὐγούστου Καίσαρος καὶ τὴν
Κλεοπάτρας θυγατέρα Σελήνην, ἣν ἐκ τοῦ Καίσαρος Γαίου
γενομένην ἐπεποίητο, γυναῖκα εἰλήφει. συνήκμαζε δ' αὐτῷ
Δίδυμος ὁ Χαλκέντερος, ὁ καὶ πολλὰ γράψας κατ' αὐτοῦ.
85 ἔγραψε πολλὰ πάνυ.

ΛΔ. ΙΠΠΥΟΣ.

Ἰππυος Ῥηγῖνος, ἱστορικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Περσικῶν,
καὶ πρῶτος ἔγραψε τὰς Σικελικὰς πράξεις, ἃς ὕστερον Μύης
ἐπιτέμετο, κτίσιν Ἰταλίας, Σικελικῶν βιβλία ε', χρονικὰ ἐν
βιβλίοις ε', Ἀργολικῶν γ'.

ΛΕ. ΙΣΤΡΟΥ.

90] Ἰστρος Μενάνδρου ἢ Ἰστρου, Κυρηναῖος ἢ Μακεδῶν,
συγγραφεὺς, Καλλιμάχου δοῦλος καὶ γνώριμος. Ἐρμῆπιος
δ' αὐτόν φησι Πάφιον ἐν τῷ β' τῶν διαπρεψάντων ἐν παι-
δείᾳ δούλων. ἔγραψε δὲ πολλὰ καὶ καταλογάδην καὶ ποιη-
τικῶς.

ΛϚ. ΙΩΣΗΠΟΥ.

95 Ἰώσηπος Ἰουδαῖος, φιλαλήθης, λέγων περὶ τοῦ προδρό-

XXXII. 177. Ἀλεξάνδρῳ Leopardus Emend. 11, 9, ἀλεξάνδρου V, ἀλε-
ξανδρεία cett.: ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου Fabricius. cf. Geler Alexandri histt. aegr.
p. XVIII sq. | XXXIII. 79. βασιλεὺς A, ὁ βασιλεὺς cett. | 84. χαλκικαίτερος
V. | πολλὰ πάνυ A, πάνυ πολλὰ cett. | XXXIV. cf. Eudoc. p. 245. | 86. Ἰππυος
v. | 88. Σικελῶν Eudocia. | 89. ἀργολικῶν A^v, ἀρχολογικῶν 1 Paris., ἀρχαιο-
λογικῶν Eudocia et Bastius comm. palaeogr. p. 754 (cf. Vossius d. hist. gr. 1, 1.
p. 20), ἀργολογικῶν cett. | XXXV. cf. Eudoc. p. 246. tractant Siebelis Istri fr.
p. XVII, Muellerus hist. fr. p. LXXXV. | 90. ἢ Ἰστρου Siebelis, ἱστορικῶ
Kusterus, Ἰστρου v. | 92. β' } βίβλ. A et alius Kusteri, | XXXVI. 95. τοῦ
om. V.

μου καὶ περὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ματθίου πατρὸς ἱερέως ἐξ Ἱεροσολύμων, ὁ γράψας τὴν Ἰουδαϊκὴν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις κ'. οὗτος ἄλλους παρὰ Οὐεσπασιανοῦ καὶ Τίτου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τῇ τῶν Ἱεροσολύμων ἀλώσει κατελείφθη, καὶ σὺν αὐτῷ εἰς Ῥώμην 200 ἐλθὼν ἐπτά λόγους τῆς Ἱεροσολύμων ἀλώσεως τοῖς βασιλεῦσι προσήνεγκεν, οἵτινες τῇ δημοσίᾳ βιβλιοθήκῃ παρεδόθησαν, καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς συγγραφῆς ἀνδριάντος ἠξιώθη. ἔγραψε δὲ καὶ τῆς Ἰουδαϊκῆς ἀρχαιολογίας λόγους κ' ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου ἀρχῆς ἕως ἰδ' ἔτους Δομετιανοῦ Καίσαρος, καὶ β' 5 βίβλους ἑτέρας ἀρχαιότητος κατ' Ἀπίωνος γραμματικοῦ Ἀλεξανδρέως, ὃς ἐπὶ Καλλιγόλᾳ πρεσβευτῆς ἀπεστάλη παρὰ τοῦ μέρους τῶν Ἑλλήνων κατηγορήσων Φίλωνος διὰ λόγου τινὸς κατάγνωσιν περιέχοντος τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους. ἔστι καὶ ἄλλος αὐτοῦ λόγος, περὶ αὐτοκράτορος λογισμοῦ, ἐνά- 10 ρετος πάνυ, ἐν ᾧ καὶ τοῦ πάθους τῶν Μακκαβαίων ἐμνήσθη.

ΛΖ. ΚΑΔΜΟΥ.

Κάδμος Πανδίωνος Μιλήσιος, ἱστορικός, ὃς πρῶτος κατὰ τινὰς συγγραφὴν ἔγραψε καταλογάδην, μικρῷ νεώτερος Ὀρφείως. συνέταξε δὲ κτίσιν Μιλήτου καὶ τῆς ὅλης Ἰωνίας ἐν βιβλίοις δ'.

15

ΛΗ. ΚΑΔΜΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Κάδμος Ἀρχελαίου Μιλήσιος, ἱστορικός νεώτερος. τινὲς δὲ καὶ Λυκίνου Κάδμον ἀνέγραψαν. ἴσως οὖν ἔστιν ἕτερος. ἔγραψε δὲ ταῦτα, λύσιν ἑρωτικῶν δ' καὶ Ἀττικῆς ἱστορίας ις'.

199. οὐισπιανοῦ BE. [καὶ] μετὰ ex Sophronio Bernhardt. [200. κατελήφθη VE. [αὐτῷ A, αὐτοῖς cett. [5. ἰδ' ἔτους Δομετιανοῦ] Immo β' ἔτους Νέρωνος. ansam errori praedebant ipsa verba Josephi s. An. Antiquitatum. [δομετιανοῦ BVE, δομητιανοῦ cett. [6. ἀπίωνος A, ἀππίωνος cett. [XXXVII. sq. cf. Eudoc. p. 267. [13. Ὀρφείως in lac. om. A. Phoenicem cum Milesio Suidam miscuisse apparet. cf. Clinton fast. hell. 2. p. 369. [XXXVIII. 17. Λυκίνου Bernhardt (nisi quod τινὲς δὲ Λυκίνου Κάδμον νεόν vel νεώτερον ἀνέγραψαν), Λύκιον Kusterus, λυκῖνον V, λυκῖνον cett.: καὶ A. καὶ Eudocia, λ. καὶ m, καὶ cett. om., transposuit ante A. Bernhardt. [κάδμον addito o supra on V. [18. ἔγραψε V, γέγραψε A. [δ'] βιβλίον δ' BVE, βιβλίον ἰδ' m, παθῶν ἐν βιβλίοις ἰδ' Aicus cum A fore censoriana, quanquam in hoc téσσαρον est: συλλογὴν ἑρωτικῶν Bernhardt. [ἐν βιβλίοις ις' Eudocia.

ΛΘ. ΚΑΛΛΙΣΘΕΝΟΥΣ.

Καλλισθένης Δημοτίμου, οἱ δὲ Καλλισθένους, Ὀλύνθιος,
 220 μαθητὴς Ἀριστοτέλους καὶ ἀνεψιαδοῦς, ὃν ἔδωκεν ἔπεσθαι
 Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι. ὁ δ' ἐν γαλιέγρα σιδηρᾷ βαλὼν
 ἀνεῖλεν ἅμα Νεόφρονι τῷ τραγικῷ, διότι συνεβούλευε μὴ
 ἐπιζητεῖν ὑπὲρ Ἀθηναίων καλεῖσθαι δεσπότης. τινὲς δ' αὐτὸν
 ὡς ἐπιβουλεύοντα Ἀλεξάνδρῳ ἀνηρῆσθαι φασιν ἅμα Νεό-
 25 φρονι. ἦν δ' εὐφυῆς πρὸς τὸ αὐτοσχεδιάζειν καὶ ῥύμη πολλῇ
 φέρεσθαι. καὶ φέρεται λόγος, ὡς ὁ Καλλισθένης ὑπὸ φθει-
 ρῶν ὑπερβλύσεως καὶ ἐκβράσεως τὸν βίον καταστρέφει. καὶ
 μαρτυρεῖ ὁ Ἰαμβος οὗτος·

καὶ φθειριῶσαν, ὡς ὁ πρὶν Καλλισθένης·

30 περὶ τῆς ἰατρικῆς τέχνης λέγων, ὡς ἠμέλητο πάνυ.

Μ. ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ.

Καπίτων Λύκιος, ἱστορικός. οὗτος ἔγραψεν Ἰσαυρικά,
 βιβλία ἧ', μετάφρασιν τῆς ἐπιτομῆς Εὐτροπίου, Ῥωμαῖστὶ
 ἐπιτεμόντος Λίβιον τὸν Ῥωμαῖον, καὶ περὶ Λυκίας καὶ
 Παμφυλίας.

ΜΑ. ΚΕΦΑΛΙΩΝΟΣ.

35 Κεφαλίων ἢ Κεφάλων Γεργίθιος, ῥήτωρ καὶ ἱστορικός,
 γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ. ἔφυγε δὲ τὴν πατρίδα δι' ἀπέχθειαν
 δυναστῶν καὶ ἐβίω ἐν Σικελίᾳ. ἔγραψε παντοδαπὰς ἱστορίας
 ἐν βιβλίοις θ', ἅτινα ἐπιγράφει Μούσας, Ἰάδι διαλέκτῳ, με-
 λετάς τε ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά.

ΜΒ. ΚΛΗΜΗΤΟΣ.

40 Κλήμης, ἱστορικός. ἔγραψε Ῥωμαίων βασιλεῖς καὶ

XXXIX. 220. ἀνεψιοῦς BVE. | 22. Νεόφρονι ex Suid. s. v. Νεόφρον
 Reinesius, Νεάρχῳ hic et infra v. | διότι A, διότι αὐτῷ cett. | 23. ζητεῖν E. |
 24. Ἀλεξάνδρῳ] σὺν Ἀλεξάνδρῳ BV. | 25. ἦν δ' om. AB*V. | 29. cf. Meinekius
 fr. com. gr. 4. p. 696. Geier Alexandri histt. scriptt. p. 191, 2. | XL. cf. Eudoc.
 p. 267. | 32. ἦ'] ζ' E, ιη' Valesius in Exc. Peiresc. p. 115, possit et κ'. |
 33. Ῥωμαῖον] τὸν Παταβίνον add. Eudocia. | XLI. cf. Eudoc. p. 268. | 35. γε-
 ργίθιος AV, γεργήθιος cett. cf. Lobeckii Agt. 2. p. 998 sqq. | 37. ἐβίω E*V,
 ἐβίωσιν cett. | 38. ἐπιγράφει A, ἐπιγράφουσι cett. | 39. τινά] πολλά Eudoc. |
 XLII. cf. Eudoc. p. 267. | 40. Ῥωμαίων ABVE, τοῖς δ. cett.

αὐτοκράτορας καὶ πρὸς Ἱερώνυμον περὶ τῶν Ἰσοκρατικῶν
σχημάτων καὶ ἄλλα.

ΜΓ. ΚΟΔΡΑΤΟΥ.

Κοδράτος Ῥωμαῖος, ιστορικός. ἔγραψεν Ἰάδει διαλέπτου
ιστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις ιε', ἐπιγραφὴν δὲ χιλιετηρίδα,
καὶ περιέχει ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ Μα- 245
μαίας υἱοῦ Καίσαρος.

ΜΔ. ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΤΟΥ ΝΑΞΙΟΥ.

Κρίτων Νάξιος, ιστορικός. ἔγραψεν ὀκταετηρίδα, ἣν
Εὐδόξου φασίν.

ΜΕ. ΚΡΙΤΩΝΟΣ ΤΟΥ ΠΙΕΡΙΩΤΟΥ.

Κρίτων Πιεριώτης (πόλις δὲ Μακεδονίας ἐστὶν ἡ Πιερία),
ιστορικός. ἔγραψε Παλληνιακά, Συρακουσῶν κτίσιν, Περ- 50
σικά, [Σικελικά,] Συρακουσῶν περιήγησιν καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς
τῶν Μακεδόνων.

ΜΦ. ΚΤΗΣΙΟΥ.

Κτησίας Κτησιάρχου ἢ Κτησιόχου Κνίδιος, ἰατρός, ὃς
ἰάτρειυσεν ἐν Πέρσiais Ἀρταξέρξην τὸν Μνήμονα κληθέντα
καὶ συνέγραψε Περσικά ἐν βιβλίοις γγ'. 55

ΜΖ. ΛΥΚΟΥ.

Λυκος, ὁ καὶ Βουθήρας, Ῥηγῖνος, ιστορικός, πατήρ
Λυκόφρονος τοῦ τραγικοῦ, ἐπὶ τῶν διαδόχων γεγονώς καὶ
ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως. οὗτος ἔγραψεν
ιστορίαν Λιβύης καὶ περὶ Σικελίας.

241. Ἰσοκράτους Eudocia. || XLIII. 44. ἐπιγραφὴν A, ἐπιγραφὴ V, ἐπι-
γράφει *V, ἐπέγραψε cett. || 45. ἕως Φιλίππου Kusterus. || XLIV. et XLV. cf.
Eudoc. p. 267. || 48. Εὐδόξου Hemsterhusius, Εὐδοξίου v. || XLV. 49. πόλις δὲ
AV, πόλις δὲ αὐτῆ cett. || 50. παλληνιακά AV, παλληνικά cett. || συρακουσῶν
hic et infra V. || 51. σικελικά A, om. V et Eudocia. || LXVI. cf. Eudoc. p. 268. ||
54. Μνήμονα κληθέντα ed. Basil., ἀμείνονα κληθέντα BEHEudocia, ἀμεινο
κληθέντα V, ἀμείνονι κληθέντα A. || XLVII. cf. Eudoc. p. 284. || 56. Βουθήρας
et Λυκοφάνους Eudocia. || 58. τοῦ add. AVHEudocia.

MH. ΜΑΝΑΙΧΜΟΥ.

260 Μάναιχμος Σικυώνιος, υἱὸς Ἀλκιβίου ἢ Ἀλκιβιάδου, ιστορικός. γέγονε δ' ἐπὶ τῶν διαδόχων. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν κατὰ τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον.

MH. ΜΑΡΣΥΟΥ.

Μαρσύας Περιάνδρου Πελλαῖος, ιστορικός. οὗτος δ' ἦν πρότερον γραμματοδιδάσκαλος, καὶ ἀδελφὸς Ἀντιγόνου
65 τοῦ μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντος, σύντροφος δ' Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε Μακεδονικὰ ἐν βιβλίοις ε', ἤρξατο δ' ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος Μακεδόνων, καὶ μέχρι τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου ἐπὶ τὴν Συρίαν ἐφόδου μετὰ τὴν Ἀλεξανδρείας κτίσιν Ἀττικὰ ἐν βιβλίοις ιβ' καὶ αὐτοῦ Ἀλε-
70 ξάνδρου ἀγωγήν.

N. ΜΑΡΣΥΟΥ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ.

Μαρσύας Κριτοφήμου Φιλιππεύς, ιστορικός, ὁ νεώτερος. ἔγραψεν ἀρχαιολογίαν ἐν βιβλίοις ιβ', μυθικὰ ἐν βιβλίοις ζ' καὶ ἕτερά τινα περὶ τῆς ἰδίας πατρίδος.

NA. ΝΕΑΡΧΟΥ.

Νέαρχος. οὗτος ξυνηστράτευσεν Ἀλεξάνδρῳ καὶ συγ-
75 γραφὴν συνεγράψατο ὑπὲρ Ἀλεξάνδρου. ἐψεύσατο δὲ ναύ-
αρχον ἑαυτὸν ἀναγράψας εἶναι κυβερνήτης ὄν.

NB. ΝΥΜΦΙΔΟΣ.

Νύμφης Ξεναγόρου Ἡρακλειώτης ἐκ Πόντου, ιστορικός.

XLVIII. cf. Eudoc. p. 299. | 260. μάναιχμος ABE Eudocia, μάνειχμος celt. | 61. τὴν] τῶν Gaisfordus. | 62. μακεδόνιον BV. | XLIX. sq. cf. Eudoc. p. 298. tractat Ritschellus Ind. lectt. Vrat. 1836. | 66. τοῦ Μακεδόνων βασιλέως Eudocia. | 67. προῆι v. προῆλθε ante μέχρη excidisse visum est Gelero. Alex. histt. scr. p. 318. | 68. μετὰ] τῆς μετὰ Ritschellus. | 69. Ἀττικὰ — ιβ'] haec maiori eripit ac minori tribuit sic iuncta, Ἀττικὴν ἀρχαιολογίαν, Bernhardt. | αὐτοῦ ABVEm Eudocia, αὐτοῦ τοῦ celt. | 70. διαγωγήν Eudocia. | L. 71. quae post νεώτερος v leguntur, Μαρσύας Μάρσου Ταβηνός, ιστορικός, omisi praecunte Ritschellus. | 72. ιβ'] ιη' V. | LI. 75. ὑπὲρ] περὶ Kusterus. | ἐψεύσατο] effectum haec ex loco Arriani Exp. Alex. 6. 2, 3 male intellecto. | LII. cf. Eudoc. p. 309.

περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν διαδόχων καὶ ἐπιγόνων βιβλία κδ',
περὶ Ἡρακλείας βιβλία ιγ'. ἔχει δὲ μέχρι τῆς καθαιρέσεως
τῶν τυράννων τὰ κατὰ τοὺς ἐπιγόνους καὶ μέχρι τοῦ τρίτου 280
Πτολεμαίου.

NG. ΞΑΝΘΟΥ.

Ξάνθος Κανδαύλου Λυδὸς ἐκ Σάρδεων, ιστορικός, γε-
γονὸς ἐπὶ τῆς ἀλώσεως Σάρδεων. Λυδιακά, βιβλία δ'.

NA. ΞΕΝΟΦΩΝΤΩΝ.

Ξενοφῶν Ἀντιοχεύς, ιστορικός. Βαβυλωνιακά· ἔστι δ'
ἔρωτικά. — Ξενοφῶν Ἐφέσιος, ιστορικός. Ἐφεσιακά (ἔστι 85
δ' ἔρωτικά βιβλία ε' περὶ Ἀβροκόμου καὶ Ἀνθίας) καὶ περὶ
τῆς πόλεως Ἐφείων καὶ ἄλλα. — Ξενοφῶν Κύπριος, ιστο-
ρικός. Κυπριακά· ἔστι δὲ καὶ αὐτὰ ἔρωτικῶν ὑποθέσεων
ἱστορία περὶ τοὺς Κινύραν καὶ Μύρραν καὶ Ἀδωνιν.

NE. ΠΑΛΛΙΦΑΤΟΥ.

Παλαίφατος Ἀβυδηνός, ιστορικός. Κυπριακά, Δηλιακά, 90
Ἀττικά, Ἀραβικά. γέγονε δ' ἐπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακε-
δόνοιο, παιδικὰ δ' Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, ὡς Φίλων
ἐν τῷ αὐτῷ στοιχείῳ τοῦ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίου α' καὶ
Θιόδωρος ὁ Πιεύς ἐν β' Τρωικῶν.

NF. ΠΑΜΦΙΛΗΣ.

Παμφίλη Ἐπιδαυρία, σοφή, θυγάτηρ Σωτηρίδου, οὗ 95
λέγεται εἶναι καὶ τὰ συντάγματα, ὡς Διονύσιος ἐν τῷ λ' τῆς

280. κατὰ Clinton fast. hell. 3. p. 21, μετὰ v.] τριπτολεμίου A.]
LIII. tractant Creuzerus hist. frgm. p. 135 sqq., Muellerus. hist. fr. p. XX.]
83. ἀλ. Ἀθηνῶν Creuzerus.] LIV. 84. βαβυλωνιακά AV, βαβυλωνιακά cett.]
89. Κινύρας καὶ Μύρρας καὶ Ἀδωνίδος Kusterus.] LV. cf. Eudoc. p. 350.]
90. κυπριακά BE.] 93. ἐν τῷ ὕ — πρώτου βιβλίου Eudocia, aut sic (nisi quod α)]
aut ἐν τῷ περὶ παραδόξου ἱστορίας βιβλίῳ πρώτῳ Kusterus, ἐν τῷ * στοιχείῳ
τοῦ πρώτου βιβλίου, relectis reliquis in alterum Palaephatum sic: πλὴν καὶ οὗτος
ἔγραψε περὶ παραδόξου ἱστορίας, Bernh.] 94. β' τῶν Τρωικῶν Eudoc.] LVI. cf.
Eudoc. p. 360.] 95. σοφή] φιλόσοφος καὶ ἱστορική Eudocia.] 96. συντάγματα
ἱστορικά, α' εἰς τὴν Παμφίλην ἀναφέρεται Kusterus. post indicem librorum

μουσικῆς ἱστορίας, ὡς δ' ἕτεροι γεγράφασι, Σωκρατίδα τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς. ἱστορικὰ ὑπομνήματα ἐν βιβλίοις λγ', ἐπιτομὴν τῶν Κτηαίου ἐν βιβλίοις γ', ἐπιτομὰς ἱστορικῶν τε καὶ 300 ἑτέρων βιβλίων παμπλείστας, περὶ ἀμφισβητήσεων, περὶ ἀφροδισίων καὶ ἄλλων πολλῶν.

ΝΖ. ΠΛΥΣΑΝΙΟΥ.

Πανσανίας Λάκων, ἱστορικός, περὶ Ἑλλησπόντου, Λακωνικά, χρονικά, περὶ Ἀμφικτυόνων, περὶ τῶν ἐν Λάκωσιν ἑορτῶν.

ΝΗ. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

5 Πλούταρχος Χαιρωνεὺς τῆς Βοιωτίας, γεγονὼς ἐπὶ τῶν Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος χρόνων καὶ ἔτι πρόσθεν. μεταδοὺς δ' αὐτῷ Τραϊανὸς τῆς τῶν ὑπάτων ἀξίας προσέταξε μηδένα τῶν κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα ἀρχόντων παρῆξ τῆς αὐτοῦ γνώμης τι διαπράττεσθαι. ἔγραψε δὲ πολλά.

ΝΘ. ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ.

10 Πολέμων Εὐηγέτου Ἰλιεύς, κώμης Γλυκείας ὄνομα, Ἀθήνησι δὲ πολιτογραφηθεὶς [διὸ ἐπεγράφετο Ἑλλαδικός], ὁ κληθεὶς Περιγητής, ἱστορικός. γέγονε δὲ κατὰ Προλεμαῖον τὸν Ἐπιφανῆ. κατὰ δ' Ἀσκληπιάδην τὸν Μυρλειανὸν συνεχρόνισεν Ἀριστοφάνει τῷ γραμματικῷ καὶ δῆ- 15 κουςε καὶ τοῦ Ῥοδίου Πανατίου. ἔγραψε περιήγησιν

Eudocia τινὲς δὲ πάντα ταῦτα εἰς τὸν αὐτῆς πατέρα ἀναφέρουσιν, ἐν οἷς καὶ Λιονύσιος ἐν τῇ λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας, ὡς δὲ ἕτεροι εἰς Σωκρατίδα τὸν ἀνδρα αὐτῆς. cf. Suid. s. v. Σωτηρίδας. | τῷ V, τῇ cett. | 297. ἱστορίας Kusteria, ἱστορίας cett. | 98. λγ'] λς' V. | 99. βιβλία *V. | ἐπιτομὴν A. | 300. ἀμφισβητήσεως V. | LVII. cf. Eudoc. p. 350. | 3. ἀμφικτυόνων A. | περὶ om. *V. | 4. ἑορτῶν] καὶ ἄλλα κέδ. Eudocia. | LVIII. cf. Eudoc. p. 362. | 6. ἔτι πρόσθεν] ἐπίπροσθε AVK, μικρὸν τι πρὸς Eudocia. | 9. πολλά, ὅν τὰ πλείω οὐχ εὐρίσκειται Eudocia. | LIX. cf. Eudoc. p. 356. tractat Prellerus Polem. fr. p. 4 sqq. | 10. γλυκείας ABVE, λυκίας Eudocia, γλυκυσίας cett. | 11. Ἀθήνησι δὲ] οὗτος ἀθήνησι V. | διὸ — Ἑλλαδικός susp. Prellero p. 14. scilicet Ἑλλαδικῶς libri insertio est, cf. Athen. 11. p. 479 F. | 12. ἱστορικός em. Eudocia. | δὲ κατὰ AV, κατὰ τὸν cett. | 14. ἀριστοφάνη m. | δῆκουςε — Πανατίου καὶ δελονδα αὐτὸν περιηγήσθαι δ. αὐτοῦ δ' Ῥοδίου Πανατίου visum Jousio (cf. Prellerus p. 7). | 15. τὰ πρὸς ἀδαίον καὶ Ἀντίγονον supplet Bernhardy] post περιήγησιν ατέ. *V.

Ἰλίου ἐν βιβλίοις γ', κτίσεις τῶν ἐν Φωκίᾳ πόλεων καὶ περὶ τῆς πρὸς Ἀθηναίους συγγενείας αὐτῶν, κτίσεις τῶν ἐν Πόντῳ πόλεων, περὶ τῶν ἐν Λακεδαιμόνι πόλεων καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς καὶ κοσμικὴν περιήγησιν ἤτοι γεωγραφίαν.

Ξ. ΠΟΛΥΒΙΟΥ.

Πολύβιος, Ανκόρτου υἱός, ἀπὸ Μεγάλης πόλεως τῆς 320 Ἀρκαδίας, κωμικογράφος Σικελίανος τοῦ Ἀφρικανοῦ, ὅτε καὶ Παναίτιος ὁ φιλόσοφος, γεγωνὸς κατὰ Πτολεμαῖον τὸν ἐπικληθέντα Εὐεργέτην. αὐτὸς ἔγραψε τὴν μακρὰν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν ἐν βιβλίοις μ'. ἄρχεται δ' ἀπὸ τῆς φυγῆς Κλεομένους τοῦ Σπαρτιάτου καὶ τῆς Φιλίππου τοῦ Περσέως υἱοῦ 25 διαδοχῆς τῶν Μακεδόνων, τὰ ἐξῆς ἐπισυνάπτων Ῥωμαίων.

ΞΑ. ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ.

Ποσειδώνιος Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος στωικός, μαθητὴς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. ἔγραψεν ἱστορίαν τὴν μετὰ Πολύβιον ἐν βιβλίοις νβ' ἕως τοῦ πολέμου τοῦ Κυρηναϊκοῦ καὶ Πτολεμαίου, καὶ μελέτας ῥητορικάς, ὑποθέσεις εἰς Δημοσθένην. καὶ οἶμαι ταῦτα μᾶλλον Ποσειδωνίου τοῦ σοφιστοῦ εἶναι, τοῦ Ὀλβιοπολίτου.

ΞΒ. ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ ΤΟΥ ΟΛΒΙΟΠΟΛΙΤΟΥ.

Ποσειδώνιος Ὀλβιοπολίτης, σοφιστὴς καὶ ἱστορικός. περὶ τοῦ ἄικωνοῦ καὶ τῶν κατ' αὐτόν, περὶ τῆς Τυρκικῆς καλου-

316. Ἰλίου] ἡλίου V. | 17. αὐτῶν, κτίσεις ex Pariss. add. Kusterus. | 18. πόλεων] κωνσταντῶν Helnesias, om. V. | 19. ἐν οἷς seq. susp. Bernhardy. | LX. cf. Endoc. p. 350. | 20. Ανκόρτου Hemstadius et Reinesius, Ἀνκου ν, | Μεγάλης] μέσης BE. | 21. Σικελίανος sec. m. A, σικελίανος celt. | 24. μ'] λ' E. | 25. καὶ τῆς φιλίππου — διαδοχῆς ABVE, καὶ φιλίππου — τῇ διαδοχῇ celt.: καὶ μέχρις Περσέως τοῦ Φιλίππου υἱοῦ Kusterus: Περσέως πατὴρ Schwelgklauserus Polyb. t. 8. p. 19, qui et ex Pol. 2. 70, 8 καὶ Φιλίππου τοῦ Δημητρίου υἱοῦ, aut ex 1. 3, 1 καὶ Φιλίππου τοῦ Περσέως μὲν πατὴρ, Δημητρίου δὲ υἱοῦ Suissam valuisse celt. | LXI. cf. Endoc. p. 355. | 29. Κυρηναϊκοῦ susp. Bernhardy. | 30. ὑποθέσεις εἰς δ. AV, εἰς δ. ὑπ. celt. | 31. τοῦ αὐτοῦ σοφιστοῦ add. ABVE: ταῦτά εἰσις εἰς Ποσειδώνιον τὸν σοφιστὴν τὸν Ὀλβιοπολίτην ἀναφέρονται Endocla. | 32. Ὀλβιοπολίτου] Rhodum potius indicabit Bernhardy. | LXII. cf. Endoc. p. 354. | 33. περὶ τοῦ ἄικωνοῦ] Rhodio tribuit Strab. 2. p. 94. | 34. Τυρκικῆς vel Τυρραγικῆς Bernhardy.

335 μένης χάρις, Ἀττικῆς ἱστορίας ἐν βιβλίοις δ', Λιβυκὰ ἐν βιβλίοις ια' καὶ ἄλλα τινά.

ΣΓ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ.

Προκόπιος Ἰλλούστριος Καισαρεύς ἐκ Παλαιστίνης, ῥήτωρ καὶ σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν Ῥωμαϊκὴν, ἣν οὖν τοὺς πολέμους Βελισαρίου πατρικίου, τὰ κατὰ Ῥώμην καὶ
40 Λιβύην πραχθέντα. γέγονεν ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, ὑπογραφεὺς χρηματίσας Βελισαρίου, καὶ ἀκλόουθος κατὰ πάντας τοὺς συμβάντας πολέμους τε καὶ πράξεις τὰς ὑπ' αὐτοῦ συγγραφείσας. ἔγραψε καὶ ἕτερον βιβλίον, τὰ καλούμενα Ἀνέκδοτα, τῶν αὐτῶν πράξεων, ὡς εἶναι ἀμ-
45 φότερα βιβλία θ'. — ὅτι τὸ βιβλίον Προκοπίου τὸ καλούμενον Ἀνέκδοτα ψόγους καὶ κωμωδίαν Ἰουστινιανοῦ βασιλέως περιέχει καὶ τῆς αὐτοῦ γυναικὸς Θεοδώρας, ἀλλὰ μὴν καὶ αὐτοῦ Βελισαρίου καὶ τῆς γαμητῆς αὐτοῦ.

ΣΔ. ΣΙΜΩΝΙΔΟΥ.

Σιμωνίδης Κεῖος, θυγατριδοῦς κατὰ τινας τοῦ προτέ-
50 ρου, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης. γέγονε δὲ πρὸ τῶν Πελοποννησιακῶν καὶ γέγραφε γενεαλογίαν ἐν βιβλίοις γ', εὐρήματα ἐν βιβλίοις γ'.

ΣΕ. ΣΚΥΛΑΚΟΣ.

Σκύλαξ Καρυανδεύς (πόλις ἐστὶ τῆς Καρίας πλησίον Ἀλικαρνασσοῦ τὰ Καρύανδα), μαθηματικὸς καὶ μουσικὸς.
55 περίπλουν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἑρακλέους στηλῶν, τὰ κατὰ τὸν Ἑρακλείδην τὸν Μυλασσῶν βασιλέα, γῆς περίοδον, ἀντιγραφὴν πρὸς τὴν Πολυβίου ἱστορίαν.

335. λιβυκὰ EmEndocle, λιβυκὰ cett. | 36. καὶ ἄλλα τινά om. Endocle. | LXIII. cf. Endoc. p. 356. | 37. καὶ καισαρεύς *V. | 39. πατρικίου add. ABVE. | 44. αὐτῶν] αὐτοῦ BEEndocle, quae post πράξεων omittit reliquis addit Περσικά, Γετικά. | εἶναι] εἶναι τὰ V. | 45. βιβλία AB, τὰ β. cett. | 46. ἀνέκδοτον AV; τὸ καλ. ἀνέκδοτα βιβλίον τοῦ πρ. E. | κωμωδίαν A, κωμωδίας cett. | βασιλέως AV, τοῦ β. cett. | LXIV. cf. Endoc. p. 383. | 51. εὐρήματα — γ' om. Endocle. | LXV. 53. πόλις A, πόλις 'dī cett. | 55. τῶν A, τοῦ cett. | ἐκτὸς] ἐκτὸς καὶ ἐκτὸς Vossius d. hist. gr. 1, 19. p. 168. | 56. τὸν om. V.

ΞΓ. ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ.

Στράβων Ἀμασεύς, φιλόσοφος. γέγονεν ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψε γεωγραφίαν ἐν βιβλίοις ιζ΄.

ΞΔ. ΣΤΡΑΤΤΙΑΟΣ.

Στράττις Ὀλύνθιος, ιστορικός. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἐφημερίδων βιβλία ε΄, περὶ ποταμῶν καὶ κρηνῶν καὶ λιμνῶν, περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου τελευτῆς.

ΞΕ. ΤΕΥΚΡΟΥ.

Τεῦκρος ὁ Κυζικηνός, ὁ γράψας περὶ χρυσοφόρου γῆς, περὶ τοῦ Βυζαντίου, Μιθριδατικῶν πράξεων βιβλία ε΄, περὶ Τύρου ε΄, Ἀραβικῶν ε΄, Ἰουδαϊκὴν ἱστορίαν ἐν βιβλίοις ε΄, 65 ἐφήβων τῶν ἐν Κυζίκῃ ἄσκησιν γ΄ καὶ λοιπά.

ΞΘ. ΤΙΜΑΓΕΝΟΥΣ.

Τιμαγένης, ιστορικός. περίπλου πάσης θαλάσσης ἐν βιβλίοις ε. — Τιμαγένης ἢ Τιμογένης Μιλήσιος, ιστορικός καὶ ῥήτωρ. περὶ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς λογίων ἀνδρῶν βιβλία γ΄ καὶ ἐπιστολάς. 70

Ο. ΤΙΜΑΙΟΥ.

Τίμαιος Ἀνδρομάχου Ταυρομενίτης, ὃν Ἀθηναῖοι Ἐπιτίμαιον ὠνόμασαν, Φιλίσκου μαθητῆς τοῦ Μιλησίου. παρωνόμαστο ἰδὲ τοῦτο διὰ τὸ πολλὰ ἐπιτιμᾶν, καὶ Γρασοσυλλέκτρια δὲ διὰ τὸ τὰ τυχόντα ἀναγράφειν. ἔγραψεν Ἰταλικὰ καὶ Σικελικὰ ἐν βιβλίοις η΄, Ἑλληνικὰ καὶ Σικελικὰ, συλλο- 75

LXVI. hic habet A, ceteri infra s. Στράτων, hic nihil nisi Στράβων Ἀμασεύς φιλόσοφος καὶ γεωγράφος (καὶ γ. om. B). | 359. εζ΄] ζ A et infra cett. | LXVII. cf. Eudoc. p. 381. | 60. ἔγραψε add. Eudocia et A, sed hic ante περὶ ποταμῶν dponum. | 61. βιβλία ε΄ post τελευτῆς ponit A. | κρηνῶν v. | 62. καὶ ἄλλα s. in. add. Eudocia. | LXVIII. 64. μιθριδατικῶν v. | 65. ἀραβικῶν v. | 66. καὶ τὰ λοιπὰ v. | LXIX. 70. γ΄ ABE, ε΄ cett. | LXX. quae praeterea Suidas habet, deprepta sunt ex Polybio atque Diodoro. tractant Goellerus d. orig. Syrac. p. 179 sqq., Muellerus hist. fr. p. XLIX. | 71. ταυρομενεῖτης ABV. | Ἀθηναῖοι.] immo Ister apud Athenensem G. p. 273 B.

γὴν ῥητορικῶν ἀφορμῶν βιβλία ξή, Ὀλυμπιονίκας ἤτοι χρονικὰ πραξίδια. — ἔγραψε περὶ Συρίας καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πόλεων καὶ βασιλείων βιβλία γ'.

ΟΑ. ΦΕΡΕΚΥΔΟΥ.

Φερεκύδης Ἀθηναῖος, πρεσβύτερος τοῦ Συρίου, ὃν λό-
380 γος τὰ Ὀρφείως συναγαγεῖν. ἔγραψεν *Αὐτόχθονας* (ἔστι δὲ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἀρχαιολογίας ἐν βιβλίοις ι'), παραινέσεις δι' ἐπῶν. Πορφύριος δὲ τοῦ προτέρου οὐδένα δέχεται πρεσβύτερον, ἀλλ' ἐκεῖνον μόνον ἡγεῖται ἀρχηγὸν συγγραφῆς. — Φερεκύδης Λέριος, ἱστορικός, γεγονὼς πρὸ ὀλίγου τῆς οὐ
85 Ὀλυμπιάδος. περὶ Λέρου, περὶ Ἰριγενείας, περὶ τῶν Διονύσου ἑορτῶν καὶ ἄλλα.

ΟΒ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φίλιππος Ἀμφιπολίτης, ἱστορικός. *Ροδιακὰ βιβλία ιθ'* (ἔστι δὲ τῶν πάνυ αἰσχυρῶν), *Κωακὰ βιβλία β'*, *Θασιακὰ βιβλία β'* καὶ ἄλλα.

ΟΓ. ΦΙΛΙΣΤΟΥ.

90 Φιλίσκος ἢ Φίλιστος Συρακούσιος, ἱστορικός· ἦν δὲ συγγενὴς Διονυσίου τοῦ τυράννου Σικελίας καὶ ἐν τῇ πρὸς Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ ἐτελεύτησεν. μαθητὴς δ' ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιῦ. ἔγραψε *Σικελικὰ* (ἔστι δὲ τὰ πρὸς Ἑλληνας αὐτοῖς πραχθέντα διαφόρως), καὶ *γενεαλογίαν*,
95 *περὶ Φοινίκης* καὶ ἄλλα τινὰ περὶ τῆς νήσου Σικελίας. — Φίλιστος *Ναυκρατίτης* ἢ *Συρακούσιος*, Ἀρχωνίδου υἱός. μαθητὴς δ' ἦν Εὐήνου τοῦ ἐλεγειοποιῦ, ὃς πρῶτος κατὰ

376. ἤτοι ABVE, ἢ cett. | 77. ταξίδια Meieras Encycl. lit. 2, 3. p. 167, sed vid. ibid. p. 480. | ἔγραψε — / seorsim posuit Suidas. | ἐν αὐτῇ A, αὐτῆς cett. | LXXI. cf. Eudoc. p. 421. tractant Sturzianus Pherecyd. fragm., Muellerus hist. fr. p. XXXIV. | 79. πρεσβύτερος V. | 80. συναγεῖν V. | δὲ ἢ περὶ AV. | 81. post Ἀττικῆς interpungi iubet Prallerus Demet. et Persoph. p. 9. | 85. περὶ Λέρου AV, ἔγραψε περὶ λ. cett. | Διονυσίων AVE. | LXXII. cf. Eudoc. p. 422. | 88. Κωακὰ Eudocia, κωακὰ AV, κωακὰ cett. | Θασιακὰ A, θυσιακὰ cett. | LXXIII. cf. Eudoc. p. 423. tractant Goellerus d. orig. Syrac. p. 103 sqq., Muellerus hist. fr. p. XLVIII. | 90—95. em. A. | 96. Ἀρχομενίδου Paas. 5. 23, 6.

τὴν ῥητορικὴν τέχνην ἱστορίαν ἔγραψεν. συνέταξε δὲ τέχνην ῥητορικὴν, Αἰγυπτιακὰ ἐν βιβλίοις ιβ', Σικελικὰ ἐν βιβλίοις ια', πρὸς τὸν Τρικάρανον λόγον, περὶ Ναυκράτως, περὶ 400 Διονυσίου τοῦ τυράννου βιβλία ε', περὶ τῆς Αἰγυπτίων Θεολογίας βιβλία γ', δημηγορίας καὶ ἄλλα τινά. περὶ Λιβύης καὶ Συρίας.

ΟΑ. ΦΙΛΟΧΟΡΟΥ.

Φιλόχορος Κύνου Ἀθηναῖος, μάντις καὶ ἱεροσκόπος. γυνὴ δ' ἦν αὐτῷ Ἀρχιστράτη. κατὰ δὲ τοὺς χρόνους γέγονεν ὁ Φιλόχορος Ἐρατοσθένους, ὡς ἐπιβαλεῖν πρεσβύτη νέον ὄντα Ἐρατοσθένη. ἐτελεύτησε δ' ἐνεδρευθεὶς ὑπ' Ἀντιόχου, ὅτι διεβλήθη προσκεκλικέναι τῇ Πτολεμαίου βασιλείᾳ. ἔγραψεν Ἀτθίδος βιβλία ιζ' (περιέχει δὲ τὰς Ἀθηναίων πράξεις καὶ βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας ἕως Ἀντιόχου τοῦ τελευ- 10 ταίου τοῦ προσαγορευθέντος Θεοῦ, ἔστι δὲ πρὸς Δήμωνα), περὶ μαντικῆς δ', περὶ θυσιῶν α', περὶ τῆς Τετραπόλεως, Σαλαμῖνος κτίσιν, ἐπιγράμματα Ἀττικά, περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀγώνων βιβλία ιζ', περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀρχάντων ἀπὸ Σωκρατίδου καὶ μέχρι Ἀπολλοδώρου, Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις β', 15 πρὸς τὴν Δήμωνα Ἀτθίδα, ἐπιτομὴν τῆς ἰδίας Ἀτθίδος, ἐπιτομὴν τῆς Διονυσίου πραγματείας περὶ ἱερῶν, περὶ τῶν Σοφοκλέους μύθων βιβλία ε', περὶ Εὐριπίδου, περὶ Ἀλκμᾶνος, περὶ μυστηρίων τῶν Ἀθήνησι, συναγωγὴν ἡρωίδων ἢτοι Πυθαγορείων γυναικῶν, Δηλιακὰ βιβλία β', περὶ εὐρημάτων, 20 περὶ καθαρμῶν, περὶ συμβόλων.

ΟΕ. ΦΛΕΓΟΝΤΟΣ.

Φλέγων Τραλλιανός, ἀπελεύθερος τοῦ Σεβαστοῦ Καί-

98. τὴν add. A, τέχνην — ῥητορικὴν om. V. in seqq. Philistum cum Philisco misceri apparet. | 99. σικελικὰ VE, σικελικὰ cett. | 400. Τρικάρανον] Χάρωνα coll. Suid. v. Χάρων Teurpius. post λόγον distinxit cum Osanno Bellr. 2. p. 12. | 1. Διονύσου V. | LXXIV. tractant Siebells Philoch. fr. p. 1 seqq. Muellerus hist. fr. p. LXXXIV. | 7. Ἐρατοσθένη Siebells, Ἐρατοσθέως v. | Ἀντιόχου] Ἀντιόχου Vossius d. hist. gr. 1, 18. p. 185. | 13. κτίσεις v. | ἐπιγράμματα. Ἀττικά A. | 14. Σωκρατίδου — Ἀπολλοδώρου] el. 101, 2—115, 2. | 16. ἐπιτομὴν — Ἀτθίδος] sed of. Suid. s. v. Πωλίω. | LXXV. cf. Eudoc. p. 422, ubi Φλέγωνος. vid. Paradoxogr. nostros p. XXXVII seqq.

σαρος (οἱ δ' Ἀδριανοῦ φασιν), ἱστορικός. ἔγραψεν Ὀλυμπιάδας ἐν βιβλίοις ιε' (ἔστι δὲ μέχρι τῆς σκθ' Ὀλυμπιάδος τὰ 425 πραχθέντα πανταχοῦ), τὰ δ' αὐτὰ ἐν βιβλίοις η', ἔκφρασιν Σικελίας, περὶ μακροβίων καὶ θαυμασίων, περὶ τῶν παρὰ Ῥωμαίοις ἑορτῶν βιβλία γ', περὶ τῶν ἐν Ῥώμῃ τόπων καὶ ὧν ἐπικέκληνται ὀνομάτων, ἐπιτομὴν Ὀλυμπιονικῶν ἐν βιβλίοις β' καὶ ἄλλα.

OF. ΦΥΛΑΡΧΟΥ.

30 Φύλαρχος Ἀθηναῖος ἢ Ναυκρατίτης (οἱ δὲ Σικυώνιον, ἄλλοι Αἰγύπτιον ἔγραψαν), ἱστορικός. τὴν ἐπὶ Πελοπόννησον Πύρρου τοῦ Ἡπειρώτου στρατείαν ἐν βιβλίοις κη' (κατάγει δὲ καὶ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου κληθέντος καὶ τῆς Βερενίκης τελευτῆς καὶ ἕως τοῦ θανάτου Κλεομέ- 35 νους τοῦ Λακεδαιμονίου, ἐπιστρατεύσαντος αὐτῷ Ἀντιγόνου), τὰ κατ' Ἀντίοχον καὶ τὸν Περγαμητὸν Εὐμένη, ἐπιτομὴν μυθικὴν περὶ τῆς τοῦ Διὸς ἐπιφανείας, περὶ εὐρημάτων, παρεμβάσεων βιβλία θ'.

OZ. ΧΑΡΑΚΟΣ.

Χάραξ Περγαμητός, ἱερεὺς καὶ φιλόσοφος, ὡς εὔρον ἐν 40 ἀρχαίῳ βιβλίῳ ἐπιγράμμα οὕτως ἔχον·

εἰμὶ Χάραξ ἱερεὺς γεραρῆς ἀπὸ Περγάμου ἄκρης,

ἐνθα ποτὲ πτολέμιξεν Ἀχιλλῆι πτολεπόρθῳ

Τήλεφος, Ἡρακλῆος ἀμύμονος υἱὸς ἀμύμων.

ἔστι δὲ τῶν μετ' Αὐγουστον πολλῶ νεώτερος. μέμνηται γοῦν 45 ἐν τῷ β' τῶν βιβλίων Αὐγούστου ὡς πάλαι γενομένου Καί-

425. ἔκφρασις V. | LXXVI. cf. Eudoc. p. 422. tractant Luchtius Phyl. fragm. p. 4 sqq., Bruecknerus Phyl. rell. p. 5 sqq., Muellerus hist. fr. p. LXXVII. | 31. ἄλλοι AVE, ἄλλοι δὲ cett. | 32. στρατείαν BVE. | κατάγει] κατάγειον V. | 34. Κλεομένους tacite Vossius d. hist. gr. 1. 17. p. 150, rursus Schweighaeuserus atque alii. | 36. κατὰ ἀντίοχον AB, κατὰ τὸν α. cett. | 37. περὶ τῆς] ἀπὸ τῆς Bruecknerus p. 8. | παρεμβάσεων Sevinus, παρεμφάσεων apud nos quaeest. Demosth. 4. p. 114: π. εὐρημάτων παρεμβασιν βιβλίῳ θ' Bruecknerus p. 9. | 38. καὶ ἄλλα τινά s. fm. add. Eudocia. | LXXVII. 42. πτολέμιξεν AC, πτολέμιξεν cett. | 43. ἠρακλῆς B, ἠρακλῆς υἱὸς E, sed υἱὸς erasum postea. | 44. τῶν μετὰ ABEm, τὸν μετ' C, τῶν κατ' cett. | οὖν A. | 45. β' τῶν βιβλίων] δευτέρῳ βιβλίῳ C.

σαρος καὶ ἐν τῷ ζ' Νέρωνος καὶ τῶν μετ' αὐτὸν βασιλευ-
σάντων. ἔγραψεν Ἑλληνικῶν* ἱστοριῶν βιβλία μ'.

ΟΗ. ΧΑΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΧΗΔΟΝΙΟΥ.

Χάρων Καρχηδόνιος, ἱστορικός. ἔγραψε τυράννους,
ὅσοι ἐν τῇ Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ γέγονασι, βίους ἐνδόξων ἀν-
δρῶν ἐν βιβλίοις δ', βίους ὁμοίως γυναικῶν ἐν δ'. 450

ΟΘ. ΧΑΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΛΑΜΨΑΚΗΝΟΥ.

Χάρων Λαμψακηνός, υἱὸς Πυθοκλέους, γενόμενος κατὰ
τὸν πρῶτον [Δαρείον] ξθ' Ὀλυμπιάδι, μᾶλλον δ' ἦν ἐπὶ τῶν
Περσικῶν κατὰ τὴν οε' Ὀλυμπιάδα, ἱστορικός. ἔγραψεν
Αἰθιοπικά, Περσικά ἐν βιβλίοις β', Ἑλληνικά ἐν βιβλίοις δ',
περὶ Λαμψάκου β', Λιβυκά, ὄρους Λαμψακηνῶν ἐν βιβλίοις 55
δ', πρυτάνεις ἢ ἄρχοντας τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων (ἔστι δὲ
χρονικά), κτίσεις πόλεων ἐν βιβλίοις β', Κρητικά ἐν βιβλίοις
γ' (λέγει δὲ καὶ τοὺς ὑπὸ Μίνωος τεθέντας νόμους), περι-
πλοὺν τῶν ἐκτὸς τῶν Ἡρακλείων στηλῶν.

Π. ΧΑΡΩΝΟΣ ΤΟΥ ΝΑΥΚΡΑΤΙΤΟΥ.

Χάρων Ναυκρατίτης, ἱστορικός. ἱερεῖς τοὺς ἐν Ἀλεξάν- 60
δρεία καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τὰ ἐπὶ ἐκάστου πραχθέντα,
βασιλεῖς τοὺς ἐκ παλαιοῦ γεγονότας ἐν ἐκάστῳ ἔθνεϊ καὶ
περὶ Ναυκράτεως καὶ ἄλλα τινὰ, περὶ Αἰγύπτου.

447. τε καὶ post Ἑλληνικῶν add. ABC. fortasse excidit Ἰταλικῶν, cf. Eust.
ad II. 9. p. 734. || LXXVIII—LXXX. cf. Eudoc. p. 435 sq. tractant Creuzerus
hist. fr. p. 89 sqq., Muellerus hist. fr. p. XVI sqq. || 48. ἔγρ. περὶ τυράννων τῶν ἐν
τῇ Ε. καὶ Ἀ. γεγονότων Eudocia. || LXXIX. 52. ξθ' Creuzerus, οθ' v. ||
54. Ἑλληνικά — δ' om. C. || 55. ὄρους Schwelghauserus ad Athen. 2. p. 645,
ὄρους v. || Λαμψακηνῶν] Λακεδαιμονίων Muellerus. || 56. τοὺς τῶν om. C. ||
57. κτίσεις πόλεις C. || 59. τῶν Eudocia, τὸν v. || LXXX. Χείρωνος Eudoc. ||
60. ἔγραψεν ἱστορίαν περὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐν Αἰγ. ἱερῶν καὶ τῆς δια-
δοχῆς αὐτῶν καὶ περὶ τῶν ἐπὶ ἐκάστου πραχθέντων, περὶ βασιλέων τῶν ἐκ π.
γεγονότων Eudocia. || 61. καὶ τοὺς ἐν C, καὶ ἐν cett. || 62. καὶ π. Ναυκράτεως om.
Eudocia, quae s. in Αἰγύπτου καὶ Ναυκράτεως.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ΒΙΟΙ ΡΗΤΟΡΩΝ, ΣΟΦΙΣΤΩΝ, ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ.

Α. ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

832 P. Ἄντιφῶν Σωφίλου μὲν ἦν πατὴρ, τῶν δὲ δήμων Ῥαμ-
νούσιος. μαθητεύσας δὲ τῷ πατρὶ (ἦν γὰρ σοφιστής, ὃ καὶ
εἰς Ἀλκιβιάδην φασὶν ἔτι παῖδα ἕντα φοιτῆσαι) καὶ δύναμιν
λόγων κτησάμενος, ὡς τινες νομίζουσιν, ἀπ' οἰκείας φύσεως
ἔωρμησε μὲν πολιτεύεσθαι, διατριβὴν δὲ συνέστησε, καὶ Σω-
κράτει τῷ φιλοσόφῳ διεφέρετο τὴν ὑπὲρ τῶν λόγων διαφο-
ράν, οὐ φιλονείκως, ἀλλ' ἐλέγκτικῶς, ὡς Ξενοφῶν ἱστορήκειν
ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. καὶ τινες λόγους τοῖς δεομένοις
τῶν πολιτῶν συνέγραφεν εἰς τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶ-
10 νας, πρῶτος ἐπὶ τοῦτο τραπαίς, ὥσπερ τινὲς φασιν. τῶν
γὰρ πρὸ αὐτοῦ γενομένων οὐδενὸς φέρεται δικανικὸς λόγος,
11 ἀλλ' οὐδὲ τῶν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ μηδέπω ἐν ἔθει τοῦ συγ-

I. II. cf. Photii bibl. cod. 259. [1. Σωφίλου] Σόφιλος est Photio. [πατὴρ] υἱός P. [τῶν δὲ δήμων] ΑΗΡα, τὸν δὲ δῆμον v. [3. ἀλκιβιάδην] addito v supra η Α, ἀλκιβιάδης P. [4. ὡς] ἢ ὡς Reiskius. [οἰκείας] P. [5. ὥρμησε] παρέπιμψε B. [7. Xenoph. Mem. 1, 6. [8. ἀπομνημονεῖον] extremo folio B, incipit rursus v. πρότερον in Andoclide circa initium. [10. πρῶτος] Meziriacus, πρῶτον libri. [τούτῳ] Pa. [11. γὰρ] Photius, γοῖν v. [γενομένων] P. [12. κατ'] μετ' Hx. [τοῦ] τὸ Meziriacus.

γράφειν εἶναι, οὐ Θιμιστοκλέους, οὐκ Ἀριστείδου, οὐ Περικλέους, καίτοι πολλὰς ἀφορμὰς καὶ ἀνάγκας παρασχόντων αὐτοῖς τῶν καιρῶν· καὶ γὰρ οὐ δι' ἀσθένειαν ἀπελείποντο 15 τοῦ συγγράφειν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν προσηρημένων ἀνδρῶν. ὅσους μέντοι ἔχομεν ἐπὶ τὸ παλαιότατον ἀναφέροντες ἀπομνημονεῦσαι τὴν ἰδέαν τῶν λόγων ταύτην μεταχειρισάμενους, τούτους εὖροι τις ἂν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι πρεσβύτη 20 ἤδη ὄντι, οἷον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν, Ἀρχίνον. πρῶτος δὲ καὶ ῥητορικὰς τέχνας ἐξήνεγκε γενόμενος ἀγχίνους· ἔτι δὲ καὶ Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο. Κεκίλιος δ' ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ συντάγματι Θουκυδίδου τοῦ συγγραφῆως καθηγητὴν τεκμαίρεται γεγονέναι ἐξ ὧν ἐπαινεῖται παρ' αὐτῷ ὁ Ἀντιφῶν. 25 ἔστι δ' ἐν τοῖς λόγοις ἀκριβὴς καὶ πιθανὸς καὶ δεινὸς παρὲ τὴν εὐρείαν καὶ ἐν τοῖς ἀπόροις τεχνικὸς καὶ ἐπιχειρῶν ἐξ ἀδήλου καὶ ἐπὶ τοὺς νόμους καὶ τὰ πάθη τρέπων τοὺς λόγους, τοῦ εὐπρεποῦς μάλιστα στοχαζόμενος. γέγονε δὲ κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γοργίαν τὸν σοφιστὴν, ὀλίγου νεώτερος 30 αὐτοῦ, καὶ παρατέτακεν ἕως καταλύσεως τῆς δημοκρατίας ἔτι πρὸ τῶν ὕ' γενομένης, ἣν αὐτὸς δοκεῖ συγκατασκευάσαι, ὅτε μὲν δυσὶ τριηραρχῶν ναυσίαν, ὅτε δὲ στρατηγῶν καὶ πολλὰς μάχαις νικῶν καὶ συμμαχίας μεγάλας αὐτοῖς προσαγόμενος καὶ τοὺς ἀκμάζοντας ὀπλίζων καὶ τριήρεις πληρῶν 35 ἔ, καὶ πρεσβεύων ἐκάστοτε ὑπ' αὐτῶν, καὶ εἰς Λακεδαιμόνα ἦνίκα ἐτετείχιστο Ἡτιωνεῖα. μετὰ δὲ τὴν κατάλυσιν τῶν ὕ' εἰσαγγελθεὶς σὺν Ἀρχεπτολέμῳ ἐνὶ τῶν ὕ' ἐάλω, καὶ τοῖς περὶ τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίαις ὑπαχθεὶς ἄταφος ἐρρίφη

13. περικλῆος addito ους supra os A. | 21. Ἀρχίνον Taylor lectt. Lys. p. 271 R., Ἀρχίνου v. | 23. κικίλιος hic et infra AHPa Photius et ceteri, ut videtur, libri, Κικίλιος v. cf. Plat. vltt. ed. Sintenis t. 2. p. 268. | 24. καθηγητὴν Wyttenbachius et iterum Grauertus Mus. Rhen. 1. p. 182, μαθητὴν v et Photius, διδάσκαλον TVX. | 25. ἐξ ὧν] Thuc. 8, 68. | 29. κατὰ] μετὰ Reiskius. | 30. ὀλίγων P, ὀλίγον volebat: ὀλίγῳ πρότερον Γοργίου τοῦ σοφιστοῦ γεγονώς (scr. γεγονότος cum Dryandro comm. d. Ant. vlt. et scr. p. 2) Photius. | 33. ὅτε — ναυσίαν] hic alius est. cf. Xen. Hell. 2. 3, 40. | 36. ὑπ' ὕπ' Reiskius. | καὶ addidi quaesit. Demosth. 4. p. 100. | 37. Ἡτιωνεῖα Xylander, ἡ ἔτιωνία H, ἡ ἔτιωνία cell.

40 καὶ σὺν τοῖς ἐκγόνοις ἄτιμος ἀνεγράφη. οἱ δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀνήρησθαι αὐτὸν ἱστοροῦσιν, ὥσπερ Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Ἀντιφῶντος θυγατρὸς λόγῳ· ἐγένετο γὰρ αὐτῷ θυγάτριον, οὗ Κάλλαισχος ἐπειδικάσατο. ὅτι δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀπέθανεν ἱστορεῖ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ ια' τῶν Φιλιππικῶν. ἀλλ' οὗτός 45 γ' ἂν εἴη ἕτερος, Λυσιδωνίδου πατρός, οὗ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ὡς πονηροῦ μνημονεύει. πῶς γὰρ ἂν ὁ προτεθνεὺς B καὶ ἀναιρεθεῖς ὑπὸ τῶν υ' πάλιν ἐπὶ τῶν λ' εἴη; ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος περὶ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ· πρεσβυτήν γὰρ ὄντα αὐτὸν εἰς Συρακούσας πλεῦσαι, ἵνῃκα ἤκμαζεν ἢ τοῦ προ- 50 τέρου Διονυσίου τυραννίς, γενομένης δὲ παρὰ πότον ζητήσεως, τίς ἄριστός ἐστι χαλκός, καὶ τῶν πολλῶν διαφερομένων, αὐτὸν εἰπεῖν ἄριστον εἶναι ἐξ οὗ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων πεποιήνται· τοῦτο δ' ἀκούσαντα τὸν Διονύσιον καὶ ὑπονοήσαντα προτροπὴν εἰς ἐπίθεισιν εἶναι τὸ ῥηθὲν προστάξαι 55 ἀναιρεθῆναι αὐτόν· οἱ δ' ὅτι τὰς τραγωδίας αὐτοῦ διέσυρα C χαλεπήναντα. φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι ξ', ὧν κατεψευσμένους φησὶ Κακίλιος εἶναι τοὺς κ'. κεκομώδηται δ' εἰς φιλαργυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Πεισάνδρῳ. λέγεται δὲ

40. ἐνεγράφη v. [λ'] υ' ex Photio Frankius Anal. philol. t. 23. p. 322, sed vid. Dryandri comm. p. 28 sqq. [41. Λυσίας] cf. Hoelscheri lib. d. vit. et act. Lys. p. 136. [43. ὑπὸ] ὑπὲρ APX. [44. καὶ deleri voluit Frankius.] Θεόπομπος] cf. Theop. frgm. ed. Wichers 130, Muelleri hist. gr. fr. p. 300. [οὗτός — μνημονεύει Taylor lectt. Lys. p. 273, οὗτός γε ἦν νεώτερος, Σικωνίδου πατρός cell. Meziriacus, οὗτος μὲν ἂν ἦν ἕτερος, Λυσιδωνίδου (vel Λυσιδωνίδου) πατρός cell. Relskius, οὗτός γε οὐχ ὁ ἡμέτερος, ἀλλ' ὁ Λυσιδωνίδου πατρός cell. Wyttenbachius, ἀλλ' οὗτός τε ἂν ἡμερώτερος Λυσιδωνίδου πατρός, καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ οὐ πονηροῦ μνημονεύει legebatur olim: οὗτός τε (om. τε A?) ἂν ἡμέτερος AEP, λυσιδωνίδου AP, λυσωνίδου H (Μειδωνίδου Keilias Anal. epigr. p. 180, sed cf. Dryander l. l. p. 33), πυτίνῃ AEPX (cf. Meinekii com. gr. fragm. 2, 1. p. 130): ὡς οὐ πονηροῦ Meierus d. Andoc. or. c. Aic. 4. p. 4. [46. γὰρ add. H, ut iam fecit Meziriacus.] [47. καὶ add. EH, hoc et ὑπὸ τῶν τετρακοσίων deleri voluit Frankius.] [48. πρεσβύτην Xylander. cf. vit. 2. hic quoque allus est: mortuus est orator ol. 92, 2, regno petitis Dionysius ol. 93, 3.] [50. πότον] πόnton P. [51. καὶ al. m. supra τῶν scriptum habet H, καὶ ὁ τῶν P.] [53. διονύσιον A.] [54. προστάξει addito ai supra ei H.] [58. ἐν Πεισάνδρῳ ex Photio Casaubonus ad Athen. p. 664, σπεισάνδρῳ P, σὺν πεισάνδρῳ cell., quod tucetur Rankius vit. Aristoph. p. CCXI sq. cf. Meinekii com. gr. fragm. 2, 2. p. 651. Dryander l. l. p. 28 sq. [δέ] δὲ καὶ ex Photio Frankius p. 323.

τραγωδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ. ἔτι δ' ὦν πρὸς τῇ ποιήσει τέχνην ἀλυπίας συνεστήσατο, 60 ὡσπερ τοῖς νοσοῦσιν ἢ παρὰ τῶν ἰατρῶν θεραπεία ὑπάρχει, ἐν Κορίνθῳ τε κατεσκευασμένος οἰκημά τι παρὰ τὴν ἀγορὰν προέγραψεν ὅτι δύναται τοὺς λυπουμένους διὰ λόγων θεραπέυειν, καὶ πυνθανόμενος τὰς αἰτίας παρεμυθεῖτο τοὺς κάμνοντας. νομίζων δὲ τὴν τέχνην ἐλάττω ἢ καθ' αὐτὸν 65 εἶναι ἐπὶ ῥητορικῆν ἀπειράτη. εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὸ Γλαύκου D τοῦ Ῥηγίνου περὶ ποιητῶν βιβλίον εἰς Ἀντιφῶντα ἀναφέρουσιν. ἐπαινεῖται δ' αὐτοῦ μάλιστα ὁ περὶ Ἡρώδου καὶ ὁ πρὸς Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν καὶ ὁ περὶ τῆς εἰσαγγελίας, ὃν ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέγραφε, καὶ ὁ πρὸς Δημοσθένην 70 τὸν στρατηγὸν παρανόμων. ἔγραψε δὲ καὶ κατὰ Ἰπποκράτους τοῦ στρατηγοῦ λόγον καὶ εἶλεν αὐτὸν ἐξ ἐρήμου.

Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ οἱ λ' κατελύθησαν, καθ' ὃ ἔδοξεν Ἀντιφῶντα κριθῆναι, ὃ Κενίλιος παρατέθειται. „Ἐδοξε τῇ βουλῇ, καὶ τῆς πρυτανείας, Δη- 75 μόνικος Ἀλωπεκῆθεν ἑγραμμάτευε, Φιλόστρατος Παλληνεὺς E ἐπιστάται, Ἄνδρων εἶπε· περὶ τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀποφαίνουσιν οἱ στρατηγοὶ πρεσβευομένους εἰς Λακεδαιμόνα ἐπὶ κακῷ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηναίων καὶ ἐκ τοῦ στρατοπέδου πλεῖν ἐπὶ πολεμίας νεῶς καὶ πεζεῦσαι διὰ Δεκελείας, Ἀρχεπτόλεμον 80 καὶ Ὀνομακλέα καὶ Ἀντιφῶντα συλλαβεῖν καὶ ἀποδοῦναι εἰς

59. ἰδίᾳ H: ἰδίᾳ τε καὶ Photius. | 62. παρὰ] κατὰ Photius. | 64. καὶ] καὶ δὴ καὶ Photius. | τοῖς κάμνονσι H. | 66. ἐπὶ] ἐπι P. | τὸ] τοῦ H. | 68. Ἡρώδου Palmerius Exerc. p. 226, Ἡροδότου libri. | 69. ὁ addidit, item Duobnerus. | ταῶν (coll. Athen. 9, p. 307 C et Harp. v. v. εὐφροσύνης et Πυριλάμπης) Ruhkenius d. Antiph. p. 40, ἰδίᾳ Meziriacus, ἐλαίων Reiskius, ἰδίᾳ τῶν ταῶν Rankius vit. Arist. p. CDV: ἰδίᾳ libri. | εἰσαγγελίας Xylander, ἀγγελίας libri. | 70. δημοσθένη P, δημοσθένη A. | 72. στρατηγοῦ] ἰατροῦ στρατηγῶν K, ἰατροῦ στρατηγοῦ eett., ἰατροῦ Photius, υἱοῦ τοῦ στρατηγοῦ Meierus Ephem. lit. Hal. 1838. p. 363. | αὐτοῦ T. | 73. ψήφισμα in libris his legitur, hic et post κατελύθησαν; prius, v deletum cum Xylandro, servavi cum Duobneris. | 74. ἔδοξεν Reiskius, ἔδοξαν libri. | 75. πρυτανείας] tribus nomen desesse monuit Schoemannus d. comit. Athen. p. 132. | 76. Παλληνεὺς Taylor, πελληνεὺς libri. | 77. ἐπιστάται ABX, ἀπιστάται P, ἐπιστράται eett. | οὓς] οὗν H. | ἀποφαίνουσιν P. | 78. πρεσβευομένους vel πρεσβενσομένους Reiskius. | 79. ἐκ deletit Reiskius. | 81. ὀνομακλέα ABP. | ἀρχιφῶντα Ha, ἀρχιφῶντα P.

τὸ δικαστήριον, ὅπως δῶσι δίκην· παρασχόντων δ' αὐτοὺς οἱ στρατηγοὶ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς οὐστιας ἂν δοκῇ τοῖς στρατηγοῖς προσελομένοις μέχρι ἰ', ὅπως ἂν περὶ παρόντων γένηται ἡ κρίσις, προσκαλεσάσθωσαν δ' αὐτοὺς οἱ θεσμοθέται ἐν τῇ αὐρίον ἡμέρᾳ, καὶ εἰσαγόντων ἐπειδὴν αἱ κλήσεις ἐξήκωσαν εἰς τὸ δικαστήριον περὶ προδοσίας κατηγορεῖν τοὺς ἡρημένους συνηγόρους καὶ τοὺς στρατηγοὺς καὶ ἄλλος ἂν τις βούληται, ὅτου δ' ἂν καταψηφίσηται τὸ δικαστήριον, 90 περὶ αὐτοῦ ποιεῖν κατὰ τὸν νόμον ὃς κεῖται περὶ τῶν προ-
 834 δόντων." τούτῳ ὑπογέγραπται τῷ δόγματι ἡ καταδίκη.
 „Προδοσίας ὄφλον Ἀρχεπτόλεμος Ἰπποδάμου Ἀγρύληθεν παρών, Ἀντιφῶν Σωφίλου Ῥαμνούσιος παρών. τούτοις ἐτιμήθη τοῖς ἰα' παραδοθῆναι καὶ τὰ χρήματα δημόσια εἶναι 95 καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον, καὶ τὸ οἰκία κατασκάψαι αὐτῶν καὶ ὄρους θάψαι τοῖν οἰκοπέδοις ἐπιγράψαντας „Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος τοῖν προδόταιν“, τὸ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν αὐτοῖν, καὶ μὴ ἐξεῖναι θάψαι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα Ἀθήνησι μὴδ' ὅσης Ἀθηναῖοι κρα-
 B100 τοῦσι, καὶ ἄτιμον εἶναι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα καὶ γένος τὸ ἐκ τούτοις καὶ νόθους καὶ γνησίους, καὶ ἐὰν ποιήσῃται τινα τῶν ἐξ Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος, ἄτιμος ἔστω ὁ ποιησάμενος. ταῦτα δὲ γράψαι ἐν στήλῃ χαλκῇ καὶ

83. τῆς om. Taylor. | δοκῇ ex H Franklins p. 343, δοκοῖ v. | 84. προσελο-
 μένοις Reiskius, προσελομένους libri. | 85. ἡ om. P. | 88. ἡρημένους T, εἰρη-
 μένους cell.: κατηγορεῖν τῶν εἰρημένων τοὺς ἡρημένους κατηγοροῦς Reiskius. | ἄλλος libri, ἄλλους Tv. | 90. προδότων P. | 91. τούτῳ TVZ, τοῦτο cell. | 92. ὄφλον TVZ, om. E in lac., ὁ φίλον cell. | 93. σοφίλου P. | τούτοις P. |
 95. τὸ οἰκία cum Frankio Duebnerus, τῷ οἰκία AHP, τῇ οἰκία a, τὰς οἰκίας v. |
 96. ὄρους] ἀράς Salmasius. | τοῖν] τὸν P. | ἀρχεπτολέμου P. | 97. προδόταιν
 P, προδότων Duebnerus. | τὸ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὰς οἰκίας αὐτῶν v ex
 corr. Melerii d. bon. damn. p. 203, τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὴν οἰκίαν ἐς τὸν
 libri, nisi quod ἐς τὸν in lac. om. E: τῷ δὲ δημάρχῳ ἀφείναι τὴν οἰκίαν εἰς τὸ
 κοινόν Reiskius, ἀποφῆναι μὴ οἰκεῖν ἐς τὸν τόπον Wyttenbachius. correxi
 saltem τὴν οὐσίαν (cf. quaest. Demosth. 4. p. 100), τὸ οἰκία Duebnerus, qui et
 αὐτοῖν pro vulg. αὐτῶν. | 98. καθάψαι P. | 99. Ἀθήνησι — Ἀντιφῶντα om.
 AP, Ἀθήνησι — Ἀρχεπτόλεμον καὶ om. H. | 103. γράψαι] γράφεται H. |
 καὶ addidit.

ἤπερ ἀνάκειται τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ Φρυγίχου καὶ τοῦτο
θεσθαι.¹⁰⁴

105

β. Γένος Ἀντιφῶντος.

Ἀντιφῶν υἱὸς μὲν ἦν Σωφίλου, φυλῆς δ' Αἰαντίδος,
Ῥαμνούσιος τὸν δῆμον. κατὰ δὲ τὰ Περσικὰ γινόμενος
συνήκμασε Γοργία τῷ σοφιστῇ. καὶ διδασκάλῳ τὰ πρῶτα
χρησάμενος τῷ πατρὶ διδάσκοντι γράμματα τῆς ἡλικίας προ-
βαινούσης τὰ περὶ τοὺς λόγους ἐξεπόνθησε· φυσικῇ δὲ δεινό-
5 τητι τὴν ἐκ τῆς ἀσκήσεως μελέτην προσλαβὼν, μηδενὸς μὲν
ἀκροασάμενος ὅτι μὴδ' ἦν πώ τις μήτε λόγων μήτε τεχνῶν
ῥητορικῶν συγγραφεὺς μήτε σοφιστῆς προεστηκὼς διατριβῆς,
τοῖς πρὸ αὐτοῦ δ' ἐντυχῶν βιβλίοις καὶ τοῖς τῶν ποιητῶν
μάλιστα, εἰς τοσοῦτον προῆλθε δεινότητος, ὥστε Νέστωρ
10 ἐπεκαλεῖτο διὰ τὴν ἐν τῷ λέγειν ἡδονήν. τοῦ πολιτεύεσθαι
δ' ἀποστὰς νέος ὢν ἐν Κορίνθῳ παρὰ τὴν ἀγορὰν οἰκημα
εἰς ὑποδοχὴν ἀκροατῶν ποιήσας καὶ ἐξωθεν ἐπιγράψας, ὅτι
τοὺς λυπομένους παραμυθεῖται, εἶτα φιλοχρήματος ὢν καὶ
οὐ πολλὰ ἐκ τούτου κερδαίνων τραγωδίας ἐποίησε. ἀποστὰς
15 δὲ καὶ τούτων ἐπὶ ῥητορικὴν ἐτράπετο καὶ συστησάμενος ἐν
Ἀθήναις διατριβὴν Σωκράτει περὶ τῶν ἐλεγκτικῶν διεφέρετο.
πολλοὺς δὲ παιδεύσας ἐπαίδευσε καὶ Θουκυδίδην. ἐν δὲ τῷ
Πελοποννησιακῷ πολέμῳ πολλὰ δυνηθεὶς μετέβαλε τὴν δη-
μοκρατίαν καὶ ἐποίησε τοὺς ὕ' μετὰ τῶν περὶ Ἀρχεπτόλεμον.
20 εἰσαγγελθεὶς δ' ἐάλω καὶ τοῖς τῶν προδοτῶν ὑπαχθεὶς ἐπι-
τιμίαις ἄταφος ἐρρίφη. φασὶ δὲ τινες ἐν Σικελίᾳ αὐτὸν
τελευτῆσαι παρὰ Διονυσίου· ἤδη γὰρ πρεσβύτης ὢν καὶ πρὸς

104. ἤπερ ἀνάκειται τὰ Reisklus, ἤπερ ἄν καὶ τὰ v: ἐν ἤπερ Wyttenbachius. | περὶ] παρὰ Salmasius. | τοῦτο Reisklus, τούτου Ilbri. | 5. προθέσθαι Reisklus.

β. 1. σοφίλου v. | 3. συνήκμασε a. | 4. δὲ post ἡλικίας add. a. | 5. δὲ add. Sauppria. | 6. προλαβὼν BLZ. | 7. τις] τις τό τε N. | 10. τοσοῦτο LZ. | 11. ἐπεκαλεῖτο ex N Maetznerus, ἐκαλεῖτο v. | 13. εἰς om. a. | ἀποδοχὴν AB. | ἀκροατῶν] παρὰ τῶν ἀκροατῶν LZa. | 17. ἐλεγκτικῶν BL. | 21. προδοτῶν] προδότων Z. | 22. δὲ τινες Bekkerus, δὲ τινες ὅτι a, δὲ v. | αὐτὸν τελευτῆσαι om. BLZa. | 23. γὰρ om. BLZa. | καὶ] ὅτι a.

40 καὶ σὺν τοῖς ἐγγόνοις ἄτιμος ἀναγράφη. οἱ δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀνήρησθαι αὐτὸν ἱστοροῦσιν, ὥσπερ Λυσίας ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς Ἀντιφῶντος θυγατρὸς λόγῳ· ἐγένετο γὰρ αὐτῷ θυγάτριον, οὗ Κάλλαισχος ἐπεδικάσατο. ὅτι δ' ὑπὸ τῶν λ' ἀπέθανεν ἱστορεῖ καὶ Θεόπομπος ἐν τῇ ι' τῶν Φιλιππικῶν. ἀλλ' οὗτός
 45 γ' ἂν εἴη ἕτερος, Λυσιδωνίδου πατρός, οὗ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ ὡς πονηροῦ μνημονεύει. πῶς γὰρ ἂν ὁ προτεθνεὺς
 B καὶ ἀναιρεθῆις ὑπὸ τῶν υ' πάλιν ἐπὶ τῶν λ' εἴη; ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος περὶ τῆς τελευταίας αὐτοῦ· πρεσβυτήν γὰρ ὄντα αὐτὸν εἰς Συρακούσας πλεῦσαι, ἠνίκα ἤκμαζεν ἢ τοῦ προ-
 50 τέρου Διονυσίου τυραννίς, γενομένης δὲ παρὰ πότον ζητή-
 σεως, τίς ἄριστός ἐστι χαλκός, καὶ τῶν πολλῶν διαφορομέ-
 των, αὐτὸν εἰπεῖν ἄριστον εἶναι ἐξ οὗ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστο-
 γείτων πεποίηται· τοῦτο δ' ἀκούσαντα τὸν Διονύσιον καὶ ὑπονοήσαντα προτροπὴν εἰς ἐπίθεσιν εἶναι τὸ ῥηθὲν προστάξει
 55 ἀναιρεθῆναι αὐτόν· οἱ δ' ὅτι τὰς τραγωδίας αὐτοῦ δέξουρε
 C χαλεπήναντα. φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι ξ', ὧν κατε-
 ψευσμένους φησὶ Κεκίλιος εἶναι τοὺς κέ'. κικωμάθηται δ'
 εἰς φιλαργυρίαν ὑπὸ Πλάτωνος ἐν Πεισάνδρῳ. λέγεται δὲ

40. ἐναγράφη v. [λ'] υ' ex Photio Frankius Annal. philoi. t. 23. p. 322, sed vid. Dryanderi comm. p. 28 sqq. [41. Λυσίας] cf. Hoelscheri lib. d. vit. et scr. Lys. p. 136. [43. ὑπὸ] ὑπὲρ APX. [44. καὶ deleri voluit Frankius. [Θεόπομπος] cf. Theop. frgm. ed. Wichers 130, Muelleri hist. gr. fr. p. 300.] οὗτός — μνημονεύει Taylor lectt. Lys. p. 273, οὗτός γε ἦν νεώτερος, Σιμωνίδου πατρός celt. Meziriacus, οὗτος μὲν ἂν ἦν ἕτερος, Λυσιδωνίδου (vel Λυσιδωνίδου) πατρός celt. Relskius, οὗτός γε οὐχ ὁ ἡμέτερος, ἀλλ' ὁ Λυσιδωνίδου πατρός celt. Wyttenbachius, ἀλλ' οὗτός τε ἂν ἡμερώτερος Λυσιδωνίδου πατρός, καὶ Κρατῖνος ἐν Πυτίνῃ οὐ πονηροῦ μνημονεύει legebatur olim: οὗτός τε (om. τε A?) ἂν ἡμέτερος AEP, λυσιδωνίδου AP, λυσωνίδου H (Μειδωνίδου Kellius Anal. epigr. p. 180, sed cf. Dryander l. l. p. 33), πυτίνῃ AEX (cf. Meinekii com. gr. fragm. 2, 1. p. 130): ὡς οὐ πονηροῦ Meierus d. Andoc. or. c. Alc. 4. p. 4. [46. γὰρ add. H, ut iam fecit Meziriacus. [47. καὶ add. KH, hoc et ὑπὸ τῶν τετρακοσίων deleri voluit Frankius. [48. πρεσβυτήν Sylander. cf. vit. 2. hic quoque allus est: meritus est orator ol. 92, 2, regno positus Dionysius ol. 93, 2. [50. πότον] πόντον P. [51. καὶ al. m. supra τῶν scriptum habet H, καὶ ὁ τῶν P. [53. διονύσιον A. [54. προστάξει addito ut supra et H. [58. ἐν Πεισάνδρῳ ex Photio Casaubonus ad Athen. p. 664, σπείσανδρῳ P, σὺν πεισάνδρῳ celt., quod taceat Rankius vit. Aristoph. p. CCXI sq. cf. Meinekii com. gr. fragm. 2, 2. p. 651. Dryander l. l. p. 23 sq. [δέ] δὲ καὶ ex Photio Frankius p. 323.

τραγωδίας συνθεῖναι καὶ ἰδίᾳ καὶ σὺν Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ. ἔτι δ' ὧν πρὸς τῇ ποιήσει τέχνην ἀλυπίας συνεστήσατο, 60 ὡσπερ τοῖς νοσοῦσιν ἢ παρὰ τῶν ἰατρῶν θεραπεία ὑπάρχει, ἐν Κορίνθῳ τε κατεσκευασμένος οἰκημά τι παρὰ τὴν ἀγορὰν προέγραψεν ὅτι δύναται τοὺς λυπουμένους διὰ λόγων θεραπέειν, καὶ πυνθανόμενος τὰς αἰτίας παρεμυθαῖτο τοὺς κάμνοντας. νομίζων δὲ τὴν τέχνην ἐλάττω ἢ καθ' αὐτὸν 65 εἶναι ἐπὶ ῥητορικὴν ἀπειράτη. εἰσὶ δ' οἱ καὶ τὸ Γλαύκου τοῦ Ῥηγίου περὶ ποιητῶν βιβλίον εἰς Ἀντιφῶντα ἀναφέρουσιν. ἐπαινεῖται δ' αὐτοῦ μάλιστα ὁ περὶ Ἡρώδου καὶ ὁ πρὸς Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν καὶ ὁ περὶ τῆς εἰσαγγελίας, ὃν ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέγραφε, καὶ ὁ πρὸς Δημοσθένην 70 τὸν στρατηγὸν παρανόμων. ἔγραψε δὲ καὶ κατὰ Ἰπποκράτους τοῦ στρατηγοῦ λόγον καὶ εἶλεν αὐτὸν ἐξ ἐρήμου.

Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμπου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ οἱ λ' κατελύθησαν, καθ' ὃ ἔδοξεν Ἀντιφῶντα κριθῆναι, ὃ Κεκίλιος παρατέθειται. „Ἐδοξε τῇ βουλῇ, κα' τῆς πρυτανείας, Δη- 75 μόνικος Ἀλωπεκῆθεν ἐγραμμάτευε, Φιλόστρατος Παλληνεὺς ἐπαστάτι, Ἄνδρων εἶπε· περὶ τῶν ἀνδρῶν, οὓς ἀποφαινοῦσιν οἱ στρατηγοὶ πρεσβυνομένους εἰς Λακεδαιμόνα ἐπὶ κακῇ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηναίων καὶ ἐκ τοῦ στρατοπέδου πλεῖν ἐπὶ πολεμίας νεῶς καὶ πτερυγίας διὰ Δεκελείας, Ἀρχεπτόλεμον 80 καὶ Ὀνομακλέα καὶ Ἀντιφῶντα συλλαβεῖν καὶ ἀποδοῦναι εἰς

59. ἰδίᾳ H: ἰδίᾳ τε καὶ Photius. | 62. παρὰ] κατὰ Photius. | 64. καὶ] καὶ δὴ καὶ Photius. | τοῖς κάμνοσι H. | 66. ἐπὶ] ἐπι P. | τὸ] τοῦ H. | 68. Ἡρώδου Palmerius Exerc. p. 226, Ἡροδότου libri. | 69. ὁ addidi, item Duebnerus. | ταῶν (coll. Athen. 9, p. 397 C et Harp. s. v. εὐοφθάλμος et Πυριλάμης) Ruhnkenius d. Antiph. p. 40, ἰδίᾳ Mezziacus, ἐλαιῶν Reiskius, ἰδιῶν τῶν ταῶν Rankius vlt. Arist. p. CDV: ἰδιῶν libri. | εἰσαγγελίας Xylander, ἀγγελίας libri. | 70. δημοσθένη P, δημοσθένη A. | 72. στρατηγοῦ] ἰατροῦ στρατηγῶν E, ἰατροῦ στρατηγοῦ cett., ἰατροῦ Photius, υἱοῦ τοῦ στρατηγοῦ Meierus Ephem. lit. Hal. 1838. p. 363. | αὐτοῦ T. | 73. ψήφισμα in libris his legitur, hic et post κατελύθησαν; prius, v deletam cum Xylandre, servavi cum Daehnere. | 74. ἔδοξεν Relakius, ἔδοξαν libri. | 75. πρυτανείας] tribus nomen deesse monuit Schoemannus d. comit. Athen. p. 133. | 76. Παλληνεὺς Taylor, πελληνεὺς libri. | 77. ἐπαστάτι ABX, ἀπαστάτι P, ἐπιστράτι cett. | οὓς] οὗν H. | ἀποφαινοῦσιν P. | 78. πρεσβυνομένους vel πρεσβυνομένους Reiskius. | 79. ἐκ deleuit Reiskius. | 81. ὀνομακλέα AHP. | ἀρχιφῶντα Ha, ἀρχιφῶντα P.

τὸ δικαστήριον, ὅπως δῶσι δίκην· παρασχόντων δ' αὐτοὺς
οἱ στρατηγοὶ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς οὐστίνας ἂν δοκῇ τοῖς στρα-
τηγοῖς προσελομένοις μέχρι ε', ὅπως ἂν περὶ παρόντων γένη-
85 ται ἡ κρίσις, προσκαλεσάσθωσαν δ' αὐτοὺς οἱ θρασυθέται
ἐν τῇ αὔριον ἡμέρᾳ, καὶ εἰσαγόντων ἐπειδὴν αἱ κλήσεις
ἐξήκωσιν εἰς τὸ δικαστήριον περὶ προδοσίας κατηγορεῖν τοὺς
ἤρημένους συνηγόρους καὶ τοὺς στρατηγούς καὶ ἄλλος ἂν
τις βούληται, ὅτου δ' ἂν καταψηφίσῃται τὸ δικαστήριον,
90 περὶ αὐτοῦ ποιεῖν κατὰ τὸν νόμον ὃς κεῖται περὶ τῶν προ-
834 δόντων.“ τούτῳ ὑπογέγραπται τῷ δόγματι ἡ καταδίκη.
„Προδοσίας ὄφλον Ἀρχεπτόλεμος Ἰπποδάμου Ἀγρύληθεν
παρών, Ἀντιφῶν Σωφίλου Ῥαμνούσιος παρών. τούτοις
ἐτιμήθη τοῖς ἰα' παραδοθῆναι καὶ τὰ χρήματα δημόσια εἶναι
95 καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον, καὶ τὸ οἰκία κατασκάψαι
αὐτῶν καὶ ὄρους θείναι τοῖν οἰκοπέδοις ἐπιγράψαντας „Ἀρ-
χεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος τοῖν προδόταις“, τὸ δὲ δημάρχῳ
ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν αὐτοῖν, καὶ μὴ ἐξεῖναι θάψαι Ἀρχεπτό-
λεμον καὶ Ἀντιφῶντα Ἀθήνησι μηδ' ὕσης Ἀθηναῖοι κρα-
B100 τοῦσι, καὶ ἄτιμον εἶναι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα καὶ
γένος τὸ ἐκ τούτοις καὶ νόθους καὶ γνησίους, καὶ ἐὰν ποιή-
σῃται τινα τῶν ἐξ Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος, ἄτιμος
ἔστω ὁ ποιησάμενος. ταῦτα δὲ γράψαι ἐν στήλῃ χαλκῇ καὶ

83. τῆς om. Taylor. | δοκῇ ex H Frankius p. 243, δοκοῖ v. | 84. προσελο-
μένοις Reiskius, προσελομένους libri. | 85. ἡ om. P. | 88. ἤρημένους T, εἰρη-
μένους cett.: κατηγορεῖν τῶν εἰρημένων τοὺς ἤρημένους κατηγοροῦς Reisk-
kius. | ἄλλος libri, ἄλλους Tv. | 90. προδότων P. | 91. τούτῳ TVZ, τοῦτο
cett. | 92. ὄφλον TVZ, om. E in lac., ὡ φίλον cett. | 93. σοφίλου P. | τούτοις P. |
95. τὸ οἰκία cum Frankio Duebnerus, τῷ οἰκία AHP, τῇ οἰκία a, τὰς οἰκίας v. |
96. ὄρους] ἀράς Salmasius. | τοῖν] τὸν P. | ἀρχεπτολέμου P. | 97. προδότων
P, προδότων Duebnerus. | τὸ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὰς οἰκίας αὐτῶν v ex
corr. Meierl d. bon. damn. p. 203, τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὴν οἰκίαν ἐς τὸν
libri, nisi quod ἐς τὸν in lac. om. E: τῷ δὲ δημάρχῳ ἀφείναι τὴν οἰκίαν εἰς τὸ
novum Reiskius, ἀποφῆναι μὴ οἰκίαν ἐς τὸν τόπον Wyttenbachius. correxi
selam τὴν οὐσίαν (cf. quaeest. Demosth. 4. p. 106), τὸ οἰκία Duebnerus, qui et
αὐτοῖν pro vulg. αὐτῶν. | 98. καθάψαι P. | 99. Ἀθήνησι — Ἀντιφῶντα om.
AP, Ἀθήνησι — Ἀρχεπτόλεμος καὶ om. H. | 103. γράψαι] γράφεται H. |
καὶ addid.

ἤπερ ἀνάκειται τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ Φρονίχου καὶ τοῦτο
θεσθαι.“

105

β. Γένος Ἀντιφῶντος.

Ἀντιφῶν υἱὸς μὲν ἦν Σωφίλου, φυλῆς δ' Αἰαντίδος,
Ῥαμνούσιος τὸν δῆμον. κατὰ δὲ τὰ Περσικὰ γινόμενος
συνήκμασε Γοργία τῷ σοφιστῇ. καὶ διδασκάλῳ τὰ πρῶτα
χρησάμενος τῷ πατρὶ διδάσκοντι γράμματα τῆς ἡλικίας προ-
βαινούσης τὰ περὶ τοὺς λόγους ἐξεπόνθησεν· φυσικῇ δὲ δεινότη- 5
τι τὴν ἐκ τῆς ἀσκήσεως μελέτην προσλαβὼν, μηδενὸς μὲν
ἀκροασάμενος ὅτι μὴδ' ἦν πῶ τις μήτε λόγων μήτε τεχνῶν
ῥητορικῶν συγγραφεὺς μήτε σοφιστῆς προεστηκὼς διατριβῆς,
τοῖς πρὸ αὐτοῦ δ' ἐντυχῶν βιβλίοις καὶ τοῖς τῶν ποιητῶν
μάλιστα, εἰς τοσοῦτον προῆλθε δεινότητος, ὥστε Νέστωρ 10
ἐπεκαλεῖτο διὰ τὴν ἐν τῷ λέγειν ἡδονήν. τοῦ πολιτεύεσθαι
δ' ἀποστάς νέος ὢν ἐν Κορίνθῳ παρὰ τὴν ἀγορὰν οἴκημα
εἰς ὑποδοχὴν ἀκροατῶν ποιήσας καὶ ἔξωθεν ἐπιγράψας, ὅτι
τοὺς λυπουμενοὺς παραμυθεῖται, εἶτα φιλοχρήματος ὢν καὶ
οὐ πολλὰ ἐκ τούτου κερδαίνων τραγωδίας ἐποίησε. ἀποστάς 15
δὲ καὶ τούτων ἐπὶ ῥητορικὴν ἐστράπετο καὶ συστησάμενος ἐν
Ἀθήναις διατριβὴν Σωκράτει περὶ τῶν ἐλεγκτικῶν διεφέρετο.
πολλοὺς δὲ παιδεύσας ἐπαίδευσε καὶ Θουκυδίδην. ἐν δὲ τῷ
Πελοποννησιακῷ πολέμῳ πολλὰ δυνηθεὶς μετέβαλε τὴν δη-
μοκρατίαν καὶ ἐποίησε τοὺς ὑ' μετὰ τῶν περὶ Ἀρχεπτόλεμον. 20
εἰσαγγελθεὶς δ' ἐάλω καὶ τοῖς τῶν προδοτῶν ὑπαχθεὶς ἐπι-
τιμίῳις ἄταφος ἐβρίφη. φασὶ δὲ τινες ἐν Σικελίᾳ αὐτὸν
τελευτῆσαι παρὰ Διονυσίου· ἤδη γὰρ πρεσβύτης ὢν καὶ πρὸς

104. ἤπερ ἀνάκειται τὰ Reiskius, ἤπερ ἄν καὶ τὰ v: ἐν ἤπερ Wyttenbachius. | περὶ] παρὰ Salmasius. | τοῦτο Reiskius, τούτου Ilbri. | 5. προθέσθαι Reiskius.

2. 1. σοφίλου v. | 3. συνήκμαζε a. | 4. δὲ post ἡλικίας add. a. | 5. δὲ add. Sauppius. | 6. προλαβὼν BLZ. | 7. τις] τις τό τε N. | 10. τοσοῦτο LZ. | 11. ἐπεκαλεῖτο ex N Maotznerus, ἐκαλεῖτο v. | 13. εἰς om. a. | ἀποδοχὴν AB. | ἀκροατῶν] παρὰ τῶν ἀκροατῶν LZa. | 17. ἐλεγκτικῶν BL. | 21. προδοτῶν] προγόνων Z. | 22. δὲ τινες Bekkerus, δὲ τινες ὅτι a, δὲ v. | αὐτὸν τελευτῆσαι om. BLZa. | 23. γὰρ om. BLZa. | καὶ] ὅτι a.

αὐτὸν ἀφικόμενος ἐσκώπειν αὐτοῦ τοῦ Διονυσίου τὰς τραγ-
 25 ωδίας, καὶ διὰ τοῦτο, φασίν, ἀχθεσθεὶς ἀπέκτεινεν αὐτόν.
 ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' ὑπωπτεύθη, φασί,
 καταλύσαι θέλων τὴν τυραννίδα. ἐρωτηθέντα γὰρ φασιν
 αὐτὸν παρὰ τοῦ Διονυσίου, ποῖος αὐτῷ χαλκὸς ἀρέσκει,
 εἰπεῖν, ὅθεν ἐγένοντο Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων.

γ'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἀντιφῶν Σωφίλου Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Ῥαμνούσιος.
 διδάσκαλος δ' αὐτοῦ οὐδεὶς προγινώσκειται· ἀλλ' ὅμως ἤρξε
 τοῦ δικανικοῦ χαρακτῆρος μετὰ Γοργίαν. λέγεται δὲ καὶ
 Θουκυδίδου γενέσθαι διδάσκαλος. ἐκαλεῖτο δὲ Νέστωρ.

δ'. Ἐκ τῆς Εὐδοκίας ἰωνιᾶς.

Ἀντιφῶν Σωφίλου, διδασκάλου λόγων ῥητορικῶν, Ἀθη-
 ναῖος. οὗτος ῥητορικὴν οὐκ οὔσαν εὐρεῖν λέγεται ἢ εὐρη-
 μένην αὐξῆσαι. ἤρξε δὲ τοῦ δικανικοῦ χαρακτῆρος μετὰ
 Γοργίαν τὸν Λεοντῖνον. καθάπτεται δ' ἡ κωμῳδία τοῦ
 5 Ἀντιφῶντος ὡς δεινοῦ τὰ δικανικὰ καὶ λόγους κατὰ τοῦ
 δικαίου συγκριμένους ἀποδιδόμενου πολλῶν χρημάτων αὐτοῖς
 μάλιστα τοῖς κινδυνεύουσιν. λέγεται δὲ Θουκυδίδου γενέ-
 σθαι διδάσκαλος. ἐκαλεῖτο δὲ Νέστωρ ἐπὶ τῷ περὶ παντὸς
 ἂν εἰπὼν πείσαι. ἀπέθανε περὶ Σικελίαν ὑπὸ Διονυσίου
 10 τοῦ τυράννου· τὰς δ' αἰτίας, ἐφ' αἷς ἀπέθανεν, Ἀντιφῶντι
 μᾶλλον ἢ Διονυσίῳ προσγράφουσι. διεφάνη γὰρ τὰς
 τοῦ Διονυσίου τραγωδίας, ἐφ' αἷς ἐκεῖνος ἐφρόνει μείζον ἢ
 ἐπὶ τῷ τυραννεῖν. σπουδάζοντος δὲ τοῦ τυράννου περὶ εὐγε-
 νείας χαλκοῦ καὶ ἐρομένου τοὺς παρόντας, τίς ἤπειρος ἢ
 15 νῆσος τὸν ἄριστον χαλκὸν φέει, περιτυχὼν ὁ Ἀντιφῶν τῷ
 λόγῳ „ἐγὼ ἄριστον“ ἔφη „τὸν Ἀθήνησιν, οὐ γεγόνασιν αἱ

25. φασίν em. a. [27. φασιν] φησιν B. | 28. ἀρέσκοι z. | 29. ἐγένοντο
 NAB, ἐγένετο cett.

3. 1. σοφίλου ABEM. [τὸν δήμον A.] 3. δὲ καὶ ABE, δὲ δὲ m, δὲ cett.

4. 1. Σοφίλου v.

Ἀρομδίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνες.“ ἐπὶ μὲν δὴ τούτοις ἀπέθανεν ὡς ὑφάρπων τὸν Διονύσιον καὶ τρέπων ἐπ’ αὐτὸν τοὺς Σικελιώτας.

B. ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

Ἀνδοκίδης Λεωγόρου μὲν ἦν πατὴρ τοῦ Ἀνδοκίδου τοῦ, Fr.
 θεμένου ποτὲ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνην Ἀθηναίους, τῶν
 δήμων δὲ Κυδαθηναίος ἢ Θουρέυς, γένους εὐπατριδῶν, ὡς
 δ' Ἑλλάνικος καὶ ἀπὸ Ἑρμοῦ· καθήκει γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ
 Κηρύκων γένος· διὸ καὶ προεχειρίσθη ποτὲ μετὰ Γλαύκωνος 5 C
 σὺν ναυσὶν κ' Κερκυραίοις βοηθήσων διαφερομένοις πρὸς
 Κορινθίους. μετὰ δὲ ταῦτα αἰτιαθεὶς ἀσεβεῖν ὡς καὶ αὐτὸς
 τοὺς Ἑρμᾶς περικόψας καὶ εἰς τὰ τῆς Δήμητρος ἀμαρτῶν
 μυστήρια (*διὰ τὸ πρότερον, ἀκόλαστον ὄντα, νύκτωρ κω-

II. 1. cf. Photii bibl. cod. 261. | 1. τοῦ Ἀνδοκίδου add. Ruhnkenius hist. cr. or. p. 49. cf. And. or. 3. §. 6. Aesch. or. 3. §. 174. | 2. τῶν δήμων AHP, τὸν δήμον v. | 3. Κυδαθηναίος ἢ Θουρέυς Taylor lectt. Lya. p. 252 et v, κυδαθηναίος ἢ θουρέυς libri. formam Κυδαθηναίος tuetur C. J. Gr. no. 353. ἢ Θούριος Bergkiius rell. com. Att. p. 56, sed vid. Vateri rer. Andoc. 1. p. 7. | 4. Ἑλλάνικος] vid. Plut. Alcib. 21. Suid. s. v. Ἀνδοκίδης. cf. Sturz Hellen. frag. p. 123, Prellerl comm. d. Hell. p. 27, Muelleri hist. gr. fr. p. 55. | εἰς om. P. | 5. προεχειρίσθη — Κορινθίους] vid. Thuc. 1, 51 et Schol., sed hic avus est oratoris. | 7. αἰτιασθεὶς P. | 8. τὰ] τὸ P. | 9. διὰ τὸ — Κράτιππος φησι primum in mg. adscripta, deinde in textum illata esse docent et quae v. 18. post φησι v leguntur verba προσαμαρτῶν μυστήρια, quae enata sunt e proxime antecedentibus Δήμητρος ἀμαρτῶν μυστήρια v. 8, et Photii verba haec: αἰτίαν δὲ λαβὼν τοῦ ἀσεβεῖν ἐπὶ τῇ τῶν Ἑρμῶν περικοπῇ καὶ τῇ τῶν μυστηρίων τῆς Δήμητρος ὑβρεὶ ἀπέφυγε κριθεὶς ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικούντας. Itaque parenthesisin secl. infallitum γενέσθαι pendere puto a verbis φασὶ γὰρ, quae ab initio videntur exciderint, ut sic haec cohaereant: φασὶν αὐτὸν διὰ τὸ πρότερον θραῦσαι καὶ διαβληθῆναι καὶ (etiam) — ὑποπτον γενέσθαι. In sequentibus v. 15. ἄνδρας, οἱ, διαμελλόντων βοηθεῖν corr. Duednerus. sed nec credibile est, Leontinos atque Egestaeos conspirasse cum Corinthiis, nec cunctabantur Athenienses, nec accelerandi auxilii causa rem perpetratam esse, sed ὡς ἐπισχεσίως ἰσομένης πρὸς τῶν οἰωνῶν ἢ μεταγνώσεως τοῦ πολέμου tradit Plutarchus Alcib. 18, eodem, ut videtur, Cratippo auctore. Itaque plura exciderint necesse est, post

10 μάσαντα Θραῦσαι τι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Θεοῦ καὶ εἰσαγγε-
 λθέντα, ἐπειδὴ οὐκ ἠβουλήθη ὄν ἐξήτουν οἱ κατήγοροι
 δοῦλον ἐκδοῦναι, διαβληθῆναι καὶ πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς δευ-
 τέρως γραφῆς ὑποπτον γενέσθαι, ἦν μετ' οὐ πολὺν χρόνον
 τοῦ ἐπὶ Σικελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων
 D 15 εἰσπεμφάντων * * * Λιοντίνοὺς τε καὶ Αἰγισταίους ἄνδρας
 ἰδίᾳ, μελλόντων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθηναίων νύκτωρ τοὺς
 περὶ τὴν ἀγορὰν Ἑρμᾶς περιέκοψαν, ὡς Κράτιππός φησι),
 κριθεὶς ἐπὶ τούτοις ἀπέφυγεν ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικούν-
 τας· σπουδῆν δὲ πᾶσαν εἰσενεγκάμενος ἐξεῦρε τοὺς περὶ τὰ
 20 ἱερὰ ἀμαρτόντας, ἐν οἷς καὶ τὸν αὐτοῦ πατέρα ἐμήνυσεν.
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι,
 τὸν δὲ πατέρα ἐρύσατο, καίτοι δεδεμένον ἤδη, ὑποσχόμενος
 πολλὰ λυσιτελήσειν αὐτὸν τῇ πόλει. καὶ οὐκ ἐψεύσατο·
 E ἤλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρας πολλοὺς δημόσια χρήματα σφετερι-
 25 ζομένους καὶ ἄλλα τινὰ ἀδικούοντας, καὶ διὰ μὲν ταῦτα
 ἀφείθη τῆς αἰτίας. οὐκ εὐδοκίμων δ' ὁ Ἀνδοκίδης ἐπὶ τοῖς
 πολιτευομένοις ἐπέθετο ναυκληρίᾳ καὶ τοῖς τε Κυπρίων
 βασιλεῦσι καὶ πολλοῖς ἄλλοις δοκίμοις ἐπέξευώθη, ὅτε καὶ
 μίαν τῶν πολιτίδων, Ἀριστείδου θυγατέρα, ἀνεψιᾶν οὔσαν
 30 αὐτῷ, λάθρα τῶν οἰκείων ἐξαγαγὼν ἐπιμψε δῶρον τῷ
 Κυπρίων βασιλεῖ. μέλλων δ' ἐπὶ τούτοις εἰς δικαστήριον
 εἰσάγεσθαι πάλιν αὐτὴν ἐξέκληψεν ἀπὸ τῆς Κύπρου, καὶ
 F ληφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐδέσθη. διαδράς δ' ἦκεν εἰς τὴν
 πόλιν καθ' ὃν χρόνον οἱ ὕ διεῖπον τὰ πράγματα. δεσθεὶς
 35 δ' ὑπὸ τούτων καὶ διαφυγὼν αὐθις, ὅποτε κατελύθη ἡ ὀλιγ-

εἰσπεμφάντων opinor propter homocotelenon, quae ad sensum ex Plut. l. l. (cf. Phot. lex. s. v. Ἑρμοκοπίδαι. Schol. Arist. Lysistr. 1094) sic fere suppleri pos-
 sunt: Κορινθίων εἰσπεμφάντων τοὺς δράσοντας διὰ τοὺς Συρακουσίους ἀπ-
 οίκους ὄντας. οὗτοι οὖν, τῶν ἐν Σικελίᾳ Ἑλλήνων ὑπὸ τῶν Συρακουσίων κακῶς
 διατεθέντων, περὶ βοηθείας δὲ πεμφάντων Λιοντίνων τε καὶ Αἰγισταίων
 ἄνδρας ἰδίᾳ. cf. Thuc. 6, 6. 8. 50. [πρότερον] hic rursus Incipit B. | 11. ἐβου-
 λήθη P. | ἐξήτουν Duebnerus, ἐξήτουν v. | 15. αἰγιστίους H, αἰγισταίους B. |
 18. κριθεὶς A, κριθεὶς δὲ P, κριθεὶς τε v. | 19. εἰσενεγκάμενος ex Photio Reiskius,
 ἐνεγκάμενος libri. | 20. ἀμαρτόντας X, ἀμαρτάνοντας cell. | αὐτοῦ P. |
 22. ἐρύσατο ABHP. | 24. σφετερισμένους BTZ, in quo ἐσφετερισμένους aut
 σφετερισμένους latere vidit Reiskius. | 26. οὐκ add. Duebnerus. | 27. πολιτευ-
 μασιν Photius. | 35. δὲ καὶ ὑπὸ Photius.

αρχία, ἐξέπεσε τῆς πόλεως ἕως τῶν λ' τὴν ἀρχὴν παραλα-
 βόντων. οἰκήσας δὲ τὸν τῆς φυγῆς χρόνον ἐν Ἑλλάδι κατελ- 335
 θόντων τῶν περὶ Θρασύβουλον καὶ αὐτὸς ἦκεν εἰς τὴν πόλιν.
 πεμφθεὶς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαιμόνα καὶ δόξας
 ἀδικαῖν ἔφυγε. δημοῖ δὲ περὶ πάντων ἐν τοῖς λόγοις οἷς 40
 συγγέγραφεν· οἱ μὲν γὰρ ἀπολογουμένου περὶ τῶν μυστη-
 ρίων εἰσίν, οἱ δὲ καθόδου δεομένου. σώζεται δ' αὐτοῦ καὶ
 ὁ περὶ τῆς ἐνδείξεως λόγος καὶ ἀπολογία πρὸς Φαίλακα καὶ
 περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ ἦκμακε μὲν κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον
 ἄμα Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ. ἄρχει δ' αὐτῷ τῆς γενέσεως 45
 Ὀλυμπιάς μὲν οἷ, ἄρχων δ' Ἀθήνησι Θεογενίδης, ὅστ' εἶναι
 πρεσβύτερον αὐτὸν Ἀυσίου ἔτεσι πού ι'. τούτου δ' ἐπώνυμός
 ἐστι καὶ Ἑρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὦν B
 φυλῆς Αἰγηίδος, ἐπικληθεὶς δ' Ἀνδοκίδου διὰ τὸ πλησίον
 παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. καὶ αὐτὸς δ' ἐχορήγησε κυκλίῳ 50
 χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένη διδυράμβῳ καὶ νικήσας
 ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ ἀντικρυς τοῦ ποταμοῦ Σει-
 ληνοῦ. ἔστι δ' ἀπλοῦς καὶ ἀκατάσκευος ἐν τοῖς λόγοις,
 ἀφελῆς τε καὶ ἀσχημάτιστος.

β. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἀνδοκίδης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ τῶν πρωτευόντων ι' εἰς,

36. ἕως addidi quæcett. Dem. 4. p. 101, iterum Bergkiius rell. com. Att. p. 82,
 qui et καταλαβόντων dedi. τῶν — παραλαβόντων cum Photio omittit aut οὐκ
 παραλαβόντων scribi voluit Sluiterus lectt. Andoc. p. 77. | 42. καθόδου, uti
 correxit Kylander, B, καθόλου cett. | 44. τοῦτον τὸν] nullum τὸν αὐτόν. |
 45. ἄρχει] ἀρχή ex Photio Meziriacus et τ, χρόνος vel simile voluit Wytten-
 bachius: totum locum satis audacter Meierus & Andoc. or. c. Alc. 3. p. 7. consti-
 tuit sic: ἀρχηγὸς δὲ αὐτῷ τῆς γενέσεως Ὀλυμπιάδα μὲν ἑβδομηκοστὴν ὀγδόην,
 ἄρχοντος δὲ Ἀθήνησι Θεογενίδου, αὐτὸς δὲ κατὰ τὴν ὀγδοηκοστὴν τετάρτην
 Ὀλυμπιάδα ἐγεννήθη, ἄρχοντος δὲ Ἀθήνησι Ἀυσίου, ὥστε εἶναι πρεσ-
 βύτερον αὐτοῦ Ἀυσίαν ἔτεσι πού ἑκατάδικα. sed vid. Vaterl. rer. Andoc. 1. p.
 82 sq. | 47. ε'] ἑνεία Meziriacus, ὅκτω Taylor lectt. Lys. p. 101, ἑκατὸν librl. |
 48. ὦν] ὡς B. | 49. φυλῆς] φυλακῆς P. | 50. κύκλιον χορὸν Perizonius ad Ael.
 var. hist. 10, 6. | 51. αὐτοῦ v. | ἀγωνιζομένη AEB, ἀγωνιζομένη cett., ἀγωνι-
 ζομένης Sluiterus l. 1. p. 79. | 52. ἐφ' ὑψηλοῦ βάθρου vel ἱερίου Belskiius. |
 Σειληνοῦ Salmasius Exerc. Plin. p. 129, σελίνου librl. | 53. καὶ] τε καὶ
 Photius.

• cf. Andoc. p. 88.

υἱὸς Λεωγόρου, ἀπόγονος Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεὺς καὶ Ναυσικάας, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος.

Γ. ΑΤΣΙΟΥ.

α'. Ἐκ τῶν Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσίως περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων ὑπομνηματισμῶν.

Λυσίας ὁ Κεφάλου Συρακουσίῳ μὲν ἦν γονεῶν, ἐγεννήθη δ' Ἀθήνησι μετακοῦντι τῷ πατρὶ, καὶ συνεπαιδευθὴ τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων. ἔτη δὲ εἰς γεγονώς εἰς Θουρίους ᾤχετο πλέων σὺν ἀδελφοῖς δυοσί, κοινωνήσων τῆς ἀποικίας, ἣν ἐστελλόν Ἀθηναῖοί τε καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλάς ἰβ' πρότερον ἔπει τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ διετέλεσεν αὐτόθι πολιτευόμενος ἐν εὐπορίᾳ πολλῇ μέχρι τῆς συμφορᾶς τῆς κατασχούσης Ἀθηναίους ἐν Σικελίᾳ. μετ' ἐκεῖνο δὲ τὸ πάθος στασιάσαντος τοῦ δήμου ἐκπίπτει σὺν ἄλλοις τ' ἀτικισμὸν ἐγκληθεῖς, καὶ παραγεγόμενος αὐθις εἰς Ἀθήνας κατ' ἄρχοντα Καλλίαν μὲν ἔτος ἔχων, ὡς ἂν τις εἰκάσειεν, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου διετέλεσε τὰς διατριβὰς ποιούμενος Ἀθήνησιν. πλείστους δὲ γράψας λόγους εἰς δικαστήριά τε καὶ βουλὰς καὶ πρὸς ἐκκλησίας εὐθέτους, πρὸς δὲ τούτοις 15 πανηγυρικούς, ἐρωτικούς, ἐπιστολικούς, τῶν μὲν ἔμπροσθεν γενομένων ῥητόρων ἢ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀκμασάντων ἠφάνισα τὰς δόξας, τῶν δ' ἐπιγενομένων οὐ πολλοῖς τισι κατέλιπον ὑπερβολήν, ἅτ' ἐν ἀπάσαις ταῖς ιδέαις τῶν λόγων καὶ μὰ Δι' οὐ τί γε ταῖς φανυλοτάταις εὐδοκιμῶν.

III. 1. Inscr. λυσίου βίος παρὰ πλουτάρχου· ἕτεροι δὲ ἀντιλέγουσιν ὅτι ἐγράφη (hoc v. om. C) παρὰ Διονυσίου τοῦ ἀλικαρνασσίως CD ac teste Tayloro alii, velut Laurent. LXX, 19 et Vatic. CXXXIV, 4. | 2. συνεπαιδευθὴ Hudsoni Reg. 2. | 3. ἀθηνίων C. | ἔτι A. | 4. πλείον A. | τισί A. | 7. πολλῇ καὶ μέχρι AB. | 10. ἐγκληθεῖς AB, ἐγκληθεῖσι Hudsoni Reg. 2, ἐκλυθεῖσι octi. | 13. ἐν ἀθήνησι Hudsoni Reg. 1. 2. | γράφων A. | 16. γενομένων ACD Hudsoni Reg. 1. 2, γεγενημένων v. | 18. ἅτ' ἐν] οὔτε ἐν A, οὔτ' ἐν B. | 19. οὐ τί γε BCD, οὐ τοί γε v. | εὐδοκιμῶν om. ABCD.

β. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

Λυσίας υἱὸς ἦν Κεφάλου τοῦ Λυσανίου τοῦ Κεφάλου, 83P
 Συρακουσίου μὲν γένος, μεταναστάντος δ' εἰς Ἀθήνας ἐπι- C
 θυμία τε τῆς πόλεως καὶ Περικλέους τοῦ Ξανθίππου πεί-
 σαντος αὐτὸν φίλον ὄντα καὶ ξένον, πλούτῳ διαφέροντα,
 ὡς δέ τινες ἐκπεσόντα τῶν Συρακουσῶν ἠνίκα ὑπὸ Γέλωνος 5
 ἐτυραννοῦντο. γενόμενος δ' Ἀθήνησιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχον-
 τος τοῦ μετὰ Φρασικλῆ κατὰ τὸ β' ἔτος τῆς π' ὀλυμπιάδος
 τὸ μὲν πρῶτον συνεπαιδεύετο τοῖς ἐπιφανεστάτοις Ἀθηναίων·
 ἐπεὶ δὲ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν τὴν ὕστερον Θουρίου 10
 μετονομασθεῖσαν ἐστειλεν ἡ πόλις, ᾤχετο σὺν τῷ πρεσβυ-
 τάτῳ ἀδελφῷ Πολεμάρχῳ (ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι δύο,
 Εὐθύδημος καὶ Βράχυλλος), τοῦ πατρὸς ἤδη τετελευτηκότος, D
 ὡς κοινωνήσων τοῦ κλήρου, ἔτη γεγονῶς ιε', ἐπὶ Πραξιτέλους
 ἄρχοντος, κάκει διέμεινε παιδευόμενος παρὰ Τισία καὶ Νικία
 τοῖς Συρακουσίοις, κτησάμενός τ' οἰκίαν καὶ κλήρου λαχὼν 15
 ἐπολιτεύσατο ἕως Κλεοκρίτου τοῦ Ἀθήνησιν ἄρχοντος ἔτη
 λγ'. τῷ δ' ἐξῆς Καλλία ὀλυμπιάδι ἧβ' τῶν κατὰ Σικελίαν
 συμβάντων Ἀθηναίοις καὶ κινήσεως γενομένης τῶν τ' ἄλλων
 συμμάχων καὶ μάλιστα τῶν τὴν Ἰταλίαν οἰκούντων, αἰτια-

2. cf. Photii bibl. cod. 262. | 2. μετὰ ἀναστάντος P. | 4. διαφέροντα Meziriacus, διαφέρον libri. | 5. ἐκπεσόντος Reiskius. | 6. δ' addidi. | Φιλοκλέους] contra disputat Valerius rer. Antoc. P. 2 (Suppl. Annae. philol. t. 9. p. 167 sqq.), qui natum esse Lysiam arbitratur ol. 87, 1. | 7. φρασιολῆν H et corr. A, Φρασικλειδῆ ex Dioc. 11, 77 Taylor. | π' Meurnius Alt. lectt. 4, 14. 18 atque alii (cf. Clinton. fast. hell. 2. p. 47 ed. Lips.), ὀγδοηκοστῆς καὶ δευτέρας libri. | 9. σύβαριν P. | Θουρίαι HP. | 10 μετονομασθησαν P. | ἐστειλε P. | 12. Εὐθύδημος ex Plat. Rep. 1. p. 328 Taylor, Εὐθύδημος Xylander, εὐθύδημος X, εὐθύδης cell. | βράχυλλος X, βράχυλος B, βράχυλλος cell. cf. Demosth. or. 59. §. 22. | 13. ιε'] ἑκαδέκατον Photius. | Πραξιτέλους] ol. 84, 1. | 14. Νικία] hoc nomen ex Tisia corruptum esse suspicatur Spengelius art. scriptt. p. 38. | 15. κλήρον TV. | λαχὼν] τυχὼν ex Photio Taylor et v. | 16. Κλεοκρίτου Taylor, κλειάρχου libri et Photius. est ol. 91, 4. | 17. λγ' Taylor, ἐξήκοντα τρία libri, τριάκοντα δύο Reiskius, ἔχων τριάκοντα τρία Wyttenbachius. | Καλλία] ἐπὶ Καλλίων Meziriacus. deesse aliquid existimavit Xylander, mihi ipsum nomen suspicatus. ἰωνιτῷ ἐπιπέσει reliquia usque ad οἰκούντων Photius. | 19. τῶν supra versum habet A.

20 θείς ἀττικίζειν ἐξέπεισε μετ' ἄλλων τ'. παραγεγόμενος δ'
 Ε' Ἀθήνησιν ἐπὶ Καλλίου τοῦ μετὰ Κλειόκροτον ἄρχοντος, ἤδη
 τῶν ὕ' καταχόντων τὴν πόλιν, διέτριβεν αὐτόθι. τῆς δ' ἐν
 Αἰγὸς ποταμοῖς ναυμαχίας γενομένης καὶ τῶν λ' παραλαβόν-
 των τὴν πόλιν ἐξέπεισεν ζ' ἔτη μείνας, ἀφαιρεθεὶς τὴν οὐσίαν
 25 καὶ τὸν ἀδελφὸν Πολέμαρχον, αὐτὸς δὲ διαδραῖς ἐκ τῆς
 οἰκίας ἀμφιθύρου οὐσης, ἐν ᾗ ἐφυλάσσετο ὡς ἀπολούμενος,
 καὶ διῆγεν ἐν Μεγάροις. ἐπιθεμένων δὲ τῶν ἀπὸ Φυλῆς τῆ
 καδῶδι, ἐπεὶ χρησιμώτατος ἀπάντων ὤφθη, χρήματά τε
 παρασχὼν δραχμὰς β' καὶ ἀσπίδας σ', πεμφθεὶς τε σὺν Ἐρ-
 30 μᾶνι ἐπικούρους ἐμισθώσατο τ', β' τ' ἐπεισε τάλαντα δοῦναι
 Θρασυδαῖον τὸν Ἡλείον, ξένον αὐτῷ γεγονότα· ἐφ' οἷς
 γράψαντος αὐτῷ Θρασυβούλου πολιτείαν μετὰ τὴν κάθοδον
 ἐπ' ἀναρχίας τῆς πρὸ Εὐκλείδου ὁ μὲν δῆμος ἐκύρωσε τὴν
 δωρεάν, ἀπενεγκαμένου δ' Ἀρχίνου γραφὴν παρανόμων διὰ
 35 τὸ ἀπροβούλευτον εἰσαχθῆναι ἐάλω τὸ ψήφισμα, καὶ οὕτως
 ἀπελαθεὶς τῆς πολιτείας τὸν λοιπὸν ᾤκησε χρόνον ἰσοτελῆς
 ὢν, καὶ ἐτελεύτησεν αὐτόθι πγ' ἔτη βίους ἢ ὡς τινες ος' ἢ
 ὡς τινες ὑπὲρ π', ἰδὼν Δημοσθένην μαιράκιον ὄντα. γεννη-
 θῆναι δὲ φασιν ἐπὶ Φιλοκλέους ἄρχοντος. φέρονται δ' αὐτοῦ
 40 λόγοι νκέ'. τούτων γνησίους φασιν οἱ περὶ Διονύσιον καὶ
 Κεκίλιον εἶναι σλγ', ἐν οἷς δις μόνον ἠττησθαι λέγεται.
 ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ ὁ ὑπὲρ τοῦ ψηφίσματος, ὃ ἐγράφατο

20. ἀττικίζειν P. || μετ' ἄλλων τ' ex Dionys. Lys. i Xylander, μετ' ἄλλων
 τριῶν ἰβητὶ et Photius, μετ' ἀδελφῶν τριῶν Taylor. || 21. Κλειόκροτον H. || 22. τῆς]
 τοῖς P et pr. m. A. || 24. μείνας TVZ, om. AHPa. || 27. καὶ add. B, om. v. ||
 28. ἐπεὶ χρησιμώτατος] ἴσως χρ. Wyttenbachius, ἔπειτα χρ. Frankius Ann. phil.
 12. p. 215, ἐπιχρησιμώτατος Taylor, malim ἐπι χρ. || τε AP, δὲ v. || 29. Ἐρμωνι
 Photius, malim Ἐρμωνι coll. Lys. ap. Bekk. anecd. p. 175. Thuc. 3, 92. Plut.
 Alc. 25. al. || 30. δύο τε ἔπεισε B, nil certexi Wyttenbachius, δύο, ἔπεισε τε
 est: καὶ Θρασύλαιον τὸν Ἡλείον ἔπεισε εἶναι δύο τάλαντα πα-
 ρασχῶν ex Phello Taylor. || 31. Θρασυδαῖον Photius (cf. Ken. Hell. 3. 2, 27.
 Paus. 3. 3, 4), Θρασύλαιον librt. || ἐφ' οἷς] ἐπὶ τούτοις Relakius. || 38. δημο-
 σθένη A, δημοσθένη H. || γεννηθῆναι — ἄρχοντος suspecta Frankio Annal.
 philol. 12. p. 318. cf. 23. p. 320. || 41. κικίλιον librt, Κικίλιον v. || σλγ'] sic ex
 Photio Duchesneus, διακοσίους τριάκοντα τρία ἔτη B (nisi spectat hoc ad v.
 10), διακοσίους τριάκοντα v. || δις supra versum habet A. || ἠττηθῆναι P. ||
 42. ἔστι — περιελών Taylor, εἰσι δὲ οὔτοι καὶ ὁ — περιελών Wyttenbachian

Ἀρχίνοσ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ περιελών, καὶ κατὰ τῶν ἄ-
 ἕτερος. ἐγένετο δὲ πιθανώτατος καὶ βραχύτατος, τοῖς ἰδιώ-
 ταισ τοὺς πολλοὺς λόγους ἐκδοὺς. εἰσὶ δ' αὐτῶ καὶ τέχνηαι 45
 ῥητορικαὶ πεποιημέναι καὶ δημηγορίαι, ἐπιστολαὶ τε καὶ
 ἐγκώμια καὶ ἐπιτάφιοι καὶ ἐρωτικοὶ καὶ Σωκράτους ἀπολογία
 ἐστοχασμένη τῶν δικαστῶν. δοκεῖ δὲ κατὰ τὴν λέξιν εὐκο-
 λος εἶναι, δυσμίμητος ὢν. Δημοσθένησ δ' ἐν τῶ κατὰ Νεαίρας
 λόγῳ ἐραστὴν αὐτόν φησι γεγονέναι Μετανείρας ὁμοδούλου 50
 τῆ Νεαίρα. ὕστερον δ' ἔγημα Βραχύλλου τοῦ ἀδελφοῦ θυ-
 γατέρα. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Πλάτων ἐν τῶ Φαίδρῳ
 ὡς δεινοτάτου εἰπεῖν καὶ Ἰσοκράτους πρεσβυτέρου. ἐποίησε
 δὲ καὶ εἰς αὐτόν ἐπίγραμμα Φιλίσκος ὁ Ἰσοκράτους μὲν c
 γνώριμος, ἐταῖρος δὲ Λυσίου· δι' οὗ φανερόν ὡς προέλαβε 55
 τοῖς ἕτεσιν, ὁ καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ Πλάτωνοσ εἰρημένων ἀπο-
 δείκνυται. ἔχει δ' οὕτωσ·

νῦν, ὦ Καλλιόπησ θυγάτερ, πολυηγόρε Φρόντι,

δείξεις, εἴ τι φρονεῖσ καὶ τι περισσόν ἔχεισ.

τῶ γάρ ἐσ ἄλλο σχῆμα μεθαρμοσθέντι καὶ ἄλλοισ

60

ἐν κόσμοισι βίου σῶμα λαβόνθ' ἕτερον

ἔστι δ' αὐτοῦ καὶ ὅν ὑπὲρ τοῦ φησίματος ἐγράψατο ἀρχίνοσ, τὴν πολιτείαν
 αὐτῶ περιέχων libri. | 45. τοὺς πολλοὺσ H, nisi Reiskius et Taylor (qui et τοὺσ
 πλείουσ ex Photio) correxerant, nisi quod ille totum locum sic constitul voluit:
 καὶ τρανώτατοσ τοῖσ ἰδιώταισ, οἷσ τοὺσ πολλοὺσ λόγουσ ἐκδοὺσ ἀπέξη: v τοῖσ
 πολλοῖσ. | 46. δημηγορίαι Dionys. Lys. 3. et 16, Photius, Suidas, δημηγορία
 libri: πεπ. ἐπὶ δημηγορίῳ Reiskius. | 47. καὶ ante Σωκράτουσ add. AEMP. |
 48. ἐστοχασμένη] abrupit hoc voc. B. | 49. Δημοσθένησ] vid. or. 59. §. 21 sqq.
 cf. Valerius l. 1. p. 194 sqq. | 50. μετὰ Νείρασ a. | 51. τῆσ P. | νεάρα P et pr.
 m. A. | βραχύλλου (sed addito γ supra χ) A, βραχιλλου E, βραγγύλλου P,
 βραγγύλου H. | 52. Φαίδρῳ] p. 270 A. | 53. ὁ add. Reiskius. | 54. in hoc
 epigrammate emendandē speram posuerant Salmasius, Marklandus ap. Taylor.
 vit. Lys. p. 157, Tourpius emend. in Suid. 2. p. 194, Lannepius ad Phalar. p. 273,
 Reiskius, Wyttenbachius (qui non in Lysiam, sed in Lysidem Pythagoreum
 scriptum credidit), Jacobsius Anthol. Pal. 3. p. 914 (2. p. 790). cf. Bergkii poet.
 Tyr. gr. p. 453. | νῦν ὦ Jacobsius, εἴ δ' ἄγε Wyttenbachius, libri ὦ. | Καλ-
 λιόπησ et Φρόντι Wyttenbachius, καλλιππησ (καλλιππη P) et φροντίδσ libri. |
 55. τῶ — μεθαρμοσθέντι Salmasius, τὸν — μεθαρμοσθέντα libri et Berg-
 kius. | 56. κόσμησ P.

δεῖ σ' ἀρετῆς κήρυκα τεκαῖν τινα Λυσία ὕμνον,
 δόντα κατὰ φθιμένων, καὶ στέφος ἀθάνατον·
 ὃς τό τ' ἀμῆς ψυχῆς δεῖξαι φιλέταιρον ἅπασι
 καὶ τὴν τοῦ φθιμένου πᾶσι βροτοῖς ἀρετὴν.

D 65

συνέγραψε δὲ λόγῳ καὶ Ἰφικράτει, τὸν μὲν πρὸς Ἀρμόδιον, τὸν δὲ προδοσίας κρίνοντι Τιμόθειον, καὶ ἀμφοτέρους ἐνίκαι. ἀναδεξαμένου δ' Ἰφικράτους τὰς τοῦ Τιμοθέου πράξεις ταῖς εὐθύναις, ἀναλαβὼν τὴν τῆς προδοσίας αἰτίαν ἀπολογεῖται 70 διὰ τοῦ Λυσίου λόγου, καὶ αὐτὸς μὲν ἀπελύθη, ὁ δὲ Τιμόθεος ἐζημιώθη πλείστοις χρήμασι. ἀνέγνω δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ πανηγύρει λόγον μέγιστον, διαλλαγέντας τοὺς Ἕλληνας καταλύσαι Διονύσιον.

γ. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Λυσίας Κεφάλου Συρακούσιος, ῥήτωρ, μαθητὴς Τισίου καὶ Νικίου, εἰς τῶν μετὰ Δημοσθένους ἰ ῥητόρων. ἐτέχθη δ' ἐν Ἀθήναις μετοικήσαντος τοῦ Κεφάλου ἐκεῖσε. γεγονὼς

62. Λυσία ὕμνον Salmasius, Λύσιδι ὕμνον Wyttenbachius, λυσιδαῖμον libri. | 63. δόντα Jacobsius et ut videtur A, δόντα cett., δόντι Marklandus, ζῶντι Wyttenbachius. | κατὰ φθιμένων A, uti Marklandus correxit, καταφθιμένων H, καταφθιμένων P, καταφθίμενον cett.: posse et δόντα καταφθιμένων moneri Jacobsius. | στέφος Wyttenbachius, σοφῶ libri, in quo latere ζόφω vel ζόφον putavit Sintenis Ephem. Darmst. 1835. p. 45. | 64. τό τ' Wyttenbachius, τότ' libri. | δεῖξει Brunckius. | 66. λόγῳ Meierus d. bon. damn. p. 198, λόγῳ libri, διπλὸν post Ἰφικράτει excidisse credidit Reiskius. | 67. κρίνοντι Taylor, κρίνον P, κρίνων cett., κρινάτων et μοχ γὰρ pro δὲ Vaterus rer. Andoc. 2. p. 151. sed duas fuisse proditionis actiones, unam quam Timotheo Iphicrates intendit ol. 101, 3, alteram quam utriusque intentam ol. 106, 3 in reddenda ratione pro Timotheo simul suscepit Iphicrates, nec tamen vere viciit (quippe ipse absolutus est, damnatus Timotheus), cum historia deceat et maxime locus Isocratis, quem ante oculos habuit auctor, or. 15. §. 129, tum recte perspexit Meierus l. l. cf. Heilscheri lib. 4. vit. et ser. Lys. p. 179. 202. Ephem. mind. ant. 1844. n. 97. | ἀμφοτέροις Reiskius. | 68. ἀναδεξαμένου] ἀναλεξαμένου Reiskius (sed vid. Isocr. 1. l.), πάλιν ἀναδεξαμένου Meierus. | τοῦ om. AHP. | 69. ἐθθήναις pr. m. A. | ἀντιλαβὼν Reiskius. | 70. Λυσίου] haec tertia est oratio. malim itaque αἰτεῦ vel ἰδίου (cf. Dionys. Lys. 12), nisi τρίτου latet in τοῦ. | 72. μέγιστον] κάλλιστον ἐπὶ τῷ aut κάλλιστον ἐν ᾧ σπουδαίει πιῖσαι Reiskius. | 73. διονύσιον H.

4. cf. Eudoc. p. 251. | 3. γεγονὼς — μζ om. Eudocia.

δ' ἐτῶν ιε' εἰς Θουρίους ᾤχετο σὺν ἀδελφοῖς δύο κοινωνήσων τῆς ἀποικίας. εἴτ' ἐκπεσὼν ἐκεῖθεν ἐπ' ἀττικισμῶ ἐπανηλθεν εἰς Ἀθήνας ἄγων ἔτος μζ'. λόγοι δ' αὐτοῦ λέγονται εἶναι γνήσιοι ὑπὲρ τοὺς τ'. καὶ ἕτεροι πρὸς τούτοις ἀμφιδοξούμενοι. τῶ δὲ καθαρῶ τῆς φράσεως οὐδένα ἔσχε μιμητὴν πλὴν Ἰσοκράτους. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικὰς καὶ δημηγορίας, ἐγκώμιά τε καὶ ἐπιταφίους καὶ ἐπιστολάς ζ', 10 μίαν μὲν πραγματικὴν, τὰς δὲ λοιπὰς ἐρωτικὰς, ὧν αἱ ε' πρὸς μαιράκια.

Δ. ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ.

α'. Ἐκ τῶν Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσίας περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων ὑπομνηματισμῶν.

Ἰσοκράτης ὁ Ἀθηναῖος ἐγεννήθη μὲν ἐπὶ τῆς πε' ὀλυμπιάδος, ἄρχοντας Ἀθήνησι Λυσιμάχου, ε' πρότερον ἔτι τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, κβ' ἔτεσι νεώτερος Λυσίου, πατὴρ δ' ἦν Θεοδώρου, τινὸς τῶν μετρίων πολιτῶν, θειράποντας αὐλοποιούς κεκτημένου καὶ τὸν βίον ἀπὸ ταύτης ἔχοντας τῆς ἐργασίας. ἀγωγῆς δὲ τυχὼν εὐσχήμονος καὶ παιδευθεὶς οὐδεὶς Ἀθηναίων χεῖρον, ἐπειδὴ τάχιστα ἀνὴρ ἐγένετο, φιλοσοφίας ἐπεθύμησεν. γενόμενος δ' ἀκουστῆς Προδίκου τε τοῦ Κείου καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίου καὶ Τισίδου τοῦ Συρακουσίου, τῶν τότε μέγιστον ὄνομα ἐν τοῖς Ἑλλησιν 10 ἔχόντων ἐπὶ σοφίᾳ, ὡς δὲ τινες ἱστοροῦσι καὶ Θηραμένους τοῦ ῥήτορος, ὃν οἱ λ' ἀπέκτειναν δημοτικὸν εἶναι δοκοῦντα, σπουδὴν μὲν ἐποιεῖτο πράττειν τε καὶ λέγειν τὰ πολιτικά· ὡς δ' ἡ φύσις ἠναντιοῦτο τὰ πρῶτα καὶ κυριώτατα τοῦ ῥήτορος ἀφελομένη, τόλμαν τε καὶ φωνῆς μέγεθος, ὧν χωρὶς 15 οὐχ οἷόν τ' ἦν ἐν ὄχλῳ λέγειν, ταύτης μὲν ἀπέστη τῆς προαι-

4. κοινωνήσων τῆς ἀποικίας em. V. [7. τ'] σ' ex Platarcho Kusterus. | καὶ — ἀμφιδοξούμενοι em. V. | τούτους Eudocia. | 10. ζ' — λοιπὰς et ὧν αἱ em. V. | 11. ὧν — μαιράκια em. Eudocia.

IV. I. 1. δ' em. a*. | 3. νεώτερος A. | 10. ἐν τοῖς Ἑλλησιν em. A. | 11. σοφίαν A. | 14. κυριώτατα A, ut iam correxerat Sylburgius, κυριώτερα Bk*.

ρέσεως· ἐπιθυμῶν δὲ δόξης καὶ τοῦ πρωτεύσαι παρὰ τοῖς
 Ἕλλησιν ἐπὶ σοφίᾳ, καθάπερ αὐτὸς εἶρηκεν, ἐπὶ τὸ γράφειν
 ἢ διανοηθεῖν κατέφυγεν, οὐ περὶ μικρῶν τῆς προαίρεσιν
 20 ποιούμενος, οὐδὲ περὶ τῶν ἰδίων συμβολαίων, οὐδ' ὑπὲρ ὧν
 ἄλλοι τινὲς τῶν τότε σοφιστῶν, περὶ δὲ τῶν Ἑλληνικῶν καὶ
 βασιλικῶν πραγμάτων, ἐξ ὧν ὑπελάμβανε τὰς τὰ πόλεις
 ἄμεινον οἰκῆσεσθαι καὶ τοὺς ἰδιώτας ἐπίδοσιν ἕξειν πρὸς
 ἀρετῆν. ταῦτα γὰρ ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ λόγῳ περὶ αὐτοῦ
 25 γράφει. πεφυρμένην δὲ παραλαβὼν τὴν ἄσκησιν τῶν λόγων
 ὑπὸ τῶν περὶ Γοργίαν καὶ Πρωταγόραν σοφιστῶν, πρῶτος
 ἐχώρησεν ἀπὸ τῶν ἐριστικῶν τε καὶ φυσικῶν ἐπὶ τοὺς πολι-
 τικοὺς καὶ περὶ ταύτην σπουδάζων τὴν ἐπιστήμην διετέλεσεν,
 ἐξ ἧς, ὡς φησὶν αὐτός, τὸ βούλεσθαι καὶ λέγειν καὶ πράτ-
 30 τεῖν τὰ συμφέροντα παραγίνεται τοῖς μαθητοῖσιν. ἐπιφανέστα-
 τος δὲ γενόμενος τῶν κατὰ τὸν αὐτὸν ἀκμασάντων χρόνον
 καὶ τοὺς κρατίστους τῶν Ἀθηνησὶ τε καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ Ἑλλάδι
 νέων παιδεύσας, ὧν οἱ μὲν ἐν τοῖς δικανικοῖς ἐγένοντο ἀριστοὶ
 λόγοις, οἱ δ' ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν
 35 διήνεγκαν, καὶ ἄλλοι δὲ τὰς κοινὰς τῶν Ἑλλήνων τε καὶ
 βαρβάρων πράξεις ἀνέγραψαν, καὶ τῆς Ἀθηναίων πόλεως
 εἰκόνα ποιήσας τὴν ἑαυτοῦ σχολὴν κατὰ τὰς ἀποικίας τῶν
 λόγων, πλοῦτον ὅσον οὐδεὶς τῶν ἀπὸ φιλοσοφίας χρημα-
 τισαμένων περιποιησάμενος, ἀτελεύτα τὸν βίον ἐπὶ Χαιρῶνδου
 40 ἄρχοντος ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς ἐν Χαιρωνεῖα μάχης,
 δυοῖν δέοντα βεβιωκὸς ἑ' ἔτη, γνώμη χρησάμενος ἅμα τοῖς
 ἀγαθοῖς τῆς πόλεως συγκαταλῦσαι τὸν βίον, ἀδήλου ἔτι
 ὄντος, πῶς χρήσεται τῇ τύχῃ Φίλιππος παραλαβὼν τὴν τῶν
 Ἑλλήνων ἀρχήν.

β. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

236 γγ. Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν ἦν παῖς τοῦ Ἐρχιέως, ἐνὸς

19. ὑπὲρ περὶ B. | 22. ἀπελάμβανε A. | 23. πρὸς ἀρετῆν om. A. | 24. vid.
 Panath. §. 11. | 28. αὐτήν A. | 29. τὸ om. A. | βούλεσθαι Sylburgius, βου-
 λυέσθαι v. | 30. περιγίνεται Wolfius. | 34. λόγοι A. | 39. Χαιρωνίδου v. est
 el. 110, 3. | 41. δυῖν a*. | 42. τὸν βίον AB, τὸν ἑαυτοῦ βίον v.

B. cf. Photii bibl. cod. 260. | 1. Ἐρχιέως ex Photio Reiskius, Ἐρχιθιέως ex
 loco corrupto Stephani Byz. s. v. Ἐρχιθία (corr. Ἐρχία) Xylander, ἀρχιέως TV,
 ἀρχιερῖως est. | ἐνὸς addidit ex Photio, poteram ei τινὲς ex Dionysio.

τῶν μετρίων πολιτῶν, θεράποντας αὐλοποιούς κικτημένους
καὶ εὐπορήσαντος ἀπὸ τούτων, ὡς καὶ χορηγῆσαι καὶ παι-
δεῦσαι τοὺς υἱούς (ἦσαν γὰρ αὐτῷ καὶ ἄλλοι, Ταλσίππος
καὶ Διόμνηστος, ἦν δὲ καὶ θυγάτριον), ὅθεν εἰς τοὺς αὐλοὺς 5
κικωμῶδεται ὑπ' Ἀριστοφάνους καὶ Στράτιδος. γενόμενος
δὲ κατὰ τὴν περὶ Ὀλυμπιάδα Λυσιμάχου Μυρρινουσίου ἄρ-
χοντος Ἀθήνησι, Λυσίου νεώτερος κβ' ἔτεσι, πρεσβύτερος
δὲ Πλάτωνος ζ', παῖς μὲν ὧν ἐπαιδεύετο οὐδενὸς ἦντων Ἀθη-
ναίων, ἀκρωόμενος Προδίκου τε τοῦ Κείου καὶ Γοργίου τοῦ 10 v
Λεοντίου καὶ Τισίου τοῦ Συρακουσίου καὶ Θηραμένους
τοῦ ῥήτορος, οὗ καὶ συλλαμβανομένου ὑπὸ τῶν λ' καὶ φυ-
γόντος ἐπὶ τὴν βουλαίαν ἐστίαν ἀπάντων καταπεπληγμένων
μόνος ἀνέστη βοηθήσων, καὶ παλὺν χρόνον ἐσίγησε κατ'
ἀρχάς, ἔπειτα ὑπ' αὐτοῦ παρητήθη εἰπόντος ὀδυνηρότερον 15 a21
αὐτῷ συμβῆσασθαι, εἴ τις τῶν φίλων ἀπολαύσει τῆς συμφο-
ρᾶς. καὶ ἐκείνου τινὰς οὔσας τέχνας αὐτῷ φασὶ συμπραγμα-
τεύσασθαι, ἥνικα ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐσυκοφαντεῖτο, αἱ
εἰσὶν ἐπιγεγραμμέναι Βότωνος. ἐπεὶ δ' ἠνδρώθη, τῶν μὲν
πολιτικῶν πραγμάτων ἀπέσχετο, ἰσχνόφωνός τ' ὧν καὶ εὐλα- 20
βῆς τὸν τρόπον καὶ τὰ πατρῶα ἀποβαβληκῶς ἐν τῷ πρὸς
Λακεδαιμονίους πολέμῳ, ἄλλοις δὲ μεμελετηκῶς φαίνεται,
ἕνα δὲ μόνον εἰπὼν λόγον τὸν περὶ τῆς ἀντιδόσεως. διατρι-

6. στρατίδος ma. cf. III. v. 78. | 7. τὴν — Πλάτωνος in mg. habet A. |
Λυσιμάχου — κβ'] λυσιμάχου (λυσίου TV) μυρρινουσίον δύο καὶ εἴκοσι libri,
λυσιμάχου μυρρινουσίον νεώτερος δύο κ. ε. m, ἐπὶ Λυσιμάχου Μυρρ., Λυσίου
μὲν νεώτερος δυοὶ κ. ε. v, Λυσιμάχου Μυρρ. ἄρχοντας Ἀθήνησι δυοὶ καὶ εἴκο-
σι ἔτεσι νεώτερος Λυσίου Wolfus, Λυσιμάχου Μυρρ. ἄρχοντας Ἀθήνησι
Λυσίου μὲν ἦν νεώτερος δύο κ. ε. Xylander atque alii, ἐπ' ἄρχοντας Λυσιμάχου
τοῦ Μυρρ. Λυσίου μὲν νεώτερος vel νεώτερος μὲν Λυσίου δύο κ. ε. Reiskius,
Λυσιμάχου ἄρχοντας, νεώτερος μὲν Λυσίου δυοὶ κ. ε. Duednerus, ac similiter
Valerus ter. Andos. 2. p. 193, qui et νεώτερος μὲν Λυσίου in ipso Μυρρινουσίῳ
latere posse arbitratur. verum archontum a pago nominatorum exempla vid. ap.
Philochez. fr. 132 et 135 ed. Muell. | 10. Κείου TV, κίου ceti. | 11. Τισίου] σι-
τίου P. | 13. βουλαίας Bryannus ad Plut. Them. 22. cf. Act. soc. gr. 1. p. 176. |
14. ἐσίγησι] συνεγόρησι Coraes. | 16. ἀπολαύσει TV. | τῆς αὐτοῦ συμφορᾶς
Reiskius. | 17. συμπρατεύσασθαι additio γμα supra versum A. | 19. κέτῳτος
P, Βότωνος Balmanius (sed vid. Diog. Laert. 9, 16), τῷ Ἀθηναίῳ Βότωνι Au-
gerius. | ἠνδρύνθη P. | 22. δὲ Frankius Annal. phil. 12. p. 231, δὲ v. | μεμελε-
τηκῶς Wolfus, μεμαρτυρηκῶς libri. | 23. εἰπεῖν Xylander.

βῆν δὲ συστησάμενος ἐπὶ τὸ φιλοσοφεῖν καὶ γράφειν ἃ δια-
 B 25 νοηθεῖν ἐτόρπιτο, καὶ τὸν τε πανηγυρικὸν λόγον καὶ τινὰς
 ἄλλους τῶν συμβουλευτικῶν οὓς μὲν αὐτὸς γράφων ἀνεγί-
 νωσκεν, οὓς δ' ἑτέροις παρεσκεύαζεν, ἡγούμενος οὕτως ἐπὶ τὸ
 τὰ δέοντα φρονεῖν τοὺς Ἕλληνας προτρέψασθαι. διαμαρτά-
 των δὲ τῆς προαιρέσεως τούτων μὲν ἀπέστη, σχολῆς δ' ἠγεῖτο
 30 ὡς τινὲς φασὶ πρῶτον ἐπὶ Χίου, μαθητὰς ἔχων θ' ὅτε καὶ
 ἰδὼν τὸν μισθὸν ἀριθμούμενον εἶπε δακρύσας ὡς „ἐπέγνω
 ἑμαυτὸν νῦν τούτοις πεπραμένον.“ ὠμίλει δὲ τοῖς βουλομέ-
 νοις, χωρίσας πρῶτος τοὺς ἐριστικοὺς λόγους τῶν πολιτικῶν,
 περὶ οὓς ἐσπούδασεν. καὶ ἀρχὰς δὲ καὶ περὶ τὴν Χίον κατέ-
 35 στησε καὶ τὴν αὐτὴν τῇ πατρίδι πολιτείαν. ἀργυρίον τε ὅσον
 οὐδεὶς σοφιστῶν εὐπόρησεν, ὡς καὶ τριηραρχῆσαι. ἀκροαταὶ
 δ' αὐτοῦ ἐγένοντο εἰς ῥ' ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ Τιμόθεος ὁ
 Κόνωνος, σὺν ᾧ καὶ πολλὰς πόλεις ἐπῆλθε, συντιθεὶς τὰς
 πρὸς Ἀθηναίους ὑπὸ Τιμοθέου πεμπομένας ἐπιστολάς, ὅθεν
 40 ἐδωρήσατο αὐτῷ τάλαντον τῶν ἀπὸ Σάμου περιγενομένων.
 ἐμαθήτευσεν δ' αὐτῷ καὶ Θεόπομπος ὁ Χίος καὶ Ἐφορος ὁ
 Κυμαῖος καὶ Ἀσκληπιάδης ὁ τὰ τραγωδοῦμενα συγγράψας
 καὶ Θεοδέκτης ὁ Φασηλίτης ὁ τὰς τραγωδίας ὑστερον
 γράψας (οὗ ἐστὶ τὸ μνῆμα ἐπὶ τὸν Κυμαίτην πορευομένοις
 D 45 κατὰ τὴν ἱερὰν ὁδὸν τὴν ἐπὶ Ἐλευσίνα, τανῦν κατερηρειμ-
 μένον, ἐνθα καὶ τοὺς ἐνδόξους τῶν ποιητῶν ἀνέστησεν σὺν
 αὐτῷ, ὧν Ὅμηρος ὁ ποιητὴς σώζεται μόνος), Λεωδάμας τ'
 Ἀθηναῖος καὶ Λάκριτος * ὁ νομοθέτης Ἀθηναῖος, ὡς δὲ

24. ἃ διανοηθεῖν ex Dionysio Wolfius (cf. Isocr. or. 12. §. 11), διανοηθεῖς
 librl. | 28. προτρέψασθαι Coraes. | 32. πεπραγμένον H, πεπρακώς Reiskius. |
 34. δὲ καὶ] δὲ τὰς Reiskius, δὲ Coraes. | 35. ἀργυρίου PTV. | 36. εὐπόρησεν
 H. | 37. τε cum Photie Frankius l. l., quaequam vel sic hiat oratio, δὲ v. ἡκροά-
 σαντο δ' αὐτοῦ ἄλλοι τε πολλοί, ὡς καὶ εἰς ἑκατὸν συντελέσαι, καὶ δὴ καὶ Τιμ.
 Photius. | 38. κόρωνος A, κήρωνος H. | εἰσῆλθε P. | 41. Θεόπομπος] Ξενοφῶν ὁ
 Γρύλλον καὶ Θεόπομπος Photius. | 43. φασηλίτης m. | ὁ τὰς] καὶ αὐτὸς Phot. |
 44. τὸν Κυμαίτην ex Paus. 1. 37, 3 Claverius, τὴν Κυμαίτην v. | 45. κατὰ, nisi
 correxi quaeatt. Dem. 4. p. 101, AH, καὶ v. | κατερηρειμένον HP. | 46. l. ἀνέστη-
 σαν. | 47. λεωδάμος librl, quod tuetur Keilias Anal. epigr. p. 159, Λαοδάμας
 Photius. | 48. post Λάκριτος videtur ὁ Φασηλίτης καὶ Λικοῦργος excludisse. |
 νομοθέτης Ἀθηναῖος] sic vel νομοθετήσας Ἀθ. Photius, σοφιστιέσας Ἀθη-
 νησιν Coraes.

τινές φασι καὶ Ὑπερίδης καὶ Ἰσαῖος. καὶ Δημοσθένην δ' ἔτι ῥητορεύοντι φασι μετὰ σπουδῆς προσελθεῖν αὐτῷ καὶ 50
 χιλίας μὲν ἄς εἰσπράττετο οὐκ ἔχειν φάναι παρασχεῖν, δια-
 κοσίας δὲ δώσειν ἐφ' ᾧ τε τὸ πέμπτον μέρος ἐκμαθεῖν, τὸν
 δ' ἀποκρίνασθαι ὡς „οὐ τεμαχίζομεν, ᾧ Δημοσθένης, τὴν
 πραγματείαν, ὥσπερ δὲ τοὺς καλοὺς ἰχθῦς ὅλους πωλοῦμεν,
 οὕτω καὶ γὰρ σοι, εἰ βούλοιο μαθητεύειν, ὀλόκληρον ἀποδώ- 55
 σομαι τὴν τέχνην.“ ἐτελεύτα δ' ἐπὶ Χαιρώνδου ἄρχοντος Ἐ
 ἀπαγγελθέντων τῶν περὶ Χαιρώνειαν ἐν τῇ Ἰπποκράτους
 παλαιστρά πυθόμενος, ἐξαγαγὼν αὐτὸν τοῦ βίου δ' ἡμέραις
 διὰ τοῦ σιτίων ἀποσχέσθαι, προειπὼν τρεῖς ἀρχαῖς δραμάτων
 Εὐριπίδου·

60

Δαναὸς ὁ πενήκοντα θυγατέρων πατήρ·

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος εἰς Πίσαν μολών·

Σιδώνιον ποτ' ἄστν Κάδμος ἐκλιπών·

ἢ ἔτη βιὸς ἢ ὡς τινες ῥ', οὐχ ὑπομείνας τετράκις ἰδεῖν τὴν
 Ἑλλάδα καταδουλωμένην, πρὸ ἐνιαυτοῦ ἢ ὡς τινες πρὸ δ' 65
 ἐτῶν τῆς τελευτῆς συγγράψας τὸν Παναθηναϊκόν. τὸν δὲ Ἰ
 Πανηγυρικὸν ἔτεσι ἰ συνέδηκεν, οἱ δὲ ἐξέλεγον, ὅτι μετε-
 νηχοῦνται ἐκ τῶν Γοργίου τοῦ Λεοντίου καὶ Λυσίου, τὸν
 δὲ περὶ τῆς ἀντιδόσεως πβ' ἔτη γεγονώς, τὸν δὲ πρὸς Φίλιπ-
 πον ὀλίγω πρότερον τοῦ θανάτου. ἐγένετο δ' αὐτῷ καὶ παῖς 70
 Ἀφαρεὺς πρεσβύτη ὄντι ἐκ Πλαθάνης τῆς Ἰσπίου τοῦ ῥή-

49. δημοσθένην ETV, δημοσθένης celt. | 51. μόνας, quod libri habent post
 μὲν ἄς, post διακοσίας δὲ cum Wolfe v est repositum, deleri tanquam vv. μὲν ἄς
 dittographiam cum Coras, neque habet Phellus: χιλίας μὲν μνάς perperam Xy-
 lander, γ. μὲν ἄς τοὺς μαθητὰς Wyttenbachius. | 52. ἐκμαθεῖν cum
 Phello Salmastius, ἐμάθη v, ἐμάθοι Duebnerus. | 54. πωλοῦσιν Coras. |
 56. δ' om. APm. | Χαιρώνδου Meursius d. arch. 4, 11, χειρωνίδου AHPm,
 χαιρωνίδου celt. | 57. γὰρ post ἀπαγγελθέντων addit ei vox ἐξήγαγεν pro ἐξαγα-
 γὰν voluit Reiskius. | 58. δ'] τετράκις v. suspecta est forma poelica (τέσσαρες
 cod. B Phatit), ac numerus ipsi rei parum convenit (δικατέσσαρας vlt. III.). sed
 vid. v. 85. | 59. διὰ τοῦ σιτίων] ἀπὸ τοῦ σιτίου P. | 61—63. primus versus est
 Archelai (Eurip. frgm. p. 84 Dind., n. 227 Waga.), alter Iphigeniae Tauricae,
 tertius Phrixii (p. 118 Dind., n. 811 Wagn.). | 62. ταντάλιος AHPm. | 64. τέ-
 τράκις deleri aut in γεγηρακώς mutari voluit Wyttenbachius, τὸ τέταρτον Reis-
 kius. | 65. καταδουλωμένην vitium est ed. Wyttenbachianae, quod editor Lip-
 sionensis in καταδιδουλωμένην correxit. | 66. ἐτῶν TVX, τῶν celt. | 68. ἐκ τῶν
 Reiskius, ἐκ τοῦ v. | 69. τὸν Xylander, τοὺς libri. | 71. ἀφορεῖς P.

τορος ποιητός, τῶν δὲ τῆς γυναικὸς τριῶν παιδῶν ὁ νεώτα-
 τος. εὐπόρησε δ' ἰκανῶς οὐ μόνον ἀργύριον εἰσπράττων
 τοὺς γνωρίμους, ἀλλὰ καὶ παρὰ Νικοκλέους τοῦ Κυπρίων
 75 βασιλέως, ὃς ἦν υἱὸς Εὐαγόρου, κ' ἄλλα ταλαντα λαβὼν ὑπὲρ τοῦ
 πρὸς αὐτὸν γραφέντος λόγου. ἐφ' οἷς φθονηθεὶς τρεῖς προ-
 βλήθη τριηραρχεῖν· καὶ δις μὲν ἀσθένειαν σκηψάμενος διὰ
 τοῦ παιδὸς παρητήσατο, τὸ δὲ τρίτον ἀναστὰς ἀνήλωσεν οὐκ
 ὀλίγα. πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα πατέρα, ὡς οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἀνδρά-
 80 ποδον συνέπεμψε τῷ παιδίῳ „τοιγαροῦν“ ἔφη „ἄπιθι, δύο
 β γὰρ ἀνδ' ἐνὸς ἔξεις ἀνδράποδα.“ ἠγωνίσσατο δὲ καὶ τὸν ἐπὶ
 Μανσῶλῳ τεθέντα ὑπ' Ἀρτεμισίας ἀγῶνα, τὸ δ' ἐγκώμιον
 οὐ σώζεται. ἐποίησε δὲ καὶ εἰς Ἑλένην ἐγκώμιον καὶ Ἀρεο-
 παγιτικόν. ἐξελθεῖν δὲ τοῦ βίου οἱ μὲν ἐναταϊὸν φασὶ σίτων
 85 ἀποσχόμενον, οἱ δὲ τεταρταῖον ἅμα ταῖς ταφαῖς τῶν ἐν
 Χαιρωνείᾳ πεσόντων. συνέγραψε δ' αὐτοῦ καὶ ὁ παῖς Ἀφα-
 ρεὺς λόγους. ἐτάφη δὲ μετὰ τῆς συγγενείας πλησίον Κυνοσ-
 ἀργους ἐπὶ τοῦ λόφου ἐν ἀριστερᾷ αὐτὸς τε καὶ ὁ πατήρ
 αὐτοῦ Θεόδωρος καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ταύτης τ' ἀδελφή, τηδὶς
 90 τοῦ ῥήτορος, Ἀνακίᾳ, καὶ ὁ ποιητὸς υἱὸς Ἀφαρεὺς καὶ ὁ
 Σάνεψιὸς αὐτοῦ Σωκράτης, μητρὸς Ἰσοκράτους ἀδελφῆς
 Ἀνακοῦς υἱὸς ὢν, ὃ τ' ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁμώνυμος τοῦ πατρὸς

72. ὢν post παιδῶν add. Reiskius. | 73. εὐπόρησε δ' cum Photio Coraes, εὐπόρησεν v. | 74. καὶ παρὰ cum Photio Coraes, καὶ τὰ παρὰ v. | 75. κ'] εἰσι P. | 76. τρεῖς P, om. Photius. | προκλήθη Coraes. sed cf. Andoc. or. 1. §. 132. | 77. τριηραρχεῖν ex Photio Xylander, τριήραρχος TVV, τριήραρχε m, τριήραρχε cell. | καὶ δις cum Photio Mesitriacus, καὶ τοὶ δις TVV, καὶ τὸ δις cell., quod videtur ortum ex eo quod β' numerus pro δεύτερον, non pro δις acceperetur. | 78. ὑποστάς cum Corae Duebnerus coll. v. 153, ἀναγασθεῖς Wyttenbachius. | 79. πρὸς — ἀνδράποδα aliunde irrepsisse suspicatus est editor Isocratis Francof. (1540), item cell. Plat. d. puer. educ. 7. p. 4 F. (adde Diog. Laert. 2, 72) Frankius l. l. 12. p. 218. cf. 23. p. 220. sed habet eadem Photius. | 84. σίτων P. | 86. χειρωνεία Am. | συνέγραψε — λόγους ex mg. illata consuit Frankius l. l. 12. p. 218. 23. p. 227 (cf. v. 154). συνέγραψε δὲ αὐτῷ ὁ παῖς Ἀφαρεὺς ἐπιτάφιον λόγον αὐτ. σ. δ' ἐπ' ἐνόματι αὐτοῦ καὶ ὁ παῖς Ἀ. λόγους Reiskius. | 87. πλησίον EH, πλησίον δὲ cell., πλησίον τοῦ Reiskius. | 88. ἐν add. TVX, om. cell. | αὐτὸς Reiskius, ὁ υἱὸς libri, om. Xylander. | 89. μ. αὐτοῦ] μ. Ἡδυνέ ex vit. III. v. 3. Taricensis ed. Schel. in Oratt. Att. p. 4. | 92. Ἀνακοῦς υἱὸς ὢν TV, ἀνακοῦσιος ὢν AHPm, ἀνακοῦς ὢν cell., Ἀνακοῦς υἱὸς v. | αὐτοῦ A, uti correxit Wolfius, αὐτῷ v.

Θεοδώρου καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, τοῦ ποιηθέντος αὐτῷ παῖδες Ἀφαιρέως, ἢ τε γύνη Πλαθάνη, μήτηρ δὲ τοῦ ποιητοῦ Ἀφαιρέως. ἐπὶ μὲν οὖν τούτων τράπεζαι ἐπῆσαν ς', αἱ νῦν οὐδὲ σώζονται. αὐτῷ δ' Ἰσοκράτει ἐπὶ τοῦ μνήματος ἐπὶ κίων ἄκρων, ἐφ' οὗ σειρὴν πηχῶν ζ' συμβολικῶς, ὅς νῦν οὐ σώζεται. ἦν δὲ καὶ αὐτοῦ τράπεζα πλησίον ἔχουσα ποιητάς τε καὶ τοὺς διδασκάλους αὐτοῦ, ἐν οἷς καὶ Γοργίαν εἰς σφαιρῶν ἀστρολογικὴν βλέποντα αὐτόν τε τὸν Ἰσοκράτην παραστῶτα. ἀνάκειται δ' αὐτοῦ καὶ ἐν Ἐλευσινίῳ εἰκὼν χαλκῆ ἐμπροσθεν τοῦ προστάου ὑπὸ Τιμοθέου τοῦ Κόνωνος καὶ ἐπιγέγραπται

Τιμόθεος φιλίας τε χάριν ξενίην τε προτιμῶν

Ἰσοκράτους εἰκῶ τήνδ' ἀνέθηκα θεαῖς.

5

Λεωχάρους ἔργον.

φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι ξ', ὧν εἰσι γνήσιοι κατὰ μὲν Διονύσιον κέ', κατὰ δὲ Κεκίλιον κή', οἱ δ' ἄλλοι κατεψευσμένοι. εἶχε δ' ἀλλοτριῶς πρὸς ἐπίδειξιν, ὡς ἀφικομένων ποτὲ πρὸς αὐτόν τριῶν ἐπὶ τῆν ἀκρόασιν τοὺς μὲν δύο κατασχεῖν, τὸν δὲ τρίτον ἀπολύσαι φάμενος εἰς τὴν ἐπιούσαν ἤξειν, νῦν γὰρ αὐτῷ τὸ θέατρον εἶναι ἐν ἀκροατηρίῳ. εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς γνωρίμους αὐτοῦ λέγειν, ὡς αὐτὸς μὲν ἑῶν μῶν διδάσκει, τῷ δ' αὐτόν διδάξαντι τόλμαν καὶ εὐφωσίαν δώσειν δεκακισχιλίας. καὶ πρὸς τὸν ἐρόμενον, διὰ τί οὐκ ὧν αὐτὸς ἱκανὸς ἄλλους ποιῆ, εἶπεν ὅτι καὶ αἱ ἀκόναί αὐταὶ μὲν τέμνειν οὐ δύνανται, τὸν δὲ σίδηρον τμητικὸν ποιούσιν. εἰσὶ δ' οἱ καὶ τέχνας αὐτόν λέγουσι συγγεγραφεῖν, οἱ δ' οὐ μεθόδω, ἀλλ' ἀσκήσει χρήσασθαι. πολίτην δ' οὐδέποτε εἰσέπραξε μισθόν. προσέταττε δὲ τοῖς γνωρίμοις εἰς τὰς ἐκκλησίας ἵπαντῶσιν

93. καὶ οἱ — Πλαθάνη Wyttenbachius, καὶ οἱ υἱοὶ τοῦ ποιηθέντος αὐτῷ παιδὸς ἀφαιρέως ἀφαιρέως (post hoc voc. lacuna est in E), καὶ ὁ τούτου πατήρ θεόδωρος, ἢ τε γύνη πλαθάνη libri: καὶ ὁ υἱὸς τοῦ π. Relaskius. | 95. οὐν om. P. | 96. κίων TVX, κριῶν AP, κριῶν H, κριός cell. | 97. δς] δ A. | εὐ om. m. | 100. βλέπουσα a. | 1. Ἐλευσινίῳ Coraes, Ἐλευσίνη v. | 2. ἐμπροσθε P. | 4. cf. Anthol. Pal. 2. p. 867. | ξενίην] σύνταξιν ex Photio Jacobsius, ξένταξιν Duednerus. | 5. θεῶ Photius. | 6. Κλεοχάρους Photius. | 8. κελίσιον libri, Καικίλιον v. | 9. ὡς] ὥστε TV. | 12. ἀκροατηρίῳ Wolfus, ἀκρωτηρίῳ libri. | 13. αὐτοῦ P. | δεκα μῶν] χιλίων Wolfus. | 15. διὰ τί libri, διότι v. | 16. ποιῆ P. | τέμνειν ex Photio Coraes, τεμῖν v. cf. Eustath. vii. Pind. (I) 81.

ἀναφέρειν αὐτῷ τὰ εἰρημένα. ἐλυπήθη δὲ καὶ οὐ μετρίως ἐπὶ τῷ Σωκράτους θανάτῳ καὶ μελανειμονῶν τῇ ὑστεραίᾳ προῆλθεν. πάλιν δ' ἐρομένου τινὸς αὐτόν, τί ῥητορικῆ, εἶπεν, τὰ μὲν μικρὰ μεγάλα, τὰ δὲ μεγάλα μικρὰ ποιῆν. ἐστιώ-
 125 μνος δὲ ποτε παρὰ Νικοκρέοντι τῷ Κύπρου τυράννῳ, προ-
 τριπομένων αὐτόν τῶν παρόντων διαλεχθῆναι ἔφη, „οἷς μὲν ἐγὼ δεινός, οὐχ ὁ νῦν καιρός, οἷς δ' ὁ νῦν καιρός, οὐκ ἐγὼ
 30 δεινός.“ Σοφοκλῆα δὲ τὸν τραγικὸν θεασάμενος ἐπόμενον ἐρωτικῶς παιδὶ εἶπεν, „οὐ μόνον δεῖ, Σοφόκλις, τὰς χεῖρας
 30 ἔχειν παρ' αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὀφθαλμούς.“ τοῦ δὲ Κυ-
 μαίου Ἐφόρου ἀπράκτου τῆς σχολῆς ἐξελθόντος καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ πατρὸς Δημοφίλου πεμφθέντος ἐπὶ δευτέρῳ μισθῷ
 παιδῶν Δίφορον αὐτὸν ἐκάλε· ἐσπούδασε μέντοι ἱκανῶς περὶ
 τὸν ἄνδρα καὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς χρείας αὐτὸς ὑπέσθηκατο.
 35 ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφροσύνης, ὡς ὑποκάστῳ
 παρειλκυσμένῳ ἐν τῇ κοίτῃ χρῆσθαι, κρόκῳ διάβροχον ἔχοντα
 B τὸ προσκεφάλαιον, καὶ νέον μὲν ὄντα μὴ γῆμαι, γηράσαντα
 δ' ἑταίρα συνεῖναι, ἣ ὄνομα ἦν Λαγίσκη, ἐξ ἧς ἔσχε θυγά-
 τριον, ὃ γενόμενον ἐτῶν ἑβ' πρὸ γάμων ἐτελεύτησεν. ἔπειτα
 40 Πλαθάνην τὴν Ἰππίου τοῦ ῥήτορος γυναῖκα ἠγάγετο τρεῖς
 παῖδας ἔχουσαν, ὧν τὸν Ἀφραέα, ὡς προείρηται, ἐκοιήσατο,
 ὃς καὶ εἰκόνα αὐτοῦ χαλκῆν ἀνέθηκε πρὸς τῷ Ὀλυμπιεῖ ἐπὶ
 κίονος καὶ ἐπέγραψεν

Ἴσοκράτους Ἀφραεὺς πατρὸς εἰκόνα τήνδ' ἀνέθηκε

45 Ζηνὶ θεοῦς τε σέβων καὶ γονέων ἀρετήν.

λέγεται δὲ καὶ κελητίσαι ἔτι παῖς ὧν· ἀνάκειται γὰρ ἐν ἀκροπόλει χαλκοῦς ἐν τῇ σφαιρίστρᾳ τῶν ἀρρηφόρων κελη-

121. ἀφέρειν H. | καὶ deletit Coraen. | 25. Νικοκλεί Wolhus. | κύπρῳ H. | 29. οὐ — ὀφθαλμούς Pericli tribunnat Clo. d. off. 1. 40, 144. Plat. Per. 8. | 30. αὐτοῦ P. | 33. Δίφορον, uti Salmastius, xv, διάφορον V, οἶονεὶ δίφορον T, δίφορον coll. | 34. χρείας] ἱστορίας ex Photio Wolhus. | αὐτὸς] αὐτῷ Marx Krb. fragm. p. 13, ac alimillier Photius. | 35. ὑπὸ πάστῳ T, χρυσοπάστῳ Salmastius. | 36. ἔχοντι Reiskius. | 38. Λαγίσκη] hanc matrem Apharel male facit Photius. | 42. Ὀλυμπιεῖ Wyttenbachius, ὀλυμπίῳ ὡς libri, Ὀλυμπιεῖ ὡς Duesnerus. | 44. cf. Anthol. Pal. 2. p. 525. | τὴν δὲ H. | 46. κελητίσαι — κελητίων TVx (cf. Krausius d. gymn. et agem. gr. 1. p. 311), κερητίσαι — κερητίων coll. | ἐν — ἀρρηφόρων in vitio cubat Mvellerio sacr. Min. Pollad. p. 15.

τίζων ἔτι παῖς ὢν, ὡς εἶπόν τινες. δύο δ' ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ σ
 συνέστησαν αὐτῷ ἀγῶνες, πρότερος μὲν εἰς ἀντίδοσιν προκαλε-
 σαμένου αὐτὸν Μεγακλείδου, πρὸς ὃν οὐκ ἀπήντησε διὰ νόσον, 150
 τὸν δ' υἱὸν πέμψας Ἀφαρέα ἐνίκησε, δεύτερος δὲ Λυσιμάχου
 αὐτὸν προκαλεσαμένου περὶ τριηραρχίας εἰς ἀντίδοσιν, ἡττη-
 θαις δὲ τὴν τριηραρχίαν ὑπέστη. ἦν δ' αὐτοῦ καὶ γραπτὴ
 εἰκὼν ἐν τῷ πομπείῳ. ὁ δ' Ἀφαρέης συνέγραψε μὲν λόγους,
 οὐ πολλοὺς δέ, δικανικοὺς τε καὶ συμβουλευτικούς. ἐποίησε 55
 δὲ καὶ τραγωδίας περὶ λζ', ὧν ἀντιλέγονται β'. ἀρξάμενος
 δ' ἀπὸ Λυσιστράτου διδάσκειν ἄχρι Σωσιγένοῦς ἐν ἔτεσιν D
 κη' διδασκαλίας ἀστικὰς καθῆκεν ε' καὶ δις ἐνίκησε διὰ Διο-
 νυσίου καθείς καὶ δι' ἑτέρων ἑτέρας δύο Ἀθηναϊκὰς. τῆς δὲ
 μητρὸς αὐτῶν Ἰσοκράτους καὶ Θεοδώρου καὶ τῆς ταύτης 60
 ἀδελφῆς Ἀνακοῦς εἰκόνες ἀνέκαιντο ἐν ἀκροπόλει, ὧν ἡ τῆς
 μητρὸς παρὰ τὴν Ὑγίαιαν νῦν κεῖται μετεπιγεγραμμένη, ἡ δ'
 Ἀνακοῦς οὐ σώζεται· ἔσχε δὲ δύο υἱούς, Ἀλέξανδρον μὲν ἐκ
 Κοίνου, Σωσικλέα δ' ἐκ Λυσίου.

γ. Βίος Ἰσοκράτους.

Ἰσοκράτης Θεοδώρου μὲν τοῦ αὐλοποιοῦ ἐγένετο παῖς,
 Ἠδυτοῦς μητρὸς· οὐχ ὅτι δ' ἰδίαις χερσὶν εἰργάζετο, διὰ
 τοῦτο αὐλοποιὸς ἐκλήθη, ἀλλ' ὅτι παῖδας εἶχε τοὺς ἐργαζο-
 μένους καὶ ἐκ τούτου προσεπορίζετο τὸν βίον. γυναῖκα δ'
 ἠγάγετο Πλαθάνην τινά, Ἰππίου τοῦ ῥήτορος ἀπογεννωμένην· 5

148. ἔτι — τινες susp. Wyttenbachio. | δύο — ὑπέστη susp. Frankio l. l. |
 49. πρότερον P. | 52. προκαλεσαμένου H. | ἡττηθείς δέ] ἐν ᾧ καὶ ἡττηθείς
 Photius. | 57. ἀπὸ] ὑπὸ est vitium edit. Wyttenbachiana. | 58. καθῆκεν] κάκει-
 θειν P. | 59. δὲ om. P. | ληνδικὰς P. | 60. αὐτῶν] αὐτοῦ TV. | 61. Ἀνακοῦς hic
 et infra Xylander, ανακοῦς librl. | 62. ὑγίαιαν HPM, Ὑγίαιαν v. | μετεπιγεγραμ-
 μένης m. | 63. ἔσχε — Λυσίου allunde invecata aut partem priorum perditorum
 esse censuit Wyttenbachius. verum spectant ad Anacum. | δύο addidit ex H. |
 64. Κοίνου Reiskius, κοινούς librl praeter E, qui om. in lac., ανακοῦς m. |
 σωσικλέα TVX, οὔσικλέα cett., Θωσικλέα Salmasius, Λωσικλέα Duebnerus. hunc
 Socratem nominari v. 91. monuit Reiskius.

3. 1. μὲν add. Lt. | 2. Ἠδυτοῦς susp. et ex Ἠδυλῆς vel Ἠδίστης ortum
 Dindorfio in Steph. thes. 4. p. 107. sed vid. Keilli anal. epigr. p. 194. | 5. πλα-
 θάνην Lt.

ἀτυχήσας δὲ περὶ τέκνα θετὸν ἐποιήσατο καὶδα τὸν ταύτης
 υἷον, τὸν Ἀφαρέα. μαθητὴς δ' ἐγένετο φιλοσόφου μὲν Σω-
 κράτους, ῥήτορος δὲ Θηραμένους, τοῦ μαθητοῦ Γοργίου (ὃ
 δὲ Γοργίας μαθητὴς Τισίου), τοῦ καὶ κόθορνου. ἐκλήθη δ'
 10 οὗτος κόθορνος διὰ τοιαύτην αἰτίαν. κόθορνος ὑπόδημά
 ἐστὶν ἀρμόζον γυναιξὶ καὶ ἀνδράσιν ἢ ἀρμόζον κατὰ δεξιῶν
 καὶ ἀριστεροῦ ποδός· εἴτ' οὖν διὰ τοῦτο, εἴτε δι' ἐκείνο,
 ἀπλῶς κόθορνος ἐκλήθη διὰ τὸ εὐχερές τῶν τρόπων, ὥσπερ
 καὶ ὁ κόθορνος εὐμετάβλητός ἐστι περὶ τὰ δεξιῶν πόδα καὶ
 15 ἀριστερόν, ἤγουν πρὸς ἄνδρας καὶ γυναῖκας, καὶ μὴ ἐν ἐνί
 ποτε μόνῳ ἰστάμενος. μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης τοῦ κο-
 θόρνου ἐν τοῖς Βατράχοις· τί κόθορνος καὶ ῥόπαλον
 ξυνηλθέτην; αἰεὶ γὰρ πρὸς τὰς πολιτείας μετεβάλετο, καὶ
 τιμῶν τὴν παροῦσαν πολιτείαν καταλυθείσης ταύτης ποτὲ
 20 ὕστερον κατήγορος ἐγένετο, ἧς καὶ μετεῖχε πρώην. καὶ δὴ
 τοῦτο συνειδότες οἱ ἄλλοι πρὸ τῆς καταλύσεως αὐτῶν ἐφόνευ-
 σαν αὐτόν, ἵνα μὴ ὕστερον διαβάλλῃ καὶ αὐτοὺς ὥσπερ τοὺς
 ὕ, ὡς σὺν θεῷ μαθησόμεθα. ἀπίοντος δὲ τούτου πρὸς θά-
 νατον συνηκολούθει ὁ Ἰσοκράτης μετασχεῖν βουλόμενος τοῦ
 25 θανάτου, ὥσπερ καὶ ἐν τῷ θανάτῳ τὴν τιμὴν τὴν πρὸς τὸν
 διδάσκαλον ἐνδεικνύμενος. ὡς δ' ἐκώλυσε καὶ οὐκ ἐπειθεν,
 ὕστερόν τι εἰπὼν ἐπεισεν· ἐφησε γάρ, „ἐὰν μὴ σὺ παραλειφ-
 θῆς, συναπόλλυται σοὶ καὶ ἡ ἐμὴ διδασκαλία, ὥστε ζῶν
 πλέον ἐτι τιμᾶς, ἐνδεικνύμενος τὴν ἐμὴν διδασκαλίαν.“ καὶ
 30 οὕτω πεισθεὶς ἀπελθὼν ἐδίδασκεν. ἔγραψε δὲ λόγους πανη-
 γυρικοὺς καὶ συμβουλευτικούς· τῶν γὰρ δικανικῶν ἀπείχετο
 πλεονάκεις διὰ τὸ δύο πάθη ἔχειν σωματικά, ὅτι τε δειλὸς ἦν
 καὶ ἀσθενὴς τῇ φωνῇ. καὶ οὕτως ἦν δειλὸς καὶ αἰδήμων καὶ
 μὴ φέρων λέγειν ἐν τοῖς πλήθεσι διὰ τὸ ἀπαρρησίαστον, ὥστε
 35 λέγεται ποτὲ ὡς αὐτοῦ ἐξηγουμένου ἐπεισῆλθόν τινες αὐτοῦ
 ἀκοῦσαι, ὃ δ' αἰδούμενος ἐσιώπησεν. ἐλάμβανε δὲ χρήματα
 κάμπολλα ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας, παρὰ μὲν τῶν πολιτῶν

6. ἐποιήσατο L. | 7. Ἀφαρέα Orsellius, ἀφαιρέα m. | 8. μὲν L. | 9. Τισίον,
 ταῦ] τις τούτου L. | 10. δὲ καὶ m. | 12. δὲ Orsellius, δ m. | 14. εὐμετάβλητόν L. |
 17. Βατράχοις] v. 47. | τί — ξυνηλθέτην] καὶ ῥόπαλον δ' ἐτι (ἔστι L.) συνηλθε
 τινά Lmt. | 20. δὴ] διὰ ed. | 22. διαβάλλῃ L. | 27. ἐὰν — περιλειφθῆς om.
 ed. | 32. τι om. L. | 33. τῇ] καὶ τῇ m. | 34. ὥστε Mustoxydes, ὅτι LL.

οὐδέν, ὥσπερ γέρας τοῦτο κατατιθέμενος καὶ τροφεῖα καταβάλλων τῇ πατρίδι, παρὰ δὲ τῶν ξένων, αὐδραχμάς. ἀμέλει Ἐφόρου τινὸς αὐτοῦ μαθητοῦ ἀπελθόντος ἐν τῇ πατρίδι 40 καὶ ἐλθόντος πάλιν πρὸς τὸ ἀναλαβεῖν καὶ δόντος τὰς ἀδικαίει τοῦτον Δισέφορον. πλούσιος δὲ γενόμενος ἐμερίσατο τὸν πλοῦτον πρὸς τὴν πόλιν διὰ τῆς εὐνοίας, τριηραρχίας καὶ πολλὰς λειτουργίας συντελῶν. ἔσκωπτον δὲ τοῦτον οἱ κωμικοὶ ὡς κερημένον τινὲ πόρνη Λαγίσκη ὀνόματι. λέγο- 45 μεν δ' ἡμῖς ἀπολογούμενοι, ὅτι μάλιστα μὲν οὐδέν τοῦτο ποιεῖ, εἰ εἶχε μετὰ τὴν τελευταίην τῆς γυναικὸς ταύτης παλλακίδα· ἔπειτα λέγομεν ὅτι τοῦτ' αὐτὸν πολὺ πλέον προσαπολύει τῆς διαβολῆς, ὅτι ψευδὲς τὸ παρὰ τῶν κωμικῶν σκώπτεσθαι. εἰώθασι γὰρ οἱ κωμικοὶ τὰ μεγάλα πρόσωπα σκώπτειν διὰ 50 γέλωτα, ὡς Σωκράτην εἰσάγουσιν ἐρῶντα νέων. ἔγραψε δὲ πολλοὺς λόγους, ὧν εἰσιν αἱ παραινέσεις, εἰ καὶ τινες ἠβουλήθησαν αὐτὰς εἰπεῖν μὴ εἶναι αὐτοῦ διὰ τὸ ἀσθενὲς τῆς φράσεως· ἄς πρῶτον εἰκότως ἀναγινώσκομεν, οὐχ ὡς βελτιώνας οὔσας τῶν ἄλλων λόγων (καὶ γὰρ καὶ ὁ Πανηγυρικός 55 αὐτῶν προέχει καὶ ἄλλοι πολλοί), ἀλλ' ὅτι περὶ ἡθῶν διαλαμβάνουσιν. ἀναγκαῖον δὲ τὰ ἡθῆ πρὸ τῶν λόγων κοσμησαί, ὥσπερ ὁ γεωργὸς ὀφείλει πρὸ τῶν σπερμάτων καὶ ἧς μέλλει καταβάλλειν φυτείας ἐκκόπτειν ἀπὸ τῶν χωρίων τὰ λυμαινόμενα τούτοις, οἷον ἄγρωστιν καὶ τὰ τούτοις παρα- 60 πλήσια· δι' ὃ, ὡς καὶ πρὸς παῖδας ταῦτα γράφων, ἠναγκάσθη ταπεινοτέρᾳ χρήσασθαι τῇ φράσει, ὥστ' αὐτοῦ ἂν εἴησαν καὶ αἱ παραινέσεις. ἄξιον δὲ ζητῆσαι διὰ ποίαν αἰτίαν οὕτως αὐτὰς ἀναγινώσκομεν κατὰ τάξιν, πρῶτον τὴν πρὸς Δημόνικον, ἔπειτα τὰς πρὸς Νικοκλῆα, καὶ μὴ ἀδιαφόρως, 65 ὥσπερ ἐν τοῖς ἄλλοις αὐτοῦ λόγοις. λέγομεν ὅτι Ἰσοκράτης βουλόμενος κοινωφελὲς γενέσθαι, φορτικὸν δ' ἠγούμενος τὸ πρὸς πάντας γράφειν τὰς συμβουλὰς ἦλθεν ὡς τούτους γράφειν. τὸ δ' ἀληθὲς πᾶσι παραινεῖ διὰ τῶν γ' παραινέσεων,

38. τοῦτο em. L. | 42. Δίφορον Π. v. 133. | 45. λαγίσκη s. λαγίσκη L. | 49. ψευδὲς] εὐκαίεος Orellius. | 55. γὰρ καὶ L, γὰρ m. | 59. φυτείας L. | 64. τὴν] τὸν L. | 65. τὰς Sauppis, τὸν L, τὴν v. | 67. φορτικὸν L. | 68. πάντας Mustoxylus, πάντης ὡσπερ LL, π. ὅλιως s. ὁμοίως Orellius. | ἦθῆσαν ὡς πρὸς ταύτους Sauppis.

70 ὡσπερ καὶ ὁ Ἡσιόδος ὡς πρὸς τὸν ἀδελφὸν λέγων, ἐργάζου
 νήπιε Πέρση, πᾶσι παραινεί. οὕτω καὶ ὁ Ἰσοκράτης
 τάττει οὖν πρῶτον τὸν πρὸς Δημόνικον ὡς πρὸς ἰδιώτην
 πρῶτον διαλεγόμενος, εἶτα βασιλεύειν διδάσκων ἐν τῷ πρὸς
 Νικοκλέα· πρῶτον γάρ τις ἰδιώτης γενόμενος ἕστερον
 75 ἔρχεται ἐπὶ τὴν βασιλείαν. εἶτα λέγει ἐν τῷ πρὸς Νι-
 κοκλέα ἢ συμμαχικῶ, πῶς δεῖ καὶ τὸν ἰδιώτην βασιλεύεσ-
 θαι. σκώπτουσι δ' αὐτὸν, ὡς εἶπον καὶ ἄνω, οἱ κωμικοὶ
 ἐπὶ τῇ Λαγίσκῃ, ὧν εἷς ἐστὶ καὶ Στράτις, λέγων ταῦτα ἐν
 Ἀταλάντῃ·

80 καὶ τὴν Λαγίσκην τὴν Ἰσοκράτους παλλακίην
 εὐρεῖν μὲν συκάζουσαν, εἶθ' ἤκειν ταχὺ
 τὸν αὐλοτρόπην αὐτόν.

λέγουσι δέ τινες ὅτι τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου πρεσ-
 βύτερος ἐγένετο **** κβ' ἔτεσιν. ἤκουσε δὲ κατὰ τινος καὶ
 85 Προδίκου τοῦ Κείου καὶ Γοργίου τοῦ Λιοντίου. νέος δ'
 ὧν ἐδόκει διοίσειν τῶν περὶ Ἀσσίαν τὸν ῥήτορα πρὸ αὐτοῦ
 γενομένων, καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ Πλάτων ἐν τῷ Φαίδρῳ Σω-
 κράτην λέγοντα ποιήσας οὕτω· „νέος μὲν ἐτι, ὦ Φαῖδρε,
 Ἰσοκράτης· ὁ μόντοι περὶ αὐτοῦ μαντεύομαι, εἰπεῖν ἐθέλω·
 90 δοκεῖ γάρ μοι ἀμείνων ἢ κατὰ τοὺς περὶ Ἀσσίαν εἶναι
 λόγους.“ ἔσχε δὲ μαθητὰς πολλοὺς μὲν, τοὺς δ' εὐδοκιμη-
 κότας καὶ ἐπιφανεῖς τούτους· Θεόπομπον, Ἐφορον, ὧν καὶ
 ἱστορίαι φέρονται, Ὑπερίδην, Ἰσαῖον, Λυκούργον, οἵτινες
 εἰσι τῶν ἰ ρητόρων τῶν κριθέντων τε καὶ ἀναγνωσσομένων,

70. Ἡσιόδου] O. et D. 397. | ὡς — λέγων] ὅς λέγει πρὸς τὸν ἀδελφόν L. |
 76. συμμαχικόν m. an συμβουλευτικῶ? | 78. Στράτις Mustoxydes, στρατῆς
 LL. | 80. Strattidis versus item habent Athen. 13. p. 592 D. et Harp. s. v. Λα-
 γίσκα (cf. Melnekil com. gr. fr. 2, 2. p. 764). hinc addidi τὴν et scripsi αὐλο-
 τρόπην pro αὐλότροπον. iidem Λαγίσκην et mox εἶδέν με συκάζουσαν εὐνάσαν
 ἐτι τὸν τ' αὐλ. extremum versus sic constituit Sauppins: τὸν τ' αὐλοτρόπην
 αὐτόν εἶθ' ἤκειν ταχὺ. | 84. ἐγένετο *** κβ'] ἐγένετο ἔτεσι πέντε, Ἀσσίῳ δὲ
 νεώτερος ἐγένετο δυοὶ καὶ εἴκοσι Vaterus rer. Andoc. 2. p. 193, πέντε, Ἀσσίῳ
 δὲ πρῶτος ἐγένετο δυοὶ καὶ εἴκοσι Sauppins coll. vit. I. γ. 2. | 85. Κείου cum
 Baetere ego, Κίου cett. | 86. πρὸ Mustoxydes, πρὸς LL. | 87. γενόμενον L. |
 Φαίδρῳ] p. 279 A. | Ἰσοκράτης L. | 91. λόγους, quod post ἀμείνων habet L^a, cum
 L^b om. v, ex Platone huc transposuerunt Turicenses. | 93. Ὑπερίδην cum i ego,
 Ὑπερίδην cett.

εἶτα Φιλίσκον, Ἰσοκράτην ὁμώνυμον αὐτοῦ, Θεοδόκην, Ἀν- 95
 δροτίωνα τὸν τὴν Ἀγθίδα γράψαντα, καθ' οὗ καὶ ὁ Δη-
 μοσθένης ἔγραψε, καὶ Πύθωνα τὸν Βυζάντιον, τὸν ῥήτορα
 Φιλίππου· περὶ δὲ Θεοπόμπου καὶ Ἐφόρου φέρεται τε
 τοιοῦτον αὐτοῦ καὶ ἀστείον· εἶχε γὰρ καὶ τοῦτο. ὡς εἴωρα
 τὸν Θεοπόμπου μικρὰν ὑπόθεσιν τινα λαμβάνοντα καὶ ἐποκ- 100
 τείνοντα ταύτην καὶ διὰ πολλῶν λέγοντα, ὥσπερ ἐν τῇ Φι-
 λεππικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ ἐποίησε, τὸν δ' Ἐφορον μεγάλην μὲν
 ὑπόθεσιν λαμβάνοντα καὶ πολλῶν δεομένην εἶτα δι' ὀλίγων
 αὐτὴν λέγοντα καὶ ἐλλιπῶς, ἔφησεν ὡς ὅτι „ἔχω τινὰς δύο
 μαθητάς, ὧν ὁ μὲν δεῖται μάλιστα, ὁ δὲ χαλινοῦ,“ μάλιστα 5
 μὲν λέγων περὶ τοῦ Ἐφόρου διὰ τὸ νοθεῖς καὶ βραδὺ τῆς
 φύσεως, χαλινοῦ δὲ διὰ τὸ Θεοπόμπου πολὺ τε καὶ ἀκρατεῖς
 τῆς γλώττης. δακρυβὴν δ' εἶχε πρὸς τῷ Λυκίῳ τῷ γυμνα-
 σίῳ. λέγεται δὲ καὶ τοῦτο περὶ αὐτοῦ, ὡς ὅτι κατηγορηθεὶς
 ὡς διαβάλλων τὴν δημοκρατίαν ἐν τῷ γράφειν πρὸς Νικο- 10
 κλέα ταῖς παραινήσεσι βασιλέα ὄντα, ἤρκει ἀπολογησόμενος
 πάλιν ἐξ αὐτῶν τῶν παραινήσεων εἰπὼν ἐκεῖνο, „ὥσπερ γὰρ
 τὸν ἐν δημοκρατίᾳ πολιτευόμενον τὸ πλῆθος δεῖ θεραπεύειν,
 οὕτω καὶ τὸν ἐν μοναρχίᾳ κατοικοῦντα τὸν βασιλέα προσήκει
 θαυμάζειν.“ τοὺς δὲ δικαστικοὺς αὐτοῦ λόγους καὶ οὗς ἔδει 15
 ἐν πλῆθει λέγειν λέγεται ὡς ὅτι ἢ δι' ἄλλων ἐπεδείκνυτο ἢ
 δι' ἑαυτοῦ ὀλίγους. ἄξιον δὲ καὶ περὶ τοῦ χαρακτήρος
 τάνδρος εἰπεῖν. ἤδη μὲν οὖν προφθάσαντες εἴπομεν ὡς ὅτι
 ζηλωτῆς μὲν ἐγένετο τοῦ Γοργίου κατὰ τὸ ὁμοιοκαταληκτῶδες
 καὶ παρισῶδες, πλὴν οὐχ ὥσπερ ἐκεῖνος ἀεὶ διὰ τὸ προσκορές· 20
 σαφεῖ δὲ τῇ λέξει κέχρηται καὶ ἠθικῇ καὶ πιθανῇ· στρογ-
 γύλη δ' οὐκ ἔστιν οὐδὲ χάριν ἔχουσα, ὥσπερ ἡ τοῦ Λυσίου.
 λέγεται γὰρ καὶ τοῦτο, ὡς ὅτι διεφθονοῦντα οὗτοι ἀλλήλοις
 καὶ ἀντεπαιδεύον. συνεχῆς δ' ἐστὶ τοῖς ἐνθυμήμασιν· οὐκ ἔγωγε
 γὰρ τελειώσας τὸ νόημα ἄλλο αὐτῷ συμπλέκει ἐνθύμημα. 25
 διὰ πολλῶν δ' αὐτοῦ καὶ τὰ προοίμια. εἰ δὲ τινες ἐπισπώ-
 ρουσι ἄλλους τινὰς λόγους ὡς ὄντας αὐτοῦ, οὐ προσδεκτέον

102. μεγάλην] πολλήν L. | 4. ὅτι om. L. | 5. δεῖται t, θέεται cett. | 6. νοθεῖς
 L. | 11. τὰς παραινήσεις θραυρίαι. | ἤρκει ego, ἤρει cum Maniorydo t, ἤρει
 cett. | 12. ὥσπερ — θαυμάζειν] or. 1. §. 28. | 16. ὡς ὅτι Lc, ὡς cett. | 19. τοῦ
 om. L. | 22. οὐδέ] ἀλλὰ cā. | 23. γὰρ] δὲ γὰρ L. | 25. ἄλλο L.

ἐπισφαιρόμενοι. αἱ δ' οἱ ἐπισφαιρόμενοι οὗτοι· συμβουλευτικοὶ θ', περὶ παρασκευῆς ἵπποδρόμων, περὶ αὐτονομίας, Σινωπικός, νησιωτικός, σύμμικτοι γ', Ἀμφικτυονικός, περὶ τοῦ κατοικισμοῦ Μιλησίοις· ἐπιδεικτικοὶ ζ', Κλυταιμνήστρας ἐγκώμιον, Πηνελόπης, Μανικράτης, ἐπιτάφιος τοῖς ἐν Θυρέᾳ, Νεοπόλεμος, Παριακός· * συνηγορία πρὸς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἐπιστάτου, περὶ τοῦ ὄργυκος, ὑπὲρ 35 Τιμοθέου, ἐπιτροπικός, περὶ τῆς ὑδρίας· σύμμικτοι ε', περὶ φιλοσοφίας, περὶ Πλάτωνος, περὶ Ἐριδος, προτρεπτικός, καταδρομὴ σοφιστῶν. λέγεται δ' ὡς ὅτι καὶ τέχνην ῥητορικὴν ἔγραψε, τῷ δὲ χρόνῳ ἔτυχεν αὐτὴν ἀπολέσθαι. εἰρεῖ δέ τις, καὶ πόθεν δῆλον ὅτι τοῦτο οὕτως ἔχει; λέγομεν ὡς 40 ὅτι Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος συναγαγὼν τέχνας ῥητορικὰς ἐμνήσθη καὶ ταύτης. ἐβίωσε δ' οἱ μὲν λέγουσιν ὡς ὅτι ρ' ἔτη, οἱ δ' ἠΰ. ἀπέθανε δ' ἐπὶ Χαιρώνδου ἄρχοντος μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, λυπηθεὶς διὰ τὴν ἦτταν καὶ τὴν συμφορὰν τὴν γενομένην ἐκεῖσε τοῖς Ἀθηναίοις παρὰ Φιλίππου. 45 ἀποκαρτερήσας δ' ἐτελεύτησεν, ὡς μὲν Δημήτριός φησιν θ' ἡμέρας, ὡς δ' Ἀφαιεύς ιδ'. προαναγνοὺς δὲ τούτους τοὺς στίχους ἐτελεύτησεν ἐκ γ' δραμάτων Εὐριπίδου·

Δαναὸς ὁ πεντήκοντα θυγατέρων πατήρ·

Σιδώνιον ποτ' ἄστν Κάδμος ἐκλιπών·

50 Πέλοψ ὁ Τανταλεῖος εἰς Πίσαν μολών·

δηλῶν ἐκ τούτων ὡς ὅτι, ὡσπερ ἐκεῖνοι βάρβαροι ὄντες ἐλθόντες εἰς τὴν Ἑλλάδα κατέσχον αὐτῆς, οὕτω καὶ τέταρτός τις οὗτος ἀνεφύη δεσπότης τῆς Ἑλλάδος ὁ Φίλιππος. καὶ γὰρ Δαναὸς Αἰγύπτιος ὢν βάρβαρος (ἢ γὰρ Αἴγυπτος τότε ὑπὸ 55 τοὺς Πέρσας ἦν), φυγῶν τὸν ἀδελφὸν διὰ τὸν περιφερόμενον χρησμόν, ἐλθὼν εἰς Ἄργος κατέσχε τούτου. πάλιν ὁ Σιδώ-

28. ἐπισφαιρόμενοι L. | 29. ἵπποδρόμων Sauppins, possit et ἵππαγωγῶν. | 30. σινωπικός Lmo. | σύμμικτοι] an συμμαχικοί? | 32. Κλυταιμνήστρας m, corr. Orellius. | 33. Θυραία L^v, Θηρέα L^b. | νεοπόλεμος L. | post Παριακός nonnulla exciderunt: deest enim oratio demonstrativa septima et iudicialium index, qui debet esse δικαστικοὶ ε', nisi desunt plura. | 35. post ἐπιτροπικός distincti. | 38. ἀπολέσθαι Balterus, ἀπολέσαι cett. | 42. ἀπέθανεν ἐπὶ L. | χαιρώνδου cum t ego, χαιρώνδου cett. | 46. ιδ'] δέκα, ὡς δὲ οἱ πλείστοι τέσσαρας, vel simile quid, Sauppins. cf. vit. II. v. 85. | 48. vid. vit II. v. 61. | 50. Πέλοψ m. | Τανταλεῖος mo. | εἰς Πίσαν cum t ego, ἐπὶ Πίσαν cett. | 51. ἐλθόντας ed.

νιος Κάδμος βάρβαρος ᾧν (ἢ γὰρ Σιδῶν καὶ αὐτὴ ὑπὸ τοὺς Πέρσας ἦν), ἐξελθὼν ἐπὶ ζήτησιν τῆς ἐαυτοῦ ἀδελφῆς Εὐρώπης, ἐλθὼν εἰς Θήβας κατέσχε τούτων. ὁμοίως Πέλοψ ὁ Φρύγιος (ἢ δὲ Φρυγία καὶ αὐτὴ τῆς Ἀσίας ἦν) φυγὼν τὴν 160 ἐπιβουλὴν τοῦ Ἴλου, πολεμοῦντος αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτοῦ πατέρα, ἦλθεν εἰς Πίσσαν καὶ ὕστερον συμπάσης Πελοποννήσου ἐκράτησεν· ἐξ οὗ καὶ Πελοπόννησος ἐκλήθη. ταῦτα δ' αὐτοῦ εἰρηκότος καὶ τελευτήσαντος θαυμάσαντες αὐτοῦ οἱ Ἀθηναῖοι ἦν εἶχε πρὸς τὴν πόλιν εὐνοίαν δημοσίᾳ φιλοτίμωσ ἔθαψαν, καὶ σειρῆνα ἐκκολάψαντες διὰ λίθου ἐπέδηκαν αὐτοῦ τῷ μνήματι, δηλοῦντες τὴν εὐμουσίαν τοῦ ἀνδρός. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ Θεσπεσίου ῥήτορος.

δ. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἰσοκράτης Θεοδώρου ἀνλοκοιοῦ Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, γε- νόμενος ἐπὶ τῆς πρ' ὀλυμπιάδος, ὃ ἐστὶ κατὰ τὰ Πελοποννησιακά. καὶ διὰ μὲν τῆς φωνῆς τὴν ἀτονίαν καὶ τὸ ἀπαρη- σίαστον δίκας οὐκ εἶπεν, ἐδίδαξε δὲ πλείστους, καὶ λόγους γέγραφε λβ'. βιώσας δ' ἔτη ε' πρὸς τοῖς ρ' ἐτελεύτησεν. ἀδελ- 3 φοὶ δ' αὐτῷ ἐγένοντο Τίσιππος καὶ Θεόμνηστος καὶ Θεό- δωρος. διδάσκαλος δὲ Γοργίας, οἱ δὲ Τισίαν φασίν, οἱ δ' Ἐργῖνον, οἱ δὲ Πρόδικον ἔφασαν, οἱ δὲ Θηραμένην. οἱ δὲ λόγοι αὐτοῦ πλείστοι.

160. αὐτὴ Orellius, αὐτῆ m. || 62. Πίσσαν v. || 65. πρὸς Orellius, πρὸ m. || 66. σειρῆνα cum Saupplo ego (cf. vit. II. v. 97 et Philostr. vit. soph. 1, 17. p. 503), Σειρῆνας cett.

4. excerptat Eudocia p. 247. || 2. κατὰ Coraes in Isocr. 1. 2. p. 57, μετὰ v. || 3. ἀτονίαν m. || 5. ε'] τρία Eudocia. || ρ'] Luciani loco Macroh. 23 non accurate inspecto Gaisfordus. || 6. Τελέσιππος καὶ Διόμνηστος vit. II. v. 4. || διόδωρος BE. || 8. Ἀρχῖνον Ruhakenius hist. crit. or. p. 42. || πρόδικον *V.

E. ΙΣΑΙΟΥ.

α'. Ἐκ τῶν Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύως περὶ τῶν ἀρχαίων ῥητόρων ὑπομνηματισμῶν.

Ἰσαῖος, ὁ Δημοσθένους καθηγησάμενος καὶ διὰ τοῦτο μάλιστα γενόμενος περιφανής, ὡς μὲν τινες ἱστοροῦσιν Ἀθηναῖος ἦν τὸ γένος, ὡς δ' ἕτεροὶ γράφουσι Χαλκιδεύς. ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἐκ λόγων αὐτοῦ τεκμαίρομαι, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου δυναστείας παρεξέτεινεν. γενέσεως δὲ καὶ τελευτῆς τοῦ ῥήτορος ἀκριβῆ χρόνον εἰπεῖν οὐκ ἔχω, οὐδὲ δὴ περὶ τοῦ βίου τοῦ ἀνδρός, οἷός τις ἦν, οὐδὲ περὶ τῆς προαιρέσεως τῶν πολιτευμάτων; οὐδ' ἀρχὴν εἰ προεἰλετό τινα πολιτείαν, οὐδ' ὅλως περὶ τῶν τοιούτων οὐδεὶς διὰ τὸ μηδὲ τοιαύτη περιτυγχάνειν ἱστορία. οὐδὲ γὰρ ὁ τοὺς Ἰσοκράτους μαθητὰς ἀναγράψας Ἑρμιππος, ἀκριβῆς ἐν τοῖς ἄλλοις γενόμενος, ὑπὲρ τοῦδε ταῦ ῥήτορος οὐδὲν εἶρηκεν, ἔξω δυοῖν τούτων, ὅτι διήκουσα μὲν Ἰσοκράτους, καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους, συνεγένετο δὲ τοῖς ἀρίστοις τῶν φιλοσόφων.

β'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίου τῶν δέκα ῥητόρων.

839 PΓ. Ἰσαῖος Χαλκιδεύς μὲν ἦν τὸ γένος, παραγενόμενος δ' εἰς Ἀθήνας καὶ σχολιάσας Ἰσοκράτει ** Λυσία κατὰ τε τὴν τῶν ὀνομάτων ἀρμονίαν καὶ τὴν ἐν τοῖς πράγμασι δεινότητα, ὥστ' εἰ μὴ τις ἔμπειρος πάνυ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἀνδρῶν εἴη, οὐκ ἂν διαγνοίη πολλοὺς τῶν λόγων ῥαδίως ἁποτέρου τῶν ῥητόρων εἶσιν. ἤκμασε δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον, ὡς ἔστι τεκμήρασθαι ἐκ λόγων αὐτοῦ, καὶ μέχρι τῆς Φιλίππου ἀρχῆς παρέτεινεν. καθηγήσατο δὲ Δημοσθένους

V. M. 3. δ' AB, δὲ v. § 4. ἐκ] ἐκ τῶν Sylburgius: ἐκ λόγων τῶν Reiskius. § 10. μηδὲ] μηδεμιᾶ Kraegerus apicilleg. coniect. p. 40. § 13. δυεῖν A.

§. cf. Photii bibl. cod. 263, § 1. χαλκηδεύς H. § 2. σχολιάσας λυσία librl. Ἰσοκράτει excidians certum est, hoc ei foike μάλιστα add. Duebnerus, sed fortasse plura desunt. post Λυσία aut post δεινότητα addi ἐξήλωσε vel ἐξίσωσε vel ἐμμιέτο αὐτὸν vel ὁμοιος αὐτῷ ἐγένετο voluit Reiskius. § 6. μετὰ] κατὰ Xylander. § 7. ἐκ τῶν λόγων vel ἐκ τῶν λόγων Reiskius. sed vid. vit. I. v. 4.

ἀποστάς τῆς σχολῆς ἐπὶ δραχμαῖς μυρίαῖς, διὸ καὶ μάλιστα ἐπι-
φανῆς ἐγένετο. αὐτὸς δὲ καὶ τοὺς ἐπιτροπικοὺς λόγους συνέ- 10 F
ταττε τῷ Δημοσθένει, ὡς τινες εἶπον. καταλλοίπε δὲ λόγους
ξδ', ὧν εἰσι γνήσιοι ν', καὶ ἰδίας τέχνας. πρῶτος δὲ καὶ
σχηματίζειν ἤρξατο καὶ τρέπειν ἐπὶ τὸ πολιτικὸν τὴν 'δια-
νοίαν, ὃ μάλιστα μεμύηται Δημοσθένης. μνημονεύει δ'
αὐτοῦ Θεόπομπος ὁ κωμικὸς ἐν τῷ Θησεῖ. 15

γ'. Γένος Ἰσαίου.

Ἰσαῖος ὁ ῥήτωρ ἐγένετο κατὰ μὲν τινὰς Ἀθηναῖος, κατὰ
δὲ τινὰς Χαλκιδεύς, πατρὸς δὲ Διαγόρου, μαθητῆς δ' Ἰσο-
κράτους τοῦ ῥήτορος, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους. ἤκμασε
δὲ μετὰ τὸν Πελοποννησιακὸν πόλεμον καὶ ἐπεβίω μέχρι τῆς
Φιλίππου ἀρχῆς, ὡς φησι Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς ὁ κρι- 5
τικός. λέγεται δὲ μεράκιον μὲν ὧν ἠδοναῖς σχολάζειν καὶ
πότοις καὶ λεπτιῆς ἐσθῆτος ἀντιποιεῖσθαι καὶ συνεχῶς ἐρᾶν,
ἀνὴρ δὲ γενόμενος τοσοῦτον μεταβεβληκέναι τὴν πολιτείαν,
ὥσθ' ἕτερον ἐξ ἑτέρου δοκεῖν. Ἄρδυος γοῦν ἐρωτήσαντος
αὐτόν, εἰ ἢ δεῖνα καλὴ αὐτῷ φαίνεται, λέγεται εἰπεῖν „οὐκ 10
οἶδα, τοὺς γὰρ τοιούτους ἀφηρέθην ὀφθαλμούς.“ ταῦτα δὲ
φησι Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν, οὐ πάντως
περὶ τούτου λέγων Ἰσαίου ἀμέλει γοῦν καὶ Ἀσσύριον αὐτόν
καλεῖ. ἄδηλος δ' ὁ ἀκριβὴς τοῦ θανάτου αὐτοῦ χρόνος.
χαρακτῆρα δὲ τὸν Ἀυσίου πάννυ ἀκριβῶς ἐζήλωσεν, ὥστε 15
μηδὲ ῥάδιον εἶναι διελεῖν τοὺς λόγους. ἔστι δ' αὐτοῖς ἡ κοι-
νωνία κατὰ τε τὴν λέξιν καὶ τὰ ἐνθυμήματα. κατὰ μὲν τὴν
λέξιν, ὅτι ἡ μὲν Ἀυσίου ἐστὶ καθαρὰ καὶ ἀκριβὴς καὶ σαφὴς
καὶ κυρία καὶ σύντομος, ὅμοια δὲ κατὰ ταῦτα πάντα ἡ Ἰσαίου
σχεδόν. διαφέρει δ' ὅτι τῇ μὲν πάλιν τὸ ἀφελὲς καὶ τὸ ἡθι- 20

9. ἀπὸ τὰς τῆς σχ. P. || μυρίαῖς P. || 11. δημοσθένη P. || 15. Θεόπομπος] cf. Meinekil com. gr. legm. 2, 2. p. 199.

3. 4. μετὰ Dionysius, κατὰ Herl. || 8. πολιτείας] βιοτείας Sprengelius Krbem. Metaph. 1886. no. 248. || 9. Ἄρδυος εἰ P. Herl. vit. soph. 1, 20, p. 513, λυδύος Q, λιθύος A. || 11. ταῦτα — καλεῖσθαι εὐαχτοῦ ἐπινοήσασθαι Sprengelius. || 15. χαρακτῆρα — ὑποπτος ἢ ἐκκορπίασαντι ex Dionys. Isocr. 2—4. || 18. ἡ μὲν Q, ἡ cell. || 20. τῇ μὲν add. Turicensis, τῇ μὲν Ἀυσίου Syiburgius.

κόν και ἡ χάρις μεγάλη, ἡ δ' Ἰσαίου τεχνικωτέρα δόξαιεν ἂν εἶναι καὶ ἀκριβεστέρα καὶ σχηματισμοῖς διειλημμένη ποικίλοις· ὅσον γὰρ ἀπολείπεται τῆς χάριτος, τοσοῦτον ὑπερέχει κατὰ τὴν δεινότητα. κατὰ μὲν οὖν τὴν λέξιν τοιαύτην εὐρήσομεν τὴν διαφορὰν, κατὰ δὲ τὰ πράγματα ταύτην, ὅτι παρὰ
 25 Λυσίας μὲν οὐ πολλὴν τὴν τέχνην εὐρήσομεν οὔτ' ἐν τοῖς μερισμοῖς τῶν πραγμάτων οὔτ' ἐν τῇ τάξει τῶν ἐνθυμημάτων, παρὰ δ' Ἰσαίῳ πολλὴ τῆς τέχνης ἡ ἀκρίβεια· καὶ γὰρ προκατασκευαῖς χρῆται καὶ μερισμοῖς τεχνικωτέροις, καὶ πρὸς
 30 μὲν τὸν ἀντίδικον διαπονηρεῖται, τοὺς δὲ δικαστὰς καταστρατηγεῖ. πολὺς δ' ἐστὶν ἐν τῷ δικανικῷ καὶ σχεδὸν μόνον τοῦτο ἤσκησεν. ἀμέλει γοῦν πηγὴ τις τῆς τοῦ Δημοσθένους ἐκαλεῖτο δεινότητος. αὕτη δ' ἦν ἡ διαφορὰ Λυσίου καὶ Ἰσαίου, ὥστε Λυσίας μὲν ὑπὲρ ἀδίκων ἐπειθε λέγων, Ἰσαῖος
 35 δὲ καὶ ὑπὲρ ἀγαθῶν λέγων ὑποπτος ἦν.

δ'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἰσαῖος. εἰς μὲν ἐστὶ τῶν ἰ ρητόρων, μαθητῆς δ' Ἰσοκράτους, διδάσκαλος δὲ Δημοσθένους, Ἀθηναῖος τὸ γένος· Δημήτριος δὲ Χαλκιδέα φησὶν αὐτὸν εἶναι. οὗτος ἐπαινεῖται καὶ ὡς ῥήτωρ καὶ ὡς Δημοσθένην ἀμισθὶ προαγαγών.

F. ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

340 P. Αἰσχίνης Ἀτρομήτου, φυγόντος μὲν ἐπὶ τῶν λ', συγκαταγαγόντος δὲ τὸν δῆμον, καὶ Γλαυκοθέας, τῶν δῆμων Κοθωκίδης, οὔτε κατὰ γένος τῶν ἐπιφανῶν οὔτε κατὰ πε-

23. γὰρ] τε Dionysius, δὲ Baileus. || ἀπολείπεται Dionysius, ὑπολείπεται Hbri. || τῆς χάριτος ex Dionysio add. Turicensis, κατὰ τὴν χάριν Sylburgius. ||

29. τεχνικωτέροις ex Dionysio add. Turicens. || 34. καὶ post μὲν add. Turicensis.

4. cf. Eudoc. p. 247. || 1. δ'] μὲν Eudocia.

VI. 1. cf. Photii bibl. cod. 264. || 1. μὲν om. P. || 2. τῶν δῆμων ΔHP, τὸν δὲ δῆμον v. || 3. κοθωκίδης ΔΕΗ, κοθωνίδης P.

ριουσίαν χρημάτων· νέος δ' ὢν καὶ ἐρρωμένος τῷ σώματι περὶ τὰ γυμνάσια ἐπόνει, λαμπρόφωνος δ' ὢν μετὰ ταῦτα 5 τραγωδίαν ἤσκησεν, ὡς δὲ Δημοσθένης φησὶν ὑπογραμματεύων καὶ τριταγωνιστῶν Ἀριστοδήμῳ ἐν τοῖς Διονυσίοις διατέλει, ἀναλαμβάνων ἐπὶ σχολῆς τὰς παλαιὰς τραγωδίας, καὶ ἔτι παῖς ὢν ἐδίδασκε γράμματα σὺν τῷ πατρὶ, καὶ μερῶν ὢν ἐστρατεύετο ἐν τοῖς περιπόλοις. ἀπροατῆς δὲ 10 γενόμενος ὡς μὲν τινες λέγουσιν Ἰσοκράτους καὶ Πλάτωνος, ὡς δὲ Κεκίλιος Λευδάμαντος, καὶ πολιτευόμενος οὐκ ἀφανῶς ἐκ τῆς ἐναντίας μερίδος τοῖς περὶ Δημοσθένην, ἐπρέσβευσεν ἄλλας τε πρεσβείας πολλὰς καὶ πρὸς Φίλιππον ὑπὲρ τῆς εἰρήνης, ἐφ' ἣ κατηγορήθη ὑπὸ Δημοσθένους ἀνηρημένου 15 τοῦ Φωκέων ἔθνους, ἔτι δ' ὡς πόλεμον ἐξάψας, ἠνίκα πυλαγόρας ἤρέθη, Ἀμφικτύοσι πρὸς Ἀμφισσιῖς τοὺς τὸν λιμένα ἐργαζομένους, ἐξ οὗ συνέβη τοὺς Ἀμφικτύονας Φιλίππῳ προσφυγεῖν, τὸν δ' ὑπὸ τοῦ Αἰαχίνου συνεργούμενον ἐπιθέσθαι τοῖς πράγμασι καὶ τὴν Φωκίδα λαβεῖν· ἀλλὰ συνει- 20 πόντος αὐτῷ Εὐβούλου τοῦ Σπενθάρου Προβαλισίου δημαγωγοῦντος λ' ψήφοις ἀπέφυγεν. εἰσὶ δ' οἱ ἴρασι συγγράψαι μὲν τοὺς ῥήτορας τοὺς λόγους, ἐμποδῶν δὲ γενομένων τῶν περὶ Χαιρώνειαν μηκέτι τὴν δίκην εἰσελθεῖν. χρόνῳ δ' ὕστερον Φιλίππου μὲν τετελευτηκότος, Ἀλεξάνδρου δὲ διαβαίνοντος 25 εἰς τὴν Ἀσίαν ἐγράψατο Κτησιφῶντα παρανόμων ἐπὶ ταῖς Δημοσθένους τιμαῖς, οὐ μεταλαβῶν δὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν

5. ἐπονείτε ομῖασο περὶ Photius. | 6. Δημοσθένης] or. 18. §. 258 sqq. | 7. τοῖς κατὰ δήμους Διονυσίοις Photius. | 10. περιπόλοις ex Aesch. or. 7. §. 167 Hemsterhualius, πολλοῖς librl. | 12. κικίλιος AHP, Κακίλιος v. | Λευδάμαντος] Λευδάμαντος Xylander, sed. vid. Aesch. or. 3. §. 138. | 15. κατηγορήθη ex Photio Reiskius, κατηγορηθείς v. | ὡς δὲ αὐτὴν ποστ Δημοσθένους add. Reiskius, ὡς solum Duebnerus. | 16. τοῦ] τῶν HP. | ἔτι δὲ — εἰσελθεῖν] in his diversa misceri sponte intelligitur. | ἐξάψει Photius. | 17. τοὺς τὸν λιμένα ἐργαζομένους Wolfus, καὶ τὸν λιμένα ἐργαζομένους librl atque Photius: τοὺς τὸν λιμῶνα ἱερὸν (certe ἱερὸν λιμῶνα) ἐργ. volebat Kaltwasserus, sed vid. Aesch. or. 3. §. 119. | 20. λαλεῖν P. | 21. εὐμούλου P. de Eubulo vid. Droysenius Ephem. Darmst. 1839. p. 801. | Προβαλισίου Wyttenbachius, προβαλλουσίου librl, προβαλουσίου Photius, Προβαλιουθίου perperam Xylander: Προβαλησίου τοῦ τότε μάλιστα δημαγωγοῦντος Reiskius. cf. Dem. or. 59. §. 48. | 22. ψήφους H.

ψήφων ἐφυγεν εἰς τὴν Ῥόδον, α δραχμὰς ὑπὲρ τῆς ἥττης οὐ
 βουλευθεὶς καταθέσθαι. οἱ δ' ἀτιμίας αὐτῷ προστιμηθῆναι
 D 30 λέγουσιν οὐ θέλοντι ἐξελεῖν τῆς πόλεως, καὶ ἐλθεῖν εἰς
 Ἐφεσον ὡς Ἀλέξανδρον. τοῦ δὲ τελευτήσαντος ταραχῆς
 οὔσης ἀπάραι εἰς τὴν Ῥόδον ἐνταῦθα σχολὴν καταστησά-
 μενος ἐδίδασκεν. ἀνέγνω τε τοῖς Ῥοδίοις τὸν κατὰ Κτησι-
 φῶντος λόγον ἐπιδεικνύμενος· θαυμάζοντων δὲ πάντων, εἰ
 35 ταῦτα εἰπὼν ἠττήθη „οὐκ ἂν“ ἔφη „ἀθαυμάζετε, Ῥόδιοι,
 εἰ πρὸς ταῦτα Δημοσθένους λέγοντος ἠκούσατε.“ σχολὴν
 τ' ἐκεῖ προσκατέλιπε, τὸ Ῥοδιακὸν διδασκαλεῖον κληθέν.
 ἔπειτα πλεύσας εἰς Σάμον καὶ διατριβὸν ἐπὶ τῆς νήσου ὀλί-
 γον ὑστερον ἐτελεύτησεν. ἐγένετο δ' εὐφωτος, ὡς δῆλον ἐκ
 E 40 τε ὧν φησι Δημοσθένης καὶ ἐκ τοῦ Δημοχάρους λόγου.
 φέρονται δ' αὐτοῦ λόγοι δ', ὃ τε κατὰ Τιμάρχου καὶ ὁ τῆς
 παρακρησίας καὶ ὁ κατὰ Κτησιφῶντος, οἱ καὶ μόνοι εἰσι
 γνήσιοι· ὁ γὰρ ἐπιγραφόμενος Ἀθλιακὸς οὐκ ἔστιν Αἰσχίνου.
 ἀπεδείχθη μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν κρίσιν τὴν περὶ τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν
 45 Δῆλφ συσταθεῖσαν συνήγορος, οὐ μὲν εἶπε τὸν λόγον. ἐχει-
 ροτονήθη γὰρ Ὑπερείδης ἀντ' αὐτοῦ, ὡς φησι Δημοσθένης.
 ἔσχε δὲ καὶ ἀδελφοὺς, ὡς φησιν αὐτός, Ἀφόβητον καὶ Φι-
 λοχάρη. ἀπήγγειλε δὲ καὶ τὴν ἐν Ταρύναις νίκην πρῶτος
 Ἀθηναίοις, ἐφ' ᾧ καὶ ἐστεφανώθη τὸ δεύτερον. οἱ δ' εἶπον
 F 50 μηδὲ μαθητεῦσαί τισι τὸν Αἰσχίνην, ἀλλ' ἐκ τῆς ὑπογραμ-

31. ὡς] εἰς H. | 38. καὶ διατριβὴν καταστησάμενος ἐπὶ Reiskius. | 40. ὧν]
 ὡς H. cf. Dem. or. 18. §. 259. 308. | 41. τῆς] παρὰ τῆς H: περὶ τῆς πρεσβείας
 Reiskius. | 42. παρὰ πρεσβείας P. | 44. τὴν περὶ, ut et Duesnerus, et συστα-
 θεῖσαν correxī, τοῦ περὶ εἰ συσταθεῖς v: ἐπὶ κρίσει ἀγῶνος vel ἀμφισβητήμα-
 τος τοῦ περὶ Reiskius. | 46. Δημοσθένης] or. 18. §. 124. | 47. φησιν] or. 2.
 §. 149, ex qua Φιλοχάρη correxit Wyttenbachius, Ἀφόβητον ego, ἄφοβον καὶ
 δημοχάρη libri. cf. Dem. or. 18. §. 237. | 48. ἀπήγγειλε libri, ἀντήγγειλε, quod
 edebatur, ex Aldino ἀνπήγγειλε fecisse Stephanum ait Wyttenbachius, ἀνήγ-
 γειλε aut ἀπήγγειλε Reiskius. | 49. τὸ δεύτερον, quod delevit Wolfius, in τὴν
 δευτέραν mutavit Meziriacus, huc reposuit cum Franko Ann. phil. 12. p. 232 et
 Sintoni Ephem. Darmst. 1835. p. 45 (scilicet Aesch. or. 2. §. 160. ὥστε κατὰ
 στεφανωθῆναι ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων καὶ δεῦρο ἦσαν πάλιν ὑπὸ τοῦ δήμου), post
 Ἀθηναίους habent libri et Photius. quod olim conieci ἢ δεύτερος, volebam
 spectare ad Aeschinā verba quae sequuntur l. 1. καὶ Τιμειδίου τοῦ τῆς Παν-
 διονίδος ταξάρχου καὶ συμπερισβύσαντος ἀπὸ στρατοπέδου μοι δευρὶ εἰς. |
 50. τινι Meziriacus.

ματείας ἀρθῆναι ἐν ταῖς δικαστηρίοις τότε διάγοντα, πρῶτον δ' εἰπεῖν ἐν τῷ δήμῳ κατὰ Φιλίππου, εὐδοκιμήσαντά τε πρεσβευτὴν χειροτονηθῆναι πρὸς Ἀρκαδίαν, πρὸς οὓς ἀφικόμενον συστήσαι τοὺς μυρίους ἐπὶ Φίλιππον. ἐγράψατο δὲ καὶ 841
 Τίμαρχον ἐταιρήσεως, ὁ δ' ἐκλιπὼν τὸν ἀγῶνα αὐτὸν ἀνήρ- 55
 τησεν, ὡς πού φησι Δημοσθένης. ἐχειροτονήθη δὲ πρεσβευτὴς μετὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους περὶ τῆς εἰρήνης, ἐν ἧ ἄμεινον τοῦ Δημοσθένους ἠνέχθη· τὸ δεύτερον δὲ δέκατος ὢν κυρώσας ὄρκους τὴν εἰρήσιν κριθεὶς ἀπέφυγεν, ὡς προείρηται.

60

β. Ἀπολλωνίου περὶ Αἰσχίνου ῥήτορος.

Αἰσχίνης ὁ ῥήτωρ τὸ μὲν γένος ἦν Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Κοθωκίδης, υἱὸς δ' Ἀτρομήτου, ὃν φασὶ πρότερον Τρόμητα καλούμενον ὕστερον συλλαβῆς προσθέσει ἀντὶ Τρόμητος Ἀτρόμητον προσαγορευθῆναι, γεγονέναι δὲ τὸ κατ' ἀρχὰς δοῦλον καὶ πέδας ἔχοντα διδάσκειν γράμματα πρὸς 5
 τῷ Θεσίῳ καὶ τῷ τοῦ Ἰατροῦ ἠρώφῳ, εἶτα ὕστερον εἰς τὴν πολιτείαν ἐγγραφῆναι διὰ κακουργίας. μητρὸς δ' ἦν ὁ Αἰσχίνης Γλαυκοθέας ἢ ὡς ἐνιοὶ Γλαυκίδος, ἦν φασὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν ἠταιρηκέναι καθεζομένην ἐν οἰκίᾳ πρὸς τῷ τοῦ Καλαμίτου ἠρώφῳ, ἐπειτα ὕστερον ἀναστᾶσαν ἀπὸ τῆς 10
 ἐργασίας ταύτης ἐπὶ τὸ τελεῖν καὶ καθαίρειν τοὺς βουλομένους ἀποκλῖναι. γεγονὼς δ' ἐκ τούτων ὁ Αἰσχίνης καὶ ἀδελ-

51. ἀθῆναι P. | 53. ἀφικόμενος AHP, quod servari potest, si Ep̄h excidit. cf. Dem. or. 19. §. 10 sq. 302 sq. Aesch. or. 2. §. 79. | 56. Δημοσθένης] certe or. 19. §. 2 nisi nisi τὸν μὲν ἀνήρηκε. cf. §. 283. | δὲ ἀσίδι. | 57. μετὰ Franklus l. l. (cf. m. quæst. Dem. 4. p. 103), κατὰ v: κατὰ Κτησιφῶντος καὶ Δημοσθένους deletit Reiskius. | περὶ — Δημοσθένους om. H, qui pergit ἠνέχθη τὸ δεύτερον. | 58. Δημοσθένους] κτησιφῶντος καὶ δημοσθένους P. | δὲ ἀσίδι cum Franklo: τὸ δεύτερον δὲ χειροτονηθεὶς πρεσβευτὴς Reiskius. δέκατος ὢν sumptum est ex Aesch. or. 2. §. 178.

B. Inscr. περὶ αἰσχίνου τοῦ ῥήτορος P et cod. Matrli. 63. ap. Irlart. p. 228. | 1. τῶν δήμων AB, τὸν δῆμον seti. | 2. κοθωνίδης D. | φασὶ] excerpta hæc sunt ex Dem. or. 18. §. 129 sq. 258 sqq. | 4. Ἀτρόμητος] ἀτρόμητα P. | 5. πέδας Sauppins op. cit. p. 111 ex Dem. or. 18. §. 129 (χαίνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον), παίδας v. | 7. ὁ ἀδ. AB. | 9. ἠταιρηκέναι B, ἠτερηκέναι P. | 10. ἠρώφῳ] τεμένει P. | 12. δὲ P.

φῶν αὐτῷ δύο γενομένων, Ἀφοβήτου καὶ Φιλοχάρους τοῦ τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντος, παῖς μὲν ὢν
 15 τῷ πατρὶ ὑπηρετεῖ γράμματα διδάσκοντι, ἀνὴρ δὲ γενόμενος τὸ μὲν πρῶτον ὑπεγραμμάτευσσε ταῖς ἀρχαῖς χρόνον τινα σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀφοβήτῳ (ἦν δ' ἐπονείδιστον τοῦτο τὸ ἔργον), ἔπειτα ἀποστάς τούτου τριταγωνιστὴς ἐγένετο τραγωιδῶν, καὶ ἐν Κολλυτῷ ποτε Οἰνόμαον ὑποκρινόμενος κατέ-
 20 πεισεν. μετὰ ταῦτα δὲ προκόπτων τῇ ἡλικίᾳ ἐπὶ τὸ πολιτεύεσθαι καὶ τὰ κοινὰ πράττειν ἀπέκλινεν. καὶ δοκιᾷ τὴν ὑπὲρ Φιλίππου καὶ Ἀλεξάνδρου πολιτείαν ἐπανελέσθαι, κοινωσάμενος Φιλοκράτει τὰ πράγματα, καὶ πρὸς τὴν ἐκείνων χάριν καὶ κολακίαν ἄρασθαι πολιτείαν πρὸς τοὺς περὶ Δημοσθένην,
 25 τοὺς τὰναντία τοῖς Φιλίππου πράγμασι καὶ Ἀλεξάνδρου πολιτευσαμένους. ὅτι δὲ πρὸς χάριν ἐπολιτεύσατο τοῖς βασιλεῦσιν, ἄλλα τε πολλὰ μαρτύριά ἐστι καὶ δὴ πάντων ἐκείνο ἐναργέστατον· ἐλομένου γάρ ποτε αὐτὸν τοῦ δήμου σύνδικον ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ πρὸς τὴν γενομένην
 30 πρὸς Δηλίους Ἀθηναίων διαδικασίαν οὐκ ἐπέτρεπεν ἢ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλή, ἀλλ' ἀπελάσασα αὐτὸν ὡς οὐκ ὄντα εὖνον τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων Ὑπερίδῃ λέγειν προσέταξεν. φασὶ μέντοι τινὲς αὐτὸν ἀκουστὴν γενέσθαι Πλάτωνός τε καὶ Σωκράτους, ψευδόμενοι. ἦν δὲ καὶ ἕτερος ῥήτωρ

14. ἀλαβαστροθήκας ABDM, ἀλαβαστροθήκας cett. cf. Dem. or. 19. §. 237. || 15. ὑπηρετεῖ P. || 16. ὑπεγραμμάτευσσε D, ὑπεγραμμάτευσσε Baillerus. || 17. τοῦτο τὸ] τὸ τοιοῦτον P. || 19. κολυτῷ librl. || 24. χάριν — ὅτι] χάριν καὶ πολιτείαν ἐναντίως πολιτεύεσθαι τοῖς περὶ δημοσθένην ἐναντίως καὶ αὐτοῖς πολιτευσαμένοις τοῖς φιλίππου πράγμασι καὶ ἀλεξάνδρου. ὅτι P. || πολιτείαν] πόλεμον Holskims. || 27. αἰσχίνης περὶ βασιλεῦσιν add. P. || ἐστι om. P. || 28. ἐκείνο] ἐκείνό ἐστιν P, ἐκείνων M. || 31. περὶ τῆς γενομένης ἐκείσε ταραχῆς ἀπελάσασα αὐτὸν ἢ βουλή ὡς οὐκ ὄντα P. || 32. τῷ ἀθηναίων DM, τῷ ἀθηναίῳ AB, τῶν ἀθηναίων cett. || ὑπερίδῃ librl. || 34. σωκράτους καὶ πλάτωνος P. || prosi ψευδόμενοι Bekkerus in adn. nescio quo in libro scripta averti haec: ὅτι μαθητὴς ἐγένετο, ὡς μὲν δημήτριος ὁ φαληρεὺς φησι σωκράτους τοῦ φιλοσόφου, εἰθ' ὕστερον πλάτωνος, ὡς δὲ καικίλιος καὶ ἰδομενεὺς καὶ ἔρμιππος ἱστοροῦσιν οὐκ ἤκουσε τούτων τῶν ἀνδρῶν μαθήσεως χάριν. φασὶ γὰρ ὡς ὅτι οὐδὲν τοῦ χαρακτήρος τοῦ πλατωνικοῦ σώζει, οὔτε τὸ ἀκριβὲς καὶ καθαρὸν καὶ ἀπείρητον καὶ εὐρυθμον, ἀλλὰ κειχηνητιά πῶς ἐστιν αὐτοῦ ἢ ἰδέα τοῦ λόγου καὶ ἄτεχνος μὲν καὶ προπιτῆς καὶ εὐχερῶς ἐπὶ τὸ λοιδορεῖν αἰσχυρῶς καὶ ἀπρεπῶς

Αισχίνης Ἐλευσίσιος, ὃς καὶ τέχνας λέγεται ῥητορικὰς γε- 35
 γραφέναι. λέγεται δ' ὁ Αἰσχίνης ἐρωτικὸς γεγονέναι. αὐτὸς
 δ' ὁ Αἰσχίνης περὶ τοῦ γένους αὐτοῦ ἐν τῷ παραπροσβείας
 φησὶν ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀτρόμητος φαρτρίας μὲν ἦν καὶ
 γένους τοῦ Ἐτεοβουταδῶν, ὅθεν ἢ τῆθ' Ἀθηνᾶς τῆς Πολιά-
 δος ἐστὶν ἰέρεια, νέος δ' ὢν ἤθλει, καὶ χρόνῳ ὕστερον τὴν 40
 οὐσίαν ἀπολέσας ἐν τῷ πολέμῳ ἐξέπεσεν ὑπὸ τῶν λ', καὶ
 στρατευόμενος ἐν Ἀσίᾳ ἀριστείων ἠξιώθη, καὶ ἐν Κορίνθῳ
 μετὰ τὴν ἔκπτωσιν διατρέψας συγκατήγαγε τὸν δῆμον· βιω-
 σαι δ' ἀναμαρτήτως, εἶναι δ' αὐτὸν ἐτῶν ἑδ'. φησὶ δὲ καὶ
 τοὺς πρὸς μητρὸς αὐτῷ προσήκοντας ἑλευθέρους εἶναι. τῶν 45
 δ' ἀδελφῶν αὐτοῦ Φιλοχάρην μὲν ἐν γυμνασίοις διατρέβειν
 καὶ μετ' Ἰφικράτους ἐστρατεῦσθαι καὶ συνεχῶς στρατηγεῖν,
 Ἀφόβητον δὲ τὸν νεώτατον αὐτῶν ἀδελφὸν πεπροσβευκέναι
 μὲν ὡς βασιλέα ἀξίως τῆς πόλεως, ἐπὶ δὲ τῆς διοικήσεως
 γενόμενον καλῶς τῶν δημοσίων προσόδων ἐπιμεληθῆναι. 50
 περὶ δ' ἑαυτοῦ φησὶν ὡς ἐκ παιδῶν ἀπαλλαγεῖς περίπολος
 τῆς Ἀττικῆς χώρας ἐγένετο β' ἔτη, ἔφηβος ὢν (οὔτοι γὰρ
 μεθ' ὄπλων τὴν χώραν περιήρχοντο κατὰ πρόσταγμα νόμου),
 ἐστρατεύσατο δὲ πρώτην στρατείαν τὴν ἐν τοῖς μέρεσι κα-
 λουμένην, καὶ συμπαραπέμπων μετ' Ἀλκιβιάδου καὶ τῶν 55
 ξένων τὴν εἰς Φλιοῦντα πομπήν, καὶ κινδύνου γενομένου
 περὶ τὴν καλουμένην Νεμεάδα χαράδραν ἀξιεπαίνως ἐμαχέ-
 σατο, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἐκ διαδοχῆς ἐξόδους πάσας ἐξῆλθε,
 καὶ ἐν Μαντινείᾳ γενναίως ἐμαχέσατο, καὶ τὴν ἐν Ταμύναις

φήτορι ἐξαγομένη, ἔχουσα δὲ τε εὐφυῆς καὶ εὐάγωγον καὶ αἶον ἂν γένοιτό τινα ἐκ
 φύσεως καὶ μελέτης ἀφανοῦς. || 36. δ' P, δὲ v. || 37. αὐτοῦ P. || περὶ προ-
 σβείας P. cf. Aesch. or. 2. §. 147. || 39. τοῦ ABDM, τῶν cell. || ὅθεν καὶ ἢ P. ||
 40. νέος — ἤθλει om. P. || νέος] ὃς D. || ἤθλει Wolfius, κάλλει librl. || καὶ
 χρόνῳ] χρόνῳ δ' P. || 41. ἐν τῷ πολέμῳ om. P. || 42. στρατευόμενος δὲ P. ||
 ἐν Ἀσίᾳ ex Aesch. l. l. Sauppis ep. crit. p. 111, καὶ εὐνοίας ABD, εὐνοίας καὶ
 MP. || 44. δὲ bis habet P. || ἐνενηκοντα P, ἐννενηκοντα cell. || 45. τῶν δὲ ἀδελφῶν
 Bekkerus, τὸν δὲ ἀδελφὸν librl. || 46. φιλοχάρην corr. M. || 47. μετὰ P. ||
 48. νεώτερον P. || αὐτῶν Turicensis coll. Aesch. l. l. §. 149, αὐτῶν ABDM,
 αὐτοῦ P, αὐτοῦ Bekkerus. || 50. καλῶς] ἀξίως καὶ καλῶς P. || 54. δὲ] δὲ τὴν M. ||
 55. μετὰ P. || 56. εἰς om. DP. || φλιοῦντα P. || καὶ κινδύνου P, κινδύνου cell.,
 κινδύνου δὲ Reiskius et v. || 59. ταμύναις ABP, ταμίνοις cell.

60 μάχην ἐν τοῖς ἐπιλέκτοις, εἴτ' ἐστεφανώθη μαχόμενος. ἐτε-
 λεύτησε δ' Αἰσχίνης ἀναιρεθεὶς ὑπ' Ἀντιπάτρου καταλυθεί-
 σης τῆς πολιτείας, ὅτε καὶ οἱ περὶ Δημοσθένην ἐξεδόθησαν,
 βεβιωκῶς ἔτη οἷ'. γ' δ' ὄντων λόγων τῶν ὑπ' αὐτοῦ γεγραμ-
 μένων καὶ τούτων δημοσίων (ὁ γὰρ Δηλιακὸς νόθος ἐστὶ),
 65 τὸν μὲν κατὰ Κτησιφῶντος εὐρίσκομεν τελευταῖον γεγραμ-
 μένον (ἐπὶ γὰρ τῶν Ἀλεξάνδρου χρόνων γέγραπται), τῶν
 δὲ λοιπῶν περὶ τοὺς αὐτοὺς ὄντων χρόνους πρότερός ἐστι τῆ
 τάξει ὁ κατὰ Τιμάρχου· ἐν γὰρ τῷ μετ' αὐτὸν, τῷ περὶ τῆς
 παραπρεσβείας, μένηται ὁ Αἰσχίνης τούτου τοῦ λόγου.

γ. Αἰσχίνου ῥήτορος βίος.

Αἰσχίνης υἱὸς μὲν ἦν Ἀτρομήτου τοῦ γραμματιστοῦ καὶ
 Γλαυκοθέας τῆς τοὺς Διάσους τελοῦσης. φασὶ δ' αὐτὸν
 παῖδα μὲν ὄντα ἐν τῷ διδασκαλεῖν τοῦ πατρὸς ὑπουργεῖν
 καὶ τῆ μητρὶ τὰς βίβλους ἀναγινώσκειν, ταύτην δὲ σκοτει-
 5 νῶν ἐκ τόπων ὀρμωμένην καὶ ἐκφοβοῦσαν παῖδας καὶ γυ-
 ναῖκας Ἐμπουσαν ὀνομασθῆναι, ἐπεὶ νυκτερινὸν φάντασμα
 ἢ Ἐμπουσα· γενόμενον δὲ μειράκιον ὑποκριθῆναι τραγωδίαν
 ὥστε τριταγωνιστεῖν, ὄντα δὲ λαμπρόφωνον γραμματεῦσαι
 Ἀριστοφῶντι καὶ μετὰ τοῦτον Εὐβούλῳ, καὶ ἀναγινώσκοντα
 10 ψηφισμάτων ὁμοῦ καὶ νόμων ἔμπειρον γενόμενον ἐπιθέσθαι
 τῷ βήματι, καὶ τῶν κατ' αὐτὸν διενεγκεῖν ὄντα εὐφυνᾶ. μετὰ
 δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν δόξαντα πολεμεῖν τῷ δήμῳ καὶ
 διαπέμπεσθαι τῷ Ἀντιπάτρῳ κατὰ τῆς πόλεως διὰ τοῦτό τ'
 εἰληφέναι ἐν Θήβαις κτήματα, εὐθύνοντα Κτησιφῶντα, ὅτε
 15 ἔγραψε Δημοσθένην ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγορεῦσαι στεφανω-
 θέντα, μὴ μεταλαβεῖν τὸ ε' μέρος τῶν ψήφων, ἀτιμωθέντα

60. εἴτ'] ὡς' coll. Aesch. l. i. §. 189 Sauppria. | ἐτελεύτησε — ἀναιρε-
 θεὶς] καὶ ἐτελεύτησεν ἀναιρεθεὶς P. | 64. νόθος] καὶ νόθος ABDM. | 68. ὁ
 om. B. | 69. παραπρεσβείας] παρὰ τῆς πρεσβείας M.

3. 1. γραμματιστοῦ P, γραμματικῶς D, γραμματικοῦ cett. | 4. σκοτεινῶν —
 γυναῖκας P, ἐκ σκοτεινῶν τόπων τοῖς παισὶ καὶ ταῖς γυναῖξιν ὀρμωμένην cett. |
 8. τριταγωνιστεῖν] τριταγωνιστὴν γενέσθαι τραγωδικῶν P. | 9. μετ' αὐτὸν D. |
 13. τ'] γε ABP. | 14. ἐν Θήβαις om. P. | ὅτε] δὲ ὅτε P, ὅτε
 Sauppria. | 15. στεφανωθέντα Reiskius, στεφανούμενον cett. Aesch. or. 2. §. 44
 Sauppria, στεφάνῳ P. | 16. ἀτιμωθέντα δέ] καὶ ἀτιμωθέντα P.

δ' ἀπᾶραι εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ ἐλθεῖν εἰς Ἐφεσον οἰηθέντα
κατάξειν αὐτὸν εἰς Ἀθήνας Ἀλέξανδρον· πυθόμενον δὲ τετε-
λευτηκέναι τὸν βασιλέα καὶ ταραχὴν εἶναι τῶν διαδεχομένων
καταφυγεῖν εἰς Ῥόδον. ἐνθα δεομένων Ῥοδίων τὴν τέχνην 20
αὐτοὺς διδάξαι τὴν ῥητορικὴν ἀρνήσασθαι, εἰπόντα μὴδ'
αὐτὸν εἰδέναι. δίκας γοῦν κελυόντων εἰπεῖν οὐδὰ τοῦτ'
ἐθελῆσαι, συμβαλόντα ὅτι ἐν τῇ πατρίδι ἤττηθεῖς κομιδῇ γ'
ἂν ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας διαφθαρήναι. τέλος οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ
πατρὸς ἐλθεῖν τέχνην καὶ διδάσκειν τοὺς παῖδας γράμματα. 25
Δημοχάρης δ' ὁ ἀδελφιδοῦς Δημοσθένους, εἰ ἄρα πιστευτέον
αὐτῷ λέγοντι περὶ Αἰσχίνου, φησὶν Ἰσχάνδρου τοῦ τραγω-
δοποιοῦ τριταγωνιστὴν γενέσθαι τὸν Αἰσχίνην καὶ ὑποκρι-
νόμενον Οἰνόμαον διώκοντα Πέλοπα αἰσχροῦς πεσεῖν καὶ
ἀναστῆναι ὑπὸ Σαννίωνος τοῦ χοροδιδασκάλου (ἐνθένδ' οὖν 30
ὁ Δημοσθένης Οἰνόμαον αὐτὸν ὀνομάζει, πρὸς εἰδότας τὸ
πρᾶγμα ἐπισκόπων), καὶ μετὰ Σωκράτους καὶ Σιμύλου
τῶν κακῶν ὑποκριτῶν ἀλάσθαι κατ' ἀγροῦς· εἴη ἂν οὖν
ἐνθένδ' ἀρουραῖος λεγόμενος. ἦν δὲ τῶν δῆμων Αἰσχίνης
Κοθωκίδης.

35

δ. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Αἰσχίνης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς Ἀτρομήτου καὶ Γλαυ-
κοθέας, μαθητὴς δὲ κατὰ τὴν ῥητορικὴν Ἀλκιδάμαντος τοῦ

18. Ἀλέξανδρον ABDP, τὸν ἄλ. sett. | πυθόμενος P. | 20. post Ῥόδον
Bekkerus nescio quo ex libro laudat haec: εἰς Ῥόδον ἔπλευσε καὶ ῥοδιακῶν
διδασκαλείων συνέστησε, παιδείων τε οὕτω τοὺς νέους καὶ τοῖς τελειότεροις
ἀνδράσιν ἀναγινώσκων τὸν λόγον τὸν κατὰ κτησιφῶντος, ὃν εἶπε κατὰ τοῦ
δημοσθένους. καὶ θαυμαζόμενος σφόδρα παρ' αὐτῶν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐρωτώ-
μενος „πῶς οὖν ἐπὶ ταιούτῳ λόγῳ ἤττησαι“; ἀπεκρίνατο „θαυμάζετε πῶς
ἤττημαι, καθὼ οὐκ ἤκούσατε ὑμεῖς τοῦ θηρίου ἐκείνου.“ θηρίον γὰρ αὐτὸν
ἐκάλεε διὰ τὸ δεινὸν τῶν τράπων καὶ ἀνελεῖμον. λέγεται δὲ ὅτι καὶ τὰς λεγο-
μένας μελέτας καὶ τὰ πλάσματα τῶν ζητημάτων αὐτὸς πρῶτος ἐκεῖ εὔρεν ἐν τῷ
σχολάζειν. | Ῥοδίων τὴν τέχνην αὐτοῦς Frankius, ῥοδίων τὴν τέχνην αὐτοῦς
libri, αὐτοῦ Ῥοδίων τὴν τέχνην Bekkerus. | 21. μὴ δὲ P. | 23. θελήσαι D. |
συμβαλόντα] εἰπόντα P. | 26. δημοσθένους δὲ ὁ ἀδελφιδοῦς M. | 30. σαν-
νίωνος P. | ἐνθεν οὖν P. | 31. Δημοσθένης] or. 18. §. 342. | 33. καταγροῖς D. |
ἂν ἐνθένθεν P. | 34. τὸν δῆμον DMP, et cod. Matrit. 63. ap. Iriart. p. 223. |
ὁ αἰσχίνης BP.

4. 1. γλαυκοθέας A^v, γλαυκόντας BE, λευκοθέας sett. | 2. δὲ ead. A.

Ἐλαίου. τινὲς δὲ καὶ δούλους τοὺς γονεῖς αὐτοῦ γεγρα-
 5 ἴσθησιν οὗτος ἐπειδὴ συναίρων ἐν δίκῃ τὰν διέφθειρε τοὺς
 δικαστὰς, ἐμβληθεὶς ἅμα αὐτοῖς ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ καὶ κώ-
 νειον πῶν ἀπέθανε, καὶ τὰ πράγματα αὐτῶν ὡς ἀτέκνων
 ἐδημοσιώθη. ὤκησε μέντοι ἐν Ῥόδῳ καὶ ἐπαίδευσεν, ἴσση-
 θεὶς ὑπὸ Δημοσθένους τὸν περὶ τοῦ στεφάνου ἀγῶνα.
 10 πρῶτος δὲ πάντων τὸ θεῖος λέγειν ἤκουσε διὰ τὸ σχεδιάζειν
 ὡς ἐνθουσιῶν. — *Αἰσχίνης Ἀθηναῖος Ἀτρομήτου γραμμα-
 τοδιδασκάλου καὶ Γλαυκοθέας τῆς τελαστρίας, αὐτὸς ὑπο-
 κριτῆς, εἶτα γραμματεὺς, εἶτα ῥήτωρ, προδότης, ὁ Κερσο-
 βλέπτην καὶ Φωκέας προδούς. γραψάμενος δὲ παρανόμων
 Κτησιφῶντα, στεφανοῦν γράψαντα Δημοσθένην, ἠττήθη*
 15 καὶ ἔφυγεν εἰς Ῥόδον καὶ ἐπαίδευσεν ἐκεῖ.

Z. ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίωσιν τῶν δέκα ῥητόρων.

841 Fr. Λυκούργος πατὴρ μὲν ἦν Λυκόφρονος τοῦ Λυκούργου
 Β (ὃν οἱ ἄ τύραννοι ἀπέκτειναν, αἰτίου αὐτῷ τῆς ἀναιρέσεως
 γενομένου Ἀριστοδήμου Βασιῆθεν, ὃς καὶ ἐλληνοταμίας γενό-
 5 μενος ἔφυγεν ἐν τῇ δημοκρατίᾳ), τῶν δὲ δήμων δὲ Βουτάδης,
 γένους τοῦ τῶν Ἐτεοβουταδῶν. ἀκροατῆς δὲ γενόμενος
 Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου ταπρῶτα ἐφιλοσόφησεν, εἶτα καὶ
 Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος γνώριμος γενόμενος ἐπολιτεύσατο
 ἐπιφανῶς καὶ λέγων καὶ πράττων, καὶ δὴ πιστευσάμενος τὴν
 διοίκησιν τῶν χρημάτων ταμίας γὰρ ἐγένετο ἐπὶ γ' πενταε-

3. Ἐλαίου Bernhardy, ἀλεάτου V, ἐλεάτου cell. | 4. οὗτος — ἐδημοσιώθη
 ab Aeschine allena tant. | 6. καὶ τὰ — ἐδημοσιώθη om. V. | 8. τοῦ om. BE. |
 9. θεῖος] cf. Philostr. vit. soph. 1. 18, 3. p. 500. | λέγεις A*V. | 11. γλαυκοθέας
 E, λευκοθέας cell. | αὐτὸς] καὶ αὐτὸς E. | 12. γραμματεὺς, εἶτα om. E. | κερ-
 σοβλέπτας AB. | 13. φανίας A.

VII. Z. cf. Photii bibl. cod. 268. | 3. Βασιῆθεν Salmastius ex Hesychio,
 ut videtur, sed vid. Steph. Byz. s. v. Βασιῆ. | ἐλληνοταμίας P. | 4. τῶν δήμων
 ΑΗΡα, τὸν δῆμον V, δῆμον Reiskius. τὸν δῆμον Ἐτεοβουτάδης (excludit Βου-
 τάδης, τὸ γένος) Photius. | 8. τὴν om. P.

τηρίδας ταλάντων, ἰδὴ ὡς τινες, *μη χθ'*, * καὶ ὁ τὰς τιμὰς 10 ;
 αὐτῷ ψηφίζομενος Στρατοκλῆς ὁ ῥήτωρ, τὰ *καὶ* ἰσχυρῶς
 αἰρεθείς αὐτός, ἔπειτα τῶν φίλων ἐπιγραψάμενός τινα C
 αὐτὸς ἐποιεῖτο τὴν διοίκησιν διὰ τὸ φθάσαι νόμον εἰσευγ-
 κεῖν, μὴ πλείω ἢ ἐτῶν διέπειν τὸν χειροτονηθέντα ἐπὶ τὰ
 δημόσια χρήματα· αἰεὶ τ' ἐφροσυνῶς τοῖς ἔργοις διετέλεσε καὶ 15
 θέρουσ καὶ χειμῶνος. καὶ ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου παρασκευῆν
 χειροτονηθεὶς πολλὰ τῆς πόλεως ἐπηνώρθωσε καὶ τριήρεις
 παρασκεύασε τῷ δήμῳ ὕ, καὶ τὸ ἐν Λυκείῳ γυμνάσιον ἐποίησε
 καὶ ἐφύτευσε καὶ τὴν παλαιστράν ὠκοδόμησε καὶ τὸ ἐν
 Διονύσου θέατρον ἐπιστατῶν ἐπετέλεσεν. πιστευσάμενος δ' 20
 ἐν παρακαταθήκῃ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν σὺ τάλαντα ἐφύλαξε,
 πομπιᾶ τε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ τῇ πόλει κατεσκεύασε καὶ D
 Νίκας χρυσᾶς. πολλὰ δ' ἡμέτερα παραλαβὼν ἐξετέλεσε, καὶ
 νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην, καὶ τῷ σταδίῳ τῷ Πανα-

10. καὶ — ῥήτωρ cum Wytttenbachio v unclis inclusa infra p. 843 C post τὸ αὐτὸ ψήφισμα cum Corae transposuerunt Lycurgi editores Turlicenses, ἣν δὲ pro καὶ volebat Reiskius: sed omnia recte habent, dum καθὰ ante καὶ inserat. scilicet spectant haec ad decretum infra adpositum, quanquam vel sic errorem in calculis esse sponte intelligitur: illic enim summa dicitur fuisse non 18650, sed 18900 talentorum. quamobrem aut cum Boeckhio Osc. civ. I. p. 471 auctor putandus est minores numeros confudisse et pro 900 posuisse qui ibidem papillo post sequitur 650, aut, quod etiamnum magis placet, sic statuendum, auctorem 18900 tal., quae sunt in decreto, non pro mera publica pecunia habuisse, sed in eisdem etiam quae privati homines Lycurgo commississent inesse voluisse, non autem privatam pecuniam, quae in decreto dicitur fuisse 650 tal., a publica detrahentem hoc quidem loco debuisse 18250 indicare, sed facili errore minoris numeros 650 et 250 confundentem pro latius 18650 posuisse. sic demum intelligitur cur infra v. 21. privatam pecuniam 250 tal. tantum fuisse dicat; nam totam summam cum constaret esse 18900, errore isto semel commisso non poterat ratiocinari aliter. sin vero Boeckhii rationes sequeris, ad explicanda illa 250 tal. novo auctoris errore opus est (vid. p. 470. adn. 565). cf. quae de ea re dixi Annal. philol. 14. p. 287 sq. | 13. τὴν διοίκησιν] εἰσῆγησιν Wolfius. | εἰσευγκεῖν] nomen rogatoris excidisse visum est Reiskio, τινὰ subaudiendum esse ad φθάσαι aut εἰσελθεῖν scribendum Klesslingio (Lyc. orr. fragm. p. 3), ad ipsam Lycurgum legem rettulerunt alii. | 16. καὶ θέρουσ καὶ χειμῶνος ex p. 842 C huc irrepsisse opinatus est Cornes. | 18. τὸ] τὸν P. | ἐν] ἐπὶ Sauppilus coll. κατὰ p. 852 C et πρὸς ap. Pans. I. 20, 16. | Λυκείῳ Xylander, λυκίῳ libri. | 19. ἐφύτευσε] malim κατεφύτευσε. | τοῦ ἐν Διονύσου θεάτρον ἐπιστατευῶν Reiskius. | 20. ἐπετέλεσε ex decr. p. 852 C et Pans. I. 1. Turlicenses, ἐτελεύτησε v. | 21. σὺ] vid. adnot. ad. v. 10. | 23. δ'] τε Coraes. | καὶ τοὺς νεωσοίκους Coraes.

25 *θηναϊκῶ τὴν κρηπίδα περιέβηκεν, ἐξεργασάμενος τοῦτό τε
 καὶ τὴν χαράδραν ὁμαλὴν ποιήσας, Διονίου τινός, ὃς ἐκέκ-
 τητο τοῦτο τὸ χωρίον, ἀνέντος τῇ πόλει, προσειπόντος αὐτὸ
 χαρίσασθαι Λυκούργῳ. ἔσχε δὲ καὶ τοῦ ἄστως τὴν φυλα-
 κὴν καὶ τῶν κακούργων τὴν σύλληψιν, οὓς ἐξήλασεν ἄπαν-
 30 τας, ὡς καὶ τῶν σοφιστῶν ἐπίουσι λέγειν, Λυκούργον οὐ
 ἐμέλανι, ἀλλὰ θανάτῳ χρίοντα τὸν κάλαμον κατὰ τῶν κρη-
 ρῶν, οὕτω συγγράφειν. ὅθεν ἐξαιτηθέντα αὐτὸν ὑπ' Ἀλε-
 ξάνδρου τοῦ βασιλέως ὁ δῆμος οὐ προήκατο. καθ' ὃν δὲ
 χρόνον ἐπολέμει Φίλιππος πρὸς Ἀθηναίους τὸν δεύτερον
 35 πόλεμον, ἐπρόσβευε μετὰ Πολυεύκτου καὶ Δημοσθένους εἰς
 τε Πελοπόννησον καὶ τινὰς ἐτέρας πόλεις. διετέλεσέ τε τὸν
 ἅπαντα χρόνον εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις καὶ δίκαιος
 εἶναι νομιζόμενος, ὥστε καὶ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὸ φῆσαι
 Λυκούργον ἐδόκει βοήθημα εἶναι τῷ συναγορευομένῳ. εἰσή-
 40 νευκε δὲ καὶ νόμους, τὸν μὲν περὶ τῶν κωμῶδῶν, ἀγῶνα τοῖς
 Ἰ χύτροις ἐπιτελεῖν ἐφ' ἑαυτὸν ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ τὸν νικῆ-
 σάντα εἰς ἄστὺ καταλέγεσθαι, πρότερον οὐκ ἐξόν, ἀναλαμ-
 βάνων τὸν ἀγῶνα ἐκλειοικότα· τὸν δὲ, ὡς χαλκᾶς εἰκόνας
 ἀναθεῖναι τῶν ποιητῶν Αἰσχύλου, Σοφοκλέους, Εὐριπίδου,
 45 καὶ τὰς τραγωδίας αὐτῶν ἐν κοινῇ γραψαμένους φυλάττειν
 καὶ τὸν τῆς πόλεως γραμματέα παραναγιγνώσκειν τοῖς ὑπο-
 κρινομένοις· οὐκ ἐξεῖναι γὰρ αὐτοὺς ὑποκρίνεσθαι· καὶ τρί-
 542 τον, μηδενὶ ἐξεῖναι Ἀθηναίων μηδὲ τῶν οἰκούντων Ἀθή-
 νησιν ἐλεύθερον σῶμα πρίασθαι ἐπὶ δουλείᾳ ἐκ τῶν ἀλισκο-*

25. ταῦτέ τε] ἴτι δὲ Relakius. || 26. Διονίου Ceraea, Διονίου v. || 27. προσει-
 πόντος αὐτὸ Wyttenbachius, καὶ προειπόντος αὐτὸ Relakius, αὐτὸ περὶ
 παντός ἀπὸ περὶ πάντων αὐτοῦ Klemmingius, περὶ παντός αὐτοῦ ποιησαμένου
 Ceraea, περὶ παντός αὐτοῦ librl. || 28. χαρισάμενον TVZ. || ἄστως HP. ||
 31. θανάτῳ] αἵματι ex simili Draconis diote ap. Plat. Sol. 17 Menestras. ||
 35. ἐπρόσβευσε Ceraea. || 36. διετέλεσεν P. || 40. μὲν ex coniectura Relakius, ex
 vett. edd. restituit Ceraea, om. v. || 42. καταλέγεσθαι] καθέναι Valerius ad
 Harp. p. 116, κατάγεσθαι Ceraea. || 44. ἀναθεῖναι P. || 47. αὐτοὺς Relakius,
 iterum G. Hermannus Opp. 2. p. 155 αἵματι ex Ephem. Darmst. 1834. p. 1074, παρ'
 αὐτῶν om. Wyttenbachio v (τοῖς δ' ὑπαρκ. οὐκ ἐξεῖναι παρ' αὐτῶν ὑπ. Bernbardy
 Encycl. litt. 1, 39. p. 165), ἄλλους Dobroaus Advers. 1. 1. p. 163, αὐτῶν ἄλλως
 Gryssarius d. gr. trag. circ. temp. Dem. p. 9, ἄλλως Sauppium (cf. Ephem. Darmst.
 1836. p. 421): αὐτῶν librl. || 49. ἀπελείθερον Menestras, probatum Blamio

μένων. ἄνευ τῆς τοῦ προτέρου δεισπότου γνώμης. ἔτι δέ, ὡς 50
 τοῦ Ποσειδῶνος ἀγῶνα ποιεῖν ἐν Πειραιεῖ κυκλίων χορῶν
 οὐκ ἔλαττον τριῶν, ὧν δίδασθαι μὲν τοῖς νικῶσιν ἰ μναῖς,
 τοῖς δὲ δευτέροις ἦ, ε' δὲ τοῖς τρίτοις κριθαῖσιν. ἔτι δέ,
 ἐπὶ ζεύγους μὴ ἀπειναί γυναικῶν Ἐλευσινιάδε, ὅπως μὴ ἐλατ-
 τῶνται αἱ δημοτικαὶ ὑπὸ τῶν πλουσίων, εἰ δέ τις φωραδαίη, 55
 ἀποτίθειν δραχμᾶς 5. τῆς δὲ γυναικὸς αὐτοῦ μὴ πεισθείσης,
 τῶν συκοφαντῶν φωρασάντων, τάλαντον αὐτοῖς ἔδωκε, κα-
 τηγορούμενος δ' ἐν ὑστέρῳ ἐν τῷ δήμῳ ἔφη „ἀλλ' οὐκ ἐγὼ β
 μὲν διδοῦς, οὐ λαμβάνων ἐώραμαι.“ τελῶνου δὲ ποτε ἐπι-
 βαλόντος Ξενοκράτῃ τῷ φιλοσόφῳ τὰς χεῖρας καὶ πρὸς τὸ 60
 μετόικιον αὐτὸν ἀπάγοντος ἀπαντήσας ῥάβδῳ τε κατὰ τῆς
 κεφαλῆς τοῦ τελῶνου κατήνευκε καὶ τὸν μὲν Ξενοκράτην
 ἀπέλυσε, τὸν δ' ὡς οὐ τὰ πρόποντα δράσαντα εἰς τὸ δεισμο-
 τήριον κατέκλεισεν. ἐπαινουμένου δ' ἐπὶ τῇ πράξει μεθ'
 ἡμέρας τινὰς συντυχῶν ὁ Ξενοκράτης τοῖς παισὶ τοῦ Λυκούρ- 65
 γου ἔφη „ταχέως γε τῷ πατρὶ ὑμῶν ἀπέδωκα, ὦ παῖδες, τὴν
 χάριν· ἐπαινεῖται γὰρ ὑπὸ πολλῶν ἐπὶ τῷ βοηθῆσαί μοι.“
 εἰσήνευκε δὲ καὶ ψηφίσματα Εὐκλείδῃ τινὲ Ὀλυνθίῳ χρώ- 70
 μενος ἰκανωτάτῳ περὶ τὰ ψηφίσματα. εὐπορος δ' ὢν ἱριέ-

narr. d. Lyc. p. 14, 69, ad sensum certe Turicensibus, Beckero Charicl. 2. p. 57, aliis, quippe de ἀποστασίῳ actione cogitantibus. contra, quamvis non satis accurate, disputavi Ann. phil. 14. p. 291. 30. p. 371, sed etiamnum credo cogitandum esse de crimine ἀνδραποδισμοῦ, totius autem legis breviter expressae hunc esse sensum: non licere cuiquam emere (vendere male Duchnerus) caput liberum raptum pro servo: quod ne fieret, emptori explorandam eius, qui ante venditorem possedisset, testimonium atque consensionem, nam sic deum servus an liber esset apparebat.] 50. δὲ τὸν ὡς Meziriacus.] 52. ὧν add. Reiskius, καὶ Duchnerus, om. v.] οὐκ ἔλαττον, quod v erat post νικῶσιν, delevi ut ex proxime antecedentibus perperam repetitum.] 53. ἔτι δὲ add. Sauppis, ἔτι Coraes, om. v.] 54. ἀπειναί cum Taylore praef. ad Lyc. p. 128 Turicenses atque alii, sed vid. Sintenis ad Plut. Arist. 19. de re cf. Demosth. 21. §. 158.] ἔλευσινα δὲ P.] 55. αἱ δημοτικαὶ ex Photio add. Balterns, om. v.] 57. φωρασάντων P.] 59. λαμβάνω P.] πειφώραμαι ex Plat. comp. Nic. c. Crass. 1 Wyttenbachius. cf. Plut. d. sui laude 8. p. 541 F.] 61. μέτοιμον P.] ἀπάγοντος Coraes, ἄγοντος Photius, ἀπαγαγόντος v.] 64. ἐπαινουμένῳ H.] 67. βοηθῆσαί μοι. εἰσήνευκε Solanus ad Plat. vii. t. 8. p. 578, βοηθῆσαί μοι. ἤνευκε T, βοηθῆσαι μόγις. ἤνευκε libri.] 68. ψηφίσματα] χρήματα vel δανείσματα Reiskius.

70 *τιον ἐν καὶ ταὐτὸ ἐφόρει τοῦ χαμαῖος καὶ τοῦ θέρους καὶ*
ὑπεδέδετο ταῖς ἀναγκαίαις ἡμέραις. ἐμύλα δὲ καὶ νυκτὸς
καὶ ἡμέρας οὐκ εὖ πρὸς τὰ αὐτοσχέδια πεφυκῶς, κλινιδίου
δ' αὐτῷ ὑποκειμένου, ἐφ' ᾧ μόνον ἦν κώδιον καὶ προσκε-
φάλαιον, ὅπως ἐγείροιτο ῥαδίως καὶ μελετῶη. ἐγκαλοῦντος
75 *δ' αὐτῷ τινος, ὅτι μισθὸν σοφισταῖς δίδωσιν περὶ λόγους*
διατρέβων, ἀλλ' εἴ τις γ' ἐπαγγέλλοιτο, ἔφη, τοὺς υἱοὺς
ἀμείνονες αὐτῷ ποιήσειν, οὐ χιλίας, ἀλλὰ τὰ ἡμίση τῆς οὐ-
σίας προΐσθαι. ἦν δὲ καὶ παρρησιαστικῆς διὰ τὴν εὐγένειαν.
Ἐ *Ἀθηναίων γὰρ τοί ποτε οὐκ ἀναχομένων αὐτοῦ δημηγοροῦν-*
80 *τος ἀνέκραγεν ἐκβαλλόμενος „ὦ Κερκυραῖα μάστιξ, ὡς*
πολλῶν ταλάντων εἰ ἀξία.“ *πάλιν δὲ θεὸν ἀναγορευόντων*
Ἀλέξανδρον „καὶ ποδαπὸς ἄν“ εἶπεν „ὁ θεός, οὐ τῶν ἱερῶν
ἐξιόντας δεήσει περιρραίνεσθαι;“ ἀποθανόντος δ' αὐτοῦ
παρίδωκαν τοὺς παῖδας τοῖς ἰά, Μενισαίχμου μὲν κατηγο-
85 *ρήσαντος, γραψαμένου δὲ Θρασυκλείους. Δημοσθένους δὲ*
καθ' ὃν ἔργου χρόνον ἐπιστεύλαντος τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς
κακῶς ἀκούοιεν ἐπὶ τοῖς Λυκούργου παιδίοις, μετενόησαν
καὶ ἀφῆκαν αὐτοὺς Δημοκλείους τοῦ Θεοφράστου μαθητοῦ
εὐπέρο αὐτῶν ἀπολογησαμένου. ἐτάφη δ' αὐτὸς καὶ τῶν
90 *ἐγγόνων τινὲς δημοσίᾳ, καὶ ἔστιν αὐτῶν τὰ μνήματα ἄντι-*
κρυς τῆς Παιωνίας Ἀθηναῖς ἐν τῷ Μελανθίου τοῦ φιλοσό-
φου κήρῳ, τράπεζαι πεποιημέναι, αὐτοῦ τε τοῦ Λυκούργου
καὶ τῶν παιδῶν αὐτοῦ ἐπιγεγραμμέναι καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι
σωζόμεναι. τὸ μέγιστον, ἄσ τάλαντα προσόδου τῇ πόλει

70. καὶ ταὐτὸ Meziriacus, καθ' αὐτὸ libri. | 71. μόνον post ἀναγκαίαις addendum aut subaudiendum censuit Reiskius. | 73. δ' deletit Coraes. | 75. σοφισταῖς P. | 76. ἐπαγγέλλοιτο HP. | 77. τὸ ἡμῶν ἂν τῆς οὐσίας προΐσθαι Meziriacus, τὸ ἡμῶν τῆς οὐσίας προήσθαι Reiskius. | 82. ἂν εἶπεν] ἀνεῖπεν cum Coraes, qui et ἂν εἶη εἶπεν coniecit (et sic Daehnertus), Turicensis. | θεός οὗτος οὐ Coraes. | τῶν ἱερῶν Turicensis, τὸ ἱερῶν v. | 83. περιρραίνεσθαι Daehnertus, περιρράνεσθαι A, περιρράνεσθαι P, περιρράνασθαι v. | 84. μενισαίχμου AHP. | 85. Θρασυκλείους] Μοισοκλείους Rahnkenius hist. cr. gr. p. 80. | Δημοσθένους] cf. Dem. Ep. 3. et Aesch. Ep. 13. §. 14. | 86. ἔργου Coraes. | 87. lacunae signum post πεποιημέναι ponunt Turicensis, sed recte in comm. de mun. arte factae explicant. | αὐτοῦ τε AP, αὐταί τε cett. | τοῦ em. Coraes. | 84. τὸ — προσιόντων et numeris vitiosum et perperam e superioribus repetitum Wyttenbachio: τῶν ἔργων αὐτοῦ τὸ μέγιστον ὅτι χιλία Reiskius. | προσόδου Reiskius.

κατέστησε, πρότερον χ' προσιόντων. μέλλων δὲ τελευτήσῃ 95
 εἰς τὸ μητρῶον καὶ τὸ βουλευτήριον ἐκέλευσεν αὐτὸν νο-
 μισθῆναι, βουλόμενος εὐθύνας δοῦναι τῶν πεπολιτευμένων·
 οὐδενὸς δὲ κατηγορῆσαι τολμήσαντος πλὴν Μενσαίχμου τὰς
 διαβολὰς ἀπολυσάμενος εἰς τὴν οἰκίαν ἀπεκομίσθη καὶ ἐτε-
 λεύτησεν ἐπικεικῆς νομισθεὶς παρὰ πάντα τὸν τοῦ βίου χρόνον 100
 καὶ ἐν λόγοις ἐπαινεθεὶς, καὶ μηδένα ἀγῶνα ἀλούς, καίτοις
 πολλῶν κατηγορησάντων. ἔσχε δὲ γ' παῖδας ἐκ Καλλιστοῦς
 τῆς Ἄβρωνος μὲν θυγατρὸς, Καλλίου δὲ τοῦ Ἄβρωνος Βα-
 τῆθεν ἀδελφῆς, τοῦ ταμεύσαντος στρατιωτικῶν ἐπὶ Χαι-
 ρώνδου ἀρχοντος. περὶ δὲ τῆς κηδεῖας ταύτης λέγει ὁ Δεί- 5 113
 ναρχος ἐν τῷ κατὰ Πιστίου. κατέλεπε δὲ παῖδας Ἄβρωνα,
 Λυκοῦργον, Λυκόφρονα, ὧν ὁ Ἄβρων καὶ ὁ Λυκοῦργος
 ἄκαιοις μετήλλαξαν· ἀλλ' ὁ γὰρ Ἄβρων καὶ πολιτευσάμενος
 ἐπιφανῶς μετήλλαξε, Λυκόφρον δὲ γήμας Καλλιστομάχην
 Φιλίππου Αἰξωνέως ἐγέννησε Καλλιστώ. ταύτην δὲ γήμας 10
 Κλεόμβροτος Δινοκράτους Ἀχαρνέως ἐγέννησε Λυκόφρονα·
 τοῦτον δ' ὁ Κάππος εἰσεποιήσατο Ἄλυκοφρον, οὗτος δ' ἐτε-
 λεύτησεν ἄκαις. μετὰ δὲ τὴν Λυκόφρονος τελευτὴν ἔγημα
 τὴν Καλλιστὴν Σωκράτης καὶ ἔσχεν υἱὸν Σύμμαχον· τοῦ δ'
 ἐγένετο Ἀριστόδημος, τοῦ δὲ Χαριμίδης, τοῦ δὲ Φιλίππη, 15 B
 ταύτης δὲ καὶ Λυσάνδρου Μήδειος, ὁ καὶ ἐξηγητὴς ἐξ Εὐ-
 μολπίδων γενόμενος, τούτου δὲ καὶ Τιμοθέας τῆς Γλαύκου
 παῖδες Λαοδάμεια καὶ Μήδειος, ὃς τὴν ἱερωσύνην Ποσει-
 δῶνος Ἐρεχθίδεως εἶχε, καὶ Φιλίππη, ἣτις ἱεράσατο τῆς Ἀθη-

95. χ' cum Relakio et Corae Taricensae (cf. Sauppilus Ephem. Darmst. 1836. p. 420), ἐξήκοντα v, quod ut auctoris errorera de sociorum tributis coll. Aesch. or. 2. §. 71 accipiendum tacetur Boeckhiius Oec. civ. I. p. 470, τετρακοσίων καὶ ἐξήκοντα Meursius in Gronov. thes. 5. p. 1719. | 96. αὐτὸν P, αὐτὸν v. | 100. τοῦ ex Pheilo add. Coraes, om. v. | 2. καλλιστοῦς P. | 3. Ἄβρωνος hic et infra Taricensae, Ἄβρωνος v. | Καλλίου Salmasius, καλαίου libri. | 4. στρατιωτικῶς P, τὸ στρατιωτικῶν Relakius, nostro τῶν στρατιωτικῶν, quod probavit Frankius Ann. phil. 12. p. 231, non opus esse ex C. J. Gr. no. 416 docuerunt Taricensae. | χαιρώνδου Hs, χαρώνδου cett.: est ed. 110, 2. | 6. Πιστίου ex Harp. a. v. βουλευέσεως Meursius Alt. lectt. 3, 5, πιστίου libri, Πιστίου Relakius. | παῖδα AHPs. | 8. μετήλλαξαν et post μετήλλαξε P. | 10. Αἰξωνέως Xylander, αἰξενέως libri. | 15. ἀριστόδημος H. | 18. λαοδάμεια libri, Λαοδάμεια v.

120 *πᾶς ὑστερον· πρότερον δ' αὐτὴν γήμας Διοκλῆς ὁ Μελιτεὺς ἐγέννησε Διοκλέα τὸν ἐπὶ τοὺς ὀπίτας στρατηγήσαντα· γήμας δ' οὗτος Ἡδίστην Ἀβρωνος Φιλαιπίδην καὶ Νικοστράτην ἐγέννησε· γήμας δὲ τὴν Νικοστράτην Θεμιστοκλῆς ὁ Θεοφράστου ὁ δαδουῆχος ἐγέννησε Θεόφραστον καὶ Διοκλέα.*
 C 25 *διατάξατο δὲ καὶ τὴν ἱερωσύνην τοῦ Ποσειδῶνος Ἐρεχθίδεως· φέρονται δὲ τοῦ ῥήτορος λόγοι α'. ἑστραφανώθη δ' ὑπὸ τοῦ δήμου πολλάκις καὶ εἰκόνων ἔτυχεν· ἀνάκειται δ' αὐτοῦ χαλκῆ εἰκὼν ἐν Κεραμεικῷ κατὰ ψήφισμα ἐπ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐφ' οὗ ἔλαβη καὶ σίτησιν ἐν κρυτανείῳ αὐτός τε*
 30 *ὁ Λυκούργος καὶ ὁ πρεσβύτατος αὐτοῦ τῶν ἐγγόνων κατὰ τὸ αὐτὸ ψήφισμα· ἀποθανόντος τε Λυκούργου ὁ πρεσβύτατος τῶν παίδων Λυκόφρων ἠμφισβήτησε τῆς δωρεᾶς. εἶπε δὲ καὶ περὶ ἱερῶν πολλάκις. γραφάμενος δ' Αὐτόλυκον τὸν*
 D *Ἀρειοπαγίτην καὶ Λυσικλέα τὸν στρατηγὸν καὶ Δημάδην*
 35 *τὸν Δημέου καὶ Μενέσαιχμον ἄλλους τε πολλοὺς καὶ πάντας εἶλεν. ἔκρινε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρείων μετάλλων τοὺς μεσοκρινεῖς, οἳ ἐβάσταζον τὰ ὑπερκαίμενα βάρη, ὑφελόντα καὶ ἐξ αὐτῶν πεπλουτηκότα παρὰ τοὺς νόμους, καὶ θανάτου ὄντος ἐπιτιμίου ἀλῶναι ἐποίησε καὶ ν' δραχμᾶς ἐκ*
 40 *τῆς οὐσίας αὐτοῦ ἐκάστῳ τῶν πολιτῶν διένειμε, τῶν πάντων συναχθέντων ταλάντων ρξ, ἧ ὡς τινες μνᾶν. ὁ δ' εὐθύνας*

120. *Μελιτεὺς* Coraes, *Μελιτεὺς* v. cf. C. J. Gr. no. 85. 172. 185. 281. |
 21. *ὀπίτας*] *Φασηλίτας* perperam Reiskius. cf. Ahrens d. Ath. stat. pol. et lit. sub Rom. p. 42. | 25. *διατάξατο*] καὶ *διεδέξατο* P. | 28. *κεραμεικῷ* H et sic Osannus, *κεραμικῷ* v. cf. Paus. 1. 8, 2. | *Ἀναξικράτους*] ol. 118, 2. vid. decretum infra additum. | 29. *τε ὁ* Wyttenbachius, *τε καὶ ὁ* libri, *τε* Reiskius. res ipsa incredibilis, quippe Lycargo tunc iam 17 annos mortuo, nec quicquam eiusmodi legitur infra in decreto. | 31. *τε*] δὲ Coraes. | 33. *περὶ ἱερῶν* ausp. Reiskio. | δ' et punctum ante *γραφάμενος* addidit cum Coraes et Pinzger, servavi quod iidem deleverunt καὶ ante πάντας. vulgatam tuentur Turicenses, quasi non necessarium sit ita intelligere, ut Autolycei, Lysicilis, Demadis causae ad res sacras pertinuisse dicantur (cf. Sauppins Ephem. Darmst. 1836. p. 421): sed tum aut *γραφάμενος καὶ* aut *ὄς καὶ πάντας* expectos. | 34. *δημάδην* RP, *Δημάδη* v. | 35. *Δημέου*] *δημίον* libri. cf. Plut. Phoc. 80. | 36. *ἀργυρείων* Baiterus, *ἀργυρίων* v. | 37. *μισοκρινεῖς* ex Poll. 7, 98 Xylander, *μισοκρανεῖς* libri. | 41. *ἧ* — *μνᾶν* post *διένειμε* transposuit Wytten-

Ἀριστογείτονα καὶ Λεωκράτην καὶ Ἀυτόλυκον δειλίας*,
ἐπεκαλεῖτο δ' ὁ Λυκούργος ἴβις,

ἴβις Λυκούργῳ, Χαιραφῶντι νυκτερίς.

κατῆγον δὲ τὸ γένος ἀπωτάτω μὲν ἀπ' Ἐρεχθίδεωσ τοῦ Γῆσ καὶ 145 E
Ἡφαίστου, τὰ δ' ἐγγυτάτω ἀπὸ Λυκομήδουσ καὶ Λυκούργου,
οὓσ ὁ δῆμοσ ταφαῖσ ἐτίμησε δημοσίῃ· καὶ ἔστιν αὕτη ἡ κα-
ταγωγὴ τοῦ γένουσ τῶν ἱερασαμένων τοῦ Ποσειδῶνοσ ἐν
πίνακι τελείῳ, ὃσ ἀνάκειται ἐν Ἐρεχθίδειῳ γεγραμμένοσ ὑπὲρ
Ἰσμηνίου τοῦ Χαλκιδίδεωσ, καὶ εἰκόνοσ ξύλινοι τοῦ τε Λυ- 50
κούργου καὶ τῶν υἱῶν αὐτοῦ Ἄβρωνοσ, Λυκούργου, Λυκό-
φρονοσ, ἃσ εἰργάσαντο Τίμαρχοσ καὶ Κηφισόδοτοσ οἱ
Πραξιτέλοσ υἱεῖσ. τὸν δὲ πίνακα ἀνέθηκεν Ἄβρων ὁ παῖσ
αὐτοῦ λαχῶν ἐκ τοῦ γένουσ τὴν ἱερωσύνην· καὶ παραχωρήσασ
τῷ ἀδελφῷ Λυκόφρονι, καὶ διὰ τοῦτο πεποίηται ὁ Ἄβρων 55 F
παραδιδούσ αὐτῷ τὴν τρίαιναν. ἰ πάντων δ' ὧν διώκησεν
ἀναγραφὴν ποιησάμενοσ ἀνέθηκεν ἐν στήλῃ πρὸ τῆσ ὑπὲρ αὐ-
τοῦ κατασκευασθείσασ παλαιστρασ σκοπεῖν τοῖσ βουλομένοισ·
οὐδεῖσ μέντοι ἐδυνήθη ἐλέγξαι τὸν ἄνδρα νοσοφισμοῦ. ἔγραψε
δὲ καὶ Νεοπτόλεμον Ἀντικλέουσ στεφανῶσαι καὶ εἰκόνα ἀνα- 60

142. Λεωκράτην AHP, Κλεωκράτην celt. | δειλίας Taylorus et Valesius ad Harp. p. 103, δουλείας libri. sed vel sic manca est oratio. quare voluerunt ὅδε ὁ εὐθύνας Reiskius, ὁ δὲ εὐθύνης Pinzgerus p. 20, ὁ δὲ ἐνδείξασ Ἀριστογείτονα Λεωκράτην καὶ Ἀυτόλυκον ἐγράψατο Kiesslingius quæstt. Att. p. 6 et Lyc. figm. p. 23, ego olim ὁ δὲ ἐνδείξασ Ἀριστογείτονα Λεωκράτη καὶ Ἀυτόλυκον δειλίαν ἐπεκαλεῖτο vel Λεωκράτην καὶ Ἀυτόλυκον δειλίας ἐνεκα εἰσήγαγε, sole ἐκαλεῖτο post δειλίας addito (nam prius καὶ esse etiam) locum persanatum censet Saupprius. | 43. ὡσ φησὶ Ἀριστοφάνησ (hulus enim est versus qui sequitur Av. 1298) post ἴβις add. v cum Wyttenbachio, ἴβις alterum, quod em. v, add. Taylorus. ceterum huac aliam esse Lycourgum iam docet Avium Aristophanis commemoratio. | 44. Χαιραφῶντι Taylorus, ξεροφῶντι libri. | 45. κατῆγι Coraes. | ἀπωτάτω μὲν ἀπ' Turicensis, ἀποτίρω μὲν ἀπ' vel ἀπὸ τούτων καὶ πόρωθεν μὲν ἀπ' Reiskius, τὰ μὲν ἀπωτάτω ἀπ' Coraes, ἀπὸ Βούτου καὶ Saupprius comm. ad Lyc. et Ephem. Darmst. 1836. p. 418, ἀπὸ Βούτου τοῦ G. Hermannus d. velt. Gr. plect. pariet. p. 12 (Opp. 5. p. 218), ἀπὸ τούτων καὶ v. | τοῦ] τῆσ P. | 47. αὐτῆ P. | 49. τελείῳ susp. Reiskio, qui perterse Πεντελικῷ coniecit. sed vid. O. Jahnus in Stud. phil. Kilon. p. 143 sqq. | ἐν add. AEB, uti Sylander voluit. cf. Paus. 1. 26, 6. | 50. ξύλινοι Saupprius, ξύλινοι v. | 52. Τίμαρχοσ καὶ Κηφισόδοτοσ] cf. Rossius Ephem. arl. Tubing. 1840. p. 47. | 56. παραδιδούσ aut ἐπιδιδούσ Reiskius, προσδιδούσ v. | αὐτοῦ P. | 57. ἀναγραφὴν] vid. C. J. Gr. no. 157. | στήλῃ P. | 60. ἐπ' ante Ἀντικλέουσ inseri voluit Kiess-

844 θείναι, ὅτι ἐπηγγελάτο χρυσώσειν τὸν βωμὸν τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν ἀγορᾷ κατὰ τὴν μαντείαν τοῦ θεοῦ. ἐψηφίσατο δὲ καὶ Διοτίμῳ Διοπείδου Εὐωνυμῆ τιμὰς ἐπὶ Κτησικλέους ἄρχοντος.

165 ΨΗΦΙΣΜΑ. — Λυκόφρων Λυκούργου Βουτάδης ἀπεγράψατο αὐτῷ εἶναι σίτησιν ἐν πρυτανείῳ κατὰ τὴν δωρεάν
852 ὑπὸ τοῦ δήμου Λυκούργῳ Βουτάδῃ. — Ἐπὶ Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐπὶ Ἀντιοχίδος ἕκτης πρυτανείας, Στρατοκλῆς Εὐθυδήμου Διομεινὸς εἶπεν· ἐπειδὴ Λυκοῦργος Λυκόφρονος
70 Βουτάδης παραλαβὼν παρὰ τῶν ἑαυτοῦ προγόνων οἰκίαν ἐκ παλαιοῦ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίαν καὶ οἱ πρόγονοι οἱ Λυκούργου Λυκομήδης τε καὶ Λυκοῦργος καὶ ζῶντες ἐτιμῶντο ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ τετελευτηκόσιν αὐτοῖς δι' ἀνδραγαθίαν ἔδωκεν ὁ δῆμος δημοσίας ταφὰς ἐν Κεραμειῳ, καὶ
75 Λυκοῦργος αὐτὸς πολιτευόμενος νόμους τε πολλοὺς καὶ καλοὺς ἔθηκε τῇ πατρίδι, καὶ γενόμενος τῆς κοινῆς προσόδου ταμίας τῇ πόλει ἐπὶ τρεῖς πενταετηρίδας καὶ διανείμας ἐκ τῆς κοινῆς προσόδου μυρία καὶ ὀκτακισχίλια καὶ ἑνακόσια τάλαντα, πολλὰ δὲ τῶν ἰδιωτῶν διὰ πίστεως λαβὼν καὶ προδανείσας καὶ εἰς τοὺς
80 τῆς πόλεως καιροὺς καὶ τοῦ δήμου, τὰ πάντα χν' τάλαντα, δόξας δὲ ἅπαντα ταῦτα δικαίως διοικητέοναι πολλάκις ἐστειφυνώθη ὑπὸ τῆς πόλεως, ἔτι δὲ αἰρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου

lingius, ut intelligeretur archon ol. 113, 4. sed vid. Boeckhii Urk. ab. d. att. Seew. p. 245. [163. διοτίμου libri, quod loco vit. Hyperid. p. 848 E, qui tamen ipse correctionis indiget, commendari posse videatur. cf. Frankius l. l. p. 231.] Εὐωνυμίας Xylander, Εὐωνυμῆ Kieslingius. veram Εὐωνυμῆς gentile constans est in inscriptionibus. vid. C. J. Gr. no. 160. 200. 293. et Add. vol. 1. p. 298. [Κτησικλέους] ol. 111, 3. [65. λυκοῦργος P.] [66. αὐτῷ P.] [68. ἕκτης aut ἑνάτης πρυτανείας Schoemannus d. comit. Alb. p. 134, ἐν τῇ πρυτανείῳ libri praeter H, qui solum ἐν πρυτανείῳ.] [69. Διομεινὸς Xylander, διομηδῆς H, διομηδῆς cett.] [72. Λυκομήδης ex vit. v. 146 Pinzgerus p. 26, διομήδης libri.] [73. τετελευτήσασιν a, τελευτήσασιν P, τελευτήσασι AH.] [ἀνδραγαθίαν H.] [76. ταμίας — προσόδου om. H.] [77. ἐπὶ τρεῖς ex vit. v. 9 Meziriacus et sic AH, ἐπιτρέπει cett.] [διανείμας] διοικήσας Coraes. [78. ἑνακόσια ex vit. v. 10 Coraes.] [79. δὲ] τε Coraes. [80. χν'] δισκία καὶ πεντήκοντα ex vit. v. 21 Sauprius. sed vid. adn. ad v. 10.] [81. δὲ] τε Coraes.

χρήματα πολλά συνήγαγεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν καὶ παρα-
 σκευάσας τῇ θεῷ κόσμον Νίκας τε ὀλοχρύσους κομπεϊά-
 τε χρυσαῖ καὶ ἀργυρᾶ καὶ κόσμον χρυσοῦν εἰς ῥ' κωνηφόρους, 185
 χειροτονηθεῖς δ' ἐπὶ τῆς τοῦ πολέμου παρασκευῆς ὄπλα μὲν
 πολλὰ καὶ βελῶν μυριάδας εἰ ἀνήνεγκεν εἰς τὴν ἀκρόπολιν,
 ὃ δὲ τριήρεις πλωίμους κατασκεύασε, τὰς μὲν ἐπισκευάσας,
 τὰς δὲ ἐξ ἀρχῆς ναυπηγησάμενος, πρὸς δὲ τούτοις ἡμίεργα
 παραλαβὼν τοὺς τε νεωσοίκους καὶ τὴν σκευοθήκην καὶ τὸ 90
 θέατρον τὸ Διονυσιακὸν ἐξαιργάσατο καὶ ἐπετέλεσε, τὸ τε
 στάδιον τὸ Παναθηναϊκὸν καὶ τὸ γυμνάσιον τὸ κατὰ Λύκειον
 κατασκεύασε καὶ ἄλλαις πολλαῖς κατασκευαῖς ἐκόσμησε τὴν
 πόλιν, Ἀλεξάνδρου τε τοῦ βασιλέως ἄπασαν μὲν τὴν Ἀσίαν
 καταστραμμένου, κοινῇ δὲ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἐπιτάττειν 95
 ἀξιοῦντος, ἐξαιτήσαντος Λυκούργου ὡς ἐναντία πράττοντα
 αὐτῷ οὐκ ἐξέδωκεν ὁ δῆμος παρ' Ἀλεξάνδρου φόβον, καὶ
 διδοὺς εὐθύνας πολλαῖς τῶν πεπολιτευμένων ἐν ἐλευθέρᾳ
 καὶ δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει διετέλεσεν ἀνεξέλεγκτος καὶ
 ἀδωροδόκητος τὸν ἅπαντα χρόνον· ὅπως ἂν εἰδῶσι πάντες 200
 διότι τοὺς προαιρουμένους ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς
 ἐλευθερίας δικαίως πολιτεύεσθαι καὶ ζῶντας μὲν περὶ πλει-
 στοῦ ποιεῖται καὶ τελευτήσασιν δὲ ἀποδίδωσι χάριτας ἀει-
 μνήστους, ἀγαθῇ τύχῃ, δεδόχθαι τῷ δήμῳ ἐπαινεῖσαι μὲν Λυ-
 κούργου Λυκόφρονος Βουτάδην ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης 5
 καὶ στήσαι αὐτοῦ τὸν δῆμον χαλκῆν εἰκόνα ἐν ἀγορᾷ, πλὴν
 εἴ που ὁ νόμος ἀπαγορεύει μὴ ἰστάναι, δοῦναι δὲ σίτησιν ἐν
 πρυτανείᾳ τῶν ἐγγόνων ἀεὶ τῶν Λυκούργου τῷ πρεσβυτάτῳ

185. ἀργυρᾶ Coraes, ἀργύρεα v. || 86. τὴν — παρασκευῆν ex vlt. v. 16
 Nissenius d. Lyc. vlt. p. 7. || 88. ὃ] τετρακοσίους AHP. || δὲ add. Coraes et Blum-
 mius narr. d. Lyc. p. 18, om. v. || 89. ἡμίεργα a. || 91. ἀπετέλεσε Coraes. ||
 τότε P. || 92. τὸ κατὰ Schoemannus Ephem. lit. Hal. 1826. p. 586, κατὰ v, τὸ
 cum Pinzgero p. 27 Blumius, καὶ τὸ libri. || 94. ἄπασαν — ἀξιοῦντος susp. Blum-
 mius, mihi τοῦ ante ἄπασαν addendum videri dixi quaest. Dem. 4. p. 110. ||
 96. ἐξαιτήσαντος — πράττοντα αὐτῷ Meziriacus, ἐξαιτήσας — πράττοντος
 αὐτοῦ libri: αὐτῷ tuetur Blumius. || 97. παρ'] διὰ τὸν παρ' cum Wyttenbachio
 Blumius. || 98. δοὺς Coraes. || ἐν om. P. || 200. ὡν post χρόνον add. Coraes. sed
 vid. Schaeferus ad Dion. d. comp. verb. p. 200. || εἰδῶσι H. || 2. πλειστοῦ Mez-
 iriacus, πλειστον v. || 4. ἀγαθῇ τύχῃ P. || 7. εἴ που] ὅπου Coraes. || 8. ἐγγόνων
 Tarlicenses et Blumius. sed vid., ut mittam auctorum locos scripturae diversi-

εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον, ἀναθεῖναι δ' αὐτοῦ, καὶ εἶναι κύρια,
 210 πάντα τὰ ψηφίσματα τὸν γραμματεῖα τοῦ δήμου ἐν στήλαις
 λιθίναις καὶ στήσαι ἐν ἀκροπόλει πλησίον τῶν ἀναθημάτων,
 εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῶν στηλῶν δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ
 δήμου ἢ δραχμὰς ἐκ τῶν εἰς τὰ ψηφίσματα ἀναλισκομένων
 τῷ δήμῳ.

β. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Λυκοῦργος Λυκόφρονος Ἀθηναῖος, τὸ γένος Ἐτεοβου-
 τάδης, τῶν μετὰ Δημοσθένους ἐγκριθέντων ῥητόρων. ἀνέγ-
 κλητος δὲ βιούς τελευτᾷ νόσῳ, υἱὸς καταλιπὼν, ὑπὲρ ὧν
 συκοφαντηθέντων Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπὸ τῆς φυγῆς
 εἰσπικὼν ἐξέβλεν αὐτούς. λόγοι δ' αὐτοῦ εἰσι γνήσιοι οἱ σωζό-
 μενοι κατ' Ἀριστογείτονος, κατ' Ἀντολύκου, κατὰ Λεωκρά-
 τους, κατὰ Λυκόφρονος β', κατὰ Λυσικλέους, κατὰ Μεν-
 σαίχμου, κατὰ Δημάδου, ἀπολογία πρὸς τὸν αὐτόν, ὑπὲρ τῶν
 εὐθυπῶν, πρὸς Ἰσχυρίαν, πρὸς τὰς μαντείας, περὶ τῆς διοι-
 10 κήσεως, περὶ τῆς ἰσραίας, περὶ τῆς ἰερωσύνης· ἐπιστολαὶ καὶ
 ἄλλα τιναί.

tate incertus (cf. tamen infra vit. Demosth. I. p. 847 D. et decret. p. 850 F. 851 D), C. J. Gr. no. 91. 403. 438. 1335. 1692. 1752. al. [τῶν] τοῦ HP. [209. ἀναθεῖναι P. [ἀναθεῖναι — γραμματεῖα] sic haec distinxerunt Turicenses, sed fortasse error est lapicidae, cuius similem vid. ap. Franz. elem. epigr. gr. p. 317. καὶ εἶναι κύρια πάντα τὰ ψηφίσματα αὐτοῦ, ἀναθεῖναι δὲ τὸν γραμματεῖα cum Pinzgere p. 28 v. [13. τὰ] τὰ κατὰ Boeckhiius C. J. Gr. 1. p. 151. no. 108. coll. no. 92.

β. cf. Eudoc. p. 281. tractat Kicsallingius Lye. fragm. p. 14 sqq. [1. τὸ — σωζόμενοι] ῥήτωρ. ἔγραψε λόγους πολλούς, ἐν οἷς οἱ σωζόμενοι γνήσιοι Eudocia. [2. ἐγκριθέντων A, ἐκκριθέντων V, κριθέντων cett. [3. ὑπὲρ] ὑπὲρ τ' (τούτων) V. [5. γνήσιοι οἱ σωζόμενοι AV, οἱ σωζόμενοι γνήσιοι cett. [7. Λυσικλέους Meursius lectt. att. 3, 3, Πασικλέους v. [κατὰ Δημάδου, κατὰ Μενσαίχμου Meursius. [μενέχμου mEudocia, Μεναίχμου v. [8. δομάδου *V. [πρὸς αὐτόν] distinxit cum Pinzgere ed. Lye. p. 32. [9. Ἰσχυρίαν Harp. s. v. στρωτήρ. [10. ἰσραίας A*V, ἰερατείας cett. [περὶ τῆς ἰερωσύνης oratio eadem atque or. π. τ. ἰεραίας videtur Nissenio d. Lye. vii. p. 74.

H. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΣ.

α. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

Δημοσθένης Δημοσθένους καὶ Κλεοβούλης τῆς Γύλωνος μαρι.
 θυγατρὸς, τῶν δὲ δῆμων Παιανιεύς, καταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ
 πατρὸς ἐτῶν ζ' μετ' ἀδελφῆς πενταετίδος τὸν μὲν τῆς ὀρφανείας
 χρόνον παρὰ τῇ μητρὶ διήγε σχολάζων Ἴσοκράτει, ὡς
 τινες ἔφασαν, ὡς δ' οἱ πλείστοι Ἰσαίῳ τῷ Χαλκιδεῖ, ὃς ἦν 3 B
 Ἴσοκράτους μαθητῆς, διάγοντι ἐν Ἀθήναις, ζηλῶν Θουκυδί-
 δην καὶ Πλάτωνα τὸν φιλόσοφον, ᾧ τινες εἶπον προηγου-
 μένως αὐτὸν σχολάσαι. ὡς δὲ Δημήτριος ὁ Μάγνης φησὶν,
 ἐδεήθη τοῦ παιδαγωγοῦ, ἵνα Καλλιστράτου Ἐμπέδου Ἀφιδ-
 ναίου, ῥήτορος δοκίμου καὶ ἱππαρχήσαντος καὶ ἀναθέντος 10
 τὸν βωμὸν τῷ Ἑρμῇ τῷ ἀγοραίῳ, μέλλοντος ἐν τῷ δήμῳ
 λέγειν ἀκούσῃ, ἀκούσας δ' ἔραστῆς ἐγένετο τῶν λόγων. καὶ
 τούτου μὲν ἐπ' ὀλίγον ἤκουσεν ἕως ἐπεδήμει· ἐπειδὴ δ' ὁ μὲν
 ἔφυγεν εἰς Θράκην, ὃ δ' ἐγεγόνει ἐξ ἐφήβων, τηνικαῦτα παρ-
 ἔβαλεν Ἴσοκράτει καὶ Πλάτωνι, εἶτα καὶ Ἰσαῖον ἀναλαβὼν 15
 εἰς τὴν οἰκίαν τετραετῆ χρόνον αὐτὸν διαπόνησε μιμούμενος C
 αὐτοῦ τοὺς λόγους. ὡς δὲ Κτησίβιός φησιν ἐν τῷ περὶ φιλοσο-
 φίας, διὰ Καλλίου τοῦ Συρακουσίου πορισάμενος τοὺς Ζωίλου
 τοῦ Ἀμφιπολίτου λόγους, διὰ δὲ Χαρικλέους τοῦ Καρυστίου
 τοὺς Ἀλκιδάμαντος ἀνέλαβεν αὐτούς. τελειωθείς δ' ἐλάττω 20

VIII. 1. cf. Photii bibl. cod. 265. | 1. Γύλωνος Xylander, γυναικὸς A, γυναικὸς τῆς coll., γυναικὸς τῆς τοῦ Γύλωνος ed. Paris. 1624. | 2. τῶν δὲ δῆμων ΔΗ, τῶν δῆμων P, τὸν δὲ δῆμον cum Lambine * v. | 3. Χαλκιδεῖ διάγοντι ἐν Ἀθήναις, ὃς ἦν Ἴσοκράτους μὲν μαθητῆς, ζηλῶν δὲ Θουκ. ex Photio Reisk. | 4. ᾧ — αὐτὸν Xylander, ὃν — αὐτῷ librl. | 5. Δημήτριος Ruhkenius ad Rutil. Lup. p. 27, Ἡγησίας v. | 6. Ἐμπέδου Paus. 7. 16, 4, Ἐμπαίδου v, Εὐμηλίδου Reiskius, Καλλιστράτους Wyttenbachius. scilicet Empedi f. iam ol. 21, 4 in Sicilia occubuerat. errorem detexit Ruhkenius hist. cr. gr. p. 59. | 7. καὶ ἱππαρχήσαντος deleuit Wyttenbachius, τοῦ καὶ ἱπκ. voluit Reiskius. | 8. ἔρμει ΔΗ. | 9. παρέβαλεν Duebnerus, παρέλαβεν P, παρέβαλλεν v. | 10. καὶ τὸν ἱσ. P. | 11. αὐτὸν Xylander, αὐτὸν librl. | 12. πορισάμενος Lambinus*, πορίσας librl, εὐπορήσας Reiskius, qui et mox τῶν — λόγων et τῶν Ἀλκιδ. | τοὺς Lambinus, τοῦ librl. | Ζωίλου Reinesius varr. lectt. p. 328, ζήθου librl. | 13. διέλαβεν Duebnerus. | ἐλάττω] τῆς ἐλπίδος καὶ τοῦ δικαίου ἐλ. Lambinus*.

παρὰ τῶν ἐπιτρόπων παραλαβὼν ἔκρινεν αὐτοὺς ἐπιτροπῆς ἐπὶ
 Τιμοκράτους ἄρχοντος γ' ὄντας, Ἄφοβον, Θηριππίδην, Δη-
 μοφῶντα ἢ Δημέαν (καὶ μάλιστα τούτου κατηγορήσεν ἀδελ-
 φοῦ τῆς μητρὸς ὄντος), ἰ τάλαντα τίμημα ἐκάστη τῶν δικῶν
 D 25 ἐπιγραψάμενος, καὶ εἶλεν αὐτούς, τῆς δὲ καταδίκης οὐδὲν
 ἐπράξατο, τοὺς μὲν ἀφείς ἀργυρίου, τοὺς δὲ καὶ χάριτος.
 Ἀριστοφῶντος δ' ἤδη τὴν προστασίαν διὰ γῆρας καταλι-
 πόντος καὶ χορηγὸς ἐγένετο. Μαιδίαν δὲ τὸν Ἀναγυράσιον
 πλήξαντα αὐτὸν ἐν τῷ θεάτρῳ χορηγοῦντα εἰς κρίσιν κατα-
 30 στήσας λαβὼν τρισχιλίας ἀφῆκε τῆς δίκης. λέγουσι δ' αὐτὸν
 εἶτι νέον ὄντα εἰς σπήλαιον ἀπιέναι κάκει φιλολογεῖν τὸ
 ἡμισυ τῆς κεφαλῆς ξυράμενον, ἵνα μὴ προέροχοιτο, καὶ ἐπὶ
 στενῆς κλίνης κοιμᾶσθαι, ἵνα διὰ ταχέων ἀνίστηται, τότε τε
 ῥῶ μὴ δυνάμενον λέγειν ἐκπονήσαι, καὶ τὸν ὄμον ἐν τῷ μελε-
 E 33 τῶν κινουῦντα ἀπρεπῶς καταπαῦσαι παραρτήσαντα ὀβελίσκον
 ἢ ὡς τινες ξιφίδιον ἐκ τῆς ὀροφῆς, ἵνα φοβούμενος ἡρεμοίῃ·
 προβαίνοντα δὲ κατὰ τὴν τῶν λόγων ἰσχὺν ἔσοπτρον ἰσομέ-
 γεθες αὐτῷ κατασκευάσαι καὶ πρὸς τοῦτο ἀφορῶντα μελετᾶν,
 ἵν' ἐπανορθώσῃται τὰ ἐλλείποντα, καὶ κατιόντα ἐπὶ τὸ Φα-
 40 ληρικὸν πρὸς τὰς τῶν κυμάτων ἐμβολὰς τὰς σκέψεις ποιεῖσ-
 θαι, ἵν', εἴ ποτε θορυβοίῃ ὁ δῆμος, μὴ ἐκσταίῃ· τοῦ δὲ πνεύ-
 ματος αὐτῷ ἐνδέοντος Νεοπτολέμῳ τῷ ὑποκριτῇ μυρίας δοῦ-
 ναι, ἵν' ὅλας περιόδους ἀπνεύστως λέγῃ. ἐπεὶ δὲ τῷ πολι-
 E τεύεσθαι προσῆλθεν, εἰς δύο διηρημένων τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ
 45 τῶν μὲν φιλιππιζόντων, τῶν δ' ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας δημηγο-
 ρούντων, τὴν τῶν ἀντιπολιτευομένων Φιλίππῳ τάξιν εἶλετο
 καὶ παντὸς τοῦ χρόνου διατέλεισε συμβουλεύων τοῖς κινδυ-
 νεύουσιν ὑπὸ Φιλίππου γενέσθαι βοηθεῖν, συμπολιτευόμενος
 50 Ἐπεριεῖδῃ, Ναυσικλεῖ, Πολυεύκτῳ, Διοτίμῳ. διὸ καὶ συμ-

22. Τιμοκράτους] ol. 104, 1. | Θηριππίδην Reiskius, Θηριπίδην libri. |
 23. ἢ Δημέαν] videtur auctor in mente habuisse Demophontia patrem Democnem,
 qui συνεπίτροπος appellatur ap. Dem. or. 29. §. 56. coll. §. 6. 20. et or. 28.
 §. 15. | τούτου ad Aphobum redit. | κατηγορήκεν P. | ἀδελφοῦ τῆς μητρὸς]
 immo ἀδελφίδου τοῦ πατρὸς vel ἐξ ἀδελφῆς τοῦ πατρὸς vid. Dem. or. 27. §. 4. |
 26. ἀφείς ex Photio add. Wolfius, ἀφιέναι πισθεῖς Lambinus*. | 28. ἀναγυ-
 ράσι AP. | 32. ἐξυρημένον Lambinus*. | 33. διὰ om. P. | τότε P. | 34. ῥόμη
 A. | ἐποιῆσαι APa Lambinus, ἐκπονήται Duchnerus. | 37. δὴ] malim δέ. |
 47. παντὸς] διὰ παντὸς Lambinus.

μάχους τοῖς Ἀθηναίοις ἐποίησε Θηβαίους, Εὐβοεῖς, Κερκυ- 50
 ραίους, Κορινθίους, Βοιωτοὺς καὶ πολλοὺς ἄλλους πρὸς
 τούτοις. ἐκπεσὼν δὲ ποτε ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἀδυμῶν
 ἐβάδιζεν οἴκοι· συντυχῶν δ' αὐτῷ Ἐννομος ὁ Θριάσιος, πρεσ-
 βύτης ἤδη ὢν, προετρέφατο τὸν Δημοσθένην, μάλιστα δ' ὁ
 ὑποκριτῆς Ἀνδρόνικος, εἰπὼν ὡς οἱ μὲν λόγοι καλῶς ἔχοιεν, 55
 λείποι δ' αὐτῷ τὸ τῆς ὑποκρίσεως· ἀπεμνημόνευσά τε τῶν
 ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ὑπ' αὐτοῦ λελεγμένων. καὶ δὴ πιστεύ-
 σαντα τὸν Δημοσθένην παραδοῦναι αὐτὸν τῷ Ἀνδρονίκῳ.
 ὄθεν ἐρομένου τινὸς αὐτόν, τί πρῶτον ἐν ῥητορικῇ, εἶπεν,
 ὑπόκρισις, καὶ τί δεύτερον, ὑπόκρισις, καὶ τί τρίτον, ὑπό- 60 B
 κρισις. προελθὼν δὲ πάλιν εἰς τὰς ἐκκλησίας νεωτερικῶς
 τινα λέγων διεσύρετο, ὡς κομφοδοθῆναι αὐτὸν ὑπ' Ἀντιφά-
 νους καὶ Τιμοκλέους, „μὴ γῆν, μὰ κρήνας, μὰ ποταμούς,
 μὰ νάματα.“ ὁμόσας δὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐν τῷ δήμῳ
 θόρυβον ἐκίνησεν. ὤμνευε δὲ καὶ τὸν Ἀσκληπιὸν προπαρο- 65
 ξύνων Ἀσκληπιόν, καὶ παρεδείκνυεν αὐτὸν ὀρθῶς λέγοντα·
 εἶναι γὰρ τὸν θεὸν ἥπιον. καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλάκις ἐθορυ-
 βήθη. σχολάσας δ' Εὐβουλίδῃ τῷ διαλεκτικῷ Μιλησίῳ ἐπη-
 νωρθώσατο πάντα. γενόμενος δὲ καὶ ἐν τῇ Ὀλυμπιακῇ
 πανηγύρει καὶ ἀκούσας Λαμάχου τοῦ Τερριναίου Φιλίππου 70
 καὶ Ἀλεξάνδρου ἐγκώμιον ἀναγινώσκοντος, Θηβαίων δὲ καὶ C
 Ὀλυνθίων κατατρέχοντος, παρανάστας ἀρχαίων ποιητῶν
 μαρτυρίας προηνέγκατο περὶ τῶν Θηβαίων καὶ Ὀλυνθίων
 καλῶς πραχθέντων, ὡς παύσασθαι τε τὸ λοιπὸν τὸν Λάμα-
 χον καὶ φυγεῖν ἐκ τῆς πάνηγύρεως. Φίλιππον δὲ πρὸς τοὺς 75
 ἀναφέροντας αὐτῷ τὰς κατ' αὐτοῦ δημηγορίας εἰπεῖν ὅτι
 „καὶ αὐτὸς ἂν ἀκούων λέγοντος Δημοσθένους ἐχειροτόνησα

54. δημοσθένην AH, δημοσθένη cett. | δ' ὁ] δὲ v. | 55. εἰπὼν] δε
 εἰπὼν Reiskius. | καλῶς P. | 56. λείπει AHP. | τε] τε Reiskius. | 57. ἐπὶ AEB,
 ὑπὸ cett. | τῆς ἐκκλησίας AH, ut Reiskius correxit, τῇ ἐκκλησίᾳ v. | ὑπ' add.
 AEB. | 58. δημοσθένην P, δημοσθένη cett. | αὐτόν] αὐτόν P. | 59. τινὸς hic
 add. Lambinus, post αὐτόν Meziriacus. | 60. καὶ utrumque om. P. | 61. malim
 παρελθόν. | 62. κομφοδοθῆναι R. | Ἀντιφάνους καὶ Τιμοκλέους] addo Plut.
 Dem. 9. cf. Meinekeii com. gr. fragm. 3. p. 156. 613. | 66. καὶ post Ἀσκληπιόν om.
 P. | 66. αὐτόν P. | 70. Τερριναίου Lambinus (sed cf. Lycophr. v. 726 et 1006),
 Μυρριναίου Plut. Dem. 9. | 76. τὰς κατ' αὐτοῦ] τὰς Δημοσθένους καθ' αὐτοῖ
 Lambinus.

τὸν ἄνδρα πρὸς τὸν κατ' ἐμοῦ πόλεμον.“ ἐκάλεσε δὲ τοὺς μὲν
 αὐτοῦ λόγους ὁμοίους τοῖς στρατιώταις διὰ τὴν πολεμικὴν
 80 δύναμιν, τοὺς δ' Ἰσοκράτους τοῖς ἀθληταῖς· τέρψιν γὰρ
 παρέχειν αὐτοὺς θεατρικὴν. ζ' δὲ καὶ λ' ἔτη γεγονόσιν λογι-
 ζομένοις ἀπὸ Λεξιθέου εἰς Καλλίμαχον, ἐφ' οὗ παρ' Ὀλυμ-
 θίων ἦκε πρεσβεία περὶ τῆς βοηθείας, ἐπεὶ ἐπιέζοντο ὑπὸ
 Φιλίππου τῷ πόλεμῳ, ἐπεισεν ἐκπέμψαι τὴν βοήθειαν· τῷ
 85 δ' ἐξῆς, ἐφ' οὗ Πλάτων ἐτελεύτησε, Φίλιππος Ὀλυμθίους
 κατεστρέψατο. ἔγνω δ' αὐτὸν καὶ Ξενοφῶν ὁ Σωκρατικὸς
 ἢ ἀρχόμενον ἢ ἀκμάζοντα· τῷ μὲν γὰρ τὰ Ἑλληνικὰ ἐτελεῖτο
 εἰς τὰ περὶ τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην, ἄρχοντα δὲ Χαρικλεί-
 δην, ὁ δὲ πρότερον ἐπὶ Τιμοκράτους εἶλε τοὺς ἐπιτρόπους.
 90 φεύγοντος δ' Αἰσχίνου μετὰ τὴν καταδίκην ἵππῳ κατεδίωξεν
 αὐτόν, τοῦ δ' οἰηθέντος αὐτὸν συλλαμβάνεσθαι καὶ προσπε-
 σόντος καὶ συγκαλυψαμένου ἀναστήσας αὐτὸν παρεμυθήσατο
 καὶ τάλαντον ἔδωκεν ἀργυρίου. καὶ συνεβούλευσε δὲ τῷ
 δήμῳ ξενικὸν ἐν Θάσῳ τρέφειν καὶ ἐπὶ τούτῳ τριηράρχης
 95 ἐξέπλευσεν. σιτώνης δὲ γενόμενος καὶ κατηγορηθεὶς κλοπῆς
 ἀφείδη. Φιλίππου δ' Ἐλάττειαν καταλαβομένου καὶ αὐτὸς
 τοῖς ἐν Χαιρωνείᾳ μαχεσαμένοις συνεξῆλθεν, ὅτε καὶ δοκεῖ
 τὴν τάξιν λιπεῖν· φεύγοντος δ' αὐτοῦ βάτον ἐπιλαβέσθαι
 100 καὶ ἐπίσημον ἐπὶ τῆς ἀσπίδος „ἀγαθῇ τύχῃ.“ εἶπε μέντοι
 τὸν ἐπιτάφιον ἐπὶ τοῖς πεσοῦσιν. μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τὴν
 ἐπισκευὴν τῆς πόλεως τῇ ἐπιμελείᾳ προσελθὼν καὶ τῶν τειχῶν

79. ὁμοίους E, ὁμοίως est. | πολεμικὴν ex Photio Xylander, πομπικὴν libri, πολιτικὴν Reiskius. | 80. ἀθληταῖς] ἀθληταῖς διὰ τὴν πομπὴν Lambinus. | τέρψιν μὲν γὰρ Lambinus. | 81. αὐτοὺς] τοὺτους Lambinus*. | ὁρμὴν δ' ἐκεί-
 νους δραστήριον post θεατρικὴν add. Lambinus*. | 82. Λεξιθέου — Καλλί-
 μαχον] ol. 88, 4—107, 4. | 84. ἐπεισεν P, ἐπεισε v. | 85. ἐτελεύτησε P, ἐτελεύ-
 τησεν v. | 88. εἰς add. Xylander: τελεῖται περὶ μὲν τὴν Reiskius. | ἄρχοντος δὲ
 Χαρικλείδου Lambinus*. est ol. 104, 2. | 89. Τιμοκράτους] ol. 104, 1. |
 94. τούτῳ] τοῦτο AHP. | τριηράρχος Lambinus*. | 95. ἐπλευσε P. | 96. κατα-
 λαβομένου E ei sic Duebnerus quoque, καταλαμβάνομένου v, καταλαμβάνοντος
 Photius. | 97. μαχεσαμένοις Kruegerus ad Clinton. fast. hell. 2. p. 306, non
 apud. cf. Demosth. loc. 21. §. 103. | ὅτε cum Wyttenbachio Duebnerus, ὅθεν
 v. | 100. ἀγαθῇ τύχῃ ex Plut. Dem. 20 Duebnerus, ἀγαθὴν τύχην v. | 1. πε-
 σοῦσι P. | 2. σκευὴν P. | τῇ ἐπιμελείᾳ susp. Reiskio.

ἐπιμελητῆς χειροτονηθεὶς ἀπὸ τῆς ἰδίας οὐσίας εἰσήνεγκε τὸ ἀναλωθὲν ἀργύριον μνᾶς ρ'. ἐπέδωκε δὲ καὶ θεωροῖς μυρίας, 818
 τριήρους τ' ἐπιβάς περιέπλευσε τοὺς συμμάχους ἀργυρολογῶν. 103
 ἐφ' οἷς πολλάκις ἐστεφανώθη, πρότερον μὲν ὑπὸ Δημομέλου,
 Ἀριστονίκου, Ὑπεριίδου χρυσῶ στεφάνῳ, τελευταῖον δ' ὑπὸ
 Κτησιφῶντος. καὶ γραφέντος τοῦ ψηφίσματος παρανόμων
 ὑπὸ Διώνδου καὶ Αἰσχίνου ἀπολογούμενος ἐνίκησεν, ὥστε τὸ
 ε' μέρος τῶν ψήφων τὸν διώκοντα μὴ μεταλαβεῖν. ὕστερον 10
 δ' Ἀλεξάνδρου ἐπὶ τὴν Ἀσίαν στρατευομένου καὶ φυγόντος
 Ἀρπάλου μετὰ χρημάτων εἰς Ἀθήνας τὸ μὲν πρῶτον ἐκώ-
 λυσεν αὐτὸν εἰσδεχθῆναι, ἐπειδὴ δ' εἰσέπλευσε, λαβὼν θα-
 ρεικοὺς, α μετατάξατο. βουλομένων τ' Ἀθηναίων Ἀντιπάτρῳ B
 παραδοῦναι τὸν ἄνθρωπον ἀντεῖπεν, ἔγραψέ τ' ἀποδέσθαι 15
 τὰ χρήματα εἰς ἀκρόπολιν μηδὲ τῷ δήμῳ τὸν ἀριθμὸν εἰπόντα·
 φήσαντος δ' Ἀρπάλου ψ' συγκατανομίσαι τάλαντα, τὰ ἀνε-
 νεχθέντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν εὐρέθη τ' καὶ ν' ἢ ὀλίγω πλείονα,
 ὡς φησι Φιλόχορος· μετὰ δὲ ταῦτα φυγόντος Ἀρπάλου ἐκ
 τοῦ δεσμοτηρίου, ἐν ᾧ ἐφυλάσσετο μέχρις ἂν ἀφίκηται τις 20
 παρ' Ἀλεξάνδρου, καὶ πορευθέντος εἰς Κρήτην ἢ ὡς ἐνιοὶ
 ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, αἰτίαν ἔσχεν ὁ Δημοσθένης
 δωροδοκίας καὶ διὰ τοῦτο μήτε τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνακομισ-
 θέντων μεμνηκῶς μήτε τὴν τῶν φυλασσόντων ἀμέλειαν.

103. εἰσήνεγκεν P. § 4. μνᾶς ρ' de promptum ex Aesch. or. 3. §. 17, sed vid. Dem. or. 18. §. 118 et decretum infra adiectum. || μυρίας] ἑκατὸν μνᾶς Dem. l. 1. : post καὶ summa deesse et μυρίας in εἰς θυσίας mutandum videtur Boehneckio Forsch. auf d. Geb. d. att. Redn. 1. p. 581, 4. § 6. Immo Ἀριστονίκου, Δημομίλου, ol. 109, 4 et 110, 2. vid. Dem. or. 18. §. 83 sq. 223. cf. Boehneckius l. l. p. 456. 534. | Δημοσιλοῦς Wyttenbachius et ut videtur H. § 7. Ἀριστονίκου Lambinus, Ἀριστονεῖκου v. cf. infra p. 848 C. § 9. Διώνδου Boehneckius p. 594, Διοδότου v. vid. infra p. 848 C, vlt. Hyperid. p. 848 E. et Dem. or. 18. §. 222, ex quo loco apparet hic quoque diversa misceri. § 14. τ'] δὲ P. καὶ βουλ. Photius. § 16. post ἀκρόπολιν lacunam indicavit Lambinus, αὐτὸν δὲ φρουρεῖν supplēvit Reisk. § μηδὲ Photius, ἤδη v. § εἰπόντα] f. εἰπών, certe ἀποσημηγνάμιος Photius. § 17. συγκατανομίσαι — ν' Photius (nisi quod in η' καὶ τ'), et hinc Duedaerus quoque. v nihil est nisi καὶ πεντήκοντα. § 18. καὶ A, ἢ cell., desēvit Reiskius. § 19. Φιλόχορος] deest hoc fragmentum apud Siebelin et Muellerum. § 21. [κρήτην AP, τῆς Κρήτην v. § 23. ὡς ante διὰ ut videtur addi voluit Lambinus*, malim ὡς pro καὶ.

C125 εἰσαχθῆς δ' εἰς δικαστήριον ὑπὸ Ὑπερίδου, Πυθίου, Με-
 νουσαίχμου, Ἱμεραίου, Πατροκλέους, οἱ ἐποίησαν καταγνώσασαι
 αὐτοῦ τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλήν, καὶ ἄλους ἔφυγε πεντα-
 πλασίονα ἀποτίσαι μὴ δυνάμενος (εἶχε δ' αἰτίαν λ' τάλαντα
 λαβεῖν), ἢ ὡς ἐνοιε οὐχ ὑπομείνας τὴν κρίσιν. μετὰ δὲ τοῦτον
 30 τὸν χρόνον τῶν Ἀθηναίων Πολυεύκτου πεμφάντων πρεσβευ-
 τὴν πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἀρκάδων ὥστ' ἀποστῆσαι αὐτοὺς
 τῆς τῶν Μακεδόνασιν συμμαχίας, καὶ τοῦ Πολυεύκτου κείσασαι
 μὴ δυναμένου, ἐπιφανεῖς Δημοσθένης καὶ συνεικῶν ἐπίσειεν.
 ἐφ' ᾧ θαυμασθεῖς μετὰ χρόνον τινὰ κάθοδον εὔρατο ψη-
 D35 φίσματος γραφέντος, τριήρους δ' ἀποσταλείσης. τῶν δ'
 Ἀθηναίων ψηφισαμένων εἰς ἃ ὄφρα λ' τάλαντα κοσμήσασαι
 αὐτὸν τὸν βωμὸν τοῦ Σωτήρος Διὸς ἐν Πειραιεῖ καὶ ἀφαι-
 σθαι, τοῦτο γράψαντος τὸ ψήφισμα Δήμωνος Παιανιέως,
 ὃς ἦν ἀνεψιὸς αὐτῷ, κάλιν ἐπὶ τούτοις ἦν πολιτευόμενος.
 40 Ἀντιπάτρου δ' εἰς Λάμειαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων συγκληισθέν-
 τος, τῶν Ἀθηναίων εὐαγγέλια θύοντων πρὸς τινὰ τῶν ἐταίρων
 Ἀγησίστρατον ἔφη, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν τοῖς ἄλλοις
 περὶ τῶν πραγμάτων, „ἐπίσταμαι γάρ“ εἰπεῖν „τοὺς Ἕλληνας
 στάδιον μὲν πολυμῆν καὶ εἰδότας καὶ δυναμένους, δόλιχον δ'
 45 οὐκέτι.“ Φάρσαλον δ' ἐλόντος Ἀντιπάτρου καὶ πολιορκή-
 σαι ἀπαλλοῦντος Ἀθηναίους, εἰ μὴ τοὺς ῥήτορας ἐκδοίησαν,
 καταλιπὼν ὁ Δημοσθένης τὴν πόλιν ἔφυγε πρῶτον μὲν εἰς

25. εἰσαχθῆς Lambinus*. | ὑπερίδου H, περιίδου P. | πυθίου AHP, πυ-
 θαίου cett. | 26. Ἱμερίου Reiskius. | Στρατοκλέους ex Dinarch. or. 1. §. 1.
 Rubakenius ad Rutil. p. 22 (sed vid. Id. hist. crit. or. p. 82), στρατοκλέους libri et
 Photius. | 31. ἀποστῆσαι Wytenbachius, ἀποστῆσαι v. | 33. ἐπιφανῆς P, ἐπι-
 φανῶ H. | 34. ε. εὔρατο. | 35. δ' addidit, καὶ ante τριήρους cum Photio (qui et ve
 habet ante γραφέντος) Lambinus* et Duchesneus. | 36. εἰς ἃ] malim εἰς et ποκ
 τάλαντοις. Photius ἀπὸ τῶν λ' τάλαντων, ἃ ὄφ. | τάλαντα κοσμήσασαι Duch-
 nesus, κοσμήσασαι ex Plut. Dem. 27 Sintonis Ephep. Datmat. 1836. p. 45, κατα-
 στανάσασαι Lambinus*, ποιῆσασαι Coraes, νῆσασαι v, ἐπισκευάσασασαι Photius. |
 39. ἐπὶ Duchesneus, ἐν libri: ἦν κάλιν ἐν τοῖς πολιτευομένοις Lambinus*, κάλιν
 ἐν τοῖς αὐτοῖς ἦν πολιτευόμενος Reiskius, poterat et π. ἐν πρώτοις ἦν πολιτευό-
 μενος. Photius καὶ ἦν κάλιν κατὰ τὸ πρότερον πολ. | 40. Λαμίας Lambinus. |
 41. τῶν ἐταίρων] τὸν ἐταῖρον P. | 43. ἐπίσταμαι — οὐκέτι verba sunt Phocionis
 ap. Plut. Phoc. 22. p. 203. A. | εἰπὴν cum Reiskie v. | 44. καὶ prius
 delovit Reiskius. | 45. οὐκέτι P. | Φάρσαλον nasp. Reiskio. | 47. ἔφυγε P,
 ἔφυγεν v.

Αἴγων ἐπὶ τὸ Διάκειον καθεδόμενος, φοβηθεὶς δ' εἰς
 Καλαυρίαν μετέστη. ἐκδιδόναι δὲ τοὺς ῥήτορας τῶν Ἀθη-
 ναίων ψηφισαμένων κἀκείνων, καθέζετο ἐκείνης ἐν τῷ τοῦ 150
 Ποσειδῶνος ἱερῷ· ἐλθόντος δ' ἐπ' αὐτὸν Ἀρχίου τοῦ Φυγα-
 δοθήρου ἐπικαλουμένου, ὃς παρέβαλεν Ἀναξιμένει τῷ ῥήτορι,
 πείθοντος αὐτὸν ἀναστῆναι ὡς φίλον Ἀντιπάτρῳ γενησόμε-
 νον εἶπεν ὅτι „οὔτε ὅτε ἐτραγώδεις ἐπαιθές με, οὔτε νῦν κεί- F
 σεις συμβουλεύων.“ τοῦ δ' ἐπιχειροῦντος βιάζεσθαι ἐκόλυσαν 55
 αὐτὸν οἱ κατὰ τῆς πόλεως, καὶ Δημοσθένης ἔφη „οὐ σωτηρίας
 δεόμενος κατέφυγον εἰς Καλαυρίαν, ἀλλ' ὡς ἐλέγξων Μακε-
 δόνας καὶ τὰ τῶν θεῶν βιασαμένους.“ αἰτήσας τε γραμμα-
 ταῖον ἔγραψαν, ὡς μὲν Δημήτριος ὁ Μάγνης φησί, τὸ ἐπὶ 647
 τῆς εἰκόνης αὐτοῦ ἐλεγείῳ ἐπιγεγραμμένον ὑπὸ τῶν Ἀθη- 60
 ναίων ὕστερον,

εἶπερ ἴσην ῥώμην γνώμη, Δημόσθενες, ἔσχετε,

οὐ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἄρης Μακεδῶν.

καῖται δ' ἡ εἰκὼν πλησίον τοῦ περισχοινίσματος καὶ τοῦ βω-
 μοῦ τῶν ἱβ' θεῶν ὑπὸ Πολυεῖκτου πεποιημένη. ὡς δ' ἔνιοι 65
 φασι, τοῦτο εὐρέθη γεγραμμένον, „Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ
 χαίρειν.“ ἀποθανεῖν δ' αὐτὸν Φιλόχορος μὲν φησι φάρμακον
 κίοντα, Σάτυρος δ' ὁ συγγραφεὺς τὸν κάλαμον παραρμάχ-
 θαι, ᾧ γράφειν ἤρξατο τὴν ἐπιστολήν, οὐ γευσάμενον ἀπο-
 θανεῖν, Ἐρατοσθένης δ' ἐκ πολλοῦ δεδοικότες Μακεδόνας 70 B
 περὶ τῷ βραχίονι κρίκον παρακίσθαι παραρμαγμένον· εἰσὶ δ'
 οἱ φασι συσχόντα αὐτὸν τὸ πνεῦμα ἀποθανεῖν, οἱ δ' εἶπον
 τοῦ κατὰ τῆς σφραγίδος φαρμάκου γευσάμενον. ἐβίω δὲ,
 ὡς μὲν οἱ τὰ πλείω λέγουσιν, ἔτη σ', ὡς δ' οἱ τὰ ἐλάττω, ξξ',
 ἐπολιτεύσατο δὲ κβ'. ἦν δὲ Φίλιππος ἐτεθνήκει, λαμπρὰν 75
 ἐσθῆτα προῆλθεν ἔχων, καίτοι τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ νεωστὶ

48. τὸ Διάκειον ex Plat. Dem. 26 Syllaber, τὸν ἀραῖον libri. | 49. Κα-
 λαυρίαν hic et infra APTV, καλαβρίαν cett. | δὲ em. H. | 53. γενησόμενον
 P. | 54. ὅτε em. H. | 58. καὶ τὰ τῶν ex Photis-Beisakias, καὶ κατὰ τῶν libri. |
 60. αὐτοῦ P, αὐτοῦ v. | 62. γνώμη ῥώμην Photius, Zosimus, Anonymus. cf. Plat.
 Dem. 39 et Anthol. Pal. 2. p. 809. | 64. ἡ addidi, ut et Duchesneus, em. v. |
 65. παραρμάχου Lambinus*. | 67. Φιλόχορος] cf. Philoch. fragm. ed. Steublis
 p. 78, Muelleri hist. gr. fr. p. 407. | 70. Ἐρατοσθένης — ἀποθανεῖν em. H.
 cf. Bernhardy Kratooth. p. 248. | 73. ἐβίω — ἐπολιτεύσατο ex Photis add. Bai-
 masius, em. libri, in fac. A: ἐβίω δὲ δύο καὶ ἑξήκοντα ἐτη Lambinus*.

τελευτηκυίας, ἐφηδόμενος τῷ τοῦ Μακεδόνοσ θανάτῳ. συνήργησε δὲ καὶ Θηβαίοις πρὸς Ἀλέξανδρον πολεμοῦσι καὶ τοὺς ἄλλοις Ἕλληνας ἐπέρωσεν αἰεὶ· διόπερ Θήβας κατα-
 C180 σκάψας ἐξήγει παρ' Ἀθηναίων Ἀλέξανδρος αὐτόν, ἀπειλοῦν αὐτὸν μὴ δοῖησαν. στρατενομένῳ δ' αὐτῷ ἐπὶ Πέρσας καὶ αἰτοῦντι ναυτικὸν παρ' Ἀθηναίων ἀντεῖπεν, ἄδηλον εἰπὼν εἰ οὐ κατὰ τῶν παρασχόντων χρήσεται. κατέλιπε δὲ δύο παῖδας ἐκ μιᾶσ γυναικὸσ τῶν εὐδοκίμων, Ἡλιοδώρου τινὸσ θυγατρός. θυγατέρα
 85 δὲ μίαν ἔσχε, ἣ καίσ ἔτι οὔσα πρὸ γάμου ἐτελεύτησεν. εἶχε δὲ καὶ ἀδελφήν, ἐξ ἧσ καὶ Λάχητοσ Λευκονοέωσ ἀδελφιδούσ αὐτῷ Δημοχάρησ ἐγένετο, ἀνὴρ καὶ κατὰ πόλεμον ἀγαθὸσ καὶ κατὰ τοὺσ πολιτικοὺσ λόγουσ οὐδενοσ χείρων. ἔστι δ' αὐτοῦ εἰκὼν ἐν τῷ πρυτανείῳ, εἰσιόντωσ πρὸσ τὴν ἐστίαν ἐν δεξιᾷ
 D 90 ὁ πρῶτοσ, περιεζωσμένος ἅμα τῷ ἱματίῳ καὶ ξίφοσ· οὕτω γάρ δημηγορῆσαι λέγεται, ἠνίκα Ἀντίπατροσ ἐξήγει τοὺσ ῥήτορασ. χρόνῳ δ' ὕστερον Ἀθηναῖοι σίτησιν τ' ἐν πρυτανείῳ τοῖσ συγγενίαισ τοῦ Δημοσθένουσ ἔδοσαν καὶ αὐτῷ τελευτηκότι τὴν εἰκόνα ἀνέθεσαν ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ Γοργίου ἀρχοντοσ, αἰτη-
 95 σαμένου αὐτῷ τὰσ δωρεὰσ τοῦ ἀδελφιδοῦ Δημοχάρουσ, ᾧ καὶ αὐτῷ πάλιν ὁ υἱὸσ Λάχησ Δημοχάρουσ Λευκονοέωσ ἠτήσαστο δωρεὰσ ἐπὶ Πυθαράτου ἀρχοντοσ δεκάτῳ ὕστερον ἔτει, τὴν τῆσ εἰκόνοσ στήσιν ἐν ἀγορᾷ καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ αὐτῷ τε καὶ ἐγγόνων αἰεὶ τῷ πρεσβυτάτῳ καὶ προεδρίαν ἐν
 E200 ἔπασιν τοῖσ ἀγῶσιν. καὶ ἔστι τὰ ψηφίσματα ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀναγεγραμμένα. ἣ δ' εἰκὼν τοῦ Δημοχάρουσ εἰσ τὸ πρυτανεῖον μετακομίσθη, περὶ ἧσ προαίρηται. φέρονται δ' αὐτοῦ

178. δὲ om. AP. | 80. ἐξήγει Siatensis l. 1., cf. m. quæst. Dem. 4. p. 107, ἐξήγει v. | 83. δὲ add. AHP, om. v. | 84. εὐδοκίμων Meziriâcus, εὐδοκίμου libri, ὀδοκίμων Reiskius. | τινὸσ Ἡλιοδώρου Lambinus. | 85. δὲ addidi, item Duednerus. | 86. Λάχητοσ] Λάχου v et libri, additò μὰ super ἀχ A. cf. Keilli Anal. epigr. p. 261. | λευκονοέωσ H, λευκονοέωσ cett. | 87. ἀνὴρ κατὰ H. | 88. ἔστι seq. ad Demosthenem male restitit Photius. | 89. ἐν ἀντὶ δεξιᾷ addidi. | 91. ἐξήγει Lambinus*, ἐξήγει v. | 92. χρόνον P. | 94. τὴν] καὶ τὴν A. | Γοργίου] ol. 128, 1. | αἰσησαμένου H. | 95. ἀδελφοῦ P. | Δημοχάρουσ Λάχησ Lambinus. | 96. λευκονοέωσ libri. | 97. Πυθαράτου] ol. 127, 2. | δεκάτῳ ὕστερον ἔτει contexti, ut et Duednerus, δεκάτῳ] δ' ἔτει ὕστερον εἰσ E, δεκάτῳ ὕστερον εἰσ cett., δεκάτῳ ὕστερον ἔτει εἰσ Wolfius. | 99. ἐγγόνων P, volebat ἐγγόνων. | 200. τὰ ψηφίσματα] vid. decreta infra adscripita.

λόγοι γνήσιοι ξέ. φασὶ δὲ τινες καὶ ἀσώτως αὐτὸν βιάσθαι
 γυναικείαις τ' ἐσθῆσι χρώμενον καὶ κωμάζοντα ἐκάστατε,
 ὅθεν Βάταλον ἐπικληθῆναι· οἱ δ' ὑποκοριστικῶς ἀπὸ τοῦ 205
 ὀνόματος τῆς τροφῆς λέγουσιν αὐτὸν οὕτω λειοδορηθῆναι·
 Διογένης δ' ὁ Κύων θεασάμενος αὐτὸν ποτε ἐν καπηλείῳ
 αἰσχυρόμενον καὶ ὑποχωροῦντα εἶπεν „ὄσση μᾶλλον ὑποχωρεῖς,
 τοσοῦτῳ μᾶλλον ἐν τῷ καπηλείῳ ἔση.“ ἔλεγε δ' αὐτὸν πα-
 ρασκώπτων ἐν μὲν τοῖς λόγοις Σκύθην εἶναι, ἐν δὲ ταῖς 10
 μάχαις Ἀστικόν. ἔλαβε καὶ παρ' Ἐφιάλτου χρυσίον, ἐνὸς
 τῶν δημαγωγῶν, ὃς πρὸς βασιλέα χρήματα φέρων
 ἦκε λάθρα, ὅπως διανείμας τοῖς δημαγωγοῖς τὸν πρὸς Φί-
 λιππον ἐξάψη πόλεμον. καὶ ἰδίᾳ αὐτὸν δωροδοκῆσαι παρὰ
 βασιλέως φασὶ δαρεικόν· γ. Ἀνάξιον δὲ τινα Ὠρεΐτην, 15818
 ξένον αὐτοῦ γεγονότα, συλλαβῶν ἐβασάνιζεν ὡς κατάσκοπον,
 οὐδὲν δ' ἐξαιπύοντα ἐψηφίσατο τοῖς ἰα' παραδοῦναι. λέγειν
 δὲ ποτε κωλυόμενος ὑπ' Ἀθηναίων ἐν ἐκκλησίᾳ βραχὺ ἔφη
 βούλεσθαι πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν. τῶν δὲ σιωπησάντων „νεα-
 νίας“ εἶπε „θέρους ὦρα ἐμισθώσατο ἐξ ἄστεως ὄνον Μέγα- 20
 ράδε· μεσοῦσης δὲ τῆς ἡμέρας καὶ σφοδρῶς φλέγοντος τοῦ
 ἡλίου ἐκάτερος αὐτῶν ἐβούλετο ὑποδύεσθαι ὑπὸ τὴν σκιάν·
 εἶργον δ' ἀλλήλους, ὁ μὲν μεμισθωμέναι τὸν ὄνον, οὐ τὴν
 σκιάν λέγων, ὁ δὲ μεμισθωμένος τὴν πᾶσαν ἔχειν ἐξουσίαν.“ B
 καὶ ταῦτα εἰπὼν ἀπήει. τῶν δ' Ἀθηναίων ἐπισχόντων καὶ 25
 δεομένων πέρας ἐπιθεῖναι, „εἴθ' ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς“ ἔφη
 „βούλεισθε ἀκούειν, λέγοντος δ' ὑπὲρ σπουδαίων πραγμάτων
 οὐ βούλεισθε;“ Πύλλου δὲ ποτε τοῦ ὑποκριτοῦ πρὸς αὐτὸν
 εἰπόντος, ὅτι δυσὶν ἡμέραις ἀγωνισάμενος τάλαντον λάβει
 μισθόν, „ἐγὼ δὲ“ εἶπε „εἰ τάλαντα μίαν ἡμέραν σιωπήσας.“ 30
 πᾶραφθαρτεῖς δὲ τὴν φωνὴν ἐν ἐκκλησίᾳ καὶ θορυβηθεῖς

203. τινες] In quibus Aesch. or. 1. §. 131. || 6. οὕτως AH. || 9. παρασκώπτων P. || 11. Ἀστικόν Lambinus. || ἐφιάλτου X, ἀφιάλτου P et pr. m. A (ἐφιάλτου corr.), ἀλ' ἐφιάλτου H. || χρυσίου TV. || 12. βασιλέα H. || 14. ἐξάψη P. || 15. Ἀνάξιον Dem. or. 18. §. 137 et Aesch. or. 3. §. 223, ἀναξίαν libri. || 16. ἐβασάνισεν Lambinus*. || 17. λέγειν — οὐ βούλεισθε sub nomine Plutarchi ἐν τῷ βίῳ τοῦ Δημοσθένους habet Arsenius p. 386. cf. Zenob. 6, 28. Schol. Plat. Phaedr. p. 64 B. || 19. πρὸς αὐτοὺς om. Arsenius. || 25. ἀπείη H. || 26. ἐπιθεῖναι ABP Arsenius, ἐπιθεῖται τῷ λόγῳ v. || 30. μιᾶς ἡμέρας Lambinus*.

τοὺς ὑποκριτὰς ἴφη δεῖν κρῖναι ἐκ τῆς φωνῆς, τοὺς δὲ ῥή-
 τορας ἐκ τῆς γνώμης. ὄνειδίσαντος δ' αὐτὸν Ἐπικλέους, ὅτι
 οὐκ αἰσχύνοιο, „αἰσχυνοίμην γὰρ“ εἶπεν „εἰ τηλικούτῳ δήμῳ
 235 συμβουλεύων ἀντοσχεδιάζοιμι.“ ἱστοροῦσι δ' ὡς οὐδὲ λύχνον
 ἔσβεσεν, ἄχρι τῶν ἐτῶν ἐγένετο, διακριβῶν τοὺς λόγους. αὐτὸς
 δὲ φησιν ὑδροποσία χρήσασθαι. ἔγνω δ' αὐτὸν καὶ Ἀυσίας
 ὁ ῥήτωρ καὶ Ἰσοκράτης εἶδα πολιτευόμενον ἄχρι τῆς ἐν Χαι-
 ρωνείᾳ μάχης, καὶ τινες τῶν Σωκρατικῶν φιλοσόφων. τοὺς
 40 δὲ πλείστους λόγους εἶπεν ἀντοσχεδιάσας, εὖ πρὸς αὐτὸ
 πεφυκώς. πρῶτος δ' ἔγραψε στεφανωθῆναι αὐτὸν χρυσῷ
 στεφάνῳ Ἀριστόνικος Νικοφάνους Ἀναγυράσιος, ὑπώμοσατο
 δὲ Διώνδας.

850 **ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.** — α'. Δημοχάρης Λάχης Λευκο-
 45 νοεὺς αἰτεῖ Δημοσθένει τῷ Δημοσθένους Παιανιεῖ δωρεὰν
 εἰκόνα χαλκῆν ἐν ἀγορᾷ καὶ σίτησιν ἐν πρυτανείῳ καὶ προε-
 ς δρίαν αὐτῷ καὶ ἐγγόνων αἰεὶ τῷ πρεσβυτάτῳ, εὐεργέτῃ καὶ
 συμβούλῳ γεγονότι πολλῶν καὶ καλῶν τῷ δήμῳ τῶν Ἀθη-
 ναίων, καὶ τὴν τ' οὐσίαν εἰς τὸ κοινὸν καθεικότι τὴν ἑαυτοῦ,
 50 καὶ ἐπιδόντι τάλαντα ἢ καὶ τριήρη ὅτε ὁ δῆμος ἠλευθέρωσεν
 Εὐβοίαν, καὶ ἑτέραν ὅτε εἰς Ἑλλάσποντον Κηφισόδωρος
 851 ἐξέπλευσε, καὶ ἑτέραν ὅτε Χάρης καὶ Φωκίων στρατηγοὶ
 ἐξεπέμφθησαν εἰς Βυζάντιον ὑπὸ τοῦ δήμου, καὶ λυτρωσα-
 μένῳ πολλοὺς τῶν ἀλόντων ἐν Πύδνῃ καὶ Μεθώνῃ καὶ
 55 Ὀλύνθῳ ὑπὸ Φιλίππου, καὶ χορηγίαν ἀνδράσι ἐπιδόντι ὅτε

234. γὰρ] γὰρ ἄν Duebnerus. || 36. διακριβῶν Lambinus*, διακρίτων
 libri. [αὐτὸς] or. 6. §. 30. or. 19. §. 46. || 39. τοὺς — πεφυκώς suspecta. ||
 40. αὐτὸ Κεῖσκιος, αὐτοὺς libri. || 41. πρῶτος — Διώνδας] cf. Droysenius
 Ephem. Darmst. 1839. p. 817. Boecknekius l. l. p. 458.

44. ψηφίσματα ὑπὸ (volobat ὑπὲρ) δημοσθένους P. || Δημοχάρης ed. Bas.,
 Τιμοχάρης cett. || λευκονοεὺς H, λευκονοεὺς cett. || 45. παιανιεῖ P. || 47. αὐτοῦ H,
 αὐτῷ v. sed vid. Frankius Ann. phil. 12. p. 233, Sauppis ad Lyeurg. p. 84 et
 infra v. 282. || 48. καλλῶν H. || 50. ἠλευθέρωσεν P. || 51. ὅτε εἰς — ἐξεπέμψ-
 θησαν om. A, ὅτε εἰς — Βυζάντιον om. P, Ἑλλάσποντον — ἐξεπέμψθησαν εἰς
 om. H. || Κηφισόδοτος Dem. or. 23. §. 163. Aesch. or. 3. §. 51. || 53. λυτρωσα-
 μένου AHP. || 54. μεθώνη H. || 55. ὅτε P.

ἐκλιπόντων τῶν Πανδιονιδῶν τοῦ χορηγεῖν ἐπέδωκε καὶ καθ-
 ὥπλισε τοὺς πολίτας τῶν ἐλλειπόντων, καὶ εἰς τὴν τειχο-
 ποιίαν ἀνάλωσε χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου ἐπιδόντος
 αὐτοῦ γ' τάλαντα, καὶ ἄς ἐπέδωκε β' τάφρους περὶ τὸν
 Πειραιᾶ ταφρεύσας, καὶ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην ἐπέ- 260
 δωκε τάλαντον, καὶ εἰς τὴν σιτωνίαν ἐπέδωκεν ἐν τῇ σιτοδείᾳ
 τάλαντον, καὶ ὅτε εἰς συμμαχίαν τῷ δήμῳ προσηγάγετο πεί- B
 σας, καὶ εὐεργέτης γενόμενος καὶ σύμβουλος δι' ὧν ἔπεισε,
 Θηβαίους, Εὐβοεῖς, Κορινθίους, Μεγαρεῖς, Ἀχαιοὺς, Λο-
 κρούς, Βυζαντίους, Μεσσηνίους, καὶ δυνάμεις ἄς συνεστήσατο 65
 τῷ δήμῳ καὶ τοῖς συμμάχοις πεζοὺς μὲν μ, ἰππέας δὲ α, καὶ
 σύνταξιν χρημάτων ἦν ἔπεισε πρεσβεύσας δίδόναι τοὺς μὲν
 συμμάχους εἰς τὸν πόλεμον πλείω φ' ταλάντων, καὶ ὡς ἐκώ-
 λυσε Πελοποννησίους ἐπὶ Θήβας Ἀλεξάνδρῳ βοηθῆσαι χρή-
 ματα δούς καὶ αὐτὸς πρεσβεύσας, καὶ ἄλλων πολλῶν καὶ 70
 καλῶν τῷ δήμῳ συμβούλῳ γεγονότι καὶ πεπολιτευμένῳ τῶν C
 καθ' ἑαυτὸν πρὸς ἐλευθερίαν καὶ δημοκρατίαν ἄριστα, φυ-
 γόντι δὲ δι' ὀλιγαρχίαν καταλυθέντος τοῦ δήμου καὶ τελευ-
 τήσαντι αὐτῷ ἐν Καλαυρίᾳ διὰ τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίαν,
 πεμφθέντων στρατιωτῶν ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ Ἀντιπάτρου, δια- 75
 μείναντι ἐν τῇ πρὸς τὸ πλῆθος εὐνοίᾳ καὶ οἰκειότητι καὶ
 οὔτε ὑποχειρίῳ τοῖς ἐχθροῖς οὔτε ἀνάξιον ἐν τῷ κινδύνῳ
 πράξαντι τοῦ δήμου.

56. ἐκλιπόντων AP, ἐκλειπόντων v. | post χορηγεῖν fortasse nonnulla exci-
 derunt: sin minus, ὅτι scribam cum P deleto ἐπιδόντος. | ἐπέδωκε P, ἐπέδωκεν v. |
 58. ἐπιδόντος αὐτοῦ] an ἐκ τῶν αὐτοῦ? | 59. γ' — ἄς] TXXX καὶ ἄς aut τρία
 τάλαντα, οἷς καὶ Droysenius Ephem. Darmst. 1839. p. 552, qui et totum locum
 consilium posse censet hoc modo: καὶ εἰς τὴν τειχοποιίαν ἀνάλωσε χειροτονηθεὶς
 ὑπὸ τοῦ δήμου ἐπιδόντος αὐτοῦ τάλαντον, καὶ οἷς (sic ego correxeram) ἐπέδωκε
 δύο τάφρους περὶ τὸν Πειραιᾶ ταφρεύσας, καὶ μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην
 [ἐπέδωκε] τάλαντα τρία. Winiowskius comm. in Dem. or. 4. cer. p. 264 sic:
 καὶ ὅτι εἰς τὴν τειχοποιίαν χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου τρία τάλαντα ἐπέδωκε,
 δύο τάφρους περὶ τὸν Πειραιᾶ ταφρεύσας, μετὰ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην. |
 τάφρους H. | 62. ὅτε] f. ὅτι. | 63. ἔπεισε P, ἔπεισεν v. | 65. ἄς et 67. ἦν su-
 specta. | 66. συμμάχους H. | 68. φ'] φησι HP. | post ταλάντων desest aliquid. |
 ἐς] f. οτι. | τάλαντον P | 70. αὐτοὺς a. | 72. ἐαυτῶν P. | 73. τελευτήσαντι
 αὐτῷ Frankius l. 1. p. 231, τελευτήσαντα αὐτοῦ HP, τελευτήσαντος αὐτοῦ v. |
 74. καλαυρία ΔHa, καλαβρία cett. | 75. αὐτῶν P. | 77. et post alteram οὔτε
 add. Meziriacus, poterat et post πράξαντι: sed non opus. cf. Dem. or. 9. §. 78.

β. Ἄρχων Πυθάρατος. Λάχης Δημοχάρους Λευκο-
 280 νοεὺς αἰτεῖ δωρεὰν τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων
 Δημοχάρει Λάχης Λευκονοῦ εἰκόνα χαλκῆν ἐν ἀγορᾷ καὶ
 D σίτησιν ἐν πρυτανείῳ αὐτῷ καὶ τῶν ἐγγόνων ἀεὶ τῷ πρεσ-
 βυτάτῳ καὶ προεδρίαν ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν εὐεργέτη καὶ
 συμβούλῳ γεγονότι ἀγαθῷ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων καὶ
 85 εὐεργετηκότι τὸν δῆμον τάδε, πρεσβεύοντι καὶ γράφοντι καὶ
 πολιτευομένῳ * οἰκοδομῆν τειχῶν καὶ παρασκευὴν ὄπλων καὶ
 βελῶν καὶ μηχανημάτων, καὶ ὀχυρωσαμένῳ τὴν πόλιν ἐπὶ
 τοῦ τετραετοῦς πολέμου, καὶ εἰρήνην καὶ ἀνοχὰς καὶ συμ-
 μαχίαν ποιησαμένῳ πρὸς Βοιωτούς, ἀπ' ὧν ἐξέπεσεν ὑπὸ
 90 τῶν καταλυσάντων τὸν δῆμον, καὶ ὡς κατήλθεν ἐπὶ Διοκλέ-
 ουσ ἄρχοντος ὑπὸ τοῦ δήμου συστειλάντι τὴν διοίκησιν
 E πρῶτῳ καὶ φεισαμένῳ τῶν ὑπαρχόντων, καὶ πρεσβεύσαντι
 πρὸς Λυσίμαχον καὶ λαβόντι τῷ δήμῳ λ' τάλαντα ἀργυρίου
 καὶ πάλιν ἕτερα ρ', καὶ γράψαντι πρεσβείαν πρὸς Πτολε-
 95 μαῖον εἰς Αἴγυπτον, κατ' ἣν ἐκπλαύσαντες ν' ἐκόμισαν
 τάλαντα ἀργυρίου τῷ δήμῳ, καὶ πρὸς Ἀντίπατρον πρεσ-
 βεύσαντι καὶ λαβόντι κ' τάλαντα ἀργυρίου καὶ Ἐλευσινιάδε
 κομισαμένῳ τῷ δήμῳ καὶ ταῦτα πείσαντι ἐλέσθαι τὸν δῆμον
 καὶ πράξαντι, καὶ φυγόντι μὲν ὑπὲρ δημοκρατίας, μετσχη-
 300 κότι δ' οὐδεμιᾶς ὀλιγαρχίας οὐδ' ἀρχὴν οὐδεμίαν ἤρχοσι
 E καταλελυκότος τοῦ δήμου, καὶ μόνῳ Ἀθηναίων τῶν κατὰ
 τὴν αὐτὴν ἡλικίαν πολιτευσαμένων μὴ μεμαλετηκότι τὴν
 πατρίδα κινεῖν ἑτέρῳ πολιτεύματι ἢ δημοκρατίᾳ, καὶ τὰς
 κρίσεις καὶ τοὺς νόμους καὶ τὰ δικαστήρια καὶ τὰς οὐσίας
 5 πᾶσιν Ἀθηναίοις ἐν ἀσφαλεῖ ποιήσαντι διὰ τῆς αὐτοῦ πολι-

279. λευκονοεὺς et 81 λευκονοεῖ librl. | 82. αἰτῶ om. librl, αἰτῶν. | 86. post πολιτευομένῳ apparet nonnulla excidisse, velut ἀεὶ καλῶς καὶ καθαρῶς, καὶ κατεργασαμένῳ. | καὶ post τειχῶν add. P. | 89. ὑπὸ] ἀπὸ librl. | 90. Διοκλέους] cf. Droysenius Ephem. Darmst. 1836. p. 168 sq. | 92. φεισαμένῳ, uti corr. Mezirlacus, AHP, φεισαμένων cell. | πρεσβεύσαντι Mezirlacus, πρεσβευόντων AH, πρεσβευσάντων cell. | 95. ἣν] ἡ P. | 96. Ἀντίπατρον] Ἀντίγονον Clinton fast. hell. 2. p. 350. sed vid. Droysenius l. l. p. 164 sq. | 97. Ἐλευσινιάδε Amiotus, ἔλευσινια librl, πρὸς Ἐλευσίνα Xylander. | 99. ὑπὲρ Xylander, ὑπὸ librl. | 301. καταλελυκότι AHP. | 5. πᾶσιν] πάσας P. | ἀσφαλῆ P. | αὐτοῦ P.

τείας καὶ μηδὲν ὑπεναντίον τῇ δημοκρατίᾳ πεπραχότι μήτε λόγῳ μήτε ἔργῳ.

β. Λιβανίου σοφιστοῦ πρὸς ἀνθύπατον Μόντιον ἀξιόσαντα αὐτὸν γράψαι οἱ τὸν τε Δημοσθένους βίον καὶ τὰς ἀπάντων τῶν λόγων αὐτοῦ ὑποθέσεις.

Ἐπειδὴ, κράτιστε ἀνθυπάτων Μόντιε, κατὰ τὸν Ὀμηρικὸν Ἀστεροπαῖον περιδέξιός τε εἰς λόγους ὧν πρωτεύεις μὲν ἐν τῇ Ῥωμαίων φωνῇ καὶ τῆς παρ' ἑκείνοις παιδείας ὁμολογουμένως τὸ πρὸς βεῖον ἀνήρησαι, ἀμελεῖς δ' οὐδὲ τῆς Ἑλληνικῆς, ἅτε καὶ ἐν αὐτῇ διὰ τὸ τῆς φύσεως μέγεθος ὑπερέχειν δυνάμενος, ἀλλὰ περὶ τε τοὺς ἄλλους διατρέβεις καὶ περὶ τὸν τελειώτατον τῶν Ἑλληνικῶν ῥητόρων, τὸν Δημοσθένην, καὶ δὴ καὶ ἡμᾶς ἐβουλήθης τὰς ὑποθέσεις τῶν τούτου λόγων ἀναγράψασθαί σοι, δεχόμεθα μὲν ἄσμενοι τὸ πρόσταγμα (ἴσμεν γὰρ ὅτι πλείω τὴν τιμὴν ἢ πόνον ἔχει), 10 ἀρξόμεθα δὲ τοῦ συντάγματος ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ ῥήτορος, οὐχ ὅλον αὐτὸν διεξιόντες (περιττὸν γὰρ τοῦτο), ἀλλὰ τοσούτων μνημονεύοντες, ὅσα δοκεῖ καὶ πρὸς κατάληψιν ἀκριβεστέραν τῶν λόγων συντελεῖν. Δημοσθένει τοίνυν τῷ ῥήτορι πατὴρ ἦν Δημοσθένης, ἀνεπίληπτος τῷ γένει δοκῶν, 15 ὡς καὶ Αἰσχίνης ἐχθρὸς ὧν μαρτυρεῖ (εἴρηται γοῦν οὕτως αὐτοῖς ῥήμασι· „τούτῳ πατὴρ μὲν ἦν Δημοσθένης ὁ Παιανιεύς, ἀνὴρ ἐλεύθερος· οὐ γὰρ δεῖ ψεύδεσθαι“), ἐργαστήριον δ' οἰκετῶν μαχαιοποιῶν κεκτημένος ἐντεῦθεν τὴν τοῦ μαχαιοποιοῦ κλησιν ἔλαβεν. τὸ μέντοι μητρῶον γένος τοῦ 20 ῥήτορος οὐκ ἦν, ὡς φασί, καθαρῶς Ἀττικόν, Γύλωνος τοῦ πάππου τοῦ Δημοσθένους φυγόντος μὲν ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ

306. μηδενὶ P. || δημοκρατία H.

β. Inscr. λιβανίου ὑπόθεσις τῶν λόγων δημοσθένους BA, λιβανίου σοφιστοῦ F, δημοσθένους βίος P, om. O. || 1. ἀνθυπάτων O. || Homer. Πιαδ. 21, 163. || 7. τόν] τὸ O. || τῆς ἑλληνικῆς A. || ῥημάτων FB, sed B addet. γρ. ῥητόρων. || 11. ἀρξόμεθα P. || 13. μνημονεύοντες Schaeferus. || ὅσω O. || 14. συντελεῖ P. || 15. πατὴρ μὲν ἦν BA. || 16. ὡς καὶ] ὅπερ καὶ O, ὅπερ ἔστι P. || Αἰσχίνης] c. Ctes. §. 171. || 17. παιανιεύς O: δεσπὸς δῆμοι εἰς πανδιονίδος φιλῆς εἰσι, καὶ ὁμοίως ἐκατέρου τοῦ θήμου τὸν δημότην καλεῖσθαι φασί παιανιεύς in mg. add. B. || 18. ψεύδεσθαι FBA, ψεύσασθαι scil. || 21. φησι A.

προδοσίας ἐγκλήματι, οἰκήσαντος δὲ περὶ τὸν Πόντον, κάκει
 γυναῖκα ἀγαγομένου Σκύθιν τὸ γένος, ἐξ ἧς ἦν τοῦ Δημο-
 25 σθένους ἡ μήτηρ Κλεοβούλη. εἰς τοῦτο γοῦν ἄλλοι τε λελοι-
 δορήκασιν καὶ Αἰσχίνης, εἰπὼν ὡς ἄρ' εἶη Σκύθης, βάρβαρος
 ἐλληνίζων τῇ φωνῇ. περὶ μὲν οὖν τοῦ γένους αὐτοῦ τοσαῦτα
 εἰρήσθω. ὄρφανός δὲ καταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς κομιδῇ
 νέος ἦν μὲν, ὡς φασιν, ἀσθενὴς τῷ σώματι καὶ νοσώδης,
 30 ὥστε μηδ' εἰς καλαιστραν φοιτῆσαι, καθάπερ πάντες οἱ τῶν
 Ἀθηναίων παῖδες εἰώθεσαν. ὅθεν καὶ ἀνδρωθεὶς ὑπὸ τῶν
 ἐχθρῶν εἰς μαλακίαν ἐσκώπιετο καὶ Βάταλος ἐπωνυμίαν
 ἔσχεν· ἱστόρηται γάρ τινα Βάταλον Ἐφέσιον ἀνλητὴν γενέ-
 σθαι, ὃς πρῶτος ὑποδήμασι γυναικείοις ἐπὶ τῆς σκηπῆς
 35 ἐχρήσατο καὶ μέλεσι κατεαγόσι, καὶ ὅλως τὴν τέχνην ἐμάλ-
 θαξεν· ἀπὸ τούτου δὲ τοὺς ἐκλύτους καὶ ἀνάνδρους Βατά-
 λους ἐκάλουν. λέγεται δὲ τὸν Δημοσθένην τὴν πολλὴν καὶ
 σφοδρὰν ἐπὶ λόγους ὀρμὴν ἐντεῦθεν σχεῖν. Καλλίστρατος
 ἦν Ἀθηναῖος ρήτωρ ἐνδοξός· οὗτος ἐμελλε δημοσίαν τινα
 40 δίκην ἀγωνίζεσθαι, φασὶν οἶμαι τὴν περὶ Ὀρωποῦ. ὁ τοίνυν
 Δημοσθένης παῖς ὢν ἐδεῖτο τοῦ ἐφιστάτου οἰκέτου συγχω-
 ρῆσαι παραβαλεῖν αὐτῷ τῇ δίκῃ, καὶ ὃς ἐπέτρεψεν. ἀκούσας
 δ' οὕτω διετέθη, ὥστ' ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας πάντα πάρεργα
 πρὸς τοὺς λόγους θέσθαι. διδασκάλῳ δὲ χρησάμενος Ἰσαίῳ,
 45 μάλα δεινῷ ρήτορι, εἰς ἀνδρας ἐγγραφεὶς εὐθύς ἀγῶνα κατὰ
 τῶν ἐπιτρόπων ἐνεστήσατο κακῶς διαφκηκότων τὴν οὐσίαν
 αὐτοῦ. καὶ εἶλε μὲν αὐτούς, οὐ μὴν ἠδυνήθη πάντα ἀπολα-
 βεῖν ὅσα ἀπολώλεκε. τοὺς δὲ λόγους τοὺς ἐπιτροπικοὺς
 εἰσὶν οἳ φασιν Ἰσαίου καὶ οὐ Δημοσθένους εἶναι, διὰ τὴν
 50 ἡλικίαν τοῦ ρήτορος ἀπιστοῦντες (ἐπ' γὰρ ἐτῶν ἦν, ὅτε πρὸς
 τούτους ἠγωνίζετο) καὶ ὅτι δοκοῦσιν οἱ λόγοι τὸ τοῦ Ἰσαίου

24. ἀγαγομένου Wellus, ἀγομένου libri. | σκῦθιν A. | 25. τε om. FORB. |
 26. Αἰσχίνης] l. l. §. 172. | ὡς] οὐς A. | σκῦθη A in ras. | 27. οὖν om. P. | αὐτοῦ
 om. A. | 32. ἐσκώπιετο A. | βάταλος hic et infra libri, fuerat Βάταλος. cf. Phot.
 bibl. 265. p. 494 A. | τὴν ἐπωνυμίαν O. | 34. ὑποδήμασι] ἐσθήμασι A. | 35. ἐχρή-
 σατο ante ἐπὶ ponit O. | κατεαγόσι om. A. | 37. τὴν πολλὴν in lac. sec. m. inser-
 tum habet A. | 42. παραλαβεῖν O. | αὐτῷ Taricenses, αὐτὸν A, αὐτῷ cett., post
 συγχωρῆσαι transposuit Schaeferus. | 46. ἀνεστήσατο FB. | 47. οὐ om. O. |
 48. ἀπολώλεκε Bekkerus, ἀπώλεκεν B, ἀπολώλεκε cett. | 51. τὸ om. OPB.

πως ἐπιφαίνειν εἶδος. ἕτεροι δὲ νομίζουσι συντετάχθαι μὲν ὑπὸ Δημοσθένους, διορθῶσθαι δ' ὑπὸ τοῦ Ἰσαίου. οὐδὲν δὲ θαυμαστόν, εἰ ὁ Δημοσθένης ἠδύνατο μὲν καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡλικίας συγγράφειν τοιούτους λόγους (ἢ γὰρ ὕστερον 55 ὑπεροχῇ καὶ τοῦτο πιστοῦται), ἀπὸ δὲ νεαρᾶς ἔτι τῆς ἀσκήσεως τῆς ὑπὸ τῷ διδασκάλῳ τὸν ἐκείνου χαρακτῆρα πολλαχῇ μεμίμηται. μετὰ μέντοι τούτους τοὺς ἀγῶνας βραχὺ τῇ ἡλικίᾳ προελθὼν σοφιστεύειν ἐνεχείρησεν, εἰτ' ἀπαλλαγὴς τούτου συνηγόρησεν ἐν δικαστηρίῳ. τούτοις δ' ὥσπερ γυμ- 60 νασίοις χρησάμενος ἐπὶ τὸ δημαγωγεῖν καὶ τὰ τῆς πόλεως πράττειν ἤλθεν. ἔτι κάκιστον μνημονευτέον, ὅτι τραυλὸς μὲν ἦν τὴν γλῶτταν ἐκ φύσεως, τὸ δὲ πνεῦμα ἀτονώτερος· ἐξ ὧν ἀμφοτέρων συνέβαινε φαυλοτάτην αὐτὸν τὴν ὑπόκρισιν παρεχόμενον οὐκ εὐδοκίμειν τὸ κατ' ἀρχὰς ἐπὶ τοῖς 65 λόγοις. διὸ καὶ πρὸς τὸν ἐρωτήσαντα, τί ἐστι ῥητορικῆ, ἀπεκρίνατο ὅτι ὑπόκρισις, δυσχεραίνων ὅτι διὰ ταύτην τῶν χειρόνων ἤτιτων ἐφαίνετο. ἀλλὰ καὶ ταῦτα μελέτη κατώρθωσε καὶ ὅσα ἄλλα αὐτῷ πρὸς δημαγωγίαν ὑπῆν ἐλαττώματα. καὶ γὰρ δαιλὸς ἦν τὸ πρῶτον πρὸς τοὺς τοῦ δήμου 70 θορύβους καὶ εὐκατάπληκτος, ὥστ' εὐθύς ἐξίστασθαι. διὰ δὲ τοῦτό φασιν αὐτὸν ἄνεμον ῥαγδαῖον τηροῦντα καὶ κινουμένην σφοδρῶς τὴν θάλατταν παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς βαδίζοντα λέγειν, καὶ τῷ τῆς θαλάττης ἤχῳ συνεδίξασθαι φέρειν τὰς τοῦ δήμου καταβοάς. μνημονεύονται δ' αὐτοῦ καὶ 75 οἰκήσεις κατάγειοι καὶ ξυρήσεις ἀπραγεῖς, ἵνα δι' αἰσχύνην μὴ προτοὶ τοῦ τῆς οἰκίας δωματίου, καὶ ὡς οὐδὲ τὰς νύκτας ἐκάθευδεν, ἀλλὰ διεκονεῖτο πρὸς φῶς περὶ λόγους. ὅθεν καὶ Πυθίας σκώπτων ἔφη τοὺς λόγους τοῦ Δημοσθένους λύχνων ἀπόζειν. πρὸς ὃν ὁ Δημοσθένης ἀστείως ἄμα καὶ 80 πικρῶς „οἶδα“ εἶπεν „ὅτι σε λυπῶ λύχνον καίω.“ διεβέ-

53. διορθῶσθαι Wolfius, διορθοῦσθαι librl. | οὐδέ P. | 54. δὲ om. OP. | ἠδύνατο A. | μὲν om. A. | ἀπ'] ἐπ' Saupprius. | 58. κατὰ μέντοι τοῦτον τὸν ἀγῶνα O. | 59. ἐνεχείρησεν OP, ἐνεχείρησε A. | 62. κάκιστο O. | τραυλὸς — ἐφαίνετο exscriptist Arsenius p. 189. | 63. ἀτονώτερον BA Arsenius. | 68. ἤτιτον FB. | 69. ἐλαττώματα A. | 76. κατάγειοι P, μετάγειοι A. | 77. δωματίου A. | 78. ὅθεν — ὁ Πυθίας exscriptist Arsenius l. i. | 79. πυθίας OP. |

βλητο γὰρ ὡς λαποδυτῶν νύκτωρ ὁ Πυθίας. καὶ μὴν ὅτι
 γ' ὕδωρ ἐπιπέθεινε πίνειν, ἴν' ἐγρηγορυῖαν μᾶλλον παρέχεται
 τὴν διαίτησιν, ἕκαστω ὁμολόγηται, περιελήφαμεν δὲ κάκιστον,
 85 ὡς καὶ ξίφος ποτ' ἐκ τῆς ὀροφῆς ἀπήρτησε καὶ ἰστάμινος
 ὑπὸ τοῦτο ἔλεγεν. ἐποίει δὲ τοῦτο δι' αἰτίαν τοιαύτην. ἐν
 τῷ λέγειν ἀπρεπῶς τὸν ὄμιον εἰώθει κινεῖν· ὑπερεκρέμασεν
 οὖν τοῦ ὄμιον τὸ ξίφος ἐν χροῶ, καὶ οὕτω τῷ δέει τῆς πληγῆς
 ἠδυνήθη κατασχεῖν ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ πρέποντος σχήματος.
 90 ἀναγκαῖον δὲ διηγῆσασθαι καὶ ὅπως εἶχε τὰ τε τῶν Ἑλλή-
 νων καὶ τῶν Ἀθηναίων πράγματα, ὅτε ἐπὶ τὸ δημαγωγεῖν
 ἦλθε Δημοσθένης. Θηβαῖοι Λακεδαιμονίους ἄρχοντας τῶν
 Ἑλλήνων καὶ μεγίστην δύναμιν ἔχοντας ἐν Λεύκτροις τῆς
 Βοιωτίας μάχῃ νικήσαντες αὐτοὶ προῆλθον εἰς ἰσχύν, καὶ
 95 μετ' ὀλίγον πρὸς Φωκέας πόλεμον ἐξήνεγκαν. ἦσαν δ' οἱ
 Φωκεῖς ἔθνος ὁμορον τῇ Βοιωτίᾳ, πόλεις ἔχον κβ'. οὗτοι
 καταλαβόντες τὸν τοῦ Πυθίου ναὸν πλησίον ὄντα ἐσύλησαν·
 ἀνθ' ὅτου καὶ οἱ Θηβαῖοι πόλεμον ἐξήνεγκαν πρὸς αὐτούς.
 ἐπολέμουν δὲ καὶ Ἀθηναῖοι τὸν συμμαχικὸν κληθέντα πόλε-
 100 μόν· Χῖοι γὰρ καὶ Ρόδοι καὶ Βυζάντιοι, πάσαι ποτ' ὄντες
 ὑπήκοοι Ἀθηναίων, τότε μετ' ἀλλήλων συστάντες καὶ συμ-
 μαχίαν ποιησάμενοι πρὸς αὐτούς ἐπολέμουν. καὶ οὕτω μὲν
 ἡ Ἑλλὰς εἰς πολλὰ μέρη διήρητο, Ἀθηναίων πολεμούντων
 πρὸς τοὺς προσηρημένους καὶ Θηβαίων πρὸς Φωκέας καὶ
 5 Λακεδαιμονίους πρὸς Πελοποννησίους. κατὰ δὲ τοῦτον τὸν
 καιρὸν Φίλιππος ὁ Ἀμύντου καὶς εἰς τὴν Μακεδόνων βασι-
 λείαν παρῆλθε. Ἀμύντα γὰρ τῷ Μακεδονίας βασιλεῖ γ'
 ἐγένοντο παῖδες ἐξ Εὐρυδίκης τῆς Ἰλλυρίδος, Ἀλέξανδρος,
 Περδίκκας, Φίλιππος. τούτων ὁ μὲν πρεσβύτατος Ἀλέξαν-

82. ὁ Πυθίας] ὑποθέσειος A. | 83. γε Schaeferus, τε libri. | 88. οὕτως B. |
 89. ἠδυνήθη OB, ἔδυνήθη v. | 90. ὅπως — Δημοσθένης] πῶς εἶχε τὰ τῶν
 Ἑλλήνων πράγματα, ὅτε δημοσθένης ἐπὶ τὸ δημαγωγεῖν ἦλθε cod. Matr. 117
 sp. Irizart. catal. p. 476. | εἶχεν A. | 91. τὸ] τῷ OP. | 93. τῆς] τοῖς O. | 94. μάχην
 O. | αὐτοὶ Fellicianus, αὐτοῖς EB, αὐτούς OPA. | προῆλθον Lambinus, παρῆλ-
 θον libri. | εἰς om. O. | 96. Βοιωτία Wolfus, εἰβοία libri. | οὕτως] οὗτοι δὲ
 FP. | 98. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι A. | 101. συστάντες μετ' ἀλλήλων O. | 4. εἰρημένους
 O. | καὶ alterum om. F. | 9. περδίκκας hic et infra OP. | πρεσβύτατος Schaeferus,
 πρεσβύτερος libri.

δρος δολοφονηθεὶς ἐτελεύτησεν, ὁ δὲ Περδίκκας πρὸς Ἴλλυ- 110
 ριοὺς μαχόμενος· Φίλιππος δ' ὁ νεώτατος ἐτύγχανε μὲν ἐν
 Θήβαις ὀμηρεῦν, ὡς δ' ἐπύθετο τὸν Περδίκκου θάνατον,
 ὑπεξελθὼν λάθρα καὶ ὄξεως εἰς Μακεδονίαν ἀφικόμενος
 κατέσχε τὴν ἀρχήν. Ἀθηναῖοι δ' ἄρ' ἕτερόν τινα, γένους
 μὲν ὄντα τοῦ βασιλικοῦ, φυγάδα δ' ἐκ Μακεδονίας, ἐπὶ 15
 βασιλείαν κατήγον μετὰ πολλοῦ πλήθους στρατιωτῶν. τού-
 τοις ὁ Φίλιππος ἐπιθέμενος ἐνίκησε μάχῃ· καὶ ὅσους συνέλα-
 βεν αἰχμαλώτους τῶν Ἀθηναίων, ἀφῆκεν ἄνευ λύτρων, οὐ
 κατ' εὐνοίαν τῆς πόλεως οὐδὲ δι' ἐπιείκειαν τρόπου * * * *.

γ'. Ζωσίμον Ἀσκαλωνίτου βίος Δημοσθένους.

Δευτέρῳ λοιπὸν ἐπιβῆναι τῷ Παιανιεῖ καιρῶς. καὶ μὴ 145 R.
 μοι χαλεπήνης, ᾧ θεία κεφαλή, δεύτερος ταττόμενος, ἠδέως
 ἂν πρὸς αὐτὸν ἐφθραγξάμην. εἰ γὰρ δεῖ τάληθές λέγειν,
 αὐτὸς σὺ σαυτῷ ταύτην τὴν τάξιν προὔξενησας, μηδαμοῦ τῇ
 νεότητι τῷ μεγέθει τῶν ῥημάτων ἐπιδιδούς σεαυτὸν, μηδ' 5
 ἀμνήτοις ῥητορικῶν συγχωρῶν ἐπιβῆναι τοῖς σοῖς. διὸ προ-
 τελεσθέντες τοῖς τοῦ Θεοδώρου οὕτως τοῖς σοῖς μυστηρίοις
 ἐπιχειρεῖν τολμῶμεν. προσηυξάμενοι οὖν τὸν Θεσπέσιον
 ῥήτορα καὶ κρατῆρα στησάμενοι τάνδρι, ὅπως ἂν δυνηθεῖ-
 μεν ἀρκέσαι τοῖς αὐτοῦ, οὕτω χωρήσομεν εἰς τὸ τάκεινον 10
 διελθεῖν. τί γὰρ οὐ μέγα τε καὶ θαυμάσιον τῶν ἐκείνου,
 ὅς Ἀθήνας μὲν πρῶτον εὐτύχει πατρίδα, δῆμον δὲ Παιανιέα,
 ἐκ γονέων δὲ μὴ πάνυ τι σεμνῶν προελθὼν, τοῖς αὐτοῦ τὰ- 146
 κείνων συνέκρυψε. πατὴρ μὲν γὰρ ἦν ὁμωνύμου μὲν τὴν
 προσηγορίαν, τῇ δὲ τέχνῃ μαχαιροποιῦ (ὃ ἐστὶν ἐργαστήριον 15
 ἔχοντος μαχαιροποιῶν, ὡς εἶπομεν ἤδη περὶ τοῦ πατρὸς Ἴσο-

114. δὲ A. | γένους bis habet A, sed alterum obelo notatum, γένος FB. |
 10. βασιλείαν] βασιλέα libri mei omnes. | 19. δε' om. OP. | τρόπον] τοῦ τρόπου
 O. | sub lineam nonnulla deesse sponte intelligitur.

B. 1. λοιπὸν] λοιπὸν μὲν R. | ἐπιβῆναι E. | 3. ἐφθραγξάμην] εἶπον E. |
 δεῖ] δὴ PV. | 6. ἀμνήτοις E, ἀμνήτα cett., ἀμνήτους Reiskius. | 7. malim Θεο-
 δωρεῖον. | 8. προσηυξάμενοι V. | 10. χωρήσομεν V. | 12. εὐτυχεῖ V, εὐτυχεῖ v. |
 παιανιέα PR, παιανίον V, Παιανίαν Reiskius, sed vid. Herod. 1, 60. Paus. 1,
 23, 10. | 13. αὐτοῦ v.

κράτους), μητρός δὲ Κλειοβούλης μὲν ὀνόματι, Σκυθίδος δὲ τὸ γένος. Γύλων γὰρ ὁ πάππος αὐτοῦ Νύμφειον προδούς, τόπον τινὰ ἐν τῷ Πόντῳ, μέλλον ποιῆσθαι τὴν κρίσιν ὑπὲρ
 20 τούτου, φυγῶν παρὰ τοῖς τοῦ Πόντου δυνάσταις καὶ τοὺς καλουμένους Κήπους τόπους τινὰς καρποῦσθαι λαβῶν παρ' αὐτῶν, γυναῖκα ἐκεῖσε Σκυθίδα ἠγάγετο, ἐξ ἧς ἔσχε τὴν Κλειοβούλην τὴν μητέρα τοῦ ῥήτορος. αὕτη γὰρ πεμφθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς λάθρα εἰς Ἀθήνας καὶ γαμηθεῖσα Δημο-
 25 σθένει τῷ μαχαιοποιῷ τίκει τοῦτον τὸν ῥήτορα. καταλειφθεὶς δ' ὀρφανὸς ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτὸς ἐαυτῷ τῇ φρονήσει τε καὶ συνέσει πατὴρ ἐγένετο. ὡς γὰρ ἑώρα τοὺς καταλειφθέντας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπιτρόπους οὐκ ἐπι-
 30 τρόπων μᾶλλον ἔργον ποιῶντας, ἀλλὰ πολεμίων τῷ κακῶς κειρῆσθαι τῇ αὐτοῦ οὐσίᾳ, καὶς μὲν ὧν ἔτι καὶ κατηγορεῖν ἐκείνων κωλυόμενος τῇ τῶν νέων ἡλικίᾳ, τέως μὲν τὰ τῶν νέων ἐποίει καὶ διδασκάλοις τε ἑαυτὸν καὶ παιδεύσει παρε-
 δίδου, ἵνα σχολίῃ τὴν κατηγορίαν ὡς εἰπεῖν ἠκουημένην ἐκ τῶν λόγων κατ' ἐκείνων εἰς ἄνδρας ἐγγραφείς. διὸ καὶ ὡς
 35 μαροὶ τινες οἱ ἐπίτροποι τοῦτο αὐτὸ ἐνθυμηθέντες καὶ τῶν διδασκάλων αὐτοῦ τοὺς μισθοὺς ἀπιστέρον, ὅπως ἐμποδῶν γένοιτο τοῦτο αὐτὸ πρὸς τὸ μανθάνειν σπουδαίως ἐκείνον.
 147 ὅμως πάντα ποιῶν ὁ θεῖος ἀνὴρ φιλοσόφων μὲν ἑαυτὸν παρεδίδου Πλάτωνι, ῥητορικῶν δ' ἐπιθυμήσας ἐκ τοῦ ἀκούειν
 40 Καλλιστράτου τοῦ ῥήτορος ῥητορεύοντός τε καὶ εὐδοκιμοῦντος Ἰσαίῳ ἐφοίτα, ἐπὶ τῶν ἑ ῥητόρων τῶν κριθέντων ἀναγινώσκεσθαι. καὶ οὕτως αὐτὸν λέγεται μιμήσασθαι, ὅστ' αὐτοῦ νομίζεσθαι τοὺς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων λόγους· ἀρτίως γὰρ ἦν ἐξελθὼν ἀπὸ τῆς ἐκείνου διατριβῆς. ἐξήλωσε δὲ
 45 μάλιστα τῶν πρὸ αὐτοῦ τὸν συγγραφέα Θουκυδίδην καὶ τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν ἐκείνου λόγων ἐπὶ τὸ πολιτικώτερον μετ-

18. γὰρ] δὲ V. | 19. ποιῆσθαι] ὑπομένειν Reiskius, frustra: si quis mandatum, malim ἀπολεῖσθαι. || 22. σκυθιδ' ἀνηγάγετο V. | 24. ὑπὸ — γαμηθεῖσα om. V. | 25. τῷ om. V. | 26. ὑπὸ] ἀπὸ v. | ἑαυτοῦ v. | 28. καταληφθέντας V. | ὑπὸ V, παρὰ PR. | 29. ἔργον om. V. | 31. τῶν post τῇ etasum in V. | 34. τῶν om. V. | 35. μαροί] μή V. | 37. αὐτὸ] αὐτῷ Reiskius. | 42. λέγεται] λέγοντα V. | 44. ἐξήλωσε sqq. exscripsit Arsenius p. 189. | 46. ἐπὶ] εἰς Arsenius.

ἐφρασα· καὶ οὕτως λέγεται αὐτὸν ἐκμεμαθημέναι, ὥστε φέρεσθαι τι τοιοῦτον περὶ αὐτοῦ, ὅτι ποτὲ καίσης τῆς βιβλιοθήκης ἐν Ἀθήναις καὶ συγκαεισῶν τῶν ἱστοριῶν Θουκυδίδου αὐτὸν μόνον ἀπομνημονεῦσαι πασῶν καὶ οὕτως⁵⁰ μεταγραφῆναι ποιῆσαι. ἐπιτροπευθεὶς δὲ ἑῷ ἔτη καὶ ἐγγραφεὶς ὀκτωκαιδεκαετῆς εἰς ἄνδρας (οὕτω γὰρ ἐνεγράφοντο παρ' Ἀθηναίους), κρίνας τοὺς ἐπιτρόπους εἴλε τὴν δίκην, καὶ ἀπήτησεν αὐτοὺς οὐχ ὅσα ἐδυνήθη δεῖξαι παρὰ τοῖς δικασταῖς αὐτοὺς χρεωστοῦντας, ἀλλ' ὅσα συνήδει ἑαυτῷ⁵⁵ κατὰ τὸ ἀληθὲς ἠδίκημένῳ. τὸ μὲν γὰρ ἦν τῆς δεινότητος τῆς ῥητορικῆς, τὸ δὲ τῆς Δημοσθένους φιλανθρωπίας. ἅ γὰρ τάλαντα ἀποδείξας αὐτοὺς τοὺς τρεῖς χρεωστοῦντας ἰδ' μόνον ἀπήτησεν. ἦσαν δ' οὗτοι οἱ τρεῖς Ἄφοβος, Δημοφῶν, Θηριππίδης. πολλὰ δ' ἐκ φύσεως ἔχων ἐλαττώματά τε καὶ⁶⁰¹⁴⁸ νοσήματα ἐπιμαλεῖα τὴν φύσιν ἐνίκησε· καὶ γὰρ τὸ στόμα τραυλὸς ἦν καὶ τὴν ἀκοὴν ἀσθενής, ὡς μὴ δύνασθαι φέρειν κραυγὰς τινὰς ἢ κτύπους, καὶ τὸ πνεῦμα ἄτονος, ὡς μὴδ' ἐν ἔπος εἰπεῖν ἀπνευστὶ δύνασθαι, καὶ τὴν κίνησιν τοῦ σώματος ἀπρεπῆς καὶ μαλακώτερος, ὅποτε δεῖσι λέγειν· κινῶν⁶⁵ γὰρ αἰεὶ τοὺς ὤμους περιέρριπτε τὸν τρίβωνα κατὰ τῆς γῆς. ἐπνηρωθῶσατο δὲ ταῦτα πάντα διὰ τούτων τῶν τρόπων. τὸν μὲν τραυλισμὸν ἐμβάλλον τινὰς ψήφους ἐν τῷ στόματι καὶ τῶν Ὀμήρου συνεχῶς ἔπος τι λέγων, οἷον τὸ „ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπειροιο.“ οὕτως δὲ τοῦτο ἐπνη-⁷⁰ρωθῶσατο, ὥστ' εἰσελθόντα εἰπεῖν τοῖς Ἀθηναίοις ἐκεῖνο τὸ περιφερόμενον „ἦκω φέρων ὑμῖν τὸ ῥ καταρρητορευμένον.“ διὰ τοῦτο δ' εἶπε τὸ ῥ, ἐπειδὴ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ τραυλοὶ αἰεὶ περὶ τὸ γράμμα τοῦτο σφάλλονται, τὸ ἄντι τοῦ ῥ προσφέροντες. καὶ τοὺς θορύβους δὲ φέρειν ἐμελέτησεν⁷⁵ ἐπὶ τὴν θάλατταν κατιῶν καὶ πρὸς τὸν ἦχον τῶν κυμάτων

48. τ.] τὸ Arsenius. | τῆς ἐν Ἀθήναις βιβλιοθήκης E. | 50. οὕτως — ποιῆσαι] αὐτὰς αὐτὰς μεταγραφῆναι E. | 54. ἀπέτησεν V. de re cf. Dem. or. 21. §. 50. | ἠδυνήθη V. | 55. αὐτοὺς] τοὺς V. | συνείδει V. | 58. τοὺς om. V. | χρεωστοῦντας V. | 62. τραυλός] τραγιλός V. | 65. δεῖσι V. | 67. ἐπνηρωθῶσατο V, ἐπνηροθῶσατο v. | 68. μὲν] μὲν γὰρ R. | ἐμβαλὼν V. | 69. τῶν] τῷ V. | οἷον add. Reiskius. versus est Hom. Od. 5, 402. | 70. ἐπνηρωθῶσατο V, ἐπνηροθῶσατο v. | 75. προσφέροντες V.

λογοποιούμενος. καὶ τὸ πνεῦμα διαρκῶς κατέσκαυεσεν οὐ-
 τως, καὶ πρὸς ὑψηλά τινα χωρία τρέχων καὶ ῥήσεις λέγων
 τινάς. τὸ δὲ σχῆμα τῆς ἐν τῷ λέγειν κινήσεως καὶ τοῦτο
 80 *ιάσατο*, τὰ μὲν πρῶτα ξίφος ἐξαρτήσας ἐκ τῆς στέγης τῆς
 οἰκίας ἑαυτοῦ καὶ ὑποκάτω τούτου ἰστάμενος, ἵνα τῷ φόβῳ
 τῆς προσδοκίας τοῦ πειεῖσθαι κατὰ τῶν ὤμων αὐτοῦ ἐκεῖνο
 ἀκινήτους ἔχη αὐτούς, ὕστερον δὲ καὶ πρὸς κάτοπτρον ἀν-
 149 *δρόμηκας* ταῖς μελέταις χρώμενος. οὐ μόνον δ' ἐν νέοις οὐ-
 85 *τως* ἑαυτοῦ ἐπεμελεῖτο, ἀλλ' ἤδη καὶ τέλειος ἀνὴρ γενόμενος.
 καὶ γὰρ αὐτόν φασιν ἀνδρῶν ἄγοντα ἡλικίαν ξυρῶντά ποτε
 τοῦ πάγωνος τὸ ἥμισυ, ὅπως μὴ προτοὶ δι' αἰσχύνην, οἴκαδε
 καθείρξαντα ἑαυτὸν ἀσκεῖσθαι. λογογραφεῖν δ' ἀρχάμενος
 καὶ εἰς τὰ ἰδιωτικὰ καὶ εἰς τὰ δημόσια καὶ πολλοὺς ἐκδοὺς
 90 *λόγους* δικαζομένοις, ὕστερον τούτων ἐπαύσατο διὰ τοιαύτην
 αἰτίαν. Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορμίῳ δικαζομένοις πρὸς ἑαυ-
 τοὺς ἤλω ἀμφοτέροις λόγους ἐκδοὺς κατ' ἀλλήλων. ὅθεν
 μισήσας τοῦτο τὸ ἔργον ἐπὶ τὸ παιδεύειν λοιπὸν ἐτρέπη.
 καὶ παρὰ τὰς ἀρχὰς μὲν εὐτυχήσας ἐν τε τῷ πλήθει τῶν
 95 *μαθητῶν* καὶ τῷ εὐνοῦς εἶναι αὐτῷ πάντας τοὺς φοιτῶντας,
 ὕστερον καὶ τούτου ἀπέσχετο διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. Ἀρί-
 στωρχόν τινα, υἱὸν Μόσχου, ἔχων μαθητὴν εὐνούστατόν τε
 καὶ θρασὺν καὶ φρονεύσαντα τοὺς ἀντιπολιτευομένους αὐτῷ,
 τὸν τε Νικόδημον τὸν Ἀφιδναῖον καὶ Εὐβουλον τὸν πολι-
 100 *τευόμενον*, αὐτὸς ὑπενοήθη ὑποβαλεῖν τῷ Ἀριστάρχῳ τοῦτο
 ποιῆσαι. ἀπαλλαγεῖς δὲ καὶ τούτου τοῦ ἐπιτηδεύματος,
 ὕστερον ὁρῶν φνύμενόν τε καὶ ἀκμάζοντα κατὰ τῆς Ἑλλά-
 δος τὸν Φίλιππον ἐτρέπη ἐπὶ τὸ γράφειν λόγους κατ' ἐκείνου
 καὶ τῶν προδιδόντων ἐκείνῳ. ἐτριηράρχησε δὲ καὶ ἐχορήγησε
 5 *τῇ πόλει* καὶ εἰσφορὰς ἐποιήσατο χρημάτων πολλάκις, καὶ
 πόρας ὀρφανευθείσας καὶ πεινχρὰς ἐπιγάμους πρὸς γάμον
 ἐξέδωκε καὶ λύσεις αἰχμαλώτων Ἀθηναίων ἐποιήσατο, ὅθεν

78. καὶ πρὸς R, πρὸς v. || 84. μελέταις V. || 85. ἐπεμελεῖτο V. || 86. φασιν
 αὐτόν V. || ἄγοντα] ἔχοντα V. || ξυρῶντα V. || 87. προίη V. || 92. λόγους ἀμφο-
 τέροις ἐκιδούς E. || λόγους ἐκδοὺς] ἐκ δὲ V. || 93. λοιπὸν om. E. || ἐτρέπη]
 ἔχεται V. || 99. τέ] τε V. || 106. καὶ αὐτο πεινχρὰς om. V. || ἐπὶ γάμους καὶ
 γάμον V.

πολλάκις εὐνοίας τῆς πρὸς τὴν πόλιν χρυσοῖς στεφάνοις ἐστε-
 φανώθη. Ἀρπάλου δέ τινα χρῆματα κεκλοφότος παρ' Ἀλε- 150
 ξάνδρου τοῦ Φιλίππου καὶ φυγόντος παρ' Ἀθηναίους καὶ 110
 ἀποθανόντος ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ὑπονοηθεὶς ὡς λαβὼν παρ'
 αὐτοῦ χρῆματα, κριθεὶς ἐπὶ ν' ταλάντοις ἔφυγεν εἰς Αἴγι-
 ναν, ὕστερον δ' ἀφείσης αὐτῷ τῆς πόλεως ἐπανῆλθεν. καὶ
 πάλιν κατ' Ἀλεξάνδρου ἔλεγε τοῦ παιδὸς Φιλίππου, ὡς καὶ
 κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. κρατήσαντος δ' Ἀλεξάνδρου τῆς 15
 Ἑλλάδος καὶ μέλλοντος ἐλθεῖν καὶ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας ἐξαιτη-
 θεὶς παρ' αὐτοῦ οὐκ ἐδόθη, τῶν Ἀθηναίων πρεσβυσαμένων
 πρὸς αὐτὸν καὶ λαγόντων ὅτι „ἐν σοὶ ἐστὶ καὶ τὸ λαβεῖν καὶ
 τὸ μὴ λαβεῖν, ὅποτε καὶ τὴν πόλιν αὐτήν· ὁμῶς φρόνησόν τε
 καὶ βούλευσαι ἄξιον τῆς σεαυτοῦ φύσεως.“ ὁ δ' ἐπιπλα- 20
 σθεὶς τῷ ἔλεῳ καὶ γελάσας ἀνεχώρησεν. ἔσχε γὰρ τὸ φιλι-
 ἀνθρωπον μετὰ τῆς δυναστείας, ἥπερ ὁ αὐτοῦ πατήρ. ὡς
 δὲ καὶ Ἀλέξανδρος ἐτελεύτησε καὶ τὴν τούτου βασιλείαν
 διεδέξατο Ἀντίπατρός τις τῶν παρασπιστῶν ἐκείνου, πάλιν
 καὶ κατὰ τούτου ἐδημηγόρει. ἀμέλει καὶ φρουρὰν κατα- 25
 στήσαντος Ἀλεξάνδρου ἐν ταῖς Θήβαις μετὰ τὸ κατασκάψαι
 τοὺς Θηβαίους διὰ τὸ ἀπογυμνώσασθαι αὐτῷ ἐν τῇ πολιορ-
 κίᾳ καὶ ὑβρίσαι αὐτόν, ἐναντία πράττων ὁ Δημοσθένης τῷ
 Ἀντιπάτρῳ ἐπισκεν Ἀθηναίους ὥστ' ἐξελθεῖν καὶ ἐξελάσαι
 ταύτην τὴν φρουρὰν. ὅθεν ὀργιζόμενος Ἀντίπατρος ἐστρά- 30 151
 τευσε κατὰ τῶν Ἀθηναίων. προορώμενος δ' ὁ Δημοσθένης
 ὡς ὅτι οὐκ ἐλεηθήσεται παρὰ τούτου ἐξαιτηθεὶς διὰ τὸ ὠμόν
 τε καὶ βίαιον τοῦ ἀνδρός, ἔφυγεν εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Ποσει-
 δῶνος τὸ ἐν τῇ Καλαυρίᾳ τῇ νήσῳ τῇ πρὸς τῇ Τροιζῆνι.
 μέλλων δ' ἄγεσθαι πρὸς Ἀντίπατρον ὑπ' Ἀρχίου τοῦ ὑπο- 35
 κριτοῦ πεμφθέντος πρὸς αὐτόν καὶ παρακρουμένου αὐτόν,
 ὡς οὐκ εἰς θάνατον ἄγοιτο, ἀπεκρίνατο αὐτῷ ὡς ὅτι „οὔτε

108. πολλάκις] πολλῆς R. | εὐνοία τῇ V, malim εὐνοίας ἐνεκα τῆς. | χρυ-
 σοῖς V. | 10. Ἀθηναίους Heisklus. | καὶ — δεσμωτηρίῳ om. E. | 15. δὲ V. |
 19. τε] τι V. | 21. εἴχε V. | 22. ἥπερ Schweighauserus, ἥπερ Ildri. |
 25. κατιστήσαντο V. | 26. κατασκάψαι] immo κατασερέψαι. | 28. καὶ ὑβ
 in lac. om. V. | 29. ὥστ' ὡς V. | ἐξελάσαι V. | 32. ἐξελαθείς δὲ διὰ V. |
 34. Καλαυρία τῇ νήσῳ] καλαβρία V. | πρὸς] εἰς V. | 35. τοῦ om. VE. |
 ὑποκριτοῦ] ὑποκριτοῦ τοῦ v. | 37. ὅτι — πείθων E, ὅτι οὐδέποτε μοι
 ἤρεσας οὔτε ὑποκριτόμενος οὔτε νῦν με πείθων v.

ὑποκρινόμενος ἤρεσάς μοι ποτε οὔτε νῦν πείθων.“ καὶ
 τοῦτ' εἰπὼν, μικρὸν παρεξελθὼν, ἵνα μὴ μιάνη τῷ θανάτῳ
 140 τὸ ἱερὸν, λαβὼν ὃ ὑπὸ τῇ σφραγίδι εἶχε φάρμακον εἰς τοῦτ'
 ἐκ πολλοῦ αὐτῷ κατεσκευασμένον ἐκὼν ἀπέθανεν. ἐβίωσε
 δ' ἔτη ξ' καὶ γ', ἐγεννήθη δ' ἐνιαυτῷ πρότερον τῆς ρ' ὀλυμ-
 πιάδος. εἰκόνα δ' αὐτοῦ ἔστησαν οἱ Ἀθηναῖοι ἐν τῷ Κε-
 ραμειῷ χαλκῇ, θαυμάσαντες αὐτοῦ τὴν τ' ἀρετὴν καὶ τὴν
 145 εὐνοίαν, ἣν εἶχε περὶ τὴν πόλιν. ἐπεγέγραπτο δὲ τῇ εἰκόνι
 αὐτοῦ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα·

εἴπερ Ἰσην γνώμη ῥώμην, Δημοσθένης, ἔσχες,
 οὔκοι' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἄρης Μακεδῶν.

ἀπέθανε δ' ε' ἐπὶ ε' τοῦ πνανεψιῶνος μηνός, ἣτις ἐστὶν
 50 Ἀθήνησι σκυθρωποτάτη ἡμέρα διὰ τὸ συμβαίνειν τότε εἶναι
 152 τὰ θεισμοφόρια καὶ νηστεύειν τότε τὰς γυναῖκας. κατέλειψε
 δὲ πολλοὺς λόγους, οἷον τοὺς Φιλιππικούς, τοὺς ἐπιτροπικούς,
 τοὺς ἰδιωτικούς, τὰ προοίμια, τὸν ἐρωτικόν, τὸν ἐπιτάφιον,
 τὰς ἐπιστολάς.

δ'. Βίος Δημοσθένους.

Ὁ Δημοσθένης βίος τοῦ ῥήτορος ἀναγκαῖός ἐστι τοῖς
 ἐπὶ ῥητορικὴν ἀσκούσιν ἑαυτούς· πολλὴν γὰρ ὁ βίος αὐτοῦ
 φέρει τοῖς μαθητοῖσιν ὠφέλειαν. ὅθεν ὅσα περὶ τὰνδρὸς
 πυνθανόμεθα λέγωμεν διὰ συντόμων, ὅστις τ' ἦν διεξιόντες
 5 καὶ τίτος καὶ ἂ τὴν πόλιν διώρθωσεν. ἀπὸ δὲ τοῦ γένους
 αὐτοῦ πρῶτον ἀρξώμεθα. ταῦτα τοῖσιν ἐστὶν ἂ περὶ Δη-

141. αὐτῷ] αὐτῷ τοῦτο PV: ἐκ πολλοῦ αὐτῷ πρὸς τοῦτο κατ. R. | 42. ἐγε-
 νήθη — ὀλυμπιάδος verba sunt Dionysii Halle. ep. ad Amm. 1, 4. | 43. κερα-
 μειῷ χαλκῷ V. | 44. τ' om. V. | 48. ἤξεν ἀνῆρ V. | 49. ἀπέθανε — γυναῖκας]
 cf. Plut. Dem. c. 30. | μηνός om. V. | 50. εἶναι om. P. | 52. ἐπιτροπικούς V. |
 54. s. An. ex vit. 4, p. 156. Ἐγὼ δὲ ὁ δημοσθένους καὶ τὴν χαβρίου γυναῖκα, τὴν
 θυγατέρα κτησίππου μετὰ — φιλοκράτει, cf. consilium indidem p. 158. καὶ τοῦτο
 τῆς εἰς πατρίδα ἐκείνου εὐνοίας τεκμήριον. ἀποθανούσης γὰρ τῆς θυγατρὸς
 αὐτοῦ — συμφορᾶς add. cod. Urbn. 113. vid. Heyssii comm. de codd. Dem. Ro-
 manis ed. Voemel. p. 12.

Α. Ἰασετ. δημοσθένους βίος V, ἕτερος ὁ δημοσθένους βίος v. | 1. ὁ περὶ
 δημ. P XGV, sed in P praepositio punctis circumscripta est. | 4. λέγωμεν V. |
 ὁ αὐτῷ XG.

μοσθένους πυνθανόμεθα. Γύλων ἀνὴρ Ἀθηναῖος φθονη-
 θεῖς οἶμαι δι' ἀρετὴν (οἰκτεῖον γὰρ καὶ σύννηθες τῇ πόλει
 τοῦτο τὸ πάθος) αἰτίαν ἔσχε προδεδωκέναι Νύμφαιον χωρίον
 ἐν Πόντῳ κείμενον. ἀδοξήσας δὲ διὰ τὴν ἐκ τῆς κατηγορίας 10
 ὕβριν, τάχα δὲ καὶ φοβηθεῖς τοὺς συκοφάντας (ισχυρὸν γὰρ
 ἐν Ἀθήναις τὸ τούτων γένος) τὴν τούτων κρίσιν οὐ περιέ-
 μεινε, τῆς δὲ κατηγορίας προεξήλθε· καὶ παραγενόμενος εἰς 152
 Σκυθίαν γαμῆ τῶν ἐπιχωρίων τινὸς θυγατέρα, πολλὴν
 προῖκα σὺν αὐτῇ λαβών. δύο δὲ γεννήσας καὶ θρέψας 15
 θυγατέρας, ὡς τὴν τοῦ γάμου ὄραν ἐπέλαβον, ἐτοιμάσας
 προῖκας αὐταῖς εἰς Ἀθήνας ἐπεμψε, κομίσασθαι τὴν πατρίδα
 θελήσας εἰ καὶ μὴ δι' ἑαυτοῦ, διὰ γοῦν τῶν θυγατέρων.
 ἔγημε δὲ τὴν μὲν Φιλοχάρης, τὴν δ' ἑτέραν Δημοσθένης,
 τὸν μὲν δῆμον Παιανιεύς, μαχαιοποιὸς δὲ τὴν τέχνην. 20
 ἧς ἐγέννησε τὸν ῥήτορα Δημοσθένην, ὀνόματος μὲν πατρῷου
 κληρονόμον, οὔτε δὲ τέχνης οὔτε τύχης ὁμοίως διάδοχον.
 ἀποθανόντος δὲ τοῦ πατρὸς καταλειφθεῖς ὑπὸ μητρὶ γ'
 ἔσχεν ἐπιτρόπους, συγγενεῖς μὲν καὶ φίλους, ἐχθροὺς δὲ τῇ
 διαθέσει, Ἄφοβον καὶ Δημοφῶντα, ἀλλήλων ἀδελφιδούς, 25
 καὶ Θηριππίδην, φίλον αὐτοῦ τῷ πατρὶ ἐκ παίδων γεγεννη-
 μένον. πολλὴν δ' οὗτοι παραλαβόντες οὐσίαν, θέον αὐτῆν
 ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ποιῆσαι πλείονα καὶ τηρῆσαι τὸν ὄρφανόν
 πλούσιον, οὐ μόνον διήρπασαν, ἀλλὰ καὶ τῆς Δημοσθένους
 παιδείας ἠμέλησαν, οὐδένα λόγον δώσειν τῆς ἐπιτροπῆς ὑπο- 30
 λαμβάνοντες, ἐὰν τὸν ἀδικούμενον τηρήσωσιν ἀπαίδευτον.
 ἦν δ' ὡς ἔοικεν, ὁ παῖς ὑπὸ τῆς προνοίας τῶν θεῶν ἐπιτρο-
 πευόμενος, οἱ παρέσχον αὐτῷ ἐπιθυμίαν παιδείας λόγου.
 προθέμενος γὰρ ἐλπίδας Δημοσθένης ἀγαθὰς καὶ μείζονας
 ἑαυτοῦ καὶ τὴν τοῦ πατρὸς καὶ τὴν τῶν ἐπιτρόπων χώραν 35

8. καὶ om. G. | 9. τουτί V. | τὸ om. G. | 11. δὲ καὶ, uti Reiskius correxit,
 G, δὲ cett. | 12. ἀθηναῖος XGV. | καὶ ante τὸ sec. m. insertum habet X. |
 15. γενήσας G. | 16. ἐτοιμάσας V. | 18. μὴ] μὴν G. | δι' om. XG. | αὐτοῦ V. |
 19. Φιλοχάρης] ἰπμο Δημοχάρης. vid. Dem. or. 27. §. 14. | 20. δὲ om. V. |
 21. ἐγέννησε G. | πατρῷου] πρῶτον (πρωίου?) G. | 23. δι' om. V. | μητρός
 XG. | 24. μὲν ἐπίλους G. | 26. Θηριππίδην V. | αὐτόν G. | 27. αὐτὴν om. V. |
 31. ἐὰν τὸν] ἑαυτόν G. | 32. δὲ V. | 33. παρέχον V. | παιδείας V. | λόγου]
 εὐλόγου Reiskius, malim λόγων. | 34. ἀγαθὰς δημοσθένης V. | καὶ add. G,
 om. v.

ἐξέπλησεν. τῆς τε γὰρ ἐγκυκλίου καλουμένης παιδείας μετέ-
 λαβε, τῷ τε μάλιστα κατὰ ῥητορικὴν καὶ ἐν τῷ δικαστηρίῳ
 ἐπαινουμένῳ παρέδρευσεν Ἰσαίῳ, μαθητῇ μὲν Ἰσοκράτους
 134 ὄντι, κεκοσμημένῳ δὲ τὴν σχολικὴν ἡσυχίαν ἐναγωνίῳ δεινό-
 40 τητι. πάντα δ' ἦν, ὡς ἔοικε, Δημοσθένει πρὸς τὸ τέλειον
 ἀντιτεροῦντα, φύσις, φιλομάθεια, πόνος· φύσις μὲν ἡ ῥα-
 δίως αὐτῷ τὴν κατέληψιν τῶν πραγμάτων χορηγοῦσα, πόνος
 δ' ὁ καὶ τὰ δυσχερῆ ἰώμενος, φιλομάθεια δὲ τὴν τῶν καλῶν
 ἐπιθυμίαν εἰσάγουσα. ἔστι δὲ τοῦ Δημοσθένους πόνου καὶ
 45 τῆς περὶ τὴν ἄσκησιν τοῦ λόγου ταλαιπωρίας κάκεινα τεκμή-
 ρια. φασὶ γὰρ αὐτὸν ἐν οἰκίσκῳ καταγίῳ δαιτυόμενον
 πονεῖν, δηλονότι φεύγοντα τὰς ἀπὸ τῶν ἡλικῶν καὶ φίλων
 διοχλήσεις. διαξυρῆσαι δὲ λέγουσιν αὐτὸν μέρος τῆς κεφα-
 λῆς, ἵνα κατεχόμενος ὑπὸ τῆς αἰδοῦς ἑαυτῷ βλέπηται μόνῳ.
 50 ταχεῖαν μὲντοι ἔλαβε τὴν ἐν τῷ λόγῳ σπουδὴν, ὥστ' αὐτὸν
 περὶ ἡ' ἔτη γενόμενον τὰς κατὰ τῶν ἐπιτρόπων ἀποδέσθαι
 δίκας, καὶ τὴν τοῦ λέγειν καλῶς λαβεῖν δόξαν καὶ τῶν ἀδι-
 κησάντων κρατῆσαι, μὴ μὲντοι γενέσθαι μετὰ τὴν δίκην
 ἀπάνθρωπον, ἀλλ' ἀντὶ πολλῶν πατρῶων, ὀλίγα λαβεῖν, ὅσα
 55 δυνατὸν ἦν τοῖς ἀδικήσασιν ἀποδοῦναι. προκόπτων δὲ κατὰ
 τὴν ἡλικίαν καὶ μᾶλλον ἐπὶ τῷ λέγειν ἐπαινούμενος ἐπὶ
 σοφιστεῖαν τρέπεται καὶ καθηγεῖται τῶν νέων τῶν ῥητο-
 ρεῦν βουλομένων. ἐπ' Ἀριστάρχῳ δὲ τῷ Μόσχου διαβλη-
 θείς, μερικίῳ τῶν εὐγενῶν, ὡς ἐραστής αὐτοῦ γεγονώς,
 153 60 παρητήσατο αὐτοῦ τὴν παρ' αὐτὸν ἄφιξιν, ἵνα τοῖς αἰτιω-
 μένοις ὑπονοεῖν αὐτὸν μηκέτι ἐξῆ. λόγους δὲ γράφειν ἄρ-
 ξάμενος ἐσυκοφαντήθη ποτὲ διαβληθεὶς ὡς δυσὶ πολίταις
 δέδωκε λόγους ἀπειναντίους, Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορμίῳ.

36. ἐξέπλησσε V. || καλουμένης V. || παιδείας G. || 38. παρήδρευσεν V,
 παρήδρευσεν G. || 39. σχολαστικὴν V. || 40. τὸ om. XGV. || 41. φύσιν G. ||
 42. τῶν] ἐγγ G. || 43. τὰ om. V, τὸ X. || ἰώμενος Jacobauius, πτώμενος v. || τὴν]
 παλαίη ἢ τὴν. || 45. περὶ τὴν ἄσκησιν, quæd in hoc. om. P, recte supplevit Schweig-
 hæuserius, habent XGV et cod. Urbīn. 114, τῆς περὶ τοὺς λόγους καλ. Reisk-
 ius. || 47. παιῶν V. || δήλος ὅτι G. || καὶ φίλων om. V. || 48. τῆς κεφαλῆς μέρος
 V. || 51. ὀπίω καὶ δέκα G. || 54. ἀπάνθρωπον] ἐπάντων G, ex quo εὔπορον
 Jacobauius. || 58. ἡλικίαν G. || 57. καὶ post τρέπεται om. V. || 58. βουλευομένων G. ||
 60. αὐτὸν] αὐτῶν V. || 61. αὐτὸν ὑπονοεῖν V. || 62. ποτὲ] τότε XGV. || 63. ὑπε-
 ναντίους V.

καταγνοὺς δὲ καὶ τοῦ λογογραφεῖν ἀποκειμένην εὖρε τὴν
 πολιτείαν καὶ τὴν τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐπιμέλειαν καὶ 65
 τὴν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις δόξαν. παρηκολούθει δ' αὐτῷ τρία
 τοῦ λέγειν ἀμαρτήματα νοουθεσίας τιτὸς καὶ θεραπείας δεό-
 μενα· τῶν τε γὰρ στοιχείων οὐκ ἐτρανοποίησε τὸ ρ, τὸν τ'
 ὦμον ἀκαίρως ἀνέσσει καὶ θορυβούμενος ἐξέπικτε τῆς σκέ-
 ψεως πολλάκις. ταῦτα δ' ἴσως ἄλλοι μὲν συμβάντα μεγάλα 70
 ἦν, ἐξεδιώχθη δ' ὑπὸ Δημοσθένους ὡς ἀσθενῆ. καὶ τό τε
 ρ ποικίλως ἐν τῷ στόματι γυμνάσας ἐκομίσατο, τὸν τ' ὦμον
 συνευτακτεῖν τοῖς ἄλλοις μέρεσι τοῦ σώματος ἔπεισε τὸν
 τρόπον τοῦτον· λόγῃν ἀπὸ τῆς στέγης καταρτήσας καὶ
 ἰστάμενος ὑπ' αὐτὴν ἔβλεπε καὶ κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ φόβου 75
 τὸν ὦμον ἐνουθέτησεν· τὴν τε κατοχὴν τῶν ἰσκειμένων
 οὕτως ἐποίησε μόνιμον, ὥστε μὴδ' ὑπὸ τῶν μεγίστων ἐκπλήτ-
 τασθαι θορύβων· ὁδεύων γὰρ παρὰ τοὺς αἰγιαλοὺς καὶ τῶν
 προσπιπτόντων ταῖς ἠίοσι κυμάτων τὸν ἦχον δεχόμενος ἀντι-
 ἔτασσε τοὺς ἑαυτοῦ λογισμούς. τοῦτο δ' ἦν ἄσκησις ἐπὶ 80
 τὴν τῶν ὄχλων καταφρόνησιν. ὑποκρίσει δὲ λεικόμενος καὶ
 διὰ τοῦτο φερόμενος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἤττον ὑπ' Ἀνδρονί-
 κου τοῦ κατ' αὐτὸν ἀρίστου τῶν ὑποκριτῶν ἐδιδάχθη, καὶ
 τὰ μυστήρια τῆς ὑποκρίσεως οὕτως παρέλαβεν, ὥστε γενέ-
 σθαι μμητῆς προσώπων ἀνδρειότατος καὶ τὸ πλῆθος ταύτη 85
 μάλιστα πείθειν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. τέλειος οὖν ἐν πᾶσι 138
 γενόμενος τὴν τῆς ῥητορικῆς δύναμιν ἐκτίησατο ὡς ἂν εἴποι
 τις ὀλόκληρον, ἐφ' οἷς ἐπρώτευσσε λόγοις οὐ μόνον ὠφελῶν
 τὴν πόλιν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς οὐσίας ἐπιδιδούς· καὶ γὰρ
 ἐτριηράρχησε καὶ ἐχορήγησε τῆς ἰδίας φυλῆς ἀντιπάγγελτος. 90
 συνέβη δ' αὐτῷ κατὰ τὴν χόρηγιαν δυστύχημα· Μειδίας γὰρ
 ἐχθρὸς ὢν αὐτῷ παλαιὸς κονδύλιον αὐτὸν ὕβρισεν ἑστειφανω-

64. δὲ om. V. | 68. ἐτρανοποίησε V. | τὸν δὲ XG. | 69. ἀκαίρως] ἀτάκτως
 E. | 72. γυμνάσας G. | 73. τοῦ σώματος μέρεσιν V. | 78. παρὰ τοὺς XV, παρὰ
 τοὺς G, παρ' v. | 79. ἠίοσι V. | ἀντέτασε G. | 80. ἑαυτῷ G. | ἄσκησιν G. |
 84. τῆς ὑποκρίσεως] τῶν ὑποκριτῶν V. | οὕτως V. | 85. μμητῆν XG. | προπρο-
 σώπου G. | ἀνδρειότατον X, ἀνδρειοτάτους V, ἀνδρειότατα G. | 86. πείθειν
 V. | 87. ῥητορικῆν G. | εἴπει V. | 90. καὶ ἐχορήγησε addid. cf. vit. V. v. 55. |
 φυλῆς Βεϊσκήια, βουλῆς Hbrl. | 91. Μειδίας sqq. exscripsit Arsenius p. 190. |
 92. κονδύλιος E. | αὐτῷ X. | ὕβρισ' V. | ἑστειφανώμενον GV.

μένον ἐν τῷ θεάτρῳ, καὶ ὁ δῆμος ὀργισθεὶς κατεχειροτόνησε
 τοῦ Μειδίου. λαβὼν δὲ παρὰ τοῦ Μειδίου γ δραχμαῖς καθ-
 95 υφῆκατο τὴν παρ' αὐτοῦ δίκην. ὅμοιον δὲ τι τούτῳ ἕτερον
 πρότερον ἐποίησεν· Δημομέλη γὰρ τὸν ἀνεψιὸν γραψάμενος
 εἰς Ἄρειον πάγον τραύματος ἀργύριον λαβὼν παρήκεν. ὅθεν
 καὶ Αἰσχίνης ὀνειδίζων αὐτῷ λέγει „ὁ τὴν κεφαλὴν πρόσοδον
 κερτημένος,“ ὅτι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπορίζετο. ἔγνημε δὲ τὴν
 100 Χαβρίου γυναῖκα, Κτησίππου δὲ μητέρα, μετὰ τὸν θάνατον
 τοῦ στρατηγοῦ Χαβρίου. τοιοῦτου γάμου δόξας ἄξιος οὐ
 τὴν αὐτὴν τάξιν τῆς πόλεως εἴλετο Αἰσχίνη καὶ Δημάδῃ καὶ
 Φιλοκράτει, οὐδὲ μιμητῆς τῶν ἄλλων δημηγόρων ἐγένετο,
 τοῖς δὲ Φιλίππου πράγμασιν ἀντεπολιτεύσατο καὶ προῦκα-
 5 λείτο τὴν ἐκείνου τύχην, καὶ τὴν πατρίδα βλέπων ἐν κινδύ-
 νοις καὶ δουλείᾳ γιγνομένην τὴν τε τῶν προγόνων ἀρετὴν
 ἐτήρησεν αὐτῇ καὶ τὸ πάτριον φρόνημα. ἄξιον δὲ καὶ περὶ
 τούτων εἰπεῖν πλείονα, ἵνα καὶ βεβαιότερα τῆς Δημοσθένους
 ἀρετῆς τεκμήρια λάβωμεν. Φίλιππος Ἀμύντου μὲν ἦν παῖς
 10 καὶ Εὐρυδίκης, βασιλεὺς δὲ Μακεδονίας. ἐν Πέλλῃ δὲ γενό-
 μενος, ἀδόξῳ καὶ ταπεινῷ χωρίῳ, δύναμιν δὲ πρῶτον ὀλίγην
 ἔχων, ὑπ' ἐκείνης βοηθούμενος Ἰλλυριοῦς κατεστρέψατο καὶ
 157 Τριβαλλοῦς καὶ Παιόνων ἐκράτησε, καὶ μετὰ ταῦτα τετρα-
 ραρχίας τὴν Θετταλίαν κατέλαβεν, Εὐβοίας τε τυράννους
 15 ἀπέδειξεν οὓς ἐθέλησε, καὶ Φωκεῖς ἀναστάτους ἐποίησε,
 σφαγὰς τε πολλὰς ἐτόλμησεν ἐν Ἡλιδι, αὐτὸς τε τὸν τῶν
 Ὀλυμπίων ἀγῶνα διετάσσετο, πολλῶν τε διδάσκαλος προδο-
 τῶν ἐγένετο τοὺς ἐν ἐκάστη πόλει πονηροῦς διὰ τοῦ χρυσοῦ
 φίλους αὐτῷ κατασκευάζων· ὅτε καὶ ἴ δήμους ἀνεῖλεν ἐν
 20 Θράκῃ καὶ τὴν Ἀμφίπολιν καὶ τὴν Ἀλόνησον προσεκλήσατο.

93. δῆμος] δημοσθένης E. | ὀργισθεὶς G. | 94. τριχίλιας G, τρεῖς Ἀρσε-
 νίαις. | καθυφῆκατο G. | 96. δημομέλους V. | 97. παρήκεν] παρέσχεν XGV,
 ἐπέσχεν Arsenias, διελύσατο E. | 98. Αἰσχίνης] σι. 3. §. 212. | αὐτῷ] αὐτῶν
 αὐτῷ G, αὐτὸν Arsenias. | 99. πορίζετο G. | τὴν] τὴν τοῦ Arsenias. | 100. τὸν
 om. idem. | μητέρα] θυγατέρα v. | 3. φιλοκράτει G. | δηγῶρων G. | 5. καὶ τὴν
 πατρίδα om. XGV. | ἐν] ἐκ G. | 6. δουλεία καὶ κινδύνου V. | γινομένην V,
 γνομένην G. | 9. παῖς om. G. | 11. δὲ] μὲν V. | 13. τριβαλλοῦς G. | 14. ἡβοίας
 G. | τε om. XGV. | τυράνους G. | 15. ἐθέλησε XG. | φωνεῖς G. | 16. τὸν om.
 GV. | 17. διατάσσετο G. | 19. αὐτῷ G. | ἐν τῇ Θράκῃ G. | 20. ἀμφίπολι G. |
 ἀλόνησον V, Ἀλόνησον v.

προέκοψε δὲ πλεονεξίας εἰς τοσοῦτον, ὥστε καὶ Ἀττικοὺς
 προδότας ἔχειν, καὶ τὸ κεφάλαιον δὴ τῶν ὄλων πραγμάτων
 τοῦτ' ἦν αὐτῷ, χειρώσασθαι τὰς Ἀθήνας· ἐδόκει γὰρ ἐξεῖ-
 ναι, ὅταν αὐτοὶ μὴ δύνωνται μάχεσθαι περὶ αὐτῆς Ἀθηναῖοι.
 καὶ τάχ' ἂν τῆς πόλεως ἀπήνεγκε τὴν ἑλευθερίαν, εἰ μὴ 125
 Δημοσθένης ἀδωροδόκητος ἔμεινε καὶ μόνος τοῖς Μακεδони-
 κοῖς ὄπλοις τοὺς ἰδίους λόγους ἀντέταξεν, διαπαντὸς ὑπο-
 μνησκῶν Ἀθηναίους τῶν προγόνων καὶ τὸν τε Μαραθῶνα
 καὶ τὴν Σαλαμίνα καὶ τὰς Πλαταιάς τοῖς νέοις ἐξηγούμενος.
 ὅθεν ἤρπαζον τὰς παρ' αὐτοῦ συμβουλίας οἱ πολῖται, καὶ 30
 τῶν ἄλλων φιλιππισμὸν καταγρόντες μόνον ἐκεῖνον εὖνον
 ἐπίστευον εἶναι. καὶ ποτε Φιλίππου Θηβαίοις πολεμοῦντος
 καὶ ταύτην ἀφορμὴν κατὰ τῆς Ἀττικῆς λαμβάνοντος ἐπεισεν
 ὁ ῥήτωρ συμμαχῆσαι τοῖς Θηβαίοις. καὶ γενομένης ἐν Χαι-
 ρωνείᾳ μάχης καὶ α μὲν ἀναιρεθέντων Ἀθηναίων, δεθέντων 35
 δὲ β, οὐκ ἡμισήθη Δημοσθένης, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐπιτάφιον
 εἶπε τῶν ἀναιρεθέντων, καλῶς φρονησάντων Ἀθηναίων·
 ἔγνωσαν γὰρ ὅτι τὸ μὲν τὰ κάλλιστα συμβουλευσαὶ Δημο- 158
 σθένους ἔργον ἦν, τὸ δὲ συμβᾶν πταῖσμα τῆς τύχης. κακεῖνο
 δ' αὖ τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας τεκμήριον, ὅτι ἀποθα- 40
 νούσης αὐτοῦ τῆς θυγατρὸς, ἣν εἶχε μόνην, ζ' ἔχων ἡμέραν
 τοῦ πένθους, πυθόμενος ἀνηρῆσθαι Φίλιππον ὑπὸ Πανσα-
 νίου μετημφιάσατο καὶ τοῖς θεοῖς ἔθυσε, φανερόν ποιήσας
 ὅτι τὴν κοινὴν εὐτυχίαν ἐπίπροσθεν ποιεῖται τῆς ἰδίας συμ-
 φορᾶς. ἀντέσχε δ' ὁ ῥήτωρ καὶ μετὰ τὸν Φιλίππου θάνατον 45
 καὶ Ἀλεξάνδρῳ πατρῶαν ἔχθραν ὑποκρίσει φιλίας πρὸς
 Ἀθηναίους κεκληρονομηκότι. κατὰ μέντοι τοῦτον τὸν βα-
 σιλέα δυστυχημάτων ἤρξατο. πολλὰ γὰρ νοσφισάμενος
 Ἄρπαλος τῶν Ἀλεξάνδρου χρημάτων πρὸς Ἀθηναίους κατέ-
 φυγεν, ὧν καὶ Δημοσθένης εἰληφέναι τι μέρος ἔδοξεν. καὶ 50
 κατακριθεὶς ἐδέσθη μὲν ἡμέρας ε', μετὰ δὲ ε' ἡμέρα ἀπῆλθεν

121. εἰς] ἐς XV. | 22. δὴ] δὲ v. | 23. ἐξείναι Relskius. | 24. αὐτῆς] αὐ-
 Ἀττικῆς? nec et ὑπὲρ expectes. | 25. τῇ πόλει V. | 26. ἀδωροδόκητος G. |
 31. φιλιππισμῶν καταγρόντες V. | 33. λαμβάνοντες G. | 35. δεθέντω G. |
 39. κακεῖνος δὲ αὐτῆς G. | 41. ζ'] εἰς ἑβδόμην E. | ἔχων] malim ἄγων. |
 42. πυθόμενον cod. Urbis. 113. | 45. καὶ malim abesse. | 51. ε'—ἡμέρα]
 ε' (δέκα GV), μετὰ δὲ ἐξ ἡμέρας v.

εἰς Τροίηνα, κρείττονα τῶν ἐν Ἀθήναις δεσμῶν τὴν ἐξ
 Ἀθηναίων φυγὴν δοκιμάσας. Ἀλεξάνδρου δὲ χωρισθέντος ἐξ
 ἀνθρώπων ἐν Βαβυλῶνι καὶ καταπαύσαντος τὴν ἀκμὴν τῆς
 155 τύχης, ἀνεκαλίσαντο διὰ ψηφίσματος οἱ Ἀθηναῖοι τὸν
 Δημοσθένην, ὁμολογήσαντες ὅτι αὐτοῦ κατέγνωσαν Ἀλεξάν-
 δρου. ὁ δὲ παραγεγόμενος κατ' Ἀντιπάτρου συνέστησε τὴν
 Ἑλλάδα· κληρονόμος γὰρ οὗτος τῆς Μακεδόνων ἡγεμονίας
 ἐγένετο· καὶ πάντως ἂν ἐάλω πολιορκηθεὶς ἐν τῇ Λαμίᾳ
 60 (πόλις δ' ἐστὶν αὕτη μία τῶν Θεσσαλικῶν), εἰ μὴ διέπεσε τὰ
 τῆς πολιορκίας, πρῶτων Αἰτωλῶν ἀποχωρησάντων, ἔπειτα
 159 τῶν ἄλλων. κρατήσας δὲ μετὰ ταῦτα Ἑλλήνων Ἀντίπατρος
 βαρβαρικῶς τοῖς πράγμασιν ἐχρήσατο μᾶλλον ἢ φιλανθρω-
 πως. πέμπας γὰρ εἰς Ἀθήνας ἐξήτει τοὺς ἰ ῥήτορας, οἱ
 65 τοῖς Μακεδόνων ἐδόκουν ἐμπεποδικέναι πράγμασιν. ὑπο-
 τασσομένων δὲ τοῖς πράγμασιν Ἀθηναίων Δημοσθένης εὐλα-
 βηθεὶς εἰς Καλαυρίαν ἀπέδρα καὶ τοῦ Ποσειδῶνος ἱκέτης
 ἐγένετο· τὸ δ' ἱερὸν ἄσυλον ἐδόκει. πέμπαντος δὲ τὸν πονη-
 ρότατον Ἀντιπάτρου τῶν ὑπασπιστῶν Ἀρχίαν, ἵνα αὐτὸν,
 70 εἰ μὴ δύνηται τέχνη, βία καταγάγῃ, νοήσας ὁ Δημοσθένης
 τὸν κίνδυνον ἀπέδραμεν ἐπὶ τὸν βωμὸν καὶ πολλὰ κατεπιπὼν
 Ἀντιπάτρου, τελευταίαν τοῖς Ἕλλησιν ἐντολὴν καταλιπὼν
 ἐλευθεροῦν τὰς πόλεις, ἐξέφαγε τῆς σφραγίδος τὸ τοξικὸν
 φάρμακον γενόμενον αὐτῷ μετὰ προνοίας ἐπὶ τοιαύτην βίου
 75 μεταβολήν, καὶ πρὸ τοῦ πειραθῆναι δουλείας ἀπέθανεν ὡς
 Ἀθηναῖος. ἐμνημόνευσαν δὲ τῆς τοῦ ῥήτορος ἀρετῆς οἱ
 πολῖται καὶ ἀνδριάντι αὐτὸν ἐτίμησαν στήσαντες ἐν τῇ ἀγορᾷ
 καὶ τοιοῦτον ἐπιγράψαντες ἀλεγαιῶν,

εἶπερ Ἰσὴν γνώμη ῥώμην, Δημόσθενές, ἔσχεις,
 80 οὔ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἄρης Μακεδῶν.

154. καὶ om. PRV, sec. m. add. X. || 57. φόβῳ aut δέει post Ἀλεξάνδρου
 deesse visum Reiskio. || κατὰ ἀντιπάτρου V, καὶ ἀντίπατρον XG, πρὸς
 Ἀντίπατρον v. || 59. Λαμίᾳ Schweighaeuserus, σαλαμῶν libri. || 60. δὲ V. ||
 αὕτη τημία G. || Θεσσαλικῶν Jacobsius, Θεσσαλίῶν libri, Θεσσαλῶν v. ||
 61. πρῶτον GV. || 64. ἐξήτει XGV. || 65. τοῖς] τῆς G. || ἐμπεποδικέναι V. ||
 67. καλαυρίαν V. || 70. ὁ om. V. || 72. ἐντολὴν τοῖς Ἕλλησιν V. || 73. σφραγίδος
 V. || τὸ om. G. || 77. ἐτίμησαντες ἐν G. || 80. ἄρης addito ἀνῆρ supra versum X,
 ἄρης ἀνῆρ G, ἀνῆρ V.

καὶ σχεδὸν ὅσα λέγεται περὶ Δημοσθένους ταῦτ' ἐστίν. ἐξ ὧν δυνατόν ἐστι τοῖς εὐφρονοῦσι λογίσασθαι, πόσης ὁ λόγος τοῖς ἀνθρώποις αἰτιὸς ἐστὶ προκοπῆς. Δημοσθένης αὖν, ὡς εἰρήκαμεν, μαχαιοποιουῦ παῖς γενόμενος τῷ λόγῳ πεπιστευκῶς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐκόσμησε καὶ πᾶσι τοῖς 185 Μακεδονίας βασιλεῦσιν ἀντέσχεν, καὶ τῶν μεγίστων τιμῶν ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἤξιώθη, πάσας κατασκευάσας διὰ τοῦ λόγου πατρίδας αὐτῷ. διεβάλλετο δ' ὡς τὰ βασιλέως τῶν Περσῶν φρονῶν καὶ μηδίζων καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνων χρήματα.

ε'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Δημοσθένης Ἀθηναῖος, υἱὸς Δημοσθένους καὶ Κλεοβούλης, ῥήτωρ, τῶν δήμων Παιανιεύς· ἐπιμελὴς μᾶλλον ἢ εὐφυής, ὡς Ἑρμῖππος ἱστορεῖ, καὶ πρὸς τὰς ἡδονὰς ἀκόλαστος, ὡς καὶ τοῦτό φησιν ὁ αὐτός. ὅθεν καὶ νέος μὲν ὢν Βάταλος ἐκλήθη, ὡς καὶ γυναικεία ἐσθῆτι πολλάκις χρη- 5 σάμενος, Ἀργὰς δὲ μετὰ τὸ εἰς ἄνδρας τελέσαι, ὅπερ ἐστὶν ὄνομα ὄφρεως. ἐπεθύμησε δὲ ῥητορικῆς, Καλλίστρατον θεασάμενος τὸν ῥήτορα ὑπὲρ Ὠρωπίων λέγοντα. διήκουσε δ' Ἰσαίου τοῦ Ἰσοκράτους μαθητοῦ, καὶ τοῖς λόγοις ἐχρήτο Ζωίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου σοφιστεύοντος ἐν Ἀθήναις καὶ 10 Πολυκράτους καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Γοργίου μαθητοῦ καὶ αὐτοῦ μέντοι Ἰσοκράτους. συνεφιλολόγησε δ' Αἰσίωνι τῷ Ἀθηναίῳ καὶ Θεοπόμπῳ τῷ Χίῳ φιλοσόφῳ. διηκροάσατο δὲ καὶ Εὐβουλίδου τοῦ διαλεκτικοῦ καὶ Πλάτωνος. ἐτελεύτησε δὲ φυγῶν εἰς Καλαυρίαν ἐν τῷ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερῷ 15 διὰ τὸν Μακεδόνα Ἀντίπατρον, προσνεγκάμενος φάρμακον τὸ ἐν τῷ δακτυλίῳ, ἔτη βιώσας ξβ'.

182. εὐ φρονοῦσι GV. | 85. πεπιστευκὸς G. | πολέμῳ πόλιν G. | 88. αὐτῷ G. | τῶν om. G.

5. 2. ῥήτωρ post Ἀθηναῖος addit, post Κλεοβούλης inter versus ponit *V. | τῶν δήμων AV, τὸν δήμον cell. | 3. πρὸς add. AV. | 4. καὶ — αὐτός A, αὐτός φησιν cell. | 5. βάταλος E. | καὶ add. A. | 6. ἄνδρα A. | 8. τὸν ῥήτορα θεασάμενος E. | 9. Ἰσαίου] τοῦ Ἰσαίου Bm, τοῦ ἡσαίου *V, τῶν Ἰσαίου V. | 11. Γοργίου] γρηγορίου V. | καὶ — Ἰσοκράτους om. V. | 12. συνεφιλοσόφησε *V. | 13. τῷ χίῳ τῷ φιλοσόφῳ B, τῷ φιλοσόφῳ τῷ χίῳ E. | 15. δὲ add. A. | καλαυρίαν BE. | 16. διὰ τὸ τὸν E.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀνὴρ ἦν γινῶναι τε καὶ εἰπεῖν, ὅσα
 ἐν θυμηθείη, δυνατώτατος γενόμενος. ὅθεν καὶ δεινότατος
 20 ἔδοξε τῶν κατ' αὐτόν, οἷα δὴ ἰκανώτατος τὸ ἀφανὲς εἰκάζειν καὶ
 τὸ γνωστὸν ἐξηγήσασθαι. καὶ ἐν οἷς ὑπὲρ τῶν κοινῶν λέγειν τε
 ἢ πράττειν ἐπεχείρησε, καιρῶ μὲν ἐπιτηδεῖω οὐ μάλα ἐχρήσατο
 ἐς δούξαν τῶν δημαγωγούντων. πλεῖστα δ' εἰς ἀνὴρ οὗτος τῶν
 κατ' αὐτόν Ἀθηναίων τοῖς Μακεδόνων τυράννοις σὺν παρρησίᾳ
 25 ἀντιπεῶν παρὰ τοῖσδε ἀδωρότατος ἔδοξεν εἶναι. ὅτε δὴ συνέ-
 βαινε τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, οἷα δὴ τῶν κερδῶν ἐφιεμένους
 μᾶλλον τοῦ ἐς τὸ κοινὸν λυσιτελοῦντος, ἐξωνηθέντας χρημά-
 των δόσει τὸ κατὰ σφᾶς ὡς ἐδόκουν ἐν τῷ παραυτίκῳ κέρ-
 δους τοῦ σφετέρου εἵνεκα πρὸ τοῦ ἐς τὰ κοινὰ συμφέροντος
 30 τίθασθαι. ὅθεν αὐτῷ καὶ ἐφ' οἷς ὕστερον ἠτιάζθη συγγνώμης
 οἱ Ἀθηναῖοι κατεδέξαντό τ' αὐτίς καὶ ἐς πάντα συμβούλῳ
 ἐχρήσαντο. καὶ αὐτῷ ἡ τελευταῖα γενναία ἐπιγενομένη μάλιστα
 ἐς μεταμέλειαν ἤγαγεν αὐτοὺς οὐκ ἀφανῆ τῶν γνωσθέντων.
 οὐ πολλῷ γοῦν ὕστερον ἢ ἐξαγγελθῆναι τεθνηκότα Δημοσ-
 35 θένην μετεγίνωσκον ἐφ' οἷς δέει τῶν Μακεδόνων μᾶλλον ἢ
 γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ἐκριναν, καὶ ἀτέλειάν τε τῷ πρεσβυτάτῳ
 γένους τοῦ Δημοσθένους ψηφίζονται καὶ χαλκοῦν στήναι αὐ-
 τὸν ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐλεγείον τῇ βάσει τοῦ ἀνδριάντος ἐπέγραψαν·
 εἴπερ Ἰσην ῥώμην γνώμῃ, Δημοσθενες, εἶχες,

40 οὐποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἄρης Μακεδόν.

Δημοσθένης μαχαιοποιὸς Παιανιεύς, οὗ Δημοσθένης ὁ
 ῥήτωρ, ὃς ὄφρανος καταλειφθεὶς ἐπιτρόπους ἔσχε γ', Ἄρο-
 βον, Δημοφῶντα, Θηριππίδην. ὧν ἀμελούντων αὐτοῦ καὶ
 τῆς οὐσίας αὐτὸς αὐτὸν ἐνεχείρισε διδασκάλῳ Ἰσαίῳ. φιλό-
 45 πονος δ' οὕτως ἦν, ὥστε φασὶν ἑαυτὸν οἴκοι καθείρξαντα
 ἑαυτοῦ ξυρῆσαι τῆς κεφαλῆς μέρος, ἵνα μήτε προῖοι μήτε

18. Δημοσθένης] ἦν δὲ οὗτος omissio ἦν E. | 19. γενόμενος add. ABEm. |
 20. δὴ] δὲ E. | 21. καὶ ἐν — ψηφίζονται om. V. | 24. τοῖς A, καὶ τοῖς celt. |
 25. ὅτε] ὅτε BE. | 27. μᾶλλον ἐκ τοῦ ABE. | 28. δόσεις m. | 30. ἠτιάζθη E. |
 31. τ' om. E. | 32. ἐπιγενομένη A. | 37. γένους ABE, γένει celt. | φ. οἱ δὲ Ἀθη-
 ναῖοι χαλκοῖν στ. α. ἐν ἀγορᾷ ἐκριναν V. | 38. ἐλεγείον Kusterus, ἐλεγεία libri. |
 ἔγραψαν V. | 41. Δημοσθένης — καταλειφθεὶς om. V, οὗ Δημοσθένης —
 Ἰσαίῳ om. *V. | 42. ὃς add. ABE. | 43. Θηριππίδην AE, Θηριπίδην celt. |
 45. οὕτως] οὗτος V. | αὐτὸν οἴκοι καθίσαντα V. | 46. προῖοι V, πρόοι E.

δέχοιτό τινα. παιδευθεὶς δ' εἶλε τῆς ἐπιτροπῆς τοὺς ἐπιτρό-
 πους. σοφιστεύειν βουλευθεὶς ἀπέστη, διαβληθεὶς ἐπὶ Μόσχῳ
 μειρακίῳ τῶν εὐγενῶν. λογογραφεῖν δ' ἀρξάμενος διεβλήθη
 πάλιν, ὡς ἐναντίους λόγους ἐκδούς Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορ- 50
 μίῳ. καὶ τούτου οὖν ἀποστὰς ἤρξάτο πολιτεύεσθαι. τραυ-
 λὸς δ' ὢν καὶ τὸν ὤμον ἀπρεπῶς ἐκίνει, καὶ τὴν ἀκοὴν
 ἀσθενῆς καὶ τὸ πνεῦμα οὐ διαρκές· ἅπερ ἀσκήσει διωρθώσατο.
 τὴν τε ὑπόκρισιν οὐκ ὢν ἄκρος ὑπὲρ Ἀνδρονίκῳ καὶ ταύτην
 ἐξήσκησεν. ἐχορήγησε δὲ καὶ ἐτριηράρχησε καὶ αἰχμαλώτους 55
 ἐλύσατο καὶ θυγατέρας συνεξέδωκεν. ὅτε δ' ἐχορήγει, τυπ-
 τηθεὶς ὑπὸ Μειδίου τρισχιλίας, ὡς φασιν, ἐπέισθη. καὶ Δη-
 μαίνετον ἀνειπιὸν γραψάμενος τραύματος, ὡς φασιν, διελύ-
 σατο. αἰτησάμενος δὲ Χαβρίου τοῦ στρατηγοῦ γυναῖκα,
 Χαβρίου τελευτήσαντος, Κτησίππου μητέρα ἔγημεν. ἐπο- 60
 λιτεύσατο δὲ κατὰ Φιλίππου. οὗ Θηβαίους ἐπιόντος πείθει
 συμμαχῆσαι· καὶ κατὰ Χαιρώνειαν ἠττῶνται, καὶ ἀποθανόν-
 των καὶ μὴ καὶ βαίχμαλῶτων. ἀγαπητὴν δὲ σχὼν θυγατέρα
 τελευτήσασαν ἐπένθει, καὶ ἐβδομαίου τοῦ πάθους ὄντος,
 ἀγγελθέντος ἀνηρῆσθαι Φίλιππον ὑπὸ Πανσανίου μετημφι- 65
 ἄσατο καὶ τοῖς θεοῖς ἔθυσεν. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ κατ'
 Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου. οὗ Ἄρπαλος πολλὰ νοσοφισάμε-
 νος χρήματα ὡς Ἀθηναίους κατέφυγεν, ὧν καὶ Δημοσθένης
 εἰληφέναι μέρος ἔδοξεν. καὶ ἔφυγεν εἰς Τροϊζῆνα. Ἀλεξάν-
 δρου δ' ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος ὁ Δημοσθένης κατήλθε 70
 κληθεὶς. Ἀντίπατρος δ' ἄρξας τῶν Ἑλλήνων πέμψας ἐξαιτεῖ
 τοὺς ἰρήτορας. ἐκδόντων Ἀθηναίων ὁ Δημοσθένης εἰς
 Καλαυρίαν ἔφυγεν. Ἀρχίας δ' ὁ ὑποκριτὴς ἀποσταλεὶς ἐπ'
 αὐτὸν ὑπὲρ Ἀντιπάτρου βίβη ἀποσπᾶ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ποσει-

47. παιδευθεὶς — πολιτεύεσθαι om. V. | 52. ὢν] ἦν V. | 53. διαρκῶς V. |
 54. τὴν — ἐξήσκησεν om. V. | ἄκρος Bm. | 56. καὶ θυγατέρας — κληθεὶς om.
 V, καὶ θυγατέρας — πέμψας om. *V. | ἐξέδωκεν pt. m. E. | 57. Δημῶν] immo
 Δημομέλην. | 59. αἰτησάμενος] malim μνησάμενος. | χαβρίου A, χαυ-
 ρίου hic et infra cell. | 60. μητέρα] θυγατέρα v. | 61. Φιλίππου Porius, Φί-
 λιππον v. | 63. καὶ διαχιλίων om. BE. | 64. ἐπένθει A, ἐπένθησε cell. |
 69. τροϊζῆνας A. | 71. Ἀντίπατρος δ' ἄρξας] ἀντιπάτρου ἄρξαντος V, οὗτος
 ἀντιπάτρου ἄρξαντος *V. | πέμψας ἐξαιτεῖ] καὶ αἰτήσαντος V, πέμψας ἐξαι-
 τεῖται E. | 72. ἐκδόντων E. | ὁ — ἔφυγεν] ἔφυγεν εἰς σικελίαν V: σικελίαν
 etiam ABE. | 73. δ' om. V. | ὑπόκριτος A.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀνὴρ ἦν γινώσκειν τε καὶ εἰπεῖν, ὅσα
 ἐν θυμῷ αὐτοῦ, δυνατώτατος γενόμενος. ὅθεν καὶ δεινότητος
 20 ἔδοξε τῶν κατ' αὐτόν, οἷα δὲ ἰκανώτατος τὸ ἀφανὲς εἰκόσασαι καὶ
 τὸ γνωστὸν ἐξηγήσασθαι. καὶ ἐν οἷς ὑπὲρ τῶν κοινῶν λέγειν τι
 ἢ πράττειν ἐπεχείρησε, καιρῶ μὲν ἐπιτηδείῳ οὐ μάλα ἐχρήσατο
 ἐς δόξαν τῶν δημαγωγούντων. πλεῖστα δ' εἰς ἀνὴρ οὗτος τῶν
 κατ' αὐτὸν Ἀθηναίων τοῖς Μακεδόνων τυράννοις σὺν παρρησίᾳ
 25 ἀντιπεπὼν παρὰ τοῖσδε ἀδωρότατος ἔδοξεν εἶναι. ὅτε δὲ συνέ-
 βαινε τοὺς ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, οἷα δὲ τῶν κερδῶν ἐφιεμένους
 μᾶλλον τοῦ ἐς τὸ κοινὸν λυσιτελοῦντος, ἐξωνηθέντας χρημά-
 των δόσει τὸ κατὰ σφᾶς ὡς ἐδόκουν ἐν τῷ παραυτίκῳ κέρ-
 δους τοῦ σφετέρου εἶνεκα πρὸ τοῦ ἐς τὰ κοινὰ συμφέροντος
 30 τίθεσθαι. ὅθεν αὐτῷ καὶ ἐφ' οἷς ὕστερον ἠτιάσθη συγγινόντες
 οἱ Ἀθηναῖοι κατεδέξαντό τ' αὐτίς καὶ ἐς πάντα συμβούλῳ
 ἐχρήσαντο. καὶ αὐτῷ ἡ τελευταία ἐπιγενομένη μάλιστα
 ἐς μεταμέλειαν ἤγαγεν αὐτοὺς οὐκ ἀφανῆ τῶν γνωστέντων.
 οὐ πολλῷ γοῦν ὕστερον ἢ ἐξαγγελθῆναι τεθνηκότα Δημοσ-
 35 θένην μετεγίνωσκον ἐφ' οἷς δέει τῶν Μακεδόνων μᾶλλον ἢ
 γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ἔκριναν, καὶ ἀτέλειάν τε τῷ πρεσβυτάτῳ
 γένους τοῦ Δημοσθένους ψηφίζονται καὶ χαλκοῦν στήναι αὐ-
 τὸν ἐν ἀγορᾷ, καὶ ἐλεγείον τῇ βίᾳ τοῦ ἀνδριάντος ἐπέγραψαν·
 εἶπερ ἴσην ῥώμην γνώμῃ, Δημοσθένες, εἶχες,

40 οὐποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἄρης Μακεδῶν.

Δημοσθένης μαχαιοποιὸς Παιανιεύς, οὗ Δημοσθένης ὁ
 ῥήτωρ, ὃς ὀρφανὸς καταλειφθεὶς ἐπιτρόπους ἔσχε γ', Ἄφρο-
 βον, Δημοφῶντα, Θηριππίδην. ὧν ἀμελούντων αὐτοῦ καὶ
 τῆς οὐσίας αὐτὸς αὐτὸν ἐνεχείρισε διδασκάλῳ Ἰσαίῳ. φιλό-
 45 πονος δ' οὕτως ἦν, ὥστε φασὶν ἑαυτὸν οἴκοι καθείρξαντα
 ἑαυτοῦ ξυρῆσαι τῆς κεφαλῆς μέρος, ἵνα μήτε προῖοι μήτε

18. Δημοσθένης] ἦν δὲ οὗτος omisso ἦν E. | 19. γενόμενος add. ABEm. |
 20. δὴ] δὲ E. | 21. καὶ ἐν — ψηφίζονται om. V. | 24. τοῖς A, καὶ τοῖς cell. |
 25. ὅτε] ὅτι BE. | 27. μᾶλλον ἐκ τοῦ ABE. | 28. δόσεις m. | 30. ἠτιάσθη E. |
 31. τ' om. E. | 32. ἐπιγενομένη A. | 37. γένους ABE, γένει cell. | ψ. οἱ δὲ Ἀθη-
 ναῖοι χαλκοῦν στ. α. ἐν ἀγορᾷ ἐκριναν V. | 38. ἐλεγείον Kusterus, ἐλεγεία libri. |
 ἐγραψαν V. | 41. Δημοσθένης — καταλειφθεὶς om. V, οὗ Δημοσθένης —
 Ἰσαίῳ om. *V. | 42. ὃς add. ABE. | 43. Θηριππίδην AE, Θηριπίδην cell. |
 45. οὕτως] οὗτος V. | αὐτὸν οἴκοι καθείσαντα V. | 46. προῖη V, πρέοι E.

δέχοιτό τινα. παιδευθεὶς δ' εἶλε τῆς ἐπιτροπῆς τοὺς ἐπιτρό-
 πους. σοφιστεύειν βουλευθεὶς ἀπέστη, διαβληθεὶς ἐπὶ Μόσχῳ
 μειρακίῳ τῶν εὐγενῶν. λογογραφεῖν δ' ἀρξάμενος διεβλήθη
 πάλιν, ὡς ἐναντίους λόγους ἐκδοὺς Ἀπολλοδώρῳ καὶ Φορ- 50
 μίῳ. καὶ τούτου σὺν ἀποστάς ἤρξατο πολιτεύεσθαι. τραυ-
 λὸς δ' ὢν καὶ τὸν ὤμον ἀπρεπῶς ἐκίνει, καὶ τὴν ἀκοὴν
 ἀσθενῆς καὶ τὸ πνεῦμα οὐ διαρκῆς· ἅπερ ἀσκήσει διωρθώσατο.
 τὴν τε ὑπόκρισιν οὐκ ὢν ἄκρος ὑπ' Ἀνδρονίκῳ καὶ ταύτην
 ἐξήσκησεν. ἐχορήγησε δὲ καὶ ἐτριηράρχησε καὶ αἰχμαλώτους 55
 ἐλύσατο καὶ θυγατέρας συνεξέδωκεν. ὅτε δ' ἐχορήγει, τυπ-
 τηθεὶς ὑπὸ Μαιδίου τρισχιλίας, ὡς φασιν, ἐπέισθη. καὶ Δη-
 μαίνετον ἀνειριὸν γραψάμενος τραύματος, ὡς φασιν, διελύ-
 σατο. αἰτησάμενος δὲ Χαβρίου τοῦ στρατηγοῦ γυναῖκα,
 Χαβρίου τελευτήσαντος, Κτησίππου μητέρα ἔγημεν. ἐπο- 60
 λιτεύσατο δὲ κατὰ Φιλίππου. οὗ Θηβαίοις ἐπιόντος πείθει
 συμμαχῆσαι· καὶ κατὰ Χαιρώνειαν ἠττῶνται, α ἀποθανόν-
 των καὶ μ' καὶ β αἰχμαλώτων. ἀγαπητὴν δὲ σχὼν θυγατέρα
 τελευτήσασαν ἐπένθει, καὶ ἐβδομαίου τοῦ πάθους ὄντος,
 ἀγγελθέντος ἀνηρῆσθαι Φίλιππον ὑπὸ Πανσανίου μετημφι- 65
 άσατο καὶ τοῖς θεοῖς ἔθυσεν. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ κατ'
 Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου. οὗ Ἀρπαλος πολλὰ νοσοφισάμε-
 νος χρήματα ὡς Ἀθηναίους κατέφυγεν, ὢν καὶ Δημοσθένης
 εἰληφέναι μέρος ἔδοξεν. καὶ ἔφυγεν εἰς Τροιζῆνα. Ἀλεξάν-
 δρου δ' ἐν Βαβυλῶνι τελευτήσαντος ὁ Δημοσθένης κατηλθε 70
 κληθεὶς. Ἀντίπατρος δ' ἄρξας τῶν Ἑλλήνων πέμψας ἐξαιτεῖ
 τοὺς ἰ ῥήτορας. ἐκδόντων Ἀθηναίων ὁ Δημοσθένης εἰς
 Καλαυρίαν ἔφυγεν. Ἀρχίας δ' ὁ ὑποκριτὴς ἀποσταλεὶς ἐπ'
 αὐτὸν ὑπ' Ἀντιπάτρου βία ἀποσπᾷ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ Ποσει-

47. παιδευθεὶς — πολιτεύεσθαι om. V. | 52. ὢν] ἦν V. | 53. διαρκῶς V. |
 54. τὴν — ἐξήσκησεν om. V. | ἄκρως Bm. | 56. καὶ θυγατέρας — κληθεὶς om.
 V, καὶ θυγατέρας — πέμψας om. *V. | ἐξέδωκεν pr. m. E. | 57. Δημᾶίνετον]
 Immo Δημομέλην. | 59. αἰτησάμενος] mallem μνησάμενος. | χαβρίου A, χαυ-
 ρίου hic et infra cell. | 60. μητέρα] θυγατέρα v. | 61. Φιλίππου Portus, Φί-
 λιππον v. | 63. καὶ δισχιλίων om. BE. | 64. ἐπένθει A, ἐπένθησε cell. |
 69. τροιζῆναν A. | 71. Ἀντίπατρος δ' ἄρξας] ἀντιπάτρου ἄρξαντος V, οὗτος
 ἀντιπάτρου ἄρξαντος *V. | πέμψας ἐξαιτεῖ] καὶ αἰτήσαντος V, πέμψας ἐξαι-
 τεῖται E. | 72. ἐκιδόντων E. | ὁ — ἔφυγεν] ἔφυγεν εἰς σικελίαν V: σικελίαν
 etiam ABE. | 73. δ' om. V. | ὑπόκριτος A.

75 δῶνος, ὃ ἦν ἄσυλον. ὃ δ' ὑπὸ τῇ σφραγίδι φάρμακον ἔχων
μυζήσας ἀπέθανεν.

Θ. ΥΠΕΡΕΙΔΟΥ.

α'. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

849 Fr. Ὑπερείδης Γλαυκίππου μὲν ἦν πατὴρ τοῦ Διονυσίου,
τῶν δὲ δῆμων Κολλυτεύς. ἔσχε δ' υἱὸν ὁμώνυμον τῷ πατρὶ
Γλαυκίππου, ῥήτορα καὶ λόγους συγγράψαντα, οὗ πάππυ
Ἀλφίνους ἐγένετο. ἀκροατῆς δὲ Πλάτωνος γενόμενος τοῦ
5 φιλοσόφου ἄμα Λυκούργου καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος ἐπο-
λιτεύσατο Ἀθήνησι καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος τῶν Ἑλλη-
νικῶν ἤπτετο πραγμάτων, καὶ περὶ τῶν στρατηγῶν ὧν ἦτε
E παρ' Ἀθηναίων ἀντιεῖπε καὶ περὶ τῶν τριήρων. συνεβούλευσε
δὲ καὶ τὸ ἐπὶ Ταυάρω ξενικὸν μὴ διαλυῖναι, οὗ Χάρης ἠγεῖτο,
10 εὐνόως πρὸς τὸν στρατηγὸν διακείμενος. τὸ δὲ πρῶτον μισ-
θοῦ δίκας ἔλεγεν. δόξας δὲ κοινοκωνηκέναι τῶν Περσικῶν
χρημάτων Ἐφιάλτη, τριήραρχός τε αἰρεθεὶς ὅτε Βυζάντιον
ἐπολιόρκει Φίλιππος, βοηθὸς Βυζαντίοις ἐκπεμφθεὶς κατὰ
τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν ὑπέστη χορηγεῖν, τῶν ἄλλων λειτουρ-
15 γίας πάσης ἀφειμένων. ἔγραψε δὲ καὶ Δημοσθένει τιμᾶς,
καὶ τοῦ ψηφίσματος ὑπὸ Διώνδα παρανόμων γραφέντος ἀπέ-
φυγεν. φίλος δ' ὦν τοῖς περὶ Δημοσθένην καὶ Λυσικλέα καὶ
F Λυκούργου οὐκ ἐνέμεινε μέχρι τέλους· ἀλλ' ἐπεὶ Λυσικλῆς
μὲν καὶ Λυκούργος ἐτεθνήκεισαν, Δημοσθένης δ' ὡς παρ'
20 Ἀρπάλου δωροδοκήσας ἐκρίνετο, προχειρισθεὶς ἐξ ἀπάντων
(μόνος γὰρ ἔμεινε ἀδωροδόκητος) κατηγόρησεν αὐτοῦ. κρι-
θεὶς δ' ὑπὸ τοῦ Ἀριστογείτονος παρανόμων ἐπὶ τῷ γράψαι

IX. H. cf. Photii bibl. cod. 266. || 1. ὑπερείδης libri. || 2. τὸν δὲ δῆμον v. ||
Κολυτεύς v, κολυτεύς AH. || 4. ἀλφίνους EHP, ἀλφινός cell. || 5. Λυκούργου
Bianius narr. d. Lyc. p. 2, Λυκούργου v. || 6. ἀθήνησι P, Ἀθήνησιν v. || 9. δὲ
add. P. || 11. ἔλεγεν] ἴδιζε AHP. || δόξας δὲ] ἔδοξε δὲ καὶ Reiskius. || 13. ἐκπεμ-
φθεὶς P. || 14. τὸν αὐτὸν ἐνιαυτὸν Boeckhins Urk. ub. d. att. Saenw. p. 189, τὸν
ἐνιαυτὸν τοῦτου v. || 15. πάσας P. || δὲ add. P. || Δημοσθένει cum Photio Reisk.,
Δημοσθένους v. cf. vit. Lyc. L v. 163. || 16. Διώνδα] Διοδότου Phot. || 17. δη-
μοσθένην AH. || 19. ἐτεθνήκεισαν Duchesneus. || 20. δωροδοκίας P.

μετὰ Χαιρώνειαν τοὺς μετοίκους πολίτας ποιήσασθαι, τοὺς δὲ ²⁴
 δούλους ἐλευθέρους, ἱερὰ δὲ καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας εἰς τὸν
 Πειραιᾶ ἀποθέσθαι, ἀπέφυγεν. αἰτιωμένων δὲ τινων αὐτὸν ²⁵
 ὡς παριδόντα πολλοὺς νόμους ἐν τῷ ψηφίσματι „ἐπεσκότει“
 ἔφη „μοι τὰ Μακεδόνων ὄπλα, οὐδ' ἐγὼ τὸ ψηφίσμα ἔγραψα,
 ἢ δ' ἐν Χαιρωνείᾳ μάχῃ.“ μετὰ μέντοι τοῦτο νεκρῶν ἔδωκεν
 ἀναίρεσιν ὁ Φίλιππος φοβηθείς, πρότερον οὐ δοὺς τοῖς ἐλ-
 θούσιν ἐκ Λεβαδείας κήρυξεν. ὕστερον δὲ μετὰ τὰ περὶ ³⁰
 Κράνωνα συμβάντα ἐξαιτηθεὶς ὑπ' Ἀντιπάτρου καὶ μέλλων
 ἐκδίδοσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου ἐφυγεν ἐκ τῆς πόλεως εἰς Αἴγιαν
 ἅμα τοῖς κατεψηφισμένοις, καὶ συμβαλὼν Δημοσθένει καὶ ³¹
 περὶ τῆς διαφορᾶς ἀπολογησάμενος, ἀπαλλαγίς ἐκεῖθεν ὑπ'
 Ἀρχίου τοῦ Φυγαδοθήρου ἐπικληθέντος, Θουρίου μὲν τὸ ³⁵
 γένος, ὑποκριτοῦ δὲ τὰ πρῶτα, τότε δὲ τῷ Ἀντιπάτρῳ βοή-
 θούντος, ἐλήφθη πρὸς βίαν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος
 ἐχόμενος ἀγάλματος, καὶ ἀχθεὶς πρὸς Ἀντίπατρον εἰς Κό-
 ρινθον ἔπειτα βασιανίζομενος διέφαγε τὴν γλωτταν, ὥστε
 μηδὲν ἐξαιπεῖν τῶν τῆς πόλεως ἀπορρήτων δυνηθῆναι, καὶ ⁴⁰
 οὕτως ἐτελεύτησε πνευνεψιῶνος θ' ἰσταμένου. Ἐρμῆπος δὲ
 φησὶν αὐτὸν γλωττοτομηθῆναι εἰς Μακεδονίαν ἰλθόντα καὶ
 ῥιφῆναι ἄταφον, Ἀλφίνου δ' ἀνεψιὸν ὄντα αὐτῷ ἢ ὡς τινες ⁴¹
 Γλαυκίππου υἱοῦ τὸν υἱὸν διὰ Φιλοπείδους τινὸς ἰατροῦ
 λαβόντα ἐξουσίαν τοῦ σώματος καῦσαι αὐτὸν καὶ τὰ ὀστά ⁴⁵
 κομίσαι εἰς Ἀθήνας τοῖς προσήκουσι παρὰ τὰ Ἀθηναίων
 καὶ Μακεδόνων δόγματα· οὐ μόνον γὰρ κελεῦσαι αὐτοὺς
 φυγεῖν, ἀλλὰ μηδ' ἐν τῇ οἰκίᾳ ταφῆναι. οἱ δ' ἐν Κλεωναῖς
 ἀποθανεῖν αὐτὸν λέγουσιν ἀπαχθέντα μετὰ τῶν ἄλλων, ὅπου
 γλωττοτομηθῆναι καὶ διαφθαρῆναι ὅν προεῖρηται τρόπον, ⁵⁰
 τοὺς δ' οἰκίους τὰ ὀστά λαβόντας θάψαι γε ἅμα τοῖς γο-

24. ἱερὰ καὶ P. | 26. ἐπεσκότει] εἰ μὴ ἐπεσκότει Stephanns. quod si verum, οὐκ ἂν ἐποίησα post ὄπλα add. Reiskius. | 27. οὐδ'] οὐκ libri, καὶ οὐκ ex Phellio v. | 28. μετὰ AEN, κατὰ cett. | τοῦτο] τοῖτων P. | 29. πρότερον P. | 30. Λεβαδείας v. | 33. καὶ περὶ E, περὶ P, διὰ cett.: Δημοσθένει ἰδίᾳ ὑπὲρ τῆς τέως (vel πρότερον) διαφορᾶς Reiskius. | 40. ἀπορρήτων P. | 44. υἱοῦ τὸν υἱὸν] τῶν υἱῶν E, τινὸς τὸν υἱὸν v, τοῦ υἱοῦ Xylander. | 46. τὰ ΔΗ, τῶν P, τὰ τῶν v. | 48. οἰκία a. | 51. γε] τε v, quod aut delendum, aut ante θάψαι addendum κομίσαι εἰς Ἀθήνας censuit Frankius Ann. phil. 12. p. 231.

νεῦσι πρὸ τῶν Ἰσπάδων πυλῶν, ὡς φησι Διόδωρος ἐν τῷ γ'
 D περὶ μνημάτων. νυνὶ δὲ κατερήριπται τὸ μνήμα καὶ ἐστὶν
 ἄδηλον. πάντων δὲ κατὰ τὴν δημηγορίαν διενεγκεῖν λέγεται,
 55 τέτακται δ' ὑπ' ἐνίων πρὸ Δημοσθένους. φέρονται δ' αὐτοῦ
 λόγοι οξ', ὧν γνήσιοί εἰσι νβ'. ἐγένετο δὲ καὶ πρὸς τὰ ἀφρο-
 δίσια καταφερῆς, ὡς ἐκβαλεῖν μὲν τὸν υἱόν, εἰσαγαγεῖν δὲ
 Μυρρίνην τὴν πολυτελεσιτάτην ἑταίραν, ἐν Πειραιεῖ δ' ἔχειν
 Ἀρισταγόραν, ἐν Ἐλευσίνι δ' ἐν τοῖς ἰδίοις κτήμασι Φίλαν
 60 τὴν Θηβαίαν κ' μνῶν λυτρωσάμενος. ἐποιεῖτό τε τὸν περι-
 πατον ἐν τῇ ἰχθυοπώλιδι ὁσημέραι, ὡς εἰκὸς δὲ καὶ δίκη
 Φρύνη τῇ ἑταίρᾳ ἀσεβεῖν κρινομένη συνεξητάσθη· αὐτὸς γὰρ
 E τοῦτ' ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου δηλοῖ· μελλούσης δ' αὐτῆς ἀλί-
 σκεσθαι παραγαγὼν εἰς μέσον καὶ περιρρήξας τὴν ἐσθῆτά
 65 ἐπέδειξε τὰ στέρνα τῆς γυναικός, καὶ τῶν δικαστῶν εἰς τὸ
 κάλλος ἀπιδόντων ἀφείθη. συνετίθει δ' ἡσυχῇ κατὰ τοῦ
 Δημοσθένους ἐγκλήματα, ὡς καὶ φωραθῆναι. νοσοῦντος γὰρ
 τοῦ Ὑπερίδου ἦγοντα εἰς τὴν οἰκίαν τὸν Δημοσθένην ὡς
 ἐπισκεψόμενον καταλαβεῖν κατέχοντα τὸ κατ' αὐτοῦ βιβλίον·
 70 τούτου δ' ἀγανακτοῦντος εἶπε „φίλον μὲν ὄντα οὐδὲν λυπή-
 σαι, ἐχθρὸν δὲ γινόμενον κωλύσει τι κατ' ἐμοῦ πράξαι.“
 ἐψηφίσατο δὲ καὶ τιμὰς Ἰόλα τῷ δοκοῦντι Ἀλεξάνδρῳ τὸ
 F φάρμακον δοῦναι. ἐκοινώνησε δὲ καὶ Λεωσθένει τοῦ Λα-

52. ἰσπάδων P. || Διόδωρος Ruhnkenius hist. cr. gr. p. 86, Ἡλιόδωρος v. ||
 53. κατερήριπται AHP. || 55. πρὸ] περὶ P. || 59. Φίλαν τὴν ex Athen. 13. p. 590
 D Keillius Anal. epigr. p. 181 (qui et Ἀθηναίαν, coniecit pro Θηβαίαν),
 Φίλτην v. || 61. ὡς εἰκὸς estiamnum corruptum videtur: nam quod ex ipsa Hype-
 ridis oratione compertum habebat auctor, non poterat proferre tanquam coniectu-
 ram. conieceram aut cum praecedentibus iunctum mutandum esse in ἐσθῆτός
 coll. Athen. 8. p. 342 C, aut cum sequentibus in ὡς ἐραστῆς coll. Athen. 13. p. 590
 D (ἐν τῷ ὑπὲρ Φρύνης λόγῳ Ὑπεριδῆς ὁμολογῶν ἐρᾶν τῆς γυναικός). cum
 prioribus copulavit Reiskius sic: ὡς εἰκὸς. καὶ δὴ καὶ Φρύνη. δίκη an sanum
 sit non affirmem, at συνεξητάσθη (συνεξετάσθη H) non erat sollicitandum,
 quanquam nec vertendum cum Duebnero atque aliis in eum una inquisitum est,
 sed praesto fuit. cf. Dem. or. 21. §. 127. 190. || 63. μελούσης P. || 67. ἐγκλή-
 ματος P. [ὡς καὶ] ἕως τοῦ Reiskius. || νοσοῦντος P. || 68. ὑπερίδου H. || δη-
 μοσθένην H, δημοσθένη celt. || 69. κατ' αὐτοῦ Duebnerus, καθ' αὐτοῦ v. ||
 70. οὐδὲν Reiskius, οὐδένα libri. || 72. καὶ τιμὰς om. AHP. || δοκοῦντι cum
 Reiskio Duebnerus, δόντι v. || 73. δοῦναι cum Photio deleuit Mezirlacus. ||
 Λεωσθένει Kylander, δημοσθένη AHP, δημοσθένη celt. et Photius.

μακοῦ πολέμου καὶ ἐπὶ τοῖς πεσοῦσιν εἶπε τὸν ἐπιτάφιον
 θανμασίως. Φιλίππου δὲ πλεῖν ἐπ' Εὐβοίας παρεσκευασμέ- 75
 νου καὶ τῶν Ἀθηναίων εὐλαβῶς ἐχόντων μ' τριήρεις ἤθρο-
 σεν ἐξ ἐπιδόσεως καὶ πρῶτος ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ παιδὸς
 ἐπέδωκε β' τριήρεις. συστάντος δὲ πρὸς Δηλίου ἀμφισβη- 850
 τήματος, ποτέρους δεῖ προίστασθαι τοῦ ἱεροῦ, αἰρεθέντος
 Αἰσχίνου συνειπεῖν ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή Ὑπεριδίην 80
 ἐχειροτόνησεν. καὶ ἔστιν ὁ λόγος Δηλιακὸς ἐπιγεγραμμένος.
 ἐπρέσβευσε δὲ καὶ πρὸς Ῥοδίους. ἠκόντων δὲ καὶ παρ'
 Ἀντιπάτρου πρέσβων, ἐπαινοῦντων τὸν Ἀντίπατρον ὡς
 χρηστὸν, ἀπαντήσας αὐτοῖς εἶπεν „οἶδαμεν ὅτι χρηστὸς
 ὑπάρχει, ἀλλ' ἡμεῖς γ' οὐ δεόμεθα χρηστοῦ δεσπότου.“ λέ- 85
 γεται δ' ἄνευ ὑποκρίσεως δημηγορῆσαι καὶ μόνον διηγείσθαι
 τὰ πραχθέντα καὶ τούτοις οὐκ ἐνοχλεῖν τοὺς δικαστάς.
 ἐπέμφθη δὲ καὶ πρὸς Ἡλείους ἀπολογησόμενος ὑπὲρ Καλ- 8
 λίππου τοῦ ἀθλητοῦ ἔχοντος αἰτίαν φθεῖραι τὸν ἀγῶνα, καὶ
 ἐνίκησε. γραψάμενος δὲ καὶ τὴν Φωκίωνος δωρεάν, ἣν εἶπε 90
 Μειδίας Μειδίου Ἀναγυράσιος ἐπὶ Ξενίου ἄρχοντος γαμη-
 λιῶνος ζ' φθίνοντος, ἠττήθη.

β'. Ἐκ τῶν Σουλδα.

Ὑπεριδῆς, υἱὸς Γλαυκίππου τοῦ ῥήτορος (οἱ δὲ Πυθο-
 κλέους), Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, τῶν πρώτων κεκριμένων ἰ εἰς,
 μαθητεύσας ἅμα Λυκούργῳ καὶ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ
 Ἰσοκράτει τε τῷ ῥήτορι. καὶ ἀπέβη μὲν δεξιὸς ῥήτωρ, γυναι-
 κῶν δ' ἠττήθη. ἀνηρέθη δὲ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ Ἀντιπάτρου τοῦ 5
 βασιλέως, ἐξαγαγόντος αὐτὸν τοῦ ἐν Ἐρμιόνη ναοῦ τῆς
 Δήμητρος δι' Ἀρχίου τοῦ ἐπικληθέντος Φυγαδοθήρα, καὶ

75. malim Εὐβοίαν. || 76. ἐχόντων P. || 79. ποτέρους a. || 80. βουλήν H. ||
 81. ἐχειροτόνησε P. || 84. οἶδαμεν Xylander et Photii liber B, οἶδα μὲν libri. ||
 οἶδαμεν — δεσπότου ad Hippocratem refert Stob. floril. 13, 31. || 86. μόνον
 μόνον δὲ P. || 88. καλίππου H, ἀλίππου P. || 89. ἔχοντος P. || 90. ἐνίκησε
 οὐκ ἐνίκησε Meierus Encycl. Hal. 3, 3. p. 313, malim ἐνίκηθη. cf. Paus. 5. 21, 3. ||
 91. Ξενίου] hic pseudonymus est. cf. Boeckhii Forsch. 1. p. 323.

2. 1. Ὑπεριδῆς v. || 4. τε om. A. || 7. φυγαδοθήρα AVEm, φυγαδοθήρας
 Zell.

ἀποτμηθεὶς τὴν γλῶτταν ἀπέθανεν. ὁ δ' υἱὸς αὐτοῦ Γλαύκιππος τὰ ὀστά λαβὼν εἰς τὸ πατρῷον ἔθαψε μνήμη. εἰς
 10 δ' οἱ πάντες λόγοι αὐτοῦ *v. s.* — Ὑπεριδῆς δημογωγὸς ἄριστος, ὃς καὶ φίλος ὢν Δημοσθένει ἐγράψατο αὐτὸν ἐπὶ τοῖς Ἄρκαλείοις χρήμασιν. ἔσχε δὲ καὶ παῖδα Γλαύκιππον.

I. ΔΕΙΝΑΡΧΟΥ.

α'. Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς.

(1) Περὶ Δεινάρχου τοῦ ῥήτορος οὐδὲν εἰρηκῶς ἐν τοῖς περὶ τῶν ἀρχαίων γραφεῖσι διὰ τὸ μήτε εὐρετὴν ἰδίου γεγονέναι χαρακτῆρος τὸν ἄνδρα, ὡσπερ τὸν Λυσίαν καὶ τὸν Ἰσοκράτην καὶ τὸν Ἰσαῖον, μήτε τῶν εὐρημάτων ἑτέροις
 5 ταλειωτῆν, ὡσπερ τὸν Δημοσθένην καὶ τὸν Αἰσχίνην καὶ τὸν Ὑπεριδῆν ἡμεῖς κρίνομεν, ὁρῶν δὲ καὶ τοῦτον τὸν ἄνδρα παρὰ πολλοῖς ἠξιωμένον ὀνόματος ἐπὶ δεινότητι λόγων καὶ ἀπαλελοπότα δημοσίους τε καὶ ἰδίους λόγους οὔτ' ὀλίγους οὔτ' εὐκαταφρονητοῦς, ἠγησάμεν δὲ μὴ παραλιπεῖν αὐτόν,
 10 ἀλλὰ καὶ περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ διελθεῖν, καὶ διορίσαι τοὺς τε γνησίους καὶ τοὺς ψευδεῖς λόγους πάντων ἢ τῶν γε πλείστων ἀναγκαιότερον οἶμαι τοῖς μὴ ἐκ περιζώματος ἀσκοῦσι ῥητορικῆν, ἅμα δ' ὁρῶν οὐδὲν ἀκριβὲς οὔτε Καλλίμαχον οὔτε τοὺς ἐκ Περγάμου γραμματικούς περὶ
 15 αὐτοῦ γράψαντας, ἀλλὰ παρὰ τὸ μηδὲν ἐξετάσαι περὶ αὐτοῦ τῶν ἀκριβεστέρων ἡμαρτηκότας, ὡς μὴ μόνον ἐψεῦσθαι πολλά, ἀλλὰ καὶ λόγους τοὺς οὐδὲν μὲν αὐτῷ προσήκοντας ὡς Δεινάρχου τούτῳ προστίθεσθαι, τοὺς δ' ὑπ' αὐτοῦ γραφέντας ἑτέρων εἶναι λέγειν. ἀλλὰ Δημήτριος ὁ Μάγνης, ὃς
 20 ἔδοξε γενέσθαι πολυίστωρ, ἐν τῇ περὶ τῶν ὁμωνύμων πραγματείᾳ λέγων καὶ περὶ τούτου τοῦ ἀνδρὸς καὶ ὑπόληψιν

10. Ὑπεριδῆς *v.* | 11. δημοσθένει *A*, δημοσθένους *coll.*

X. II. 5. τὸν ante Ὑπεριδῆν *addid.* | 11. τοὺς ante ψευδεῖς *add. Reiskius.* | 12. ἀναγκαιότατον *Reiskius.* | 17. πολλὰ καὶ ἄλλα, ἀλλὰ καὶ *Reiskius.* | 18. ὡς ὄντας Δεινάρχου τούτῳ προστίθεσθαι *Reiskius.* | 19. ἀλλὰ] ἀλλὰ καὶ aut ἀλλὰ γὰρ καὶ *Reiskius.* | Δημήτριος *Casaubonus*, Δῆμος *v.*

παρασχών, ὡς περὶ αὐτοῦ λέξων τι ἀκριβές, διεψεύσθη τῆς
 δόξης. οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ τὰς λέξεις παραθέσθαι τοῦ
 ἀνδρός. ἔστι δὲ τὰ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντα τάδε. „Δεινάρχους
 δ' ἐνετύχομεν δ', ὧν ἔστιν ὁ μὲν ἐκ τῶν ῥητόρων τῶν Ἄττι- 25
 κῶν, ὁ δὲ τὰς περὶ Κρήτην συναγήοχε μυθολογίας, ὁ δὲ
 πρᾶσβύτερος μὲν ἀμφοῖν τούτοις, Δήλιος δὲ τὸ γένος, πε-
 πραγματευμένος τοῦτο μὲν ἔπος, τοῦτο δὲ πρᾶγμα, τέταρτος
 δ' ὁ περὶ Ὀμήρου λόγον συντεθεικώς. ἐθέλω δὲ πρὸς μέρος
 περὶ ἐκάστου διελθεῖν, καὶ πρῶτον μὲν περὶ τοῦ ῥήτορος. 30
 ἔστι τοίνυν οὗτος κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν οὐδὲν ἀπολείπων
 τῆς Ὑπερείδου χάριτος, ὥστ' εἰπεῖν, καὶ νῦν κεν ἢ παρέλασεν.
 ἐνθύμημα γὰρ φέρει πιστικὸν καὶ σχῆμα παντοδακόν· πιθα-
 νότητός γε μὴν οὕτως εὖ ἦκει, ὥστε παριστάνειν τοῖς ἀκού-
 οῦσι μὴ ἄλλως γεγονέναι τὸ πρᾶγμα ἢ ὡς αὐτὸς λέγει. καὶ 35
 νομίσειεν ἂν τις εὐήθεις εἶναι τοὺς ὑπολαβόντας, τὸν λόγον
 τὸν κατὰ Δημοσθένους εἶναι τούτου· πολὺ γὰρ ἀπέχει τοῦ
 χαρακτῆρος· ἀλλ' ὅμως τοσοῦτον σκότος ἐπιπεπόλακεν, ὥστε
 τοὺς μὲν ἄλλους αὐτοῦ λόγους, σχεδὸν που ὑπὲρ ξ' καὶ ρ'
 ὄντας, ἀγνοεῖν συμβέβηκε, τὸν δὲ μὴ γραφέντα ὑπ' αὐτοῦ 40
 μόνον ἐκείνου νομίζεσθαι. ἡ δὲ λέξις ἐστὶ τοῦ Δεινάρχου
 κυρίως ἠθική, πάθος κινουῦσα σχεδὸν τῇ πικρίᾳ μόνον, καὶ
 τῷ τόνῳ τοῦ Δημοσθενικοῦ χαρακτῆρος λειπομένη, τοῦ δὲ
 πιθανοῦ καὶ κυρίου μηδὲν ἐνδέουσα.“ (2) ἐκ τούτων οὐδὲν
 ἔστιν οὔτ' ἀκριβές, ἀλλ' οὔτ' ἀληθές εὔρειν· οὔτε γὰρ γένος 45
 τ' ἀνδρός οὔτε χρόνους, καθ' οὓς ἦν, οὔτε τόπον, ἐν ᾧ διέ-
 τριψε, δεδήλωκεν, ὀνόματα δὲ μόνον κοινὰ καὶ περιτρέχοντα
 ἐσπούδασε, καὶ πλῆθος λόγων εἶπεν οὐδενὶ τῶν ** σύμφω-

26. malim συναγηοχώς. || 28. πρᾶγμα] σύγγραμμα Reiskius. || 32. καὶ —
 παρέλασεν] Hom. Iliad. 23, 382. || 33. πιστικὸν Kruegerus spiritali. conlect.
 p. 41. || 34. γε Sylburgius, τε Iibri. || 38. τοσοῦτον σκότος ἐπιπεπόλακεν Reiskius,
 τοσοῦτον οὗτος ἐπιπεπόλακεν Sylburgius, τοσοῦτους σκοποὺς ἐπιπεπό-
 ληκεν Iibri. || 40. ἀγνοεῖσθαι Sylburgius. || 44. κυρίου] καιρίου Reiskius. ||
 45. οὔτ' ἀκριβές οὔτε κοινόν, ἀλλ' οὔδ' ἀληθές Reiskius. || 48. ἐσπούδασε
 Kruegerus. || οὐδενὶ τῶν προτέρων (vel τῶν δοκίμων vel τῶν πιθανῶν) σύμφω-
 τον· εἰ δεῖ καὶ ἀληθῆ λέγειν, καὶ τοῦναντίον, vel ἤδη δὲ καὶ τοῦναντίον Syl-
 burgius, οὐδενὶ τῶν ὄντων σύμφωτον· εἰ δὲ δεῖ (immo εἰ δεῖ δὲ) ἀληθές εἰπεῖν,
 πᾶν τοῦναντίον Reiskius. Ideem pro εἰ δεῖ Casaubonus.

νον, εἰ δεῖ δὲ ** τούναντίον. ἃ οὖν ἐγὼ αὐτὸς δι' ἑμαυτοῦ
 50 καταλαβόμεν, ταῦτ' ἐστίν. Δείναρχος ὁ ῥήτωρ υἱὸς μὲν ἦν
 Σωστράτου, Κορίνθιος δὲ τὸ γένος. ἀφικόμενος δ' εἰς
 Ἀθήνας, καθ' ὃν χρόνον ἦν θουν αἶ τε τῶν φιλοσόφων καὶ
 ῥητόρων διατριβαί, Θεοφράστῳ τε συνεγένετο καὶ Δημητρίῳ
 τῷ Φαληρεῖ. εὐφυῆς δὲ περὶ τοὺς πολιτικούς λόγους γενό-
 55 μνος, ἀκμαζόντων ἔτι τῶν περὶ Δημοσθένην ἤρξατο λόγους
 γράφειν καὶ προήει κατὰ μικρὸν εἰς δόξαν· μάλιστα δ' ἤκμασα
 μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν, Δημοσθένους μὲν καὶ τῶν
 ἄλλων ῥητόρων φυγαῖς αἰδίοις καὶ θανάτοις περιπεσόντων,
 οὐδενὸς δ' ὑπολειπομένου μετὰ τοὺς ἄνδρας ἀξίου λόγου.
 60 καὶ διετέλεσεν ἑτῶν ἰε' χρόνον λόγους συγγράφων τοῖς βου-
 λομένοις, ἕως Κάσσανδρος τὴν πόλιν κατέσχευ· ἐπὶ δ' Ἀναξι-
 κράτους ἄρχοντος, ἐφ' οὗ κατέλυσαν τὴν ἐν τῇ Μουνηχίᾳ
 φρουρὰν ὑπὸ Κασσάνδρου κατασταθεῖσαν οἱ περὶ Ἀντί-
 γονον καὶ Δημήτριον βασιλεῖς, αἰτίαν ἔχων ἅμα τοῖς ἐπιφα-
 65 νεστάτοις Ἀθηναίοις, καίτοι ξένος αὐτὸς ὢν, καταλῦσαι τὸν
 δῆμον, ὁρῶν ἠρεθισμένους τοὺς Ἀθηναίους καὶ μάλιστα τῷ
 πλουτεῖν ἑαυτὸν ὑφορώμενος, μὴ διὰ τοῦτο πάθῃ τι δεινόν,
 εἰσελθεῖν μὲν εἰς δικαστήριον οὐχ ὑπέμεινε, ἐξελθὼν δὲ
 τῆς πόλεως καὶ ἐλθὼν εἰς Χαλκίδα τὴν ἐν Εὐβοίᾳ τὸν ἀπ'
 70 Ἀναξικράτους χρόνον ἕως Φιλίππου πεντεκαίδεκαετῆ γενό-
 μενον ἐκεῖ διέτριψεν, εἰ τις αὐτῷ γένοιτο διὰ Θεοφράστου
 καὶ τῶν ἄλλων φίλων κάθοδος. (3) συγχωρήσαντος δὲ τοῦ
 βασιλέως μετ' ἄλλων φυγάδων κἀκείνῳ κατελθεῖν, ἀφικό-
 μενος εἰς Ἀθήνας καὶ παρ' ἐνὶ τῶν φίλων, Προξένῳ, κατα-
 75 χθεῖς χρυσίον ἀπολλύει, γηραιὸς ὢν ἤδη καὶ τὰς ὄψεις ἀσθεν-
 νῆς. ὀλιγώρως δ' ἔχοντας τοῦ Προξένου πρὸς τὴν ζήτησιν
 δίκην ἔλαχεν αὐτῷ περὶ τῶν χρημάτων, αὐτὸς οὐδεπώποτε
 πρότερον εἰς δικαστήριον παρελθὼν. οὗτος μὲν ὁ βίος τάν-
 δρός. ἀποδείκνυται δ' ἕκαστον αὐτῶν ἕκ τε τῶν ἱστοριῶν
 80 τῶν Φιλοχόρου καὶ ἐξ ὧν αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ συνέγραψεν ἐν
 τῷ λόγῳ τῷ κατὰ Προξένου, ὃς εἴρηται μὲν μετὰ τὴν φυγὴν,

49. ἐγὼ om. B. | 59. τοὺς ἄνδρας Sylburgius, τοῖ ἀνδρὸς libri. | 61. Ἀνα-
 ξικράτους] el. 118, 2. | 63. ὑπὸ Sylburgius, ἀπὸ libri. | 70. Φιλίππου] el.
 122, 1. | πεντεκαίδεκαετῆ B, πεντεκαίδεκα ἐτη cell.: καὶ αὐτὸν ante hoc. voc.
 insert voluit Reiskius.

προκειμένην δ' ἔχει τὴν γραφὴν ταύτην· „Δείναρχος Σω-
στράτου Κορίνθιος Προξένω, ᾧ σύνειμι, βλάβης ταλάντων
β'. ἔβλαψέ με Πρόξενος, ὑποδιξάμενος εἰς τὴν οἰκίαν τὴν
ἑαυτοῦ τὴν ἐν ἀγρῶ, ὅτε πεφευγῶς Ἀθήνηθεν κατήειν ἐκ 85
Χαλκίδος, χρυσίου μὲν στατηῆρας σπέ', οὓς ἐκόμισα ἐκ Χαλ-
κίδος εἰδότης Προξένου καὶ εἰσῆλθον ἔχων εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ, ἀργυρώματα δ' οὐκ ἐλάττω κ' μνῶν ἄξια, ἐπιβου-
λεύσας τούτοις.“ οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ εὐθύς
μὲν ἐν ἀρχῇ περὶ τοῦ μηδεμίαν δίκην πρότερον εἰσελθεῖν 90
δαδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς ὕστερον μετὰ ταῦτα πρῶτον μὲν ἐν
τῷ προοιμίῳ τὴν βλάβην τὴν γενομένην αὐτῷ διὰ Προξένου
δαδήλωκεν, ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς περὶ τε τῆς φυγῆς καὶ τῶν ἄλλων
διαξέρεται πάντων, ἐξ ὧν γίνεται φανερὰ τὰ προειρημένα,
καὶ ἔτι πρὸς τούτοις, ὅτι ξένος διέμεινε καὶ γέρον ἤδη ὧν 95
εἶπε τὸν λόγον, ἐξ ὧν ἐπὶ τῷ τέλει τῆς δίκης εἴρηκεν. ταῦτα
μὲν αὐτὸς ὁ Δείναρχος περὶ ἑαυτοῦ. Φιλόχορος δ' ἐν ταῖς
Ἀττικαῖς ἱστορίαις περὶ τε τῆς φυγῆς τῶν καταλυσάντων
τὸν δῆμον καὶ περὶ τῆς καθόδου πάλιν οὕτως λέγει. „τοῦ
γὰρ Ἀναξικράτους ἄρχοντος εὐθύς μὲν ἢ τῶν Μεγαρέων 100
πόλις ἐάλω, ὁ δὲ Δημήτριος ὁ κατελθὼν ἐκ τῶν Μεγάρων
κατεσκευάζετο τὰ πρὸς τὴν Μουνυχίαν, καὶ τὰ τεῖχη κα-
τασκάψας ἀπέδωκε τῷ δήμῳ. ὕστερον δ' εἰσηγγέλθησαν
πολλοὶ τῶν πολιτῶν, ἐν οἷς καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς. τῶν
δ' εἰσαγγελθέντων τοὺς μὲν οὐχ ὑπομείναντας τὴν κρίσιν 5
ἐθανάτωσαν τῇ ψήφῳ, τοὺς δ' ὑπακούσαντας ἀπέλυσαν.“

82. προκειμένην Reiskius. § 87. καί, quod est ante εἰσῆλθον, transponi ante χρυσίου et ἔχων ante εἰσῆλθον voluit Sylburgius, ἔχων ante Χαλκίδος inseri Reiskius. sed sana sunt omnia: longe ἔβλαψέ με Πρόξενος χρυσίου μὲν στατηῆρας —, ἀργυρώματα δὲ —. § 88. ἔλαττον Reiskius. § 91. ὕστερον Reiskius, πρότερον libri, delevit Sylburgius. § 96. ἐξ] μάλιστα δὲ ἐξ Reiskius. § ταῦτα] καὶ ταῦτα Reiskius. § 97. Φιλόχορος] vid. frgm. ed. Sisebells p. 79. Muellert hist. gr. sc. p. 408. § 98. φυγῆς τῶν καταλυσάντων Sylburgius, αὐτῆς τῶν κατελυσάντων libri. § 100. εὐθύς Kruegerus, εὐθὺ v. § 1. ὁ alteram delendum aut Πολιορκητῆς addendum videtur Reiskio. § 2. παρεσκευάζετο Kruegerus. § 3. post τῷ δήμῳ addendum τὴν ἐλευθερίαν (ac sane Diod. 20, 46 ὁλόκληρον τῷ δήμῳ τὴν ἐλευθερίαν ἀποκατέστησε) aut τὴν πολιτείαν censuit Reiskius. § 4. τῶν ante πολιτῶν add. Kruegerus. § 5. ἐθανάτωσαν Kruegerus, ἐπιθανάτωσαν v.

ταῦτα μὲν οὖν τῆς η', ἐν δὲ τῇ θ' φησί· „τοῦ δ' ἐνιαυτοῦ
τούτου διελθόντος, ἑτέρου δ' εἰσιόντος ἐν ἀκροπόλει σημεῖον
ἐγένετο τοιοῦτο. κύων εἰς τὸν τῆς Πολιάδος νεῶν εἰσελ-
110 θούσα καὶ δῦσα εἰς τὸ Πανδρόσιον, ἐπὶ τὸν βωμὸν ἀναβᾶσα
τοῦ Ἑρκίου Διὸς τὸν ὑπὸ τῇ ἐλαιᾷ κατέκειτο. πατριὸν δ'
ἐστὶ τοῖς Ἀθηναίοις, κύνα μὴ ἀναβαίνειν εἰς ἀκρόπολιν.
περὶ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ ἐν τῷ ἱερῷ μεθ' ἡμέραν, ἡλίου
τ' ἐξέχοντος καὶ οὔσης αἰθρίας, ἀστὴρ ἐπὶ τινα χρόνον ἐγέ-
15 νετο ἐκφανής. ἡμεῖς δ' ἐρωτηθέντες ὑπὲρ τε τοῦ σημείου
καὶ τοῦ φαντάσματος, εἰς ὃ φέροι, φυγάδων κἀθοδὸν ἔφα-
μεν προσημαίνειν ἀμφοτέρω, καὶ ταύτην οὐκ ἐκ μεταβολῆς
πραγμάτων ἐσομένην, ἀλλ' ἐν τῇ καθεστῶσῃ πολιτείᾳ· καὶ
τὴν κρίσιν ἐπιτελεσθῆναι συνέβη.“ (4) προειρημένων δὲ τού-
20 των ἐν ἔτι λαίπεται καὶ ἀναγκαιότατον, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ
διορίσαι, ἵνα καὶ περὶ τῶν λόγων, τῶν τε γνησίων αὐτοῦ
καὶ τῶν μὴ, σαφές τι ἔχωμεν λέγειν. τίθεμεν δὲ αὐτὸν ὅ
ἔχοντα ἔτος ἀπὸ τῆς φυγῆς κατεληλυθέναι, ὡς καὶ αὐτὸς
φησι, γέροντα αὐτὸν ἀποκαλῶν, ἀφ' οὗ χρόνου καὶ καλεῖν
25 τοὺς ἐν τῇ ἡλικίᾳ ταύτῃ μάλιστα εἰώθαμεν. ὑποκειμένων δὲ
τούτων ὀλοσχερεῖ λογισμῷ (τὸ γὰρ ἀκριβές οὐκ ἔχομεν), εἴη
ἂν κατὰ Νικόφημον ἄρχοντα γεγωνός. εἰ δὲ τις ἢ πρεσ-
βύτερον ἢ νεώτερον τῶν εἰρημένων χρόνων αὐτὸν εἶναι
φήσει, πρὸς τῷ μηδὲν ὑγιᾶς λέγειν καὶ λόγους αὐτὸν πολλοὺς
30 ἀφελεῖται, μᾶλλον δὲ πάντας πλὴν ἑ ἢ ε', τῶν μὲν πρεσβύ-
τερον αὐτόν, τῶν δὲ νεώτερον εἶναι λέγων. οὐ μὴν ἀλλὰ
καὶ ἄρξασθαι λέγοντες αὐτὸν λόγους συγγράφειν ἀπὸ τοῦ
ε' ἢ ε' πρὸς τῷ κ' ἔτους οὐκ ἂν ἀμάρτοιμεν, ἄλλως τε καὶ
τῶν περὶ Δημοσθένην τότε ἀκμαζόντων. ε' δὲ καὶ κ' ἐστίν
35 ἀπὸ Νικόφημου Πυθόδημος, ὡσθ' ὅσους εὐρίσκομεν πρεσ-

107. τῆς η'] ἴσ. ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ τῆς ὀγδόης mg. B. | 8. τούτου B, τοῦ celt.,
τουδὲ Reiskius. | 11. Ἑρκίου v. | 12. μὴ] μὴ ἔχον Reiskius. | 13. τῷ ἱερῷ] τῷ αὐτῷ
ἱερῷ καὶ τῷ ἱερῷ vel Γεραιστῷ Reiskius, malim εὐρανῷ. | 16. malim φέροι. |
22. τῶν ante μὴ add. Reiskius. | 24. καλεῖν] καλεῖν γέροντας Reiskius. |
26. εἰπιῶν vel simile quid post ἔχομεν add. Reiskius. | 27. Νικόφημον] ol. 104,
4. | 29. φήσει] φήσῃ Reiskius, φησι v. | αὐτὸν] ἂν αὐτόν Reiskius, αὐτόν Krue-
gerus. | 30. ἀφελεῖται Sylburgius, ἀφέληται v, ἀφέλειτ' ἂν Kruegerus. |
35. Πυθόδημος] ol. 111, 1. | εὐρίσκομεν aut εὐρίσκωμεν Reiskius.

βυτέρους τούτου τοῦ ἄρχοντος ἀναφερομένους εἰς αὐτὸν λόγους, ἐν τοῖς γνησίοις εἶναι ἀπιστοίημεν ἂν εἰκότως, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἀπ' Ἀναξικράτους ἕως Φιλίππου τετελεσμένους ἀγῶνας ὁμοίως ἐν τοῖς ψευδέσιν ἀναγράφοιμεν ἂν· οὐ γὰρ εἰς Χαλκίδα ἂν τινες ἐπλεον λόγων χάριν ἢ ἰδίων ἢ δημο- 140 σίων· οὐ γὰρ τέλειον ἠπόρουσιν οὕτω λόγων.

β. Ἐκ τῶν [Πλουτάρχου] βίων τῶν δέκα ῥητόρων.

Δείναρχος Σωκράτους ἢ Σωστράτου, ὡς μὲν τινες ἐγνώ- 850 Fr. ριος, ὡς δὲ τισι δοκεῖ Κορίνθιος, ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας ἔτι νέος, καθ' ὃν χρόνον Ἀλέξανδρος ἐπήγει τὴν Ἀσίαν, κατοικήσας αὐτόθι ἀκροατῆς μὲν ἐγένετο Θεοφράστου τοῦ C διαδεξαμένου τὴν Ἀριστοτέλους διατριβήν, ὠμίλησε δὲ καὶ 5 Δημητρίῳ τῷ Φαληρεῖ, μάλιστα δὲ προσήει τῷ πολιτεύεσθαι μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν τῶν μὲν ἀνηρημένων ῥητόρων, τῶν δὲ πεφευγόντων. φίλος δὲ Κασσάνδρῳ γενόμενος ὡς ἐπὶ πλεῖστον προέκοψε χρήματα τῶν λόγων εἰσπραττόμενος, οὗς τοῖς δεομένοις συνέγραψεν. ἀντετάξατο δὲ πρὸς τοὺς ἐπι- 10 φανεστάτους τῶν ῥητόρων, οὐκ εἰς δῆμον παριῶν (οὐ γὰρ οἴος τ' ἦν), ἀλλὰ τοῖς ἐναντιουμένοις λόγους συγγράφων. καὶ ἐπεὶ Ἄρπαλος διέδρα, πλείους λόγους συνέγραψε κατὰ τῶν αἰτίων λαβόντων δωροδοκῆσαι, καὶ τούτους τοῖς κατη- D γόροις ἐξέδωκεν. χρόνῳ δ' ὕστερον αἰτιαθεὶς εἰς λόγους 15 παραγίνεσθαι Ἀντιπάτρῳ καὶ Κασσάνδρῳ περὶ τὴν κατάληψιν τῆς Μονυχίας, ἦντοκα ὑπ' Ἀντιγόου καὶ Δημητρίου ἐφρουρήθη ἐπ' Ἀναξικράτους ἄρχοντος, ἐξαργυρισάμενος

136. ἀναφερομένους Kruegerus, φερομένους Reiskius, τοὺς φερομένους libri. || 37. γνησίοις εἶναι Sylburgius, οὐσίης εἴθισται libri, οὐσίαν ὡς εἴθισται Reiskius. || 38. ἀπ' Sylburgius, ἐπ' libri. || 41. τέλειον ex ἐπλεον ortum videtur Kruegero.

D. cf. Photii bibl. cod. 267. || 3. ἐπήγει X, ἐπὶ cett.: ἐπὶ τὴν Ἀσίαν διέβη (διέβαινε ex Photio Wyttenbachius) Reiskius. || 6. προσήει τῷ πολιτεύεσθαι Wyttenbachius, ἦνθαι τῷ πολιτεύεσθαι Reiskius, τῷ πολιτεύεσθαι libri, ἐπολιτεύεσθε cum Meziriaco v. || 7. Ἀλεξάνδρου] Ἀντιπάτρων v et Photina. || 8. Κασσάνδρῳ hic et infra v. || 9. χρήματα] γράμματα AH. || 10. συνέγραψεν pt. m. om. A. || 12. λόγοις P. || 14. τούτοις P. || 15. ἐξέδωκε P. || 16. περὶ P, παρὰ cett., διὰ Reiskius. || 17. Μονυχίας] μοναρχίας P.

τὰ πλείστα τῆς οὐσίας ἔφυγεν εἰς Χαλκίδα. διατρέφας δ' 20 ἐπὶ τῆς φυγῆς ὡς ἐέτη καὶ πολλὴν οὐσίαν κτησάμενος κατ-
 ἤλθε, πραξάντων αὐτῷ τὴν κἀθοδὸν τῶν περὶ Θεόφραστον
 ἅμα τοῖς ἄλλοις φυγᾶσιν. καταλύσας δὲ παρὰ Προξένῳ
 ἑταίρῳ αὐτοῦ καὶ τὸ χρυσίον ἀπολέσας, ἤδη γηραιὸς ὢν καὶ
 25 Ἐτὰς ὀράσεις ἀσθενῆς, οὐ βουλομένου τοῦ Προξένου ἀναζη-
 τεῖν, λαγχάνει αὐτῷ δίκην, καὶ τότε πρῶτον εἶπεν ἐν δικα-
 στηρίῳ. σώζεται δ' αἰτοῦ καὶ ὁ λόγος. φέρονται δ' αὐτοῦ
 καὶ λόγοι γνήσιοι ξδ'. τούτων ἔνιοι παραλαμβάνονται ὡς
 Ἀριστογείτονος. ζηλωτῆς δ' ἐγένετο Ὑπεριίδου ἢ ὡς τινες
 διὰ τὸ παθητικὸν Δημοσθένους καὶ τὸ σφοδρὸν τῶν σχη-
 30 μάτων δ' αὐτοῦ μμητῆς ὑπάρχει.

γ. Ἐκ τῶν Σουλδα.

Δείναρχος Κορίνθιος, ῥήτωρ, τῶν μετὰ Δημοσθένους
 ἐγκριθέντων εἰς (υἱὸς τίνος ἐστὶν οὐχ ἰστόρηται), γράψας
 κατὰ μὲν τινὰς λόγους τοὺς πάντας ρξ, κατὰ δὲ τὸ ἀλη-
 θεστερον μόνους ξ, τοὺς πάντας δικανικούς, ὧν οἱ μὲν εἰσι
 5 δημόσιοι, οἱ δ' ἰδιωτικοί. ἐτελεύτησε δ' οὗτος, ἐπιμελητῆς
 Πελοποννήσου καταστάς ὑπ' Ἀντιπάτρου, μετὰ τὸ τελευ-
 τῆσαι Ἀντίπατρον, Πολυσπέρχοντος αὐτῷ ἐπιβουλεύσαντος.

LA. ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ.

α'.

Τρεῖς φοραὶ ῥητόρων γεγονάσιν, ὧν ἡ μὲν πρώτη ἀγρά-
 φως ἔλεγεν, ἧς ἐστὶ Θεμιστοκλῆς καὶ Περικλῆς καὶ οἱ κατ'

22. φυγᾶσι P. | 24. ἀσθενεῖς ABP. | οὐ add. Xylander. | 25. λαχάνει P. |
 27. καὶ deleri aut καὶ ἄλλοι λόγοι veluti Reiskius. | ὡς δ' κατὰ Ἀριστογείτονος
 Xylander. | 28: τινες Δημοσθένους διὰ τὸ παθητικὸν καὶ σφοδρὸν Reiskius.

B. excerptit Eusebius p. 130. | 2. υἱὸς sqq. em. V. | 5. ἐτελεύτησε — ἐπι-
 βουλεύσαντος] hic alius est Dinarchus. vid. Plat. Phoc. 33.

XI. Inser. Προλεγόμενα εἰς τὸν Ἀριστείδου Παναθηναϊκὸν Ald. 1, ὑπό-
 θεις εἰς τὸν Ἀριστείδου Παναθηναϊκὸν Ald. 2, Sopatré Arapensensis prolego-
 mena in Aristidem Jebbii.

ἐκείνους ῥήτορες, ἡ δὲ δευτέρα ἐγγράφως ἔλεγεν, ἧς ἔστι
 Δημοσθένης καὶ Λισχίνης καὶ Ἰσοκράτης καὶ σὺν αὐτοῖς ἡ
 πραττομένη τῶν ῥητόρων δεκάς. καὶ αὐταὶ οὖν αἱ β' φοραὶ δ
 ἐν Ἀθήναις γαγόνασιν. ἡ δὲ τύχη καὶ τῇ Ἀσίᾳ τούτων
 δωρεῖται φορὰν, τρίτην οὖσαν ἐπιστήμην, ἧς ἔστι Πολέμων,
 Ἡρώδης καὶ Ἀριστείδης καὶ οἱ κατὰ τούτους τοὺς χρόνους
 γαγόνασι ῥήτορες. ἤνεγκεν οὖν ἡ τρίτη φορὰ, λέγω δὲ ἡ
 τῆς Ἀσίας προελθοῦσα, σοφὸν καὶ θαυμάσιον ἄνδρα τὸν 10
 Ἀριστείδην· καὶ γὰρ τῶν πάντων ἐλλογίμων ἐγένετο καὶ πολὺ
 μᾶλλον καὶ σώφρων λίαν καὶ χρηστῶν κρείττων, αἷς καὶ
 αὐτὸς εἶπεν ἐν τῷ ὑπὲρ τῶν δ'. τούτου λέγουσι πατέρα
 Εὐδαίμονα, μητέρα δ' ὡς ἄσημον οὖσαν οὐ προστιθέασιν.
 ἐγένετο δ' ἀπ' Ἀδριανουπόλεως τῆς Ἰωνίας. Ἀδριανοὶ γὰρ 15
 οἱ πολῖται λέγονται. τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸν Σμυρναῖον,
 πλανηθέντα ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε φοιτᾶν τῷ Πολέμωνι τῷ διδασ-
 κάλῳ, ἔπειτα ὅτι καὶ μεγίστην εἰς αὐτὴν εὐεργεσίαν κατε-
 βάλετο. σεισμοῦ γὰρ κατανεγκόμενος αὐτὴν ἔγραψε λόγον
 περὶ αὐτῆς τῆς πτώσεως πρὸς τὸν Ἀντωνῖνον βασιλεύοντα 20
 Ῥωμαίων τότε, ὄντινα ἀναγκοῦς Ἀντωνῖνος εὐθέως ἐδά-
 κρυσσε, καὶ πέμψας ἀνῆλθει αὐτὴν καὶ σύνοδον ποιήσας ἐν
 τῇ Ἐφέσῳ Ἀσιασῶν ἀνδρῶν ἀνεπέωσεν αὐτήν. ἐπαιδεύθη
 καὶ ἐν Ἀθήναις τὰ φιλόσοφα. οὗτος δ' ὁ Ἀριστείδης νέος
 ὢν πικροτάτην λέγεται νενοσηκέναι νόσον· ἐπιληπτικὸν γὰρ 25
 αὐτὸν λέγουσι γεγονέναι καὶ τὸ τῶν λόγων αὐτοῦ διὰ τοῦτο
 ἠργηκέναι ἐπὶ τινα χρόνον· εἴτ' ἀπελθὼν ἐν Περγᾶμῳ, ὡς
 δὴ τοῦ Ἀσκληπιοῦ πολὺ ἐκεῖσε φοιτῶντος, καὶ παραμείνας
 χρόνον ἔτυχεν ἰάσεως. ὑπὲρ τούτου ἀμέψασθαι τὴν εὐερ-
 γεσίαν βουλόμενος ἔγραψεν ε' λόγους τοὺς ἱεροὺς λεγομένους, 30
 ἐν οἷς μόνους τοὺς ὄνειρους ἐξηγεῖται, οὓς ἰδὼν ἰάθη. ἐκε-
 λεύσθη δὲ παρὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καθ' ἡμέραν λ' λέγειν στί-
 χους, καὶ περαιτέρω μὲν ἐξεῖναι τούτων λέγειν, ἤττονας δ'
 οὐ. ὅθεν καὶ ἄπειροι αὐτοῦ λόγοι φέρονται ἐκ ταύτης τῆς
 προφάσεως. ἐγένετο δὲ κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ἀντω- 35
 νῖνον τῷ βασιλεῖ καὶ Μάρκῳ. ἐλθόντος δ' ἐν τῇ Σμύρῃ

13. ὑπὲρ τῶν δ'] l. 2. p. 192 sq. ed. Dind. | 26. διὰ τοῦτο om. L. | 29. ὑπὲρ
 τούτου] καὶ ἐπὶ τούτῳ N. | 33. ἤττονας l., ἤττον a.

τοῦ Ἀντωνίου καὶ πάντων αὐτῶν τῶν παιδευτῶν τιμησάν-
 των ὁ Ἀριστείδης μόνος οὐκ ἀπήντησεν αὐτῷ. εἶτα τοῦ
 Ἀντωνίου ἐρωτῶντος „ποῦ Ἀριστείδης;“ ἀπεκρίνατό τις
 40 „οὐ πάρεστιν· εἰ γὰρ παρῆν, οὐκ ἂν ἐλάσθανε.“ καὶ πέμ-
 φαντος τοῦ Ἀντωνίου ἦλθε λέγων ὅτι „διὰ τοῦτο οὐκ
 ἀπήντησα, ὅτι ἐγὼ οὐ δέομαι ὡς οἱ ἄλλοι δέονται“, ἀντὶ
 τοῦ χρημάτων. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας τούτων πλείονα αὐτῷ
 τῶν ἄλλων δέδωκε χρήματα. ὁ δ' ἐδέξατο μὲν, ὅμως δεδιώς
 45 μὴ διὰ τὸ μὴ λαβεῖν ἐγείρη κατ' αὐτοῦ τὴν βασιλείως ὀργήν.
 τοῦ δὲ Μάρκου ἐπιφοιτήσαντος ταῖς Ἀθήναις ὁ μὲν Ἀδρια-
 νὸς ὁ σοφιστὴς εἰπὼν παραχρῆμα πάντας ἐξέπληξε· πᾶν γὰρ
 ὁ ὠρίζετο αὐτοσχεδιάζων ἔλεγεν. πρὸς τοῦτο δ' εἶπεν ὁ
 Ἀριστείδης τῷ Μάρκῳ παρὼν καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς Ἀθήναις
 50 ὅτι „ἡμεῖς τῶν ἐμούντων οὐκ ἐσμέν, ἀλλὰ τῶν ἀκριβοῦντων
 καὶ τῶν ἀρεσκόντων.“ ἀλλ' ὅμως εἰπὼν καὶ αὐτὸς πλέον
 ἐξέπληξε καὶ ἐτιμήθη σφόδρα. βουλόμενος δὲ τότε εἰπεῖν
 τὸν Παναθηναϊκὸν ἐκώλυτο παρ' Ἡρώδου τοῦ σοφιστοῦ
 τῶν Ἀθηναίων ὡς δυνάστου, τοῦτο μὲν ὅτι αὐτὸς ἦν τότε
 55 ὁ τὸν θρόνον ἐπέχων τὸν σοφιστικὸν καὶ ἀπὸ ὑπάτων κατή-
 γιτο, τοῦτο δὲ ὅτι καὶ Μάρκος αὐτῷ φίλος ἦν. ποτὲ γὰρ
 εὐρῶν θησαυρὸν ἐδίδου τῷ βασιλεῖ αὐτόν, ὁ δὲ βασιλεὺς
 εἶπε „κέχρησο αὐτῷ.“ αὐτίς δὲ προσάγων αὐτόν τῷ βασι-
 λεῖ ἔφη εἶναι ὑπὲρ ἰδιώτην τὸν θησαυρὸν, ὁ δὲ βασιλεὺς
 60 πάλιν εἶπε πρὸς αὐτόν „καὶ κατάχρησαι.“ μὴ δυνάμενος
 οὖν διὰ τὸν φόβον τὸν Ἡρώδου μηχανῆ αὐτόν μετῆλθεν.
 ἀναθέμενος γὰρ αὐτῷ ἄλλον Παναθηναϊκὸν εὐτελῆ καὶ
 ψυχρόν, ὃς καὶ φέρεται, ἠδυνήθη λαβεῖν τὴν ἄδειαν τοῦ
 λέγειν παρ' αὐτοῦ, νομίσαντος Ἡρώδου ὅτι αὐτόν μέλλει
 65 λέγειν καὶ ἀσχημονεῖν· εἰσελθὼν δ' εἶπε τοῦτον τὸν ἀναγι-
 νωσκόμενον καὶ θαυμαζόμενον καὶ πάνυ ἠὺδοκίμησεν. λέγε-

40. ἂν add. N. || 42. ὅτι ἐγὼ L, διότι ἐγὼ N, ἐπειδὴ ἐγὼ a. || ἄλλοι] πολλοὶ
 Na. || ἀντὶ τοῦ] αὐτῶν L. an ἠγοῦν? || 43. τούτων ἀκούσας N. || 47. πάντας
 om. L. || 48. πρὸς τούτῳ L, διὰ τοῦτο N. de re cf. Philostr. vit. soph. 2, 9. p. 583
 et Kayseri adnot. p. 343. || 54. τῶν ἀθηναίων L, τοῦ ἀθηναίου Na. || τότε om.
 L. || 60. καὶ suspectum. || κατάχρησαι N, κατάχρησο L. || 61. τὸν Ἡρώδου L, τοῦ
 Ἡρώδου a, τὸν Ἡρώδην N. || 62. αὐτῷ] αὐτὸς N. || ἀθηναϊκὸν N. || 63. an ὃς οἱ
 φέρεται? || ἠδυνήθη L. || 64. αὐτοῦ] αὐτόν L.

ται δὲ Παναθηναϊκός, διότι ἐν τοῖς Παναθηναίοις ἐλέχθη·
ἀνάγεται δ' ὑπὸ τὸ πανηγυρικὸν εἶδος. τὰ κεφάλαια δ' ἐν
τῷ λόγῳ εἰσόμεθα. διεῖλε δὲ τὸν λόγον εἰς δ', διότι ἤδει
αὐτοὺς ὡς ἐν πανηγύρει μὴ μέλλοντας τοῦ παντὸς ἀκούειν 70
λόγου, πολλοῦ ὄντος. περιλαμβάνει δ' ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ,
ὡς ἔπος εἰπεῖν, πάσας τὰς ιστορίας· ἐν γὰρ τῷ α' λέγει τὰ
πρότερα ὧν ἱστόρησεν Ἡρόδοτος, ἐν τῷ β' δὲ τὰ Ἡροδότου,
ἐν τῷ γ' τὰ Θουκυδίδου, ἐν τῷ δ' ἅπερ εἶπε Ξενοφῶν καὶ
Θεόπομπος. εἰσὶ δὲ τὰ πρότερα ὧν ἱστόρησεν Ἡρόδοτος 75
τὰ περὶ Κελσῶν καὶ Ἐριχθονίου καὶ Τριαπολέμου καὶ τῶν
Ἀμαζόνων καὶ τινὰ καλαῖα πάντα· ἐτι δ' εἰσὶν Ἡροδότου τὰ
Περσικά, τὰ δὲ Θουκυδίδου τὰ Πελοποννησιακά, τὰ δὲ
Ξενοφῶντος αἱ Ἑλληνικαί, τὰ δὲ Θεοπόμου αἱ Φιλιππικαί.
ἐπεὶ δὲ λέγουσιν τινες ἀνταλλάξαι Γαληνὸν τὴν τέχνην κατὰ 80
χρησμόν, ἰστέον ὅτι οὐδαμοῦ τούτου μέμνηται, ἀλλ' ἀπλῶς
καὶ μάτην λέγουσιν οἱ τοῦτο λέγοντας· ἄλλως τε φαίνεται
σβησθῆναι τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τὸ
παρέχον αὐτοῖς τὸν χρησμόν, εἴ γε τοῦτο ἐγένετο. ὡς δὲ
λέγουσιν, ἐσβέσθη τῶν Φωκίων ποτὲ ἐμπρησάντων αὐτό, 85
ἐπιγενόμενος δὲ Νέρων ὁ βασιλεὺς τότε πάσης ἀσελγείας
μεστὸς μείζον καὶ λαμπρότερον αὐτὸ κατασκαύασεν, ὕστερον
δ' αὐτὸς καθεῖλεν αὐτὸ διὰ τόδε. λέγεται ὅτι εἰσελθόντος
εἰς Δελφοὺς εὐτελοῦς τινος καὶ λαβόντος χρησμόν Νέρων
οὐκ ἔλαβε, ζητῶν καὶ αὐτὸς πυθέσθαι περὶ τινος, εἴτ' ἤρετο 90
ἐνθ' ὅτου. ἢ δὲ Πυθία ἀπακρίθη

εὐαδέ μοι χθιζὸς λίβανος κλυτοῦ ἑρμηνῆος.

τοῦτο δ' ἐσήμαινεν ὅτι πλεῖόν μοι ἀρέσκει ὁ ἑρμηνεὺς θύων
εὐτελής τε ὧν εὐσεβῆς ἢ Νέρων πολλὰ θύσας. ἦν γὰρ πάντα

68. ἡθος, περιεκρίπτο εἶδος, L. | 70. αὐτοὺς] exspectes τοὺς ἀκροατάς. |
μέλλοντος a. | 71. παραλαμβάνει N. | 73. δὲ τὰ] δὲ τοῦ L. | 74. ὁ Ξενοφῶν καὶ
ὁ Θεόπομπος Lv. | 75. πρότερα N, πρῶτα Lv. | 76. περὶ N, τοῦ Lv. | καὶ
om. L, καὶ τοῦ v. | ἐριχθονίου L. | 77. εἰσὶν] εἶπεν v. | Ἡροδότου N, Ἡρόδοτος
L. | 80. ἐπεὶ L, ἐπειδὴ Na. | δὲ τινὲς λέγουσιν αὐτῷ ἀνταλλάξαι N. | γαληνῶ
a. | 83. χρόνον] κωρόν N. | 85. ποτὲ] τότε v. | 86. Νέρων] γέρον hic et infra
N. | 87. μείζον N, μείζονα L. | αὐτὸ N, αὐτόν L. | 88. αὐτὸ N, αὐτόν L. |
90. καὶ αὐτὸς N, ὁ αὐτός L. | 92. εὐαδέ L, εὐαδέ N. | 93. ἐσήμαινεν a. | πλείων
L. | ἀρέσκει μοι N. | 94. εὐτελής ἑρμηνεὺς θύων N. | ὧν] ὧν δὲ N.

95 ἀσελγῆς οὗτος ὁ Νέρων, ὥστε καὶ τῇ μητρὶ συγκαθευδῆσαι καὶ φρονεῦσαι αὐτὴν ἐπὶ τὸ πολὺ τῆς ἀσελγείας ταύτης οὐκ ἀνεχομένην. ἀμέλει καὶ τοιοῦτόν τι πάλιν εἰπεν ἡ Πυθία,

Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμείων μητροκτόνου.

100 ἔπαυσε δ' αὐτὸς τὸ μαντεῖον διὰ τούτου τοῦ τρόπου. πολλὰ ποιῶντος αὐτοῦ καὶ μὴ δυναμένου αὐτὸ σβῆσαι παρῶν τις τῶν ἐμπείρων συνεβούλευσεν αὐτῷ, ὡς λέγεται, Τυφῶνος κεφαλὴν ῥῖψαι ἔσω ἐν τῷ ναῷ· καὶ οὕτως ἔπαυσεν αὐτό. λέγεται δ' ὡς ὅτι Ἀριστείδης οὐκ εὐτυχῶς προσῆλθε τοῖς μαθηταῖς, οὐδ' εἶχε πολλοὺς μαθητάς. ἀμέλει τινὲς περὶ αὐτοῦ εἶπον τὸ ἐπιφερόμενον τοῦτο λεχθέν,

χαίρει, Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος ἑπτὰ μαθηταί,

τέσσαρες οἱ τοῖχοι καὶ τρία συνέλια,

σκαμνία τρία καὶ θρόνος εἷς. οὐκ ἔστι δέ, ἀλλὰ περὶ ἄλλου τινὸς νεωτέρου Ἀριστείδου μὴ ἔχοντος μαθητάς, ἀλλὰ μόνην τὴν διατριβὴν καὶ τὰ σκαμνία παρὰ τινος εἰσελθόντος καὶ εὐρόντος αὐτὸν μόνον. οὐ πάνυ δὲ γηραιὸς τέθνηκεν. περὶ δὲ τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς ἐν λόγοις Ἀριστείδου φύσεως (τοῦτο γὰρ παρήκαμεν ἐν τοῖς ἄνω εἰπεῖν) ἤδη μὲν 15 Λογγίνος καὶ πάντες οἱ κριτικοὶ πολλὰ προειρήκασιν, ὡς γόνιμος, ὡς ἐνθυμηματικὸς τυγχάνει καὶ βίαιος καὶ καθόλου τὸν Δημοσθένην μιμούμενος. ὅμως δὲ καὶ παρ' ἡμῶν ὀλίγα πρὸς τὸ παρὸν προστεθήσεται. φιλότιμός ἐστιν ὁ ἀνὴρ πανταχοῦ καὶ χαίρων καιναῖς ὑποθέσεσι, καὶ πρὸς 20 τοὺς πρώτους τῶν παλαιῶν ταῖς ῥητοραῖαις μαχόμενος, Ἰσοκράτην, Δημοσθένην, Θουκυδίδην, Ἡρόδοτον, καὶ πρὸς τὸν

96. τὸ om. N. | 97. ἀνεχομένης N. | καὶ] γὰρ Nv. | εἶπεν — μητροκτότοι add. N, nisi quod videretur et ἀλκμείων. cf. Dio Cass. 61, 10. et in Exc. Vat. p. 211. | 100. αὐτὸς N, αὐτὸ L. | διὰ τούτου τὸν τρόπον N. | πολλὰ] πολλὰ δὲ N. | 6. εἶπον περὶ αὐτοῦ N. | τὸ — λεχθέν om. L. | 7. cf. Anthel. Pal. 2. p. 877. | 8. συνέλια Jacobaeus laudato De Cang. gloss. in hoc voc., κνφέλια Lv, κνφέλλια N. | 9. σκαμνία N, σκάμνα L. | 12. οὐ — τέθνηκεν cum N sub ἄνω resultat Dindorfus. | 13. περὶ — δημοσθενίζει infra repetit L. | ἀριστείδου φύσεως utrobique L, φύσεως ἀριστείδου N. | 14. τοῦτο — εἰπεῖν infra om. L. | τοῖς] τῷ N. | 16. τυγχάνει L, sed infra τυγχάνει. | 19. πανταχοῦ add. N. | παρὰ τῶν πρώτων infra L.

κορυφαῖον τῶν φιλοσόφων Πλάτωνα. οὗτος οὖν ταῖς ὕλαις ἐραμίλλους πλέκει τοὺς λόγους, καὶ τῇ τῶν ἐνθυμημάτων πυκνότητι δημοσθενίζει, καὶ δεύτερα τὰ πρῶτα τίθησι πολλάκις καὶ τοῖς πρώτοις ὡς δευτέροις μάχεται, καὶ σχημάτων 125 ἀγωνιστῆς καὶ ὑπηρέτης γεγένηται. πᾶσαν δὲ τὴν γῆν ἀσφαλῆς ὡς κύριος ἐπερχόμενος οὐδὲν ἐκ τῆς Ἀσίας ἐπιφέρειτο κενὸν ἢ κοῦφον ἢ εὐήθεις, οὐδὲ ταῖς τροπικαῖς τῶν λέξεων ὡς ἔτυχε χρώμενος, οὐδὲ φαινόμενος τοῖς ἐντυγχάνουσιν ὡς ἐπιπολῆς, ἀλλ' ἀεὶ βαθὺς ὢν πανταχόθεν καὶ τῆς-λέξεως 30 πλείονα δίδους τῷ νοεῖν. ὁ γὰρ ὡς ἴδιον Δημοσθένει προσὸν κατενόησαμεν, τοῦτο ἐπ' ἀκριβείας τῶν νεωτέρων σοφιστικῶν ἀνδρῶν αὐτὸς μόνος μιμνήσκει· νικῶν γὰρ οὐκ ἀναπαύει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τῷ γονίμῳ τῆς φύσεως χρῆται.

β'. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἀριστείδης Ἀδριανεύς, σοφιστῆς (Ἀδριανοὶ δὲ πόλις Μυσίας, τῆς νῦν Βιθυνίας), Πολέμωνος τοῦ Σμυρναίου ῥήτορος μαθητής, υἱὸς Εὐδαίμονος φιλοσόφου τε καὶ ἱερέως γενομένου τοῦ ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ ἱεροῦ τοῦ Διός. οἱ δ' Εὐδαίμονα τὸν πατέρα αὐτοῦ γράφουσι. ἠκροάσατο δ' 5 Ἡρώδου κατὰ τὰς Ἀθήνας καὶ ἐν Περγάμῳ Ἀριστοκλέους, γεγονὼς ἐπὶ τ' Ἀντωνίνου τοῦ Καίσαρος καὶ διαταίνας μέχρι Κομόδου. τῶν δὲ λόγων αὐτοῦ παρ' οὐδενὶ πέρασ εὗροι τις ἄν, ἄλλως δ' ἄλλοις ἐπιτευχθέντας.

122. οὕτως γοῦν infra L. [23. ἐνθυμημάτων] ἐπιχειρημάτων infra L. [25. καὶ κατὰ τὰ πρῶτα ὡς δευτέροις N. [26. ἀγωνιστῆς καὶ N, ἀγῶνι ἐτι L, ἐναγωνίαν a: καὶ σχημάτων ἐναγωνίων κέχρηται ὑπηρέτης mg. L. [πᾶσαν δὲ τὴν γῆν N, τῆν δὲ γῆν L, τῆν δὲ . . . a. [ἀσφαλῆς ὡς κύριος N, ὡς κύριος ἀσφαλῆς La. [27. ἐπερχόμενος N, ἀρχόμενος L, ἀρχ. . . . a. [ἐπιφέρειτο N, εὔρατο La. [28. καινὸν a. [29. ὡς em. N. [30. ἐπιπολῆς L, ἐπὶ πολλῆς N. [31. τῷ N, τὸ La. [32. τοῦτο N, οὗτος La. [33. νικῶν] malim κενῶν. [34. χρᾶται a.

3. ῥήτορος em. E. [4. οἱ δὲ Εὐδαίμονα οὐ τὸν πατέρα, ἀλλ' αὐτὸν γράφουσι: Mussonius VII. Arist. 2, 2. quod antecedit Εὐδαίμονος affectum putat Bernhardt, potest et Εὐδαίμονα. [7. γεγονὼς A. [Ἀντωνίου E. [8. τῶν δὲ λόγων παρ' οὐδενὶ πέρασ. εὗροι δὲ τις ἄν ἄλλους ἄλλοις ἐπιτευχθέντας Kosterus. αὐτοῦ add. ABVE.

Α Λ Λ Ω Ν

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

ΙΒ. ΑΒΑΝΤΟΣ.

Ἄβας, σοφιστής, ἱστορικὰ ὑπομνήματα καὶ τέχνην ῥητορικὴν καταλιπών.

ΙΓ. ΑΔΡΙΑΝΟΥ.

Ἀδριανός, σοφιστής, μαθητὴς Ἡρώδου, ἀκμάσας ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίου, ἀντισχολαστὴς Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος ἐν Ἀθήναις γενόμενος. ἐσοφίστευσεν δὲ καὶ κατὰ τὴν Ῥώμην καὶ ἀντιγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν ὑπὸ Κομόδου ἐγένετο. ἔγραψε μελέτας καὶ μεταμορφώσεις ἐν βιβλίοις ζ', περὶ ἰδεῶν λόγου ἐν βιβλίοις ε', περὶ τῶν ἐν ταῖς στάσεισι ἰδιωμάτων ἐν βιβλίοις γ', ἐπιστολάς καὶ λόγους ἐπιδεικτικούς, Φάλαριν, παρα-
10 μυθητικὸν εἰς Κέλερα.

ΙΔ. ΑΙΛΙΑΝΟΥ.

Αἰλιανὸς ἀπὸ Πραίνεστοῦ τῆς Ἰταλίας, ἀρχιερεὺς καὶ σοφιστής, ὁ χρηματίσας Κλαύδιος, ὃς ἐπεκλήθη μελίγλωσσος ἢ μελίφθογγος καὶ ἐσοφίστευσεν ἐν Ῥώμῃ αὐτῇ ἐπὶ τῶν μετ' Ἀδριανὸν χρόνων.

ΙΕ. ΑΙΣΩΠΟΥ.

15 Αἰσωπὸς, Μιθριδάτου ἀναγνώστης. ἔγραψε περὶ Ἑλένης, ἐν ᾧ φησι, πᾶνα ἰχθῦν καλεῖσθαι κητώδη, ἐν τούτῳ δὲ τὸν ἀστερίτην λίθον εὐρίσκεισθαι, ὃς ὑπὸ τῷ ἡλίῳ ἀνάπτεται, ποιᾷ δὲ πρὸς φίλτρα. ἔγραψε καὶ Μιθριδάτου ἐγκώμιον.

ΙΣΤ. ΑΚΑΚΙΟΥ.

20 Ἀκάκιος, ῥήτωρ δεινότατος ἐπὶ Ἰουλιανοῦ καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ, ὃς ἐπεκάλει τὸν Ἰουλιανὸν καὶ διεμέμφετο τὰς κρίσεις αὐτοῦ σὺν Τουσκιανῷ τῷ ἐκ Φρυγίας, καὶ αὐτῷ ῥήτορι ὄντι δεινῷ.

XII. cf. Eudoc. p. 51. || 1. καὶ μέθοδον ῥητορικὴν πᾶν γλαφυρὰν κατέλιπεν Eudocia. || XIV. 11. ἀπὸ] ὁ ἀπὸ K. || 12. ὁ em. A. || κλαυδίη ABVEem. || XV. cf. Eudoc. p. 67. ducta sunt ex Hesych. Mill. p. 14 Or. || 16. πᾶνα sqq.] cf. Mythogr. nostr. p. 199. || 17. τὸν add. AV.

IZ. ΑΚΟΥΣΙΛΛΟΥ.

Ἀκουσίλαος, Ἀθηναῖος ὢν, Ἀγαθοκλείας. οὗτος ἠράσθη λόγων ἐν Ἀθήναις καὶ ἐλθὼν εἰς Ῥώμην ἐπὶ Γάλβα διέτριψεν²⁵ ἐν λόγοις ῥητορικοῖς, καὶ χρηματισάμενος ἐν τῷ τελευτῶν κατέλιπεν Ἀθηναίους εἰς μυριάδας ἐκ τόκων.

IH. ΑΝΑΞΙΜΕΝΟΥΣ.

Ἀναξιμένης Ἀριστοκλέους Λαμψακηνός, ῥήτωρ, μαθητὴς Διογένους τοῦ Κυνός καὶ Ζωίλου τοῦ Ἀμφιπολίτου γραμματικοῦ, τοῦ κακίζοντος Ὀμηρον, διδάσκαλος δ' Ἀλεξάνδρου³⁰ τοῦ Μακεδόνα. εἶπετο δ' αὐτῷ ἐν τοῖς πολέμοις.

IO. ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΥ.

Ἀνδρόμαχος Νεαπολίτης ἐκ Συρίας, σοφιστής, υἱὸς Ζωνᾶ ἢ Σαβίνου, παιδεύσας κατὰ Νικομήδειαν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ βασιλέως.

K. ΑΝΔΡΟΤΙΩΝΟΣ.

Ἀνδροτίων Ἀνδρωνος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγός,³⁵ μαθητὴς Ἰσοκράτους.

KA. ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ.

Ἀντιφῶν Ἀθηναῖος, τερατοσκόπος καὶ ἐποποιὸς καὶ σοφιστής. ἐκαλεῖτο δὲ Λογομάγειρος.

KB. ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ.

Ἀρισταίνετος, ῥήτωρ. ἔγραψεν ἱστορίαν Αἰγυπτίων καὶ περὶ τῶν τοῦ Νείλου ἀγαθῶν.⁴⁰

KΓ. ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ.

Ἀριστογεῖτων Κυδιμάχου ἢ Λυσιμάχου Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, μητρός δ' ἀπελευθερικῆς, ὅστις ἐπεκαλεῖτο Κύων διὰ τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ, ἐφρονεῦθη δ' ὑπὲρ Ἀθηναίων, λόγους ποιήσας ἀπολογία πρὸς Λεωσθένην τὸν στρατηγόν, πρὸς Λυκοῦργον, κατὰ Τιμοθέου, κατὰ Τιμάρχου, κατὰ Ὑπερείδου⁴⁵

XVIII. cf. Eudoc. p. 51. || 29. κυνικοῦ Eudocia. || 30. γραμματικοῦ ABE, τοῦ γρ. cell. || τοῦ μακεδόνα ἀλεξάνδρου AE. || 31. post πολέμοις quae sequuntur apud Suidam depremissa sunt ex Paus. 6. 16, 2 sq. || XIX. cf. Eudoc. p. 58. || XX. cf. Eudoc. p. 59. || XXII. est Eudociae p. 67. || XXIII. cf. Eudoc. p. 68. || 41. ἢ Λυσιμάχου εἰ μητρός — ποιήσας em. Eudocia. || 44. Λεωσθένην Kieseilingius Lycargi fr. p. 21, δημοσθένην libri: πρὸς Δημοσθένην deletis τὸν στρατηγόν aut πρὸς Δημοσθένην, πρὸς Λεωσθένην τὸν στρατηγόν Walzianus rheil. gr. 7. p. 1021, πρὸς Λεωσθένην τὸν στρατηγόν, πρὸς Δημοσθένην Bonhardy. || 45. Ὑπερείδου v.

δου, κατὰ Θρασύλλου, ὀρφανικόν. — Ἀριστογείτων Σκυδίμου, συκοφάντης. τούτου ὁ πατήρ ὀφλήσας τῷ δημοσίῳ τελευτᾷ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ. καὶ αὐτὸς Ἀριστογείτων μετὰ ταῦτα ὡς κληρονόμος τοῦ ὀφλήματος ἐδέσθη, ἢ δὲ μήτηρ
 50 ἐκράθη ὑπὸ τοῦ δήμου. ἐν δὲ τῷ δεσμοτηρίῳ κλέψας γραμματεῖον κατεγνώσθη ὑπὸ τῶν δεσμοτῶν, καὶ τὴν ῥίνα οὗ τὸ γραμματεῖον ἐκλεψεν ἔφαγεν. καὶ Ζωβίαν ὑποδεξαμένην αὐτὸν φυγόντα, ἀξιούσαν εὖ παθεῖν ὅτι ἰσχυεν, ἐπὶ τὸ τοῦ μετοικίου πωλητήριον ἤγαγεν καὶ τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ
 55 πέπρακεν. Ὑπεριδὴν δ' ἐγράψατο παρανόμων ἐπὶ τῷ μετὰ Χαιρώνειαν ψηφίσματι, καὶ οὐχ εἶλεν.

ΚΛ. ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἀριστοκλῆς Περγαμηνός, σοφιστής, γεγονώς ἐπὶ τοῦ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ. τέχνην ῥητορικὴν, ἐπιστολάς, περὶ ῥητορικῆς βιβλία ε', μελέτας, πρὸς τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ δια-
 60 νεμήσει τοῦ χρυσίου.

ΚΕ. ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΩΝ.

Ἀρποκρατίων ὁ Γάϊος χρηματίας, σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀντιφῶντος σχημάτων, περὶ τῶν Ὑπεριδίου καὶ Λυσίου λόγων καὶ ἕτερα. — Ἀρποκρατίων ὁ Αἴλιος χρηματίας, σοφιστής. ἔγραψε περὶ τῶν δοκούντων τοῖς ῥήτορ-
 65 σιν ἠγνοῆσθαι, καὶ ὑποθέσεις τῶν λόγων Ὑπεριδίου, περὶ τοῦ κατεψεῦσθαι τὴν Ἡροδότου ἱστορίαν, περὶ τῶν παρὰ Ξενοφῶντι τάξεων, περὶ τέχνης ῥητορικῆς, περὶ ἰδεῶν. — Ἀρποκρατίων ὁ Βαλέριος χρηματίας, ῥήτωρ, Ἀλεξανδρεὺς. λέξεις τῶν ἑ ῥητόρων, ἀνθηρῶν συναγωγὴν.

ΚΕ. ΑΣΠΑΣΙΩΝ.

70 Ἀσπάσιος Βύβλιος, σοφιστής, συγχρονῶν Ἀριστείδη καὶ Ἀδριανῷ, ἔγραψε περὶ Βύβλου, περὶ στάσεων ἐσχηματισμένων, μελέτας, τέχνας, ὑπομνήματα, λαλιάς, ἐγκώμιον εἰς

46. sqq. hausta sunt ex Dem. or. c. Aristog. 1. p. 787 sq. | 49. ἐδέθη ex Parlat. Kusterus, ἐδόθη cett. | 53. ὅτι] ὅτι BE. | 55. Ὑπεριδὴν v. | XXIV. cf. Eudoc. p. 66, quae nonnulla addit ex Philostr. vit. soph. 2, 3. | 59. διανομῆσαι E. | XXV. cf. Eudoc. p. 68. priores duo in unum, C. Aellum Harpocratationem, coniungi voluit Kiesslingius Lycurg. fragm. p. 20. | 62. Ὑπεριδίου hic et infra v. | 64. τοῖς om. A. | 65. ἀγνοεῖσθαι E. | 69. ἀνθηρῶν Eudocia. | συναγωγὴ V. | XXVI. cf. Eudoc. p. 66. | 70. σύγχρονος Eudocia.

Ἀδριανὸν τὸν βασιλέα καὶ εἰς ἄλλους τινάς. — Ἀσπασίος, Δημητρίου τοῦ κριτικοῦ μαθητής, Ῥαβενναῖος, σοφιστής, γεγονὼς ἐπὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Μαμαίας. πρὸς τοὺς φιλολοιο-⁷⁵ δόρους καὶ πρὸς Ἀρίστωνα, λόγους διαφόρους. ἠκροάσατο δὲ Πανσανίου καὶ Ἰπποδρόμου καὶ ἐσοφίσταυσε ἐν Ῥώμῃ διαπρέψας μέχρι πολλοῦ. — Ἀσπασίος Τύριος, σοφιστής, ιστορικός. ἔγραψε περὶ Ἠπειροῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἱστορίαν σύμμικτον ἐν βιβλίοις κ', περὶ τέχνης ῥητορικῆς καὶ ἄλλα. ⁸⁰

ΚΖ. ΛΥΣΟΝΙΟΥ.

Λυσόνιος, σοφιστής, γεγραφὼς ἐπιστολάς καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς Νόννον.

ΚΗ. ΑΦΑΡΕΥΣ.

Ἀφαρεὺς Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ σοφιστοῦ Ἰππίου καὶ Πλαθάνης, πρόγονος δ' Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος, ἀκμά-
σας κατὰ τὴν ἑ' ὀλυμπιάδα, ὅτε καὶ Πλάτων ὁ φιλόσοφος. ⁸⁵

ΚΘ. ΑΦΘΟΝΙΟΥ.

Ἀφθόνιος, σοφιστής. ἔγραψεν εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην προγυμνάσματα.

Λ. ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

Ἀχιλλεὺς Στάτιος Ἀλεξανδρεύς, ὁ γράψας τὰ κατὰ Λευκίπην καὶ Κλειτοφῶντα καὶ ἄλλα ἐρωτικά ἐν βιβλίοις ἧ'. γέγονεν ἑσχατον Χριστιανὸς καὶ ἐπίσκοπος. ἔγραψε ⁹⁰ δὲ περὶ σφαίρας καὶ ἐτυμολογίας καὶ ἱστορίαν σύμμικτον πολλῶν καὶ μεγάλων καὶ θαυμασίων ἀνδρῶν μνημονεύουσαν. ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ κατὰ πάντα ὅμοιος τοῖς ἐρωτικοῖς.

ΛΑ. ΑΨΙΝΩΝ.

Ἀψίνης Ἀθηναῖος, σοφιστής, Ὀνασίμου πατὴρ τοῦ σοφιστοῦ, τοῦ πατρὸς Ἀψίνου. — Ἀψίνης Γαδαρεύς, σοφιστής, ⁹⁵

73. cf. Philostrat. vit. soph. 2, 33. || 74. μαθητής *V, μα supra addito θ' A, μαθηματικοῦ BEmEudoc., καὶ μαθηματικοῦ celt.: A. τοῦ πατρὸς, ῥητορικοῦ ὄντος, μαθητής Philostrato duce Bernh. || 76. συνέγραψε λόγους διαφόρους πρὸς — καὶ Ἀρίστωνα Eudoc. || 78. malim διατρέψας. || XXVIII. cf. Eudoc. p. 67. || 84. καὶ Πλαθάνης om. Eudoc. || 85. δὲ post ἀκμάσας add. E. || κ' BE. || XXX. cf. Eudoc. p. 69. tractat Jacobsius prolegg. ad Achill. p. V. || 88. στάσιος *V, Τάτιος Photius bibl. cod. 87 aliique. || τὰ] τὸ E. || 91. ἱστορίας συμμίκτου V. || 92. καὶ post πολλῶν om. BE, post μεγάλων Eudocia. εἶθε τούτοις προσεκήρξατο mg. A. || XXXI. cf. Eudoc. p. 67. idem est Atheniensis cum Gadarensi. || 94. Ἀθηναῖος om. m. || σοφιστής V, ἀξιόλογος σοφιστής celt. praeter A, qui om.

σπαρείς ὡς λόγος ἐκ Πανός, μαθητεύσας δ' ἐν Σμύρῃ
 Ἡρακλείδῃ τῷ Λυκίῳ, εἶτα Βασιλικῷ ἐν Νικομηδείᾳ, ἐσο-
 φίστευσεν Ἀθήνησι βασιλεύοντος Μαξιμίνου, ὑπατικοῦ λα-
 βῶν ἀξίωμα. — Ἀψίνης Ὀνασίμου τοῦ σοφιστοῦ Ἀθηναίου,
 100 σοφιστῆς νεώτερος τοῦ Γαδαρέως Ἀψίνου.

ΑΒ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ.

Βασιλικός, σοφιστῆς. περὶ τῶν διὰ τῶν λέξεων σχημάτων,
 περὶ ῥητορικῆς παρασκευῆς ἦτοι περὶ ἀσκήσεως, περὶ μετα-
 ποιήσεως καὶ ἄλλα τινά.

ΑΓ. ΒΗΜΑΡΧΙΟΥ.

Βημάρχιος Καισαρεύς ἐκ Καππαδοκίας, σοφιστῆς. οὗτος
 5 ἔγραψε τὰς Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως πράξεις ἐν βιβλίοις
 1, μελέτας τε καὶ λόγους διαφόρους.

ΑΔ. ΓΑΙΑΝΟΥ.

Γαϊανός Ἀράβιος, σοφιστῆς, μαθητῆς Ἀψίνου τοῦ Γα-
 δαρέως. ἦν δ' ἐπὶ τε Μαξιμίνου καὶ Γορδιανοῦ. περὶ συν-
 τάξεως βιβλία 1, τέχνην ῥητορικῆν, μελέτας. ἐσοφίστευσεν
 10 ἐν Βηρυτῷ.

ΑΕ. ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ.

Γενέθλιος Γενεθλίου Παλαιστίνος ἐκ Πετρῶν, σοφιστῆς,
 μαθητῆς ΜινουκIANOῦ καὶ Ἀγαπητοῦ, ἀντιπαιδεύσας κατὰ
 τὰς Ἀθήνας Καλλιπικῷ τῷ διασήβῳ, δεξιὸς τὴν φύσιν καὶ
 ὄλην μελέτην ἀπομνημονεύσας ἐν μιᾷ ἀκροάσει. τελευτᾷ δὲ
 15 νέος ἐτῶν κη'. ἔγραψε δὲ λαλιὰς ἦτοι διαλέξεις καὶ μελέτας,
 ὧν ἔστιν ὁ ἄπολις ἑαυτὸν ἀποκηρύττων μετὰ τὴν τῶν Θηβῶν
 κατασκαφήν, προπεμπτικὸν πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ ἐταίρους Δα-
 δοῦχον καὶ Ἀσκληπιάδην, πανηγυρικούς.

ΑΦ. ΓΟΡΓΙΟΥ.

Γοργίας Χαρμαντίδου Λεοντίνος, ῥήτωρ, μαθητῆς Ἐμ-

-98. Μαξιμίνου Kusterus, Μαξιμιανῶ v. || XXXII. cf. Eudoc. p. 93. ||
 3. καὶ περὶ ἄλλων πολλῶν ῥητορικῶν Eudocia. || XXXIII. 5. ἔγραψε sm. V. ||
 XXXIV. cf. Eudoc. p. 100. || 7. ῥήτωρ καὶ σοφιστῆς Eudocia. [Ἀψίνου] αὐλίου
 BVE. || 8. Μαξιμίνου Kusterus, Μαξιμῶ v. || XXXV. cf. Eudoc. p. 100. ||
 11. Πατρῶν Meursius in Hesych. Mil. p. 133. || 12. ἀντιπαιδεύσας sqq. sm. V. ||
 14. μιᾷ (α') ex Hesychio add. Meursius. || 15. κη'] ἡ καὶ κ' A, ὅτι καὶ εἴκοσι
 E. || 16. ἄπολις A. || 17. προπεμπτικὸν B, προπομπικὸν E. || δαδοῦχονς BEm. ||
 18. πανηγυρικούς πέντε Eudocia. || XXXVI. cf. Eudoc. p. 100. tractat Fessius
 d. Gorg. p. 3 sqq.

πεδοκλήτους, διδάσκαλος Πώλου Ἀκραγαντίνου καὶ Περι- 120
κλήτους καὶ Ἰσοκράτους καὶ Ἀλκιδάμαντος τοῦ Ἐλαίου, ὃς
αὐτοῦ καὶ τὴν σχολὴν διεδέξατο. ἀδελφὸς δ' ἦν τοῦ ἱατροῦ
Ἡροδίκου. Πορφύριος δ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς π' Ὀλυμπιάδος τίθη-
σιν· ἀλλὰ χρὴ νοεῖν πρεσβύτερον αὐτὸν εἶναι. οὗτος πρῶτος
τῷ ῥητορικῷ εἶδει τῆς παιδείας δύνάμιν τε φραστικὴν καὶ 25
τέχνην ἔδωκε, τροπαῖς τε καὶ μεταφοραῖς καὶ ἀλληγορίαις
καὶ ὑπαλλαγαῖς καὶ καταχρήσεσι καὶ ὑπερβάσεσι καὶ ἀνα-
διπλώσεσι καὶ ἐπαναλήψεσι καὶ ἀποστροφαις καὶ παρισώσε-
σιν ἐχρήσατο. ἔπραττε δὲ τῶν μαθητῶν ἕκαστον μᾶς ρ'.
ἐβίω δ' ἔτη ρθ' καὶ συνεγράψατο πολλά. 30

ΛΖ. ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ.

Γυμνάσιος Σιδώνιος, σοφιστής, ἐπὶ τῶν Κωνσταντίνου
τοῦ βασιλέως χρόνων. ἔγραψε μελέτας καὶ εἰς Δημοσθένην
ὑπόμνημα καὶ ἄλλα τινά.

ΛΗ. ΔΑΜΙΑΝΟΥ.

Δαμιανὸς Ἐφέσιος, σοφιστής, ὃς [καὶ ἐν ὑπάτοις ἐνε-
γράφη ὑπὸ τοῦ βασιλέως Σεβήρου καὶ Βιθυνίας ἤρξε] καὶ 35
τὴν στοᾶν τὴν ἐκτὸς Ἐφέσου ἀποτεινομένην εἰς τὸ ἱερὸν
βολικὴν κατεσκεύασεν.

ΛΘ. ΔΕΞΙΠΠΟΥ.

Δέξιππος Δεξίππου, ὁ Ἐρέννιος χρηματίσας, Ἀθηναῖος,
ῥήτωρ, γεγονὼς ἐπὶ Βαλεριανοῦ καὶ Γαλλήνου καὶ Κλαυδίου
δευτέρου καὶ Αὐρηλιανοῦ τῶν βασιλέων Ῥωμαίων. 40

Μ. ΔΗΜΑΔΟΥ.

Δημάδης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγὸς πανοῦργος
καὶ εὐτυχής, πρότερον ναύτης ὢν. ἔγραψεν ἀπολογισμὸν

121. Ἐλαίου Kusterus, εἰλαίου B, εἰλαίου AVE, εἰλάτου cett. | 22. ἀδελ-
φὸς — εἶναι om. V. | 24. πρῶτος om. m. | 25. τε om. V. | 26. τέχνης m. | τε om.
*V. | 27. καὶ ὑπαλλαγαῖς om. V. || ἀναδιπλώσεσι B. || 29. πέπραττε V. || δὲ] δὲ
καὶ *V. || ρ' — πολλά om. V. || 30. συνέγραψε E. | XXXVII. 31. τῶν] τοῦ A. |
XXXVIII. 34. καὶ — ἤρξε errore ex Antipatri vita (Philostr. 2, 34) huc illatam
esse monuit Kayserus ad Phil. p. 367. | 35. ὑπὸ] ἐπὶ BV. | σεβήρου AE.
σενήρου cett. | 36. ἐκτὸς ABVE, ἐκ τῆς cett. | XXXIX. cf. Eudoc. p. 130. |
39. βαλλεριανῶ BEm. || γαλλήνου V. || 40. καὶ om. BE. | XL. cf. Eudoc,
p. 131. tractant Lhardy d. Dem. p. 15 sqq., Pluygers d. Dem. p. 5 sqq. | 42. εὐ-
τυχής] εὐφύης Rudnikowius hist. cr. or. p. 72. | ἀπολογισμὸν περὶ τῆς ἑαυτοῦ
δωδεκαετίας, ἱστορίαν — παιδῶν, τελευταῖα δὲ κατ' Ὀλυμπιάδα ρε' ἐπὶ Ἀντι-

πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδεκαετίας, ἱστορίαν περὶ Δῆ-
 λου καὶ τῆς γενέσεως τῶν Λητοῦς παιδῶν. οὗτος κατέλυσε
 145 τὰ δικαστήρια καὶ τοὺς ῥητορικοὺς ἀγῶνας. τελευταῖα δ' ἐπ'
 Ἀντιπάτρου. — Δημάδης Λακιάδης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ. τοῦ-
 τον εἰσποίησεν ὁ πρότερος Δημάδης ὁ καὶ δημαγωγὸς ἀπ'
 αὐλητρίδος τεχθέντα. πατήρ δὲ καὶ αὐτὸς Δημέου τοῦ ῥή-
 50 τορος γέγονε, ὃς καὶ ἀπόλωτο ῥίφεις εἰς τὴν Ἀμφιπόλως
 λίμνην ὑπὸ Κασσάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου πατρὸς διαδόχου,
 ὃς μετ' Ἀντίπατρον βασιλεύσας Θήβας ἀνέστησεν. — Δημά-
 δης Δημέου ναύτου, ναύτης καὶ αὐτός, ναυπηγὸς καὶ πορ-
 θμεύς. ἀποστὰς δὲ τούτων ἐπολιτεύσατο καὶ ἦν προδότης
 καὶ ἐκ τούτου εὐπορος παντός καὶ κτήματα ἐν Βοιωτίᾳ παρὰ
 55 Φιλίππου δωρεὰν ἔλαβεν. οὗτος Δημοσθένει λέγοντι ὑπὲρ
 Ὀλυνθίων ἀντέλεγεν, Εὐθυκράτη δὲ τὸν Ὀλυνθίων ἀτιμο-
 θέντα παρ' Ἀθηναίους ἐψηφίσατο ἐπίτιμον εἶναι καὶ πρόξε-
 νον Ἀθηναίους. λόγους δὲ διδοὺς ἀρχῆς θορυβηθεὶς ἀπε-
 δήμησεν, „οὔτε ἑαυτῶν“ εἰπὼν „ἐστὲ κύριοι οὐτ' ἐμοῦ.“
 60 ἐπέστειλε δὲ Φιλίππῳ καὶ τὸν υἱὸν ἔπεμψε πρὸς αὐτόν. ἱπ-
 ποτρόφει δὲ καὶ ἠγωνίζετο Ὀλυμπίᾳσι καὶ ἐνίκᾳ. ἔγραψε δὲ
 καὶ ψήφισμα, τῷ Φιλίππῳ τοὺς Ἕλληνας ὑπακούειν. ἐν
 Χαιρωνείᾳ δ' αἰχμαλώτος γενόμενος ἀφείθη καὶ προσβευτῆς
 ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων ἀπεστάλη, οὗς ἀνῆκε Φίλιππος. δις
 65 δὲ παρανόμων ἐάλω. ἐπολιτεύσατο δὲ καὶ ἐπ' Ἀλεξάνδρου.

πάτρου, ὃς κατέλυσε τὰ δικαστήρια καὶ τ. ρ. ἀγῶνας καὶ μετ' Ἀλέξανδρον βασι-
 λεύσας Θήβας ἀνέστησε Ruhnkenius: ἀπ. πρὸς Ὀλυμπιάδα τῆς ἑαυτοῦ δωδε-
 καετίας, ἱστορίαν Eudocia. | 43. ἱστορίαν — παιδῶν ad Hyperidem refert
 Bernhardt. | 44. τῶν AV, τῶν τῆς cett. | 46. Δημάδης] ἴσται δὲ καὶ ἕτερος Δη-
 μάδης Eudocia. | τοῦτον — τεχθέντα delet Pluygers p. 11. | 48. δημέου BVE,
 δημία A^oV, δημαίον cett. | 49. ὃς add. Bernhardt. | ἀμφιπόλιον V. | 50. ὑπὸ —
 ἀνέστησεν Pluygers p. 8, ὑπὸ Ἀντιπάτρου τοῦ Κασσάνδρου πατρὸς καὶ δια-
 δόχου. Δημάδης, μετ' Ἀντίπατρον βασιλεύσας Θήβας ἀνέστησεν v. ordinem ex
 A restituit Bernhardt, v enlm Δημάδης Λακιάδης — καὶ διαδόχου s. inem post
 ἐπ' Ἀλεξάνδρου legobantur, reliqua post ἐπ' Ἀντιπάτρου sic: Δημάδης, μετ'
 Ἀντίπατρον βασιλεύσας Θήβας ἀνέστησεν, Δημαίον — ἐπ' Ἀλεξάνδρου. |
 51. Δημάδης em. A. | 52. δημέου ABVE, δημαίον cett. | καὶ αὐτός ABVEem,
 αὐτός καὶ cett. | 54. παντός em. V. | 57. παρὰ Ἀθηναίων Bernhardt. | 58. λό-
 γους — Ἀλεξάνδρου em. V. | λόγον nou. m. E. | 59. ἑαυτῶν A et pr. m. E. |
 64. ἀνῆκεν ὁ φ. E. | δις] τρίς Diod. Sic. 16, 18, ἐπὶ τὰ γραφὰς παρανόμων Plut.
 Phoc. 26. | 65. ἦλε A.

ΜΑ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Διονύσιος Ἀλεξάνδρου Ἀλικαρνασσεύς, ῥήτωρ καὶ παντοίως λόγιος· γέγονε δ' ἐπὶ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, πρόγονος τοῦ ἐπ' Ἀδριανοῦ γεγονότος Ἀττικιστοῦ.

ΜΒ. ΔΙΩΝΟΣ.

Δίω· ὁ Πασικράτους, Προυσαεύς, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, ὃν Χρυσόστομον ἐκάλεσαν. ἀντεποιεῖτο δὲ σεμνότητος, 170 ὡς καὶ λεοντῆν φορῶν προῖεναι. ἦν δὲ λεπτός τὸ σῶμα καὶ διέτριψε τὸ πλεῖστον παρὰ Τραϊανῷ τῷ Καίσαρι, ὡς καὶ συγκαθέζεσθαι ἐν τῷ βασιλικῷ ὀχήματι. ἔγραψεν εἰς φθαρτός ὁ κόσμος, ἐγκώμιον Ἡρακλέους καὶ Πλάτωνος, ὑπὲρ Ὀμήρου πρὸς Πλάτωνα δ', περὶ τῶν Ἀλεξάνδρου ἀρετῶν ἡ. 75

ΜΓ. ΕΛΙΚΩΝΙΟΥ.

Ἐλικώνιος, σοφιστὴς, Βυζάντιος. ἔγραψε χρονικὴν ἐπιτομὴν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἐν βιβλίοις ε'.

ΜΔ. ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ.

Ἐπιφάνιος Οὐλπιανοῦ Πετραῖος, σοφιστὴς, παιδεύσας ἐν τ' αὐτῇ καὶ ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε περὶ κοινωνίας καὶ διαφορᾶς τῶν στάσεων, προγυμνάσματα, μελέτας, δημάρχους, 80 πολεμαρχικόν, λόγους ἐπιδεικτικοὺς καὶ τινὰ σύμμικτα θεωρήματα.

ΜΕ. ΕΡΜΑΓΟΡΟΥ.

Ἐρμαγόρας Τήμνου τῆς Αἰολίδος, ὁ ἐπικληθεὶς Καρίων, ῥήτωρ. τέχνας ῥητορικὰς ἐν βιβλίοις ε', περὶ ἐξεργασίας, 85 περὶ πρέποντος, περὶ φράσεως, περὶ σχημάτων. ἐπαίδευσε δ' οὗτος μετὰ Κικιλίου ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Αὐγούστου καὶ τελευτᾷ πόρρω τῆς ἡλικίας.

ΧLI. 166. ἀλικαρνασσεύς m. | παντοῖος BEm. | 67. δ' add. A*V. | ΧLII. cf. Eudoc. p. 188. | 71. φορῶν A, φοροῦντα cett. | 72. τραϊνῷ A. | τῷ add. ABVE. | 74. καὶ Πλάτωνος om. Eudocia. | 75. δ'] λόγους τέσσαρας Eudocia. | ἀρετῶν λόγους ὁτιώ καὶ ἄλλα Eudocia. | ΧLIII. cf. Eudoc. p. 165. | 76. ἔγραψε om. V. | 77. μέχρι τῶν χρόνων Θεοδοσίου V. | ΧLIV. cf. Eudoc. p. 168. | 79. παιδεύσας — Ἀθήναις om. Eudocia. | 81. δημαρχικόν vel δημαρχικούς Kusterus, δημηγορίας Bernhardt. | 82. πολεμαρχικῶν A. | ΧLV. cf. Eudoc. p. 164. | 84. ἐν Τήμνου Reinosius. | 85. ῥήτωρ τέχνας ῥητορικὰς ex Paris. Kusterus, μελέτας ῥητ. Eudocia, ῥητορικὰ cett. | 86. περὶ κώλων καὶ περιόδων post πρέποντος add. Eudocia. | σχημάτων] σχημάτων ῥητορικῶν καὶ ἄλλα πολλά omisisis reliquis Eudocia. | 87. κικιλίου AVm, κικυλίου B, κικυλίου E, Κικιλίου v.

MF. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ.

Ἐρμογένης Ταρσεύς, ὁ ἐπικληθὲν Ἐρστήρ, σοφιστής, οὐ
 190 δαίkovas καὶ Μουσώνιος ὁ φιλόσοφος [καὶ Μάρκος ὁ βασι-
 λεύς]. γέγονε δ' ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως, εὐφυνέστατος,
 καὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἐνδεαστέρας ὑπαρχούσης μᾶλλον ἢ
 φρόνησις ὑπερεῖχεν. ἀλλ' οὐκ εἰς μακρὸν ταύτης ἀπήλαυσε·
 95 ἦν ἄλλοτὸς αὐτοῦ, μηδεμιᾶς ἀφορμῆς γενομένης ἢ ἀρρω-
 στίας τοῦ σώματος ὥστε καὶ τινας ἀποσκόπτειν [εἰς του-
 τονὶ τὸν τρισάθλιον τόδε τὸ λόγιον· Ἐρμογένης ὁ ἐν
 παισὶ γέρων, ἐν δὲ γέρουσι παῖς. πλήν περὶ τὸν κή ἢ κ'
 χρόνον γενομένος γράφει ταῦτα τὰ βιβλία τὰ γέμοντα θαυ-
 200 μάτων, τέχνην ῥητορικὴν, ἣν μετὰ χειρᾶς ἔχουσιν ἅπαντες,
 περὶ στάσεων βιβλίον α', περὶ ἰδεῶν λόγου βιβλία β', περὶ
 Κοίλης Συρίας β'.

MZ. ΕΥΔΗΜΟΥ.

Εὐδήμος, ῥήτωρ. ἔγραψε διάφορα καὶ κατὰ στοιχεῖον
 περὶ λέξεων, αἷς κέχρηται ῥήτορες τε καὶ τῶν συγγραφέων
 5 οἱ λογιώτατοι, πάνυ ὠφέλιμον.

MH. ΕΥΣΕΒΙΟΥ.

Εὐσέβιος Ἀράβιος, σοφιστής, ἀντισοφιστεύσας καὶ αὐ-
 τὸς Οὐλπιανῶ.

MO. ΕΥΣΤΟΧΙΟΥ.

Εὐστόχιος Καππαδόκης, σοφιστής. ἔγραψε τὰ κατὰ
 Κώνσταντα τὸν βασιλέα καὶ ἀρχαιολογίαν Καππαδοκίας καὶ
 10 λοιπῶν ἐθνῶν.

N. ΖΗΝΟΒΙΟΥ.

Ζηνόβιος, σοφιστής, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπ' Ἀδριανοῦ
 Καίσαρος. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῶν παροιμιῶν Διδύμου καὶ

XLVI. cf. Eudoc. p. 165. | 189. ὁ ante σοφιστής add. A. | 90. καὶ — βασι-
 λεύς om. A. | 91. γέγονε — Συρίας β' om. BE, εὐφυνέστατος — β' om. V. |
 93. ἀλλ' — γὰρ A, γενομένος δὲ coll. | 94. αἷς — λόγιον A, εἰς αὐτὸν coll. |
 98. δὲ om. A. | πλήν — θαυμάτων A, ἔτη δὲ γενομένης περὶ δικτατορίας coll. |
 201. λόγον add. A. | a. hn. nonnulla ex Photostate (2, 7) descripsit Suidas. |
 XLVII. cf. Eudoc. p. 165. | 5. πάνυ δὲ ὠφέλιμον τὸ λεξικὸν τοῦτο Eudocia. |
 XLVIII. cf. Eudoc. p. 166. | 6. ὅς ἀντισοφιστεύσας Οὐλπιανῶ Eudocia. |
 XLIX. cf. Eudoc. p. 166. | 8. σοφιστής om. BE. | τὰ add. ABVEudocia. |
 10. λοιπῶν suspectam. | L. cf. Eudoc. p. 203.

Ταρραίου ἐν βιβλίοις γ', μετὰφρασιν Ἑλληνικῶς τῶν ιστοριῶν Σαλουστίου τοῦ Ῥωμαϊκοῦ ιστορικοῦ καὶ τῶν καλουμένων αὐτοῦ βελῶν, γενεθλιακὸν εἰς Ἀδριανὸν Καίσαρα 215 καὶ ἄλλα.

NA. ZHNΩNOC.

Ζήνων Κιτιεύς. εἰ δὲ ῥήτωρ τις ἦν ἢ φιλόσοφος ἄδηλον. ἔγραψε περὶ στάσεων, περὶ σχημάτων, ὑπόμνημα εἰς Ξενοφῶντα, εἰς Λυσίαν, εἰς Δημοσθένην, περὶ ἐπιχειρημάτων. 20

NB. ZΩIΔOY.

Ζωῖλος Ἀμφιπολίτης (πόλις δ' ἐστὶ Μακεδονίας Ἀμφιπολις, ἣτις πρότερον ἐκαλεῖτο Ἐννέα ὁδοί), ὃς ἐπεκλήθη Ὀμηρομάστιξ, ὅτι ἐπέσκωπτεν Ὀμηρον. διὸ αὐτὸν διώξαντες οἱ ἐν τῇ Ὀλυμπίᾳ κατὰ τῶν Σκιρωνίδων πατρῶν ἔρριψαν. ῥήτωρ δ' ἦν καὶ φιλόσοφος, ἔγραψε μέντοι τινὰ καὶ γραμ- 25 ματικά. κατὰ τῆς Ὀμήρου ποιήσεως λόγους θ', ιστορίαν ἀπὸ Θεογονίας ἕως τῆς Φιλίππου τελευταίας βιβλία γ', περὶ Ἀμφιπόλεως καὶ κατ' Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς καὶ ψόγος Ὀμήρου.

NG. ZΩNAIOY.

Ζωναῖος. ἔγραψεν ἐρωτικὰς ἐπιστολάς καὶ περὶ τοῦ 30 σφαιρίζειν. φέρονται δ' αὐτοῦ καὶ ἕτεραι ἐπιστολαὶ ἀγροικικαί, ἀλλ' ἀποπίπτουσι τοῦ χαρακτῆρος.

ND. ZΩCIMOY.

Ζώσιμος Γαζαῖος ἢ Ἀσκαλωνίτης, σοφιστής, κατὰ τοὺς χρόνους Ἀναστασίου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε λέξιν ῥητορικὴν κατὰ στοιχεῖον καὶ ὑπόμνημα εἰς τὸν Δημοσθένην καὶ εἰς 35 Λυσίαν.

213. βιβλία γ' V, βιβλία ια' *V. | ἑλληνικῶν V, ἑλληνιστὶ Eudocia. | 15. βέλλων Anon. ap. Voss. hist. gr. 2, 11. p. 262. | LI. cf. Eudoc. p. 205. | 17. Κιτιεύς suspectam. κιτιεύς E. | εἰ] ἢ A. | ἦ] ὁ A. | 18. στάσεως Eudocia. | ὑπομνήματα Bernhardt. | LII. cf. Eudoc. p. 203. | 21. ἢ ἀμφίπολις E. | 22. πρῶτον V. | 23. διὸ — γραμματικά] ῥήτωρ ἦν καὶ φιλόσοφος. ἔγραψέ τινα γραμματικά Eudocia. | 24. ἔρριψαν AV, ὤθησαν cett. | 27. ἀπὸ Θεογονίας om. Eudocia. | τῆς om. V. | γ'] δέκα Eudocia. | π. Ἀμ. βιβλία τρία Eudocia. | 28. καὶ ἄλλα — οἷς om. V, ἐν — Ὀμήρου om. Eudocia. | 29. ψόγον V. | LIII. cf. Eudoc. p. 204. | 30. ζωναῖος addito v supra oA, in mg. γρ. ζωναῖνος. | 31. ἀγροικικαί] ἑταιρικαὶ Bernh., sed cf. v. 424. | 32. ἀλλ' — χαρακτῆρος] καὶ ἄλλα γραμματικά τε καὶ ῥητορικά Eudocia. | ὑποπίπτουσι AV. | LIV. cf. Eudoc. p. 203.

NE. ΗΓΗΣΙΠΠΟΥ.

Ἡγήσιππος. οὗτός ἐστιν ὁ Κρωβύλος ἐπικαλούμενος, οὗ δοκεῖ τισιν εἶναι ὁ ζ' Φιλιππικὸς Δημοσθένους ἐπιγραφόμενος. [τῶν δραμάτων αὐτοῦ ἐστὶ Φιλέταιρος, ὡς Ἀθή-
240 ναίος.]

NF. ΗΡΩΔΟΥ.

Ἡρώδης, Ἰούλιος χρηματίσας, υἱὸς Ἀττικοῦ τοῦ Πλου-
τάρχου, γένος Αἰακίδης, Ἀθηναῖος, τῶν δήμων Μαραθώνιος,
σοφιστής, πλούσιος ἐκ Θησαυροῦ γενόμενος σφόδρα, ὥστε καὶ
στάδιον κατεσκευάσατο Ἀθηναίοις καὶ θέατρον ὑπὸ ῥόφιον.
45 ἤρξε τῆς Ἀσίας ὁ αὐτοῦ πατὴρ καὶ τοῖς δυσπάτοις συγκατε-
λέχθη. ἦν δ' ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ καὶ Μάρκου Ἀν-
τωνίνου τῶν αὐτοκρατόρων, διδασκτεὶς ὑπὸ Φαβωρίνου καὶ Πο-
λέμωνι. καὶ ἔγραψεν ἐφημερίδας, σύγγραμμα πολυμαθές, καὶ
ἐπιστολάς καὶ λόγους αὐτοσχεδίους, ὧν μέμνηται Φιλόστρατος
50 ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. διαδέξατο δ' αὐτοῦ τὴν σχολὴν
Ἀδριανὸς ὁ σοφιστής. σύγχρονος δ' ἦν Ἡρώδης Ἀρισταίδῃ
τῷ σοφιστῇ. φέρονται δ' αὐταῦ καὶ ἄλλα πλεῖστα, ἐν οἷς
τὸ μεγαλοφυές καὶ ὑψίπουν ταῦδε τοῦ ἀνδρός κατανοεῖται
καὶ διαδεικνύεται. τελευτᾷ δ' ἀμφὶ τὰ ος' ἔτη, ξυντακῆς
55 γενόμενος.

NZ. ΗΡΩΝΟΣ.

Ἡρων Κόττος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ τὰς ἐν Ἀθήναις δίκας
γεγραφώς, εἶτα ἐξήγησεν Δεινάρχου, ὑπομνήματα εἰς Ἡρό-
δοτον, Ξενοφῶντα, Θουκυδίδην, κεκριμένων ὀνομάτων βιβλία
γ', ἐπιτομὴν τῶν Ἡρακλείδου ἱστοριῶν, περὶ τῶν ἀρχαίων
60 ῥητόρων καὶ τῶν λόγων, οἷς ἐνίκησαν πρὸς ἀλλήλους ἀγω-
νιζόμενοι.

LV. cf. Harpocr., Photus, Etym. M. s. v. Ἡγήσιππος. [37. Κρωβύλος] ἀρβύλος BE, ἀρέβυλος *V.] καλούμενος E. [38. τισιν] τις ABVE. [φιλιππος AV et supra addite κός E.] δημοσθένους E, δημοσθίνης AV, δημοσθίνου esu.] 39. τῶν — Ἀθηναίος aliena sunt: spectant enim ad Hegesippum comicum. cf. Meinekil com. gr. fr. 1. p. 475. adde Athen. 7. p. 279 D.] δραμόντων V.] φιλαί-
τερος Vm.] LVI. 41. Πλουτάρχου] Hipparchus est ap. Philostr. vit. soph. 2. 1, 2. p. 547.] 42. τῶν δήμων ABV, τῷ δήμῳ *V, τὸν δήμον esu.] 45. δὲ post ἤρξε deesse miratur Bernhardy.] 49. Φιλόστρατος] l. l. p. 563.] 52. αὐτοῦ add. AV.] 53. κατανοεῖται ABVE, θεωρεῖται καὶ κατανοεῖται esu.] LVII. 56. κο-
τυλ^o V.] 58. ὀνόματα E.

NH. ΘΕΟΔΕΚΤΟΥ.

Θεοδέκτης Φασηλίτης, ῥήτωρ, υἱὸς τοῦ προτέρου. ἔγραψεν ἐγκώμιον Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡπειρώτου, ἱστορικὰ ὑπομνήματα, νόμιμα βαρβαρικά, τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις ζ', καὶ ἄλλα πολλὰ ὑπομνήματα.

265

NH. ΘΕΟΔΩΡΩΝ.

Θεόδωρος Βυζάντιος, σοφιστής, ὃς ὑπὸ Πλάτωνος λογοδαίδαλος ἐκλήθη. ἔγραψε κατὰ Θρασυβούλου, κατ' Ἀνδοκίδου καὶ ἄλλα τινά. — Θεόδωρος Γαδαρεύς, σοφιστής, ἀπὸ δούλων, διδάσκαλος γεγωνῶς Τιβερίου Καίσαρος ἐπεὶ δὲ συνεκρίθη περὶ σοφιστικῆς ἀγωνισάμενος Ποτάμωνι καὶ τῷ Ἀντιπάτρῳ ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ. ἐπ' Ἀδριανοῦ Καίσαρος ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀντώνιος συγκλητικὸς ἐγένετο. βιβλία δ' ἔγραψε περὶ τῶν ἐν φωναῖς ζητουμένων γ', περὶ ἱστορίας α', περὶ θέσεως α', περὶ διαλέκτων ὁμοιότητος καὶ ἀποδείξεως β', περὶ πολιτείας β', περὶ Κοίλης Συρίας α', περὶ ῥήτορος δυνάμεως α' καὶ ἄλλα.

E. ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ.

Θεόκριτος Χίος, ῥήτωρ, μαθητὴς Μητροδώρου τοῦ Ἰσοκρατικοῦ. ἔγραψε χρείας. ἀντιπολιτεύσατο δὲ Θεοπόμπῳ τῷ ἱστορικῷ. φέρεται αὐτοῦ ἱστορία Λιβύης καὶ ἐπιστολαὶ θαυμάσιαι.

80

EA. ΘΕΩΝΩΝ.

Θεῶν Ἀλεξανδρεύς, σοφιστής, ὃς ἐχρημάτισεν Ἄλλιος. ἔγραψε τέχνην, περὶ προγυμνασμάτων, ὑπόμνημα εἰς Ξενοφῶντα, εἰς τὸν Ἰσοκράτην, εἰς Δημοσθένην, ῥητορικὰς ὑπο-

LVIII. cf. Eudoc. p. 230. [262. προτέρου] Theodectis tragici et rhetoris, de que vid. lib. III. [63. ἐγκώμιον] ἀλεξάνδρου τοῦ πριάμου ἐγκώμιον add. A, πριάμου praemittit *V. [64. ὑπομνήματα A*V Eudocia, καὶ ὑπ. cett. [τέχνην] haec alterius Theodectis est. [βιβλίοις ζ'] βιβλίοις κ' pr. m. E, βιβλίω ἐνί corr., βιβλίοις α' m. [65. καὶ om. m. [πολλὰ AV, τινὰ cett. [LIX. cf. Eudoc. p. 230. [66. Πλάτωνος] Phaedr. p. 246 E. [69. ἐπεὶ] Episcopo Portus, post Ῥώμῃ quaedam excidisse censet Bernhardy, ut et particulam in sequentibus. [72. δ' add. AVE. [74. περὶ θέσεως α' om. BEK. [75. ῥήτορος] ῥητορικῆς Bernhardy: δυνάμεως ῥήτορος α' omittit καὶ ἄλλα Eudocia. [LX. cf. Eudoc. p. 230. [79. φέρεται AB*V, φέρεται δὲ cett. [80. θαυμάσιαι V: καὶ λόγοι πανηγυρικοὶ add. Eudocia. [LXI. cf. Eudoc. p. 231. [82. τέχνην περὶ προγυμνασμάτων om. m. Finkhjus ed. Theon. p. XIII. [ἐνοφῶντα AV, τὸν ξ. cett. [83. τὸν susp. Bernhardy.

θέσεις καὶ ζητήματα περὶ συντάξεως λόγου καὶ ἄλλα
 285 πλείονα. — Θέων, ὁ Οὐαλέριος χρηματίας, σοφιστής, ὑπό-
 μνημα εἰς Ἀνδοκίδην. — Θέων, Γυμνασίου τοῦ σοφιστοῦ
 παῖς, Σιδώνιος, σοφιστής, παιδεύσας κατὰ τὴν πατρίδα, γε-
 νόμενος δ' ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἀπὸ ὑπάτων
 καὶ ὑπαρχος. — Θέων, σοφιστής λόγων ῥητορικῶν, γεγονὼς
 90 ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Μαρκέλλης τό γ' ἀνέκαθεν, τὸ δ' ἐξ ὑπογυίου
 πατρόθεν ἀπ' Ἐκδικίου, διδασκάλου καὶ τούτου τέχνης ῥη-
 τορικῆς. ἦν δ' οὗτος ὁ Θέων οὐ μάλα ἀγχίνους οὐδ' ὀξύς,
 φιλομαθῆς δὲ καὶ φιλόπρονος εἰς ὑπερβολήν. ταῦτά τοι καὶ
 ἐγγόνει πολυμαθέστατος ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ, πολλὴν ἀρχαίαν
 95 ἱστορίαν, πολλὴν δὲ νέαν περιβαλλόμενος.

ΞΒ. ΘΗΡΑΜΕΝΟΥΣ.

Θηραμένης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ, μαθητῆς Προδίκου τοῦ
 Κείου, ὃς ἐπεκαλεῖτο Κόδορος. μελέτας ῥητορικὰς καὶ
 ἄλλα τινά. — Θηραμένης Κεῖος, σοφιστής. μελετῶν βιβλία
 γ', περὶ ὁμοιώσεως λόγου, περὶ εἰκόνων ἤτοι παραβολῶν,
 300 περὶ σχημάτων.

ΞΓ. ΘΡΑΣΥΜΑΧΟΥ.

Θρασύμαχος Χαλκηδόνιος, σοφιστής, τῆς ἐν Βιθυνίᾳ
 Χαλκηδόνος, ὃς πρῶτος περίοδον καὶ κῶλον κατέδειξε καὶ
 τὸν εἶν τῆς ῥητορικῆς τρόπον εἰσηγήσατο, μαθητῆς Πλά-
 τῶνος τοῦ φιλοσόφου καὶ Ἰσοκράτους τοῦ ῥήτορος. ἔγραψε
 5 συμβουλευτικούς, τέχνην ῥητορικὴν, παίγνια, ἀφορμαῖς ῥη-
 τορικῆς.

ΞΔ. ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ.

Ἰάμβλιχος. οὗτος, ὧς φασιν, ἀπὸ δούλων ἦν, ἔγραψε
 δὲ τὰ καλούμενα Βαβυλωνιακά· ἔστι δὲ Ῥοδάνου καὶ Σι-

285. γαλέριος V. | 88. ἐπὶ] ὑπὸ ABVE. | 89. sqq. ex Damascio deprompta esse docet Photius bibl. 242. p. 339 B. | 90. ὑπογυίου Em, αἰγύπτου V. | 91. Ἐκδικίου] Ῥαδικίου Eudocia, quae post διδασκάλου reliqua omisissis addit: ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν, ἀρχαίαν ἱστορίαν καὶ ἄλλα τινά. | τούτου τέχνης ῥητορικῆς ABVE, οὗτος τέχνην ῥητορικὴν cett. | LXII. cf. Eudoc. p. 231. | LXIII. cf. Eudoc. p. 231. | 301. καλχηδόνιος V, κερχηδόνιος BE, Χαλιυδόνιος Eudocia. | 2. καλχηδόνιος V, κερχηδόνιος BE. | 3. μαθητῆς] καθηγητῆς Bernhardy. | 5. συμβουλευτικῆς *V, συμβουλευτικόν E. | LXIV. 8. βαβυλωνιακά AV, βαβυλωνιακά cett. | ῥοδάνου A, ῥοδῶ *V, ῥοδίνος cett. | συνωνίδας A.

ωνίδος ἔρως ἐν βιβλίῳ λθ'. οὗτος λέγει περὶ Ζωβαρᾶ τοῦ
εὐνούχου τοῦ ἔραστοῦ τῆς Μεσοποταμίας τῆς εὐειδεστάτης. 310

ΞΕ. ΙΜΕΡΙΟΥ.

Ἰμέριος Ἀμεινίου ῥήτορος, Προυσιᾶδος τῆς Βιθυνίας,
σοφιστῆς τῶν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἀντιπαιδεύσας
Προαιρεσίῳ ἐν Ἀθήναις, πηρὸς τὰς ὄψεις ἐν γήρῳ. ἔγραψε
μελέτας.

ΖΕ. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ.

Ἰουλιανὸς Δόμνου ἀπὸ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, σο- 15
φιστῆς, σύγχρονος Καλλινίκου τοῦ σοφιστοῦ, γεγονὼς ἐπὶ
Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως.

ΣΖ. ΙΣΟΚΡΑΤΟΥΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΟΥ.

Ἰσοκράτης Ἀμύκλα τοῦ φιλοσόφου Ἀπολλωνίας τῆς ἐν
τῷ Πόντῳ ἢ Ἡρακλείας, ὡς Καλλίστρατος, ῥήτωρ, μαθητῆς
καὶ διάδοχος τοῦ μεγάλου Ἰσοκράτους, διακούσας δὲ καὶ 20
Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου. οὗτος δ' ὁ Ἰσοκράτης καὶ Θεο-
δέκτη τῷ ῥήτορι καὶ τραγωδιοποιῷ καὶ Θεοπάμπῳ τῷ Χίῳ
ἄμα τῷ Ἐρυθραίῳ Ναυκράτει διεγωνίσαστο περὶ λόγων εἰς
τὸν ἐπιτάφιον Μανσώλου τοῦ βασιλέως Ἀλικαρνασσοῦ. καὶ
λόγοι αὐτοῦ ε', Ἀμφικτυονικός, προτρεπτικός, περὶ τοῦ 25
τάφου μὴ ποιῆσαι Φιλίππῳ, περὶ τοῦ μετοικισθῆναι, περὶ
τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας.

ΞΗ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ.

Καλλίνικος Γατου, ὁ καὶ Σουητώριος ἐπικληθεὶς, σοφι-
στῆς, Σύρος, ὡς δὲ τινὲς Ἀράβιος, τὸ δ' ἀληθὲς Πετραῖος,
σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις. ἔγραψε πρὸς Λοῦπον περὶ κακο- 30
ζηλίας ῥητορικῆς, προσφωνητικὸν Γαλιηνῷ, πρὸς Κλεόπατραν,
περὶ τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἱστοριῶν βιβλία ε', πρὸς τὰς

309. λε' eod. Vatic. Mail in Anect. e eod. Vat. 2. p. 348. || 10. τοῦ ἔραστοῦ
om. E. || μεσοποταμίας APhotius bibl. 94, μεσόπτης cell. || LXV. 12. τοῦ add.
AV. || LXVI. 15. τῆς addidi. || 16. καλλινίκου τοῦ σοφιστοῦ ABVE, καλλινίῳ τῷ
σοφιστῇ cell. || LXVII. cf. Eudoc. p. 247. || 19. ῥήτωρ Bernhardy, ὁ ῥήτωρ v. ||
20. ἀκούσας v. || 21. Θεοδέκτη AVEm, Θεοδέκτῳ cell. || 22. τραγωδοποιῷ A. ||
23. Ναυκράτει Bernhardy, ναυκράτῃ E^v, ναυκρατίτῃ cell. || 24. τοῦ ABVE, τοῦ
καρὸς cell. || 25. Ἀμφικτυονικός v. || LXVIII. cf. Eudoc. p. 268. || 28. σουητώ-
ριος AV, σουκτώριος BEm, σουτῶριος Aldus. || 30. λοῦπον A, λοῦππον cell. ||
31. γαλιηνῷ A, γαλλήνῳ BVEem.

φιλοσόφους αἰρέσεις, περὶ τῆς Ῥωμαίων ἀντανειώσεως καὶ ἄλλα
τὰ ἐγκώμια καὶ λόγους.

ΞΘ. ΚΑΣΤΟΡΟΣ.

- 335 Κάστωρ Ῥόδιος ἢ ὡς τινες Γαλάτης, ὡς δ' ἄλλοι ἐπλα-
νήθησαν Μασσαλιώτης, ῥήτωρ, ὃς ἐκλήθη Φιλορόμαιος.
γῆμας δ' οὗτος Δημοτάρου τοῦ συγκλητικοῦ θυγατέρα ἀνη-
ρέθη ὑπ' αὐτοῦ ἅμα τῇ γαμετῇ, διότι αὐτὸν Καίσαρι διέ-
βαλεν. ἔγραψε δ' ἀναγραφῆν [Βαβυλῶνος καὶ] τῶν θαλασ-
40 σοκρατησάντων ἐν βιβλίοις β', χρονικὰ ἀγνοήματα καὶ περὶ
ἐπιχειρημάτων ἐν βιβλίοις ε', περὶ παιδοῦς β', περὶ τοῦ Νεί-
λου, τέχνην ῥητορικὴν καὶ ἕτερα.

Ο. ΚΕΚΙΛΙΟΥ.

- Κεκίλιος Σικελιώτης Καλακτῖνος (Καλάκτη δὲ πόλις
Σικελίας), ῥήτωρ, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τοῦ Σεβαστοῦ
45 Καίσαρος καὶ ἕως Ἀδριανοῦ, καὶ ἐπὶ δούλων, ὡς τινες ἱστο-
ρήκασι, καὶ πρότερον μὲν καλούμενος Ἀρχάγαθος, τὴν δὲ
δόξαν Ἰουδαῖος. βιβλία δ' αὐτοῦ πολλά, κατὰ Φρυγῶν β',
ἀπόδειξις τοῦ εἰρηθεῖν πᾶσαν λέξιν καλλιρρημοσύνης (ἔστι δ'
ἐκλογὴ λέξεων κατὰ στοιχείων), σύγκρισις Δημοσθένους καὶ
50 Κικέρωνος, τίνι διαφέρει ὁ Ἀττικὸς ζῆλος τοῦ Ἀσιανοῦ, περὶ
τοῦ χαρακτῆρος τῶν ἰ ῥητόρων, σύγκρισις Δημοσθένους καὶ
Αἰσχίνου, περὶ Δημοσθένους ποιοὶ αὐτοῦ γνήσιοι λόγοι καὶ
ποιοὶ νόθοι, περὶ τῶν καθ' ἱστορίαν ἢ καθ' ἱστορίαν εἰρη-
μένων τοῖς ῥήτοσι καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΟΑ. ΚΕΦΑΛΟΥ.

- 55 Κέφαλος Ἀθηναῖος, ῥήτωρ καὶ δημαγωγός, ὃς πρῶτος

333. φιλοσόφους AB, φιλοσόφων cett. | LXIX. cf. Eudoc. p. 268. | 36. ὃς — ἕτερα] ἔγραψε διάφορα E. | 38. διέβαλεν V. | 39. Βαβυλῶνος καὶ παρ. Bernhacdye, om. Eudocia. | 41. ε' AB*V, θ' cett. | LXX. cf. Eudoc. p. 268. | 43. κεκίλιος ABEm, Καικίλιος v. | Καλακτῖνος, Καλάκτη Holstenius, καλωνσιανός, κάλωντις *VEudocia, ἀκλιαντιανός (καλλοκτιανός BVE pr.), κάλωντις cett. | 45. ἕως Ἀδριανοῦ] hoc idem excedit. locum non magis integram quam emendatam esse suspicatur Bernhardy. | 47. ἔστι δὲ κατὰ στοιχείων, quod erat post β', ut ex seqq. perpetam repellit, deleti cum Kustero. | 48. ἀπόδειξις — στοιχείων] ἀπόδειξις καλορρημοσύνης τοῦ εἰρηθεῖν π. λ. ἔστι — στοιχείων Hermannum, ἐκλογὴ λέξεων· ἔστι δὲ ἀπόδειξις τοῦ * πᾶσαν λέξιν καλλιρρημοσύνης κατὰ στοιχείων Bernhardy: ἀποδείξεις Eudocia om. ἐκλογὴ λέξεων. | 49. σύγκρισις — ῥητόρων om. BEm. | 51. τοῦ add. AV Eudocia. | σύγκρισις Vm, σύγκρισιν cett. | δημοσθένου *V. | 53. κατὰ m. | LXXI. cf. Eudoc. p. 269.

προσίμα καὶ ἐπιλόγους προσέθηκε. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς ἀναρχίας.

ΟΒ. ΚΟΚΚΟΥ.

Κόκκος, ῥήτωρ, Ἀθηναῖος, μαθητὴς Ἰσοκράτους. λόγους ῥητορικούς.

ΟΓ. ΛΑΜΠΡΙΟΥ.

Λαμπρίας, Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως υἱός. ἔγραψε 360 πίνακα ὧν ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἔγραψε περὶ πάσης Ἑλληνικῆς καὶ Ῥωμαϊκῆς ἱστορίας.

ΟΔ. ΛΑΧΑΡΟΥΣ.

Λαχάρης Λαχάρους Ἀθηναῖος, σοφιστής, μαθητὴς Ἡρακλέωνος Ἀθηναίου, διδάσκαλος δὲ πλείστων, ἐνδόξων δέ, Εὐσταφίου καὶ Νικολάου καὶ Ἀστερίου, ἀκμάσας ἐπὶ τε 65 Μαρκιανοῦ καὶ Λέοντος τῶν βασιλέων. ἔγραψε περὶ πόλεως καὶ κόμματος καὶ περιόδου, διαλέξεις, ἱστορίαν τὴν κατὰ Κορνοῦτον, ἐκλογὰς ῥητορικὰς κατὰ στοιχεῖον.

ΟΕ. ΛΕΟΝΤΩΝ.

Λέων Ἀλαβανδέυς, ῥήτωρ. ἔγραψε Καρικῶν βιβλία δ', Λυκικὰ ἐν βιβλίοις β', τέχνην, περὶ στάσεων, τὸν ἱερὸν πόλεμον Φωκίων καὶ Βοιωτῶν. — Λέων Λέοντος Βυζάντιος, φιλόσοφος περιπατητικὸς καὶ σοφιστής, μαθητὴς Πλάτωνος ἢ ὡς τινες Ἀριστοτέλους. ἔγραψε τὰ κατὰ Φίλιππον καὶ τὸ Βυζάντιον βιβλίοις ζ', Τευθραντικόν, περὶ Βησαίου, τὸν ἱερὸν πόλεμον, περὶ στάσεων, τὰ κατ' Ἀλέξανδρον. οὗτος 75 ἦν σφόδρα παχύς· καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ἀθηναίους γέλωτα

66. προσέθηκε ABVE, προστίθεικε *V, συντίθεικε cell., προέθηκε Bernhardt. | ἐπὶ τῆς ἀναρχίας ex Paris. Kusterus, πρὸ τῆς ἀναρχίας σε' Ὀλυμπιάδας Eudocia, πρὸ τῆς ἀναρχίας σε' cell. | LXXIII. cf. Eudoc. p. 283. tractat A. Schaeferus comm. d. Plat. vii. dec. err. p. 24. | 61. ὄν] ὄν AV. | LXXIV. cf. Eudoc. p. 280. | 63. Λαχάρους om. A, λάχους V. | 64. ἀθηναίου ABVE, σοφιστοῦ ἀθηναίου cell. | 66. ἔγραψε δὲ π. V. | 68. s. su. quae leguntur ap. Suidam, auctiora recurrunt infra s. Σουπληριανός. | LXXV. cf. Eudoc. p. 281. | 70. ἐν βιβλίοις β' om. V. | 71. Βοιωτῶν] θηβαίων pr. m. E. | cf. Eudoc. p. 283. | 74. βιβλίοις ζ' om. V. | τευθραντικόν AB, τεθραντικόν V, τυθραντικόν *V, τευθραντικόν cell. | βησαίου AV, om. in lac. E, βησάλου cell., Βηρισάδου Bernh. | 75. περὶ στάσεων om. E. | ἀλεξάνδρου *V. | οὗτος — καιρῶ πελιτα sunt ex Philostr. vit. soph. 1, 2. p. 485. cf. Plat. praec. pol. p. 804. Athen. 12. p. 550 F. | 76. τε post γέλωτα add. A.

ἐκίνησε καὶ τῆς πρεσβείας ἐκράτησεν, ἐπειδὴ πίων ἐφαίνετο
καὶ περιττὸς τὴν γαστέρα. ταραχθεὶς δ' οὐδὲν ἀπὸ τοῦ
γέλωτος „τί“ ἔφη „ὦ Ἀθηναῖοι γελᾶτε; ἢ ὅτι παχὺς ἐγὼ
380 καὶ τοσοῦτος; ἔστι μοι καὶ γυνὴ πολλῶ παχυτέρα, καὶ ὁμο-
μοῦντας μὲν ἡμᾶς χωρεῖ ἡ κλίνη, διαφορομένους δ' οὐδ' ἡ
οικία.“ καὶ εἰς ἐν ἤλθεν ὁ τῶν Ἀθηναίων δῆμος, ἀρμοσθεὶς
ὑπὸ τοῦ Λέοντος σοφῶς ἐπισχεδιάσαντος τῷ καιρῷ. οὗτος
ὁ Λέων ἀποκρουόμενος τὸν Φίλιππον ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου διε-
85 βλήθη παρὰ Φιλίππου πρὸς τοὺς Βυζαντίους δι' ἐπιστολῆς
ἐχούσης οὕτως· „εἰ τοσαῦτα χρήματα παρῆχον Λέοντι, ὅποσα
μ' ἤτειτο, ἐκ πρώτης ἂν ἔλαβον τὸ Βυζάντιον.“ ταῦτα ἀκού-
σαντος τοῦ δήμου καὶ ἐπισυστάντος τῇ οἰκίᾳ τοῦ Λέοντος,
φοβηθεὶς μὴ πω λιθόλευστος παρ' αὐτῶν γένηται, ἐαυτὸν
90 ἤγγε, μηδὲν ἀπὸ τῆς σοφίας καὶ τῶν λόγων καρδάνας ὁ
δαίλαιος.;

OF. ΛΙΒΑΝΙΟΥ.

Λιβάνιος, σοφιστής, Ἀντιοχεύς, τῶν ἐπὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ
βασιλέως χρόνων καὶ μέχρι Θεοδοσίου τοῦ πρεσβυτέρου, Φασ-
γανίου πατρός, μαθητῆς Διοφάντου. ἔγραψεν ἄπειρα, ἐν
95 οἷς ἐγκώμιον εἰς Κωνσταντίον τὸν βασιλέα, ἕτερον εἰς Ἰου-
λιανόν, μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἐπιστολάς. οὗτος καὶ ἐπὶ τῶν
χρόνων ἦν Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ Γρηγορίου τοῦ θεο-
λόγου.

OZ. ΛΟΛΛΙΑΝΟΥ.

Λολλιανὸς Ἐφέσιος, σοφιστής, μαθητῆς Ἰσαίου τοῦ

377. καὶ τὴν πρεσβείαν ἐκράτησεν corr. et post οἰκία transponit Kayserus ad Philestr. p. 166. || 78. ἀπὸ ABVEM, ὑπὸ cett. || 79. ὦ ἀθηναῖοι γελᾶτε *V, γελᾶτε ὦ ἀθ. cett. || 80. τοσοῦτος ABVE, τοιοῦτος cett. || 82. καὶ — Βυζάντιον] ὄρα ὅτι ὁ φίλιππος ἀποκρουόμενος παρὰ τοῦ λέοντος διέβαλεν αὐτὸν πρὸς τοὺς βυζαντίους, γράψας ὅτι εἰ χρήμασι ἤθιλον ἔλειν τὸ βυζάντιον ὅποσα με λίων ἤτειτο ἐκ πρώτου ἀνέλαβον V. cf. Kayserus p. 162. || 83. σαφῶς AB. || 84. ὁ A, δὲ ὁ cett. || ἀπὸ AB, ἐκ cett. || 88. ἐπισυστήσαντος *V. || 89. μὴ πῶς A, μὴ cett. || παρ' αὐτῶν add. A. || 90. ἤγγε ABV, ἀπῆγγε cett. || καρδάνας ABV, ἀποκαρδάνας cett. || LXXVI. cf. Eudoc. p. 281. || 92. σοφιστής ἀντιοχεύς AV, ἀντιοχεύς σοφιστής cett. || τῶν ἐπὶ AVE et ut videtur B, ἐπὶ τῶν cett. || 93. βασι- λείας ABV, παραβάτου cett. || πρεσβύτου v. || 95. ἐγκώμιον hic ponit A, post βασιλέα cett. || 96. καὶ add. ABV. || καὶ om. A. || 97. τοῦ μεγάλου et τοῦ θεο- λόγου add. A. || LXXVII. cf. Eudoc. p. 281. || 99. ἰσσαιῶν *V.

Ἀσσυρίου, γεγονώς ἐπ' Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος. ἔγραψε 400 πολλά.

ΘΗ. ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Λουκιανὸς Σαμοσατεύς, ὁ ἐπικληθεὶς Βλάσφημος ἢ Δύσφημος, ὅτι ἐν τοῖς διαλόγοις αὐτοῦ γελοῖα εἶναι καὶ τὰ περὶ τῶν θεῶν εἰρημένα παρατίθεται. γέγονε δ' ἐπὶ τοῦ Καίσαρος Τραϊανοῦ καὶ ἐπέκεινα. ἦν δ' οὗτος τοπρὶν δι-5 κηγὸρος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας, δυσπραγῆσας δ' ἐν τούτῳ ἐπὶ τὸ λογογραφεῖν ἐτρέπη, καὶ γέγραπται αὐτῷ ἄπειρα. τελευτῆσαι δ' αὐτὸν λόγος ὑπὸ κυνῶν, ἐπεὶ κατὰ τῆς ἀλη- θείας ἐλύττησεν· εἰς γὰρ τὸν Περειγρίνου βίον καθάπτεται τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ αὐτὸν βλασφημαῖ τὸν Χριστὸν ὁ 10 παμμίαρος.

ΘΘ. ΜΑΙΩΡΟΣ.

Μαῖωρ Ἀράβιος, σοφιστής. ἔγραψε περὶ στάσεων βιβ- λία γ'. συνεχρόνισα δ' Ἀψίνη καὶ Νικαγόρα ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Καίσαρος καὶ ἐπάνω.

Π. ΜΑΛΧΟΥ.

Μάλχος Βυζάντιος, σοφιστής. ἔγραψεν ἱστορίαν ἀπὸ 15 τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου καὶ ἕως Ἀναστασίου, ἐν ἣ ἡ τὰ κατὰ Ζήνωνα καὶ Βασιλίσκον καὶ τὸν ἐμπρησμόν τῆς δημο- σίας βιβλιοθήκης καὶ τῶν ἀγαλμάτων τοῦ Αὐγουσταίου καὶ ἄλλα τινὰ διεξέρχεται μάλα σεμνῶς καὶ τραγωδίας δίκην ἀποθρηνῶν αὐτά. 20

ΠΑ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ.

Μάρκελλος Περγαμηνός, ῥήτωρ. ἔγραψε βιβλίον Ἀδρι- ανὸν ἢ περὶ βασιλείας.

ΠΒ. ΜΕΛΗΣΕΡΜΟΥ.

Μελήσερμος Ἀθηναῖος, σοφιστής. ἔγραψεν ἐπιστολῶν

400. γεγώς BE. | LXXVIII. cf. Eudoc. p. 281. | 3. δύσφημος V, δύσφημος ἢ ἄθεος εἰπεῖν μᾶλλον cett., in mg. habet A, qui addit οὐαὶ αὐτῷ ὅτι ἀσπαστὸν τοῦτο ἠγγήσατο καὶ πολὺ παρατρέπει τῆς εὐσεβείας. | 4. γέγονε δὲ B*V, γέγονε AV, λέγεται δὲ γενέσθαι cett. | 5. δικηγὸρος ex Paris. Kusterus, δημηγὸρος cett. | 7. τὸ] τῷ B. | LXXIX. cf. Eudoc. p. 300. | 12. ἀρράβιος B*V. | στάσιως V. | LXXX. cf. Eudoc. p. 300. | 16. καὶ om. Eudocia. | 17. δημοσίας om. E. | LXXXI. cf. Eudoc. p. 301. | 21. βιβλία BVE. | ἀδριανόν ABV, ἀδριανός cett. | LXXXII. cf. Eudoc. p. 301.

ἑταιρικῶν βιβλία εἰς καὶ ἀγροικικῶν α', μαγειρικῶν ἐπιστο-
425 λῶν α', στρατηγικῶν βιβλίον α', συμποσιακῶν βιβλίον α'.

ΠΓ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ.

Μένανδρος Λαοδικεὺς τῆς παρὰ Λύκῳ τῷ ποταμῷ, σο-
φιστής. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην καὶ
Μινουκιανοῦ προγυμνάσματα καὶ ἄλλα.

ΠΔ. ΜΗΤΡΟΦΑΝΩΝ.

Μητροφάνης Εὐκαρπίας τῆς Φρυγίας, σοφιστής. ἔγραψε
30 περὶ τῆς Φρυγίας αὐτῆς βιβλία β', περὶ ἰδίων λόγου, περὶ
στάσεων, εἰς τὴν Ἑρμογένους τέχνην ὑπόμνημα, εἰς τὸν Ἀρι-
σταίδην ὑπόμνημα. — Μητροφάνης Κορηλιανοῦ ῥήτορος,
Λεβαδεύς (πόλις δὲ Βοιωτίας ἢ Λεβάδεια), σοφιστής. περὶ
τῶν χαρακτήρων Πλάτωνος, Ξενοφῶντος, Νικοστράτου,
35 Φιλοστράτου, μελέτας, λόγους πανηγυρικοὺς.

ΠΕ. ΜΙΝΟΥΚΙΑΝΟΥ.

Μινουκιανὸς Νικαγόρου τοῦ σοφιστοῦ, Ἀθηναῖος, σο-
φιστής, γεγονὼς ἐπὶ Γαλιηνοῦ. τέχνην ῥητορικὴν καὶ προ-
γυμνάσματα καὶ λόγους διαφόρους.

ΠΦ. ΜΝΑΣΣΕΟΥ.

Μνασσίας Βηρύτιος. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν καὶ περὶ
40 Ἀττικῶν ὀνομάτων.

ΠΖ. ΝΕΑΝΘΟΥ.

Νεάνθης Κυζικηνός, ῥήτωρ, μαθητὴς Φιλίσκου τοῦ
Μιλησίου. ἔγραψε περὶ κακοζηλίας ῥητορικῆς καὶ λόγους
πολλοὺς πανηγυρικοὺς.

ΠΗ. ΝΙΚΑΓΟΡΟΥ.

Νικαγόρας Μνησαίου ῥήτορος Ἀθηναῖος, σοφιστής,
45 γέγονε δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Καίσαρα. βίους ἐλλογίμων,
περὶ Κλεοπάτρας τῆς ἐν Τρωάδι, πρεσβυτικὸν πρὸς Φίλιπ-
πον τὸν Ῥωμαίων βασιλέα.

425. στρατηγικῶν βιβλίον α' add. A. | LXXXIII. cf. Eudoc. p. 301. |
26. παρὰ τῷ λ. A. | σοφιστοῦ A. | 28. καὶ ἄλλα om. V. | LXXXIV. cf. Eudoc.
p. 301. | 30. λόγου AVE, λόγων cett. | 31. τὸν om. A. | 34. Πλάτωνος ἔγραψε
πάνυ καλῶς, Ξενοφῶντος τε καὶ Νικοστράτου, μελέτας, λ. π. καὶ ἄλλα Eudocia. | LXXXV. cf. Eudoc. p. 301. | 37. γαλιηνοῦ BV, γαλινοῦ A, γαίηνοῦ
cett. | LXXXVII. cf. Eudoc. p. 309. | 42. μελησίου A. | ἔγραψε seq. add. Eudocia. | LXXXVIII. cf. Eudoc. p. 309. | 45. βίους AV, ἔγραψε βίους cett. |
46. πρεσβυτικὸν A.

ΠΘ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Νικόλαος, ῥήτωρ, γνώριμος Πλουτάρχου καὶ Πρόκλου, Πλουτάρχου δὲ λέγω τοῦ ἐπίκλην Νεστορίου. ἔγραψε προ-
 γυμνάσματα καὶ μελέτας ῥητορικὰς καὶ ἄλλα τινά. ἤκμαζεν 450
 ἐπὶ Λέοντος βασιλέως τοῦ πρεσβυτέρου καὶ ἕως Ζήνωνος
 καὶ Ἀναστασίου. — Νικόλαος Μύρων τῆς Λυκίας, ἀδελ-
 φὸς Διοσκορίδου γραμματικοῦ καὶ ὑπάρχου, καὶ ὑπάτου
 καὶ πατρικίου, σοφιστεύσας καὶ αὐτὸς ἐν Κωνσταντινου-
 πόλει, μαθητὴς γαγονῶς Λαχάρου. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν 55
 καὶ μελέτας.

Ή. ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΥ.

Νικόστρατος Μακεδῶν, ῥήτωρ. ἐτάχθη δ' ἐν τοῖς κρι-
 θεῖσιν ἐκιδευτέροις ἢ ῥήτορι, σύγχρονος Ἀριστείδου καὶ
 Δίωνος τοῦ Χρυσσοστόμου· ἦν γὰρ ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίου
 τοῦ βασιλέως. ἔγραψε δεκαμυθίαν, εἰκόνας, πολυμυθίαν, 60
 θαλαττουργοὺς καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ ἐγκώμια εἰς τε τὸν
 Μάρκον καὶ ἄλλους.

ΉΔ. ΝΟΥΜΗΝΙΟΥ.

Νουμήνιος, ῥήτωρ. περὶ τῶν τῆς λέξεως ὀχημάτων,
 ὑποθέσεις τῶν Θουκυδίδου καὶ Δημοσθένους, χρειῶν συνα-
 γωγὴν, Ἀδριανῶ παραμυθητικῶν εἰς Ἀπίουον. 65

ΉΒ. ΟΝΑΣΙΜΟΥ.

Ὄνασιμος Κύπριος ἢ Σπαρτιάτης, ἱστορικὸς καὶ σοφι-
 στής, τῶν ἐπὶ Κωνσταντίου γανομένων. ἔγραψε στάσεων
 διαιρέσεις, τέχνην δικανικὴν πρὸς Ἀψίνην, περὶ ἀντιρρητικῆς
 τέχνης, προγυμνάσματα, μελέτας, ἐγκώμια καὶ ἄλλα πλεῖστα.

ΉΓ. ΟΥΗΣΤΙΝΟΥ.

Οὔηστινος, Ἰούλιος χρηματίσας, σοφιστής. ἐπιτομὴν 70

LXXXIX. cf. Eudoc. p. 309. || 450. ἤκμαζεν A*V Eudocia, ἤκμαζε δὲ cett. ||
 51. πρεσβυτέρου Bernhardy, πρεσβύτου V. || 52. Νικόλαος — Λυκίας] hic non est
 alius. Μύρων τῆς Λυκίας illatum est ex superioribus. || 53. διοσκορίδου A Eudocia,
 διοσκορίδου cett. || καὶ ὑπάρχου EV et ut videtur B, om. A, καὶ ὑπά-
 ρχου cett. || καὶ ὑπάτου n. sp. Bernhardy. || 54. καὶ ante πατρικίου add. AB*V. ||
 55. λαχάρου V. || 56. καὶ μελέτας om. Eudocia. || XC. cf. Eudoc. p. 310. ||
 57. μακεδῶν Pariss. Kusteri, μακεδόνων cett. || 60. εἰκόνας, πολυμυθίαν καὶ
 δεκαμυθίαν V. || XCI. cf. Eudoc. p. 310. || 63. περὶ AV, ἔγραψε περὶ cett. ||
 XCII. om. C. || 66. ἱστορικὸς om. A. || 67. κωνσταντίου BE. || XCIII. om. A.

τῶν Παμφίλου γλωσσῶν βίβλους δ', ἐκλογὴν ὀνομάτων ἐκ τῶν Δημοσθένους βιβλίων, ἐκλογὴν ἐκ τῶν Θουκυδίδου, Ἰσαίου, Ἰσοκράτους καὶ Θρασυμάχου τοῦ ῥήτορος καὶ τῶν ἄλλων ῥητόρων.

ΖΔ. ΟΥΛΠΙΑΝΟΥ.

475 Οὐλπιανὸς Ἀντιοχεὺς τῆς Συρίας, σοφιστῆς, παιδεύσας πρότερον εἰς Ἐμψαν, ἐν τοῖς κατὰ τὸν βασιλέα Κωνσταντίνου χρόνοις. λόγους διαφόρους, μελέτας, διαλέξεις καὶ ἄλλα τινά. — Οὐλπιανὸς Ἐμψηνός, σοφιστῆς. πάτρια Ἐμψηνῶν, Ἐλιουπόλεως, Βοσποριατῶν καὶ ἄλλων πλείστων, προγυμ-
80 νάσματα, τέχνην ῥητορικὴν.

ΖΕ. ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ.

Παγκράτιος, σοφιστῆς. εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην ὑπόμνημα.

ΖΦ. ΠΑΛΛΑΔΙΟΥ.

Παλλάδιος Παλλαδίου Μαθωναῖος, σοφιστῆς. γέγονε δ' ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. περὶ τῶν παρὰ Ῥω-
85 μαίοις ἑορτῶν, διαλέξεις, λόγους διαφόρους, Ὀλυμπιακόν, πανηγυρικόν, δικανικόν.

ΖΖ. ΠΑΥΛΩΝ.

Παῦλος Αἰγύπτιος ἐκ τῆς Λύκων, σοφιστῆς, υἱὸς Βησαρίωνος, τοῦ καὶ Διδύμου, γεγονὼς ἐπὶ τοῦ βασιλέως Κων-
σταντίνου. — Παῦλος Γερμῆνος, σοφιστῆς, ὁ γράψας ὅτι γε
90 Λυσίου ἐστὶν ὁ περὶ τῆς Ἰσοκράτους δωρεᾶς βιβλία β', ὑπομνήματα εἰς τοὺς λοιποὺς λόγους Λυσίου. — Παῦλος Τύριος, ῥήτωρ, γεγονὼς κατὰ Φίλωνα τὸν Βύβλιον ὃς ἐπ' Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως πρεσβεύσας μητρόπολιν τῆς Τύρον ἐποίησεν. ἔγραψε τέχνην ῥητορικὴν, προγυμνάσματα, με-
95 λέτας.

471. βιβλία E.] δ] Ζδ BE. || XCIV. usque ad τινά om. A. || 78. πάτρια ἔμψηνῶν ABE, πατρίς ἔμψην m, περὶ πατρίδος ἔμψης celt. || 79. Βοσποριτῶν Kuster., Βοσποριτῶν Hermannus, Διοσπολιτῶν Bernh. || XCV. cf. Eud. p. 353. || XCVI. cf. Eud. p. 352. || 83. παλλάδιος — σοφιστῆς in mg. A reliquis omisissis. || XCVII. cf. Eudoc. p. 353. || 87. Λυκῶ Fabricius bibl. gr. 4. p. 92. || βησσαρίωνος Eudoc., Βησαπίωνος Valesius ad Ammian. 19, 12. || 88. κωνσταντίνου AV Eud., κωνστ. ὑπόμνημα celt. || 89. γερμῆνος AV. || 90. ἐστὶν ὁ AV, ἐστὶ τὰ celt. || δωρεᾶ E. || 91. λοιποῦς om. V. || λυσίου A*V, τοῦ λυσίου celt. || 92. κατὰ AV, κατὰ τὸν celt. || βίβλον V, βίβλινον Eudocia. || 93. τοῦ βασιλέως om. E.

ΖΗ. ΠΑΥΣΑΝΙΟΥ.

Πανσανίας Καισαρεύς, σοφιστής, σύγχρονος Ἀριστείδου, οὗ μέμνηται ὡς φανύλου ῥήτορος Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. ἔγραψε περὶ συντάξεως βιβλίον α', προβλημάτων βιβλίον α' καὶ ἕτερα.

ΖΘ. ΠΕΤΡΟΥ.

Πέτρος ὁ ῥήτωρ, ὁ καὶ Μάγιστρος, ιστορικός, πρεσβευ- 500
της ὡς Χοσρόην σταλείς, μάλα ἐμβριθής τ' ἦν καὶ ἀνάλωτος ἐν τῷ ῥητορεύειν τῷ καταμαλάξαι φρονήματα βαρβαρικά σκληρά τε καὶ ὀγκώδη. ἔγραψεν ιστορίας καὶ περὶ πολιτικῆς καταστάσεως.

Ρ. ΠΟΛΕΜΩΝΩΝ.

Πολέμων Λαοδικεύς, ἤγουν ἐκ Λαοδικείας τῆς πρὸς τῷ 5
Λύκῳ ποταμῷ, ῥήτωρ καὶ σοφιστής, σοφιστεύσας ἐν Σμύρῃ, διδάσκαλος Ἀριστείδου τοῦ ῥήτορος. ἦν δ' ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ μετ' αὐτόν, μαθητῆς δ' ἐγένετο Τιμοκράτους τοῦ ἐξ Ἡρακλείας τῆς ἐν τῷ Πόντῳ φιλοσόφου καὶ Σκοπελιανοῦ τοῦ σοφιστοῦ. ἐτελεύτησε δὲ ε' καὶ ς' ἐνιαυτῶν, ἑαυτὸν ἐν 10
τῷ τάφῳ ἐμβαλὼν καὶ ἀποκαρτερήσας διὰ τὸ συνέχεσθαι τῇ ἀρθρίτιδι νόσῳ. διὸ καὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων θρηνοῦντων λέγεται εἰπεῖν πρὸς αὐτούς τὸν Πολέμονα „δότε μοι ἕτερον σῶμα καὶ μελετήσομαι.“ καὶ τοῖς ἰατροῖς ἐπὶ συχνῷ τέμνουσιν αὐτὸν ἔλεγεν „ἐκτέμνετε τὰς Πολέμωνος λα- 15
τομίας ὡς τάχιστα.“ — Πολέμων ὁ νεώτερος, σοφιστής. γέγονε καὶ αὐτὸς ἐπὶ Κομόδου.

ΡΑ. ΠΟΛΥΑΙΝΩΝ.

Πολύαινος Μακεδῶν, ῥήτωρ. περὶ Θηβῶν, τακτικὰ βιβλία

XCVIII. cf. Eudoc. p. 353.] 497. Φιλόστρατος] 2, 13. || 99. καὶ ἕτερα om. Eudoc.] XCIX. cf. Eudoc. p. 353.] 500. ιστορικός V, καὶ ἱστ. cell. || πρεσβύτερος V.] 3. ιστορίαν A, ιστορίας E.] C. cf. Eudoc. p. 354. adde Philostr. vii. soph. 1, 25. || 7. ἐπὶ — αὐτόν] ἐπὶ τραϊανοῦ V.] 8. ἐγένετο om. *V.] δημοκράτους V.] 9. καὶ — σοφιστοῦ om. V.] 10. ἐτελεύτησε δὲ] οὗτος ὁ τρίτος πολέμων ἐτελεύτησε V.] 12. τῶν om. A.] καὶ V, καὶ τῶν cell.] 14. σῶμα ἕτερον *V. ἕτερον cum Philostrato delet Bernh. || μελετήσομαι cum Philostrato Bernh., μετεμβλήσομαι V, μετεμβήσομαι cell. || ἰατροῖς V, ἰατροῖς δὲ cell. || ἐπὶ συχνῷ] συχνὸν Hemsterhusius. || 17. καὶ deletat Kusterus. || CI. cf. Eudoc. p. 354. || 18. μακεδόνομος *V. || περὶ — γ' om. A, reliqua in mg.

γ'. — Πολύαινος Σαρδιανός, σοφιστής, γεγονώς ἐπὶ τοῦ πρώ-
 520 του Καίσαρος Γαίου. λόγους δικανικοὺς καὶ δικῶν ἤτοι
 συνηγοριῶν ὑποτυπώσεις, Θριάμβου Παρθικοῦ βιβλία γ'
 καὶ ἄλλα.

ΡΒ. ΠΟΛΥΔΕΥΚΟΥΣ.

Πολυδεύκης Ναυκρατίτης. τινὲς δ' Ἀρδουέννας σοφι-
 στήν' γράφουσι παίζοντες· πόλις δὲ Φοινικῆς ἢ Ἀρδούεννα.
 25 ἐπαίδευσε δ' ἐν Ἀθήναις ἐπὶ Κομόδου τοῦ βασιλέως καὶ ἐτε-
 λαύτησεν ἔτη βιοῦς ἢ καὶ ν', συντάξας βιβλία ταῦτα, ὀνο-
 μαστικὸν ἐν βιβλίοις ε' (ἔστι δὲ συναγωγή τῶν διαφόρων
 κατὰ τοῦ αὐτοῦ λεγομένων), διαλέξεις ἤτοι λαλιάς, μελέτας,
 εἰς Κόμοδον Καίσαρα ἐπιθαλάμιον, Ῥωμαϊκὸν λόγον, σαλ-
 30 πιγκτήν ἢ ἀγῶνα μουσικόν, κατὰ Σωκράτους, κατὰ Σιω-
 πέων, πανελλήνιον, Ἀρκαδικὸν καὶ ἕτερα.

ΡΓ. ΠΟΛΥΚΡΑΤΟΥΣ.

Πολυκράτης Ἀθηναῖος, ῥήτωρ δεινός τε καὶ τοὺς κατὰ
 Σωκράτους λόγους δύο Ἀνύτῳ καὶ Μελήτῳ γράψας.

ΡΔ. ΠΟΤΑΜΩΝΟΣ.

Ποτάμων Μυτιληναῖος, υἱὸς Λεσβώνακτος, ῥήτωρ. ἔσο-
 35 ρίστευσε ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Καίσαρος Τιβερίου. καὶ ποτε αὐτοῦ
 εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιόντος ὁ βασιλεὺς ἐφοδιάζει τοιοῦτα
 γράμματα· „Ποτάμωνα Λεσβώνακτος εἰ τις ἀδικεῖν τολμήσει,
 σκεπάζσω εἰ μοι δυνήσεται πολεμεῖν.“ ἔγραψε περὶ Ἀλε-
 ξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, ὄρους Σαμίων, Βρούτου ἐγκώμιον,
 40 περὶ τελείου ῥήτορος.

ΡΕ. ΠΡΙΣΚΟΥ.

Πρίσκος Πανίτης, σοφιστής, γεγονώς ἐπὶ τῶν χρόνων

519. γ' BVE Eudocia, ὀκτώ Coraes, γ' καὶ ἄλλα cett. || 21. Θριάμβους Eudocia. || παρθητικοῦ A, παρθητικοῦ BVE, παρθητικῆ Eudocia. || CIII. cf. Eudoc. p. 354. || 23. δ' om. *V. || ἀρδουέννας ABVE Eudocia, ἀρδουέννης cett., Ἀράδου et infra Ἀραδός Teuplius. || 24. πταίοντες Kusterus atque alii. || 25. δ'] γὰρ AV, om. Eudocia. || 26. ἔτη — ν' A*V, βιοῦς ἔτη νη' Eudocia, βιοῦς ἔτη ν' καὶ ἡ' cett. || ὀνομαστικόν B. || 27. διαφόροις B. || 29. κομόδου V. || σαλπικτήν V. || 31. καὶ πολλὰ ἄλλα Eudocia. || CIII. cf. Eudoc. p. 354. || 33. δύο AV, δεύτερος cett. || ἄνυτος καὶ μελήτ A, ἄνυτος καὶ μέλιτ supra addito om (μέλιτος *V), V, Ἀνύτου καὶ Μελήτου Kusterus: μελήτῳ libri reliqui. || CIV. cf. Eudoc. p. 355. || 34. Μυτιληναῖος v. || 35. καὶ — πολεμεῖν haec sunt ex Hesych. Mill. p. 30 Or. || 37. ἀδικεῖν V. || τολμήσει Eudocia, τολμήσει v. || 39. ὄρους v. || 40. ῥήτορος πάνυ θαυμαστῶς Eudocia. || CV. cf. Eudoc. p. 355. || 41. γέγονεν V.

Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ. ἔγραψεν ἱστορίαν Βυζαντιακὴν καὶ τὰ κατ' Ἀττίλαν ἐν βιβλίοις ἢ, μελέτας τε ῥητορικὰς καὶ ἐπιστολάς.

PF. ΠΡΟΛΙΡΕΣΙΟΥ.

Προλιρῆσιος Παγκρατίου Καπκαδόκης ἀπὸ Καισαρείας, 545 σοφιστῆς, μαθητεύσας ἐν Ἀντιοχείᾳ παρ' Οὐλπιανῶ. γέγονε δὲ πρὸ Λιβανίου κατὰ τὰς Ἀθήνας σοφιστεύων, καὶ τιμῶν ἔτυχε τῶν μεγίστων τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου. μελέτας ῥητορικὰς. οὗτος ἤκμασεν ἐπὶ Ἰουλιανῶ, σύγχρονος Λιβανίῳ τῷ σοφιστῇ, καὶ ὅπως λυποῖται τοῦτον ὁ Ἰουλιανός, 50 τὸν Λιβάνιον μεγάλως ἐθαύμαζεν.

PZ. ΠΡΟΔΙΚΟΥ.

Πρόδικος Κεῖος ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλιος δὲ Ἰουλί-
δος, φιλόσοφος φυσικὸς καὶ σοφιστῆς, σύγχρονος Δημοκρίτου
τοῦ Ἀβδηρίτου καὶ Γοργίου, μαθητῆς Πρωταγόρου τοῦ
Ἀβδηρίτου, ἐν Ἀθήναις κώνειον πικρὸν ἀπέθανεν, ὡς διαφθαί- 55
ρων τοὺς νέους. — Σοφιστῆς δ' ἦν ὁ Πρόδικος, Κεῖος τὸ γένος.
ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους Σωκράτους. πρῶτος δ' οὗτος τὴν
πεντηκοντάδραχμον ἐπίδειξιν ἐποιήσατο. μνημονεύει δ' αὐτοῦ
καὶ Πλάτων ἐν τῷ Πρωταγόρᾳ καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς ἀπο-
μνημονεύμασιν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγῆ- 60
νισταῖς οὕτω·

τὸν ἄνδρα τόνδ' ἢ βιβλίον διέφθορον
ἢ Πρόδικος ἢ τῶν ἀδολεσχῶν εἰς γέ τις.
διαβάλλει δ' αὐτὸν καὶ ἐν Ὀρνεσι·
παρ' ἐμοῦ Προδικῶ κλάειν εἶπητε τὸ λοιπόν. 65
διδάσκαλος δ' ἦν οὗτος καὶ Θηραμένους τοῦ ἐπικαλουμένου

542. βυζαντιακὴν ABVE, βυζαντικὴν cett. | 43. τὰ add. AV. | Ἀττίλαν Helmsius, Ἀττίλαν Valesius, Ἀτταλον v. | CVI. cf. Eudoc. p. 355. | 47. πρὸ ABV, μικρόν (hoc inter versus habet E) πρὸ cett. | 48. τοῦ AVEM Eudocia, παρὰ τοῦ cett., nullum παρ'. | 49. οὗτος sqq. om. VEudocia. | ἤκμασεν ἐπὶ Ἰουλιανῶ A, ἐπὶ Ἰουλιανῶ ἤκμαζε cett. | CVII. cf. Eudoc. p. 365. | 52. κείος *V, ὁ κείος cett. | 55. ἐν] ἐν δ' Eudocia. | 56. Σοφιστῆς sqq. verba sunt Schol. Arist. Nub. 361. | ἦν om. AV. | 57. τὴν v' δραχμῶν V. | 58. αὐτοῦ καὶ πλάτων AV, καὶ πλάτων αὐτοῦ cett. | 59. τῷ add. Schol.: cf. Plat. Prot. p. 314 C. 315 C. 341 A. 355 A. | Ξενοφῶν] Mem. 2. 1, 21. | 60. Ἀριστοφάνης] fragm. 418. Dind. | 62. τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθοιρον v. | 64. Ὀρνεσι] v. 602. οὕτω add. Schol. | 65. παρ' ἐμοῦ προδικῶ AVEM, προδικῶ παρ' ἐμοῦ cett.

Κοθόρον, ὃς τῆς τῶν λ' τυραννίδος μετέσχευ. Κόθορος δ' ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ' συνέσπευδε καὶ τῷ πλήθει. φέρεται δὲ καὶ βιβλίον Προδίκου ἐπιγραφόμενον Ὁραι, ἐν ᾧ πεποιήκει τὸν Ἡρακλέα τῇ Ἀρετῇ καὶ τῇ Κακίᾳ συντυγχάνοντα καὶ καλούσης ἑκατέρας ἐπὶ τὰ ἤδη αὐτῆς προσκλίνει τῇ Ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα καὶ τοὺς ἐκείνης ἰδρωτάς προκρίναι τῶν προσκαιρῶν τῆς Κακίας ἡδονῶν.

ΡΗ. ΠΡΩΤΑΓΟΡΟΥ.

Πρωταγόρας Ἀβδηρίτης, υἱὸς Ἀρτέμωνος ἢ καὶ Μαιανδρίδου. τινὲς δ' αὐτὸν καὶ Τήμιον ἔγραψαν. οὗτος πρότερον ἦν φορτοβαστάκτης. ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ ἠγάσθη λόγων καὶ φιλοσοφίας ἐπὶ ῥητορείαν ἐτρέφη. καὶ ἐπεκλήθη πρῶτος οὗτος σοφιστής. πρῶτος δ' οὗτος τοὺς ἐριστικούς λόγους εὔρα καὶ ἀγῶνα λόγων ἐποιήσατο καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μναῖς ἑκατόν. διὸ καὶ ἐπεκλήθη Λόγος ἔμμισθος. διδάσκαλος δὲ γέγονε καὶ τοῦ ῥήτορος Ἰσοκράτους. διεῖλε τε πάντα λόγον πρῶτος οὗτος εἰς δ', εὐχολίην, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν. μετὰ δὲ τούτων ἕτεροι εἰς ζ' διεῖλον ταῦτα, διήγησιν, ἐρώτησιν, ἀπόκρισιν, ἐντολήν, ἀπαγγελίαν, εὐχολίην, κλήσιν. Ἀλκιδάμας δὲ δ' εἶναι φησὶν ἰδέας λόγων, φάσιν, ἀπόφασιν, ἐρώτησιν, προσαγόρευσιν. τοῦ δὲ Πρωταγόρου τὰ βιβλία ὑπὸ Ἀθηναίων ἐκαύθη, διότι λόγον ποτὲ εἶπεν οὕτως ἀρξάμενος, „περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι οὔτε ὡς εἰσὶν οὔτε ὡς οὐκ εἰσὶν.“ καὶ πρεσβύτερός ἐστι Πλάτωνος τοῦ φιλοσόφου, διδάσκαλος δὲ Προδίκου τοῦ Κείου καὶ ἄλλων πολλῶν.

567. τῆς om. *V. | 71. καλούσης — αὐτῆς Schol. (nisi quæd τὰ αὐτῆς) et n. v. εἶραι Suidas, καλούσας — αὐτοῦ V, καλέσας — αὐτῶν καὶ BE, καλούσας — αὐτῶν καὶ cett. | 72. προσκρίναι Eudocia. | CVIII. cf. Eudoc. p. 256. Schol. Plat. Rep. 10. p. 421. | 74. μαιανδρίδου ἢ νειανδρίδου Paris. Kusteri et V, μαιανδρίδου ἢ νειανδρίου ABK, μαιανδρίου cett. et sic vel μαιάνδρου Diog. Laert. 9, 50. | 75. αὐτὸν om. A. | καυτήμιον V. | ἀνέγραψαν Eudocia. | πρότερος V, πρῶτος *V. | 78. δ' τε A. | λόγον V. | 79. τοὺς] εἰς τοὺς *V. | 82. πάντα λόγους hic habent A*V, post οὗτος cett. | 83. ἕτεροι — διεῖλον A, ἕτερος — διεῖλεν cett., nisi quæd διεῖλον ταῦτα εἰς ἅπτά *V. ταῦτα add. et ABVEm. | 84. ἀπαγγελίαν Diog. 9, 54, εἰσαγγελίαν v. | 88. οὔτε — οὔτε] εἶτε — εἶτε B, εἶθ' — εἶθ' Diogenes. | 90. διδάσκαλος sqq. vesp. Welckero Mus. Rhen. 1. p. 637.

ΡΘ. ΠΥΘΕΟΥ.

Πυθίας Ἀθηναῖος, ῥήτωρ. υἱὸς δ' ἦν μυλώθρου καὶ θρασὺς σφόδρα. φηγών τ' Ἀθήνηθεν ἐκ τοῦ δεσμοτηρίου δι' ὄφλημα εἰς Μακεδονίαν ἦλθεν, εἴτ' ἐπανῆκε πάλιν. ἔγραψε λόγους δημηγορικοὺς καὶ δικανικοὺς καὶ ἄλλα τινά. ἀλλ' οἶκ 595 ἐκρίθη μετὰ τῶν λοιπῶν ῥητόρων ὡς θρασὺς καὶ διεσπασμένος.

ΡΙ. ΠΩΛΙΩΝΟΣ.

Πωλίων ὁ Ἀσίνιος χρηματίσας, Τραλλιανός, σοφιστὴς καὶ φιλόσοφος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ διαδεξάμενος τὴν σχολὴν Τιμαγέτους. ἔγραψεν ἐπιτομὴν τῆς Φιλοχόρου Ἀτθίδος, ἀπομνημονεύματα Μου- 600 σωνίου τοῦ φιλοσόφου, ἐπιτομὴν τῶν Διοφάνου γεωργικῶν ἐν βιβλίοις β', πρὸς Ἀριστοτέλην περὶ ζώων βιβλία ι', περὶ τοῦ ἐμφυλίου τῆς Ῥώμης πόλεμον, ὃν ἐπόλεμυσεν Καῖσάρ τε καὶ Πομπήιος.

ΡΙΑ. ΠΩΛΟΥ.

Πῶλος Ἀκραγαντῖνος, ῥήτωρ, μᾶλλον δὲ σοφιστὴς τῶν 5 κάλαι, διδάσκαλος Λικυμνίου. ἔγραψε γενεαλογίαν τῶν ἐπὶ Ἰλιον στρατευσάντων Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων καὶ πῶς ἕκαστος ἀπῆλλαξε (τινὲς δ' αὐτὸ Λαμίαςτου ἐπιγράφευσι), νεῶν κατάλογον, περὶ λέξεως.

ΡΙΒ. ΣΑΒΙΝΟΥ.

Σαβῖνος, σοφιστὴς, γεγονὼς ἐπὶ Ἀδριανοῦ Καίσαρος. 10 ἔγραψεν εἰσαγωγὴν καὶ ὑποθέσεις μελετητικῆς ὕλης βιβλία

CIX. cf. Eudoc. p. 356. || 592. Πυθίας et Μυλώθρου Eudocia. || μυλῖθρου Δ, μυλάθρου τοῦ μυλωνᾶ ἔχοντος καὶ (ἔχοντες γὰρ *V) ἐργαζομένου V, in quo μυλωνάου latere posse suspicatur Bernhardy. || 94. Μακεδονίαν] λακεδαιμονίαν V. || 95. ἀλλ' om. V. || ἐκρίθη A*V, ἐκλήθη cett., ἐτεκρίθη Toupius 2. p. 126. || 96. ὡς θρασὺς] θρασὺς δὲ E, ὡς τραχὺς Ruhnkenius ad Rutil. p. 40. haec et seqq. om. Eudocia. || CX. cf. Eudoc. p. 355. || 97. Πολλίων Kusterus. || ἀσσίριος A. || 99. τιμαγέτους A*V, τοῦ τιμ. cett. || 600. φιλοχόρου V, φιλαχόρου EmEudocia. || 2. περὶ—Πομπήιος] Idem est liber, de quo n. Ἀσίνιος Πωλίων Suidas sic: ιστορίας Ῥωμαϊκὰς συνέταξεν ἐν βιβλίοις ι'. || CXI. cf. Eudoc. p. 355. || 7. στρατεμάτων V, στρατευσαμένων Suidas n. v. Λαμίαςτης. || 8. Ἀμίαςτου Eudocia, Λαμίαςτη Reinesius. || 9. λέξεως AVE, λέξων cett. || CXII. cf. Eudoc. p. 351. || 10. Σ. ῥήτωρ ἐπὶ Ἀδρ. Eudocia. || 11. ὑποθέσεις ABVE, ὑπόθεσιν cett., post quod aliquid excidisse putabat Kosterus. || μελετικῆς AVEmEudoc. || βιβλία Bernhardy, εἰς βιβλία V, ἐν βιβλίοις Eudocia.

δ', εἰς Θουκυδίδην καὶ Ἀκουσίλαον καὶ ἄλλους ὑπομνήματα καὶ ἑτέρα τινὰ ἐξηγητικά.

PIG. ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ

Σαλούστιος, σοφιστής. ἔγραψεν εἰς Δημοσθένην καὶ
615 Ἡρόδοτον ὑπόμνημα καὶ ἄλλα.

PIA. ΣΑΡΑΠΙΩΝΟΣ.

Σαραπίων ὁ Αἴλιος χρηματίας, ῥήτωρ, Ἀλεξανδρεὺς. ἔγραψε περὶ τῶν ἐν ταῖς μελέταις ἀμαρτανομένων, ἀκροάσεων βιβλία ζ', πανηγυρικὸν ἐπ' Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ, βουλευτικὸν Ἀλεξανδρεῦσιν, εἰ δικαίως Πλάτων Ὀμηρον ἀπέπεμψε τῆς
20 πολιτείας καὶ ἄλλα συχνὰ καὶ τέχνην ῥητορικῆν.

PIE. ΣΕΚΟΥΝΔΟΥ.

Σεκοῦνδος Ἀθηναῖος, σοφιστής, ὃς ἐχρημάτισε Πλήνιος· ἐπωνομάζετο δὲ καὶ Ἐπίουρος ὡς υἱὸς τέκτονος. καθηγητὴς δὲ γέγονε καὶ Ἡρόδου τοῦ σοφιστοῦ. ἔγραψε μελέτας ῥητορικὰς.

PIF. ΣΕΡΓΙΟΥ.

25 Σέργιος Ζευγματεύς, Ἀφθορίου υἱός, ἀπὸ δικηγόρων τῶν ὑπάρχων καὶ αὐτὸς ὑπαρχος πραιτωρίων γεγονώς καὶ ἀπὸ ὑπάτων καὶ πατρικίος. ἐπιτάφιον εἰς τὸν σοφιστὴν καὶ ἀδελφὸν αὐτοῦ Σαβίνον. ἔγραψε καὶ ἑτέραν βίβλον ὑπὲρ τῶν δικολόγων πρὸς Ἀρισταίδην.

PIZ. ΣΙΒΥΡΤΙΟΥ.

30 Σιβύρτιος, Θεοδέκτου τοῦ Φασηλίτου ἀναγνώστης καὶ οἰκέτης, ὃς ἐρρητόρευσεν οἰκετῶν πρῶτος. ἔγραψε τέχνας ῥητορικὰς.

PIH. ΣΙΡΙΚΙΟΥ.

Σιρίκιος Νεαπολίτης ἐκ Παλαιστίνης, σοφιστής, μαθητὴς Ἀνδρομάχου, σοφιστεύσας χρόνον τινὰ κατὰ τὰς Ἀθή-
35 νας. προγυμνάσματα καὶ μελέτας.

CXIII. cf. Eudoc. p. 381. | CXIV. cf. Eudoc. p. 381. | 618. βουλευτικὸν A, βουλευτικὰ cett. | 20. συχνὰ] τινὰ BE. | CXV. 21. πλήνιος ABEem, πλόνιος cett., quod ex errore Suidae, quasi de Plinio Caecilio Secundo cogitasset, explicarunt Kusterus et Heistocalus, Πολεμάνιος fuisse suspectus est Bernhardt. | 22. καὶ add. AV. | 23. Ἡρόδου AV, Ἡροδότου cett. | CXVI. 25. ἀφθολίου A. | 27. καὶ ante πατρικίος add. BVEem. | 28. σαβίνον B*V. | ἑτέραν — ὑπὲρ] ἑτέρα β⁹ ex V. | CXVII. cf. Eudoc. p. 381. | 30. σιβύρτιος ABE, σιβύρτις V, Σιβύρτιος Eudoc. | CXVIII. cf. Eudoc. p. 381.

PIΘ. ΣΚΟΠΕΛΙΑΝΟΥ.

Σκοπελιανός Κλαυζόμενος, σοφιστής, γεγευώς ἐπὶ Νέρβα, σοφιστεύσας ἐν Σμύρῃ· ἀκροατὴς δ' ἐγένετο Νικίτου, συγχρονῶν Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ· πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολαῖς ἔγραψεν Ἀπολλώνιος.

PK. ΣΟΥΠΗΡΙΑΝΟΥ.

Σουπηριανός, σοφιστής, τὸ γένος Ἰσσυρος, τῆς Λαχά-⁶⁴⁰ρου διατριβῆς. ἐγένετο δ' οὗτος ὁ Σουπηριανὸς ὀψιμαθῆς μὲν ἰκανῶς καὶ τὴν φύσιν ὑπονωθέστερος, οὕτως δ' ἐκίπνοος καὶ σπουδαῖος, ὥστε πλειόνων ἢ λ' ἐτῶν ἀρξάμενος ἀναγινώσκων τὰ τῶν ῥητόρων βιβλία καὶ ἀπλῶς φάναι λόγοις ἐλευθέροις προσέχειν τὴν διάνοιαν, ἐαυτὸν ἀπαιτεῖν πρὸς ⁴⁵ ἀνάγκης, οὐδ' ἐπιτιμήσεων οὐδὲ μαστίγων φειδόμενος, ἐκμανθάνων ἐν τῷ τηλικούτῳ τῆς ἡλικίας ἔπειρ οἱ ἄλλοι πάντες ἐν τῇ νεότητι ἀπαιτοῦνται παῖδες εἶτι ὄντες ὑπὸ παιδαγωγῶν τε καὶ διδασκάλων. ἀλλ' ὅγε Σουπεριανὸς αὐτὸς ὑφ' ἐαυτοῦ μαμαστιγώμενος ἐπαρᾶτο πολλάκις ἐν τοῖς βαλανείοις. οὐκ οὐκ ⁵⁰ οὐδὲ ἀτήμαρτεν ἐλπίδος, ἀλλὰ μικρὸν ὑπέρου ἐν ταῖς λιπαραῖς καὶ κοιδίμοις Ἀθήναις ἀνηγορευάτο σοφιστής, οὐ πάνυ τῆς Λαχάρου δόξης ἀπολαϊκόμενος. οἶδα γάρ καὶ Λαχάρῃ γεγευότα σοφιστὴν ἐξ ἐπιμελείας πλείον ἢ φύσει· ἐνέτυχον γὰρ αὐτοῦ λόγοις, καὶ μοι ἔδοξεν ἐκπὸ τοῦ λόγου εἰκάζοντί ⁵⁵ μοι τὴν πρώτην ἐπιμαλῆς μὲν εἶναι σφόδρα, τὴν δὲ φύσιν ἀγενέστερος. εἶδον δὲ καὶ εἰκόνα τοῦ ἀνδρός, ἀντικρυς ἀπαγγέλλουσαν οἷος ἦν Λαχάρῃ τὴν φύσιν, ὅτι βραδύτερος μὲν πρὸς τοὺς λόγους, καλὸς δὲ καὶ ἀγαθὸς τὴν ὄψιν πρὸς ἀρετήν, φιλόσοφος ἄξιός κελεῖσθαι μᾶλλον ἢ σοφιστής. ἐπεὶ ⁶⁰ καὶ ἄλλως θεοφιλῆς ἀνὴρ ἦν ὁ Λαχάρῃς, ὅς γε τὰς ὄψεις ἀποβαλὼν πάλιν ἀνεκτῆσατο.

CXIX. cf. Endoc. p. 332. | 638. ἐπιστολαὶ φαίνονται Ἀπολλωνίου Endocla. | CXX. ex Damascio descriptum. cf. Phot. bibl. 242. p. 341 B: | 40. λαχάρου A. | 46. οὐδὲ AV, οὐδ' cett. | ἐκμανθάνει ABVE, καὶ ἐμ. cett. | 51. δ. τῆς ἐλπίδος V. | 53. λαχάρου VE. | 54. ἐνέτυχε V. | 55. alteratram μοι superuacua-nem est. | 57. ἀγενέστερος A, ἀγενέστερος cett. | ἀπαγγέλλουσαν V, ἀπαγγέλλουσαν A, ἐπαγγέλλουσαν cett. | 58. λαχάρου A. | 60. ἐπεὶ om. V. | 61. ἦν ἀνὴρ V. | ὅς γε] διδ καὶ V.

ΡΚΑ. ΣΩΠΑΤΡΟΥ.

Σώπατρος Ἀπαμνός, σοφιστής, ἢ μᾶλλον Ἀλεξανδρεὺς.
ἐπιτομαῖς πλείστον. τινὲς δὲ καὶ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἱστοριῶν
665 τούτου εἶναι φασιν.

ΡΚΒ. ΤΙΒΕΡΙΟΥ.

Τιβέριος, φιλόσοφος καὶ σοφιστής. περὶ ἰδεῶν λόγου
βιβλία γ', περὶ παρασκευῆς, περὶ μεταποιήσεως, περὶ ἱστορίας,
περὶ λόγου τάξεως καὶ συνθέσεως, περὶ διαιρέσεως λόγου, περὶ
μεταβολῆς λόγου πολιτικοῦ, περὶ λόγων ἐπιδεικτικῶν, περὶ
70 προλαλιῶν καὶ προομιῶν, περὶ ἐπιχειρημάτων, περὶ Δημο-
σθένους καὶ Ξενοφῶντος, περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου

ΡΚΓ. ΤΙΜΑΓΕΝΟΥΣ.

Τιμαγένης, βασιλικῶ ἀργυραμοιβοῦ υἱός, Ἀλεξανδρεὺς,
ρήτωρ, ὡς δὲ τινες Αἰγύπτιος, ὃς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου
αἰχμάλωτος ἀχθεῖς ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ Γαβηίου ἐξωνήθη ὑπὸ
75 Φαύστου, τοῦ υἱοῦ Σύλλου, καὶ ἐσοφίστευσε ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ
τ' αὐτοῦ Πομπηίου καὶ μετ' αὐτόν, ἐπὶ τε Καίσαρος τοῦ
Αὔγουστου καὶ μετέπειτα ἅμα Κικιλίῳ. ἐκπασὼν δὲ τῆς σχο-
λῆς διὰ τὸ παρησιαστικὸν εἶναι ἐν ἀγρῷ δεῖγε Τουσκλάνῳ
λεγομένῳ. καὶ ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀλβάνῳ ἐμέσαι βουλευθεῖς
80 μετὰ δεῖπνον καὶ σφηνωθεῖς. βιβλία δ' ἔγραψε πολλά.

ΡΚΔ. ΤΙΜΟΛΑΟΥ.

Τιμόλαος Λαρισσαῖος ἐκ Μακεδονίας, ρήτωρ, Ἀναξι-
μένους τοῦ Λαμψακηνοῦ μαθητής, ὃς καὶ ποιητικῶς ἔχων
παρενέβαλε τῇ Ἰλιάδι στίχον πρὸς στίχον καὶ ἐπέγραψε τὸ
σύνταγμα Τρωικόν.
85 μῆνα ἄειδε, θεά, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
ἦν ἔθ' εἶτο Χρῦσου κεχολωμένος εἴνεκα κούρης,
οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε

CXXI. cf. Eudoc. p. 282. om. A. | 663. σοφιστής — Ἀλεξανδρεὺς em. Eudocia. | 64. ἐκλογὴν V, ἐκλογῶν pr. m. B, ἐκλογίαν cett. | 65. εἶναι om. V. | CXXII. 66. φιλόλογος Hemsterhusius. | 68. καὶ] περὶ V. | 69. πολιτικοῦ] ποιητικοῦ V. | 71. περὶ Ἡροδότου καὶ Θουκυδίδου em. V. | CXXIII. 74. ἐν Ῥώμῃ ΔV, εἰς Ῥώμην cett. | 75. σύλλου Vm. | 76. τε add. ΔV. | αὐτοῦ A, τοῦ αὐτοῦ cett. | Καίσαρος Γαίου Ἰουλίου καὶ μετέπειτα Αὔγουστου Reinesius. | 77. ἅμα ABV, σὺν ἅμα E, σύνταγμα cett. | Κικιλίῳ] κικί' A. | 78. τοῦ σκλάνῳ A. | 79. Ἀλβάνῳ Hemsterhusius cum aliis, Λαβάνῳ v. | CXXIV. cf. Hesych. Miles. p. 54 Or., Eustath. prooem. ad Odys. | 84. Τρωικὰ Eustathius. | 87. ἄλγε' ἔθηκε em. A.

μαρναμένοις, ὅτε Τρωσὶν ἄτερ πολέμιζον ἄνακτος.
 πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἶδι προτάψεν
 Ἐπιτορος ἐν παλάμῃσι δαιζομένων ὑπὸ δουρί. 690
 ἔγραψε καὶ ἄλλα τινά.

PKB. ΤΡΩΙΛΟΥ.

Τρώϊλος, σοφιστής, παιδεύσας ἐν Κωνσταντίνου πόλει.
 λόγους πολιτικούς, ἐπιστολῶν βιβλία ζ'.

PKF. ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

Τύραννος, σοφιστής. περὶ στάσεων, διαιρέσεως λόγου
 βιβλία ι'. 95

PKZ. ΦΑΙΑΚΟΣ.

Φαίαξ, ῥήτωρ. Ἀριστοφάνησ φησὶν,
 σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
 δεινὸς ῥήτωρ οὕτως, ὡς καὶ ἀποφυγεῖν ἐκ θανάτου ἐπ' αὐτο-
 φώρῳ κρινόμενος. ἐκωμωδεῖτο δ' ὡς παρακρούων τὰ μεϊράκια.
 συνερκτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς 700
 καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφὴς καὶ κρουστικὸς
 καταληπτικὸς τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.
 οὐκὼν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ.

PKH. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

Φιλίσκος Μιλήσιος, ῥήτωρ, Ἰσοκράτους ἀκουστής τοῦ
 ῥήτορος. ἐγένετο δὲ πρότερον αὐλητὴς παραδοξότατος. διὸ 5
 καὶ αὐλοτρύπην Ἰσοκράτης αὐτὸν ἐκάλει. γέγραπται δ' αὐτῷ
 τάδε, Μιλησιακός, Ἀμφικτυονικός, τέχνη ῥητορικὴ ἐν βιβλίοις
 β', Ἰσοκράτους ἀπόφασις.

PKΘ. ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΩΝ.

Φιλόστρατος ὁ πρῶτος, Λήμνιος, υἱὸς Βήρου, πατήρ δὲ

689. αἶδι προτάψεν em. A. | CXXVI. 94. διαιρέσεως A, περὶ δ. BVE, καὶ δ. cell. | CXXVII. 90. Ἀριστοφάνησ] Equ. 1377. | Ἀριστοφάνησ — λαλητικοῦ om. V. | 97. γ' om. VEm. | δεξιῶς BV, δεξιὸς cell. | 98. δεινός — μεϊράκια verba sunt Schol. Arist. 1. 1., versus Aristophanis 1378 — 1381. | ἐπὶ θανάτῳ Schol. | 700. συνερκτικὸς BE, συνερκτικῶς V, συνερκτικὸς cell. | 1. καὶ σαφὴς] καὶ κο... καὶ σαφὴς BEm. | 3. οὐκὼν καὶ δακτυλικὸς E. | CXXVIII. cf. Eudoc. p. 423. | 6. Ἰσοκράτης αὐτὸν] Immo Strattis Isocratem. vid. vit. Isocr. III. v. 78. | 7. τέχνην ῥητορικὴν ἐν βιβλίοις δ' A. | CXXIX. cf. Eudoc. p. 423. In his quid est erroris explicant Olearius, Jacobsius, Kayserus in praef. operum Philostratorum. | 9. Βήρου] φιλοστράτον βήρου V.

710 τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου, σοφιστῆς καὶ αὐτός, σοφιστεύσας
 ἐν Ἀθήναις, γεγονώς ἐπὶ Νέρωνος. ἔγραψε λόγους παρηγου-
 ρικούς πλείστους καὶ λόγους Ἐλευσινιακούς δ', μελέτας, ζη-
 τούμενα παρὰ τοῖς ῥήτορσι, ῥητορικὰς ἀφορμάς, περὶ τοῦ
 ὀνόματος (ἔστι δὲ πρὸς τὸν σοφιστὴν Ἀντίπατρον), περὶ τρα-
 15 γωδίας βιβλίας γ', γυμναστικόν (ἔστι δὲ περὶ τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ
 ἐπιτελουμένων), λιθογνομικόν, Πρωτέα, κῦνα ἢ σοφιστήν,
 Νέρωνα, Θεατήν, τραγωδίας μγ', κωμωδίας ιδ' καὶ ἕτερα
 πλείστα καὶ λόγου ἄξια. — Φιλόστρατος Φιλοστράτου τοῦ
 καὶ Βήρου, Λημνίου σοφιστοῦ, καὶ αὐτὸς δεύτερος σοφιστῆς,
 20 σοφιστεύσας ἐν Ἀθήναις, αἶτ' ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Σεβήρου τοῦ βα-
 σιλέως καὶ ἕως Φιλίππου. ἔγραψε μελέτας, ἐπιστολάς ἐρω-
 τικὰς, εἰκόνας ἤτοι ἐκφράσεις ἐν βιβλίοις δ', διαλέξεις, αἴγας
 ἢ περὶ αὐλοῦ, Ἀπολλωνίου βίον τοῦ Ἰουανέως ἐν βιβλίοις η',
 ἀγοράν, ἠρωικόν, βίους σοφιστῶν ἐν βιβλίοις β', ἐπιγράμματα
 25 καὶ ἄλλα τινά. — Φιλόστρατος Νερβικνοῦ, ἀδελφόπαις Φι-
 λοστράτου τοῦ δευτέρου, Λήμιος, καὶ αὐτὸς σοφιστῆς καὶ
 παιδεύσας ἐν Ἀθήναις, τελευτήσας δὲ καὶ ταφεὶς ἐν Λήμῳ,
 ἀκουστής τε καὶ γαμβρὸς γεγονώς τοῦ δευτέρου Φιλοστράτου.
 ἔγραψεν εἰκόνας, Παναθηναϊκόν, Τρωικόν, παράφρασιν τῆς
 30 Ὀμήρου ἀσπίδος, μελέτας ε'. τινὲς δὲ καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν
 βίους ἐπ' αὐτὸν ἀναφέρουσιν.

ΡΑ. ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ.

Φρόντων Ἐμσηνός, ῥήτωρ, γεγονώς ἐπὶ Σεβήρου τοῦ
 βασιλέως ἐν Ῥώμῃ. ἐν δ' Ἀθήναις ἀντεπαιδεύσε Φιλοστράτου
 τῷ πρώτῳ καὶ Ἀψίνῃ τῷ Γαδαρεῖ. ἀτελεύτησε δ' ἐν Ἀθή-
 35 ναις περὶ ξ' ἔτη γεγονώς, καὶ τῆς ἀδελφῆς Φροντωνίδος παῖδα

710. σοφιστῆς καὶ αὐτός] καὶ σοφιστῆς καὶ αὐτὸς ἔγραψε V. | σοφ. Ἀθή-
 νησιν Eudocia. | 14. πρὸς] περὶ Eudocia. | 17. μγ'] μδ' V. | κωμωδίας ΔΕ, καὶ
 κωμ. cell. | ἕτερα λόγου ἄξια οὐκ ὀλίγα Eudocia. | 18. τοῦ υἱοῦ Βήρον Eudoc. |
 20. σοφ. Ἀθήνησι Eudocia. | 22. δ'] β' Menzies. | 24. ἀγοράν ἠρωικόν ante
 διαλέξεις ponit A. | ἠρωικά Eudocia. sed vid. Kayseri praef. p. XXXI. | β' Men-
 zies, δ' v. cf. Philostr. praef. p. 479. | 25. καὶ ἄλλα τινά em. Eudocia. | ἀδελ-
 φόπαις Menzies, ἀδελφόπαιδος v. | Φιλοστράτου τοῦ δευτέρου] τοῦ υἱοῦ (δευ-
 τέρου) Φιλοστράτου Eudocia. | 27. ἐπαιδεύσε δὲ Ἀθήνησι καὶ τελευτήσας
 ἐτάφη ἐν Eudocia. | 28. τε] δὲ A. | 95. ε' om. Eudocia, quae pergit postea δὲ τι-
 νας καὶ τοὺς τῶν σοφιστῶν βίους. | CXXX. 35. τῆς add. ABVEm.

ὄντα Λογγῖνον τὸν κριτικὸν κληρονόμον κατέλιπεν. ἔγραψε δὲ συχνοὺς λόγους.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ.

Ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχείον.

A. ΑΒΡΩΝΟΣ.

Ἄβρων Φρυξὴ ἢ Ρόδιος, γραμματικός, μαθητὴς Τρύφωνος, σοφιστεύσας ἐν Ῥώμῃ, γεγονὼς δ' ἐκ δούλων, ὡς φησιν Ἐρμύπιος.

B. ΑΘΗΝΑΙΟΥ.

Ἀθηναῖος Ναυκρατίτης, γραμματικός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου. ἔγραψε βιβλίον ὄνομα Λεπνοσοφισταί, ἐν ᾧ μνημονεύει, ὅσοι τῶν παλαιῶν μεγαλοψύχως ἔδοξαν ἐστιάειν.

Γ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Ἀλέξανδρος ὁ Μιλήσιος, ὃς Πολύιστωρ ἐπεκλήθη καὶ Κορνηλίος, διότι Κορνηλίῳ Λεντούλῳ αἰχμαλωτισθεὶς ἀπράθῃ καὶ αὐτῷ παιδαγωγὸς ἐγένετο, εἴτ' ἠλευθερώθη. ἦν δ' ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ τῶν Σύλλα χρόνων καὶ ἐπίταδα. ἀνηρέθη δ' ἐν Λαυρενταῖς 10 ὑπὸ πυρὸς τῆς οἰκίας φθαρσίσης. καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Ἑλένη μαθούσα τὸ συμβῆν ἀπήγατο. ἦν δὲ γραμματικὸς τῶν Κράτητος μαθητῶν. οὗτος συνέγραψε βιβλία ἀριθμοῦ κρείττω, καὶ παρὶ Ῥώμης βιβλία ε'. ἐν τούτοις λέγει ὡς γυνὴ γέγονεν Ἑβραία Μωσῷ, ἧς ἐστὶ σύγγραμμα ὁ παρ' Ἑβραίοις νόμος. 15

Δ. ΑΜΜΩΝΙΑΝΟΥ.

Ἀμμωνιανός, γραμματικός, κοσμούμενος τῇ συγγενείᾳ Συριανοῦ καὶ ἅμα τῇ συμφύτῳ ὁμοιότητι τῶν τ' ἡδῶν καὶ τοῦ σώματος κατὰ τὸν Ὅμηρον,

αἰδὸς τε μέγεθός τε φυῆν τ' ἀγχιστα ἐφίκει.

τό τε γὰρ σῶμα καλὸς τε καὶ μέγας ἦν ἐκότερος, ἔτι προσῆν 20 ὑγεία καὶ ἰσχύς οὐδὲν ἀποδέουσα τῆς ἄλλης εὐφυίας τοῦ τε

I. cf. Eudoc. p. 62. | 1. Ἄβρων v. | III. cf. Eudoc. p. 62. | 10. λαβρενταῖς AKM. | 13. βιβλῶν ἀριθμοῦ κρείττους. καὶ παρὰ A. | IV. Damasell esse docet Photius bibl. 242. p. 339. | 18. Ὅμηρον] Iliad. 9, 56. | 20. [εἴ] ἐπι Bernhardt. | 21. καὶ [εἴ] ἰσχύς A.

ὄλου καὶ τῶν μερῶν, ἣ τε ψυχὴ κρᾶτο πρὸς τὸ βέλτιστον αὐτοῖς τὸ ὁμοίωτροπον. ἀλλ' ὁ μὲν θεοφιλέστατος ἦν ὁ Συριανὸς καὶ τῷ ὄντι φιλόσοφος, ὁ δ' ἠγάπα τὴν ἐπὶ ποιητῶν
 25 ἐξηγήσει καὶ διορθώσει τῆς Ἑλληνικῆς λέξεως καθημένην τέχνην. οὗτος ἦν Ἀμμωνιανός, ᾧ κερτῆσθαι συμβέβηκεν ὄνον σοφίας ἀκροατὴν.

E. ΑΜΜΩΝΙΟΥ.

Ἀμμώνιος Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεὺς, Ἀλεξάνδρου γνώριμος, ὃς καὶ διεδέξατο τὴν σχολὴν Ἀριστάρχου πρὸ τοῦ μο-
 30 ναρχῆσαι τὸν Αὐγουστον.

F. ΑΝΤΕΡΩΤΟΣ.

Ἀντέρως, ὁ καὶ Ἀπολλώνιος, Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, παιδεύσας ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κλαυδίου τοῦ μετὰ Γάϊον βασιλεύσαντος, ἐφ' οὗπερ καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός γέγονεν. ἀκουσ-
 35 τῆς δ' ἦν Ἀπίωνος τοῦ Μόχθου. φέρονται αὐτοῦ βιβλία περὶ γραμματικῆς δύο.

Z. ΑΠΙΩΝΟΣ.

Ἀπίων ὁ Πλειστοντικός, ὁ ἐπικληθεὶς Μόχθος, Αἰγύπτιος, κατὰ δ' Ἑλικώνιον Κρής, γραμματικός, μαθητῆς Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀρχιβίου. ἠηκόμει δὲ καὶ Εὐφρέναρος γηραιῷ καὶ ὑπὲρ ρ' ἔτη γεγονότος, Διδύμου δὲ τοῦ μεγάλου θρεπ-
 40 τός. ἐπαίδευσε δ' ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος καὶ Κλαυδίου ἐν Ῥώμῃ. ἦν δὲ διάδοχος Θέωνος τοῦ γραμματικοῦ καὶ σύγχρονος Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεύως. ἔγραψεν ἱστορίαν κατ' ἔθνος καὶ ἄλλα τινά.

H. ΑΠΟΛΛΩΔΩΡΟΥ.

Ἀπολλύδωρος Ἀσκληπιάδου, γραμματικός, εἰς τῶν Παναίτιου τοῦ Ῥοδίου φιλοσόφου καὶ Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ μαθητῶν, Ἀθηναῖος τὸ γένος. ἤρξε δὲ πρῶτος τῶν καλουμένων τραγιάμβων.

22. ἣ τε sqq. corrupta Bernhardy, qui certe κατὰ post αὐτοῖς supplevit. | 26. καθημένην ABPhotius, καθιμένην cett. | V. cf. Eudoc. p. 56, quae sic: Ἀμμώνιος φιλόσοφος ὁ καλούμενος Ἀλέξανδρος· οὗτος διεδέξατο. | VI. cf. Eudoc. p. 62. | 32. μετὰ Bernhardy, κατὰ ν. | 33. ἐφ'] ἀφ' ABEm. | ἐφ' οὗπερ — αὐτοῦ] φέρονται Eudocia. | VII. cf. Eudoc. p. 63. | 36. ὁ Πλειστοντικός alii cognomen est. sed vid. Lehrslil quae est. ep. p. 23. | 38. δὲ em. Eudocia. | 40. δ' em. Eudocia. | 41. δὲ em. A, ἦν δὲ em. Eudocia. | VIII. cf. Eudoc. p. 63. | 44. τῶν] τῶν τοῦ Eudocia. | 46. μαθητῆς A. | 47. καλουμένων] λεγομένων BE.

Θ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΩΝ.

Ἀπολλώνιος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ κληθεὶς Δύσκολος, πατήρ Ἡρωδιανοῦ τοῦ τεχνογράφου γραμματικοῦ, ὃς ἔγραψε τάδε· 50
 περὶ μερισμοῦ τῶν τοῦ λόγου μερῶν βιβλία δ', περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν δ', περὶ ῥήματος ἦτοι ῥηματικὸν ἐν βιβλίοις ε', περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων παραγῶγων βιβλίον α', περὶ ὀνομάτων ἦτοι ὀνοματικὸν α', περὶ ὀνομάτων κατὰ διάλεκτον, περὶ τῆς ἐν θηλυκοῖς ὀνόμασι εὐθείας α', περὶ παρωνύμων α', περὶ συγκριτικῶν καὶ περὶ διαλέκτων 55
 Δωρίδος, Ἰάδος, Αἰολίδος, Ἀτθίδος, περὶ σχημάτων Ὀμηρικῶν, περὶ κατεψευσμένης ἱστορίας, περὶ παιδῶν, περὶ τόνων κατηναγκασμένων βιβλία β', περὶ τόνων σκολιῶν βιβλίον α', περὶ προσφιδιῶν ε', περὶ στοιχείων, περὶ προθέσεων, περὶ τῶν Διδύμου πιθανῶν, περὶ συνθέσεως, περὶ διαφορουμένων, περὶ 60
 τοῦ τίς, περὶ γενῶν, περὶ πνευμάτων, περὶ κτητικῶν, περὶ συζυγίας. — Ἀπολλώνιος Ἀρχεβούλου ἢ Ἀρχιβίου. ἔγραψε περὶ λέξεων Ὀμηρικῶν κατὰ στοιχεῖον.

I. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ.

Ἀρίσταρχος, Ἀλεξανδρεὺς θέσει, τῇ δὲ φύσει Σαμόθραξ, πατὴρ Ἀριστάρχου. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ρησ' Ὀλυμπιάδα 65
 ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος, οὗ καὶ τὸν υἱὸν ἐπαίδευσεν. λέγεται δὲ γράψαι ὑπὲρ ὧ' βιβλία ὑπομνημάτων μόνων. μαθητῆς δὲ γέγονεν Ἀριστοφάνους τοῦ γραμματικοῦ καὶ Κράττητι τῷ γραμματικῷ Περγαμηνῷ πλεῖστα διημιλλήσατο ἐν Περγάμῳ. μαθηταὶ δ' αὐτοῦ γραμματικοὶ περὶ τοὺς μ' 70
 ἐγένοντο. τελευτᾷ δ' ἐν Κύπρῳ ἑαυτὸν ὑπεξαγαγὼν ἐνδείας τροφῆς, νόσῳ τῇ ὑδρωπὶ ληφθεὶς. ἔτη δ' αὐτοῦ τῆς ζωῆς οβ'. καὶ παῖδας μὲν κατέλιπεν Ἀρίσταρχον καὶ Ἀρισταγόραν, ἄμφω δ' ἐγένοντο εὐήθεις, ὥστε καὶ ἐπράθη ὁ Ἀρίσταρχος. Ἀθηναῖοι δ' ἐλθόντα παρ' αὐτοῖς ἐξωνήσαντο. 75

IX. cf. Eudoc. p. 63.] 49. γραμματικοῦ debebat Cuperus Obs. 1. p. 83, at τεχνογράφου καὶ δαιμονίου τῆς γραμματικῆς Eudocia.] 50. συντάξεων A: περὶ συντάξεως — δ' om. Eudocia.] 51. ῥηματικὸν duo Pariss. Kusteri, ῥηματικῶν cett.] 53. ὀνομάτων Kusterus, ῥημάτων v.] ὀνομαστικὸν Vatic. Pearsoni et Eudoc.] 55. καὶ add. ABEmEudocia.] 59. περὶ τῶν — συνθέσεως om. Eudocia.] 60. διαφορουμένων BEm.] 62. cf. Eudoc. p. 63.] Ἀρχιβίου Villolsonus Prolegg. p. II sq. et sic s. v. Ἀπίων et Ἀρχιβίος Baldas, Ἀρχιβίου v.] X. cf. Eudoc. p. 63.] 69. Περγαμηνῷ sup. Bernhardtus, qui mox ἐν Περγάμῳ ὄντι.

IA. ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΥ.

Ἀριστόδημος. ἐπιτομὴν τῆς καθόλου Ἡρωδιανοῦ ἔγραψε πρὸς Δαναόν.

IB. ΑΡΙΣΤΟΝΙΚΟΥ.

Ἀριστόνικος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς. ἔγραψε περὶ τῶν σημείων τῶν ἐν τῇ θεογονίᾳ Ἡσιόδου καὶ τῶν τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας, ἀσυντάκτων ὀνομάτων βιβλία ε΄.

IΓ. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Ἀριστοφάνης Βυζάντιος, γραμματικὸς, υἱὸς Ἀπελλοῦ ἡγουμένου στρατιωτῶν, μαθητὴς Καλλιμάχου καὶ Ζηνοδότου (ἀλλὰ τοῦ μὲν νέος, τοῦ δὲ πατρὸς ἤκουσε), πρὸς δὲ τούτοις καὶ Διονυσίου τοῦ Ἰάμβου καὶ Εὐφρονίδα τοῦ Κορινθίου ἢ Σικυωνίου. γέγονε δὲ κατὰ τὴν ῥηδ' Ὀλυμπιάδα, διέτριβε δὲ μέχρι Πτολεμαίου τοῦ Φιλοπάτορος καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν βασιλεύοντος, καὶ προέστη τῆς τοῦ βασιλέως βιβλιοθήκης μετ' Ἀπολλώνιον, ἔτος ἄγων ξβ'. διασκευασθεὶς δ' ὡς βουλούμενος πρὸς Εὐμενῆ φυγῆν ἐφυλάχθη ἐν εἰρητῇ χρόνον 90 τινά, ἠφείθη δὲ καὶ ὑπὸ στραγγουρίας τελευτᾷ ἔτη βεβιωκὸς ος'. συγγράμματα δ' αὐτοῦ πάνυ πολλά.

IA. ΑΡΚΑΔΙΟΥ.

Ἀρκάδιος, γραμματικὸς, Ἀντιοχεὺς. ἔγραψε περὶ ὀρθογραφίας, περὶ συντάξεως τῶν τοῦ λόγου μερῶν, ὀνοματικὸν θανμάσιον.

IE. ΑΡΤΕΜΙΑΩΡΟΥ.

Ἀρτεμίδωρος ὁ Ψευδοαριστοφάνειος, ὁ ὀψερτυτικὰς λέξεις συναγαγών.

XI. 77. δαναόν E, susp. Bernhardy, qui coniecit *Διογενειανόν*, dum de huius temporibus constat. || XII. cf. Eudoc. p. 64. || XIII. cf. Eudoc. p. 64. || 82. ζηνοδόχου V. || 83. ἤκουε V. || 84. καὶ Ἐρατοσθένους add. Reinesius et Jonesius scr. hist. phil. p. 198. || 85. ῥηδ' ABVE, ῥμέ' ex Paris. Kusterus, μεν m, μέ cell. || quae sequuntur post Ὀλυμπιάδα, v. disiuncta leguntur et conglutinata cum gl. Ἀριστόνικος, ad Aristophanem pertinere prima intellexit Meinekius quae sit. scen. 2. p. 40 sq. (com. gr. fr. 1. p. 198). || διέτριβε — βασιλεύοντος dedi ex emend. Bernhardy, βασιλεύοντος Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου (φιλοσόφου BE) καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν τοῦ Φιλοπάτορος v. || 88. ἐβ' BVE, ἐμ' A, ἐδ' cell. || βουλούμενος A. || XIV. cf. Eudoc. p. 64. || 93. συντάξιον V. || τῶν om. A. || ὀνοματικὸν ABVm, ὀνομαστικὸν cell.: καὶ add. A. || XV. cf. Suid. s. v. Τιμαχίδας. || 95. ψευδοαριστοφάνειος *V, ψευδοαριστόφανος BEm.

IF. APXIBIOY.

Ἀρχίβιος Ἀπολλωνίου, γραμματικός. τῶν Καλλιμάχου ἐπιγραμμάτων ἐξήγησεν. — Ἀρχίβιος Πτολεμαίου Λευκάδιος ἢ Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς τῶν ἕως Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος ἐν Ῥώμῃ παιδευσάντων.

100

IZ. AΣKΛHΠIΛAΔOY.

Ἀσκληπιάδης Διοτίμου Μυρλεανός (πόλις δ' ἐστὶ Βιθυνίας, ἢ νῦν Ἀπάμεια καλουμένη), τὸ δ' ἄνωθεν γένος ἦν Νικαεύς, γραμματικὸς, μαθητὴς Ἀπολλωνίου. γέγονε δ' ἐπὶ τοῦ Ἀττάλου καὶ Εὐμενοῦς τῶν ἐν Περγάμῳ βασιλέων. ἔγραψε φιλοσόφων βιβλία διορθωτικά. *** ἐπαίδευσεν δὲ καὶ εἰς Ῥώμῃν ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπὶ τοῦ δ' Πτολεμαίου νέος διέτριψεν. ἔγραψε πολλά.

IH. AΣTYAΓOYΣ.

Ἀστυάγης, γραμματικὸς. τέχνην γραμματικὴν, περὶ διαλέκτων, περὶ μέτρων, κανόνας ὀνομαστικῶς καὶ εἰς Καλλιμάχον τὸν ποιητὴν ὑπόμνημα.

10

IO. AΔΦIΔOY.

Δαφίδας Τελμισσεύς, γραμματικὸς, γεγραφὸς περὶ Ὀμήρου καὶ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως ὅτι ἐψεύσατο. Ἀθηναῖοι γὰρ οὐκ ἐστράτευσαν ἐπ' Ἴλιον. ἦν δ' οὗτος λοιδορούμενος παντὶ καὶ μέχρις αὐτῶν μὴ φειδόμενος τῶν θεῶν. καὶ Ἀττάλον

XVI. cf. Eudoc. p. 64, quae post ἐξήγησεν supplet ἔγραψεν. καὶ ἕτερος. | 98. Λευκάδιος Bernhardy, Λευκάδος cett. | 99. τραίνου A. | XVII. cf. Eudoc. p. 64. tractat Werferus Act. phil. monac. 2. p. 535 sqq. | 101. Διοτίμου om. Eudocia. | 2. γένος om. V. | 4. εὐμελυῶς BE. | 5. βιβλία BE, βιβλίων v: διορθωτικά βιβλίων φιλοσόφων om. cett. Eudocia. quae sequuntur ad alium Asclepiadem pertinere iam dudum intellectum est. lacunae indicia posuit Bernhardy. | 7. δ'] ἡ' vel θ' Beinesius, Soterem alteram intelligit Bernhardy. | XVIII. cf. Eudoc. p. 64. | XIX. cf. Eudoc. p. 132, Hesych. Mil. p. 14 Or. | 11. τελμισσεύς AEudocia, τελμισσεύς E, τελμισεύς cett. | 12. ἐψεύσατο — Ἴλιον] οὐκ ἐστράτευσαν Ἀθηναῖοι ἐπὶ Ἴλιον καὶ ψεύδεται τοῦτο λέγων E. | 14. μέχρις ABVm, μέχρι cett. | θεῶν] ἔθνων pr. m. A. | καὶ] ὥστε καὶ Hemsterhusius, potius verbum abesse videtur Bernhardy, totus locus sic legitur in V: καὶ διὰ τοῦτο ἐπιβούλευεν αὐτῷ ἄτταλος βασιλεὺς περγάμου. οὗτος εἰς τὴν πυθίαν ἔλθων ποτε εἰρωνευόμενος καὶ διαπαίζων ἤρπτετο, εἰ εὐρήσει τὸν ἵππον δῆθεν ἀπολωλεκῶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ εὐρήσειν ταχίως. ὁ δὲ ἐξελθὼν (καὶ καθ. *V) ἐωμύθει καὶ διεγέλα ὡς μήτε ἔχων ἵππον μήτε ἀπολίσεας. ἄτταλος δὲ συσχὼν αὐτὸν ἐκρήμνιξε, καὶ ἐκλήθη ὁ τόπος ἵππος. καὶ οὕτως ἔγνω ὡς οὐκ ἐψεύσθη τὸ λόγιον.

115 μὲν τὸν βασιλέα Περγάμου διὰ τοῦτο ἔχειν αὐτῷ ἐπιβου-
λεύοντα. εἰς δὲ τὴν Πυθίαν ἐλθόντα ποτὲ σκώπτειν εἰς τὸ
μαντεῖον καὶ ἐπιγελῶντα ἐρέσθαι, εἰ τὸν ἵππον εὐρήσει. χρησ-
θῆναι δ' αὐτῷ, εὐρήσειν ταχέως. εἴτ' ἐκεῖνον διαθρυλῆσαι
τοῦτο, ὅτι μήτ' ἦν αὐτῷ ἵππος μήτ' ἀπόλλετο. ἀναχωρήσαντα
20 δὲ συλλαβόμενος Ἄτταλος ἐπέταξε κατακρημνισθῆναι. ἐν ᾧ
δὲ τόπῳ τοῦτο ἐγένετο, ἐκαλεῖτο Ἴππος ὁ τόπος. καὶ ἔγνω
πρὸς τῷ θανάτῳ, μὴ ἐψευσθαι τὸ λόγιον. οὕτως οὖν ἐνυ-
βρίσας κακῶς ἀπόλλετο.

Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Δημήτριος ὁ ἐπὶ κλην Ἰξίων, γραμματικός, Ἄδραμντ-
25 τηνός, γεγονὼς κατὰ τοὺς Ἀυγούστου τοῦ Καίσαρος χρό-
νους, ὃς διέτριψεν ἐν Περγᾷ. ἐκεκλήθη δὲ τοῦτο ὡς μὲν
τινες διότι λεπίδας χρυσᾶς κλέπτων τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῆς
Ἦρας ἀγάλματος ἐφωράθη, ὡς δ' ἄλλοι ὅτι ἀπεσύλησεν
Εὐρεπίδειον Φιλότιμον τὸ δρᾶμα ἔχον τὸν Ἰξίωνα, ἕτεροι δ'
30 ὅτι τῷ διδασκάλῳ Ἀριστάρχῳ ἀντήρισεν, ὥσπερ ὁ Ἰξίων
εὐεργετήσασιν αὐτὸν τοῖς θεοῖς ἀχαριστεῖν ἐπεχείρησεν.
ἔγραψε δὲ πολλὰ περὶ τῶν εἰς μὲν ληγόντων ῥημάτων καὶ
ἄλλα περὶ ἀντωνυμιῶν, εἰς Ὅμηρον ἐξήγησεν, εἰς Ἡσίοδον
ὁμοίως.

ΚΑ. ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ.

35 Δημοσθένης Θραῖξ. οὗτος ἔγραψε μετάφρασιν Ἰλιάδος
πεζῷ λόγῳ, ἐπιτομὴν τῶν Δαμαγῆτου τοῦ Ἡρακλεώτου, περὶ
διθυραμβοποιῶν, μετάφρασιν εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν.

ΚΒ. ΔΙΔΥΜΩΝ.

Δίδυμος Διδύμου ταριχοπόλου, γραμματικός Ἀριστάρ-
χειος, Ἀλεξανδρεύς, γεγονὼς ἐπ' Ἀντωνίου καὶ Κικέρωνος

118. διαθρυλῆσαι AB, διαθρυλλῆσαι cett. | 19. μηδὲ — μηδὲ v. | 22. ἐνυ-
βρίσας AE, ἐφουβρίσας cett. | 23. καλῶς supra κ addito E. | XX. cf. Endoc.
p. 133. | 24. ἀδραμντηνός A et sec. m. V, ἀδραμντηνός pr., ἀδραμντηνός
cett. | 27. διότι — ἐφωράθη sunt Hesychii Mll. p. 18. | 28. ἀπεσύλησεν om. E. |
29. ἰξίωνα ABE. | 30. ἀντήρισεν A. | 31. τοῖς θεοῖς αὐτὸν E. | 32. πολλὰ add.
A, δὲ om. V. | 33. εἰς Ἡσίοδον ὁμοίως om. V. | XXI. 35. μετάφρασιν Ἰλιά-
δος] μεταβολὰς Ὀδυσσεΐας Valckenarius Opp. 3. p. 116. | 36. τῶν A*V, τοῦ
BVM, om. cett. | XXII. cf. Endoc. p. 133. | 38. ταριχοποῖλου υἱός Eudocia. |
Ἀριστάρχειος] ἀριστόχειρ E. | 39. ἀντωνίου BEm. | κικέρωνος BE.

καὶ ἕως *Αὐγούστου*, *Χαλκέντερος* κληθεὶς διὰ τὴν περὶ τὰ 140 βιβλία ἐπιμονήν. φασὶ γὰρ αὐτὸν συγγεγραφέναι ὑπὲρ τὰ γφ' βιβλία. — *Δίδυμος* νέος, *Ἀλεξανδρεὺς*, γραμματικός, ὃς ἐσοφίστευσεν ἐν *Ῥώμῃ*. ἔγραψε πιθανά, περὶ ὀρθογραφίας καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ ἄριστα. — *Δίδυμος* ὁ *Κλαύδιος* χρηματίσας, γραμματικός. περὶ τῶν ἡμαρτημένων παρὰ τὴν 45 ἀναλογίαν *Θουκυδίδη*, περὶ τῆς παρὰ *Ῥωμαίοις* ἀναλογίας, ἐπιτομὴν τῶν *Ἡρακλέωνος* καὶ ἄλλα τινά. — *Δίδυμος* ὁ τοῦ *Ἡρακλείδου*, γραμματικός, ὃς διέτριψε παρὰ *Νέρονι* καὶ ἐχρηματίσατο· μουσικός τ' ἦν λίαν καὶ πρὸς μέλη ἐπιτήδειος. — *Δίδυμος Ἀλεξανδρεὺς*. γεωργικὰ ἐν βιβλίοις ε'. 50

ΚΓ. ΔΙΚΚΛΙΑΡΧΟΥ.

Δικκλιάρχος *Λακεδαιμόνιος*, γραμματικός, ἀκροατὴς *Ἀριστάρχου*.

ΚΔ. ΔΙΟΓΕΝΕΙΑΝΟΥ.

Διογενειανὸς Ἡρακλείας τῆς *Πόντου*, γραμματικός, γεγυθὸς ἐπ' *Ἀδριανοῦ βασιλέως*. — *Διογενειανὸς Ἡρακλείας* ἑτέρας, οὐ τῆς *Πόντου*, γεγυθὸς καὶ αὐτὸς ἐπ' *Ἀδριανοῦ βασιλέως*. 55 ἐπιστατίον δὲ μήποτε ἐστὶν ὁ ἐκ τῆς *Ἀλβάνης Ἡρακλείας* τῆς ἐν *Καρίᾳ* ἰατρός. ἦν γὰρ οὗτος παντοῖος λόγους. οὐ γὰρ εὖρον ρητῶς τὸ ἐξ *Ἡρακλείας* αὐτὸν εἶναι τῆς ἐν *Πόντῳ*, ἀλλ' οὕτω παρὰ τισὶ δεδόξασται. ἐστὶν αὐτῷ βιβλία ταῦτα, λέξεις παντοδαπὴ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις ε' (ἐπιτομὴ δ' 60

140. ἐπικληθεὶς E. || 42. alterum Didymum non diversum a sequenti, πιθανά autem philosophi esse monet Bernhardt. || ὁ δεύτερος, Ἀλεξανδρεὺς καὶ αὐτός, ὃς καὶ ἐσοφ. Eudocia. || 44. πλεῖστα καὶ ἄριστα om. Eudocia. || ὁ om. *V, qui, ut et Eudocia, hanc partem postponit narrationi de Didymo Heraclidis: ὁ καὶ *Κλαύδιος* ὀνομαζόμενος, ἔγραψε Eudocia. || χρηματίσας om. V. || 45. παρὰ] περὶ E. || 47. τῶν AEM Eudocia, τοῦ cett. || ὁ τρίτος, ὁ τοῦ Ἡρακλείδου ἐπὶ *Νέρονος*, οὐ μόνον γραμματικός, ἀλλὰ καὶ ἐς τὸ ἄκρον μουσικός καὶ πρὸς Eud. || XXIII. cf. Eud. p. 133. || XXIV. cf. Eud. p. 133. tractat Rankius d. lex. Hesych. orig. p. 51 sqq. || 53. τῆς addidit. || γεγυθὸς — καὶ add. AV. quanquam non recte sic, ut videtur, res unius discernuntur. || 56. ἐπιστατίον A, ἐπιστητίον cett. cf. Schaeff. ad Gregor. p. 242. || ἐπιστατίον — δεδόξασται] ἢ ἐκ τῆς *Ἀλβάνης Ἡρακλείας* τῆς ἐν *Καρίᾳ* κατὰ *Λυσίμαχον* Eudocia. || 57. ἦν γὰρ ABVE, ἦ γὰρ ἦν cett. || παντοῖος λόγος ABDE, πηκιδενμένος vel simile deesse monuit Porcius, παντοῖος λόγους Tourlius 1. p. 139, παντοῖος λόγους Bernhardt. || 59. ἐστὶν αὐτῷ V, ἐστὶ δὲ αὐτοῦ cett.: βιβλία αὐτοῦ φέρονται Eudocia. || 60. λέξεις παντοδαπὴ ABVE, λέξεις παντοδαπαὶ cett.

ἔστι τῶν Παμφίλου λέξεων βιβλίων δ' καὶ ε' καὶ τῶν Ζώνου (Ζώνου), ἐπιγραμμάτων ἀνθολόγιον, περὶ ποταμῶν, λιμνῶν, κρητῶν, ὄρων, ἀκρωριῶν, περὶ παροιμιῶν κατὰ στοιχείου ἐπίτομον ἀναγραφὴν, συναγωγὴν καὶ πίνακα τῶν ἐν πάσῃ τῇ
165 γῆ πόλεων καὶ τὰ λοιπά.

ΚΕ. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Διογένης ἢ Διογενειανὸς Κυζικηνός, γραμματικός. ἔγραψε
πάτρια Κυζίκου, περὶ τῶν ἐν τοῖς βιβλίοις σημείων, περὶ
ποιητικῆς, περὶ στοιχείων.

ΚΕ. ΔΙΟΝΥΣΙΩΝ.

Διονύσιος Ἀλεξανδρεὺς, ὁ Γλαύκου υἱός, γραμματικός,
70 ὅστις ἀπὸ Νέρωνος συνῆν καὶ τοῖς μέχρι Τραϊανοῦ καὶ τῶν
βιβλιοθηκῶν προὔστη καὶ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν καὶ πρεσβειῶν
ἐγένετο καὶ ἀποκριμάτων. ἦν δὲ καὶ διδάσκαλος Παρθενίου
τοῦ γραμματικοῦ, μαθητῆς δὲ Χαιρήμονος τοῦ φιλοσόφου,
ὃν καὶ διεδέξατο ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. — Διονύσιος Ἀλεξανδρεὺς,
75 Θραξ δ' ἀπὸ τοῦ πατρὸς Τήρου [Τήρος] τοῦνομα κληθεὶς,
Ἀριστάρχου μαθητῆς, γραμματικός, ὃς ἐσοφίστησεν ἐν Ῥόδῳ
ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ ἐξηγήσατο Τυραννίῳ τῷ
προτέρῳ. συνέταξε δὲ πλεῖστα γραμματικὰ τε καὶ συνταγ-
ματικὰ καὶ ὑπομνήματα. — Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς, γεγο-
80 νῶς ἐπ' Ἀδριανοῦ Καίσαρος, σοφιστής, καὶ Μουσικὸς κλη-
θεὶς διὰ τὸ πλεῖστον ἀσκηθῆναι τὰ τῆς μουσικῆς. ἔγραψε
δὲ ῥυθμικῶν ὑπομνημάτων βιβλία κδ', μουσικῆς ἱστορίας
βιβλία λς' (ἐν δὲ τούτοις ἀύλητῶν καὶ κιθαρῳδῶν καὶ ποιη-
τῶν παντοίων μέμνηται), μουσικῆς παιδείας ἢ διατριβῶν
85 βιβλία κβ', τίνα μουσικῶς εἴρηται ἐν τῇ Πλάτωνος πολιτείας
βιβλία ε'.

ΚΖ. ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ.

Δράκων Στρατονικεύς, γραμματικός. τεχνικά, ὀρθο-

161. ε' coll. Suid. s. v. Πάμφιλος Hemsterhusius, τετρακοσίων v. |
63. κρητῶν BEmEudocia. | παροιμιῶν Schottus praef. ad paroemiogr. (cf. Corp.
paroemiogr. Gotting. 1. p. XXVII), ποταμῶν v. | 64. χρόνων αὐτὰ ἐπίταμεν add.
Rankius p. 58. | πίνακα . . . περὶ τῶν BE. | τῇ om. AV. | 65. τὰ om. AV, καὶ τὰ
λοιπά om. Eudoc. | XXVI. 70. τραϊνοῦ A. | καὶ τῶν] καὶ ἐπὶ τῶν AV. | 74—
79. om. BVEem. | 75. Τήρος deletit Hemsterhusius. | 76. Ῥόδῳ coll. Ath. 11.
p. 489 A et Suid. s. v. Τυραννίων Reinesius, Ῥόμῃ v. | 79. sqq. om. BVEem. cf.
Eudoc. p. 131. | 83. ποιητῶν A, ποιητικῶν coll. | XXVII. cf. Eudoc. p. 133.

γραφίαν, περὶ τῶν κατὰ συζυγίαν ὀνομάτων, περὶ ἀντωνυμιῶν, περὶ μέτρων, περὶ σατύρων, περὶ τῶν Πινδάρου μελῶν, περὶ τῶν Σαπφουῶς μέτρων, περὶ τῶν Ἀλκαίου μελῶν. 190

ΚΗ. ΕΛΛΑΔΙΟΥ.

Ἑλλάδιος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, γενοὺς κατὰ Θεοδοσίον τὸν βασιλέα τὸν νέον. λέξεως παντοίας χρῆσιν κατὰ στοιχείον, ἔκφρασιν φιλοτιμίας, Διόνυσον ἢ Μοῦσαν, ἔκφρασιν τῶν λουτρῶν Κωνσταντίνου, ἔπαινον Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως. 95

ΚΘ. ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΥ.

Ἐπαφρόδιτος Χαιρωνεὺς, γραμματικός, Ἀρχίου τοῦ Ἀλεξάνδρου γραμματικοῦ θρεπτός, παρ' ᾧ παιδευθεὶς ὠνήθη ὑπὸ Μοδέστου, ἐπάρχου Αἰγύπτου, καὶ παιδεύσας τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πετηλῖνον ἐν Ῥώμῃ διέπρεψεν ἐπὶ Νέρωνος καὶ μέχρι Νέρβα, καθ' ὃν χρόνον καὶ Πτολεμαῖος ὁ Ἡφαιστιῶνος ἦν 200 καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν ὀνομαστῶν ἐν παιδείᾳ. ὠνούμενος δ' αἰεὶ βιβλία ἐκτήσατο μυριάδας γ' καὶ τούτων σπουδαίων καὶ ἀνακαχωρηκότων. τὸ δὲ σῶμα ἦν μέγας τε καὶ μέλας ὡς ἐλεφαντώδης. ᾧκει τ' ἐν τοῖς καλουμένοις Φαινιανοκορίοις, δύο οἰκίας αὐτόθι κτησάμενος. ὁ δὲ καὶ ε' ἔτος ἄγων ἐτελεύτησεν ὑδέρῳ περιπεσών. συγγράμματα δὲ κατέλειπεν ἱκανά.

Λ. ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ.

Ἐρατοσθένης Ἀγλαοῦ, οἱ δ' Ἀμβροσίου, Κυρηναῖος, μαθητὴς φιλοσόφου Ἀρίστωνος τοῦ Χίου, γραμματικοῦ δὲ Λυσανίου τοῦ Κυρηναίου καὶ Καλλιμάχου τοῦ ποιητοῦ. 10 μετεπέμφθη δ' εἰς Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ τρίτου Πτολεμαίου καὶ

190. σαπφουῶς A. | XXVIII. cf. Eudoc. p. 168. | 92. τὸν βασιλέα τὸν νέον] τὸν μικρόν Eudocia. | 93. στοιχείων A. | 94. τῶν λουτρῶν κωνσταντίνου κ. ν. λουτρον A, τῶν λουτρῶν Κωνσταντιανῶν Kusterus, τοῦ λουτροῦ Κωνσταντιανῶν v. | XXIX. cf. Eudoc. p. 168. | 97. ἀλεξανδρεὺς E: Ἀρχιβίου τοῦ Ἀλεξανδρεὺς Bernhardt. | 98. ὑπὸ ABVE, ὑπὸ τοῦ cett. | 99. πετηλῖνον ABV, πετωλῖνον E, πιτηλῖνον cett. | διέπρεψεν] malim διέτριψεν. | 201. παιδιᾶ m. | 2. καὶ τούτων ABVEm, τούτων δὲ cett. | 3. τε A*V, δὲ cett. | 4. φαινιανοκορίοις BE. | 5. δὲ om. BE. | 6. συγγράμματα — ἱκανά] ἔγραψε περὶ γραμματικῆς κάλλιστα καὶ εἰς Ὅμηρον καὶ Πινδάρου ἐξήγησιν Eudocia. | XXX. cf. Eudoc. p. 172. tractat Bernhardt Eratosth. p. VII sqq. | 9. ἀριστοχίου V: τοῦ add. Bernhardt.

διέτριψε μέχρι τοῦ πέμπτου. διὰ δὲ τὸ δευτερεύειν ἐν παντί
 εἶδει παιδείας, τοῖς ἄκροις ἐγγίσαντα, Βῆτα ἐπεκλήθη· οἱ δὲ
 καὶ δεύτερον ἢ νόον Πλάτονα, ἄλλοι Πένταθλον ἐκάλεσαν.
 215 ἐτέχθη δὲ ῥεῖς Ὀλυμπιάδι καὶ ἐτελεύτησεν π' ἐτῶν γεγονώς,
 ἀποσχόμενος τροφῆς διὰ τὸ ἀμβλυώτεσσι, μαθητῆς ἐπίσημον
 καταλιπὼν Ἀριστοφάνην τὸν Βυζάντιον, οὗ πάλιν Ἀρίσταρ-
 χος μαθητῆς. μαθηταὶ δ' αὐτοῦ Μνασέας καὶ Μέανδρος
 καὶ Ἀριστις. ἔγραψε δὲ φιλόσοφα καὶ ποιήματα καὶ ἱστο-
 20 ρίας, ἀστρονομίαν ἢ καταστηρισμούς, περὶ τῶν κατὰ φιλο-
 σοφίαν αἰρέσεων, περὶ ἀλμπίας, διαλόγους πολλοὺς καὶ γραμ-
 ματικὰ συχνά.

ΛΑ. ΕΡΜΟΛΑΟΥ.

Ἐρμόλαος, γραμματικὸς Κωνσταντινουπόλεως, γράψας
 τὴν ἐπιτομὴν τῶν ἐθνικῶν Στεφάνου γραμματικοῦ, προσφω-
 25 νηθεῖσαν Ἰουστινιανῷ τῷ βασιλεῖ.

ΛΒ. ΕΥΓΕΝΙΟΥ.

Εὐγένιος Τροφίμου Ἀγγουστοπόλεως τῆς ἐν Φρυγίᾳ,
 γραμματικὸς. οὗτος ἐδίδαξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ τὰ
 μάλιστα διαφανῆς ἦν, πρεσβύτερος ἤδη ὢν ἐπὶ Ἀναστασίου
 βασιλέως. ἔγραψε κωλομετρίαν τῶν μελικῶν Δισχύλου, Σο-
 30 φοκλέους καὶ Εὐριπίδου ἀπὸ δραμάτων ιε', περὶ τοῦ τί τὸ
 παιωνικὸν παλιμβάκχιον, περὶ τῶν τεμενικῶν ὅπως προφέ-
 ρεται, οἷον Διονύσιον, Ἀσκληπιεῖον, παρμιγῆ λέξιν κατὰ
 στοιχεῖον (ἔχει δὲ καὶ τὰ παράδοξα ἢ περὶ τόνον ἢ πνεῦμα
 ἢ γραφήν ἢ μῦθον ἢ παροιμίαν ἐπόμενα αὐτῇ), περὶ τῶν εἰς

212. διὰ — ἐπεκλήθη habet et Hesych. Mil. p. 20 Or. || δευτερεύειν] μὴ
 imposuit E. || 13. ἐγγίσαντα, Βῆτα Meursius ad Hesych. p. 147, ἐγγίσει τὰ
 βήματα v. || ἐκλήθη pr. m. E. || 15. ἐτέχθη — καὶ] οὗτος V. || 17. οὗ — Ἀριστις
 om. V. || 18. μαθηταὶ] μαθητῆς A. || 19. Ἀριστις defendit Meinekias ad Theoc.
 7, 100, Ἀριστοφάνης Bernhardy. || 20. καταστηρισμούς Boetius, καταστηρισ-
 μούς Eudocia, καταστηρίγμους v. || 21. πολλοὺς — συχνά] πλείστον καὶ ἄλλα
 τινά Eudocia. || XXXI. cf. Eudoc. p. 168. || 23. Κωνσταντινοπολίτης Eu-
 docia. || 24. τοῦ post Στεφάνου add. E. || XXXII. cf. Eudoc. p. 168. || 26. ἀν-
 γουστοπόλεως B. || 29. κωλομετρίαν] hic desinant BVE. || 30. καὶ om. mEu-
 docia. || 31. παλιμβάκχιον A, παλιμβάκχιον celt. || 32. διονύσιον A, διονύσιον
 celt. || 33. ἢ post παράδοξα add. A. || 34. καὶ τὰ ἐπόμενα αὐταῖς flagitare, ven-
 tentiam monuit Bernhardy.

αι λεγόντων ὀνομάτων, οἷον ἔνδεια ἢ ἐνδία, καὶ πότε διαφο- 235
ρεῖται, καὶ ἄλλα τινὰ τρίμετρα ἰαμβικά.

ΑΓ. ΕΥΔΑΙΜΟΝΟΣ.

Εὐδαίμων Πήλουσιώτης, γραμματικός, σύγχρονος Λι-
βανίου τοῦ σοφιστοῦ, πρὸς ὃν καὶ διαφόρως φαίνεται γρά-
φων. οὗτος ἔγραψε ποιήματα διάφορα, τέχνην γραμματικὴν,
ὀνοματικὴν ὀρθογραφίαν. 40

ΑΔ. ΖΗΝΟΔΟΤΩΝ.

Ζηνόδοτος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὁ ἐν ἄστει κλη-
θεὶς. πρὸς τὰ ὑπ' Ἀριστάρχου ἀθετούμενα τοῦ ποιητοῦ
ἔγραψε, πρὸς Πλάτωνα περὶ θεῶν, περὶ τῆς Ὀμηρικῆς συνη-
θείας, λύσεις Ὀμηρῶν ἀπορημάτων, εἰς τὴν Ἡσιόδου θεο-
γονίαν καὶ ἄλλα συχνά. — Ζηνόδοτος Ἐφέσιος, ἐποποιὸς καὶ 45
γραμματικός, μαθητὴς τοῦ Φιλητᾶ, ἐπὶ Πτολεμαίου γεγο-
νὸς τοῦ πρώτου, ὃς καὶ πρῶτος τῶν Ὀμήρου διορθωτῆς
ἐγένετο καὶ τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βιβλιοθηκῶν προὔστη καὶ
τοὺς παῖδας Πτολεμαίου ἐπαίδευσεν.

ΑΕ. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἡρακλείδης Ποντικός, ἀπὸ Ἡρακλείας τῆς Πόντου, 50
γραμματικός, ὅστις Αἰδύμῳ τῷ πάνυ κατὰ τὴν Ἀλεξανδρείαν
ἐφοίτησεν. οὗτος ἐπειδὴ ἤκουσεν Ἀπερός τοῦ Ἀριστάρχου
μαθητοῦ εὐδοκιμοῦντος κατὰ τὴν Ῥώμην πολλὰ τε τὸν Δί-
δυμον διασύροντος, ἔγραψε μέτρῳ Σαπφικῷ ἦτοι Φαλακίῳ
βιβλία γ' δυσερμήνευτα καὶ πολλὴν τὴν ἀπορίαν ἔχοντα 55
προβαλλομένων ζητημάτων, ἅτινα Λέσχας ἐκάλεσεν. εἰς
Ῥώμην δὲ κομίσας καὶ τοῦ Ἀπερός καταφανεῖς κατέμασθε

235. κα Α, α cett. | XXXIII. cf. Eudoc. p. 165. | 38. διάφορα Eusterns. |
φαίνεται γράφων] γράφει Eudocia. | XXXIV. cf. Eudoc. p. 204. | 44. ἀπορη-
μάτων Eudocia. | 45. συχνά ABV, τινα E, πολλά cett. | 46. μαθ. Φιλητοῦ Eu-
doc. | γεγογὸς] ἔγραψε περὶ ἀὑθιποτάτων καὶ ἀνυποτάτων reliqua omittis
add. Eud. | 47. τῶν delet Bernh. | 49. Πτολεμαίου] Philadelph. | XXXV. tractat
Meinekius Anal. Alex. p. 377. | 50. Ἡρακλείου BE. | τῆς V, τοῦ cett. | 51. ἀλε-
ξανδρείαν ABEM, ἀλεξανδρείαν cett. | 52. οὗτος] οἷτε V, οὔτε *V. | ἄπερος
ABE, ἄπερ ὡς *V. nomen susp. Bernhardy. an Ἀντέρωτος? cf. no. VI. |
53. πολλοὺς — διασύροντας AE, τοὺς διασύροντας BV, πολλοὺς τε ἄλλους καὶ
τὸν Δ. διασύροντος Bernhardy. | 54. Σαπφικῷ] περιεφ. supra addite σα Δ. |
Φαλακίῳ in loc. om. V. | 55. πολλὰ BE. | ἀπερίαν E. | 56. ζητημάτων
A, om. V, ζητήσεων cett. | 57. ἀπερως ABE. | καταφανεῖς viz sanum.

σχολαρχῶν ἐν αὐτῇ ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Νέρωνος. ἔγραψε δὲ καὶ ποιήματα ἐπικά πολλὰ.

ΑΦ. ΗΡΑΚΛΕΩΝΟΣ.

260 Ἡρακλείων Αἰγύπτιος ἀπὸ κόμης Τιλώτως, οὔσης ὑπὸ τῇ Ἡρακλέους πόλει, γραμματικός. ἐπαίδευσε δ' ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον κατὰ ῥαψωδίαν καὶ εἰς τοὺς λυρικούς, περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ προστακτικῶν ῥημάτων.

ΑΖ. ΗΡΩΔΙΑΝΟΥ.

Ἡρωδιανὸς Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός, υἱὸς Ἀπολλωνίου
65 τοῦ γραμματικοῦ τοῦ ἐπικληθέντος Δυσκόλου. γέγονε κατὰ τὸν Καίσαρα Ἀντωνῖνον τὸν καὶ Μάρκον, ὡς νεώτερον εἶναι καὶ Διονυσίου τοῦ τὴν μουσικὴν ἱστορίαν γράψαντος καὶ Φίλωνος τοῦ Βυβλίου. ἔγραψε πολλά.

ΑΗ. ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ.

Ἡφαιστίων Ἀλεξανδρεύς, γραμματικός. ἔγραψεν ἐγχει-
70 ρίδιον περὶ μέτρων καὶ μετρικὰ διάφορα, περὶ τῶν ἐν ποιήμασι τυραχῶν, κωμικῶν ἀπορημάτων λύσεις, τραγικῶν λύσεων, καὶ ἄλλα πλεῖστα, καὶ τῶν μέτρων τοὺς ποδισμούς.

ΑΘ. ΙΩΑΝΝΩΝ.

Ἰωάννης, ὁ ἐκονομαζόμενος Στοβεύς. ἀνθολόγον περι-
εῖχον τὰς παρὰ πᾶσι πολλῶν δόξας ἐν βιβλίοις δ', ἐνάρετα
75 πάνυ καὶ γέμοντα πάσης παιδεύσεως. γράφει δὲ ταῦτα πρὸς Σιπτιμίον υἱὸν αὐτοῦ. — Ἰωάννης, γραμματικός, Ἀλεξαν-
δρεύς, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόκονος. τούτου συγγράμματα κάμ-
πολλα, γραμματικά, φιλόσοφα, ἀριθμητικά, ἠητορικά, τῆς
τε θείας γραφῆς, καὶ κατὰ τῶν ἡ' Προκλείων ἐπιχειρημά-
80 των καὶ κατὰ Σεβήρου. πλὴν ὅτι παρὰ τῶν τῆς ἐκκλησίας

258. σχολαρχῶν AV ei Par. Breguigny, σχολάζων cell. | XXXVI. 60. τιλο^{τθ} E, τιλώτως V. | 61. γραμματικός om. A. | δ' om. *V, δε ἐπαίδευσε ἐν Bernh. | XXXVII. 65. γέγονε ABVE, γέγονε δὲ cell. | 66. τὸν alter. om. A. | καὶ om. BE. | μάρκον τὸν νεώτερον. ὡς εἶναι νεώτερον E. | 67. καὶ add. ABVE. | γράψαντος A*V, συγγραψάμενον E, συγγράψαντος cell. | 68. βιβλίον A*V, ἰβραίου Em. | XXXVIII. 69. ἐγχειρ^δ V ei ut videtur A, ἐγχειρίδια cell. | 70. περὶ Kusterus, delevit Galsterus, διὰ γ. | 71. τυραχῶν susp. Bernhardt. | τραγικῶν] ταρχῶν V. | XXXIX. 73. στοβεῖς ABVE, στοβαῖος cell. | περιέχων πασῶν π. V: τὰς περιετὰς πολλῶν Bernhardt. | 76. Σεπτίμιον Bernhardt, Σεπτίμιον (Septimium) Schottus in Phot. 167, ἐπιτίμιον V, ἐπίμιον cell. | υἱὸν inter versus habet E; om. BV. | 80. παρὰ] κατὰ *V.

διδασκάλων ὡς τριδέκτης ἐκβάλλεται καὶ τοῦ καταλόγου τῶν ὀρθοδόξων ἀποδιώκεται.

M. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ.

Καλλίμαχος, υἱὸς Βάττων καὶ Μεσάτμας, Κυρηναῖος, γραμματικός, μαθητὴς Ἑρμοκράτους τοῦ Ἰασίου γραμματικοῦ, γαμητὴν ἐσχηκὼς τὴν Εὐφράτου τοῦ Συρακουσίου 285 θυγατέρα. ἀδελφῆς δ' αὐτοῦ παῖς ἦν ὁ νεὸς Καλλίμαχος, ὁ γράψας περὶ νήσων δὲ ἐπῶν. οὕτω δὲ γέγονεν ἐπιμελέστατος, ὡς γράψαι μὲν ποιήματα εἰς πᾶν μέτρον, συντάξαι δὲ καὶ καταλογάδην πλεῖστα. καὶ ἔστιν αὐτῷ τὰ γεγραμμένα βιβλία ὑπὲρ τὰ ὠ'. ἐπὶ δὲ τῶν χρόνων ἦν Πτολεμαίου 90 τοῦ Φιλαδέλφου. πρὶν δὲ συσταθῆναι τῷ βασιλεῖ, γράμματι ἐδίδασκεν ἐν Ἐλευσίνι, κωμωδίῳ τῆς Ἀλεξανδρείας. καὶ παρέτεινε μέχρι τοῦ Εὐεργέτου πληθέντος Πτολεμαίου, Ὀλυμπιάδος δὲ ρκζ', ἧς κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος ὁ Εὐεργέτης Πτολεμαῖος ἤρξατο τῆς βασιλείας. τῶν δ' αὐτοῦ βιβλίων ἔστι 95 καὶ ταῦτα· Ἰοῦς ἄφιξις, Σεμέλη, Ἄργους οἰκισμοί, Ἀρκαδία, Γλαῦκος, Ἐλπίδες, σατυρικά δράματα, τραγωδίαί, κωμωδίαί, μίλη, Ἴβις (ἔστι δὲ ποίημα ἐπιτετηδευμένον εἰς ἀσάφειαν καὶ λοιδορίαν εἰς τινὰ Ἴβιν, γενόμενον ἐχθρὸν Καλλιμάχου· ἦν δ' οὗτος Ἀπολλώνιος ὁ γράψας τὰ Ἀργοναυτικά), Μουσείον, 300 πίνακες τῶν ἐν πάσῃ παιδείᾳ διαλαμφάντων καὶ ὧν συνέγραψεν ἐν βιβλίοις κ' καὶ ρ', πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν πατὰ χρόνους καὶ ἀπ' ἀρχῆς γενομένων διδασκάλων, πίναξ τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν καὶ συνταγμάτων, μηνῶν προσηγορίαι καὶ

XL. cf. Eudoc. p. 260. [283. Μεσάτμας] Μεγατίμας Hemsterhusius. [84. τοῦ — ποιήματα] Ἐγραψε ποιήματα Eudocia. [86. θυγατέρας V, θυγατρὸς *V. [90. ὠ'] ὀκτωκόσια A, ἦν ὀκτακόσια Intel νότιος *V. [ἐπὶ — βασιλείας] ἐπὶ Πτολεμαίου Φιλαδέλφου μέχρι τοῦ Εὐεργέτου παρέτεινε Eud. [91. συσταθῆναι Porius, συσταθῆναι v. [93. Ὀλυμπιάδος δὲ ρκζ' BVE (δὲ sm. *V), Ὀλυμπιάδος δὲ ἐκατοστῆς ἰβδόμης A, Ὀλυμπιάς δὲ ἦν ρκζ' coll.: de ipso numero, qui vitiosus est, cf. Clinton fast. hell. 3. p. 15. [96. Ἄργους Eudocia. [οἰκισμός V. [ἀρκαδία VE. [98. Ἴβις supra adiecto η B. [Ἴβις — Ἀργοναυτικά em. Eudocia. [99. Ἴβιν V. [καλλιμάχου A, τοῦ καλλ. coll. [302. πίναξ — διδασκάλων em. Eudocia. [3. διδασκαλιῶν Pezsonus. totam locum sic conscripsit Bornhauf: πίναξ καὶ ἀναγραφὴ τῶν ... γενομένων [συγγραφεῶν καὶ] συνταγμάτων, διδασκαλιῶν πίναξ, [περὶ] τῶν Δημοκρίτου γλωσσῶν, μηνῶν πρ. [4. δημοκράτους A *V, δημοκράτου V.

305 ἔθνος καὶ πόλεις, κτίσεις νήσων καὶ πόλεων καὶ μετονομα-
 σίαι, περὶ τῶν ἐν Εὐρώπῃ ποταμῶν, περὶ τῶν ἐν Πελοπον-
 νήσῳ καὶ Ἰταλίᾳ θαυμασιῶν καὶ παραδόξων, περὶ μετονο-
 μασίας ἰχθύων, περὶ ἀνέμων, περὶ ὀρνέων, περὶ τῶν ἐν τῇ
 οἰκουμένη ποταμῶν, θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν τὴν γῆν κατὰ
 10 τόπους ὄντων συναγωγή.

ΜΑ. ΛΟΓΓΙΝΟΥ.

Λογγίνος ὁ Κίσιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Πορφυ-
 ρίου τοῦ φιλοσόφου, πολυμαθὴς καὶ κριτικὸς γενόμενος. ἦν
 δ' ἐπ' Αὐρηλιανοῦ τοῦ Καίσαρος καὶ ἀνηρέθη ὑπ' αὐτοῦ
 ὡς σύμπλους Ζηνοβία, τῇ Ὀδηνάθου γυναικί. ἔγραψε περὶ
 15 τοῦ κατὰ Φειδίου, ἀπορήματα Ὀμηρικά, εἰ φιλόσοφος Ὀμη-
 ρος, προβλήματα Ὀμήρου καὶ λύσεις ἐν βιβλίοις β', τίνα
 παρὰ τὰς ἱστορίας οἱ γραμματικοὶ ὡς ἱστορικὰ ἐξηγοῦνται,
 περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ πολλὰ σημαίνουσῶν λέξεων δ', Ἀττι-
 κῶν λέξεων ἐκδόσεις β' (εἰσὶ δὲ κατὰ στοιχεῖον), λέξεις Ἀν-
 20 τιμάχου καὶ Ἡρακλέωνος, καὶ ἄλλα πολλά.

ΜΒ. ΔΟΥΠΕΡΚΟΥ.

Δούπερκος Βηρύτιος, γραμματικὸς, γεγονὼς μικρῷ πρό-
 τῶν Κλαυδίου τοῦ δευτέρου Καίσαρος χρόνων. ἔγραψε περὶ
 τοῦ ἄν γ', περὶ τοῦ ταῶς, περὶ τῆς καρίδος, περὶ τοῦ παρὰ
 Πλάτωνι ἀλεκτρονόου, κτίσιν τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Ἀρσινοῆτου,
 25 Ἀττικὰς λέξεις, τέχνην γραμματικὴν, περὶ γενῶν ἀρρενικῶν

305. post πόλεις sic pergit Eudocia: περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκουμένη ποταμῶν,
 θαυμάτων τῶν εἰς ἅπασαν γῆν κατὰ τόπους ὄντων συναγωγή, κτίσεις νήσων
 καὶ πόλεων καὶ μετονομασίαι, περὶ μετονομασίας ἰχθύων, περὶ ἀνέμων, περὶ
 ὀρνέων καὶ ἄλλα πολλά, ὡς εἴρηται. | 6. ποταμῶν ΔΕ*V, ποταμῶν καὶ celt. |
 10. τόπων E. | XII. cf. Eudocia p. 283. tractat Ruhkenius d. Long. |
 14. Ὀδηνάθου Gaisfordus, ὀδυμνάθου A, ὄδυμνάθου V, ὀδυμνάμου BEmEu-
 docia, Ὀδυνάθου Ruhkenius. | 15. post τοῦ excidisse λόγον putabat Portus,
 ὄντος Pearsonus. | κατὰ Φειδίου Eudocia, κατὰ Φυβίου ABVE, κατὰ Μειδίου
 Langbaenius, quod probavit Ruhkenius. | ὀμηρικά V. | 16. ἐν βιβλίοις β' sqq.
 om. V. | 17. παρὰ] περὶ A. | 19. καὶ ante ἐκδόσεις add. A. | 20. καὶ Κλέωνος Lang-
 baenius, κατὰ Ἡρακλέωνος Hemsterhusius. | καὶ ἄλλα πολλά om. Eudocia. |
 XII. cf. Eudoc. p. 282. | 22. περὶ τοῦ ἄν iam Kustero suspecta, περὶ τοῦ
 Ἀντιφῶντος ἐν τῷ περὶ ταῶν vel περὶ τοῦ Ἀντιφῶντος ταῶν Τούριας. | 23. γ']
 βιβλία τρία Eudocia. | ταῶς ABVEmEudocia, ταῷ celt. | παρὰ om. V. | 24. κτῆ-
 σιν ABVE Eudocia. | τοῦ] τῶν Eudocia. | 25. ἀρρενικῶν AV, ἀρρενικῶν celt.

καὶ θηλυκῶν καὶ οὐδετέρων βιβλία γ', ἐν οἷς πολλὰ κατευδοικεῖ Ἡρωδιανῶ.

ΜΓ. ΛΥΓΚΕΩΣ.

Λυγκεὺς Σάμιος, γραμματικός, Θεοφράστου γνώριμος, ἀδελφὸς Δούριδος τοῦ ἱστοριογράφου τοῦ καὶ τυραννήσαντος Σάμου. σύγχρονος δὲ γέγονεν ὁ Λυγκεὺς Μενάνδρου 330 τοῦ κωμικοῦ καὶ ἀντεπεδείξατο κωμωδίας καὶ ἐνίκησεν.

ΜΔ. ΜΙΘΑΙΚΟΥ.

Μίθαικος, γραμματικός. ἔγραψεν ὄψαρτυτικά, κνηγετικά καὶ ἄλλα.

ΜΕ. ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ.

Νικάνωρ ὁ Ἑρμείου Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, γεγὼνώς ἐπ' Ἀδριανῶ τοῦ Καίσαρος, ὅτε καὶ Ἑρμιππος ὁ Βη- 35 ρύτιος. περὶ στιγμῆς τῆς παρ' Ὀμήρῳ καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν διαφορᾶς ἐν τῇ διανοίᾳ, περὶ στιγμῆς τῆς καθύλου βιβλίας', ἐπιτομὴν τούτων βιβλίον α', περὶ στιγμῆς τῆς παρὰ Καλλιμάχῳ, κωμωδοῦμενα, περὶ ναυστάθμου, περὶ τοῦ ὠναξ, [περὶ στιγμῆς] καὶ ἄλλα. 40

ΜΦ. ΟΜΗΡΟΥ.

Ὅμηρος, Σέλλιος χρηματίσας, γραμματικός. ἐποίησε τάδε, ὕμνους, παιγνία δι' ἐπῶν, εἶδη πλεῖστα, καὶ καταλογάδην περὶ τῶν κωμικῶν προσώπων, περιοχὰς τῶν Μενάνδρου δραμάτων.

ΜΖ. ΠΑΚΑΤΟΥ.

Πάκατος, ὁ Μινούκιος χρηματίσας καὶ Εἰρηναῖος, Ἀλε- 45 ξανδρεὺς, γραμματικός. περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων διαλέκτου ἢ περὶ ἑλληνισμοῦ βιβλία ζ' (ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον), περὶ Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει καὶ προσῳδία βιβλία γ'

326. καὶ ante θηλυκῶν add. A*V. § XLIII. cf. Eudoc. p. 283. Athen. 8. p. 227 D. § 29. δούριδος Paris. Kusterl, θούριδος cett. § XLIV. cf. Eudoc. p. 304. § 32. ὄψαρτικά Eudocla. § XLV. cf. Eudoc. p. 311. § 34. γραμματικός om. A. § 36. περὶ AV, ἔγραψε περὶ cett. § 40. περὶ στιγμῆς delet Bernhardt. § post ἄλλα quod v additur, ἐφ' ἣ πραγματεία σκοπτόμενος πρὸς τινων Στιγματίας ἐκαλεῖτο· οὐ γὰρ δῆλον ὡς δοῦλος οὕτως ἐσκόπτετο, om. AV, in mg. habet E. § XLVI. Suid. s. v. Σέλλιος· Σ. ἢ Σίλλιος, ὁ καὶ Ὅμηρος, γραμματικός πρὸ Μενάνδρου (περιοχὰς Μετ. Meinekius in Menand. p. XXXIV). § 42. καὶ om. A. § XLVII. 48. προσῳδίας m.

(ἔστι δὲ κατὰ στοιχείου), περὶ ἰδιωμαίων τῆς Ἀττικῆς καὶ
 350 τῆς Δωριδος διαλέκτου, περὶ Ἀττικισμοῦ καὶ ἄλλα πολλά. —
 Εἰρηναῖος, ὁ καὶ Πάνατος κληθεὶς τῇ Ῥωμαίων διαλέκτῳ,
 μαθητὴς Ἡλοδώρου τοῦ μετριοῦ, γραμματικός, Ἀλεξαν-
 δρεὺς. περὶ τῆς Ἀθηναίων προπομπίας, περὶ τῆς Ἀλεξαν-
 δρεων διαλέκτου, ὅτι ἔστιν ἐκ τῆς Ἀιθίδος, βιβλία ζ', Ἀτ-
 55 τικῶν ὀνομάτων βιβλία γ', Ἀττικῆς συνηθείας τῆς ἐν λέξει
 καὶ προσφῶδα κατὰ στοιχείου βιβλία γ', κανόνας ἑλληνισμοῦ
 βιβλίον α', περὶ Ἀττικισμοῦ βιβλίον α' καὶ ἄλλα πολλά.

ΜΗ. ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ.

Παλαμήδης Ἐλεατικός, γραμματικός. κωμικὴν καὶ
 τραγικὴν λέξιν, ὀνοματολόγον, ὑπόμνημα εἰς Πίνδαρον τὸν
 60 ποιητήν.

ΜΘ. ΠΑΛΑΙΦΑΤΟΥ.

Παλαίφατος Αἰγύπτιος ἢ Ἀθηναῖος, γραμματικός.
 Αἰγυπτιακὴν θεολογίαν, μυθικῶν βιβλίον α', λύσεις τῶν
 μυθικῶς εἰρημένων, ὑποθέσεις εἰς Σιμωνίδην, Τρωικά, ἅ
 τινες εἰς τὸν Ἀθηναῖον, τινὲς δ' εἰς τὸν Πάριον ἀνήνεγκαν.
 65 ἔγραψε καὶ ἱστορίαν ἰδίαν.

Ν. ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

Πάμφιλος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός Ἀριστάρχειος
 ἔγραψε λειμῶνα (ἔστι δὲ ποικίλων περιοχὴ), περὶ γλωσσῶν
 ἤτοι λέξεων βιβλία ζ' (ἔστι δ' ἀπὸ τοῦ ε̄ στοιχείου ἕως τοῦ
 ω, τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ᾱ μέχρι τοῦ δ̄ Ζωπυρίων ἐπαποιήκει), εἰς
 70 τὰ Νικάνδρου ἀνεξήγητα καὶ τὰ καλούμενα ὀφικά, τέχνην
 κριτικὴν καὶ ἄλλα πλεῖστα γραμματικά.

351. Εἰρηναῖος sqq. habet et Eudocia p. 169. § 52. γραμματικοῦ Eudocia. §
 53. ὀνόματα V. § 57. βιβλίον] βίος V. § XLVIII. cf. Eudoc. p. 359. § 58. ἑλεατι-
 κός ABEM, ἐλεάτης est: etiam hoc ex male intellecto loco Platon. Phaedr. p.
 261 D. cf. Athen. 9, p. 397 A. § XLIX. cf. Eudoc. p. 359. § 62. λύσεις Paris.
 Kusteri et m, ἀλληγορίας Eudocia, λίας est. § L. cf. Eudoc. p. 359. § 66. ἀρι-
 στάρχιος *V. § 67. περιοχὴ γλωσσῶν Lambecius comm. d. hlm. Vind. 2. p. 336.
 scilicet in praefatione Suidas Πάμφιλος, λειμῶνα λέξεων ποικίλων, περιοχὴν
 βιβλίον ζ'. § 68. ζ' Paris. Kusteri et Suidas in praef., οὐ Eudocia, αὐ est. §
 70. ὀφικά Bernhardy, ὀφιώνικα Lambecius p. 541, ὀφιακά Kusterus, Ὀφικί
 Reinesius. § 71. κριτικὴν] ῥητορικὴν X.

ΝΑ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΩΝ.

Πτολεμαῖος ὁ Ἀσκαλωνίτης, γραμματικός, ὃς ἐπαίδευ-
 σεν ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψε προσωδίασιν Ὀμηρικῆν, περὶ ἑλληνισμοῦ
 ἤτοι ὀρθοεπίας βιβλία ιε', περὶ μέτρων, περὶ τῆς ἐν Ὀδυσ-
 σεΐᾳ Ἀριστάρχου διορθώσεως, περὶ διαφορᾶς λέξεων καὶ 375
 ἕτερα γραμματικά. — Πτολεμαῖος, γραμματικός, ὁ Ἐπιθέ-
 τῆς κληθεὶς, διότι εἶπετο τῷ Ἀριστάρχῳ. διηκηκόει δ' Ἑλ-
 λανίκου τοῦ γραμματικοῦ, ὁ δ' Ἀγαθοκλέους, ὁ δὲ Ζηνο-
 δότου τοῦ Ἐφεσίου. ἔγραψε περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ πληγῶν,
 ὑπόμνημα εἰς τὴν Ὀδύσειαν. — Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς, 80
 γραμματικός, ὃς ἐπεκαλεῖτο Πενδαρίων. υἱὸς δ' ἦν Ὁροάν-
 δου, μαθητῆς Ἀριστάρχου. ἔγραψεν Ὀμηρικῶν ὑποδειγμά-
 των βιβλία γ', περὶ τοῦ Ὀμηρικοῦ χαρακτῆρος, πρὸς Νεοθα-
 λίδην περὶ λέξεως, περὶ τοῦ παρ' Ὀμήρῳ Οὔτιδος, περὶ
 Ἀστεροπαίου τοῦ παρ' Ὀμήρῳ μνημονευομένου καὶ ἕτερα. — 85
 Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὁ τοῦ Ἡφαιστίωνος,
 γεγονὼς ἐπὶ τε Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν αὐτοκρατόρων,
 προσαγορευθεὶς δὲ Χέννος. περὶ παραδόξου ἱστορίας, Σφίγγα
 (δραῦμα δ' ἐστὶν ἱστορικόν), Ἀνθόμηρον (ἐστὶ δὲ ποιήσις
 ῥαψωδιῶν κδ') καὶ ἄλλα τινά. — Πτολεμαῖος, ὁ Ἀριστωνικοῦ 90
 τοῦ γραμματικοῦ πατῆρ, καὶ αὐτὸς γραμματικός. ἄμφω δ'
 ἐπεδείκνυντο ἐν Ῥώμῃ. τὰ ὁμοίως εἰρημένα τοῖς τραγικοῖς,
 εἰς Ὀμηρον βιβλία ν', τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ ξένως ἱστορημένα,
 τὰ περὶ Μουσῶν καὶ Νηρηίδων.

ΝΒ. ΠΩΛΙΩΝΟΣ.

Πωλίων Ἀλεξανδρεὺς, ὁ Οὐαλέριος χρηματίσας, φιλό- 95
 σοφος, γεγονὼς ἐπ' Ἀδριανοῦ, οὗ παῖς Διόδωρος φιλόσοφος,
 ὁ γράψας ἐξήγησεν τῶν ζητουμένων παρὰ τοῖς ι' ῥήτορσιν.
 ἔγραψε συναγωγὴν Ἀττικῶν λέξεων κατὰ στοιχεῖον καὶ ἄλλαι

LI. cf. Eudoc. p. 360. | 372. om. A, qui in mg. πτ. ὁ ἀσκ. γραμματικός·
 καὶ ζήτει. | 75. λέξεως BV. | 79. πληγῶν vix sanum. | 81. ὀροάνδου *V, ὀρο-
 άνδρου cett. | 83. γ' Pariss. Kusteri et m, ε' Eudocia, ζ' cett. | 85. μνημονευ
 εἰδήσε χωρτα εν Ε. | 87. Ἀδριανοῦ καὶ Τραϊανοῦ Eudocia. | 90. καὶ ἄλλα τινά
 om. Eudocia. | ὁ add. AV. | ἀριστωνίκου V. | 91. ἀριστωνίκου post αὐτὸς add.
 BE. | ὁ add. AV. | 92. ἐπεδείκνυντο A. | 93. εἰς — τὰ] ἔγραψε περὶ τῶν παρὰ
 τῶν ποιητῶν (sic et BEB) ἱστορημένων Eudocia. | ἱστορημένα] εἰρημένα E. |
 94. νηρηίδων A. | LI. 95. ὁ add. A. | 97. ὁ om. A. | ε'] ζ' *V.

τινὰ φιλόσοφα. — Πωλίων ἢ Πολίων, γραμματικός. περὶ
400 τῶν παρὰ γράμμα ἀμαρτανομένων.

ΝΓ. ΡΗΓΙΝΟΥ

Ῥηγίνος, γραμματικός, ἔγραψε τὸν λεγόμενον Πολυ-
μνήμονα.

ΝΔ. ΣΕΛΕΥΚΩΝ.

Σέλευκος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὃς ἐπεκλήθη Ὀμη-
ρικός, ἐσοφίστευσε δ' ἐν Ῥώμῃ. ἔγραψεν ἐξηγητικά εἰς πάντας
5 ὡς εἰπεῖν ποιητῆς, περὶ τῆς ἐν συνωνύμοις διαφορᾶς, περὶ
τῶν ψευδῶς πεπιστευμένων, περὶ τῶν παρ' Ἀλεξανδρεῦσε
παροιμιῶν, περὶ θεῶν βιβλία ρ' καὶ ἄλλα σύμμικτα. —
Σέλευκος Ἐμισσηνός, γραμματικός. ἀσκαλιευτικά δι' ἐπῶν
βιβλία δ', εἰς τοὺς λυρικοὺς ὑπόμνημα, Ἰκαρθικά β'. καὶ
10 ἄλλον δὲ τινα Σέλευκον εὖρον ἐν παραθήκῃ, βιβλία δ' οὐκ
εἶχε.

ΝΕ. ΣΕΡΗΝΟΥ

Σερίνος, ὁ καὶ Ἀλλιος χρηματίσας, Ἀθηναῖος, γραμ-
ματικός. ἐπιτομὴν τῆς Φίλωνος πραγματείας περὶ πόλεων
καὶ τίνες ἐφ' ἐκάστης ἐνδοξοὶ βιβλία γ', ἐπιτομὴν τῶν Φιλο-
15 ξένου εἰς Ὀμηρον α'.

ΝΦ. ΣΗΜΟΥ.

Σῆμος Δήλιος, γραμματικός. ἔγραψε Δηλιακῶν βιβλία
η', περιόδους β', περὶ Πάρου α', περὶ Περγάμου α', περὶ
παιάνων. ἐν τούτῳ δὲ μνημονεύει μουσικῶν τινῶν ἰδεῶν
τούτων, αὐτοκαβδάλων, ἰθυοράλλων, φαλλοφόρων. καὶ οἱ

399. ἢ Πολίων Kusterus, om. Eudocia, quae haec repetit p. 360. cete-
rum nihil differre videtur inter grammaticum et philosophum modo dictum. ||
400. ἀμαρτανόντων Eud. || LIII. cf. Eudoc p. 371. || 1. τὸν] τὸ GH. || LIV. cf.
Eudoc. p. 386. || 5. τὸν ante ποιητῆν de Homero cogitans add. Kusterus. ||
7. βιβλία — δ' om. V. || 8. ἐμισσηνός AmEudocia et pr. m. E, ἐμισσηνός
cell. || 9. βιβλία δ'] β' α' A. || παρθενικά B. || καὶ — εἶχε om. Eudocia. || 10. ἐν
παραθήκῃ Bernhardt, ἐν παρα^{στ} A, ἐπικρα supra & addito *V, ἐπικραθιτερον
cell. || LV. cf. Eudoc. p. 386. || 12. ὁ καὶ ἀθηναῖος ὁ αἰλ. χρ. ABVEB, ὁ Αἰλιος
ὁ καὶ Ἀθηναῖος Eudocia. || 14. ἐφ'] ἀφ' Bernhardt. || πόλιως post ἐκάστης add.
V. || ἐκάστην Eudocia. || φιλοξένων *V. || LVI. cf. Eudoc. p. 386. || 16. Δήλιος, ut
ipse Suidas s. v. πράμιος et alii nulli, Teubius, Ἠλιός v. || δηλιακῶν AV et B
inter versus, δηλιακά cell. || 19. αὐτοκαβδάλων Gaisfordum, αὐτοκαβάλων cell. ||
ἰθυοράλων et infra ἰθύφαλοι m. || καὶ οἱ μὲν sqq] cf. Athen. 14. p. 622 B.

μῆν, φησί, κίττου στέφανον ἐφόρου, ὠνομάσθησαν δ' ὕστε- 420
ρον λαμβοί, οἱ δ' ἰθύφαλλοι προσωπία μεθυόντων εἶχον
καὶ χειρίδας ἀνθινὰς καὶ χιτῶνα μέχρι τῶν σφυρῶν, οἱ δὲ
φαλλοφόροι οὐ χωρὶς ἐξ ἐρπύλλου καὶ παιδέρωτος ἴσκειπον
τὰς ὄψεις, κίττῳ καὶ ἰοῖς στεφανούμενοι.

NZ. ΣΙΜΜΙΟΥ.

Σιμμίας Ῥόδιος, γραμματικός. ἔγραψε γλώσσας βιβλία 25
γ', ποιήματα διάφορα βιβλία δ'.

NH. ΣΩΣΙΒΙΟΥ.

Σωσίβιος Λάκων, γραμματικός, τῶν ἐπιλυτικῶν καλου-
μένων. * ἐν τούτοις δ' ἱστορεῖ καὶ τοῦτο, ὅτι εἶδος τι κω-
μωδίας ἐστὶ καλούμενον δικηλιστῶν καὶ μιμηλῶν. περὶ τῶν
μιμηλῶν ἐν Λακωνικῇ ἱστορουμένων παλαιῶν, καὶ ἄλλα. 30

NΘ. ΣΩΤΗΡΙΔΟΥ.

Σωτηρίδας, γραμματικός, ἀνὴρ Παμφίλης, ἧ καὶ τὰς
ἱστορίας περιῆψεν. ἔγραψεν ὀρθογραφίαν, ζητήσεις Ὀμη-
ρικὰς, ὑπόμνημα εἰς Μένανδρον, περὶ μέτρων, περὶ κωμω-
δίας, εἰς Εὐριπίδην.

Ξ. ΤΗΛΕΦΟΥ.

Τήλεφος Περγαμηνός, γραμματικός. ἔγραψε καὶ αὐτὸς 35
ἐν οἷς παρτίθεται, πόσα χρὴ εἰδέναι τὸν γραμματικόν, περὶ
τῶν παρ' Ὀμήρῳ σχημάτων ῥητορικῶν βιβλία β', περὶ συν-
τάξεως λόγου Ἀττικοῦ βιβλία ε', περὶ τῆς καθ' Ὀμηρον

420. φησί] φⁿ V, φασί Eudocia. || 21. πρόσωπα A. || 22. ἀνθινὰς mEudocia. || 23. ἐξ ἐρπύλλου BⁿVE, ἐξ ἐρπύλλου A, ἐξ ἐρπύλλου m. [οὐ — ἴσκειπον om. Eudocia: οὐ ex integriore nominis προσωπίου reliquum esse censet Bernhardy. || 24. στεφανοῦνται BE. || LVII. in mg. habet A. cf. Eudoc. p. 386. utrobique cum Simmia Simonides coaluit Amorginus. vid. lib. II. || LVIII. cf. Eudoc. p. 386. || 28. ante ἐν excidisse aliquid vidit Kusterus, ἔγραψε Λακωνικά vel tale quid putavit, malim περὶ θουσιῶν τῶν ἐν Λακεδαιμόνι βιβλία *, quem librum laudat Athen. 15. p. 674 A. || τι AV, τῆς cell. || 29. δικηλιστῶν Paris. Kusteri, δικηλιστῶν BE, δικλειστῶν cell. || περὶ AV, καὶ περὶ v. || 30. μιμηλῶν malim adesse. || LIX. cf. Eudoc. p. 387. || 31. ἀνὴρ] pater erat, ut ait Suid. s. v. Παμφίλη et in gl. sequ., ubi sic: Σωτηρίδας, Ἐπιδαύριος, πατὴρ Παμφίλης, ἧ τὰ ὑπομνήματα ἐπέγραψεν (ὡς Διονύσιος ἐν λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας) βιβλία γ'. || ἧ καὶ] ἱστορεῖται οὗτος καὶ Eudocia. || 33. ὑπόμνημα εἰς Ὀμηρον καὶ Μένανδρον, περὶ μέτρων, ὑπόμνημα εἰς Εὐριπίδην καὶ περὶ κωμωδίας Eudocia. || LX. 35. καὶ αὐτὸς scrip. Kustero (κανόνος Homostethusius), qui et ante ἐν οἷς quaedam excidisse opinabatur.

ῥητορικῆς, περὶ τῆς Ὀμήρου καὶ Πλάτωνος συμφωνίας, ποι-
 440 κίλης φιλομαθείας βιβλία β', βίους τραγικῶν καὶ κωμικῶν,
 βιβλιακῆς ἔμπειρίας βιβλία γ', ἐν οἷς διδάσκει τὰ κτήσεως
 ἕξτα βιβλία, ὅτι μόνος Ὀμηρος τῶν ἀρχαίων ἐλληνίζει, περιή-
 γησιν Περγάμου, περὶ τοῦ ἐν Περγάμῳ Σεβαστίου βιβλία
 β', περὶ τῶν Ἀθήνησι δικάστητόν, περὶ τῶν Ἀθήνησι
 45 νόμων καὶ ἐθνῶν, περὶ τῶν Περγάμου βασιλέων βιβλία δ',
 περὶ χρήσεως ἤτοι ὀνομάτων ἐσθῆτος καὶ τῶν ἄλλων οἷς
 χρώμεθα (ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον), περὶ τῆς Ὀδυσσεως
 πλένης, ὠκυτόκιον (ἔστι δὲ συναγωγή ἐπιθέτων εἰς τὸ αὐτὸ
 πρῶγμα ἀρμοζόντων πρὸς ἔτοιμον εὐπορίαν φράσεως) βι-
 50 βλία ε'.

ΞΑ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ.

Τιμόθεος Γαζαῖος, γραμματικός, γεγονὼς ἐπ' Ἀναστα-
 σίου βασιλέως, εἰς ὃν καὶ τραγωδίαν ἐποίησε περὶ τοῦ δημο-
 σίου τοῦ καλουμένου χρυσαργύρου. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπικῶς
 περὶ ζώων τετραπόδων θηρίων τῶν παρ' Ἰνδοῖς καὶ Ἀραβί-
 55 καὶ Αἰγυπτίοις καὶ ὅσα τρέφει Λιβύη καὶ περὶ ὀρνέων ξένων
 τε καὶ ἀλλοκότων καὶ ὄφειων βιβλία δ'.

ΞΒ. ΤΡΥΦΩΝΟΣ.

Τρύφων Ἀμμωνίου Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικὸς καὶ ποιη-
 τῆς, γεγονὼς κατὰ τοὺς Ἀυγούστου χρόνους καὶ πρότερον.
 περὶ πλεονασμοῦ τῶν ἐν τῇ Αἰολίδι διαλέκτων βιβλία ζ',
 60 περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ διαλέκτων καὶ Σικωνίδῃ καὶ Πινδάρῳ
 καὶ Ἀλκμᾶνι καὶ τοῖς ἄλλοις λυρικοῖς, περὶ τῆς Ἑλλήνων
 διαλέκτου καὶ Ἀργείων καὶ Ἰμεραίων καὶ Ρηγίων καὶ Δω-
 ρείων καὶ Συρακουσίων, περὶ τῆς ἐν κλίσειν ἀναλογίας α',
 περὶ τῆς ἐν εὐθείᾳ ἀναλογίας, περὶ ὀνομάτων συγκρητικῶν
 65 α', περὶ τῆς ἐν μονοσυλλάβοις ἀναλογίας, περὶ ὀνομάτων
 χαρακτήρων α', περὶ ῥημάτων ἀναλογίας βαρυτόνων α', περὶ

440. φιλομαθείας A, φιλομαθείας v. | 42. ὅτι AV, καὶ ὡς cell. | 44. τῶν ἐν
 ἀθήνησι δ. v. | 45. ἐθνῶν B. | βασιλείων B. | 47. κατὰ στοιχεῖον post. πλένης
 postit v. | 48. ὠκυτόκιον — ε' in mg. habet v, in textu haec: ὠκυτόκιον τηλέφου.
 τοῦτο δὲ ἔστιν ἄξιον καὶ κτήσεως πρὸς εὐπορίαν φράσεως καὶ ἑρμῆμον. |
 LXI. 52. βασιλέως AV, τοῦ βασ. cell. | 54. θηρίων AVE, καὶ θηρ. cell. |
 LXII. 58. τοῦς Θεοδοσίου Ἀυγούστου Reinesius. | καὶ om. A. | 50. τῶν ἐν
 τοῦ ἐν A. | διαλέκτω BE. | 60. καὶ πινδάρῳ om. E.

ῥημάτων ἐγκλιτικῶν καὶ ἀπαρηκράτων καὶ προστακτικῶν καὶ σὺγκτικῶν καὶ ἀπλῶς πάντων, περὶ ὀρθογραφίας καὶ τῶν αὐτῇ ζητουμένων, περὶ πνευμάτων καὶ τρόπων καὶ ἄλλα.

ΞΓ. ΤΥΡΑΝΝΙΩΝΩΝ.

Τυραννίων Ἐπικρατίδου καὶ Διονδίας Ἀλεξανδρίνης, 470 Ἀμισσηνός. ἐχρημάτιζε δὲ Κορύμβου, γαγονῶς ἐπὶ Πομπηίου τοῦ μεγάλου καὶ πρότερον, μαθητὴς ἄλλων τε καὶ Ἐστωίου τοῦ Ἀμισσηνοῦ, ὑφ' οὗ καὶ Τυραννίων ὠνομάσθη ὡς κατατρέχων τῶν ὁμοσχόλων, πρότερον καλούμενος Θεόφραστος. εἶτα διήκουσε καὶ Διονυσίου τοῦ Θρακῆος ἐν Ῥόδῳ. ἀντε-75 σοφίσταυσε δὲ Δημητρίῳ τῷ Ἐρυθραίῳ. ἤχθη δ' εἰς Ῥώμην ληφθεὶς αἰχμάλωτος ὑπὸ Λουκούλλου, ὅτε κατεπολέμησε Μιθριδάτην τὸν Πόντου βασιλεύσαντα. διαπρεπῆς δὲ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ καὶ πλούσιος ἐκτήσατο καὶ βιβλίων ὑπὲρ τὰς τρεῖς μυριάδας. ἔτελεύτησε δὲ γηραιὸς ὑπὸ ποδάγρας παρε-80 λυθεὶς Ὀλυμπιάδι ρπ' ἐν τῷ γ' ἔτει τῆς Ὀλυμπιάδος. — Τυραννίων ὁ νεώτερος, Φοίνιξ, πατρὸς Ἀρτεμιδώρου, μαθητὴς Τυραννίωνος τοῦ πρεσβυτέρου, δι' ὃ καὶ ὠνομάσθη Τυραννίων, πρότερον καλούμενος Διοκλῆς. αἰχμάλωτος δὲ γενόμενος καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ πολέμου Ἀντωνίου καὶ Καίσαρος 85 ὑπὸ τινος Δύμαντος ὠνήθη, τοῦ Καίσαρος ὄντος ἀπελευθέρου, εἴτ' ἐδώρήθη Τερεντία τῇ τοῦ Κικέρωνος γυναικί. ἐλευθερωθεὶς δ' ὑπ' αὐτῆς ἐσοφίσταυσε ἐν Ῥώμῃ καὶ ἔγραψε βιβλία ἠ' πρὸς τοῖς ξ', ὧν καὶ ταῦτα περὶ τῆς Ὀμηρικῆς προσωδίας, περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου (ἐν ᾧ λέγει, ἄτομα 90 μὲν εἶναι τὰ κύρια ὀνόματα, θεματικά δὲ τὰ προσηγορικά, ἀθέματα δὲ τὰ μετοχικά), περὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς διαλέκτου, ὅτι ἐστὶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς τοῦ ἀντιγένοῦς ἢ Ῥωμαϊκῆ δια-

468. περὶ ΑΕ, καὶ περὶ cett. || 69. αὐτοῖς Ε, ἐν αὐτῆς m. || LXIII. cf. Hesych. Mil. p. 54. Or. || 70. ἐπὶ κρατίνδου V. || 71. ἀμισσηνός hic et infra BE, Ἐμισσηνός Hesychius. || Κορύμβου Tourius. || 72. πρότερον om. A. || 73. ἀμισσηνοῦ Vm. || ὡς] ὅς Em. || 76. ἤχθη δὲ AV, ὅς ἤχθη cett. || 77. λουκούλλου A. || 78. πόντου AV, τῶν ἔθνων supra addito τοῦ πάντου E, τοῦ πόντου ἔθνων cett. || 79. βιβλίων A, βιβλία cett. || 81. ρπ' Kusterus, ριη' v. || 84. γενόμενος [καὶ αὐτὸς A, καὶ αὐτὸς γενόμενος cett. || 89. ββ πρὸς ἠ' καὶ ε' AV. || 93. ἐκ τῆς] ἐπὶ V. || τοῦ ἀντιγένοῦς] ἐκ τοῦ ἀντιγένοῦς ὅτι ἀντιγένης (ἀντιγένοῦς E) ABVE, ὅτι ἀραιογενῆς ἢ Ῥωμαϊκῆ διαλέκτου Gaisfordus, malim κοῦκ οἰκογενῆς.

λεκτός, ὅτι διαφωνοῦσιν οἱ νεώτεροι ποιηταὶ πρὸς Ὅμηρον,
195 ἐξήγησεν τοῦ Τυραννίου μαρτισμοῦ, διόρθωσεν Ὀμηρικὴν,
ὀρθογραφίαν.

ΣΔ. ΥΠΕΡΕΧΙΟΥ.

Ἰππεύχιος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ἐπὶ τῶν χρόνων
Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως. ἔγραψε τέχνην γραμματικὴν, περὶ
ὀνομάτων, περὶ ῥήματος καὶ ὀρθογραφίας.

ΣΕ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

500 Φίλιππος, σοφιστής, ὁ γράψας περὶ πνευμάτων ἐκ τῶν
Ἡρωδιανοῦ κατὰ στοιχείων καὶ περὶ συναλοιφῆς.

ΣΦ. ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ.

Φιλόξενος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, ὃς ἐσοφίστευσεν
ἐν Ῥώμῃ. περὶ μονοσυλλάβων ῥημάτων, περὶ σημείων τῶν
ἐν τῇ Ἰλιάδι, περὶ τῶν εἰς μι ληγόντων ῥημάτων, περὶ
5 διπλασιασμοῦ, περὶ μέτρων, περὶ τῆς τῶν Συρακουσίων
διαλέκτου, περὶ ἑλληνισμοῦ ζ', περὶ συζυγιῶν, περὶ γλωσσῶν
ε', περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ γλωσσῶν, περὶ τῆς Λακωνίων δια-
λέκτου, περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου καὶ τῶν λοιπῶν.

ΣΖ. ΦΙΛΩΝΟΣ.

Φίλων Βύβλιος, γραμματικός. οὗτος γέγονεν ἐπὶ τῶν
10 χρόνων τῶν ἐγγὺς Νέρωνος καὶ παρέτεινεν εἰς μακρόν·
ὑπάτον γοῦν Σεβήρῳ τὸν Ἐρέννιον χρηματίσαντα αὐτὸς
εἶναι φησιν, ὅταν ἦγεν οἱ ἔτος, ὀλυμπιάδι δὲ σκ'. γέγρα-
πται δ' αὐτῷ περὶ κτήσεως καὶ ἐκλογῆς βιβλίων βιβλία ιβ',
περὶ πόλεων καὶ οὗς ἐκάστη αὐτῶν ἐνδόξους ἤνεγκε βιβλία
15 λ', περὶ τῆς βασιλείας Ἀδριανοῦ, ἐφ' οὗ καὶ ἦν ὁ Φίλων,
καὶ ἄλλα.

ΣΗ. ΦΡΥΝΙΧΟΥ.

Φρύνιχος Βιθυνός, σοφιστής. Ἀττικιστὴν, περὶ Ἀττι-

LXVI. cf. Eudocia p. 424. || 503. σημειώσεων V. || 5. διπλασιασμῶν V. ||
6. διαλέκτου] διαμέτρον BE. || 8. περὶ τῆς Ἰάδος διαλέκτου om. Eudocia. ||
LXVII. cf. Eudoc. p. 424. || 9. βίβλιος AV. || 10. τῶν post χρόνων add.
V. || μακρόν] malim Μάρκον. || 11. ὑπάτον — κτήσεως] ἔγραψεν ἐπι-
γράμματα βιβλία δ', περὶ κτήσεως Eudocia. || γοῦν AVE, γοῦν τὸν cert. ||
12. εἶναι] malim εἰδέναι et μοx ὅτε. || ὀλυμπιάδα V. || σκδ' Clinton ap. Gais-
fordum: consul enim fuit (L. Caillius) Severus a. Chr. 120 = ol. 224½. ||
13. βιβλίον om. V. || 16: καὶ ἄλλα] γέγονε δὲ καὶ ὑπάτος παρ' αὐτοῦ Eudocia. ||
LXVIII. cf. Eudoc. p. 424. || 17. ἀττικιστής E, om. Eudocia. || περὶ] ὑπὲρ V,
ὡς' ABEm.

κῶν ὀνομάτων βιβλία β', τεθεμένων συναγωγῆν, σοφιστικῆς παρασκευῆς βιβλία μζ', οἱ δὲ οδ'.

ΞΘ. ΩΡΙΩΝΟΣ.

Ὁρίων Θηβαῖος τῆς Αἰγύπτου. συναγωγῆν γνωμῶν, 520 ἤγουν ἀνθολόγιον, πρὸς Εὐδοκίαν τὴν βασιλίδα, γυναῖκα Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, βιβλία γ'. — Ὁρίων Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός. ἀνθολόγιον, Ἀττικῶν λέξεων συναγωγῆν, περὶ ἑτυμολογίας, ἐγκώμιον Ἀδριανοῦ τοῦ Καίσαρος.

Ο. ΩΡΟΥ.

Ὁρος Ἀλεξανδρεὺς, γραμματικός, παιδεύσας ἐν Κων-25 σταντινουπόλει. ἔγραψε περὶ διχρόνων, ὅπως τὰ ἔθνη κἀ λικτέον, λύσεις προτάσεων τῶν Ἡρωδιανοῦ, πίνακα τῶν ἑαυτοῦ, περὶ ἐγκλιτικῶν μορίων, ὀρθογραφίαν κατὰ στοιχειῶν, περὶ τῆς εἰ διφθόγγου, ὀρθογραφίαν περὶ τῆς αἰ διφθόγγου κατὰ Φρυνίχου κατὰ στοιχειῶν, ἀνθολόγιον περὶ 30 γνωμῶν.

518. συναγωγῆ Ε. || 19. μζ', οἱ δὲ om. Eudocia. || LXIX. 20. haec sic constituit Bernhardy: Ὁρίων Ἀλεξανδρεὺς ἢ Θηβαῖος τῆς Αἰγύπτου, γραμματικός. συναγωγῆν γνωμῶν ... βιβλία γ', Ἀττικῶν — Καίσαρος. sed cf. Schneidewini conlect. crit. p. 39. || 21. βασιλίδα AE, βασιλῆος cett. || LXX. tractat Ritschellius comm. de Oro et Orione p. 5. || 25. Ἀλεξανδρεὺς] Μιλήσιος Bernhardy, utrumque distinguit Ritschellius. || 30. ἀνθολόγιον γνωμῶν vel ἀνθ. ἢ περὶ γνωμῶν Kusterus, ἀνθολόγιον, περὶ γνωμῶν Toupius. hunc titulum in Orum minime conventre (cf. no. LXIX) monuit Bernhardy.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΒΙΟΙ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ.

Α. ΠΛΑΤΩΝΟΣ.

α'. Ὀλυμπιοδώρου βίος Πλάτωνος.

Φέρε δὲ καὶ τὸ γένος εἶπωμεν τοῦ φιλοσόφου, οὐ πολυηκοίας χάριν, ἄλλ' ὠφελείας καὶ παιδείσεως μᾶλλον τῶν προσιόντων αὐτῷ· οὐ γάρ τις οὗτος οὔτις, ἀλλὰ μᾶλλον πολλῶν ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων. λέγεται γὰρ ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι πατρὸς μὲν Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους, ἀφ' οὗ τὸ γένος εἰς Σόλωνα τὸν νομοθέτην ἀνέβη. διὸ καὶ κατὰ ζῆλον προγονικὸν Νόμον ἐγραψεν ἐν ἑβ' βιβλίοις καὶ Πολιτείας σύστασιν ἐν ια'. μητρὸς δὲ προῆλθε Περικτιόνης, ἣτις ἀπὸ Νηλέως τοῦ Κόδρου κατήγετο. φασὶν οὖν
10 ὅτι φάσμα Ἀπολλωνιακὸν συνεγένετο τῇ μητρὶ αὐτοῦ τῇ Περικτιόνη καὶ ἐν νυκτὶ φανέν τῷ Ἀρίστωνι ἐκέλευσεν αὐτῷ μὴ μιγνύναι τῇ Περικτιόνη μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἀποτέξεως. ὁ δ' οὕτω πεποίηκεν. καὶ γεννηθέντα τὸν Πλάτωνα λαβόντες οἱ γονεῖς βρέφος ὄντα τεθείκασιν ἐν τῷ Ὑμητιῷ, βου-
15 λόμενοι ὑπὲρ αὐτοῦ τοῖς ἐκεῖ θεοῖς Πανὶ καὶ Νύμφαις καὶ Ἀπόλλωνι Νομίῳ θῦσαι, καὶ κειμένου αὐτοῦ μέλιται προσελθοῦσαι πεπληρώκασιν αὐτοῦ τὸ στόμα κηρίων μέλιτος, ἵνα ἀληθὲς περὶ αὐτοῦ γένηται

L. II. 1. δὲ] δὴ Boissonadlus ad Nicet. Eugen. 6, 512. p. 329. | πολυηκοίας Vindelus, πολυκοίας libri. | 4. ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων] Hom. Odys. 1, 177. | 12. ἀποτέξεως Vindelus, ἀποτάξεως libri. | 18. post γένηται addit vellem τὸ.

τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδή.
 καλεῖ δ' αὐτὸν πάντοθεν καὶ τοῖς κύκνοις ὁμόδουλον ὡς ἐξ 20
 Ἀπόλλωνος προελθὼν. Ἀπολλωνιακὸν γὰρ τὸ ὄρνειον. ἐν
 ἡλικίᾳ δὲ γενόμενος πρῶτον μὲν ἐφοίτησε Διονυσίῳ τῷ γραμ-
 ματιστῇ πρὸς μάθησιν κοινῶν γραμμάτων, οὗ καὶ ἐν Ἐρα-
 σταῖς μέμνηται, ἵνα μηδὲ Διονύσιος ὁ διδάσκαλος ἄμοιρος
 εἴη τῆς παρὰ Πλάτωνι μνήμης. εἶτα μετ' ἐκείνον γυμναστῇ 25
 μὲν ἐχρήσατο διδασκάλῳ Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ, ὑφ' οὗ καὶ
 Πλάτων, ὡς φασί, μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς
 λεγόμενος τῷ τοῦ πάππου ὀνόματι. ἐκλήθη δ' οὕτω διὰ τὸ
 δύο μόρια τοῦ σώματος ἔχειν πλατύτατα, τὸ τε στέρον καὶ
 τὸ μέτωπον, ὡς δηλοῦσι πανταχοῦ αἱ ἀνακείμεναι αὐτοῦ 30
 εἰκόνες οὕτω φαινόμεναι. ἄλλοι δὲ φασί μὴ διὰ τοῦτο μετο-
 νομασθῆναι αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὸ πλατὺ καὶ κεχυμένον καὶ
 ἀναπεπταμένον τοῦ ἀνακειμένου χαρακτῆρος, καθάπερ φασί
 καὶ Θεόφραστον οὕτω μετονομασθῆναι διὰ τὸ θεῖον τῆς
 φράσεως, πρότερον Τύρταμον λεγόμενον. μουσικῆς δὲ δι- 35
 δάσκαλον ἔσχε Δράκοντα τὸν Δάμωνος μαθητὴν. μέμνηται
 δὲ τούτου ἐν τῇ Πολιτείᾳ. τρία δὲ καὶ ταῦτα ἐπαιδεύοντο
 οἱ Ἀθηῆνσι παῖδες, φημί δὲ γράμματα, μουσικὴν, παλαίειν,
 οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γράμματα μὲν διὰ τὸ κοσμεῖν τὸν λόγον
 τὸν ἐν αὐτοῖς, μουσικὴν δὲ διὰ τὸ τιθασσεύειν τὸν θυμόν, 40
 παλαίειν δὲ καὶ γυμνάζεσθαι διὰ τὸ ἀναρρῶνύναι τὸ τῆς
 ἐπιθυμίας χαλαρόν. καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης δὲ παρ' αὐτῷ τὰ
 τρία ταῦτα φαίνεται παιδευθεῖς· διὸ καὶ φησὶ πρὸς αὐτὸν
 Σωκράτης „αὐλεῖν δὲ οὐκ ἐβούλου“ καὶ τὰ ἑξῆς. ἐφοίτησε
 δὲ καὶ παρὰ γραφεῦσι, παρ' ὧν ὠφελήθη τὴν μίξιν τῶν 45
 χρωμάτων, ὧν ἐν Τιμαίῳ μέμνηται. μετὰ ταῦτα δὲ καὶ
 παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἐπαιδεύθη, παιδευταῖς νομιζομένοις
 εἶναι τῆς Ἑλλάδος. προσῆλθε δὲ τούτοις διὰ τὸ ἀπὸ τῆς

19. Hom. Illad. 1, 249. || 20. πάντοθεν] immo πατρόθεν. || 21. προελθὼν
 Vindetus, προσειθὼν libri. || 23. Ἐρασταῖς] Plat. Amat. init. || 24. μηδὲ Fische-
 rus, μήτε v. || 36. Δάμωνος Fischerus, Δάμωνος Vindetus, δάμωνος libri. ||
 37. τούτου] sc. Damonis. vid. Rep. 3. p. 400 B. 4. p. 424 C. || 44. αὐλεῖν]
 Plat. Alc. 1. p. 108 E. οὐ γὰρ δὴ αὐλεῖν γε ἤθελες μαθεῖν. || 46. Τιμαίῳ]
 p. 67 sq. || 47. τραγικοῖς Vindetus, στρατηγικοῖς libri. || νομιζομένοις Is.
 Casaubonus, ὀνομαζομένοις libri.

τραγικῆς γνωμικῶν καὶ σεμνῶν καὶ τὸ ἥρωικὸν τῶν ὑποθέ-
 50 σιων. καὶ τοῖς διδυράμβοις δὲ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου,
 ἐφόρου λεγομένου τῆς γενέσεως, ὠμίλησε· τούτῳ γὰρ ὁ διδυ-
 ραμβος ἀνέκειτο, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄνομα εἶχεν. διδυράμβος
 γὰρ ὁ Διόνυσος ὡς ἐκ δύο θυρῶν ἐξελθὼν, τῆς τε Σεμέλης
 καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. εἰώθεισαν γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ
 65 αἰτιατὰ ὀνομάζειν τοῖς τῶν αἰτίων ὀνόμασι, καθάπερ καὶ
 τὸν Διόνυσον καλοῦσιν. διὸ καὶ ὁ Πρόκλος περὶ τούτου
 φησὶν

ὅσ' εἶδον τεκέεσσιν ἐρημίζαντο τοκῆς.

ὅτε δὲ τοὺς διδυράμβους ὁ Πλάτων ἤσκητο δῆλον ἐκ τοῦ
 60 Φαίδρου τοῦ διαλόγου πᾶντι πνεύοντος τοῦ διδυραμβώδους
 χαρακτῆρος, ἅτε τοῦ Πλάτωνος τοῦτον πρῶτον γράψαντος
 διάλογον, ὡς λέγεται. ἔχαιρος δὲ πᾶντι καὶ Ἀριστοφάνει τῷ
 κωμικῷ καὶ Σώφρονι, παρ' ὧν καὶ τὴν μίμησιν τῶν προσώ-
 πων ἐν τοῖς διαλόγοις ὠφελήθη. λέγεται δ' οὕτως αὐτοῖς
 65 χαίρειν, ὥστε καὶ, ἡνίκα ἐτελεύτησεν, εὐρεθῆναι ἐν τῇ κλίνῃ
 αὐτοῦ Ἀριστοφάνην καὶ Σώφρονα. καὶ ἐπίγραμμα δὲ τοι-
 οῦτον εἰς Ἀριστοφάνην αὐτὸς πεποίηκεν·

αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πεσεῖται

ζητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

70 ἐκωμώδησε δ' αὐτὸν ἐν τῷ Συμπόσιῳ τῷ διαλόγῳ ὡς κω-
 μωδίαν ὠφελήθει· καὶ γὰρ ποιήσας αὐτὸν ὑμνοῦντα τὸν
 Ἔρωτα εἰσάγει αὐτὸν μεταξὺ λυγγὶ περιπεσόντα καὶ μὴ δυ-
 νάμενον πληρῶσαι τὸν ὕμνον. ἐποίησε δὲ καὶ τραγικὰ ποιή-
 75 ματα καὶ διδυραμβικὰ καὶ ἄλλα τινά, ἅπερ πάντα κατέ-
 κενσε τῆς Σωκράτους πειραθεὶς διατριβῆς, εἰπὼν τι τοιοῦ-
 τον ἔπος,

Ἦφαιστε, πρόμολ' ὦδε, Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει.

γραμματικὸς δὲ τις Ἀνατόλιος ἐνταῦθά ποτε τὸ ἔπος εἰπὼν

50. δὲ] δὲ Vindetus. || 51. ἐφόρου λεγομένου Is. Casaubonus, ἐφορον λεγόμενον libri. || 53. τοκῆς Vindetus, τοκεῦσιν libri. || 68. cf. Plat. vit. II. et vit. Aristoph. II. v. 29. || ὅπερ—ζητοῦσαι Vindetus, τό περὸν τε πεσεῖται ζηλοῦσαι libri. || 70. Συμπόσιῳ] p. 185 C. 180 A. || 71. ποιήσας Mer. Casaubonus, ποτίσας libri. || 77. versus ad Homeri exemplum expressus, vid. Iliad. 18, 392. cf. Dlog. Laert. 3, 5, 6, 95, Suid. s. v. Ἦφαιστε, vit. Plat. II.

ἠὺδοκίμησεν εἰς Ἡφαιστον ἄρχοντα ἐπιστάντα τῇ πόλει·
εἶπε δ' αὐτὸ οὕτως,

80

Ἡφαιστε, πρόμολ' ὧδε, Φάρος νύ τι σάιο χατίζει.
φασὶ δ' ὅτι, ἠνίκα ὁ Σωκράτης ἡμελλε δέχεσθαι, ὄναρ εἶδεν,
ὅτι κύκνος ἄπτερος ἐν τοῖς γόνασιν αὐτοῦ καθήστο καὶ πα-
ραχρῆμα πτεροφυήσας ἀνέπη εἰς τὸν αἴρα καὶ ἐκλιγξέ τι
λιγυρόν, ὡς πάντας θέλξει τοὺς ἀκούοντας· τοῦτο δ' ἐδήλου 85
τὴν μέλλουσαν δόξαν τοῦ ἀνδρός. μετὰ δὲ τὴν τελευταίην
Σωκράτους διδασκάλῳ πάλιν ἐχρήσατο Κρατύλῳ τῷ Ἡρα-
κλειτεῖ, εἰς ὃν καὶ διάλογον ὁμώνυμον ἐποίησεν, ἐπιγράψας
Κρατύλος ἢ περὶ ὀρθότητος ὀνομάτων. μετὰ τοῦτον δὲ
πάλιν στέλλεται εἰς Ἰταλίαν, καὶ διδασκαλεῖον εὐρῶν ἐκεῖ 90
τῶν Πυθαγορείων συνιστάμενον Ἀρχύταν πάλιν ἔσχε διδά-
σκαλον τὸν Πυθαγόρειον ὁμώνυμον, ἐνθα καὶ Ἀρχύτου
μύθηται. ἐπειδὴ δὲ δεῖ τὸν φιλόσοφον φιλοθεάμονα εἶναι
τῶν τῆς φύσεως ἔργων, στέλλεται καὶ εἰς Σικελίαν, θεασό-
μενος τοὺς κρατῆρας τοῦ πυρὸς τοὺς ἐν τῇ Αἴτῃ, καὶ οὐ 95
Σικελικῆς τραπέζης χάριν, ᾧ γενναίῃ Ἀριστείδῃ, ὡς σὺ φῆς.
γενόμενος δ' ἐν Συρακούσαις πρὸς Διονύσιον τὸν μέγαν
τύραννον ὄντα ἐπειρᾶτο εἰς ἀριστοκρατίαν μεταβάλλειν τὴν
τυραννίδα, δι' ὃ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφῆκτο. καὶ τοῦ Διονυσίου
ἐρομένου αὐτὸν „τίνα νομίζεις ἐν ἀνθρώποις εὐδαιμόνα 100
εἶναι;“ — ὡς δὴ νομίζων ὅτι περὶ αὐτοῦ φήσει ὁ φιλόσοφος
κολακεύων αὐτόν, — ὁ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι Σωκράτην. πάλιν
ἐπανήρετο αὐτόν „τί νομίζεις ἔργον ἀνδρὸς εἶναι πολιτι-
κοῦ;“ ὁ δ' ἀπεκρίνατο „τὸ τοὺς πολίτας βελτίους ποιεῖν.“
τρίτον αὐτὸν ἐπανήρετο „τί οὖν, τὸ ὀρθῶς δικάζειν σμικρὸν ἢ
σοι δοκεῖ;“ δόξαν γὰρ εἶχεν ὁ Διονύσιος ἐπὶ τῷ ὀρθῶς
δικάζειν. ὁ δ' ἀπεκρίνατο μηδὲν ὑποσπειλάμενος „σμικρὸν
μὲν οὖν καὶ μέρος ἔσχατον· ἀκασταῖς γὰρ εἰκάσκει οἱ ὀρθῶς

80. αὐτό] αὐτόν v, εἰς αὐτόν Etwallus. || 85. πάντας Vindetus, πάντα
libel. || 89. ἐχρῆστο] malim τοῦτο. || 92. ante ἐνθα desesse quaedam videntur, in
quibus agebatur de epistolis; nam in his sillis, quod sciam, Plato Archytæ
mentionem fecit. sed fortasse totus locus sic constituendus: τὸν Πυθαγόρειον
καὶ Τίμαιον τὸν Λοκρὸν. ἔγραψε δ' εἰς τοῦτον διάλογον ὁμώνυμον, ἐνθα καὶ
τῶν Πυθαγορείων μύθηται. || 96. φῆς] or. 46. l. 2. p. 301 Dind. || 97. δ' ad-
didit. || 99. διὰ v. || 106. τῷ Etwallus, τοῦ libri. || 8. πολιτικοῦ ante μέρος ex
Euseb. chron. 1. p. 56 inseruit Hemsterhuis ad Thom. Mag. p. 27.

δικάζοντες, οἵτινες τὰ διερωγότεα ἡμάτια ἀνυφαίνουσιν.“
 110 τέταρτον αὐτὸν ἐκانهήρτο „τί τυραννον εἶναι; οὐκ ἀν-
 δρεῖον;“ „πάντων μὲν οὖν“ ἔφη „διλότατον, ὅποτε καὶ τὰ
 κουρευτικά μαχαιρίδια δέδοικε, μὴ διὰ τούτων ἀπόληται.“
 ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ Διονύσιος ἀγωνακτίσας προσῆκεν αὐτῷ
 ἡλλίου ὄντος ὑπὲρ γῆς ἐκ τῶν Συρακουσῶν ἀπαλλάττεσθαι,
 15 καὶ οὕτως ἀτίμως ὁ Πλάτων ἀπὸ τῶν Συρακουσῶν ἐδιώχθη-
 τῆς δὲ δευτέρας ὁδοῦ τῆς εἰς Σικελίαν αἰτία αὕτη. μετὰ
 τὸν θάνατον Διονυσίου τοῦ μεγάλου διαδέχεται τὴν τυραν-
 νίδα Διονύσιος ὁ Διονυσίου, μητρὸς ἀδελφὸν ἔχων τὸν
 Δίωνα, ὃς ἐκ πρώτης ὁδοῦ ὁμιλητῆς ἐγένετο Πλάτωνος.
 20 γράφει οὖν αὐτῷ ὁ Δίων ὅτι „ἐὰν παραγένη, νῦν ἐλπίς ἐστὶ
 μεταβαλεῖν τὴν τυραννίδα εἰς ἀριστοκρατείαν.“ διὰ τοῦτο
 τοῖσιν τὴν δευτέραν ὁδὸν ποιησάμενος καὶ διαβληθεὶς ὑπὸ
 τῶν δορυφόρων τοῦ Διονυσίου πρὸς αὐτόν, ὡς βουλευέται
 τὴν ἀρχὴν περιποιῆσαι τῷ Δίῳ καὶ καταλύσαι τὸν Διονύ-
 25 σιον, κρατηθεὶς ὑπ’ αὐτοῦ παρεδόθη Πόλλιδι τῷ Αἰγυπτιῶ
 ἐμπορευομένῳ εἰς Σικελίαν πρὸς πρᾶσιν. ὁ δ’ ἀγαγὼν αὐ-
 τὸν εἰς Αἴγυπτον εὔρειν Ἀννίκεριν ἐκεῖ τὸν Λίβυν μέλλοντα
 πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἥλαν ἐφ’ ᾧ τεθρίπκῳ ἀγωνίσασθαι. περι-
 τυχὼν οὖν τῷ Πόλλιδι ὠνεῖται παρ’ αὐτοῦ τὸν Πλάτωνα,
 30 κρείττω τὴν δόξαν ταύτης πάσης ἐν τεθρίπκῳ νίκης ἀγωνι-
 σάμενος· περὶ οὗ καὶ Ἀριστείδης φησὶν ὅτι οὐδεὶς ἐγίνωσκεν
 Ἀννίκεριν, εἰ μὴ Πλάτωνα ἐπρίατο. τῆς δὲ τρίτης ὁδοῦ
 πάλιν ἀφορμὴ γέγονε τῆς εἰς Σικελίαν αὕτη. δημευθεὶς ὁ
 Δίων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου καὶ ἀφαιρεθεὶς τῶν ὄντων ἐν δεσ-
 35 μωτηρίῳ ἐβλήθη. γράφει οὖν τῷ Πλάτῳ ὅτι ὑπέσχετο ὁ
 Διονύσιος ἀφείναι αὐτόν, εἰ Πλάτων αὐτῷ ἀφίξεται πρὸς
 αὐτόν. ὁ δὲ τῷ ἐταίρῳ βοηθήσων ἐτοίμως ὑπέστη καὶ τὴν
 τρίτην ὁδόν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀποδημίας τοῦ φιλο-
 σοφου τῆς εἰς Σικελίαν. ἰστέον δ’ ὅτι καὶ εἰς Αἴγυπτον
 40 ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἱερατικοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐμαθε
 παρ’ αὐτῶν τὴν ἱερατικὴν. διὸ καὶ ἐν τῷ Γοργίᾳ φησὶν

112. μαχαιρίδια δέδοικε Is. Casaubonus, μαχαιρία διαδέδοικε τ. | 14. τῶν—
 ἀπὸ add. V. | 31. ἐγ. ἀν’ Ἀννίκεριν Etwaflus, sed etiam Arlsted. or. 46. p. 207
 Ἀννίκερις, ὃν οὐδ’ ἠπίστατο ἀνθρώπων οὐδεὶς εἰ μὴ etc. | 41. Γοργίᾳ] p. 482
 B. μὰ τὸν κύνα, τὸν Αἰγυπτίων θεόν.

„οὐ μὰ τὸν κίνα, τὸν παρ' Αἰγυπτίοις θεόν.“ ὁ γὰρ παρὰ τοῖς Ἕλλησι δύναται τὰ ἀγάλματα, τοῦτο παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τὰ ζῶα, σύμβολα ὄντα ἐκάστου τῶν θεῶν ᾧ ἀνάκειται. βουλόμενος δὲ καὶ τοῖς μάγοις ἐντυχεῖν, διὰ τὸ κατ' 145 ἐκείνον καιρὸν ἐν Περσίδι συνιστάναι πόλεμον μὴ δυνηθῆαι παρ' αὐτοὺς ἐλθεῖν ἀφίκετο εἰς τὴν Φοινίκην, καὶ μάγοις ἐκεῖ ἐντυχῶν παρέλαβε τὴν μαγικὴν. διὸ καὶ ἐν τῷ Τιμαίῳ φαίνεται τῆς θυτικῆς ἐμπειροῦ ὄν, σημειᾶ τε λέγων ἥπατος καὶ σπλάγχχνων καὶ τοιαῦτά τινα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν πρὸ τῶν 50 τριῶν τῶν εἰς Σικελίαν ἀφίξεων ἔδει ῥηθῆναι. ἀφικόμενος δ' εἰς τὰς Ἀθήνας διδασκαλεῖον ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ συνεστήσατο, μέρος τι τούτου τοῦ γυμνασίου τέμενος ἀφορίας ταῖς Μούσαις. καὶ μόνῳ τῷ Πλάτῳ ἐνταῦθα Τίμων ὁ μισάνθρωπος συνῆν. πολλοὺς δὲ πάνυ πρὸς μάθησιν ἀφείλκετο καὶ ἄνδρας 55 καὶ γυναῖκας ἀνδρείῳ ἀχήματι περασκευάζων ἀκροῦσθαι αὐτοῦ καὶ κρείττονα πάσης φιλοπονίας τὴν αὐτοῦ φιλοσοφίαν ἐπιδεικνύς. καὶ γὰρ καὶ τῆς Σωκρατικῆς εἰρωνείας ἀπήλλακτο καὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων διατρίβειν καὶ τοὺς νέους θηρῶντα ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, 60 ἀπήλλακτο δὲ καὶ τοῦ σεμνοῦ ὄγκου τῶν Πυθαγορείων, τοῦ ἀποκεκλισμένως ἔχειν τὰς θύρας καὶ τοῦ αὐτὸς ἔφα, πολιτικώτερον αὐτὸν περὶ πρὸς ἅπαντας. πολλοὺς τῶν ἐραστῶν αὐτοῦ καταστήσας καὶ πλείστους ὠφελήσας, μίλλων τελευτῶν ἐνύπνιος εἶδεν, ὡς κύκνος γενόμενος ἀπὸ 65 δένδρου εἰς δένδρον μετέρχεται, καὶ ταύτη πόσον πλείστον παρείχε τοῖς ἱξενταῖς. ὁ Σιμμίας δ' ὁ Σωκρατικὸς ἐκρίνευ ὅτι ἄληπτος ἔσται τοῖς μετ' αὐτὸν ἐξηγηῆσθαι βουλομένοις αὐτόν· ἱξενταῖς γὰρ δοίκασι οἱ ἐξηγηταὶ τὰς ἐννοίας τῶν ἀρχαίων περὶ αὐτοῦ βουλόμενοι, ἄληπτος δ' ἐστίν, ἐπεὶ δὴ 70 καὶ φυσικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ θεολογικῶς καὶ ἀπλῶς πολλαχῶς ἔστιν ἀκούειν τῶν αὐτοῦ, καὶ δ' ἀπὸ καὶ τῶν Ὀμήρου. δύο γὰρ αὐταὶ ψυχὰς λέγονται γενέσθαι παραρμόνιοι· διὸ παντοδαπῶς ἔστιν ἀκούειν ἀμφοτέρων. ἀποθανόντος δ'

146. καιρὸν Ia. Casaubonus, τὸν θεόν libel. | 48. Τιμαίῳ] p. 71 sq. | 51. τριῶν Mer. Casaubonus, οὐσίαν libel. | 57. κρείττονα πάσης Ia. Casaubonus, κρείττονα ἀπάσης libel. | 61. ὄγκου] ὄγκου Mer. Casaubonus. | 63. πολλοῖς ὠφελήσας supplet V. | 67. δ' addidit.

175 αὐτοῦ πολυτελεῶς αὐτὸν ἔθαψαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπέγραψαν
ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ

τοὺς δὴ Ἀπόλλων φῦσ', Ἀσκληπιὸν ἠδὲ Πλάτωνα,
τὸν μὲν ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' ἵνα σῶμα σάοι.

καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ γένους τοῦ φιλοσόφου.

β.

Ὁ μὲν δαιμόνιος Ἀριστοτέλης τῆς θεολογικῆς αὐτὸς
φιλοσοφίας ἀρχόμενος πάντας ἀνθρώπους ἔφη τοῦ εἰδέναι
ἐφίεσθαι καὶ τούτου πλείων τὴν τῆς αἰσθήσεως ἔλαγεν ἀγά-
πησιν· διὰ τοῦτο γὰρ τὰς αἰσθήσεις ἀγαπῶμεν, ἵνα γινώ-
5 σκωμέν τι. φαίην ἂν δ' ἐγὼ τὴν Πλάτωνος τοῦτο πεπον-
θέναι· πάντας γὰρ ἀνθρώπους ἔστιν ἰδεῖν ὡσεὶ ἐκ' ἑνὸς
πηγῆς ἀρύσασθαι βουλομένους ἐκ ταύτης ὅσον ἕκαστος
χρήσιμον ᾗθήθη. πάντας δὲ λέγω τοὺς γε κατὰ φύσιν ἔχον-
τας καὶ μὴ ἀτεράμονας ὄντας καὶ δίκην νυκταρίδων μὴ δυ-
10 ναμένους ἀντωπεῖν ἡλιακῷ φωτί, οἱ μὲν τὰ αἰσθητὰ οἰό-
μενοι εἶναι τῶν νοητῶν οὐδεμίαν τίθενται φροντίδα. ἔτι δὲ
μᾶλλον ἀγασθείημεν τὴν τούτου φιλοσοφίαν, εἰ τὴν τε ἱστο-
ρίαν καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας ὑφηγησώμεθα.
Πλάτων τοίνυν ὁ πολὺς πατὴρ μὲν ἦν Ἀρίστωνος τοῦ Ἀρι-
15 στοκλέους, μητρὸς δὲ Περικτιόνης τῆς ἀπογόνου Σόλωνος
τοῦ νομοθέτου, ὅθεν καὶ κατὰ μίμησιν ἐξέθετο τὴν τε Πο-
λιτείαν καὶ τοὺς Νόμους. αὐτὸς δ' ἐκαλεῖτο Ἀριστοκλῆς
εἰς ὄνομα τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς καὶ πάππου, μετεκλήθη δὲ
Πλάτων ἢ διὰ τὸ πλατὺ τοῦ στέρνου ἢ διὰ τὸ εὐρὺ τοῦ
20 μετώπου ἢ, ὅπερ καὶ ἀληθὲς εἰπαῖν, διὰ τὸ πλατὺ καὶ ἀνα-
πεπταμένον τῆς φρονήσεως. οὕτως καὶ ὁ Θεόφραστος Τύρ-

177. τοὺς δὴ Ἀπόλλων Meibomius, Ἀπόλλων δύο Menagius ad Diog. 3, 45 (ubi Φοῖβος ἔφυσε βροτοῖς), τοὺς δὴ ἀπόλλων libri. cf. Anthol. Pal. 1. p. 337. | 78. σάοι v.

¶ 1. Ἀριστοτέλης] Metaphys. 1, 1. init.: ab eodem loco exorsus est Olympiodorus, cf. Procell et Olympiodori in Plat. Alcib. comm. ed. Creuzer P. 2. p. 1. | 4. διὰ — τι unclis inclusit Heerenius. | 6. ὡσεὶ Heerenius, ἐπεὶ V. | 8. οἴθη v. | 10. ἀντωπεῖν Heerenius, ἀντοποιεῖν V. | 15. Περικτιόνης Heerenius, πεκτιόνης V.

ταρος καλούμενος πάλαι διὰ τὸ θαῖον τῆς φράσεως Θεό-
 φραστος μετεκλήθη. Θεῖος δ' ἦν ὁ Πλάτων καὶ Ἀπολλω-
 νιακός. καὶ ὅτι μὲν θαῖος ἦν δῆλον ἐκ τε ἑαυτοῦ καὶ ἐκ
 τῶν ὄνειράτων· ἐξ ἑαυτοῦ μὲν ὅτι ὁμόδουλον ἑαυτὸν ἐκάλει 25
 τῷ κύκνῳ, ἐκ τῶν ὄνειράτων δ' αὐτως. Σωκράτης ὁ τούτου
 διδάσκαλος τῇ πρὸ μᾶς τοῦ μέλλειν αὐτὸν φοιτῆσαι αὐτῷ
 εἶδεν ὄναρ, ὅτι κύκνος ἄπτερος ἦλθεν ἐντὸς κόλπων αὐτοῦ,
 εἶτα πτεροφυήσας ἀνέπτη, κλάγξας μέγα τ' αὐτὸς καὶ λεγυ-
 ρῶς, ὥστε ἅπαντας ἐλεῖν τοὺς ἀκούσαντας. ἐδήλου δὲ τοῦτο 30
 ὡς φοιτήσῃ μὲν αὐτῷ ἀτελής ὁ Πλάτων, ἀφήσει δὲ τελαίως.
 καὶ οὕτως δὲ προεῖχεν ἐν τοῖς δόγμασιν, ὥστε ἅπαντας τού-
 του ἀκούειν γλίχασθαι καὶ μηδένα ἀντιτείνειν ἢ δύνασθαι
 ἢ πειρᾶσθαι. καὶ αὐτὸς δ' ὁ Πλάτων εἶδεν ἑαυτὸν ἐν τῷ
 μέλλειν τελευτῆσαι κύκνον γενόμενον καὶ καταπηδήσαντα 35
 ἀπὸ δένδρου ἐπὶ δένδρον καὶ πολλὰ παρέχοντα τοῖς ὄρνιθο-
 θήραις πράγματα μὴ δυναμένοις ἐλεῖν αὐτόν. τούτου δὲ
 τοῦ ἐνυπνίου ἀκούσας Σιμμίας ὁ Σωκρατικός ἔφησεν πάν-
 τας ἀνθρώπους σπουδάσειν καταλαβεῖν τὴν τοῦ Πλάτωνος
 διάνοιαν, μηδένα δὲ δυνήσεσθαι, ἀλλ' ἕκαστον ἐκ τοῦ δοκεῖν 40
 αὐτῷ τὴν ἐξήγησιν ποιῆσθαι, εἴτε θεολογήσῃ εἴτε ἄλλο τι
 ἔλοιτο. ταῦτόν γάρ ἐκάτερος, Ὅμηρός τε καὶ Πλάτων,
 παπόνθασι, διὰ τὸ ἑναρμόνιον αὐτῶν τῆς φράσεως ἐκάστην
 βάσιμοι γίνονται, ὅπερ ἂν βούληται ἐπιχειρεῖν τις. οὐ
 μόνον δὲ τὰ ὄνειρα ταῦτα δηλοῦσιν αὐτὸν Ἀπολλωνιακὸν 45
 ὄντα, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς αὐτοῦ καθαρτικὸν ὕν-
 τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ θεός, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα δηλοῖ.
 Ἀπόλλων γὰρ δηλοῖ ὁ κεχωρισμένος τῶν πολλῶν· τὸ γὰρ
 α̅ στερητικὸν ἐστὶ μόριον. ἔτι δὲ καὶ ἐκ τοῦ καιροῦ τῆς
 γενέσεως αὐτοῦ τεκμαιρόμεθα αὐτὸν Ἀπολλωνιακὸν ὄντα· 50
 ἐγεννήθη γὰρ ἐν τῇ ζ' τοῦ θαρρηλιῶνος μηνός, ἐν ἣ ἑορτὴν
 ἐπιτελοῦσιν οἱ Δῆλιοι τοῦ Ἀπόλλωνος. ἐν δὲ τῇ ε' τούτου
 τοῦ μηνός ἐπέχθη ὁ Σωκράτης, ἐν ἣ γενεθλιακὴν ἑορτὴν
 Ἀρτέμιδος ἐπιτέλουν. δηλοῖ δὲ τοῦτο τὸ προέχειν τῷ Σω-

27. προμῆς V, προτεραιῶς Heerenius. | 31. malim ἀποφοιτήσῃ δὲ τί-
 λιος. | 32. προὔχει v. | 36. ὄρνιθοθήροις v. | 49. α̅] ἀπ v. | στερητικὸν
 Heerenius, στερητικὸν V. | 51. ἦ] ῥ v. | 52. τούτου τοῦ] malim τοῦ αὐτοῦ. |
 54. προέχον ἐν τῷ v. | τῷ Σωκράτει] immo τὸν Σωκράτη.

55 κράτει κατὰ τὸ χρόνον καὶ λόγον. ἵνα δὲ τέλος τῆς περὶ
 αὐτοῦ ἱστορίας ποιήσω λόγον, ἐκ διαιρέσεως προβλῶμεν.
 πᾶν γινόμενον καὶ ἐν χρόνῳ γίνεται καὶ ἐν τόπῳ. μάθωμεν
 τοίνυν ἐκάτερον τούτων, καὶ ἔτι μέντοι τά τ' ἐν τῇ γενέσει
 καὶ τὰ περὶ τῆς γενέσεως αὐτοῦ συμβάντα. γέγονε τοίνυν
 60 ἐν χρόνῳ μὲν τῇ πῆ Ὀλυμπιάδι ἐπ' ἄρχοντος Ἀμεινίου, Περει-
 κλέους ἔτι ζῶντος καὶ τῶν Πελοποννησιακῶν πολέμῳ ἔτι
 συγκροτουμένων, νεώτερος ὢν Ἰσοκράτους ε' ἔτεσιν. ἐν
 τόπῳ δὲ γέγονεν ἐν τῇ Αἰγίνῃ, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀρίστωνος
 μετὰ καὶ ἄλλων κληρῶν κληροῦχος πεμφθέντος ἐν τῇ Αἰγίνῃ ὑπὸ
 65 τῶν Ἀθηναίων. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ
 τόπου ἐν ᾧ γέγονεν. περὶ δὲ τὸν τόκον εἶδα ὄνειρον ὁ τού-
 του πατήρ, ἔτι ἐν γαστρὶ ἐχούσης αὐτὸν τῆς μητρός, μὴ
 συγγενέσθαι αὐτῇ ἄχρις ἂν ἀποτέκη. τοῦτο δ' ἐσήμανε ὡς
 οὐδὲ ἠδονὴν δεῖ τῆς συνουσίας αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ και-
 70 δοποιάν, καὶ μονοῦσθαι, ὡς τὸ τεχθῆσόμενον καθαρὸν
 τεχθεῖν, μηδένα σπῖλον προσειληφὸς ἀπὸ τῆς ἐξ ὑστέρου δε'
 αἰσχροῦτητα συνουσίας. ἀλλὰ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετὰ τὸν
 τόκον λαβοῦσα αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐν τῷ Ὑμητῷ ὄρει, θῦσαι
 βουλομένη Ἀπόλλωνί τε Νομίῳ καὶ Νύμφαις, καὶ ἐν τούτῳ
 75 καταθεμένη αὐτὸν εὔρεν αὐτὸν ὑποστρέψασα πεκληρωμένον
 ἔχοντα τὸ στόμα μέλιτος· ἐλθοῦσαι γὰρ μέλισσαι τοῦτο πε-
 ποιήκασιν, προμηνύουσαι ὅτι τὰ ἐξ αὐτοῦ μέλλοντα ῥεῦσαι
 μέλιτος ἔσται γλυκύτερα κατὰ τὸν ποιητήν. διαίτη δ' ἐκέ-
 χρητο οὐ τῇ ἀπὸ τῶν ζωικῶν, ἀλλὰ τῇ ἀπὸ τῶν φυτῶν.
 80 ἐφοίτησε δ' ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος γραμματιστῇ μὲν Διονυσίῳ,
 οὗ μνήμην ποιεῖται ἐν τοῖς Ἐρασταῖς αὐτοῦ· οὐδὲ γὰρ δί-
 καιον ἐνόμισεν ἀμνημόνευτον καταλιπεῖν οἰκεῖον διδάσκαλον.
 γυμναστῇ δ' Ἀρίστωνι ἐφοίτησεν· καὶ γὰρ καὶ τούτου πολ-
 λὴν ἔθετο πρόνοιαν, ὡς καὶ δύο ἀγῶνας αὐτὸν νικῆσαι,

60. πῆ] ol. 88, 1. sic et Apollodorus ap. Diog. Laert. 3, 2. sed Aminias
 archon fait ol. 87, 4, quo ipso anno Pericles mortuus esse dicitur. Isocrates
 autem natus est ol. 86, 1. [61. πολέμων v. malim et Πελοποννησιῶν. sed nec
 ἔτι sanum videtur: fortasse πολέμων β' ἔτη latet in πολέμων ἔτι. [62. Ἰσοκράτης
 v. [63. ἐν malim abesse. [70. μονοῦσθαι] μονίῳν καὶ V, μοναχῇ Hee-
 renius. [76. ἔχον v. [78. ποιητήν] Hom. Illiad. 1, 249. [81. τοῖς Ἐρασταῖς
 Heerenius, ταῖς ἐπιστολαῖς V. vid. vlt. l. v. 28.

Ὀλύμπιά τε καὶ Νέμεα. ἐφοίτησε δὲ μετὰ ταῦτα καὶ Δρακόντι 85
 τῷ μουσικῷ, ὃς γέγονεν ἐκ γεμύλλων τοῦ ἀπὸ Δάμωνος, οὗ Δά-
 μωνος μέμνηται ἐν τῷ Θεαιτήτῳ. παρήλθε δὲ διὰ γ' τούτων,
 γραμμάτων, γυμνασίων, μουσικῆς, ἵνα καὶ τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς
 διὰ τὰς αὐτὰς προσδιορθώσῃ· οἶδε γὰρ ὅτι αὐταὶ αἱ παιδεῖαι
 δύνανται τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς ἐπανορθοῦσθαι· διὰ μὲν 90
 τῶν γραμμάτων ἠκριβου τὸ λογιστικὸν αὐτῆς μέρος, διὰ δὲ
 τῆς μουσικῆς ἐτιθάσσει τὸ θυμικόν, ὥσπερ διὰ τῶν γυμ-
 νασίων ἐρρώννυε τὸ ἐπιθυμητικόν. μετὰ τοῦτο δ' ἐφοίτησε
 διδυραμβοποιοῖς, τὸν ἐκείνων χαρακτῆρα ὠφελήθῃναι βου-
 λόμενος. ἀμέλει καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ σύγγραμμα διδυραμ- 95
 βῶδές ἐστιν. ἐφοίτησε δὲ καὶ τραγικοῖς, τὸ ἐν αὐτοῖς σεμνὸν
 ἀρύσασθαι βουλόμενος. ἐφοίτησε δὲ καὶ κωμικοῖς, τὴν φρά-
 σιν αὐτῶν ὠφελήθῃναι βουλόμενος. ἀμέλει καὶ τὸν Ἀρι-
 στοφάνου ἀνεμάξατο χαρακτῆρα, ὃς τῶν ἄλλων προὔχει
 κωμικῶν. καὶ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τούτου φράσιν δηλοῖ τὸ 100
 ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀριστοφάνην ῥηθὲν ἐπίγραμμα, ἔχον
 ὡδε·

αἱ Χάριτις τέμνός τε λαβεῖν ὄπερ ἤθελον εὐρεῖν
 διζόμεναι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

ἐξήλωσε δὲ καὶ Σώφρονα τὸν γελοιοποιόν, τὴν μιμητικὴν 5
 ὥσπερ κατορθῶσαι βουλόμενος· ὁ γὰρ διαλόγους γράφων
 καὶ μίμησιν προσώπων εἰσάγει. ἐφοίτησε δὲ καὶ γραφεῦσι,
 τὴν τῶν χρωμάτων ποικίλην μίξιν ἐκμαθεῖν βουλόμενος·
 ὅθεν ἐν Τιμαίῳ πολὺν λόγον καταβάλλει περὶ χρωμάτων.
 καὶ ταῦτα μὲν αὐτῷ διεπράττετο ἄχρις ἐτῶν κ'. μετὰ δὲ 10
 τοῦτο ἐφοίτησε Σωκράτει, καὶ ἑ' ἔτη παρ' αὐτῷ ἐποίησεν,
 ἠθικὴν φιλοσοφίαν ἐκμαθεῖν βουλόμενος. εὐρηκῶς δὲ τὸν

85. Δρακόντι v. | 86. ἐκ γεμύλλων τοῦ ἀπὸ δάμωνος V, ἐφάμιλλος τοῖς
 περὶ Δάμωνα Heerenius, ἐκ Μεγίλλου latero In ἐκ γεμύλλων coll. Plut. d. mus.
 17 (quo ipso loco Μεγίλλου demum corrigi pro Μετέλλου) coniect Osannus
 Kphem. Darmst. 1834. p. 983, quanquam vel sic locum non persanari constat.
 malim ἐκ γε vel εἰς γε πολλῶν αὐτὴ ἐκ παμπόλλων τῶν ἀπὸ Δάμωνος. | 87. τῷ
 Θεαιτήτῳ] imms τῆ πολιτεία. vid. vit. I. v. 37. nisi mania τῷ Ἀλκιβιάδῳ coll.
 Alcib. 1. p. 118 C. | 88. αὐτοῦ v. | 89. παιδεύαι v. | 93. τοῦτο δ'] τούτων v. |
 103. vid. I. v. 88. pro εὐρεῖν Heerenius ἄρδειν vel οἰκεῖν. | 5. γελοιοποιόν v. |
 9. Τιμαίῳ] p. 67 sq. | 11. ἐποίησιν] imms ἐφοίτησιν.

Σωκράτη ἑπαναβεβηκότα τῶν ἄλλων, φασὶ πυρὶ μέλλων
 παραδιδόναι τὰ πρὸ τούτου ποιηθέντα αὐτῷ εἰπεῖν τοῦτο
 115 τὸ ἔπος,

Ἦραιστε, πρόμολ' ὦδε, Πλάτων νό τι σεῖο χατίζει.
 εὐνούστατος δὲ τῷ Σωκράτει οὗτος ὤφθη, εἶπερ τις ἄλλος.
 ἀμέλει κρινομένου αὐτοῦ καὶ ἐν δεσμοτηρίῳ τυγχάνοντος
 ἀνελθὼν αὐτὸς ἐπὶ τὸ βῆμα φωνὴν ἐρηξε τοιαύτην· „νεα-
 20 νίας μὲν ὦν, ὦ ἄνδρες, ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβέβηκα.“ ἀγανακ-
 τήσαντες δ' οἱ δικάσται κατήγαγον αὐτόν, ὁ δὲ λυθεὶς ἐξῆλ-
 θεν ἐκ τοῦ δικαστηρίου, μέναι ἐκεῖ οὐκέτι ἀνασχόμενος.
 μετὰ δὲ τὴν ἠθικὴν ὠφελήθηναί Σωκράτει καὶ πράγματα
 παρασχεῖν αὐτῷ τῷ Σωκράτει ἐν ταῖς πρὸς αὐτόν ἐντεύξεσι
 25 συγγράμματα ἐξέδιδετο, ἃ ἔτι ζῶντος Σωκράτους εἰς χεῖρας
 αὐτοῦ ἦλθον. τὸν γὰρ Λύσιον διάλογον συγγεγραφώς, ᾧ
 ἐνέτυχε καὶ ὁ Σωκράτης ἔφη τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ „οὗτος ὁ
 νεανίας ἄγει με ὅπη θέλει καὶ ἐφ' ὅσον θέλει καὶ πρὸς οὓς
 θέλει.“ μετὰ δὲ τὴν εἰς Σωκράτην φοίτησιν ἀπῆλθε πρὸς
 30 τοὺς Πυθαγορείους, τὸ δὲ ἀριθμῶν τὰ πράγματα σημαίνειν
 παρ' αὐτῶν κατορθῶσαι βουλόμενος, ὅθεν πολλὸν τούτων
 μέμνηται ἐν τῷ Τιμαίῳ. ἐφοίτησε δὲ καὶ Κρατύλῳ τῷ Ἡρα-
 κλειτίῳ καὶ Ἐρμίππῳ τῷ Παρμενιδεῖ, τὰ Ἡρακλείτου καὶ
 Παρμενίδου δόγματα μαθεῖν βουλόμενος, ὅθεν καὶ δύο διά-
 35 λογοὶ γεγραμμένοι εἰσὶν αὐτῷ, ὃ τε Κρατύλος καὶ ὁ Παρμε-
 νίδης, ἐν οἷς τῶν δογμάτων τῶν προειρημένων ἀνδρῶν μέ-
 μνηται. μεμαθηκώς δὲ, ὅτι τὴν ἀρχὴν εἶχον τῆς φιλοσοφίας
 οἱ Πυθαγόρειοι ἀπὸ Αἰγύπτου, ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ
 κατορθώσας ἐκεῖσε τὴν γεωμετρίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν ἀνε-
 40 χώρησεν. εἰτ' ἐλθὼν εἰς Φοινίκην περιέτυχεν ἐκεῖσε Περσαῖς
 καὶ ἔμαθε παρ' αὐτοῖς τὴν Ζωροάστρου παιδείαν. εἰτ' ἐκεῖ-
 θεν ἐπὶ Σικελίαν ἀφίκετο, τοὺς ἐν Αἴτνῃ κρατῆρας ἰστο-

113. ἑπαναβεβηκότα] malim ἐπάνω βεβηκότα. | μέλλων] immo μέλ-
 λοντα. | 14. malim ποιηθέντα. cf. vit. I. v. 73. | 18. δεσμοτηρίῳ] an δικαστη-
 ρίῳ? | 21. λυθεὶς] malim πολυθεὶς aut λυπεὶς. | 22. οὐκέτι add. Hoerentius, in
 lac. em. V. | 26. malim συγγεγραφοῦτι ὡς ἐνέτυχε, nisi quaedam exolderunt. cf.
 Diog. Laert. 3, 35. | 30. Πυθαγορείους hic et ubique v. | 31. ὅθεν] ὅτι v. |
 32. Ἡρακλειτίῳ v. | 33. Ἐρμίππῳ] immo Ἐρμογένει. vid. Diog. Laert. 3, 6. |
 Παρμενιδίῳ v. | 34. δύο v.

ρῆσαι βουλόμενος, ὅτε καὶ τὴν εἰς Διονύσιον ἐντευξιν ἐποίησατο. μετὰ ταῦτα δ' ἐλθὼν ἐν Ἀθήναις συναστήσατο διδασκαλεῖον πλησίον τοῦ καταγωγίου Τίμωνος τοῦ μισανθρώπου, 145 ὃς δυσκόλως ἔχων ἐς ἅπαντας, ὡς καὶ τὰ ἐπιγράμματα τοῦ τάφου αὐτοῦ δηλοῦσι, πάνυ εὐμενῶς ἤνεγκε τὴν τοῦ Πλάτωνος συνουσίαν. εἰσὶ δὲ τὰ ἐπιγράμματα τάδε·

ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα καίμαι·

τίς δ' ὢν οὐ πύσσεισθε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε. 50

ἔστι δὲ τὸ δεύτερον τόδε·

τήνδε σὺ τὴν στήλην παραμείβεο, μήτε με χαίρειν

εἰπὼν, μήθ' ὅστις, μὴ τίνος εἰρόμενος.

πρὸ δὲ τοῦ διδασκαλείου τέμνος καθιέρωσε ταῖς Μούσαις ὁ Πλάτων. τούτῳ δ' ἐφοίτησαν οὐ μόνον ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ 55 γυναῖκες, Ἀξιοθέα τε ἢ ἐκ Φλιοῦντος καὶ Λασθένεια ἢ ἐξ Ἀρκαδίας. θεῖος δ' ἦν, ὡς εἰρηται πολλίαις, οὗτος ὁ ἀνὴρ, καὶ πολλῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ ἐγένετο εὐρετής, ὀνομάτων τε καὶ πραγμάτων καὶ εἰδους τῆς συγγραφῆς. ὀνομάτων μὲν τῆς ποιότητος· οὐδὲ γὰρ πρὸ τούτου ἐγινώσκετο τοῦνομα. 60 ἀμέλει ἐν Θεαιτήτῳ φησὶ πρὸς Θεόδωρον, ποιῶν τὸν Σωκράτη διαλεγόμενον καὶ λέγοντα ὅτι „ἴσως μὲν οὖν τὸ τῆς ποιότητος ὄνομα ξένον σοι δόξειεν ἂν καὶ οὐκ εἰωθός.“ δηλοῖ δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Κατηγορίαις λέγων „ποιότητα δὲ λέγω,“ εἰπὼν τὸ λέγω ἀπ' αὐτοῦ τοῦ θεμένου 65 τοῦνομα· εἰ γὰρ ἦν ἐν καταχρήσει, πάντως ἂν οὐ λέγω, ἀλλὰ λέγεται εἶπεν· εἶωθε γὰρ αὐτὸς καὶ ἅπαντες οἱ παλαιοὶ τοῦτο ποιεῖν. εὖρε δὲ καὶ τὸ τῶν ἀντιπόδων ὄνομα καὶ τὸ τοῦ μήκους ἀριθμοῦ. πράγματα δ' εὖρε φυσικά, ἠθικά, θεολογικά, πολιτικά. φυσικά μὲν ὅτι ἔδειξε τὴν μαγνητικὴν λίθον 70

149. exstat idem epigramma ap. Plut. Anton. 70 et in Anthol. Pal. 1. p. 396. || 50. τίς δ' ὢν] τοῦνομα δ' Plutarchus, ὄνομα δ' Anthol. || πύσσεισθε Anthol. || 52. χαίρειν Heerenius, χείρας V. || 53. μήθ' v. || 56. Ἀξιοθέα desl ex Diog. Laert. 3, 46, Clem. Alex. str. 4. p. 224 B., Themist. or. 23, Δειθία v. || Φλιοῦντος Heerenius, φλειροῦντος V. || Λασθένεια ἢ ἐκ v. || 59. τῆς συγγραφῆς Heerenius, καὶ συγγρ. V. || 61. Θεαιτήτῳ] p. 182 A. ἴσως οὖν ἢ ποιότητος ἅμα ἀλλόκοτόν τε φαίνεται ὄνομα καὶ οὐ μανθάνεις ἀθρόον λεγόμενον. || 62. εὐ] τέ v. || 64. Κατηγορίαις] cap. 5. || 67. εἰωθός v. || 68. ἀντιπόδων] Tim. p. 63 A. || 69. μήκους ἀριθμοῦ] Rep. 9. p. 587 D. || 70. μαγνητικὴν] Tim. p. 80 C.

μη ἔλκουσαν τὸν σίδηρον, ἀλλ' ὅτι ὁ αἷρ ἐστὶν ὁ ὠθῶν αὐτὸν
 πρὸς αὐτήν. μαθηματικὰ δ' εὔρε τὴν μέσσην καλουμένην
 ἀνάλογον; περὶ ἧς ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ λόγον ἐποίησάμεθα.
 λοιμωσάντων γὰρ τῶν Ἀθηναίων ἐπεμφαν ἐν Δελφοῖς χρη-
 175 σόμενοι, τί ποιήσαντες παύσαιντο τοῦ λοιμοῦ. ἔχρησε δ'
 αὐτοῖς ὁ θεός, διπλασιάσαντας τὸν βωμὸν οὕτως θῦσαι.
 τυγχάνοντος δὲ τοῦ βωμοῦ κύβου ἕτερον κύβον ἐπρωκοδόμη-
 σαν, οἰόμενοι τοῦτο εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ λεγόμενον.
 εἰθ' ὡς οὐδὲ τοῦτο ποιήσαντες ἐπαύσαντο, ἐπὶ τὸν Πλάτωνα
 80 πορευθέντες ἤρουντο αὐτόν, τί δέοι ποιῆν, ὃ δ' ἔφη ὅτι „ὄνει-
 δίξει ὑμῖν ὁ θεὸς ὡς ἀκείροις γεωμετρίας.“ ἔδειξε γὰρ μὴ
 ἰδιωτικῶς τὸ διπλάσιον ἐννοῆσαι, ἀλλ' εὔρειν μέσσην τιὰ
 ἀνάλογον, καὶ τούτῳ διπλασιάσαι ταύτην. ὅθεν οὕτως ποιη-
 σάντων παραντίκα ἐπαύσαντο τοῦ λοιμοῦ. εὔρε δὲ καὶ ἠθικά·
 85 τὸ γὰρ μὴ ἐπὶ μισθῷ διδάσκειν ἠθικὸν ὃν πρῶτος εὔρειν.
 ἀμίλει Πυθαγόρας [καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ πάντες] ρ' δραχμῶς
 χρυσοῦ λαμβάνων τὴν οἰκίαν μετεδίδου, κάπηλος μᾶλλον
 λόγων τυγχάνων ἢ φιλόσοφος. ὅθεν καὶ τὸν Τίμαιον ζ'
 ἀργυρίων ἀπὸ τῶν Πυθαγορείων ὠνησάμενος κατὰ μίμησιν
 90 αὐτοῦ ἔγραψε τὸν διάλογον. ὅθεν καὶ φέρεται τι ἔπος
 τοιοῦνδε·

πολλῶν ἀργυρίων ὀλίγην ἠλλάξαι μολπήν,

ἐνθεν ἀφορμηθεὶς τιμαιογραφεῖν ἐπεχείρεις.

εὔρε δὲ καὶ πολιτικά· τὸ γὰρ τὰς τηβάδας κυκλοτερεῖς εἶναι
 95 αὐτὸς πρῶτος ἐφεῦρεν ὡς πολυχωρητοτέρας. δέδεικται γὰρ
 τοῖς γεωμέτραις ὅτι πάντων τῶν ἰσοπεριμέτρων πολυχωρη-

174. λοιμωζάντων v. [Ἀθηναίων] Immo Ἀηλίων. cf. Plat. d. Kl. ap. Delph. 6. p. 356 E. d. gen. Soer. 7. p. 579 B. Theo Smyrn. 1. p. 2. [79.] οὔτε v. [80. εἴ-
 ρουντο v. [83. τούτῳ — ταύτην] Immo ταύτη — τοῦτον. [84. τοῦ] τὰ τοῦ v. [86. καιοίπρὸ αὐτοῦ πάντες susp. [89. fort. ἀργυρίων hic et infra. [92. idem ver-
 sus leguntur ap. Schol. Plat. Tim. p. 424, et uno ancillones (anteedit enim hic: καὶ
 σὺ Πλάτων· καὶ γὰρ σε μαθητεύειν πόθας ἔσχε) ap. Gell. Noct. Att. 3, 17 et
 Jamblich. ad Nicom. arithm. p. 148, et apud hunc quidem emendatiores (cf. Val-
 ckenar. d. Aristot. p. 65). Timonis est Irgm. 14 ap. Brunck. Anal. 2. p. 70. cf.
 Pauli lib. d. sillis p. 44. 52. [πολλῶν] πολλῶν δ' cett. scriptt. [ἠλλάξαι V, ἠλλά-
 ξαιτο, ut Schol. Plat., Heerenius. [μολπήν] βίβλον cett. [93. ἐπεχείρει v, ἐδιδάχ-
 θης cett. [94. in τηβάδας quid lateat nescio: de machina bellica cogitavit Hee-
 renius, ut esset πολιορκητικά pro πολιτικά legendam. στηβάδας mirifice Coraes
 ad Plat. Nic. p. 415. [96. ἰσοπεριμετρῶν v.

τότερος τυγχάνει ὁ κύκλος. εὔρε δὲ καὶ τὸ τρίτον τῆς πολι-
 τείας εἶδος, τὸ ἐξ ὑποθέσεως. ἀλλὰ δὴ καὶ θεολογικὰ εὔρεν,
 οἷον τὸ τὰς ἰδέας εἶναι ἐν τῷ παραδειγματικῷ, οὐχ ὅ τι καὶ
 ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ ἐγίνωσκον ὅτι εἰσὶν αὐταί· Πυθαγόρας γάρ 200
 ἔλεγεν αὐτὰς ἐν τῷ ποιητικῷ εἶναι, καὶ Ἀριστοτέλης γε μετ' αὐ-
 τὸν ἐν τῷ ποιητικῷ· αὐτὸς δὲ, ὡς εἴρηται, ἐν τῷ παραδειγματικῷ
 αὐτὰς ἔφησεν εἶναι, αἵπερ αἰτίαι καὶ ἀρχαί εἰσι τοῦ ποιητικοῦ.
 ἀμέλει γὰρ καὶ φησιν αὐτὸν εὐρηκότα τὰς ἰδέας ἐωρακέναι ἐαυ-
 τὸν τρίτον ἔχοντα ὀφθαλμόν. εὔρε δὲ καὶ τί ἐστὶν αἰών· οἱ γάρ 5
 πρὸ αὐτοῦ αἰῶνα ἔλεγον τὴν ἀπειρίαν τοῦ χρόνου, αὐτὸς δὲ
 ἔδειξεν ὡς ἄλλη ἐστὶν ἡ ἀπειρία τοῦ χρόνου καὶ ἄλλος ὁ αἰών.
 εὔρε δὲ καὶ εἶδος συγγραφῆς τὸ διαλογικόν· εἰ γὰρ τις εἴποι
 ὅτι καὶ Ζήνων πρὸ αὐτοῦ διαλόγους ἔγραψε καὶ Παρμενίδης,
 ἐροῦμεν ὅτι οὗτος μάλιστα αὐτῷ ἐχρήσατο. ἔζησεν δὲ πάλιν 10
 ἐνιαυτούς, καὶ διὰ τούτου δεικνύς ὅτι Ἀπολλωνιακὸς ὢν
 τυγχάνει· ὁ γὰρ θ' τῶν Μουσῶν ἀριθμὸς ἐφ' ἑαυτὸν πολλα-
 πλασιαζόμενος ἀπογεννᾷ τὸν πάλιν ἀριθμόν. ὅτι δ' αἱ Μοῦσαι
 ὑπερητίδες εἰσὶν Ἀπόλλωνος οὐδεὶς ἀντερεῖ. οὗτος γὰρ ὁ
 ἀριθμὸς δυναμοδύναμις λέγεται, ὡς ἂν τοῦ γ' ἀριθμοῦ πρῶ- 15
 του ὄντος διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν ἀρχὴν καὶ μέσην καὶ τελευτήν,
 πολλαπλασιαζομένου δὲ καὶ ἀπογεννῶντος τὸν θ' (τριάκις
 γὰρ τρία θ') καὶ τοῦ θ' τὸν πάλιν ἀριθμόν. ἔστι δὲ καὶ ἐκ
 τῶν μετὰ τὸν βίον αὐτοῦ τὸ θεῖον αὐτοῦ καταμαθεῖν. γυνὴ
 γὰρ τις ἀπῆλθε χρησομένη, εἰ δεῖ τὴν στήλην αὐτοῦ συντάξαι 20
 ἀγάλμασι τῶν θεῶν. ἔχρησε δ' ὁ θεὸς τάδε·

δόξης ἀντιθέοιο καθηγητῆρα Πλάτωνα

εὐδρώης τίουσα, χάρις δ' ἐσαμείψεται ἐσθλή

ἐκ μακάρων, οἷσιν περ ἄνηρ ἐνάριθμος ἐκεῖνος.

ἄλλος δὲ χρησμὸς ἐδόθη, ὡς δύο παῖδας τεχθήσονται, Ἀπόλ- 25
 λωνος μὲν Ἀσκληπιός, Ἀρίστωνος δὲ Πλάτων, ὃν ὁ μὲν
 ἰατρός ἐσται σωματίων, ὁ δὲ ψυχῶν. καὶ Ἀθηναῖοι δὲ γε-
 νεθλιακὴν αὐτοῦ ἡμέραν ἐπιτελοῦντες ἐπάδοντες φάσκουσιν
 ἡματι τῷδε Πλάτωνα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.

198. δὴ] δὲ v. | 99. ὅ τι — ὅτι] ὅτι — ὅ τι v. | 200. αὐταί] αὐται v. |
 1. γε] γὰρ v. | 4. αὐτὸν] αὐτὸν τὸν v. | 11. ἐνιαυτόν v. | 12. θ']
 θεός V, τεθεὶς Heerenius. | ἀριθμὸς Heerenius, ἀριθμῶν ἀριθμὸς V. | 22. κα-
 θηγητῆρα Heerenius, καθηστητῆρα V.

230 ὄρα δὲ καὶ τὴν ὑπεροχὴν, ἣν ἔσχεν ἐς Πυθαγόραν. οὗτος μὲν οὖν ἀπῆλθεν ἐς Περσίδα τὴν τῶν μάγων ὠφελήσθηναι θέλων φιλοσοφίαν, οἱ δὲ μάγοι διὰ τὸν Πλάτωνα Ἀθήναζε παρεγένοντο· τῆς ἐξ αὐτοῦ φιλοσοφίας μετασχῆν γλεχόμενοι. ἐπεὶ δὲ τὴν ἱστορίαν τοῦ Πλάτωνος μαμαθήκαμεν, φέρε καὶ τὸ
35 εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας διηγησώμεθα.

γ. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Πλάτων Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλείους καὶ Περικτιόνης ἢ Ποτιώνης, τὸ γένος ἑλκούσης ἀπὸ Σόλωνος· ἔκτη γὰρ ἦν ἀπ' ἐκείνου, παῖς γενομένη * Δρωπίδου τοῦ ποιητοῦ, ἀδελφοῦ Σόλωνος· ὁ δὲ Σόλων εἰς Νηλέα ἀναφέρει τὸ γένος. καὶ
5 Ἀρίστων δ' ὁ Πλάτωνος πατήρ ἐκ τοῦ Κόδρου γένους κατήγετο τοῦ Μελέανθου υἱοῦ. ἱστόρηται δ' ὡς ἐκ τινος θείας ὄψεως ἢ μήτηρ Πλάτωνος ἔγκυος ἐγένετο, ἐπιφανέντος αὐτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος. καὶ ἦν ἵκα ἔτεκε τὸν Πλάτωνα, τότε αὐτῇ ὁ ἀνὴρ συνεγένετο. ἐτέχθη δ' ἐν Αἰγίῃ ἐν τῇ πη' Ὀλυμπιάδι
10 μετὰ τὰ προοίμια τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, καὶ ἐβίω ἔτη β' καὶ π'. τελευτᾷ δ' ἐπὶ τῆς ρη' Ὀλυμπιάδος, οὐδὲ γάμον τινα οὐδ' ὁμιλίαν καθάπαξ σώματος εἰς πῆραν δεξάμενος· εὐωχῆθη δ' ἐν ἑορτῇ καὶ ὑπνῶν ἀπεβίω. καὶ ἕτεροι δ' ἐγένοντο μετ' αὐτὸν υἱοὶ τῷ Ἀρίστωνι, Ἀδείμαντος καὶ Γλαύκων,
15 καὶ Ποτιώνη θυγάτηρ. καὶ τὰ μὲν πρῶτα γράμματα διδάσκεται παρὰ τινι Διονυσίῳ, ἐγυμνάσθη δὲ τὰ εἰς καλλίστραν παρ' Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ, εἶτα μαθὼν ποιητικὴν γράφει διθυράμβους καὶ τραγωδίας· ἀπογνοὺς δὲ τούτων ἐφιλοσόφησε παρὰ Σωκράτει ἐπὶ ἔτη κ'. καὶ λόγος ἰδεῖν Σωκράτην,
20 καδ' ἦν ἡμέραν αὐτῷ παρεδόθη Πλάτων, κύκνον αὐτοῦ τοῖς γόνασιν ἐπικαθήμενον. προσηγορεύετο δ' Ἀρι-

230. οὗτος μὲν οὖν Heerenius, αὐτὸς μὲν οὐκ V.

3. cf. Eudoc. p. 362. Hesych. Mil. p. 44 Or. || 1. περικτιόνης AVE, περικτιώνης cett. || 2. ποτιώνης A. || 3. post γενομένη nonnulla desunt, sic scire ex Diog. Laert. 3, 1 supplenda: Γλαύκωνος τοῦ Καλλιάρχου τοῦ Κριτίου τοῦ Δρ. || τοῦ add. VE. || ἀδελφοῦ *V, τοῦ ἀδ. cett. || 5. δ) ὁ τοῦ V. || 6. μελανθίου V. || 7. μ. τοῦ πλ. V. || ἔγκυος add. A, ἔγγυος VE. || 13. εὐώχει BE. || 14. γλαύκων AV, γλαῦκος cett. || 15. ποτιώνη A. || 19. σωκράτην A. || ἐπὶ om. V. || 20. κύκνον] κύκλον AB et pr. m. E.

στοκλής, διὰ δὲ τὸ πλατὺς εἶναι τὸ στέρον Πλάτων ἐπωνομάσθη. ἄλλοι δ' ὡς πλατὺν ἐν λόγοις Πλάτωνα κληθῆναι. τρεῖς δ' ἐν Σικελίᾳ Πλάτων ἦλθε πρὸς τοὺς τυράννους Διονυσίους, καὶ ἐπράθη ὑπὸ τοῦ τυράννου. ἐπρίατο δ' αὐτὸν 25 Ἀντίκερις τις Λίβυς καὶ ἀφῆκεν. διέτριβε δ' ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ παιδεύων, καὶ διεδέξαντο τὴν σχολὴν αὐτοῦ καθ' ἕνα οἶδε, Σπείσιππος, Ξενοκράτης, Πολέμων, Κράντωρ, Κράτης, Ἀρκασίλαος, Λακύνδης, Εὐάνδρος Φωκαεὺς, Δάμων, Λιοντεύς, Μοσχίων, Εὐάνδρος Ἀθηναῖος, Ἠγησίνοος, Καρνεά- 30 δης, Χαρμάδας. εἰσὶ δ' οἱ γνήσιοι αὐτοῦ διάλογοι πάντες νϛ', ὧν οἱ μὲν εἰσι φυσιολογικοί, οἱ δ' ἠθικοί, οἱ δὲ διαλεκτικοί. καὶ ἡ μὲν πολιτεία διαιρεῖται εἰς βιβλία ι', οἱ δὲ νόμοι εἰς ιβ'. τετραλογία δὲ λοιπαὶ θ'.

B. ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ.

α'. Ἐκ τῆς πρώτης Διονυσίου τοῦ Ἀλικαρνασσεῶς πρὸς Ἀμμαῖον ἐπιστολῆς.

Ἀριστοτέλης υἱὸς μὲν ἦν Νικομάχου, τὸ γένος καὶ τὴν τέχνην ἀναφέροντος εἰς Μαχάονα τὸν Ἀσκληπιοῦ, μητρὸς δὲ Φαιστίδος, ἀπογόνου τινὸς τῶν ἐκ Χαλκίδος τὴν ἀποικίαν ἀναγαγόντων εἰς Στάγειρα. ἐγεννήθη δὲ κατὰ τὴν ἡδ' ὀλυμπιάδα Διοτρεφοῦς Ἀθήνησιν ἄρχοντας, γ' ἔτισι Δημο- 5 σθένους πρεσβύτερος. ἐπὶ δὲ Πολυζήλου ἄρχοντας τελευτήσαντος τοῦ πατρὸς ἐπ' ἕτος ἔχων εἰς Ἀθήνας ἦλθε καὶ συσταθεὶς Πλάτωνι χρόνον εἰκοσαετῇ διέτριψε σὺν αὐτῷ.

22. πλατὺς] ἕτεροι δὲ ὡς πλατύσωμον ὄντα mg. A. | ὀνομάσθη *V. | 23. ὡς πλατὺν] διὰ τὸ πλατὺν εἶναι V. | λέγουσι post Πλάτωνα add. V. | 24. ἐν σικελίᾳ ABVE, εἰς σικελίαν celt. | 27. ἐδέξαντο V. | 28. post Κράτης add. σωκρατίδες BV, σωκρατι^δ A, σωκρα... E, οἱ δὲ Σωκράτους v. | 29. Φωκαεὺς] Φωκεὺς Diog. 4, 60. | 31. Χαρμάδας Hemsterhusius, Ἀρμάδας v. | εἰσὶ add. A. | 34. τετραλογία AB*VEmEudocia.

II. I. est ep. ad Amm. c. 5. | 4. ἀγαγόντων AB. | 5. γ' B, uti Wolfus correxerat, ιγ' v. | 6. πρεσβύτερος Wolfus, πρεσβυτέρου v. | Πολυζήλου] el. 103, 2.

ἀποθανόντος δὲ Πλάτωνος ἐπὶ Θεοφίλου ἄρχοντος ἀπῆρε
 10 πρὸς Ἑρμαῖον τὸν Ἀταρνέως τύραννον, καὶ τριετὴ χρόνον
 παρ' αὐτῷ τρίμας ἐκ' Εὐβούλου ἄρχοντος εἰς Μυτιλήνην
 ἐχωρίσθη, ἐκεῖθεν δὲ πρὸς Φίλιππον ἔρχετο κατὰ Πυθόδοτον
 ἄρχοντα καὶ διέτριψε χρόνον ὀκταετὴ παρ' αὐτῷ καθηγού-
 15 μνος Ἀλεξάνδρου. μετὰ δὲ τὴν Φιλίππου τελευτὴν ἐπ'
 Εὐαινέτου ἄρχοντος ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας ἐσχόλαζεν ἐν
 Λυκείῳ χρόνον ἐτῶν ιβ', τῷ δὲ ιγ' μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου
 τελευτὴν ἐπὶ Κηφισοδώρου ἄρχοντος ἀπέρας εἰς Χαλκίδα
 νόσῳ τελευτᾷ, γ' πρὸς τοῖς ξ' βιώσας ἔτη.

β'. Ἀριστοτέλους βίος [κατ' Ἀμμώνιον].

Ἀριστοτέλης τῷ μὲν γένει ἦν Μακεδών, πόλει δὲ Στα-
 γείρων, υἱὸς Νικομάχου, ἰατροῦ Ἀμύντου τοῦ Μακεδόνων
 βασιλέως (ὅθεν καὶ τὸν ἴδιον υἱὸν Νικόμαχον προσηγόρευσε,
 μνήμης ἕνεκεν τοῦ οἰκείου πατρός, πρὸς ὃν καὶ τὰ Νικομά-
 5 χεια ἔγραψεν), μητρὸς δ' ἦν Φαιστίδος. ἀμφότεροι δ' οὔτοι,
 ὃ τε Νικόμαχος καὶ ἡ Φαιστις, τὸ γένος εἶχον ἀπ' Ἀσκλη-
 πιοῦ. μαρτυρεῖ δὲ τούτοις τὸ εἰς τὸν Ἀριστοτέλην εἰρημένον
 ἐπιγράμμα τοῦτον ἔχον τὸν τρόπον·

Φαιστίδος ἦν μητρὸς καὶ Νικομάχου γενετῆρος
 10 τῶν Ἀσκληπιαδῶν διος Ἀριστοτέλης.
 μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ Νικομάχου καὶ τῆς Φαιστίδος
 ἀνάγκητι ὁ Ἀριστοτέλης παρὰ τινι Προξένῳ Ἀταρνείῳ, οὗ
 καὶ τῆς τροφῆς διαμεμνημένος ὁ Ἀριστοτέλης οὐ μόνον τοῦ-
 15 του υἱὸν Νικάτορα ἀνέθρεψε καὶ πᾶσαν παιδείαν ἐπαίδευ-
 σεν, ἀλλὰ καὶ υἱὸν αὐτὸν ὠκαιοποίησατο· καὶ τελευτῶν ἐν
 ταῖς οἰκείαις διαθήκαις ἐπέτρεψε τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Πυ-
 θιάδα δοῦναι γαμψὴν τῷ Νικάτορι. ὁ μὲν οὖν Ἀριστοτέλης

9. Θεοφίλου] ol. 108, 1. || 11. αὐτῷ] αὐτοῦ γ. || διατρίψας Wolfius. ||
 Εὐβούλου] ol. 108, 4. || Μυτιλήνην γ. || 12. πρὸς Φίλιππον] πρὸς Π. || ἔρχετο
 BU et mg. D, ἔχετο ABR, ἔρχετο γ. || Πυθόδοτος] ol. 109, 2. || 15. Εὐαινέτου]
 ol. 111, 2. || 17. Κηφισοδώρου] ol. 114, 2.

B. 6. ὁ — Φαιστις susp. Nannestio, neque habet intp. latinus. || 9. cf. An-
 thol. Pal. 2. p. 379. || 16. Πυθιάδα Menagius, et sic Sext. Emp. adv. math. 1,
 258, Pythiada intp., πυθαίδα libri.

ἔτι νέος ὢν τὴν τῶν ἀλευθέρων παιδείαν ἐπαιδεύετο, ὡς δηλοῖ τὰ γεγραμμένα αὐτῷ περὶ ποιητικῆς καὶ περὶ ποιητῶν, ἔτι μέντοι τὰ Ὀμήρου προβλήματα καὶ αἱ ῥητορικαὶ τέχναι. εἰς δ' ἑτῶν γενόμενος καὶ τῆς Πυθίας κλενουσῆς αὐτῷ φιλοσοφεῖν στέλλεται ἐν Ἀθήναις, ἐνθα φοιτᾷ Σωκράτει καὶ σύνεστι τούτῳ ἔτη γ'. τελευτήσαντος δὲ τοῦ Σωκράτους φοιτᾷ Πλάτωνι καὶ τούτῳ σύνεστιν ἔτη κ', καὶ τοσαύτην ἤσκησεν ἐπιμέλειαν, ὥστε τὸν Πλάτωνα τὸν οἶκον τοῦ Ἀρι-
στοτέλους οἶκον ἀναγνώστου καλεῖν. οὐ γὰρ ἔτι ζῶντος τοῦ Πλάτωνος ἀνταποδόμησεν αὐτῷ τὸ Λυκεῖον ὁ Ἀρι-
στοτέλης, ὡς τινες ὑπολαμβάνουσι· πῶς γὰρ ἠδύνατο, μέγα τότε δυναμένων Χαβρίου τε καὶ Τιμοθέου, τῶν Ἀθήνησι στρατηγῶν καὶ τῷ γένει προσηκόντων τῷ Πλάτωνι; πει-
ρῶνται γὰρ τινες λέγειν, ὅτι ἔτι ζῶντος Πλάτωνος ἀνταπο-
δόμησεν αὐτῷ τὸ Λυκεῖον ὁ Ἀριστοτέλης, ἐκ τοῦ ἐν πολλοῖς ἀντιλέγειν τῷ Πλάτωνι. πρὸς οὓς ῥητέον, ὅτι οὐχ ἀπλῶς ἀντιλέγει τῷ Πλάτωνι, ἀλλὰ τοῖς μὴ νοήσασι τὰ τοῦ Πλά-
τωνος. εἰ δὲ καὶ αὐτῷ τῷ Πλάτωνι ἀντιλέγει, οὐδὲν ἄτοπον·
καὶ ἐν τούτοις γὰρ τὰ τοῦ Πλάτωνος φρονεῖ. αὐτοῦ γὰρ ἔστι λόγος, ὅτι μᾶλλον δεῖ τῆς ἀληθείας φροντίζειν ἢ περ
ἄλλου τινός. ἀμέλει καὶ ἐπὶ λέξεώς φησι ταυτί „φίλος μὲν Σωκράτης, ἀλλὰ φιλοτέρα ἢ ἀλήθεια.“ καὶ ἀλλαχοῦ „Σω-
κράτους μὲν ἐπ' ὀλίγον φροντιστέον, τῆς δ' ἀληθείας ἐπὶ
πολύ.“ τοῦτο οὖν καὶ ὁ Ἀριστοτέλης πεποιήκεν, εἰ καὶ πη
ἀνέτρεψε τὰ ὑπὸ Πλάτωνος εἰρημένα· πάνταυθα γὰρ σύμ-
φωνα αὐτῷ διεπράξατο μὴ βουλόμενος περιδεῖν τὴν ἀλήθειαν.
ἀμέλει γὰρ, ὅτι πολλὴν εὐνοίαν ἔσχε πρὸς τὸν Πλάτωνα ὁ
Ἀριστοτέλης, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ βωμὸν ἀνιερῶσαι τῷ Πλάτωνι,
ἐν ᾧ ἐπέγραψεν οὕτω·

βωμὸν Ἀριστοτέλης ἰδρύσατο τόνδε Πλάτωνος,
ἀνδρὸς ὃν οὐδ' αἰνεῖν τοῖσι κακοῖσι θέμις.

19. περὶ ποιητικῆς καὶ περὶ ποιητῶν Sylburgius, περὶ ποιητικῶν καὶ πρὸς ποιητὰς v, *dialogus de poetis et tractatus de poetica* Intp. [22. Σωκράτει] Socrates mortuus est ol. 95, 2, natus Aristoteles ol. 99, 1. [39. φιλοτέρα Sylburgius, magis amica Intp., φιλοτέτη v. [41. πη Casaubonus, μὴ libri, non Intp. [45. ἀνιερῶσαι] an ἀνιδρῶσαι? [47. integrum exstat epigramma ap. Olympiodor. comm. in Plat. Gorg., cf. Anthol. Pal. 2. p. 803. [ἰδρύσατο Jacobinus, ἀνιδρῶσατο Sylburgius, ἐνιδρῶσατο v. [48. οὐδ' Buhlius, οὐδ' libri.

συνῆν δὲ τῷ Πλάτῳι ὁ Ἀριστοτέλης ἔτη κ'. μετὰ δὲ τὴν
 50 τοῦ Πλάτωνος τελευταίην διαδέχεται τὴν τούτου σχολὴν Σπεί-
 σιππος ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ· υἱὸς γὰρ ἦν οὗτος Ποτώνης τῆς
 τούτου ἀδελφῆς. ὁ δὲ γ' Ἀριστοτέλης ἔρχεται ἐν τῇ τῶν
 Μακεδόνων πόλει, ἐνθα παιδαίνει Ἀλέξανδρον τὸν κτιστὴν,
 καὶ μέγα μέρος γέγονε τῆς τούτου βασιλείας· πολλὰ γὰρ
 55 ἰδυνήθη παρὰ τῷ βασιλεῖ καὶ τῇ δυνάμει δειόντως ἐχρήσατο,
 εὐ ποιῶν καὶ ἐκάστῳ ἰδίᾳ καὶ πᾶσι κοινῇ. καὶ ὅτι μὲν πολ-
 λούς ἰδίᾳ εὐποίησε, δηλώσουσιν αἱ φερόμεναι αὐτοῦ συστα-
 τικαὶ ἐπιστολαὶ περὶ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα· ὅτι δὲ καὶ
 κοινῇ πολλούς εὐποίησε, δηλοῖ τὸ καὶ τὴν τῶν Σταγειρώων
 60 πόλιν κατασκαφθεῖσαν πείθειν τὸν Ἀλέξανδρον αὐτίς κτί-
 ζειν· ὅθεν καὶ οἱ Σταγειρίται ἑορτὴν ἐπιτελοῦσι τῷ Ἀριστο-
 τέλει, Ἀριστοτέλειαν αὐτὴν προσαγορεύοντες, καὶ τὸν μῆνα
 δὲ, ἐν ᾧ ἡ ἑορτὴ ἐπιτελεῖται, Σταγειρίτην προσαγορεύουσιν.
 καὶ τὴν Ἐρρασσὸν δὲ τὴν τοῦ Θεοφράστου πόλιν μέλλουσαν
 65 ἀδικηθῆναι ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἐλύτρωσε τῆς
 ἀδικίας. μετὰ δὲ ταῦτα τελευταίαντος τοῦ Σπείσιππου
 στέλλονται οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἀριστοτέλην, καὶ ἀμφότεροι
 οὗτοι, ὃ τ' Ἀριστοτέλης καὶ ὁ Ξενοκράτης, διεδέξαντο τὴν
 τοῦ Πλάτωνος σχολήν, καὶ ὁ μὲν Ξενοκράτης ἐπαίδευεν ἐν
 70 Ἀκαδημίᾳ, ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν Λυκίῳ. μετέπειτα δ' ἀσ-
 αρσίας γενομένης ἐν τοῖς Ἀθηναίοις ἦλθεν ὁ Ἀριστοτέλης
 ἐν Χαλκίδι, εἰρηκῶς τοῖς Ἀθηναίοις ὅτι „οὐκ ἐάσω ὑμᾶς δις
 εἰς φιλοσοφίαν ἀμαρτεῖν.“ καὶ γὰρ ἤδη ἦσαν τὸν Σωκράτην
 φονεύσαντες οἱ Ἀθηναῖοι. ἐδήλωσε δὲ καὶ Ἀντιπάτρῳ τῷ
 75 βασιλεῖ, ὅτι τὸ ἐν Ἀθήνησιν ἐνδιατρίβειν ἐργῶδες. εἶπε δὲ
 καὶ τὸ Ὀμηρικὸν ἐκείνο ἔπος,

ὄγχνη ἐπ' ὄγχνη γηράσκει, σῦκον δ' ἐπὶ σύμφ.

ὡς ἐκ τούτων ἐλέγχων τὰς τῶν Ἀθηναίων συγκροφητίας.
 ἐπανέρχεται δ' αὐτίς ὁ Ἀριστοτέλης ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ πολλὰ

52. ἐν — πόλει] Πίλην videtur deesse. in Macedonia inip. § 53. κτιστὴν] Stagirorum videtur dicere. Philippi inip. § 62. Ἀριστοτέλειαν] Aristoteliam inip., Ἀριστοτέλεια alii. § 65. ἀδικηθῆναι et ἀδικίας, ne graece quidem Numquam, sed destrui et destructione inip. proque. § 68. τ' add. q. § 69. ἐπαίδευεν β, ἐπαίδευεν γ. § 75. ἐν delecti aut Ἀθήνας voluit Buhlius. § 77. Odyss. 7, 120. 121. cf. Eusiiam p. 1573.

ἰδυνήθη παρὰ τοῖς τότε βασιλεῦσι, παρὰ τῷ Ἀλεξάνδρῳ καὶ 80
 παρὰ τῇ Ὀλυμπιάδι τῇ τούτου μητρὶ καὶ παρ' Ἀντιπάτρῳ τε
 καὶ Φιλίππῳ. τῷ δ' Ἀλεξάνδρῳ καὶ περὶ βασιλείας ἐγγραφεν
 ἐν ἐνὶ μονοβίβλῳ, παιδεύων αὐτὸν ὅπως δεῖ βασιλεύειν. ἀμέλει
 καὶ συνώδευσεν αὐτῷ μέχρι καὶ ἔσω τῶν Βραχυμένων, ἐνθ' 85
 ἔστησε τὰς σφέ πολιτείας. συνώδευσε δ' αὐτῷ καὶ ἐν τῇ 85
 Περσίδι, ἐνθα πολέμου γενομένου καὶ τελευτήσαντος τοῦ
 Ἀλεξάνδρου ὑπέστρεψεν ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ ἑαυτοῦ πατρίδι.
 μέτριος δὲ γέγονεν ὁ ἀνὴρ οὗτος τοῖς ἡθροισιν εἰς ὑπερβολήν,
 ἐν φιλοσοφίᾳ δ' ὑπερβέβηκε τὰ ἀνθρώπινα μέτρα, μηδὲν 90
 ἔλλιπές περὶ αὐτῆς πραγματευσάμενος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ αὐτῇ 90
 προσθεῖς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀγχινοίας τὴν ὅλην κατώρθησε φι-
 λосоφίαν· τῇ μὲν γὰρ λογικῇ προσέθηκα διακρίνας τοὺς
 κανόνας ἀπὸ τῶν πραγμάτων καὶ ποιήσας τὴν ἀποδεικτικὴν
 μέθοδον (οἱ γὰρ πάλαι ἀποδείξαι μὲν ἤδυσαν, ἀποδείξεις δὲ
 ποιῶν οὐκ ἠπίσταντο, ταῦτ' ἰσχυρόντες τοῖς σκυτοτομεῖν μὲν 95
 μὴ δυναμένοις, ὑποδήμασι δὲ χρῆσθαι δυναμένοις), τῇ δὲ γε
 φυσικῇ προσέθηκε τὴν ε' οὐσίαν, τῇ δὲ θεολογίᾳ εἰ καὶ μηδὲν
 προσέθηκεν, ἀλλ' οὖν οὐδὲν περὶ αὐτῆς ἔλλιπές ἐπραγματεύ-
 σατο. οὐ γὰρ τὰ ἐγκόσμια μόνον ἤδει, ὥς τινες ὑπολαμβάνου-
 σιν, ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπερκόσμια, ὡς δηλοῖ καὶ ἐν τῷ ἡ' λόγῳ 100
 τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως, λέγων ὅτι τὸ πρῶτον αἷτιον οὐδὲ
 καθ' ἑαυτὸ κινήτὸν ἐστὶν οὐδὲ κατὰ συμβεβηκός· ἐκ τούτου
 ἐνδεικνύμενος ὅτι οὐδὲ σῶμά ἐστι τὸ θεῖον οὐδὲ παθητόν.
 ἔζησε δὲ τὸν σύμπαντα χρόνον ὁ Ἀριστοτέλης ἔτη ξγ'· εἰς
 γὰρ ἔτος ἄγων φοιτᾷ Σωκράτει καὶ τούτῳ σύνεστιν ἔτη γ', 5
 συνέηεν δὲ καὶ τῷ Πλάτῳ ἐτη κ', μετὰ δὲ γε τὴν Πλάτωνος
 τελευτὴν ἔζησεν ἔτη κγ'. ταῦτα λέγειν ἔχομεν περὶ τοῦ
 βίου τοῦ Ἀριστοτέλους.

γ. Ἀριστοτέλους βίος καὶ συγγράμματα αὐτοῦ.

Ἀριστοτέλης, υἱὸς Νικομάχου καὶ Φαιστίδος (ὁ δὲ Νι-
 κόμαχος ἰατρός ἦν τοῦ τῶν Ἀσκληπιαδῶν γένους ἀπὸ Νικο-

85. ἔζησε — πολιτείας] composuit historiam ducentarum et quinquaginta politiarum Intp.

3. 1—19. Ἀριστοτέλης — ἔτη ο' respellit Suidas s. v. Ἀριστοτέλης. |
 φαιστιάδος v et Suidas.

μάχου τοῦ Μαχάονος) ἐκ Σταγείρων πόλεως τῆς Θράκης, φιλόσοφος, μαθητὴς Πλάτωνος, τραυλὸς τὴν φωνήν. καὶ
 5 ἀδελφοὺς μὲν ἔσχεν Ἀρίμνηστον καὶ Ἀριμῆστην, θυγατέρα
 δ' ἀπὸ Πυθιάδος τῆς θυγατρὸς Ἑρμίου τοῦ εὐνούχου, ὃς
 καὶ Θλαβίας ὣν αὐτὴν ἔσπειρεν· γηραμένη δὲ τρισὶν ἢ Ἀρι-
 στοτέλους θυγάτηρ τεινώσασα προτελεύτησεν Ἀριστοτέ-
 λους τοῦ πατρὸς. εἶχε δὲ καὶ υἱὸν Νικόμαχον ἐξ Ἐρπυλλίδος
 10 παλλακῆς, ἣν μετὰ Πυθιάδα παρ' Ἑρμίου τοῦ εὐνούχου
 (ὅστις ἦν ἄρχων Ἀταρνείως, — χώρα δ' αὕτη Τρωάδος —
 Εὐβούλου δὲ τοῦ Βιθυνοῦ δοῦλος γεγονώς) ἔλαβεν, καὶ
 αὐτοῦ Ἑρμίου παιδικὰ γυνομένου Ἀριστοτέλους. ἤρξε δ'
 ἔτη εἴ' τῆς περιπατητικῆς κληθείσης φιλοσοφίας διὰ τὸ ἐν
 15 περιπάτῳ ἦτοι κήπῳ διδάξαι ἀναχωρήσαντα τῆς Ἀκαδημίας,
 ἐν ἣ Πλάτων ἐδίδαξεν. ἐγεννήθη δ' ἐν τῇ ἡδ' Ὀλυμπιάδι καὶ
 ἀπέθανεν ἀκόνιτον πίων ἐν Χαλκίδι, διότι ἐκαλεῖτο πρὸς
 εὐθύνας, ἐπειδὴ ἔγραψε παιᾶνα εἰς Ἑρμίαν τὸν εὐνούχον·
 οἱ δὲ φασὶ νόσφ' αὐτὸν τελευτῆσαι βιώσαντα ἔτη ο', ὡς δὲ
 20 τινες ξγ'. συνέγραψε βιβλία ἐγγύς υ'. διάδοχοι δ' αὐτοῦ
 τῆς σχολῆς κατὰ τάξιν ἐγένοντο οἶδε, Θιόφραστος, Στράτων,
 Πραξιτέλης, Λύκων, Ἀρίστων, Λυσιμάχος, Πραξιφάνης, Ἰερώνυμος,
 Πρύτανις, Φορμίων, Κριτόλαος. τὰ δὲ συγγράμματα
 αὐτοῦ ταῦτα, περὶ δικαιοσύνης δ', περὶ ποιητῶν γ', περὶ φι-
 25 λосоφίας δ', πολιτικὸν α', περὶ πολιτικῆς ἢ Γρύλλος γ', Νή-
 ρωνδος α', περὶ πλοῦτου α', σοφιστικῆς α', περὶ εὐχῆς, Με-
 νέξενος α', περὶ εὐγενείας α', ἐρωτικὸς α', περὶ ψυχῆς α',
 προτρεπτικὸν α', περὶ ἡδονῆς α', περὶ βασιλείας α', οἰκονο-
 μικὸν α', περὶ παιδείας ἢ παιδευτικὸν α', συλλογισμῶν α',
 30 περὶ τοῦ ἀγαθοῦ α', περὶ ἀρχῶν ἢ φύσεως α', Ἀλέξανδρος ἢ
 ὑπὲρ ἀποικιῶν α', τὰ ἐκ τῶν νόμων Πλάτωνος β', περὶ φι-
 λίας γ', περὶ ἐπιστημῶν α', περὶ εἰδῶν α', λύσεις ἐριστικαὶ

3. μαχαῶνος Suidae B et pr. m. E, μαχάωνος m. § 5. μὲν om. Suidae BE. |
 6. Ἑρμίου hic et infra Suidae A. [ὃς καὶ] ὃς γι Jacobalus Anthol. 6. p. 366. |
 7. Θλαβίας Suidae. | ἔπειρε Suidae A, ἔτηρε BE, om. V. | γηραμένη Suidae m,
 om. BE. | 9. ἔσχε Suidae. | ἑρπύλλος Suidae BE. | 10. ἡγάγετο post ἦν add.
 Suidae. | 13. παιδικῶν Suidae A. | 22. Πραξιτέλης aut ex Πραξιφάνης nominis
 comparatio factum aut in Πραξιφάνης mutandum censuit Prollerus Obs. d. Praxi-
 phane p. 8. | 25. πολιτικῆς] ἡγεμονικῆς ex Diog. Laert. 5, 22 Menagius.

δ', περὶ πάθους ὀργῆς α', διακρίσεις σοφιστικαὶ α', περὶ
 ἐναντίων α', ὑπομνημάτων ἐπιχειρητικῶν γ', προτάσεις περὶ
 ἀρετῆς β', περὶ στοιχείων γ', ἐνστάσεις α', περὶ τῶν ποσαχῶς 35
 λεγομένων ἢ τῶν κατὰ πρόθεσιν α', προτάσεων α', ἠθικῶν
 κ', περὶ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως α', προτάσεων ἑριστικῶν
 α', περὶ ἰδέας α', ἀναλυτικῶν προτάσεων β', ἀναλυτικῶν ὑστέ-
 ρων β', προβλημάτων, μεθοδικά, περὶ τοῦ βελτίου α', συλ- 40
 λογισμῶν β', συλλογιστικῶν ὄρων α', περὶ αἰρετῶν καὶ συμ-
 βαινόντος α', τὰ πρὸ τῶν τόπων α', περὶ ἰκνουσίων α', τοπε-
 κῶν πρὸς τοὺς ὄρους καὶ πάθη ε', ὀρισμῶν βιβλία εγ', ἐπι-
 χειρηματικὰ ἐν βιβλίῳ κ', θέσεις ἐρωτικαὶ ἐν βιβλίῳ δ',
 θέσεις φιλικαὶ ἐν βιβλίῳ β', θέσεις περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίῳ 45
 α', θέσεις πολιτικαὶ β', πολιτικῆς ἀκροάσεως α', τεχνῶν συν-
 αγωγή α', τέχνης ῥητορικῆς γ', τέχνης α', τέχνης τῆς Θεο-
 δέκτου συναγωγή ἐν γ', τέχνης ποιητικῆς β', ἐνθυμημάτων
 ῥητορικῶν α', περὶ μεγέθους, ἐνθυμημάτων καὶ αἰρέσεων,
 περὶ λέξεως καθαρᾶς α', περὶ συμβουλιῆς α', περὶ φύσεως α', 50
 περὶ φυσικῶν α', περὶ τῆς Ἀρχύτου φιλοσοφίας γ', περὶ τῆς
 Σπενσίππου καὶ Ξενοκράτους α', ἐκ τῶν Τιμαίου καὶ Ἀρ-
 χύτου α', πρὸς τὰ Μαλίσσου α', πρὸς τὰ Ἀλκμαίωνος α',
 περὶ τῶν Πυθαγορείων α', πρὸς τὰ Γοργίου, περὶ τοῦ μὴ
 γεννᾶν, περὶ ζώων θ', περὶ τῶν συνθέτων ζώων α', περὶ 55
 ἀνατομῶν ς', ἐκλογή τούτων α', περὶ τῶν μυθολογουμένων
 ζώων α', περὶ φυτῶν β', φυσιογνωμονικὰ β', περὶ ἰατρικῆς
 β', σημασίας χειμῶνων α', περὶ μονάδος α', ἀστρονομικὸν ε',
 περὶ κινήσεως α', ὀπτικῶν α', περὶ μουσικῆς α', πέπλος, ἀπο-
 ρημάτων Ὀμηρικῶν ζ', ἀπορημάτων Θαίωv α', ποιητικὸν α', 60
 μνημονικὸν α', φυσικῶν λη' κατὰ στοιχεῶν, μεταφυσικὰ κ',
 προβλημάτων ἐπιτεθειμένων, ἐγκύκλιον β', μηχανικῶν α',
 κύκλος περὶ ποιητῶν γ', προβλημάτων Δημοκρατείων β', περὶ
 τῆς λίθου α', παραβολῶν α', διατάκτων ιβ', δικαιωμάτων
 πόλεων α', ἐξητασμένων κατὰ γένος ιδ', ὀλυμπιονίκας βιβλίον 65

35. α' add. Menagius et tūc post ἢ ἐκ Diog. 5, 28 Babilus. | 38. ἀναλυτικῶν
 προτάσεων θ' v, unciis inclinat Babilus, sed magis suspectum v. 62. προτάσεων
 ἀναλυτικῶν β'. | 58. σημασίας coll. Diog. 1, 26 Menagius, fuerat συμμαχίας. |
 63. κύκλος ἢ περὶ Menagius. | 65. βιβλίον Menagius, fuerat βιβλίους.

α', ἐν ᾧ Μέναιχμον ἐτίκησεν, περὶ μουσικῆς α', ἐλέγχων σο-
 φιστικῶν ἢ περὶ ἐριστικῶν νικῶν, Διονυσιακῶν ἀστικῶν καὶ
 ληναίων α', νόμων συστατικῶν α', νομίμων δ', κατηγοριῶν
 α', περὶ ἐρμηνείας, [προτέρων ἀναλυτικῶν β',] πολιτείας πό-
 70 λειων ἰδιωτικῶν καὶ δημοκρατικῶν καὶ ὀλιγαρχικῶν ῥητή,
 συσσιτικῶν προβλημάτων γ', ἐπιστολάς κ', ἔπη, ὧν ἀρχὴ
 „ἀγνὲ θεῶν πρέσβυσθ' ἑκατηβόλα,“ ἐλαγαῖα, ὧν ἀρχὴ „καλλ-
 λιτέχνου μητρὸς θυγάτηρ,“ περὶ τῶν Σόλωνος ἀξόνων ε',
 περὶ μακροβιότητος, εἰ δὴ ποτε Ὀμηροῦς ἐποίησε τὰς ἡλίου
 75 βουῖς, ἀπορήματα Ἡσιόδου ἐν α', ἀπορήματα Ἀρχιλόχου,
 Εὐριπίδου, Χοιρίλου ἐν βιβλίοις γ', ἀπορημάτων ποιητικῶν
 α', αἰτίας ποιητικῆς, προβλημάτων Ὀμηρικῶν ε', φυσικῆς
 ἀκροάσεως ιη', περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς β', περὶ μετεώρων
 δ' ἢ μετεωροσκοπία, [περὶ πλούτου α',] περὶ τύχης γ', περὶ
 80 ῥητορικῆς τῆς μετὰ φυσικᾶ ε', περὶ ζώων ἱστορίας ε', περὶ
 ζώων κινήσεως γ', περὶ ζώων μορίων γ', περὶ ζώων γενέσεως
 γ', περὶ τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναβάσεως, περὶ τῆς ἐν τοῖς μαθή-
 μασιν οὐσίας, περὶ συσσιτίων ἢ συμποσίων, περὶ δόξης, περὶ
 ἀρετῆς, περὶ φωνῆς, περὶ συμβιώσεως ἀνδρὸς καὶ γυναικός,
 85 νόμους ἀνδρὸς καὶ γαμητῆς, περὶ ἰατρικῆς ζ', συμμίκτων ζη-
 τημάτων οβ', ὧς φησὶν Εὐκαιοῦς ὁ ἀκουστής αὐτοῦ, κέπλον
 (περιέχει δ' ἱστορίαν σύμμικτον), περὶ χρόνου, περὶ βασιλείας,
 [περὶ παιδείας,] περὶ ὄψεως β', περὶ ἡθῶν Νικομαχείων
 ὑποθήκας, περὶ Ἀλεξάνδρου ἢ περὶ ῥήτορος ἢ πολιτικοῦ,
 90 τέχνην ἐγκωμιαστικὴν, θαυμασιῶν ἀκουσμάτων, ἐγκώμια ἢ
 ὕμνους, διάφορα, ἐρωτικῶν ε', [περὶ εὐγενείας α',] περὶ ἀν-
 θρώπου φύσεως, περὶ κόσμου γενέσεως, νόμιμα Ῥωμαίων,
 νομίμων βαρβαρικῶν συναγωγὴ. ψευδεπίγραφα δὲ ἀνατομὴ
 ἀνθρώπου, ἀπολογία εὐσεβείας πρὸς Εὐρυμέδοντα, γεωργικᾶ,
 95 ἐγκώμιον λόγου, μαγικόν, περὶ σωφροσύνης, Ἀλεξάνδρου
 ἐγκλησία, ἐγκώμιον πλούτου, πρὸς Ἀλέξανδρον, περὶ με-
 θόδου.

74. δὴ] δὲ v. || 78. μετεώρων] μετεωρίων Casaubonus. || 79. περὶ πλούτου α
 uelis inclusit Buhlius (cf. v. 26), ut et 88. περὶ παιδείας (cf. v. 29) et 91. περὶ
 εὐγενείας α' (cf. v. 27). || 88. post Νικομαχείων distingui veluit Momagius, sed
 in ἡθῶν Νικομαχείων mendam latere visum est Buhlio.

σμικρός, φαλακρός, τραυλός ὁ Σταγειρίτης,
 λάγνος, προγιάστωρ, καλλακαῖς συνημμένος.
 [ἀναλφάβητος οὐτοσί στιχογράφος,
 ἄνους, ἄφρων, ἄγροικος, ἀνυδάδης, λάλος].

100

Α Λ Λ Ω Ν

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχείον.

Γ. ΑΓΑΠΙΟΥ.

Ἀγάπιος Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, μετὰ Πρόκλον ἀποιχόμενον ὑπὸ Μαρίνω, ὃς ἐθαυμάζετο ἐπὶ φιλομαθίᾳ καὶ ἀποριῶν προβολῇ δυσειηβόλων. — Ἀγάπιος οὗτος ἦν Ἀλεξανδρεὺς μὲν τὸ γένος, ἐκ παίδων δὲ λόγοις ἐντραφαῖς ἐλευθερίοις καὶ ἰατρικῶν μαθημάτων ἐξηγητῆς γεγονώς, ἀνελεύθων εἰς τὸ Βυζάντιον διατριβὴν τε συνεπήξατο μάλα διαπρεπῆ, φύσει τε μεγέθει καὶ δεξιότητι τύχης χρησάμενος ἐνδοξός τ' ἐπὶ τῇ τέχνῃ γέγονε καὶ χρήματα μεγάλα συνείλοχεν.

Δ. ΑΙΣΧΙΝΟΥ.

Αἰσχίνης Χαρίνου ἀλλαντοποιοῦ, φιλόσοφος Σωκρατικός. τινὲς δὲ Λυσανίου παῖδά φασιν, Ἀθηναῖον; Σφήτιον. διάλογοι δ' αὐτοῦ Μιλτιάδης, Καλλίας, Ρίνων, Ασπασία, Ἀξίλοχος, Τηλαύγης, Ἀλκιβιάδης, καὶ οἱ καλούμενοι ἀκέφαλοι, Φαίδων, Πολύαινος, Δράκων, Ἐρυξίας, περὶ ἀρετῆς, Ἐρασίστρατος, σκυτικοί.

15

Ε. ΑΚΥΛΑ

Ἀκύλας, φιλόσοφος, σχόλια λογικὰ γεγραφώς περὶ συλλογισμῶν.

98. cf. Anthol. Pal. 2. p. 559, ubi recte posteriores duo versus a prioribus disianguntur inscripti πρὸς τὸν γράψαντα τοῦτο τὸ δίστιχον. eadem a sec. m. adiectos habet cod. Ambros. L, 93. saec. X. s. XI.

III. cf. Eudoc. p. 55. | 1. φιλόσοφος] τὸ γένος Eudocia. | 2. καὶ om. m. Eudocia. | 3. δυσειηβόλων mss. Paris. | Ἀγάπιος] hunc inter medicos refert Eudoc. p. 49, sed 5. ἰατρικῶν cum Bernhardy mutanda est ex Phot. bibl. 242. p. 352 B. in ῥητορικῶν vel γραμματικῶν. | IV. cf. Eudoc. p. 72. | 14. ἐρυξίας A. | 15. ἐρασίστρατοι A, ἐραύστρατοι V. | σκυτικοί coll. Diog. Laert. 2, 122 Bernhardy, Σκυθικοί v. | V. cf. Eudoc. p. 56.

F. ΑΔΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος, φιλόσοφος περιπατητικός, διδάσκαλος Νέρωνος τοῦ βασιλέως ἅμα Χαιρήμονι τῷ φιλοσόφῳ.
20 υἱὸν δ' ἔσχε Καίλιον ὄνομα. οὗτος ἐκάλεε τὸν Νέρωνα πηλὸν αἵματι πεφυρμένον.

Z. ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ.

Ἀλκιδάμας Ἐλαίτης ἀπ' Ἐλαίας τῆς Ἀσίας, φιλόσοφος, Διοκλέους υἱὸς μουσικᾷ γεγραφότος, μαθητὴς Γοργίου τοῦ Λεοντίνου.

H. ΑΜΕΛΙΟΥ.

25 Ἀμέλιος Ἀπαμεύς, φιλόσοφος, μαθητὴς Πλωτίνου, διδάσκαλος Πορφυρίου, συγχρονίσας Ἀμμωνίῳ καὶ Ὠριγένει.

Θ. ΑΜΜΩΝΙΟΥ.

Ἀμμώνιος, φιλόσοφος, Ἀλεξανδρεύς, ὁ ἐπικληθεὶς Σακκάς. οὗτος ἀπὸ χριστιανῶν γέγονεν Ἕλληνας, ὡς φησι Πορφύριος.

I. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.

30 Ἀναξαγόρας, σοφιστής, Ἠγησιβούλου υἱός, Κλαζομέσιος. Νοῦς δ' ἐπεκαλεῖτο, ἐπειδὴ ὕλην καὶ νοῦν πάντων φρουρὸν εἶπεν. οὗτός ἐστιν ὁ τὸν ἥλιον εἰπὼν μύδρον διάπυρον, τουτέστι πύρινον λίθον. ἔφυγε δ' ἐξ Ἀθηναίων Περικλέους αὐτῷ συνειπόντος, καὶ ἐλθὼν ἐν Λαμψάκῳ ἐκεῖσε
35 καταστρέφει τὸν βίον ἀποκαρτερήσας. ἐξήγαγε δὲ τοῦ ζῆν ἑαυτὸν ἐτῶν ο', διότι ὑπ' Ἀθηναίων ἐνεβλήθη ἐν δεισμοτηρίῳ οἷά τινα καινὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ παρεισφύρων.

IA. ΑΝΑΞΙΜΑΝΔΡΟΥ.

Ἀναξίμανδρος Πραξιάδου Μιλήσιος, φιλόσοφος, συγ-

VI. cf. Eudoc. p. 56. || 20. καίλιον A, quod esse Κακίλιον ait Bernhardy. || 21. αἵμασιν quo trimetrum efficeret Burnolus. || VII. cf. Eudoc. p. 56. || 22. Ἐλαίτης ἀπ' Ἐλαίας Casaubonus ad Athen. 13, 7, Ἐλαίτης ἀπὸ Ἐλαίας v, sed Ἐλαίτης om. mEudocia. || VIII. 25. Ἀπαμεύς] hoc ductum est ex loco obliter inspecto Porph. d. vit. Plot. 2. p. LI. ed. Creuz., Tuscum idem vocat 7. p. LVII. || 26. Ὠριγένει A, Ὠριγένη cett. || IX. 28. οὕτως m. || X. 30. Ἀναξαγόρας — διάπυρον sunt Harpocratonis. || 31. Ἀναξιμένους μαθητὴς Μιλησίου post Κλαζομ. add. Harp. || καὶ] τε καὶ Harp. || 32. φρουρὸν] εφορον Hemsterhusius. || 34. συνειπόντος E. || ἐκεῖσε A, ἐκεῖ cett. || 36. ἐν δεισμοτηρίῳ AB, εἰς δεισμοτήριον E, ἐς δ. cett. || XI. cf. Eudoc. p. 55.

γενῆς καὶ μαθητῆς καὶ διάδοχος Θαλήτος. πρῶτος δ' ἰσημερίαν εὔρε καὶ τροπὰς καὶ ὠρολογεῖα, καὶ τὴν γῆν ἐν 40 μισαιτάτῳ κείσθαι. γνώμονά τ' εἰσήγαγε καὶ ὅλως γεωμετρίας ὑποτύπωσιν ἔδειξεν. ἔγραψε περὶ φύσεως, γῆς περιόδου καὶ περὶ τῶν ἀπλανῶν καὶ σφαῖραν καὶ ἄλλα τινά.

ΙΒ. ΑΝΑΞΙΜΕΝΟΥΣ.

Ἀναξίμενης Εὐρυστράτου Μιλήσιος, φιλόσοφος, μαθητῆς καὶ διάδοχος Ἀναξίμανδρου τοῦ Μιλησίου, οἱ δὲ καὶ 45 Παρμενίδου ἔφασαν. γέγονεν ἐν τῇ νε' Ὀλυμπιάδι ἐν τῇ Σάρδειων ἀλώσει, ὅτε Κῦρος ὁ Πέρσης Κροῖσον καθεῖλεν.

ΙΓ. ΑΝΑΧΑΡΣΙΑΔΟΣ.

Ἀνάχαρσις Γυύρου, μητρὸς δ' Ἑλληνίδος, Σκύθης, φιλόσοφος, ἀδελφὸς Καδουῖα τοῦ Σκυθῶν βασιλέως. ἔγραψε νόμιμα Σκυθικὰ δι' ἐπῶν, περὶ εὐτελείας τῶν εἰς τὸν ἀν- 50 θρώπινον βίον * * ἔπη πάντα ὠ'. εὔρε δ' οὗτος ἄγκυραν καὶ τὸν κεραμικὸν τροχόν. ἦν δ' ἐπὶ Κροῖσου, καὶ τετελεύτηκεν Ἑλληνικῶς τελετὰς ἐπιτελῶν ἐν Σκύθαις, ἐπιβουλεύσαντος αὐτῷ τοῦ ἀδελφοῦ, κατὰ δέ τινας ἐν γῆρα βαθεῖ καὶ μέχρις ἐτῶν ρ'.

55

ΙΔ. ΑΝΔΡΟΚΛΕΙΔΟΥ.

Ἀνδροκλείδης, ὁ τοῦ Συνεσίου τοῦ Ἀυδοῦ τοῦ Φιλαδελφῆος υἱός. οὗτος δ' ἐπὶ Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου ἐδίδασκεν, ἐπειδὴ μέμνηται αὐτοῦ ἐν τῷ περὶ τοῦ ἀμποδῶν τεχνολογῶν.

ΙΕ. ΑΝΝΙΚΕΡΙΑΔΟΣ.

Ἀννίκερις Κυρηναῖος, φιλόσοφος, ὃς Ἐπικούρειος ἐγέ- 60

39. Θαλίτω Eudocia, additis aliis ex Diog. Laert. 2, 1.] 43. καὶ ante περὶ add. ABE.] XII. cf. Eudoc. p. 55.] 44. εὐρυστράτου AB.] 46. παρμενίδη supra ou addito E.] νε'] νη' Origenes philos. 1. p. 887 A, νθ' Scalliger Animadv. in Euseb. p. 94. cf. Clinton fast. hell. 2. p. 5 ed. Lips.] XIII. cf. Diog. Laert. 1, 101. Eudoc. p. 73.] 48. Γυούρου Diogenes, Schol. Plat. Rep. 10. p. 420, Eudocia.] 49. Καδουῖδα Diogenes, Καδουίδου Eudocia.] 50. σκυθικὰ duo Paris. Kusteri A, σκυθικῶν B, σκυθῶν E: ἐποίησε τῶν τε παρὰ τοῖς Σκύθαις νομίμων καὶ τῶν παρὰ τοῖς Ἑλλησιν εἰς εὐτέλειαν βίον καὶ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἔπη ὀκτακόσια ex Diogene Eudocia, lacunae signa posuit Bernhardt.] τῶν] τὸν A.] 52. καὶ ante τετελεύτηκεν add. ABC.] XIV. cf. Eudoc. p. 59 et 75.] 56. Ἀυδεντοῦ et ἐδίδασκεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ μ. aliter loco Eudocia: ἐδίδασκεν om. B et pr. m. E.

νιτο, καίτοι ὢν Παραβάτου γνώριμος, τοῦ Ἀριστίππου ἀκηκούτος ἦν δὲ τῷ Ἀννικέριδι καὶ ἀδελφὸς Νικοτέλης ὄνομα, φιλόσοφος, μαθητὴς δ' αὐτοῦ ἐπιφανὴς Ποσειδώνιος. ἐκ τούτου αἵρεσις ἢ καλουμένη Ἀννικέριος ἦν δ' 65 ἐπ' Ἀλεξάνδρου.

IF. ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ.

Ἀντισθένης Ἀθηναῖος, ἀπὸ ῥητόρων φιλόσοφος Σωκρατικός, ὅστις περιπατητικὸς ἐκλήθη πρῶτον, εἴτ' ἐκύνισεν, υἱὸς δ' ὢν ὁμωνύμου πατρός, μητρὸς δὲ τὸ γένος Θράσσης. οὗτος συνέγραψε τόμους ε'. πρῶτον μαγικόν. ἀφη- 70 γαίται δὲ περὶ Ζωροάστρου τινὸς μάγου, εὐρόντος τῆς σοφίας. τοῦτο δὲ τινες Ἀριστοτέλει, οἱ δὲ Ῥόδωνι ἀνατιθέασιν. οὗτος οὖν καὶ τῆς κυνικῆς κατήρξατο φιλοσοφίας, ἣτις οὕτως ἐκλήθη διὰ τὸ ἐν Κυνοσάργῳ τῷ γυμνασίῳ διδάξαι αὐτόν. καὶ Διογένης δὲ καθηγητὴς γέγονε τοῦ Κυνοῦ καὶ 75 τῶν λοιπῶν.

IZ. ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ.

Ἀπολιναρίου Λαοδικεὺς τῆς Συρίας, γεγονὼς ἐν ἡμέραις Κωνσταντίου καὶ Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου καὶ ἕως τῆς ἀρχῆς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, σύγχρονος Βασιλείου καὶ Γρηγορίου, τῶν ἐκ Καππαδοκίας θαυμαζομένων. ἐγένετο 80 δὲ γνώριμος ἀμφοτέρων καὶ Λιβανίου τοῦ σοφιστοῦ καὶ ἄλλων τινῶν. οὗτος οὐ μόνον γραμματικὸς καὶ τὰ ἐς τὴν ποίησιν δεξιός, ἀλλὰ πολλῶν πλείω καὶ ἐς φιλοσοφίαν ἐξήσκητο καὶ ῥήτωρ ἦν ἀμφιδέξιος. οὗτος ἔγραψε καταλογάδην κατὰ Πορφυρίου τοῦ δυσσεβοῦς τόμους λ' καὶ δι' ἠρώων 85 ἐπῶν πᾶσαν τὴν τῶν Ἑβραίων γραφήν. ἔγραψε δὲ καὶ ἐπιστολάς καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν Γραφήν ὑπομνήματα. τοῦ δὲ γ' Ἀπολιναρίου καὶ Φιλοστόργιος μνήμην πεποίηται ἐν τῇ κατ' αὐτὸν ἱστορίᾳ.

XVI. 68. ἀνωνύμου Portus. | μητρὸς δὲ om. A. | 71. ῥόδων A, Ῥοδίῳ coll. Dlog. Laert. 0, 19 Bernbardy. | 74. διογένης A et pr. m. B: καὶ διογένης δὲ μαθητὴς γ. τ. κ. καὶ τῶν λοιπῶν (στωικῶν?) Ζήνων Bernbardy. | XVII. 76. ἀπολιναρίου ABEm, ἀπολλινάριος coll. | ἐν ἡμέραις] ἐπὶ E. | 77. κωνσταντίου E Parisinus Brequigny et Vaticanus Pearsoni, κωνστα A, κωνσταντίνου coll. | 80. δὲ] δὲ καὶ A. | 82. πλείω] πλείον E. | 84. ἠρωϊκῶν E. | 85. δὲ καὶ] δὲ A. | 87. Philostorg. hist. eccl. 8, 11.

III. ΑΠΟΛΛΩΝΙΩΝ.

Ἀπολλώνιος Τυανεύς, φιλόσοφος, υἱὸς Ἀπολλωνίου καὶ μητρὸς πολίτιδος τῶν ἐπιφανῶν, ὃν κύουσα ἢ μήτηρ ἐπι-90 στάντα δαίμονα ἐθεάσατο, λέγοντα ὡς αὐτὸς εἴη ὃν κύει· εἶναι δὲ Πρωτέα τὸν Αἰγύπτιον· ὅθεν ὑπειλῆφθαι αὐτὸν Πρωτέως εἶναι υἱόν. καὶ ἤκμαζε μὲν ἐπὶ Κλαυδίου καὶ Γαίου καὶ Νέρωνος καὶ μέχρι Νέρβα, ἐφ' οὗ καὶ μετήλλαξεν. ἐσιώπησε δὲ κατὰ Πυθαγόραν 6 ἔτη. εἴτ' ἀπῆρεν 95 εἰς Αἴγυπτον, ἐπαίτα εἰς Βαβυλῶνα πρὸς τοὺς μάγους καὶ καῖθεν ἐπὶ τοὺς Ἀραβας, καὶ συνῆξεν ἐκ πάντων τὰ μυρία καὶ περὶ αὐτοῦ θρυλούμενα μαγγανεύματα. συνέταξε δὲ τοσαῦτα· τελετὰς ἢ περὶ θυσιῶν, διαθήκην, χρησμούς, ἐπιστολάς, Πυθαγόρου βίον. εἰς τοῦτον ἔγραψε Φιλόστρατος 100 ὁ Λίμνιος τὸν φιλόσοφον πρέποντα βίον. — Ἀπολλώνιος ἕτερος Τυανεύς, φιλόσοφος νεώτερος, γεγωνὸς ἐπ' Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως, ὡς Ἀγρέσφων ἐν τῷ περὶ ὁμωνύμων.

IV. ΑΡΙΓΝΩΤΗΣ.

Ἀριγνώτη, μαθήτρια Πυθαγόρου τοῦ μεγάλου καὶ Θεανοῦς, Σαμία, φιλόσοφος Πυθαγορική. συνέταξε τὰδε· 5 Βακχικά· ἔστι δὲ περὶ τῶν Δήμητρος μυστηρίων· ἐπιγράφεται δὲ καὶ ἱερὸς λόγος. ἔγραψε δὲ καὶ τελετὰς Διονύσου καὶ ἄλλα φιλόσοφα.

V. ΑΡΙΣΤΙΠΠΟΥ.

Ἀριστιππος Ἀριτάδου ἀπὸ Κυρήνης, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής, ἀφ' οὗπερ ἢ Κυρηναϊκὴ κληθεῖσα αἵρε-10 σις ἤρξατο. πρῶτος δὲ τῶν Σωκρατικῶν μισθὸς ἐπράξατο. Ξενοφῶντι δ' εἶχε δυσμενῶς. καὶ ἦν ἱκανὸς ἀρμόσασθαι καὶ χρόνῳ καὶ τόπῳ. καὶ τῶν μὲν παρόντων ἀπέλαυε καὶ ἡδονὴν μετεδίωκε, πόνῳ δ' ἀπόλαυσιν οὐδεμίαν ἐθήρα τῶν

XVIII. cf. Eudoc. p. 57. | 90. ὃν — υἱόν debentur Hesychio Mill. p. 2 Or. | 91. λέγοντα om. BE. | 95. δὲ om. BE. | 97. ἐκ πάντων] ἐκ πάντων E. | 98. θρυλούμενα A, θρυλλοῦμενα cett. | XIX. cf. Eudoc. p. 71. | 105. Σαμία om. AE. | 6. ἔστι] ἐκ Kusterus. | τῶν ABVE, τῶν τῆς cett. | ἐπιγράφεται duo Paris. Kusterl BE, ἐπιγρά φερεται A, γράφεται m, φέρεται unus Paris, Kusterl et Vatte. Pearsonl, ἐπιγράμματα φέρεται cett. | XX. cf. Diog. Laert. 2, 8. Eudoc. p. 71. | 9. ἀριτάδος BE. | 11. εἰσεπράξατο Diogenes §. 68. | 13. τόπῳ καὶ χρόνῳ cum Diogene 68 E. | παρόντων Paris. Kusterl et Diogenes, πάντων cett. | ἀπέλαβε BE. | 14. πόνον BEm.

115 οὐ παρόντων. ὅθεν Διογένης βασιλικὸν κύνα αὐτὸν ἐκάλεε.
ἀποφθάγματα δ' αὐτοῦ πλεῖστα καὶ ἄριστα. διήκουσε δ'
αὐτοῦ ἡ θυγάτηρ Ἀρήτη, ἀφ' ἧς ὁ παῖς αὐτῆς ὁ νέος Ἀρί-
στιππος, ὃς ἐκλήθη Μητροδίδακτος. οὐ Θεόδωρος ὁ Ἄθριος
ἐπικληθεὶς, εἶτα Θεός, τοῦ δ' Ἀντίπατρος, τοῦ δ' Ἐπιτι-
20 μῆδης ὁ Κυρηναῖος, τοῦ δὲ Παραιβάτης, τοῦ δ' Ἠγησίας ὁ
Πεισιθάνατος, τοῦ δ' Ἀντίκερις ὁ Πλάτωνα λυτρωσάμενος.
— Ἀρίστιππος, Σωκράτους ὁμιλητής, ἐν πᾶσι τὴν ἡδονὴν
ἀσπασάμενος καὶ ἐπίχαρις. λέγεται δ' ὅτι καὶ τοῦ παιδὸς
αὐτῷ φέροντος ἀργύριον καὶ ἀχθομένου τῷ βάρει „τὸ βα-
25 ροῦν ἀπόβαλε“ ἔφη. ἐπιβουλευόμενος δ' ἐν πλῆθι δι' αἶ ἐπή-
γαστο, εἰς τὴν θάλασσαν ἐξέβαλεν αὐτά. „ἢ γὰρ τούτων“
ἔφη „ἀκώλεια ἐμοὶ σωτηρία.“ ἐπέσκωπτε δ' Ἀντισθένην αἰεὶ
διὰ τὴν στρυφνότητα. καὶ πρὸς Διονύσιον τὸν Σικελίας
τύραννον ἐλθὼν καὶ πίπων ἐνίκαι καὶ ὀρχήσεως τῆς ἄλλης
30 κατηήρξεν, ἐνδύς ἐσθῆτα ἀλουργῆ. Πλάτων δὲ προσκομιζο-
μένης αὐτῷ τῆς στολῆς εἶπεν Εὐριπίδου λαμβικά·
οὐκ ἂν δυναίμην θῆλυν ἐνδύναι στολήν,
ἄρρην πεφυκῶς καὶ γένους ἐξ ἄρρενος.
Ἀρίστιππος δὲ δεξάμενος καὶ γελάσας εἶπε τὰ τοῦ αὐτοῦ
35 ποιητοῦ·

καὶ γὰρ ἐν βακχεύμασιν

ὁ νοῦς ὁ σώφρων οὐ διαφθαρήσεται.

ὑπὲρ φίλου δ' ἀξιώων καὶ μὴ τυγχάνων τῶν ποδῶν ἤψατο
καὶ ἔπεισε, καὶ „οὐ ταύτης ἐγὼ τῆς κολακείας αἴτιος“ εἶπεν,
40 „ἀλλὰ Διονύσιος, ὁ ἐν γόνασι τὰς ἀκοὰς ἔχων.“

115. ἀπεκάλεε E. | 16. διήκουσε — λυτρωσάμενος Diogenis 86. |
20. παραιβάτης cum Diogene AE, παραβάτης celt. | 21. πεισιθάνατος cum
Diogene AV, πασι supra θν et tos additis E, πεισιθνήτος celt. | ὁ — λυτρω-
σάμενος aut cum Menaglo delenda aut οὐχ ὁ sqq. scribendum censuit Ku-
storius. | 22. Ἀρίστιππος sqq. excerpta sunt ex Diog. 77. sqq. | 27. ἔφη ἀκώ-
λεια ἐμοὶ ἐπιβολία ἐμῆ A, ἐ. ἀ. ἐμῆ supra adlecto oi E. | 29. τοῖς ἄλλοις A. |
32. prior versus est Eur. Bacch. 536, alterum Diogenes ignorat, sed ἄρρην
πεφυκῶς novit etiam Sext. Empir. Pyrrh. hyp. 2, 204. | 33. ἄρρενος] ἄρρ^ο, A. |
34. τὰ add. Bernhardt, possit et τὸ post ποιητοῦ. | 36. Eur. Bacch. 517 sq. |
37. οὐσ' ἢ γε σώφρων Euripides et sic Diogenes quoque atque Sextus. | 39. πρὸς
τὸν ἐπισκώψαντα ante οὐ ex Diog. 79 add. Bernhardt.

ΚΑ. ΑΡΙΣΤΟΚΛΕΩΝ.

Ἀριστοκλῆς Λαμψακηνός, φιλόσοφος στωικός. ἔγραψεν ἐξήγησιν τῶν Χρυσίππου περὶ τοῦ πῶς ἕκαστα λέγομεν καὶ διανοούμεθα βιβλία δ'. — Ἀριστοκλῆς Μισσηνίος τῆς Ἰταλίας, φιλόσοφος περιπατητικός. συνέταξε περὶ φιλοσοφίας βιβλία ε' (καταλέγει δ' ἐν τούτοις πάντας φιλοσόφους¹⁴⁵ καὶ δόξας αὐτῶν), πότερον σπουδαιότερος Ὀμηρος ἢ Πλάτων. ἔγραψε δὲ καὶ τέχνας ῥητορικὰς, περὶ Σαράπιδος, ἠθικὰ βιβλία θ'.

ΚΒ. ΑΡΙΣΤΟΞΕΝΟΥ.

Ἀριστόξενος, υἱὸς Μνησίου τοῦ καὶ Σπινθάρου, μουσικοῦ, ἀπὸ Τάραντος τῆς Ἰταλίας. διατρέψας δ' ἐν Μαντινείᾳ φιλόσοφος γέγονε καὶ μουσικῇ ἐπιθέμενος οὐκ ἠστόχησεν, ἀκουστῆς τοῦ τε πατρὸς καὶ Λάμπρου τοῦ Ἐρυθραίου, εἶτα Ξενοφίλου τοῦ Πυθαγορείου καὶ τέλος Ἀριστοτέλους· εἰς ὃν ἀποθανόντα ὕβρισε, διότι κατέλιπε τῆς σχολῆς διάδοχον Θεόφραστον, αὐτοῦ δόξαν μεγάλην ἐν τοῖς ἀκροαταῖς⁵⁵ τοῖς Ἀριστοτέλους ἔχοντος. γέγονε δ' ἐπὶ τῶν Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν μετέπειτα χρόνων, ὡς εἶναι ἀπὸ τῆς ριᾶ Ὀλυμπιάδος, σύγχρονος Δικαιάρχῳ τῷ Μισσηνίῳ. συνετάξατο δὲ μουσικὰ τε καὶ φιλόσοφα καὶ ἱστορίας καὶ παντὸς εἶδους παιδείας, καὶ ἀριθμοῦ αὐτοῦ τὰ βιβλία εἰς νηγ'.⁶⁰

ΚΓ. ΑΡΠΟΚΡΑΤΙΩΝΟΣ.

Ἀρποκρατίων Ἀργεῖος, Πλατωνικός φιλόσοφος, συμβιωτῆς Καίσαρος. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Πλάτωνα ἐν βιβλίοις κδ', λέξεις Πλάτωνος ἐν βιβλίοις β'.

ΚΔ. ΑΡΡΙΑΝΟΥ.

Ἀρριανὸς Νικομηδεύς, φιλόσοφος Ἐπικτητήσιος, ὁ ἐπικληθεὶς νέος Ξενοφῶν. ἦν δ' ἐν Ῥώμῃ ἐπ' Ἀδριανοῦ καὶ⁶⁵

XXI. cf. Eudoc. p. 71. || 144. περὶ ABVEEudocia, δὲ περὶ celt. || 45. καταλέγει — αὐτῶν huc posul cum Kustero atque Jonsio scr. hist. ph. 4. p. 250, libri post Πλάτων habent. || 46. πότερος E. || XXII. cf. Eudoc. p. 72. tractat Mahnius diatr. d. Aristox. || 49. καὶ om. Eudocia. || 52. γινόμενος post Ἐρυθραίου add. E. || 53. τοῖς V, τῆς A, τοῦ celt. || ἐπὶ τοῦ E. || 57. ἀπὸ] ἐπὶ Bernhardy. || 59. καὶ παντὸς σοφ. om. Eudocia. || 60. παιδείας duo Paris. Kusteri, καὶ παιδείας celt. || ἀριθμοῦνται Pearsonus. || XXIII. cf. Eudoc. p. 73. || 62. Καίσαρος] Οὐήρου add. Barthius in Aen. Gaz. p. 97. || ὑπομνήματα Eudocia. || XXIV. cf. Eudoc. p. 71. || 65. καὶ Μάρκου susp. Bernhardy.

Μάρκου καὶ Ἀντωνίου τῶν βασιλέων καὶ ἀξιωμαίων μεταλαβὼν καὶ μέχρις αὐτοῦ τοῦ ὑπατεῦσαι, καθά φησιν Ἐλικώνιος, διὰ τὴν τῆς παιδείας δεξιότητα. ἔγραψε δὲ βιβλία καμπληθῆ.

ΚΕ. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ.

170 Ἀρτεμίδωρος Σαλδιανός (πόλις δ' ἐστὶ Λυδίας ἢ Δάλδεις), φιλόσοφος. ἔγραψεν ὄνειροκριτικὰ ἐν βιβλίοις δ', οἰωνοσκοπικὰ καὶ χειροσκοπικὰ.

ΚΕ. ΑΡΧΕΛΑΟΥ.

Ἀρχέλαος Ἀπολλοδώρου ἢ Μίδωνος Μιλήσιος, φιλόσοφος, φυσικὸς τὴν αἵρεσιν κληθεὶς, ἀπ' Ἰωνίας πρῶτος τὴν
75 φυσιολογίαν ἤγαγεν. Ἀναξαγόρου μαθητὴς τοῦ Κλαζομενίου· τοῦ δὲ μαθητὴς Σωκράτης, οἱ δὲ καὶ Εὐριπίδην φασίν. συνέταξε δὲ φυσιολογίαν καὶ ἐδόξαζε τὸ δίκαιον καὶ αἰσχρὸν οὐ φύσει εἶναι, ἀλλὰ νόμῳ. συνέταξε καὶ ἄλλα τινά.

ΚΖ. ΑΡΧΙΜΗΔΟΥΣ.

80 Ἀρχιμήδης Τραλλιανός, φιλόσοφος. ὑπόμνημα εἰς Ὅμηρον καὶ μηχανικά.

ΚΗ. ΑΡΧΥΤΟΥ.

Ἀρχύτας Ταραντῖνος, Ἐστιαίου υἱὸς ἢ Μνησάρχου ἢ Μνασαγέτου ἢ Μνασαγόρου, φιλόσοφος Πυθαγορικός. οὗτος Πλάτωνα ἔσωσε μὴ φονευθῆναι ὑπὸ Διονυσίου τοῦ
85 τυράννου. τοῦ κοινοῦ δὲ τῶν Ἰταλιωτῶν προέστη, στρατηγὸς αἰρεθεὶς αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν περὶ ἐκείνον τὸν τόπον Ἑλλήνων. ἅμα δὲ καὶ φιλοσοφίαν ἐκπαιδεύων μαθητὰς τ' ἐνδόξους ἔσχε καὶ βιβλία συνέγραψε πολλά. τοῦτον φανερῶς γενέσθαι διδάσκαλον Ἐμπεδοκλέ-
90 ουσ. καὶ παροιμία, Ἀρχύτου πλαταγή, ὅτι Ἀρχύτας πλαταγὴν εὔρεν, ἣτις ἐστὶν εἶδος ὄργάνου ἤχον καὶ ψόφον ὑποτελοῦντος.

XXV. cf. Eudoc. p. 74. || XXVI. 173. μίδωνος pr. m. E, et sic Diog. Laert. 2, 16. || 74. ἄτε ex *V ante ἀπὸ add. Gaisfordus. || πρώτως pr. m. E. || 76. Εὐριπίδην Kusterus, εὐριπίδης A, εὐριπίδον cett. || XXVII. cf. Eudoc. p. 74, quae s. An. addit καὶ εἰς τινὰς τοῦ Πλάτωνος διαλόγους. || XXVIII. 82. ἢ μνασαγέτου add. ABVE. || 84. τοῦ τυράννου om. E. || 87. ἐκείνων pr. m. A. || 88. καὶ om. A. || 89. φανερῶς] φησὶ Φανίας ὁ Ἐρίσιος Bernhardy. || 91. καὶ AV, ἢ cell.

ΚΘ. ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ.

Ἀφρικανός, ὁ Σέξτος χρηματίας, φιλόσοφος Λίβυς, ὁ τοὺς πεσοῦς γεγραφῶς ἐν βιβλίοις κδ'. εἰσὶ δ' οἰονεὶ φυσικά, ἔχοντα ἐκ λόγων τε καὶ ἐπαοιδῶν καὶ γραπτῶν¹⁹⁵ τινῶν χαρακτήρων ἰάσεις τε καὶ ἄλλοίων ἐνεργειῶν. κατὰ τούτου ἔγραψεν Ὀριγένης, ἐνστασιν ποιησάμενος περὶ τοῦ τῆς Σωσάννης βιβλίου τοῦ εἰς τὸν Δανιήλ.

Α. ΔΑΜΑΣΚΙΟΥ.

Δαμάσκιος, στωικός φιλόσοφος, Σύρος, Συμπλεκίου καὶ Εὐλαλίου τῶν Φρυγῶν ὁμιλητής. ἠκμαζεν ἐπὶ τῶν Ἰουστι-²⁰⁰νιανοῦ χρόνων. γέγραπται αὐτῷ ὑπομνήματα εἰς Πλάτωνα καὶ περὶ ἀρχῶν καὶ φιλόσοφος ἱστορία.

ΑΛ. ΔΑΜΟΦΙΛΟΥ.

Δαμόφιλος, φιλόσοφος, σοφιστής, ὃν ἀνεθρέψατο Ἰουλιανὸς ὁ ἐπὶ Μάρκου τοῦ βασιλέως ὑπάτος· γράψας πάμπολλα, ἐξ ὧν ταυτά μοι εὑρηται ἐπὶ ταῖς τῶν βιβλίων θή-⁵καις· φιλόβιβλος ἢ περὶ ἀξιοκλήτων βιβλίων πρὸς Λόλλιον Μάξιμον, περὶ βίου ἀρχαίων καὶ ἕτερα πάμπολλα.

ΑΒ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Δημήτριος Φανοστράτου Φαληρεύς (Φάληρον δὲ λιμὴν τῆς Ἀττικῆς), ὃς τὸ πρῶτον Φανὸς ἐκαλεῖτο, φιλόσοφος περιπατητικός. γέγραψε φιλόσοφά τε καὶ ἱστορικά καὶ¹⁰ ῥητορικά καὶ πολιτικά καὶ περὶ ποιητῶν. ἠκροάσατο δὲ Θεοφράστου καὶ δημαγωγὸς Ἀθήνησι γέγονε. συνέγραψε δὲ συχνὰ βιβλία. οὕτω δ' ἦν σφόδρα εὐπρεπής, ὡς καὶ

XXIX. cf. Eudoc. p. 72. || 193. Σέξτος Scaliger in Euseb. p. 232, Σέκτωρ Eudocia, Κέστος Valosius, Σέκτος v. || 96. καὶ ἄλλας ἐνεργείας Kusterus, καὶ δυνάμεις ἄλλοίων ἐνεργειῶν Tournius, x. ἀ. ἔ. δύναμις Hemsterhusius. || 97. ποιησαμένου Bernhardt. || XXX. cf. Eudoc. p. 134. || 200. Εὐλαλίου ex uno Paris. et Suid. s. v. πρόσβεις Kusterus, ἑλαμίου AV et Vatic. Pearsoni, qui in alio εὐθαλίου invenit, ἑλαμίτου BEEudocia. || 2. καὶ ἄλλα πολλά s. in. add. Eudocia. || XXXI. cf. Eudoc. p. 134, quae omnia s. ὄν — θήκαις reliqua sic: γέγραψε περὶ ἀξιοκλήτων βιβλίων πρ. Α. Μ., περὶ βίων ἀρχαίων x. ἔ. π. || 4. ὑπάτος] M. Salvius Julianus s. u. 927. || 6. ἢ Kusterus, α' (ωπίκας) Tournius, πρῶτος est. || περὶ] εἰ V. || 7. βίων m. || XXXII. 9. τὸ om. E. || 10. καὶ ῥητορικά ex duobus Paris. add. Kusterus: ῥητορικὴν καὶ πολιτικὴν V. || 11. ἠκροάσατο — βιβλία om. V, qui haec sola habet: οὗτος σφόδρα εὐειδέστατος ἦν καὶ ἐκαλεῖτο λαμπρὸς καὶ χαριτοβλέφαρος — διβλήθη ἱρασθῆναι παρὰ νέμενος. || 13. συχνὰ] πολλά E.

διαβολὴν λαβεῖν, ὅτι γέγονεν ἐρώμενος νέος ὢν, καὶ προσα-
 215 γορευθῆναι ὑπὸ τινῶν αὐτὸν Λαμπρῶ καὶ Χαριτοβλέφα-
 ρον. εἰς μέγα δ' ἀρθεὶς δόξης καὶ ἐπικρατείας ὑπὸ τοῦ
 φθόνου κατεστρατηγήθη καὶ ἐξελαθεὶς ὑπ' Ἀθηναίων εἰς
 Αἴγυπτον ἦλθε, καὶ παρὰ τῷ Σωτῆρι Πτολεμαίῳ διατρίβων
 δηχθεὶς ὑπ' ἀσπίδος ἀπέθανε, καὶ ἐτάφη ἐν τῷ Βουσιρίτῃ
 20 νομῷ πλησίον Διοσπόλεως τῆς ἐν τοῖς ἔλεσι.

ΑΓ. ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ.

Δημόκριτος Ἠγησιστράτου, οἱ δ' Ἀθηνακρίτου ἢ Λα-
 μασίππου, γεγονὼς ὅτε καὶ Σωκράτης ὁ φιλόσοφος, κατὰ
 τὴν ος' Ὀλυμπιάδα, οἱ δὲ κατὰ τὴν π' φασίν, Ἀβδηρίτης ἐκ
 Θράκης, φιλόσοφος, μαθητὴς κατὰ τινὰς Ἀναξαγόρου καὶ
 25 Λευκίππου, ὡς δὲ τινες καὶ μάγων καὶ Χαλδαίων Περσῶν.
 ἦλθε γὰρ καὶ εἰς Πέρσας καὶ Ἰνδοὺς καὶ Αἰγυπτίους καὶ
 τὰ παρ' ἐκάστοις ἐπαιδευθὴ σοφά. εἴτ' ἐπανῆλθε καὶ τοῖς
 ἀδελφοῖς συνῆν Ἡροδότῳ καὶ Δαμάστῃ. ἤρξε δ' ἐν Ἀβδή-
 ροις διὰ τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν τιμηθεὶς. μαθητὴς δ' αὐτοῦ
 30 διαφανῆς ἐγένετο Μητρόδωρος ὁ Χίος, οὗ πάλεν ἀκροαταὶ
 Ἀνάξαρχος καὶ Ἰπποκράτης ὁ ἰατρός. ἐπεκλήθη δὲ Σοφία
 ὁ Δημόκριτος καὶ Ἐλασίτος δὲ διὰ τὸ γελᾶν πρὸς τὸ κενό-
 σπουδον τῶν ἀνθρώπων. γνήσια δ' αὐτοῦ βιβλία εἰσὶ β',
 ὃ τε μέγας διάνοσμος καὶ τὸ περὶ φύσεως κόσμου. ἔγραψε
 35 δὲ καὶ ἐπιστολάς.

ΑΔ. ΔΙΑΓΟΡΟΥ.

Διαγόρας Τηλεκλείδου ἢ Τηλεκλύτου Μήλιος, φιλόσο-
 φος καὶ ἀσμάτων ποιητὴς, ὃν εὐφυᾶ θρασυάμενος Δημόκρι-
 τος ὁ Ἀβδηρίτης ἀνήσατο αὐτὸν δοῦλον ὄντα μυρίων δραχ-

214. νέος ὢν] νέωνος Parlat. Kasteri et E, Κλίανος ex Diog. Laert. 5, 76
 Kasterian. | 15. τινῶν] τινος E. | 17. φόνου E. | XXXIII. 23. κατὰ — φασίν
 em. V. | τὴν ante π' add. BEK. | ἀβδηρίτης Em. | 24. φιλόσοφος em. E. |
 κατὰ τινος em. V, κατὰ ενός B. | 25. καὶ ante Περσῶν add. Bernhardy. |
 Περσῶν — Δαμάστη em. V. | 26. δαμόσση BE, Δαμάση Menagius in Diog. 9,
 39. | δὲ καὶ ἐν BEK. | ἀβδήροις Em. | 29. διὰ τὴν σοφίαν αὐτοῦ, οὗ ἀκροατὴς
 καὶ μαθητὴς μητρόδωρος V. | 30. τοῦ δὲ πάλεν *V. | 32. 6 add. ABVEK:
 ὁ δημ. σοφία *V. | δὲ add. A. | 33. δ' em. V. | εἰσὶ em. V. | 35. δὲ em.
 V. | XXXIV. cf. Hesych. Mill. p. 16. | 36. τηλεκλείτου *V. | Μήλιος] μελήσιος
 ABVEK. | φιλόσοφος] σοφιστὴς ἢ φιλόσοφος E. | 37. καὶ — ποιητὴς em. V. |
 ὃν sqq. dehentur Hesychio Mill. p. 16 Or. | 38. ἀβδηρίτης m.

μῶν καὶ μαθητῶν ἐποίησατο. ὁ δὲ καὶ τῇ λυρικῇ ἐπέθετο, τοῖς χρόνοις ὧν κατὰ Πίνδαρον καὶ Βακχυλίδην, Μελανιπ- 240 πίδου δὲ πρεσβύτερος. ἤκμαζε τοίνυν σὴ Ὀλυμπιάδι. ἐπακλήθη δ' Ἄθριος, διότι τοῦτο ἐδόξαζεν, ἀφ' οὗ τις ὁμότεχνος αἰτιαθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ὡς δὴ παιᾶνα ἀφελόμενος, ὅν αὐτὸς ἐσποιήκει, ἐξωμόσατο μὴ κεκλοφέναι τοῦτον, μικρὸν δ' ὕστερον ἐπιδειξάμενος αὐτὸν εὐημέρησεν. ἐνταῦθεν οὖν ὁ 45 Διαγόρας λυπηθεὶς ἔγραψε τοὺς καλουμένους ἀποπυργίζοντας λόγους, ἀναχώρησιν αὐτοῦ καὶ ἔκπτωσιν ἔχοντας τῆς περὶ τὸ θαῖον δόξης. κατοικήσας δὲ Κόρινθον ὁ Διαγόρας αὐτόθι τὸν βίον κατέστρεψεν.

ΑΕ. ΔΙΔΥΜΟΥ.

Δίδυμος, Ἀτήιος ἢ Ἀττιος χρηματίας, φιλόσοφος ἀκα- 50 θημαϊκός. πιδανῶν καὶ σοφισμάτων λύσεις ἐν βιβλίοις β' καὶ ἄλλα πολλά.

ΑΓ. ΔΙΚΑΙΑΡΧΟΥ.

Δικαίαρχος Φειδίου Σικελιώτης ἐκ πόλεως Μεσσηνίας, Ἀριστοτέλους ἀκουστής, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ καὶ γεωμέ- 55 τρης. καταμετρήσεις τῶν ἐν Πελοποννήσῳ ὄρων, Ἑλλάδος βίον ἐν βιβλίοις γ'. οὗτος ἔγραψε τὴν πολιτείαν Σπαρτιατῶν. καὶ νόμος ἐτέθη ἐν Λακεδαίμονι, καθ' ἕκαστον ἔτος ἀναγινώσκουσθαι τὸν λόγον εἰς τὸ τῶν ἐφόρων ἀρχεῖον, τοὺς δὲ τὴν ἡβητικὴν ἔχοντας ἡλικίαν ἀκροᾶσθαι. καὶ τοῦτο ἐκράτησε μέχρι πολλοῦ. 60

ΑΖ. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ.

Διογένης, Ἰκεσίου υἱὸς τραπεζίτου, Σινωπεύς, ὃς φυγῶν τὴν πατρίδα διὰ τὸ παρακόψαι νόμισμα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας,

240. κατὰ Kusterum, μετὰ v. | Μελαννιππίδου (μελανιππίδης 1 Pat. et Vat., sic et A) — Ὀλυμπιάδι ex duobus Paris. add. Kusterum, sunt etiam in Vaticano Pearsoni. | 41. ἐπακλήθη δ'] ὃς ἐπεκλ. V, καὶ ἐπεκλ. A. | 42. διότι — ἀναχώρησιν αὐτοῦ ex duobus Paris. Kusteri, Vaticano Pearsoni et A add. Gaisfordus: habet eadem Hesychius: cett. solum ἔγραψε τοὺς ἀποπυργίζοντας λόγους ἔκπτωσιν ἔχοντας seq. | 43. ὑφελόμενος Hesychius. | 47. ἔκπτωσιν Hemsterhuis. | 48. ἐ διαγόρας A, om. VE, διαγόρας cett. | 49. κατέστρεψε V. | XXXV. cf. Eudoc. p. 135. | 50. Ἀτήιος] Ἀρείος ex Enseb. pr. ev. 15, 15 Jansenius hist. ph. ser. 3, 1, Ἀττιος snt Ἀττιος Tournius. | ἤ Ἀττιος χρ. om. Eudocia. | XXXVI. cf. Eudoc. p. 135. | XXXVII. 61. ἰκείσιος A.

καὶ Ἀντισθένη παραβαλὼν τῷ κυνικῷ ἠγάσθη τοῦ ἐκείνου
 βίου καὶ τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν ἠσπάσατο, πολλῆς οὔσης
 265 αὐτῷ ὑπεριδῶν οὔσιας. γηραιὸς δ' ὢν ὑπὸ πειρατοῦ Σκιρ-
 τάλου ἐλήφθη καὶ πραθεὶς ἐν Κορίνθῳ Ξενιάδῃ τινὶ παρὰ
 τῷ πριαμένῳ διέμεινεν, οὐχ ἐλόμενος λυθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων
 ἢ τῶν οικείων καὶ φίλων. ἐπὶ δὲ τῆς ριδ' ὀλυμπιάδος κατέ-
 στρεψε τὸν βίον, δηχθεὶς ὑπὸ κυνὸς τὸ σκέλος καὶ θερα-
 70 πείας ὑπεριδῶν, κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὅτε καὶ ὁ Μακεδῶν
 Ἀλέξανδρος ἐν Βαβυλῶνι ἀπέθανεν. — Διογένης, Ἀντισθέ-
 νους ὁμιλητής, ὡς πρῶτος Κύων ἐπακλήθη, ἐν πίσφω δὲ διέ-
 τριβεν. ἐρομένου δ' αὐτῷ, πῶς ἂν πρωτεύσειεν, ἐπολιτεύετο
 δέ, ὁ θεὸς ἀνεῖλεν, εἰ παραχαράξειεν. ὁ δὲ τὸ νόμισμα
 75 παραχάραξεν· ἐφ' ᾧ φρυγῶν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. ἐντυχὼν δ'
 Ἀντισθένη κατὰ δόξης διαλεγόμενῳ ἐφιλοσόφησεν. πλέων
 δ' ὑπὸ καταποντιστῶν ληφθεὶς ἐπράθη. κηρυττόμενος δὲ
 καὶ ἐρωτώμενος, τί εἶδείη, „ἄρχειν ἀνθρώπων“ ἔφη. καὶ
 διασάμενος Κορίνθιον πλούσιον ἄσωτον, „τούτῳ με“ ἔφη
 80 „πώλησον· διασπότου γὰρ δεῖται.“ ὁ δ' ἀναῖται καὶ εἰς Κό-
 ρινθον ἄγει καὶ τῶν παιδῶν ἀποδείκνυσι παιδαγωγόν. ἔλεγε
 δὲ δαίμονα ἀγαθὸν εἰς τὴν οἰκίαν εἰσεληλυθέναι.

ΔΗ. ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Διόδωρος, ὁ Οὐαλέριος ἐπικληθεὶς, φιλόσοφος, μαθη-
 τῆς Τηλακλέους, Ἀλεξανδρεὺς, υἱὸς Πωλίωνος τοῦ φιλοσό-
 85 φου τοῦ γράψαντος τὴν Ἀττικὴν λέξιν, γεγονὸς ἐπὶ τοῦ
 Καίσαρος Ἀδριανοῦ.

ΔΘ. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ.

Διονύσιος, υἱὸς τοῦ Σικελίας τυράννου, καὶ αὐτὸς τύ-
 ραννος καὶ φιλόσοφος. ἐπιστολὰς καὶ περὶ τῶν ποιημάτων
 Ἐπιχάρμου.

267. τῷ em. V. | ὑπὸ ΔV, ὑπὸ τῶν cett. | 68. καὶ add. AV. | ριδ' Μενελάου
 Ioult. att. 2, 22, ρι. etiam extrema littera V, ριγ' v. | 72. πρῶτον E. | Κύων
 Menagius ad Diag. 6, 20, Κλίαν v. | 73. πρωτεύση *V. | ἐπολιτεύετο δὲ ABVE,
 ἐπολιτεύετο δὲ *V, ἐπολιτεύετο γὰρ cett. | 74. παραχαράξας *V. | 75. καὶ ante
 φρυγῶν add. V. | 79. ἄσωτον ABVE, ἀσθραπεν ἄσωτον π, ἀσθρ. καὶ ἄσ. cett. |
 XXXVIII. cf. Eades. p. 156. | 84. Ἀλεξανδρεὺς Eudocia. | 85. λέξιν ἐπὶ
 Ἀδριανοῦ reliquis emisis Eudocia. | XXXIX. cf. Eades. p. 156. | 87. τύραννος
 φιλόσοφος Eudocia.

Μ. ΔΙΩΝΟΣ.

Δίων Ἰππαρίνου Συρακούσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός, 290 τοῦ Σικελίας τυράννου Διονυσίου τοῦ προτέρου τῆς γαμητῆς Ἀριστομάχης ἀδελφός, ὃς καὶ ἐκράτησε τῆς Σικελίας τυραννίδος, ἐκβαλὼν τὸν τοῦ προτέρου Διονυσίου υἱὸν Διονύσιον· οὗ πάλιν ἀδελφὸς Νισαῖος ἐξέβαλε Δίωνα τοῦτον, ἔγραψεν ἐπιστολάς πρὸς Πλάτωνα καὶ ἄλλους τινάς. 95

ΜΑ. ΔΟΜΝΙΝΟΥ.

Δομνῖνος, φιλόσοφος, Σύρος τὸ γένος, ἀπὸ τε Λαοδικείας καὶ Λαρίσσης πόλεως Συρίας, μαθητῆς Συριανοῦ καὶ Πρόκλου συμφοιτητής, ὡς φησι Δαμάσκιος. ἔγραψε κατὰ τῶν τοῦ Πλάτωνος δοξασμάτων.

ΜΒ. ΔΩΡΟΥ.

Δῶρος, ὁ ἀπὸ τῆς Ἀραβίας, ὃν φησι Δαμάσκιος εἰς 300 τὴν φιλόσοφον ἱστορίαν δεινότατον εἶναι ζητητὴν τῆς ἀληθείας.

ΜΓ. ΕΚΑΤΑΙΟΥ.

Ἐκαταῖος Ἀβδηρίτης, φιλόσοφος, ὃς ἐπεκλήθη καὶ κριτικὸς γραμματικὸς, οἷα γραμματικὴν ἔχων παρασκευήν. γέγονε δ' ἐπὶ τῶν διαδόχων. βιβλία αὐτοῦ ταῦτα· περὶ τῆς 5 ποιήσεως Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου.

ΜΔ. ΕΛΙΚΩΝΙΟΥ.

Ἐλικώνιος, ἀστρονόμος. ἀποτελεσματικά, περὶ διοσημείων καὶ ἄλλα πολλά.

ΜΕ. ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ.

Ἐμπεδοκλῆς Μέτωνος, οἱ δ' Ἀρχινόμου, οἱ δὲ Ξενέτου· καὶ ἀδελφὸν ἔσχε Καλλικρατίδην. ἠκροάσατο δὲ πρώτου 10

XL. cf. Eudoc. p. 137. | 291. πρότερον BE. | 93. καὶ ante ἐκβαλὼν add. Bm. | 94. οὐ] οὖν *V. | Νισαῖος in lac. om. E. | 95. ἐπιστολάς — τινάς om. BE. | ἄλλας Hemsterhusius. | a. 10. ἀλλὰ καὶ διαλόγους πολλοὺς κατὰ μίμησιν Πλάτωνος add. Eudocia. | XLI. dedl ex Eudoc. p. 138: multa ex Damascio descripsit Suidas. | 96. δομνῖνος A. | ἀπὸ τῆς Λαοδικείας ἢ Λαρίσσης expectabat Bernhardy. | XLII. 300. ὃν] εἰς AEm. | 1. reliqua Damascii verba describere caedat. | XLIII. cf. Eudoc. p. 139. | 3. καὶ κριτικὸς] κριτικὸς καὶ Κριστερος. | 5. δ' om. BE. | φέρεται αὐτοῦ βιβλία περὶ Eudocia. | XLIV. 7. ἀποτελεσματικὸς E. | XLV. 9. Ξενέτοι] Ἐξανέτου Diog. Laert. 8, 53. | 10. ἀδελφὸν BVE, ἀδελφὸν δὲ cest. | ἠκροῶτο E.

Παρμενίδου, οὔτινος, ὡς φησι Πορφύριος ἐν φιλοσόφῳ
 ἱστορίᾳ, ἐγένετο παιδικά. οἱ δ' ἔφασαν μαθητὴν Τηλαύγου
 τοῦ Πυθαγόρου υἱοῦ τὸν Ἐμπεδοκλῆα γενέσθαι. Ἀκραγαν-
 τίνος δέ, φιλόσοφος φυσικὸς καὶ ἐποποιός. οὗτος ὁ Ἐμπε-
 315 δοκλῆς στέμμα ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς χρυσοῦν καὶ ἀμύκλας
 ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς καὶ στέμματα Δελφικὰ ἐν ταῖς χερσὶν
 ἐπῆει τὰς πόλεις, δόξαν περὶ αὐτοῦ κατασχεῖν ὡς περὶ θεοῦ
 βουλόμενος. ἐπεὶ δὲ γηραιὸς ἐγένετο, νύκτωρ ἐκρίψεν ἐαυ-
 τὸν εἰς κρατῆρα πυρός, ὥστε μὴ φανῆσαι αὐτοῦ τὸ σῶμα.
 20 καὶ οὕτως ἀπόλωτο τοῦ σανδαλίου αὐτοῦ ἐκβρασθέντος ὑπὸ
 τοῦ πυρός. ἐπεκλήθη δὲ καὶ Κωλυσανέμας διὰ τὸ ἀνέμου
 πολλοῦ ἐπιθεμένου τῇ Ἀκράγαντι ἐξελάσσει αὐτόν, δορὰς
 ὄνων περιθέντα τῇ πόλει. γέγονε δὲ τούτου μαθητῆς Γορ-
 γίας ὁ ῥήτωρ ὁ Λιοντίνος. καὶ ἔγραψε δι' ἐπῶν περὶ φύ-
 25 σεως τῶν ὄντων βιβλία γ' (καὶ ἔστιν ἔπη ὡς β), ἰατρικὰ
 καταλογάδην καὶ ἄλλα πολλά.

MF. ΕΠΙΚΟΥΡΟΥ.

Ἐπίκουρος Νεοκλέους Ἀθηναῖος, Γαργήτιος τῶν δή-
 μων, μητρὸς Χαιριστράτης. ἀδελφοὶ δ' αὐτοῦ Νεοκλῆς,
 Χαιρέδημος, Ἀριστόβουλος ἢ Ἀριστόδημος. φιλοσοφίας δ'
 30 ἤρξατο ἀπ' ἐνιαυτῶν ιβ' καὶ οἰκίαν αἴρεισιν εἰσηγήσατο,
 πρῶτον μὲν ἐν Σάμῳ διατρέψας σὺν τοῖς γονεῦσιν, εἶτα
 σχολαρχήσας ἐν Μυτιλήνῃ ἐνιαυτῶν ὦν *, εἶτ' ἐν Λαμψάκῃ
 καὶ οὕτως ἐν Ἀθήναις ἐν ἰδίῳ κήπῳ, ἀκούσας δὲ Ναυσικρά-
 νους τοῦ Δημοκριτείου καὶ Παμφίλου τοῦ Πλάτωνος μαθη-

311. ἐν φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ ex uno Paris. add. Kusterus. || 12. τηλαύγου
 E. || 13. πυθαγόρα *V. || ἀκραγαντίνον φιλόσοφον φυσικόν V, ἀκραγαντίνον
 ομίλλο δὲ BE, ἦν δὲ φιλόσοφος φυσικὸς add. E. || 14. ἐποποιόν V. || 16. ἐν τοῖς —
 ἐγένετο om. BE. || 19. ὥστε — σῶμα om. BVE. || 21. κωλυσανέμα *V. || 22. ἀκρα-
 γαντί' adiecto α supra ἰ V. || 23. ἐπιθέντα pr. m. E. || 24. φύσεων *V. || 25. γ']
 β' BE, δύο V. || β m, δύο V, διασχίλια β, E. || XLVI. 27. γαργήτιος A*V,
 γαργήτιος E. || τὸν δήμον E. || 28. χαιριστράτης V. || ἀδελφῆ V. || 29. Ἀριστό-
 βουλος ἢ Ἀριστόδημος ex uno Paris. add. Kusterus. || 31. σὺν τοῖς γονεῦσιν
 om. V. || 32. ἐνιαυτῶν ὦν *] post ὦν, quod dedl ex emend. Gaisfordi pro vulg.
 ὦν, sine dubio numerus excidit, qui latet in librorum scriptura ἦν, ex Dialog. 10,
 15 λβ' conciliat, καὶ Gaisfordus: ἐνιαυτὸν ἦν ed. Baill., ἐνιαυτὸν ἕνα Paris. ||
 34. παμφίλου BVE m, παμφύλου celt.

τοῦ. γέγονε δ' ἐπὶ τῆς ρθ' ὀλυμπιάδος μετὰ ζ' ἐνιαυτούς³³⁵
τῆς Πλάτωνος τελευτῆς, καὶ παρέτεινε ἐπὶ τῶν διαδόχων
καὶ Ἀντιγόου τοῦ Γονατᾶ. καὶ διέμεινε ἡ αὐτοῦ σχολή
ἕως Καίσαρος τοῦ πρώτου ἐτη σκζ', ἐν οἷς διάδοχοι αὐτῆς
ἔγένοντο ιδ'. συγγράμματα δ' αὐτοῦ πλεῖστα.

ΜΖ. ΕΠΙΚΤΗΤΟΥ.

Ἐπίκτητος Ἱεραπόλεως τῆς Φρυγίας, φιλόσοφος, δοῦλος⁴⁰
Ἐπαφροδίτου, τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως Νέρωνος.
πρωθῆεις δὲ τὸ σκέλος ὑπὸ ῥεύματος ἐν Νικοπόλει τῆς νέας
Ἠπείρου ᾤκησε καὶ διατείνας μέχρι Μάρκου Ἀντωνίνου.
ἔγραψε πολλά.

ΜΗ. ΕΡΜΑΓΟΡΟΥ.

Ἐρμαγόρας Ἀμφιπολίτης, φιλόσοφος, μαθητῆς Περ-⁴⁵
σαίου. διάλογοι αὐτοῦ Μισοκύνων ἢ περὶ ἀτυχημάτων, ἔκχυτον
(ἔστι δὲ ὠσοκοπία), περὶ σοφιστείας πρὸς τοὺς ἀκαδημαϊκοὺς.

ΜΘ. ΕΡΜΕΙΟΥ.

Ἐρμείας, φιλόσοφος, Ἀμμωνίου καὶ Ἠλιοδώρου, τῶν
διδασκάλων Δαμασκίου, πατήρ. ἦν δ' ὁ Ἐρμείας φίλος ἐς
τὰ μάλιστα Αἰγύπτῳ, ἀδελφῶ Θεοδότῃ, μητρὸς Ἰσιδώρου⁵⁰
φιλοσόφου· ὁ δ' Αἴγυπτος ἦν φιλομαθῆς.

Ν. ΕΡΜΙΠΠΟΥ.

Ἐρμιππος Βηρύτιος ἀπὸ κώμης μεσογαίου, μαθητῆς
Φίλωνος τοῦ Βυβλίου, ὑφ' οὗ ἐκειώθη Ἑρηνίῳ Σεβήρῳ,
ἐπ' Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκδουλος ὧν γένος, λόγιος
σφόδρα. καὶ ἔγραψε πολλά. 55

35. ἐπὶ — ὀλυμπιάδος om. V. | ρθ' A, οθ' cett. | 37. καὶ ante Ἀντιγόου
add. duo Pariss. Kusteri. | τὰ γόνατα κληθέντος A. | 38. σκζ' ABVEm, σλζ'
cett. | ἐν — αὐτῆς] διάδοχοι δὲ αὐτοῖς V, αὐτοῖς etiam A. | 39. πλεῖστα A,
πολλά cett. | XLVII. 40. ἐπίκτητος δοῦλος ἐπαφροδίτου σωματοφύλακος νέρω-
νος ἱεραπόλεως τῆς φρυγίας φιλόσοφος ἄριστος reliquis omissis V. | δοῦλος
AVE, δὲ add. cett. | 42. νικοπόλει A. | 43. ἐκτείνας E. | XLVIII. cf. Eudoe.
p. 193. | 46. φέρονται αὐτοῦ διάλογοι Eudocia. | ἢ Eudocia, α' v, quod om.
BE. | 47. περὶ σοφιστείας π. τ. ἀπ., ἔκχυτον — ὠσοκοπία Eudocia. | περὶ τῶν
ἀκαδημαϊκῶν BE. | XLIX. 49. ἦν sqq. om. V. | φίλος] φιλόσοφος BE. |
50. ἀδελφοῖς B, ἀδελφῆς E. | 51. τοῦ φιλοσόφου E. | L. 53. τοῦ Βυβλίου in lac.
om. A. | Ἑρηνίῳ A, Ἑρηνίῳ E, Ἑρηνίῳ cett. | σεβήρῳ E, σευήρῳ cett. |
54. λόγιος ὧν BE. | 55. καὶ om. E. | πολλά] ἔγραψε καὶ περὶ ὄνειρον in mg. A.

ΝΑ. ΕΥΔΟΞΟΥ.

Εὐδοξος Αισχίνου Κνίδιος, φιλόσοφος, Πλάτωνος ἡλικιώτης, ᾧ τρεῖς ἐγένοντο θυγατέρες, Ἀκτίς, Δελφίς, Φιλτίς. καὶ ἔσχε πρὸς ἀστρολογίαν ὑπερφυῶς, ἔγραψέ τε πλεῖστα τοῦ εἶδους τούτου, καὶ ὀκταετηρίδα, ἔτι δὲ δι' ἐπῶν ἀστρο-
360 νομίαν.

ΝΒ. ΕΥΚΛΕΪΔΟΥ.

Εὐκλείδης Μεγαρεύς, Μεγάρων δὲ τῶν ἐν τῷ Ἰσθμῷ, φιλόσοφος, ὃς καὶ τὴν ἐξ αὐτοῦ κληθεῖσαν Μεγαρικὴν αἴρεσιν εἰσήγαγεν, ἣν δὴ καὶ διαλεκτικὴν καὶ ἔριστικὴν προσηγόρευσαν. γέγονε δὲ μαθητὴς Σωκράτους· μεθ' ὃν Ἰχθύας,
65 εἶτα Στίλπον ἔσχον τὴν σχολήν. συνέγραψε διαλόγους Ἀλκιβιάδην, Αἰσχίνην, Κρίτωνα, Φοίνικα, Λαμπρίαν, ἐρωτικὸν καὶ ἄλλα τινά.

ΝΓ. ΖΗΝΩΝΩΝ.

Ζήνων Τελευταγόρου Ἐλεάτης, φιλόσοφος τῶν ἐγγιζόντων Πυθαγόρα καὶ Δημοκρίτῳ κατὰ τοὺς χρόνους (ἦν γὰρ
70 ἐπὶ τῆς οἰ' ὀλυμπιάδος), μαθητὴς Ξενοφάνους ἢ Παρμενίδου. ἔγραψεν ἔριδας, ἐξήγησιν τῶν Ἐμπεδοκλέους, πρὸς τοὺς φιλοσόφους περὶ φύσεως. τοῦτόν φασιν εὐρετὴν εἶναι τῆς διαλεκτικῆς, ὡς Ἐμπεδοκλέα τῆς ῥητορικῆς. καθελεῖν δὲ θελήσας Νέαρχον, οἱ δὲ Διομέδοντα, τὸν Ἐλέας τύραννον, ἐάλω,
75 καὶ ἐρωτώμενος ὑπ' αὐτοῦ τὴν γλῶτταν αὐτοῦ ἐνδακῶν καὶ ἀποτεμῶν προσέπτυσσε τῷ τυράννῳ, καὶ ἐν ὄλμῳ βληθεὶς συνειρίβη πτισσόμενος. — Ζήνων Μνασέου ἢ Δημέου Κιτιεύς (πόλις δ' ἐστὶ Κύπρου τὸ Κίτιον), φιλόσοφος, ὃς ἤρξε τῆς στωικῆς αἵρέσεως. ἐπεκλήθη δὲ καὶ αὐτὸς στωικὸς διὰ τὸ
80 ἐν τῇ στοᾷ τῇ ἐν Ἀθήναις διδάξαι αὐτόν, ἣτις πρώην μὲν

LI. cf. Eudoc. p. 193. | LII. 362. ὃς καὶ τὴν Bernhardy, ὃς om. ABVE^m, καὶ om. Kusterus. | 63. ἦν δὴ sqq. om. V. | διαλεκτικὴν BE | προσηγορευθεῖσαν AB, προσηγόρευσιν m: ἤδη καὶ διαλεκτικὴν — προσηγορευθεῖσαν Bernhardy. | 66. Φοίνικα cum Diog. 2, 106 BE, φοίνικας cett. | LIII. cf. Eudoc. p. 204 sq. | 70. οἰ'] οἰθ' Diog. 9, 29. | 71. τῶν AEmEudocla, τοῦ cett. | 72. τοῦτόν] τοιοῦτον V. | τῆς add. AV. | 73. ἔμπεδοκλήν E. | καθὰ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ σοφιστῇ post ῥητορικῆς add. Eudocla. | 74. Διομέδοντα] Δημίλον vocant Plat. d. stoic. rep. 37. p. 1052 C. adv. Colot. 32. p. 1126 D, Clem. Alex. str. 4. p. 213. | 75. αὐτοῦ Eudocla, αὐτοῦ v. | 77. δημέου BVE Diog. 7, 1, δημαίου A, δημίου cett. | 78. κίτιον BE. | 80. διδ. αὐτούς m. | πρώην A, πρώτον cett.

Πεισιανάκτιος, ὕστερον δὲ ζωγραφηθεῖσα Ποικίλη ἐπεκλήθη. μαθητῆς δ' ἦν Κράτητος τοῦ κυνικοῦ, εἶτα Πολέμωνος τοῦ Ἀθηναίου. ἐτελεύτησε δ' ἐτῶν ἡ' ἀφελῶν ἐκάστοτε τῆς τροφῆς, ἕως ἀτουίᾳ διεφθάρη. ἐχρήσθη δ' αὐτῷ πυνθανομένῳ περὶ βίου, συγχρωτίζεσθαι τοῖς νεκροῖς, ὅπερ ἦν τοῖς 385 ἀρχαίοις διὰ τῶν βιβλίων. Φοῖνιξ δ' ἐπεκλήθη, ὅτι Φοῖνικες ἐποίκοι τοῦ πολυχνίου ἐγένοντο. ἤκμαζεν ἐπ' Ἀντιγόου τοῦ Γονατᾶ ἐπὶ τῆς ρε' ὀλυμπιάδος. καὶ παροιμία, Ζήνωνος ἐγκρατέστερος. οὗτος γὰρ ἄκραν εἶχε διαίταν καὶ λιτήν, ὥστε καὶ εἰς παροιμίαν χωρῆσαι. φιλοσοφίαν καινὴν γὰρ 90 οὗτος ἐφιλοσόφη. τῷ γὰρ ὄντι πάντας ὑπερεβάλλετο τῷ τε εἶδει καὶ σεμνότητι καὶ τῇ Δία μακαριότητι. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον ἄνοσος καὶ ὑγιῆς διατελέσας. — Ζήνων Μουσαίου Σιδωνίος, φιλόσοφος στωικός, μαθητῆς Διοδώρου τοῦ κληθέντος Κρόνου, διδάσκαλος δὲ καὶ αὐτὸς Ζήνωνος τοῦ Κιτιέως. 95 ἐγραψεν ἀπολογία ὑπὲρ Σωκράτους καὶ Σιδωνιακά. — Ζήνων Διοσκορίδου Ταρσεύς, ὡς δὲ τινες Σιδωνίος, φιλόσοφος, μαθητῆς Χρυσίππου τοῦ Ταρσεῶς, φιλοσόφου στωικοῦ, καὶ διάδοχος.

ΝΔ. ΖΩΣΙΜΟΥ.

Ζώσιμος Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος. χημευτικὰ πρὸς Θεο- 400 σεβίαν τὴν ἀδελφὴν (ἔστι δὲ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις κη', ἐπιγράφεται δ' ὑπὸ τινῶν Χειρόκμητα), καὶ ὁ Πλάτωνος βίος.

ΝΕ. ΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝ.

Ἡρακλείδης Ὁξυρυγχίτης, φιλόσοφος, ὁ τοῦ Σαραπίωνος, ὃς ἐπεκλήθη Λέμβος, γεγονὼς ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ ἕκτου, 5

382. Πολέμωνος Bernhardy, Πολέμωνος celt. | 83. ἡ' ex Diog. 7, 28 Kusterus, ἐτενήκοντα v, et sic rursus Suld. s. v. αἵεις. | 86. ὅτι em. BE. | 87. ἤκμαζε δὲ ἐπὶ V. | 88. ρε' Clinton fast. hell. 2. p. 191. L., κ⁷⁵ ρ⁷⁵ E, ρ' καὶ ε' V, κ' καὶ ρ' celt. | καὶ παροιμία em. *V. cf. App. 2, 98^a. p. 414. ed. paroeniogr. Gott. | 89. ἐγκρατεστερους BE. | 90. ὥστε sqq. em. V. | 91. ἐφιλοσόφησε E. | τῷ γὰρ sqq. ducta sunt ex Diog. 7, 28. | 92. μακροβιότητι ex Diogene, ut ait, Kusterus. | 95. κιτιέως A. | 97. διοσκορίδου AVEudocia, διοσκοουρίδου celt. | 98. φ. τοῦ σ. E. | LIV. cf. Eudoc. p. 203. | 400. χημευτικὰ sqq. em. V: χημευτικὰ AB, χημευτικὰ-celt., corr. Galsfordus. | Θεοσεβίαν ABEudocia. | 2. ὑπογράφεται BEudocia. | ὁ em. Eudocia. | LV. 4. ὁ Ὁξυρυγχίτης V.

ὡς τὰς πρὸς Ἀντίοχον ἔθετο συνθήκας. ἔγραψε φιλόσοφα
καὶ ἄλλα. — Ἡρακλείδης Εὐφρονος, φιλόσοφος, Ἡρακλείας
τῆς Πόντου, τὸ δὲ γένος ἄνωθεν ἀπὸ Δάμιδος, ἐνὸς τῶν
ἠγησαμένων τῆς εἰς Ἡράκλειαν ἐκ Θηβῶν ἀποικίας, Πλά-
410 τῶνος γνώριμος. ἐκδημίσαντος δὲ Πλάτωνος εἰς Σικελίαν
προεστάναι τῆς σχολῆς κατελείφθη ὑπ' αὐτοῦ. οὗτος καὶ
δράκοντα ἔθρεψε καὶ ἡμέρωσε καὶ εἶχε συνδιαιτώμενον αὐτῷ
καὶ συγκαθεύδοντα· ὃς καὶ μόνος ἐπὶ τῆς κλίνης εὐρέθη, τοῦ
Ἡρακλείδου κατακλιθέντος μὲν ὑγιοῦς, οὐχ ἐρεθέντος δέ.
15 καὶ ἄλλοι μὲν αὐτὸν ἀπηθανατίσθαι ἐνόμισαν, ἄλλοι δ' ἐν
φρέατι ἑαυτὸν ἐμβεβληκέναι, ὡς ἂν δόξῃ τοῖς ἀνθρώποις
ἀπηθανατίσθαι. ἔγραψε πολλά.

NF. ΗΡΑΚΛΕΙΤΟΥ.

Ἡράκλειτος Βλύσιωνος ἢ Βάκτωρος, οἱ δ' Ὀρακίνου,
Ἐφέσιος, φιλόσοφος φυσικός, ὃς ἐπεκλήθη Σκοτεινός. οὗτος
20 ἐμαθήτευσεν οὐδενὶ τῶν φιλοσόφων, φύσει δὲ καὶ ἐπιμελείᾳ
ἠσκήθη. οὗτος ὑδρωπιάσας οὐκ ἐνεδίδου τοῖς ἰατροῖς ἡπερ
ἐβούλοντο θεραπεύειν αὐτόν, ἀλλ' αὐτὸς βολβίτῃ χρίσας
ὄλον ἑαυτὸν εἶασε ξηρανθῆναι τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἡλίου, καὶ κεί-
μενον αὐτὸν κύνες προσελθούσαι δίσπασαν. οἱ δ' ἄμωφ
25 χωσθέντα φασὶν ἀποθανεῖν. τινὲς δ' αὐτὸν ἔφασαν δια-
κοῦσαι Ξενοφάνους καὶ Ἰππάσου τοῦ Πυθαγορείου. ἦν δ'
ἐπὶ τῆς ξθ' ὀλυμπιάδος ἐπὶ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, καὶ
ἔγραψε πολλά ποιητικῶς.

NZ. ΘΑΛΗΤΟΣ.

Θαλῆς Ἐξαμίου καὶ Κλεοβουλίνης Μιλήσιος, ὡς δ'
30 Ἡρόδοτος Φοῖνιξ, γαγονῶς πρὸ Κροίσου ἐπὶ τῆς λβ' ὀλυμ-

406. ἔγραψε] ἔθετο AV. | 7. Εὐθύφρονος Diog. 5, 86. | 8. τῆς πόντου
ABVE, τῆς ἐν πόντῳ cell. | 13. συγκαθεύδοντα A. | μόνον *V. | 14. κατακλι-
θέντος Am. | 15. ἄλλο V. | ἀπηθανατίσθαι A, ἀπηθανατίσασθαι E: ἀπη-
θανατίσθαι αὐτόν V. | 16. ἑαυτόν A, αὐτόν v: ἐμβεβληκέναι αὐτόν V. | δόξαι
E. | 17. ἀπαθανατίσασθαι E. | πολλά om. A. | LVI. 18. βλύσιωνος cum Diog.
9, 1 E, hoc aut Βρύσιωνος probat Bernhardy, βλόσιωνος cell., Βαθίσιωνος Schol.
Plat. Rep. 6. p. 400. | βάκτωρος A, βλαύτωρος BE, βαύτωρος V, βλιύτωνος
cell. | ἠρακίνος B, ἠρακίος V, ἠρακίνος supra ou addito E, ἠ... A, Ἡρακίον-
τος Diogenes. | 20. ἐπιμελής B. | 22. βολβιότατον V. | 23. τῷ ἡλίῳ V. | 24. προ-
ελθούσαι ABVE. | 25. διακοῦσαι BE, διανῦσαι mg. E. | 27. ξί' A. | ὑστάσπου
Vm. | LVII. cf. Eudoc. p. 228. | 29. ἔξαμίον AB*V Schol. Plat. Rep. 10. p. 420,
ἔξαμίον cell. | 30. ἠρόδοτος ABVE, ἠρεδότῳ δοκίῃ cell. cf. 1, 170.

πιάδος, κατὰ δὲ Φλέγοντα γνωρίζομενος ἤδη ἐπὶ τῆς **ζ'. ἔγραψε περὶ μετεώρων ἐν ἔκσει, περὶ ἰσημερίας καὶ ἄλλα πολλά, ἐτελεύτησε δὲ γηραιός, θιώμενος γυμνικὸν ἀγῶνα, πηληθεὶς δ' ὑπὸ τοῦ ὄχλου καὶ ἐκλυθεὶς ὑπὸ τοῦ καύματος.

ΝΗ. ΘΕΑΙΤΗΤΟΥ.

Θεαίτητος Ἀθηναῖος, ἀστρολόγος, φιλόσοφος, μαθητῆς ⁴³⁵ Σωκράτους, ἐδίδαξεν ἐν Ἡρακλείᾳ. πρῶτος δὲ τὰ ε' καλούμενα στερεὰ ἔγραψε. γέγονε δὲ μετὰ τὰ Πελοποννησιακά. — Θεαίτητος Ἡρακλείας Πόντου, φιλόσοφος, ἀκροατῆς Πλάτωνος.

ΝΘ. ΘΕΑΝΩΝ.

Θεανὼ Κρηῖσσα, φιλόσοφος, θυγάτηρ μὲν Πυθαγόρατος, ⁴⁰ γαμητὴ δὲ τοῦ μεγάλου Πυθαγόρου, ἐξ οὗ ἔσχε Τηλαύγην καὶ Μνήσαρχον καὶ Μυῖαν καὶ Ἀριγνώτην. τινὲς δὲ Βρωτίνου γυναῖκα γράφουσι καὶ τὸ γένος Κροτωνιάτιν. ὑπομνήματα φιλόσοφα καὶ ἀποφθέγματα καὶ ποιήματά τι δι' ἐκῶν. — Θεανὼ Μεταποντινὴ ἢ Θουρία, Πυθαγορεία, θυγάτηρ Λεώ- ⁴⁵ φρονος, γαμητὴ δὲ Καρύστου ἢ Κρότωνος ἢ Βρωτίνου τοῦ Πυθαγορείου. αὕτη ἔγραψε περὶ Πυθαγόρου, περὶ ἀρετῆς Ἰπποδάμου Θουρίῳ, παραινέσεις γυναικείας καὶ ἀποφθέγματα Πυθαγορείων.

Ξ. ΘΕΜΙΣΤΙΟΥ.

Θεμιστίος, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων Ἰουλιαν- ⁵⁰ νοῦ τοῦ παραβάτου, ὑφ' οὗ καὶ ὑπαρχος προεβλήθη Κωνσταντινουπόλει. γέγραψε τῆς Ἀριστοτέλους φυσικῆς ἀκροάσεως περὶ ἀφρασεῖν ἐν βιβλίοις ἢ, παράφρασιν τῶν ἀναλυ-

431. post. τῆς nonnulla excidisse et quod superest ζ' frustulum esse membri huiusce, εἰς τῶν ζ' σοφῶν, vidit Bernhardt. || 32. ἰσημερίας καὶ ἐκλείψεως καὶ Eudocia. || LVIII. cf. Eudoc. p. 228. || 35. φιλόσοφος καὶ εἰς τὸ ἄκρον ἀστρολόγος Eudocia. || 38. Ἡρακλείας πόντου ABVE (Ἡρακλεία *V), ἦρ. τοῦ πόντου ex Paris. Kusterus, fuerat ἐν Ἡρακλείᾳ τοῦ π. || LIX. cf. Eudoc. p. 228. || 42. μῖαν BE. || βρωτίνου ex Paris. Kusterus, fuerat Κρατίνου. || 43. γυναῖκα A, γενέσθαι γυναῖκα E, ταύτην γενέσθαι γυναῖκα V, γυναῖκα γενέσθαι cell. || καὶ ABVE, δὲ καὶ cell. || φέρεται αὐτῆς ὑπομνήματα πολλὰ φιλόσοφα Eudocia. || 45. Μεταποντικὴ Eudocia. || 46. Καρύστου et Κρότωνος susp. Bernhardt. || βρωτίνου ABVE, (ὡς πλωτίνος mg. V), βρωτίνου cell., Βρωτίνου ex Jambl. vit. Pyth. extr. Kusterus.

τικῶν ἐν βιβλίοις β', τῶν ἀποδεικτικῶν ἐν βιβλίοις β', τοῦ
 455 περὶ ψυχῆς ἐν βιβλίοις ζ' (ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἴδια παρεισήγαγε
 περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τῆς ἐπιγραφῆς), τῶν κατηγοριῶν ἐν
 βιβλίῳ α' καὶ διαλέξεις.

ΞΑ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ.

Θεοδόσιος, φιλόσοφος, ἔγραψε σφαιρικά ἐν βιβλίοις γ',
 ὑπόμνημα εἰς τὰ Θευδᾶ κεφάλαια, περὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν
 60 β', ὑπόμνημα εἰς τὸ Ἀρχιμήδους ἐφόδιον, διαγραφὰς οἰκιῶν
 ἐν βιβλίοις γ', σκεπτικὰ κεφάλαια, ἀστρολογικά, περὶ οἰκίσεων.

ΞΒ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ.

Θεόδωρος ὁ ἐπίκλην Ἄθεος, ὃς ἠκροάσατο Ζήνωνος τοῦ
 Κιτιέως, διήκουσε δὲ καὶ Βρύσσωνος καὶ Πύρρωνος τοῦ ἐφεκ-
 τικοῦ, ἀδιαφορίαν δοξάζων καὶ παραδιδούς. αἴρεσιν ἰδίαν
 65 εὔρεν, ἣτις Θεοδώριος ἐκλήθη. οὗτος ἔγραψε πολλὰ συντεί-
 νοντα εἰς τὴν οἰκίαν αἴρεσιν καὶ ἄλλα τινά. οὗτος εἶπε πρὸς
 Ἰππαρχίαν τὴν γυναῖκα Κράτητος „αὕτη ἐστὶν ἡ τὰς πρὸς
 ἱστοὺς ἐκλιποῦσα περκίδα καὶ τρίβωνα φέρουσα.

ΞΓ. ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΥ.

Θεόφραστος Μελάντα γναφέως, οἱ δὲ Λέοντος, ἀπ'
 70 Ἐρισοῦ, ἀκουστῆς Ἀριστοτέλους καὶ διάδοχος τῆς σχολῆς
 τῆς ἐν τῷ περιπάτῳ ὑπ' αὐτοῦ καταλειφθείσης εἰς Χαλκίδα
 ἐκδημήσαντος. οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Τύρταμος, διὰ δὲ
 τὸ θείως φράζειν ὑπ' Ἀριστοτέλους ἐκλήθη Εὐφραστος, εἶτα
 Θεόφραστος, ὥσπερ Πλάτων διὰ τὸ ἐν τοῖς λόγοις πλάτος
 75 τοῦτο ἐπωνομάσθη, πρότερον καλούμενος Ἀριστοκλῆς. μα-
 θητὰς δ' ἔσχε πλείον ἢ δισχιλίους, ἐρώμενον δὲ τὸν Ἀριστο-
 τέλους υἱὸν τοῦ φιλοσόφου Νικόμαχον. ἐτιμήθη δὲ παρὰ

LX. 454. τῶν ἀποδεικτικῶν — β' ex Paris. add. Kusterus, nisi quod dicitur,
 V dicitur. | 55. ψυχῶν V. | 56. τῆς add. ABVEm. | LXI. cf. Eudoc. p. 229, quae
 miscuit philosophum cum poeta (lib. I, 22). | 58. βιβλία γ' *V. | 60. ὑπομνήματα
 E. | οἰκίας E: δ. οἰκιῶν — γ' ἤτοι περὶ οἰκίσεων Eudocia, quae ponit ante
 ὑπόμνημα. | 61. ἀριστολογικά καὶ π. V. | LXII. 63. δὲ om. V. | 64. καὶ ante
 ἀδιαφορίαν add. Kusterus, post idem voc. δὲ Bernhardt. | 67. verus est Eurip.
 Baech. 1236, ubi παρ' ἱστοῖς. cf. Diog. 6, 98. | LXIII. cf. Eudoc. p. 229. |
 69. μελάντα cum Diog. 5, 36 BVE, μελάντου cell. | 70. ἐρισοῦ A, Ἐρισοῦ
 Bernhardt. | 71. τῆς om. E. | 76. πλείον AB*VE, πλείους cell. | δισχιλίους]
 β V, δύο BE. | 77. τοῦ φιλοσόφου] τὸν E.

Κασσάνδρῳ τῷ Ἀντιπάτρου, καὶ τελευτᾷ κατὰ πονος ὑπὸ τοῦ ἀεὶ γράφειν γενόμενος, εἴτ' ἐνδοῦς ἐπὶ βραχείας ἡμέρας διὰ μαθητοῦ γάμου. βιβλία δ' αὐτοῦ πάμπλειστα, ὧν καὶ 480 ταῦτα· ἀναλυτικῶν προτέρων γ', ἀναλυτικῶν ὑστέρων ζ', ἀναλύσεως συλλογισμῶν, ἀναλυτικῶν ἐπιτομῆν, ἀνηγμένων τόπων, περὶ λίθων, περὶ φυτῶν, περὶ μετάλλων, περὶ ὁδμῶν καὶ ἄλλα.

δὴ γὰρ καὶ Θεόφραστος ἕως ἐπόνει μὲν ἄπρηρος 85
ἦν δέμας, εἴτ' ἀνεθεὶς κάτθανε πηρομέλης.

ΣΑ. ΘΕΩΝΩΝ.

Θέων, ὁ ἐκ τοῦ Μουσειου, Αἰγύπτιος, φιλόσοφος, σύγ-
χρονος δὲ Πάππῳ τῷ φιλοσόφῳ καὶ αὐτῷ Ἀλεξανδρῷ. ἐτύγ-
χανον δ' ἀμφοτέρω ἐπὶ Θεοδοσίου βασιλείᾳ τοῦ πρεσβυτέρου.
ἔγραψε μαθηματικά, ἀριθμητικά, περὶ σημείων καὶ σκοπῆς 90
ὁρμέων καὶ τῆς κοράκων φωνῆς, περὶ τῆς τοῦ κυνὸς ἐπιστο-
λῆς, περὶ τῆς τοῦ Νεῖλου ἀναβάσεως, εἰς τὸν Πτολεμαίου
πρόχειρον κανόνα καὶ εἰς τὸν μικρὸν ἀστρολάβον ὑπόμνημα. —
Θέων Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος στωικός, γεγονὼς ἐπ' Αὐγού-
στου μετ' Ἀρείων. ἔγραψε τῆς Ἀπολλοδώρου φυσιολογικῆς 95
εἰσαγωγῆς ὑπόμνημα, περὶ τεχνῶν ῥητορικῶν βιβλία γ'. —
Θέων Ἀντιοχείας τῆς ἐν Δάφνῃ, φιλόσοφος στωικός. ἔγραψεν
ἀπολογία Σωκράτους.

ΣΒ. ΙΑΜΒΛΙΧΟΥ.

Ἰάμβλιχος Χαλκίδος τῆς Συρίας, φιλόσοφος, μαθητῆς
Πορφυρίου τοῦ φιλοσόφου, τοῦ Πλωτίνου, γεγονὼς κατὰ 300

478. κασάνδρῳ VE. || καὶ om. V. || 81. ἀναλυτικά — ἀναλυτικῶν B, ἀνα-
λυτικά — ἀναλυτικά VEm, ἀναλυτικά — ἀναλυτικῶν Eudocia. || 82. ἀναλύσεις
Eudocia. || 83. τύπων Kusterus. || τ. χαρακτήρας post ὁδμῶν
add. mEudocia. || 85. quod accedit ex g. 5, 40 et Anthol. Pal. 1.
p. 337 reflectum, sic legitur apud Su os ἕως ἐπόνει μὲν δέμας
ἄπρηρος (ἄπρηρος BVE) ἦν· εἴτ' ἀν IV. cf. Eudoc. p. 220. ||
91. καὶ τῆς BVE, καὶ τῆς τῶν cett. || τοῦ om. Eudocia. || Πτο-

λεμαῖον mEudocia. || 94. ἀλεξανδρῷ V. || 95. μετ' Ἀρείων om. Eudocia. ||
96. τέχνης ῥητορικῆς E. || 97. ἀντιοχείας ABE, ἀντιοχεὺς cett. || LXV. cf. Eu-
doc. p. 244. || 500. τοῦ φιλοσόφου om. K, τοῦ om. Eudocia. || πλωτίνου ABVE,
ἀκαιοστοῦ add. cett. || γεγονὼς — τοῦ] ἐπὶ Κωνσταντίνου Eudocia.

τοὺς χρόνους Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία φιλόσοφα διάφορα.

ΞΦ. ΙΑΣΩΝΟΣ.

Ἰάσων Μενεκράτους, Νυσαεὺς ἐκ πατρὸς, ἀπὸ δὲ μητρὸς Ῥόδιος, φιλόσοφος, μαθητὴς καὶ θυγατριδοῦς καὶ διάδοχος τῆς ἐν Ῥόδῳ διατριβῆς Ποσειδωνίου τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψε βίους ἐνδόξων καὶ φιλοσόφων διαδοχὰς καὶ βίον Ἑλλάδος ἐν βιβλίοις δ' κατὰ τινὰς. οὗτος ἔγραψε καὶ περὶ Ῥόδου.

ΞΖ. ΙΟΥΛΙΑΝΩΝ.

Ἰουλιανὸς ὁ παραβάτης καὶ ἀποστάτης, Ῥωμαίων βασιλεύς, Κωνσταντίνου βασιλέως τοῦ μεγάλου ἀνεψιός, ἀπὸ Δαλμάτου ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ μητρὸς Γάλλας τοῦνομα. ἔγραψε τοὺς καλουμένους Καίσαρας (περιέχει δὲ τοὺς ἀπ' Αὐγούστου Ῥωμαίων βασιλεῖς), ἑτέραν βίβλον περὶ τῶν τριῶν σχημάτων καὶ τὰ καλούμενα Κρόνια καὶ τὸν Μισοκόγονα ἢ Ἀντιοκεόν, περὶ τοῦ πόθεν τὰ κακὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀπαιδευ-
15 τούς, πρὸς τὸν κύνα Ἡράκλειον, πῶς κυνιστέον, ἐπιστολάς παντοδαπὰς καὶ ἄλλα. — Ἰουλιανὸς Χαλδαῖος, φιλόσοφος, πατήρ τοῦ κληθέντος Θεουργοῦ Ἰουλιανοῦ. ἔγραψε περὶ δαιμόνων βιβλία δ'.

ΞΗ. ΙΠΠΑΡΧΩΝ.

Ἰππαρχος Νικαιεύς, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ τῶν ὑπάτων. ἔγραψε περὶ τῶν Ἀράτου φαινομένων, περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν
20 συντάξεως καὶ τοῦ καταστερισμοῦ, περὶ τῆς κατὰ πλάτος μηνιαίας τῆς σελήνης κινήσεως καὶ εἰς τοὺς ἀρίστους. — Ἰππαρχος Σταγειρίτης, φιλόσοφος, Ἀριστοτέλους γνώριμος

501. καὶ post βιβλία add. BE: διαφ. βιβλία φιλοσ. Eudocia. | LXVI. cf. Eudoc. p. 244. | 3. νυσσαεὺς A Eudocia et inter versus E. | 6. βίους καὶ διαδοχὰς ἐνδόξων φιλοσόφων olim cohaesisse suspicatus est Bernhardt. sed vid. s. v. Θεσιεύς et Νικαγόρας. | 7. κατὰ seq. om. BE, κατὰ τινὰς οὗτος om. Eudocia. | LXVII. 9. βασιλέως τοῦ μεγάλου V, τοῦ μεγ. β. celt. | 12. ἑτερον βιβλίον E. | 13. σχημάτων susp. Bernhardt. | κρόνια E. | 14. τὰ add. ABVE. | καὶ πρὸς V, καὶ AE, κατὰ celt. | 15. καὶ post ἀπαιδευτούς add. *V, quod esse κύνας ait Bernhardt. | Ἡράκλειον Bernhardt, Ἡράκλειτον v. | 16. Ἰ. ὁ Χαλδ. Bernhardt. | LXVIII. cf. Eudoc. p. 244. | 18. post ὑπάτων nomina consulum excidisse putavit Clinton fast. hell. 3. p. 533. | 20. καταστερισμοῦ Kusterus, καταστηρισμοῦ Eudocia, καταστηριγμοῦ v. | 21. τοῖς] τὰς B*V. | τ. ἀρίστους] τ. ἀστερισμοῖς Memsterhusius atque Heinesius, τ. ἀστερίσκους Tournius, τὰ Ἐρατοσθένους Bernhardt Erat. p. 6, qui nunc agnoscit vestigia librorum quorundam de astronomia.

καὶ συγγενής. τί τὸ ἄρρον καὶ θῆλυ παρὰ θεοῖς καὶ τίς ὁ γάμος καὶ ἄλλα τινά.

ΞΘ. ΙΠΠΙΟΥ.

Ἰππίας Διοκείδους Ἠλεῖος, σοφιστῆς καὶ φιλόσοφος, 525
μαθητῆς Ἠγησιδάμου, ὃς τέλος ὠρίζετο τὴν αὐτάρκειαν.
ἔγραψε πολλά.

Ο. ΙΩΑΝΝΩΝ.

Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός, ὁ ἐπικληθεὶς Μανσοῦρ, ἀνὴρ
καὶ αὐτὸς ἄλλοιμώτατος, οὐδενὸς δεύτερος τῶν κατ' αὐτὸν
ἐν παιδείᾳ λαμπράτων. συγγράμματα αὐτοῦ πάνυ πολλά 30
καὶ μάλιστα φιλόσοφα, εἰς τε τὴν θείαν γραφὴν παράλληλοι
κατ' ἐκλογὴν καὶ οἱ ἄσματικοὶ κανόνες, λαμβτικοὶ τε καὶ κα-
ταλογάδην. συνήμαξε δ' αὐτῷ καὶ Κοσμᾶς ὁ ἐξ Ἱεροσολύ-
μων, ἀνὴρ εὐφυέστατος καὶ πνεῶν μουσικῆν ὅλως τὴν ἑναρ-
μόνιον. οἱ γοῦν ἄσματικοὶ κανόνες Ἰωάννου τε καὶ Κοσμᾶ 35
σύγκρισιν οὐκ ἰδέξαντο, οὐδὲ δέξαιτο, μέχρις ἂν ὁ καθ'
ἡμᾶς βίος περαιωθῆσεται. — Ἰωάννης Φιλαδελφεὺς Λυδός.
οὗτος ἔγραψε περὶ μηνῶν βιβλίον α' καὶ περὶ διοσημιῶν
ἕτερον καὶ ἄλλων τινῶν ὑποθέσεων μαθηματικῶν. προσομιλεῖ
δὲ ταῦτα Γαβριηλῶ τινὶ ὑπάρχει. 40

ΟΑ. ΚΑΛΛΙΠΠΟΥ.

Κάλλιππος Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Πλάτωνος μαθητής,
ὃς ἐν Συρακούσαις ἀνηρέθη τυρανεῖν ἐπιχειρήσας. ποτηρὸς
οὗτος ἰστώρηται παρὰ τῷ Πλουτάρχῳ καὶ Δίωνος τοῦ Συ-
ρακουσίου προδότης.

ΟΒ. ΚΑΡΝΕΑΔΟΥ.

Καρνεάδης Λίβυς ἀπὸ Κυρήνης, υἱὸς Φιλοκόμου, φιλό- 45

LXIX. cf. Eudoc. p. 246, ubi Ἰππίας et ῥήτωρ pro Ἰππίας. |
LXX. 28. μασούρ V. | 29. καὶ ante οὐδενὸς add. Bernhardt. | 32. κατ' ἐκλογὴν
καταλογὴν VE. | 33. ὁ add. AV. | 35. γοῦν] οἷον V, γὰρ BE. | Ἰωάννη *V. |
36. ἂν invertit Bernhardt. | 37. περαιωθῆ E. | 38. διοσημιῶν m. | 40. γαβριη-
λίω A*V, γαβρηλίω Em, γαβριλίω B, Γαβρηλίω Portus, Γαβρηλίω Kusterus. |
LXXI. cf. Eudoc. p. 272. | 41. Πλάτωνος] Σωκράτους Eudocia, sed vid. Diog.
Laert. 3, 46. | 42. ὃς — προδότης] φέρονται αὐτοῦ διάλογοι τρεῖς, Ἐβδόμη,
Φρίνιχος, Πίναξ (ἴσται δὲ τῶν ἐν ἄθου διήγησις) καὶ ἄλλα τινά Eudocia, quae
huc ex gl. Κέβης abstraxerunt. | 43. Πλουτάρχῳ] vit. Dionis 54. | LXXII. cf.
Eudoc. p. 272. | 45. Φιλοκόμου Eudocia.

σοφος, ἀφ' οὐπερ ἡ νέα ἀκαδημία ἤρξατο. φασὶ δὲ τελευτήσαντος αὐτοῦ τὴν σελήνην ἐκλείπειν καὶ τὸν ἥλιον ἀμυδρὸν γενέσθαι.

ΟΓ. ΚΕΒΗΤΟΣ.

Κέβης Θηβαῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής. διὰ-
550 λογοὶ δ' αὐτοῦ φέρονται τρεῖς, Ἐβδόμη, Φρόνιχος, Πίναξ
(ἔστι δὲ τῶν ἐν ἔδου διήγησις), καὶ ἄλλα τινά.

ΟΔ. ΚΕΛΣΙΝΟΥ.

Κελσῖνος Εὐδώρου Κασταβαλεύς, φιλόσοφος. ἔγραψε
συναγωγὴν δογμάτων πάσης αἰρέσεως φιλοσόφου καὶ ἕτερα.

ΟΕ. ΚΛΕΑΝΘΟΥ.

Κλεάνθης, ὁ Κάσσιος χρηματίας, Φανίου Ἄσσιος, μα-
55 θητής Κράτητος, εἶτα Ζήωνος, οὗ καὶ διάδοχος γέγονε, δι-
δάσκαλος δὲ τοῦ φιλοσόφου Χρυσίππου τοῦ Σολέως καὶ
Ἀντιγόνου τοῦ βασιλέως. οὗτος πρότερον ἦν κύκτης, ἐλθὼν
δ' εἰς Ἀθήνας ἠρέσθη φιλοσοφίας καὶ τοσοῦτον γέγονε φι-
λόσοφος, ὡς καὶ δεύτερος Ἡρακλῆς κληθῆναι. μὴ ἔχων γὰρ
60 ὄθεν τραφεῖη, τὰς μὲν νύκτας ἤντλει ὕδωρ μισθοῦ, καὶ μεθ'
ἡμέραν τοῖς μαθήμασι καὶ τοῖς βιβλίοις ἐσχόλαζεν. ὄθεν
ἐπωνομάσθη καὶ Φρεάντλης. ἔγραψε δὲ πᾶνυ πολλά.

ΟΦ. ΚΟΡΝΟΥΤΟΥ.

Κορνοῦτος Λεπτίτης, φιλόσοφος (Λεπτίς δὲ πόλις Λι-
βύης), γαιωνῶς ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Νέρωνος καὶ πρὸς αὐτοῦ ἀναι-
65 ρεθεῖς σὺν τῷ Μουσσωνίῳ. ἔγραψε πολλὰ φιλοσοφά τε καὶ
ῥητορικά.

ΟΖ. ΚΡΑΤΗΤΩΝ.

Κράτης Ἀσκώνδου Θηβαῖος, φιλόσοφος κυνικός, μαθη-

546. ἀκαδημία ἤρξατο AV, ἤρξατο ἀκ. cett. | τελευτήσαντος] ψευδὸς mg. V. | 47. αὐτοῦ om. Eudocia. | ἐκλείπειν V. | LXXIII. 49. διάλογοι — τινά] vid. ad. n. LXXI. | LXXIV. cf. Eudoc. p. 272. | 52. κασταβασιλεύς V, κασταβαλεύς BE. | 53. φιλοσόφων Eudocia, omissis καὶ ἕτερα. | LXXV. cf. Hesych. Mil.-p. 32, Eudoc. p. 272, quae incipit Κλ. εἰς ἣν καὶ αὐτὸς τῶν κυνικῶν φιλοσόφων, Κάσσιος, μαθητής. | 54. Φανίου, ὁ Ἄσσιος Menagius in Diog. 7, 168. Ἄσσιος correctionem esse mendosi Κάσσιος monuit Bernhardt | 59. ὡς καὶ ABV, ὡστε cett. | 60. ἤντλη V. | μισθοῦ Hesychius, μισθῷ v. | 61. ἡμέρας *V. | LXXVI. cf. Eudoc. p. 273. | 63. λεπτίς δὲ AV, ἡ δὲ λεπτίς cett. | 64. ἐπὶ τοῦ N. Eudocia. | πρὸς AV, πρὸ cett. | ἔγραψε A, δὲ add. cett. | 65. τε om. Eudocia. | LXXVII. 67. Ἀσκώνδου — Ἀχαιοῖ infra post κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν ponit *V.

τῆς Διογένους καὶ Βρύσσωνος τοῦ Ἀχαιοῦ, ὃς ἐξαργυρίσας τὴν οὐσίαν δέδωκε τὰ ἀργύρια τραπεζίτη, εἰπών, εἰ οἱ παῖδες αὐτῷ φιλοσοφήσουσι, τῷ δήμῳ δοῦναι, εἰ δὲ μὴ, τοῖς παισίν. 570 γήμας δ' Ἰππαρχίαν τὴν Μαρωνεῖτιν κυνογαμίαν τὸν γάμον ἐκάλεσεν. παῖδα δ' ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Πασικλέα. ἦν δ' ἐπὶ τῆς ριγ' ὀλυμπιάδος. ἐπεκλήθη δὲ Θυρεπανοίκτης διὰ τὸ ἀδεῶς ἐπεισιέναι εἰς παντὸς οὐπὲρ ἠβούλετο οἶκον. οὗτος καταλιπὼν τὴν οὐσίαν μηλόβοτον, ἀρθεῖς ἐπὶ τοῦ βωμοῦ εἶπεν, 75 „ἐλευθεροῦ Κράτητα Θηβαῖον Κράτης.“ ἔγραψε φιλόσοφα. ὅτι Κράτης εἶπεν, „ἔρωτα καύει λιμός, εἰ δὲ μὴ, χρόνος, εἰ δὲ μὴ, βρόχος.“ οὗτος κατεπόντωσε τὴν οὐσίαν, ὡς λέγει Φιλόστρατος ὁ Ἀθήμιος ἐν τῷ βίῳ Ἀπολλωνίου τοῦ Τυανέως. — Κράτης Τιμοκράτους Μαλλώτης, φιλόσοφος στοι- 80 κός, ὃς ἐπεκλήθη Ὀμηρικὸς καὶ Κριτικὸς διὰ τὴν καὶ περὶ τοὺς γραμματικὸν καὶ ποιητικὸν λόγους αὐτοῦ ἐπίστασιν, σύγχρονος Ἀριστάρχου τοῦ γραμματικοῦ ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλομήτορος. συνέταξε διόρθωσιν Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας ἐν βιβλίοις 8' καὶ ἄλλα.

85

ΟΗ. ΚΡΙΤΩΝΟΣ.

Κριτων Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους μαθητής, ὃς καὶ γνησίως διατέθη πρὸς Σωκράτην καὶ τὰ πρὸς τὴν χρείαν πάντα ἐδίδου αὐτῷ. ἔγραψε Σωκράτους ἀπολογία.

ΟΘ. ΛΑΚΥΔΟΥ.

Λακύδης Ἀλεξάνδρου Κυρηναίου, φιλόσοφος, ὃς τῆς νέας ἀκαδημίας κατῆρξεν. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ περὶ φύ- 90 σεως.

570. αὐτῷ om. V. || παισί V, παισίν αὐτοῖς A, παισίν αὐτοῦ cett. || 71. μαρωνεῖτιν A, μαρωνίτην V. || κυνογαμίαν om. BE. || 72. ἦν — ὀλυμπιάδος ad haec relleat V. || 73. διὰ δὲ τὸ A. || 74. ἐπεισιέναι A, εἰσέρχασθαι cett. || 76. ἔγραψε φιλόσοφα om. V. || 77. ὅτι add. *V. || cf. Anthol. 2. p. 176, ubi sic: ἔρωτα καύει λιμός. εἰ δὲ μὴ χρόνος. ἐὰν δὲ μηδὲ ταῦτα τῆς φλόγα σβέση, θεραπεία σοι το λοιπὸν ἠρτήσθω βρόχος. cf. Diog. Laert. 8, 88 ibique Menag. || 78. εἰ δὲ μὴ Bernh., εἰ δὲ V, εἰ δὲ μὴ δὲ τοῦτο δύνασαι A, εἰ δὲ μὴ τοῦτο δύναται cett., ἐὰν δὲ τούτοις μὴ δύνῃ χρῆσθαι Diog. || κατεπόντισε pr. m. E. || ὡς sqq. om. V. || 79. Φιλόστρατος] vit. Apoll. 1, 13. || 80. Τιμοκράτους — στοικός om. *V, qui s. fn. add. Κράτης Τιμοκράτους — Ὀμηρικός. || 81. καὶ ante περὶ add. ABE*V. || 83. ἐπὶ A, ἐπὶ τοῦ cett. praeter Eudociam, quae καὶ τοῦ Φιλομήτορος Πτολεμαίου. || 84. διόρθωσιν Eudocis, δὲ ὀρθωσιν ABVEm. || 85. ἐν om. A*V: βιβλία Bernhardy. || LXXVIII. cf. Eudoc. p. 273. || LXXIX. 90. δὲ post ἔγραψε add. A.

Π. ΛΕΣΒΩΝΑΚΤΟΣ.

Λεσβῶναξ Μυτιληναῖος, φιλόσοφος, γεγονὼς ἐπὶ Αὐγούστου, πατήρ Ποτάμωνος τοῦ φιλοσόφου. ἔγραψε πλεῖστα φιλόσοφα.

ΠΑ. ΜΑΝΔΙΧΜΟΥ.

695 Μάναιχος Ἀλωπεκοννήσιος, κατὰ δέ τινες Προικοννήσιος, φιλόσοφος Πλατωνικός. ἔγραψε φιλόσοφα καὶ εἰς τὰς Πλάτωνος πολιτείας βιβλία γ'.

ΠΒ. ΜΑΞΙΜΩΝ.

Μάξιμος Ἐπειρώτης ἢ Βυζάντιος, φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἰουλιανοῦ Καίσαρος τοῦ παραβάτου. ἔγραψε περὶ ἀλύτων
600 ἀντιθέσεων, περὶ καταρχῶν, περὶ ἀριθμῶν, ὑπόμνημα εἰς Ἀριστοτέλην καὶ ἄλλα τινὰ πρὸς τὸν αὐτὸν Ἰουλιανόν. — Μάξιμος Τύριος, φιλόσοφος. διέτριψε δ' ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Κομόδου. περὶ Ὀμήρου καὶ τίς ἢ κατ' αὐτῷ ἀρχαία φιλοσοφία, εἰ καλῶς Σωκράτης οὐκ ἀπειλογήσατο, καὶ ἄλλα τινὰ φιλόσοφα ζητήματα.

ΠΓ. ΜΑΡΙΝΟΥ.

Μαρίνος Νεαπολίτης, φιλόσοφος καὶ ῥήτωρ, μαθητὴς Πρόκλου τοῦ φιλοσόφου καὶ διάδοχος. ἔγραψε βίον Πρόκλου τοῦ αὐτοῦ διδασκάλου, καὶ καταλογάδην καὶ ἐπικῶς, καὶ ἄλλα τινὰ φιλοσόφων ζητήματα.

ΠΔ. ΜΕΛΙΣΣΟΥ.

10 Μέλισσος*. ἦν ἐπὶ τῶν Ζήνωνος τοῦ Ἐλεάτου καὶ Ἐμπεδοκλέους χρόνων. οὗτος ἔγραψε περὶ τοῦ ὄντος. καὶ ἀντεπολιτεύσατο δὲ Περικλεῖ, καὶ ὑπὲρ Σαμίων στρατηγήσας ἐναυμάχησε πρὸς Σοφοκλῆν τὸν τραγικὸν Ὀλυμπιάδι πδ'.

LXXX. cf. Eudoc. p. 283. | 592. μυτιληναῖος libel. | LXXXI. cf. Eudoc. p. 299. | 93. κατὰ — Προικοννήσιος add. AV. | 97. πολιτείας Eudocib. | LXXXII. cf. Eudoc. p. 299 sq. | 99. ἀντισθέων V. | 600. εἰς] πρὸς BVEem. | 2. μέχρις vel tale quid post Ῥώμῃ excidisse visum est Bernhardy. | 3. περὶ ABVE, ἔγραψε περὶ cell.: ἔγραψε πολλοὺς φιλοσοφικοὺς λόγους, ὧν πρῶτος, τίς ὁ θεὸς κατὰ Πλάτωνα, περὶ Ὀμήρου Eudoc. | LXXXIII. cf. Eudoc. p. 300. | 9. φιλοσόφων ζητήματα καὶ ἄλλα τινὰ καὶ καταλογάδην καὶ ἐπικῶς Fabricius in prolegg. ad Marini Proclam. | LXXXIV. apud Suid. et Eudoc. p. 301 male cecluit cum gl. Μέλητος (lib. III, 27), primus distinxit Clinton fast. hell. 2. p. 59 L. | 11. καὶ post ὄντος add. ABVE. | 13. πδ'] accuratius π' Bernhardy.

ΠΕ. ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

Μουσώνιος Καπίτωνος Τυρρητός, πόλεως Βουλαστίου, διαλεκτικός φιλόσοφος καὶ στωικός, γεγονώς ἐπὶ Νέρωνος, 615 γνῶριμος δ' Ἀπολλωνίου τοῦ Τρανέως καὶ ἄλλων πολλῶν, πρὸς ὃν καὶ ἐπιστολαὶ φέρονται Ἀπολλωνίου κακείνου πρὸς Ἀπολλωνίων. διὰ γοῦν τὴν παρρησίαν καὶ τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ Νέρωνος ἀνααιρεῖται· φέρονται αὐτοῦ λόγοι διάφοροι φιλοσοφίας ἐχόμενοι καὶ 20 ἐπιστολαί.

ΠΦ. ΜΥΡΟΥΣ.

Μυρὸ Ῥοδία, φιλόσοφος. χρείας γυναικῶν βασιλίδων καὶ μύθους.

ΠΖ. ΝΕΟΚΛΕΟΥΣ.

Νεοκλῆς Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ἀδελφὸς Ἐπικούρου. ὑπὲρ τῆς ἰδίας αἵρέσεως. 25

ΠΗ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

Νικόλαος Λαμασκηνός, γνῶριμος Ἡρώδου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως καὶ Αὐγούστου Καίσαρος, φιλόσοφος περιπατητικὸς ἢ Πλατωνικός. ἔγραψεν ἱστορίαν καθολικὴν ἐν βιβλίοις π', καὶ τοῦ [βίου] Καίσαρος ἀγωγὴν. οὕτως δ' ἠσπάσατο αὐτὸν Καῖσαρ, ὡς τοὺς ὑπ' ἐκείνου πεμπομένους 30 πλακοῦντας Νικολάους αὐτὸν καλεῖν. καὶ διαμένει τοῦτο ἄχρι τῆς σήμερον. ἔγραψε καὶ περὶ τοῦ ἰδίου βίου καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀγωγῆς.

LXXXV. cf. Eudoc. p. 300. || 614. βουλαστίου libri. || 16. δ' add. A et ut videtur *V. || πολλῶν] διὰ δὲ τὸ ἐλεγκτικὸν αὐτοῦ ὑπὸ νέρωνος ἀνααιρεῖται add. V. || 17. πρὸς — Ἀπολλωνίων post ἀνααιρεῖται ponit *V. || πρὸς αὐτὸν post Ἀπολλωνίου add. A. || κακείνου πρ. Ἀπ. om. E. || 19. ὑπὸ AB*V, αὐτοῦ ἰπό cett. || LXXXVI. cf. Eudoc. p. 300, quae post μύθους addit: νόμους μαιῶν καὶ διαταγὰς αὐτῶν, ἐπαιοιδίας τε καὶ ἰατρίας ἐντεινούσας ταῖς λεσχοῖς καὶ μητρικῶν στρόφων θεραπείας. || LXXXVII. cf. Eudoc. p. 308. || 25. ὑπὲρ AV, ἔγραψε περὶ Eudocia, ἔγραψεν ὑπὲρ cett. || LXXXVIII. cf. Eudoc. p. 308. || 26. ἠρωδίου V. || 29. π'] qd' secundum Josephum, qmδ' secundum Athen. 6. p. 249 A. || βίου deletit Bernhardy. f. latei Τιβερίου. || οὕτως — σήμερον] cf. Hesych. Mil. p. 40. || 30. ἠσπάσατο ABVE, ἠσπάζετο cett. || αὐτὸν om. B. || καῖσαρ AE, ὁ καῖσαρ cett. || 31. τῷ καίσαρι, ἤγονν μελιτρούτας, quae legebantur post πλακοῦντας, cum A deletit Bernhardy. || αὐτὸν] αὐτάς E. || 33. αὐτοῖ *V.

ΠΘ. ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

Νικόμαχος Σταγειρίτης, φιλόσοφος, υἱὸς μὲν Ἀριστοτέ-
 635 λους τοῦ φιλοσόφου, μαθητῆς δὲ Θεοφράστου, ὡς δὲ τινες
 καὶ παιδικά. ἔγραψεν ἠθικῶν βιβλία ε' καὶ περὶ τῆς φυσικῆς
 ἀκροάσεως τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

Ζ. ΞΕΝΟΚΡΑΤΟΥΣ.

Ξενοκράτης Ἀγάθωνος ἢ Ἀγαθάνορος Χαλκηδόνιος,
 μαθητῆς καὶ διάδοχος μετὰ Σπένσιππον Πλάτωνος, τοῦ
 40 δὲ Πολέμων, τοῦ δὲ Κράντωρ. καὶ πέμψαντος αὐτῷ τοῦ
 Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου χρυσοῦ τάλαντα λ' αὐτὸς ἀπέπεμψεν,
 εἰπὼν βασιλεῖα δεῖσθαι χρημάτων, οὐ φιλόσοφον. ἔγραψε
 περὶ τῆς Πλάτωνος πολιτείας.

ΖΑ. ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ.

Ξενοφῶν Γρύλου Ἀθηναῖος, φιλόσοφος Σωκρατικός,
 45 ὃς πρῶτος ἔγραψε βίους φιλοσόφων καὶ ἀπομνημονεύματα.
 παῖδας ἔσχεν ἀπὸ Φιλησίας Γρύλον καὶ Διόδωρον, οἳ καὶ
 Διόσκουροι ἑκαλοῦντο· αὐτὸς δ' Ἀττικὴ μέλιτα ἐπωνομά-
 ζετο. γέγονε δὲ συμφοιτητῆς Πλάτωνος καὶ ἤκμαζε κατὰ τὴν
 ἑ' ὀλυμπιάδα. ἔγραψε βιβλία πλείονα τῶν μ', ὧν καὶ ταῦτα
 50 Κύρου παιδείας βιβλία ἦ', Κύρου ἀναβάσεως βιβλία ζ', Ἑλ-
 ληνικῶν βιβλία ζ', συμπόσιον καὶ ἄλλα πολλά.

ΖΒ. ΟΙΝΟΜΑΧΟΥ.

Οἰνόμαχος Γαδαρεύς, φιλόσοφος κυνικός, γεγονὼς οὐ
 πολλῷ πρεσβύτερος Πορφυρίου. περὶ κυνισμοῦ, πολιτείαν,
 περὶ τῆς καθ' Ὅμηρον φιλοσοφίας, περὶ Κράτητος καὶ Διο-
 55 γένους καὶ τῶν λοιπῶν.

ΖΓ. ΟΝΟΣΑΝΔΡΟΥ.

Ὄνοσανδρος, φιλόσοφος Πλατωνικός. τακτικά, περὶ
 στρατηγημάτων, ὑπομνήματα εἰς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν.

ΖΔ. ΠΑΛΛΙΦΑΤΟΥ.

Παλαίφατος Πάριος ἢ Πριηνεύς, γεγονὼς κατ' Ἀρτα-

LXXXIX. cf. Eudoc. p. 308. | 635. νικόμαχος post Θεοφράστου add. V. | ὡς — παιδικά om. Eudoc. | 36. ἠθικά V. | XC. 38. καρχηδόνιος E. | 39. δικάονος A. | 40. καὶ πέμψαντος sqq. ducta sunt ex Hesych. Mill. p. 42. | 41. λ' Themistius p. 26 A. 252 A. | XCI. 44. γρύλου et infra γρύλον A, Γρίλλου et Γρύλλον v. | 48. ἤκμασε V. | 49. ἑ' ABVE, ἡδ' Diog. Laert. 2, 55, ἡ' cett. | XCIII. 57. τὰς (hoc add. A) Πλ. πολιτείας v. | XCIV. cf. Eud. p. 359.

ἔεργον. ἀπίστων βιβλία ε'. τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθηναῖον ἀναφέρουσι· πλὴν καὶ οὗτος ἔγραψεν. 660

ἤΕ. ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

Πάμφιλος Ἀμφιπολίτης ἢ Σικυώνιος ἢ Νικοπολίτης, φιλόσοφος, ὁ ἐπικληθεὶς Φιλοπράγματος. εἰκόνας κατὰ στοιχείων, τέχνην γραμματικὴν, περὶ γραφικῆς καὶ ζωγράφων ἐνδόξων, γεωργικὰ βιβλία γ'.

ἤΦ. ΠΑΝΑΙΤΙΟΥ.

Παναίτιος Ῥόδιος, ὁ πρεσβύτερος, φιλόσοφος, οὗ πολὺς 65 ἐν φιλοσόφοις λόγος, φέρεται αὐτοῦ βιβλία φιλοσοφία πλεῖστα. — Παναίτιος ὁ νεώτερος, Νικαγόρου Ῥόδιος, φιλόσοφος στωικός, Διογένους γνώριμος, ὃς μεθιγηγήσατο καὶ Σκιπίωνος τοῦ ἐπικληθέντος Ἀφρικανοῦ μετὰ Πολύβιον Μεγαλοπολίτην. ἐτελεύτησε δ' ἐν Ἀθήναις. 70

ἤΖ. ΠΑΠΠΟΥ.

Πάππος Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος, γεγονὼς κατὰ τὸν πρεσβύτερον Θεοδοσίον τὸν βασιλέα, ὅτε καὶ Θεῶν ὁ φιλόσοφος ἠκμαζεν ὁ γράψας εἰς τὸν Πτολεμαίου κανόνα. βιβλία δ' αὐτοῦ χωρογραφία οἰκουμένη, εἰς τὰ δ' βιβλία τῆς Πτολεμαίου μεγάλης συντάξεως ὑπόμνημα, ποταμοὺς τοὺς ἐν 75 Λιβύῃ, ὄνειρόκριτικά.

ἤΗ. ΠΑΡΜΕΝΙΔΟΥ.

Παρμενίδης Πύρητος Ἐλατίας, φιλόσοφος, μαθητὴς γεγονὼς Ἐνοφάνου τοῦ Κολοφωνίου, ὡς δὲ Θεόφραστος Ἀναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου. αὐτοῦ δὲ διάδοχοι ἐγένοντο, Ἐμπεδοκλῆς τε ὁ καὶ φιλόσοφος καὶ ἰατρὸς καὶ Ζήνων ὁ 80 Ἐλατίας. ἔγραψε δὲ φυσιολογίαν δι' ἐκῶν καὶ ἄλλα τινὰ καταλογάδην, ὧν μέμνηται Πλάτων.

ἤΘ. ΠΕΡΣΑΙΟΥ.

Περσαῖος Κιτιεύς, φιλόσοφος στωικός· ἐπικλήθη δὲ καὶ

660. πλὴν — ἔγραψε] vid. adnot. ad lib. V, 55. | XCV. cf. Eudoc. p. 261. | 62. εἰκόνας — γ' omnia grammaticae P. tribuit Lambosius comm. d. bibl. Caes. 2, 7. | 64. γεωργικὰ em. A. | XCVI. cf. Eudoc. 261. | 65. πολὺς] πολλοῖς A. | 66. ὁ ante λόγος add. A. | 68. καὶ ABVE, τοῦ est. | XCVII. cf. Eudoc. p. 261. | 72. Θεοδοσίον τὸν β. ABV, β. Θεοδοσίον est. | 75. Πτολεμαίου em. BE. | XCVIII. cf. Eudoc. p. 261. | 79. δὲ em. E. | 80. ὁ καὶ ABK, καὶ ὁ V, ὁ Eudocia, καὶ m. | 82. Πλάτων] referendum hoc esse ad Pl. Soph. p. 227 A credit Karstenius Parm. tell. p. 17 sq., ad Parm. p. 128 A all. | XCIX. cf. Eudoc. p. 262.

Δωρόθεος. ἦν δ' ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀντιγόστου τοῦ Γουατᾶ
685 υἱοῦ Δημητρίου, μαθητῆς καὶ θρεπτὸς Ζήνωνος τοῦ φιλοσό-
φου. ἱστορίαν.

P. ΠΕΤΟΣΙΡΙΔΟΣ.

Πετόσιρις Αἰγύπτιος, φιλόσοφος. καθὰ Ἕλληνες καὶ
Αἰγύπτιοι τὰς περὶ θεῶν διατάξαντο*. ἐπιλογὰς ἐκ τῶν
ἱερῶν βιβλίων, ἀστρολογούμενα καὶ περὶ τῶν κατ' Αἰγυπ-
90 τίοις μυστηρίων.

PΛ. ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ.

Πλούταρχος Νεστορίου Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, διδάσκα-
λος Συριανοῦ τοῦ ἐξηγητοῦ γενομένου Πρόκλου τοῦ Λυκίου
τοῦ προστάντος τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς, οὗ Μα-
ρῖνος διάδοχος. ἔγραψε πολλά.

PΒ. ΠΛΩΤΙΝΟΥ.

95 Πλωτῖνος Λυκοπολίτης ἀπὸ φιλοσόφων, μαθητῆς μὲν
Ἀμμωνίου τοῦ πρώην γενομένου σακκοφόρου, διδάσκαλος δ'
Ἀμελίου, οὗ Πορφύριος διήκουσε, τοῦ δ' Ἰάμβλιχος, τοῦ δὲ
Σώπατρος. ἐπὶ δὲ Γαλιηνοῦ γηρατός ὧν διέμεινεν ἄχρι χρό-
νων ζ' καὶ συνέταξε βιβλία 8δ', ἅτινα κατὰ θ' βιβλίους διή-
700 ρηται καὶ λέγονται ἐννεάδεσ 9'. γέγονε δὲ καὶ τὸ σῶμα
ἀσθενῆς ὑπὸ τῆς ἱερᾶς νόσου. ἔγραψε καὶ ἄλλα.

PΓ. ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ.

Πολέμων Φιλοστράτου ἢ Φιλοκράτους Ἀθηναῖος, φιλό-
σοφος, μαθητῆς Ξενοκράτους τοῦ Πλάτωνος διαδόχου, καὶ
αὐτὸς ἠγησάμενος τῆς ἀκαδημίας. ἐγεγόνει δὲ σφόδρα ἄσω-
5τος, εἴτ' ἐφιλοσόφησεν. καὶ πολλὰ μὲν συνέγραψε βιβλία,
οὐδὲν δ' αὐτοῦ φέρεται. ἔχαιρε δ' Ὀμήρῳ τε καὶ Σοφοκλεῖ
καὶ Ἰσως ἔχειν ἐκάτερον αὐτῶν σοφίας ἔλεγε, ὥστε καὶ

85. υἱὸς Kusterus. | 86. ἱστορίαν A, ἔγραψεν ἱστορίαν Eudocia, ἱστορία cett.,
suscr. Bernhardy. | C. 87. καθὰ AV, καθὰ καὶ cett. | 88. διατάξαντο BE*V: nomen
exclāmo, quale φήμας, monuit Bernhardy. | Cl. cf. Eudoc. p. 262. | 92. ἐξηγητοῦ
γενομένου A*V, γιν. ἐξηγητοῦ cett.: καθηγητοῦ exarrestabat Bernhardy. | 93. μα-
ριανός ABV. | 94. διδάσκαλος *V. | CH. 96. πρώην γενομένου om. E. | 97. τοῦ
δὲ Ἰάμβλιχος ex Paris. add. Kusterus (Ἰάμβληχος *V). | 98. γαλιηνοῦ BE, γαλι-
ληνοῦ A, γαλλιηνοῦ V, γαληίνου *V: ἐπὶ οὐαλεριανοῦ καὶ γαληίνου cod.
Mosq. ap. Matthaei cod. gr. Mosq. 1. p. 23. | 89. ζ' ζήτει E: χρόνων ζ' om.
AV. | 8δ'] δ' V. | 700. καὶ ante τὸ add. ABV. | CH. cf. Eudoc. p. 264. |
2. ἢ Φιλοκράτους suscr. Bernhardy. | 3. διάδοχος V.

φάσκων Ὅμηρον μὲν Σοφοκλέα ἐπικόν, Σοφοκλέα δ' Ὅμηρον τραγικόν.

ΡΔ. ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ.

Πορφύριος, ὁ κατὰ χριστιανῶν γράψας, ὃς κυρίως ἐκα- 710
 λιτο Βασιλεύς, Τύριος, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἀριελλίου τοῦ
 Πλωτίνου μαθητοῦ, διδάσκαλος δ' Ἰαμβλίχου, γενοτὸς ἐπὶ
 τῶν χρόνων Ἀυρηλιανοῦ καὶ παρατείνας ἕως Διοκλητιανοῦ
 τοῦ βασιλέως. ἔγραψε βιβλία κάμπλοιστα φιλοσοφά τε καὶ
 ῥητορικὰ καὶ γραμματικά. ἦν δὲ καὶ Λογγίνου τοῦ κριτῆ- 15
 κοῦ ἀκροασίμενος. περὶ θεῶν ὀνομάτων α', περὶ ἀρχῶν β',
 περὶ ὕλης γ', περὶ ψυχῆς πρὸς Βόηθον δ', περὶ ἀποχῆς ἀμφύ-
 χων δ', περὶ τοῦ γνῶθι σαυτὸν δ', περὶ ἀσπαμάτων, περὶ τοῦ
 μίαν εἶναι τὴν Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους αἴρεσιν ζ', εἰς
 τὴν Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου φιλοσόφου ἱστορίαν ἐν βιβλίοις 20
 δ', κατὰ χριστιανῶν λόγους ιε', περὶ τῆς Ὀμήρου φιλοσοφίας,
 πρὸς Ἀριστοτέλην, περὶ τοῦ εἶναι τὴν ψυχὴν ἐντελέχεια,
 φιλολόγου ἱστορίας βιβλία ε', περὶ γένους καὶ εἶδους καὶ δια-
 φορᾶς καὶ ἰδίου καὶ συμβεβηκότος, περὶ τῶν κατὰ Πίνδαρον
 τοῦ Νεῖλου πηγῶν, περὶ τῆς ἐξ Ὀμήρου ὠφελείας τῶν βασι- 25
 λέων βιβλία ι', συμμίκτων ζητημάτων ζ', εἰς τὸ Θεοκυδίδου
 προοίμιον, πρὸς Ἀριστείδην ζ', εἰς τὴν Μινουκιανοῦ τέχνην,
 καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ μάλιστα ἀστρονομούμενα, ἐν οἷς καὶ
 εἰσαγωγὴν ἀστρονομουμένων ἐν βιβλίοις γ' καὶ γραμματικὰς
 ἀπορίας.

30

ΡΕ. ΠΟΣΕΙΔΩΝΙΟΥ.

Ποσειδώνιος Ἀπαμενὸς ἐκ Συρίας ἢ Ῥόδιος, φιλόσοφος
 στωικός, ὃς ἐπεκλήθη Ἀθλητῆς, σχολὴν δ' ἔσχεν ἐν Ῥόδῳ,

CIV. cf. Euseb. p. 264. § 711. Βασιλεύς] sc. Μάχης. § 15. τοῦ κριτικοῦ
 om. V. § 16. ἐν περὶ θ. V. § 17. περὶ ἀποχῆς — σαυτὸν δ' post αἴρεσιν ζ' post
 Eusebia. § 19. εἰς τὴν Ἰουλιανοῦ τοῦ Χαλδαίου, φιλοσόφου ἱστορίαν Valens in
 Sozom. 1, 18. § 20. τὴν ΔΕ, τοῦ Eusebia, τὴν τοῦ cell. § φιλόσοφον E. § 21. κατὰ
 — ιε' om. V, sub Anem post Eusebia. § 22. τοῦ om. ABV. § 23. φιλολόγου] sc
 φιλοσόφου? § βιβλία ε' — βασιλέων om. V, ε' — βιβλία om. *V. § περὶ γένους —
 συμβεβηκότος] τὰς καλουμένας ε' φωνὰς τῆς Ἀριστοτέλους λογικῆς πραγμα-
 τείας μεθοδικῶς εἰσαγωγὰς Eusebia, quae post post βιβλία ε'. § 28. πλεῖστα —
 ἀστρονομούμενα] πολλά, ὁμοίως δὲ καὶ εὐκ ὀλίγα ἀστρολογικά Eusebia. §
 29. εἰσαγωγή *V. § CV. cf. Euseb. p. 265. § 32, ὃς om. AV.

διάδοχος γεγονώς καὶ μαθητὴς Παναίτιου. ἦλθε δὲ καὶ εἰς Ῥώμην ἐπὶ Μάρκου Μαρκέλλου. ἔγραψε πολλά.

PF. ΠΟΤΑΜΩΝΟΣ.

735 Ποτάμων Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγονώς πρὸς Ἀυγούστου καὶ μετ' αὐτόν. εἰς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν ὑπόμνημα.

PZ. ΠΡΟΚΛΩΝ.

Πρόκλος ὁ Ἀύκιος, μαθητὴς Συριανοῦ, ἀκουστὴς δὲ καὶ Πλουτάρχου τοῦ Νεαστορίου τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς
 40 φιλόσοφος Πλατωνικός. οὗτος προέστη τῆς ἐν Ἀθήναις φιλοσόφου σχολῆς, καὶ αὐτοῦ μαθητὴς καὶ διάδοχος χρηματίζει Μαρίνος ὁ Νεαπολίτης. ἔγραψε πάνυ πολλὰ φιλοσοφὰ τε καὶ γραμματικά. ὑπόμνημα εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον, ὑπόμνημα εἰς τὰ Ἡσιόδου ἔργα καὶ ἡμέρας, περὶ χρηστομα-
 45 θείας βιβλία γ', περὶ ἀγωγῆς β', εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ', εἰς τὴν Ὀρφείως θεολογίαν, συμφωνίαν Ὀρφείως, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, περὶ τὰ λόγια βιβλία ε', περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν, ἐπιχειρήματα κατὰ χριστιανῶν ἐη'. οὗτός ἐστι Πρόκλος ὁ δεῦτερος μετὰ Πορφύριον κατὰ
 50 χριστιανῶν τὴν μαρὰν καὶ ἐφύβριστον αὐτοῦ γλώσσαν κινήσας, πρὸς ὃν ἔγραψεν Ἰωάννης ὁ ἐπικληθεὶς Φιλόπνονος, πάνυ θαυμασίως ὑπενήσας κατὰ τῶν ἐη' ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ καὶ δείξας αὐτὸν πᾶσι τοῖς Ἑλληνικοῖς, ὅφ' οἷς μέγα ἐφρόνει, ἀμαθῆ καὶ ἀνόητον. — Πρόκλος Μαλλώτης ἐκ
 55 Κιλικίας, φιλόσοφος στωικός. ἔγραψεν ὑπόμνημα τῶν Διογένηος σοφισμάτων καὶ πρὸς Ἐπίκουρον. — Πρόκλος δεῦτερος, Μαλλώτης, φιλόσοφος καὶ αὐτὸς στωικός. — Πρό-

CVI. cf. Eudoc. p. 365. | 735. αὐνοῦστου B. | 36. μετ' αὐτοῦ Schweighaeuserus Opusc. 2. p. 212, ἐπὶ Ἀυγούστου Gaisfordus, καὶ μετέπειτα Bernhardt. | αὐτόν AVE, ἴστιν αὐτοῦ add. coll. | τὴν — πολιτείαν Eudocia, τὰς — πολιτείας coll. | CVII. cf. Eudoc. p. 365 sq. | 39. καὶ om. V. | τοῦ ante φιλοσόφου om. AB⁵V. | 40. οὗτος — Νεαπολίτης om. Eudocia. | 43. τε om. V. | ὅλον τὸν Ὅμηρον] πάντα τοῦ Ὁμήρου Eudocia. | 44. χρηστομαθείας A, χρηστομαθίας coll. | 45. γ'] immo δ'. vid. Phot. bibl. 239. p. 218 B. | 47. καὶ om. AV. | πλούττωτος V. | 49. οὗτος — ἀνόητον] καὶ μητρωακῆν βιβλίον. ἴστι δὲ περὶ τῶν θεῶν θεολογία. ἔγραψε καὶ πολλὰ ἄλλα, ἅπερ οὐχ εὗρίσκειται Eudocia. | 50. γλώτταν *V. | 51. πρὸς] εἰς AV. | 53. κάσ] ἐν V. | 57. στωικός] ἔγραψε κατὰ Ἐπικούρου βιβλία δ', περὶ προνοίας βιβλία β' add. Eudocia.

κλος, ὁ Προκλήσιος χρηματίσας, Θεμισίωνος, Λαοδικείας τῆς Συρίας ιεροφάντης. ἔγραψε θεολογίαν, εἰς τὸν παρ' Ἡσιόδου τῆς Πανδώρας μῦθον, εἰς τὰ χρυσᾶ ἔπη, εἰς τὴν Νικομάχου 760 εἰσαγωγὴν τὴν ἀριθμητικὴν καὶ ἄλλα τινὰ γεωμετρικά.

ΡΗ. ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Πτολεμαῖος, ὁ Κλαύδιος χρηματίσας, Ἀλεξανδρεὺς, φιλόσοφος, γεγωνὸς ἐπὶ τῶν χρόνων Μάρκου τοῦ βασιλέως. οὗτος ἔγραψε μηχανικὰ βιβλία γ', περὶ φάσεων καὶ ἐπισημασιῶν ἀστέρων ἀπλανῶν βιβλία β', ἄπλωσιν ἐπιφανείας 65 σφαιρας, κανόνα πρόχειρον, τὸν μέγαν ἀστρονόμον ἦτοι σύνταξιν καὶ ἄλλα.

ΡΘ. ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ.

Πυθαγόρας Σάμιος, φύσει δὲ Τυρρηνός, Μνησάρχου υἱὸς δακτυλιογλύφου. νέος δ' ὢν σὺν τῷ πατρὶ ἐκ Τυρρηνίας ἔφησεν εἰς Σάμον. οὗτος ἤκουσε πρῶτον Φερεκύδου 70 τοῦ Συρίου ἐν Σάμῃ, εἶτα Ἐρμοδάμαντος ἐν τῇ αὐτῇ Σάμῃ, ὃς ἦν ἀπόγονος Κρεωφύλου, εἴτ' Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου καὶ Ζάρητος τοῦ μάγου. παιδευθεὶς δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίους καὶ Χαλδαίους ἦλθεν εἰς Σάμον καὶ εὐρών αὐτὴν τυραννομένην ὑπὸ Πολυκράτους ἀπήρην εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας 75 καὶ σχολὴν συστησάμενος πλείον ἢ χ' ἔσχε γνωρίμους. ἦσαν δ' αὐτῷ καὶ ἀδελφοὶ δύο, πρεσβύτερος μὲν Εὐνομος, μέσος δὲ Τυρρηνός. δοῦλος δ' ἦν αὐτῷ Ζάμολξις, ᾧ Γέται ὡς Κρόνῳ θύουσιν. γαμετὴν δ' ἐποίησατο Θεανώ, τὴν Βρωτίνου τοῦ Κροτωνιάτου θυγατέρα, ἐξ ἧς καὶ παῖδες αὐτῷ 80 ἐγένοντο δύο, Τηλαύγης καὶ Δάμων, ἧ ὡς τινες Μνήσαρχος, κατὰ δὲ τινας καὶ θυγάτηρ, Μυῖα ὄνομα, κατὰ δ' ἄλλους καὶ Ἀριγνώτη. συνέγραψε δ' ὁ Πυθαγόρας μόνον τρία βι-

758. θεμισίωνος *V, Θεμισίωνος vel Θεμισίωνος Bernhardy. | 59. θεολογίας V. | ἡσιόδου V. | 60. τὴν om. V. | 61. τὴν ἀριθμητικὴν ΔV, τῆς ἀριθμητικῆς cell. | CVIII. cf. Eudoc. p. 367. | 64. φάσεων ABVE, φάσιως cell. | CIX. 68. μνησάρχου BE. | 70. πρῶτος AE, πρώτως *V. | 72. κρεωφίλου A, κρεοφίλου B, κρεοφίλου m. | 73. καὶ ante παρ' om. *V. | 74. εὐρών V. | 76. πλείον ἢ χ' Paris. Kusteri et B*V, πλείους ἢ πεντακοσίους cell. | 77. καὶ om. A. | 79. βρωτίνου A, Βρωτίνου v. | 82. θυγατέρα μίαν ei μοχ ἀριγνώτην Bm. | κατὰ — καὶ] καὶ ἄλλη V. | 83. ὁ Πυθαγόρας om. V. | δύο μόνον Eudocia.

βλία, παιδευτικόν, πολιτικόν· τὸ δὲ φερόμενον τρίτον ὡς
 785 Πυθαγόρου Λύσιδος ἐστὶ τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ
 γενομένου καὶ φυγόντος εἰς Θήβας καὶ κωδηγησαμένου Ἐπα-
 μινώνδα. τινὲς δ' ἀνατιθέασιν αὐτῷ καὶ τὰ χροσαῖ ἔπη.
 πρῶτος δ' ὁ Πυθαγόρας ἐμψύχων ἀπέχασθαι τροφῆς παρέ-
 δωκε καὶ κυάμων. ἐτελεύτα δ' ὁ Πυθαγόρας τοῦτον τὸν
 90 τρόπον. συνεδρεύοντος μετὰ τῶν συνήθων ἐν τῇ Μίλωνος
 οἰκίᾳ τούτου ὑπὸ τινος τῶν μὴ παραδοχῆς ἀξιωθέντων διὰ
 φθόρον ὑποπρησθῆναι τὴν οἰκίαν συνέβη. τινὲς δ' αὐτοὺς
 τοὺς Κροτωνιάτας τοῦτο πράξαι τυραννίδος ἐπίθισιν εὐλα-
 βουμένους. τὸν δὲ Πυθαγόραν καταληφθῆναι διεξιόντα,
 95 καὶ πρὸς τινι χωρίῳ γεόμενος πλήρει κυάμων, ἵνα διήρχετο,
 αὐτόθι ἵστη, εἰπὼν ἀλῶναι μᾶλλον ἢ πατῆσαι, ἀναιρεθῆναι
 δὲ κρεῖττον ἢ λαλῆσαι, καὶ ὧδε πρὸς τῶν διωκόντων ἀποσφα-
 γῆναι. οὕτω δὲ καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἑταίρων αὐτοῦ δια-
 φθαρῆναι, ὄντας πρὸς τοὺς μ'.

PI. ΠΥΡΡΩΝΟΣ.

800 Πύρρων Πλειστάρχου Ἠλείος, φιλόσοφος, ὃς ἦν ἐπὶ
 Φιλίππου τοῦ Μακεδόνα κατὰ τὴν ραί' Ὀλυμπιάδα καὶ ἐπέ-
 κεινα, καὶ πρότερον μὲν ἦν ζωγράφος, ὕστερον δ' ὤρμησεν
 ἐπὶ φιλοσοφίᾳ καὶ διήκουσε Βρόσσωνος τοῦ Κλεινομάχου
 μαθητοῦ, εἰτ' Ἀναξάρχου τοῦ Μητροδώρου μαθητοῦ τοῦ
 5 Χίου, οὗ διδάσκαλος ἦν Δημόκριτος ὁ Ἀβδηρίτης. ἐδόξασε
 δὲ μηδὲν φύσει αἰσχροὺν ἢ καλόν, ἀλλ' ἔθει καὶ νόμῳ.

784. φυσικόν post πολιτικόν excidisse suspicatus est Menagius in Diog. 8, 6. | τρίτον] τρία V. de re cf. Vossius d. hist. gr. 1, 1. p. 12. | 88. Ἐπαμινώνδα Bernhardt, erat Ἐπαμινώνδα. | 89. ἐτελεύτα sqq. verbasunt Diog. Laert. 8, 39. | 90. μίλωνος m. | 91. δοχῆς V. | 95. χωρίῳ] χρόνῳ V. | γεόμενος Kusterus, γεόμενος libri. | 98. οὕτω *Vm, καὶ οὕτω cell. | CX. cf. Eudoc. p. 368. | 800. Πλειστάρχου] Πιστοκράτους Paus. 8. 24, 5. | ὃς em. V. | 1. ραί' Paris. Kusteri, ραί' V, ρα' Eudocla, ἐκαστοστὴν πρώτην cell.: φιλόσοφος, γενοσὶς κατὰ τὴν ραί' ὀλ., ὃς ἦν ἐπὶ Φ. τοῦ Μ. καὶ ἐπέκεινα Clinton fast. hell. 3. p. 476. | 3. φιλοσοφίας m. | διήκουσαν *V. | 4. Ἀναξάρχου ei post Δημόκριτος cum Jensei Menagius in Diog. 9, 58, Ἀλεξάνδρου et Μητροδώρος v. | 6. εἶναι post μηδὲν excidisse putavit Bernhardt.

PIA. ΣΑΝΔΩΝΟΣ.

Σάνδων Ἑλληνίκου, φιλόσοφος. ἔγραψεν ὑποθέσεις εἰς Ὀρφεία βιβλίον α'.

PIB. ΣΕΞΤΩΝ.

Σέξτος Αἴβυς, φιλόσοφος. σκεπτικὰ ἐν βιβλίοις ε', Πυρρώνεια. — Σέξτος Χαιρωνεύς, ἀδελφιδοῦς Πλουτάρχου, γεννηθὺς κατὰ Μάρκον Ἀντωνῖνον τὸν Καίσαρα, φιλόσοφος, μαθητὴς Ἡροδότου τοῦ Φιλαδελφαίου. ἦν δὲ τῆς Πυρρωνείου ἀγωγῆς καὶ τοσοῦτον πρὸς τιμῆς τῷ βασιλεῖ ἦν, ὥστε καὶ συνδικάζειν αὐτῷ. ἔγραψεν ἠθικά, ἐπισκεπτικὰ βιβλία ε'. 15

PIΓ. ΣΙΜΜΙΟΥ.

Σιμμάς Θηβαῖος, φιλόσοφος, μαθητὴς Σωκράτους. ἔγραψε περὶ σοφίας, περὶ φιλίας, περὶ ἀληθείας, περὶ μουσικῆς, περὶ αἵρατοῦ καὶ φευκτοῦ, περὶ ἐπιμελείας ψυχῆς καὶ ἄλλα φιλόσοφα.

PIΔ. ΣΠΕΥΣΙΠΠΟΥ.

Σπεύσιππος Εὐρυμέδοντος, ἀδελφιδοῦς Πλάτωνος τοῦ 20 φιλοσόφου ἀπὸ Ποτώνης τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς, ἀκουστῆς αὐτοῦ Πλάτωνος καὶ διάδοχος γενόμενος τῆς ἀκαδημίας ἐπὶ τῆς ρη' Ὀλυμπιάδος. συνέγραψε πλεῖστα καὶ μάλιστα φιλόσοφα. αὐστηρὸς τὴν γνώμην, εἰς ἄκρον ὀξύθυμος.

PIE. ΣΤΙΛΠΩΝΟΣ.

Στίλπων Μεγαρέυς, φιλόσοφος, γεγονὼς παρὰ τῷ πρώτῳ 25 Πτολεμαίῳ, μαθητὴς Πασικλέους τοῦ Θηβαίου, ὃς ἠκροάσατο Κράτητος τοῦ ἀδελφοῦ καὶ Διοκλείδου τοῦ Μεγαρέως, ὁ δ' Εὐκλείδου τοῦ Πλάτωνος γνωρίμου. προέστη δὲ καὶ τῆς Μεγαρικῆς σχολῆς καὶ ἔγραψε διαλόγους οὐκ ἐλάττους τῶν κ'. 30

CXI. 107. Σάνδων] Στάμμων Muellerus hist. gr. fragm. p. XXIV. | CXII. cf. Eudoc. p. 387. [9. ε'] ε' Eudocia, κα' Bernhardt. | πυρρώνεια A. | 13. διαγωγῆς V. | 14. σκεπτικὰ Salmasius, ἔτε σκεπτικὰ Fabricius in Sextum p. 683: in ep. haud scio an lateat numerus librorum. | 15. ε' καὶ ἄλλα Eudocia. | CXIII. cf. Eudoc. p. 387. | 17. περὶ φιλίας, περὶ ἀληθείας em. AV. | 18. καὶ φευκτοῦ em. V. | περὶ ἐπιμελείας et περὶ ψυχῆς distinguit Diog. Laert. 2, 124. | CXIV. 22. αὐτοῦ ΑΒ, αὐτοῦ τοῦ v. | 23. εν' A. | 24. εἰς] καὶ εἰς V. | CXV. cf. Eudoc. p. 388. | 27. Εὐκλείδου Bellesius var. lectt. 3. p. 364. | 28. ὁ Paris. Kusterl, οἱ cett.

PIE. ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ.

Στράτων Λαμψακηνός, φιλόσοφος, Θεοφράστου γνώριμος καὶ διάδοχος, υἱὸς δ' Ἀρκεσιλάου ἢ Ἀρκεσίου, ὃς ἐπεκλήθη Φυσικὸς διὰ τὸ παρ' ὄντων ἐπιμεληθῆναι τῆς φυσικῆς θεωρίας. καθηγήσατο δὲ καὶ Πτολεμαίου τοῦ
835 ἐπικληθέντος Φιλαδέλφου, καὶ ἔγραψε βιβλία πολλὰ.

PIZ. ΣΥΝΕΣΙΟΥ.

Συνέσιος Πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαίδος, φιλόσοφος, ἐπίσκοπος Πτολεμαῖδος, τῶν ἱερατικῶν γενόμενος. ἔγραψε βιβλία διάφορα γραμματικά τε καὶ φιλόσοφα, καὶ λόγους βασιλικούς, πανηγυρικούς ἢ ἐπιδεικτικούς, ἐγκώμιον
40 τε φαλάκρας καὶ περὶ προνοίας λόγον θαυμάσιον Ἑλληνικῶν χαρακτήρι, καὶ ἄλλα πλεῖστα καὶ διάφορα βιβλία συνέταξε καὶ τὰς θαυμαζόμενας ἐπιστολάς.

PIH. ΣΥΡΙΑΝΟΥ.

Συριανὸς Ἀλεξανδρεύς, φιλόσοφος, ἠγησάμενος τῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς τε καὶ διατριβῆς, διδάσκαλος γενόμενος
45 Πρόκλου, ὃς καὶ διάδοχος αὐτοῦ ἐγένετο. ἔγραψεν εἰς Ὅμηρον ὅλον ὑπόμνημα ἐν βιβλίοις ζ', εἰς τὴν πολιτείαν Πλάτωνος βιβλία δ', εἰς τὴν Ὀρφικῶς θεολογίαν βιβλία β', εἰς τὰ Πρόκλου περὶ τῶν παρ' Ὀμήρῳ θεῶν, συμφωνίαν Ὀρφείως, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, περὶ τὰ λόγια βιβλία ι' καὶ ἄλλα
50 τινὰ ἐξηγητικά.

PIΘ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

Σωκράτης Σωφρονίσκου λιθοξόου καὶ μητρὸς Φαιναρέτης μάκρας, πρότερον γενόμενος λιθοξόος, ὥστε καὶ φασιν αὐτοῦ ἔργον εἶναι τὰς Ἀθήνησιν ἐνδιδυμένας Χάριτας, εἴτα φιλοσοφήσας διὰ τὸ ἀκοῦσαι Ἀναξαγόρου τοῦ Κλαζομενίου,

CXVI. cf. Eudoc. p. 388. | 833. ὄν τινα οὖν Δ. | CXVII. cf. Eudoc. p. 388. | 36. Συνέσιος — τῶν Ρατῆν. Καστερί, Συνέσιος ἐπίσκοπος ἐκ Πτολεμαῖδος Πενταπόλεως Eudocia, συνέσιος ἐπίσκοπος πτολεμαῖδος (πενταπόλεως, ad alio nec. m. πτολεμαῖδος E) πενταπόλεως τῆς ἐν Λιβύῃ Θηβαίδος, φιλόσοφος τῶν cett. | 39. πρὸς Ἀρκεσίον τὸν βασιλέα post βασιλικούς add. Eudocia. | 41. καὶ ἄλλα — συνέταξε post ἐπιστολάς ponit Eudocia. | CXVIII. cf. Eudoc. p. 389. | 43. φιλόσοφος] ἰσοκρατίων add. AVK. | 45. εἰς Ὅμηρον sqq. Procle tribuebantur supra c. 107. εἰς ὅλον τὸν Ὅμηρον Eudocia. | 47. εἰς τὰ Πρόκλου om. E. | 49. περὶ τῶν λογίων Καστερια. | καὶ sqq. om. V. | CXIX. δὲ λιθοξόος V.

εἴτα Δάμωνος, εἴτ' Ἀρχελαίου. Ἀριστόξενος δ' Ἀρχελαίου⁸⁵⁵
 πρῶτον αὐτὸν διακοῦσαι λέγει, γεγονέναι δ' αὐτοῦ καὶ παι-
 δικά, σφοδρότατόν τε περὶ τὰ ἀφροδίσια, ἀλλ' ἀδικήματος
 χωρίς, ὡς Πορφύριος ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ φησίν. ἐς δ'
 ἄνδρας ἐλθὼν ἐστρατεύσατο εἰς τ' Ἀμφίπολιν καὶ Ποτί-
 δαιαν καὶ ἐπὶ Δηλίῳ. καὶ γαμεταῖς δὲ συνώκησε δύο, Ξαν-⁶⁰
 θίαπην, ἀφ' ἧς ἔσχεν υἱὸν Λαμπροκλέα, καὶ δευτέρᾳ Μυρτοῖ
 τῇ Ἀριστείδου τοῦ δικαίου θυγατρὶ, ἐξ ἧς ἐγένετο Σωφρο-
 νίσκος καὶ Μενέδημος ἢ Μενέξενος, ὡς τισι δοκεῖ. καὶ ἐπὶ
 μὲν τῶν Πελοποννησιακῶν γέγονεν, ὡς τύπῳ εἰπεῖν, ὀλυμ-
 πιάδι ος', ἐβίω δ' ἔτη κ', εἴτ' ἀλογία, μᾶλλον δ' ἀκονοία⁶⁵
 τῶν Ἀθηναίων βιασθεῖς πιεῖν κώνειον ἀπέθανε, ἐγγραφον
 οὐδὲν καταλιπὼν ἢ ὡς τινες βούλονται ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα
 καὶ Ἄρτεμιν καὶ μῦθον Αἰσώπειον δι' ἐπῶν. φιλοσόφους
 δ' εἰργάσατο Πλάτωνα, ὃς καταλιπὼν τὸ Λύκειον (τόπος δ'
 οὗτος Ἀθηῶν) μετήγαγε τὴν σχολὴν ἐν προαστείῳ τῇ ἀκα-⁷⁰
 δημίᾳ προσαγορευομένῃ, καὶ οἱ ἀπ' αὐτοῦ Ἀκαδημαῖκοι
 προσηγορεύθησαν μέχρι Ἀριστοτέλους (αὐτὸς γὰρ ἀκροατὴς
 τοῦ Πλάτωνος γενόμενος εἰς κῆπὸν τινα πρὸ τῆς πόλεως τὰς
 διατριβὰς ποιησάμενος ἐκ τοῦ κατ' αὐτὸν περιπάτου Περι-
 πατητικὸς ὠνόμασε τοὺς ἀπ' αὐτοῦ), καὶ Ἀρίστιππον Κυρη-⁷⁵
 ναῖον, ὃς ἰδίαν αἵρεσιν εἰσήγαγε καὶ σχολὴν συνεστήσατο
 τὴν Κυρηναϊκὴν κληθεῖσαν, Φαίδωνα τ' Ἠλείον καὶ αὐτὸν
 ἰδίαν συστήσαντα σχολὴν τὴν Ἠλιακὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖ-
 σαν (ἕστερον δ' αὕτη Ἐρετριακὴ ἐκλήθη Μενεδήμου εἰς
 Ἐρετρίαν διδάξαντος· ἐκ τούτου δὲ τοῦ διδασκάλου καὶ ὁ⁸⁰
 Πύρρων γέγονεν), Ἀντισθένην, ὃς τὴν Κυρκιὴν εἰσήγαγεν
 αἵρεσιν, Εὐκλείδην Μεγαρίτα καὶ αὐτὸν ἰδίαν συστησάμενον
 σχολὴν, ἣτις ἀπ' αὐτοῦ ἐκλήθη Μεγαρικὴ, ἀπὸ δὲ Κλεινο-
 μάχου τοῦ μαθητοῦ Εὐκλείδου ἐκλήθη Διαλεκτικὴ, Ξενο-

855. δῆμωνος V. | 56. πρῶτον V. | αὐτοῦ E. | 61. ἔσχεν υἱὸν] παῖδα ἔσχε
 V. | 63. ὡς τισι δοκεῖ et mox ὡς τύπῳ εἰπεῖν om. V: ὡς ἐν τισι m. | 67. ἄλλο post
 οὐδὲν add. Kusterus. | 70. οὗτος om. V. | 71. ἀκαδημαῖκοι AV, ἀκαδ. φιλόσο-
 φοι cell. | 75. τοὺς ἀπ' αὐτοῦ ὠνόμασε V. | 77. Φαίδωνα — κληθεῖσαν post
 γέγονεν post V. | τ' om. A. | 79. καὶ post Μενεδήμου add. V. | 80. ἐρετρίαν
 AB, ἐρετριάν cell. | malim διδασκαλείου.

885 φῶντα Γρύλου, *Αισχίνην Αυσανίου Σφήττιον*, Κέβητα
 Θηβαῖον, Γλαύκωνα Ἀθηναῖον, Βρύσωνα Ἡρακλειώτην, ὃς
 τὴν ἰριστικὴν διαλεκτικὴν εἰσήγαγε μετ' Εὐκλείδου (ἠῦξεν
 δὲ Κλεινόμαχος καὶ πολλῶν δι' αὐτῆς ἐλθόντων ἐληξεν εἰς
 Ζήνωνα τὸν Κιτία· οὗτος γὰρ ἀπ' αὐτοῦ Στωικὴν ἐκ τοῦ
 90 τόπου τὴν σχολὴν ὠνόμασε, γεγονώς ἐπὶ τῆς ρε' ὀλυμπιά-
 δος· τινὲς δὲ Βρύσωνα οὐ Σωκράτους, ἀλλ' Εὐκλείδου
 ἀκροατὴν γράφουσι· τούτου δὲ καὶ Πύρρων ἠκροάσατο, ἀφ'
 οὔπερ οἱ Πυρρώνειοι προσαγορευόμενοι), Ἀλκιβιάδην, Κρι-
 τόβουλον, Ξενομήδην, Ἀπολλόδωρον Ἀθηναίους, ἐτι δὲ Κρί-
 95 τωνα καὶ Σίμωνα, Εὐμαρῆ Φιλιάσιον, Σιμμίαν Θηβαῖον,
 Τερψίωνα Μεγαρικόν, Εὐήνον, Χαιρεφῶντα. καὶ Θεόδωρος
 δ' ὁ ἐπικληθεὶς Ἄθριος αὐτοῦ διήκουσεν, ἀδιαφορίαν δὲ δοξά-
 ζων καὶ παραδιδούς αἴρεσιν ἰδίαν εὔρειν, ἣτις Θεοδώριος
 ἐκλήθη. ταῦτα περὶ Σωκράτους. — Ὅτι Σωκράτης φιλοσο-
 900 φήσας ὕστερον Ἀρχελαίου τοῦ φυσικοῦ μαθητῆς ἐγένετο.
 τὴν ἠθικὴν δ' ἐπέσβευσε φιλοσοφίαν. ἔσχε δὲ γνωρίμους
 πολίτας μὲν Πλάτωνα, Ξενοφῶντα, Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν,
 Ἀντισθένην, Θηβαίους δὲ Σιμμίαν καὶ Κέβητα, Κυρηναῖον
 δ' Ἀρίστιππον, Φαίδωνα, Εὐκλείδην Μεγαρέα. δαιμόνιον
 5 δ' αὐτῷ προσομιλεῖν ἔλεγεν. ἐμάνθανε δὲ καὶ κινθαρίζειν
 παρὰ Κόννη γήρων ἤδη ὢν, σκωφθεὶς δὲ τὸ Σόλωνος
 „ὄψιμαθής“ εἶπεν „μᾶλλον ἢ ἀμαθής.“ ἐκ Ξανθίππης δ'
 ἔσχε Σωφρονίσκον καὶ Λαμπροκλέα. τῶν νέων δὲ τῶν πλεί-
 10 στων ἐρωτικῶς πρὸς αὐτὸν σχόντων ἐφθονήθη. καὶ πρῶτος
 Ἀριστοφάνης τὰς Νεφέλας γράψας ἐκωμώδησεν αὐτὸν ὡς
 διαφθείροντα τοὺς νέους καὶ ἄθριον ἐκάλει, διότι τὸν κύνα
 καὶ πλάτανον δι' ὑπερβολὴν δευσιδαμονίας ὤμνυσεν· ὕστερον
 δ' Ἄνυτος καὶ Μέλητος ἐπὶ τούτοις αὐτὸν ἐγράψαντο καὶ

885. Γρύλλου v. | Αυσανίου Hemsterh., Αυσανίαν v. | Κέβητα Θηβαῖον om. V. | 89. ἐκ τοῦ τόπου om. E. | 93. προσαγορευόμενοι om. V. | 95. φιλιάσιον V. | 96. Εὐήνον om. ABV. | 97. ἀδιαφορίαν] ἀφροδισίας V. | 903. Ἀντισθένην om. V. | κυρηναῖον A, Κυρηναίους v. | 4. Ἠλίον ante vel post Φαίδωνα excidit. | 6. κόννη A, κόννη cell. | τὸ] ὑπὸ ABVE. | 7. εἶπεν μᾶλλον A, μᾶλλον εἶπεν v. | 9. περὶ αὐτὸν σχόντων AB, περιμαντισχόντα V. | καὶ πρῶτος — νέους] ἐκ πρῶτος ἀριστοφάνης ἐκωμώδησεν ἐν νεφέλαις ὡς φθορὰς τῶν νέων V. | 11. ἐκάλει om. AV. | 13. μέλητος A, μέλιτος cell. | ἐπὶ — εἶλον om. V. | τοῖτον m. | αὐτὸν ἐγράψατο A, ἐγρ. αὐτὸν cell.

εἶλον. ἐν τῷ τμήματι δ' ἑαυτὸν τῆς ἐν τῷ πρυτανείῳ σιτή-
σεως ἐτίμησατο, οἱ δὲ θανάτου ἐτίμησαν. ἐδέδετο οὖν ἐπὶ 915
πολύ, μέχρις ἂν ἢ ἀπὸ Ἀήλου θεωρῆς ἀφίκηται. καὶ οὐκ
ἔξην ἀχθείσης, πρὶν ἐπανελθεῖν, ἀναιρεῖσθαι τινα κατὰ
δικην. Κρίτωνος δ' αὐτῷ φυγῆν συμβουλευσάντος οὐκ ἤβου-
λήθη, τοὺς νόμους εἰκὼν δεῖν μὴ παραβαίνειν. πῶν δὰ τὸ
κάνειον, εὐχῆς ἐπιμνησθεῖς „θύσατε“ ἔφη „τῷ Ἀσκληπιῷ.“ 20
Κύρσας δὲ τις ὄνομα, Χίος τὸ γένος, ὡς συνεισόμενος ἦλθε
Σωκράτει· ᾧ καθευδήσαντι παρὰ τὸν τάφον ὄναρ ὀφθαίς
ὠμίλησεν. ἀπέπλευσε δ' εὐθύς ἐκεῖνος, τοῦτο μόνον ἀπο-
λαύσας τοῦ φιλοσόφου.

PK. ΣΩΤΑΔΟΥ.

Σωτάδης Ἀθηναῖος, φιλόσοφος, ὁ γράψας περὶ μυστη- 25
ρίων βιβλίον α'. — Σωτάδας Βυζάντιος, φιλόσοφος, ὡς ἐν
τῷ ε' περὶ φιλοσοφίας Ἀριστοκλῆς.

PKA. ΤΑΥΡΟΥ.

Ταῦρος Βηρύτιος, φιλόσοφος Πλατωνικός, γεγωνὸς ἐπ'
Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς. ἔγραψε περὶ τῆς τῶν δογμάτων
διαφορᾶς Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους, περὶ σωμάτων καὶ 30
ἀσωμάτων καὶ ἄλλα πλεῖστα.

PKB. ΤΗΛΑΥΓΟΥΣ.

Τηλαύγης Σάμιος, Πυθαγόρου τοῦ πάνυ υἱὸς καὶ μα-
θητῆς, φιλόσοφος, διδάσκαλος Ἐμπεδοκλέους. ἔγραψε περὶ
τῆς τετρακτύος βιβλία δ'.

PKΓ. ΤΙΜΑΙΟΥ.

Τίμαιος Λοκρός, φιλόσοφος Πυθαγόρειος. μαθημα- 35
τικά, περὶ φύσεως, περὶ τοῦ Πυθαγόρου βίου.

PKΔ. ΤΙΜΩΝΟΣ.

Τίμων Φλιάσιος, καὶ αὐτὸς φιλόσοφος, τῆς Πύρρωνος
ἀγωγῆς, ὁ γράψας τοὺς καλουμένους Σίλλους ἦτοι ψόγους
τῶν φιλοσόφων βιβλία γ'.

914. ἑαυτὸν A, αὐτοῦ V, αὐτὸν v. | 15. ἐτίμησαντο V. | 16. ἀφίκοιτο V. |
18. αὐτῷ φυγῆν A, συγῆν αὐτῷ celt. | 19. τὸ add. BVE. | 21. ὄνομα AV, τοῦ-
νομα v. | τὸ γένος om. V. | ὡς] ὅς V. | 22. παρὰ ABE, περὶ celt. | 23. καὶ εὐθύς
ἐκεῖνος ἀπέπλευσε V. | CXX. cf. Eudoc. p. 390. | CXXI. 29. περὶ — Ἀριστο-
τέλους om. V.

ΡΚΕ. ΤΥΡΑΝΝΙΩΝΟΣ.

940 Τυραννίων Μισσηνός, φιλόσοφος. οἰωνοσκοπικὰ ἐν βιβλίοις γ'. καὶ ἄλλα δὲ τῶν βιβλίων αὐτοῦ φέρεται χρήσιμα.

ΡΚΕ. ΥΠΑΤΙΑΣ.

Ἵπατία, ἡ Θέωνος τοῦ γεωμέτρου θυγάτηρ, τοῦ Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου, καὶ αὐτὴ φιλόσοφος καὶ πολλοῖς γνώριμος, 45 γυνὴ Ἰσιδώρου τοῦ φιλοσόφου. ἤκμασεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἀρκαδίου. ἔγραψεν ὑπόμνημα εἰς Διόφαντον, τὸν ἀστρονομικὸν κανόνα, εἰς τὰ κωνικὰ Ἀπολλωνίου ὑπόμνημα. αὕτη διεσπάσθη ὑπὸ τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐνυβρισθὲν καθ' ὅλην τὴν πόλιν διεσπάρη. τοῦτο δὲ πέπονθε 50 διὰ φθόρον καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν σοφίαν καὶ μάλιστα εἰς τὰ περὶ ἀστρονομίαν, ὡς μὲν τινες ὑπὸ Κυρίλλου, ὡς δὲ τινες διὰ τὸ ἐμφυτον τῶν Ἀλεξανδρέων θράσος καὶ ἰστασιώδης.

ΡΚΖ. ΦΑΒΩΡΙΝΟΥ.

Φαβωρίνος Ἀρελάτου, τῆς ἐν Γαλλίᾳ πόλεως, ἀνὴρ πολυμαθὴς κατὰ πᾶσαν παιδείαν, γεγονὼς δὲ τὴν τοῦ σώματος 55 ἔξιν ἀνδρόγυνος, ὃν φασιν ἐρμαφρόδιτον, φιλοσοφίας μεστός, ῥητορικῇ δὲ μᾶλλον ἐπιθέμενος, γεγονὼς ἐπὶ Τραϊανοῦ τοῦ Καίσαρος καὶ παρατείνας μέχρι τῶν Ἀδριανοῦ χρόνων τοῦ βασιλέως. ἀντεφιλοτιμεῖτο γοῦν καὶ ζῆλον εἶχε πρὸς Πλούταρχον τὸν Χαιρωνέα εἰς τὸ τῶν συνταττομένων βιβλίων 60 ἄπειρον. γέγραπται γοῦν αὐτῷ φιλοσοφὰ τε καὶ ἱστορικά, ὧν πολὺς ἀριθμὸς. ἔστι δὲ καὶ τῶν βιβλίων αὐτοῦ ταῦτα περὶ τῆς Ὀμήρου φιλοσοφίας, περὶ Σωκράτους καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἐρωτικῆς τέχνης, περὶ Πλάτωνος, περὶ τῆς διαίτης 65 τῶν φιλοσόφων καὶ ἄλλα. οὗτος ἔγραψε καὶ γνωμολογικά.

ΡΚΗ. ΦΑΙΔΩΝΟΣ.

Φαίδων Ἠλεῖος, φιλόσοφος, Σωκράτους ἀκουστής, ὃς

CXXV. 940. ἡ παρὰ Τυραννίων add. AVEκ. | 41. τῶν βιβλίων] ββ V. | CXXVI. cf. Hesych. MH. p. 54. || 44. αὕτη m. | 46. Διοφάντου ἀστρ. κ. Κωνιεύου: διόφαντον AB, διοφάντην cell. | 47. κωνικὰ] κωνοτικά A. | 49. διεσπάρη] διεφθάρη E. | 52. θάραξος A. | καὶ om. E. || CXXVII. 54. Ἀρελάτου Philostratus vit. soph. 1, 8, ἀρελάτου AVm, ἀρελεύτου BE. | 60. βιβλίων V. | 61. οὗ AV. | CXXVIII. cf. Hesych. MH. p. 56. Euδoc. p. 425. || 66. Σωκράτους sqq. om. A.

ἤρξε τῆς Ἡλιακῆς ἀπ' αὐτοῦ κληθείσης αἰρέσεως, ἣτις ὕστερον ἀπὸ Μανεδήμου τοῦ Ἐρετριέως Ἐρετριακὴ προσηγορεύθη τοῦτον συνέβη πρῶτον αἰχμάλωτον ὑπὸ Ἰνδῶν ληφθῆναι, εἶτα πραθεὶς πορνοβοσκῶ τινι προέστη ὑπ' αὐτοῦ πρὸς ἐταί- 970 ρησιν ἐν Ἀθήναις. ἐντυχὼν δὲ Σωκράτει ἐξηγουμένῳ ἠρώσθη τῶν λόγων αὐτοῦ καὶ αἰτεῖ λύσασθαι. ὁ δὲ παίδει Ἀλκιβιάδην πρίασθαι αὐτόν, καὶ ἦν τὸ ἐνταῦθεν φιλόσοφος. διάλογοι δ' αὐτοῦ Ζώπυρος, Μήδιος, Σίμων, Ἀντίμαχος ἢ πρᾶσβύτης, Νικίας, Σιμμίας, Ἀλκιβιάδης, Κριτόλαος. 75

ΡΚΘ. ΦΑΝΙΟΥ.

Φανίας ἢ Φαινίας Ἐρέσιος, φιλόσοφος περιπατητικός, Ἀριστοτέλους μαθητής. ἦν δ' ἐπὶ τῆς ριᾶ Ὀλυμπιάδος καὶ μετέπειτα ἐπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα.

ΡΑ. ΦΕΡΕΚΥΔΟΥ.

Φερεκύδης Βάβυος Σύριος. ἔστι δὲ νῆσος μία τῶν κυκλάδων ἢ Σύρα πλησίον Δήλου. γέγονε δὲ κατὰ τὸν Λυδῶν 80 βασιλέα Ἀλυάττην, ὡς συγχρονεῖν τοῖς ζ' σοφοῖς καὶ τετέχθαι περὶ τὴν μ' Ὀλυμπιάδα. διδαχθῆναι δ' ὑπ' αὐτοῦ Πυθαγόραν λόγος, αὐτόν δ' οὐκ ἐσχηκέναι καθηγητήν, ἀλλ' ἐαυτὸν ἀσκήσαι, κτησάμενον τὰ Φοινικῶν ἀπόκρυφα βιβλία. πρῶτον δὲ συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν πεζῶ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦ- 85 σιν, ἑτέρων τοῦτο εἰς Κάδμον τὸν Μιλήσιον φερόντων, καὶ πρῶτον τὸν περὶ τῆς μετεμψυχώσεως λόγον εἰσηγήσασθαι. ἐξηλοτύπει δὲ τὴν Θάλητος δόξαν. καὶ τελευτᾷ ὑπὸ πλήθους φθειρῶν. ἔστι δ' ἅπαντα, ἃ συνέγραψε, ταῦτα ἑπτάμυχος ἦτοι θεοκρασία ἢ θεογονία. ἔστι δὲ θεολογία ἐν βιβλίοις ι', 90 ἔχουσα θεῶν γένεσιν καὶ διαδόχους.

269. Ἰνδῶν] ληστῶν Porius, τινων Menagius ad Diog. 2, 105. | 70. ἐταί- ρισιν Bm, ἐταίροισιν V. | 75. Σιμμίας] Σκαμίας Eudocia. | καὶ ἄλλα s. An. add. Eudocia. | CXXIX. 76. αἰρέσιος BV, om. E. | CXXX. cf. Eudoc. p. 425. tractant Sturzianus Pherec. fr., Maellerus hist. gr. fr. p. XXXIV. | 79. βάβυος BVE, βάβιος cett., Βάδνος Diog. 1, 116. | Σύρος Kusterus. | 80. τῶν AV, τὸν τῶν cell. | 81. τετέχθαι E. | 82. δ' om. A. | 83. αὐτόν] αὐτὸς A. | 84. τὰ τῶν Φ. Eudocia. | 87. εἰσηγήσατο E. | 89. ἑπτάμυχος V, δεκάμυχος aut μοχ βιβλ. ζ' Sturzianus. | 90. θεοκρατία ἢ θεολογία. ἔτι δὲ θεογονία Kusterus. | 91. καὶ ἄλλα πολλά s. An. add. Eudocia.

ΡΑΑ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ.

Φίλιππος Ὀπούντιος, ὃς τοὺς Πλάτωνος νόμους διεϊ-
 λυν εἰς βιβλία εβ'· τὸ γὰρ ιγ' αὐτὸς προσθεῖναι λέγεται.
 καὶ ἦν Σωκράτους καὶ αὐτοῦ Πλάτωνος ἀκουστής, σχολά-
 995 σαι τοῖς μετιώροις. ὧν δὲ κατὰ Φίλιππον τὸν Μακεδόνα
 συνεγράψατο τάδε· περὶ τῆς ἀποστάσεως ἡλίου καὶ σελήνης,
 περὶ θεῶν β', περὶ χρόνου α', περὶ μύθων α', περὶ ἐλευθε-
 ρίας α', περὶ ὀργῆς α', περὶ ἀνταποδόσεως α', περὶ Λοκρῶν
 τῶν Ὀπουντίων, περὶ ἡδονῆς α', περὶ ἔρωτος α', περὶ φίλων
 1000 καὶ φιλίας α', περὶ τοῦ γράφειν, περὶ Πλάτωνος, περὶ
 ἐκλείψεως σελήνης, περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ σελήνης καὶ γῆς
 α', περὶ ἀστραπῶν, περὶ πλανητῶν, ἀριθμητικά, περὶ πολυ-
 γόνων ἀριθμῶν, ὀπτικῶν β', ἐνοπτικῶν β', κυκλιακά, μεσό-
 τητας καὶ ἄλλα.

ΡΑΒ. ΦΙΛΙΣΚΟΥ.

5 Φιλίσκος Αἰγινήτης, ὁ διδάξας γράμματα Ἀλέξανδρον
 τὸν Μακεδόνα. αὐτὸς δ' ἀκουστής ἦν τοῦ κυνὸς Διογένητος,
 κατὰ δ' Ἑρμῆνον Στελλωνος. ἔγραψε διαλόγους, ὧν ἐστὶ
 Κόδρος. — Φιλίσκος Αἰγινήτης, ὃς κατὰ θάλασσαν ἐλθὼν τῶν
 Ἀθηναίων, ἀκούσας Διογένητος ἐφιλοσόφησεν. ὁ δὲ τούτου
 10 πατήρ ἀπέστειλεν ἐπ' αὐτὸν τὸν ἀδελφόν, καὶ ταῦτόν ἐπαθε
 καὶ οὗτος, καὶ ὁ πατήρ πάλεν ἐπ' ἀμφοτέρους ἐλθὼν ἐφι-
 λοσόφησε καὶ αὐτός.

ΡΑΓ. ΦΙΛΩΝΟΣ.

Φίλων Ἰουδαῖος, τεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γένους ἱερέων,
 φιλοσοφήσας δὲ τὰ Ἑλλήνων, εἰς μέγα προὔβη παιδείας, ὡς
 15 μετελθεῖν πᾶσαν Ἑλληνικὴν παιδείαν, τῆν τε τῶν ἐγκυ-
 κλίων καλουμένων καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας, σὺν ἀκριβεῖ
 καταλήψει. ἐπλούτησέ τε λόγον παρόμοιον Πλάτωνι, ὡς
 καὶ εἰς παροιμίαν παρ' Ἑλλησι τοῦτο χωρήσαι, ἢ Πλάτων
 φιλωνίζει ἢ Φίλων πλατωνίζει· τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης τῆς

CXXXI, cf. Eudoc. p. 425. | 992. Φίλιππος Ὀπούντιος Gesnerus atque
 allii, Φιλόσοφος v. | τοὺς A, τοῦ V, τοὺς τοῦ v. | 94. αὐτοῦ AE, αὐτοῦ τοῦ οστ. |
 95. Μακεδόνα] λακε^{δμ'} v. | 98. περὶ ὀργῆς — ἡδονῆς α' omisalis περὶ ἀντα-
 ποδόσεως α' post πλανητῶν post v. | 1000. περὶ πλ. A, περὶ τοῦ πλ. v. |
 1. σελήνης ABVE, καὶ οστ. | CXXXII. 5. Φιλίσκος seq. om. A. | CXXXIII, cf.
 Eudoc. p. 425. | 13. γ. τῶν ἱερέων Eudocia.

τε διανοίας καὶ φράσεως τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν Πλάτωνος. 1020
 καὶ τοίνυν γέγραπται αὐτῷ βιβλία ἄπειρα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα·
 περὶ συγχύσεως γλωσσῶν βιβλίον α', περὶ φύσεως καὶ εὐρη-
 ματος α', περὶ ὧν κατὰ νοῦν τις εὐχεται α', περὶ παιδεύ-
 σεως α', περὶ πληρονόμου τῶν θείων πραγμάτων α', περὶ
 μερισμοῦ ἰσῶν καὶ ἐναντίων α', περὶ τῶν τριῶν δυνάμεων, 25
 περὶ ἐναλλαγισῶν γραφῶν· παρά τινων, περὶ συνθηκῶν
 λόγους β', περὶ βίου φιλοσόφου, περὶ γιγάντων α', περὶ
 ὀνείρων ε', περὶ ζητημάτων καὶ ἑρμηνευμάτων τῆς Ἐξόδου ε',
 περὶ τῆς σκηπῆς καὶ δεκαλόγου δ', περὶ θυσιῶν, περὶ ὑπο-
 σχέσεων ἦτοι καταρῶν, περὶ προνοίας, περὶ Ἰουδαίων α', 30
 περὶ ἀγωγῆς βίου, περὶ Ἀλεξάνδρου καὶ περὶ τοῦ Ἰδίου
 λογισμῶν ἔχειν τὰ ἄλογα, περὶ τοῦ πᾶς ἄφρων δοῦλός ἐστι,
 περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν χριστιανῶν, περὶ βίου θεωρητικοῦ,
 περὶ ἱκετῶν, περὶ γεωργίας λόγους β', περὶ μέθης β', περὶ
 τοῦ Μωυσέως βίου, εἰς τὰ χερουβίμ, τουτέστι τὴν φλογίνην 35
 ῥομφαίαν, εἰς τὴν πεντάτευχον Μωυσέως καὶ εἰς αὐτὸν
 Μωυσοῦν λόγους ε'. λέγουσι τοῦτον ἐπὶ Γαίου Καλλιγόλα
 ἐν τῇ Ῥώμῃ κινδυνεῦσαι, ὀπηθῆκα πρεσβευτῆς τοῦ οἰκείου
 ἔθνους ἀπεστάλη, καὶ ὅτε τὸ δεύτερον ἦλθε πρὸς Κλαύδιον,
 ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διαλεχθῆναι τῷ ἁγίῳ ἀποστόλῳ Πέτρῳ, 40
 καὶ τούτου ἐσχηκέναι φίλιαν, καὶ διὰ τοῦτο τοὺς σπουδα-
 στάς Μάρκου, τοῦ μαθητοῦ Πέτρου, ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἔπεισι
 κηροσμηκέναι. εἰσὶν οὖν, ὡς προείπομεν, περιφανῆ καὶ ἀνα-
 ρίδμητα αὐτοῦ συντάγματα καὶ πᾶσαν ὀφέλειαν ἔχοντα.

ΡΑΑ. ΧΑΙΡΕΦΩΝΤΟΣ.

Χαιρεφῶν. τῶν ἁγῶν γνωρίμων Σωκράτους ὁ Χαιρε- 45

1020. τε AV, γε v. | 21. ἐξ ὧν om. V, crassa sunt in A. de scriptis Philonis cf. Euseb. hist. eccl. 2, 18. hausisse hunc indicem Suidam ex Sophronio, Hieronymi interprete, monuit Kusterus. | 22. φύσεως] συγῆς Eusebius. | εὐρημάτων Eu-
 docia. | 30. ὑπὲρ Ἰουδαίων coh. Euseb. praep. ev. 8, 10 Kusterus. | 31. π. τοῦ
 Ἀλεξ. Eudocia. | 33. περὶ τῆς — ἱκετῶν] περὶ διαγωγῆς τῶν ἡμετέρων, του-
 τέστι τῶν ἀποστόλων, λόγος α', ὃν ἐπέγραψε περὶ βίου θεωρητικοῦ ἱκετῶν
 Sophronius. | 34. οἰκετῶν m. | 35. Μωσέως v. | βίου om. Eudocia. | 36. αὐτῶν]
 αὐτὸν τὸν BE. | 37. λόγοι A. | λέγουσι sqq. om. Eudocia. | 40. διελέχθη A,
 qui mex ἁγίῳ om.: πρὸς τὸν ἅγιον ἀπόστολον πέτρον E. | 41. τούτου Sophro-
 nius, τούτους v. | 43. καὶ add. AE. | ἀνήριθμα A. | 44. αὐτοῦ om. m. | ἔχοντα]
 γίμοντα A. | CXXXIV. ex Schol. Arist. Nub. 144.

φῶν. οὐδὲν δ' αὐτοῦ δοκεῖ σώζεσθαι τῶν συγγραμμάτων.
δοκεῖ γὰρ γενέσθαι πάνυ θερμὸς καὶ σφόδρα ἐχθρεύσει
τάδελαφῶν. καὶ φησι Ξενοφῶν, Σωκράτην συνάγοντα αὐτοῖς
λέγειν, ὡς οὐδὲν ὀφθαλμῶν ὄφελος εἴη, εἰ μὴ συμφωνοῖεν,
1050 οὐδὲ χειρῶν οὐδὲ ποδῶν. δήμου δ' ἦν ὁ Χαιρεφῶν Σφήττιος.

ΡΑΕ. ΧΡΥΣΑΝΘΙΟΥ.

Χρυσάνθιος. οὗτος ἐκ Σάρδεων ἦν, φιλόσοφος, ὃν
διὰ γραμμάτων μεταπέμπεται Ἰουλιανός. ὁ δὲ κατὰ χώραν
ἔμεινε, τοῦτο ἐπιελθὼν αὐτῷ πράττειν ἐκ τοῦ θείου. ὅς γ'
οὐ πρὸς τὴν περὶτρέχουσαν καὶ κενὴν δόξαν ἀνέφερε τὸν
55 ἑαυτοῦ βίον, ἀλλὰ πάντα εἰς τὸ θεῖον ὑπερτιθεὶς ἐκαῖθεν
ἅπαντα ἔπραττε.

ΡΑΦ. ΧΡΥΣΙΠΠΟΥ.

Χρύσιππος Ἀπολλωνίδου Σολεὺς ἢ Ταρσεύς, φιλόσο-
φος, μαθητὴς Κλεάνθους, καθηγησάμενος τῆς στωικῆς σχο-
λῆς μετὰ Κλεάνθην καὶ τελευτήσας ο' καὶ γ' ἐτῶν ὑπὸ τοῦ
60 πλείων ἄκρατον καὶ ἰλιγγιάσαι, κατὰ δ' ἄλλους ὑπὸ γέλωτος
ἀπαίρων, ἐπὶ ῥηγ' Ὀλυμπιάδος. συντέταχε δὲ βιβλία πλείω ἢ
ψ' φιλοσοφικά τε καὶ ἱστορικά καὶ γραμματικά.

1046. οὐδὲν δ' αὐτοῦ] οὐ σὲ δὲ C, qui nec σώζεσθαι αὐτοῦ. | δοκεῖ σώ-
ζεσθαι] διασέσθαι Schol. | 47. δ. δὲ γενέσθαι περιθερμὸς Schol. | ἐχθ-
ρεύσει C, ἐχθρεύσας Schol., qui et τῷ αὐτῷ. | 48. Ξενοφῶν] Mem. 2. 3, 18. |
50. δήμου — Σφήττιος cum Schol. add. C. | CXXXV. 54. παρατρέχουσαν
Κηπίστου. | κενὴν ΑΕ, κενὴν v. | CXXXVI. cf. Euseb. p. 437. | 61. δὲ add.
A. | πλείων ΒΕ, πλείων m, πλείω Eudocia.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ΒΙΟΙ ΙΑΤΡΩΝ.

Α. ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

α'. Ἰπποκράτους γένος καὶ βίος κατὰ Σωρανόν.

(1) Ἰπποκράτης τῷ γένει μὲν ἦν Κῶος, υἱὸς Ἡρακλείδα καὶ Φαιναρέτης, εἰς Ἡρακλείδα καὶ Ἀσκληπιὸν τὸ γένος ἀναφέρων, ἀφ' οὗ μὲν εἰκοστός, ἀφ' οὗ δ' ἐννεακαιδέκατος. μνημονεύει δὲ τῆς γενεαλογίας αὐτοῦ Ἐρατοσθένης καὶ Φερικύδης καὶ Ἀπολλόδωρος καὶ Ἄρειος ὁ Ταρσεύς. μαθητῆς δὲ γέγονεν Ἡρακλείδα τοῦ ἰδίου πατρὸς, εἶτα Ἡροδίκου, κατὰ δὲ τινὰς καὶ Γοργίου τοῦ Ἀιοντίου ῥήτορος, φιλοσόφου δὲ Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου. κατὰ δὲ τοὺς Πελοποννησιακοὺς ἤκμασε χρόνους, γεννηθεὶς, ὡς φησὶν Ἰστόμαχος ἐν τῷ α' παρὶ τῆς Ἰπποκράτους αἰρέσεως, κατὰ τὸ α' 10 ἔτος τῆς π' ὀλυμπιάδος, ὡς δὲ Σωρανὸς ὁ Κῶος ἐρευνήσας τὰ ἐν Κῷ γραμματοφυλακίᾳ προστίθησι, μοναρχοῦντος

L. H. 1. τῷ γένει BM (at in hoc es est additum supra α), τὸ γένος alii Hbrī, γένει v. | Ἡρακλείδα BM, Hom Hippocr. Exp. p. 597 ed. Lind. et Tzetz. Chil. 7, 945, Ἡρακλείδου v. | 3. ἐννεακαιδεκαταῖος R, ἐπτακαιδέκατος Tract. v. 946. | 4. Ἐρατοσθένης] cf. Beza Hardy Erotosth. p. 243. | Φερικύδης] omiserunt Bursius et Muellerus. | 5. Ἀπολλόδωρος] omiserunt Heynius et Muellerus. | 6. Ἡρακλείδα B, Ἡρακλίδου v. | 7. γοργίου M. | 8. τοῦ addid. | εὐδηρίτου M. | Πελοποννησιακοὺς M. | 12. μοναρχοῦντος] hinc supplendus titulus Cous a Rossio editus in Inscr. Isœd. fasc. 3. no. 175. ΕΠΙΜΙΟΝ] ΑΡΧΟΥΝΙΚΟΦΡΟΝΟΣΜΗΝΟΣΑΡΤΑΜΙΤΙΟΥ. Armat hoc Cous alius titulus, quem edidit Leaking in Comm. Soc. Litt. Reg. II. Ser. vol. 1. p. 15. n. 14, ubi legitur ΣΤΡΑΤΩΝΟΣ — ΚΑΤΑΠΟΛΙΝΜΟΝΑΡΧΕΥΝ[ΤΟΣ]. de

Ἀβριάδα, μηνὸς Ἀγριανοῦ κζ'· παρ' ὃ καὶ ἐναγίζαι ἐν αὐτῇ
 μέχρι νῦν Ἰπποκράτει φησὶ τοὺς Κῶους. συνασκηθεῖς δ' ἐν
 15 τῇ ἰατρικῇ καὶ τοῖς ἐγκυκλίοις μαθήμασι, τῶν γονέων αὐτοῦ
 τελευταίωντων ματέστη τῆς ἰδίας πατρίδος, ὡς μὲν κακοή-
 θως Ἀνδρέας φησὶν ἐν τῷ παρὰ τῆς ἰατρικῆς γενεαλογίας,
 διὰ τὸ ἐμπρῆσαι τὸ ἐν Κνίδῳ γραμματοφυλακίῳ· ἄλλοι δὲ
 φασιν ὅτι προθέσει τοῦ τὰ κατὰ τόπους ἀποταλούμενα θεά-
 20 σασθαι καὶ συγγυμνασθῆναι ποικιλώτερον· ὡς δὲ Σωρανοῦς
 ὁ Κῶος ἱστορεῖ, ὄντιρος αὐτῷ παρέστη καλεύων τὴν Θεσσα-
 λῶν γῆν κατοικεῖν. (2) τὴν δὲ σύμπασαν Ἑλλάδα θερα-
 πείων ἐθαυμάσθη, ὥστε καὶ ὑπὸ Περόδικα τοῦ Μακεδόνων
 βασιλέως φθισικοῦ νομισθέντος παρακληθέντα δημοσίᾳ πρὸς
 25 αὐτὸν ἐλθεῖν μετ' Εὐρυπῶντος, ὃς κατ' ἡλικίαν πρεσβύ-
 τερος ἦν αὐτοῦ, καὶ σημαῖώσασθαι ψυχῆς εἶναι τὸ πάθος·
 ἦρα γὰρ μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρου θάνατον Φίλας
 τῆς παλλακίδος αὐτοῦ· πρὸς ἣν δηλώσαντα τὸ γεγονός,
 ἐπειδὴ παρεφύλαξε ταύτης βλεπομένης παντελῶς ἐμπίστον
 30 τρίπεσθαι, λύσαι μὲν τὴν νόσον, ἀνεκτήσασθαι δὲ τὸν
 βασιλεῦ. παρακληθῆ δ' ὑπὸ τῶν Ἀβδηριτῶν ὡς αὐτοὺς
 ἀπελθεῖν καὶ Δημόκριτον μὲν ὡς ἐν μακίᾳ θεραπεῦσαι, ῥύ-
 σασθαι δὲ λοιμοῦ τὴν πόλιν ἕλην. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἰλλυ-
 ριῶν καὶ Παιόνων βαρβάρων γῆν λοιμοῦ κατασκήψαντος
 35 καὶ δεομένων τῶν ἀκεῖ βασιλέων πρὸς αὐτοὺς ἐλθεῖν, παρὰ
 τῶν πρεσβύτων τίνα ἦν ἐκεῖ τὰ πολλὰ τῶν πνευμαίων μαθῶν,

Coorum mensibus athenae nihil disci adnotat Rossius. verum Cui quoniam Dori-
 cae stirpis erant, probabili coniectura C. F. Hermannus in comm. über griech.
 Monatskunde p. 98 (cf. ibid. p. 43. 110. 125) quod sequitur Ἀγριανοῦ ex Rhodi
 atque Sicilliae quarantena urbium Doricae originis instituta in Ἀγριανίῳ manan-
 dum esse censuit. [13. Ἀβριάδα] ἀβριάδου S: sed videtur hoc adnequens nomen
 potius spectare. [Ἀγριανοῦ] ἀβριανοῦ R. [κζ'] ζη καὶ κη R, ζ καὶ εἰκοστῇ M,
 ζη καὶ εἰκοστῇ v. [17. ἰατρικῆς a.] 18. ἐμπρῆσαι FB. [κνίδῳ a, Κῶ Τροία
 v. 968.] 19. κατὰ τόπους vā Ma. [20. ποικιλώτερον] τελειώτερον B. [23. περ-
 δίκας Ma, Περόδικα v.] 24. φθισικοῦ] φθίσις νόσος καὶ φθίσις τὸ φθεῖρω M.
 H. [παρακληθέντος R·M.] δημοσίως FB. [26. αὐτοῦ] αὐτός F. [27. φίλας
 S.] 28. παλλακίδος B. [γεγονός] γένος R·M. [29. ἐπειδὴ] ἐπειτα R·VMa,
 ἐκεῖ F. [30. τρίπεσθαι a, τρίπεσθαι F.] 31. παρακληθῆ] cf. Hippocr. Epist.
 p. 901 sqq.] ἀβδηριτῶν M. [ὡς R·M, ὡς πρὸς F, πρὸς v.] 34. Παιόνων
 ἡλιόνων R·VMa, sed cf. Epist. p. 944. 946.

ἐμαίνους μὲν ἀπράκτους ἀπέπεμψε, συλλογισάμενος δὲ τὴν νόσον ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἤξειν, προσιπὼν τὸ γενησόμενον καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν μαθητῶν ἐπεμελήθη. τοσοῦτον δὲ φιλέλλην ὑπῆρχεν, ὥστε τῆς δόξης αὐτοῦ μέχρι Περσῶν 40 διαπύστου γενομένης καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοῦ Ἀρταξέρξου δι' Ἰστάσιδος τοῦ Ἑλλησποντικῶν ὑπάρχου ἐπὶ μεγάλας δωρεαῖς δομένου πρὸς αὐτὸν εἰσελθεῖν, διὰ τὸ σεμνὸν καὶ ἀφιλόργυρον καὶ φιλοκύριον ἀρνήσασθαι, ὡς καὶ τοῦτο διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς δηλοῦται. ἐρούσατο δὲ τὴν ἑαυτοῦ 45 πατρίδα πολεμεῖσθαι μέλλουσαν ὑπ' Ἀθηναίων, Θεσσαλῶν δεηθεὶς ἐπιβοηθῆσαι· διὸ καὶ λαμπρῶν ἔτυχε τιμῶν παρὰ Κόοις, ἀλλὰ καὶ Θεσσαλοῖς καὶ Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις, οἵτινες καὶ δεύτερον αὐτὸν ἀφ' Ἡρακλέους δημοσίᾳ τοῖς Ἐλευσινίοις ἐμόησαν καὶ πολίτην ἔγραφαν καὶ τὴν ἐν πρυ- 50 τανείῳ σίτησιν ἔδοσαν εἰς ἐκγόνους. ἀφ' ὁμοῦ δὲ τοὺς ἐπιτηδείους ἐδίδασκε τὴν τέχνην μετὰ τοῦ προσήκοντος ὄρκου. (3) ἐτελεύτα δὲ παρὰ Λαρισσαίοις, ὅτε καὶ Δημόκριτος φέρεται τελευτήσας, καὶ οἱ μὲν ἑπτῶν, οἱ δὲ πε' φασιν, ἄλλοι ρθ', τινὲς ρθ' τελευτήσασιν. τέθναπται δὲ μεταξὺ Γυρ- 55 τῶνος καὶ Λαρίσσης, καὶ δείκνυται ἄχρι δεῦρο τὸ μνήμα, ἐν ᾧ μέχρι πολλοῦ σμήνος ἦν μελισσῶν ἐργαζόμενον μέλι, ἀφ' οὗ τὰ ἀφθῶντα παιδάρια χρίουσαι παρὰ τῷ τάφῳ ῥαδίως ἀπήλλακτον αἰ τίθηται. ἐν δὲ ταῖς πολλαῖς εἰκόσιν αὐτοῦ ἐσκεπασμένος τὴν κεφαλὴν γράφεται, ὡς μὲν τινες λέγουσι 60 πῖλον, παρὰ σήμερον εὐγενείας, καθάπερ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ τῷ ἱματίῳ, καὶ τούτων οἱ μὲν δι' εὐπρέπειαν, ἐπεὶ φαλακρὸς

38. γενησόμενος, sed alterum v punctis notatum, M. | 40. ὑπῆρχεν FM, ἐπῆρχεν B, ὑπῆρξεν v. | 41. διαπύστου libri (πύστις ἢ φήμη mg. M), fuerat διαπτόστου, pro quo διαπτήστου barbaro volebat Koesius. | καὶ τοῦ] παρὰ MVMa. | 42. Ἰστάσιδος M (Ἰστασίης est ap. Herod. 7, 77 et Hippocr. Epist. p. 878 sq.), Ἰστιάσιδος est (Ἰστιάης est ap. Arrian. Exp. Alex. 7, 6, 4). | 43. δομένου post ὑπάρχου ponit M. | 45. ἐπιστολῆς] Epist. p. 909. | δηλοῦσθαι V. | ἑαυτοῦ] ἑἴδαν VM. | 47. παρὰ Κόοις] statim sed παρὰ Κόοις μόνον, ut infra. | 49. ἀφ' ἧ] ὑφ' F. | 51. αἰτίας M. | 53. ἐτελεύτα] τευχε V. | καὶ em. M. | 55. τελευτήσασιν sed VM, sed τέθναπται em. V. | 57. μελισσῶν addit cum MVM. | 58. οὗ] ὄν F. | 59. αἰ εἴθη ante χρίουσαι ponant FM. | ἀφ' οὗ] ante postquam FM, post κεφαλὴν v. | 61. πῖλον F, ἰσ πῖλον v. | παρὰ σήμερον a, τῷ παρὰ σήμερον s. | 62. εὐπρέπειαν M, εὐπρεπίην v, εὐπρεπέως a.

Ἀβριάδα, μηνὸς Ἀγριανοῦ κζ'· παρ' ὃ καὶ ἐναγίζαν ἐν αὐτῇ
 μέχρι νῦν Ἰπποκράτει φησὶ τοὺς Κώους. συνασκηθεῖς δ' ἐν
 15 τῇ ἰατρικῇ καὶ τοῖς ἐγκυκλίοις μαθήμασι, τῶν γονέων αὐτοῦ
 τελευταίωντων μετέστη τῆς ἰδίας πατρίδος, ὡς μὲν κακοή-
 θως Ἀνδρέας φησὶν ἐν τῷ περὶ τῆς ἰατρικῆς γενεαλογίας,
 διὰ τὸ ἐμπρῆσαι τὸ ἐν Κνίδῳ γραμματοφυλακεῖον· ἄλλοι δὲ
 φασιν ὅτι προθέσει τοῦ τὰ κατὰ τόπους ἀποτελούμενα θεά-
 20 σασθαι καὶ συγγυμνασθῆναι ποικιλότερον· ὡς δὲ Σωρανὸς
 ὁ Κῶος ἱστορεῖ, ὄνειρος αὐτῷ παρέστη κελεύων τὴν Θεσσα-
 λῶν γῆν κατοικεῖν. (2) τὴν δὲ σύμπασαν Ἑλλάδα θερα-
 πείων ἐθανμάσθη, ὥστε καὶ ὑπὸ Περδίκκα τοῦ Μακεδόνων
 βασιλέως φθισικοῦ νομισθέντος παρακληθέντα δημοσίᾳ πρὸς
 25 αὐτὸν ἐλθεῖν μετ' Εὐρυφῶντος, ὃς καθ' ἡλικίαν πρεσβύ-
 τερος ἦν αὐτοῦ, καὶ σημειώσασθαι ψυχῆς εἶναι τὸ πάθος·
 ἦρα γὰρ μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς Ἀλεξάνδρου θάνατον Φίλας
 τῆς παλλακίδος αὐτοῦ· πρὸς ἣν δηλώσαντα τὸ γεγονός,
 ἐπειδὴ παριφύλαξε ταύτης βλεπομένης παντελῶς ἐπιῖνον
 30 τρέπεσθαι, λῦσαι μὲν τὴν νόσον, ἀνακτήσασθαι δὲ τὸν
 βασιλέα. παρακλήθη δ' ὑπὸ τῶν Ἀβδηριτῶν ὡς αὐτοὺς
 ἀπελθεῖν καὶ Δημόκριτον μὲν ὡς ἐν μανίᾳ θεραπεῦσαι, ῥύ-
 σασθαι δὲ λοιμοῦ τὴν πόλιν ἕλην. ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ἰλλυ-
 ρῶν καὶ Παιόνων βαρβάρων γῆν λοιμοῦ κατασκήψαντος
 35 καὶ θεομένων τῶν ἐκεῖ βασιλέων πρὸς αὐτοὺς ἐλθεῖν, παρὰ
 τῶν πρεσβύτων τίνα ἦν ἐκεῖ τὰ πολλὰ τῶν πνευμάτων μαθῶν,

Coorum mensibus affante nihil disci adnotat Rossius. verum Cui quoniam Dori-
 cas stirpis erant, probabiliter coniectura O. F. Hermannus in comm. über griech.
 Monatskunde p. 98 (cf. ibid. p. 43. 110. 125) quod sequitur Ἀγριανοῦ ex Rhodi
 atque Siciliæ quarantam urbium Dorice originis instituta in Ἀγριανίῳ manan-
 dum esse censuit. [15. Ἀβριάδα] ἀβριάδου B: sed videtur hoc adsequens nomen
 potius spectare. [Ἀγριανοῦ] ἀβριανῶ R. [κζ'] ζη καὶ νη R, ζ καὶ εἰκοστῆ M,
 ἕκτη καὶ εἰκοστῆ v. [17. ἰατρικῆς a.] 18. ἐμπρῆσαι FB. [κνήδῳ a, Κῆ Τροία
 v. 962.] 19. κατὰ τόπους τὰ Ma. [20. ποικιλότερον] τελειότερον R. [23. περ-
 δίκκα Ma, Περδίκκα v.] 24. φθισικῶ] φθισίε νόσος καὶ φθίση τὸ φθίρω wg.
 M. [παρακληθέντος R. M.] δημοσίᾳ FB. [26. αὐτῷ] αὐτός F. [27. φίλας
 B.] 28. παλλακίδος M. [γεγονός] γένος R. M. [29. ἐπειδὴ] ἐπειτα R. VMa,
 ἐπεὶ F. [30. τρέπεται a, τρέπεσθαι F.] 31. παρακλήθη] cf. Hippocr. Epist.
 p. 901 sqq.] ἀβδηριτῶν M. [ὡς R. M, ὡς πρὸς F, πρὸς v.] 34. Παιόνων]
 ηλιόνων R. VMa, sed cf. Epist. p. 944. 946.

ἐπαίνους μὲν ἐπρόϊκτους ἐπέπεμψε, συλλογισάμενος δὲ τὴν νόσον ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν ἦξειν, προειπὼν τὸ γεννησόμενον καὶ τῶν πόλεων καὶ τῶν μαθητῶν ἐπαμελήθη. τοσοῦτον δὲ φιλέλλην ὑπῆρχεν, ὥστε τῆς δόξης αὐτοῦ μέχρι Περσῶν 40 διαπύστου γενομένης καὶ διὰ τοῦτο καὶ τοῦ Ἀρταξέρξου δι' Ὑστάνιδος τοῦ Ἑλλησποντίων ὑπάρχου ἐπὶ μεγάλας δωρεαῖς δεομένου πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν, διὰ τὸ σερμὸν καὶ ὑφιλάργυρον καὶ φιλοκίειον ἀρνήσασθαι, ὡς καὶ τοῦτο διὰ τῆς πρὸς αὐτὸν ἐπιστολῆς δηλοῦται. ἐρρύσατο δὲ τὴν ἑαυτοῦ 45 πατρίδα πολεμεῖσθαι μέλλουσαν ὑπ' Ἀθηναίων, Θεσσαλῶν δεηθεὶς ἐπιβοηθῆσαι· διὸ καὶ λαμπρῶν ἔτυχε τιμῶν παρὰ Κώοις, ἀλλὰ καὶ Θεσσαλοῖς καὶ Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις, οἵτινες καὶ δεύτερον αὐτὸν ἀπ' Ἡρακλέους δημοσίᾳ τοῖς Ἐλευσινίοις ἐμβήσαν καὶ πολίτην ἔγραψαν καὶ τῆς ἐν πρυ- 50 τανείῳ σίτησιν ἔδοσαν εἰς ἐκγόνους. ἀφ' ὧν δὲ τοὺς ἐπιτηδείους ἐδίδασκε τὴν τέχνην μετὰ τοῦ προσήκοντος ὄρκου. (3) ἐτελεύτα δὲ παρὰ Λαρισσαίοις, ὅτε καὶ Δημοκρίτος φέρεται τελευτήσας, καὶ οἱ μὲν ὕ' ἐτῶν, οἱ δὲ κ' φασιν, ἄλλοι ρδ', τινὲς ρθ' τελευτήσαι. τέθναπται δὲ μεταξὺ Γυρ- 55 τῶνος καὶ Λαρίσσης, καὶ δεῖκνυται ἄχρι δεῦρο τὸ μνήμα, ἐν ᾧ μέχρι πολλοῦ σμήνος ἦν μελισσῶν ἐργαζόμενον μέλι, ἀφ' οὗ τὰ ἀφθῶντα παιδάρια χρίουσαι παρὰ τῷ τάφῳ ῥαδίως ἀπήλλαττον αἱ τίτθαι. ἐν δὲ ταῖς πολλαῖς εἰκόσιν αὐτοῦ ἐσκεπασμένος τὴν κεφαλὴν γράφεται, ὡς μὲν τινες λέγουσι 60 πῖλῳ, παρὰσιμον εὐγενείας, καθάπερ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ τῷ ἱματίῳ, καὶ τούτων οἱ μὲν δι' εὐπρέπειαν, ἐπεὶ φραλακρὸς

38. γεννησόμενος, sed aliteram v punctis notatum, M. § 40. ὑπῆρχεν EM, ἐπῆρχεν B, ὑπῆρξεν v. § 41. διαπύστου libri (πύστις ἢ φήμη mg. M), fuerat διαπύστου, pro quo διαπτήστου barbaro volebat Förstius. [καὶ τοῦ] παρὰ NVSMa. § 42. ὑστάνιδος M (Υστάνης est ap. Herod, 7, 77 et Hippocr. Epist. p. 898 sq.), ἰστάνιδος scilicet (Ιστάνης est ap. Aetian. Exp. Alex. 7, 6, 4). § 43. δεομένου post ὑπάρχου ponit M. § 45. ἐπιστολῆς] Epist. p. 900. § 46. δηλοῦσθαι v. § 47. παρὰ Κώοις] malim εὐ παρὰ Κώοις μένον, ut infra. § 48. ἀφ' ὧν] ὑφ' F. § 51. σίτησις M. § 53. ἐτελεύτα] τευχε v. § καὶ em. M. § 55. τελευτήσας scd. VM, sed τέθναπται em. v. § 57. μελισσῶν addidit cum NVM. § 58. οἱ] ὧν F. § 59. αἱ εἰκόσαι ante χρίουσαι ponant EM. § αὐτοῦ sic ponant EM, post κεφαλὴν v. § 61. πῖλῳ F, ἐν πῖλῳ v. § παρὰσιμον n, τῷ παρὰσιμῳ s. § 62. εὐπρέπειαν M, εὐπρεπίην v, εὐπρεπίης a.

ἦν, οἱ δὲ διὰ τὸ ἀσθενὲς τῆς κεφαλῆς, οἱ δὲ δι' ἔμφρασιν
 τοῦ δεῖν τὸ τοῦ ἡγεμονικοῦ χωρίον φρουρεῖν, οἱ δὲ τοῦ
 65 φιλακοδήμον τεκμήριον, οἱ δὲ τῆς ἐν τοῖς συγγράμμασιν
 ἀσαφείας, οἱ δὲ πρὸς παράστασιν τοῦ δεῖν κἂν τῷ ὑγιαίνειν
 φυλάσσεσθαι τὰ βλάπτοντα, τινὲς δ' ὅτι χειρίζων πρὸς τὸ
 τῶν χειρῶν ἀπαραπόδιστον συμπεριλαμβάνων τὸ τοῦ ἱματίου
 περιεχυμένον ἐπιτίθει τῇ κεφαλῇ. (4) παρὶ δὲ τῶν συγγραμ-
 70 μάτων αὐτοῦ πολλὴ γέγονε διαφωνία, ἄλλων ἄλλα δοξασάν-
 των. ὅθεν οὐκ εὐμαρὲς τὸ περὶ αὐτῶν ἀποφύνασθαι διὰ
 τὸ πολλὰς αἰτίας ἐπισκοπεῖν τῇ κρίσει, πρῶτον τὴν ἐκωνυ-
 μίαν, δεύτερον τὸ δύνασθαι τὸν χαρακτήρα τῆς φράσεως
 τηρεῖν, τρίτον διὰ τὸ ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν ποτὲ μὲν φωμαλιώ-
 75 τερον, ἄλλοτε ἀσθενέστερον διὰ τὴν ἡλικίαν συγγράφειν.
 καὶ ἄλλας δὲ μετὰ τούτων αἰτίας ἔστιν εἰπεῖν. ἀφιλάργυρος
 δὲ καὶ τὸν τρόπον σεμνὸς καὶ φιλέλλην ὑπῆρχεν, ὅτι καὶ
 τοὺς ἑμοεθνεῖς ἐθεράπευσε σὺν πάσῃ σπουδῇ, ὡς καὶ λοιμῶν
 ὄλας φύσασθαι πόλεις, καθάπερ εἴρηται. ὅθεν καὶ λαμ-
 80 πρῶν ἔτυχε τιμῶν, οὐ παρὰ Κῶοις μόνον, ἀλλὰ μὴν καὶ
 Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις. παῖδας δὲ κατέλιπε θανόντων δύο,
 Θέσσαλον καὶ Δράκοντα, καὶ μαθητὰς παμπληθεῖς· ἐπιφα-
 νεστάτους δὲ τοὺς αὐτοῦ παῖδας λέγεται γενέσθαι.

Λόγος Ἀθηναίων. Ἐδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν
 85 Ἀθηναίων· ἐπειδὴ Ἰαποκράτης Κῶος ἰατρὸς ὑπάρχων καὶ
 γεγονώς ἀπὸ Ἀσκληπιῶν μεγάλην εὐνοίαν μετὰ σωτηρίας
 ἐνδέδεικται τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι καὶ λοιμοῦ ἰόντος ἀπὸ τῆς

63. δι' VMa, δὴ v. | 64. χωρίου Va. | φρουρεῖν] τηρεῖν VFMa. | 65. τοῖς] τῆς a. | 66. παράστασιν a. | τῷ] τοῦ a. | 67. χειρίζων] χριζών B, χειρίζων B°. | 69. συγγραμμάτων a. | 70. ἄλλων δ' ἄλλα M. | 71. εὐμαρὲς] εὐμάριος ἢ εὐνοσμία καὶ ἢ εὐκολία ὡς ἐνταῦθα mg. M. | 72. τὸ om. M. | ἐπισκοπεῖν Ma. | 74. τηρεῖν VM, τηρεῖσθαι B°, τηρεῖται v. | 75. malim ἄλλοτε δ'. | συγγραφῆν a. | 76. μετὰ τούτων om. a. | ἔστιν om. M. | 77. καὶ] ἢ V. | τὸν τρόπον B°M, τρόπον V, τρόποις v. | ὅτι] malim ὅθεν. | 78. ἐθεράπευσε a. | σὺν πάσῃ FM, συμπάσῃ v. | 80. ἀλλὰ μὴν καὶ BVM, ἀλλὰ καὶ v. | 83. αὐτοῦ Ma, ἑαυτοῦ v. | γενέσθαι BVMa, καταλιπὼν al. m. mg. M et v. | 84. τῶν] ἱμνο τῷ | 87. τῆς] αὐτῆς?

βαρβαρων ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τόπους ἀποστείλας τοὺς
 ἑαυτοῦ μαθητὰς καρήγγειλε, τίσι χρὴ θεραπεύαις χρωμένους
 ἀσφαλῶς διαφύξασθαι τὸν ἐπιόντα λοιμὸν, ὅπως τε ἡ ἰητρικὴ 90
 δοθεῖσα τοῖς Ἕλλησι ἀσφαλῶς σώζει τοὺς κάμνοντας αὐτῶν,
 ἐξέδωκε δὲ καὶ συγγράμματα ἀκριβῶς τὰ περὶ τῆς ἰητρικῆς
 τέχνης, πολλοὺς βουλόμενος τοὺς σώζοντας ὑπάρχειν ἰητρούς,
 τοῦ τε Περσῶν βασιλέως μεταπεμπομένου αὐτὸν ἐπὶ τιμαῖς
 ταῖς κατ' αὐτὸν ἰσασίαις καὶ δώροις, ἐφ' οἷς ἂν αὐτὸς Ἴππο- 95
 κράτης αἰρῆται, ὑπερεῖδε τὰς ὑποσχέσεις τοῦ βαρβάρου, ὅτι
 πολέμιος καὶ κοινὸς ἐχθρὸς ὑπῆρχε τοῖς Ἕλλησιν· ὅπως οὖν
 ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων φαίνεται προαιρούμενος τὰ χρήσιμα
 διὰ παντὸς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἵνα χάριν ἀποδιδῶν πρέ-
 πουσαν Ἴπποκράτει ὑπὲρ τῶν εὐεργετημάτων, δέδοκται τῷ 100
 δήμῳ μυῆσαι αὐτὸν τὰ μυστήρια τὰ μεγάλα δημοσίᾳ, καθά-
 περ Ἡρακλῆα τὸν Διός, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν στέφανῳ
 χρυσοῦ ἀπὸ χρυσοῦν χιλίων, ἀναγορευσαί τε τὸν στέφανον Παν-
 αθηναίοις τοῖς μεγάλοις ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ, καὶ ἐξεῖ-
 ναι πᾶσι Κῶων παισὶν ἐφηβεύειν ἐν Ἀθήναις, καθάπερ 5
 παισὶν Ἀθηναίων, ἐπειδὴ περ ἡ πατρίς αὐτῶν ἄνδρα τοιοῦτον
 ἐγέννησεν, εἶναι δὲ Ἴπποκράτει καὶ πολιτείας καὶ αἵτησιν ἐν
 πρυτανείῳ διὰ βίου.

β. Ἐκ τῶν Σουίδα.

Ἴπποκράτης Κῶος, ἰατρός, Ἡρακλείδου υἱός (προτε-
 τάχθω γὰρ καὶ τοῦ Κάππου, τοῦ Ἡρακλείδου πατρός, εἰ καὶ
 ὁμώνυμος ἦν, διὰ τὸ ἀστέρα καὶ φῶς τῆς βιωφιλεστατέτης
 ἰατρικῆς γενέσθαι), ἀπόγονος δὲ Χρύσου τοῦνομα καὶ Ἐλά-
 φου τοῦ ἐκείνου παιδός, ἰατρῶν καὶ αὐτῶν. οὗτος μαθητὴς 5
 γέγονα τὸ μὲν πρῶτον τοῦ πατρός, μετὰ δὲ ταῦτα Ἡροδίκου
 τοῦ Σηλυβριανοῦ καὶ Γοργίου τοῦ Λιοντίου ῥήτορος καὶ
 φιλοσόφου, ὡς δὲ τινες Δημοκρίτου τοῦ Ἀβδηρίτου (ἐπιβα-

90. ἡ αἰαία. | 91. malim σώσει. | 98. ὁ] οὐ α. | 99. ἀποδῶ α. | 100. δέδο-
 κται α. | 5. καθάπερ παισὶν Ἀθηναίων om. α. | 8. πρυτανίῳ α.

9. cf. Hades. p. 246. | 1. προτετάχθω BVE, προτετάχθαι coll. | 7. τοῦ
 Λιοντίου add. ABVE. | 8. ἀβδηρίτου AEm.

λιῶν γὰρ αὐτὸν νέον πρεσβύτη), ὡς δὲ τινες καὶ Προδίκου.
 10 διέτριψε δ' ἐν Μακεδονίᾳ, φίλος ὢν σφόδρα τῷ βασιλεῖ
 Περδίκα. παῖδας δὲ σχῶν δύο, Θέσσαλον καὶ Δράκοντα,
 κατέστρεψε τὸν βίον ἐνιαυτῶν γεγονώς δ' καὶ ρ', καὶ τέθειπα-
 ται ἐν Λαρίσση τῆς Θετταλίας. ἐν δὲ ταῖς εἰκόσιν ἱστορεῖται
 τὸ ἰμάτιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναβεβλημένος καὶ σκεπόμενος,
 15 ἢ ὅτι τοῦτο ἔθος ἦν αὐτῷ ἢ διὰ τὸ φιλαπόδημον ἢ τὸ ἴδιον
 ἐν ταῖς χειρουργίαις. οὗτος ἔγραψε πολλὰ καὶ πᾶσιν ἐγένετο
 διάδηλος, ὥστε καὶ τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα, τὸν καλού-
 μενον Ἀρταξέρξην, γράψαι πρὸς Ὑστάνην, τῆς τοῦ ἀνδρὸς
 σοφίας διόμενον. „Βασιλεὺς βασιλέων μέγας Ἀρταξέρξης
 20 Ὑστάνει Ἑλλησπόντου ὑπάρχω χαίρειν. Ἴπποκράτους ἱητροῦ
 Κώου, ἀπ' Ἀσκληπιοῦ γεγονότος, εἰς ἐμὰ κλέος ἀφίεται
 τέχνης. δὸς οὖν αὐτῷ χρυσόν, ὅποσον ἂν βούληται, καὶ
 τᾶλλα χύδην ὧν σπανίζει, καὶ πέμπε πρὸς ἡμέας. ἔσται γὰρ
 ἰσότιμος Περσέων τοῖσιν ἀρίστοισι. καὶ εἴ τις ἄλλος ἐστὶν
 25 ἀνὴρ κατ' Εὐρώπην ἀγαθός, φίλον οἴκῳ βασιλέως τίθεισο,
 μὴ φειδόμενος ὄλβου. ἀνδρας γὰρ εὐρεῖν δυναμένους τι κατὰ
 συμβουλίην οὐ ῥάδιον. ἔρρωσο.“ αἱ μὲν οὖν γραφαῖσαι παρ'
 Ἴπποκράτους βίβλοι πᾶσι τοῖς μετερχομένοις τὴν ἰατρικὴν
 ἐπιστήμην ἐκδηλοὶ, καὶ οὕτως αὐτὰς κατασπάζονται ὡς θεοῦ
 30 φωνὰς καὶ οὐκ ἀνθρωπίνου προελθούσας ἐκ στόματος. πλήν
 τῶν ἐν πρώτοις καὶ ἡμεῖς ἀπομνημονεύσωμεν. α' μὲν οὖν
 βίβλος ἢ τὸν ὄρκον περιέχουσα, β' δ' ἢ τὰς προγνώσεις ἐμ-
 φαίνουσα, γ' ἢ τῶν ἀφορισμῶν, ἀνθρωπίνην ὑπερβαίνουσα
 σύνεσιν. δ' τάξιν ἔχεται ἢ πολυθρύλητος καὶ πολυτάξιμα-
 35 στος ἑξηκοντάβιβλος, ἢ πᾶσαν ἰατρικὴν ἐπιστήμην τε καὶ
 σοφίαν ἀμπεριέχουσα.

9. αὐτῷ Ε. | νέον πρεσβύτη Kusterus, νέῳ πρεσβύτην v. | δὲ] δὴ ABV. |
 16. καὶ πᾶσιν — βασιλέα om. V, καὶ — καλούμενον om. *V. | 19. haec epistola
 exstat etiam in Hippocrateis 2. p. 898 Lind. | 20. Ὑστάνης Hippocrates, Ὑστάνης
 V, Ὑστάνη cett. | 21. καὶ ἐς ἐμὰ κ. ἀφ. τῆς τέχνης — ὅποσον — τὰ ἄλλα — ἐς
 ἡμέας Hippocrates. | 24. τοῖσιν ἀρίστοισι AE, τοῖς ἀρίστοις supra ἢ adiecto *V,
 τοῖς ἀρίστοις Hippocrates. | ἔστιν ἄλλος Hippocrates. | 26. ἀνδρας] καὶ Ἰβνισαι
 καὶ βαρβάρους ἢ ἀρετὴ ἱραστὴ καὶ πάντῃ ἀγαστὴ mg. *V. | 27. ἐπίδηλον Hip-
 ocrates. | 31. ἀπομνημονεύσωμεν Vm, ἀπομνημονεύσομεν cett. | 34. δ'] τε
 τρίτη mEodocia. | ἢ add. *VEm.

Ἰπποκράτης, Γνωσιθίκου υἱός, Κῶος, πατρὸς Ἡρακλείδα τοῦ πατρὸς Ἰπποκράτους, ἰατρὸς καὶ αὐτός, τοῦ γένους τῶν Ἀσκληπιαδῶν. ἰατρικά.

Ἰπποκράτης Θεισάλου, Κῶος, ἰατρὸς, ἕγγονος δ' Ἰπποκράτους τοῦ δευτέρου, τοῦ υἱοῦ Ἡρακλείδου. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἰατρικά.

Ἰπποκράτης τέταρτος, ὁ Δράκοντος, ἰατρὸς, Κῶος καὶ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ γένους, ὃς ἰάτρεισε μὲν Ῥωξάνην, ὑπὸ δὲ Κασσάνδρου ταλευτᾶ, τοῦ υἱοῦ Ἀντιπάτρου. ἔγραψε καὶ αὐτὸς ἰατρικά.

Ἰπποκράται δύο, πέμπτος καὶ ἕκτος, ἰατροί, Θυμβραίου παῖδες, Κῶοι καὶ αὐτοί, τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ. ἔγραψαν ἀμφότεροι εἰς τὴν αὐτὴν ἐπιστήμην.

Ἰπποκράτης ἑβδομος, Κῶος καὶ αὐτός, ἰατρὸς, Πραξιάνκτος παῖς, καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ γένους τοῦ αὐτοῦ. ἔγραψε καὶ αὐτὸς εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον.

ΑΛΛΩΝ

ἐκ τῶν Σουίδα, κατὰ στοιχεῖον.

B. ΑΚΡΩΝΟΣ.

Ἄκρων Ἀκραγαντίνος, ἰατρὸς, υἱὸς Ξένωνος. ἑσοφίστευσεν ἐν ταῖς Ἀθήναις ἅμα Ἐμπεδοκλεῖ. ἔστιν οὖν πρεσβύτερος Ἰπποκράτους. ἔγραψε περὶ ἰατρικῆς Δωριᾷ διαλέκτῳ, περὶ τροφῆς ὑγιεινῶν βιβλίον α'. ἔστι δὲ καὶ οὗτος τῶν τινῶν πνεύματα σημειωσαμένων. εἰς τοῦτον ἐποίησεν Ἐμπεδοκλεῖς τωθαστικὸν ἐπίγραμμα.

37. ἠρακλείδα V, ἠρακλείδου cett. || 39. ἰατρικά Bernhardy, ἰατρικὴν v. || 40. ἰατρὸς] υἱός A. || 41. δευτέρου] προτέρου Eudoc. || 42. ἰατρικά τινα Eudoc. || 43. ὁ om. Eudocia. || 44. ἰάτρεισε μὲν Ῥωξάνην ἢ οmissis ὑπὸ — Ἀντιπάτρου Eudocia. || Ῥωξάνην AV, Ῥαξάνην cett. || ὑπὸ] ἐπὶ Kusterus. || 45. κασάνδρου AE. || 47. ἰπποκράται ABVE, ἰπποκράταις cett. || 48. τοῦ alterum om. ABVE: τοῦ αὐτοῦ γένους Eudocia. || 49. αὐτὴν] αὐτοῦ BV.

II. cf. Eudoc. p. 49. || 1. ἑσοφίστευσεν εἰ ταῖς om. Eudocia. || 4. ἔστι καὶ om. Eudocia.

ἄκρον ἰατρὸν Ἄκρων Ἀκραγαντῖνον πατρὸς ἄκρου
 κρύπτει κρημνὸς ἄκρος πατρίδος ἀκροτάτης.
 τινὲς δὲ τὸν δεύτερον στίχον οὕτω προφέρονται·
 10 ἀκροτάτης κορυφῆς τύμβος ἄκρος κατέχει.
 τοῦτό τις Σιμωνίδου φασὶν εἶναι.

Γ. ΑΡΙΣΤΟΓΕΝΟΥΣ.

Ἀριστογένης Θάσιος, ἰατρός. ἔγραψε βιβλία κδ', ἐκρίθη
 δὲ περὶ διαίτης α', περὶ δυνάμεως α', περὶ δακτύων α', περὶ
 σπέρματος α', ὑγιανόν α', ἐπιστολικά, ἐπιτομὴν φυσικῶν
 15 βοηθημάτων πρὸς Ἀντίγονον. — Ἀριστογένης Κρίδιος, ἰα-
 τρός, δοῦλος Χρυσίππου τοῦ φιλοσόφου. ἰάτρευσεν Ἀντι-
 γόνῳ τῷ ἐπικληθέντι Γονατῷ.

Δ. ΑΡΧΙΓΕΝΟΥΣ.

Ἀρχιγένης Φιλίππου Ἀπαμεύς Συρίας, ἰατρός, μαθητὴς
 Ἀγαθίνου, ἐπὶ Τραϊανοῦ ἰατρεύσας ἐν Ῥώμῃ, βεβύς ἐτη εἴγ'
 20 καὶ συγγράψας πολλὰ ἰατρικά τε καὶ φυσικά.

Ε. ΑΨΥΡΤΟΥ.

Ἀψυρτος Προυσαεὺς ἢ Νικομηδεύς, στρατιώτης στρα-
 τευσάμενος ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἐν Σκυθίᾳ παρὰ
 τὸν Ἴστρον. ἰππιατρικὸν βιβλίον οὗτος ἔγραψε καὶ φυσικὸν
 περὶ τῶν αὐτῶν ἀλόγων καὶ ἕτερα. ἔγραψε καὶ Σίμων
 25 Ἀθηναῖος ἰπποσκοπικὸν βιβλίον θαυμάσιον.

Φ. ΒΛΑΟΥ.

Βῶλος Δημοκρέτιος, φιλόσοφος. ἱστορίαν καὶ τέχνην

7. epigramma depreptum ex Diog. Laert. 8, 65. cf. Hesych. III. p. 24. Anthol. Pal. 2. p. 741. [ἄκρον bis m.] 11. Σιμωνίδου] cf. Schneidewin. Sim. frag. p. 224.] III. cf. Eudoc. p. 64.] 12. κδ'] τριάκοντα Eudocia.] 13. δὲ παρα- διαίτης A.] δυνάμειος δύο, π. δακ. δ', π. σπ. δύο Eudocia.] 16. φιλοσόφον] ἰατροῦ Reinesius.] ἀντίγονον τὸν ἐπικληθέντα γονατῶν E, Ἀντίγονον τὸν Γονατῶ Eudocia.] IV. cf. Eudoc. p. 65.] 18. Φιλίππου] Φιλίππου υἱὸς τοῦ ἰατροῦ Eudocia.] καὶ ante Ἀπαμεύς add. A.] ἰατροῦ Ἀγαθίνου μαθητὴς Eudocia.] 19. πγ' et ἔγραψε Eudocia.] 20. τε om. E.] V. cf. Eudoc. p. 65.] 21. ἢ add. E.] στρατιώτης] ἰατρός καὶ στρατιώτης Eudocia.] 24. ἀλόγων ἐν βιβλίῳ τεσσαρῶν reliquis omisiss Eudocia.] καὶ] δὲ m.] Σίμων coll. Suid. a. v. τρίλλη Schneiderus in Xen. de re equ. p. 185 (adde Plin. hist. nat. 84, 76), Κίμων v, unde fluxit glossa a. v. Κίμων extr.: οὗτος ἔγραψεν ἰπποσκοπικὸν βιβλίον θαυμάσιον.] VI. cf. Eudoc. p. 92. sq.] 26. δημόκριτος AB*VEm, δημοκρέτιος Eudocia.] ἱστορίαν καὶ] συντίθηκε (sic) Eudocia.

ιατρικῆν. ἔχει δ' ἰάσεις φυσικὰς ἀπὸ τινων βοηθημάτων τῆς φύσεως. — Βῶλος Μενδήσιος, Πυθαγόρειος. περὶ τῶν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τῶν ιστοριῶν εἰς ἐπίστασιν ἡμᾶς ἀγόντων, περὶ θαυμασίων, φυσικὰ δυναμιρά (ἔχει δὲ περὶ συμ- 30 παθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν λίθων κατὰ στοιχείον), περὶ σημείων τῶν ἐξ ἡλίου καὶ σελήνης καὶ ἄρκτου καὶ λύχνου καὶ ἰριδος.

Z. ΓΑΛΗΝΟΥ.

Γαληνός, ὁ διασημότετος ἰατρός, Περγαμηνός, γεγωναὶς ἐπὶ Μάρκου καὶ Κομόδου καὶ Παρτινακος τῶν Καισάρων 35 ἐν Ῥώμῃ, υἱὸς Νίκωνος γεωμέτρου καὶ ἀρχιτέκτονος, πολλὰ συντεταχώς ἰατρικὰ τε καὶ φιλόσοφα, ἔτι δὲ γραμματικὰ καὶ ῥητορικὰ, ἅτινα διὰ τὸ πᾶσιν εἶναι γνώριμα καταλέγειν ἄκαιρον ἠγησάμην ἐν τῷ παρόντι. ἔβλεω ἔτη ο'.

H. ΔΕΞΙΠΠΟΥ.

Δέξικπος Κῶος, ἰατρός, Ἰπποκράτους μαθητής, δε μετα- 40 πικρδαὶς ὑπὸ Ἐκατόμου τοῦ Καρῶν βασιλέως, ἰάσασθαι αὐτοῦ τοὺς παῖδας ἀπογνωσθέντας Μανσωλὸν καὶ Πιξώδαρον, ἐπὶ ὑποσχίσει ἰάσατο τοῦ παῦσαι τὸν πρὸς Κᾶρας τότε αὐτῷ συνιστώτα πόλεμον. ἔγραψεν ἰατρικὸν βιβλίον α' καὶ περὶ προγνώσεων β'. 45

Θ. ΔΙΟΣΚΟΡΙΔΟΥ.

Διοσκορίδης Ἀναξαρβεύς, ἰατρός, ὁ ἐπικληθεὶς Φακᾶς διὰ τοὺς ἐπὶ τῆς ὄψεως φακούς. συνῆν δὲ Κλεοπάτρα ἐπ' Ἀντωνίου. καὶ γέγραπται αὐτῷ βιβλία κδ' τὰ πάντα ἰατρικὰ περιβόητα.

27. δὲ καὶ ἰ. V. | 28. περὶ τῶν — συμπαθειῶν καὶ om. BE. | τῶν ἐκ om. Eudocia. | 29. ἀγόντων AV, ἀγαγόντων cett. | 30. δυναμιρά] διμερῆ Helmsius, nesp. Bernhardy. | ἔχει] ἔτι Kusterus, quā et περὶ add. ante λίθων. | 31. ἀντιπαθειῶν] περὶ παθειῶν BE. | στοιχείον *V. | 32. ἄρκτου] ἀρότου Bernhardy. | VII. 35. καισαρέων m. | 36. καὶ ante πολλὰ add. V. | 37. τε om. E. | γραμματικὴ καὶ ῥητορικὴ *V. | 38. ἅτινα — παρόντι om. V. | VIII. cf. Eudoc. p. 129. | 44. αὐτῷ *Vm, αὐτῶν BE, αὐτοῖς cett. | συνιστώτα Kusterus, ἐπιστημέτα E, ἐπιστώτα v. | ἰατρικῶν Kusterus. | IX. cf. Eudoc. p. 129. | 46. διοσκορίδης AB*VEudocia, διοσκουρίδης cett. | Ἀναξαρβεύς Eudocia, quae et βοτανικός add. post ἰατρός. | Φακᾶς] esse Suidam confundere Dioscorides Kusterus monuit atque alii. | 47. διὰ τὸ ἰ. τ. δ. ἔχει πολλοὺς φ. Eudocia. | Κλ. τῆ βασιλείσῃ Eudocia. | 48. καὶ add. ABE. | γέγραπται sqq. om. *V.

I. ΔΡΑΚΟΝΤΟΣ.

50 Δράκων, υἱοῦς Ἰπποκράτους τοῦ διασήμου ἰατροῦ ἀπὸ Θεσσαλίου, πατήρ δ' Ἰπποκράτους, οὗ πάλιν γέγονε Δράκων, ἰατρός καὶ αὐτός, ὃς Ῥωξάνην ἰάτρειαι συναιμοῦσαν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι.

II. ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΥ.

Ἐρασίστρατος Ἰουλίτης, ἀπ' Ἰουλίδος πόλεως Κίω τῆς
55 νήσου. χρηματίζει οὖν Κήως, υἱὸς Κοητοξένης, τῆς Μηδίου τοῦ ἰατροῦ ἀδελφῆς, καὶ Κλεομβρότου. οὗτος Ἀντίοχον τὸν βασιλεῖα κοσμοῦντα ὑπὸ τοῦ τῆς μητριᾶς Στρατονίκης πόθου ἴασατο, εὐρών τὸ πάθος ἐκ τοῦ σχεῖν τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ τὸν παλμὸν συνεικάζει· ὁσάνκις
60 γὰρ ἐβλεπε ὁ Ἀντίοχος τὴν μητριᾶν αὐτοῦ τυχὸν διερχομένην, ἐπάλλετο τὴν καρδίαν μάλιστα τῷ ταύτης ἔρωτι τέθειπται δὲ πρὸς τῷ ὄρει τῇ Μυκάλῃ καταντικρὺ Σάμου. ἔγραψεν ἰατρικὰ βιβλία θ'.

III. ΘΕΣΣΑΛΟΥ.

Θέσσαλος Κῶος, ἰατρός, υἱὸς Ἰπποκράτους τοῦ διασήμου, οὗ πάλιν υἱὸς Γοργίας καὶ Ἰπποκράτης. ἰατρικῶν βιβλία γ'.

IV. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ.

Μάρκελλος Σιδήτης, ἰατρός, ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου. οὗτος ἔγραψε δι' ἐπιῶν ἡρωικῶν βιβλία ἰατρικὰ μβ', ἐν οἷς καὶ περὶ λυσιανθραΐκου.

V. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ.

70 Μενεκράτης Συρακούσιος, ἰατρός. οὗτος δὲ μισθὸν μὴ οὐδένα ἐκομίζετο τῆς θεραπείας (ἐθεράπευε γὰρ τὴν ἰερὰν νόσον), δούλους δ' αὐτοῦ ὁμολογεῖν τοὺς θεραπευόμενους ἀπήγει καὶ Δία ἐαυτὸν ἐκάλει, θεοῦ δὲ τοὺς ἰαθέν-

X. cf. Epid. p. 129. | 50. διασημοῦτον Eudocia. | 51. πατήρ — Δράκων em. Eudocia. | πατήρ V. | 52. Ῥωξάνην A, Ῥοξάνην coll. | 53. τῷ em. V. | βουλιεῖ a. in. add. Eudocia. | XI. 54. Ἰουλίδος Menagius in Diog. 5, 72, Ἰουλίδος v. | κίως A. | 59. ὁσάνκις — ἔρωτι em. AB, post βιβλία θ' resumpt VE. | XII. 65. ἰατρικὰ E*V, ἰατρία B. | 66. γ' AVE, εἰ coll. | XIII. cf. Epid. p. 202. | 67. σιδήτης AV, σιδίτης coll. | 68. ἰατρικὰ em. V. | 69. λυσιανθραΐκου A, λυσιανθραΐκου *V, λυσιανθραΐκου coll. | XIV. excerptum ex Athen. 7. p. 239. cf. Epid. p. 202. | 70. οὗτος μὴ μισθὸν Eudocia. | 71. ἐθεράπευε BVEmEudocia, ἐθεράπευε coll.

τας ὑπ' αὐτοῦ, τιθεῖς ἐκάστην προσηγορίαν, τῷ μὲν Ἐρμοῦ, τῷ δ' Ἀπόλλωνος.

75

IE. ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ.

Νικόμαχος, ἰατρός, Σταγειρίτης, Μαχάονος τοῦ Ἀσκληπιοῦ υἱός, ἐξ οὗ κατήγετο Νικόμαχος ὁ πατὴρ Ἀριστοτέλους τοῦ φιλοσόφου, καὶ αὐτὸς ἰατρός. ἔγραψεν ἰατρικῶν βιβλία 5' καὶ φυσικῶν α'.

IF. ΡΟΥΦΟΥ.

Ῥοῦφος Ἐφέσιος, ἰατρός, γεγενηὸς ἐπὶ Τραϊανοῦ σὺν 80 Κρίτωνι. φέρεται αὐτοῦ βιβλία πλεῖστα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα· περὶ διαίτης ε', περὶ διαίτης πλεόντων α', περὶ τραυματικῶν φαρμάκων α', περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων α', περὶ σῦκων α', περὶ τῆς ἀρχαίας ἰατρικῆς βιβλίον α', περὶ γάλακτος βιβλίον α', περὶ οἴνου βιβλίον α', περὶ μέλιτος.

85

IZ. ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ.

Σαλούστιος Μοψεάτης, ἰατρός, ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος. ἔγραψεν ἰατρικά.

IH. ΣΩΡΑΝΩΝ.

Σωρανὸς Μενάνδρου καὶ Φοίβης, Ἐφέσιος, ἰατρός, διατρέψας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν Ῥώμῃ δ' ἰατρούσας ἐπὶ Τραϊανοῦ καὶ Ἀδριανοῦ τῶν βασιλέων, βιβλία τε συντάξας 90 πλεῖστα καὶ κάλλιστα. — Σωρανὸς Ἐφέσιος, ἰατρός νεώτερος. γυναικείων βιβλία δ', βίους ἰατρῶν καὶ αἰρέσεις καὶ συντάγματα βιβλία ε' καὶ ἄλλα διάφορα.

74. ἐκάστου V. | XV. cf. Eudoc. p. 309. | 78. τοῦ — ἰατρός om. E. | XVI. cf. Eudoc. p. 371. | 81. κρίτωνι *V. | αὐτοῦ φιλόπονα βιβλία ἰατρικὰ πλ. H. | 82. περὶ διαίτης πλεόντων α' om. V, ἤτοι ἐφοδίων add. Eudocia. | 83. περὶ τραυματισμοῦ — ἰατρικῆς βιβλίον α' om. G, ubi mox in mg. περὶ τραυματισμοῦ ἄρθρων, περὶ σῦκων, περὶ ἀρχαίας ἰατρικῆς. | τραυματισμοῦ m. | σῦκων] σικᾶς λέγει τὰ σικᾶμινα πάθη περὶ τὴν ἕδραν γινόμενα V: σικῶν exspectabat Bernhardy. | 84. τῆς add. AV. | 85. περὶ οἴνου καὶ μέλιτος ἐν, περὶ τῶν τοῦ ἀνθρώπου μορίων δύο, περὶ ὁσίων ἐν Eudocia. | XVII. om. V. cf. Eudoc. p. 382, quae ἔγραψε περὶ πυρετῶν, περὶ κατασκευῆς τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἄλλα ἰατρικά. | XVIII. cf. Eudoc. p. 382. | 89. ἐν τῇ ζ. AV. | 90. βιβλία συντάξεσ πρακτικὰ πλεῖστα reliquis omisissis Eudocia. | 92. γυναικεία AB. | 93. ἄλλα πλεῖστα δ. Eudocia.

ΙΘ. ΦΙΛΑΓΡΙΟΥ.

Φιλάγριος Λύκιος ἀπὸ Μάκρης, ὡς εὐρεται παρ' Εὐ-
 95 γενάτορι, ὡς δ' αὐτὸς ἐν τῇ πρὸς Φιλήμονα περὶ ἥπατος
 ἰσκιρρωμένου ἐπιστολῇ φησιν, ὁ Φιλάγριος εἶη ἂν μᾶλλον
 Ἑπιρώτης, ἰατρός, μαθητὴς Ναυμαχίου, τοῖς χρόνοις μετὰ
 Γαληνόν, ἰατρούσας τὰ πλεῖστα ἐν Θεσσαλονίκῃ, συντάξας
 βιβλία ἰατρικά, μονόβιβλα μὲν ο', συντάγματα δ' ἕτερα οὐκ
 100 ὀλίγα, ὑπομνηματικὸν εἰς Ἰπποκράτην.

ΧΙΧ. 94. ἀπὸ Μάκρης *em.* BE. | 96. ἰσκιρρωμένου A, ἰσκιρρωμένου V. |
 97. ναυμάχου V. | 99. μονόβιβλα V. | 100. ὑπομνηματικὰ V.

INDICES.

I. Index vitarum.

<i>Βιβλ. α'. βίβλι ἐπιποιῶν.</i>				pag.
1. Ὀμήρου		6. Ὀππανοῦ		
1. [Ἡροδότου]	1	1. Ἀωνύμου		63
2. [Πλουτάρχου]	21	2. — —		65
3. Πράκλου	24	3. ἐκ τῶν Σουίδα		66
4. Ἀωνύμου	27	4. Κωνσταντίνου τοῦ Μα- νασῆ		67
5. — —	28	7. Διονυσίου		69
6. — —	30	ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα		
7. ἐκ τῶν Σουίδα	31	8. Λιθερίου		—
8. περὶ Ὀμήρου καὶ Ἡσιόδου καὶ τοῦ γένους καὶ ἀγῶνος αὐτῶν	33	9. Λισχρίωνος		—
2. Ἡσιόδου		10. Ἀντιμάχου τ. Κολοφονίου		70
1. Πράκλου	45	11. Ἀντιμάχου τ. Ἡλιοπολίτου		—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	49	12. Ἀριστέου		—
3. Ἀπολλωνίου		13. Ἀρκίνου		—
1. Ἀωνύμου	50	14. Ἀρριανοῦ		—
2. — —	51	15. Διονυσίου τ. Βυζαντίου		71
3. ἐκ τῶν Σουίδα	—	16. Διονυσίου τ. Κορινθίου		—
4. Ἀράτου		17. Διονυσίου τ. Μυτιληναίου		—
1. Ἀωνύμου	52	18. Ἐπιμενίδου		—
2. — —	56	19. Εὐμόλπου		72
3. — —	57	20. Εὐφορίωνος		—
4. — —	59	21. Ἡρίνας		73
5. ἐκ τῶν Σουίδα	61	22. Θεοδοσίου		74
5. Νικάνδρου.		23. Θεόδωρον		—
1. Ἀωνύμου	—	24. Ἰδαίου		—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	62	25. Καλλιμάχου		—
		26. Κικιλίου		—
		27. Κλαυδιανοῦ		75
		28. Κλεβουλίνης		—

	pag.			pag.
29. Κελεύθου	75		<i>Βιβλ. β'. βίαι λυρικῶν.</i>	
30. Κορίνθου	—			
31. Κριεφύλου	—	1. Πινδάρου		90
32. Κύρου	76	1. Εὐσταθίου		96
33. Λισχίδου	—	2. Ἀνωνύμου		98
34. Μάνεθου	—	3. Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου		101
35. Μενελάου	—	4. ἐκ τῶν Σουίδα		101
36. Μουσαίου τ. Ἐλευσινίου	—	Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα		
37. Μουσαίου τ. Ἐφρυσίου	77	2. Ἀκμάδου		103
38. Μυροῦς	—	3. Ἀνακρίωντος		—
39. Νέστορος	—	4. Ἀντιγενίδου		104
40. Ὀρφίως τ. Θρακός	—	5. Ἀντιμάχου		—
41. Ὀρφίως τ. Καμαρναίου	79	6. Ἀρίστου		—
42. Ὀρφίως τ. Κιωναίου	—	7. Βαχυλίδου		105
43. Ὀρφίως τ. Κροτωνιάτου	—	8. Εὐήνων		—
44. Ὀρφίως τ. Ὀδρύσου	—	9. Θαλήτου		—
45. Παλαιφάτου	—	10. Θιαροῦς		—
46. Παλαμήδου	80	11. Θεόγνιδος		—
47. Παμπρεπίου	—	12. Ἰβύκου		106
48. Πανολβίου	—	13. Ἰππώνακτος		107
49. Πανυάσιδος	—	14. Κλεταγόρας		—
50. Παρθενίου	81	15. Κλεοβούλου		—
51. Πεισάνδρου τ. Καμειραίου	—	16. Κορίνθης		108
52. Πεισάνδρου τ. Λαρανθίως	82	17. Λάσου		—
53. Πέρσου	—	18. Μαριανοῦ		—
54. Πίργητος	—	19. Μελανιππίδου		109
55. Πτολεμαίου	83	20. Μελανιππίδου τ. νεωτέρου		—
56. Ριανοῦ	—	21. Μεσομήδου		—
57. Σιβύλλου	—	22. Μιμνέρμου		—
58. Σιμωνίδου τ. Καρυστίου	85	23. Μουσαίου		110
59. Σιμωνίδου τ. Μάγνητος	86	24. Μυίας		—
60. Σπηριχίου	—	25. Ὀλύμπου		—
61. Τιμαχίδου	—	26. Παρθενίου		—
62. Τριβωνιανοῦ	—	27. Περιάνδρου		111
63. Τρυφιδώρου	87	28. Πιπτακοῦ		—
64. Χριστοδώρου τ. Κοπίτου	—	29. Σαπφοῦς		—
65. Χριστοδώρου τ. Θηβαίου	—	30. Σιμωνίδου τ. Ἀμοργίνου		112
66. Χοιρίλου	88	31. Σιμωνίδου τ. Κείου		—
67. Ὠλήνης	—	32. Σόλωνος		113
		33. Στησιχόρου		—
		34. Σωτάδου		114
68. Λίσυπου	—	35. Τελλίστου		—
69. Βαβρίου	89	36. Τερπιάδου		—

	pag.		pag.
37. Τιμοθέου	115	24. Ίωνος	148
38. Τιμοκρίτοτος	—	25. Καρκίνου	149
39. Τυρταίου	—	26. Κλειφῶντος	—
40. Φιλητᾶ	116	27. Μελήτου	—
41. Φιλοξένου	—	28. Μορσίμου καὶ Μελανθίου	150
42. Φωκυλίδου	—	29. Νεόφρονος	—
		30. Νικομάχου	—
<i>Βιβλ. γ'. βίοι τραγικῶν.</i>		31. Ὀμήρου	151
1. Αἰσχύλου		32. Πρατίνου	—
1. Ἀωνύμου	117	33. Σοφοκλέους τ. νεωτέρου	—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	125	34. Σοφοκλέους ἄλλου	152
2. Σοφοκλέους		35. Σπινθάρου	—
1. Ἀωνύμου	126	36. Σωσιθέου	—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	132	37. Σωσιφάνους	—
3. Εὐριπίδου.		38. Τιμησιθέου	—
1. Ἀωνύμου	133	39. Φιλίσκου	153
2. Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου	139	40. Φιλοκλέους	—
3. Μανονῆλ τοῦ Μοσχο- πούλου	141	41. Φρονίχου	—
4. Διόφρονος.		42. Χαιρήμονος	154
1. ἐκ τῶν Τζέτζου	142		
2. ἐκ τῶν Σουίδα	143	<i>Βιβλ. δ'. βίοι κωμικῶν.</i>	
Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα.		1. Ἀριστοφάνους	
5. Ἀγάθωνος	144	1. Ἀωνύμου	155
6. Ἀλεξάνδρου	—	2. Θωμᾶ τοῦ Μαγίστρου	159
7. Ἀπολλοδώρου	145	3. ἐκ τῶν Σουίδα	160
8. Ἀριστάρχου	—	περὶ κωμῆδίας	161
9. Ἀστυδάμαντος	—	Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα	
10. Ἀστυδάμαντος τ. νεωτέρου	—	Α. τῆς ἀρχαίας κωμῆδίας	
11. Ἀχαιοῦ τ. Ἐρετριώτος	—	2. Χιονίδου	164
12. Ἀχαιοῦ τ. Συρακουσίου	146	3. Μάγνητος	—
13. Αἰκαιογένους	—	4. Κρατίνου	—
14. Διογένους	—	5. Κράτητος	—
15. Διονυσιάδου	—	6. Φιρεκράτους	165
16. Ἐμπεδοκλείου	—	7. Τηλεκλείου	—
17. Εὐριπίδου τ. πρῆσβυτέρου	147	8. Ἐρμιάπου	—
18. Εὐριπίδου τ. νεωτέρου	—	9. Μυρτίλου	—
19. Εὐφοριανθῆ	—	10. Ἀλκιμένους	—
20. Θιάγγιδος	—	11. Φιλανίδου	166
21. Θεοδέκτου	—	12. Εὐπόλιδος	—
22. Θίσπιδος	148	13. Φρονίχου	—
23. Ἰοφῶντος	—	14. Πλάτωνος	—
		15. Ἀριστωνύμου	167

	pag.		pag.
16. Ἀρχίππου	167	58. Φιλίσκου	170
17. Ἀριστομένους	—	59. Σωφίλου	—
18. Καλλίου	—	60. Σωτάδου	177
19. Ἠγήμενος	—	61. Στράτιωνος	—
20. Λύπιδος	168	62. Τιμοθέου	—
21. Λυσίππου	—	63. Τιμοκλίου	—
22. Λύκωνος	—	64. Ξενάρχου	178
23. Μεταγίνους	—	65. Θεοφίλου	—
24. Στράτιδης	—	Γ. τῆς νείας κερμυθίας	
25. Θεοπόμπου	169	66. Φιλήμονος	—
26. Ἀλκαίου	—	67. Φιλήμονος κ. νεωτέρου	179
27. Εὐνίου	—	68. Μενάνδρου	—
28. Καρθάρου	—	69. Ἰππάρχου	180
29. Διοκλίου	170	70. Ἀρχεδίου	—
30. Νικοχάρους	—	71. Ἀπολλοδώρου κ. Γελίου	—
31. Νικοφάντος	—	72. Ἀπολλοδώρου κ. Καρυστίου	—
32. Φιλλίου	—	73. Ἀναξίππου	—
33. Πολυζήλου	171	74. Εὐφρονος	—
34. Σαντυρίωνος	—	75. Βάτωνος	181
35. Ἀπολλοφάντους	—	76. Ἐπιπίου	—
36. Κηρισωδίου	—	77. Φουκίδου	—
37. Ἐπιλίου	—	78. Ποσειδίου	—
38. Εὐθυκλίου	172	79. Λαμοξίου	—
39. Ἀδοκράτους	—	80. Διοξίππου	—
40. [Φιλιστίωνος].	—	81. Θιογνήτου	182
Β. τῆς μέσης κερμυθίας		82. Δεξιμάτους	—
41. Ἀντιφάντους	—	83. Εὐαγγέλου	—
42. Φιλίσκου	173	84. Μενικράτους	—
43. Ἀραφάτου	—	85. Μενίππου	—
44. Νικιστράτου	—	86. Ναυσικράτους	—
45. Φιλιταίου	—		
46. Ἐπίππου	174		
47. Ἐπιγίνους	—	87. Ἐπιχάρμου	183
48. Εὐβοίου	—	88. Φόρμου	—
49. Ἀναξανδρίδου	—	89. Διωνολόχου	—
50. Ἀλέξιδος	175	90. Σύφρονος	184
51. Ἐπικράτους	—	91. Πρωθωνος	—
52. Ὀφελίωνος	—	92. Σωπάτρου	—
53. Αἰγίου	—		
54. Διοδώρου	—	93. Θεοκρίτου	—
55. Ἐρίφου	176	1. Ἀνωόμεν	185
56. Ἠνιόχου	—	2. ἐκ τῶν Σενίδα.	—
57. Μησημάχου	—	94. Μόσχου	—

Βιβλ. ε'. βίοι ιστορικών.		pag.		pag.
1. Θουκυδίδου			86. Ἰωσήπου	216
1. Μακελλίνου	186	37. Κράδρου		217
2. Ἀγωνίμου	200	38. Κράδρου τ. νεωτέρου		—
3. ἐκ τῶν Σουίδου	203	39. Καλλισθέτους		218
2. Θεοπόμπου		40. Καπίτωνος		—
1. Φωτίου	204	41. Κεφαλίωνος		—
2. ἐκ τῶν Σουίδου	206	42. Κλήμητος		—
Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδου		43. Κοδράτου		219
3. Ἀγαθίου	207	44. Κρίτωνος τ. Ναξίου		—
4. Αἰνίου	—	45. Κρίτωνος τ. Πιερικίου		—
5. Αἰουσιλάου	—	46. Κτησίου		—
6. Αναξιμάνδρου	208	47. Λίκου		—
7. Αντιπάτρου	—	48. Μαναίχμου		220
8. Ἀπολλωνίου	—	49. Μαρσίου		—
9. Ἀππιανού	—	50. Μαρσίου τ. νεωτέρου		—
10. Δαμάστου	209	51. Νιάρχου		—
11. Δαμοκρίτου	—	52. Νύμφιδος		—
12. Δαμοστράτου	210	53. Ξάνθου		221
13. Δημητρίου	—	54. Ξενοφώντων		—
14. Δίπυτος	—	55. Παλαιφάτου		—
15. Διοδώρου	211	56. Παμφίλης		—
16. Διονυσίου τ. Μιλησίου	—	57. Πανσανίου		222
17. Διονυσίου τ. Ροδίου	—	58. Πλουτάρχου		—
18. Δίωνος	—	59. Πολέμνος		—
19. Δούριδος	—	60. Πολυβίου		223
20. Ἐκαταίου	212	61. Ποσειδωνίου τ. Ἀλεξανδρείας		—
21. Ἐλλαγίνου	—	62. Ποσειδωνίου τ. Ὀλβιολοκίτου		—
22. Εὐαγόρου	—	63. Προκοπίου		224
23. Εὐσταθίου	213	64. Σιμωνίδου		—
24. Ἐφόρου	—	65. Σκύλακος		—
25. Ἐφόρου τ. νεωτέρου	214	66. Στράβωνος		225
26. Ἡροδότου	—	67. Στράτιδος		—
27. Ἡσυχίου	—	68. Τεύρου		—
28. Θεμιστοκλέους	215	69. Τιμαχένους		—
29. Θησίως	—	70. Τιμαίου		—
30. Ἰάσωνος	—	71. Φερικίδου		226
31. Ἰδομενείως	—	72. Φιλίππου		—
32. Ἰερωνίμου	216	73. Φιλίστου		—
33. Ἰόβα	—	74. Φιλοχόρου		227
34. Ἴππυτος	—	75. Φλέγοντας		—
35. Ἰστρου	—	76. Φυλάρχου		228
		77. Χάρακος		—
		78. Χάρωνος τ. Καρχηδονίου		229

79. Χάρωνος τ. Λαμφακηνοῦ	pag. 229	1. [Πλουτάρχου]	pag. 312
80. Χάρωνος τ. Ναυκρατίτου	—	2. ἐκ τῶν Σουίδα	315
<i>Βιβλ. ε'. βίοι ῥητόρων, σοφιστῶν, γραμματικῶν.</i>		10. Δεινάρχου	'
1. Ἀντιφῶντος		1. Διονυσίου	316
1. [Πλουτάρχου]	230	2. [Πλουτάρχου]	321
2. Ἀνωνύμου	235	3. ἐκ τῶν Σουίδα	322
3. ἐκ τῶν Σουίδα	236	11. Ἀριστείδου	'
4. ἐκ τ. Εὐδοκίας, Ἰωνιάς	—	1. Ἀνωνύμου	—
2. Ἀνδοκίδου		2. ἐκ τῶν Σουίδα	327
1. [Πλουτάρχου]	237	Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα	
2. ἐκ τῶν Σουίδα	239	12. Ἄβαντος	328
3. Ἀυσίου		13. Ἀδριανοῦ	—
1. Διονυσίου	240	14. Αἰλιανοῦ	—
2. [Πλουτάρχου]	241	15. Αἰσώπου	—
3. ἐκ τῶν Σουίδα	244	16. Ἀκακίου	—
4. Ἰσοκράτους		17. Ἀκουσιλαίου	329
1. Διονυσίου	245	18. Ἀναξιμένους	—
2. [Πλουτάρχου]	246	19. Ἀνδρομάχου	—
3. Ἀνωνύμου	253	20. Ἀνδροτίωνος	—
4. ἐκ τῶν Σουίδα	259	21. Ἀντιφῶντος	—
5. Ἰσαίου		22. Ἀρισταινέτου	—
1. Διονυσίου	260	23. Ἀριστογείτονος	—
2. [Πλουτάρχου]	—	24. Ἀριστοκλήους	330
3. Ἀνωνύμου	261	25. Ἀρποκρατιῶνων	—
4. ἐκ τῶν Σουίδα	262	26. Ἀσπασίων	—
6. Αἰσχίνου		27. Ἀύσονιου	331
1. [Πλουτάρχου]	—	28. Ἀφάρειος	—
2. Ἀπολλωνίου	265	29. Ἀφθονίου	—
3. Ἀνωνύμου	268	30. Ἀχιλλέως	—
4. ἐκ τῶν Σουίδα.	269	31. Ἀφίνων	—
7. Αἰκοίργου		32. Βασιλικοῦ	332
1. [Πλουτάρχου]	270	33. Βημαρχίου	—
2. ἐκ τῶν Σουίδα	280	34. Γαϊανοῦ	—
8. Δημοσθένους		35. Γεγεθλίου	—
1. [Πλουτάρχου]	281	36. Γοργίου	—
2. Λιβανίου	293	37. Γυμνασίου	333
3. Ζωσίμου	297	38. Λαμναοῦ	—
4. Ἀνωνύμου	302	39. Δεξιππον	—
5. ἐκ τῶν Σουίδα.	309	40. Δημάδου	—
9. Ὑπεριδίου		41. Διονυσίου	336
		42. Δίωνος	—
		43. Ἐλικωνίου	—
		44. Ἐπιφανίου	—

	pag.		pag.
45. Ερμαγόρου	335	88. Νικαγόρου	346
46. Έρμογένους	336	89. Νικολάου	347
47. Εϋδήμου	—	90. Νικοστράτου	—
48. Εϋσεβίου	—	91. Νουμηνίου	—
49. Εϋστοχίου	—	92. Όνασίμου	—
50. Ζηνοβίου	—	93. Οδηστίου	—
51. Ζήνωνος	337	94. Ούλπιανού	348
52. Ζωίλου	—	95. Παγκρατίου	—
53. Ζωναίου	—	96. Παλλαδίου	—
54. Ζωσίμου	—	97. Παύλου	—
55. Ήγησίππου	338	98. Πανσανίου	349
56. Ήρώδου	—	99. Πέτρου	—
57. Ήρωνος	—	100. Πολεμώνων	—
58. Θεοδέκτου	339	101. Πολυαίων	—
59. Θεοδώρων	—	102. Πολυδεύκους	350
60. Θεοκρίτου	—	103. Πολυκράτους	—
61. Θεώνων	—	104. Ποτάμνος	—
62. Θηραμένους	340	105. Πρίσκου	—
63. Θρασυμάχου	—	106. Προαιρεσίου	351
64. Ίαμβλίχου	—	107. Προδίκου	—
65. Ίμερίου	341	108. Πρωταγόρου	352
66. Ίουλιανού	—	109. Πυθίου	353
67. Ίσοκράτους τ. Απολλωνιάτου	—	110. Πωλίανος	—
68. Καλλινίκου	—	111. Ρώλου	—
69. Κάστορος	342	112. Σαβίνου	—
70. Κεκίλιου	—	113. Σαλουστίου	354
71. Κεφάλου	—	114. Σαραπίανος	—
72. Κόκκου	343	115. Σκουένδου	—
73. Λαμπρίου	—	116. Σεργίου	—
74. Λαχάρους	—	117. Σιβυρτίου	—
75. Λεόντων	—	118. Σικκίου	—
76. Λιβανίου	344	119. Σκοπελιανού	355
77. Λολλιανού	—	120. Σουπηριανού	—
78. Λουμιανού	345	121. Σωπάτρου	356
79. Μαίωρος	—	122. Τιβερίου	—
80. Μάλχου	—	123. Τιμαγέτους	—
81. Μαριέλλου	—	124. Τιμολάου	—
82. Μελησίερμου	—	125. Τρωίλου	357
83. Μεγάνδρου	346	126. Τυράννου	—
84. Μητροφάνων	—	127. Φαίλακος	—
85. Μινουμιανού	—	128. Φιλίσκου	—
86. Μνασίου	—	129. Φιλοστράτων	—
87. Νειάνθου	—	130. Φρόντωνος	358

		pag.		pag.
<i>Βίοι γραμματικῶν.</i>			42. Λουπέριου	372
1. Ἄβρωνος	359	43. Λυγκίως	373	
2. Ἀθηναίου	—	44. Μιθαικου	—	
3. Ἀλεξάνδρου	—	45. Νικάντορος	—	
4. Ἀμμωνιανοῦ	—	46. Ὀμήρου	—	
5. Ἀμμωνίου	360	47. Παπάτου	—	
6. Ἀντίρωτος	—	48. Παλαμῆδους	374	
7. Ἀπίωνος	—	49. Παλαιφάτου	—	
8. Ἀπολλοδώρου	—	50. Παμφίλου	—	
9. Ἀπολλωνίων	361	51. Πτολεμαίων	375	
10. Ἀριστάρχου	—	52. Πωλίωνος	—	
11. Ἀριστοδήμου	362	53. Ῥηγίνου	376	
12. Ἀριστοτίκου	—	54. Σιλαίων	—	
13. Ἀριστοφάνους	—	55. Σερήνου	—	
14. Ἀρκαδίου	—	56. Σήμου	—	
15. Ἀρτεμιδώρου	—	57. Σαμίου	377	
16. Ἀρχιβίου	363	58. Σωσιβίου	—	
17. Ἀσκληπιάδου	—	59. Σωτηρίδου	—	
18. Ἀστυάγου	—	60. Τηλέφου	—	
19. Δαφίδου	—	61. Τιμοθέου	378	
20. Δημητρίου	364	62. Τρύφωνος	—	
21. Δημοσθένους	—	63. Τυραννίων	379	
22. Διδύμων	—	64. Υπερχίου	380	
23. Δικαιάρχου	365	65. Φιλίππου	—	
24. Διογενιανοῦ	—	66. Φιλοξένου	—	
25. Διογένης	366	67. Φίλωνος	—	
26. Διονυσίων	—	68. Φρυνίχου	—	
27. Δράκοντος	—	69. Ὠρίωνος	381	
28. Ἑλλαδίου	367	70. Ὠρου	—	
29. Ἐπαφροδίτου	—			
30. Ἐρατοσθένους	—	<i>Βιβλ. ζ'. βίοι φιλοσόφων.</i>		
31. Ἐρμούλου	368	1. Πλάτωνος		
32. Εὐγενίου	—	1. Ὀλυμπιοδώρου	382	
33. Εὐδαίμονος	369	2. Ἀνωνύμου	388	
34. Ζηνοδότου	—	3. ἐκ τῶν Σουίδα	396	
35. Ἡρακλείδου	—	2. Ἀριστοτίλου		
36. Ἡρακλίου	370	1. Διονυσίου	397	
37. Ἡρωδιανοῦ	—	2. [Ἀμμωνίου]	398	
38. Ἡραιοτίωνος	—	3. Ἀνωνύμου	401	
39. Ἰωάννου	—	Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα		
40. Καλλιμάχου	371	3. Ἀγαπίου	400	
41. Λογγίνου	372	4. Αἰσχίνου	—	

	pag.		pag.
5. 'Ακύλα	405	48. 'Ερμαγόρου	419
6. 'Αλεξάνδρου	406	49. 'Ερμείου	—
7. 'Αλυδάμαντος	—	50. 'Ερμίππου	—
8. 'Αμελίου	—	51. Εὐδόξου	420
9. 'Αμμωνίου	—	52. Εὐκλείδου	—
10. 'Αναξαγόρου	—	53. Ζηνώνων	—
11. 'Αναξιμάνδρου	—	54. Ζωσίμου	421
12. 'Αναξιμένους	407	55. 'Ηρακλείδων	—
13. 'Αναχάρσιδος	—	56. 'Ηρακλείτου	422
14. 'Ανδρουκλείδου	—	57. Θάλητος	—
15. 'Αννικίριδος	—	58. Θεαιτήτου	423
16. 'Αντισθέτους	408	59. Θεανῶν	—
17. 'Απολιναρίου	—	60. Θεμιστίου	—
18. 'Απολλωνίων	409	61. Θεοδοσίου	424
19. 'Αργυνώτης	—	62. Θεοδώρου	—
20. 'Αριστίππου	—	63. Θεοφράστου	—
21. 'Αριστοκλήως	411	64. Θεόωνων	425
22. 'Αριστοξένου	—	65. 'Ιαμβλίχου	—
23. 'Αρποκρατίωνος	—	66. 'Ιάσωνος	426
24. 'Αρριανῶ	—	67. 'Ιουλιανῶν	—
25. 'Αρτεμιδώρου	412	68. 'Ιππάρχων	—
26. 'Αρχελαίου	—	69. 'Ιππίου	427
27. 'Αρχιμήδους	—	70. 'Ιωάννων	—
28. 'Αρχύτου	—	71. Καλλίππου	—
29. 'Αφρικανῶ	413	72. Καρνεάδου	—
30. Δαμασίου	—	73. Κίβητος	428
31. Δαμοφίλου	—	74. Κελαίνου	—
32. Δημητρίου	—	75. Κλιάνθου	—
33. Δημοκρίτου	414	76. Κορνούτου	—
34. Διαγόρου	—	77. Κρατήτων	—
35. Διδύμου	415	78. Κρίτωνος	429
36. Δικαιάρχου	—	79. Λακύνου	—
37. Διογίνους	—	80. Λισβώνιακος	430
38. Διοδώρου	416	81. Μαναιχμου	—
39. Διονυσίου	—	82. Μαξίμων	—
40. Δίωνος	417	83. Μαρίνου	—
41. Δομνίνου	—	84. Μελίσσου	—
42. Δώρου	—	85. Μουσωνίου	431
43. 'Εκαταίου	—	86. Μυρούς	—
44. 'Ελικωνίου	—	87. Νεοκλήους	—
45. 'Εμπεδοκλείους	—	88. Νικολαίου	—
46. 'Επικούρου	418	89. Νικομάχου	432
47. 'Επικτήτου	419	90. Πεντοκράτους	—

	pag.		pag.
91. Ζενοφάντης	432	127. Φαβουρίνου	444
92. Οίνομάου	—	128. Φαίδωνος	—
93. Όνοσάνδρου	—	129. Φανίου	445
94. Παλαιφάτου	—	130. Φερειδου	—
95. Παμφίλου	433	131. Φιλίππου	446
96. Πανακτίου	—	132. Φιλίσκου	—
97. Πάππου	—	133. Φίλωνος	—
98. Παρμενίδου	—	134. Χαιρφοάντος	447
99. Περσαίου	—	135. Χρυσανθίου	448
100. Πετοσίριδος	434	136. Χρυσίππου	—
101. Πλουτάρχου	—		
102. Πλωτίου	—	<i>Βιβλ. η'. βιοι ιατρών.</i>	
103. Πολέμωνος	—	1. Ίπποκράτους	
104. Πορφυρίου	435	1. [Συρανοῦ]	449
105. Ποσειδωνίου	—	2. ἐκ τῶν Σουίδα	453
106. Ποτάμωνος	436	Ἄλλων ἐκ τῶν Σουίδα	
107. Πρόκλιον	—	2. Ἄκρωνος	455
108. Πτολεμαίου	437	3. Ἀριστογέτους	456
109. Πυθαγόρου	—	4. Ἀρχιγέτους	—
110. Πύρρωνος	438	5. Ἀψύρτου	—
111. Σάνδωνος	439	6. Βάλου	—
112. Σέξτων	—	7. Γαληνοῦ	457
113. Σερμίον	—	8. Δειξίππου	—
114. Σπενσίππου	—	9. Διοσκουρίδου	—
115. Στίλπωνος	—	10. Δράκοντος	458
116. Στράτωνος	440	11. Ἐρασιστράτου	—
117. Συτσίου	—	12. Θεσσαίου	—
118. Συριανοῦ	—	13. Μαρκίλλου	—
119. Σωκράτους	—	14. Μενεκράτους	—
120. Σωτάδου	443	15. Νικομάχου	459
121. Ταύρου	—	16. Ρούφου	—
122. Τηλαύγου	—	17. Σαλουστίου	—
123. Τιμαίου	—	18. Συρανοῦ	—
124. Τίμωνος	—	19. Φιλαργίου	460
125. Τυραννίανος	444		
126. Ὑπατίας	—		

II. Index scriptorum.

- Ἀγρίφων, *περὶ ὁμωνύμων* 409, 3.
 Ἀθήναιος, *δειπνοσοφισταῖς* 149, 5. 154, 1. 165, 20. 167, 54. 65. 170, 2. 171, 19. 27. 172, 29. 173, 48. 174, 66. 176, 99. 6. 177, 14. 17. 23. 180, 68. 181, 80. 85. 87. 182, 98. 4. 183, 16. 184, 26. 34. 35. 338, 39. *βιβλ β'* 169, 86. 173, 53. 175, 81. 178, 26. *γ'* 168, 73. 181, 93. 182, 1. *δ'* 180, 92. *ε'* 175, 90. *ε'* 175, 89. *ια'* 181, 94. *ιδ'* 114, 39.
 Αἰλιανός, *περὶ προνοίας* 179, 55.
 Αἰσχίνης 264, 47. 267, 37. 268, 69. 293, 16. 294, 26. 306, 98.
 Αἰσχύλος, *Γλαύκῃ κοντίῃ* 53, 24. Ἐκτορος *λύτροις* 119, 36. Ἑπτὰ 96, 81. 187, 31. *Νισόβῃ* 119, 35. *Προμηθεΐ* 187, 30.
 Ἀλέξανδρος *Αἰτωλός* 137, 85 adn. 140, —.
 — — *Πολύιστωρ* 359, 14. *περὶ Ἀυκίας* 88, 74.
 Ἀλιδάμας 352, 85. *Μουσειῷ* 42, 38.
 Ἀμειψίας 155, 11.
 Ἀναξιμένης 30, 1.
 Ἀνδροτίων, *Ἀτθίδι* 192, 47.
 Ἀνδρίας, *περὶ τῆς ἰατρικῆς γενεαλογίας* 450, 17.
 Ἀντίγονος, *πρὸς Ἰερώνυμον* 58, 18.
 Ἀντίμαχος 28, 3. 31, 6.
 Ἀντίπατρος 23, 80.
 Ἀντιφάνης 283, 62.
 Ἀντυλλος 190, 9. 193, 88. 199, 39.
 Ἀπολλόδωρος 31, 14. 449, 5.
 Ἀπολλωνίδης, *ἢ περὶ κατεφυσμένης ἱστορίας* 55, 4.
 Ἀρατος, *ἐπιστολαῖς* 52, 4. 54, 57. 55, 2. *φανομένοις* 57, 24.
 Ἄρειος 449, 5.
 Ἀρίσταρχος 26, 54. 29, 6.
 Ἀριστείδης 385, 96. 386, 31.
 Ἀριστόδημος 31, 8.
 Ἀριστοκλῆς, *περὶ φιλοσοφίας ε'* 443, 27.
 Ἀριστόξενος 126, 2. 132, 6. 441, 55.
 Ἀρωτοσίλης 28, 4. 31, 6. 395, 1. *κατηγορίας* 393, 64. *μεταφυσικοῖς* 388, 1.
 Ὀρχομενίων *πολιτεία* 48, 80. *γ'* *περὶ ποιητικῆς* 21, 3. *τεχνῶν συναγωγῆ* 258, 40. *ἢ τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως* 401, 100.
 Ἀριστοφάνης 119, 34. 132, 4. 136, 64. (137, 85. 140, 28) 158, 74. 247, 6.
 Ἀχαρνεῖσι 156, 21. 157, 37. *Βαθυλωνίσι* 156, 25. *Βατράχοις* 117, 7. 144, 2. 157, 48. 168, 67. 254, 16. *Δαναταῖς* 107, 78. *Εἰρήνῃ* 162, 26. *Ἰππεῦσι* 150, 15. 156, 15. 357, 96. 100. *Κυκάλῳ* 155, 7. 156, 63. *Νεφέλαις* 442, 10. Ὀρνίσι 150, 22. 277, 44. 351, 64. *Σφηξίν* 157, 40. *Ταγηνισταῖς* 351, 60.
 — — *γραμμ.* 101, 57. 131, 86. 169, 89.
 Ἀριστώνυμος 155, 11.
 Ἀρριανός, *ἀναβάσει Ἀλεξάνδρου* 102, 22.
 Ἀρτίμων, *περὶ Ὀμήρου* 70, 20.
 Ἀρχίλοχος 52, 20.
 Ἀσκληπιάδης 199, 68. 222, 13. *περὶ γραμματικῶν ε'* 79, 85. *ια'* 52, 5.
 Ἀφαρεύς 258, 46.
 Βαχυλίδης 28, 4.
 Βόηθος, *περὶ Ἀράτων* 57, 25.
 Γοργίας 25, 22.
 Δαμάσιμος 417, 100.
 Δαμάστης 25, 17. 30, 1. 2.
 Δείναρχος, *κατὰ Πιστίου* 275, 5. *κατὰ Προξένου* 318, 80. 320, 23.
 Δημήτριος *Μάγνης* 281, 8. 287, 59. *περὶ ὁμωνύμων* 316, 19. 317, 24.
 — — *Φαληρεύς* 258, 45. 262, 38. 266, 34 adn. ἄρχουσι 193, 70.

- Δημόκριτος 34, 20.
 Δημοσθένης 263, 6. 264, 40. 46. 265, 56. 269, 31. κατά Νεαίρας 243, 49.
 Δημοχάρης 264, 40. 269, 26.
 Δίδυμος 187, 16. 189, 77. 192, 58.
 Δισαίαρχος 122, 82. 94 adn.
 Διόδωρος, γ' περί μνημάτων 314, 52.
 Διονύσιος Ἀλικαρνασσεύς 198, 22. 242, 40. 251, 7. 261, 5.
 — — Θράξ 29, 6.
 — — πικρογράφος 48, 77.
 — — Μουσικός 79, 87. 122, 94 adn. 172, 41. λ' τῆς μουσικῆς ἱστορίας 221, 96.
 — — Φασηλίτης, περί τῆς Ἀντιμάχου ποιήσεως 61, 1.
 — — περί συγκρίσεως Ἀράτου καὶ Ὀμήρου 59, 35.
 — — ἐν τοῖς χρονικοῖς 147, 51.
 Δούρις 81, 14. 206, 57.
 Δωσίθεος, πρὸς Διόδωρον 58, 24.
 Ἐλπίδιος 360, 37. 412, 67.
 Ἑλλάνικος 25, 17. 34, 18. 237, 4. 240, 3. Ἀσωπίδι 187, 24.
 — — γραμμ. 27, 67.
 Ἐμπειδοκλῆς 455, 6.
 Ἐπιγράμματα 19, 97. 23, 69. 74. 27, 11. 28, 24. 29, 26. 30, 47. 31, 24. 33, 50. 41, 12. 42, 48. 71, 44. 6, 45. 34, 49. 8, 64. 22, 66. 35, 91. 23, 92. 63, 93. 94. 97, 25. 98, 48. 99, 23. 111, 59. 120, 63. 122, 92. 131, 82. 135, 38. 140, 41. 160, 20. 172, 38. 180, 79. 199, 41. 203, 93 adn. 228, 41. 243, 58. 251, 4. 252, 44. 287, 62. 302, 47. 308, 79. 310, 39. 326, 7. 384, 68. 388, 77. 391, 3. 393, 48. 52, 395, 29. 398, 9. 399, 47. 405, 98. 425, 85. 456, 7.
 Ἐρατοσθένης 31, 13. 85, 4. 135, 34. 287, 70. 449, 4. Ἀνδραπόδω 42, 39. γ' γεωγραφουμένων 53, 28. περί χρονογραφῶν 105, 43.
 Ἐρμιππος Βηρέτιος 83, 65. 110, 47. 359, 3. β' τῶν διαπρεφάντων ἐν παιδείᾳ δούλων 216, 91.
 Ἐρμιππος Σμυρναῖος 138, 98. 190, 85. 193, 72 adn. 260, 11. 266, 34 adn. 309, 3. 313, 41. 446, 7.
 Εὐγαίων 34, 20. 88, 76.
 Εὐγενάτωρ 460, 94.
 Εἵκαιφος 404, 86.
 Εὐπολις, Κόλαξιν 150, 20.
 Εὐριπίδης, Ἀρχελαῶν 249, 61. 258, 48. Βάικαις 410, 32. 36. 424, 67. Ἴουγενεῖα ἐν Τ. 249, 62. 258, 49. Μελανίππη 136, 73. Θρίξιν 249, 63. 258, 50.
 Εὐφράτωρ 57, 4.
 Ἐσφορος 21, 23. 29, 5. 31, 4. Ἐπιχαρίω 21, 7.
 Ζάπυρος 192, 60. 193, 70.
 Ἡρακλείδης 31, 11.
 Ἡρόδοτος 48, 87. 188, 63. 191, 34. 196, 77. 198, 27. 422, 30.
 Ἡσίοδος 36, 72 sqq. Ἔργους καὶ ἡμέρας 26, 50. 34, 5. 40, 80. 47, 56. 57, 20. 256, 70.
 Θεόδωρος, β' Τρωικῶν 221, 94.
 Θεόφροτος 30, 2. 185, 39.
 Θεόπομπος 196, 55. 201, 51. 202, 58. 204, 11 sqq. κ' Φιλιππηῶν 232, 44.
 — — κωμ., Θησεῖ 261, 15.
 Θεόφραστος 433, 78.
 Θεουκιδίδης 135, 36. 140, 39. 190, 11. 195, 25 sqq. 197, 82 sqq. 200, 10. 202, 78.
 Ξαμβος 218, 29.
 Ἰδομενεύς 266, 34 adn.
 Ἰερώνυμος 129, 45.
 Ἰππαρχος, πρὸς Εὐδέξω καὶ Ἀράτου 59, 33.
 Ἰππίας 31, 3.
 Ἰππυς 29, 5 adn. 31, 3 adn.
 Ἰσοκράτης, παναθηναϊκῶν 246, 18, παραινέσεις 257, 12.
 Ἰστομάχος, α' περί τῆς Ἰπποκράτους αἰρέσεως 449, 9.

- Ίστρος* 93, 73. 126, 3. 8. 127, 10. 18.
 128, 30. 129, 60. 131, 84.
Ίων 131, 96 adn.
Καλλιμάχης 31, 8. 34, 20.
Καλλίμαχος 54, 78. 58, 24. 59, 42. 88,
 74. 316, 14. *ἐπιγράμματων* 52, 6. 54,
 74. *πρὸς Πραξιφάνην* 54, 74. *χω-*
λιάμβαις 149, 99.
Καλλίστρατος 116, 77. 341, 19.
Καρύστιος 128, 36.
Κεκύλιος 231, 23. 232, 57. 233, 74. 242,
 41. 251, 8. 263, 12. 266, 34 adn.
Κλεάνθης 34, 19.
Κλεοβουλίου 75, 103.
Κλιόβουλος 107, 85.
Κλεοχάρης 206, 67.
Κράτης γραμμ. 26, 57. 31, 12. 103, 1.
 — — *φιλοσ.* 429, 76. 77.
Κρατῖνος, Πυτίνη 232, 45.
Κρατίππος 193, 72 (?). 238, 17.
Κτησίβιος, περὶ φιλοσοφίας 281, 17.
οἱ ποιητικοί 255, 45. 50. 256, 77.
Λογγῖνος 326, 15.
Λύκων 183, 4.
Λυσίας, ὑπὲρ Ἀντιφώντος θυγατρὸς
 232, 41.
μουσικῆ ἱστορία 122, 94.
Νεάνθης 130, 61.
Νικάνδρος 28, 3. 62, 6. 9. 13.
 — — *Ἀλεξ., περὶ τῶν Ἀριστοτέλους*
μαθητῶν 69, 5.
Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἱστο-
ρήσας 84, 85.
Πετοφῶν 191, 39. 196, 56. 448, 48.
ἀπομνημονεύματι 230, 7. 351, 59.
Ξένων 27, 67.
Ὅμηρος, Ἐπιγόνους 43, 57. *Ἐπιγράμ-*
ματα 4, 96. 5, 20. 28, 7. 64, 8. 95,
 3. 9, 25. 39, 10. 51. 58. 11, 70. 92.
 15, 1. 16, 9. 22, 17. 49, 19. 87, 43. 63,
 78. *Θηβαῖδι* 43, 55. *Ἰλιάδι τῇ ἐλάσ-*
σουσι 8, 93. *Ἰλιάδι τῇ μεγάλῃ* 14,
 53 sqq. 20, 7. 14. 29, 15. 40, 91. 44,
 86. 47, 52. 203, 1. 317, 32. 356, 85.
 359, 19. 383, 19. 384, 77. *Ὀδυσσεύς*
 13, 33 sqq. 15, 79. 156, 33. 299, 69.
 382, 4. 400, 77. *ὕμνων εἰς Ἀπόλλωνα*
 44, 15.
παροιμίας 72, 51. 107, 72. 136, 58. 156,
 12. 421, 88. 446, 18.
οἱ ἐκ Περγᾶμου γραμματικοί 316, 14.
Πίγρης 83, 49.
Πίνδαρος 28, 2. 30, 1. 49, 12. 92, 54.
 60. 71. 93, 87. 89. 97, 13. 19. 22. 31.
 99, 28. 100, 42. 101, 56.
Πλάτων 105, 46. 160, 20. 383, 44. 399,
 38. 433, 82. *Γοργία* 386, 41. *ἐπιγρ.*
 384, 68. 391, 3. *Ἐρασταῖς* 383, 23.
 390, 81. *Θεαιτήτων* 391, 87. 393, 61.
Πολτεία 383, 37. *Πρωταγόρα* 351,
 59. *Συμπόσιον* 384, 70. *Τιμαῖον* 383,
 46. 387, 48. 391, 9. 392, 32. *Φαίδρον*
 243, 52. 256, 87.
 — — *κωμ., Πισάνδρον* 232, 58.
Πλούταρχος 90, 2. 427, 43.
Πολίμων, περὶ ἀκραπόλεως 189, 83.
 192, 45.
Πολύβιος 207, 10.
Πορφύριος 32, 31. 50, 13. 226, 82. 333,
 23. 406, 28. *φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ* 32, 27.
 418, 11. 441, 58.
Πραξιφάνης, περὶ ἱστορίας 192, 49. 52.
Πρόκλος 384, 56.
Πτολεμαῖος, ἰδιοφυσίῳ 55, 93.
Πύρανδρος 31, 11.
Ροῦφος 122, 94 adn.
Σάτυρος 128, 29. 129, 58. 130, 65. 287,
 68.
Σιμωνίδης 28, 3. 456, 11.
Σόλων 72, 49. 442, 6. *ἐλεγείαις* 53, 31.
Σοφοκλῆς 131, 93.
Στησίμβροτος 31, 7.
Στράτις 247, 6. 357, 6 adn. *Ἀταλάντη*
 256, 78.
Σωρατός 449, 11. 450, 20.
Τηλεκλείδης 134, 12.
Τιμαῖος 191, 28. 36. 193, 72.
Τιμόθεος 135, 37. 140, 39.

- Τιμοκλῆς 283, 63.
 Τιμόλαος 356, 85.
 Τιμόμαχος 31, 5.
 Τιμών 394, 92.
 Ὑπερείδης 314, 62.
 Ὑφικράτης 31, 12.
 Φαρενίδης 25, 17. 449, 4. α' τῶν ιστο-
 ριῶν 187, 16.
 Φιλάργιος, περὶ ἥπατος δοκιραζομένου
 ἐπιστολῇ 460, 95.
 Φιλήμων 137, 76. 138, 13. 140, 49.
 Φίλιππος 243, 54.
 Φίλιστος 191, 38.
 Φιλοστράτος, ἱστορίαι 408, 87.
 Φιλόστρατος, βίω Ἀπολλωνίου 429,
 79. βίαι τῶν σοφιστῶν 261, 12. 338,
 49. 349, 97.
 Φιλόχορος 31, 7. 135, 33. 141, 4. 193,
 69. 285, 19. 287, 65. 318, 80. Ἀντι-
 κῶν ἱστοριῶν η' 319, 97. θ' 320, 7.
 Φίλων 172, 32. 221, 92.
 Φίλων 423, 31.
 Χαμαίλων 92, 72.
 Χάραξ 31, 3. 32, 6.
 χρησμοί 22, 44. 47. 23, 25. 35, 35. 36, 58.
 41, 18. 48, 92. 420, 60. 187, 33. 325,
 92. 394, 75. 395, 22.
 ψηφίσματα 233, 73. 278, 65. 290, 44.
 292, 79. 452, 84.

III. Index nominum. *)

- Ἄβας soph. VI, 12.
 Ἄβρων gr. VI, 1.
 Ἄγαθίας hist. V, 3.
 Ἄγαθῖνος med. 456, 19.
 Ἄγαθοκλῆς gr. 375, 78.
 Ἄγάθων tr. III, 5. 192, 50.
 Ἄγαπητός 332, 12.
 Ἄγάπιος rh. VII, 3.
 Ἄδριανός soph. VI, 13. 324, 46. 330, 71.
 338, 51.
 Ἄθηναῖος gr. VI, 2.
 Ἀιαντίδης tr. 143, 5.
 Αἰθέριος ep. 1, 8.
 Αἰλιανός soph. VI, 14.
 Αἰνείας hist. V, 4.
 Αἰσχίνης Ἀθηναῖος or. VI, 6. 46, 3.
 284, 90. 285, 9. 306, 2. 315, 80. 316,
 5. 323, 4. 342, 52.
 — — Ἀθηναῖος rh. VII, 4. 442, 85.
 — — Ἐλευσίνιος rh. 267, 35.
 Αἰσχρίων ep. 1, 9.
 Αἰσχύλος tr. III, 1. 90, 16. 95, 37. 99, 8.
 127, 16. 22, 131, 87. 147, 55. 151,
 43. 153, 84. 272, 44. 368, 29.
 Αἰσωπος I, 68. 46, 34. 89, 90.
 — — soph. VI, 15.
 Ἀκάμιος soph. VI, 16.
 Ἀκουσίλαος Ἀθηναῖος rh. VI, 17.
 — — Ἀργεῖος hist. V, 5. 212, 99. 354,
 12.
 Ἄκρων med. VII, 2.
 Ἀκύλας rh. VII, 5.
 Ἀλέξανδρος Αἰγαῖος rh. VII, 6.
 — — Αἰτωλός tr. III, 6. 54, 54. 56, 6.
 58, 17. 60, 6. 61, 8. 114, 34.
 — — Ἐφέσιος 57, 29.
 — — Λυκαίτης 57, 30.
 — — Πολνίστωρ gr. VI, 3. 360, 28.
 Ἄλεξας com. IV, 50. 163, 56. 72.
 Ἄλκαιος com. IV, 26.
 — — tyr. 112, 75. 367, 90.

*) Recepta non sunt nisi nomina eorum qui in litteris tractandis operam posuerunt.

- Ἀλκιδάμας *ph.* VII, 7. 269, 2. 281, 20.
 309, 11. 333, 21. 352, 85.
 Ἀλκιμένης *com.* IV, 10.
 Ἀλκμαίων *ph.* 403, 53.
 Ἀλκμίων *lyt.* II, 2. 104, 32. 114, 22. 227,
 18. 378, 61.
 Ἀμύλιος *ph.* VII, 8. 434, 97. 435, 11.
 Ἀμμωνιανός *gr.* VI, 4.
 Ἀμμόνιος Ἀλεξανδρεὺς *gr.* VI, 5.
 — — Ἀλεξανδρεὺς *ph.* VII, 9. 406, 26.
 419, 48. 434, 96.
 Ἀμύκλας *ph.* 341, 18.
 Ἀνακρίων *lyt.* II, 3. 57, 30.
 Ἀναξαγόρας *ph.* VII, 10. 133, 9. 139, 9.
 141, 9. 190, 8. 412, 75. 414, 24. 440,
 54.
 Ἀναξανδρίδης *com.* IV, 49.
 Ἀνάξαρχος *ph.* 414, 31. 438, 4.
 Ἀναξίμανδρος Μιλήσιος *hist.* V, 6.
 — — Μιλήσιος *ph.* VII, 11. 407, 45.
 433, 79.
 Ἀναξίμένης Λαμφιακῆς *rh.* VI, 18.
 287, 52. 356, 81.
 — — Μιλήσιος *ph.* VII, 12.
 Ἀνάξικπος *com.* IV, 73.
 Ἀνατόλιος *gr.* 384, 78.
 Ἀνάχαρσις *ph.* VII, 13. 46, 33.
 Ἀνδοκίδης *or.* VI, 2. 339, 67. 340, 86.
 Ἀνδροκλείδης *ph.* VII, 14.
 Ἀνδρόμαχος *soph.* VI, 19. 354, 34.
 Ἀνδροτίων *or.* VI, 20. 257, 95.
 Ἀννίκερις *ph.* VII, 15. 410, 21.
 Ἀνταγόρας *ep.* 58, 16. 61, 8.
 Ἀντίφωσ *gr.* VI, 6. 369, 52 *adn.*
 Ἀντιγενίδης *lyt.* II, 4.
 Ἀντίμαχος Ἀθηναῖος *lyt.* II, 5.
 — — Ἠλιοπολίτης *ep.* I, 11.
 — — Κολοφώνιος *ep.* I. 10. 24, 2. 61,
 2. 81, 23. 372, 19.
 Ἀντίπατρος *hist.* V, 7.
 — — *ph.* 410, 19.
 — — *soph.* 339, 71. 358, 14.
 Ἀντισθένης *ph.* VII, 16. 410, 27. 416,
 63. 71. 76. 441, 81. 442, 3.
 Ἀντιφάνης *com.* IV, 41. 163, 55. 56.
 Ἀντιφῶν *or.* VI, 1. 190, 10. 200, 6. 203,
 4. 330, 62.
 — — *soph.* VI, 21.
 Ἀξιοθέα *ph.* 393, 56.
 Ἀπήρ (?) 369, 52. 57.
 Ἀπίων *gr.* VI, 7. 217, 6. 360, 34.
 Ἀπολινάριος *ph.* VII, 17.
 Ἀπολλόδωρος Ἀθηναῖος *gr.* VI, 8.
 — — Γελῶς *com.* IV, 71. 163, 67.
 — — Καρύστιος *com.* IV, 72.
 — — Ταρσεὺς *tr.* III, 7.
 — — *ph.* 425, 95.
 Ἀπολλοφάνης *com.* IV, 35.
 Ἀπολλώνιος Ἀρχιεβίου *gr.* VI, 9. 360, 37.
 — — Ἀφροδισιεύς *hist.* V, 8.
 — — Δύσκολος *gr.* VI, 9. 363, 3. 370,
 64.
 — — Ῥόδιος *ep.* I, 3. 109, 13. 143, 6.
 362, 88. 371, 100.
 — — Τυανεύς *ph.* VII, 18. 355, 38.
 358, 23. 431, 16.
 — — Τυανεύς *tan.* *ph.* VII, 18.
 Ἀππιανός *hist.* V, 9.
 Ἀραρώς *com.* IV, 43. 158, 69. 160, 18.
 161, 5.
 Ἀρατος Κνίδιος *hist.* 55, 99.
 — — Σικωνίος *hist.* 55, 99.
 — — Σολεύς *ep.* I, 4. 109, 15. 142, 4.
 426, 19.
 Ἄρειος *ph.* 425, 95.
 Ἀργυρότη *ph.* VII, 19.
 Ἀρισταίνετος *rh.* VI, 22.
 Ἀρίσταρχος Ἀλεξανδρεὺς *gr.* VI, 10. 54,
 59. 185, 55. 360, 29. 45. 364, 30. 38.
 365, 51. 366, 76. 368, 17. 369, 42. 52.
 374, 66. 375, 75. 77. 82. 429, 83.
 — — Τεγεάτης *tr.* III, 8.
 Ἀριστίας *ep.* I, 12. 82, 38.
 Ἀριστείδης *rh.* VI, 11. 328, 4. 330, 70.
 338, 51. 346, 31. 347, 58. 349, 96. 7.
 354, 29. 435, 27.
 — — *tan.* 326, 10.
 Ἀριστίας *tr.* 131, 88.

- Ἀρίστηπος ρη. VII, 20. 408, 61. 441, 75. 442, 4.
 — — iun. 410, 17.
 Ἀριστις gr. 368, 19.
 Ἀριστογείτων or. VI, 23. 277, 42. 280, 6. 312, 22.
 Ἀριστογόνης med. VIII, 3.
 Ἀριστόδημος gr. VI, 11.
 Ἀριστοθένης παιδ. 60, 23.
 Ἀριστοκλῆς Λαμψακηνός ρη. VII, 21.
 — — Μισσήνιος ρη. VII, 21.
 — — Περγαμηνός σοφ. VI, 24. 327, 6.
 Ἀριστομένης com. IV, 17.
 Ἀριστόνδιος gr. VI, 12.
 Ἀριστόξενος ρη. VII, 22.
 Ἀριστοτέλης ρη. VII, 2. 69, 4. 147, 63. 208, 23. 218, 20. 221, 92. 321, 5. 343, 73. 353, 2. 408, 71. 411, 53. 56. 415, 54. 423, 52. 424, 70. 73. 78. 426, 22. 430, 100. 432, 34. 435, 19. 22. 441, 72. 443, 30. 445, 77. 459, 77.
 Ἀριστοφάνης Ἀθηναῖος com. IV, 1. 161, 17. 162, 41. 166, 45. 169, 89. 170, 4. 7. 173, 49. 384, 62. 66. 391, 98.
 — — Βυζάντιος gr. VI, 13. 54, 60. 55, 92. 222, 14. 361, 68. 368, 17.
 Ἀρίστων ρη. 367, 9. 402, 22.
 Ἀριστώνυμος com. IV, 15.
 Ἀρίων lyr. II, 6.
 Ἀρκάδιος gr. VI, 14.
 Ἀρκεσίλαος ρη. 397, 29.
 Ἀρκτίος ep. I, 13.
 Ἀρκαροπίων Αἴλιος σοφ. VI, 25.
 — — Ἀργύιος ρη. VII, 23.
 — — Βαλέριος ρη. VI, 25.
 — — Γάιος σοφ. VI, 25.
 Ἀρριανός ep. I, 14.
 — — Νικομηθεύς ρη. VII, 24. 211, 96.
 Ἀρριβαῖος 141, 19.
 Ἀρτεμίδωρος Δαλδικανός ρη. VII, 25.
 — — gr. VI, 15. 57, 31. 86, 29.
 Ἀρχέβουλος 72, 61.
 Ἀρχίδειος com. IV, 70.
 Ἀρχίλαος ρη. VII, 26. 441, 55. 442, 100.
 Ἀρχίας gr. 367, 96.
 Ἀρχίβιος gr. VI, 16.
 Ἀρχιγάνης med. VIII, 4.
 Ἀρχιλόχος lyr. 404, 75.
 Ἀρχιμήδης ρη. VII, 27. 424, 60.
 Ἀρχιππος com. IV, 16. 158, 78.
 Ἀρχύτας ρη. VII, 28. 385, 91. 403, 51. 52.
 Ἀσκληπιάδης gr. VI, 17. 185, 43. 248, 42.
 Ἀσπίσιος Βύβλιος σοφ. VI, 26.
 — — Ραβενναῖος σοφ. VI, 26.
 — — Τύριος σοφ. VI, 26.
 Ἀστίριος σοφ. 343, 65.
 Ἀστυάγης gr. VI, 18.
 Ἀστυδάμας tr. III, 9. 153, 86.
 — — iun. III, 10.
 Ἀύγας com. IV, 53.
 Ἀυσόνιος σοφ. VI, 27.
 Ἀυτοκράτης com. IV, 39.
 Ἀφαρένς or. VI, 28. 249, 71. 250, 85. 90. 252, 41. 253, 50. 54. 254, 7.
 Ἀφρόδιος σοφ. VI, 29.
 Ἀφρικανός ρη. VII, 29.
 Ἀχαιός Ἑρετριεύς tr. III, 11.
 — — Στραποκόσιος tr. III, 12.
 Ἀχιλλεύς Στάτιος σοφ. VI, 30.
 Ἀψίνης Ἀθηναῖος σοφ. VI, 31.
 — Γαδαρένς σοφ. VI, 31. 332, 7. 345, 13. 347, 68. 358, 34.
 — — iun. σοφ. VI, 31.
 Ἀψυργος μετ. VIII, 5.
 Βαβρίας I, 69.
 Βαχυλίδης lyr. II, 7. 91, 33. 99, 14. 415, 40.
 Βασιλίας ὁ μέγας 344, 97. 408, 78.
 Βασιλικός σοφ. VI, 32. 332, 97.
 Βάτων com. IV, 75.
 Βεργίλλιος 70, 24.
 Βημάρχιος σοφ. VI, 33.
 Βίων 185, 54.
 Βροντίος ep. 78, 73. 79, 76.

- Βρίσων* rh. 424, 63. 429, 68. 438, 3. 442, 86. 91.
Βρωτίτος rh. 423, 42. 46. 437, 89.
Βῶλος med. VIII, 6.
Γαϊανός soph. VI, 34.
Γαληνάς med. VIII, 7. 325, 80. 460, 98.
Γενέθλιος soph. VI, 35.
Γλαύκιππος rh. 312, 3. 316, 8. 12.
Γλαῦκος 233, 66.
Γλαύκων rh. 442, 86.
Γοργίας soph. VI, 36. 193, 88. 197, 96. 205, 38. 231, 30. 235, 3. 236, 3. 4. 245, 9. 246, 26. 247, 10. 249, 68. 251, 99. 254, 8. 256, 85. 257, 19. 259, 7. 309, 11. 351, 54. 403, 54. 406, 25. 418, 23. 449, 7. 453, 7.
Γρηγόριος ὁ θεόλογος 344, 97. 406, 79.
Γυμνάσιος soph. VI, 37.
Δαμάγητος 364, 36.
Δαμάσιμος rh. VII, 30. 419, 49.
Δαμάσσης hist. V, 10. 353, 8. 414, 28.
Δαμιανός soph. VI, 38.
Δαμόκριτος hist. V, 11.
Δαμόξενος com. IV, 79.
Δαμόστρατος hist. V, 12.
Δαμόφιλος rh. VII, 31.
Δάμων rh. 397, 29.
Δαρίδας gr. VI, 19.
Δείναρχος or. VI, 10. 358, 57.
 — — all 317, 25.
Δινώλογος com. IV, 89.
Δεξιμάτης com. IV, 82.
Δέξιππος Ἀθηναῖος rh. VI, 39.
 — — *Κῶος* med. VIII, 8.
Δημάδης or. VI, 40. 46, 32. 276, 34. 280, 8. 306, 2.
Δημητριανός 331, 74.
Δημήτριος Ἐρυθραῖος gr. 379, 76.
 — — *Ἰλιεύς* hist. V, 13.
 — — *Ἰξίων* gr. VI, 20.
 — — *Φαληρεὺς* rh. VII, 32. 318, 53. 319, 4. 321, 6.
Δημοκλῆς 274, 88.
Δημόκριτος rh. VII, 33. 351, 53. 352, 76. 371, 3. 409, 63. 414, 37. 420, 69. 438, 5. 449, 8. 450, 32. 451, 53. 453, 8. 456, 26.
Δημοσθένης or. VI, 8. 163, 59. 180, 70. 186, 1. 199, 52. 206, 69. 223, 30. 242, 38. 249, 49. 257, 96. 260, 1. 14. 8. 261, 11. 14. 3. 262, 32. 2. 4. 263, 13. 15. 27. 264, 36. 265, 57. 266, 24. 268, 62. 15. 269, 25. 270, 8. 14. 272, 35. 274, 85. 280, 2. 4. 312, 15. 17. 19. 313, 33. 314, 55. 67. 316, 11. 5. 317, 37. 43. 318, 55. 57. 320, 34. 322, 29. 1. 323, 4. 326, 17. 21. 327, 31. 333, 32. 334, 55. 337, 18. 35. 338, 38. 339, 83. 342, 49. 51. 52. 347, 64. 348, 72. 354, 14. 356, 70. 397, 5.
 — — *Θραῖξ* gr. VI, 21.
Δημόφιλος hist. 213, 16.
Δημοχάρης or. 180, 69. 288, 87 seq. 290, 44. 292, 79.
Δήμων 227, 11. 16.
Διαγόρας rh. VII, 34.
Δίδυμος Χαλκόντιος gr. VI, 22. 216, 84. 336, 12. 360, 39. 361, 60. 369, 51.
 — — gr. all VI, 22.
 — — rh. VII, 35.
Δικαίαρχος Λακεδαιμόνιος gr. VI, 23.
 — — *Μεσσήνιος* rh. VII, 36. 411, 58.
Δικαιογένης tr. III, 13.
Δικτυς hist. V, 14.
Διογενειανός gr. VI, 24.
 — — med. 365, 57.
Διογένης Ἀθηναῖος tr. III, 14.
 — — *Κυζικηνός* gr. VI, 25.
 — — ὁ *Κύριος* rh. VII, 37. 289, 7. 329, 29. 408, 74. 410, 15. 429, 68. 432, 54. 446, 6. 9.
 — — rh. 433, 68. 436, 55.
Διόδωρος com. IV, 54.
 — — *Κρόνος* rh. 421, 94.
 — — *Ουαλέριος* rh. VII, 38. 375, 96.
 — — *Σικαῖνιος* hist. V, 15.
Διοκλῆς com. IV, 29.
Διοκουσίδης tr. III, 15.

- Διονύσιος Ἀλεξανδρεὺς* gr. VI, 26.
 — — *Ἀλικαρνασσεύς* rh. VI, 41. 360, 42.
 — — *Ἄλιμ.* iun. gr. VI, 26. 370, 67.
 — — *Βυζάντιος* ep. I, 15.
 — — *Ἡρακλειώτης* rh. 54, 57. 56, 7. 60, 4.
 — — *Θράξ* gr. VI, 26. 379, 75.
 — — *Ἰαμβός* 362, 84.
 — — *Κερύνθιος* ep. I, 16.
 — — *Μιλήσιος* hist. V, 16. 212, 95.
 — — *Μυτιληναῖος* ep. I, 17.
 — — *Περσηγητής* ep. I, 7.
 — — *Ρόδιος* hist. V, 17.
 — — *τύραννος* iun. rh. VII, 39.
 — — 227, 17.
Διοσκορίδης Ἀναξαρχεύς med. VIII, 9.
 — — gr. 347, 53.
Διοφάνης 353, 1.
Διώφαντος 344, 94. 444, 46.
Δίφιλος com. 163, 66, 164, 75.
Δίων Κάσιος hist. V, 18.
 — — *Συρακούσιος* rh. VII, 40. 386, 19. 34. 427, 43.
 — — *Χρυσόστομος* soph. VI, 42. 347, 59.
Διώλιππος com. IV, 80.
Δορνίος rh. VII, 41.
Δοῦρος hist. V, 19. 373, 29.
Δράκων Κῶος med. VIII, 10. 455, 43.
 — — al. med. 452, 82. 454, 11.
 — — *Στρατονικεύς* gr. VI, 27.
Δῶρος rh. VII, 42.
Εἰρηναῖος (Πάσιος) gr. VI, 47.
Ἐκσταῖος Ἀβδηρίτης rh. VII, 43.
 — — *Μιλήσιος* hist. V, 20. 212, 4.
Ἐκδῖμος rh. 340, 91.
Ἐλευθέριος Βυζάντιος soph. VI, 43.
 — — rh. VII, 44.
Ἐλλάδιος gr. VI, 28.
Ἐλλάκιος gr. 375, 77.
 — — hist. V, 21. 134, 18. 205, 37. 209, 57.
Ἐμπεδοκλῆς rh. VII, 45. 332, 19. 412, 89. 420, 71. 73. 430, 10. 433, 80. 443, 33. 455, 2.
Ἐμπεδοκλῆς iun. tr. III, 16.
Ἐπαφρόδιτος gr. VI, 29.
Ἐπιγένης com. IV, 47.
 — — tr. 148, 72.
Ἐπίκουρος rh. VII, 46. 407, 60. 431, 24. 430, 50.
Ἐπιμάτης com. IV, 51.
Ἐπίκτητος rh. VII, 47. 46, 34. 411, 64.
Ἐπίλυκος com. IV, 37.
 — — ep. 164, 11.
Ἐπιμενίδης ep. I, 18.
Ἐπίνομος com. IV, 76.
Ἐπιτιμῆδης rh. 410, 19.
Ἐπιφάνιος soph. VI, 44.
Ἐπίχαμος com. IV, 87. 161, 16. 17. 164, 6. 183, 10. 18. 416, 89.
Ἐρασίστρατος med. VIII, 11.
Ἐρατοσθένης gr. VI, 30. 51, 2. 4. 83, 60. 227, 6.
Ἐργίνος rh. 259, 8.
Ἐριφος com. IV, 55.
Ἐρμαγόρας Ἀμφικλιῆς rh. VII, 48.
 — — *Τήμιος* rh. VI, 45.
Ἐρμεία rh. VII, 49.
Ἐρμύππος Ἀθηναῖος com. IV, 8. 165, 26.
 — — *Βηρίτιος* rh. VIII, 50. 55, 91. 337, 35.
 — — *Παρμενίδης (?)* rh. 392, 33.
Ἐρμογένης rh. VI, 40. 331, 86. 345, 27. 31.
Ἐρμεδάμας rh. 437, 71.
Ἐρμουράτης gr. 371, 84.
Ἐρμόλιος gr. VI, 31.
Ἐστῖαιος gr. 379, 72.
Ἐδάγγελος com. IV, 83.
Ἐδαγόρας hist. V, 22.
Ἐδαίων tr. 126, 4.
Ἐπάνδρος Ἀθηναῖος rh. 397, 30.
 — — *Φωκαεὺς* rh. 397, 29.
Ἐβουλίδης rh. 283, 68. 309, 14.
Ἐβουίδος com. IV, 48.

- Εὐγένιος* gr. VI, 32.
Εὐδαίμων gr. VI, 33.
Εὐδῆμος rh. VI, 47.
Εὐδοξος rh. VII, 51. 53, 48. 54, 55. 55, 89. 59, 28. 219, 47.
Εὐήροι Iug. II, 8. 226, 92. 97. 442, 96.
Εὐθυκλῆς com. IV, 38.
Εὐκλείδης rh. VII, 52. 439, 27. 441, 82. 84. 442, 87. 91. 4.
Εὐλάλιος rh. 413, 100.
Εὐμολπος ep. I, 19. 77, 41. 82, 32.
Εὐνοκος com. IV, 27.
Εὐπολις com. IV, 12. 155, 5. 161, 17. 162, 38. 166, 45.
Εὐριπίδης tr. III, 3. 46, 33. 56, 7. 115, 50. 127, 16. 131, 87. 133, 11. 145, 20. 146, 35. 147, 49. 51. 150, 26. 31. 153, 82. 162, 43. 163, 46. 184, 21. 212, 3. 227, 18. 272, 44. 364, 29. 368, 30. 377, 34. 404, 76. 412, 76.
 — — Iun. tr. III, 18. 134, 28. 139, 26.
 — — al. tr. III, 17.
Εὐσέβιος soph. VI, 48.
Εὐστάθιος hist. V, 23.
Εὐστέριος soph. 343, 65.
Εὐστάχιος soph. VI, 49.
Εὐτρόπιος hist. 218, 32.
Εὐφραῖον Ἀθηναῖος tr. III, 19. 126, 4.
 — — Χαλκιδεύς ep. I, 29. 51, 3.
Εὐφράνωρ gr. 360, 38.
Εὐφρονίδας gr. 362, 84.
Εὐφρων com. IV, 74.
Ἐφιππος com. IV, 46.
Ἐφορος hist. V, 24. 205, 41. 46. 206, 58. 3. 248, 41. 252, 31. 255, 40. 256, 92. 257, 98.
 — — Iun. hist. V, 25.
Ζηνόβιος soph. VI, 50.
Ζηνόδοτος Ἀλεξανδρεὺς gr. VI, 34.
 — — Ἐπίστω gr. VI, 34. 362, 62. 375, 78.
Ζήνων Ἐλεάτης rh. VII, 53. 395, 9. 430, 10. 433, 80.
 — — Κετιεύς rh. VII, 53. 58, 21. 223, 28. 421, 95. 424, 62. 428, 55. 434, 85. 442, 89.
Ζήνων Κετιεύς rh. VI, 51.
 — — Σιδώνιος rh. VII, 53.
 — — Ταρσεύς rh. VII, 53.
Ζωῖλος rh. VI, 52. 57, 5. 60, 9. 281, 18. 309, 10. 329, 29.
Ζωναῖος soph. VI, 53.
Ζωπυρίων gr. 366, 61. 374, 69.
Ζώπυρος 78, 70. 73.
Ζώσιμος Ἀλεξανδρεὺς rh. VII, 54.
 — — Γαζαῖος soph. VI, 54.
Ἡγήμων com. IV, 19. 86, 28.
Ἡγησιάναξ 55, 92. 56, 11.
Ἡγησίας rh. 410, 20.
Ἡγησίδαμος rh. 427, 26.
Ἡγησίνοος rh. 397, 30.
Ἡγήσιππος or. VI, 55.
Ἡλιόδωρος gr. 374, 52.
 — — rh. 419, 48.
Ἡνίοχος com. IV, 56.
Ἡρακλείδης Λέμβος rh. VII, 55. 338, 59.
 — — Λύκιος soph. 332, 97.
 — — Παντικός gr. VI, 35. 360, 33.
 — — Παντικός rh. VII, 55.
Ἡράκλειτος rh. VII, 56. 385, 87. 392, 32. 33.
Ἡρακλῆων gr. VI, 36. 343, 63. 365, 47. 372, 20.
Ἡριππα ep. I, 21.
Ἡρόδικος Περὶνθιος ep. 78, 72.
 — — Σηλυβριανός med. 449, 6. 453, 6.
Ἡρόδοτος Ἀλικαρνασσεύς hist. V, 26. 1, 1. 81, 15. 88, 65. 194, 99. 10. 198, 26. 29. 203, 6. 205, 35. 206, 4. 209, 53. 212, 96. 2. 325, 73. 75. 326, 21. 330, 66. 338, 57. 354, 15. 356, 71. 414, 28.
 — — Φιλαδέλφαιος rh. 439, 12.
Ἡρώδης soph. VI, 56. 323, 8. 324, 53. 327, 6. 328, 3. 354, 23.
Ἡρωδιανός gr. VI, 37. 361, 49. 362, 76. 373, 27. 380, 1. 381, 27.

- Ἡρων rh. VI, 57.
 Ἡσιόδος ep. 1, 1, 8. 1, 2. 21, 12. 24, 2. 25, 19. 26, 46. 31, 11. 54, 77. 57, 19. 60, 27. 71, 32. 73, 70. 81, 23. 82, 33. 44. 113, 17. 114, 42. 362, 79. 364, 33. 37. 369, 44. 404, 75. 417, 6. 436, 44. 437, 59.
 Ἡούχιος hist. V, 27.
 Ἡρασιῶν gr. VI, 38.
 Θαλῆς rh. VII, 57. 407, 39. 445, 88.
 Θαλήτας lyr. II, 9.
 Θεαίτητος rh. VII, 58.
 Θεανώ Κρήσσα rh. VII, 59. 409, 4.
 — — Λουκίς lyr. II, 10.
 — — Μεταποντίνη rh. VII, 59. 437, 79.
 Θεμιστίας rh. VII, 60.
 Θεμιστρογίνης hist. V, 28.
 Θεόγνητος com. IV, 81.
 — — ep. 78, 64.
 Θέογνις lyr. II, 11. 116, 80.
 — — tr. III, 20. 150, 32.
 Θεοδίκτης tr. III, 21. 204, 12. 15. 248, 43. 257, 95. 329, 62. 341, 21. 354, 30. 408, 47.
 — — iun. rh. VI, 58.
 Θεοδόσιος ep. I, 22.
 — — rh. VII, 61.
 Θεόδοτος rh. 67, 39.
 Θεόδωρος Ἄθως rh. VII, 62. 410, 18. 442, 96.
 — — Ηυζάντιος soph. VI, 69.
 — — Γαδαφεύς soph. VI, 59.
 — — ep. I, 23.
 — — lyr. 114, 35.
 Θεόκρητος trag. IV, 93. 142, 4. 186, 50.
 — — rh. VI, 60.
 Θεόπαιπτος hist. V, 2. 147, 64. 67. 195, 43. 201, 49. 213, 22. 248, 1. 256, 92. 257, 98. 309, 13. 325, 75. 79. 339, 78. 341, 22.
 — — com. IV, 25.
 Θέρμιλος com. IV, 65.
 Θεόφραστος rh. VII, 63. 374, 88. 318, 53. 71. 321, 4. 322, 21. 373, 28. 383, 34. 388, 21. 400, 64. 402, 21. 411, 55. 413, 12. 432, 35. 440, 31.
 Θέσπις tr. III, 22. 122, 88. 133, 9. 153, 5V.
 Θέσσαλος poet. VIII, 12. 452, 82. 454, 11. 455, 40. 458, 51.
 Θέων Αἰγύπτιος rh. VII, 64. 433, 72. 444, 43.
 — — Αἴλιος soph. VI, 61.
 — — Ἀλεξανδρεύς rh. VII, 64.
 — — Ἀπιοχεύς rh. VII, 64.
 — — Οὐαλίριδος soph. VI, 61.
 — — Σιδώνιος soph. VI, 61.
 — — gr. 360, 41.
 — — soph. VI, 61.
 Θερραμίτης rh. VI, 62. 245, 11. 247, 11. 254, 8. 259, 8. 351, 66.
 Θερσέας hist. V, 29.
 Θεουκίδης hist. V, 1. 206, 35. 47. 207, 6. 212, 9. 231, 24. 235, 18. 236, 4. 7. 281, 6. 298, 45. 325, 74. 78. 326, 21. 338, 58. 347, 64. 348, 72. 354, 12. 356, 71. 365, 46. 433, 26.
 — — poet. 192, 46.
 Θρασύμαχος soph. VI, 63. 348, 73.
 Ἰάμβλιχος rh. VII, 68. 434, 97. 435, 12.
 — — soph. VI, 64.
 Ἰάσων Ἀργεῖος hist. V, 30.
 — — Νυσαεῖς rh. VII, 66.
 Ἰβνικος lyr. II, 12.
 Ἰδαῖος ep. I, 24.
 Ἰδομενεύς hist. V, 31.
 Ἰερώνυμος hist. V, 32.
 — — rh. 402, 22.
 Ἰμέριος soph. VI, 63.
 Ἰόβας hist. V, 33.
 Ἰουλιανὸς Κασσαρεύς soph. VI, 66.
 — — Παραβάτης rh. VII, 67. 436, 99.
 — — Καλδαῖος rh. VII, 67. 435, 20.
 Ἰοφῶν tr. III, 23. 128, 43. 129, 51. 131, 88. 133, 10.
 Ἰππαρχος Νικαιεῖς rh. VII, 68. 57, 31.

- Ἰππαρχος Σταγειρίτης* rh. VII, 68.
 — — com. IV, 69.
Ἰππασος rh. 422, 26.
Ἰππίας rh. VII, 69, 249, 71. 252, 40.
 253, 5. 331, 83.
Ἰππόδρομος soph. 331, 77.
Ἰπποκράτης med. VIII, 1. 63, 7. 414,
 31. 455, 38. 40. 3. 457, 40. 458, 50.
 64. 460, 100.
 — — all 455, 37. 458, 50. 65.
Ἰππυς hist. V, 34.
Ἰππῶναξ lyr. II, 13.
Ἰσαίος Ἀσσύριος soph. 261, 13. 344,
 99.
 — — *Χαλκιδεύς* or. VI, 5. 249, 49.
 256, 93. 281, 5. 15. 294, 44. 49. 298,
 41. 304, 38. 309, 9. 316, 4. 348, 73.
Ἰσίδωρος rh. 419, 50. 444, 45.
Ἰσοκράτης Ἀθηναῖος or. VI, 4. 96, 58
 adn. 135, 25. 147, 62. 204, 11. 14.
 205, 41. 206, 67. 3. 213, 15. 23. 219,
 41. 243, 53. 54. 245, 9. 260, 11. 2.
 261, 2. 262, 1. 263, 11. 270, 7. 281,
 4. 6. 15. 284, 80. 290, 38. 297, 7. 16.
 304, 38. 309, 9. 12. 312, 5. 315, 4.
 316, 4. 323, 4. 329, 36. 331, 84. 333,
 21. 337, 28. 339, 77. 83. 341, 20. 343,
 58. 348, 73. 352, 81. 357, 4. 6. 390,
 62.
 — — *Ἀπολλωνιάτης* rh. VI, 67. 147,
 63. 257, 95.
Ἰστρος hist. V, 35.
Ἰχθύας rh. 420, 64.
Ἰωάννης Λαμασηνός rh. VII, 70.
 — — *Λυδός* rh. VII, 70.
 — — *Στροβιεύς* gr. VI, 39.
 — — *Φιλόπονος* gr. VI, 39. 436, 51.
Ἰων tr. III, 24. 78, 61. 131, 96 adn.
Ἰώσηπος hist. V, 36.
Κάδμος Μιλήσιος hist. V, 37. 445, 86.
 — — iun. hist. V, 38.
Καλλίας com. IV, 18.
Καλλίμαχος gr. VI, 40. 50, 3. 51, 3. 13.
 2. 60, 7. 25. 74, 93. 109, 14. 216,
 91. 362, 82. 363, 97. 9. 367, 10. 373,
 38.
Καλλίμαχος iun. ep. I, 25. 371, 86.
Καλλίνικος soph. VI, 68. 332, 13. 341,
 16.
Καλλικπος rh. VII, 71.
Καλλισθένης hist. V, 39. 150, 29.
Καλλίστρατος or. 281, 9. 294, 38. 298,
 40. 309, 7.
Κάνθαρος com. IV, 28.
Καπίτων hist. V, 40.
Καρκίνος tr. III, 25.
Καρνεάδης rh. VII, 72. 397, 30.
Κάστωρ rh. VI, 69.
Κέβης rh. VII, 73. 442, 85. 3.
Κεκύλιος rh. VI, 70. 335, 87. 356, 77.
Κελσῖνος rh. VII, 74.
Κέρκυρα ep. 78, 64.
Κεφαλαῖον hist. V, 41.
Κέφαλος rh. VI, 71.
Κηφισόδωρος com. IV, 36.
Κιέρων 342, 50. 364, 38. 379, 87.
Κικίλιος (γ) ep. I, 26.
Κλαυδιανός ep. I, 27.
Κλιάνθης rh. VII, 75. 448, 58.
Κλεινόμαχος rh. 438, 3. 441, 83. 442,
 ■■■
Κλειταγόρα lyr. II, 14.
Κλειβουλίση ep. I, 28. 107, 83.
Κλειόβουλος lyr. II, 15.
Κλειόστρατος ep. 57, 29.
Κλειφῶν tr. III, 26.
Κλήμης hist. V, 42.
Κόδρατος hist. V, 43.
Κόκιος rh. VI, 72.
Κόλουθος ep. I, 29.
Κόρινθα lyr. II, 16. 94, 24.
Κόρινθος ep. I, 30.
Κορροῦτος rh. VII, 76. 343, 68.
Κοσμάς rh. 427, 33.
Κράντωρ rh. 397, 28. 432, 40.
Κρατιύας 141, 19.
Κράτης Ἀθηναῖος com. IV, 5. 161, 16.
 162, 30. 35.

- Κρατής Θεβαίος** ρη. VII, 77. 397, 28.
 421, 82. 424, 67. 428, 55. 432, 54.
 439, 27.
 — — **Μαλλότης** gr. et ρη. VII, 77.
 359, 12. 361, 69.
Κρατίνος com. IV, 4. 155, 5. 161, 16.
 162, 24. 32. 40.
Κρατύλος ρη. 385, 87. 392, 32.
Κριόφυλος ep. I, 31. 25, 28. 437, 72.
Κριτίας 442, 2.
Κριτόλαος ρη. 402, 23.
Κρίτων Ἀθηναῖος ρη. VII, 78. 442, 94.
 — — **Ιγρ.** 109, 23.
 — — **Νάξιος** hist. V, 44.
 — — **Πικροότης** hist. V, 45.
Κρησίας hist. V, 46. 222, 99.
Κύρος ep. I, 32.
Λάικριτος or. 248, 48.
Λακύνδης ρη. VII, 79. 72, 60. 397, 29.
Λάμαχος soph. 283, 70.
Λαμπρίας rh. VI, 73.
Λασθένεια ρη. 393, 56.
Λάσος Ἐρμιονεύς **Ιγρ.** II, 17. 55, 90. 90,
 10. 93, 78. 99, 6.
 — — **Μάγνης** 55, 90.
Λαχάρης soph. VI, 74. 847, 55. 355, 40.
 53.
Λεοντεύς ρη. 397, 29.
Λισβῶναξ ρη. VII, 80.
Λισχίδης ep. I, 33.
Λεύκιππος ρη. 414, 25.
Λεύκων com. IV, 22.
Λευδάμιας or. 248, 47. 263, 12.
Λέων Ἀλαβανδεύς rh. VI, 75.
 — — **Βυζάντιος** soph. VI, 75.
Λιβάνιος soph. VI, 76. 328, 20. 351, 47.
 50. 369, 37. 408, 80.
Λίβιος 218, 33.
Λιούμνιος rh. 353, 6.
Λογγίνος gr. VI, 41. 359, 36. 435, 15.
Λολλιανός soph. VI, 77.
Λουκιανός soph. VI, 78. 46, 35.
Λούπεριος gr. VI, 42.
Λυγυεύς gr. VI, 43.
Λύσις com. IV, 20.
Λυκίσκος ρη. 402, 22.
Λύκος hist. V, 47. 142, 2.
Λυκούργος or. VI, 7. 256, 93. 312, 5.
 18. 315, 3. 329, 45.
Λυκόφραγ tr. III, 4. 219, 57.
Λύκων ρη. 402, 22.
Λυσανίας gr. 367, 10.
Λυσίας or. VI, 3. 205, 38. 231, 21. 239,
 47. 245, 3. 247, 8. 249, 68. 256, 84
 adn. 86. 257, 22. 260, 2. 261, 15. 290,
 37. 316, 3. 330, 63. 337, 18. 36. 348,
 90. 91.
Λύσιππος com. IV, 21.
Λύσις ρη. 243, 58 adn. 438, 85.
Μάγνης com. IV, 3. 161, 16. 21.
Μαῖωρ soph. VI, 79.
Μάλχος soph. VI, 80.
Μάσαιχος Ἀλωπεκονήσιος ρη. VII,
 81.
 — — **Σικωνίος** hist. V, 48. 404, 66.
Μάντιθως ep. I, 34.
Μάξιμος Ἡπειρώτης ρη. VII, 82.
 — — **Τύριος** ρη. VII, 82.
Μαριανός **Ιγρ.** II, 18.
Μαρίνος ρη. VII, 83. 405, 2. 434, 93.
 436, 42.
Μάρκελλος Περγαμητός rh. VI, 81.
 — — **Σιδήτης** med. VIII, 13.
Μαρσύας hist. V, 49.
 — — **Ιγρ.** hist. V, 50.
Ματρίας 86, 28.
Μελάνθιος ρη. 274, 91.
 — — **tr.** III, 28.
Μελανιππίδης **Ιγρ.** II, 19. 116, 76. 192,
 51. 415, 40.
 — — **Ιγρ.** **Ιγρ.** II, 20.
Μελήσερμος soph. VI, 82.
Μέλητος tr. III, 27. 442, 13.
Μέλισσος ρη. VII, 84. 403, 53.
Μένανδρος Ἀθηναῖος com. IV, 68. 155,
 8. 157, 58. 158, 64. 163, 66. 70. 164,
 76. 175, 77. 178, 34. 180, 72. 181, 90.
 373, 30. 43. 377, 83.

- Μένανδρος Λαοδικεύς* soph. VI, 83.
 — — gr. 368, 18.
 — — med. 76, 31.
 — — (?) 60, 7.
Μενίδημος rh. 61, 5. 441, 79. 445, 68.
Μενικράτης com. IV, 84.
 — — Ἐφέσιος gr. 61, 4.
 — — Συρακούσιος med. VIII, 14.
Μενίλαος ep. I, 35.
Μένικπος com. IV, 85.
Μεσομήδης lyr. II, 21.
Μεταγίνης com. IV, 23.
Μήδιος med. 458, 55.
Μητροδωρος Χίος rh. 414, 30. 438, 4.
 — — rh. 339, 77.
Μετροφάνης Λεβαδέυς soph. VI, 84.
 — — Φρύξ soph. VI, 84.
Μίθαιμος gr. VI, 44.
Μίμνερος lyr. II, 22.
Μινουκιανός soph. VI, 85. 332, 12. 346, 28. 435, 27.
Μνασίας Βηρύτιος rh. V, 86.
 — — gr. 368, 18.
Μνησαῖος rh. 346, 44.
Μνησίλοχος 134, 11.
Μνησίμαχος com. IV, 57.
Μόρομος tr. III, 28. 145, 23. 153, 85.
Μουχίων rh. 397, 30.
Μόσχος buc. IV, 94. 185, 53.
Μουσαῖος Ἐλευσίσιος ep. I, 36. 25, 22.
 31, 3. 72, 52.
 — — Ἐφέσιος ep. I, 37.
 — — Θηβαῖος lyr. II, 23.
Μουσαῖος rh. VII, 85. 336, 90. 353, 100. 428, 65.
Μύης hist. 216, 87.
Μυία lyr. II, 24.
Μυρτίλος com. IV, 9. 165, 23.
Μυρὰ Βυζαντία ep. I, 38. 151, 38. 152, 62.
 — — Ῥοδία rh. VII, 86.
Ναυκράτης rh. 147, 63. 204, 12. 205, 17. 341, 23.
Ναυσικράτης com. IV, 86.
Ναυσιφάνης rh. 418, 33.
Νεάνθης rh. VI, 87.
Νέαρχος hist. V, 50.
Νεοκλῆς rh. VII, 87.
Νεόφρων (Νεοφῶν) tr. III, 29. 218, 22.
Νέστωρ ep. I, 49. 82, 49.
Νικαγόρας soph. VI, 88. 345, 13.
Νικάνδρος Κολοφώνιος ep. I, 5. 54, 63 seq. 56, 13. 60, 18. 109, 16. 143, 5. 374, 70.
 — — math. 60, 26.
Νικάνωρ gr. VI, 45.
Νικήρατος ep. 192, 50.
Νικήτας soph. 355, 37.
Νικίας Ἐλεάτης ep. 78, 71.
 — — Συρακούσιος (?) rh. 241, 14. 244, 1.
Νικόλαος Δαμασκηνός rh. VII, 88.
 — — Λύκος soph. VI, 89.
 — — rh. VI, 89. 343, 65.
Νικόμαχος Ἀθηναῖος rh. VII, 89. 398, 3. 402, 9.
 — — math. 437, 60.
 — — Στωικιστῆς med. VIII, 15.
 — — tr. III, 30.
Νικόστρατος Ἀθηναῖος com. IV, 44. 158, 71. 160, 17. 161, 5 adm. 174, 62.
 — — Μακεδόν rh. VI, 90. 346, 34.
Νικοτέλης rh. 408, 62.
Νικοφῶν com. IV, 31.
Νικοχάρης com. IV, 30.
Νουμήτιος post. 86, 27.
 — — rh. VI, 91.
Νύμφες hist. V, 51.
Ξάνθος hist. V, 52.
Ξέναρχος com. IV, 64. 114, 35. 177, 21.
Ξενοκράτης rh. VII, 90. 273, 62. 397, 28. 400, 68. 403, 52. 434, 3.
Ξενοφάνης rh. 420, 70. 422, 26. 433, 78.
Ξενοφίλος rh. 411, 53.
Ξενοφῶν rh. VII, 91. 194, 11. 195, 36. 42. 201, 49. 207, 6. 215, 64. 284, 86. 325, 74. 79. 330, 67. 337, 18. 338, 58.

- 339, 82. 346, 34. 356, 71. 409, 12.
411, 65. 441, 84. 442, 2.
— — *all V*, 54.
Οινόμαος *rh.* VII, 92.
Ὀλύμπιος *lyt.* II, 25.
Ὀμηρος *ep.* I, 1. 46, 36 *sqq.* 49, 4. 50,
12. 53, 84. 57, 18. 27. 59, 36. 60, 27.
61, 10. 70, 20. 72, 54. 74, 84. 91. 75,
8. 13. 16. 77, 47. 79, 81. 80, 2. 81, 23.
28. 83, 49. 87, 38. 48. 88, 70. 105, 47.
114, 43. 123, 5. 131, 89. 147, 52, 193,
79. 194, 92. 210, 69. 248, 47. 317, 29.
329, 30. 335, 75. 337, 23. 26. 29. 354,
19. 358, 30. 361, 56. 63. 362, 79. 363,
11. 364, 33. 35. 369, 43. 44. 47. 370,
62. 63. 372, 15. 16. 18. 373, 36. 375,
73. 79 *sqq.* 93. 376, 3. 15. 377, 32.
37. 28. 378, 39. 42. 60. 379, 89. 380,
94. 95. 4. 7. 387, 72. 389, 42. 399, 20.
403, 60. 404, 74. 77. 411, 46. 412, 80.
417, 6. 429, 81. 430, 3. 432, 54. 434,
6. 435, 8. 21. 25. 436, 43. 48. 440,
45. 48. 444, 63.
— — *Βυζάντιος* *tr.* III, 31. 48, 75. 143,
6. 152, 62.
— — *Σίλλιος* *gr.* VI, 46.
— — *Φωκίς* 47, 69.
Ὀνάσιμος *soph.* VI, 92. 331, 94.
Ὀνομάκριτος *ep.* 78, 66.
Ὀνόσανδρος *rh.* VII, 93.
Ὀλπιανός *ep.* I, 6.
Ὀρφείος *Θραξ* *ep.* I, 40. 25, 18. 32, 7.
35, 46. 72, 53. 77, 39. 208, 31. 217,
13. 226, 80. 436, 46. 440, 47. 48.
— — *Καμαριναῖος* *ep.* I, 41.
— — *Κιωναῖος* *ep.* I, 42.
— — *Κροτωνιάτης* *ep.* I, 43.
— — *Ὀδρύνσης* *ep.* I, 44.
Ὀύησιμος *soph.* VI, 93,
Ὀύλιανός *ra.* VI, 94. 336, 7. 351, 46.
Παγκράτιος *soph.* VI, 95.
Πάνατος (*Εἰρηναῖος*) *gr.* VI, 47.
Παλαίφατος *Ἀβυθηνός* *hist.* V, 55.
— — *Αἰγύπτιος* *gr.* VI, 49.
— — *Ἀθηναῖος* *ep.* I, 45. 433, 59.
— — *Πάριος* *rh.* VII, 94.
Παλαμήδης *Ἀργεῖος* *ep.* I, 46. 73, 10.
— — *Ἐλαστικός* *gr.* VI, 48.
Παλλάδιος *soph.* VI, 96.
Παμπρέπιος *ep.* I, 47.
Παμφίλη *hist.* V, 56. 377, 31.
Πάμφιλος *Ἀλεξανδρεὺς* *gr.* VI, 49. 348,
72. 366, 61.
— — *Ἀμφιπολίτης* *rh.* VII, 95. 418, 34.
Παναίτιος *rh.* VII, 96. 222, 15. 223, 22.
360, 44. 436, 33.
Πανόλβιος *ep.* I, 48.
Πανύασος *ep.* I, 49. 24, 2. 70, 8. 88, 62.
Πάππος *rh.* VII, 97. 425, 88.
Παραβάτης *rh.* 408, 61. 410, 20.
Παρθέσιμος *Νικαιεύς* *lyt.* II, 26, 77, 54.
— — *Χῖος* *ep.* I, 50.
— — *gr.* 366, 72.
Παρμενίδης *rh.* VII, 98. 392, 33. 34.
395, 9. 407, 46. 418, 11. 420, 70.
Πασικλῆς *rh.* 439, 26.
Παῦλος *Αἰγύπτιος* *soph.* VI, 97.
— — *Γερμίνος* *soph.* VI, 97.
— — *Σιλεντιάριος* 207, 8.
— — *Τύριος* *rh.* VI, 97.
Πανσανίας *Καισαρεὺς* *soph.* VI, 98. 331,
77.
— — *Λάκων* *hist.* V, 57.
Πελοανδρος *Καμειραῖος* *ep.* I, 51. 24, 2.
— — *Λαφανδεὺς* *ep.* I, 52. 77, 49.
Περγεῖνος *rh.* 345, 9.
Περίανδρος *lyt.* II, 27.
Περσαῖος *rh.* VII, 99. 58, 16. 60, 10.
419, 45.
Πέρσης *ep.* I, 53.
Περοῖνος *ep.* 78, 69.
Πετόσιμος *rh.* VII, 100.
Πέτρος *rh.* VI, 99.
Πίγρης *ep.* I, 54.
Πίνδαρος *lyt.* II, 1. 108, 96. 118, 10.
193, 80. 367, 89. 374, 59. 378, 60.
415, 40. 435, 24.
Πιττακός *lyt.* II, 28. 112, 76.

- Πλάτων* *ph.* VII, 1. 70, 10. 144, 6. 147, 62. 157, 54. 184, 23. 191, 40. 194, 18. 247, 9. 258, 36. 263, 11. 266, 33. 270, 6. 281, 7. 15. 284, 85. 298, 39. 309, 14. 312, 4. 315, 3. 327, 22. 331, 85. 335, 74. 75. 339, 60. 340, 3. 341, 21. 343, 72. 346, 34. 352, 89. 354, 19. 366, 85. 368, 14. 369, 43. 372, 24. 378, 39. 397, 8. 398, 9. 399, 24 *seq.* 400, 69. 401, 6. 402, 4. 16. 31. 410, 30. 411, 46. 61. 412, 84. 413, 1. 417, 90. 95. 418, 34. 419, 36. 420, 56. 421, 2. 422, 9. 424, 74. 427, 41. 430, 97. 431, 28. 432, 39. 43. 48. 57. 434, 3. 435, 19. 436, 36. 40. 45. 47. 439, 20. 22. 28. 440, 46. 49. 441, 69. 73. 442, 2. 443, 28. 30. 444, 64. 446, 92. 94. 100. 17 *seq.*
- — *com.* IV, 14. 192, 49.
- Πλούταρχος Ἀθηναῖος* *ph.* VII, 101. 347, 48. 436, 39.
- — *Χαιρωνεύς* *hist.* V, 58. 90, 2. 215, 69. 343, 60. 439, 10. 444, 59.
- Πλωτίνος* *ph.* VII, 102. 406, 25. 425, 100. 435, 12.
- Πολύμων Ἀθηναῖος* *ph.* VII, 103. 397, 28. 421, 82. 432, 40.
- — *Ἰλιεύς* *hist.* V, 59.
- — *Λαοδικεύς* *soph.* VI, 100. 323, 7. 17. 327, 2. 338, 47.
- Πολύαινος Μακεδόν* *rh.* VI, 101.
- — *Σαρδιανός* *soph.* VI, 101.
- Πολύβιος* *hist.* V, 60. 223, 28. 224, 57. 433, 69.
- Πολυεύκης* *soph.* VI, 102.
- Πολύζηλος* *com.* IV, 33.
- Πολυκράτης* *soph.* VI, 103. 309, 11.
- Πορφύριος* *ph.* VII, 104. 372, 11. 406, 26. 407, 57. 408, 84. 425, 100. 432, 53. 434, 97. 436, 49.
- Ποσειδίππος* *com.* IV, 78. 163, 67.
- Ποσειδώνιος Ἀλεξανδρεύς* *hist.* V, 61. 408, 63. 426, 4.
- — *Ἀπαμεύς* *ph.* VII, 105.
- — *Ὀλβιοπολίτης* *hist.* V, 62.
- Ποταίμων Ἀλεξανδρεύς* *ph.* VII, 106.
- — *Μιντιληναῖος* *soph.* VI, 104. 339, 70. 430, 93.
- Πραξιτέλης (?)* *ph.* 402, 22.
- Πραξιφάνης* *ph.* 402, 22.
- Πρατίνος* *tr.* III, 32.
- Πρίσκος* *soph.* VI, 105.
- Προαιρίσιος* *soph.* VI, 106. 341, 13.
- Πρόδικος* *soph.* VI, 107. 133, 10. 139, 9. 141, 7. 193, 90. 245, 8. 247, 10. 256, 85. 259, 8. 340, 96. 352, 90. 454, 9.
- Πρόκλος Λαοδικεύς* *ph.* VII, 107.
- — *Λύκιος* *ph.* VII, 107. 347, 48. 370, 79. 405, 1. 417, 96. 430, 7. 434, 92. 440, 45. 47.
- — *Μαλλώτης* *ph.* VII, 107.
- — *Ιου.* *ph.* VII, 107.
- Προκόπιος* *hist.* V, 63. 207, 2.
- Πρότανος* *ph.* 72, 60. 402, 23.
- Πρωταγόρας* *soph.* VI, 108. 133, 10. 212, 98. 246, 26. 351, 54.
- Πτολεμαῖος Ἀλεξανδρεύς* *gr.* VI, 51.
- — *Ἀλεξανδρεύς* *ph.* VII, 108. 86, 33. 425, 92. 433, 73. 75.
- — *Ἀσκαιωνίτης* *gr.* VI, 51.
- — *Ἐπιθέτης* *gr.* VI, 51.
- — *Ἡρασιτίωνος* *gr.* VI, 51. 367, 100.
- — *Κυθήριος* *ep.* I, 55.
- — *gr.* VI, 51.
- Πυθαγόρας* *ph.* VII, 109. 48, 85. 89, 79. 208, 18. 227, 20. 385, 91. 387, 61. 392, 30. 38. 394, 86. 395, 100. 396, 30. 403, 54. 409, 95. 100. 4. 412, 83. 418, 13. 420, 69. 422, 26. 423, 41. 45 *seq.* 436, 47. 440, 48. 443, 32. 35. 36. 445, 83. 457, 28.
- Πυθίας* *or.* VI, 109. 286, 25. 295, 79. 296, 82.
- — (?) 76, 31.
- Πύθων* *or.* 257, 97.
- Πύρρος* 114, 34.
- Πύρρων* *ph.* VII, 110. 424, 63. 439, 9. 12. 441, 81. 442, 92. 443, 37.

- Πωλίων Ἀσίσιος* soph. VI, 110.
 — — *Ουαλέριος* gr. VI, 52. 416, 84.
 — — *Σαβίριος* (?) 56, 6.
Πῶλος soph. VI, 111. 333, 20.
Ῥηγίνος gr. VI, 53.
Ῥιανός ep. I, 56.
Ῥινθων com. IV, 91.
Ῥόδων (?) 408, 71.
Ῥοῦφος med. VIII, 16.
Σαβίνος soph. VI, 112. 354, 28.
Σαλούστιος hist. 337, 14.
 — — *Μουσαίτης* med. VIII, 17.
 — — soph. VI, 113.
Σάνδων ph. VII, 111.
Σαντυρίων com. IV, 34. 170, 98.
Σαπφώ lyr. II, 29. 74, 85, 89, 87. 367, 90.
Σαραπίων rh. VI, 114.
Σεκοῦνδος soph. VI, 115.
Σέλευκος Ἀλεξανδρεὺς gr. VI, 54.
 — — *Ἐμισσηνός* gr. VI, 54.
Σέκτος Λίβυς ph. VII, 112.
 — — *Χαιρμενέως* ph. VII, 112.
Σέργιος soph. VI, 116.
Σερήνος gr. VI, 55.
Σήμος gr. VI, 56.
Σιβύλλαι ep. I, 57. 116, 84.
Σιβύρτιος rh. VI, 117.
Σιμίας Θηβαῖος ph. VII, 113. 387, 67.
 389, 38. 442, 95. 3.
 — — *Ῥόδιος* gr. VI, 57.
Σιμπλίσιος ph. 413, 99.
Σίμων Ἀθηναῖος med. 456, 24.
 — — *Ἀθηναῖος* ph. 46, 32. 442, 95.
Σιμωνίδης Ἀμοργίνος lyr. II, 30.
 — — *Καρύστιος* ep. I, 58.
 — — *Κεῖος* hist. V, 64.
 — — *Κεῖος* lyr. II, 31. 91, 32. 41. 98,
 35. 99, 14. 101, 55. 105, 41. 115, 56.
 59. 119, 46. 224, 49. 374, 63. 378, 60.
 — — *Μάγνης* ep. I, 59.
Σιρίσιος soph. VI, 118.
Σιοπελιανός soph. VI, 119. 349, 9.
Σκύλαξ hist. V, 65.
Σμίνθης 57, 29.
Σόλων lyr. II, 32. 388, 15. 396, 2. 404, 73.
Σουπηνριανός soph. VI, 120.
Σουσαρίων com. 161, 1.
Σοφοκλῆς tr. III, 2. 119, 45. 122, 82. 87.
 90. 135, 43. 140, 46. 146, 34. 148, 81.
 212, 3. 227, 18. 252, 28. 272, 44. 368,
 29. 430, 13. 434, 6. 435, 8.
 — — *Ιαν.* III, 33.
 — — *al. tr.* III, 34.
Σπείοναππος ph. VII, 114. 397, 28. 400,
 50. 66. 403, 52. 432, 39.
Σπίνθαρος tr. III, 35.
Στασίσιος ep. 33, 33.
Στέφανος Βυζάντιος gr. 368, 24.
 — — com. 163, 63. 173, 44.
 — — com. 175, 77.
Στησίμβροτος 70, 10.
Στησίχορος lyr. II, 33. 48, 81. 49, 100.
 112, 76. 113, 96.
Στίλπων ph. VII, 115. 420, 65. 446, 7.
Στράβων hist. V, 66.
Στράτις Ἀθηναῖος com. IV, 24.
 — — *Ὀλόνθιος* hist. V, 67.
Στράτων Λαμψακηνός ph. VII, 116.
 402, 21.
 — — com. IV, 61.
Συνέσιος ph. VII, 117. 407, 56.
Συριανός ph. VII, 118. 359, 17. 417, 97.
 434, 92. 436, 38.
Σωκράτης ph. VII, 119. 46, 31. 132, 2.
 133, 10. 134, 11. 141, 8. 144, 9. 149,
 98. 150, 11. 163, 46. 172, 33. 230, 5.
 235, 17. 239, 45. 243, 47. 252, 22.
 254, 7. 255, 51. 256, 87. 266, 34. 290,
 39. 350, 30. 33. 351, 57. 384, 75. 385,
 82. 87. 2. 387, 58. 67. 389, 26. 59,
 391, 11. 392, 13 sq. 393, 61. 396, 19.
 399, 22. 39. 400, 73. 401, 5. 405, 10.
 408, 66. 409, 9. 410, 22. 412, 76. 414,
 22. 420, 64. 421, 96. 423, 36. 425, 98.
 428, 49. 429, 86. 430, 4. 432, 44.
 439, 16. 444, 63. 66. 445, 71. 446, 94.
 447, 45. 448, 48.
Σωκρατίδης (Σωτηρίδης) 222, 97.

- Σάπατρος Ἀπαμειός soph. VI, 121. 434, 98.
 — — com. IV, 92.
 Σωρατὸς Ἐπίσιος med. VIII, 18.
 — — iun. med. VIII, 18.
 Σωσίβιος gr. VI, 58.
 Σωσίθεος tr. III, 36.
 Σωσιφάνης tr. III, 37.
 Σωτάδης Ἀθηναῖος com. IV, 60.
 — Ἀθηναῖος rh. VII, 126.
 — — Κρής Iyr. II, 34.
 Σωτηρίδης gr. VI, 59. 221, 95.
 Σωτήρχος ep. I, 60.
 Σώφιλος Ἀθηναῖος soph. 230, 1. 235, 1. 236, 1.
 — — Σικυώνιος com. IV, 59.
 Σώφρων com. IV, 90. 384, 62. 66. 391, 5.
 Ταρραῖος gr. 337, 13.
 Ταῦρος rh. VII, 121.
 Τελέστης Iyr. II, 35.
 Τέρπανδρος Iyr. II, 36.
 Τεῦρος hist. V, 68.
 Τηλαύγης rh. VII, 122.
 Τηλεκλειδης com. IV, 7.
 Τηλεκλῆς rh. 416, 84.
 Τήλεφος gr. VI, 60.
 Τιβέριος soph. VI, 122.
 Τιμαγίνης Ἀλεξανδρινός s. Μιλήσιος hist. et rh. V, 69, VI, 123. 212, 8. 353, 99.
 Τιμαῖος Λοκρός rh. VII, 123. 403, 52.
 — — Ταυρομενίτης hist. V, 70.
 Τιμαρχος 51, 3.
 Τιμαχίδας ep. I, 61.
 Τιμησίθεος tr. III, 38.
 Τιμόθεος Ἀθηναῖος com. IV, 62.
 — — Γαζαῖος gr. VI, 61.
 — — Μιλήσιος Iyr. II, 37.
 Τιμοκλῆς Ἀθηναῖος com. IV, 63.
 — — Συρακούσιος ep. 78, 68.
 Τιμοκράτης Ἀργεῖος Iyr. 134, 14.
 — — Ἡρακλειώτης rh. 349, 8.
 Τιμοκρίων Iyr. II, 38.
 Τιμόλαος rh. VI, 124.
 Τιμοχαρίδας 114, 35.
 Τιμών rh. VII, 124. 61, 4.
 Τισίας rh. 241, 14. 244, 1. 245, 9. 247, 11. 254, 9. 259, 7.
 Τουσπιανός rh. 328, 22.
 Τριβουνιανός Ictus 207, 9.
 Τριβωνιανός ep. I, 62.
 Τρυφιδάωρος ep. I, 63. 77, 52.
 Τρύφων gr. VI, 62. 359, 1.
 Τρώιλος soph. VI, 125.
 Τυραννίων Ἀμυσινός gr. VI, 63. 366, 77. 379, 83. 380, 95.
 — — Μισσηνίος rh. VII, 125.
 — — Φοινιέ gr. VI, 63.
 Τύραννος soph. VI, 126.
 Τυρταῖος Iyr. II, 39.
 Ὑπατία rh. VII, 126.
 Ὑπεριδης or. VI, 9. 249, 49. 256, 93. 264, 46. 266, 32. 282, 49. 285, 7. 286, 25. 316, 6. 317, 32. 322, 28. 329, 45. 330, 55. 62. 65.
 Ὑπερέχιος gr. VI, 64.
 Φαβωρίνος rh. VII, 127. 338, 47.
 Φαίαξ or. VI, 127. 239, 43.
 Φαίδων rh. VII, 128. 441, 77. 442, 4.
 Φανίας rh. VII, 129.
 Φερικράτης com. IV, 6. 161, 16. 162, 34. 166, 45.
 Φερικίδης Ἀθηναῖος hist. V, 71. 212, 99.
 — — Σύριος rh. VII, 130. 226, 79. 437. 70.
 Φιλάργιος med. VIII, 19.
 Φιλάρμων 115, 46.
 Φιλέταιρος com. IV, 45. 173, 55.
 Φιλήμων com. VI, 66. 155, 8. 157, 58. 163, 66. 67. 179, 56.
 — — iun. com. IV, 67.
 Φιληταῖς Iyr. II, 40. 56, 6. 60, 7. 185, 42. 369, 46.
 Φιλιππίδης com. 163, 66.
 Φίλιππος Ἀμφικολίτης hist. V, 72.
 — Ὀπαύστιος rh. VII, 131.

- Φίλιππος com. IV, 42. 158, 70. 160, 17.
 161, 5.
 — — gr. VI, 65.
 Φίλιππος Αιγυπτῆτος rh. VII, 132.
 — — Κερκυραῖος tr. III, 39. 143, 6.
 — — Μιλήσιος rh. VI, 128. 225, 72.
 257, 95. 346, 41.
 — — com. IV, 58.
 Φιλοτίων com. (?) IV, 40.
 Φίλιστος hist. V, 73. 205, 37.
 Φιλοκλῆς tr. III, 40. 145, 23. 150, 14.
 — — al. tr. 153, 87.
 Φιλόξενος Ἀλεξανδριῶς gr. VI, 66. 376,
 14.
 — — Κυθήριος lyr. II, 41. 86, 30.
 Φιλόστρατος 1. soph. VI, 129. 346, 35.
 358, 33.
 — — 2. soph. VI, 129. 358, 28. 409,
 100.
 — — 3. soph. VI, 129.
 Φιλόχορος hist. V, 74. 353, 100.
 Φιλύλλιος com. IV, 32. 170, 98.
 Φίλων Βύβλιος gr. VI, 67. 348, 92. 370,
 68. 376, 13. 419, 53.
 — — Ἰουδαῖος rh. VII, 133. 217, 8.
 Φιλωνίδης com. IV, 11. 170, 3.
 Φλέγων hist. V, 75.
 Φοινικίδης com. IV, 77.
 Φορμίων rh. 402, 23.
 Φόρμος com. IV, 88. 183, 3.
 Φρόντων rh. VI, 130.
 Φρόντος Ἀθηναῖος com. IV, 13. 161,
 17. 162, 37. 39. 166, 45.
 — — Ἀθηναῖος tr. III, 41. 122, 88.
 162, 37.
 — — Βιθυνός gr. VI, 68. 381, 30.
 Φύλαρχος hist. V, 76.
 Φαυλίδης lyr. II, 42.
 Χαιραφῶν rh. VII, 134. 277, 44. 442,
 96.
 Χαιρήμων rh. 366, 73. 406, 19.
 — — tr. III, 42.
 — — al. 154, 3.
 Χάραξ hist. V, 77.
 Χαρυάδας rh. 397, 31.
 Χάρων Καρχηδόνιος hist. V, 78.
 — — Λαμψακηνός hist. V, 79.
 — — Ναυκρατίτης hist. V, 80.
 Χιονίδης com. VI, 2.
 Χοιρίλος Ἀθηναῖος tr. 122, 89. 131, 87.
 133, 9. 151, 43. 404, 76.
 — — Σάμιος ep. I, 66. 192, 50.
 Χριστόδωρος Θηβαῖος ep. I, 65.
 — — Κοπτιίτης ep. I, 64.
 Χρυσάνθιος rh. VII, 135.
 Χρύσιππος rh. VII, 136. 411, 42. 421,
 98. 428, 56. 456, 16.
 Ἰλλήν ep. I, 67.
 Ἰριγένης 406, 26. 413, 97.
 Ἰριών gr. VI, 69.
 Ἰσρος gr. VI, 70.
 Ἰφελίων com. IV, 52.

PA3487.B6 1845

3 2106 00152 9145

